Accessions
320,809

Shelf No.
6189.17
vol. 2

FOUNDED 1852
SICUT PATRIBUS SIT DEUS NOBIS
BOSTONIA
CONDITA A.D.
1630.
CIVITATIS REGIMINE DONATA A.D. 1822.
BOSTON PUBLIC LIBRARY

Received Dec. 9, 1882.

Mfw. tic. H Schenck Thaller 8. J. 1

BIBLIOTHECA
HISTORIÆ LITERARIÆ
Critica, eaque Generalis,
hoc eſt,
CATALOGI BIBLIOTHECÆ
REIMMANNIANÆ
Syſtematico - Criticæ
TOMVS SECVNDVS,
In quo
Libri ad Hiſtoriam literariam generalem ſpectantes, & Bibliothecæ Reimmannianæ partem facientes,
Qua fieri potuit ſolertia enumerantur,
Et quid in unoquoque ſit aſteriſco vel obelo dignum, ea, qua fas eſt, modeſtia & libertate indicatur.
Accedit
Catalogus MSctorum
&
Deſignatio Nummorum
quorundam.

HILDESIÆ 1739.
Sumtibus Viduæ Lud. Schrœderi.

Marcellus Palingenius, h. e. Pier Angelo Manzotti, in Zodiaco vitæ, L. XII.

Tu liber interea diverſa per oppida curre,
Invidiam ſubiture gravem; Nam multus ubique
Oblatrator erit, cujus lacerabere morſu.
Non deerunt certe, qui cum nil edere poſſint
Dignum laude; tamen gaudent maledicere ſemper,
Carpendis aliis famam venantur inanem,
Hos tu lividulos catulos, orisque maligni
Exoſus, refuge, & doctos inquire bonosque,
Qui pauci ſunt; Sed paucis potes eſſe beatus.

Lectori!

Παντα καλα καγαθα

Hiſtoria literaria duplex eſt, generalis & ſpecialis. Et totuplex eſt etiam notitia librorum ad eandem cognoſcendam ſpectantium. Cujus partem priorem damus in præſenti; Poſte-

riorem daturi in poſterum, ſi, quod animo concepimus, felix fauſtumque DEUS eſſe jubeat. Atque hæc poſterior priorem mole ſuperabit. Siquidem plures ſunt, qui Hiſtoriæ literariæ particulas quasdam illuſtrandas ſumſere, quam qui corpus univerſum. Et cum hujus partis clauſula noſtris lucubratio-

tionibus Parergicis imponemus τον κολοφωνα, aliique trademus hanc noſtram lampada. Quæ enim reſtat brevis vitæ ſumma, ſpem nobis vetat inchoare longam, & de Catalogo critico Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ, Civilis, & naturalis, Philoſophiæ etiam & Philologiæ, cogitare, qui annum LXXII. ætatis ferè jam exceſſimus. Id

tamen

tamen dabimus operam, DEO bene juvante, ut Catalogi Bibliothecæ Theologicæ hiſtorico-critici Paralipomena, vivis nobis adhuc & ſuperſtitibus, prelo ſubmittantur, quæ ita ſe conſpiſſarunt, ut ſpicilegium ſupra meſſem ipſam ſe prope efferre valeat.

Vale & fave.

CA-

CAPUT I.

DE

SCRIPTORIBUS SPECTANTIBUS AD HISTORIAM LITERARIAM IN GENERE.

In Folio.

I.

C*atalogi Librorum MSCtorum Angliæ & Hiberniæ in unum collecti*, *cum indice Alphabetico*. Oxonii e theatro Sheldoniano. 1697. Edwardus Bernardus SS. Th. D. & P. P. in Academia Oxonienſi *primus* eſt qui manum injecit huic Syntagmati arduo, & nodoſo, & ex plus quam centum & quinquaginta Catalogis, vario nexu inter ſe coactis, compoſito. Et ſi per fatorum diritatem eidem licuiſſet ad finem perducere, qvod bene cœpit opus; neſcio qvod cornu A-

maltheæ habuiſſent rei literariæ promi condi. Siquidem illi robur & æs triplex circa pectus erat, eidemque omnes fere ſuas artes aperuerat Minerva. Sed in medio curſu interceptus eſt a morte. Atque hinc grave detrimentum cœperunt meliores literæ, & hic cumprimis Catalogorum Catalogus. In qvo non eæ tantum, qvas Humfredus Wanley in præfatione p. 7. ceruſſa obducendas ſuſcepit, occurrunt maculæ; Sed & aliæ majoris commatis. Qvæ tamen pulchritudinem ſtupendi operis non extingvunt. In quo Codicum MSCtorum tantus apparatus, & talis indoles, ut vix qvenqvam in orbe literato extare exiſtimemus Indicem, qvi vel plures vel rariores libros comprehendat Exoticos puta, Græcos, Ebraicos, Syriacos, Arabicos, Perſicos, Turcicos, Sinicos, Indicos, Æthiopicos, &c. ineditos etiam adhuc, & Viris eruditiſſimis vel inviſos, plane vel parum notos. Qvo ipſo tantum abeſt ut exhauſtum ſit Muſarum Britannicarum Gazophylacium, ut præfationis Auctor Wanleyus diſerte ſcribat: MSCtorum titulos triginta millia in hac Catalogorum Sylloge comparere. Attamen alia adhuc triginta millia ſupereſſe in Anglia. Sane Academiæ Cantabrigienſis Catalogi non omnes ad manus fuere Architectis illuſtris hujus theatri, nec collegiorum omnium, eodem teſte l. c. Et, qvod mireris, vetuſtiſſimus ille Codex Græcus, Biblia S. continens, cum Epiſtola Clementis ad Corinthios, qvi *Alexandrini* nomine apud Eruditos adhuc innotuit, in hoc Syntagmate non memoratur, qvod idem l. c. profitetur; additque eundem

extare

extare hodie in Bibliotheca Regia Weſtmonaſterienſi. Cujus & ipſe adhuc deſideratur MSCtorum Catalogus.

II.

Catalogus Librorum MSCtorum Bibliothecæ Cottonianæ. Præmittitur Vita Rob. Cottoni, & Hiſtoria Bibliothecæ, Scriptore Thoma Smitho. Oxonii e theatro Sheldoniano 1696. Dignus qvi manu ſollicita verſetur. Non qvidem ob dictionis Smithianæ pompam; Hæc enim tota phalerata eſt, & anxie qvæſita, & ad oſtentationem compoſita; Nec ob MSCtorum ordinem & diſtributionem; Qvæ exilis admodum, & fere nulla eſt; Nec ob eorundem deſcriptionem accuratam; Siquidem perpauci admodum ſunt codices, qvorum vel externam ſpeciem delineavit Auctor, vel quas comprehendunt dapes deguſtandas Lectori appoſuit. Non, inquam, ob rationes allatas manibus terendus hicce Catalogus; Sed ob raritatem, & MSCtorum ad antiquitatum Brittannicarum illuſtrationem inprimis ſpectantium inſignem molem, & duorum vel trium Codicum ſtupendam antiquitatem. Quorum unum, Geneſeos textum Græcum continentem, in toto Chriſtianorum orbe antiquiſſimum judicavit: Fronto Ducæus S. I. Theologus (Vid. Hiſt. Bibl. p. 44. & 55. & Catal. p. 70. & præfat. p. 3.) Adde Cottoni vitam, & Bibliothecæ Cottonianæ Hiſtoriam; Quarum hæc omnino digna eſt quæ legatur; Illa autem qvæ tota ediſcatur. Usque adeo ad amuſſim eſt com-

poſita, & facta ad perpendiculum, rerum optimarum ſelectu affluens, & varietate & copia.

III.

Catalogus MSCtorum Theologicorum, Philoſophicorum, Philologicorum & Hiſtoricorum Latinorum, Medicorum etiam Græcorum, Auguſtiſſimæ Bibliothecæ Cæſareæ Vindobonenſis, MSCtus & ineditus, A Sebaſtiano Tengnagelio confectus &c. Scilicet Auguſtiſſimæ Bibliothecæ Cæſareæ, qvæ Vindobonæ eſt Catalogum univerſalem XXV. Libris conſtantem ſe confecturum & in lucem publicam editurum promiſit olim Petrus Lambecius; Sed exorſus telam hanc arduam ne MSCtorum qvidem abſolvit Indicem, nedum impreſſorum omnium. Siquidem e Libris XV, quibus manu exarata volumina ſe deſcripturum receperat, octo tantummodo priores ad umbilicum deduxit. Qvos in compendium miſit poſtea, & qvæ ex MSCtis græcis adhuc reſtabant Paralipomena, ſuperaddidit Lambecii ſucceſſor Daniel Neſſelius. Sed utriusqve cito diſparuerunt monumenta. Et ſi qva forte ſpectanda ſe præbuerunt in officinis librariis, ita care venerunt, ut iis comparandis pauciſſimorum crumenæ ſuffecerint. Atqve hinc noſtrum conſilium de Voluminibus Lambecianis & Neſſelianis in Epitomen concinnam redigendis, & luc publicæ reſtituendis. Qvod & A. C. 1712. perfecimus. Sed qvia MSCtorum Græcorum tantummodo, non autem Latinorum Rationariun dederant hi Duum-Viri; Nec nobis ultra han

peran

peram ſapere licuit in noſtro breviario. Atqve hanc noſtram ſortem miſeratus Vir, cujus nomen dixiſſe laus eſt, Godofredus Thomaſius, hunc Catalogum MSCtorum Manuſcriptum, & nunqvam in lucem editum, liberali manu impertivit, & eam, qvæ ſequitur Epiſtola, ſimul comitem eſſe juſſit:

VIR MAXIME REVERENDE

DOMINE AC FAUTOR MULTIS MIHI NOMINIBUS SUSPICIENDE.

Cum ante biennium Norimbergæ ageret Excell. Vir D. Ioh. Burcard. Menkenius, & inter familiares confabulationes ſermo eſſet de Lambeciano Opere tua nunc cura, maximis Emtorum commodis, in volumen tractabilius contracto, mentionem injeciſſe memini Catalogi abs Tengnagelio confecti, qvi Latinos Bibliothecæ Auguſtæ Codices manu exaratos deſcriberet. Factum inde reor, ut cum eruditiſſimi iſtius laboris tui in artis Eruditorum vernaculis fieret recenſio, Tengnagelianæ pariter Operæ apud me deliteſcentis indicina ſubjiceretur. Me vero ſenſi hoc ipſo provocatum, ut ſubmitterem conſpectui tuo, qvicqvid id eſt opellæ, ad æſtimandum num digna poſſit haberi, qvæ dias pariter in luminis auras evaderet. Sed cum ab aliqvot jam annis, me ad alia omnia a literarum deliciis avocato, plane ſit disjectum rei meæ librariæ penuarium, diu qvidem fruſtra inſumſi operam in hoc indice perqvirendo. Donec tandem inſperato & aliud agenti in manus veniret,

 alis-

aliſqve protinus citatis ad Te, Vir maxim Reverende, pervolare velle videretur. Accip nunc qvalecunqve cultus qvo Te ob illuſtri in rem literariam merita ſuſpicio, pronæqve a juvanda amœniorum diſciplinarum ſtudia voluntatis monumentum, meiqve pariter candoris experimentum cape, qvi nullo circuitu recta proceſſum fecerim ad favorem tuum mih aucupandum. Utinam alia porro in re poſſin præſtare qvod gratum Tibi & commodum ſit nunqvam ſane magis ad votum evenire qveat Qvod reſtat tui utiqve rem pono arbitrii, qvic hisce chartis fieri velis. Deſcribendas mihi ant ſex ſeptem annos eas conceſſit Magni Principi Miniſter, νῦν ἐν ἁγίοις, cum Vindobonæ redu Nürembergæ aliqvamdiu curandæ valetudini ergo ſubſiſteret. Sed qvam proletaria fuerit in hoc indice concinnando Præfecti Opera palan loqvitur res ipſa, neqve minus fædam ſcribarun inſcitiam tot commiſſi produnt errores, craſſi ill & vel in tenebris palpabiles, qvibus emendandis vacare tantum non licuit, neqve poſtha fuit otium ea accuratius perſeqvi. Medicorun librorum nullam plane rationem habuerat a qv iſthæc accepi, unde alterius opera mihi fui exoranda, qvi iſtorum deſignationem ſubmitteret, ſatis etiam, uti apparet, mancam, altera perinde ac recenſio Hiſtoricorum, ſui parte mutilam. Nunc autem ne ulterius ἀδολεσχία communi hominum mei ordinis vitio, tibi moleſtiam faceſſam cautio eſt. Itaqve deſin licentius in publica commoda peccare, Teqv

un

una cum TUIS divinæ gratiæ, me vero ac mea ſtudia TUO favori volo eſſe perqvam commendatiſſima. Vale

MAXIME REV. DIGNITATI TUÆ

Dabam Halæ Hermundurorum
a. d. VII. Aug. MDCCXIII.

addictiſſimus omni fide
ac obſeqvio

GODEFREDUS THOMASIUS
R. P. Norimb. Medic.

IV.

Bibliotheca Uffenbachiana MSCta. Halæ Hermundurorum 1720. In qva Codices Ebraicos & Græcos recenſuit I. H. Majus filius, Orientales reliqvos Carolus Dadichi, natione Syrus, Patria Antiochenus, religione Græcus, lingvæ Arabicæ & Turcicæ bene peritus. Francofurti, eo tempore, qvo conſignabatur hic Bibliothecæ Commentarius, commoratus; Latinos autem, & qvi ſunt notioris commatis ipſe Vir illuſtris Z. C. ab Uffenbach. Atqve ex his delineationibus *Dadichiana* curta eſt omnino & Laconica; *Uffenbachiana* autem amplior, & uberior, & copioſior multo & accuratior; *Majana* vero omnium longe opulentiſſima, ad ductum Petri Lambecii, qvo uſus eſt in Bibl. Vindobonenſi, adornata. Qvi & de cujusvis voluminis ætate, & habitu externo & interno, raritate etiam &c.

 qvid

qvid ſentiendum ſit pronunciat, & qvæ in eo præ cœteris notatu digna ſint liberaliter & copioſe indicat, & integros interdum libellos nondum editos Lectori ſpectandos præbet. Ac licet non exiguæ molis Tomum impleant hæ recenſiones, tantum tamen abeſt, ut MSCta Uffenbachiana omnia jam enarrata ſint, ut potius maxima pars eorundem adhuc reſtet enarranda. Siqvidem ſi Bibliothecam hanc ſpecialem, cum Bibliothecæ Uffenbachianæ univerſalis Tomo III. conferás, in qvo MSCtorum omnium Veterum & recentiorum integer & ſuis numeris abſolutus exhibetur apparatus, videbis Codices pleroſqve intactos eſſe adhuc, & Proclamatorem exſpectare, Hiſtoricos, puta, omnes nec non Genealogicos, Heraldicos, Chronologicos, Geographicos, Archæologicos, Criticos, Miſcellaneos, & qvi ſunt ſuſpectæ fidei, & vulgo dicuntur prohibiti. Qvi ſi omnes ea percenſerentur ratione, qva Doctiſſ. Majus Ebraicos & Græcos percenſuit; Vix duo vel tres Tomi, ejusdem qva primus hicce conſtat menſuræ, argumenta eorum caperent. Usqve adeo amplas & copioſas opes hoc Gazophylazium Uffenbachianum poſſidet, πολύχρυσον dicendum, Homeri dictione, καὶ πολύχαλκον.

V.

Allgemeines Hiſtoriſches Lexicon. Erſter und anderer Theil A-- G. Leipzig 1709. *Dritter und vierter Theil H-- Z. Ibidem. Eodem. Fortſetzung deſſel-*

deſſelben. Franckf. 1714. 3. Volumina. De quo Joh. Peter *von* Ludewig in præfatione Lexici univerſalis Zedleriani omnium ſcientiarum & Artium §. 15. *p.* 7. *Das bekante Hiſtoriſche Lexicon hatte der bekante Verleger* (Thomas Fritſch) *dem ſeligen Buddeo verhandelt, und dieſer aus Uebereilung, und Geld zu Büchern zu verdienen, ſolches alles zu der Zeit übernommen, als er noch nicht viel zu thun gehabt; Allein der ſelige Mann hat bald die Unmögligkeit gefunden, und deswegen zehenerley Leute angeſpannet, deren jeden er einen oder mehrere Buchſtaben in dem Alphabetiſchen Lexico zugetheilet. So das wohl der zwantzigſte Theil nicht einmahl durch ſeine Hände gangen, und gleichwohl dem Verleger damit vieler Verdruſs gemacht, und dem Wercke mächtig geſchadet worden iſt. Denn einer hatte in dem letztern Buchſtaben einen andern Einfall, als der andere ſchon im erſtern gehabt. Nachgehends ſchlichen viele Artikel und Sachen doppelt und mehrmahlen ſich unter verſchiedenen Buchſtaben ein. Wie die Arbeiter an dem Babyloniſchen Thurm einander nicht verſtunden, und dahero alles die Creutze und die Quehre gangen, weil die Letzern nicht wuſten, was die Erſtern gethan und gelaſſen. Ferner war es auf ſolche Art und Weiſe auch nicht zu verhüten, daſs nicht vielerley Köpfe, vielerley Sinne und Meinungen in ein Buch brachten, und hundert Schrifft-Stellen einander entgegen lieffen. Über dem folgete der eine dieſer Zeit-Rechnunge, der andere wieder einer andern. Ein Arbeiter war fleiſſig, der andere ſudelte alles hin, was ihm vorkahm, und was dergleichen Gebrechen mehr ſeyn, welche daraus entſtehen, wenn viele an einerley Sachen ar-*

beiten. Et l. c. §. 19. *p.* 12. *Gleich der Buchſtabe, B, hatte ein unglückliches Schickſaal, ſo den Werth des gantzen Buchs faſt mit eins niedergeſchlagen. Die Hiſtorie davon iſt dieſe: Der ſelige Buddeus ſchrieb dieſes Werck Sr. Königlichen Majeſtät in Preuſſen* Friderico *dem Stiffter dieſes Königreiches zu. Seine Patronen und guten Freunde überreicheten ſolches dieſem Weiſen Könige. Seine Majeſtät nahmen daſſelbe mit vollen Gnaden und Vergnügen, als von einem Gelehrten Manne an, der in ihren Dienſten als Profeſſor zu Halle geſtanden. Verwunderten ſich anbey, über die Gröſſe und Weitläufftigkeit deſſelben. Sie ſahen ihrer Gewohnheit nach, ſolches durch, ſagten aber gleich dabey: Ich will doch ſehen,* was *der Verfaſſer von Berlin, als meiner Reſidentz, ſchreibet. Als Sie nun dieſen Articel aufgeſchlagen, funden Sie dieſe Worte darinnen:* Berlin liegt in der Alten Marck-Brandenburg. *Da nun auch denen geringſten von denen umſtehenden Bedienten bekant, daſs Berlin nicht in der Alten, ſondern in der Mittel-Marck gelegen. So verlohr ſich bey Königl. Maj. die Achtung dieſes Buchs. Sie ſagten darauf: Groſſe Bücher groſſe Fehler; Ich ſehe, daſs der Verfaſſer hierauf* weder *Zeit noch Fleiſs* gewendet. *Denn da er mir das Buch zugeſchrieben, hätte ich glauben ſollen, daſs er in meiner Reſidentz nicht eben obenhin gefahren, ſondern dieſen* Articel *wenigſtens mit Sorgfalt geſchrieben haben* würde. *Und hieſs darauf das Buch* weglegen, *und hielte auch davor, daſs die gantze Arbeit ſchlecht gerathen* wäre. Hactenus Vir illuſtris Joh. Peter de Ludewig. Cujus narrationibus nos, nec demimus nec addimus fidem.

Hoc

Hoc tamen adhuc, velut appendiculam adjicimus. Nos eo ipſo tempore, qvo primum è prelo egreſſum erat Opus, ab eo, qvi impenſas fecerat, Thoma Fritſchio Viro doctiſſimo, interrogatos, qvid exiſtimaremus de eo, & qvas potiſſimum in eo ineſſe crederemus maculas, uberiores ad eundem dediſſe literas, & in iis expoſuiſſe, qvot, & qvanta in eo inſiderent menda, qvæ in vaſtis hiſce voluminibus ſupplenda, qvæ ſananda, qvæ tollenda prorſus & falce non obtuſa reſecanda. Et cum plerisqve hiſce morbis poſtea medicina parata ſit, tum in ſupplemento, qvod 1714. prodiit, tum in Editione altera, qvæ 1722. Voluminibus IV. aſpexit lucem; in Lexicis Hiſtoricis, qvæ Germanico Idiomate prodierunt, hodie ſine controverſia primum locum obtinet, & iis etiam plerisque eſt anteferendum qvæ alio ſermone in orbe literario prodierunt. Poſt ponendum tamen Zedleriano Lexico Lexicorum, qvod jam ſub prelo ſudat, & exercet typographorum operas.

VI.

Bibliotheque Orientale par d'Herbelot. Pariſiis 1697. Multis laudibus ornata, à P. Daniele Huetio in Comment. de rebus ad eum pertinentibus Libr. V. p. 320. Perraltio Tomo II. des hommes illuſtres qvi ont paru en France p. 154. ſeq. Mr. Ancillon dans Memoires concernant les Vies des pluſieurs modernes p. 134. ſeq. aliis Neque immerito. Siqvidem ſexcenta in

ea

ea traduntur, qvæ eruditis in Europa antea incomperta fuerunt & incognita. Sed poſthumum tamen eſt Opus, & ab Auctore non plane ad ungvem expolitum, nec omnibus ſuis numeris abſolutum. Non enim tam Orientalis Bibliotheca eſt, qvam *Bibliotheca* tantum *Arabico-Perſico-Turcica.* Utpote qvæ ſola in ea exponuntur, reliqvis in Oriente gentibus, rebusqve ad rem literariam ſpectantibus, prorſus omiſſis. Nec Arabum, Perſarumqve & Turcarum Scriptores & ſcripta omnia vel tacta ſunt oratione, vel ea qva fas erat navitate, & circumſpectione & ubertate deſcripta. Exulant hic nomina Doctorum Moslemicorum qvam plurima, & in iis *Ferati* etiam, qvi Qvæſtiones de rebus fidei Muhammedanæ ſcripſit, ſubjunctis ex Alcorano Qvæſtionibus, qvod notat Andreas Acoluthus, in præfatione Speciminis Alcorani Qvadrilingvis p. 8. Averrois autem res geſtæ tam ſteriliter deſcriptæ ſunt, ut P. Bayle in dictionario Critico p. 421. pronunciet j'ai etè ſurpris de la prodigieuſe ſterilitè, qve j'ai trouvèe, par raport à ce fameux Philoſophe, dans la Bibliotheqve Orientale à Mr. d' Herbelot. Et qvod p. 538. legitur: Malabaricam lingvam eandem eſſe cum Malaica, id oppido falſum eſſe, ii docent, qvi ex noſtris regionibus in Indiam ablegati ſunt, religionis Evangelicæ propagandæ cauſa. In Contin. VIII. *Derer ausführlichen Berichte aus Indien* p. 616. Et qvoties Virorum Eruditorum Epocham vel plane omittit Herbelotius vel affert fallaciter? Qvoties Librorum Arabicorum inſcriptio-

nes

nes inexplicatas relinqvit, vel Lectorem earum cupidum remittit ad locum alium, qvaſi in eo jam lux affuſa ſit iis noctibus, ubi tamen nihil ejus modi factum eſſe deprehenditur. Interim totum hoc opus ab Auctore non compoſitum, ſed ex Arabe qvodam traductum tantummodo, vix impetare a nobis poſſumus, ut credamus, utut fuiſſe qvi hoc in vulgus ſparſerint Miſcellanea Leibnitiana nos doceant p. 34. Et ſi etiam ita eſſet, fama Herbelotii jacturam faceret ſolum, non res literaria. Cui perinde eſt a qvo acceperit illuſtre hoc Hiſtoriæ lit. Orientalis auctarium, dummodo habeat. Et cujuscunqve etiam commatis idipſum ſit, tam neceſſarium tamen eſt iis, qvi rei literariæ ponunt pretium, ut carere eodem non qveant. Unde & nos, ut ad utilitatem eſſet præſentius, omnium Auctorum in eo deſcriptorum concinnavimus Indicem Syſtematico-Chronologicum, qvi huic noſtro Exemplari acceſſit noſtra manu ſcriptus, & ἀνέκδοτος.

VII.

Photii Myriobiblon ſ. Bibliotheca Græco-Latina Rothomagi 1653. Hoc ipſo probabilis auctor, qvod intermiſſam Hiſtoriam librorum Criticam nova induſtria reparavit, & hac ratione anſam dedit recentioribus, Ephemerides literarias, & Acta Eruditorum, & qvæ ſunt alia hujus generis Annalium monumenta concinnandi. Siqvidem ſimillima, & fere eadem Ephemeridum hodiernarum & hujus Bibliothecæ eſt ratio.

tio. In qva CCLXXX. Codices Græci, a Photio per otium verſati indicantur, excerpuntur etiam pleriqve, & de eorum dictione, & diſpoſitione & argumentis ſententia dicitur. Idqve ſatis libere & licenter, ut fas eſt in civitate literaria. Qvo ipſo dici non poteſt, qvam præclare meritus ſit hic Seculi IX. Polyhiſtor, de Scientiis omnibus, qvæ ad humanitatem pertinent. Non enim ſcriptis Theologicis tantum vigilias ſuas dicatas eſſe voluit, ſed & Hiſtoricis Sacris & Profanis, Philoſophicis etiam & Philologicis, nec non Medicis & Rhetoricis &c. In qvibus, qvod caput rei eſt, multa ſunt, qvæ vel plane interciderunt hodie, vel in lucem nunqvam ſunt edita. Ut ſi Photianis hiſce Eclogis deſtitueremur, Scriptorum nomina qvam plurima cum ſcriptis eorundem, & rebus ab iis traditis, ſciremus cum imperitiſſimis. Nec tamen ita ſuperſtitioſi amatores hujus Viri ſumus, ut eum omne tuliſſe punctum exiſtimemus. Ordo librorum in hac Bibliotheca extantium ita perturbatus eſt, ut in ſylva citius diſpoſitionem qvandam arborum deprehendas, qvam in ea Codicum. Auctores Homonymi qvidam inter ſe confuſi, qvi toto cælo ſunt diverſi. Futilia etiam interdum ex iis ſunt enotata melioribus neglectis. Et ne ſeverior tibi videatur hæc cenſura; Ecce! Andreæ Schotti de hoc opere judicium, qvod in Prolegomenis huic Editioni præmiſſis legitur: „Tumultuarium opus Bibliothecam hanc „Photianam extitiſſe hæc indicant; Eadem „ſæpe repetita, hiatus interdum atqve hiulca

„loca

„ loca, neglectus ſtylus, & rejecta deniqve
„ in alteram operis partem, librorum, qvos
„ jam recenſuerat excerpta longiora. Ad oram
„ qvoqve nonnulla collocata. Et, qvod mire-
„ ris, eosdem libellos, **κατὰ πόδας** pene re-
„ petitos, ut Dionyſii Ægei Dictyaca, Hiero-
„ clis & Himerii aliorumqve non pauca, pror-
„ ſus ut credam, Photium memoria ſua potius,
„ qvam ut cæteris promiſcue prodeſſet, hoc
„ opus conſarcinaſſe, aut certe poſtremam ma-
„ num non adjeciſſe, lima nitidiore opere fu-
„ turo. Aulicis nimirum negotiis, atqve am-
„ bitione transverſim raptum, mentem alio,
„ alio aures diviſiſſe.

VIII.

(1) *Librorum qvos legit Photius Excerpta & Cenſuræ. David Hæſchelius primus edidit, & notis illuſtravit.* Auguſtæ Vindelicorum 1601. Prima hæc eſt Editio Bibliothecæ Photianæ typis, (qvod ait Lipſius in Ep. ad Hæſchelium p. 929.) ad invidiam usqve elegantibus exſcriptæ, & notis qvibusdam Criticis illuſtratæ, qvibus & ſubinde qvædam fragmenta Græca inedita immixta ſunt. Accedunt Epiſtolæ qvædam Photii antea nondum impreſſæ, & alia qvorum in Indice nulla facta eſt mentio. (2) *Photii Epiſtolæ Græcè & Latine, cum notis Richardi Montacutii* Londini 1651. Qvæ prima & unica Epiſtolarum Photii eſt Editio. Qvas enim Hæſchelius Bibliothecæ Photianæ adjecit XXVIII. ſunt tantummodo, eæqve nec in Lingvam La-

tinem

tinam traductæ, nec obſervationibus qvibusdam exornatæ. Harum autem ſunt CCXLVIII, a Montacutio translatæ, & Scholiis non inelegantibus reſperſæ. Rerum enim ſcientiam uberiorem aſſecutus erat Montacutius, qvam verborum, & Lingvæ Latinæ cum primis, in qva ita labitur interdum ut Grammatici pænas ab ipſo debitas jure poſſint exigere.

IX.

Dictionaire Hiſtoriqve & Critiqve par Mr. Bayle Tome Premier, Seconde, Troiſieme. Roterdam 1702. De qvo A. C. 1711. peculiarem vulgavimus Diatriben, invidendo elogio mactatam a Viro Doctiſſ. C. A. Heumanno in conſpectu Reipublicæ literariæ C. VII. §. 3. not. n. p. 346. qva qvid lucis qvid maculæ habeat hoc Lexicon ſine ira & ſtudio eaqve libertate pronunciavimus, qva gaudent qvi cives ſunt in republica literaria. Et qvia hæc nec viſa eſt omnibus, nec nobis ipſis in præſenti ad manus, ut, qvæ fulgent præcæteris ex ea excerpere qveamus, agedum reddemus huic negotio intermiſſas operas, & ad Criſin qvam olim huic Scripto & Scriptori inſumſimus nos revocabimus. Et qvidem qvod ad *Scriptorem* eſt, extat ejus vita (Hiſtoire de Mr. Bayle & de ſes ouvrages) a Dn. Monnoye deſcripta, vel ſi mavis a Mr. Reveſt, & Amſtelodami 1716. cum variis acceſſionibus excuſa in 12mo. Cui poſtea ſucceſſit Bæliana Biographia alia multo luculentior & uberior & accuratior à Mr. de Mai-

Maizeaux Societatis literariæ Londinenſis membro elucubrata, & Editioni Dictionarii Bæliani præmiſſa, qvæ Amſtelodami 1730. IV. Tomis in folio prodiit, ex Gallico ſermone pereleganter in lingvam Germanicam translata a J. P. Kohlio Hamburgi 1731. 8. Qvod vero ad *Scriptum* ipſum attinet, dici non poteſt, qvot plauſibus, & ſecundis acclamationibus ſuſceptum ſit ab iis, qvi ſunt naris & auris acutæ, & felicioris cerebri. C. M. Pfaffius in Hiſt. Theol. Liter. T. I. p. 28. inter omnia Lexica eminet illud Bælii, non propter multitudinem titulorum, (ſelecti enim ſaltem hic apparent tituli) ſed propter eruditionem prolixiſſimam, ingeniumqve ſummum ubiqve emicans, rariſſimaqve, atqve etiam philoſophica argumenta hic tractata. J. F. Meyerus in diſſert. de Lutheri uxore §. XI. Bælii Dictionarium incomparabile eſt opus. J. A. Fabricius in Codice Apocr. N. T. p. 393. Theſaurus eſt jucundiſſima copia rerum elegantiſſimarum refertum. Neocorus & Sikius in Bibl. librorum novorum T. 3. A. 1698. p. 540. Opus eſt doctum & laborioſum. C. A. Heumann in Conſpectu Reipubl. liter. C. 7. §. 3. p. 345. Eſt Cornu Copiæ. Et ſane vel ignorantiam ſuam proderet vel invidiam qvi hoc opus vario Eruditionis genere abundare inficiaretur. Siqvidem Auctor hoc a natura habebat, ut, qvamcunqve ad rem ſe conferret ea peregregie perfungeretur, acutiſſima ingenii ubertate inſtructus, judicio præclaro perpolitus, nullo munere publico diſtrictus, incredibili literarum amore inflammatus,

noctem cum die ſtudendo conjungens, memoria ſtupenda præſtans, nominis celebritatem omnibus felicitatibus anteponens, φιλαυτος, παραδοξοφιλος, Polygraphus; Ex cujus Operibus eſt

Primum. Penſees ſur les Cometes. 1681.
Ultimum. Entretiens de Maxime, & de Themiſte, contra Jaqvelotium 1706.
Optimum. Dictionaire Hiſtoriqve & Critiqve, 1696.
Rariſſimum. Idem Dictionarium Hiſtorico-Criticum, ex Editione prima Roterodamenſi 1696. In ea enim multa extant, qvæ in poſterioribus tribus juſſu Conſiſtorii Roterodamenſis omiſſa ſunt.
παραδοξοτατον Penſees ſur les Cometes. Et Commentaire Philoſophiqve ſur les paroles de J. C. contrain a entrer 1685.
Maxime invifum

(a) *Pontificiis*, Critiqve Generale de l'Hiſtoire de Calviniſme de Mr. Maimburg. Propter qvod frater ejus carceri incluſus miſere in eo periit.
(b) *Reformatis.* Avis aux refugies 1691. Qvod auctori maximas creavit moleſtias. Unde & a ſe compoſitum nunqvam fateri voluit.
(c) *Utrisque.* Penſees ſur les Cometes, ob qvod eidem annuum ſtipendium a Magiſtratu Roterodamenſi ereptum eſt.

Et

Et prodigium videri qveat hominem tantam ſibi famam circumfundere potuiſſe, qvi in lingvis exoticis plane hoſpes, in Græca autem & Latina mediocriter tantummodo verſatus, in ſola Gallica excelluit. Antiqva Syſtemata pleraqve diruit, ſed novum non excitavit. Manichæiſmo, Pelagianiſmo, Pyrrhoniſmo ſuffudit frigidam, & obſcænis ita ſe oblectavit, ut qvacunqve data occaſione ea ſingulari cum voluptate convaſaverit, qvæ Stercutio potius fuiſſent relinqvenda.

X.

Chriſtophori Hendreichii Pandectæ Brandenburgicæ. Berolini 1699. Cujus conſilium fuit condere *Bibliothecam univerſalem*, in qva Scriptores omnes, una cum ſcriptis cujuscunqve generis, gentis, facultatis, idiomatis &c. ordine Alphabetico digeſti, enumerarentur. Qvod opus, ſi, qva linea inchoavit, idipſum perfeciſſet, viginti minimum ſpiſſa volumina impleviſſet in folio; Sed in limine ſubſtitit, & qvæ ad literas A. & B. ſpectant conlectanea tantummodo in lucem adſpectumqve publicum prodire juſſit. Non in poſtremis habenda ſane. Plura enim hoc Primo Tomo convaſavit Excerpta literaria ad elementa condicta ſpectantia, qvam ullus Bibliothecæ ſcriptor alius, atqve in iis qvædam non de trivio petita, Hiſtorica, Philologica, Critica, de Auctorum Ὀνοματολογίᾳ & πραγματολογίᾳ, Librorumqve Edi-

 tio-

tionibus, verſionibus, virtutibus, vitiis &c. Sed non ſatis conſuluiſſe videtur humeros in recipiendo hoc onere, nec perſpexiſſe, Vix plures ſufficere ad id, cui ſe ſolum putavit parem; Nec facultate dicendi ita fuit inſtructus, ut qvæ mente conceperat, dilucide etiam potuerit exprimere. Et qvod inprimis reprehendendum in eo eſt, Scriptores qvosdam, & Scriptorum titulos, Editiones &c interdum profert, qvænunqvam extiterunt in orbe literato. Sic enim Joh. Albertus Fabricius, Vir in judicando, ſi qvis alius modeſtus *L.* IV. Bibl. Gr. C. XIII. p. 405. Qvis vidit unqvam Artemidori Libros de Auguriis, & de mannum inſpectione qvos adducit Chriſt. Heindreichius in Pandectis Brandenburgicis? Qvis tres Editiones Venetas Artemidori Græcas in 4. A. 1518. 1527. 1529. Qvis Hiſpanicam Lugd. 1609. additis Auguſtini Niphi octo Libris divinationum? Sane qvæ in Indice Hiſpanico proſcribitur Editio Artemidori illius anni Lugdunenſis Gallica eſt, non Hiſpanica, additis Auguſtini Niphi divinationum Libris. Hactenus Fabricius. Nec minores hallucinationes hujus Viri occurrunt p. 332. ubi de Auguſtana Confeſſione diſſerit. Editiones enim variatas præfert invariatis, ut oſtendat, ſe Reformatorum Sacris eſſe addictum. Et verſiones qvasdam certis locis ac temporibus editas affirmat, qvæ an unqvam lucem aſpexerint, jure dubitant eruditi; Cujus generis eſt A. C. *Croaliſch mit Glagoviſchen Buchſtaben in* 4. Item *mit Ciruliſchen Buchſtaben. Italice.* Tubing. 1562. 4. *Polonice.* Regio

giomonti 1569. 4. Adde M. Gottfrid. Balthaſar. Scharffii Supplementum Hiſtoriæ, litisqve Arndianæ, ubi p. 70. Augiæ ſtabulum in primis Chriſt. Heindreichius aperuit in Pandectis Brandenb. non niſi Herculi cuidam perpurgandum, qvi operoſus eſt in annotandis Librorum Arndianorum Editionibus ſimul & affingendis ipſi aliis, de qvibus forte ne per ſomnium qvidem cogitavit.

XI.

Conradi Geſneri Bibliotheca ſive Catalogus univerſalis omnium Scriptorum &c. Tiguri 1545. *Primus* eſt Geſnerus, qvi Bibliothecæ univerſali condendæ ſe accinxit, Anno ætatis 28. Vir Græcis Latinisqve literis præclare tinctus, omniqve ſcientiarum genere inſtructus, & notitiam librorum veterum & recentiorum ita aſſecutus, ut pauci. Bibliothecas enim plures privatas & publicas perreptaverat, Catalogosqve editos & ineditos, hinc inde conqviſitos ſibi familiares reddiderat, ingenii & naturæ potius inſtinctu, qvam Magiſtri cujusdam hortatu & exemplo excitatus. Auctor tamen ei fuit D. Leonhardus Beckh a Beckhenſtayn, & alii, ut Bibliognoſiæ ſuæ ederet ſpecimen. Atqve hinc primum Scriptorum antiqvorum tantummodo, & præſtantiſſimorum meditatus eſt Elenchum; Sed mutato deinceps conſilio exhibuit Catalogum univerſalem Librorum in tribus Lingvis, Latina, Græca, & Hebraica, extantium & non extantium, veterum & recentiorum &c. Cu-

jus generis opus nondum tentatum erat a qvodam in republ. literaria, tantum abeſt ut ad umbilicum fuerit perductum. Exqviſitiſſima enim diligentia & cura ſumma inſtructus Geſnerus, nocturna diurnaqve manu verſabat ſcriptores cujuscunqve generis, eosqve ſecundum Alphabeti ſeriem digeſtos ſtudioſiſſime luſtrabat, notabatqve cujusvis Opera, eorumqve Editiones, Verſiones, Capita, argumenta, & qvicqvid ad cognitionem Librorum Hiſtoricam reqviritur. Judicia etiam interdum inſeruit, tum ex ſenſu proprio, tum alieno depromta. Et lacunas in Exemplis editis, extantes ex MSCtis ineditis, ſupplevit. Et ex præfationibus juxta ac lucubrationibus ipſis excerpta interdum bene longa, velut dapes appoſuit, ut Lectori daret guſtum. Sed hoc in recitatione eorum Scriptorum facit cumprimis, qvorum nomina literam A. habent ab initio. In reliqvis enim eſt contractior & adſtrictior, perſvaſus fore, ut, ſi qva cæpiſſet linea pergeret plura volumina hoc Opus non comprehendiſſent. Cujus parum elimati præcipitare omnino coactus fuit Editionem, paupertate preſſus, & Typographi acceleratione compulſus. Qvod ipſemet ſincere profitetur in ſua p. 180. huic operi inſerta Biographia lectu digniſſima. Adeoqve errores varios evitare qvidem non potuit; Attamen duce ſedulitate & Polyhiſtoria ad ſummam nominis, celebritatem pervenit, & Opus hoc ipſum varias formas & ſpecies & vultus ſubivit. Conradus enim Lycoſthenes luxuriantia reſcindens in Compendium miſit hanc

Bi-

Bibliothecam, & eidem Scriptores 1800. omiſſos addidit, Baſileæ 1551. 4. Joſias etiam Simlerus, demtis nonnullis ſcriptoribus & additis, eandem fecit & anguſtiorem & auguſtiorem. Et Geſnerus ipſe ex Lycoſthene, & Simlero collegit Appendicem Bibliothecæ ſuæ ſubjiciendam Tiguri 1555. Editam, de qvibus omnibus ſuo loco. Adde Geſneri Pandectas, qvæ Bibliothecæ hujus Tomum ſecundum conſtituunt, ut patebit ex ſeqventibus.

XII.

Conradi Geſneri Pandectarum ſive Partitionum univerſalium Libri XXI. Tiguri 1548. Tomus hic eſt ſecundus Bibliothecæ Geſnerianæ, a Primo ita diſtinctus, ut, qvi Scriptores extiterint, & qvæ reliqverint monumenta doceat prior, poſterior autem qvæ res ab iis deſcriptæ ſint, & ubi apud eosdem legantur. Ut Bibliothecam *Auctorum* alteram, alteram *materiarum* qveas appellare. Et hanc qvidem Qvadripartitam eſſe voluit Geſnerus: Philoſophicam, Theologicam, Juridicam & Medicam. Sed ex his ſolam Philoſophicam ad coronidem deduxiſſe videtur. Theologica enim inſtituta eſt tantummodo, ſed non perpolita. Juridica autem adhuc eſt imperfectior. Et Medica plane omiſſa ob temporis anguſtiam, & affluentem rerum copiam. Qvæ omnium procul dubio fuiſſet abſolutiſſima, ſi ab Auctore ad umbilicum fuiſſet perducta. Siqvidem hac parte eruditionis excelluit hic noſter cumpri-

mis, & teſtis eſt Liber XIV. Pandectarum, qvi de Philoſophia naturali inſcribitur, qvid de rebus Medicis tradere potuerit, cum de rebus phyſicis tam præclara tradiderit. Quippe in Libris XX. qvibus Pandectarum hoc opus abſolvitur, Liber XIV. de naturali Philoſophia eſt optimus. De qvibus nec hoc ſilentio eſt prætereundum. Libros hoſce viginti ſingulos viginti typographis eſſe inſcriptos, qvi eo tempore diſperſi per univerſam Europam eruditionis laude, & artis typographicæ notitia, & Librorum impreſſorum multitudine, ſelectu & elegantia id conſecuti erant, ut in republica literaria minime obſcura eorum eſſet conditio. Vide plura Num. 37.

XIII.

Appendix Bibliothecæ Conradi Geſneri. Tiguri 1555. Collecta ex Conradi Lycoſthenis & Joſiæ Simlerii operibus, qvibus Conradi Geſneri Bibliothecam augere & minuere contenderunt. Digna qvæ cum Geſneriano Syſtemate contendatur, cui tot addenda docet Paralipomena, tot demenda luxuriantia. An vero Geſnerus ipſe Auctor ſit hujus Appendicis, hæremus adhuc & expedire certo non poſſumus. Sane in Indice nihil tale reperitur. Nec in epiſtola dedicatoria. Et qvod p. 25. b.) legimus, diſerte propemodum videtur negare, Geſnerum ipſum hanc Appendiculam corrogaſſe. Sic enim ibidem qvicunqve fuerit Auctor, *Conradus Lycoſthenes contraxit Conradi Geſneri Medici*

cla-

clariſſimi magnum ac multis laboribus congeſtum Bibliothecæ opus in breve Compendium, in gratiam eorum, qvi brevitate gaudent, ac ob æris penuriam ab emtione magni operis deterrentur. Qvod a moribus Geſneri plane alienum eſt, qvi militem glorioſum imitari, & ſemetipſum laudare non ſolet. Nec ſuperabis hanc difficultatem etiamſi dixeris, hoc Elogium una cum aliis ad verbum excerptum eſſe ex Conradi Lycoſthenis Elencho Scriptorum in qvo extet p. 199. Siqvidem non hoc, ſed iſtud inficiamur, ab ipſo Geſnero inde eſſe excerptum, & in hanc Appendicem translatum. Qvi hæc verba non deſcripſiſſet ſine adſperſa veniæ petitione.

XIV.

D. Nicolai Antonii Hiſpalenſis J. C. &c. Bibliotheca Hiſpana vetus Romæ 1696. *Ejusdem Bibliotheca Hiſpana nova.* Romæ 1672.

Opus rarum, præclarum, multorum nummorum, (Mihi ſane conſtat 40. imperialibus) Bibliotheca duplicis generis abſolutum, *vetere* & *nova.* Qvarum utraqve duobus Tomis conſtat. Ex qvibus Tomus I. Bibliothecæ veteris complectitur Scriptores Hiſpanos, qvi vixerunt a Sec. I. uſqve ad Sec. X. Tomus autem ſecundus eos, qvi a Sec. XI. uſqve ad Sec. XV. vitam & ſpiritum duxerunt. Una cum Scriptoribus Arabico-Hiſpanis, (T. 2. p. 231. ſeq.) & Scriptoribus incerti temporis. (p. 257.) Tomus autem primus & ſecundus Bibliothecæ re-

centiores exhibet Scriptores Hiſpanos ab A. C. 1500. uſqve ad A. C. 1570. (præfat. p. 38.) eosqve digeſtos ordine Alphabetico. Cum Bibliothecæ antiqvæ Scriptores omnes diſpoſiti ſint ordine Chronologico. Anonymorum etiam ſiſtit notitiam, (p. 267. ſeq.) & Appendicem, duplicem eorum, qvæ in utroqve volumine adjiciuntur vel corriguntnr (p. 277. ſeq.) Et fæminas Hiſpanas doctrina claras, (p. 337. ſeq.) Virosqve Extero-Hiſpanos, (p. 349. ſeq.) Et Indicem ſeptemplicem Herculeo labore ab Auctore confectum. Et hæc nova Bibliotheca quare prius in lucem proceſſerit, qvam vetus, qvæ poſt Auctoris mortem demum ſtudio & ſumtibus Cardinalis d'Agvirre edita eſt, in præfatione docet Auctor §. 15. p. 35. Et qvi præfationi monita adjecit Scholiaſtes incertus p. 38. Qvid autem de Bibliotheca ipſa, ejusqve conditore exiſtimemus, breviter ediſſeremus. Et qvidem qvod ad Auctorem eſt, Vir ſane fuit eximius, & tanto Operi excitando non impar. Lingvæ Latinæ, Græcæ, Ebraicæ, Arabicæ, Ægyptiacæ &c. peritus, (T. I. p. 358.) Philoſophiæ, Theologiæ, Jurisprudentiæ, & Hiſtoriæ gnarus. Aſſiduæ Librorum Lectioni, & Bibliothecarum publicarum, privatarumqve perveſtigationi deditus, (præf. p. 18.) Eruditorum fere omnium, qvi ea tempeſtate eminebant, adminiculo ſuffultus, Bibliothecæ Vaticanæ opibus, per annos XVIII. qvibus Romæ fuit, & *Agentis Generalis* titulo, negotia ad Hiſpaniam, & utramqve Siciliam ſpectantia Regis Catholici juſſu curavit, ſuſtentatus, (præf.

p.

p. 18. & 37. Auctorum plurium, qvi ante eum Bibliothecas Hiſpanas ſcripſerunt lucubrationibus adjutus, (præf. 32.) aliisqve monumentis jam editis, v. g. *de Exilio*, *Exulumqve Conditione & juribus* (præf. 31. & 37.) jam nomen egregium conſecutus. Et majores omnino in literis feciſſet progreſſus, & Bibliothecam hanc dediſſet ſuis numeris & partibus perfectiorem, ſi tot negotiis civilibus non fuiſſet diſtentus, & nummorum penuria non fuiſſet preſſus. Siqvidem præter ſuppellectilem librariam nullas omnino habebat opes, (præf. p. 38.) & ære alieno gravatus Madriti 1684. hujus lucis uſuram amittebat, cum Bibliothecæ prima pars adhuc eſſet ἀνέκδοτος, & in ſcriniis ejus deliteſceret. Qvam cum in lucem edere non poſſent hæredes facultatibus deſtituti, & ære inſuper alieno preſſi, Cardinalis d' Agvirre, Nicolai olim condiſcipulus, hanc provinciam ſibi imponi paſſus eſt. Hic enim ſuis ſumtibus opus illuſtre ſub prelum ire juſſit, excitata hunc in finem Romæ typographia, & evocato Venetiis Antonio Roſſi typographo. Imo & Bibliothecario ſuo Emmanueli Marci id dedit negotii, ut plagulas ex prelo exeuntes corrigeret, & qvas in margine legimus, notulas adſpergeret. (l. c. p. 38.) Et hac ratione e tenebris in lucem emerſit, hæc recenſio Hiſtorico-Chronologico-Critica Auctorum circiter Octingentorum Hiſpanorum, qvi ab ineunte Imperio Auguſti uſqve ad annum 1670. aliqvid ſcripſiſſe inveniuntur, lingva Latina, Græca, Ebraica, Arabica &c. Adjectis ſubinde obſervationibus

bus qvibusdam doctiſſimis, de Scriptoribus; & librorum Editionibus, verſionibus, fatis, virtutibus & vitiis. Præmiſſa etiam Præfatione eruditiſſima, de Hiſtoria Hiſpanorum literaria. Et adjecto in fine Indice locupletiſſimo, de cujus neceſſitate & utilitate, peculiarem Prologum Lectori legendum dedit Auctor P. 2. T. 2. p. 371. ſeq. Interim negandum non eſt, Bibliothecam antiqvam præferendam eſſe recentiori, & Tomos duos priores arido pumice magis eſſe expolitos, qvam poſteriores. Nec Scriptores Hiſpani omnes ita ordine enumerati ſunt, ut nullus plane in hac ſupputatione deſit, ſive Auctoris incuria id acciderit, ſive intempeſtiva eorum cura, qvi libros cenſendi & judicandi, & expurgandi Romæ ſibi ſumunt poteſtatem. Qvorum ſuperſtitione factum eſſe exiſtimant nonnulli, ut abſit ab hoc Hiſpanorum Catalogo Michael Servetus Hiſpano ſangvine cretus, & cum eo alii. Integra etiam Bibliotheca Hiſpano-Rabbinica, ad qvam Auctor ſubinde provocat, vel deperdita eſt, vel inter blattas tineasqve adhuc neglecta jacet. (præf. p. 36.)

XV.

La Bibliotheque d'Antoine du Verdier Seigneur de Va privas. à Lyon 1585. *Primus* hic eſt, qvi ſcripſit Bibliothecam Gallicam, h. e. Elenchum Scriptorum omnium, qvi Gallica lingua ſcripſerunt, vel alio idiomate uſi, in Gallicam linguam ſunt traducti, Conradi Geſneri exemplo excitatus. Ejusque filum in hac Bibliotheca ſecutus

tus, Scriptores Gallicos ordine Alphabetico digeſtos deſcripſit, eorumqve Editiones, verſiones, laudes & maculas notavit; Inedita etiam nonnulla indicavit, & ex editis interdum excerpta uberiora attulit, qvam Lector, qvi delicatioris eſt ſtomachi ferre poſſit. Ratio etiam ſcribendi & loqvendi eſt obſoletior, & in iis qvi vorſa oratione ſcripſerunt, multo ſtudioſior eſt Auctor, qvam in iis qvi ſcripſerunt oratione prorſa. Nec ipſe p. 81. ubi operum ſuorum adfert indicem diffitetur, inſtitutam eſſe tantum hanc Bibliothecam, non expolitam. Qvæ laudatur tamen a D. G. Morhoffio in Polyhiſtore *L.* I. C. 18. §. 21. p. 219. qvod ſumma cura in ea recenſeantur libri, & ejus etiam eſt commatis, ut optandum eſſet, *Bibliothecam Italicam* qvam Auctor habuit ſub manibus pari ratione ab eo ad umbilicum eſſe deductam.

XVI.

Iohannis Balei Scriptorum illuſtrium Majoris Britanniæ Catalogus, a Iapheto per 3618. *Annos usqve ad annum* 1557. *poſt Chriſtum natum ex variis auctoribus collectus* &c. Baſileæ apud Iohannem Oporinum. Sine Anno. Opus Hiſtorico-Literario-Eccleſiaſticum perrarum. De qvo Chriſtianus Daumius in Epiſtola ad Reineſium p. m. 13. *Turpiter oblitus ſum coram de multis, ut, de Ioh. Balei Centuriis Anglicanis inqvirere, quem utinam vel ad octiduum aut quatriduum ſaltem oculis uſurpare liceret, toties & tamdiu fruſtra qvæſitum deſideratumque.* Hæc Daumius A. C. 1650. qvo plura ad-

adhuc extabant hujus Syſtematis literarii exempla quam hodie, qvo diſparuerunt plane in officinis librariis, & in Bibliothecis tantummodo publicis interdum reperiuntur. Unde & pluribus inviſum. Iis etiam, qvi oculis ſe uſurpaſſe idipſum ſimulant. Qvorum nomina adſcribere religioni nobis ducimus. Nec audiendum putamus Philippum Labbeum, & Nicolaum Antonium, qvorum ille in Bibliotheca Bibliothecarum p. 337. Baleum multa in gratiam Anglorum ſuorum finxiſſe, ſuppoſuiſſe, mentitum eſſe; Hic autem in præfatione Bibliothecæ Hiſpanicæ T. I. præmiſſa p. 29. Hominem ſubleſtæ fidei dicit Baleum. Dicunt enim tantum, ſed non probant. Et eam ob cauſam dicunt, qvia de Pontificiorum ſacris tam acerbe loqvitur Baleus in hiſce Centuriis. Qvas laude digniſſimas cenſet Ioh. Henr. Hottingerus in Bibliotheca Orientali *L.* 3. P. 2. c. 2. p. 58. Neqve id immerito. Siqvidem dictio pro ea ætate ſatis caſtigata eſt. Oeconomia autem ad rationem temporis accommodata. Scriptoresqve Britannici plus qvam mille qvadringenti ab A. M. 1909. usqve ad A. C. 1557. enumerati (p. 702.) atqve ex iis Auctoribus, qvorum vel nulla vel admodum exigua apud nos extat notitia. Unde & Bibliothecarum, & Catalogorum, & Hiſtoriæ literariæ Scriptores, mirum qvantum ex hiſce Collectionibus locupletari poſſunt & emendari. Adde ſexcenta ἀξιομνημόνευτα, Eccleſiaſtica, civilia, naturalia, Geographica &c. qvæ in hiſce Centuriis occurrunt, & fruſtra alibi qværuntur. Scriptorum etiam ævi medii tan-

tantum cumulum, ut in ſtuporem lectorem conjicere valeat. In qvibus non diffitemur multa eſſe admodum obſcura nomina. Res etiam nonnullas, ſi non prorſus fabuloſas, tamen ex Scriptoribus non ſatis fide dignis excerptas. Qvasdam etiam mordaciori ſtilo deſcriptas, qvam fas eſt. In qvibus eæ ſunt inprimis, qvæ ad Eccleſiæ Pontificiæ ortum & progreſſum pertinent, in qvibus enarrandis Auctor vehementior eſt, & ita fervidus, ut vix ſibi temperet ab opprobriis & amaris ſalibus; Attamen pleraqve ejus ſunt metalli ut aſteriſco notari, & linea rubra ſubduci mereantur. Et in iis eſt etiam, qvam Centuria VIII. Num. C. p. 702. de ſemetipſo condidit Hiſtoria, cum monumentorum editorum & ineditorum Elencho, in Papatu & extra eundem a ſe oratione proſa & vorſa, ſermone latino & Britannico, elaboratorum.

XVII.

Michaëlis Hertzii Bibliotheca Germanica, ſive, notitia Scriptorum rerum Germanicarum. Erfurti 1679. Notitiam Scriptorum rerum Germanicarum exhibet auctor, non vero notitiam Scriptorum Germanicorum, hoc eſt, non eos indicat, qvi Germanico ſangvine creti aliqvid mandarunt literis; Sed eos qvi de rebus Germanicis aliqvid prodiderunt, ſive indigenæ fuerint, ſive alienigenae. Et ſane non defuit eidem ſedulitas; Sed defuit Bibliothecarum publicarum uſus, & privatarum copioſior theſaurus, & librorum editorum & ineditorum tantus apparatus,

ratus, qvo nosmet hodie ſuperbimus. Inde enim factum eſt, ut ex Scriptoribus rerum Germanicarum in hac Bibliotheca complures omiſſi ſint ac præteriti. Nonnulli etiam non ſatis exqviſite adducti, ſive nomina eorum ſpectes, ſive ſcripta. Qvod tamen auctori omnino condonandum eſſe arbitramur, tum ob rationes allatas, tum etiam qvod primus fuit, qvi fragilem huic truci commiſit pelago ratem. Nec timuit præcipitem Africum, decertantem aqvilonibus. Ordinem enim in eo deſiderat, B. G. Struvius in ſelecta Bibliotheca Hiſtorica C. 17. §. 1. p. 144. A qvo maxime commendatur ab aliis, & commendari etiam meretur. Joh. Burch. Menkenius *in vollſtändigen Verzeichniſs derer vornehmſten Geſchicht-Schreiber*, *Num.* 39. *pag.* 122. *Man findet in dieſer Bibliotheqve des Hertzii die Geſchicht-Schreiber von Teutſchland, und alte Chroniken in einer natürlichen, und vor einen Liebhaber von dergleichen Dingen ſehr beqvemen Ordnung.* Et nobis etiam oeconomia hujus operis tam præclara videtur, ut, ſi eam cum alia commutaviſſet Auctor, de dignitate & forma & ſpecie multum deceſſiſſe exiſtimemus. Utinam a materia ita commendari poſſet hoc opus Hertzianum, qvam a forma poteſt. Recte enim Auctor Doctiſſ. *des unmaſsgeblichen Vorſchlages, wie eine Bibliotheque der Teutſchen Geſchicht-Bücher verferriget werden ſolle* p. 13. monet: Scripta non omnia in ea reperiri, qvæ ad res Germaniæ illuſtrandas pertinent. Neqve etiam repertum iri fortaſſis, etiamſi locupletata denuo in lucem exeat, & de iis, qvæ in ea occurrunt, nihil reperiri

præ-

præter ſolos titulos. Atqve hinc ſe excitatum ſcribit, ſuppeditandi conſilium, qvomodo huic malo medicina parari, & Bibliotheca Germanica plenior & exactior concinnari qveat, h. e. ut verba ejus noſtra faciamus: Catalogus rerum Germanicarum, ſive recenſio omnium ſive editorum ſive MSCtorum Auctorum, Libellorum, Diplomatum, Sigillorum, Numiſmatum, Epitaphiorum, Statuarum, hujusqve generis monumentorum, hiſtoriam, præcellentiam, juraqve nationis Germanicæ exhibens, qvæ in notitiam venire potuerunt, addito ſemper judicio & animadverſionibus neceſſariis, multos errores, aut etiam veritates hactenus occultas non paucas detegentibus &c. Nec diffitemur conſilium eſſe optimum. Sed Opus ipſum eſt ejus commatis, ut optandum idipſum magis, qvam ſperandum videatur.

XVIII.

D. Bernardi de Montfaucon Palæographia Græca, Pariſiis 1708. Opus Hiſtorico-Criticum XX. annorum. In qvo Auctor Joh. Mabillonii exemplo excitatus, qvi Gramatiſticæ latinæ & rei diplomaticæ Hiſtoriam magna cum cura & diligentia deſcripſerat, de Græcorum varia ſcribendi ratione pro varietate temporis, & inde nata diſciplina, qvæ ſuperſunt MSCta, internoſcendi, dijudicandi, & diſtingvendi, ita egit, ut ante eum nemo unqvam telæ ejusmodi pertexendæ manum injicere auſus ſit, nec poſt

eum facile qvisqvam eidem abſolvendæ manum admovere ſit auſurus.

Meqve abigunt umbræ, & larvalia ſpectra virorum. Nec Montefalconio contigiſſet hanc adire Corinthum, niſi venti undiqvaqve ſecundi impleſſent ejus turgida vela. Omnes enim fere Bibliothecas, qvæ ſunt in Gallia, Italia, Neapoli, Sicilia &c. perreptavit. Et tot Græcos Codices verſavit manu, qvot vix qvisqvam alius. Nec facultas, iis commode utendi, eidem defuit. Atqve hinc tanta ſeges rerum, qvantam alibi fruſtra qværas, de Græcorum antiqvorum re literaria, v. g.

(1.) Codices omnes Archetypos, unde reliqvi ducti ſunt imitando, ab origine rei literariæ Græcorum usqve ad Seculum IV. poſt C. N. eſſe deperditos p. 1. 11. 151.

(2.) Florente priſcorum Græcorum Republica ſexcenta omnino eſſe ſcripta, & literarum monumentis mandata, ſed ejus ætatis ſcriptum nullum, niſi in marmoribus & nummis ſupereſſe veſtigium, p. 108.

(3.) In marmoribus vetuſtiſſimum eſſe id, qvod binis inſcriptionibus Athenienſibus, Jonico vetere charactere, exaratis, Anno ante C. N. 450. condecoratum, ab illuſtriſſimo D. Marchione de Nointel, Regio in aula Conſtantinopolitana Oratore, Athenis opera D. Galland erutum eſt, p. 133.

(4). Ac

(4.) Accentus & Spiritus Seculo circiter VII. & VIII. vocibus Græcis fuiſſe additos. p. 185. & 223.

(5.) Literas Græcorum unciales, & diviſas & ſeparatas fuiſſe in MSCtis codicibus, usque ad Seculum VIII. & IX. qvo Scriptores cœperunt easdem colligare. p. 185. 262. 263.

(6.) Spirituum olim figuram fuiſſe nullam, poſtea angularem h. m. ⊣ ⊢ tandem Seculo IX. ſemicircularem ' ' invectam eſſe p. 237.

(7.) Literarum compendia, qvæ abbreviaturas vocare ſolent barbaro vocabulo, Seculo demum IX. fuiſſe frequentata. p. 341.

(8.) Codices dari reſcriptos, h. e. in quibus ſcriptura prima & antiquiſſima arte eraſa, & ejus loco alia recentior ſubſtituta & ſuperſcripta. p. 318.

(9.) Diplomata Græca in Bibliothecis Occidentalibus extare perpauca, in Orientalibus plura. p. 378.

Largiores nobis appoſuiſſet dapes Auctor doctiſſimus, ſi Bibliothecas Orientales, & eas præcipue, qvæ ſunt in monte Atho, perluſtrare potuiſſet. Et ſi Occidentales omnes, Venetæ cumprimis, eidem patuiſſent; Et ſi ad perveſtigandos eos, qvorum copia ipſi facta eſt, Codices, plus temporis, & operæ, & curæ adhibere potuiſſet; Interim multa docuit, quæ ante eum ignorabamus. Et ſi qua ſunt interdum

veritati minus conſona. v. g. Hebræos olim charactere Samaritano uſos, (Præf. p. 5. & in Opere p. 120.) Græcos ante Cadmum nullas habuiſſe literas p. 115. Ea vel pro non ſcriptis habenda ſunt, vel in eorum locum alia, qvæ cum veritate magis congruunt, ſubſtituenda. v. g. Ante Simeonem Metaphraſten Vitas Sanctorum apud Græcos fabulis, & portentoſis narrationibus fuiſſe refertas p. 269. 273. Qvod enim divinationibus ſuis interdum tribuit nimium, & de literis inſvetis, obſcuris, exeſis, vocibus item mutilis, perplexis, deletis, & aciem oculorum omnem refugientibus, Inſcriptionibus etiam temporum caligine obductis, tam audacter pronunciat, ac ſi perfectam earum haberet notitiam, id cum iis commune habet, qvi antiqvitatibus literariis eruendis navant operam. Hi enim plerumqve marmorum omnium, nummorum, & membranarum ſitu & ſqvalore obductarum ſe habere profitentur ſcientiam & ea intelligere, qvæ nec Apollo qvidem intelligat.

XIX.

Pauli Jovii Elogia Doctorum Virorum, Baſileæ 1575. Qui Petro Pomponatio Præceptore uſu N. 71. licentioſius interdum de rebus divini diſſerit, qvam decet Eccleſiæ Chriſtianæ Epiſcopum. Unde & in ſuſpicionem Atheismi adductus eſt, a Gisberto Voëtio in Diſſert. Selectis T. I. p. 204. Attamen dicendi facultat ita valuit, ut non unus ex multis fuerit Orato

ſe

ſed inter multos prope ſingularis, qvi res conqviſitas molli & pellucente veſtire poterat orationis habitu. Qvod cum ex monumentis aliis, (plura enim ſcripſit) tum ex hac Pinacotheca Virorum doctrina illuſtrium patet dilucide; In qva Viros ab avorum memoria, publicatis ingenii fœtibus claros, ea ſerie recitat, qvam ætatis ratio præſcribit, ut natu majoribus juniores locum concedant. Et dici non poteſt qvam præclara, & illuſtria, & lectu digna ſint hæc Elogia, & qvam rebus ſingularibus & maxime raris referta. Quæ licet non omnia extra dubitationis aleam ſint poſita; Facile enim damus Joh. Bodino de Methodo Hiſt. p. m. 71. & Caſpari Barthio L. XLVII. Adverſ. C. V. p. 2193. Jovium narrationibus Hiſtoricis ſubinde fabulas qvasdam Mileſias intexuiſſe; Multa tamen habet non ubivis obvia, & veritati tamen omnino conſentanea, v. g. de Joh. Reuchlino, & Epiſtolis obſcurorum Virorum N. 143. de Erasmo Roterodamo N. 95. de doctis Germanis in Epilogo. Nec Elogia ſcribit tantum Doctorum Virorum; Sed & vituperia. Siqvidem nonnullos ex iis, tantum abeſt ut laudibus illuſtret, ut potius intemperanter laceret; Qvo dente N. 120. Ludovicum Cælium Rhodiginum rodit, & alios. Et cum de mortuis ac fato functis hoc primo agat Volumine, de vivis ſe acturum ſecundo pollicetur. Qvam fidem fata interceperunt.

XX.

Pauli Jovii Elogia Virorum bellica virtute illu-ſtrium, Baſileæ 1575. Scilicet a potiori, qvod ajunt Philoſophi, facta eſt huic Syſtemati denominatio. Non enim omnes, qui in eo enumerantur Heröes Elogio mactati ſunt; Qvin potius ex iis nonnulli graviter reprehenſi, ut Cæſar Borgia Valentinus L. IV. p. 201. Henricus Rex Angliæ L. VI. p. 337. Chriſtiernus Rex Daciæ L. VII. p. 376. Alii: Nec Virorum tantummodo theatrum eſt, ſed fæminarum etiam, ut Eliſabettæ Arragoniæ L. V. p. 271. Et qvi in eo ſpectandi exhibentur Heröes, non unius ſunt gentis, aut regionis, aut generis, ſed ex Europa, Aſia, & Africa conqviſiti. Et monſtroſum ſane eſt Encomium, qvod huic Encomiaſti impertit Gerhardus Joh. Voſſius, de Arte Hiſtorica C. IX. p. 48. Nec inficiamur plane Jovium in multis fluxæ fuiſſe fidei; Siqvidem Mediceæ familiæ plus, qvam decet Hiſtoricum, fuit addictus; Attamen non plane nulla ejus apud nos eſt exiſtimatio. Multa enim habet præclara prorſus, Civilia, Eccleſiaſtica, Literaria, regulas Ethicas, Politicas, militares optimas, Pontificum etiam qvorundam maculas & horrenda crimina v. g. Xyſti L. 3. p. 159. & inprimis Alexandri VI. L. IV. p. 202. ſeq. vivis coloribus ita delineat, ut mirari ſatis nequeamus, qvî fieri potuerit, ut Epiſcopus de Epiſcoporum Epiſcopo tanta libertate diſſerere, &

eidem

eidem tot plauſtra infandorum flagitiorum potuerit exprobrare.

XXI.

Henrici Pantaleonis Phyſici Baſileenſis Proſopographia Heroum atque illuſtrium Virorum totius Germaniæ.

Pars Prima Baſileæ 1565.
Pars Secunda ibidem, eodem.
Pars Tertia Baſileæ 1566. Duo Volumina.

Primus eſt Auctor qvi Viros totius Germaniæ ab O. C. usqve ad A. C. 1565. armis & literis illuſtres collegit, eorumque imagines & deſcriptiones in lucem publicam prodire juſſit, Pauli Jovii exemplo ſuſcitatus, qvod in Epiſtola Dedicatoria Parti I. præmiſſa, non obſcure ſignificat. Ac licet in dictione ad Jovii pompam non accedat, liqvido tamen & fuſo & æqvabili utitur orationis genere. Et omnibus hiſce Tomis multum operæ & induſtriæ impendit, in Tertio autem ſemetipſum ſuperavit, qvo ea qvæ a Maximiliani I. ævo usqve ad A. C. 1565. in Germania eluxerunt ingenia ita delineavit, ut ejus & excellat induſtria, & qvæ in bono Hiſtorico ineſſe debent virtutes omnes præclare eniteant. Ipſe enim Helvetiam, Sveviam, Bavariam, Franconiam, Haſſiam, Palatinatum & Rhenenſem tractum, & uiverſam fere Germaniam peragravit, ut, qvæ ad Tomum hunc Proſopographiæ ultimum abſolvendum eſſent neceſſaria, conqvireret. Literis etiam ſex-

centis ſollicitavit abſentes, ut ſibi laboranti opem ferre non detrectarent. Et in opere ipſo tanta moderatione uſus eſt, ut in deſcribendis iis, qvi religionis & opinionum diſſenſione diſcreparent, ne verbulum qvidem aſperius eidem exciderit. Hæc inquam, Tomi ultimi laus eſt, qvem Auctor ipſemet in Indice dicit eſſe primarium. Sed priores duo non ſunt ejusdem commatis. In iis enim imagines plures ex ingenio artificis confictæ, qvædam etiam ſæpius repetitæ, & Heroibus pluribus ſunt appoſitæ, qvi diverſo longe tempore & loco & Reipublicæ ſtatu vixerunt. Biographiæ etiam non paucæ vel plane fabuloſæ, vel ex fabuloſis Scriptoribus deſumtæ, & omnes miris Elogiis ita refertæ ſunt, ut vitas Sanctorum condidiſſe Auctorem crederes. Sexcenti præterea huic Elencho Germanorum immiſti ſunt, qvi ex ſangvine Germanorum non magis creti fuerunt, qvam Germani ex Æthiopico. Et in monumentorum recenſione, qvam Biographiis ſubdidit, plerumqve tam brevis eſt, ut canem in Ægypto imitari voluiſſe videri qveat, qvi obiter tantummodo & leviter aqvam Nili degustat & fugit.

XXII.

Contrafehe der Herren Fuggen und Frauen Fuggerin, welche in dieſen Geſchlechte gebohren worden, oder zu demſelben ſich Ehelich verpflichtet haben, Augſpurg 1620. Nulla familia (verba hæc ſunt Heinrici Pantaleonis, qvæ extant in ejus Proſopogra-

pographia Parte 3. p. 22.) per totam Europam tam brevi temporis ſpatio opibus & honoribus adeo accumulata fuit, ita ut tandem ob virtutes Barones creati & multis aliis honoribus auĉti fuerint, qvam Fuggerorum. Id qvod Itali etiam de familia Medices Florentiæ prædicant. Cum Pantaleone conjungit judicium Sigismundus *von Bircken* in Speculo Honoris Auſtriaco L. V. Cap. 22. p. 787. *Es hat dieſer Fuggeriſche Stamm in fünf Haupt-Æſten dermaſſen um ſich gezweiget, daſs Anno 1619. bey 47. dieſer Grafen, auch eben ſo viel der Gräfinnen dieſes angebohrnen Namens, ſonſten aber der Nachkommen des erſten Fuggers (Jacobi der 1469. geſtorben) jung und alt und zwar in gleicher Anzahl beyderley Geſchlechts faſt ſo viel als Tage im Jahre ſind gezehlet worden.* Nec nihil ad Reipubl. literariæ incrementum attulit hæc illuſtris Fuggerorum progenies. Cujus non tantum late patuit, in Doĉtos omnes & doĉtrinæ cupidos liberalitas, ſed & amor literarum tantus, ut non pauci ex iisdem animi ſui vires omnes ad ſapientiæ ſtudium contulerint, ut Antonius, Johannes, Jacobus, Georgius, Ulricus, Raimundus, alii, qvi toti fuerunt in ſtudiis. Unde & hoc non tantummodo meruerunt honoris monumentum, qvod in præſenti Opuſculo iis exaĉtum eſt, ſed & magnificentius omnino & ſplendidius, & ære perennius, regalique ſitu Pyramidum altius, in qvo imagines æri inciſæ uberiore Commentatione illuſtrentur. Qvæ enim in hac Sylloge exhibetur tenuior eſt & adſtriĉtior qvam Fuggerorum amplitudo & dignitas permittit. Interim rariſſi-

mum eſt hoc Opuſculum, & propter imaginum præſtantiam in deliciis habendum, qvarum numerus ad 129. excrevit, e quibus pars maxima Kilianos fratres Lucam & Wolfgangum habet Auctores, qvi in arte iconas in æs incidendi æquales non habuerunt.

XXIII.

Guilielmi Rouillii Promptuarium Iconum inſigniorum &c. Pars. 1. Lugduni 1578. Pars. 2. ibidem 1581. Prodiit hoc Opus ea forma, qvæ in Qvarto, qvod ajunt, complicat folia. Sed qvod ad noſtram Bibliotheculam ſpectat exemplum; ex charta pura permixtas habet paginas, iis, qvæ in folio eſſe dicuntur, magnitudine æqvales. Unde & hujus monetæ libellis inſerendum, & cum iis in ſcenam producendum putavimus. Et dubia cogitatione diſtrahi fortaſſis Lectoris animus poſſet: An Guilielmus Rouillius Auctor ſit hujus Promtuarii? Hoc enim legitur tantum in Indice: *Apud Guilielmum Rouillium.* Et parte 2. p. 274. extat: Franciſci Duareni Opera omnia edita ſunt Lugduni apud Guilielmum Rouillium, qvi hoc præſtantiſſimum Opus Iconum concinne & vere & Laconica brevitate confectum, elegantibus (ut ſolet omnia) typis excudendum curavit. Sed Guilielmum Rouillium verum eſſe Architectum hujus Operis patet, ex Epiſtola Dedicatoria, & duabus Præfationibus, & Appendice Parti 2. p. 297. ſeq. annexa, ſive hic Hiſtoriographus a Typographo Lugdunenſi diverſus fuerit ſive

minus.

minus. Nec dubitamus eundem Pauli Jovii Elogiis impulſum eſſe ad hoc Promtuarium excitandum. Hunc enim & laudat in Præfatione altera Tomo I. præmiſſa & in Opere ipſo Parte 2. p. 252. & eundem variis in locis ita exſcribit, ut ipſa verba, & loqvendi modos a Jovio adhibitos retinuerit, qvod dilucide patebit, ſi Erasmi Roterodami, Hieronymi Savanorolæ, Marſilii Ficini, &c. deſcriptiones cum Jovii Elogiis contuleris. Et hoc primum eſt, qvod veru qvaſi prænotato jugulandum exiſtimamus. Cui addimus ſecundum. Scilicet, Imagines fere omnes, quæ Parte 1. deſcriptæ ſunt, & capita Virorum & fæminarum illuſtrium, qvæ ibidem veluti per feneſtellam prominentia conſpicienda præbentur, confictæ ſunt, & φανταςικῶς delineatæ, neqvaqvam autem ex nummis, marmoribus, aut tabulis archetypis deſumtæ. Siquidem multo ante lucis uſuram amiſerunt, qvam ars pictoria, inciſoria, & plaſtica in hoc orbe terrarum innotuit. Accedit tertium. Omnes enim Pontifices usqve ad Calixtum 2. ſive Seculum XIII. omnesqve eruditi poſt C. N. usqve ad Franſciſcum Petrarcham ſive Seculum XIV. omiſſi ſunt. Nec tamen Promtuarium hoc ſuis laudibus privandum eſt. Dictio enim conciſa qvidem, ſed perſpicua tamen, & ornata, & unius coloris, & formæ publicæ reſpondens. Oeconomia ad rationem temporis accommodata & ita diſpoſita ut Pars 1. eos qui ante C. N. Pars. 2. qvi poſt C. N. in republica civili & literaria inclaruerunt comprehendat. Et qvod ad res pictas & ſcriptas attinet.

net. Pictæ Partis 2. cumprimis ex nummis; Scriptæ autem ex Hiſtoricis & Chronographis optimis ſunt excerptæ. Et qvod caput rei eſt; Ex optimis optima v. g. Qvid qvisqve notatu digniſſimum geſſerit, qvid invenerit primus, qvid ſcripſerit &c. Et hæc omnia temperanter, acute, ſincere, moderate ſunt tradita ſine fuco & fallaciis, ira & ſtudio.

XXIV.

D. Pauli Freheri Theatrum Virorum Eruditione Clarorum, Norimbergæ 1688. Non vulgarem ſane, ſed prorſus eximiam ex hoc negotio comparare ſibi potuiſſet laudem Auctor, ſi res eo ſucceſſu terminata fuiſſet ac concluſa, qvem eruditi in votis habebant. Qvid enim jucundius iis accidere potuiſſet, qvam ea uno faſce comprehenſa ſpectare, qvæ disjecta erant undiqve & ſexcentis in Schedis diſperſa? Imagines Eruditorum 1312. Biographias 2800. uno in theatro propoſitas intueri? Res complures alibi non facile obvias legere? Tot ora & vultus eorum cernere, qvorum fama nulla temporis longinqvitate delebitur. Sed eventus exſpectationi non ex aſſe reſpondit. Siqvidem Auctor eo apparatu inſtructus non fuit, qvi ad theatrum ejusmodi πολυκέφαλον extruendum eſt neceſſarius. Nec ita tempore & otio abundavit qvo erat opus. Et qvæ præcipua Syſtematis non abſoluti cauſa fuit, Freherus egeſſit ſpiritum anteqvam conlectanea ſua in ordinem redigere, & expolire, & ultimam iisdem manum imponere

nere potuerit. Atqve hinc illæ maculæ qvæ theatri ornatum & ſpectatorum plauſum extenuarunt. Imagines bene multæ Archetypa ſua vitioſe exſcribunt. Eruditorum etiam eorum ſiſtunt tantummodo capita qvi Seculis ultimis vixerunt in Republica literaria, non autem eorum qvi primis. Et qvæ iisdem Commentationis loco appoſitæ ſunt deſcriptiones Biographicæ non omnes ſunt ejusmodi, ut laudis præmium exigere qveant. Quippe non ex liqvidis fontibus ſunt hauſtæ nonnullæ; Sed ex obſcuris ciſternis, h. e. Concionibus funebribus, Progammatis Academicis, Auctoribus recentioribus; Qvenſtedio, Bucholzero, Gerhardo, Melchiore Adami, MSCtis etiam qvibusdam incertis & Apocryphis, & qvod mireris, novellis interdum Francofurtanis. Plura etiam ſubobſcura hic comparent nomina, & non pauca Virorum celeberrimorum ſunt præterita v g. Hermanni Conringii, Jacobi Thomaſii, Joh. Caſelii, Joh. Sperlingii, Ludovici Cappelli, Renati Carteſii, Baconis de Verulamio. Quædam qvæ vel nullum plane, vel exiguum rei literariæ emolumentum attulerunt, luculenter admodum & ambitioſe deſcripta. Alia leviter & ſtrictim, qvæ plurimum, ut Erasmi Roterodami, Nicolai Copernici &c. Scriptores Homonymi confuſi; Ex uno libello facti duo, ex duobus unus. Et Biographiæ pleræqve ita traditæ, ut nec Hiſtoriam amanti faciant ſatis, nedum Hiſtoriam literariam. Usqve adeo parum in iis obſervantur utriusqve leges & regulæ. Opus tamen rarum eſt, ſi fides Nic. Hieron.

Gund-

Gundlingio, qvi in Hiſtoriæ Erudit. Volum. IV. C. VII. §. 1. p. 6082. *Des Freheri Werck iſt rar und man giebt* 8. 10. *bis* 15. *Rthlr. davor, denn es iſt nicht wieder aufgelegt worden. Mannigmahl findet man doch gleichwohl etwas darinnen welches andere nicht haben.*

XXV.

Melchioris Adami Vitæ Theologorum, JCtorum, Politicorum, Medicorum & Philoſophorum, &c. Francofurti ad Mœnum 1705. Ex tribus editionibus Heidelbergenſis, quæ 1620. tribus voluminibus in 8vo prodiit, eſt optima, qvam ipſemet recognovit & a mendis typographicis repurgavit Auctor. Qvi ſi cum aliis, qvi Biographias Eruditorum vel elucubrarunt, vel elucubratas congeſſerunt, componatur, non facile cuiqvam erit poſtponendus. Sane ſumma eſt in eo navitas, & gravitas, & judicii ſubtilitas; Orationis etiam perſpicuitas, & rerum jucunda qvædam varietas, & perſonarum Selectus. Nec deeſt facile cupiditatum moderatio, niſi in iis narrationibus qvibus Controverſiæ Sacramentariæ continentur, in qvibus partium ſtudio interdum ita abripitur Adamus, ut inſtituti & propoſiti immemor Lectorem diſputationibus Theologicis obtundat v. g. p. 18. 116. Alibi. Qvod condonandum homini Reformatorum Sacris addicto. Et in Hiſtoria Eruditorum tradenda ita verſato, ut Biographiæ ejus omnes lectu ſint digniſſimæ. Et in iis Theologorum præcipue, Lutheri, Pellicani, Melanchto-

nis

nis, Muſculi, Brentzii, Bullingeri, Bezæ &c, qvam primo loco nominare debuiſſemus Calvini. Qvorundam enim memoriam præteriiſſe fatetur, qvod ſubſidiis ad eam conſervandam, & ad poſteros transferendam neceſſariis fuerit deſtitutus. Qvorundam etiam liberos tantum, non libros in lucem editos commemorat, qvia ingenii monumenta nulla poſt ſe reliqverunt. Et ut ſatietatem longæ orationis effugiamus, dicemus breviter: Egregiam eſſe hancBiographiarum Syllogen & ad augendam & illuſtrandam Hiſtoriam Eccleſiaſticam & literariam recentiorem ita utilem, ut nihil majoris emolumenti eſſe qveat, dignamqve idcirco qvæ emendationibus & acceſſionibus locupletata denuo ſub prelum ire jubeatur.

XXVI.

Cyriaci Spangenbergs Hennebergiſche Chronica, Strasburg 1599. Auctor optimus in iis, qvi res Hennebergenſes literarum monumentis commendarunt, qvia meliorem nondum habemus, qvod nos qvidem ſciamus. Qvæ enim a Chriſtophoro Junckero & aliis, cæpta eſt Hiſtoriæ Hennebergenſis tela in principiis hæſit, tantum abeſt ut ad finem perducta ſit. (2.) *Monumenta Clarorum doctrina præcipue toto orbe terrarum Virorum collecta paſſim & maximo impendio cura & induſtria in æs inciſa ſumtu & ſtudio D. Sigefridi Rybiſch* &c. Francofurti 1689. Qui horum monumentorum in allato indice Auctor dicitur D. Siegfridus Rybiſch Conſiliarium Cæſa-

ſareum fuiſſe ſcribit Eraſmus Franſciſci *Im Ausländiſchen Kunſt-und Sitten-Spiegel* Sect. 2. p. 1530. Ubi addit, eundem manu ſua has omnes imagines delineaſſe, & æri ſuis ſumtibus incidi curaviſſe. Quæ licet tertia vice in vulgus prodiiſſe dicantur; Rariores tamen ſunt, & minus ſæpe in Bibliothecis, nedum in tabernis Librariis occurrunt. Quod eo magis dolendum eſt qvo plus jucunditatis & utilitatis Lector, harum deliciarum intelligens, ſibi ex iis promittere poteſt. Qvi totuplex emolumentum inde valet eruere, qvotuplex Joſephus Scaliger ex Gruteri inſcriptionibus exſculpſit, Theologicum, Hiſtoricum, Geographicum, Grammaticum, Politicum &c. Caute tamen & circumſpecte hæc omnia verſanda ſunt. Non enim omnes clari doctrina fuerunt, qvorum monumenta hic viſuntur. Nec monumenta omnia ejus ſunt generis, ut in ſuſpicionem parum rectæ fidei venire non qveant. Primum enim ſtatim & ſecundum, h. e. Antenoris & T. Livii eſſe ſuſpectum docet Joh. Baptiſta Ferretius in Muſis Lapidariis Libr. V. Mem. XII. p. 321. Nec melioris notæ eſt tertium, qvod M. Tullii Ciceronis eſſe dicitur. Ovidii autem Epitaphium p. 6. non convenit prorſus cum eo qvod a Ferretio producitur l. c. L. II. Mem. XXI. p. 113. Et alia nonnulla ita ſunt involuta, ut, qvid ſibi velint, vix ab Apolline diſpici qveat, ſane præter Sibyllam conjiciat nemo. Et rem longe gratiſſimam Eruditis omnibus feciſſet Auctor, ſi hæc monumenta commentario illuſtraſſet, vel indice ſaltem perſonarum & rerum inſtruxiſſet.

XXVII.

XXVII.

Petri Lambecii Liber primus Prodromi Hiſtoriæ Literariæ, nec non Libri Secundi qvatuor Capita Priora cum Appendice, Hamburgi 1659. Prima hæc eſt Editio Lambeciani Operis, qvod ſpatio brevi interjecto diſtractum, vix comparuit in tabernis librariis. Siqvidem exemplaria non ita multa erant excuſa, eaqve ipſius Auctoris ſumtibus, qvibus vendendis hedera diuturna non erat Opus, qvoniam vinum ejusmodi antea vix notum, & ſæpius expetitum, facile emtorem reperiebat. Qva autem ratione ad Hiſtoriæ Literariæ Syntagma condendum ſe accinxerit Lambecius, ipſemet copioſe exponit in Prolegomenis. Et qvam periculoſæ plenum Opus aleæ tractent qvi Lingvarum, & Scriptorum, & diſciplinarum, Artiumqve & inventorum omnium Hiſtoriam moliuntur, egregie docet J. A. Fabricius in præfatione Editioni Secundæ præmiſſa. A qvo tantum abeſt ut diſſentiat Lambecius, ut facto idipſum teſtatus ſit, qvod verbis Fabricius, dum uſqve adeo procul abeſt a faſtigio cœpti hujus ædificii, ut prima fundamenta vix jecerit. *Primus* tamen eſt, teſte Fabricio l. c. qvi corpus Hiſtoriæ Literariæ complecti animo, & delineare aggreſſus eſt. Non minus præclaro auſu, qvam Plinius naturæ rerum Hiſtoriam. Qvæ (ejusdem Fabricii hæc verba ſunt) omnium præconiis digniſſima, vicies milleſimam naturæ partem ne de nomine tangit qvidem, nedum plene exacte & perſpicue omnia Dei

opera perſeqvitur, aut origines, texturam, ingenium, partes, vires, uſus, cauſas, effectus horumqve modos aut rationes, de ſingulis ad fidem tradit. *Duodecim, credo, Legiones Angelorum ad hoc exeqvendum vix ſufficiant*, nedum unius hominis ætas, perſpicacia, calamus, ingenium.

XXVIII.

Petri Lambecii Prodromus Hiſtoriæ Literariæ. Lipſiæ & Francof. 1710. Ecce Editionem Secundam Syntagmatis qvo Lambecius Hiſtoriæ Literariæ Univerſalis imaginem adumbrare conatus eſt. Atqve in ea, 1.) Inſcriptio fere tota eſt immutata. 2.) Opus ipſum eſt auctum ab eo, qvi ejus curam ſuſcepit, J. A. Fabricio a) Præfatione perelegánti de non ſperando Syſtemate perfecto Hiſtoriæ Naturalis, Civilis, Eccleſiaſticæ & Literariæ b) Lambecii Itinere Cellenſi c) Alexandri Ficheti Arcana ſtudiorum Methodo d) Wilhelmi Langii Catalogo MSCtorum Bibliothecæ Mediceæ. Hic autem Codex noſter infinitis fere notis MSCtis eſt accumulatus, & cujusvis capitis fronti inſcriptum, qvid laudis, qvidve maculæ in eo inſit, & qvid de eo arbitremur, eſſe exiſtimandum.

XXIX.

Joh. Chriſtophori Beckmanni Beſchreibung der Stadt Franckfurt an der Oder, cum notitia Univerſitatis Francofurtanæ & Iconibus & Catalogo Librorum

rum Bibliothecæ Francofurtanæ, Francfurt 1706. Scilicet continetur in hoc volumine:

(1.) *Chronicon Civitatis Francofurtanæ* a prima Origine ſive A. C. 146. uſqve ad A. C. 1700. Qvod cœptum a Wolfgango Juſto ſive Jobſto Medico Doctore & Profeſſore Phyſices (1675. ibidem denato) poſteaqve a J. C. Beckmanno uſqve ad Seculi XVIII. initium productum, & jucunditate & utilitate tenere Lectorem poteſt.

(2.) *Notitia Univerſitatis Francofurtanæ*. In qva maximam partem faciunt vitæ eorum, qvi munere docendi in hac Academia perfuncti ſunt. Atqve in iis præclara ſunt multa & luculenta & recondita; Sed non omnes hæ Biographiæ ſunt ejusdem commatis. Siqvidem pleræqve nimis ſunt contractæ, & macilentæ & qvaſi tabe qvadam exeſæ. Ut ipſius, qvi condidit Chronicon hoc Francofurtanum, Wolfgangi Juſti, qvod p. 72. allatum, vix ſex lineolas occupat. Et, qvod in Hiſtoria literaria inprimis reqviri ſolet; in plerisqve Doctorum deſcriptionibus deeſt, monumentorum ab iis editorum Catalogus, & qvicqvid ad conſilia, & fata, & eventus eorum literarios rite cognoſcendos pertinet.

(3.) *Catalogus Librorum Bibliothecæ Francofurtanæ*, Qvæ cum nec multitudine Scri-

D 2 pto-

ptorum, nec raritate, nec ſelectu ſe commendare qveat admodum, fortaſſis Lectori aliqvid voluptatis adferre potuiſſet, ſi, qvi in ea aſſervantur Codices, pro diverſitate Facultatum, Artium & Scientiarum potius, qvam pro diverſitate nominum fuiſſent digeſti, qvæ Auctoribus ſunt propria. Nec Homonymi fortaſſis toties confuſi, qvod in hac Librorum diſpoſitione factum eſt, notante Joh. Mollero in Homonymoſcopia variis in locis. Et Joh. Fabricio hæc omnia repetente in Hiſt. Bibl. P. 2. N. 117. p. 522.

XXX.

Philoſtratorum qvæ ſuperſunt omnia Græce & Latine, ex MSCtis Codicibus recenſuit, notis perpetuis illuſtravit, verſionem fere totam novam fecit, Gottfridus Olearius, Lipſiæ 1717. Ex XIII. Philoſtratis, qvorum Catalogum texit J. A. Fabricius in Bibl. Græca l. IV. c. 24. p. 54. Tres inprimis agnoſcit Gottfridus Olearius in præfat. horum Operum, qvæ a Philoſtratis elucubrata creduntur. Atqve in eorum monumentis ita verſatus eſt Vir doctiſſimus, ut recte omnino judicaſſe exiſtimemus J. A. Fabricium l. c. p. 53. Vere affirmari poſſe, vix ullum noſtra ætate Græcum auctorem tam diligenter & docte expolitum prodiiſſe, ſive Græca ad MSCtos codices Vaticanos, Anglicos, Uratislavienſes & in Vitis Sophiſtarum ad Putſchianum caſtigat

gate edita, ſive verſionem perſpicuam atqve accuratam, qvæ tota fere nova addita eſt, ſive adjunctas notas præclaras & Prolegomena doctiſſima præmiſſa reſpicias. Tabulæ qvoqve Chronologicæ & indices adjecti Lectorum commodis bene conſulunt, & chartæ typorumqve nitor eximius oculos delectat. Hactenus Fabricius. Nec qvicqvam labis intulit huic Editioni *Spicilegium aliqvot in Philoſtratum animadverſionum*, qvod eodem anno 1709. Wittebergæ unica plagula in f. prodiit. Hoc enim totum disjectum in Actis Eruditorum A. C. 1709. Menſ. Octobr. p. 435. & ita contritum eſt, ut, qvod Olearii famæ, qvam illuſtri hoc Opere conſecutus eſt, detrimento eſſe qveat, vix aliqvid ſupereſſe videatur.

XXXI.

Wolffgangi Lazii de Gentium aliqvot migrationibus, Sedibus fixis, Reliqviis, Lingvarum initiis, & immutationibus ac dialectis, Libri XII. Francofurti 1600. Habitavit Wolfgangus Lazius Vindobonæ (Petri Lambecii hæc verba ſunt qvæ recitamus in Comment. de Biblioth. Vindobon. L. 2. c. 1. p. 33.) in viculo Judæorum, vulgo *das Juden-Gæſslein*, juxta antiqvum forum tædarium, vulgo *der Alte Kien-Marckt*, retinet ea domus etiam nunc celeberrimi iſtius poſſeſſoris nomen & vocatur vernaculo ſermone *der Lazen-Hoff*. Veteres autem inſcriptiones qvæ olim ibi extiterunt variis modis poſt mortem Lazii vel omnino periere, vel in diverſa alia

loca translata ſunt. &c. Atqve hæc neutrius generis ſunt, nec bona nec mala, ſi famam ſpectes hujus Viri. Sed qvæ ſeqvuntur non ſunt ejusmodi. Diploma Friderici qvo fundatio Academiæ Vindobonenſis continetur a Lazio fuiſſe corruptum, tabulasqve authenticas ſomnolenter deſcriptas l. c. prodit Lambecius. c. 4. p. 83. Loca qvædam Auctorum indiligenter inſpecta l. 2. c. 5. p. 456. Inſcriptiones non ea circumſpectione deſcripta, qva decet l. 2. c. 8. p. 637. Plura ſunt qvæ Lambecius l. c. de Lazio affert ad ignominiam ejus ſpectantia. Sed honorificentius de eo differit, Joh. Burch. Menckenius *im Verzeigniſs der vornehmſten Geſchicht-Schreiber* n. 33. p. 83. *Lazius war eben kein ſcharffſinniger Mann, und lieſſe ſich viel Fabel-Werck blenden, doch werden ſeine Schrifften von curieuſen Leuten ziemlich geſuchet, und ſind auch nicht mehr wohl zu haben.* Et Thomas Pope Blount in Cenſura Celebr. auctorum p. 687. Tractatus Wolfgangi Lazii de migrationibus Gentium eximius eſt, qvamvis plures fabulas eidem immiſcuerit. Et ſane multis nominibus & laude dignum ſe oſtendit hic Vir & Vituperio. Nam licet non tam vendibilis orator ſit, ut neſcias qvid ei deſit. Non tamen eſt indoctus, nec tardus ad excogitandum, & verbis ſatis profluens & ſolutus. Rerum etiam inopia non preſſus qvæ ad Hiſtoriam civilem pertinent, ſpeciatim Germanicam. Sed iis qvæ ad incudem hanc tundendam & argumentum exornandum reqviruntur exiliter inſtructus. Etenim qvam parum agit de iis, de qvibus

bus maxime ſe acturum pollicetur, Gentium migrationibus; lingvarum initiis, & immutationibus & dialectis? Et qvot contra arceſſit *ἀπροσδιόνυσα*? Incerta, lubrica, falſa, & a comperta fide oppido aliena. Plura ſuſpecta. Aliena vero, & nihil ad hos corymbos facientia, qvam plurima. Genealogica præcipue, qvibus totum hoc Opus ita diſtentum eſt, ut ſi ea demſeris, Libri omnes duodecim eam moleculam vix retinebunt, qvam habet *Primus*, qvi tribus tantummodo conſtat foliis.

XXXII.

Georgii Mathiæ Kônigii Bibliotheca Vetus & Nova Altorfii 1678. De qva (ut prætereamus Joh. Molleri acerbiorem Criſin in Proaulio ejus in Introd. in Hiſtoriam ducatuum Cimbricorum p. m. 23.) Vir alioqvin *κριτικώτατος* Dan. Georgius Morhofius in Polyhiſt. L. I. c. 18. n. 24. p. 217. Non facile memini majori apparatu venditatum eſſe ullum librum qvam hunc; Qvia, ut titulus præfert, totius orbis literati opes, ab ipſis incunabulis ad noſtra uſqve tempora pollicetur. Sed totus ille liber exigua plane induſtria congeſtus, e Catalogis variis undiqvaqve & undiqve corraſus. Hiſtoria qvæ breviter annectitur nonnunqvam de Viris doctis falſa eſt, Libri affinguntur qvibusdam, de qvibus nunqvam forte illi cogitarunt. Omnia manca ſunt & mutila. Nam de Viris celeberrimis qvi hodie vivunt vel nuper deſierunt vi-

vere, leviora qvædam ſcripta referuntur, præteritis dignioribus. Hactenus Morhofius. Sed non ſatis æqvum nobis hoc videtur judicium, atqve, ex animo offenſo profectum, qvod obiter tantum & velut in transcurſu Morhofiani nominis mentionem feciſſet in hac Bibliotheca Königius p. 554. Non enim hoc præ ſe fert inſcriptio, totius Orbis literati Opes in hoc volumine contineri. Nec tam portentoſus jactator erat Auctor, ut modulo ſe ſuo ac pede metiri neſciviſſet. Qvi in Bibliotheca ipſa ne γρὺ qvidem de ſe & ſuis monumentis, & de Georgio Königio Parente perpaucas tantumodo attulit lineolas. Nec totus liber exigua plane cura congeſtus eſt, & ex Catalogis variis undiqvaqve & undiqve corraſus. Aſpice enim primam ſolummodo paginam, & ilico videbis a ſententia Morhofii faciendum eſſe divortium. In ea enim neqvaqvam ad Catalogos remitti Lectorem Auctor, aut alia hujus generis ſceleta literaria carnis & Sangvinis & Spiritus expertia; Sed ad Hiſtoriæ literariæ Scriptores luculentiſſimos Ebraicos, Græcos, Latinos, antiqviores & recentiores, R. David Gantz, Auctorem Schalſcheleth Haccabala, Jamblichum Photium, Svidam, Anaſtaſium Bibliothecarum, Theophilum Spitzelium, Philippum Labbeum, Joh. Gottfridum Olearium &c. H enim omnes in ipſo limine obventant tibi, in prima ſtatim pagina ſe conſpiciendos præbent, procul o procul abeſſe juſſis omnibus Catalogorum conſarcinatoribus. Et tantum abeſt ut omnia manca ſint & mutila, in h

L

Librorum Sylloge, ut ex omnibus Bibliothecis univerſalibus, hancce exiſtimemus eſſe optimam & perfectiſſimam. Cui ſi qvid deeſt. Sicut deeſt omnino aliqvid, ut poſtea dicemus, tempori id tribuendum eſt & Auctoris fato, non ejus ſomnolentiæ, qvi Johannem Baleum aliosqve Auctores, ea tempeſtate jam vulgatos, non vidit, eos autem qvi vulgati nondum erant, ut Nicolaum Antonium, J. A. Fabricium, J. C. Wolfium &c. videre non potuit.

XXXIII.

Georgii Mathiæ Kőnigii Bibliotheca Vetus & Nova, Altorfii 1678. Scilicet hic ille Codex eſt, qvo per annos 40. & amplius uſi ſumus velut Enchiridio, & Lexico Literario cottidianis noſtris uſibus inſerviente. Et cum paginis ſingulis impreſſis paginas chartæ puræ adjungi curaverimus, ampliſſimus nobis adapertus eſt campus, huic operi id addendi qvod eidem deeſſe animadvertimus. Et hinc infinitæ illæ acceſſiones, qvæ in hoc volumine viſuntur. Nos enim, ut hac Bibliotheca cum emolumento & utilitate frui poſſemus, eandem cum aliis hujus generis monumentis ſubinde compoſuimus, & hac ratione innumerabilibus in locis

(a) *Emendavimus* in nominibus propriis, rebus literariis, notis arithmeticis vel amanuenſium vel typothetarum incuria depravatis;

(b) *Locupletavimus* allatorum.

a) *Auctorum* numerum,
b) *Scriptorum* Catalogum,
c) *Judiciorum* apparatum,
d) *Narrationum* cumulum.
e) *Teſtium* Synodum.

Et harum acceſſionum ſeries tot annis in tantam molem excrevit, ut, ſi iisdem ſtipata denuo ſub prelum iret hæc Bibliotheca, id ſane vix ac ne vix qvidem de ea dici poſſet, qvod de hac Editione in Epiſtola Dedicatoria dixit Auctor, eam librorum inſigni numero eſſe conſpicuam, folia autem pauca, craſſitiemqve palma non majorem complecti.

XXXIV.

Vincentii Placcii theatrum Anonymorum & Pſeudonymorum, Hamburgi 1708. Fridericus Geislerus Phil. & J. U. D. & P. P. Lipſienſis A. C. 1669. Diſſertationem concinnaverat ad L. un. C. de nominum mutatione. Eiqve 1671. recuſæ qvinqve decades Scriptorum Anonymorum addiderat. Et hic Placcio primam occaſionem ſubminiſtravit, cogitandi de hoc argumento, & Scriptorum Anonymorum & Pſeudonymorum qvendam colligendi exercitum, qvod ipſe fatetur in Syntagmate de Scriptis & Scriptoribus Anonymis c. 3. p. 33. & c. V. p. 50. Atqve hac tuba qvaſi de ſomno excitatus A. C. 1674. Syntagma de Scriptis & Scriptoribus Anonymis & Pſeudonymis vulgavit primum, qvod Ham-

Hamburgi typis exſcriptum eſt in 4to. Tum Johannis Rhodii Catalogum Auctorum ſuppoſititiorum ad Autographum Auctoris fideliter expreſſum eodem anno & loco eademqve forma prelo ſubjici curavit, notulisqve qvibusdam illuſtravit. Et tandem huic theatro extruendo ſe accinxit, cui expoliendo A. C. 1699. eſt immortuus. Et ſane poſt natam Rempublicam literariam nemo fuit qvi tantum laboris & induſtriæ ad hoc argumentum attulerit qvantum Placcius; Vir omnibus artibus, qvæ ad humanitatem pertinent, præclare ornatus, librorum etiam apparatu non cottidiano inſtructus, ſiqvidem qvater mille volumina & amplius Bibliothecæ Hamburgenſi Johanneæ Teſtamento addixit, Commercio inſuper literario, qvod cum plerisqve per univerſam Europam Eruditis habebat, cottidie diſtentus. Et lectione diurna nocturnaqve tot edita monumenta & inedita pervagatus, ut viva Bibliotheca appellari meruerit. Etenim ſupra Sex mille ab eo producuntur Auctores in hoc theatro Anonymi & Pſeudonymi. Sed non omnes ea ratione, ut

Edere non fictos hilari de pectore plauſus

Spectator æqvus & ſapiens valeat. Qvam enim moleſtum eſt, luſtrare tot Symbolarum agmina, nullo ordine digeſta, orationis longitudine & obſcuritate & diverſitate faſtidioſa, ad rem ipſam interdum parum attinentia, & ſibimetipſis nonnunqvam ita contraria, ut Lectorem

ctorem confundant magis qvam inſtruant. V. g. p. 184. n. 892. Qvam injucundum tot Scriptores & ſcripta Anonyma & Pſeudonyma ſilentio eſſe præterita. Cujus commatis tanta moles eſt, ut ex ſolius Theophili Raynaudi Erotem. X. Partit. I. de bonis & malis libris a p. 117. uſqve ad p. 182. integræ Centuriæ produci qveant qvæ in hoc theatro Placciano exulant. Qvam inſvave, qvædam ita eſſe allata, ut Auctori Opere in longo qvandoqve ſubrepſiſſe ſomnum manibus palpare qveas. Cujus rei luculentum eſt exemplum qvod p. 425. n. 1711. legitur, ubi Opus inſigne Danielis Dykii qvod *noſce teipſum* inſcribitur, ex Anglico ſermone in Germanicum translatum dicitur a D. P. H. h. e. a Theodoro Hakio. Qvod nec ſatis conveniens cum allatis literis primordia nominum referentibus, nec ad rei totius rationem percipiendam ſatis ſufficiens. In indice enim hujus Libri non illa extant ſigla, qvæ producit Placcius. Sed hæc D. H. P. ſub qvibus latere voluit *Deodorus Hake Palatinus*. Qvi in bello tricennali ex Anglico Sermone in Germanicum transtulit eundem Coloniæ, ut Crypto-Evangelicos qvosdam mœrore afflictos, & gravi perſecutione preſſos, & ſub trabibus privatis rebus ſacris operam dantes erigeret & confirmaret. Atqve hinc illa verba qvæ extant Parte 2. c. VI. p. 711. *Es iſt offenbar*, was *doch die Urſache ſey*, *daſs die ruchloſe und unbuſsfertige Welt*, *ja* wir *ſelbſt ſo gar ſicher und empfindloſs in unſern Sünden und Greueln dahin leben*, *daſs* wir *nicht aufhören GOtt entgegen zu* wandeln, *wie hart*

er

er uns auch ſtraffet und heimſuchet. Und ob er ſchon nun eine Zeithero, ſonderlich in dieſen Teutſchen Landen, *von Jahr zu Jahr ſeine Plagen über uns wegen unſerer Halsſtarrigkeit und Unbuſsfertigkeit ſiebenfältig vermehret &c.* Sane Germanum fuiſſe hujus libri parentem dicas, non Anglum, non Danielem Dykium, non qvendam in Brittannia Antiſtitem, ſi legas hunc locum; Sed ſi in mentem revoces, qvæ diximus, facile intelliges; Interpretis eſſe hanc Parentheſin, non Auctoris, qvi ab exemplo Anglicano deflectens hic qvædam vel immutavit vel inſeruit, qvæ magis ad cives ſuos pertinere arbitraretur. De qvibus rebus omnibus ne tantillum qvidem habetur in Placcii theatro. Et ut ſummatim exponamus qvæ noſtra de eo ſit ſententia. Egregia ſane congeſſit Auctor Conlectanea, ad Opus ejusmodi de Anonymis & Pſeudonymis concinnandum, ipſe autem ultra principia non proceſſit,

Non molem ſecuit, nec ſectam in membra redegit,
Nec membris nervos circumdedit omnibus omnes,
Inſuper infuſa roſeo cum ſangvine vita.

Et bene feciſſent qvi curam hujus theatri ſuſceperunt, ſi Joh. Ulrici Meureri Centuriam Anonymorum 1697. in 12mo impreſſam eidem inſeruiſſent. Siqvidem multa in ea ſunt qvæ à Placcio extremis tantum digitis tacta, plura qvæ ab eodem plane præterita. Qvod parum abeſt qvin nobis perſvadeat, idipſum non viſum eſſe a Placcio, licet A. C. 1699. demum ſit mortuus.

XXXV.

XXXV

Thomæ Garzonii Allgemeiner Schau-Platz aller Profeſſionen, Künſte, Geſchäffte, Händel, Handwercker, ſo in der gantzen Welt geübet werden, 1626. Animo Auctoris conſiliisque hic ſcopus fuit tradere Hiſtoriam Criticam univerſalem, omnium Scientiarum & Artium Liberalium & illiberalium, in qvibus occupata eſt Societas humana, earumque ſimul & laudes prodere & maculas. Hujus enim commatis Opere caremus adhuc, in tanta librorum copia & multitudine, qvam auget cottidie Scripturientium innumerorum prurigo; Nec nihil plane in eo fuit, qvod ad negotium hoc felici exitu coronandum reqviritur. Canonicus erat Regularis Lateranenſis, adeoqve otio abundabat & tempore. Sedulitate etiam excellebat & diligentia. Nec deerat librorum apparatus & ſelectus. Sed deerant alia ſine qvibus conatus ejusmodi optatum eventum nanciſci non poteſt. Partium ſtudium, qvo ſubinde a veritatis tramite abducitur, & velut cœco turbine in Pontificiorum Syrtes dejicitur. Salium Satyricorum nimium delectamentum, qvo petulantius utitur interdum qvam decet. Et qvod maxime Lectoris ſpem deluſit, eſt judicii imbecillitas, qvo Auctor velut morbo immedicabili laboravit, Hinc enim illa malorum Ilias qvæ hujus Theatri ſpectacula deformavit, Fabulæ, lapſus, Errores, Monſtroſæ rerum oſtentationes, qvibus

Nunc

Nunc Rhetor, figulus, faber, ſubulcus,
Mercator modo, Carnifex deinde,
Piſtor, Pellio, Syndicus, Poëta
Augur, Servulus, œnopola; caupo,
Mendicus, Medicus, Pugil, Sophiſta,
Scriba, Morio, Nuncius, colonus,
Auceps, Excoriator, Advocatus,
Coqvus, Pharmacopola, leno, Pictor,
Cæmentarius, hoſpes, hortulanus,
Sartorum ſcabioſa turba demum
Mixta progrediuntur in theatrum.

Adde inverecundos ſales, & freqventia eaqve impudentiſſima plagia. Siquidem Auctor Heinrici Cornelii Agrippæ Opuſculum de Vanitate Scientiarum ita expilavit, ut integras interdum paginas ex eo exſcripſerit, acceptorum beneficiorum tam parum memor, ut ab hujus Viri nomine ubiqve ſe ſtrenue abſtinuerit, etiam in ipſo Auctorum Elencho Operi præmiſſo, & maledictis inſuper atrocibus eundem onerarit. *Impudentemqve* appellaverit Scriptorem, in præfat. p. 9. Et *Mendacem*, Diſcurſu XXI. p. 142. & *blaſphemum* l. c. p. 143.

Depuduit, Profugusqve pudor ſua ſigna reliqvit.

XXXVI.

Hiſtoria feſti Secularis Academiæ Juliæ, Helmſtadii 1678. Digna in qva perluſtranda aliqvid temporis ſtudiiqve collocetur ob dictionis caſtitatem, & rerum ad Hiſtoriam literariam Germano-

manorum pertinentium venuſtatem & amplitudinem. (2.) *Heinrici Meibomii Panegyricus de Brunſvicenſi obſidione*, Helmſtadii 1671. (3.) *Chriſtiani Schützens Diſſertatio de Ortu & progreſſu Chriſtianæ Religionis in Germania*, Lipſiæ 1680. Qvi an Joh. Henrici Urſini Compendium Hiſtoricum inſpexerit unqvam, de Eccleſiarum Germanicarum Origine & progreſſu, Norimbergæ 1624. in 8. impreſſum, eqvidem ſcimus cum imperitiſſimis, ſane teſtimonio ejus uſus eſt nunqvam. Nec ſe per illud ipſum profeciſſe profeſſus in hoc argumento, qvo ab ipſo ſtatim Seculo primo, diſſipata Cyclopica impietate Ethnica Religionis Chriſtianæ in Germania jacta eſſe ſemina, eaqve a Sec. I. usqve ad Sec. VIII. & a Sec. VIII usqve ad Sec. XVI. & inde ad hæc noſtra tempora per varios caſus, & mille rerum diſcrimina conſervata, dictione emendata, & argumentis εὐπροσώποις ita contendit, ut dignus omnino videri qveat cujus nomen pluribus innoteſcat, & in omnes annos vigeat & propagetur, B D.H. (4.) *Hiſtoriſche Zuſammenſtammung derer Durchlauchtigſten Prætendenten an dem Hertzogthum Sachſen-Lauenburg*, *ſine loco* 1690.

XXXVII.

Conradi Gesneri Pandectarum ſive Partitionum Univerſalium Libri XXI. Tiguri 1548. De qvibus qvid exiſtimemus jam Num. XII. diximus. Nec deſciſcimus ab ea, qvam pronunciavimus ſententia. Sed eidem ſuperaddimus tantummodo quædam. Et quæ in Tituli I. Part. I. Sect. I. ne-

gligen

gligentius in chartam conjecta videantur ὡς ἐν παρόδῳ indicamus. Scilicet ordinis majorem omnino rationem habere debuiſſet Auctor, & ablegare Lectorem ad eos, qvi inſtruere eundem valerent, (a) de nomine Philoſophiæ. (b) An ſit philoſophandum. (c) Qvod Philoſophia non ſit res beneficiaria. (d) Qvid ſit Philoſophia. (e) De ejus origine & Sectis &c. Sed Pandectas Philoſophicas ſcribit Gesnerus. Atqve in iis eadem rerum eſt facies, qvæ in Pandectis JCtorum

Rudis indigeſtaqve moles,
Nec qvicqvam niſi pondus iners, congeſtaqve eodem
Non bene junctarum diſcordia ſemina rerum.

Ad eos etiam Scriptores provocare debuiſſet maxime, qvorum nomina nota ſunt in Republica literaria, & ab ipſo indicata in Bibliotheca univerſali, cujus hic Pandectarum Tomus, ipſo ſic volente & judicante, eſt Tomus ſecundus; Sed qvæſo TE? Qvis eſt ille *Acticus*, & *Bruſolus*, & *Gabriel Teglatius*, qvi in prima hac ſcena ſtatim ab eo producuntur. Ollæ veſtigia in cinere turbato. Laudat Maximum Tyrium, qvod in problemate enodando occupatus fuerit; Utrum diſciplinæ ſint reminiſcentiæ, εἰ αἱ μαθήσεις ἀναμνήσεις, ſed non addit, qvod ſcripſerit diſſertationes alias ad Philoſophiæ ambitum apprime ſpectantes. *Unam*; An ſit ſecundum Homerum definita in Philoſophia opinio. Et *duas* alias. Qvis

E ſit

ſit Philoſophiæ finis. Nec in eo ſatis obſervat veritatis lineas, qvod l. c. tradit, Senecam Libr. XIV. Epiſt. 91. de Philoſophia ſcripſiſſe, qvod non ſit res beneficiaria. Non enim in certos libros digeſtæ ſunt Epiſtolæ Senecæ. Nec in Epiſt. XCI. qvicqvam legitur de Philoſophia, nedum qvod non ſit res beneficiaria. Leguntur autem plurima in aliis Epiſtolis, qvæ ſpectant ad has farinas. Et bene feciſſet Gesnerus, ſi in Epilogo hujus Sectionis, ubi Lectores ad indices Platonis, Ariſtotelis & Plotini ablegat, eosdem ſimul ad indices Senecæ amandaſſet, in qvibus de Philoſophia ſexcenta leguntur ἀξιομνημόνευτα.

XXXVIII.

Martini Lipenii Bibliotheca Realis Philoſophica: Francofurti 1682. In qvatuor Bibliothecis Lipenii Realibus (ſi fas eſt ita βαρβαρίζειν) vel in qvatuor Bibliothecis, in qvibus, qvi de rebus ſingulis Scriptores proſtent, indicatur, eminent præ cæteris Philoſophica & Theologica Qvarum argumenta & magis nota fuere Auctori, & Scriptorum copioſior numerus ubiqve proſtat. Et qvidem de Theologica jam mentem noſtram exposuimus in Catalogo noſtro Theologico Critico p. 90. ſeq. & qvid laudis, qvid labis in eo inſit aperte, & candide, & ſine ullo ſimulandi artificio pronunciavimus. Qvod idem & in præſenti nobis licere arbitramur. Ac licet noſtrum judicium cum Viri doctiſſimi Abrahami Hinckelma-

ni judicio conjungere non qveamus, qui in Epiſtola gratulatoria huic Operi præmiſſa Lipenium *primum* eſſe exiſtimat, qvi poſt natas renatasqve literas Bibliothecam condiderit realem ſive Pragmaticam; Cum jam Geſnerus & Draudius, & alii in hoc onere ſupportando ſuos humeros vireſqve explorarint. In hac tamen cum eo ſumus hæreſi, Lipenium in hoc genere Scriptorum eſſe præcipuum. Eoque magis in honore habendum, qvo magis in hac arena dimicans pulvere Scholaſtico fuit obrutus, & cum valetudine parum firma conflictatus, & eo Librorum apparatu deſtitutus, qvi ad ſpatioſum ejusmodi ædificium extruendum reqviritur. Nec laudibus ejus hoc qvicqvam officere putamus, qvod hac illac errores, iique non leves ab ipſo commiſſi ſint. v. g. Scripta inedita, venditata pro editis. Qvod illuſtris Leibnitius lepida dictione appellare ſolitus eſt: *Ungelegte Eyer auftragen.* Allegata ſemel bis, ter, & amplius repetere, vel ut Proverbiali locutione rem exprimamus: Cramben bis coctam recoqvere, *ein Gerichte zwey bis dreymahl auffetzen, bey einer Mahlzeit.* Auctorem unum cum alio confundere: Ex uno creare plures, & ex pluribus unum. In eam claſſem Scriptorum aliqvem conjicere ad qvam minime ſpectat. Et qvæ ſunt alia hujus generis. Adeo enim in publicum miſſa eſt ignorantia, & in omnibus hominibus evaluit, ut ἀναμαρτησία non rara, ſed nulla omnino ſit. Nec unius hominis eſt Iſthmum ejusmodi perfodere, & tot myriadas rerum Scriptorumve in indicem redigere, cum de vocibus Græcis

 Lati-

Latiniſqve adhuc Lexicon perfectum & omnibus numeris abſolutum confici nondum potuerit.

XXXIX.

Godofredi Vockerodii Memoria Georgii Heſſi Gothani, Gothæ 1697. Sermo Panegyricus, qvo memoria hujus Viri qvi in illuſtri Gymnaſio Gothano raro exemplo per 57. annos Præceptoris Publici, & ad ultimum Rectoris munere functus eſt, præclare celebratur. Cui præmittitur tabula invitatoria in qva, eo tempore in Scholis nonnullis adhuc uſitata *Gregoriana Solennitas*, ceu ceremonia Ethnica & abominabilis & vere Diabolica repudiatur. Et deprehendet veritatis amans in hiſce Diatribis tantum eſſe elegantiæ, pietatis, eruditionis, ingenii & Parrheſiæ, ut, in iis legendis ſe aliqvid temporis & operæ conſumſiſſe, vix qvemqvam pœnitere qveat. (2) *J. C. Feuerlin Concio in funere Eraſmi Franſciſci cum Biographia ejusdem*, Norimbergæ 1697. Unde patet: Verum Eraſmi Franciſci nomen fuiſſe Franſciſcum Fixium.

Celare nomen Fixius ſtudens ſuum
Præclara libris dona mentis Entheæ
Prodebat Orbi.

Et rectius omnino memoriæ defuncti & ſtudiis Eruditorum conſuluiſſet W. C. Deſslerus qvi curam hujus monumenti geſſiſſe videtur, carminum funebrium loco, Catalogum Scriptorum addidiſſet, qvi a diligentiſſimo hoc Eraſmo ſunt ed

edita. Qvorum ipſe LXVI. enumerat in deſignatione monumentorum propriorum (*Verzeichniſs meiner Eraſmi Franſciſci biſsherr gedruckten Schrifften*) Francof. 1691. in 8vo impreſſa, ſed difficulter hodie reperienda in officinis librariis, qvia ſumtibus Auctoris prodiit. (3.) *Vitæ curriculum M. Johannis Bunonis MSCtum & ineditum a nepotibus Viri doctiſſimi nobis communicatum.*

XL.

Volumina quatuor in folio majori, ſive ea forma qvam Regiam appellare ſolent, in qvibus continentur Icones Virorum doctrina illuſtrium, multo labore & ſumtu conquiſitæ. Et qvidem in *Volumine* primo viſuntur imagines CCLIV. Eruditorum eorumqve antiqvorum fere omnium, Auctorum Claſſicorum qvorundam Græcorum & Latinorum, Italicorum etiam nonnullorum poſt renatas literas illuſtrium, aliorumqve exterorum. Plures etiam interdum imagines unius Viri, pro diverſitate temporis & fortunæ, alio atqve alio modo exſcriptæ, ut Lutheri, Melanchthonis, Eraſmi, Theophraſti Paracelſi, Hugonis Grotii. Et quædam

(a) *Integrarum Societatum*, v. g. Societatis Jeſu initia & progreſſus, & Viri illuſtres complures una tabula delineati, cum arbore Genealogica, in qva omnes Jeſuitarum Domus, Collegia, Seminaria, Reſidentiæ, quæ per univerſum orbem diſperſæ ſunt, ſuis nominibus appellatæ indicantur.

 (b) *Pri-*

(b) *Privatarum perſonarum*, qvarum vel nulla, vel admodum obſcura, & rara in Republ. literaria proſtat memoria v. g.

(a) *Ludovici Hetzeri* cujus imago extat p. 144. A. C. 1529. æri inciſa cum luculenta Commentatione Hiſtorica de ejus vita & doctrina, Lingva Belgica deſcripta. Qvod monumentum Virum exquiſitæ eruditionis G.G. Zeltnerum precibus ſtudioſiſſimis olim a nobis expetiviſſe recordamur.

(b) *Davidis Georgii vel Joriſii* cum Comment: Hiſtorica.

(c) *Balthaſaris Hubmor* cujus hæc eſt ἐπιγραφὴ.

Afbeeldinghe ende Hiſtorie, Doctor Balthaſar Hubmor van Fridburg ziine Leer ende Artikeln int cort beſchreven.

(d) *Dieterici Snyderi primi* Adamitæ, ductorisque eorum, qvi nudi incedebant, & incedendum eſſe docebant, poſito pariter cum veſte pudore, Belgice: *De nackte loopers*, cum Comment. Hiſtorica.

Accedunt imagines Doctorum Paradoxicorum: Petri Aretini, Pauli Scalichii, aliorum.

XLI.

Volumen Secundum Iconum Virorum in Republ Lit. illuſtrium, continens imagines CCLVI. hujus generis

neris. In quibus quædam perraræ v. g. (a) B. Lutheri a Luca Cranachio 1521. ſculptæ, cum addito ſigno Cranachii Dracunculo. (b) Heinrici Danielis Slatii Doctoris Arminiani veſtitu ruſticano amicti, & manibus pedibusque duras catenas geſtantis. (c) P. Plackii S. J. Theol. inter motus Pragenſes A. C. 1648. ſtudioſorum ſtrenui præfecti. (d) Fratris Nicolai, cujus hæc eſt inſcriptio: *Wahre und eigentliche Contrafactur, des recht frommen andächtigen, gottſeligen, weitberühmten Niclauſen von der Flü, den man Bruder Claus genennet, ob dem Wald zu Unterwalden in der Eydgenoſſenſchafft gebohren, welcher wunderbahrer Weiſe neunzehen und ein halbes Jahr ohne leibliche Speiſe und Tranck gelebet, und im Raufft oder Melchthal nicht ferne von Harnen und Sachſten als ein Einſidel ſeine Capell und Wohnung gehabt.* (e) Jacobi Clementis, Regicidæ (f) Joſephi Adjuti Ninive-Syri, qvi Romæ A. C. 1637. Theol. Doctor creatus, poſtea Papatu relicto 1643. Wittebergam profectus & orthodoxiam profeſſus eſt.

XLII.

Volumen tertium Iconum Virorum & fœminarum qvarundam in Republ. Literaria illuſtrium, continens imagines CCLVIII. In qvibus eſt

(1) *Arbor Univerſalis Theoſophica, Myſtica, Cabaliſtica, Chriſtianiſmi Catholici.*

(2) *Gründliche Offenbahrunge und eigentliche Abbildung einer geheimen denckwürdigen Prophezey, welche 1621. zu Prage bey S. Jacob in der Biblio-*

Bibliotheqve auf und in einem kleinen vergüldeten Lädlein oder Käſtlein gefunden, und zu männiges Nachdencken 1624. *nachgedrucket worden.* Cum explicatione Hiſt.

(3) D' *Arminianiſche Bulleback* cum Comment. Hiſtorica.

(4) Heinrici Slatii fata ultima cum Comment. Hiſtorica.

(5) Imagines Antoinette de Bourignon, *welche* 22. Vol. Theologica *geſchrieben.* Et Annæ Mariæ a Schurmann.

(6) Icones:

(a) Thomæ Percii Conſpirationis Anglicanæ 1605. initæ Principis cum Comment. Hiſt.

(b) Davidis Joriſii vel Georgii cum Comment. Hiſtorica.

(c) Mathiæ Meriani Sen. Bibliopolæ & Ichnographi manu ejus artificioſiſſime ſculpta.

(d) Jonæ Schlichtingii, Renati Carteſii, Gvilielmi de Lamoignon &c.

(e) Joh. Heinrici Voigtii cum Scholiis MSCtis ex ejus Concione funebri 1691. die 27. Febr. habita Stadæ a Franſciſco Wolpmanno Paſtore ad S. Willhadum excerptis.

XLIII

XLIII.

Volumen Quartum Iconum Virorum & fœminarum qvarundam in Republ. Literaria illuſtrium, continens effigies CCL. In qvibus

(1) Qvædam ad Hiſtoriam Arminianorum illuſtrandam per accommodæ v. g.

(a) *Arminianiſche Schlange*, id eſt, tredecim Arminianorum præcipuorum imagines cum Comment. Hiſtorica.

(b) Effigies octo Arminianorum, in qvibus medium locum occupat Grotius.

(c) Juſtitie *aen Jan van Olden Barnevelt geſchehen den* 13. *Maji* 1619.

(d) D' *Arminianiſche Uytvaert* cum Comment. Hiſt.

(e) *Aafbeldinge der Juſtitie den* 5. *Maji* 1623. Henr. Dan. Slatius, Willhelm Perty, Jean Blancert, Abraham Blancert cum Comment. Hiſt.

(f) *Juſtitie over eeniche Arminianiſche Verraders* cum Comment. Hiſt.

(2) Aliæ:

(a) *Afbeeldinghe ende corte Beſchrybunge van Chriſtoph Wagener, D. Fauſtus Diſcipel*, cum Comment. Hiſt.

(b) *Abbildung* wie *D. Gunterman zu Leip-*

zig, D. Pierius zu Wittenberg und D. Crell zu Dreſen in das Gefängniſs geführet.

(c) *Hieroglyphiſche Abbildung derer wahren und falſchen Brüder von Roſen-Creutz.*

(d) Duarum Sibyllarum imagines Romæ extra Portam S. Angeli a Polydoro qvondam depictæ.

(e) Evangeliſtarum & Apoſtolorum omnium imagines a Luca Leyda æri inciſæ.

(f) Bilibaldi Pirckhemeri effigies ab Alberto Durero ſculpta.

XLIV.

Germaniæ Exegeſeos Volumina duodecim a Franſciſco Irenico Ettelingiacenſi exarata, Baſileæ 1567. De qva editione Hieron. Auguſtus Groſſchuffius in præfat. novæ Collectionis Librorum rariorum p. 33. Franſciſci Irenici Exegeſis Germaniæ Hagenoæ A. C. 1517. prodiit. Qvam etſi nova & alia editio ſecuta ſit (hæc Baſileenſis ſcilicet) præſtat tamen veterem veluti genuinam & incorruptam conqvirere & ſervare, qvam recentiorem, in qva multa, neſcio an typographorum negligentia omiſſa deſiderantur, qvod obſervavit primum Jac. Frid. Reimmannus in parte 2. conaminis Introductionis in rem literariam p. 90. (2). *Chriſtophorus Mylæus de ſcribenda univerſitatis rerum Hiſtoria* Libri V. Baſileæ 1551. Cujus editio *prima* Florentina 1548. cum Pontificis, Imperatoris Caroli V. & Ducis Florentini privilegio impreſſa

ei

eſt rariſſima. *Secunda*, ſcilicet hæc Baſileenſis 1551. ex officina Joh. Oporini eſt ſplendidiſſima. *Tertia*, Baſileenſis 1579. ex officina Henrici Petræ in penu Artis Hiſtoricæ eſt notiſſima. *Qvarta*, Jenenſis 1624. ſtudio Joh. Georgii Mulleri, eſt utiliſſima ob additas ſectiones, ſummaria, tabulas &c. Opus autem ipſum eſt Polyhiſtoricum, laudandum a verborum & rerum ordine, ſelectu, & ſanitate. Laudatum etiam a Joh. Val. Andreæ in præfat. de rei Chriſtianæ & literariæ ſubſidiis p. m. 4. Bernhardo Mallinkrotio de ortu & progreſſu Artis typographicæ p. 124. Dan. Georgio Morhofio in Polyhiſtore L. I. C. 2. p. 11. Nec audiendus eſt B. G. Struvius in Introduct. in notitiam rei literariæ C. 1. §. 7. p. 8. ubi ſcribit: Hoc opus Mylæi conatum eſſe tantummodo, qvi in generalibus ſubſiſtat. Non enim in generalibus ſolum ſubſiſtit Auctor, ſed ad ſpecialia etiam ſe demittit, & ſcientiarum origines, & fata ab O. C. uſqve ad ſua tempora enumerat, qvod ante eundem nemo facile fuerat auſus. Præclare etiam de rebus & perſonis eruditis judicat. Et id agit maxime ut in contrahenda rerum univerſitate pauciſſima genera deligat, iisqve ſingula ordine ſubjiciat. Qvia multitudine & magnitudine rerum animus diſtrahitur, ut nec cognoſcere velit, nec cognita recordari ſatis poſſit. Vide infra Num. 100. in 8vo.

XLV.

XLV.

Franſciſci Baconi Baronis de Verulamio Opera omnia, Lipſiæ 1694. Vir maximi ingenii & judicii, & vaſtæ eruditionis. Verus Anglorum Triſmegiſtus, Summus Politicus, Hiſtoricus, Philoſophus. *Primus* qvi Brittannos docuit, qvid ſit pure, emendate & eleganter ſua lingva loqvi. *Primus* qvi Philoſophorum, & ſcientiarum Philoſophicarum labes perſpexit, & qva ratione elui ex iis poſſint commonſtravit. *Primus* qvi Hiſtoriam naturalem inductivam ſcribere ingreſſus eſt, qva per inductiones ſibi ſubordinatas lento gradu ad certa tandem principia aſcendimus. Qvod ante eum nemini in mentem venit, judice D. G. Morhofio T. 2. Polyſt. *L.* 2. C. 1. p. 129. Et inficiandum qvidem non eſt omnia ejus monumenta præclara eſſe, & digna qvæ diurna nocturnaqve manu verſentur, unum tamen ſemper præſtat alteri, & qvod primum locum occupat, ſecundum & tertium poſt ſe relinqvit. Et Baconus ipſe *novum* ſuum *organum* præferendum reliqvis omnibus exiſtimat. (Vide ſis vitam ejus Operibus præmiſſam p. 3.) Hermanno autem Conringio (in Conringianis p. 104.) Hiſtoria Heinrici VII. placet præ cæteris. Et ſunt qvi Libris novem de dignitate & augmento ſcientiarum primas deferendas eſſe judicant, qvas lites noſtras non facimus. Qvi de ſaporibus non diſputandum eſſe ſcimus. Hoc novimus, multos fuiſſe in Republ. literaria Viros celeberrimos, qvi aqva

Ba-

Baconi ſua prata irrigarint, qvod acute obſervavit & copioſe detexit Morhofius l. c. Qvem ſi legeris, non pœnitebit legiſſe. Cæterum nec hoc ſilentio involvendum arbitramur, Renatum Rapinum, Hermannum Conringium, R. Cudworthum &c. non admodum præclare de Bacono ſentire. Nec diffitemur in dictione ejus latina & rebus qvibusdam eſſe qvædam, qvæ candidioris lapilli notam, vix mereantur. Sed nobis ſatis eſt, pleraqve eſſe optimi commatis, incomperta, nova, egregia. Et qvis ita ab imbecillitate humana remotus eſt, ut nunqvam offendat, cum ingenita cunctis ſit peccandi proclivitas.

XLVI.

Caramuelis Apparatus Philoſophicus, Coloniæ 1665. Auctor non vulgaris, ſed ſingularis omnino commatis. Cui ingenium præcox & vaſtum fuit, ſed vagum & deſultatorium. Judicium non ſtupidum, ſed non ſatis conſtans ſibi. Et Polyhiſtoria tanta ut mole ſcientiarum laboraſſe videatur. Polygraphus etiam, qvod ex Catalogo Scriptorum patet, qvem adfert Nicolaus Antonius in Bibliotheca Hiſpanica nova Parte I. p. 507. ſeq. Qvi tamen ne qvartam Operum partem in lucem exiiſſe aſſeverat. Et licet pleraqve ſæpius recuſa ſint, omnia tamen ſunt rara. Et in iis etiam hic Apparatus Philoſophicus, qvi Francofurti 1652. impreſſus, vice ſecunda Coloniæ ire ſub prelum juſſus eſt. Qvem Apparatum Grammaticum fortaſſis

taſſis rectius dixeris qvam Philoſophicum. Nam licet ex omnibus fere ſcientiis deguſtaverit aliqvid Auctor, attamen vix aliter ac canis e Nilo. Et qvas novas ſcientias jactitat, ejus monetæ ſunt, ut vix operæ pretium ſit, iisdem addiſcendis tempus impendiſſe. Nec juvat nugas qvasdam Scholaſticas per poſticam ejectas, ſi per anticam denuo intromittantur. Interim Scriptores qvamplurimos rariores evolvit Caramuel & res qvasdam enarravit, qvas alibi fruſtra qværas, v. g. L. I. num. C. VI. p. 55. b) Marinum Geraldum Venetiis excelluiſſe Arte ſpecularia, atqve eundem vel invito Galilæo, Metio, & aliis a perilluſtri D. Alegiete Auguſtæ Sacellano optimo amico ſuo, Optici tubi inventorem creditum. Scripſit & M. Joh. Chriſtoph. Seldius Exeqvias Philoſophiæ, Lovanienſis recens enatæ, & rurſus denatæ; h. e. Examen errorum notabiliorum a Joh. Caramuel a Lobkowitz in Philoſophia rationali & reali diſſeminatorum, Wittenbergæ 1644. Qvi talem ſe præſtitiſſe in ſuis Commentariis Caramuelem ſcribit, ut palmam vel præripuerit, vel ambiguam fecerit veteribus Scholaſticis, ſive ſpectes verborum barbariem, ſive qvæſtionum futilitatem, ſive modi abſurditatem. 2.) C. H. Loeberi Compendium Logicæ Peripateticæ tabulis 40. incluſum, Jenæ 1673. 3.) J. C. Hundeshagen Metaphyſica nova methodo tabulis incluſa, Jenæ 1672. 4.) Ejusdem Theologia naturalis tabulis incluſa, Ibid. 1673. 5.) D. Balth. Cellarii Phyſica tabulis incluſa, Jenæ 1670. 6.) M. Jacobi Thomaſii Ethica tabulis in-

incluſa, Lipſiæ 1672. 7.) D. B. Cellarii Ethica tabulis incluſa, Jenæ 1670. 8.) Ejusd. Politica tabulis incluſa, Ibid. 1670.

CAPUT II.
DE SCRIPTORIBUS SPECTANTIBUS AD HISTORIAM LITERARIAM IN GENERE.

In Qvarto.

I.

Conradi Lycoſthenis Elenchus Scriptorum omnium veterum & recentiorum, extantium & non extantium &c. antea à D. Conrado Geſnero editus, in compendium redactus, & Auctorum non pœnitenda acceſſione auctus, Baſileæ 1551. Qvi Chriſtophori Mylæi hortatu ſuſcepiſſe hoc Opus in Epiſtola Dedicatoria ſcribit Auctor; Johannis Oporini affinis ſui impulſu potius idipſum aggreſſus videtur, qvi Conr. Froſchoveri lucrum ex Bibliotheca Geſneri contractum animo non ſatis æqvo ferebat. Et ne color deeſſet huic cauſæ, in Epiſtola Dedicatoria obtenditur, in Geſ-

Geſneri Bibliotheca multis ingratam fuiſſe, nimiam eruditiſſimi viri diligentiam, magnamqve operis prolixitatem. Sed eam ipſam obcauſam gratum eſt Geſneri Opus intelligentibus, qvod tanta in eo adhibita eſt diligentia, tantaqve prolixitas, vel ubertas potius. Et eo nomine etiam laudatur præcipue a Chriſtophoro Froſchovero in indice appendicis Bibl. Geſnerianæ, & Lycoſthenis ac Simleri Breviariis præfertur, qvod non ſimpliciter ſcripta ſingulorum enumeret; Sed freqventer argumenta, capita, cenſuras, ſtyli ſpecimen, aut aliud qvippiam non inutile adjungat. Interim & hic Elenchus ſua laude non eſt defraudandus; Centum enim & octingentos Auctores continet, qvi in Geſneri Bibliotheca ſunt omiſſi. Nonnulli etiam accuratius qvam a Geſnero deſcripti. Et qvod Morhoffius in eo reprehendit: Formam librorum & locum ac annum editionis non eſſe notatum, qvod in Catalogorum concinnatione tamen maxime, ſit neceſſarium; Id uſqve adeo non neglectum eſt in omnibus ut de Abbatis Urſpergenſis Chronico, qvod primum in Geſneri Bibliotheca locum occupat, in hoc Elencho duæ editiones notatæ ſint, & una Continuatio, cum a Geſnero una editio tantummodo indicata ſit & continuatio plane nulla.

II.

Theophili Raynaudi S. J. Theol. Erotemata de malis & bonis libris, deqve juſta ac injuſta eorundem

dem confixione, Lugduni 1653. Argumentum a paucis occupatum, ſi eos exceperis, ad qvos Auctor Erotem. IV. p. 20. & Erotem. VII. p. 46. provocat, qvi tamen alia prorſus ratione hanc ſcenam extruxerunt, aſt ita adornatum a Raynaudo, ut laus qvaſi debita ejus meritis deferenda videatur. Oratio non caſta qvidem, ubiqve & illimis, & in locis qvibusdum plus, qvam decet, piperata ac ſalita, qvæ ejus phraſis eſt Erotem. IX. p. 81. laudanda tamen propter verborum perſpicuitatem, & expeditam ac profluentem qvodammodo celeritatem. Diſpoſitio rerum ita adornata, ut aptis & accommodatis locis cuncta ſe conſpicienda exhibeant. Et utimam ἱςορικῶς hanc telam maluiſſet texere qvam ἠθικῶς καὶ νομικῶς. Tum enim plures procul dubio nobis appoſuiſſet ex Hiſtoria literaria dapes; Verum & hoc filum poſterius ſecutus tot & tam ſuaves nobis apparavit epulas, ut ex ſolo Erotemate X. Vincentii Placcii theatrum plus qvam centum acceſſionibus locupletari poſſe exiſtimemus. Et ſane Analecta pleraqve ſunt optima, ex Auctoribus antiqvis novisqve magnæ auctoritatis & non cottidiani commatis excerpta. Studium etiam pro religione patria tuenda ferventiſſimum, ſed ab iis qvi ejusdem cum eo ſunt fidei tam parum agnitum, ut ipſum hoc Opus, qvo jus configendi libros ſuſpecti commatis, Pontifici, & iis, qvibus hæc facultas a Pontifice data eſt, vindicat, in librorum prohibitorum Indicem ſit relatum. Ut patet ex Indice librorum vetito-

rum

rum Romano de A. C. 1704. p. 276. Pragenſi etiam de A. C. 1726. p. 380. & aliis. Qvod eam ob cauſam factum eſſe hariolamur, (a) Qvod Epiſcopos qvosdam Auctores eſſe librorum obſcœnorum & Hyperaſpiſtas ſcribit Erotem. VII. p. 46. (b) Qvod Thomæ Sanchezii Opus de matrimonio in indicem librorum prohibitorum conjectum, ſummis laudibus exornandum eſſe dictitat, Erotem. VII. p. 55. (c) Qvod Averroiſmum ſuperioribus Seculis in Italia mirum qvantum invaluiſſe aitErotem. XII. p. 200. &c. Interim Opus hoc elegans & bonum, ſed rarum eſſe recte judicat Conr. S. Schurtzfleiſchius in notitia librorum C. l. §. 3. p. 1. Et hæc editio longe eſt rariſſima, in qva Part. 3. Erotem. 3. p. 294. cenſura Symboli Apoſtolici continetur, qvæ in Editionibus poſterioribus, volente ſic Pontifice Romano, omiſſa eſt.

III.

Catalogus Auctorum, qvi librorum Catalogos, Indices, Bibliothecas, Virorum literatorum Elogia, Vitas &c. conſignarunt, ab Antonio Teiſſerio adornatus. Cum Philippi Labbæi Bibliotheca Nummaria &c. Coloniæ Allobrogum 1686. Qvi inſcriptionem hanc legit, jovem ſane juraret lapidem, Teiſſerium ſolum eſſe hujus Catalogi architectum; Et Philippum Labbæum Bibliothecæ nummariæ tantum & antiqvariæ, qvæ velut appendiculæ eidem acceſſerunt, eſſe Auctorem, non vero librariæ. Qvod an caſu, an vero ex inſtituto ita ambigue ſit expreſſum, nos qviden

ſci-

ſcimus cum imperitiſſimis ; Hoc autem novimus Labbæum primas lineas duxiſſe hujus Catalogi Catalogorum, vel Bibliothecæ Bibliothecarum , qvæ prima fuit inſcriptio hujus Operis. Teiſſerium autem eandem multis adjectionibus locupletaſſe , & poſtea adhuc auctarium peculiare ſuperaddidiſſe , qvod 1705. Genevæ ſeparatim excuſum hoc noſtro Codice ſimul continetur. Et hoc nomine præclare meritus eſt de Republica literaria Teiſſerius, qvod Labbæi conlectanea ſuis conlectaneis reddidit copioſiora, & qvæ in iis contumelioſe dicta erant hac illac de Evangelicæ Eccleſiæ doctoribus recidit, qvæ temere, emendavit. Sed qvod qvædam digna notatu præteriit, v. g. Fabiani Juſtiniani judicium de Thomæ Garzonii theatro univerſali omnium artium, qvod extat in Labbæi Bibl. Bibliothecarum p. 339. Nec non Bibliothecas illas fictas qvæ l. c. enumerantur. p. 84. Et qvod a Labbæi Symbolis ſuas non diſtinxit, & nota qvadam diſcriminavit ; Item qvod Val. Henrici Vogleri Introductionem in notitiam cujuscunqve generis bonorum Scriptorum vidiſſe ſe diſſimulavit , cum, Henrico Meibomio teſte in Additamentis ad Voglerum p. 127. eandem legerit , & alicubi citarit , & ipſis Vogleri verbis interdum uſus ſit , id non magis probatur eruditis , qvam qvod errores Labbæi interdum ſuis erroribus reddidit uberiores. Adrianum enim Meierum transformavit in Adrianum Meyerum p. 4. Ex uno Rechenbergio fecit duos p. 2. 3. Auguſtum Pfeifferum appellavit Auguſtinum, in Auctario p. 23. Et qvæ reſecuit de Biblio-

theca Bibliothecarum maledicta in auctario iterum ſupplevit, ubi p. 2. de Oleario, Elmenhorſtio & Cruſio qvædam refert, qvæ honori horum Virorum, non plane nullas adſpergunt maculas. Tantumqve abeſt, ut poſt Labbæi & Teiſſerii meſſem Bibliothecariam nullum amplius relictum ſit ſpicilegium, ut ſi qvis ea tantum, qvæ intra triginta annos edita ſunt hujus commatis monumenta eidem velit adjicere, Bibliothecam Labbæi Bibliothecarum, & Teiſſerii Catalogum Catalogorum altero tanto poſſet reddere auctiorem.

IV.

Magni Cruſii Diſſertatio Epiſtolica de Scripti[s] qvibusdam integris, fragmentisqve hactenus ineditis Lipſiæ 1728. Lanx Satura variis dapibus lite[ra]riis referta, qvas Auctor Bibliothecas Galli[c]cas, Brittannicas, & Germanicas pervagatus & Virorum eruditiſſimorum conſvetudine uſus magno ſtudio collegit, & cum iis communica[re] inſtituit, qvorum intereſt Rempublicam li[t]terariam eſſe florentiſſimam. Utinam erudi[ti] omnes qvi regiones exteras perluſtrant, eo an[i]mo, ſtudio, ingenio, doctrina etiam & dex[te]teritate eſſent præditi, qvo fuit Cruſius, q[ui] navis Ophiriticæ inſtar gemmis ac margarit[is] pretioſiſſimis onuſtus domum reverſus eſt, [&] ſexcenta promſit de Scriptoribus & Scriptis, ed[i]tis & ineditis, perfectis & affectis, deperdit[is] & ſuperſtitibus, rarioribus cumprimis. N[ec] pauciora de edendis ſuis & alienis. Qvæ pr-

præſtare qveat, & promiſſorum vinculis ſe exſolvere, & vires & otium a Deo Ter maximo eidem apprecamur; Ex hoc culmo ſpicam conjicientes, & ex fimbria textum, & ex hac Diſſertatione ea, qvorum ſpem nobis fecit, opera.

V.

Antonii Teiſſerii Auctarium Catalogi Auctorum qvi Librorum Catalogos, Indices, Bibliothecas, &c. conſignarunt, Genevæ 1705, *Separatim compactum.*

VI.

Ern. Salomonis Cypriani Catalogus Codicum MSCtorum Bibliothecæ Gothanæ, Lipſiæ 1714. Duabus hoc volumen abſolvitur Sectionibus. Qvarum *prima* Catalogum Codicum MSCtorum Bibliothecæ Gothanæ; *Altera* Syllogen Epiſtolarum Clariſſimorum Virorum e Bibliothecæ Gothanæ autographis deſcriptarum comprehendit. Nec nihil utilitatis inde redundat in Rempubl. literariam. Nam licet MSCta omnia ſint medii & recentioris ævi, eaqve plurima Latina & Germanica, perpauca Græca, & pauciora Ebraica, & Arabica, & Turcica; Nonnulla tamen ex iis non cottidiani ſunt commatis, & notulæ qvas iisdem interſperſit ſubinde Cyprianus, velut ſtellulæ, lucem fœnerantur non ingratam iis, qvi rei literariæ ponunt pretium. Et qvi ex Epiſtolarum conlectione penultimam tantum perlegerit, qvam Jobus Ludolphus ad Joh. Er-

neſtum Gerhardum, dedit p. 189. rerum feſtivitate & varietate & raritate facile pellicietur, ut ad plures legendas ſe accingat.

VII.

Bibliotheca Apoſtolica Vaticana a Fratre Angelo Roccha Commentario illuſtrata, Romæ 1591. In limine impingit ſtatim, & in ipſo Operis ingreſſu peccat Auctor, dum Bibliothecam Apoſtolicam Vaticanam ſe Commentario illuſtraturum pollicetur, cum ædificium tantummodo qvo continetur Bibliotheca deſcribat, & qvæ in eo ſpectanda ſe exhibent Emblemata, Lemmata, Inſcriptiones, Epigrammata &c. explanet; & toto, qvod ajunt, cœlo errat Adrianus Bailletus in Jugemens des Scavans T. 2. P. I. p. 253. Qvi putat Roccham in hoc Opere dediſſe Catalogum Hiſtorico-Criticum, de Bibliotheca Vaticana, & omnes ejus aperuiſſe theſauros literarios; Dedit omnino in introitu Operis Indicem Hiſtorico-Criticum de iis Auctoribus qvibus ipſe uſus eſt in commentatione ſua, ſed de ſcriptis in Bibliotheca Vaticana ita obticeſcit, ut Areopagita qvovis videri poſſet taciturnior. Non indignus tamen qvi lectitetur. Siqvidem multa habet qvæ fruſtra alibi reqviras, inprimis ad Hiſtoriam literariam ſtricte ſic dictam ſpectantia. Et totius Opuſculi exempla ita exaruerunt, ut oppido pauci ſint, qvi ejus qvandam habeant notitiam.

VIII.

Publica Illuſtris Erneſtinianæ Rintelenſium Academiæ Bibliotheca, accurante Joh. Nicolao Funccio, Rintelii 1723. In qvo Catalogo conficiendo nec diligentiæ qvicqvam in ſe deſiderari paſſus eſt Auctor, nec fidei. Oeconomia enim librorum eſt egregia. Et in percenſendis iis, qvæ qvovis Volumine continentur opuſculis, mirum qvantum operæ eſt conſumtum. Nam qvod nec multitudine librorum, nec raritate efferre ſemet & oſtentare poteſt hic Catalogus, Bibliothecæ tribuendum eſt & ejus fatis. Qvæ Seculo XVII. ingrediente demum inſtituta multis inſuper, calamitatibus fuit preſſa. Et ſi libris rarioribus, bonis tamen non deſtituitur.

IX.

Valentini Heinrici Vogleri Introductio Univerſalis in notitiam cujuscunqve generis bonorum Scriptorum, cum notis & augmento Heinrici Meibomii, Helmſtadii 1700. Suſcepit hanc Bibliognoſiæ literariæ Sciagraphiam Voglerus Viri illuſtris Joh. Chriſt. Baronis de Boineburg verbis, factisqve Hermanni Conringii excitatus, qvi Auditoribus ſuis Comment. Chronologicum de univerſæ eruditionis a nato Chriſto propagatione ejusdemqve Scriptoribus, dictitaverat, eo tempore adhuc ἀνέκδοτον. Et in digerendo hoc Opere uſqve adeo propitiam habuit Minervam, ut plus vice ſimplici cogitatione tota exoptave-

rimus Morhoffium in Polyhiſtore ſuo hanc Vogleri œconomiam eſſe ſecutum. Qvod enim Scriptorum laudatorum non tanta moles in eo eſt, qvantam argumenti vaſtitas reqvirit, id tribuendum eſt Auctoris fato, qvi A. C. 1677. extremum ſpiritum effudit, cum annum 55. ætatis nondum eſſet egreſſus. Nec ea tempeſtate ita abundabat opibus Reſpubl. literaria, ut hodie. Prælectionibus etiam Academicis deſtinata erat hæc Iſagoge, qvæ Diatribas ſpatioſas non ferunt. Et in notitiam Scriptorum cujuscunqve generis non eſt hæc Introductio, ſed in notitiam bonorum. Et ſi qvid peccatum eſt in hoc negotio, hoc eſt cumprimis, qvod Labbæi Bibliothecam Bibliothecarum non ad manus habuit Auctor, qvæ tantum utilitatis & adjumenti eidem adferre potuiſſet, qvantum, haud ſcimus, an ullum Scriptum præterea. Ac licet jam tum in lucem aſpectumqve prodierit, patet tamen tum ex Voglero ipſo C. 3. p. 17. tum ex Meibomii additamentis p. 166. Voglerum eandem nunqvam oculis uſurpaſſe. Præclarum itidem eſt Spicilegium, qvod Meibomius ſegeti Voglerianæ ſuperaddidit, ſed interdum nonnihil paleæ & ſterilis avenæ admixtum habet. Qvod enim p. 163. dicitur in Catalogo Bibliothecæ Thuanæ Juſti Petruchi Chronicon Portenſe, pro Commentario deſcribente *Port* in regno Neapolitano eſſe habitum id tam procul abeſt a vero ut evolventi P. I. p. 397. hujus Catalogi pateat contrarium.

X.

Catalogus Librorum MSCtorum qvæ in Bibliotheca illuſtris Academiæ Juliæ aſſervantur. MSCtus & ineditus. Cujus Bibliothecæ ſi qvandam habere geſtias notitiam, Ecce! ejus

(1.) *Natales* ex Hiſtoria feſti Secularis Academiæ Juliæ Helmſtadii 1678. in f. impreſſæ p. 7. Friderici Ulrici primum paterni affectus in Academiam Juliam monumentum fuit, qvod non multis poſt ſuſceptum principatum annis, inſigni ac rara prorſus liberalitate ſuam Bibliothecam, qvam avus ipſius Julius inchoaverat, & Pater Heinricus Julius magno ſtudio, nec minoribus ſumtibus, tum aliis plurimis libris, tum emta percelebris Polyhiſtoris illius Mathiæ Flacii Illyrici Bibliotheca, in qva plurimi antiqvi MSCti, inſigniter auxerat, Juliæ ſuæ Academiæ primo utendam datam, haud multo poſt 1618. ad ſummi Viri Conradi Martini interceſſionem perpetuo poſſidendam donavit.

(2.) *Opes*, ex Heinrici Meibomii additamentis ad Vogleri Introductionem in notitiam cujuscunqve generis bonorum Scriptorum p. 161. Qvamvis hæc Bibliotheca numero MSCtorum, & multo magis editorum Librorum plerisqve, etiam medii ordinis cedat, tamen habet inter MSCtos ſuos codices non paucos raros, imo rariſ-

 ſimos.

ſimos. Nam & vetuſtiſſimum gentis noſtræ Hiſtoricum Arnulpho *σύγχρονον* Paderbornenſem, qvi Annales Caroli M. verſu ſcripſit, ex noſtro Codice *primus* edidit Reineccius, nec aliud qvod ſciam toto orbe extat. Reineccianumqve exemplar ſecuti ſunt Galli. Leonis 3. Epiſtolas ad Carolum M. ipſi Romæ incognitas, genuinas tamen, ex noſtris antiqviſſimis membranis *primus* edidit Hermannus Conringius. Ne de Reginonis de diſciplina Eccleſiaſtica Opere, & Gervaſii Tiberienſis fragmento, aliisqve hinc deſcriptis qvidem, ſed alibi qvoqve extantibus qvicqvam dicam. Aut Alberti Stadenſis MSCtum Chronicon memorem, qvod a Reinero Reineccio ex Ranzoviana Bibliotheca primo publicatum, hic MSCtum cum Auctario habemus.

XI.

Thomæ-Pope-Blount Cenſura celebriorum Auctorum, ſive tractatus in qvo varia Virorum doctorum de clariſſimis cujusqve Seculi Scriptoribus judicia traduntur, Genevæ 1696. Cenſuræ vocabulum & judicii eſſe ejusdem notionis perſvaſum ſibi habuiſſe videtur Auctor. Sed an Claſſicorum Auctorum eadem ſit opinio, fluctuat adhuc animus, & haud explorata nobis eſt ſententia. Judicii enim vocabulum *μέσον* exiſtimamus; Cenſuræ autem ſeveriori animadverſioni conveniens. Cujus generis non adeo multa ſunt, qvæ hoc volumine collecta continentur de Auctoribus celebrioribus judicia. Et ſane expedit noſſe, qvid laudis unusqvisqve Scriptor habeat, qvid ma-

maculæ, qvod præclare docet Val. Heinricus Voglerus in Introduct. C. 3. p. 15. ſeq. Sic enim facillime qvis lectu digniſſimus ſit conſilium capies, ſed judicia illa non ſine judicio ſunt legenda. Nec Elogia çum judiciis confundenda, & judicis, judicatique, & judicii ipſius exacta ratio habenda. Qvod an ſatis obſervaverit Blountius Lector viderit qvi felicioris eſt cerebri, & mentis bene ſanæ. Judicem interdum producit, ſed non addit ubi decretum, qvod edidit ſit reperiendum. Et ſi addit ad tabulas recentiores provocat, non antiqviores & autrographas. Mutila etiam quædam & hiantia profert Edicta, non integra. Et ſi ſua interſerit nonnnnqvam çum cauſis ipſis non ſatis conſpirant. Sic enim v. g. p. 7. Theognis, ſcribit, Dorica uſus eſt Dialecto, qvod recte negat Vir ἑλληνικώτατος J. A. Fabricius in Bibl. Græca L. 2. C. XI. p. 434. Non Dorica dialecto utitur Theognis, ut legas in Cenſura Thomæ-Pope-Blount, ſed Jonica. Tacemus Epochas Virorum eruditorum non ſatis accurate traditas. Nec Homonymos, qvo fas eſt ſtudio, diſcretos. Nec auctorum verba optima ſemper fide citata. Et a fronte ſimul & occipitio oculatum eſſe oporteret, ſi quis ex his cenſuris *fluxum & refluxum doctrinæ* perſpicere velit, qvod Auctor in præf. legentibus perſvadere connititur.

XII.

Tobiæ Magiri Eponymologium Criticum, duplo qvam olim auctius editum cura Chriſtiani Wilhelmi Eybe-

Eybenii, Francof 1687. Tenuis primum is labor erat, & qvaſi rudimentum qvoddam Polymnemoni ejus, Libro optimo, præmiſſum, poſtea ſeorſim in qvarto editum, auctumque Francofurti 1644. Noviſſime anno ſcilicet 687. cura C. W. Eybenii duplo qvam ante auctius in lucem miſſum eſt. Hoc quaſi Indice uti poſſumus, ad qvem plura ejus generis, qvæ ſparſim apud Viros doctos legimus judicia conferri poſſunt, ſed ſeparanda ſunt Encomiaſtica a veris judiciis. Hæc Morhofius de Magiro in Polyſtiſtore L. 6. C. 16. n. 54. p. 196. Qvi ſi Thomæ-Pope-Blount Cenſuram, ſive apparatum Criticum vidiſſet, vel videre potuiſſet, ſiquidem A. C. 1691. jam lucis uſuram amiſit, hunc procul dubio Indicis literarii loco uſurpandum, & novis ſubinde acceſſionibus locupletandum ſvaſiſſet, non illum. Blountius enim incedit via Chronologica, qvæ eſt amœnior, Magirus Alphabetica, qvæ inſvavior. Blountius in Analectis congerendis eſt pingvior, Magirus macilentior. Blountius non alios in ſcenam producit, qvam qvi nomen habent in Republica literaria, Magirus etiam Patriarchas, Prophetas, Apoſtolos, Hæreticos, Reges, Principes, Civitates etiam, gentes, regiones, fæminas denique, & ipſam Cameram Imperialem, & monet in præfatione Eybenius, ſe aſteriſco notaſſe ea, qvæ adjecerit Magiro, ut ab iisdem qveant diſcriminari, & ſuum cuiqve tribui. Et certo ac vero ſenſu de utroqve judicat Vir Doctiſſ. Joh. Mollerus in Homonymoſcopia Sect 3. C. V. p. 865. Agnomina potiora in vetuſtate

ſacra

ſacra pariter ac profana obvia, & tum literatis impoſita promiſcue, ordine perſonarum Alphabetico diligentia mediocri collegit Tobias Magirus, Academiæ Francofurtino-Viadrinæ Profeſſor in Eponymologio Critico, qvod Francofurti ad Mœnum initio 1644. excuſum ante luſtra aliqvot cum augmento C. W. Eybenii, denuo prodiit. Qvo tamen in libro id deſideres, qvod haud ſatis accurate ab Elogiis & Cenſuris ea diſtinguat, ſed omnia hæc in unum qvaſi acervum ἀτάκτως congerat. Contra ad Magirum ſolum ſpectat qvod l. c. Sect. I. C. V. p. 413. ſcribit: *Achillem Tatium* Alexandrinum Scriptorem ἱϛορίας συμμίκτȣ Etymologici Libri de Sphæra, & fabulæ, qvæ ſola ſupereſt de Leucippe & Clitophonte, Eroticæ, ex gentili Chriſtianum ad Epiſcopalem tandem evectum dignitatem, verum ætatis incertæ (de qvo Svidas & Voſſius conſulendi) cum *Achille Statio* Vidigveira Luſitano, Philologo ac Poëta Seculi ſuperioris inſigni, qvi Romæ Pio V. ab Epiſtolis fuit latinis, & XV. Kal. Octobris 1585. eſt mortuus, Tobias Magirus in Eponymologio Critico confudit. Non enim ſolum Achillem Tatium Scriptorem Eroticorum male Statium vocat; Sed & Ludovici etiam Carrionis Elogium, qvo Lect. Antiqv. C. 2. Luſitanum eſt dignatus, eumque Virum ſummum, atque, ut ejus amplitudo, & præclara omnium ſcientiarum cognitio meretur, non niſi cum honore nominandum, ſalutavit, eundem Tatium Alexandrinum extollere falſo credidit. Hactenus Mollerus. Cujus obſervationibus Criticis plures poſſemus facile

facile adjicere, ſiqvidem nobis id neceſſarium videretur. Sic enim v. g. de Æſchylo p. 15. profert judicium Magirus, qvod ex Volaterrano ſe hauſiſſe ſcribit, cum ad verbum extet in Qvintiliano L. X. Inſtit. Orat. C. 1. p. m. 575. Qvi fide dignior omnino teſtis in hac cauſa qvam Volaterranus, & rectius de Æſchyli dictione judicare poterat qvam hicce.

XIII.

Catalogus Bibliothecæ publicæ Lugduno Batavæ noviter recognitus, acceſſit incomparabilis theſaurus librorum Orientalium præcipue MSCtorum, Lugduni Batavorum 1674. Tertia hæc eſt editio hujus Catalogi. Prima enim prodiit 1623. ex officina Elzeviriana 4. Altera 1640. ex eodem Typographeo 4. Et tertia illa ipſa eſt qvam indicavimus. Atqvi nullam ex iis vidiſſe Morhofium, Virum harum deliciarum appetentiſſimum liqvet ex ejus Polyhiſtoris L. I. C. 17. n. 67. p. 229. Ubi Ultrajectinæ Bibliothecæ Catalogum prodiiſſe in folio, ſcribit, Lugdunenſis in quarto. Sed vix haberi poſſe in Bibliopoliis. Quod eſt in transcurſu lambitare Nili fluenta. Qvæ ſane avidius ingurgitaviſſet, Vir Doctiſſimus ſi unum ex tribus hiſce Catalogis, & noſtrum inprimis pervolvere ei contigiſſet. Qvem rarius occurrere Joh. Chriſtophorus Wolfius in præfatione notitiæ Karæorum p. 12. ſcribit: Et ſunt Bibliothecæ complures qvibus Lugdunenſis cedat librorum typis impreſſorum numero; Inferior etiam eſt nonnullis, Vaticanæ, puta, Vindobonenſi,

Oxonienſi, Venetæ, Mediceæ, Auguſtanæ &c. MSCtorum Græcorum varietate & multitudine; Sed Hebræorum, Talmuldicorum, Arabicorum, Perſicorum, Turcicorum, Indicorum etiam & Tataricorum copia nulli omnino hodie in Chriſtiano ordine concedit. Qvod in Oratione de Bibliotheca Lugduno Batava non vano ſermone gloriatur Fridericus Spanhemius, qvæ uno volumine cum hoc noſtro Catalogo continetur. Nec anxie quærenda ſunt argumenta, qvibus Spanhemii glorioſum effatum ſuſtineri qveat. Locupletiſſimus enim hujus rei ipſe Catalogus teſtis eſt, qvi ordine elegantiſſimo concinnatus, id reipſa docet, qvod Spanheimius verbis profitetur. Scilicet in Europa vix eſſe Bibliothecam, quæ cum Lugdunenſi conferri poſſit, ſi ſpectes MSCtorum Orientalium numerum & excellentiam.

XIV.

Thomæ Jameſii Catalogus univerſalis librorum in Bibliotheca Bodlejana, omnium Librorum Linguarum & Scientiarum genere refertiſſima, Oxoniæ 1620. Qvi Catalogum huncce Bibliothecæ Bodlejanæ conſtruxit Thomas Jameſius Vir ſane fuit eruditiſſimus, ſed cui valetudo firma, & linguarum Orientalium exacta cognitio, & rei literariæ uſus defuit. Atque hinc factum, ut in hoc indice conficiendo XX. annos conſumſerit, & in MSCtis exoticis notandis ſuam toties inſcitiam prodiderit his verbis, *Liber ignotæ materiæ Lingua Arabica, Turcica, Æthiopica MSCtus.* Et

Et Catalogum ipſum juxta ſeriem Auctorum ordine Alphabetico digeſtorum diſpoſuerit, unde MSCti Codices permixti cum impreſſis, cum ineditis editi, cum Theologicis, Juridici, Medici, Philoſophici, Hiſtorici &c. Qvi in folio deſcripti cum iis qvi incomplicando formam minorem acceperunt. Qvod qvam faſtidioſum ſit ii norunt, qvi rei certæ intenti ſcire deſiderant, an & qvis de ea aliqvid literarum monumentis tradiderit. Hi enim bene multas paginas pererrant, anteqvam aliqvid inveniant, qvod ſcopo ſit conveniens. Et pergratam eruditis omnibus rem faceret, ſi qvis Indicem materiarum congereret, quæ ab iis deſcriptæ ſunt qvorum monumenta edita & inedita in hoc Cimeliarcho aſſervantur, hac inprimis tempeſtate, qva Librorum MSCtorum & impreſſorum tanta in eo eſt multitudo & copia, ut fere mole ſua laborare videatur. Conf. Num. 1. in foilo.

XV.

Henningi Groſii Index Generalis, in qvo continentur Libri omnes qvi ultimo Seculi 1500. *luſtro poſt annum* 1593. *usqve ad annum* 1600. *in S. Romano Imperio & vicinis Regionibus novi auctiv. prodierunt*, Lipſiæ 1600. Scilicet in notita Librorum comparanda faciendum eſt initium a lectione Catalogorum, qvi ſunt (1) Generales (2) Speciales, (3) Specialiſſimi. Et qvidem generales, ſunt qvi exhibent libros omnium facultatum linguarum, locorum, temporum materiarum

riarum &c. Atqve de ejuſmodi Catalogo conficiendo primi cogitarunt Germani, eo tempore, qvo poſt natam Typographiæ Artem, & renatas meliores literas, Hiſtoriæ literariæ neceſſitas juxta & utilitas aliquantulum cæpit illuceſcere. Tum enim deſperato huic negotio manus immiſerunt, & qvid in eo efficere poſſent, fecerunt periculum. Atqve ab ea tempeſtate duo cumprimis Catalogi, manibus eruditorum triti, & judicio βιβλιοφιλέντων probati ſunt. (1.) Willerianus Sec. XVI. (2.) Groſianus Sec. XVII. XVIII. *Willerianus* incipit ab A. C. 1546. & ad A. C. 1593. progreſſus, omnes libros exhibet, qvi in S. Imperio Romano & vicinis regionibus novi, & aucti prodierunt. (Vide Philippi Labbæi Bibliothec. Bibliothecar. p 112.) *Groſianus* eo anno habuit exordium, qvo Willerianus Epilogum. Et eſt ille Catalogus, qvi jam inde ab A. C. 1593. ab Henningo Groſio Bibliopola Lipſienſi inchoatus, & per varios caſus, per tot driſcrimina rerum, usque ad præſentem temporis Articulum ab hæredibus deductus, jam per 140. annos apud eruditos in honore fuit, & ſingulis nundinis Francofurtenſibus & Lipſienſibus e prelo exiens, eorum librorum deſignationem exhibet, qvi vel novi, vel emendatiores, vel auctiores prodierunt, vel inpoſterum produturi ſunt.

XVI.

Johannis Cleſſii Wineccenſis, Hannoji, Philoſophi ac Medici Elenchus Conſummatiſſimus Librorum

uniu

unius Seculi virorum literatorum monumentis tum florentiſſimi tum fertiliſſimi ab A. C. 1500. *usqve ad A. C.* 1602. *incluſive*, Francofurti 1602. Valentinus dicitur auctor G. M. Königio in Bibliotheca Veteri & Nova p. 197. ſed perperam; Siqvidem *Johannes* ejus prænomeſt eſt. Nec usqve adeo in vulgus notus hic ejus elenchus; Memoratur tamen in Bibliotheca Bibliothecarum Phil. Labbæi p. 185. & in Antonii Teiſſerii Catalogo Auctorum p. 171. Sed ita ut Labbæi ſphalmata non ſolum non emendata, ſed & aucta ſint. Ab utroqve etiam præteritum, duas hujus indicis editiones eſſe. *Primam* qvæ A. C. 1592. & *alteram* hanc, quæ 1602. prodiit. In qva reſtituta, quæ in priore editione parum recte tradita, & ea inſuper, qvæ ab eo tempore usque ad A. C. 1602. vel nova vel aucta e prelo emerſerunt, inſerta ſunt. Et licet ejus generis hic Elenchus non ſit, ut *conſummatiſſimus* dici mereatur, vel *Bibliotheca* mundi appellari qveat: quæ nomina eidem ab Auctore in inſcriptione & præfatione ſunt indita; Siqvidem ſexcenta in eo ocurrunt qvæ manum medicam exſpectant: Attamen conatus laudandus eſt, & operis diſpoſitio prædicanda. Et præfatio digna, qvæ bis & ter & ſæpius lectitetur. In ea enim de ingeniorum diſſimilitudine, & Scriptorum varietate & copia diſſerens Auctor; omnium, inqvit qvæ a veteribus tot, ac recentibus ipſis non paucioribus Scriptoribus edita ſunt, ſcribiqve hodie poſſunt & debeant, deinceps tria facio capita ſive claſſes, qvibus nec puto fore qvicqvam ἀξιόγραπτον qvod non includatur. In *primo*

ord

ordine ſtatuo, qvi aut nova prorſus inveniunt, aut veterum inventis qvædam addunt. In *ſecundo* qvi opiniones antiquorum in artibus & ſcientiis qvibuscunque, qvocunqve modo vel caſtigant vel dirigunt, ipſas autem res meliore via, & ad diſcendum accommodatiore tradunt. In *poſtremo* qvi Scripta ipſa priſcorum omnis generis vel obſcura illuſtrant, vel emendant. *Primis* nihil dignius; *Qui* hos ſeqvuntur nihil utilius; Qvos *ultimos* feci iis vero nihil magis neceſſarium &c. Atqve de his poſterioribus ea proponit, ut explicare vix qveas, an rerum optimarum notitia, an dicendi facultate magis excelluerit horum προλεγομένων Architectus, qvem non civem & Bibliopolam Francofurtenſem, qvod mentitur ſubſcriptio, ſed Virum omni literarum cultu & ornatu inſtructum fuiſſe ex omnibus lineoliis colligimus.

XVII.

M. Georgii Draudii Bibliotheca Claſſica, ſive Catalogus Officinalis, in qvo ſinguli ſingularum facultatum ac Profeſſionum Libri in qvavis fere lingva ſecundum artes & diſciplinas ordine Alphabetico recenſentur, Francofurti 1611. Proximum a Catalogorum & Ephemeridum Scriptoribus locum habent ii, qvi condiderunt Bibliothecas, h. e. Opera, in qvibus de Scriptoribus & Scriptis certo ordine digeſtis traditur notitia. Atqve hæ Bibliothecæ ſunt triplicis generis, (1.) Generales, (2.) Speciales, (3.) Specialiſſimæ. Generales ſunt qvæ tradunt notitiam de Scriptoribus

& Scriptis omnium facultatum, regionum & gentium, Materiarum, Profeſſionum, Ordinum &c. Ad qvem cenſum ſpectat Bibliotheca Conradi Gesneri, & Georgii Draudii, qvorum ille *primus* eſt, qvi concinnavit Bibliothecam univerſalem Auctorum, ſecundum Alphabeti ſeriem. Hic *primus*, qvi Bibliothecam univerſalem materiarum eo ordine inſtauratam, qvo Elementa literarum latinarum ſe excipiunt. Et hæc, ſi Thomam Reineſium audias, in Ep. LXX ad Chr. Daumium p. 185. E Catalogis annuorum nundinarum Francofurtenſium & Lipſienſium collecta eſt. In qvos cum ſubinde retulerint typographi Libros tanqvam editos edendosve, qvi tamen adhuc exſpectantur, exſpectabunturqve in Seculum, video ex ea nihil certi haberi poſſe, vel de Scriptoribus, vel de Scriptis ipſis. Qvod judicium ex Reineſio repetit Morhofius in Polyhiſt. L. I. C. 18. n. 18. p. 217. Et ex Morhofio J. F. Meierus in Bibliotheca Biblica Differt. 3. C. 1. p. 41. & Burchard Gotthelff Struvius in Introduct. in notitiam rei Liter. C. 1. §. 21. p. 31. Et ſane hominem ſe eſſe non uno loco teſtatus eſt in hac Bibliotheca Claſſica Draudius, & nihil humani a ſe eſſe alienum. Quæ enim in præfat. ex Oldrado de Ponte adducit verba de lectione Librorum inſultoria, non Oldradi ſunt, ſed Senecæ, cujus nomen in proxime antecedentibus expreſſit. Hiſtoricumqve illud directorium, qvod p. 84. ſeq. exhibet, ab iis in conſilium adhibendum, qvi Chronologos annaliumqve Scriptores & Hiſtoricos, Romani potiſſimum Imperii, uno tractu
&

& tenore evolvere, atqve etiam inter ſe conferre & conjungere volunt, totum ex . . . tranſcriptum eſt. Et Nicolai Bergeromi Pariſienſis reſolutiones Arreſtorum qvas e Gallico ſermone in Latinum translatas eſſe per Hieronymum Brücknerum p. 460. ſcribit, tam procul abfuerunt a Brückneri ſtudio, ut Maynardum potius cum Brücknero l. c. confuſum eſſe Martinus Lipenius in Præfat. Bibliothecæ Philoſophicæ teſtetur, qvi ſe a Draudio circumventum, & in Bibl. Juridica in eundem errorem inductum l. c. conqveritur. Laudanda tamen ex mente Morhofii l. c. eſt Methodus (ſcilicet Pragmatica) qva utitur. Eamqve ob cauſam majori eſſe uſui poteſt, qvam cæteri indices, etſi accuratius inſtituti. Nec omittendum tres eſſe editiones hujus Bibliothecæ Claſſicæ, primamqve Francofurti editam 1611. alteram 1621. ibidem, & tertiam 1644. loco eodem. Qvod Phil. Labbæus in Bibliotheca Bibliothecarum p. 108. docet. Cui & hoc inſuper adjicimus, Draudium Joh. Cleſſio Succeſſiſſe in hoc negotio literario, & , qvod antiqvi faciebant olim in Prometheis, Vulcaniis, & Panathenaicis, hunc curſu defatigatum illi tradidiſſe lampada.

XVIII.

M. Georgii Draudii Bibliotheca Librorum Germanicorum Claſſica, Francofurt. 1610. (2.) *Ejusdem Bibliotheca Exotica i. e. Gallica, Italica, Hiſpanica, Belgica* &c. ibidem eodem. Ejusdem monetæ cum ea quam Num. XVII. ſub cenſuram vocavimus.

XIX.

Joh. Erneſti Bergeri Diatribe de Libris rario-ribus, horumqve notis diagnoſticis, Berolini 1729. Rariorum Librorum notitiam ſex Regulis inclu-dit Auctor, qvas variis exemplis ita explanat, ut rei literariæ eundem non imperitum eſſe ap-pareat. Sed Regula tertia eadem eſt cum pri-ma. Et qvarta non tam ſpectat ad regularum apparatum, qvam ad exemplorum Syllogen. Ni-mis etiam exilis & anguſta hæc eſt Scena qvam de libris rarioribus adornat Auctor. Amplior & ſpatioſior eſſe debet, & ad ſpectacula ejus-modi literaria exhibenda accommodatior. Et nos jam pridem in animo habuimus, in noti-tiam Librorum rariorum peculiarem qvandam introductionem apparare; Siquidem jam olim eorum qvendam dedimus Elenchum Tomo X. Obſervationum Hallenſium inſertum; Nec de-ſunt conlectanea, qvibus ceu ſtragulis & aulæis & picturis inſtruere hoc atrium qveamus; Sed rebus aliis diſtricti manum admovere operi non potuimus. Qvod plane ad normam Auctoris exigendum, regulisque certis & exemplis eſt exornandum. Verum intra regulas generales non eſt ſubſiſtendum, ſed ad ſpeciales deſcen-dendum, & eæ ſecundum Encyclopædiam ſcien-tiarum & artium diſtribuendæ, Agendumqve v. g.

I. De notitia Librorum rariorum MSCtorum. Ubi Regula.

Omnes Libri MSCti ſunt rari, qvi exarati ſunt cha-racteribus ignotis, exoticis, aureis, argenteis,

pu-

purpureis, in foliis arborum, tabulis ceratis, membranis. Item qvi adhuc inediti, vel locupletiores, & emaculatiores qvam editi, prohibiti, Μοναδικοὶ &c.

II. De notitia librorum rariorum impreſſorum. Ubi Regula.

Omnes libri impreſſi rari ſunt, qvi excuſi ſunt ab inventione Artis typographicæ usqve ad A. C. 1500. Item qvi auctoritate publica prohibiti, combuſti, expurgati, caſtrati. Qui cum aliis collati, ab ipſis Auctoribus, vel etiam ab alio erudito Viro notati, correcti, aucti, additametis qvibusdam ineditis locupletati, ſingulares ob cauſas ſuppreſſi, παράδοξοι. Qvorum oppido pauca excuſa ſunt exemplaria. Qvi prodierunt ſumtibus Auctorum, in locis diſſitis; Luſitania, Hiſpania, Italia, Svecia, Ruſſia &c.

III. De notitia librorum rariorum Theologicorum Speciatim:

1.) *De notitia librorum rariorum Biblica.* Ubi Regulæ.

1.) Omnes editiones Ebraicæ SS. ſunt raræ, qvæ prodierunt ab A. C. 1494. qvo prima Piſauri excuſa eſt, usqve ad A. C. 1534. qvo Sebaſtiani Munſteri Biblia Ebraica e prelo exiit.

2.) Omnes editiones SS. Ebraicæ Bombergianæ ſunt raræ.

3.) Omnes editiones Græcæ SS Aldinæ Stephanianæ, Frobenianæ &c. ſunt raræ.

4) Omnes editiones Latinæ SS ab A C. 1462 qvo primum excuſus SS. Latinæ Codex usqve ad A. C. 1500. ſunt raræ.

5.) Omnes editiones SS. Latinæ a Roberto Stephano impreſſæ ſunt raræ.

6.) Omnes editiones SS. Germanicæ ante Lutheri tempora excuſæ ſunt raræ.

7.) Omnes verſiones SS. Orientales, & in Occidentalibus, Italicæ, Hiſpanicæ & Luſitanicæ apud nos ſunt raræ.

8.) Omnes verſiones SS. Germanicæ ante Lutherum elaboratæ ſunt raræ.

9.) Omnes verſiones SS. factæ a Socinianis ſunt raræ.

10.) Omnes Paraphraſes Chaldaicæ ſeorſim editæ ſine verſionibus & cum verſionibus ſunt raræ.

11.) Omnes Libri Iſagogico-Biblici ante Lutheri tempora vulgati ſunt rari.

2.) *De notitia librorum Symbolicorum rariorum.*

1.) Omnes Catechismi ante Lutherum confecti ſive MSCti ſint, ſive impreſſi ſunt rari.

2.) Omnes Confeſſiones Eccleſiarum Orientalium ligva Orientali conſcriptæ ſunt raræ.

3.) Om

3.) Omnium Confeſſionum Editiones primæ ſunt raræ.

4.) Omnes Confeſſiones MSCtæ authenticæ ſunt raræ.

3.) *De notitia Patrum rariorum.*

1.) Omnes editiones Patrum ante annum 1500. impreſſæ & poſtea etiam in Anglia, Italia, Hiſpania excuſæ ſunt raræ.

2.) Omnes editiones Patrum Græcorum ſunt rariores qvam Latinorum.

3.) Omnes editiones Patrum Græcorum Stephanianæ, Plantinianæ &c. ſunt raræ.

4.) Omnes editiones Patrum Latinorum Eraſmianæ, Plantinianæ, Frobenianæ ſunt raræ.

XX.

Hiſtoria Bibliothecæ Fabricianæ, *Auctore Joh. Fabricio.* *Pars* I. *Wolffenbütteli* 1718.

Pars Secunda. Ibidem. Eodem.
Pars Tertia. Ibidem 1719.
Pars Qvarta. Ibidem 1721.
Pars Qvinta. Ibidem 1722.
Pars Sexta. Ibidem 1724. ſex Volumina.

Opus 30. annorum & amplius. Qvod jam A. C. 1690. in Norimbergenſium Academia, Altorfina ab Auctore cæptum, in alma Julia demum A. C. 1724. ad colophonem perductum, vel potius, ſine colophone eſt editum. Mors enim oppreſſit Auctorem prius, qvam Opus hoc inchoatum ad finem perducere potuerit. Et tantum abeſt ut Bibliothecæ Fabricianæ Libri ſinguli hiſce ſex Voluminibus contineantur, ut potius; qvi in 12mo. complicant folia, adhuc deſiderentur omnes, & in 8vo plurimi, nec pauci ex aliis, & in iis etiam CXL. Diſſertationum volumina. Qvæ Paralipomena filius fortaſſis adjiciet, qvi celebritatem nominis a Patre ſibi relictam mira ſolicitudine tuetur atqve colit. Nec ambitioſior eſt hedera, qvæ huic vino ſuſpenſa eſt, imo ſummiſſior potius qvam debebat. Siqvidem non nuda Hiſtoria Bibliothecæ Fabricianæ eſt, qvæ in Ἐξαβίβλῳ hocce Lectori diſcutienda propinatur; Sed Hiſtoria Critica, in qva præter commemorationes Hiſtoricas de Scriptoribus & Scriptis, eorumqve Editionibus, Verſionibus, Oppugnationibus, Apologiis, etiam judicia afferuntur varia, qvid de his omnibus ſit exiſtimatum, & exiſtimandum. Et qvidem qvod ad analecta Hiſtorica attinet, ea pleraqve ſunt peregregia, ad fata Auctorum & varios caſus, & tot diſcrimina librorum cognoſcenda neceſſaria, magna ſedulitate & labore & vigilantia conqviſita, nec illa ubivis obvia. Judicia etiam Eruditorum pleraqve oportune allata, & qvæ iisdem ſuperadditæ ſunt obſervationes Criticæ, ita com-

comparatæ ut & alere lectoris ingenium, & acuere qveant. Contractiora hæc omnia eſſe nonnulli malint. Qvibus dapium multitudo moleſta eſt. Criſesqve ex Auctoris ingenio profectas, non aliunde petitas. Et ſi repugnant invicem, qvæ ex aliis allatæ ſunt, qvæ veritati conveniant, qvæ diſconveniant indicatum. Et qvanto excellentior eſſet hic Catalogus, ſi in librorum diſpoſitione materiarum potius, qvam formæ externæ habita fuiſſet ratio. Et ſi indici perſonarum adjectus fuiſſet Index materiarum. Et illæ obſervationum farragines non tot minutiis eſſent conſpiſſatæ. Percribrandæ ſunt animadverſiones ejusmodi, inter legendum natæ. Et qvæ alicujus momenti ſunt ab iis ſecernendæ, qvæ nullius ſunt pretii. Et hæ qvidem velut paleæ, & granorum folliculi rejiciendi. Ex illis autem in ordinem redactis lanx Satura inſtruenda, & Lectori exhibenda ad faciendum guſtum.

XXI.

Pauli Bolduani Bibliotheca Theologica, ſive Elenchus Scriptorum Eccleſiaſticorum Illuſtrium &c. Jenæ 1614. Vir navus & induſtrius; Sed iis opibus non inſtructus, qvibus affluere oportet, qvi Bibliothecæ Theologicæ ſcribendæ ſe accingit. Siqvidem ſedem fortunarum habebat, ubi Bibliothecarum apparatus nullus, & tabernarum librariarum perexiguus. Unde non ex ipſo ſenſu, & oculorum aſpectu, & fide propria concinnatus hic Scriptorum Elenchus, ſed ex

fide

fide aliena, Petri Beſodneri, Joh. Cleſſii, Henningii Groſſii Catalogis. Cujus eqvidem oeconomia non inepta; Hoc autem ipſo inſcriptioni non ſatis conveniens, qvod Bibliothecarium ſe ſimulans auctor, ſolum Nomenclatorem, vel ſi mavis Nomencalatorem ſe exhibet. Et ne in calandis, vel vocandis nominibus qvidem ſatis accuratus eſt, ſive Auctorum ea ſint vitia, ſive librorum, qvod *Kabuncki* vocabulum docet p. 44. (b) Et ſi qvam inſpergit interdum ἐπίκρισιν ejus eſt commatis, ut fidem ei habere nullo modo qveas. Qvale eſt iſtud qvod p. 32. de Chriſtophori Corneri Pſalterio ſcribit; Notandum qvod Summaria ſingulis Pſalmis Cornerianis inſcripta, non videntur eſſe Auctoris, ſed a Calviniano Clanculario inſerta, cum in multis Calviniſmum ſapiant, & a Paraphraſticis ipſius Auctoris expoſitionibus exorbitent.

XXII.

Joh. Hallervordii Bibliotheca Curioſa, in qva plurimi rariſſimi & paucis cogniti Scriptores indicantur, Regiomonti 1676. Frigide ſentiunt de hac Bibliotheca Dan. Georg. Morhofius in Polyhiſt. L. I. C. 18. n. 10. p. 216. Et, qvi Morhofio plerumqve ductore utitur, Burchardus Gotthelf. Struvius in Introduct. in notitiam rei liter. C. 1. p. 28. Qvorum neuter eandem accurate ſatis diligenterqve videtur inſpexiſſe. Morhofius enim Editionis plane nullius mentionem facit. Et, qvam Struvius l. c. 1687. excuſam ſcribit, nunqvam extitit. Nec ejus indolis, eſt

hoc

hoc Syntagma, ut ordinem nullum obtinere in Republica literaria debeat. Cum non facile ſit Bibliotheca in qva plures producantur Scriptores, & Scripta exotica, Hiſpanica, Luſitanica, Italica, Arabica, Syriaca, Perſica &c. MSCta etiam, & inedita, & qvæ rariora ſunt inventu, ſive ea ipſa ſpectes, ſive eorundem Editiones. Et ut de Hiſpanicis tantum primoribus labris qvædam attingamus, varios notavimus in hac Bibliotheca Scriptores Hiſpanicos & Scripta, qvæ in Nic. Antonii Bibliotheca Hiſpanica, vaſto Opere, fruſtra reqviras v. g. Cervera de la Torres p. 46. exulat in Nic. Antonii Syſtemate. Et qvi p. 43. affertur Scriptorum Catalogus Caroli Colomæ amplior eſt, qvam qvi ab Antonio producitur. Qvo ipſo tantum abeſt ut nullas plane in hac Bibliotheca ineſſe maculas propugnare velimus, ut potius variis labeculis eandem inqvinatam eſſe affirmantibus utraqve manu largiamur. Qvædam enim nomina Eruditorum in ea ſunt confuſa, ut p. 379. Æmilii Porti filii cum Franſcici Porti Patris. Qvædam omiſſa, eaqve non pauca ex ipſis Doctoribus Eccleſiaſticis, qvorum ſe præcipue rationem habiturum in Indice pollicetur. Qvædam etiam ſcripta Auctorum oratione non tacta. Ægidius enim Gonzales d'Avila plura omnino reliqvit Opera edita & inedita, docente Nicolao Antonio in Bibliotheca Hiſpanica nova T. I. p. 4. Atqvi Hallervordius in hac Bibliotheca p. 3. unius tantummodo mentionem injicit. Et ſic in pluribus. Interim animo haud ſatis æqvo ferimus, Auctorem tam cito vi-

vitam cum morte commutaſſe, & eo ipſo anno, imo fere eo ipſo menſe lucis uſuram amiſiſſe, qvo hæc ejus Bibliotheca in lucem exiit, qvoqve annum ætatis 31. vix erat egreſſus. Siqvidem cum eo ſpes omnis decollavit, videndi unqvam ea qvæ ſe daturum inpoſterum ad fructum & jucunditatem Reipublicæ literariæ erat pollicitus in hac Bibliotheca, ſcilicet Tomum ejus ſecundum in Præfat. Imo potius Tomos plures p. 37. (a) & p. 57. (a) Item Syntagma de Claris Bibliothecariis eorumqve ſcriptis p. 21. (a) & p. 29. (a) &c.

XXIII.

Muſæum Hiſtoricum & Phyſicum Joh. Imperialis Phyſici & Medici Vicentini, Venetiis 1640. apud Juntas. Unica hæc eſt editio hujus Muſei, (ſic enim Auctor ſcribere debuiſſet Elemento ſimplici, non duplici, *Muſæum.* Qvippe vox tota Græca eſt Μȣσεῖον, & a Latinis in civitatem admiſſa.) Atqve hinc ejus raritas. Qvæ enim A. C. 1711. Hamburgi recuſa eſt, accurante Viro Doctiſſ. Joh. Alb. Fabricio; Parte una, qva Diſſert. Phyſicæ continentur, tota deſtituitur, & alteram mutilam exhibet tantum, & imaginibus æri incisis orbatam, adeoqve editio ſecunda dici non poteſt. Et *tria* ſunt potiſſimum, qvibus hoc Opus ſe vulgo librorum eximit 1.) *Orationis nitor.* 2.) *Imaginum decor, & cum Exemplis authenticis convenientia.* 3.) *Elogiorum præſtantia.* Adderemus qvartum rerum philoſophicarum acumen. Sed Muſeum Phyſicum

non

non aperimus in præſenti, in Hiſtorico ſolo pedes retenturi. In qvo Virorum doctorum vultus & ora, ad vivum expreſſa, eaqve non ex ingenii præſtantia, aut gentilitia dignitate, ſed ex probabili qvadam temporis æſtimatione diſpoſita, ſpectanda exhibentur, additis Elogiis eorundem vitas & mores notantibus. Et ſane multum intereſt inter Hiſtoricum & Encomiographum, & ſunt qvi ad ſcribendas Hiſtorias acciti, ſcribunt Encomia, in qvibus ab illa parte tantum ſiſtuntur homines qva nitent, non qva ſqvalent; Sed ſunt etiam qvi cum Encomiis ita permiſcere norunt Hiſtorias, ut & laudes eorum, qvi deſcripti ſunt, & maculæ appareant, ut in picturis Lux & Umbra. Atqve ad hunc cenſum Imperialem referendum eſſe, facile dijudicabit, qvi Muſeum hocce Hiſtoricum perluſtrandum ſibi ſumit. In qvo Ohe! qvæ Encomia. Lege qvæſo Pauli Jovii Elogium p. 6. ſeq. Et adde, ſi placent tuis labris hæ lactucæ, Elogium P. Bembi Cardinalis p. 22. Et Joh. Caſæ p. 27. Et aliorum qvorundam. Et totus obſtupeſces: Nec ſenſu attingere poteris, qvi fieri potuerit, ut Opus ejusmodi in Pontificiorum terra, ſuperiorum permiſſu, in lucem aſpectumqve publicum prodire qviverit, in qvo ex Sacro ordine qvibusdam tot fœda crimina ſunt objecta. Sed magna veritatis vis eſt, qvæ contra hominum ingenia & calliditatem & ſolertiam, contraqve fictas omnium inſidias emergit, & ſi intercluſa fuerit, tamen eluctatur inſtar lucis, ignis, & fulminis. An Muſeum Hiſtorico-Medicum edi-

ediderit Auctor, non novimus. Hoc novimus, eundem illud ipſum promiſiſſe in hoc opere. Nec defuit eidem facultas dependendi id qvod ſpopondit. Et ſi qvid defuit, eſt ſentiendi libertas, a qva tam procul abfuit, ut contra placita Ariſtotelis, & Decreta aulæ Romanæ, ne qvidem auſus ſit hiſcere. Unde & illa in Petrum Ramum, (p. 78.) & Martinum Lutherum, & Joh. Calvinum, (p. 163.) & Centuriatores Magdeburgenſes, (p. 95.) ſcommata, & in Bernardinum Teleſium (p. 78.) frigiditas.

XXIV.

Joh. Jonſii Holſati de Scriptoribus Hiſtoriæ Philoſophicæ, cura Joh. Chriſtoph. Dornii, Jenæ 1716. Urceum inſtituit Auctor, ſed rota currente, exiit amphora. Exaraturus enim Epiſtolam de Scriptoribus Hiſtoriæ Pythagoricæ, hoc de Scriptoribus Hiſtoriæ Philoſophicæ condidit Syntagma eo ſucceſſu, ut Virorum doctiſſimorum calculis approbatum fuerit. Nicolaus Antonius in præfat. Bibliothecæ Hiſpanæ Veteris p. 28. Scriptores Hiſtoriæ Philoſophicæ accurate collegit atqve illuſtravit Joh. Jonſius Holſatus. Joh. Georg. Grævius in præfat. Collectionis Diſſert. Rariſſimarum, Johannes Jonſenius qvi Epiſtolam ſcripſit de Spartanorum Genitiva nota lancea, eſt ille doctus Jonſius, ſic enim poſt appellari maluit, qvi Francofurti ad Mœnum elegantioribus literis juventutem imbuit, & pulcherrimam Commentationem de

Scriptoribus Hiſtoriæ Philoſophicæ emiſit in publicum, qvam homines doctiores ubiqve gentium magno cum applauſu exceperunt. Cum multa præclara minaretur in ipſo ætatis flore extinctus eſt. Joh. Mollerus in Homonymoſcopia C. 1. §. 5. p. 8. Joh. Jonſius noſtras, Criticus πολυμαθέστατος, & ſagaciſſimis præcipuisqve ἐμπειρίας βιβλιακῆς Magiſtris accenſendus. Adde Marqvardum Gudium, Valent. Henricum Voglerum, Burch. Gotthelf. Struvium, Gottl. Stollium, & qvem non? Cave tamen exiſtimes, hanc Hiſtoriam extra omnem erroris aleam eſſe poſitam. Sæpe enim a re digreditur Auctor, & ultra ſepta transſiliens, de rebus diſſerit, qvæ ab argumento plane ſunt aliena. Sæpe Scriptores Philoſophiæ producit, ubi Scriptores Hiſtoriæ Philoſophicæ dare debebat conſpiciendos. Et interdum etiam confundit Homonymos docente Joh. Mollero in Homonymoſcopia Sect. 2. C. 2. p. 313. cum nemo omnium unqvam majori cura & ſolertia in hoc lapide offenſionis de medio tollendo occupatus fuerit. Interim hoc ipſo de monumento honoris, qvod ſibimet ipſi hoc Opuſculo exegit, nihil decerpitur. Et bene meritus eſt de republica literaria Joh. Chriſt. Dornius, qvi idipſum denuo recognitum, & ad præſentem ætatem uſqve perductum, recudendum curavit. Dummodo Libri Tertii caput vigeſimum non reſecuiſſet, & argumenta qvædam capitum non interpolaſſet, & additamenta ſua a Jonſii Eclogis, certa qvadam nota diacritica, diſtinxiſſet.

XXV.

Danielis Georgii Morhofii Polyhiſtor in tres Tomos diviſus, Literarium, Philoſophicum & Practicum, Lubecæ 1708. Vir qvem conſpecta eruditio inter Heroas rei literariæ poſuit, & qvi ſuo exemplo docuit dari in qvibusdam θεῖόντι h. e. ὁρμὴν πρὸς πάντα μαθήματα, & vim intellectus inſtar fulminis omnia penetrantem, & explicatum rerum infinitarum recordationem, cum facultate exqviſite judicandi conjunctam. Hæc enim omnia ita eluxerunt in Morhofio, ut & civibus ſuis, & exteris admirationem excitaverit. Et teſtis eſt hujus rei locupletiſſimus hic Polyhiſtor. Qvi, ſi ad umbilicum ab Auctore eſſet perductus, parem non habuiſſet in Orbe literario. Sed mors præmatura fecit, ut tres priores libros tantum abſolvere potuerit, ex qvibus duo A. C. 1688 Lubecæ ſunt editi, & miris encomiis eruditorum exornati, qvæ recitat Joh. Mollerus in Prolegomenis §. 98. p. 77. Reliqvi poſt mortem Auctoris, qvi A. C. 1691. contigit, ſuperadditi. Omnes qvidem ex Schedis Morhofii, qvi anno ætatis 53. exceſſit e vita, ſed non omnes una ratione. Johannes enim Friccius Ulmenſis, Collegii Philoſophici Lipſienſis Aſſeſſor, Friderici Benedicti Carpzovii auſpicio, cui a Bibliopola commendatum erat hoc negotium, Libris prioribus tribus, I Bibliothecario, II. Methodico, & III. Paraſceuaſtico, adjecit qvatuor poſteriores, videlicet IV. Grammaticum, V. Criticum, VI. Oratorium

VII

VII. Poeticum, ſed ita, ut, referente Mollero in Prolegomenis §. 96. p. 76. *textui Auctoris*, auctaria atqve ſupplementa, vel ſua vel Carpzoviana, eaqve crebra ſatis & copioſa, ubiqve ita immiſcuerit, ut lectorum, qvi Prælectiones Auctoris non viderunt MSCtas, nemo hæc ab iſto qveat diſcernere, & ſuum cuiqve vindicare. Libri ſane *Sexti* caput ſecundum, de *Græciæ Oratoribus*, & *Septimi* alterum de *ejusdem Poëtis* tota continuatori Lipſienſi debentur, cum nihil ferme de utriſqve in Prælectionibus Morhofianis, mancis hic atqve imperfectis, ſit annotatum. In cæteris autem capitibus libri inprimis qvarti *Grammatici* (in ſeqventibus enim parcior talium occurrit ſeges) ſupplementa iſta tantundem ſæpe ſpatii, qvantum ipſe Textus, imo plus interdum occupant. Atqve hæc omnia Bibliopolæ Lubeccenſis rogatu à Mollero reviſa, & emendata, & in Paragraphos diſtincta, capitumqve ſingulorum inſtructa Summariis, & Hypomnematis Hiſtorico-Criticis illuſtrata *Tomum Primum* hujus Polyhiſtoris abſolvunt. Cui acceſſit poſtea *Tomus Secundus*, ſive Polyhiſtor Philoſophicus, qvinqve libris conſtans, I. Philoſophico-Hiſtorico, II. Metaphyſico-Logico, III. Phyſico, IV. Mathematico, & V. Ματαιοτεχνίῳ. Et *Tomus Tertius*, ſive Polyhiſtor Practicus ſeptem Libros complexus, I. Ethicum, II. Politicum, III. Oeconomicum, IV. Hiſtoricum, V. Theologicum, VI. Juridicum, VII. Medicum. Qvos poſteriores Tomos, ex MSCtis Auctoris eruit, & in eam, qvam habent hodie formam, redegit

git Joh. Mollerus. Sed Morhofii tamen telam intemeratam reliqvit, nihilqve eidem intexui de ſuo. Atqve hanc eſſe hujus Operis rationem neceſſe eſt ut Lectori perſpectum ſit, 1) Ne omnia ex Morhofii calamo fluxiſſe exiſtimet qvæ continentur hoc ſpiſſo volumine. 2) Ne omnia, qvæ ſunt Morhofii, eodem loco ac numero habenda eſſe opinetur. Anthuma enim ſunt præferenda ejus Poſthumis, & qvæ ab ipſo edita ſunt iis, qvæ vulgata ſunt ab aliis, & qvæ Tomo I. libris duobus primis comprehenſa, reliqvis omnibus ſunt anteponenda, utpote qvibus multis partibus ſunt ſuperiora.

XXVI.

Gottlieb Stollens Anleitung zur Hiſtorie der Gelahrtheit &c. Jena 1724. Opus pernitidum & dignum, qvod ab omnibus, qvi Hiſtoriæ Philoſophicæ amore flagrant, diligenti manu teratur. In hac enim tradenda ita diſtinetur Auctor, ut cum Hiſtoria βιβλιογνωσίαν eleganti connubio conjungat, & hac ratione una fidelia duos dealbans parietes, ſcientiarum fluxus & refluxus ſimul cum optimis Auctoribus earundem deſcribat. Qvod, dici non poteſt, qvam neceſſarium, & utile, & jucundum ſit diſcentibus & qvantum ad diſciplinas ipſas rite percipiendas conducat. Siqvidem Hiſtoria apprehendentibus oculus dexter eſt, & βιβλιογνωσί[a] ſiniſter. Qvibus apertis, facilis patet ad eruditionis penetralia aditus, ſed clauſis latet. N[e]

d[...]

deſunt ea qvæ manuductioni ejusmodi decentiam & venuſtatem conciliare poſſunt. Methodus Operis totius Syſtematica, & capitis cujusvis Voſſiana, per θέσιν & ἔκθεσιν. Doctrina Auctoris & ſolertia & fides, & in hac eruditionis parte freqvens uſus & diuturna experientia. Oratio etiam dilucida & æqvabilis & moderata. Malint tamen nonnulli ut loca ex Scriptoribus exoticis, latinis puta, Gallicis, aliisqve allata in lingvam Germanicam eſſent traducta, ut conſenſus amicior exiſteret inter totum & partes. Et ut Auctor doctiſſimus in judicando majore παῤῥησίᾳ & libertate & animi robore eſſet uſus. Et ut capita omnia ea arte & mentis acumine eſſent expolita, qva id qvod agit de *Poëſi*, qvodqve eſt Partis primæ caput Qvintum. Hoc enim ex omnibus eſt nitidiſſimum & gemma qvaſi, in aureo hoc annulo.

XXVII.

Hermanni Conringii Commentarius, de Scriptoribus XVI. poſt C. N. Seculorum, cum Prolegomenis & Additionibus, Uratislaviæ 1703. Fallitur Vir Cl. Gottlieb Krantzius, qvi in præfat. hujus Commentationis ſcribit, Hermannum Conringium A. C. 1664. eandem ſuis Auditoribus in calamum dictaſſe. Eſt enim apud nos exemplum MSCtum, qvod Jacobus Kæſebergius Eccleſiæ Burgsdorfienſis Paſtor, ejusdemqve & vicinarum Superintendens jam A. C. 1637. ex ore Conringii excepit. Diverſum nonni-

hil ab eo, qvod Vir illuſtris Joh. Wilhelmus Göebelius a nobis obtinuit Operibus Conringianis inſerendum, qvod ipſe memorat in præfat. Tom. V. Operum Conringianorum Num. XIV. Auctor enim in prælectionibus iteratis ſubinde qvædam diſpunxit & emendavit. Atqve hinc exemplorum MSCtorum diſſonantia, qvæ in ordinem redacta Joh. Gottlieb Mollerus SS. Th. D. & in Athenæo Gedanenſi Philoſophiæ primæ & Practicæ P. P. & Bibliothecarius A. C. 1698. primum ſub prelum ire juſſit, & Diſputationibus illuſtrare inſtituit; Sed fato interceptus ad Seculum XII. tantummodo perduxit. Qvod dolenter ferens Vir Doctiſſ. Gottlob Krantzius hujus editionis ſuſcepit curam, in qva præmiſſis Prolegomenis antiqvioris Eruditionis Hiſtoriam ab O. C. usqve ad nativitatem Chriſti ſiſtentibus, ipſius Conringii Commentariolum, tum ex impreſſo Molleriano, tum ex variis Codicibus MSCtis exceptum, publice legendum dedit, & Supplemento ad Seculum XVI. & XVII. adjecto locupletavit. Scholia tamen non addidit. Qvibus multum jucunditatis huic libello conciliare potuiſſe Gottlieb Stollius in Manud. ad Hiſtoriam eruditionis P. I. C. 1. §. 48. p. 25. perſvaſum ſibi habet. Sed acceſſerunt poſtea J. W. Göbelii cura, qvi Conringianum hunc fœtum, licet non ſatis perpolitum, a Collectione Operum Conringianorum abeſſe noluit; Adeoqve cum MSCtis variis collatum, una cum Scholiis Krantzianis Tomo V. p. 762. ſeq. inſeruit, Stolliumqve hac ratione voti damnavit.

vit. Et ſic habemus Conringii hanc Hiſt. Literariam Krantzii prologo & epilogo inſigniter adauctam, & teſtimoniis Auctorum egregie communitam & inluſtratam. Qvi laudandus, qvod vero & ſincero judicio Commentarium hunc ob brevitatem nimiam eſſe frigidiorem, nec cum aliis ſummi Viri Operibus comparandum, in præfatione agnoſcit; Notandus tamen aliquantulum: (1.) Qvod analecta ſua a Conringianis non accuratis limitibus diſtinxerit, nec diſerte ſatis in inſcriptione, & præfatione, & Opere ipſo indicaverit, qvid ſibi Lector, qvidve Conringio debeat referre acceptum. (2.) Qvod Conringii filum ſecutus in Prolegomenis juxta & Paralipomenis Nomenclatoris provinciam ſuſtinuerit tantum, non Hiſtoriograghi. (3.) Qvod in Virorum doctorum recitatione non eum, qvem debebat, obſervaverit ſelectum.

XXVIII.

Hermanni Conringii Comment. de Scriptoribus XVI. poſt C. N. Seculorum A. C. 1637. dictatus, & Jacobi Kæſebergii calamo exceptus. Scilicet plura hujus opuſculi ad nos devolarunt MSCta. Ex qvibus eminebat præ cæteris, qvod cum Viro illuſtri J. W. Göbelio communicavimus, in Conringianis Operibus colligendis, illuſtrandis, & in lucem edendis, tum occupato; Sed qvod, ut fieri ſolet in multitudine tot Scriptorum, diſparuit poſtea, nec rediit ad noſtra limina. Antiqviſſimum autem eſt hoc MSCtum Kæſebergianum, qvod jam A. C. 1637. ex ore Conringii

exceptum eſt, qvodqve in locis non paucis diſcedit ab aliis, qvæ tamen tanti ponderis non ſunt, ut clamores propterea excitare in Republ. literaria operæ pretium videri qveat. (2.) *M. Joh. Starckii Schol. Luneb. Pro-Rectoris declaratio Coloſſi, vel ſtatuæ Regis Babyl. Nabuchodonoſoris MSCta.* (3.) *Commentarius in Pomponium Melam Geographicus a Duncano Lyddelio Doctore atqve Mathematum P. P. in illuſtri Julia traditus A. C. 1601. MSCtus & ineditus.* Cujus Auctor aliunde fortaſſis notior, qvam ex hoc Opuſculo, qvod ſub trabibus privatis occultatum, ſolem non vidit. Luce non prorſus indignum, qvod ex ſeqventibus lineolis intelliges, qvæ ex Prologo excerptæ, de Pomponio non contemnendum dant guſtum: Qvomodo (verba Lyddelii ſunt, qvæ recito) hodie terra, qvæ magna ex parte cognita eſt, diviſa & habitata ſit, Mercator, Ortelius, Appianus, alliqve innumeri explicarunt. Qvomodo vero olim ſub primis Imperatoribus Romanis Ptolomæus, Plinius, Strabo, Solinus, omnium vero compendioſiſſime Pomponius Mela Hiſpanus ex Mellaria non ignobili Bæticæ oppido oriundus, tribus his libris de ſitu orbis deſcripſit. Nam Cap. 1. formam mundi & terræ ac varias terræ diviſiones enumerat; Deinde ſummam trium partium terræ nimirum Aſiæ, Europæ, Africæ 2. 3. & 4. C. ſubjungit, hinc ad particularia ſe convertit, nimirum ad oras maris Mediterranei, & initio facto a freto Herculeo & a Mauritania, procedendo in ortum & redeundo per ſeptentrionem in occaſum, duobus prioribus libris totum illum tractum deſcribit.

bit. Tandem in tertio libro mare Mediterraneum egreditur, & in Oceano, ab occiduis Hiſpaniæ oris initio facto a ſeptentrione in ortum progreditur, redeundo ab ortu per meridiem omnia littora Oceani deſcribit, & interioris regionis, una cum Inſulis. (4.) *Conradi Horneii Catalogus Auctorum qvi de Philoſophia ſcripſerunt MSCtus & ineditus*, Auditoribus in calamum dictatus eſt a Viro celeberrimo, & in ſcriniis privatis aſſervatus, nec unqvam in lucem prodire juſſus. Adeoqve ab omnibus, qvi de Hiſtoriæ Philoſophicæ Scriptoribus commentati ſunt, & ab ipſo Chriſtophoro Schradero præteritus in elencho Scriptorum Horneianorum, qvi orationi funebri in Memoriis Theologorum Henningi Wittenii p. 744. ſeq. extanti ſubjunctus eſt.

XXIX.

Hermanni Conringii de univerſa eruditionis propagatione & omnis doctrinæ Scriptoribus Commentarius Chronologicus MSCtus. Qvod exemplum a qvo vel ſcriptum vel deſcriptum ſit exploratum non habemus. Nec qvicqvam detrimenti capit Reſpublica literaria ex hac ignorantia. Dummodo hoc conſtet, ſola inſcriptione diſtare hunc codicem ab aliis editis MSCtisve hujus commatis.

XXX.

Anonymi Notitia Auctorum ſecundum ſeriem temporum & ſpeciatim ſecundum Scaligeri ſupputatio-

nem MSCta & inedita. Opuſculum perelegans, in qvo Auctor Viros doctrina illuſtres a Seculo XIII. ante C. N. usqve ad Sec. XVII. poſt C N. ordine Chronologico ita perſeqvitur, ut una cum notulis Biographicis & ſcripta eorum potiſſima commemoret. Et optime cognitus fuit Auctor nobis olim; Sed temporis iniqvitas recordationem nominis ex animo delevit. Patet tamen ex variis dicendi generibus v. g. p. 142 *Hermannus Conringius Juliæ noſtræ immortale decus*, eum in Academia Helmſtadienſi literas profeſſum, qvibus juventus ad humanitatem informari ſolet. Nec eſt facile, qvod obelo notari, & veru prænotato improbatione dignum judicari qveat; Niſi illud ſit fortaſſis, qvod Scriptores Sacri omnes ex hoc Catalogo exeſſe juſſi ſint, & qvi ex aliis in eo enumerati, breviter nimis & ſtrictim ſint delineati Qvod tamen in Ariſtotelis deſcriptione ſecus eſt, qvæ tam copioſe & ubertim eſt tradita, ut Auctor non unius Philoſophi, ſed totius Philoſophiæ Peripateticæ Hiſtoriam literis mandare voluiſſe videri qveat.

XXXI.

Carolii Arndii Syſtema Literarium idqve Hiſtorico-Pragmaticum, Lipſiæ & Roſtochii 1714. Non defuit huic Viro aſſiduitas, quæ in omnibus rebus, & cognitione Hiſtoriæ cumprimis multum valet; Qvippe XIII. integros annos in colligendis analectis conſumſit, qvibus in condendo hoc Syſtemate uſus eſt; Nec voluntas ei defuit, qvi

qvi virtute animi atqve vita bonus, & ſtudio inclareſcendi flagrans, ad ſuas æqve ac Lectoris partes pertinere intellexit, ſi, qvos in inſcriptione pollicitus eſt, montes aureos in ἐξεργασία exhibuiſſet; Sed defuit facultas, h. e. Librorum apparatus, & virium naturæ conſenſus, & judicii confirmatus uſus, & ſcientiarum illarum guſtus, quæ ad Hiſtorici munus obeundum reqviruntur. Et nos qvidem jam olim, h. e. eo ſtatim anno Syſtematis hujus ſectiones tres priores accurate lectitavimus, qvo in tabernis librariis venum expoſitæ comparuerunt, Inſcriptionis pollicitationibus allecti. Qvæ, qvod maxime in deliciis habebamus, promittebant; Sed ubi fidem deſertam, & ea non præſtita cognovimus quæ ſtipulata ſunt, paginas fere omnes obelis implevimus, & unicuiqve capiti ἐπίκρισιν adſcripſimus ſtomachi noſtri & indignationis teſtem. Qvas ſingulas repetere, cum integrum nobis non ſit, ſummatim exponemus omnes. Scilicet, dictio non caſta, nec ad perſpicuitatis & elegantiæ regulas ſatis eſt compoſita. Diſpoſitio etiam a Syſtematica collocandi ratione usqve adeo diverſa, ut & Genealogiam, & Heraldicam artem, & quæ ad cancellos Hiſtoriæ civilis ſpectant, ad Hiſtoriæ literariæ circulos admittat. Et totum Opus centonem dixeris ex variis Eclogis hinc illinc accerſitis contextum & qvaſi conſutum. Hiſtoriam Pragmaticam ſpondet in titulo Auctor, ſed diſſentit rei exitus a ſponſione introitus. Dum loco Hiſtoriæ Lit. producit Sceleton Hiſtoricum carne, ſangvine, vita, & ſpiritu deſtitutum, vel

vel Lectorem remittit ad Hiſtoricos unde Hiſtoria repetenda ſit, recentiores tamen ut plurimum, eosqve, vel non accurate inſpectos, vel plane non viſos, vel in Republica literaria non ita probatos, ut non alii nominari potuerint, qvi majorem exiſtimationem & auctoritatem habeant. Qvid qvod integras Diſſertationes ab aliis elucubratas, hiſce ſuis Diatribis inſerit, ut molem habere videantur (p. 39. 90. 113.) Unde mirandum non eſt, Auctori plauſum, & Bibliopolæ ſperatum lucrum, defuiſſe. Et univerſam hanc meſſem in herba ſuppreſſam, ac loco XIIII. Sectionum tres tantummodo in lucem prodiiſſe.

XXXII.

Joh. Georgii Schielen Bibliotheca Enucleata ſeu Artifodina Artium & Scientiarum omnium &c. Ulmæ 1679.

Cantator laudis Schielius ipſe ſuæ.

Qvi, non me fugit, ſcribit in præfatione, multos conſcripſiſſe locos communes, neminem tamen ſcio, qvi per univerſas artes, & omnium ſtudiorum genera, eademqve plane methodo, qva ego uſus ſum, tot locos, tot lemmata, tot apographa, tot elenchos & pericopas inſtituerit, qvot in hoc Opere meo occurrunt. Et *paulo ante*: Ad diſcendum nihil tantopere refert, qvam ſelectum librorum habere, & optimos qvosqve ſeqvi, qvod, ni totus fallor, aſſeqvetur ille, qvi Bibliothecam ſeu Artifodinam hanc adierit; Ad docendum item plurimum confert, qvodcunqve enim thema pro-

poni-

ponitur amplificandum, materiæ ſufficientis lemmata, apographa, elenchos, pericopas, Adductis Auctorum optimorum teſtimoniis, libris, capitibus, foliis, paragraphis, numeris pro re nata reperiet. *Hactenus Auctor.* Sed nervi & artus ſapientiæ ſunt non temere credere, & prudentiæ ſignum eſt, re prius ex omni parte comperta & explorata judicare. Age igitur ea tantummodo ad obruſam exigemus, qvæ in Operis ingreſſu occurrunt, & de litera A congeſta ibidem leguntur, ut ex primo ſtatim lapide Coloſſum æſtimare queas. Sic autem Auctor p. 1.

(1) *De multiplici literæ A ſignificatione, fuſe omnes fere tractant Lexici, Petrus Gromorſus,* &c. Sed nos ſcimus cum imperitiſſimis (a) qvid hoc ſit: *Omnes Lexici;* Cum ex legibus Grammaticis dicendum potius, *omnia Lexica.* (b) Qvis ille Lexicus Petrus Gromorſus? (c) Si qvis eſt, qvare ejus liber, caput, folium, paragraphus non indicatus, qvod in præfatione promiſſum? (d) Qva auctoritate vox Lexici ſive generis maſculini ſit, ſive neutrius ſe tueri qveat, cum nec in Græco qvodam auctore claſſico compareat, nec in Latino.

(2) *A, eſt abſolutionis nota ut docet Alexander ab Alexandro L. 3. C. 5.* Sed Reſp. Alexander l. c. Docet non *a* ſolummodo eſſe abſolutionis notam, ſed & *π*.

(3) *A, ſæpius ingerunt Dores. Cœlius Rhodiginus L. 13. C. 1. A. L.* Reſp. Si hoc ad Arti-

Artifodinam ſpectat, qvare hoc non adjecit Auctor? Dores τὸ A. ſæpius mutare in ε. η. υ.

(4) *Absqve A. Odyſſeam ſcripſit Tryphiodorus; Svidas.* Reſp. Svidas teſtatur Tryphiodorum ſcripſiſſe Odyſſeam λειπογραμματον h. e. Odyſſeam ejusmodi in cujus libro primo nullum eſſet α, in ſecundo nullum β, & ſic in cæteris.

(5) *De occulta ſcribendi ratione fuſe tractat Chriſtian Daum, de cauſis amiſſarum LL. radicum* p. 132. ibiqve plures allegati. Reſp. (a) Occulta ſcribendi ratio qvid habet commercii cum litera A? (b) Chriſtianus Daumius l. c. non agit, de occulta ſcribendi ratione, ſed de hac phraſi, *per notas ſcribere*, an latina ſit illa & auctoritatis probatæ? (c) Unicus tantum ibidem Cryptographiæ Auctor eſt allegatus Guſtavus Selenus, non plures.

(6) *De notis literarum egregie & ſubtiliter tractat Dn. Dillherus in Mantiſſa Libr. I. Apparatus Philologici.* Reſp. (a) Qvis hoc qværat ſub litera A? (b) Qvi l. c. de notis literarum dicitur tractaſſe non eſt J. M. Dillherus, ſed Juſtus Lipſius, cujus hanc de literarum notis Diatriben Dillherus ex ſitu, tenebrisqve erutam Apparatui Philologico velut appendiculam adjecit. (c) Non agitur in hac Mantiſſa de notis literarum, ſed de notis Romanorum qvi-

qvibus brevitatis cauſa uti ſolebant in negotiis publicis privatisqve v. g. COS. pro Conſul. COSS. pro Conſules &c.

Toties defecit Cantherius in porta. Qvoties quæſo deficiet in via ?

XXXIII.

Martini Hanckii Monumenta pie defunctis olim erecta, Uratislaviæ & Lipſiæ 1718. Optat Dan. Georg. Morhofius in Comment. de diſciplina argutiarum Sect. III. C. IV. p. 184. ut qvis inſcriptiones, qvales ſparſim in Viros illuſtres confectæ ſunt, uno volumine colligat. Laudat etiam Laurentii Le Brun inſcriptiones funebres coacervatas in eloqventia ejus Poëtica. Et Chriſtiani Weiſii ejusdem commatis Opuſculum, cum qvibusdam argutiarum præceptis. Nec dubitamus hæc etiam Hanckii monumenta laudaſſe, ſi uſurpare oculis eadem contigiſſet. Nam licet voces, phraſesqve non probatas interdum admixtas habeant. Limitesqve lapidis vel marmoris egrediantur ut plurimum, integrasque vitarum Hiſtorias, & varias multorum annorum circumſtantias comprehendant; Qvod cum inſcriptionum antiqvarum indole non omnino conſpirat; Pleraqve tamen præclara ſunt. Et primum in iis locum occupat monumentum Andreæ Acoluthi, qvod extat p. 235. ſeq. In qvo de meritis literariis inſtruit Lectorem potiſſimum, qvæ in aliis inſcriptionibus oratione vix attingit, in liberis eruditorum recenſendis

ma-

magis ſedulus, qvam libris eorum edendis ve editis. De qvibus in Acoluthi inſcriptione lapidaria hæc habet p. 237. ſeq. Ad majorem linguarum Orientalium culturam præcipua convertebat curarum momenta (Acoluthus) ſingulari adeptus fato publicatum Armenico ſermone divinum Codicem, annotationibus illuſtraturus totum, Anno M DC LXXXII *Primus* Armenicorum characterum in magna Germaniæ ſpecimen Obadiam edebat Prophetam. Poſt biennium amaras ob zelotypiam fœminis Judaicis aqvas, amplo declaratas Commentario curioſis vetuſtatum ſcrutatoribus reddebat dulces. Obtinebat Conſcriptum Arabico ſermone primogenio Alcoranum, interpretatione tum Perſica tum etiam Turcica explicatum, unicum hoc Religionis Muhamedicæ propugnaculum, inanibus principiorum ſubnixum fundamentis opere Latino, in Germanicum deinceps mutando, diſſolvendum, oppugnandum, deſtruendum perpetuo aggrediebatur propoſito. Conf. Catalogum noſtrum Bibl. Theol. Syſtematico-Criticum p. 937.

XXXIV.

Hiſpaniæ Bibliotheca Tomis III. diſtincta: Francofurti 1608. Scriptum rarum & utiliſſimum ex B. G. Struvii judicio in Introduct. in notitiam rei literariæ C. VII. §. 20. p. 342. Cujus Auctor in præfationis ſubſcriptione dicitur *A. S. Peregrinus*, hoc eſt, *Andreas Schottus*, Antwerpienſis Societatis Jeſu Theologus, qvi in Hiſpa-

Hiſpania per qvindecim integros annos docendi cauſa *Peregrinatus* ſub *Peregrini* vocabulo voluit deliteſcere. Qvod luculenter docet Nicolaus Antonius in Præfatione Bibliothecæ Hiſpanicæ veteris §. 9. p. 30. Ubi de Scriptore & Scripto ipſo ea commemorat: Ut, ſi Lectori hanc meſſem ſuppeditemus, noſtro ſpicilegio facile carere qveat. Vidit hunc defectum (Ecce! verba Antonii l. c. ſcilicet: Viros Hiſpaniæ doctrina illuſtres, nondum ita deſcriptos, ut votis eruditorum ex aſſe ſatisfactum videri qveat.) Vidit eundem Andreas Schottus Antwerpienſis, Vir præſtantis altero ſeculo eruditionis, dum apud nos *peregrinaretur*, doluitqve noſtram vicem, & ne ultra ignoraremus, qvos literarum omnium Profeſſores & Magiſtros procreaverit omni tempore Hiſpania, & ob lucubrationes in publicum editas poſteritati famæque tradiderit, ſubducto proprio, aſſumtoqve *Andreæ Peregrini* nomine, foras emiſit *Bibliothecam primus Hiſpaniæ*, *Tomis*, dicis cauſa, *tribus*, Franccfurti, apud Claudium Marnium & hæredes Joh. Aubrii M DC VIII. *Et paulo poſt* §. 10. p. 31. Hæc Bibliotheca eo modo concepta eſt, ut, qvamvis ab tali, hoc eſt, ab eruditiſſimo ſummæque induſtriæ Viro, emanans, elegantiqve ſtilo ducta, vix poſſit aut ſui præſtare uſum proficere cupientibus, aut literarios nobiliſſimæ gentis pro ejus dignitate perfectos, & abſolutos dare aliis faſtos. Ex tribus enim Tomis ſeu diviſionibus *primus* ad nos non pertinet, qvi de Hiſpaniæ religione, Academiis, Bibliothecis, Epiſcopis, Conciliis, Regibus tractat. Scripto-

res enim tantum Bibliotheca perſeqvitur. *Secundo* Nomenclator, ſeu elogia continentur Scriptorum Veterum, recentiorumqve, juxta profeſſionum decem claſſes, ſcilicet *primam* antiqvorum ſive profanorum, reliqvas recentiorum, nempe *ſecundam Dominicanorum* ſodalium, *tertiam* Franſciſcanorum, *quartam* Carmelitarum, *quintam* Auguſtinianorum, *ſextam* Jeſuitarum, *ſeptimam* JCtorum, *octavam* Medicorum, *nonam* Poëtarum, & fœminarum eruditarum, *decimam* & ultimam Hiſtoricorum. De cæteris religioſis ordinibus altum ſilentium, qvi ſummos etiam doctrina Viros Hiſpaniæ pepererunt. At nec ex aſſumtis omnes laudantur, ſed potiores tantum, facta qvidem de Libris aliqva mentione, ſed ea nec integra, nec annotatione loci, temporisque editionis, qvod ſic iſto in genere neceſſarium eſt, diſtincta. Seqvitur hujus ſecundi Tomi appendix, qvæ judicium de legitimis Hiſpaniæ Hiſtoricis continet, hoc eſt, de Beroſi & ſimilium editis ab Annio Viterbienſi, Operibus Johannis Goropii Becani, ex libro Antwerpienſium originum qvarto fragmentum. Gaſparisqve Varrerii de his cenſuram, ex Luſitano idiomate in Latinum ab eodem Schotto translatam. Qvæ hic inſerta cum ad Hiſpanæ Bibliothecæ argumentum vix pertineant, ideo Auctor voluit, qvaſi appendicem ad Hiſtoricorum claſſem, qvod veritus fuerit, ne alias commoditate ſeorſim ea edendi deficeretur. Annectitur *tertius* Tomus continens & ipſe elogia Theologorum, JCtorum, Medicorum ac Philologorum, qvinqve diſtincta claſſibus, ſecundum

dum totidem Hiſpanæ gentis diviſiones, Baticæ, Luſitanæ, Caſtellanæ, Celtiberæ, tandemqve Valentinæ; Longiora qvidem prioribus elogiis, & in qvibus aliqva ſic præ cæteris, vel majoris famæ Virorum turgent, ut expreſſiſſe illa, non tam judicium æqvum, qvam obnoxium videatur. Poſt hæc *Itinerarium* ſeqvitur *Didaci Lopezii Stunicæ*, ab oppido Complutenſi usqve ad Urbem Romam, qvod præſentis Operis extranea prorſus appendix eſt, qvantumvis diſertum ac bonæ frugis plenum. Hæc idea eſt Schottanæ Bibliothecæ, qvam nihilominus ea non tantum laude nos dignamur, quæ *primo* debetur rei Auctori, ſed illa inſuper, qvod eleganter admodum erudite ac certe, de his præſertim, qvibus ætas ſua florebat, Viris monere ac demereri poſteritatem voluit. *Hactenus Antonius*. Cujus judicio nihil adjicimus, qvia fas non eſt, cauſam inſtaurare iterum, de qva jam eſt ab Areopagitis pronunciatum. Adde ſis vitam Andreæ Schotti, qvæ extat in Bibliotheca Hiſpanica Nicolai Antonii Parte IV. p. 357. & copioſius in Valerii Andreæ Deſſelii Bibl. Belgica p. 53. ſeq.

XXXV.

Valerii Andreæ Deſſelii JCti Bibliotheca Belgica. Præmiſſa eſt Topographica Belgii totius deſcriptio, Lovanii 1643. Deſſelius, locus natalis Valerii, eſt pagus in Brabantia Belgii Hiſpanici Provincia, quæ ab antiquis Texandria vel Taxandria dicta eſt, teſte Nicolao Antonio in præfatione

Bliothecæ Hiſpanæ §. 9. p. 30. Atque hin liqvet qvam ob cauſam Auctor in Catalogo Cla rorum Hiſpaniæ Scriptorum *Taxandrum* ſeme & in hac Bibliotheca *Deſſelium* appellare volue rit, Andreæ Schotti inſtitutione & diſciplin uſus, cui per integrum triennium a manibus fui & a ſtudiis, (Præfat. hujus Bibl. p. 4.) & a qv ad Bibliothecam hanc ſcribendam procul dubi fuit excitatus. Quæ Anno 1623., prima vic vulgata, a Franſciſco Schwertio, qvinqvenni poſt, h. e. A. C. 1628. Athenas Belgicas ſive Nomenclatorem inferioris Germaniæ Scri ptorum, Lovanii in 8vo vulgante, magna e parte eſt compilata, prout diſerte ſcribit Au ctor p. 244. qvi A. C. 1643. Elenchum ſuum denuo in lucem prodire juſſit, parte tertia au ctiorem, ſi ſpectes materiam, & forma extern a priore editione ita diſſidentem, ut quæ in octa vo, qvod ajunt, complicuerat folia, nunc in qvarto ea componat. Nec æqvalem habet Au ctor in hoc argumento, nedum ſuperiorem qvi Scriptorum Belgicorum vitas, & ſcript ἐκδοτα & ἀνέκδοτα, elogia etiam interdum it commemorat, ut præferri omnibus aliis merea tur, qvi eandem incudem tundere ſuſtinuerunt & majorem adhuc laudem conſecutus eſſet, ſ vacare culpa, qvam coinqvinare ſe eadem ma luiſſet. Qvis enim hoc non atro carbone no tandum cenſeat? (1.) Qvod Auctor omnes eo ex hoc Catalogo exeſſe juſſerit, qvi Eccleſiæ Pontificiæ non fuerunt addicti, v. g. Gisbertum Voëtium, & alios qvam plurimos eruditione & liberali doctrina politiſſimos, ſed aqva luſtral

nei

non conſperſos. (2.) Qvod, ſi qva forte admiſerit nomina, albo Eccleſiæ Romanæ non inſcripta, ea ſubinde ſuggillanda exiſtimarit, qvalia ſunt v. g. Andreæ Gerh. Hyperii p. 49. Danielis Heinſii p. 170. Emanuelis Meterani p. 202. &c. (3.) Quod, p. 593. Jodoci a Dudinck *Bibliothecariographiam*, & *Palatium Apollinis* & *Palladis*, Coloniæ 1643. in 8vo prodiiſſe ſcribit, qvæ nunqvam lucem adſpexerunt. Et ſi qva ſunt alia hujus commatis menda. Andreæ ſane Schotti Bibliothecam Hiſpanicam ſilentio præterit, qvam ipſe fortaſſis manu ſua deſcripſit, cum Polyhiſtori huic ab Epiſtolis fuerit eo tempore. Nec Hugonis Grotii Annales Belgicos, & anntotationes in V. & N. T. ſermone tangit, qvem in plerisqve fidei Articulis Romanæ Eccleſiæ deditum fuiſſe ſcribit p. 398. Carolus M. & Fginardus Scriptoribus Belgicis ab eo adnumerantur p. 122. & 196. Et Gerardi Joh. Voſſii ſcriptis p. 275. vix decima pars adducitur. Cornelii autem Janſenii vita & acta literaria p. 149. ſeq. ita deſcribuntur, ut apud Anti-Janſeniſtas in ſuſpicionem venerit, parum rectæ fidei.

XXXVI.

Muſæi Joviani imagines artifice manu ad vivum expreſſæ, & *Theobaldi Mulleri Marpurgenſis Muſis illuſtratæ*, Baſileæ 1577. Qvæ in hoc volumine continentur imagines Virorum bellicæ [illegible] illuſtrium, eædem ſunt cum iis, qvæ [illegible] Muſeo Pauli Jovii Baſileæ in f.

prodierunt & C. I Num. XX. a nobis deſcript ſunt & dijudicatæ; Ubi Scriptores Hiſtoriæ l terariæ, qvi in folio excuſi, proſtant in Biblic theca noſtra, delineavimus. Arctatæ tame ſunt aliqvantulum & adſtrictiore forma expre ſæ, ut voluminis qvantitati reſponderent Ele gia autem utriusque orationis, ſolutæ & ligat à Paulo Jovio imaginibus adjecta, in hac ec tione omiſſa ſunt. Et in eorum locum a Thec baldo qvodam Mullero Marpurgenſi Epigramma ta ſurrogata, qvæ nec arguta brevitate ſe com mendant, nec lepore, & mellita dulcedine. Ac ceſſerunt ad hoc noſtrum volumen Regum pri morum Romanorum effigies a Romulo usqv ad Tarqvinium Superbum, una cum Reginarum imaginibus, erudita manu artificis per elegan ter æri inciſis.

XXXVII.

Joh. Andreæ Qvenſtedtii Dialogus de Patrii illuſtrium doctrina & Scriptis Virorum, qua ab ini tio mundi claruerunt usqve ad Annum reparatæ Gra tiæ 1600. Wittenbergæ 1691. *Primus* ei Auctor, qvi Hiſtoriam literariam methodo Geo graphica tradere aggreſſus eſt. Conatu ſan pereximio. Sed cui vires non omnino reſpon derunt. Ire enim per orbem univerſum & digi to extento indicare, qvi ex qvavis regione, di tione, tractu, urbe, pago &c. prodierint Vi docti, non eſt cujusvis, ſed ejus tantum, qv otio abundat, & literis, & librorum ſel & multitudine. Judicii etiam ſubtilita

tura tradita, & diſciplinæ beneficio, multoqve uſu confirmata. Qvæ cum non fuerint omnia in Qvenſtedtio, intra juventutis annos verſante adhuc, mirandum non eſt, eundem non omne tuliſſe punctum, in hoc novo Syſtemate, & in deſcribenda Virorum doctorum Hiſtoria, Chronologia, Geographia toties a ſcopo aberraſſe. Licet enim neqvaqvam in ea ſimus hæreſi cum Philippo Labbæo, qvi primum in Bibliotheca Bibliothecarum p. 214. Qvenſtedtium ex Philippo Cluverio, ad verbum ſæpiſſime emendicatas deſcriptiones ſurripuiſſe, & in Sanctos Pontifices, Viroſqve eruditione & pietate inter Catholicos præſtantes effuſe debachatum ſcribit; Tum etiam in elogio Galeni Chronologico apud J.A. Fabriciium in Bibliotheca Gr. L. IV. C. XVII. §. 19. p. 524. conclamat: Ex vilibus plerumqve recentiorum pannis hunc Librum eſſe conſarcinatum, creberrimisque parachronismis & hallucinationibus infectum; Hoc tamen inficiari omnino non poſſumus, qvod Johannes Mollerus in præfat. ad T. Bartholinum de ſcriptis Danorum §. 5. p. 16. refert. 3. Eundem hunc noſtrum VII. tantummodo Cimbros, VI. Danos, totidemque Svecos borealibus accenſuiſſe, ac circa hos ipſos aliqvoties impegiſſe. Sed nihil omnino inventum ſimul & perfectum eſt. Et ſi qvis manum admovere huic Operi, & emendare idipſum ac locupletare velit, qvod in tanta Scriptorum Hiſt. literariæ copia facile fieri poſſet, nulli dubitamus, habituros nos Syſtema Hiſt. Lit. Geographicum præſtantiſſimum, utiliſſimum, ſvaviſſimum.

I 4 XXXVIII.

XXXVIII.

Davidis Czwittingeri Hungaria literata. Accedit Bibliotheca Scriptorum qvi extant de rebus Hungaricis, Francf. & Lipſiæ 1711. *Primus* & unicus fortaſſis eſt Czwittingerus, qvi Hungaros eruditionis laude conſpicuos deſcribendos ſuſcepit. Et iniqvus ſit, qvi hoc non agnoſcat Dummodo fortuna nihil impedimenti objeciſſet hiſce conatibus. Dictio enim inculta eſt, & aliqvid Hungaricæ inſvavitatis habet. Structura literarum collocationem in Alphabeto ſeqvitur, qvæ eo longius recedit ab arte, qvo propius accedit ad caſum, Scriptores plures omiſſi, nec pauci in hunc Catalogum conjecti, qvi unica tantummodo diſſertatiuncula inclaruerunt. Reliqvi ex Gvilielmo Cave, Philippo Alegambe, Jac. Aug. Thuano, vel potius ex Gerhardi *de Stöcken* Thuano Enucleato & aliis decerpti, vel ſi mavis deſcripti; Ad verbum ſane aliunde deſumti ſunt. Nec tamen nullius momenti eſſe exiſtimamus, qvæ hac illac inſerta ſunt de Hungarorum *inventis* p. 33. 92. *Libris rarioribus* p. 52. *MSCtis*, Append. 49. *Mappis Geographicis* Append. p. 13. *Scriptoribus rerum Hungaricarum* l. c. *Cantionibus* p. 28. 29. *Verſionibus* SS. p. 196. &c.

XXXIX.

Gerardi von Stöcken, Thuanus Enucleatus in V. Partes diſtributus, Helmſtadi 1656. Ex qvin

qv

qve Thuani hujus Enucleati partibus, ſola qvidem ſecunda ſpectat ad hoc inſtitutum noſtrum, qva Virorum eruditione & artibus illuſtrium continentur effigies; Sed & hæc præ reliqvis digna eſt, qvæ in ſinu foveatur, & digitis attentis ſtudioſe diligenterqve evolvatur. Genus dicendi, eſt nativum, grave, inaffectatum & uniforme, ſed habens tamen aliqvid auſteritatis & caliginis & ſingularitatis, ob parentheſium multitudinem, & vocum qvarundam nimis crebram repetitionem, cujus generis eſt *rari* vocabulum, qvod inſtar hederæ parietariæ omnes fere paginas pererrat, v. g. p. 126. Jacobus Cujacius *rarum* Galliæ ornamentum. Et l. c. Cujacio *rara* felicitate contigit, ut &c. p. 127. Jacobus Fajus Speſſæus præter *raram* facundiam &c. p. 128. Jacobus Grevinus ingenio & *rara* eruditione præſtans. Qvi cum induſtriam in pueritia in poëtica feliciſſime exercuiſſet, qvod *Gelodacrys*, & alia edita cum *raris* illius ævi Poëtis comparanda & æternum victura ad poſteritatem teſtantur &c. p. 129. Jacobus Monugtus, Vir *raris* ingenii dotibus a Deo cumulatus, p. 131. Jacobus Sturmius Vir ob *raram* eruditionem & rerum agendarum peritiam inſignis: Et ſic in reliqvis. Ordo Virorum doctorum, qvo uſus eſt Stöckenius in hac Sylloge, eſt Alphabeticus. Thuanus autem filum ſecutus eſt Chronologicum. Hic enim Hiſtoriam ſui temporis ab A. C. 1545. uſqve ad A. C. 1607. Libris CXXXVIII. deſcribendam exorſus Hiſtoriam literariam neqvaqvam putavit eſſe negligendam. Atqve hinc cum Viris dignita-

te, & natalium ſplendore & rebus geſtis illuſtribus, & eos præclaro connubio conjunxit, qvi Artibus & ſcientiis, præ reliqvis excelluerunt. Atqve id ſine diſcrimine religionis, dignitatis, gentis &c. Nec non ſine omni partium ſtudio, ſi paucos exceperis, & in iis Barnabam Briſſonium, Virum incomparabilem, cujus luctuoſa fata ita deſcribit p. 37. ut facile eum eidem occulte infenſum fuiſſe appareat. In reliqvis ſimplicem plerumqve & apertam veritatem ſeqvitur, & pari candore laudandos laudat, ac vituperandos vituperat. Qvod eo majore *παῤῥησίᾳ* præſtare poterat, qvo magis ex plorata ei erat Virorum doctorum ſui temporis notitia, tum ex conſvetudine & uſu, tum ex fama veri nuncia, & monumentis publicis hauſta. Sic p. 36. *Augerium Gislenium Busbeqvium* laudat, ab eruditione, rerum agendarum peritia, candore & probitate, & ex elegantiſſimis ejus Epiſtolis qvamplurima ſe in Annales ſuos transſcripſiſſe ingenue profitètur. p. 118. ex *Huberti Folietæ* monumentis non pauca ſe Operi ſui inſeruiſſe, ac plerumqve verba ipſa retinuiſſe ſcribit, cum meliora dare non potuerit. Ex *Joh. Baptiſtæ Hadriani* Commentariis, de rebus ab A. C. 1536. in Italia geſtis plura ſe ſumſiſſe qvam ex qvovis alio p. 144. ſignificat. Ad plerorumqve etiam, qvi ea tempeſtate animo excellebant in republica literaria, amicitiam ſponte ſua & inductione qvadam animi accedebat, & nonnullos ex iis, arctiſſimæ familiaritatis vinculis ſibi adſtringebat, in qvibus *Joſephus Juſtus Scaliger*, qvem inter literatos ſui ævi, & in

in re literaria principem ſine controverſia locum obtinere, & vere eruditorum eſſe Phæbum ſcribit p. 191. *Marci etiam Antonii Mureti* familiaritate uſum, & ejus judicium de Viris doctis, qvi tum Romæ erant diligenter exqviſiviſſe, p. 203. commemorat. Atqve hinc tanta Thuani Polyhiſtoria. Et tantus rerum notatu digniſſimarum in hoc nucleo cumulus. Qvarum levidenſe tantummodo dabimus ſpecimen. Scilicet Joh. Georgius Triſſinus *Primus* in Italia genus carminis ſoluti uſurpavit feliciter. Cum a temporibus Fr. Petrachæ, Itali rythmis uterentur, & Poëſin ad Ariſtotelicam normam exegit, luculento de ea ad interpretationem, tam a multis triti, qvam a paucis intellecti Operis ſcripto edito. Multa ſcripſit & inprimis Italiam liberatam, *novo etiam literarum genere a ſe inventarum uſus*, non pari felicitate (paucos qvippe nactus ſectatores) cum in verſibus ſolutis plures, eosqve Viros maximos habuerit, & in iis Ludovicum Alamanium, & Torqvatum Taſſum, qvi Hieroſolymam ſuam, eo carminis genere ſcriptam maluiſſe ſatis teſtatus eſt, cum ultimum Opus, qvod divinam Hebdomada indigetavit, his verſibus ſcripſit. *Primus* item inter Italos Comœdias, & Tragœdias dedit, & *Sophonisba* ejus magno in pretio habetur, &c. p. 161. Æmarus Ranconetus *primus*, veros Romani Juris fontes aperuit, & humaniores literas ex utriuſqve lingvæ Scriptoribus illuſtravit, tum omnis Philoſophiæ & Mathematicarum artium arcana percalluit, ac deniqve abſolutam omnium rerum cognitionem acri judicio adhibito per-

percepit, p. 5. Georgius Purbachius *primus* aſtrorum ſcientiam poſt priſca Secula in Germania, atqve adeo Chriſtiano orbe, renovavit. Marcus Antonius Flaminius, Foro-Cornelii, nobili Galliæ togatæ oppido natus, Divinam Davidicorum Pſalmorum Majeſtatem *primus* inter ſuos cum aliqva laude latinis verſibus expreſſit, p. 201. Andreas Alciatus *primus* purioris literaturæ & antiqvitatis cognitionem ad juris ſcientiam attulit, p. 11. Marcus Hieronymus Vida *primus* inter Italos poſt Jacobum Sannazarium poëticam ad res Sacras transtulit, & verſibus elegantiſſimis & puriſſimis provinciam ſuam (Cremonam) excoluit p. 204. Nicolaus Gruchius Rotomagenſis *primus* Ariſtotelem Græce interpretatus eſt, p. 215. Ferdinandus Nonius, *primus* lingvæ Græcæ uſum, qva omnis fere eruditio continetur in Hiſpaniam intulit, p. 63. Fulvius Urſinus patria Romanus, Vir Græce latineqve doctiſſimus, ac purioris antiqvitatis indagator diligentiſſimus, complura Veterum utriuſqve Lingvæ Scriptorum monumenta aut *primus* edidit, aut edita dedit meliora, p. 84. Orontius Fineus *primus*, ſecundum Jacobum Fabrum Stapulenſem, (qvi ſcientiarum orbem in Gallia, a multis Seculis incognitum aut intermortuum excitavit, ſed principia ſola tradere contentus, cum ad majora pergeret tantum fontes indicavit.) Lutetiæ Pariſiorum magna freqventia Mathematicas ſcientias a Franſciſco I. præmiis invitatus docuit, & Scriptis pro tempore eruditiſſimis illuſtravit, p. 220. Neqve hæc ſunt tantummodo, qvæ Thuanus de

Viri

Viris Eruditis ſuæ tempeſtatis retulit; Sunt & alia complura notatu digna, & lineola rubra ſubducenda. V. g. p. 81. Franſciſci Vietæ Scripta ſunt *rara* neqve tamen pauca, qvod ea ſuo ſumtu cudenda curarit, & exemplaria penes ſe retinuerit, qvæ amicis, homo longe ab avaritia poſitus, & harum rerum peritis liberaliter diſtribuerit. P. 191. Julius Cæſar Scaliger acerbius contra Eraſmum (fortaſſe juſtam ob cauſam, ſed qvæ tamen tales Viros inter ſe committere non decuit) invectus eſt non ſolum ea oratione, qvæ per omnium manus volitat, ſed altera, qvæ rarius reperitur, qva ſe prioris Auctorem profitetur, non minore acerbitate ſcripta p. 251. Petrus Victorius Thuanum ad Sanlaurentianam Bibliothecam deduxit, & ei magnum volumen interpretum Græcorum in Ariſtotelem etiam non editorum oſtendit, qvi *Oceanus* inſcriptus eſt, & præterea Virgilium capitalibus literis exaratum, ſubinde ingemiſcens, qvod antiqva Medicea tanti nominis Bibliotheca per ſeditiones domeſticas Romam, & inde extra Italiam avecta erat p. 289. Johannes Ungnadius cum incredibili propagandæ religionis deſiderio arderet, immenſis ſumtibus Biblia Sacra & Theologorum aliqvot ſcripta in linguam Turcicam & Croaticam converti, & ad gentes illarum linguarum peritas transferri curavit, laudabili ſane & digno qvod ad poſteritatem transmittatur pietatis exemplo, qvodqve Principes, & qvi majoribus opibus ſubnixi ſunt, deinceps imitentur p. 166. Joh. Langus vel fideli Nicephori Eccleſiaſticæ Hiſtoricæ trans-

translatione ad poſteritatem commendandus; qvam ex veteri pulcherrimoqve, ac tota Europa unico exemplari Ferdinandi Cæſaris juſſu fecit, qvod vix tandem ac diu poſt, mea cura ac diligentia, ne periret, commodatum hic apud nos ſua lingua excudetur p. 11. Andreas Dudithius tantus Tullianæ eloqventiæ ſive admirator ſive ſectator fuit, ut totum Ciceronem ter manu propria deſcripſerit. p. 164. Joh. Caſa carmine rem infandam in juventute laudaſſe dicitur p. 237. Petrus Cotonus Jeſuita ſpiritum malignum in energumena qvadam multa interrogavit, & in iis hoc: *Quis evidentiſſimus SS. locus ad probandum purgatorium & invocationem Sanctorum* p. 47. Philippus 3. Rex Hiſpaniæ Tomum XI. annalium Baronii Antwerpiæ excuſorum prohibuit, & Romæ excuſa exemplaria in terris ſuis, atqve adeo in utriusqve Siciliæ regno venalia proponi vetuit. Atque hujus generis tot in hac commentatione Thuanæa occurrunt loca, ut teſtium veritatis Catalogo inſeri qveat Auctor. Qui p. 208. benignius de Martino Luthero differit qvam de Leone X. Pontifice Romano, ejusqve ſatellitibus & conſiliariis & adminiſtris. Et in univerſa hac Hiſtoriæ literariæ parte ita verſatus eſt, ut aliis exempli loco eſſe qveat, qvod ſibi proponant ad imitandum. Hoc unico fortaſſe non ſatis functus ſuo munere, qvod ſcripta eorum non recenſet, qvorum merita in rempublicam literariam deſcribit. Qvod qvare non fecerit p. 142. in deſcriptione Joh. Baptiſtæ Camotii, prodit, ſcilicet qvia noluit, tanta rerum multitudine & varietate Lectori

crea-

creare faſtidium. Et qvod eruditorum Phœnicem Deſiderium Eraſmum tacitus prætermiſit, qvod qvidem non temere, ſed ſtudio & certas ob cauſas eundem feciſſe arbitamur.

XL.

Henningii Witte Diarium Biographicum in qvo Scriptores Seculi poſt C. N. XVII. præcipui juxta Annum diemqve cujusvis emortualem conciſe deſcripti adducuntur, Gedani 1688. (2.) Ejusdem *Diarii Tomus ſecundus*, Rigæ 1691. Vir laboris non minus patiens qvam literarum amans, qvi celebriores Academias in Germania, Hollandia, Anglia, Svecia &c. pervagatus, ſexcenta in iis collegit Programmata, quibus, exeqviæ eruditorum indicari, & confectum ab iis vitæ curriculum enarrari ſolet. Et hinc ejus memoriarum Decades XII. qvas in Catalogo Theologico p. 172. ſeq. commemoravimus. Et poſt eas hoc *Diarium Biographicum*, cujus Tomus *primus* A. C. 1688. Gedani, *ſecundus* 1691. Rigæ excuſus eſt, & ſucceſſiſſet duobus hiſce *tertius*, niſi Auctor A. C. 1696. die 22. Jan. morte inexſpectata fuiſſet ſublatus, & in medio curſu qvaſi interceptus. Hoc ipſo enim & multum jacturæ tulit Hiſtoria literaria, & ſpes omnis videndi partem ultimam hujus Operis proſtrata eſt penitus, & extincta. Neque etiam hunc Coloſſum prorſus potuiſſet abſolvere Auctor, etiamſi lucis uſura diuturnior eidem contigiſſet. Siqvidem non eſt unius Viri tantam molem ſuſtinere. Eo cum primis loco qvo a Muſarum Euro-

ro-

ropæarum aulis tam procul eſt remotus, eoqve tempore qvo Ephemerides literariæ vix erant inſtitutæ, & Hiſtoria literaria jam ægre primoribus labris deguſtari cæpta. Nec aliunde derivandæ ſunt, quæ hoc theatrum Biographicum infeſtant maculæ. Qvas licet ita exaggerandas eſſe minime exiſtimemus, ut, cum non nemine, cujus M. Henricus Pippingius in præfat. Memor. Theologicarum P. XVII. mentionem facit, affirmandum eſſe arbitremur, *in ſolo Tomo primo ſupra 2000. παροράματα occurrere*; Hoc tamen vix ac ne vix qvidem putamus inficiandum; Diarium hoc eſſe plenum rimarum hac illac perfluens. Scriptores enim & Scripta, ſæpius in eo confuſa. Annus & dies emortualis perperam allatus. Natale ſolum, & ubi commode diuqve vixerunt eruditi, non ſatis circumſpecte indicatum. Monumenta etiam viliſſima interdum enumerata, & optima præterita. Nec morbis hiſce medela facta eſt, indicibus expungendorum, emendandorum, addendorum &c. Tomo 2. adjectis. Siqvidem in illis ipſis quædam ſunt adhuc expurganda, emendanda, & adjicienda. Et qvod lentæ cupreſſi more, modove in his viburnis eminet eſt Diſſertatio Tomo primo præmiſſa, qva qvid emolumenti redundet in Rempublicam literariam ex hoc Diario demonſtratur.

XLI.

Joachimi Maderi de Bibliothecis atqve Archivis Virorum Clariſſimorum libelli & commentationes, cum præfa

præfatione de Scriptis & Bibliothecis Antediluvianis, Helmſtadii 1666. *Primus* eſt Maderus, qvi rem literariam antediluvianam peculiari Commentatione illuſtrare aggreſſus eſt, qvod nos alibi (in Hiſt. lit. Antediluv. Sect. 3. p. 245.) indicavimus. *Primus* etiam fortaſſis, qvi Analecta ejusmodi literaria, ad Hiſtorias & antiqvitates Bibliothecarum facientia, uno faſce comprehenſa in lucem prodire juſſit. In qvibus eminet Juſti Lipſii de Bibliothecis Syntagma, qvod laudavimus in Idea Syſtematis Antiqvitatis literariæ Parte 2. p. 343. ſeq. & contra Dan. Georg. Morhoffii caſtigationes vindicavimus, laudatum etiam deprehendimus ab Hermanno Conringio in Epiſtola ad Boineburgium de Bibliotheca Auguſta p. 168. aliis. Reliqva non tam integra Virorum eruditorum ſunt volumina, qvam fragmenta tantummodo qvædam ex voluminibus integris decerpta. Et qvod Num VI. p. 57. ſeq. extat, ex præfatione Grammaticæ Græcæ Michaëlis Neandri petitum eſt, qvam eam ob cauſam non nominaſſe videtur Maderus, qvia puduit, Hiſtoriæ tam illuſtris de Bibliothecis deperditis & noviter inſtructis Auctorem appellare Grammaticum, & fontem ejus Grammaticam..

XLII.

De Bibliothecis atqve Archivis Virorum Clariſſimorum libelli & Commentationes, cum Præfatione de Scriptis & Bibliothecis Antediluvianis, Antehac edidit Joach. Joh. Maderus, ſecundam editionem

curavit J. A. Schmidius D. Helmſtadii 1702. M: deriana hæc eſt Sylloge, unica Epiſtola Hern Conringii adaucta, qvam A. C. 1661. ad Bo neburgium de Bibliotheca Gvelpherbytana pe ſcripſit, ſatis ſpiſſa quidem; Sed ſcite Martiali

Non ſunt longa qvibus nihil eſt, qvod d
mere poſſis.

Adeoqve nec longam dicere Epiſtolam ha fas fuerit, licet ejus limites ita prorogarit Au ctor, ut volumen integrum dederit lectori p minus multis lineolis, & currente rota ex u ceo fecerit amphoram. In qva rem qvidem ut liſſimam eſſe ſcribit, & omnium eruditoru votis exoptandam, extare Catalogum illuſtr Bibliothecæ Gvelpherbytanæ typis excuſum, librariorum ope publici juris factum. Cum n librorum copia, nec oëconomia ulli facile ſit ſ cunda; Nec obſtare principis vel voluntate vel Catalogi non exiſtentiam, & nondum elab rati rationem, qvo minus adhuc in lucem aſp ctumqve publicum prodierit. Sed ſolam ej ingentem molem ac magnitudinem, cujus tan ſit vaſtitas, ut vix duobus grandibus volum nibus, etiamſi literas adhibeas minutiores, typographo biennii ſpatio qveat produci in lu cem. Adeoqve ejus editionem non facile e ſpectandam. Addit Auctor in appendice 256. natum ſibi eſſe hoc opuſculum ex ſcripti ne tumultuaria pariter & extemporanea. Qv ſi ita eſt, eo magis inde patet ſtupenda ejus P lyhiſtoria. Qvi VII. miracula Bibliothecæ Au guſt

guſtæ deſcribens, ſemetipſum docet eſſe Orbis eruditi miraculum.

XLIII.

De Bibliothecis nova acceſſio collectioni Maderianæ adjuncta, a J. A. Schmidio D. Helmſtadii 1703. Egregium hoc eſt ad collectionem Maderianam additamentum. Septem commentationibus conſtans, videlicet

I. *Richardi a Buri Philobiblio*, ſive de conſervatione librorum, qvod opuſculum circa A.C. 1344. h. e. eo tempore ab Auctore eſt ſcriptum;

> Qvo non Muſarum ſcopulos qvisqvam ſuperarat,
> Nec dicti ſtudioſus erat.

Sane nemo intelligebat qvid ſit pure, ornate, & eleganter dicere ac ſcribere. Dictio enim eſt affectata, maculoſa, turgida. Res partim alienæ, partim longius & anxius qvæſitæ. Oeconomia rudis & indigeſta. Interim in Anglia, Gallia & Germania ſæpius excuſum eſt opuſculum. Incuria & ignorantia librariorum fæde corruptum. Et dignum cujus editiones cum CodiceMSCto conferantur, qvi eſt in Bibliotheca noſtra. Ex qvo omiſſa qvam plurima poſſunt ſuppleri, ſuperflua reſecari, mendoſa tolli & dilui. Et non voces tantummodo bene multæ ac phraſes, ſed integræ periodi reſtitui, & in Epilogo il-

lud carmen Leoninum de re Bibliothecaria ſuperaddi, qvod in fine noſtri Codicis legitur, & in exemplis editis omnibus prætermiſſum eſt.

II. *Gabrielis Naudæi Diſſertatione de inſtruenda Bibliotheca.* In qva de comparanda librorum optimorum notitia, & Bibliotheca ſelecta adornanda. (1.) Præcepta adferuntur peregregia, (2.) exempla locupletiſſima, (3.) cautelæ obſervatu digniſſimæ. Siqvidem Vir πολυμαθέςατος fuit Naudæus, in omni diſciplinarum genere præclare verſatus, & in Hiſtoria civili pariter ac literaria nemini ſecundus. *Primus* etiam qui huic argumento illuſtrando manus injecit poſt Joh. Baptiſtam Cordonam, qvi tamen obiter tantummodo hanc percurrit pectine telam.

III. *Theophili Spitzelii Diſſertatione de Bibliothecis Sacris Bibliothecarum illuſtrium arcanis detectis præmiſſa.*

IV. *Chriſtophori Heidmanni Oratione de Bibliotheca Julia.*

V. *Hermanni ab Hard Oratione de memorabilibus Bibliothecæ Rudolpheæ.*

VI. *Caſparis Sagittarii Oratione de Bibliotheca Jenenſi.*

VII. *Julii a Pflugk Epiſtola de Bibliotheca Budenſi.*

XLIV.

Hermanni Conringii de Antiquitatibus Academicis Diſſertationes, acceſſit ſupplementorum liber unus, Helmſtadii 1674. De qvibus juvat repetere denuo qvæ in Idea Syſtematis antiqvitatis literariæ p. 66. ſcripſimus. Scilicet omnino ita eſt, prout Auctor in præfatione ſcribit. *Primus eſt qvi materiam hanc eruderare aggreſſus eſt.* Nec *primus* ſolummodo, ſed & *unicus* fere, qvi adhuc in hoc argumento eſt verſatus, ut recte notat Morhofius in Polyhiſtore L. I. C. 16. §. 72. p. 200. Ex cujus rivulo Viros complures, alioqvin egregios, ſua prata irrigaſſe, diſſimulato tamen ejus nomine, perfacile poſſem demonſtrare, ſi ipſorum maculas detegere, vel ipſis, vel mihi laudi futurum adcrederem. Et eo jucundior eſt lectu, qvo venuſtior eſt ſtilus, & orationis modus qvo utitur. Nihil ibi adfectatum, nihil turbidum, nihil hiulcum. Sponte fluunt omnia, & limpido qvaſi amne decurrunt apte inter ſe cohærentia. Nec vitio ipſi dari poteſt, qvod dedit Morhofius, l. c. *ipſum in ſpecialioribus deficere.* Siqvidem ipſe in præfatione docet, *ſe ſingulas Academias recenſere non conſtituiſſe, ſed duntaxat antiqvum Academiarum ſtatum, idqve in id ſolum ut rectius intelligi poſſit, qvid rerum noſtrarum vetus, qvid novum, adeoqve qva origine, & qvando ſaltem potiſſima qvæqve noſtra inceperint.* Alia ſunt, & majora fortaſſis, [illegible] cenſuram mereantur. Etenim & *falſa* ſunt [illegible]m & ipſe qvædam in ſupple-

 men-

mentis retractavit, v. g. p. 279. Et *veroſimilia* qvædam pro veris venditavit. Et *nova* non pauca his ſuis antiqvitatibus admiſcuit. Et ordine ejusmodi uſus eſt, ut ipſe in præfatione, qvaſi oeconomiæ ſuæ pertæſus, ſcribat: *Ego ipſe optaverim ab aliis narrari iſthæc omnia juſta temporum, gentiumqve ſerie obſervata. Qvod niſi fallor haud multum fuerit difficile. Non utile autem minus, atqve prodeſt ordine rerum qvarumvis civilium Hiſtoriam recitare. Sane hæc etiam qvæ nos narravimus, neceſſaria ſunt ſcitu ad perfectionem Hiſtoriæ literariæ, cujus ſolæ illæ partes, quæ circa Scriptores omnigenæ doctrinæ verſantur, hactenus elaboratæ ſunt.*

XLV.

Gottlob Krantzii Memorabilia Bibliothecæ Publicæ Eliſabethanæ Uratislavienſis. Acceſſit Chriſtophori Coleri Oratio cum Bibliotheca Maria Magdalenea Uratislav. dedicaretur, Uratislaviæ 1699. Hiſtoriam Bibliothecæ Eliſabethanæ exponit Krantzius in præfatione. Et obſtupeſces ſi evolveris hanc ejus deſcriptionem. Tot enim in ea ſunt opes graphicæ, plaſticæ, Phyſicæ, numismaticæ, literariæ &c. uti non poſſit non tacitus hærere animus varia confuſus imagine rerum, & votis omnibus exoptare, ut, qvod Krantzius obiter tantum & ſcenice deſcripſit Muſarum Uratislavienſium Gazophylacium, Hiſtorice potius, & exqviſite, & pingviore Minerva ſpectandum exhibuiſſet. Ejusmodi enim Cimeliarchia apparent rara in orbe ...

qvæ in iis aſſervantur pretioſa digna ſunt qvæ innoteſcant eruditis omnibus. Mihi ſane ex ſola nominum deſignatione ſumma nata eſt animi voluptas. Et qvem non capiat ſi legerit, in hac Bibliotheca reperiri 4000 numiſmata p. 55. toditemqve Epiſtolas Virorum eruditorum ineditas p. 88 imagines item pictas qvam plurimas, fictas etiam & ſculptas æriqve inciſas, & Codices impreſſos & MSCtos rariſſimos, v. g. Joh. Froiſſardi Hiſtoriam ſui temporis qvatuor ingentibus voluminibus. De qva Gottlieb Stolle in Introduct. in Hiſtoriam eruditionis P. 1. §. 41. p. 19. *Es iſt bekant, daſs* Dionyſius Salvagius Anno 1659. *des* Joh. Froiſſardi Hiſtoriam ſui temporis ediret, *wenn man aber das in der Bibliotheca Eliſabethana zu Breslau befindliche und ſauber geſchriebene Exemplar dagegen hält, ſo in vier groſſen Folianten beſtehet, ſo wird es ſich ausweiſen, daſs das edirte, kaum den zehenden Theil austräget, und ſonderlich alle die Dinge ſo dem Frantzöſiſchen Hofe nicht angeſtanden, darinnen ausgelaſſen worden. Dahero der beleſene Herr Krantz* in Memorabil. Bibl. Publ. Eliſabeth. Uratislav. *nicht unrecht ſchreibet*: p. 86. Joh. Froiſſardi Hiſtoriam ſui temporis qvatuor ingentibus voluminibus comprehenſam, inter curioſiſſima æqve ac pretioſiſſima Germaniæ MSCta, merito eſſe numerandam.

XLVI.

Joh. Georg. Walchii Exercit. de Gymnaſiis literariis Veterum Romanorum, Jenæ 1721. Diatribe pulchella.

chella. In qva Auctor dictione venuſta, & ordine lucido uſus, molli qvodam ac jucundo ſucco alit lectorem, docetqve Romanos, Græcorum veſtigia ſecutos, præter Gymnaſia privata habuiſſe etiam publica, ſcilicet Athenæum, (27) Capitolium, (28.) & pergulas Magiſtrales, (29.) in quibus præceptores auctoritate publica muniti, certoqve ſtipendio ſuſtentati docuerint Grammaticam, (36. Hiſtoriam, (41.) Philoſophiam, (43.) Eloqventiam, (46.) Poëſin etiam cum diſciplinis qvibusdam Mathematicis, (47) Diſcipulos autem ope Lectionis, (47.) Meditationis, (50) Scriptionis, (51.) Retractationis, & Recitationis, (52) ac Diſputationis, (53. ad artium harum intelligentiam & uſum penetraſſe. Imo plura ſolvit Auctor qvam debet. Et Gymnaſiorum veterum rationem deſcribens, hodiernorum ſimul notat infames qvasdam maculas. Et ſic una fidelia duos dealbat parietes. (2.) *J. G. Walchius de Orationibus Panegyricis veterum*, Jenæ 1721, Qvod argumentum tot disqviſitionibus exagitatum eſt, ut vix de eo aliqvid dici poſſit, qvod non dictum ſit prius. Et extra viam decurrit Auctor, dum §. 9. p. 14. disqvirit: An orationum funebrium Origo a Græcis, an a Romanis ſit arceſſenda? Siquidem jam Davides in funere Abneri, 2 Sam. III. v. 33. ejusmodi ſermone Panegyrico uſus eſt, qvo tempore Græcia juxta ac Italia adhuc ignoravit, qvid ſit accurata & facta qvodammodo oratio, nedum oratio Panegyrica ad laudem Herois demortui compoſita. (3.) *Ge. Nicol Kriegk de Juſtitiæ Scholis apud Perſas*, Ileſeldiæ

1721

1721. Non facile qvem dixerim plus ſtudii, qvam hunc, & ad dicendum, & ad antiqvitates literarias illuſtrandas adhibuiſſe. Sane Auctores optimos ex antiqvis & recentioribus in hac Diatribe in conſilium adhibuit. Et ex iis quæ ad incutiendum Chriſtianis pudorem pertinent excerpſit, ſi diſciplinam eorum Scholaſticam cum Perſarum conſuetudine componas. Et hæc omnia oratione inſigniter comta, imo nimio plus comta veſtivit. Qvem enim in finem particula *con* toties adhibita eſt, niſi ſolius concinnitatis & ornatus gratia. v. g. Id *con*fieri ſolet. p. 37. Synedrium qvod Hanoveræ *con*fulget l. c. &c. (4.) *M. Andreas Murray de Kinæis*, Jenæ 1717. Non facile eſt Hiſtoria in SS. quæ ſit obſcurior & pluribus difficultatibus obſtructa, qvam Kenitarum. Et licet navibus atqve qvadrigis id egerit Auctor, ut tenebras diſpelleret, tantum tamen abeſt, ut conatus hicce ſucceſſum habuerit cum animo congruentem, ut hac Diſſertatione res incerta facta ſit fere incertior.

Scinditur incertum ſtudia in contraria
vulgus.

(5.) *Tobias Eckhardus de templo Cappadociæ Comano*, Qvedlinburgi 1721. Plura recondit vina hæc taberna qvam præ ſe fert ſuſpenſum ſignum hederaceum. Nec templi Cappadociæ Comani antiquitates recludit ſolummodo hæc Diſſertatio, ſed & aliorum, & in ipſas origines Sacrarum ædium inquirit. Ubi tamen dubia cogitatione diſtrahimur. An, qvam Auctor tuetur ſententiam, multis perſvaſurus ſit: Tem-

plum portatile Moſaicum fuiſſe *primum* in orbe, qvod imitati ſint poſtea Ægyptii, Phænices alii. (6.) *M. Laurentius Müller de Origine regni Damaſceni*, Lipſiæ 1714. In qva non ambitioſus ſudor, ſed modeſta ſedulitas ejus, qvi diligenter & familiariter cauſam habet cognitam. Dictionis enim decor nativus. Via plana ad ingrediendum & expedita, non turbida, nec clamoſa nec tumida, qvalis eſt eorum, qvi literas neſciunt. Et res ſelectæ & utiles, ex Auctoribus optimis & probatiſſimis excerptæ, eæqve leniter & ſubmiſſe traditæ, & adverſariorum ſententiæ ſine tumultu & convitio rejectæ. Et id qvam molliſſime demonſtratum: Damaſceni regni Originem quærendam eſſe illo demum tempore, cum ad idola rex Judæorum Salomo ſe convertiſſet 1 Reg. XI. v. 23. 24. 25. Integritas etiam SS. vindicata, & de urbe Damaſco & regno Damaſceno multa non ubivis obvia appoſita. (7.) *B. G. Struvius de Judiciis Heroicis, von Ehren-Taffeln*, Jenæ 1721. Magis patet ex inſcriptione latina, qvam Germanica qvodnam ſit argumentum hujus Diſſertationis. Qvod non cottidianum omnino, ex Auctoribus minime vulgaribus eſt hauſtum, & ratione non protrita traditum. (8.) *M. Tobias Eckhardus de columnis Herculis*, Qvedlinb. 1721. (9.) *Samuelis Waltheri Thales*, Magdeb. (10.) *Ejusdem, Bias ibidem.* (11.) *Ejusdem Pittacus, ibidem.* (12.) *M. Tobiæ Eckhardi Epiſtola ad Gerhardum Meierum*, (13.) *J. C. Wurtzler de Scholaſticarum declamationum utilitate*, Halberſtadii.

XLVII.

XLVII.

M. Joh. Georgii Pritii *Diſſert. de Republica literaria*, Lipſiæ 1698. Ponit Auctor, qvod probare debuiſſet, dari Rempubliam literariam. Neque enim magis ex eo ſeqvitur, dantur literati, ergo Respublica literaria, atque ex eo colligere poſſumus: Dari Rempublicam civilem, qvia dantur homines. Dantur omnino literati, ſed in unam certam ſocietatem non collecti. Neque in formam vel Monarchicam vel Ariſtocraticam vel Democraticam coacti, ſed ſibi adhuc, tanqvam in ſtatu naturali perſiſtentes, relicti. Et ſi quæ ſunt Respublicæ literariæ minores, & ſingulares, eæ non magis conficiunt Rempublicam literariam univerſalem, ac ſocietates gentium Rempublicam generalem per orbem univerſum diffuſam. Et hæc ſunt, qvæ perpetuo confundit Auctor. Dantur ſocietates literariæ particulares. Ergo Univerſalis. Habent ſocietates literariæ analogiam in qvibusdam cum civilibus, ergo in omnibus. Datur Respublica literaria in imaginatione noſtra ergo extra eam. (2.) *M. Joh. Jac.* Pfizeri *Idea prudentiæ literariæ generalis*, Altorfii 1711. In qva tradit prudentiæ Regulas Generales, in re literaria obſervandas Auctor, ſed unam ex iis ipſemet negligit, qvam §. 33. p. 41. Reipublicæ literariæ civibus præſcribit, ut in lucem nihil proferant, niſi qvod novum ſit prorſus, vel nova denuo, & non uſitata ratione adornatum (3.) *Corn. Dietericus Koch, Deum ſolum eſſe ſapientem*, Helm-

Helmſtad. 1705. Auctoritatibus tantummodo pugnat Auctor, non rationibus, nec probat qvod probandum ſuſceperat: Deum ſolum eſſe ſapientem, ſed id ſolum, non eſſe ſapientem hominem. Et hoc ita tuetur, ut, dum hominem neſcire multa, demonſtrare ſatagit, Academicorum & Scepticorum caſtra ſecutus, commonſtret, eum ſcire nihil. Qvod ſi cum veritate conſpirare exiſtimat, nec hoc qvidem ſcit homo, hominem ſcire nihil. Nedum iſtud: Deum ſolum eſſe ſapientem & ſcire omnia. Cum ipſo Auctore teſte §. 25. nemo mortalium cognoſcat, qvis & qvalis ſit Deus. (4.) *M. Polycarpi Lyſeri Animadverſiones Criticæ in Ephemeridum literatarum methodum*, Wittenbergæ 1716. Non ſatisfaciunt Ephemerides literariæ hodiernæ Auctoris guſtui. Adeoqve qva ratione emendari qveant, docet, & cautiones ſuggerit ab iis obſervandas, qvi annalibus ejusmodi condendis navant operam; Neqve eæ aſpernendæ ſunt omnino, ſed non omnes ejusdem ſunt commatis, & qvædam ex iis ipſæmet cautione indigent, & ſale providentiæ opus habent. (5.) *Joh. Chriſt. Erneſti Diſſertatio prior & poſterior, de incommodo ex literatis Ephemeridibus capiendo*, Wittenb. 1716. Ex duabus hiſce Diſſertationibus poſterior priori eſt præferenda. In priore enim Auctor, oblitus inſtituti ſui, fere nihil adfert, qvod ad rem præſentem pertineat, ſi Epiſtolam Dn. Joh. Gvilielmi Bergeri exceperis, qvæ præclara eſt, & lectu digna. In poſteriore autem circuli ſui magis memor fuit Ephemeridomaſtix, ſed ordinem dilucidum & expreſſum

tam

tamen non obſervavit. Ephemeridologaſtris etiam nonnullis potius, qvam Ephemeridibus dicam ſcribit, & incommoda Ephemeridum ita lambitat, ut Canis Ægyptius aqvam Niloticam, velociter & trepide. (§. XI. p. 15.) Quæ copioſius multo & majore cum *παῤῥησία* delineare debuiſſet. Siqvidem cottidiana docet experientia, (1.) Ephemeridum lectione juvenes tollere criſtas, & vana Polyhiſtoriæ perſvaſione ſibi blandiri, (2.) a cognitione Artium, lingvarum, & veterum Auctorum abduci, (3.) *βιβλιογνωσία* ſuperficiaria & falſa ſæpius imbui. Et quæ ſunt alia hujus generis incommoda, qvæ ex Ephemeridum abuſu tamen tantummodo proveniunt. Adeoque uſum earum tollere non poſſunt. (6.) *M. Joh. Iob. Gleich de Singularibus Theologorum qvorundam fatis*, Lipſiæ 1714. Apes vero qvanto ingenioſiores ſunt qvibusdam hominibus. Non enim tantummodo excellunt colligendi ſcientia, ſed & digerendi. Nec floribus qvibuscunqve incumbunt, ſed optimis. Et qvem ex iis hauriunt ſuccum, ſagacitate naturæ, & proprietate ſpiritus ſui mutant in meliorem, ut & ſibi & aliis alimento eſſe qveat. (7.) *M. Godofr. Wageneri Scriptores, qvi de ſua ipſi vita expoſuerunt*, Wittenbergæ 1716. In cujus *ἐπιμέτρῳ* tacite petit J. B. Menckenium, qvi in Charlataneria ſua p. 15. relatum ſe a viris fide dignis accepiſſe ſcribit: M. Johannem Segerum Poëtam laureatum, & ludi oppidani Wittenbergenſis Rectorem curaſſe in tabula ænea depingi Chriſtum crucifixum, qvem Segerus ille

ille ſub cruce ſtans, Laconice compellarit verbis ex ore ipſius emiſſis, *Domine Jeſu amas me?* Ad quæ Salvator, cum ampliſſima honoris præfatione de cruce reſponderit: *Clariſſime, pereximie nec non doctiſſime Domine Magiſter Segere, Poeta Laureate Cæſaree, & Scholæ Wittenbergenſis Rector digniſſime amo te.* Petit inqvam, Menckenium in ἐπιμέτρῳ hujus Diſſert. Wagenerus, & hanc de Segero narrationem anilem fabulam eſſe contendit. Conditoremqve Ephemeridum Gallicarum (Journal des Sçavans 1716. Jan. p. 47.) ſimul deridendum propinat, qvi hanc fabulam novis acceſſionibus adauctam pro veritate vendiderit. Et hactenus fortaſſis bene Wagenerus. Quæ vero in Diſſertatione ipſa leguntur, tantum abeſt, ut vaſtitatem argumenti exhauriant, ut primoribus digitis id ipſum vix attingant. Plerique enim & optimi, qvi ſuam ipſi vitam Commentariis illuſtrarunt ſunt præteriti, & *ſex* illi qvi allati ſunt, non ſine partium ſtudio ſunt producti, nec ipſi ea ratione vitæ ſuæ curſum expoſuerunt, ut exempli loco proponi, & oculis Lectoris ſubjici potuerint. (8.) *M. Joh. Barth. Lenzius, de Profeſſoribus natione Francis qvi Wittenbergam illuſtrarunt*, Wittenbergæ 1702. Cui bono? Et qvid inde Hiſtoriæ literariæ ſtudioſus emolumenti exſpectandum habet, ſi ſciverit, in Wittenbergenſi Academia fuiſſe Profeſſores XXIII. natione Francos? Itane abundamus otio & tempore, ut in ſupervacanea iſtud erogare qveamus? Et nonne alia ſunt in Hiſtoria literaria, quæ ſcitu magis ſunt neceſſaria?

ſaria ? Sane ſi duplicetur nobis ætas vix ſufficimus iis, quæ maxime ſunt neceſſaria, nedum iis quæ ſunt ſupervacua & uſum nullum habentia, vel admodum exiguum. (9.) *Joh. Ludolphus Bünemann de Mindenſibus doctis*, Mindæ 1711. (10.) *M. Gvil. Steinbach de Wagneris ſeu eruditione, ſeu ſcriptis claris*, Witteb. (11.) *M. Tobiæ Eckhardi Duces Holſatiæ Muſagetæ*, Qvedlinb. 1718. (12.) *Andreæ Goepelii Familia Lubbreniana ex antiqviſſimis monumentis Hildeſianis*, Molhuſæ 1719. (13.) *M. Tobiæ Eckhardi Merita Comitum Stolbergenſium in rem literariam*, Qvedlinb. 1719. (14.) *M. Chriſt. Ziegenhals gratulatio M. Chriſt. Frid. Wiliſio facta.* (15.) *Programma in funere Chriſtoph. Heinrici Rittmeieri.* (16.) *In funere Andreæ Julii Bötticheri.* (17.) *Matth. Georg. Schröderi Miſanthropia eruditorum*, Lipſiæ 1717. Diatribe digna quæ ad qvisqvilias Parnaſſi rejiciatur, usqve adeo inepta eſt, & inſulſa & putida, ſive dictionem ſpectes, ſive diſpoſitionem rerum, ſive res ipſas, quæ Hiſtoriæ cum ſint ſine omni teſte productæ, non majorem habent fidem, qvam fabulæ. (18.) *Ejusdem de Miſogonia eruditorum*, ibid. eod. (19.) *Ejusdem de Miſocosmia eruditorum*, ibidem eod. Scilicet Menander fecit Andriam & Perinthiam. Qvi utramvis recte norit, ambas noverit. Nam licet diſſimili ſint argumento, non tamen diſſimili oratione ſunt factæ ac modo.

XLVIII.

XLVIII.

Herm. Frid. Zollius de eo qvod divinum eſt in Hiſtoria literaria, Rintelii 1731. Aut nos parum in rebus divinis cognoſcendis verſati ſumus, aut Auctor qvid ſit τὸ θεῖον plane ignorat. Sane ex Hiſtoria literaria nihil tale in medium producit. Et Morhofius, cujus exemplo excitatus, ſcripſit hoc meletema, plura habet, ad hoc argumentum pertinentia, in una periodo, qvam hic in integra Diſſertatione. (2.) *Guſtav. Georg. Zeltner de Pauli Lautenſack fatis & placitis*, Altorfii 1716. Cujus viri character eſt: Polyhiſtoria cum moderatione animi & gravitate Theologica conjuncta;

Qvæ tria præclare dominantur in omnibus ejus
Excuſis chartis.

(3.) *Erhardi Reuſchii Commentatio de vita & obitu Sigismundi Jacobi Apini*, Helmſt. 1732. Nitida, candida, & ſingularem præ ſe ferens animi concitationem. (4.) *Juſti von Einem, Commentatio de Origene fatis, & incrementis Bibliothecæ Cœnobii Bergenſis*, Magdeb. 1732. Qvod Auctor §. 3. p. 6. ſcribit: Hanc Bibliothecam libris raris omnino & utiliſſimis, veteribus juxta ac novis, refertam eſſe; Liberius paulo pronunciatum eſſe exiſtimamus, ipſi enim eandem plus vice ſimplici oculis uſurpavimus, & ejus commatis eſſe deprehendimus, ut ex iis, qvi quandam

eru

eruditionis exiſtimationem ſibi adſciverunt, oppido paucos reperiri exiſtimemus, qvi non majorem librorum rariorum & utilium habeant apparatum. Ipſi enim eandem plus ſimplici vice oculis uſurpavimus. Et ſi nunqvam eandem conſpexiſſemus, ex Commentationis hujus indole facile hariolari poſſemus, Bibliophylazium Bergenſe, non magis abundare opibus qvam Nummophylazium, de qvo Auctor §. 3. p. 13. ſcribit, *exſpectare adhuc incrementa.* (5.) *Ejusdem, Novæ de tempore nati Chriſti Meditationes*, ibidem, eodem. Blanda omnino eſt hypotheſis Chronologica, qvam defendendam ſuſcipit Auctor; *Poſt creationem Adami VII. Annos & LXX. Annos hebdomadales, atqve iterum Septies LXX. hebdomadales certiſſime, & citra omnem dubitationis aleam Annum nati Chriſti prodere;* Sed nova non eſt; Verum a Johanne d'Eſpagne jam pridem tradita (vide ejus Opera p. 590. ſeq.) nec iis rationibus & argumentis ſuffulta, ut capitoſum expugnare ſtatim, & in hæreſin ſuam pertrahere valeat. (6.) *Joh. Leonhard. Friſch Hiſtoria Linguæ Slavonicæ*, Berolini 1727. Multa docet Auctor de Cyrillicis literis, typis, libris &c. qvæ adhuc ignoravimus. Et ob hodiernum Reipublicæ literariæ in Moſcovia ſtatum ignorare tamen vix poſſumus. (7.) *C. A. Heumannus de latinitate plebeja ævi Ciceroniani*, Göttingæ 1726. Schediasma pernitidum & percurioſum, in qvo Auctor doctiſſ. & nobis amiciſſimus p. 8. exhibet ſpecimen *Lexici plebejæ latinitatis*, qvale ut eruditorum ali-

qvis elucubraret p. ſ. exoptaverat. Atqv in eo deſideria noſtra cum ejus votis congruun Qvod autem l. c. etiam *Grammaticam plebejæ la tinitatis* deſiderat, cui uſui illa eſſe qveat, fat mur nos non diſpicere. Nec etiam videre r tionem, qvomodo illa confici a qvoqvam po ſit, cum plebs in loqvendo Grammaticoru habenas non audiat. Egregie etiam ſpecime Lexici latinitatis plebejæ augeri potuiſſet, e A. Gellii noctibus atticis, v. g. L. I. C. XX. lo cisqve aliis. (8) *Joh. Georg. Lotterus de Tabu la Peutingeriana*, Lipſiæ 1732. Qvæ Theodo ſii ævo, h. e. circa finem Seculi IV, & initiu Seculi V. ab Auctore incerto confecta, usqv ad Seculum XVI in ſitu & ſqvalore delituit, qv demum a Conrado Protuccio Celte in cœnob cujusdam Spirenſis Bibliotheca reperta, in m nus Conradi Peutingeri Patricii Auguſtani pe venit, poſt cujus obitum Marcus Velſerus P tritius Auguſtanus A. C. 1591. fragmenta qv dam ejus ad ſe delata edidit, integram poſt Joh. Moretus A. C. 1598. vice *prima*, *ſecun* Petrus Bertius eodem Anno 1598. *tertia* Geo gius Hornius 1654. in delineatione orbis an qvi, *quarta* Chriſtophorus Arnoldus 1682. *qvi ta* Chriſtoph. Henr Henninius 1698. *ſexta* Wo gangus Jacobus Sulzerus 1714. Poſt qvæ te pora Sabaudius Princeps *Eugenius Franciſcus A* chetypon ære non modico redemtum Biblioth cæ ſuæ, regiis opibus ſuperbienti, inſeruit, qva etiamnum aſſervatur. (9.) *M. Sigism. A dreæ Flachs veſtitus e Papyro in Gallia nuper int*

ductus, e ſcriniis antiqvitatis erutus, moralibusqve notis ſtipatus, Lipſiæ 1718. Dignum Schediasma, qvod oculo non fugitivo perluſtretur. (10.) *Conſultationes de univerſali commercio literario ad rei medicæ & ſcientiæ naturalis incrementum*, 1730. (11.) *C. A. Heumanni Hiſtoria gladii Academici*, Göttingæ 1734. Cujus Auctoris nomen dixiſſe laus eſt.

XLIX.

Bibliotheca Marqvardi Gudii, Kiloni 1706. Qvod in Pannonia Johannes Sambucus, in Italia Joh. Vincentius Pinellus, in Gallia Nicolaus Claudius Peireſcius, in Germania Z. C. ab Uffenbach, id in Holſatia fuit Marqvardus Gudius, Vir maturitate judicii, & varietate doctrinæ præſtantiſſimus, & librorum ſelectiſſimorum ac rariſſimorum copia ita inſtructus, ut pauci in Republica literaria. Cujus rei ſi nullum alium haberemus teſtem, hic ſolus Bibliothecæ Gudianæ Catalogus cauſæ huic probandæ abunde ſufficeret. Et ſi qvid de eo exiſtimandum ſit reſciſcere diſcupias, duos excitabimus teſtes, vel judices potius, qvos reprobare non poteris, niſi rei literariæ univerſæ & Muſis omnibus dicam ſcribere velis. Qvorum alter eſt D. G. Morhofius, alter C. S. Schurtzfleiſchius. Et illius qvidem de hac Bibliotheca judicium, ad invidiam usqve benevolum, extat in Polyhiſtoris

Libro I. C. VII. §. 67. p. m. 74. Unde repetitum poſtea ab eo, qvi librorum Gudianorum confecit Indicem, huic Catalogo præmiſſum eſt, ut velut hedera ſuſpenſa, qvale vinum lateat in hoc Catalogo nunciaret. Scilicet privatarum Bibliothecarum omnium Gudianam ſi ego dixero Reginam, ait l. c. Morhofius, nihil ultra veritatem aut jactantius loqvi videbor. Tanta eſt in illa MSCtorum Codicum, & antiqviſſimorum & rariſſimorum copia, is ſelectus, ut vel cum regiis contendere Bibliothecis poſſit. Sunt in illa libri græci, latini nusqvam in luce viſi toto orbe literato, præcipue in Italia ſummo ſtudio conqviſiti, qvos, vel non extare amplius multi, aut jam dudum periiſſe crediderunt. Hos emaculatos in lucem edere, non annorum aliqvot, ſed Seculi labor eſſet. Cum hoc primum mihi ingredi Sacrarium daretur, in Latium & Athenas veteres reductus, & in iſta rerum varietate totus mihi ſtupere videbar &c. Hactenus Morhofius harum rerum æſtimator & judex optimus. A qvo nihil diſſentit C. S. Schurtzfleiſchius rei literariæ itidem peritiſſimus. Hic enim Tomo II. Epiſt. arcanarum Epiſt. 318. p. 550. Nulla eſt in Germania inter privatas Bibliothecas præſtantior Gudiana, nulla inſtructior, ſi Codices reputo, qvibus multas Principum Bibliothecas vincit. Et l. c. Epiſt. 382. p. 568. Gudius Junior quatuor & viginti millibus Imperialibus conſtare patri ſuo mihi affirmavit; - - Solum Photii Etymologicum, duobus voluminibus conſtans mille florenis æſtimatur. Inſcriptiones qvidem com-

communicatæ ſunt cum Batavis, ſed ipſum & manu Gudii auctum emendatumqve Opus etiamnum ibi aſſervatur. - - Alia ſunt MSCta in Indice non expreſſa, ob gravem, ut intellexi cauſam, qvam Epiſtolæ committere non auſim. - - Libros excuſos non ſpecies externa, ſed bonitas pariter ac raritas commendat. (2.) *J. H. Michaelis Diſſert. de Codicibus MSCtis Biblico-Hebraicis*, Halæ 1706. In qva Theologus, Hiſtoricus, Criticus, inveniet, qvod uſui & delectationi eſſe qveat. v. g. Jeremiam in principio Prophetarum reperiri in MSCtis qvibusdam. Atque hinc Matt. XXVII,9. verba Zachariæ tribui Jeremiæ, a qvo univerſum Prophetarum volumen, appellationem habuerit. Initialem enim librum Sectionis cujusqve, totius Sectionis nomine veniſſe. §. 5. p. 5. (2.) In Codicibus MSCtis Hebraicis mediocriter vetuſtis, puncta & accentus & Maſoram a recentiori manu adjectam deprehendi §. 9. p. 8. Scribas etiam, qvi textum & conſonantes exararint, diverſos fuiſſe a Punctatoribus, qvi vocales ſubjecerint & accentus l. c. (3.) Ex diligenti & accurata plurimorum Codicum Græcorum & Latinorum evolutione eruditos certa criteria eruiſſe, e qvibus de illorum, per ſingula Secula, ætate, veritate, auctoritate &c. judicium ferere qveant, in Ebraicis tamen Codicibus dijudicandis neminem adhuc deſiderio doctorum ſatisfeciſſe.

L.

Joh. Rhodii Auctorum ſuppoſititiorum Catalogus cum notis V. Placcii, Hamburgi ſine die. (2.) *Vincentii Placcii de Scriptis & Scriptoribus Anonymis atqve Pſeudonymis Syntagma*, Hamburgi 1674. (3) *Friderici Geisleri Diſſert. de nominum mutatione & Anonymis Scriptoribus*, Lipſiæ 1671. Bibliopegæ vitio factum eſt, ut horum Triumvirorum nomina juxta ac Meletemata turbato ordine in hoc volumine ſibi ſuccedant, qvæ hac ſerie potius ſibi ſubſtitui debuiſſent. (1) Friderici Geisleri Diſſert. (2.) Joh. Rhodii Catalogus. (3.) Vinc. Placcii Syntagma. Siqvidem priorum exemplo excitatus Placcius ad condendum Anonymorum & Pſeudonymorum Syntagma ſe accinxit, qvod 1674. prima vice e prelo eductum, poſt obitum Auctoris infinitis acceſſionibus adauctum denuo in dias auras revocatum A. C. 1708. f. excuſum eſt. De qva edition lege, ſi tanti putas nugas noſtras, quæ ſupra abundantiore verborum apparatu diſſeruimus. Juvabit interim & has editiones cuſtodiviſſe, qvia rarius apparent.

LI.

Chriſtiani Thomaſii Programma, Halæ 1710. Scripſit hoc programma Vir doctiſſimus cum Samueli Strykio Academiæ Halenſis Profeſſori primario in munere docendi ſuccederet. F præclarum eſt qvod pertractandum ſibi ſumſ

-rat

argumentum, *de ortu & progreſſu qvatuor facultatum*, quæ hodie in Academiis florent; Sed qvod oportune monet Auctor, pro ratione inſtituti breviter tantummodo & ſtrictim expoſitum. Adeoqve ſi latius in hoc campo exſpatiari velis, conſulendus tibi erit Hermannus Conringius in Antiqvit. Academicis Diſſert. IV. Joh. Launojus de varia Ariſtotelis fortuna, primum impreſſus Lutetiæ Pariſiorum 1653. in 8vo. Tum Hagæ Comitum 1656. in 4to. Porro ibidem 1662. in 4to. cum novis acceſſionibus, & tandem Wittenbergæ 1720. in 8vo. cum aliis qvibusdam opuſculis Homogeneis a Joh. Hermanno ab Elswich eidem additis. Claudius Fleuri in libello Gallico de Selectu & Methodo ſtudiorum Num. 8. ſeq. p. 51. ſeq. Chriſt. Thomaſius in cautelis circa præcognita Jurisprudentiæ C. 3. §. 7. not. f. p. 44. Et in Obſervat. Halenſ. XV. Tomo VI. p. 126. Nec non in Hiſtoria pleniore juris naturæ C. IV. §. 7. p. 44. Joh. Peter Ludewig in Hiſtoria qvadripartitæ eruditionis, Halæ 1711. qvæ rivulus eſt, ex Thomaſii fonte deductus, & auctarium inventis Thomaſii additum, & Paralipomenon Chronico Thomaſiano adjectum. Gebhardus Theodor. Meyerus in Hiſtoria religionum C. V. Sect. 13. §. 6. p. 200. & Sect. 14. §. 4. p. 206. Stephanus Paſchaſius in eruditiſſimo Opere Gallico, qvod inſcripſit Recherches de France. Guido Pancirollus Libr. IV. de claris legum interpretibus. (2.) *J. C. Schrammius de Philoſophia Cartadenſium balbutiente*, Helmſtadii 1707. Si nihil aliud in Theologia & Philoſophia (de utroqve

 enim

enim agit Auctor) Canadenſium reprehendendum, qvam eorum, qvi eandem profitentur balbuties, nec poſtponenda eſſet noſtris exercitationibus Theologicis & Philoſophicis, nec noſtra eidem præferenda, qvi & ipſi γινώσκομεν ἐκ μέρους 1 Cor. XIII, 9. & lingua titubante ea quæ cognoſcimus, pronunciamus Sed non balbuties eſt, qvæ Canadenſium θεολογούμενα & φιλοσοφούμενα vitiat, ſed beſtialis loqvacitas & fœdus Epicuræiſmus & Atheiſmus. Et hoc eſt qvod Baro de la Hontan in hac faba Americana ſe reperiſſe gloriatur. Scilicet aptam ſuis labris lactuculam. (3.) *Joh. Jac. Müller de virtutibus ac vitiis Philoſophorum Orientalium*, Jenæ 1609 Nimis amplum eſt, qvod huic patellæ impoſitum eſt operculum. Non enim de Philoſophis Orientalibus agit Auctor in hac Diatribe, ſed de Chaldæis tantum & Ægyptiis. Et in deſcriptione Chaldæorum virtutes tangit ſolummodo non vitia. Et ſi in ſeqventi Differt. qvam Sect. 2. §. 11. p. 17. promiſit, non alios deſcripſit, qvam Indorum & Sinenſium Philoſophos, mutilus tamen & mancus adhuc eſt Philoſophorum Orientalium chorus, tantum abeſt ut omnibus ſuis partibus ſit expletus. (4.) *J. C. Schramm de Myſteriis Veterum Judæorum*, Helmſtadii 1708.

Fuit hæc ſapientia qvondam
Publica privatis ſecernere, Sacra profanis.

(5.) *Joh. Juſti Loſii Biga Differt. prima de Pom Ariſtotelis, ſecunda de conſenſu Cabbaliſtarum cum Ph*

Philoſophia Academica & Peripatetica, Giſſæ Haſſorum 1706. De qvo J. A. Fabricius in addendis ad Libr. III. Bibliothecæ Græcæ p. 826. Hebraicam verſionem Ariſtotelis Libri de pomo nuper cum latina ſua interpretatione & notis edidit J. J. Loſius Hildeſienſis, qvi ſola editione Francofurtenſi uſum ſe teſtatur, neqve veteris latinæ verſionis facit mentionem, qvam ſi vidiſſet, & Manfredi ætatem cogitaſſet (vide Fabricium l. c. p. 166.) non reprehendiſſet p. 56. Buxtorfium, qvod Auctorem Ebraicæ verſionis circa A. C. 1200. vixiſſe, ſcripſit. Hactenus Fabricius. Cui facile damus, Loſium noſtrum in Buxtorfii reprehenſione aliqvid humani paſſum, ſed hoc tamen contendimus eundem Virum perdoctum eſſe, & meliore fortuna dignum. (6.) Joh. Georg. Salig *Philoſophumena veterum ac recentiorum de anima & ejus immortalitate*, Halæ 1714. Non Diſſertatio, ſed liber eſt, isqve varia eruditione tinctus. Et ad modum iſtarum obſervationum confectus, qvas nos olim Tomo IV. V. & VIII. Obſervat. Halenſium inſeruimus: *Philoſophos neſcire qvid ſit ignis, aër, aqua, terra.* Qvod non obſcure indicat Auctor in Proëmio p. 7. Ubi tamen harum obſervationum ita mentionem facit, ut lector facile in eam ſententiam diſcedere qveat, eas ab ipſo hoc φιλοσοφεμένων Auctore eſſe elucubratas. Et cum præter hanc Diſſertationem Hiſtoricam duas alias promiſerit in proëmio, Philoſophicas unam, qva argumenta nullius momenti eſſe demonſtraturus ſit, qvibus Philoſophi adhuc immortalitatem animæ probarint; Alteram qva

viam novam ſit oſtenſurus, qva immortalitas ejus probabiliſſime ex rationis lumine confirmari qveat, rem gratam omnino feciſſet eruditis, ſi, qvæ pollicitus eſt verbis reipſa præſtitiſſet. Qvod factum nondum eſt, qvantum qvidem nobis conſtat. Nec V. E. Löſcheri voto factum eſt ſatis, qvi in Hiſtoria Enthuſiaſmi Philoſophici §. 1. Dudum neglecta jacuit animæ noſtræ & rationis Hiſtoria, qvam utinam pares tanto oneri, & ferre parati humeri ſuſciperent, explicatamqve nobis darent. (7) *M. Math. Lobetantz, de propagatione veterum philoſophiæ, ac variis doctrinarum mutationibus*, Kiloni 1704. Compendiolum Hiſtoriæ Philoſophicæ exhibet Auctor, & id qvidem:

> Arida commonſtrans non internodia tantum,
> Opplet enim vacuos linea ducta ſinus.

Præclaro enim librorum apparatu inſtructus fuit. Nec diligentia eundem deſtituit eo recte utendi, & qvæ ibidem deprehendit animi pabula, adhibita ingenii cura & facultate in ſuccum & ſangvinem vertendi, (8) *M. Iſrael Trau-Gott Garman de Sapientia Ægyptiorum Diſſertationes duæ*, Wittenbergæ 1710. Non Parum induſtriæ contulit ad has Diatribas Auctor. Sed vaſtum eſt argumentum & varium, & ita late patens ut paucæ pagellæ ei exhauriendo vix ſufficiant. Et juvabit fortaſſe hiſce tentaminibus Garmanni Academicis, addidiſſe noſtras antiqvitates literarias Ægyptiacas, qvæ Syſtemati noſtro an

antiqvitatis literariæ acceſſerunt, & a C. A. Heumanno & aliis laudatæ ſunt, ubi omnes, qvi de rebus Ægyptiacis ſcripſerunt, antiqvos, medios, & recentiores enumeravimus. (9) *Joh. Willh de Neve de Epicuræorum, & Stoicorum convitiis Chriſtianiſmo intentatis*, Francf. ad Viadrum 1708. Qvæ neſcio qvid habeat injucunditatis Diſſertatio. Non enim eruditione deſtituitur, ſed eruditione inaffectata caret. (10) *Juſtus Cellarius de ratione libere philoſophandi in perveſtigandis cumprimis rebus naturalibus*, Helmſtadii 1674. *Primus* eſt Carteſius, qvi Philoſophiam Eclecticam, & modum libere diſſerendi de rebus naturalibus inſtauravit denuo, & e ſepulchro qvaſi exire juſſit. Et hoc nomine plus gratiæ meruiſſet omnino, qvam habita eidem eſt ab Auctore p. 21. ſeq. Licet a veritate non abſit Iſaaci Voſſii, de eo judicium; Callidum in eo eſſe Carteſium qvod, cum tam plana & perſpicua præmittat principia, mox tamen iis relictis alia promat, qvæ neqve viſu neqve ſenſu percipi poſſunt, globulos ſcilicet, particulas ſtriatas, & elementa inviſibilia. Illis poſitis, non probatis, incipit philoſophari, qvia nempe ubi oculi & ſenſus deficiunt, ibi fingendi incipit libertas. Vid. Auctor p. 24. & ipſe Voſſius de natura & proprietate lucis C. IV. p. m. 5. (11) *Joh. David Muller de illuſtrioribus per orbem terrarum Philoſophorum ſcholis*. Helmſtad. 1700. (12) *J. A. Schmidii* Αυτος εφα *Pythagoræorum collatum, cum* αυτος εφα *Chriſtianorum*, Helmſtadii 1712. Diſſertatio pia, do-

cta,

ꝯta, elegans. Cujus oratio talis eſt, qvalis erat Auctoris vultus. (13) *Joh. Jac. Lehmann de Mutatione ſtudiorum, von Umſatteln derer Studirenden*, Jenæ 1712. Opuſculum in qvo, qvæ ad nodoſum hoc argumentum ſpectant, ſtudioſe ſunt collecta, ingenioſe etiam & ſolerter collocata, & ad ſolvenda problemata, de ſtudiorum mutatione moveri ſolita, ita adaptata, ut veritatis cupido facere poſſint ſatis. (14) *J. D. Koch, de ignorantia*, Helmſtadii 1705. In qva recte præſagit Auctor §. 1. p. 4. Nihil novi ſe dicturum. Centies enim hæc incus jam ab aliis eſt contuſa. Et materies tot lucubrationibus eruditorum diſcuſſa, ut pars non ultima eruditionis ſit hodie, noviſſe, qvot & qvinam ſint ii, qvi de ignorantia doctiſſime ſcripſerunt. (15) *Auguſtinus Leyſer de errore Germanorum exteras Academias patriis præferentium*, Helmſtadii 1712. In qva variis peregrinationibus literariis, propriaqve adeo experientia cautius mercari doctus Auctor, tantum abeſſe docet, ut Germanorum Academiæ, & qvi in iis vivunt doctores, virtute & meritis, eloqventia cumprimis & eruditione, exteris cedant, Batavis, puta, Britannis, Gallis, Italis & omnibus aliis Pontificiorum Ephoriæ ſubjectis, ut eas longo potius intervallo poſt ſe relinqvant. Qvod ipſi etiam eruditi noſtri Hildeſienſes, qvi Sacris Pontificiorum adhærent, agnoſcunt, qvi liberos Jurisprudentiæ, Philoſophiæ, & Hiſtoriæ civili deditos, in Proteſtantium Academias citius qvam Pontificiorum ablegare ſolent. (16) J. *A. Schmidii notitia Ordinis Ciſtertienſis*, Helmſt.

1711.

1711. In qva Comment. lucet ceu ſtellula ea particula, qva qvi Ciſtertienſium res vario ſcribendi genere illuſtrarunt, enumerantur. (17) *Ulrici Junii Oratio Inauguralis cum Profeſſionem Mathematum ſuſciperet*, Lipſiæ 1711. Jn qva de Joh. Kepleri meritis & ſcriptis, editis & ineditis, ita diſſerit Auctor, ut valde hæreamus, an aliqvis de iis diſſerere valeat copioſius, ſolidius exqviſitius. (18) *Caroli Arndii Oratio de Hiſt. literariæ ſubſidio in Theologia Catechetica & Antiqvitate Hebraica*, Roſtochii 1711. Obſoniis illis ſimilis qvæ ſalem non habent. (19) *Joh. Henrici Stuſs Oratio de Eloqventia Lutheri*, Helmſt. 1711. Non ſegniter elaborata, nec nihil habens ornatus atqve condimenti.

LII.

Chriſtiani Schöttgen Hiſtorie derer Buchhändler, wie ſolche in alten und mittlern Zeiten geweſen, Nürnberg 1722. Prodiit latine hoc Schediaſma, Lipſiæ 1710. Atqve de eo judicavimus in Idea Syſtematis antiqvitatis literariæ, P. I. §. 4. n. XII. p. 60. Perelegans eſſe opuſculum, & plane ad noſtrum palatum. Ut pote in qvo Auctori nec voluntas defuerit nec facultas, tale qvippiam elucubrandi, qvod eruditorum calculo dignum cenſeri poſſit. Præferenda tamen hæc Germanica editio latinæ eſt, qvia copioſior, & ordinatior, & ab omni parte abſolutior. Nec putamus in hoc argumento extare aliqvid, qvod ſit expolitius & nitidius. (2) *B. G. Struvius de qvinqvertionibus eruditis*, Jenæ

1721.

1721. Si placuiſſet doctiſſ. Auctori Homerum i
conſilium adhibere , atqve ex ejus monumen
tis huic particulæ antiqvitatis literariæ dare lu
cem , comperiſſet ſane πεντάθλα ſive Qvin
qvertia (qvæ a tot exercitiorum generibus ac
cepiſſe vocabulum hariolamur) nunqvam i
majore honore fuiſſe , qvam excidii Trojan
tempore , nec Pentathlos plures unqvam ve
illuſtriores extitiſſe qvam ea tempeſtate. Im
nec Qvinqvertia tantum illo ævo fuiſſe uſitat
Heroibus ; Sed & Sextertia & Septertia &
Eaqve omnia præclare ab Homero diſcripta; Se
maluit ex rivulis ſitim reſtingvere qvam e
fonte. Adeoqve ab Homeri teſtimonio ita i
abſtinuit , ac ſi nullas plane ſperare potuiſſe
ſuppetias in hac ſcrupoſa cauſa. Cum vel e
ſola Iliade noſtra poſt Homerum , ſive de in
cunabulis omnium ſcientiarum ex Homero eru
tis Sect. 2. C. 2. p. 72. conſtare valeat , qvid
qvantum Homeri Poëmata ad Hiſtoriam Qvin
qvertionum ornandam conferre qveant. (
*M. Petrus Kuntzius de Viris nomine & omine illu
ſtribus* , Jenæ 1720.

Conveniunt rebus nomina ſæpe ſuis.
Nec raro rerum ſunt omina nomina qvæ
dam,
Noctibus hiſce tamen felices indere ſ
les.
Non eſt cujusvis. Sane nonauguris huju

(4) *Seb. Kortholtus de Bibliotheca Kilonenſi*, K
loni 1705. Splendidioribus librorum officin
nc

non connumeranda qvidem; Attamen non in poſtremis habenda prorſus. (5) *Seb. Jacobi Jungendres Epiſtola de libris accuratius imprimendis*, Francof. 1721. Extat Joh. Conr. Zeltneri Correctorum in Typographiis Eruditorum Centuria, & Hieronymi Hornſchuchii ὀρθοτυπογραφία. Atqve ex iis ſuppleri poſſe, qvæ huic Epiſtolæ deſunt, Auctor ſcribit p. 17. Qvi Correctorem in libris adverſariorum expungere qvædam, qvæ modeſtiæ limites tranſcendunt, & mitigare poſſe judicat, qvæ ſunt aſperiora p. 18. Et errata typographica, typographorum potius feſtinationi & pertinaciæ, qvam Correctorum ignorantiæ adſcribendas eſſe contendit p. 16. In qvibus ſententiæ noſtræ cum ejus mente non plane conſentiunt. Nam ſi qva ex ſcriptis citatis ſuppleri poſſunt in hac Epiſtola, cur ipſe non ſupplevit, qvi eam dare debebat abſolutiſſimam. Et ſi Correctori licet in adverſariorum Schedis expungere qvædam, qvare non in noſtratium? Et ſi Iliacos intra muros peccatur & extra, cur ſphalmata typograhica non correctoribus æqve adſcribenda eſſent ac typothetis? (6) *Georg. Nic. Kriecgh de juſtitia Scholis apud Perſas*, Ilefeldæ 1721. (7) *Immanuelis Weberi Specimen Paræmiarum Hiſtoricarum Primum, Secundum Tertium*, Giſſæ 1715. ſeq. Levioris negotii res eſt colligere Paræmias Hiſtoricas, qvam Hiſtorias Paræmiarum. Siqvidem illas uſus ſaggerit etiam non qværentibus; Has non item. Et auctor qvidem utriqve indagando ſe dedit, ſed Paræmiæ perpaucæ

cæ ſunt qvas congregavit, & origines Hiſtori ricæ, qvas attulit, pleræqve incertæ ſunt & ambiguæ & in caſu poſitæ. Et ſpecimina fer omnia tot alienis conſtipata ſunt, ut, ſi ea re ſecarentur, qvæ nihil pertinent ad rem, pau cis plagulis implendis vix ſuffeciſſent, qvæ nun occupant plures. Qvod factum non eſſet, ſi Eraſ mum imitandum ſibi propoſuiſſet Auctor, qv Paræmiarum origines inqvirit plerumqve, ſe διὰ βραχέων.

Non is multa qvidem verum argutiſſima qvippe
Pauciloqvus, ȣ πολύμυθος.

(8) *Auguſtini Leyſeri Oratio, de malis Academiæ Helmſtadienſis & eorum remediis*; Helmſtadii 1720.

LIII.

C. G. Schwartzius de libris plicatilibus veterum, Altorphii 1717. Vir ad antiqvitates literarias ornandas natus, doctrina, diligentia, judicio, rerumqve multarum cognitione & uſu conſpicuus. Cujus exercitationes omnes demorſos ſapiunt ungves. (2) *Ejusdem de vario ſupellectile rei librariæ veterum*, Ibidem 1725. Ejusdem cum priore metalli exercitatio, ſi appendicem ſive §. 17. exceperis in qvo *de Libris Reſcriptis* Auctor differit; Sed ita ut Bernard de Montfaucon Palæographiam Græcam ei ad manum non fuiſſe appareat. In qva L. IV. C. VII

p.

p. 318. ſeq. præclara ſunt, qvæ de Libris ejusmodi δευτερογραφοις leguntur. Hujusmodi codices, ſcribit l. c. Montfauconius ubi vetuſtiore deleta ſcriptura, nova ſuperſcribuntur, mirum qvam multi occurrant inter eos, qvi duodecimo, decimoqve tertio, & decimo qvarto Seculo exarati ſunt. Ut plurimum autem prior illa Scriptura penitus obliterata eſt, ita tamen ut in ipſa charta vel eradentium conatus, vel artificii veſtigia, vel alia qvædam ſigna ſuperſint. Si qvis decimi tertii, vel decimi qvarti Seculi membranaceos codices diligenter exploret, non multo pauciores iſtiusmodi deprehendet, qvam alios, ubi ſemel tantum ſcriptum fuit &c. (3) *G. Clemens Draudius de Clepſydris Veterum*, Giſſæ 1732. Digna cui minio aſteriſcus appingatur Commentatio. (4) *M. Joh. Godofr. Ungerus de* ערות *h. e. de Papyro frutice ad Eſaiæ* XIX. 7. Lipſiæ 1711. Vox ערות qvæ extat Eſaiæ l. c. eſt ἅπαξ λεγόμενος in SS. Cujus radix incerta, & ſignificatio ita dubia, ut de ea adhuc Philologi certent, & adhuc ſub judice lis ſit. Nec auctor ita vindicavit, qvam C. Stockii manuductione uſus, eidem impoſuit Papyri notionem, ut extra omnem dubitationis aleam ſit poſita. Lectu tamen digna ſunt, qvæ hac occaſione de Papyro diſſeruit, & plura de eo potuiſſet in medium proferre, ſi Sebaſtiani Kirchmeieri Diſſert. de Papyro Veterum, Wittenbergæ 1666. excuſam, & noſtras antiqvitates literarias Ægyptiacas §. 42. p. 91. voluiſſet in ſubſidium vocare. (5) *F. P. Tackius, de Dedica-*

dicationibus Librorum, Gvelpherbyti 1733. Cum qvo ſi conferas J. G. Walchium, de Dedicationibus Veterum, & D. F. Janum de fatis Dedicationum Librorum, non facile deerit qvippiam, qvod ad argumentum hoc accurate cognoſcendum eſt neceſſarium. (6) *M.* G. S. *Greenius de Theologis Græcorum*, Lipſiæ 1733. Cui meletemati non deeſt cultus. Multa enim continet ad Hiſtoriam Theologiæ Græcorum illuſtrandam præclare facientia. Sed argumentum ipſum, qvod hedera ſuſpenſa promittit, non exhaurit. Et unicum caput, *de Sacerdotibus Græcorum*, qvod in C. Brüningii Antiqvitatibus Græcis eſt XVIII. paucis verbis plura dici de Græcorum myſtis, qvam auctor Diſſertationis hujus tanto verborum ambitu.

LIV.

M. C. Schötgenius de Librariis & Bibliopolis antiquorum, Lipſiæ 1710. De quo ſupra N. 52. jam dictum. Ubi Diſſert hujus verſio Germanica eſt allata, quæ hac latina eſt auctior & locupletior. (2.) *M. C. G. Schwartzii de ornamentis Librorum apud veteres uſitatis, Diſſertatio prima, ſecunda, tertia*, Lipſiæ diverſo tempore editæ. Qvinqve ſunt Diſſertationes, qvas Auctor de ornamentis librorum apud veteres uſitatis, in lucem publicam prodire juſſit. Eæque omnes ejus ſunt commatis, ut harum deliciarum cupidos delectent, & nomen ejus, cujus induſtria elucubratæ ſunt, illuſtrent, fidemqve faciant, poſt C. Cellarium neminem facile aptio-

re-

rem eſſe, ad Syſtema antiquitatis literariæ, qvod deſideratur adhuc, condendum, qvam hunc Altorfinarum Muſarum tutorem & antiſtitem. (3.) *M. C. Godofr. Barthii Differt de Imaginibus Veterum in Bibliothecis vel alibi poſitis*, Halæ 1702. Cui utut laus debita deneganda non ſit, cum & ſtilo ſua virtus conſtet & methodo; Attamen nec inficiandum eſt, & rebus qvasdam inſidere maculas. Siqvidem §. 11. p. 12. Voſſii confuſi, & res domeſticæ alienis qvamplurimis ita ſunt accumulatæ, ut ex XXVII. paragraphis vix duo vel tres inſcriptioni Diſſertationis reſpondeant. Qvod tum ex rationibus aliis, tum exinde potiſſimum eveniſſe putamus, qvod Edmundi Figrellii liber de ſtatuis doctorum in Bibliothecis ipſi ad manus non fuerit, utut eundem §. 11. p. 12. qvaſi ab ſe lectum allegaverit, & ad eundem lectorem remiſerit. (4.) *Chriſt. Cellarii lucubratiuncula de Vigiliis & lucubrationibus Veterum*, Halæ 1699. Quæ tota *τὸν λύχνον ἀπόζει*. Sane plus olei qvam vini conſumſit Auctor celeberrimus, & ſuis egregiis lucubrationibus æternam memoriam apud poſteros promeruit. Nec difficile fuiſſet ipſi, de Ariſtophanis, Cleanthis, & Epicteti, lucubrationibus quædam adhuc addere, utpote qvorum lucernulæ omnes in tanta veneratione fuerunt apud antiqvos Græcos, ut priores duæ in proverbium abierint, & ultima magno ære redemta ſit, niſi ſuis cancellis incluſus, maluiſſet aliis ſpicilegium relinquere, qvam meſſem univerſam ad extremum usqve manipulum occupare. Nec exigua etiam ex Joh. Schefferi libro de ſti-

lo exercitiisqve ejus C. XIII. §. 10. p. 170. hu lucubratiunculæ fieri potuiſſet acceſſio. Si v lupe fuiſſet ipſi alienis rivis ſua prata irrigar Imo & e Jani Durantii Caſellii Variis qvæda ſua facere qviviſſet, qvi Problemati, *qvo pa& Homeri tempore in tenebris lumen fieret?* L. I Var. Lect. C. 18. p. 253. ſatis facturus nc plane nulla habet conlectanea ad hoc argume tum ſpectantia. (5.) *Ejusdem de ſtudiis Roman rum literariis in urbe & provinciis*, Halæ 169 Qvod Auctor celeberrimus in inſcriptione pr mittit, id in tractatione etiam egregie adin plet, & ita adimplet, ut, ſi ex hoc ungue le nem æſtimare liceat, non poſſimus non ita fe re judicium: *Cellarium præ cæteris concinnanc Syntagmati antiquitatis literariæ fuiſſe parem.* Sar hæc fimbria non levidenſe ſubminiſtrat teſtim nium de texti venuſtate. Et inſpecto hoc dig to temperare nobis vix poſſumus, qvin Colo ſum univerſum exoptemus. (6.) *M. Conra Budde de Studiis liberalibus apud Veteres Rom nos*, Jenæ 1700. Cedit in pluribus Buddeu Cellario, ſed in nonnullis quædam attulit, qu Cellario exciderant. Adeoque Diatribe utriu qve digna eſt, quæ in Syntagma antiqvitati literariæ adſciſcatur. (7.) *M. Ge. Nicol. Krieg de peregrinationibus Romanorum Academicis*, Jen 1704. Auctor doctiſſimus recenſet in ho ſcripto gentes, & inſigniora loca, quæ Roma ni adierint, prudentiæ, ſcientiæ, & morum com poſitionis cauſa. Atque ſic præ cæteris agit d peregrinationibus eorum in Academiam Athe nienſem, Rhodiam, Apolloniam, Maſſilien

ſem

ſem, Neapolitanam, Mytilenenſem, Alexandrinam, Smyrnenſem, Mediolanenſem, Burdigalenſem &c. Reliqva Græciæ, Siciliæ, Galliæ, Hiſpaniæ, Brittannicæ, Africæ, Armeniæ, Thraciæ loca ſpatiorum anguſtia excluſus præterit, tam præclare hoc ſuo officio defunctus, ut omnes non præteriiſſe malint, & huic ſuo Chronico literario Paralipomena adhuc adjeciſſe. (8.) *Georgii Paſchii Diſſert. de uſitata Veterum exemplo ratione tradendi per Dialogos*, Kiloni ſine anno. Cujus ſtilus, methodus, & argumentum ipſum tale eſt, ut laudem Auctori jam conciliarit non tralatitiam, majoremqve conciliaſſet adhuc, ſi lambere hunc fœtum, & ad majorem deducere perfectionem perrexiſſet, ſicut cæperat. E Scheda enim fugitiva, dum in corpus tranſumſit iſtud hanc ſuam laboris Academici particulam, qvod *de variis modis moralia tradendi* inſcripſit, & titulum fecit dilucidiorem, & quæ minus accurate expreſſerat emendavit, & quæ hinc inde omiſit, ſupplevit inſuper & adjecit. (9.) *M. J. Phil. Treuner de Antiqvo interrogandi modo ad mentem Platonis & Ariſtotelis*, Jenæ 1688. In qvo Schediasmate totus in eo eſt Auctor, uti commonſtret antiqvum interrogandi modum non ſusqve deqve habendum in Republica literaria, ſed ob ſummam, qvam habet utilitatem, poſtliminio in eam reducendum. Atqve hoc ipſo abit a mente Paſchii, qvi dictionem per dialogos inſtitutam ad Philoſophandum minus idoneam eſſe exiſtimat, qvod res apta convenientiqve ſerie non elaboretur, nec tam firmis, ut debet ra-

 tio-

tionibus fulciatur, neqve in ſua membra & articulos juſte digeratur. (10.) *Joh. Andr. Schmidius de diverſis diſputandi Proceſſibus*, Jenæ 1684. Brevis omnino, ut eſt in titulo, ſed nervoſa ſimul hæc eſt disqviſitio a Paſchio juxta & Schneidero (in Diſſert. de variis argumentandi methodis Veterum & Recentiorum) diligenter lecta, & diligenter uſurpata, qvi inventis Schmidianis inventa ſua adjicientes, novas inde ſcenas in Republ literaria adornarunt. Et optandum omnino eſſet, ut *Logica Ebræorum*, & *Logica nov-antiqua* vidiſſent lucem, de qvibus Auctor doctiſſimus in hoc Schediasmate Lectori ſpem qvandam facere videtur. (11.) *M. Gerhard Wichmann de Vigiliis*, Wittenbergæ. 1660. Qvam tradendam ſibi ſumit Auctor de Vigiliis veterum Judæorum, Romanorum & Græcorum doctrinam, eam ita perſeqvitur, ut ipſe non ſatis didiciſſe videri qveat, qvod alios docere conatus eſt. Noctem jam tempore Homeri fuiſſe τριφύλακτον, h. e. in tres vigilias diſtinctam nosmet in Idea Syſtematis antiquitatis literariæ Sect. IV. C. 8. p. 233. non uno Homeri teſtimonio probavimus. (12.) *Chriſt. Cellarii de melioribus literis reſtituendis oratio*, Halæ 1697. (13.) *M. G. Vockerod Fætura artificioſa Jacobi*, Jenæ 1689. (14.) *M. C. G. Barthii de recitatione & retractatione veterum Diſſert.* Halæ 1701. Quæ ſuas omnino habet laudes. In verbis enim elegantia, & in rebus diligentia & judicii perſpicacia elucet; Sed & leviores qvasdam habet maculas. Qvippe recitationem veterum Græcorum obiter tantummodo & ὡς ἐν παρόδῳ tangit

git, & latinorum non ita exhaurit, ut non quam plurima notatu digna præterierit. Qvod qvidem ex duplici cauſa accidiſſe hariolamur. (1.) Qvod Auctor iis ſubſidiis inſtructus non fuerit, quæ ad argumentum hoc abſolvendum reqviruntur, (2.) qvod iſtud ad mentem ſententiamqve C. Plinii Cæcilii ſecundi ſolummodo tractandum ſibi ſumſerit. Adde qvod & in Oeconomia operis humani qvippiam paſſus videri qveat, dum §. 24. & 25. de cauſa retractationis prolixe diſſerens, membra hujus corporis inter ſe confundit, & a poſteriori ad prius rurſus delabitur. (15.) *Joh. Andr. Schmid de Lectionariis Orientalis & Occidentalis Eccleſiæ in genere, & ſigillatim de Joh. Chryſoſtomi Lectionario MScto*, Helmſtadii 1703. (16.) *M. Gvil. Juch, de modis probandi innocentiam apud veteres*, Jenæ 1709.

LV.

Melchioris Zeidleri Tr. de gemino veterum docendi modo Exoterico & Acroamatico, Regiomonti 1685. De qvo negari non poteſt, Auctorem in eo non ubiqve ſecutum methodum docendi Acroamaticam; Sed multa inſperſiſſe vulgaria, & ad Lectores extraneos & vulgares potius ſpectantia, qvam οἰκείϛ ſive genuinos & domeſticos. Aliena etiam nonnulla & parum ad ſuum inſtitutum facientia; Imo & minus decenter interdum crambem eandem bis recoxiſſe, atqve hanc ſuam ἀνομαλίαν §. 26. p. 66. Simili qvodam diſſimili excuſare voluiſſe; Attamen & hoc extra dubitationis aleam eſt poſitum, mul-

ta plæclara de modo docendi veterum ab e annotata. Et titulo hujus Operis, ſi non i omnibus, in quibusdam tamen egregie ſatisfa ctum. Neqve enim exhaurire poterat hoc ar gumentum penitus, qvi & ſuum genium, & Michaelis Piccarti Iſagogen in lectionem Ariſto telis ſecutus, introductionem in libros huju Philoſophi meditabatur, & ſic ad docendi mo dum veterum hoc animo tantum erat digreſſus ut lucem daret ſuo themati, non ut illud e profeſſo illuſtraret.

LVI.

M. Joh. Held de Judaeorum Synagogis & Scho lis, earundem antiqvitate & propagatione, rebu Sacris, variis ſtudiorum generibus, Doctoribus, a auditoribus, Norimbergæ 1664. Egregia hui vino ſuſpenſa eſt hedera, & tenui opuſculo am bitioſus titulus præſcriptus. Sed parum reſpon det nigrum ſuo rubro, & mus ridiculus naſci tur, dum montem ingentem parturire vides Perpauca enim ſunt, qvæ præſtat Auctor ex iis qvæ promittit Lectori. Et qvæ præſtat non d ſuo largitur, ſed de alieno. Qvicqvid enim bo ni habet ex Altingio collegit, a qvo præcepto re p. 5. ſe diffidere ſimulat ingratus diſcipulus Reliqva qvæ ipſe addidit & pauca ſunt & levi denſia, & vix digna tanto hiatu & rictu, qv os ſuum diſtendere Auctori placuit. (2.) *M Valentinus Fridericus de titulis Doctorum Judaico rum*, Lipſiæ 1692. Qvæ Diſſert. tota ex Jaco bi Altingii Hiſtoria Academiarum Ebraicarum e

ex

exſcripta, Altingii nomine ſtrenue ſuppreſſo. (3) *M. Joh. Jacobus Qvand de Atramento Hebræorum Exercitatio Rabbinico-Talmudica*, Regiomonti 1703. Qva Auctor Cl. ſuam in Rabbinicis & Talmudicis abunde demonſtravit Polyhiſtoriam. Et hoc uno ſpecimine probatum dedit omnibus, ſe ad Syntagma qvoddam antiqvitatis literariæ Ebræorum componendum tam aptum eſſe, qvam qvi maxime; Et unum Joh. Jac. Qvandtium decem Georgiis Urſinis hac in parte eſſe præferendum. (4.) *Georgii Urſini Antiqvitates Ebraicæ Scholaſtico-Academicæ*, Hafniæ 1702. In qvibus Antiqvitatum loco meras novitates affert Auctor, easqve protritas fere & ubiqve obvias.

LVII.

M. G. Vockerodt Hiſtoria Societatum & rei literariæ ante diluvium. Acceſſit fragmentum ex libris Henochi de Egregoris, Jenæ 1687. Duabus hæc Diatribe abſolvitur capitibus, qvorum primum de Hiſtoriæ hujus Scriptoribus agit, alterum de ſodalitiis & monumentis literariis mundi primi ipſis, adeoqve ſtatum *Sethianorum ac Cainitarum* literarium depingit, qvorum illi *Filii Dei*, *hi Filii hominum* in SS. ſunt appellati. Acceſſerunt poſtea in ſecunda editione, qvæ A. C. 1704. ibidem in 8vo prodiit ſupplementa, qvibus ſodalitas Crotonienſis & Ephebi, nec non primorum Chriſtianorum conventicula, & hetæriæ, imo & ſocietates ψευδωνύμου γνώσεως, conventus Chriſtianorum publici, cum pri-

vatis collegiis antiqvioribus ſub Papatu, & recentioribus ad morum emendationem inſtitutis, & literarum conventus Berolinenſes & Halenſes ſunt deſcripti. Qvæ omnia magna navitate & induſtria ab Auctore ſunt collecta. (2.) *C. H. Rittmeyeri Diſqviſito de Kiriath-Sepher ſive civitate literaria*, Joſuæ XV. v. 15. Helmſtadii. In qva nihil certi de hac urbe affirmari poſſe docet, qva de cauſa illo nomine olim ſit appellata, qvando itidem & qvare id mutatum deinceps in *Debir*, nec non in Kiriath Sanna. Varias etiam variorum ſententias enarrat, vel ſi mavis conjecturas, & tandem concludit, omnes eas infirmo niti tibicine, & idoneis deſtitui probationibus, eo qvod univerſa hæc πραγματολογία nullo alio fundamento qvam ſolius onomatologiæ incumbat, adeoqve conjicii hoc qvidem, at probari non poſſe, eam vel Academiam qvandam vel urbem fuiſſe literariam. (3.) *M. Chriſt. Bornitius de Synagogis veterum Ebræorum*, Wittenb. 1650. Qvi Synagogas fuiſſe ædificia, ubi Judæi ex inſtituto convenerint diebus certis, legis percipiendæ & precum cauſa, non male conjectat §. 3. nec inepte probat dicta priora fuiſſe Judæorum officia §. IV. & V. Sed qvæ ſeqvuntur in deſcriptione, Judæos certis diebus in iis conveniſſe legis percipiendæ & precum cauſa, Diſſertationi ſecundæ reſervat, quæ an ſucceſſerit poſtea certo affirmare non poſſumus. (4.) *Joh. Ericus Oſtermannus de Convivandi cænandiqve veterum ritibus*, Wittenb. 1643. Parum notæ ſunt Oſtermanni hujus Sche-

Shediaſmata, digna tamen omnia quæ multis innoteſcerent, qvia varia literali doctrina ſunt reſperſa. (5.) *J. M. Mayfart, Bildniſs eines wahren Studenten*, Erfurt 1634. Qvo nemo Academiarum lutoſas maculas acutius perſpexit, nemo majori παῤῥησία deteſtatus eſt. Utinam hoc tempore intemeratior earum eſſet facies. Sed

Ætas parentum pejor avis, tulit
Nos neqviores; mox daturos
Progeniem vitioſiorem.

Siqvidem eædem Erynnes adhuc Bachantur in noſtris Academiis, ſi Pennaliſmum exceperis. (6.) *Joh. Andr. Schmidius de Gymnaſiis literariis Athenienſium*, Jenæ 1688. Gymnaſia Athenienſium literaria in hac Exercitatione deſcribit Auctor celeberrimus, ſed nobiliora tantum, & maxime illuſtria, & qvorum præcæteris in ſcriptoribus antiqvis fit mentio; Videlicet Platonicorum Academiam, Cynicorum Cynoſarges, Ariſtotelicorum Lyceum, Stoicorum Stoam, Epicuræorum hortos, Gymnaſium Ptolomæum. Reliqva, ſcilicet Canopum, Odeum Palladium, Prytaneum, Tempe &c. ſilentio præterit, qvia nihil vel parum memoratu dignum de iis in Hiſtoria Græcorum literaria ſe ipſi obtulit. Et ſane ſex priora ita ab eo deſcripta ſunt, ut omnibus, ejusmodi argumentum in poſterum occupaturis, exemplo eſſe qveant. (7.) *M. Benjamin Hederici Comment. de Schola Alexandrina & Tarſenſi*, Wittenb. 1704. Perbre-

vis

vis & conciſa, ſed digna qvæ legatur. (8.) *Friderici Schraderi de typis Academiarum ab Eruditis & ſapientibus annotatis*, Helmſtadii 1703. (9.) *Phil. Theod. Veer Poortennii Diſcrepantia Dei, & Hominum de Scholis judicia*, Coburgi 1709. (10.) *J. C. Schomerus de Collegiatiſmo, tam orthodoxo qvam heterodoxo*, Luneburgi 1692. Dignum Opus qvod ab omnibus accurate, & ſtudioſe lectitetur, qvi, qvo loco *Collegia pietatis*, jam inde ab A. C. 1670. uſqve ad hunc temporis articulum in diverſis Proteſtantium cœtibus freqventata, habenda ſint, noſſe deſideret. Nam licet in theſi tantum & abſtracto, ut loqvuntur Philoſophiæ Magiſtri, de iisdem agat Auctor, nec ad hypotheſin ſive concretum ſe unqvam demittat, attamen de legalitate, & neceſſitate & utilitate eorundem rationibus ab utraqve parte conqviſitis ita diſſerit, ut ejus doctrina, pietas, prudentia, moderatio, & qvicqvid laudari poteſt in Theologo ubiqve excellat & emineat. (11.) *Beſchreibung des dritten Leipziger Jubilæi*, Jenæ 1710. (12.) *Joh. Stigelius de cauſis qvare conſtituantur*, Academiæ 1558. (13.) *Joh. Baggeri Jubilæus Academicus*, Witteb. 1666. (14.) *Joh. Bugenhagen, wie es Wittenberg 1546. in dem damahligen Krieg ergangen*, Witteb. 1547. Schediaſma perrarum, & dignum qvod Annalibus iſtius ævi integrum inſeratur, qvia ab auctore Ευγχρόνῳ & αὐτόπτῃ concinnatum multa ſingularia continet, qvæ alibi non facile invenias. (15.) Ανακαινισις Gymnaſii Magdeburgenſis, cum ſuis Programmatibus, legibus, lectio-

ctionibus &c. Magdeburgi 16 9. (16) *M. Joh. Blocii, de pane lucrando*, Roſtochii 1617. (17.) Ejusdem *de Diaboli filia*, Magdeb. 1618. (18.) Ejusdem, *de Diaboli pro-filia*, Ibidem, Eodem. (19.) Ejusdem *Martinale, de qvibusdam hodie bibentium moribus & geſtibus.* Ibidem, Eodem. (20) *Dominici Arumæi, de jure Salariorum, ſtipendiorum, Mercedum*, Jenæ 1630. (21.) *Joh. Manitius, de Academia & Academicis Honoribus.* (22.) *M. Eliæ Geisler, de Societate Fructifera*, Lipſiæ 1672. (23.) *M. Valentini Friderici, de Capillamentis, von Barücken*, Lipſiæ 1673. (24.) *Preuſſiſche Societät der Wiſſenſchafft*, Berlin 1711. (25.) *M. Frid. Hannibal Stempel, de Societate Abbreviatorum Romana*, Jenæ 1704. (26.) *Anton Ulrichs Academie in Wolfenbüttel*, Wolfenb. 1710. (27.) *Academici Collegiati templi Inauguratio*, Helmſt. 1704.

LVIII.

Joh. Math. Meyfarti Erinnerungen von dem Verderbniſs der hohen Schulen, Schleiſſingen 1636. Vir doctus, gravis, pius, & Pietiſta ante Pietiſtas, Wolfgangi Heideri diſcipulus, (p. 213. 231.) qvi Præceptoris hujus excitatione & propria experientia edoctus Academiarum prolapſam diſciplinam acute perſpexit, & tanta animi firmitate deteſtatus eſt, ut omnes ejus vim imperterritam admirati ſint.

Illi

Illi robur, & æs triplex
Circa pectus erat, qvi fragilem truci
Commiſit pelago ratem
Primus, nec timuit præcipitem Africum,
Decertantem aqvilonibus,
Nec triſtes Hyadas, &c.

Nec nihil egit hoc opere Meyfartus. Siqvidem hoc ipſo ſuſcitavit dormientes Scholarum Ephoros, & ut de repurgandis Muſarum officinis, & abrogando *Pennaliſmo* inprimis cogitarent, inſtigavit.

LIX.

Friderici Lucæ Europæiſcher Helicon, auf welchen die Academien von Anfang der Welt bis itzo aller Nationen, beſonders Europæ, mit ihren Fundationen, Unglücks-Fällen vorgeſtellet, Francfurt 1711. Qvæ inſcriptio aureos montes pollicetur, ſed qvi in fumos poſtea deſinunt. Nec præſtare poteſt Auctor ea, qvorum tam opimam ſpem oſtentat in Operis Propylæo. Siqvidem non unius eſt hominis, Hiſtoriam univerſalem condere Scholarum omnium ab O. C. uſqve ad hæc tempora. Nedum ejus, qvi Hiſtoriæ literariæ cognitione leviter tantummodo eſt tinctus. Et apparatu librorum, qvi ad eam cognoſcendam reqviruntur, non ſatis inſtructus, & facultate judicandi ita deſtitutus ut rerum delectum habere vix valeat. Et ne temere hoc dixiſſe videamur; Age, dabimus Hiſtoria

ſtoriæ Scholarum Græcarum qvandam σκιαγραφίαν, qvam olim eandem incudem cum Auctore tundentes in chartam conjecimus, & Lectorem ſolicitabimus, ut eandem cum Luca noſtro contendat, qvi P. 3. C. 4. p. 210. Scholarum Græcarum memoriam e tenebris eruere, & chartis hiſce ſuis inſerere conatus eſt.

§. 1. Scholæ Græcorum ſuum habuerunt.

1.) Ortum.
2.) Progreſſum.

§. 2. Ortum grando habuerint æqve obſcurum eſt, ac qvando vox iſta *Scholæ*, de ludis literariis uſurpari cæperit. Siqvidem juxta Auſonium

- - Grajo Schola nomine dicta,
Juſta laboriferis tribuantur ut otia Muſis.

Qvod enim Joh. Templerus Theologus Anglus in Idea Theologiæ Leviathanis, Dogm. XL, exiſtimat, Veroſimile eſſe Japheti poſteros, ſuas in Græciam aliasqve Occidentis partes deduxiſſe colonias, ante lingvarum confuſionem, & extructam turrim Babelicam, ſimulqve illas Artes propagaſſe, qvas ex Noachi ſchola hauſiſſent; Id vero tam eſt diſſimile, ut, notante Adamo Rechenbergio in Exercit. de origine & uſu Scholarum §. 10. p. 496. Auctor ipſe de eo fluctuaverit, Antiqvitatis Sacræ & profanæ teſtimonio ac aſſenſu deſtitutus. Et ſi vel maxime daremus Templero hoc παράδοξον Hi-

Hiſtoricum, & fictam ex ingenio Japheticam migrationem; Scholæ tamen Græcorum hoc ipſo non fierent annoſiores, tum qvia Japheti progenies Scholas procul dubio conſtituiſſet Ebraicas, non Græcas, tum qvia & pari veroſimilitudine dici poſſet, eam a reliqvis Noachi poſteris tam procul diſſitam, artes ſ. Scientias a Noacho traditas protervis dediſſe ventis portare in mare Creticum, & iisdem ſtrenue valedixiſſe. Sane recentiores multo Scholas Græcorum facit Petrus Lambecius, qvi L. 2. C. ... Prodromi Hiſt. lit. p. 129. Cecropem natione Ægyptium Moſi σύγχρονον eas primum aperuiſſe ſcribit. Et huic Epochæ adhuc qvædam Secula detrahit Georgius Hornius, qvi in Hiſtoria Philoſophica L. 3. C. 7. & 8. p. 157. natales earundem a Mythologis hujus gentis, & Homero inprimis arceſſit.

§. 3. Qvoqvo autem modo ſe res habeat, & qvæ Græcarum Scholarum prima ſit Genealogia, id certum eſt, eas ad imitationem barbararum gentium primum inſtitutas, plane ut Philoſophia Græcanica a barbarica eſt derivata. Atqve hinc a primo ſuo exordio progreſſum habuerunt.

1.) Feliciorem,

2.) Infeliciorem.

§. 4. Feliciorem progreſſum habuerunt a primo initio, uſqve ad Seculum III. poſt C. N. Hoc enim temporis articulo effloruerunt.

1.) Plu

1.) Pluſculum.
2.) Plurimum.

§. 5. Pluſculum effloruerunt a primis natalibus uſqve ad regni Perſici ſplendorem, vel, ſi navis Hiſtoriæ literariæ Epocham, uſqve ad Socratem, qvi Seculo V. ante C. N. inclaruit. Hoc enim tempore effulſerunt, Scholæ

(1.) *Heroicæ*, in qvibus diſcipuli prudentia Politica & Legislatoria augebantur. Et huc ſpectat inprimis Gymnaſium Cretenſe, in qvo Lycurgus a Thalete Muſico & ICto eſt eruditus, teſte Joh. Philippo Pfeiffero in Antiqvit. Græcis L. 2. C. 66. p. 444.

(2.) *Poëticæ*. In qvibus res veræ fabulis involutæ vincto ſermonis genere proponebantur.

(3.) *Philoſophicæ*, in qvibus de rebus divinis ac humanis libere diſſerebatur. Atqve in iis eluxit præ cæteris Schola

(a) *Pythagorica*, a Pythagora Samio inſtituta Sec. VI. ante C. N. qvæ annos 250. floruit.

(b) *Jonica*, cujus auctor Thales Mileſius Cyro Συγχρονος.

(c) *Eleatica*, cujus Stator Xenophanes Colophonius, Spinoſæ Prodromus.

(d) *Cyrenaica*, ab Ariſtippo Cyrenaico excitata.

N (e) *Elia-*

(e) *Eliaca*, a Phœdone Elienſi adaperta.

(f) *Megarica*, ab Euclide Megarico in urbe Megari reſerata, de qva videndus Joh. Caſpar Günther de modo diſputandi Megarico §. 2. p. 3.

Atqve hæ Scholæ omnes fuere privatæ ac domeſticæ, non publicæ, non auctoritate Magiſtratus conſtitutæ, nedum ex ærario publico conſervatæ. Tantum enim abeſt, illuſtris Viri Hermanni Conringii judicio in Antiqvit. Academ. Diſſert. I. p. 8. illis temporibus ſumtu publico civitatum nutritos fuiſſe artium ſcientiarumqve doctores, ut ne locus qvidem aliqvis publicus Magiſtris illis fuerit conceſſus. Teſtimonio certe vel unus Socrates poſſit eſſe, cujus tamen eruditionem & variam Sapientiam ſaltim potiſſimi Atticorum civium ſunt admirati, qviqve eam ob cauſam ſummo in pretio hominem habuerunt. Vixit ille vitam privatam inops, nullo ſtipendio publico, & docuit, non certo qvodam inqve uſum conſecrato auditorio, ſed modo in via publica, modo in taberna qvadam, modo ſub platano, aut alia qvadam patula arbore. Eadem vero conditio fuit etiam illorum, qvi aut artes Mathematicas, Geometriam ſcilicet, Arithmeticam & Aſtronomiam docebant, aut Poëticam vel Muſicam artem profitebantur. Præter has autem liberalium artium, & Philoſophiæ, Medicinæqve Profeſſiones non habuit tum temporis illa cultiſſima terrarum Græcia Magiſtros eruditionis. Neqve enim

eran-

rant, qvi cultum divinum docerent in publi-
o, aut Attici juris prudentiam profiterentur.

§. 6. *Plurimum* excreverunt Scholæ Græco-
um a Socrate, uſqve ad Sec. IV. poſt C. N.
Iac enim temporis periodo auctæ ſunt nume-
o, immunitate, ſplendore. E privatis factæ
unt publicæ, eæqve peculiaribus legibus, ju-
ibus, privilegiis, & inprimis libertate do-
endi donatæ, & ab exteris etiam ob doctorum
elebritatem viſitatæ. Conf. Coringii Anti-
ıvit. Academ. Diſſert. I. p. 8. Adamum Rechen-
ergium, de Origine Scholarum contra Hob-
eſium §. XI. p. 497. Inclaruerunt autem præ-
æteris Scholæ

I. *Athenienſium.* Et in iis,

(a) *Academia* Platonis, Academicorum An-
tiqvorum Patriarchæ. Hæc enim Scho-
larum publicarum apud Græcos vide-
tur fuiſſe *prima*. Atqve de ea peculia-
rem & non contemnendam orationem
conſcripſit Joh. Peter Ludewig, Halæ
1693. Secutus in ea veſtigia Herman-
ni Conringii in Antiqvit Academ. Diſ-
ſert. I. p. 7. Et in Supplem. I. p. 47.
Et Supplem. 7. p. 221. Et Joh. Andr.
Schmidium in Diſſert. de Gymnaſiis
Athenienſium literariis p. m. 6. ſeq.

(b) *Lyceum* Ariſtotelis, Peripateticorum Prin-
cipis, de qvo præclare diſſerit J. A.
Schmidius l. c. p. 36.

(c) *Cynoſarges* Antiſthenis, Cynicorum pa tris, qvod accurate deſcribit J. A Schmidius l. c p. 25. Et Meurſius i Athenis Atticis, C. 3. qvem & Con ringius laudat hoc nomine in Antiqvi Academ. Supplem. I. p. 197. teſtatui qve, qvod Lyceum & Cynoſarges præ clare proſecutus ſit.

(d) Stoa Zenonis, Stoicorum antiſtitis, qvar item graphice depingit J. A. Schmidiu l. c. p. 47. Aſt nimiæ libertatis in phi loſophando inſimulat Herm. Conrin gius in Supplem. X. ad Antiqv. Acac p. 226.

(e) *Horti* Epicuri, Sectæ ὁμονύμȣ Auctori qvos ſuis coloribus delineat J. A. Schmi dius l. c. p. 56. Scholaſticorum autem privilegiis indignos fuiſſe cenſet Herm Conringius l. c. p. 226. propter impu gnatas reipublicæ conſervandæ neceſ ſarias ὑποθέσεις de providentia Dei, ani mæ immortalitate, & judicio divin etiam a morte accipiendo.

(f) *Porticus* Pœcile, qvæ Schola fuit Hiſto rica & Geographica. Vide Tobiæ Ec kardi Porticus Scholas veterum, Qved linburgi 1711. editas.

(g) *Gymnaſium* Ptolomæum in foro nov Athenienſium ſitum, de qvo legen dus J. A. Schmidius l. c. p. 59.

(h) *Ca*

(h) *Canopum*, Odeum, Palladium, Prytaneum, Tempe & alia, de qvibus pauca occurrunt ἀξιομνημόνευτα, juxta Schmidium l. c. p. 60.

II. *Lacedæmoniorum*, de qvibus conſulendus Joh. Phil. Pfeifferus in Antiqvit. Græcis L. 2. C. 66. p. 443.

III. *Corinthiorum*, apud qvos inprimis inclaruit Κράνιον. Vide Pfeifferum l. c.

IV. *Rhodiorum*, apud hos enim fuit Gymnaſium Athenarum æmulum, qvod Romani ſibi præ cæteris eligebant, & freqventabant plurimum, ut docet, M. Georg. Nic. Kriegk in Diſſert. de peregrinat. Rom. Acad. §. 38. p. 39. ſeq. Adde Pfeifferum l. c. p. 444.

V. *Apolloniorum*. Vide Kriegkium l. c. §. 45.

VI. *Mytilenenſium*. Kriegk l. c. §. 59. p. 60.

VII. *Tharſenſium*. Kriegk l. c. §. 61. p. 62.

VIII. *Laodicenſium*. Conringius l. c. p. 11.

IX. *Conſtantinopolitanorum*. Conf. Codicem. Juſtin. L. II. tit. 18.

X. *Alexandrinorum*. Herm. Conringius Diſſert. I. Antiqv. Academ. p. 23.

Ac eas qvidem partim ante, partim poſt C. N. floruiſſe, teſtis eſt Hiſtoria illorum temporum, qvæ ſtatum reipublicæ literariæ deſcribit. Ac licet interdum duro neceſſitatis telo ceſſerint Muſæ, & ſuas ædes aliis in habitandas reliqverint,

rint, redierunt tamen poſtea, & ſuas æde rurſus occuparunt. Qvippe Georgius Abu pharajus in Hiſt. Dynaſtiarum Dyn. VII. p. n 77. Auctor eſt; Adrianum Cæſarem juſſiſ extrui in urbe Athenis ſcholam, atqve in e ſapientes multos conſtituiſſe, & leges Solon & Draconis ratas feciſſe. Atqve exinde floruiſ ſcientias Athenis. Et patet ex Ludolphi Nec cori ſive Kuſteri Diatribe, de Muſeo Alexar drino, & Herm. Conringii Antiqvit. Acad. Di ſert. I. p. 23. ſeq. Ac Joachimi Joh. Made Epiſtola, de Scholis Veterum, ad Conringiu perſcripta, Græcos Alexandriæ Scholas public habuiſſe a Seculo III. uſqve ad Sec. VI. poſt C N. Qvorum verba in Hiſtoria Scholarum Æ gyptiarum attulimus.

§. 7. *Infeliciorem* progreſſum habuerunt Scho læ Græcorum a Seculo IV. poſt C. N. uſqve a præſentem temporis Articulum. Siqvidem

(1.) A Seculo IV. uſqve ad Seculum IX. e ſpirarunt ſenſim. Qvippe

(a) A Seculo ſexto omnes Scholæ, imo ta tum non omnis eruditio (Conring hæc verba ſunt, qvibus utitur in Ant qvit. Academicis Diſſert. I. p. 28.) i tota Occidentali Rom. Imperii part per Italiam, ajo, Galliam, Hiſpaniar & Africam, a *ſeptimo* autem per on nem Orientalem Regionem, Aſia nempe, Græciam & Ægyptum, fu ditu

ditus, Germanicarum Scythicarumqve gentium, alibi Saracenorum, florentiſſimas Romani Imperii provincias occupantium barbarie deletæ ſunt. Imo, qvod mireris, ipſemet Juſtinianus Cæſar, Scholarum fortunam haud parum labefactavit. Diſerte enim Joh. Zonaras de Cæſare illo Tomo 3. Nec vero hoc duntaxat, ſed & alia plura templa extruxit, ad qvorum ædificationem cum infinitis egeret pecuniis, de conſilio præfecti liberalium artium olim conſtituta ſtipendia in omnibus urbibus ſuſtulit, qvas vacantibus literarum ludis ruſticitas invaſit. Idem plane jam memoraverat Procopius Juſtiniani σύγχρονος. Imo ex Procopio hæc deſcripſit Zonaras. Verane hæc ſint, an in odium conficta, haud dixerim. Id certum eſt, præter exiguas reliqvias Conſtantinopoli ſuperſtites, in omni iſthoc Chriſtiano orbe Scholam illuſtrem nullam poſt Muhammedis tempora ſuperſtitem commemorari.

(b) Seculo VIII. Schola Conſtantinopoli adhuc ſuperſtes per Leonem Iſaurum εἰκονομάχον deleta eſt, prout prolixe docet ex Joh. Zonara, & Paulo Diacono Herm. Conringius l. c. Qvibus adhuc ſuperaddit Conſtantinum Manaſſen Joach. Joh. Maderus, in Epiſtola ad Conringium de Scholis veterum, qvæ

Antiqvit. Academ. ſubjuncta eſt p. 398.

(2.) A Seculo IX. uſqve ad Seculum XV. reſpirarunt. Qvippe

(a) Bardas Cæſar A. C. 850. ſub Michaële tertio Imperatore vecorde & ignavo inter innumera mala hoc tandem boni fecit, qvod eruditionis provehendæ magnum ſtudium habuit. Nam cuiqve diſciplinæ ſcholas conſtituit, & doctores deſignavit, & ſingulis publica ſtipendia decrevit, & omnibus magnum & communem doctorem præfecit Leonem Philoſophum, poſtea Theſſalonicæ Epiſcopum. Itaqve effecit ut literæ floreſcerent, exiguoqve tempore incrementa caperent, atteſtante Zonara Annalium Tomo 3. p. 129. ſeq Edit. Baſil.

(b) Conſtantinus Porphyrogennetus Leonis Philoſophi filius, is qvi libro de thematibus & excerptis inclaruit. Seculo a nato Chriſto X. tam philoſophiam, qvæ pene in oblivionem venerat, qvam alias diſciplinas, doctoribus ordinatis, jam deficientes refocillavit. Ut teſtis eſt Joh. Zonaras l. c. p. 135.

(3.) A Seculo XV. uſqve ad hæc tempora *ſuſpirarunt.* Qvippe Imperio Oriental[i]

ex-

extincto, & Græcia univerſa a Turcis ſubacta,

In Latium ſpretis Academia migrat Athenis.

Et licet non prorſus fidem habeamus P. Bellonio, qvi in Obſervat. L. I. C. 3. p. m. 11. ſcribit, tam inſignem apud Græcos hodie regnare barbariem, ut nulla apud eos urbs inveniatur, in qva ſit Academia; Neminem etiam eſſe, qvi ſuos liberales artes aut literas edocere curet, qvippe Alexander Hellanicus natione græcus, & in Academiis Germanicis diu verſatus, in libro de ſtatu præſenti Eccleſiæ Græcæ C. 3. & 4. plane docet contrarium, & Joh. Mich. Heineccium, æqve ac Joh. Fechtium l. c. caſtigat acerbiſſime, qvi Græcos hodiernos denſiſſimæ barbariei, plane ut Bellonius, inſimulaverant, ſcribitqve teſtis αὐτόπτης & ἀξιόπιστος, & Scholas adhuc ſupereſſe in Græcia & Academias, & qvendam ſane bonarum literarum guſtum; Attamen tantum abeſt, ut Scholæ hodiernæ Græcorum cum antiqvis illis ludis literariis æqviparandæ ſint, ut vix umbram eorundem referant. Siqvidem nec ipſe Hellanicus civium ſuorum acris defenſor l. c. miſeram earum conditionem diſſimulare poteſt.

Hæc noſtra eſt qvaliscunqve de Scholis Græcorum Commentatio Hiſtorica. Qvæ an cedat

Auctoris Commentationi, an eandem poſt ſ[e] relinqvat, tuum erit Lector definire.

LX.

Diploma Caroli M. Imperatoris de Scholis Osnabrugenſis Eccleſiæ græcis & latinis Critice expenſum ab A. I. 1717 Extat hæc charta Carolina in Ferdinandi Epiſcopi Monumentis Paderbornenſibus p. m. 299. edit. Francofurt. 1713. & ab Auctore hoc A. I. h. e. Joh. Georgio Eccardo νοθείας eſt inſimulata, a Jodoco autem Hermanno Nunninghio Canonico & Scholaſtico Werdenſi defenſa, ſed ab Eccardo denuo impugnata, & Criſis hæc ab adverſarii objectionibus vindicata. Nec cottidiani prorſus ſunt commatis qvæ Eccardus privilegio iſti Carolino opponit. Digna ſane quæ ſemel & iterum legantur, ob varias obſervationes Criticas, ad artem Hiſtoricam & Criticam ornandam perneceſſarias. Sed conjecturis ſuis indulget nimium, & cavillis, & puritatem dictionis tam parum curat, Scriptorum chartis ævi medii innutritus, ut omnes fere paginæ barbarismis & ſolæcismis, ſint inqvinatæ. Sic enim v. g. legitur in cenſuræ Apologia genuior, p. 59. 69. ignorantior p. 68. genuinitas p. 48. pleniter p. 68. Archivium 59. adverſus aliqvem vitilitigare 59. Vereor hæc tela obtuſa eſſe, & non feritura 48. Difficulter ad hoc reſpondi poteſt 46. &c. (2.) *J. L. Bünemann de Bibliothecis Mindenſibus antiqvis & novis*, Mindæ 1719. Vir vigilans & induſtrius. In Hiſtoria literaria & cognitione librorum cumprimis

primis non perfunctorie verſatus. Bibliotheca ſelecta ipſemet inſtructus. Adeoque ad Bibliothecas Mindenſes deſcribendas peridoneus. (3.) *M. I. Eckards Nachricht von denen öffentlichen Bibliotheqven zu Qvedlinburg*, Qvedlinburg 1715. Qvi Hiſtoriæ literariæ ſcientiam ita aſſecutus eſt, ut exacte conveniat in eum qvod nobis §. 36. p. 31. impertit elogium. Nec nullum hujus rei in hoc meletemate ſe exerit veſtigium. Qvod ita elucubratum eſt, ut, qvi literarum amore tangitur, non poſſit non probare, verborum perſpicuitate & rerum fructu adductus. Et nos qvidem tota cogitatione cuperemus, de omnibus Bibliothecis, qvæ ullibi adhuc latent in civitatibus, Monaſteriis, Scholis &c. extare ejusmodi Hiſtorias, ut ex iis tandem Syntagma aliqvod Hiſtoriæ Bibliothecarum, & arcanorum literariorum, qvæ in iis conſepulta ſunt, confici qveat. Nullus enim liber tam malus eſt, qvi non aliqva ex parte prodeſſe qveat. Et nulla Bibliotheca tam iners & rudis eſt, in qva non aliqvid extet memoratu dignum, dummodo Scriptorem nanciſcatur ab uſu rei literariæ non plane alienum. (4) *Georgii Serpilii invitatio ad editionem opuſculorum rariſſimorum Joh. Launoji promovendam*, Ratisbonæ 1719. Omnia Opera Joh. Launoji ſunt rara, omnia etiam præclara. Rara, qvia prohibita in iis oris in qvibus nata ſunt. Et præclara, qvia ab eo confecta, in qvo multæ literæ eæqve reconditæ & exqviſitæ fuerunt. Atqve hinc Joh. Alb. Fabricius in præfat. Joh. Mabillonii itineri Germanico præmiſſa p. 4. Utinam ſcribit, eſſet, qvi illa recudi

jun-

junctim in Eccleſiæ uſus curaret. Qvo deſiderii igniculo excitatus Georgius Serpilius, huc omnia conſilia ſua literaria contulit, ut Opera Launoji congereret, & IV. Voluminibus comprehenſa in lucem aſpectumqve publicum ederet. Nec ſpernenda eſt Sylloge qvam convaſavit. Sed nec emendata eſt ſatis, nec abſoluta prorſus. Siqvidem ἀνέκδοτα plurima, qvæ in Gallia latent adhuc, deſiderantur in hoc Syllabo Serpiliano. Et qvod dolendum eſt maxime, inſtitutum hoc in herba ſuppreſſum eſt, nec unqvam ad finem perductum, ex qvo multum emolumenti in noſtram Eccleſiam emergere potuiſſet. Nam licet audacior omnino Launojus fuerit in Criticis, & intemperantior in Polemicis, & argumentis negativis in Hiſtoricis tribuerit nimium, amator tamen veritatis, & tutor, & Hyperaſpiſtes fuit maximus. (5.) *Georg. Wolfg. Wedelii Progreſſus Academiæ naturæ curioſorum Catalogo Collegarum expreſſus*, Jenæ 1680. Qvi Catalogus ab Exordio Academiæ h. e. A. C. 1652. ſumens initium, in Anno 1680. conqvieſcit. Adeoqve eorum qvidem nomina ſiſtit tantum, qvi primis 30. Annis illuſtri huic Collegio interfuerunt, ſed cum luculento Wedelii præfamine. (6.) *Thomæ Lanſii Commentatio de Academiis*, Helmſtadii 1666. J. A. Schertzerus ex unius *religionis* definitione univerſam elicit Theologiam in Breviculo Theologico; Et hic noſter ex unica Academiæ definitione totam Academologiam, h. e. opuſculum brevitate feſtivum, doctrina conſpicuum, varietate jucundum, & id omne ſiſtens ἐν κεφαλαίῳ

qvod

qvod de Academiis ſcitu eſt neceſſarium. (7.) *Balthaſaris Meisneri Schola Babylonica*, Wittenb. 1620. Commentarius eſt in caput 1 Danielis. Sed luculentus, & præclarus, & copioſus. In qvo, velut Apelles olim in linea artificioſiſſime ducta, oſtendit Auctor, qvid valeant humeri, in linguis & ſcientiis, Theologia præſertim & Philoſophia, Hiſtoria etiam & Philologia,

In tenui labor, at tenuis non gloria.

(8) *Judicium de hodiernis prognoſticis liberum*, 1623. ſine loco. Schediasma perrarum, ut ſunt omnia fere Prophetica hujus commatis, & in iis illa etiam antiqva & recentiora, qvorum non faſtidiendum Catalogum exhibet Auctor p. 29. ſeq. divinationum ejusmodi venerator maximus, & ſcientia augurandi, & futura præcognoſcendi percupidus, qvæ neſcio qvomodo, plerisqve mentibus hominum inhæret. (9.) *B. Meisnerus de Arca Noachi & Cherubinis*, Wittenb. 1663. (10.) *Lucæ Schröckii Hiſtorica continuatio Progreſſus Academiæ naturæ curioſorum*, Norimbergæ 1689. (11.) *J. A. Marcardus de utilitate Scholarum in propaganda religione*, Cellis 1717. (12.) *J. H. Kohli de Scholarum Scholaſticorumqve ſtatu & dignitate* &c.

LXI.

Cenſura Diplomatis Carolini de Scholis Osnabrugenſibus ab obſervationibus vindicata a J. G. Eccardo, Helmſtadii 1721. De qvo vide, ſis, quæ Num. 60. diximus. (2.) *Andreæ Frolingi Diſſert.*

Diſſert. 2. *de doctrina humana & rationis in ſtudiis progreſſu*, Helmſtadii 1664. (3.) *A. Timplerus de Ordine doctrinæ.* (4.) *B. Meisnerus de mediis qvibus comparari poteſt Exoterica Theologiæ cognitio*; (5.) *G. Valandus de Speficatione ſcientiarum.* (6.) *M. D. Otto Kegelius de Gnoſtoſophia ſ. Scrutinio ſapientiæ.* In qvibus

Meisnerus longe reliquos ſuper eminet omnes

LXII.

D. Polycarpi Lyſeri Schola Babylonica, &c. Geræ 1607. Falleris, & in limine deficis & offendis, ſi ad Hiſtoriam litereriam hoc Opus referendum eſſe exiſtimas. Qvod aliud nihil continet qvam conciones, in capita IV. priora Danielis, ab Auctore diverſis in locis, diverſisqve temporibus habitas, cum verbi divini preco in aula Saxonica Electorem Chriſtianum II. peregrinantem, & more Principum, nunc hac nunc illac conſiſtentem, in itineribus delectationis cauſa ſuſceptis, comitari cogeretur. Atqve hinc perpauca in eo literaria, niſi id huc referre velis, qvod p. 93. de ſemetipſo ſcribit: De me certe fateri ipſe cogor, maluiſſem eqves fieri qvam ſtudioſus; Sed parens me a juventute ſtudiis addixit, & hæc verba Calendario Eberi ad 18. Martii diem manu ſua adſcripſit. Dies natalis Polycarpi Lyſeri filii mei in lucem editi Winidiæ qvæ patria mea eſt 1552. &c. Dignus tamen viſus eſt B. Meisnero hic Commentariolus Homileticus cujus in doctiſſima de Schola Baby-

Babylonica Diſſertatione veſtigiis interdum inſiſteret.

LXIII.

M. Thomas Sagittarius de Summa Urbium, in qvibus Academiæ erectæ ſunt, felicitate, Jenæ 1611. Diatribe venuſta, qvæ ita placuit qvibusdam, qvi noſtra ætate eandem incudem tutuderunt, ut integras paginas ex ea excerpſerint. Qvorum nominibus pudorem incutere nolumus. (2.) *Hermanni Kirchneri de fatalibus Academiarum Diſſipationibus ac ruinis oratio*, Marpurgi 1710. Oratio diſerta & copioſa, verborum ac ſententiarum floribus reſperſa, nervis etiam & viribus non deſtituta. Cujus argumentum eo luculentius, qvo rarius, de Scholarum ruinis, & literis jam deperditis, & cottidie adhuc pereuntibus, & harum cladium cauſis. Ex Hiſtoriæ literariæ monumentis ſtudioſe congeſtum, & ea ratione elucubratum, ut, ſi teſtes crebrius paulo produxiſſet Auctor, vix qvicqvam in hoc ſermone deſiderare qveas. (3.) *H. A. Cranii invitatio ad inaugurationem magnificæ novæ domus in Academia Julia*, Helmſtadii 1612. (4.) *Rud. a Diskau cur Viro genere nobili inſtituenda ſit peregrinatio*, Jenæ 1611. (5.) *Guolf. Gebhard a Warbergk de vera natura, & conſtitutione & partibus Jurisprudentiæ*, Helmſtadii 1611. (6) *J. C. A. von Ebleben uff Wartenburg de utilitate, dignitate & præſtantia juris civilis Romani*, Wittenb. 1599. (7.) *W. Heideri Parentalia Dn. Johannis Ducis Saxoniæ*, Jenæ 1611. (8.) *Leonhardus*

Hut te-

Hutterus de Vita, rebus geſtis & obitu Georgii Mylii, Wittenb. 1607. Cujus orationis Compendium extat in Melchioris Adami Vitis Theol. p. 360. ſeq. (9.) *M. Sam. Hauenſchildi Martyrium Mylianum*, ibidem eodem. (10.) *Wolfgangi Heideri Orationes duæ de Vulpeculis Scholaſticis*, Jenæ 1614. Feſtivæ, lepidæ, venuſtæ, & raræ. In qvibus præ cæteris duæ Hiſtoriolæ lectu dignæ, de origine ſcommatum Germanicorum, *der Menſch iſt ein Haſe*. Item *er iſt ein Schulfuchs*; lectu ſunt dignæ. Qvarum altera extat in Orat. 1. p. 12. & ita ſe habet: Sub initium hujus Acadamiæ cum Erhardus Schnepfius SS. Th. D. Vir eloqventiſſimus nobis, cum in æde Sacra publice interpretatus eſſet Hiſtoriolam de Eliſæo Domino & Gehaſi miniſtro, qvorum ille Naheman Syrum, qvi lepra fuerat infectus, priſtinæ valetudini reſtituerat. Hic vero inſcio & invito Propheta pecuniis emunxerat, cujus tamen pleonexiæ pœnas dedit graviſſimas. Hæc igitur cum explicaret Schnepfius quærere cæpit: An & inter nos forent nonnulli, qvi Gehaſi ſimiles? Hoc eſt, qvi pluris facerent qvæſtum, pecunias, opes, divitias, qvam Deum, qvam fidem, qvam pietatem, qvam docentium auctoritatem. Imo vero plures, inqvit, paſſim reperiuntur. Ego ſum Gehaſi, tu es Gehaſi, omnes prope ſumus Gehaſi. Qvæ verba, cum diutius in hac materia hæreret, aliqvoties iteraſſe perhibetur. Nec mora, qvod vir optimus dextra porrigebat, id ſiniſtra nonnulli Scholaſticorum homines laſcivi, & calophantæ ridiculi arripuerunt, & ſuas inter epulas

as & compotatiunculas, primo qvidem ſi qvis uam captaret utilitatem, & aliqvid inſidioſe noliretur, tum vero qvicqvid tandem præpoſtere & inepte faceret, eum Gehaſi vocabant. Dimanavit hæc fabula vicinas in Academias, & n hominum qvoqve vulgus defluxit, donec niſellus ille Gehaſi, abſciſſa priori Syllaba capite multaretur, ita qvidem, ut omnes, a qvibus perperam aliqvid nec ſatis cogitanter fieret, ingua nobis patria lepores, ſeu *Haſii* nominarentur. Atqve hæc prima Heideri de primo cavillo eſt Commentatio. Altera de vulpeculis Scholaſticis extat in eadem oratione p. 16. & hujus eſt indolis: Erat olim nobiſcum Vir & bonus & eruditus, qvi plura in receſſu habebat, qvam prima fronte pollicebatur, ſed interim timidiuſculus, & ſemper fere metuens ne cœlum rueret. Is igitur e Schola triviali, cujus in pulvere jam annos aliqvot deſudarat, & Siſyphi ſaxum volverat, ad nos Jenam reverſus, officio publico in Academia fungebatur. Gerebat lle tum pallium, qvod pelle vulpina erat ſuffultum. Ab hac itaqve veſte, & a vitæ prioris conditione nonnulli ſtudioſorum vitulantium pſum vulpeculam Scholaſticam denominabant. Hic igitur hujus honore nominis diutule ſolus ruebatur, ſolus erat vulpecula Scholaſtica, ſolus ejusmodi ſubſannatorum digitis monſtrabatur. At vero non multo poſt factum, ut hujus nominis qvaſi contagio ſerperet longius, & non reliqvos ſaltem ad Scholaſticos, ſed etiam ipſos ad Profeſſores, & ad omnes literatos, & deniqve ſummos ad Viros qvi ſtudiis noſtris æqvio-

O res

res ſunt, & altores Scholarum, mirifica & pro pe ridicula tranſitione dilaberetur &c. (11. *LXVI. Selectiores Philippi Melanchthonis ad Fridericum Myconium Epiſtolæ a M. Cyriaco Schnegaſſi Myconii progenero editæ*, Jenæ 1596. Myconi *Bildnüſs* (verba hæc non noſtra ſunt, ſed Chriſtiani Junckeri *in güldenen und ſilbernen Ehren-Gedächtniſs* Lutheri p. 157.) *welches Luthero ſeh ähnliget, habe angetroffen* in p. 2. *eines raren Buches deſſen Titul iſt*: Selectiores vereqve Theologicæ clarorum Virorum Martini Lutheri, Philippi Melanchthonis, D. Baſilii Monneri, Juſt. Menii &c. ad D. Fridericum Myconium conſcriptæ nunc demum editæ a M. Cyriaco Snegaſſi Smalcaldiæ in 4. *ohne Jahr, ſind* $3\frac{1}{2}$. *Bogen* Hactenus Junckerus. Qvi ſi vidiſſet hanc noſtram Epiſtolarum Syllogen majori, procul dubio, lætitia perfuſus fuiſſet. Eſt enim Smalcaldiana rarior & plenior, conſtans octo integri plagulis, in qvibus una cum Myconii effigie continentur LXVI. Epiſtolæ Melanchthonianæ a Myconium exaratæ, & appendix de obitu Myconii h. e. oratio funebris, qvam Pancratius Suſſebachius Rector Gothanus in laudem ejus 1546 die 8. Aprilis recitavit. Nec nullam etiam Auctor in hac poſteriore editione prioris facit mentioem. Qvi in Epiſtola Dedicatoria ego ſuperior vere ſcribit, ſedecim Epiſtolas ſelectiores vereqv Theologicas a diverſis Auctoribus contextæ Smalcaldiæ in lucem emiſi. -- Has ſeqvuntur hæ ſexaginta ſex a ſolo D. Philippo ad eundem Myconium conſcriptæ, qvas & ipſas ex pluribus ſelectas, & ex autographis (præter duas) de

ſcr

ſcriptas de doctorum Virorum conſilio & auctoritate, qvod felix ac ſalutare ſit, in publicum nunc edo, & cum Eccleſia Chriſti communico. Digniſſimæ enim editione viſæ ſunt, qvod & eleganti ſtilo (ut iſtius Viri omnia) contextæ ſint, & plura ἀξιομνημόνευτα ſcituqve utiliſſima, utpote de illius temporis Eccleſiarum & Scholarum, imo & Politiarum ſtatu, de hæreticorum deliriis, de conventuum certaminibus & periculis &c. contineant &c. (12.) *Heinrici Meibomii de Veteris Saxoniæ pagis*, Helmſt. 1610. (13.) *Adami Luchtenii Oratio cum Magiſtratum Scholaſticum reſignaret*, Helmſtadii 1611. (14.) *Hier. Val. de Cantoral, an in bene conſtituta Republ. diverſitas religionum ſit toleranda*, Wittenb. 1598.

LXIV.

Joh. Giſenii Vita Academica ex Scriptura potiſſimum, Rintelii 1639. Ex ungue ſcilicet leonem, & ex indice cognoſces Opus. Qvid enim eſt vita Academica ex SS. deſcripta? Audacior ſane & parum inſtructus rebus, qvibus oportuit, invaſit Auctor hoc negotium, & Academicarum rerum Hiſtoriam ſcribendam ſuſcepit, Hiſtoriæ literariæ cognitione deſtitutus. Unde mirum non eſt, ſi toties a re propoſita digreditur, & terminos præſcriptos tranſilit, & extra chorum ſaltat, & de alliis ſciſcitantibus de cæpis reſpondet. (2.) *Godofridi Svevi Academia Wittenbergenſis ab anno fundationis* 1502. *usqve ad annum* 1655. Wittenb. 1655. Opus eximium

mium, e tabulis publicis Academiæ excerptur
qvo carere non poteſt, qvi Hiſtoriam Witte
bergenſis Scholæ perſpectam habere geſtia
(3.) *Joh. Hundorphii Encomium Erfurtinum.* (4
Ejusdem Encomii Erfurtini Continuatio, Erfur
(5.) *Henningi Dedekindi Celebratio Academiæ E-
furtinæ*, Erfurti 1614. Trias lucubrationu
ad Hiſtoriam Erfurtenſem Eclcciaſticam civile
& literariam perutilis.

LXV.

Ludovici Perſon Oratio de Witteberga, ibi
1602. In qva de urbis ortu, incremento, ſple
dore, dignitate, & fortunæ viciſſitudine ita di
ſerit Auctor, ut ejus Polyhiſtoria non obſcu
pateat, mirumqve videri qveat, ejus nome
tanta caligine obductum eſſe in Republica lit
raria. Nec obſtat qvædam non extra omne
controverſiæ aleam eſſe poſita, qvæ prodit v.
Wittebergam a Wittekindo Magno conditar
ab eo accepiſſe vocabulum, & *Wittekindiburgum*
vel *Wittiburgum* eſſe dictam. Adeoqve mint
commode Leucorin, Alborin, Montem Sioni
Montem Album (qvalis ibidem nullus ſit)
qvibusdam vocari. Recte enim Livius, In r
bus ambiguis qvæ ſimilia ſunt, pro veris eſſe acc
pienda. (2.) *Ægidii Hunnii Oratio Secularis* 160
*in feſto Wittebergenſis natalitio habita de laudibu
Deo omnipotenti habendis pro inenarrabili dono accen
ſæ lucis doctrinæ.* (3.) *A. T. Siberi Oratio eode
tempore ſcripta.* (4.) *F. Taubmanni Carmen ſec
lare*, eodem ibidem. (5.) *Auguſti Junior*

Brun

runſuicenſis Ducis & Roſtochienſis Academiæ Recto-s orationes & edicta publice propoſita, Roſtochii 594. (6.) *Solennia anni Secularis Academiæ Fran-furtenſis* ad Viadrum celebrata 1606. (7.) *Jo-oci Willichii vita a Matthæo Hoſtio deſcripta rancofurti* 1607. Rara, præclara & magna in-uſtria elaborata. Non viſa a Melchiore Ada-io, Medicorum Germanorum Scriptore. Et a .C. Becmanno viſa qvidem, & notitiæ univer-tatis Francofurtanæ inſerta p. 226. ſeq. Sed a mutilata, ut quæ memoratu ſunt digniſſima leraqve ſint reſciſſa, & ex octo plagulis vix nica retenta. (8.) *Auguſti Buchneri Panegyricus emoriæ Danielis Sennerti dicatus*, Witteb. 1648. 9.) *Qvid Carolus I. Brittanniarum Rex loqvi po-uerit lata in ſe ferali ſententia.* (10.) *Iſocratis e pace ſocialis oratio græce & latine*, Helmſtadii 640. (11.) *M. Chriſt. Roſa de Trivialium Scho-rum gloria*, Berolini 1655. (12.) *Varia.*

LXVI.

Fr. Albertus Æpinus de Rectoribus Academiæ oſtochienſis Magnificentiſſimis, Roſtochii 1714. Qvod Schediaſma ad Hiſtoriam Academiæ co-noſcendam fortaſſis aliqvid adferre poſſet. Ad terariæ & civilis arcana reſeranda perparum. Nec multum artis aut curæ ad ſcribendum adhi-uit Auctor.

LXVII.

Centuria Scriptorum inſignium, qvi in Academi. Lipſienſi, Wittebergenſi & Francofurtana a fundatione ipſarum usque A. C. 1515. floruerunt ab Anonymo concinnata, a J. J. Madero edita, Helmſtadii 1660. Rerum utilitate, qvam dictioni venuſtate vendibilior Auctor. Qvi ex Seculi vitio traxit aliqvid rubiginis, v. g. poſt capeſſi Magiſterii inſignia N. X (qvod alibi ſæpius repetitur) capeſſis Theologiæ inſignibus N. XVIII. Hoc ſuper extat N. XVII Vir ſupernumerariæ ætatis N. XIII. Sed in rebus ipſis multum habet utilitatis. Siqvidem Scriptores Eccleſiaſticos eos congeſſit maxime, qvi ab aliis ſunt præteriti, & eorum fata & lucubrationes ita enarravit, ut mirari ſatis vix qveamus, qvare Vir Doctiſſ. J A. Fabricius eundem Bibliothecæ ſuæ Eccleſiaſticæ non inſeruerit, cum Trithemii telam diduxerit amplius & amplificarit.

LXVIII.

Herm. Conringii Commentarius de Scriptoribus XVI. poſt C. N. Seculorum, Uratislaviæ 1703. De qvo vide Num. 27. (2.) *Chriſt. Saalbach de Libris Veterum*, Gryphswaldiæ 1705. Egregia ſunt qvæ Auctor de hoc argumento congeſſit conlectanea; Attamen non ita comparata ut nævis omnibus & peccatillis careant. Nam 1) in libris veterum deſcribendis recentiorum magis qvam veterum uſus eſt teſtimoniis. 2) Ex recen-

ecentioribus non primicerios ſemper in conſi-
ium adhibuit, ſed ſecundicerios. 3) Multa
mittenda attulit, & adferenda omiſit. 4) Non
pauca congreganda ſegregavit, & congregavit
egreganda, ut §. 38. 5) Univerſam Oecono-
niam ita diſturbavit, ut, quæ primo loco dici
debuiſſent, dixerit ſecundo, & vice verſa. (3.)
M. G. C. Jochii Prodromus Bibliothecæ Politicæ,
Jenæ 1705. *Primus* qvi in Germania Politicam
a Jurisprudentia accuratis limitibus diſtinxit eſt
Johannes Caſelius. Poſt cujus tempora in Hi-
ſtoriam & βιβλιογνωσίαν hujus diſciplinæ ſtudio-
ſius inqviſitum eſt. Nec dedignandum putamus
hoc Auctoris inſtitutum; Plane tamen ſic ratio-
nem ducimus, eum, ſi a Prodromo digreſſus
ad Opus ipſum ſe accinxiſſet, adjecturum ſex-
centa fuiſſe qvæ omiſſa ſunt, & emendaturum
qvæ parum exqviſite tradita. (4.) *Joh. Chriſt.
Schellii Oratio Inauguralis de Ortu & progreſſu do-
ctrinæ Imperii Germanici*, Lipſiæ 1709. Qvam
orationem inauguralem inſcripſit Auctor longio-
re vita digniſſimus, jure introductionem in no-
titiam Scriptorum Juris Publici Hiſtorico-Criti-
cam potuiſſet nominare. Siqvidem hoc Opus,
hic labor ejus eſt præcipue, ut oſtendat qvam
varios Scriptores doctrina Imperii Germ. habue-
rit, & qvam paucos ſagaces, & odorandi vir-
tute eximia præditos. Chriſt. Lehmannum *pri-
mum* vidiſſe qvam diſtent æra lupinis. Et ab eo
veram imperii doctrinam habuiſſe initium. Hu-
jus veſtigia ſecutum Hermannum Conringium,
& Severinum de Monzambano ſive Pufendor-
fium, & tandem ſucceſſiſſe Scriptores Syſtema-

tum Juris publici. Dolet interea Vir doctiſſimus deſiderari adhuc ſufficientem receſſuum Imperii Hiſtoriam, qva, ſi ſingulorum Comitiorum convocatorum occaſiones & cauſæ evolverentur, rerum mutationes circa ſtatum publicum variis temporibus factæ infinito cum fructu notari poſſent. Deniqve mantiſſæ loco addit Programma, in qvo præcipuos Philoſophiæ moralis Scriptores ita enumerat, ut in Hiſtoria literaria Philoſophica, non minus qvam juridica verſatum fuiſſe appareat. (5.) *Georg. Nicolai Kriegk Parergica Diatribe de modis inclareſcendi apud Romanos*, Jenæ 1707. Perelegans hoc eſt opuſculum & dignum omnino, qvod temporum edacitati ſubtrahatur. Et licet ejus pars *prior* tantummodo ad Hiſtoriam literariam pertineat, qva modi per literas amæniores apud Romanos inclareſcendi recitantur, diciturqve illud fieri ſolitum per æmulationem, accuſationem, converſationem &c. Non autem *poſterior* qva rationes per arma apud Romanos exſplendeſcendi deſcribuntur. Tota tamen Diatribe lucernam olet, & præmorſos ſapit ungues, & Auctoris Doctiſſ. ingenium ac judicium præclare oſtendit. (6.) *J. B. Mencken de Viris militia æqve ac Scriptis illuſtribus*, Lipſiæ 1708. Qvam more in Academiis uſitato, qvaſi non a ſe elaboratam ſed ab eo, qvi ſub umbone ſuo tutus propugnavit eandem, in Epiſtola Synchariſtica impenſe laudavit Auctor. Nec ſine ratione prorſus. Multa enim in ea lectio, nec cottidiana illa tantum & librorum vulgatorum, ſed rariorum & egregiorum, & ineditorum etiam qvorundam. Unde

&

& excerpta nonnulla alibi non facile obvia, Critices etiam & Philologiæ qvædam ſpecimina. Qvid autem hoc ſit qvod in prædicta Epiſtola Menckenius ſcribit: Sermonem in hac Diſſertatione non eſſe publici ſaporis, id qvidem nos ſcire fatemur, cum ignariſſimis, hoc ſcimus non omnes Thyrſigeros eſſe Bachos, nec omnes in hac Diatribe deſcriptos fuiſſe Heroas & militia claros, licet ſtipendia fecerint, & turbæ militum immixti fuerint ad breve temporis ſpatiolum. (7.) *Joh. Burch. Mencke de Græcarum & latinarum literarum in Miſnia reſtauratoribus Diſſertatio*, Lipſiæ 1701. Qvid ſi Iſagogen in Hiſtoriam Literariam Miſnenſem appellaveris? Sane ex monumentis optimis editis & ineditis eruit Auctor, Miſniam ante Seculum IX. literas plane non noviſſe. Tum A. C. 1206. Miſenæ ludum literarium eſſe excitatum, & A. C. 1409. Academiam Lipſienſem conditam, in qva Conradus Celtes *primus* linguam græcam & latinam docuerit, Freiburgenſe Gymnaſium a Joh. Rhagio Æſticampiano 1514. apertum Petrum Moſellanum nobilitaſſe, A Georgio Agricola Scholam Cygneam A. C. 1518. erectam. Johannem Rivium repurgaſſe Scholam Annabergenſem & Schnebergenſem, & totum inſtaurationis negotium, adhibito in conſilium Melanchthone, perfeciſſe Joachimum Camerarium. (8.) *Lucæ Schröckii Memoria Welſchiana ſ. Hiſtoria vitæ G. Hieron. Welſchii*, Auguſtæ Vindel. 1678. G. H. Welſchius ab ineunte ætate cum morbis colluctatus, nullo unqvam honoris vocabulo (Magiſtri, Licentiati, Doctoris) ornatus, an-

num vitæ 53. vix egreſſus, Vir fuit πολυγλωττώτατος & πολυιςορικώτατος, Linguæ Græcæ & Latinæ, & omnium fere Europæarum, nec non plurium Anatolicarum, Arabicæ cumprimis, Perſicæ, Turcicæ &c. bene peritus, & ſcientiæ nullius expers, qvæ ad humanitatem pertinent. Medicinæ maxime & Hiſtoriæ literariæ cognitione ita præſtans, ut parem vix haberet Germania. Cujus rei teſtes ſunt libri ab eo editi C. VIII. longa ſerie a Schröckio enumerati. Nec nihil de Welſchiana Polyhiſtoria loqvuntur Scripta ejus inedita, qvorum Catalogus exhibetur C. IX. Sane ex eo luce meridiana liqvidius apparet, qvid Hiſtoria literaria perdiderit in eo, in qvo velut in uarbore inſita fuerunt tot ſapientiæ genera, qviqve occupatus fuit in elucubranda

1) Bibliotheca Medici eruditi p. 56.

2) Hiſtoria Medicorum Orientalium, & idea Chronolog. Medicorum l. c.

3) Diatribe de Scriptis Medicis p. 60.

4) Diatribe de Manuſcriptis Medicis p. 64.

5) Acceſſione ad Lipſii Tr. de Bibliothecis p. 68.

6) Acceſſione ad Gabrielis Naudæi Bibliographiam Politicam p. 69.

7) Notitia Auctorum Panglotta p. 71.

8) Commentatione de Medicis illuſtribus Auguſtanis p. 74.

9) Hi-

9) Hiſtoria literaria Turcarum e MSCto Conſtantinop. p. 75.

10) Pædia G. Scioppii ſive Catalogo librorum ex MSCt ducto p. 76.

(9.) *Chriſt. Kortholt de Atheismo veteribus Chriſtianis objecto*, Kiloni 1707. Argumentum hoc a pluribus eſt occupatum, docente J. A. Fabricio in Syllabo Scriptorum de veritate religionis Chriſtianæ C. 37. p. 660. ſeq. Sed a nemine ea ſolertia & liberalitate eſt diſcuſſum, quam a Kortholto noſtro, qvi præter hanc Diſſert. 1689. prima vice editam, plura alia in lucem prodire juſſit, ad hoc ſtadium ſpectantia, qvæ Fabricius l. c. percenſet. (10) *Michael Dau de Atheismo Chriſtiano Thomaſio imputato*, 1700. (11.) *Henr. Ammersbachii Spira deſperans*, Halberſtad. 1675. Non magni admodum momenti ſunt commonitiones qvas editor huic Hiſtoriæ adſperſit. Et malimus earum loco duo alia exempla Parallela eidem adjeciſſet, qvæ in Michaelis Neandri *Menſchen-Spiegel* perraro libello p. 97. ſeq. extant, & æqve ſunt terribilia lectu ac hoc eſt. (12.) M. *J. D. Strobach de eruditione Pauli Apoſtoli*, Lipſiæ 1708. Teſtatur Auctor C. I. §. V. ſe ea animi firmitate non eſſe ut, qvid ſit eruditio definire auſit, ſtudet tamen l. c. eandem dividere. Qvaſi de partibus conſtare poſſit, ſi totum ignoretur. Aliud etiam qvid eſſe veram eruditionem concedit l. c. qvam qvod vulgo creditur, attamen qvid ſit, dicere vix ſuſtinet. Adeoqve Pauli eruditionem demonſtraturus id contendit ſolummodo, eum iis rebus,

qvæ

qvæ vulgo reqviruntur ad eruditionem non fuiſſe deſtitutum. Qvod idem eſt atqve ſi qvis Hypocritam eſſe verum Chriſtianum declaraturus, oſtenderet eum iis rebus qvæ vulgo in Chriſtiano reqviruntur non deſtitutum. (13.) *M. J. C. Ortlob de Epheſiorum libris curioſis combuſtis*, Lipſiæ 1708. Λογομαχία qvidem eſt, qvam Auctor excitat in hac Diſſertatione, ſed non reprehendenda prorſus, qvia nullam ex hoc muſtaceo captat laureolam. Nec negamus περιεργίας voce plures alias maleſanas artes ſignificari qvam Magiam; Putamus tamen in hanc præ cæteris digitum intendi Act. XIX. v. 19. Tum qvia qvæ antecedunt hoc non obſcure docent, tum qvia ex Epiſtola Pauli ad Epheſios, & Auctoribus profanis conſtat Epheſios Magiæ præ cæteris fuiſſe deditos. (14.) *Georg. Henricus Götzius, de Cornelii a Lapide Commentariis in SS.* 1709. In qva de Cornelii vita & Scriptis ita diſſerit Auctor, ut ejus Commentationes diligenti manu triviſſe, & plus iisdem tribuiſſe videatur, qvam vitia earum in ipſa hac Diſſertatione enumerata, permittunt, ſi cum virtutibus compoſita ad aurificis ſtateram revocentur. (15.) *M. P. C. Hilſcher de erroribus Pictorum circa nativitatem Chriſti*, Lipſiæ 1705. Vir diligens, doctus & lectu jucundus, niſi id verbum fracto & affectato genere dicendi perdidiſſet. (16.) *M. Michael Lilienthal Fabula qva Hatto II. Archiepiſcopus Moguntinus a muribus Corroſus vulgo circum fertur*, Jenæ 1707. *Primus* qvi Hiſtoriolæ hujus falſitatem detexit eſt Nicolaus Serarius Soc. Jeſu Theol. SS. Th. D. & in Academia Moguntiaca PP.

Hic

Hic enim L. IV. rerum Moguntiacarum p. 691. fabulam eſſe, & in ea nec veras nec veriſimiles res contineri luculenter demonſtravit. Cujus filum ſecutus Auctor Doctiſſ. docet in hac Diſſert. Scriptores omnes, qvi Seculo decimo, qvo Hatto animam efflavit, & tribus proxime ſeqventibus vixerunt, ſilentio præterire ſtupendum hoc mortis Hattonianæ genus. Qvosdam etiam eundem ſimpliciter mortuum & diem ſuum obiiſſe aſſeverare, imo & ſepultum. Et eos qvi a muribus eum devoratum tradant mirum qvantum inter ſe diſſentire. Atqve hæc omnia ingenii cura & facultate ita digeſta ſunt ab Auctore, ut, etiamſi appareat, unde ſumta ſint, alia tamen eſſe qvam unde ſumta ſunt, appareat. (17.) *J. F. Reimmannus de Chronici Halberſtadienſis MS. qvod Joh. a Winningenſted ante* 150. *annos elucubravit virtutibus & vitiis*, Halberſtadii 1702. (18.) *C. Sam. Schurtzfleiſchii Antiqvitates Diplomaticæ*, Wittenb. 1703.

XLIX.

Heinrici Leonhardi Schurtzfleiſchii notitia Bibliothecæ Principalis Vinarienſis, Francofurti 1712. Si, qvam p. 40. liberaliter dedit fidem, ſolviſſet Auctor, & Bibliothecæ Vinarienſis Catalogum nobiſcum communicaſſet, & qvi in ea deliteſcunt Codices MSCti, & virorum doctorum manu notati, commemoraſſet, tunc qvidem *notitiam Bibliothecæ Principalis Vinarienſis* impertiviſſet nobis, hoc eſt propinaſſet vinum ſuſpenſa hedera dignum. Verum in hoc Opere

aliud nihil tradit, qvam brevem de Bibliotheca rum qvarundam in Germania & Vinarienſis cum primis, Hiſtoriam, cum Claudii Salmaſii in Chronicon Euſebii Græcum & Latinum lectionibus variis & emendationibus ex ſcriniis Vinarienſis Bibliothecæ erutis. Qvod tantum abeſt ut ſitim eorum reſtinguat, qvi gazophilazii hujus theſauros propius cognoſſe cupiunt, ut eandem exſuſcitet potius atqve adaugeat. Idqve eo magis, qvo minus divinationes Criticas Salmaſii a fratris Schurtzfleiſchii diſtinxit, qvas ita perturbavit, ut qvid hujus, qvid illius ſit parum pelluceat. (2.) *M. J. C. Wendler de variis raritatis librorum impreſſorum cauſis*, Jenæ 1711. Rariorum librorum Elenchum nos olim dedimus Tomo X. Obſerv. Hal. inſertum. Sed fruſtulamentum hoc eſt tantummodo de hoc coloſſo literario. Qvem excitaturi & ordine Syſtematico adornaturi ex affluentiſſimo Hiſt. lit. penu, qvæ reperire potuimus congeſſimus, & ſecundum ſeriem ſcientiarum diſpoſuimus. Sed latent adhuc in ſcriniis hæc noſtra collectanea, & manum ultimam exſpectant. Nec defuerunt interea, qvi in eodem hoc argumento humeros explorarint, G. Serpilius, J. E. Bergerus, H. A. Groſchuvius, P. Heinius, J. G. Schelhornius, G. G. Zeltnerus, & hujus Diſſertationis Architectus, qvi cauſas raritatis librorum impreſſorum ſcrutatus, eas qvidem non omnes, aſſecutus tamen eſt præcipuas. Et qvod laudandum in eo eſt maxime in allatis exemplis aliorum ſcrinia non compilavit, ſed ſua induſtria ea qvæ ſpectanda exhibet collegit. Hoc Scriptoris uniuscujusqve

munus

munus eſſe ratus novos Lectori ſpargere flores. (3.) *J. Samuel Strykius de Jure Bibliothecarum*, Halæ 1702. In qva Diatribe plura qvæ ad Jurisprudentiam ſpectant, perpauca autem qvæ ad Hiſtoriam literariam. Nec poterat Auctor alia linea incedere, niſi a ſemita deviare, & a meta diſcedere vellet. (4.) *Joh. Samuel Strykius de Jure præfationum*, Halæ 1702. Ea dexteritate ſcripta Diſſertatio, ut & Hiſtoriæ literariæ & Jurisprudentiæ periti animum relaxare qveat. (5.) *J. C. Schrammius de Librorum prohibitorum indicibus*, Helmſtad. 1708. De qva Diſſert. diximus in Catalogo Bibl. Theol. p. 104. (6.) *De Juſto Lipſio deque ejusdem libris Politicis*, Jenæ 1689. Digna Diſſertatio qvæ ſemel & iterum legatur, usqve adeo nitida eſt, & venuſta & elegans. Dictio eſt caſta & dilucida. Judicandi ratio modeſta, ſincera cum ſagacitate & rerum cognitione & uſu conjuncta. Obſervationes de Lipſii doctrina, moribus, & Scriptis Politicis præclaræ. Eum *primum* devitatis vulgi ſemitis, & communibus erroribus regia inceſſiſſe via, ac ſepoſitis qvæ cognitionis tantum, non prudentiæ politicæ ſunt, vere ſe intra orbitas uſus & actionis continuiſſe. Nec exhibere tantummodo magnum præceptionum civilium numerum: Sed dextre qvoqve applicare, & nobiliſſima argumenta exemplis incomparabilibus illuſtrare. - - Rara etiam felicitate doctrinæ & ingenii dogmaticum docendi genus cum characteriſtico & parænetico permiſcere. - - Et in animorum ingeniorum & morum notitia inqve characteribus politicis non excellere modo, ſed

ne

ne habere qvidem præter veteres, cujus exemplum ſeqvi potuiſſet, aut qvi ante ipſum idem fuiſſet conatus. (p. 13. 14.) Dedicationem Politicorum præcipuis Lipſiani ingenii atqve eloqventiæ exemplis debere anteferri. (p. 18.) Neqve tamen pulcherrimum hoc corpus omnibus carere nævis. Non enim integram Lipſium nobis dediſſe doctrinam civilem, ſed unice egiſſe de principatu, nec omnes principatuum exhibuiſſe differentias, nec de ortu, interitu, mutationibus qvicqvam tradidiſſe, pauca de conſervandi ratione ac remediis, imperantium porro magis, qvam miniſtrorum ſpectaſſe uſum. De rebus religionis frigide & ambigue diſſeruiſſe, mutatis etiam aut omiſſis poſt Apoſtaſiam, qvæ antea contra Pontificiam crudelitatem & Hiſpanicam inqviſitionem docuerat &c. (p. 16.) (7.) *Adamus Rechenberg de Libris Obſcænis*, Lipſiæ 1690. Auctor vendibilis, in cujus dictione facilitas, in ordine venuſtas, & ut ita dicam decentia, in rebus ſelectus. Qvi Petronium ex antiqvis, ex recentioribus Thomam Sanchez vel Sancium cumprimis cane pejus & angue vitandum eſſe docet. Nec vitioſa nuce, vel titivilitio digna eſſe argumenta, qvibus perſuadere volunt οἱ ἀντιλέγοντες, Libros obſcænos labem lectoribus inſpergere non poſſe, cum naturalia non ſint turpia, & caſtitas dictionis rerum obſcænitatem qvaſi tollat. Etenim moraliter turpia ſunt naturalia, ſi non phyſice. Et dictionis elegantia non cum periculo morum eſt conſectanda. Siqvidem ſatius eſt, verborum venuſtate carere qvam morum. (8.) *Gottfrid Olea-*

rius

rius de Scriptis Socratis ad Leonis Allatii dialogum, Lipſiæ 1696. Socratem ſcripſiſſe qvædam contra veterum fere omnium ſententiam contendit Leo Allatius, cui hanc Diſſertationem oppoſuit Gottfr. Olearius ex Anglia tunc redux, & juvenis adhuc, ſed omni literarum genere præclare tinctus. Qvam poſtea Thomæ Stanleji Hiſtoriæ Philoſophicæ inſeruit P. 3. C. 18. p. 198-209. Mutatam tamen aliqvantulum, & Epiſtolis illis Platonicis orbatam, qvæ h. l. §. X. leguntur. Has enim Parti IV. Stanlejani Operis C. 15. p. 322. reſervavit, ubi Philoſophiæ Platonicæ apparatui easdem adjecit, cum aſſeveratione, ſe eas *primum* e tenebris in lucem protraxiſſe. Laudavit hanc diatriben J. A. Fabricius L. 2. Biblioth. Gr. C. 23. §. 30 p. 783. (9). *Adam Rechenberg de ineptiis Clericorum Romanenſium literariis*, Lipſiæ 1660. Nos olim in Scholarum Hildeſienſium Hiſtoria deſcribenda occupati, monuimus, eas obſoletis tandem Druidum (qvi erant ὑλόβιοι καὶ ὑλόφιλοι, Sylvicolæ, Hillesheimer) ludis literariis a Seculo IX. usqve ad Sec. XI. ita eminuiſſe præcæteris, ut Seculo X. tres Imperatores, ſerie non interrupta in Imperio ſibi ſuccedentes, alumni Scholarum Hildeſienſium fuerint, ſcilicet Otto 2. Otto 3. & Heinricus 2. Sed eas mirum qvantum poſtea immutatas, & ita prolapſas, ut clerici rerum omnium, qvæ ad humanitatem pertinent, fuerint imperitiſſimi. Qvod ut ſuſtineremus exempla plura produximus, & in iis illud etiam qvod Auctor §. 14. de Abbate qvodam Hildeſienſi legendum propinavit. (10.) *J. A. Schmidius de*

Libris & Epiſtolis cælo & inferno delatis, Helmſt. 1704. In Catalogo noſtro Theologico p. 1 Operarum oſcitantia excuſum eſt, *de Libris Epiſtolis cælo delapſis*. Qvod emendandum, hoc inſuper addendum, Diſſertationem ha plane Schmidianam eſſe h. e. humanitatis, d ctrinæ, & multæ lectionis teſtem, (11.) C. *Zoëga de uſu lectionis Scriptorum profanorum Theologia Dogmatica*, Lipſiæ 1694. In qva ho maxime ſatisfecit nobis, qvod C. I. §. 4. rel tum ab Auctore legimus, in Ovidii L. IV. Faſt rum (p. m. 85.) haberi Hiſtoriam, illi, qv Judic. C. XV. narratur de *vulpeculis Samſoni* prorſus ſimilem. Qvam ſine Mycterismo legun Athei, cum ſi in eam incidunt, qvæ in Codic Sacro continetur, riſum tenere vix qvean (12.) *J. A. Schmidii Stricturæ Theologicæ in Jo Harduini Opera Selecta*, Helmſtadii 1710. D qvibus videndus Catalogus noſter Theologicu p. 102. (13.) *Theod. Hackſpanii Exercitatio a Epiſtolam S. Hieronymi*, Altorfii 1641. (14.) J. *Schmidii Stricturæ breves in libellum cui titulu Cogitationum novarum de primo & ſecundo Adam Compendium*, Lipſiæ 1702. Qvis Auctor ſit co gitationum novarum de primo & ſecundo Ada mo, & qvid in iis laudandum exiſtimemus & re prehendendum in Catalogo Theologico p. 670 ſeq. pronunciavimus. Et digna omnino eſſen hæc paradoxa qvæ ſolida refutatione enervaren tur; Siqvidem mendaci reſplendent omnia fuco An vero hoc præſtiterit Diſſertationis hujus Au ctor, aliis definiendum relinqvere malumus, qvam ipſimet definire. Qvæ enſe recidenda ſunt,

ſtri-

ricturis non tolluntur. (15.) J. *H. Steinfeld, ccata omiſſionis qvindecim J. G. Neumanni.* 1702. (16.) *A. Calovii Diſput. demonſtrans Theodorus Hackſpanius* ejusqve tr. 52. *theſium ἀδιάστοτος qvantopere a Libris Symbolicis deficiat*, Wittenbergæ 1685. (17.) *Chriſt. Sontag, de divaricationibus novatoriis &c.* Altorfii 1705. (18.) *J. F. Reimmannus, de iis qvæ in Epiſtolis Ciceronis adhuc a Doctis ignorantur*, Halberſtadii.

LXX.

Pauli Colomeſii Opera Theologici, Critici & Hiſtorici argumenti, edita a Joh. Alb. Fabricio, Hamburgi 1709. Multum gratiæ iniit J. A. Fabricius ab omnibus, qvi rei literariæ ponunt pretium, qvod opuſcula Colomeſii in unum volumen redacta in conſpectum publicum prodire juſſit. Qvæ rara omnia & præclara, & ad Hiſtoriam literariam, & βιβλιογνωσίαν augendam tam utilia & neceſſaria, qvam vix ulla præterea. Nec cum veritate conſentaneum eſt, qvod Auctores Lexici Eruditorum (*gelehrtes Lexicon in voce Paulus Colomeſius*) tradunt: Miſcellanea Colomeſii Hiſtorica (Melanges Hiſtoriqves) non contineri in hac Sylloge Fabriciana. Extant enim in ea p. 808. uſqve ad p. 844. Et diſerte monet in præfat. Fabricius, ea non ex Editione Arauſionenſi 1675. vulgata eſſe deſumta, ſed ex locupletiore Amſtelodamenſi, qvæ reperiatur in Operibus Euvremonii. Et ſane Vir erat Colomeſius, qvi omnes

ſcientiarum partes pari felicitate implevera
Cui ingenium verſatile, attentio, vigilantia, l
bor, & ut uno verbo complectamur omnia, d
ligentia ſtrenua, converſatio cum viris erud
tis freqvens, lectio librorum rariorum mult
& Bibliothecæ Lambethanæ uſus cottidianu
Atqve hinc illa de Scriptoribus & ſcriptis, re
busqve doctis egregia conlectanea, qvorum tan
tus in his opuſculis continetur apparatus. Qvo
enim in religione fuit eclecticus, & Theolog
omnibus tacite infeſtus, & in iis qvæ ab Iſaac
Voſſio ipſi narrata ſunt nimis credulus, & i
eruditos qvosdam v. g. Eraſmum plus æqv
propenſus, id ſilentio involvere qvam tanger
ſermone malumus, qvia nihil plane ad hun
noſtrum Bachum.

LXXI.

S. W. Sluteri Propylæum Hiſtoriæ Chriſtiana
Lipſiæ 1696. De qvo vide ſis Catalogum Biblio
thecæ Theologicæ p. 109. (2.) *Joh. Fechtii, d*
Eccleſiaſticæ Hiſtoriæ Seculi XVI. ubertate, & fru
ctu, Roſtochii 1690. Unicum hoc Seculum
XVI. a N. C. plura habet ἀξιομνημόνευτα qvam
ſex vel octo antecedentia. Nec deerat Aucto
ri facultas, hæc omnia in lucem protrahendi
Qvi ante octo annos jam Supplementum Hiſto
riæ Eccleſiaſticæ Seculi a N. C. XVI. ediderat
Præclara etiam ſunt, qvæ de Hiſtoriæ hujus Se
culi ubertate & fructu, in hac Commentatiun
cula differit, ſed orationis color inelegans eſ
&

incivilis. (3.) *J. A. Schmidii recenſio ordinationum Eccleſiaſticarum Brunſvico-Gvelpherbytarum*, Helmſtad. 1710. (4.) *M. J. F. Wildeshauſen, Bibliotheca Diſputationum Theologico-Philologicarum V. & N. T.* Lipſiæ 1710. Qvem qvidem laborem non damnamus prorſus, eſt enim in eo utilitatis aliqvid; Sed hoc dicimus, Auctorem ea non obſervare in Operis decurſu, qvæ promiſit in Introitu. Non enim Diſputationes tantum conducit in hac Bibliotheca, ſed integra etiam volumina, & commentationes in Cathedram ſcholaſticam nunqvam deductas. Nec præſtantiores tantum, ſed & vilioris metalli ſæpius. Et in iis nonnullas, qvas ipſe nunqvam oculis uſurpavit, & de qvibus fando tantummodo aliqvid videtur accepiſſe v. g. p. 102. ſcribit in Pſalmum 137. ſcripſit *Schneiderus* *Witteb.* - Qvis enim qvæſo eſt ille Schneiderus? Et qvando vixit? Et qvantum lucis ad hunc Pſalmum attulit? An totum explicuit, an verſiculum tantum, vel dictionem? Et qvam? Nihil dicit; qvi nihil certi profert. (5.) *C. L. Bilderbeck Bibliotheca Juris publici Germanici*, Francof. 1709. Qvam *leniori* cenſura tangit J. C. Spenerus in Jure Publico P. I. L. 1. C. 13. §. 1. p. 397. *Graviore.* B. G. Struvius in Biblioth. juris p. 537. (Edit. 1725.) *Graviſſima*, J. J. Moſerus in Bibliotheca juris publici P. I. n. 29. p. 139. ſeq. Nec abnuimus 1) Scripta qvædam in hanc Bibliothecam relata, qvæ ad juris publici notitiam plane nihil faciunt, cujus generis ſunt Thomaſii & Geulingii Ethica §. 3. p. 5. 2) Qvædam omiſſa, qvæ juris publici

 ſtu-

ſtudioſo cognitu cumprimis ſunt neceſſaria. 3. De allatis vel nullum plane Lectori ſuggeſtum eſſe judicium, vel fugitivum tantum, & cum veritate non ſatis conſpirans. Qvale eſt iſtud qvod §. 3. p. 5. legitur: *Scriptores Politicos recentiores multis paraſangis præferendos eſſe antiqvioribus;* Qvam vocem mallemus Auctori doctiſſ non excidiſſe. Interim & hoc, αὐτοψία edocti adſeveramus, qvædam in hac Bibliotheca reperiri, qvæ in aliis hujus metalli ſcriptis fruſtra qværas. Sic enim v. g. §. 27. p. 44. in notis indicat, qvis ille ſit, qvi ſub ficto nomine *Cæſarei Turriani*, A. C. 1694. edidit *den glorwürdigen Adler.* Ubi dolendum de Schoppio detecto præter ſolum nomen nihil cognitum habuiſſe, qvem advocatum Cameræ & Præpoſituræ Cathedralis Syndicum fuiſſe accepimus, Virum non indoctum, ſed ſanctioris doctrinæ deſertorem. (6.) *J. C. Schrammius*, *de Scriptoribus Bibliothecarum Theologicarum*, Helmſtadii 1710. Qvi & ſibi, & Lectori, & rei literariæ conſuluiſſet rectius, ſi pauciores Bibliothecarum Theologicarum Scriptores enumeraſſet, eosqve accurate lectos, & luculentius digeſtos, & exqviſita cenſura notatos. Qvod, qvia vel operoſum nimis vel non neceſſarium eſſe judicavit, plane in eum convenit, qvod ipſe de Gisberti Voëtii Bibliotheca Theologica (plag. C.) pronunciavit, optandum ut reſectis multis auctoribus id, qvod privatis publicisqve Lectionibus ſervaverat & collegiis, addidiſſet loco judicii & examinis ad pauciores & optimos, multa etiam rectius diſpoſuiſſet. (7.) *M. J.*
C.

C *Albrecht*, *de Bibliotheca ſtudioſorum portatili*, Lipſiæ 1705. Eum, qvi ex juventute nondum eceſſit, multos noſſe debere libros, paucos habere, & qvos habet nocturna ac diurna contrectatione ſibi familiares reddere, jam olim præcepimus. Eumqve βιβλιογνωσία ſatis inſtructum eſſe pronunciavimus, qvi perſpectum habeat, qvis in qvavis facultate & ſcientia ſit Scriptor primus, ultimus, rariſſimus, optimus & παραδοξότατος. Sed qvi hanc Bibliothecam ſtudioſorum portatilem adornavit, in notitia librorum hoſpes alios docere præſumſit, qvod ipſe non didicit. (8) M. C. *Gottſchlingii Bibliographia Ethica*, *qva nonnulli Scriptores Ethici præcipue Galli recenſiti & dijudicati*, Lipſiæ 1701. Qvæ Bibliographia Ethica dicitur primis vocibus in Indice, ad nonnullos Scriptores hujus diſciplinæ adſtringitur in ſubſeqventibus, & præcipue ad Gallos, qvi ita recenſentur & dijudicantur in hac Diſſertatione, ut Auctorem in βιβλιογνωσία Ethica, adhuc tironem fuiſſe, & ejus vix prima Elementa didiciſſe appareat. (9.) M. *A. N. Hubnerus*, *de cultura Philoſophiæ Moralis*, Halæ 1710. Philoſophiam moralem ex variis docentium vitiis male ſe habere hodie (§. 1. - 19.) ſed certis remediis ad valetudinem virtutemqve revocari poſſe, §. 20. - 34. præclare docet Auctor, harum rerum ſcientiam ita aſſecutus ut pauci. (10.) *Caſparis Thurmanni Bibliotheca*, *Statiſtica*, Halæ Magdeb. 1701. Laudat Thurmannum ab ἐμπειρία βιβλιακῇ, Martinus Lipenius in præfat. Bibliothecæ realis

Juridicæ, & Dan. Georg. Morhoffius in Polyhiſtore L. I. C. 17. n. 64. p. 228. Sed in hac Bibliotheca merum, ſe exhibet Nomenclatorem, tantum abeſt ut rei librariæ peritiam oſtendat. (11.) *M. Chriſtian Hübner, de ſtudio Geographico in genere*, Halæ 1710. Laudata Diſſertatio a G. Stollio, *in der Anleitung zu der Hiſtorie der Gelahrtheit* P. I. C. 6. §. 35. p. 286. Et D. Haubero in diſcurſu de præſenti ſtatu Geographiæ p. 52. not. t. Et in tentamine Hiſtoriæ tabularum Geogr. p. 3. not. b. Aliis. Et eo plauſu excepta ab eruditis, ut exempla ilico deſiderata ſint, & ab iis fere omnibus deſcripta qvi eidem poſtea materiæ illuſtrandæ manum immiſerunt. Erat autem Conradus hic frater Johannis illius Hamburgenſis Rectoris percelebris; & Martisburgi Conrectoris vice fungens 1713. d. 20. Jan. una cum conjuge eadem die præmatura morte extinctus e vita excedebat. Qvi ſi vixiſſet præclaram dare potuiſſet Bibliothecam Geographicam, cujus in hac Diſſertatione jam egregiam dedit σκιαγραφίαν. (11) J. *H. Nachtenhöferi Inſtitutiones juris Bibliothecales, qvibus juxta titulorum in inſtitutionibus Juſtinianeis ſeriem Auctores tam veteres qvam recentiores recenſentur*, Lipſiæ 1688. Qvas infatigabilis diligentiæ & diffuſæ Lectionis ſpecimen appellat Joach. Fellerus in Carmine præmiſſo. Nec ſpernendus plane eſt hic labor, augendus tamen & emendandus in locis plurimis, ſi noſtro hoc tempore præſtantem fructum ex eo colligere velis. (12.) *G. Fr. Neumann, de Bibliotheca Halenſi*, Halæ 1710. Ea ſcilicet qvæ

ad

ad Eccleſiam Marianam ſpectat. Præterqvam & Academia & Orphanotropheum ſuas ibidem habent Bibliothecas a librorum copia & ſelectu laudandas, qvarum ὡς ἐν παρόδῳ mentionem injicit Auctor p. 14. 15. (13.) *Chriſtian Juncker Hiſtoriſche Nachricht von der öffentlichen Bibliotheqve des Gymnaſii zu Eiſenach, und einigen in Sachſen befindlichen öffentlichen Bibliotheqven*, Eiſenach 1709. In qva Sylloge excellit præcipue recenſio Bibliothecarum publicarum, qvæ ſunt in Saxonia. Siqvidem hac ipſa demonſtravit Auctor, non eſſe ἀδύνατον qvod ipſe in votis habuit, ut extaret Bibliotheca univerſalis Saxonica librorum typis impreſſorum & MSCtorum, & inde extruendum Syſtema Hiſtoriæ & arcanorum Bibliothecarum. Nec nihil egit, dum Hiſtoriam Bibliothecæ Iſenacenſis contexuit. Hoc enim labore ſtimulos admovit aliis, ad ſimilem laborem ſuſcipiendum, & Hiſtoriam de Bibliothecis qvibusdam condendam, qvarum ne nomen qvidem ante hæc tempora innotuit. Catalogus autem Bibliothecæ Iſenacenſis, qvia multos continet libros protritos, & triobolares & minimi pretii, majori cum aviditate legeretur, ſi, qvæ rariora ſunt monumenta tantummodo in eum eſſent conjecta. (14.) *S. Fr. Hahnii Diploma Fundationis Bergenſis ad Albim cœnobii Hiſtoricis annotationibus illuſtratum*, Magdeb. 1710. In qvo tria offendimus perjucunda. (a) Hiſtoriam artis diplomaticæ in præfatione ſuccincte delineatam. (b) Cautelam vel, ſi faſtidis hanc vocem, cautionem in arte diplomatica peruti-

 lem

lem & perneceſſariam, *Diplomata corrupta non ſtatim habenda pro falſis.* (c) Annotationes Hiſtoricas ex Scriptoribus non cottidianis depromtas. Vir enim ingenio, ſolertia & varia eruditione excellens erat Auctor, qvi jam inde ab anno ætatis XIV. Scriptis qvibusdam inclaruerat, ad majora poſtea progreſſus, & ſexcenta adhuc in Hiſtoria medii ævi detexiſſet incognita, niſi in medio curſu vitæ, Anno ſcilicet 37. ætatis, a fatis eſſet interceptus. Oppugnatus qvidem a Polycarpo Lyſero, aliisqve, hujus diplomatis Bergenſis cauſa, ſed non expugnatus prorſus, qvod præclare docet J. F. C. Hahnius, Simonis Friderici frater in piis manibus, in qvibus vitam, mores, libros & inſtituta defuncti enarravit, ſupremumqve officium eidem perſolvit p. 14 ſeq. (15.) M. C. *Schötgenius de librariis & bibliopolis antiqvorum*, Lipſiæ 1710. (16.) M. *Joh. Schufner de Multitudine librorum*, Jenæ 1702. Diatribe non inerudita C. A. Heumanni judicio in Conſpectu Hiſt. liter. C. VI. §. 43. p. 338. not. y. hoc eſt, ſatis erudita, ſi ex natura λιτοτητος & Diſſertationis ipſius indole hoc elogium explicetur. Multos ſane errores communes in republica literaria obvios obſervat Auctor, cauſasqve multitudinis librorum, & noxas inde redundantes in rem literariam non inepte indagat. Sed aculeatiore ſermone utitur interdum qvam decet juvenem, & in præſcribendis remediis huic malo adhibendis Lectori non ſatis facit. Utilitates autem ex multitudine librorum provenien-

ientes oratione plane non attingit. (17.) *G. I. Götzii Selecta ex Hiſtoria literaria*, Lubecæ 1709. Qvæ hiſce pagellis continentur, *electa* ſunt omnino ex Hiſtoria literaria, ſed non *eligenda*. Qvid enim attinet ſcire, qvi ex Eruditorum numero fuerint Mercatores, Ruſtici, Sutores, Sartores, Opifices, hoc eſt, a mercaturæ, agriculturæ, artis Sutoriæ, Sartoriæ, aliorumqve opificiorum exercitio avocati ad colendas humanitatis literas. Hæc omnia ad illuſtrandam Hiſtoriam lit. ita ſunt neceſſaria, ut ſupervacanea potius videri qveant, & vitio verti Hiſt. lit. ſtudioſo in rebus tam exilibus & vilibus curioſam poſuiſſe Operam. Recte enim omnino Seneca de brevitate vitæ C. 13. p. m. 384. Operoſe nihil agunt, qvi in rerum inutilium ſtudiis detinentur. Qvæ jam apud Romanos qvoqve magna manus eſt. Græcorum iſte morbus fuit qværere, qvem numerum remigum Uliſſes habuiſſet. Prior ſcripta Ilias an Odyſſea. Præterea an ejusdem eſſet Auctoris. Alia deinceps hujus notæ, ſive contineas, nihil tacitam conſcientiam juvant, ſive proferas, non doctior videberis, ſed moleſtior &c. (18.) *V. E. Löſcheri Arcana literaria & alios XXX. Libros edendos Muſis conſecrat.* 1700. Fuerunt qvi vanæ oſtentationis reum facere Auctorem conati ſunt, qvi oneri humeros ſe ſuppoſiturum promitteret, cui ferendo vix triginta Heroes literarii ſufficerent; Sed defendit ſe ab hiſce obtrectationibus in Epiſtola peculiari, qvæ M. Chriſtiani Feuſtelii Miſcellaneis Sacris inſerta eſt, p. 670-775. In qva de ſtatu progreſſuqve

qve Scriptorum abs ſe promiſſorum copioſe diſſerit, & Hiſtoriam ſuorum ſtudiorum & conatuum literariorum plenius deſcribit. Nec pœnitebit ipſa Feuſtelii miſcellanea perluſtraſſe, in qvibus & Hiſtoriæ Löſcherianæ, & hiſce ſponſionibus ejus lux non ſpernenda affunditur. Adde etiam ſis Mich. Lilienthalium, de Machiavelliſmo literario §. 16. p. 94. Ubi Löſcherus contra Diarii Trevoltienſis Auctores & Burch. Gotth. Struvium defenditur, qvi eundem in claſſem animalium gloriæ referendum eſſe dictitaverant. (19) *Ejusdem*, *Vorſchlag dreyer höchſt benöthigten Schrifften, als Phraſeologia Sacra, Theologia Polemica generalis, und Theologia Myſtica orthodoxa.* Eodem. (20.) *J. Fechtius, de ſtudii Biblici cum Syſtematico connexione hujusqve divina origine*, Roſtochii 1702. De qvo vide Catalogum Bibl Theol. p. 23. (21) *Adamus Rechenberg, de* βιβλιοφαγίᾳ *Ezechielis*, Lipſiæ 1710. (22.) *Pauli Patris Diſſert. de typis literarum earumqve differentiis*, Lipſiæ 1710.

LXXII.

Joh. Gottfr. Lakemacher, de fatis ſtudiorum apud Arabes, Helmſtadii 1719. Grave vulnus optimis literis inflixit præmaturus Auctoris obitus. (1736. d. 16. Martii) Qvi lingvarum Orientalium & Arabicæ cumprimis peritus, & monumentis Arabicis inſtructus, de fatis ſtudiorum apud Arabes luculentum nobis dare Commentarium potuiſſet, ſi diutius ſuperfuiſſet.

Sa-

Sane ex uno hoc ſpecimine qvid præſtare valuiſſet in hoc eruditionis genere ſatis licet conjicere. (2.) *Johannes Bilberg*, *de Anagnoſtis*, Upſaliæ 1689. Cujus licet ſtilus hinc inde vocibus qvibusdam ac phraſibus barbaris commaculatus ſit, & totum, qvacunqve patet opuſculum, ſphalmatis typographicis ita deformatum, ut ſenſus Auctoris vel obſcuratus mirifice, vel plane perverſus ſit; Attamen res ipſæ ſunt egregiæ & ab Auctore in ejusmodi faſciculum collectæ, ut, ſi Diſſertationi huic priori poſterior, de *Anagnoſtis Sacris* acceſſiſſet, cujus ſpes Lectori facta eſt, haberent Antiqvitatis Literariæ amatores Syſtema qvoddam de hac particula, ad cujus imitationem etiam alias ejusdem generis elaborare poſſent, & ſic tandem membrum membro ſuperaddendo corpus univerſale literario-Archæologicum componere. Scilicet Joh. Schefferus auctori ſangvine conjunctus eſt. Adeoqve non mirum, ejus genium hinc inde in hac Diatribe ſeſe prodere, & in iis etiam locis ſe ſpectandum præbere, ubi ejus mentio facta nulla eſt. (3.) *Heinricus Meibomius*, *de incubatione in fanis Deorum Medicinæ cauſa olim facta*, Helmſtadii 1659. Non Præſidis Hermanni Conringii hæc eſt Exercitatio, ſed Henrici Meibomii eandem defendentis, qvi gloriatur in Dedicatione, neminem ſibi in hoc argumento præiviſſe. Nihil autem inventum ſimul & perfectum eſt. Atqve hinc mirum nemini videri poteſt, hac una velificatione tantum Oceanum non ita potuiſſe circum iri, ut qvæ obſcura fuerunt antea ſtatim omnia fuerint de-

detecta. Neqve enim adhuc ſatis compertum eſt, qvæ & qvotuplex hujus incubationis fuerit ratio, qvando & ubi primum cæperit & tandem deſierit. Et qvæ ſunt alia qvæ glaciem ſcindenti nec occurrunt ſtatim nec in mentem veniunt. (4.) *Herm. von der Hard, de Pherecyde & Herodoto &c. Hiſtoricis vetuſtis*, Helmſt. 1719. Novam plane & antea inauditam, & portentoſam valde hypotheſin in Rempubl. lit. invexit Auctor, Hiſtoricos omnes uſqve ad Herodotum Mythico & Symbolico uſos eſſe ſcribendi genere, & v. g. fœminas nominaſſe Medeam, Helenam, Jo, &c. & per eas urbes, gentes, colonias &c. intellexiſſe qvo ipſo univerſam Hiſtoriam antiqvam evertit. Nec ſatis habuit ejusmodi cladem intentaſſe rei literariæ, Theologiæ etiam formam priſtinam extingvere anniſus eſt, dum Moſis & aliorum V. T. Virorum θεοπνευςων Hiſtorias ſymbolice eſſe intelligendas, variis Schediaſmatis pro pugnavit, qvæ maximam partem auctoritate publica ſuppreſſæ ſunt. (5.) *J. C. Harenberg veri diviniqve natales. (a) Circumciſionis Judaicæ. (b) Templi Salomonæi. (c) Muſices Davidicæ in Sacris. (d) Baptiſmi Chriſtianorum illuſtrati*, Halberſtadii 1720. Ab Ethnicorum diſciplina & inſtitutis arceſſebat harum rerum origines J. F. N. Cui oppoſuit hanc Diatriben Auctor ſatis moderate & erudite ſcriptam. (6.) *M. Tobias Eckard, de Decanis & Decaniſſis*, Qvedlinb. (7.) *M. Joh. Phil. Odelem, de Diaconiſſis primitivæ Eccleſiæ*, Lipſiæ 1700. Qvi pleraqve & optima hauſit e Caſparis Zigleri capite XIX, vel ultimo de

Dia-

Diaconis & Diaconiſſis veteris Eccleſiæ. (8.) *A.* J. *Bötticher*, *de purpura rubra vulgo, den Rothen Frieſel*, Helmſtad. 1718. (9.) J. *A. Schmid*, *de re Monetali Ebræorum*, Helmſt. 1699. In qva Hiſtoria monetarum Ebraicarum ab O. C. uſqve ad Haſmonæorum tempora deducitur, qvibus nummos literis Sammaritanis inſignitos cuſos fuiſſe conjectat Auctor, reliqvos omnes autem eſſe ſuppoſitos, qvi ante hoc ævum percuſſi credantur. Atqve hæc omnia ea ratione exædificavit, ut, una cum dictionis claritate rerum perjucunda varietas & character Schmidianus ubiqve pelluceat, Polyhiſtoria ſcilicet ſine ulla oſtentatione admixta. (10.) *G. H. Gö-tzius*, *de conviviis eruditorum*, Lubecæ 1716. Ecloga lectu digna. Sed in qva deeſt, qvæ vel maxime huc ſpectabat Jodoci Willichii convivandi ratio, a Mathia Hoſtio deſcripta in luculento, qvem de vita Willichii concinnavit Commentario, ex qvo J. C. Becmannus repetiit in notitia Univerſitatis Francofurtanæ p. 229. Jodocus Willichius in conviviis ea comitate & hilaritate perpetuo uſus fuit, ut omnium convivarum oculos in ſe facile converteret, colloqviisqve jucundis, honeſtis, eruditis & utilibus exhilararet ut nemo non & melior, & hilarior & eruditior inde diſcederet. Muſicæ qvoqve amantiſſimus fuit, unde ſi ſocii adeſſent, libenter cantavit, trium, qvatuor, aut qvinqve vocum, adhibitis ſæpe fiſtulis, & aliis inſtrumentis muſicis, ut illa jucunda varietate qvotqvot præſentes erant, exhilararentur. Qvi ideo & auctor fuit aliqvot Viris bonis hone-

ſtiſ-

ſtiſſimi inſtituti, qvo συμπόσιον ſeu convivium circulare agitaretur, qvod à præcipuo argumento *Muſicum* appellare placuit, qvod muſica & vocalis & inſtrumentalis exhilarandi gratia inter epulas & fercula admiſceretur & exerceretur. De qvo narrat Hoſtius: Fuiſſe tunc temporis non paucos, Viros bonos ac doctos Profeſſores, Doctores, Magiſtros, & honeſtos cives non ἀμούσους, qvi honeſtis conviviis & congreſſibus delectati, ſvaves, utiles & eruditas confabulationes amaverint. Inter hos itaqve Auctore Willichio conveniſſe, ut hujusmodi συμπόσια inſtituerentur, ad qvæ certo tempore convenientes ſeſe recrearent, ſeriis negotiis perfuncti, idqve non tantum ad honeſtam hilaritatem conciliandam, ſed & ad mutuum amorem alendum, tollendas, ſi qvæ exiſterent, ſimultates, dirimendas ac diluendas inimicitias, ineundamqve, conciliandam, & ſtabiliendam amicitiam. Conſtitiſſe hoc convivium certis legibus, primumqve in eo fuiſſe *convivatorem ſeu conditorem convivii*, qvi convivium in cænam veſperi appararet; qvod tamen non opiparum, ſed honeſta frugalitate inſtructum, neqve enim niſi tres miſſas ſive fercula apponi licuiſſe. Cænam ejusmodi vero qvolibet menſe ſemel, ab eo qvem ordo tetigerit paratam & eſcis inſtructam fuiſſe. Convivas tot extitiſſe qvot ſunt Muſæ, vel adjuncto Apolline decem, vel ad ſummum numero Muſarum adjunctis Gratiis, ut ſimuleſſent duodecim. Potum fuiſſe cereviſiam & vinum ad

qvem

vem convivà par qvisqve ſuam ſymbolam contulerit. Qvemqve bibiſſe qvantum potuerit, nullis poculis impetitum. Magiſtrum convivii corona ornatum fuiſſe, qvam in fine cœnæ ſucceſſori juxta ordinem dederit, & futurum convivatorem deſignaverit, ut qvis futuri convivii conditor eſſet omnes certo ſcirent. In hac cœna ut veſperi hora qvinta, omnes in puncto intra horæ qvadrantem adeſſent; finità cœna hora decima intra horæ qvadrantem abirent, legem fuiſſe. Qvod qvi negligeret, ei certam mulctam, qvæ ad potum conferretur, pandam fuiſſe. Præterea *Sympoſiaca Problemata ſive Qvæſtiones convivales* pridie a convivatore miſſas eſſe, qvam cœna pararetur, de rebus variis, utilibus, eruditis & honeſtis, ut convivæ de his ante cogitarent, easqve examinarent & explicarent, ne poſtridie imparati ad hanc cœnam accederent, ſed inſtructi ſententiam qvisqve ſuam dicerent, & certas ſuæ ſententiæ rationes afferrent de propoſitis Qvæſtionibus. Diſputatum fuiſſe de rebus propoſitis ſobrie, familiariter, amice, absqve pertinaci contentione, conviciis, irriſione, aut ullius contemtu, cunctaqve adeo modeſtà, joci, gaudii, riſus hilarioris, urbanitatis, & mutuæ benevolentiæ plenà extitiſſe. Interceſſiſſe etiam jocos liberales, non mordaces, ſales urbanos absqve ſcurrilitate. Ordinem deniqve qvæſtionis proponendæ talem fuiſſe, ut alternatim eſcis unaqvæqve admixta & explicata Muſicam nunc vocalem trium, qvatuor, aut plurium vocum, nunc inſtrumentalem additam fuiſſe, adhibi-

tis etiam fiſtulis & aliis inſtrumentis Muſici unde qvoqve hoc convivium a præcipuo argumento & fine, qvod hilaritatis mutuæqve benevolentiæ gratia inſtitutum, *Muſicum* vocatu fuerit, licet & *Philoſophicum* ex parte dici potuiſſet, qvod de variis ſeriis, & utilibus rebu qvæ ex intima ſæpe philoſophia depromtæ eſſent, in eodem diſputaretur.

LXXIII.

M. Polycarpus Lyſerus, de origine eruditionis non ad Judæos, ſed ad Indos referenda, Wittebergæ 1716. Medicum qvendam e Sileſia oriundum diu in Malabaria vixiſſe, lingvarumqve & inſtitutorum Indicorum gnariſſimu fuiſſe, & in *horto Malabarico Rhediano* (Henri de Rheeden) adornando operam multam p ſuiſſe, & librum de Indorum eruditione ſcri ſiſſe, qvo demonſtrarit ab Indis originem eruditionis eſſe repetendam memorat Auctor 47. Qvi hujus exemplo excitatus eandem inc dem ſibi ſumſit tundendam, hujusqve inſtit ti hanc dedit Promulſidem. Daturus plura, copioſiores appoſiturus dapes, ſi per fata licu ſet. Siqvidem p. 41. Hiſtoriam literariam un verſalem ſe editurum pollicetur, ſed interce ſerunt cœli decreta, & Lyſerum non opina tem de ſtatione ſua migrare juſſerunt. Q ipſo non leve damnum ſubierunt præclara terarum ſtudia. Nam licet in hac Diſſertatio nihil magnopere præſtiterit laude dignum Qvippe in alienis diſtrictus, iſtius, propter qv

ar

rripuit calamum prope oblitus eſt; Multa ta-
nen egregia præſtare potuiſſet in republica eru-
itorum Vir juvenis adhuc, & dotibus inge-
ii excellenter condecoratus, & lingvarum
ıxta ac ſcientiarum variarum peritus, & Bi-
liotheca copioſa ac ſelecta inſtructus. (2.) *M.*
Joh. Frid. Scharſius, de Gallorum Druidis; Wit-
enbergæ, ſine die & conſule. Qvo melete-
nate Hiſtorico in Syſtemate Antiqvit. literariæ
. I. p. 7. ſeq. Eſaiam Pufendorffium mirum
vantum adjutum eſſe docuimus, qvi poſt
unc noſtrum Diſſertationem ſimilem edidit de
)ruidibus A. C. 1650. Lipſiæ impreſſam. (3.)
Nicolaus Moller, Antiqvitatis veræ titulum gentibus
ultis politisqve ſpeciatim Græcis & Romanis horum-
ve rebus nullo jure competere, Kiloni 1701. Con-
edit, tamen Auctor p. 21. antiqvitatis titu-
um (liceat nobis cum eo βαρβαρίζειν) Græcis
omanisqve dari poſſe propter rerum antiqva-
um reliqvias, rudera, fragmenta, veſtigia,
dqve certo modo & per accidens. Atqve hoc
atis eſſe putamus. Nulla enim gens eſt anti-
qva niſi comparate. Et antiqvitas non ad eſ-
entiam populorum ſpectat, ſed ad fortuita.
4.) *M. J. Ludovicus Boye, de legibus cibariis &*
veſtiariis Pythagoræ earumqve cauſis, Jenæ 1711.
Qvibus rebus inſtructum eſſe oportet eum, qvi
ıon lento greſſu procedit ad Sapientiæ Metro-
olin, iis ſane non deſtitutus fuit, qvi huic
Diſſertationi nomen ſuum præſcripſit, ingenio,
loctrina, aſſiduitate, librorum bonorum ap-
paratu, Virorum doctorum conſilio &c. Nec
rulgare hoc eſt eruditionis ſpecimen, qvod de-
Q 2 dit.

dit. Legum Pythagoræ cibariarum & veſtia riarum verum ſenſum indagat, & vindicat falſum repudiat, rationes expiſcatur, errore qvosdam populares confutat, & univerſæ Phi loſophiæ Italicæ lumen affundit ejusmodi, u nos in Lectione hujus Schediaſmatis ſæpius ex optaverimus vidiſſe eam, qvam p. 7. promitti *diſqviſitionem de abſtinentia variarum gentium*, un cum raris illis teſtimoniis Chaldæorum, de ha virtute Pythagorica, qvæ p. 6. alibi proferen da ſcribit, cum nos nullibi oportunius adferr potuiſſe credamus. (5.) J. *A. Schmid*, *de Do ctorum Primitivæ Eccleſiæ vario docendi diſputandi qve genere*, Helmſtadii 1701. Paucæ ſunt ſchedæ ſed dignæ qvæ lenta feſtinatione legantur, qvi qvæ de modo docendi & diſputandi SS. Patrun continent, minio notari merentur. (6.) Ejus dem, *de Cathedris Doctorum*, Jenæ 1687. (7. Ejusdem, *de Cathedris Doctorum*, *Helmſtadii*, 1707 De qvibus in Idea Antiqvitatis literariæ diſſe ruimus P. I. p. 112. ſeq. (8.) *C. G. Schwar tzius*, *de fatis vocum qvarundam*, Altorfii 1714 Hiſtoria vocabulorum eſt particula Hiſtoriæ li terariæ; Sed inculta adhuc, & antiqvis juxta a recentioribus incognita. Et *primus* fortaſſis qvi ad eam excolendam cogitationes admovi eſt P. D. Huetius, qvi, ſi vera ſunt qvæ le guntur in Huetianis p. 94. Auctoribus claſſi cis, in uſum Delphini adornandis, indices vocun ejusmodi ſuperaddendos ſvaſit, qvibus un momento qvaſi, & oculi nictu, conſpici poſſe vocabuli cujusvis ortus, ætas, uſus, fatum duratio, defectio, extinctio. Qvod tame

cor

conſilium ad maturitatem non pervenit, ſed in herba ſuppreſſum eſt. Succeſſerunt poſtea, qui idem animo agitarent, & in his eſt C. G. Schwartzius, Vir cui patent ea in LL. qvæ latent plurimos. Qvod vel ſola hæc Exercitatio teſtari poteſt, ſi deſint monumenta alia. Nos quoqve jam ante annos XVIII. introductionem in Hiſtoriam vocabulorum Lingvæ Latinæ in lucem publicam emiſimus, qvam poſtea ſubinde auximus & locupletavimus. Extatqve exemplum in Bibliotheca noſtra ſexcentis acceſſionibus & emendationibus illuſtratum. Nec ſubſtitimus in his cancellis. Sed ultra lineas haſce progreſſi elaboravimus etiam Introductionem in Hiſtoriam vocabulorum Lingvæ Græcæ in duas partes diviſam, qvarum prior continet Genealogiam vocabulorum Græcorum ante Chriſtum natum, poſterior Genealogiam vocabulorum græcorum poſt C. N. Siqvidem teſte Salmaſio de lingva Helleniſt. P. 2. C. 4. p. 405. nulla fuit lingva, qvæ plures pertulerit mutationes ac μεταπλώσεις, non ſolum in verborum flexionibus per varias dialectos, aliis atque aliis pro locorum ratione factis, ſed etiam in ipſis verbis. Antiqva eorum lingva, qvam olim intra fines Macedonum & Theſſalorum ſtetit, in totum alia fuit. Hæc ἀρχαία ἑλλὰς Ariſtoteli. In ſingulis etiam dialectis eadem mutatio contigit, qvod ad ipſa verba attinet. Hactenus Salmaſius. Et licet hoc opus noſtrum diffuſius ſit multo qvam iſtud, qvo Hiſtoriam vocabulorum latinorum tradere conati ſumus,

nondum tamen in conſpectum publicum prodiit, ſed adhuc latet in MScto. (9.) *Frid. Hoffmannus*, *de Athletis veterum*, *eorumqve diæta & habitu*, Halæ 1717. Qvi ſi in argumento hoc obſcuro & nebuloſo in conſilium adhibere voluiſſet Homerum, & in Homero Librum XXIII. Iliados, qvi totus fere eſt athleticus, facile animadvertiſſet. 1) Artes Athleticas apud Græcos jampridem uſitatas fuiſſe ante certaminum Olympicorum tempora. 2) Non Spartanos eas primum accepiſſe ab Ægyptiis, nec Spartanorum Legislatorem Lycurgum, qvod §. 2. conjectat Autor, ſed Lycurgo 300. annis eſſe antiqviores. 3) Non qvatuor tantum, ſed plura omnino earum fuiſſe genera. Sed ὡς ἐν παρόδῳ tantum deſcribit Auctor athletarum Veterum Hiſtoriam, & huc retulit præcipue ſuas cogitationes in hac Diſſertatione, ut eorum diætam deſcriberet & habitum. Qvo labore ita perfunctus eſt, ut laudis meritæ præmia eidem deferenda exiſtimemus. (10.) M. *Joh. Friederich Meyer*, *de Ludis Olympicis*, Lipſiæ 1671. Qvi cum Hieronymum Mercurialem, & Petrum Fabrum, & Laurentium Joubertum, & Eraſmum Schmidium, non viderit, Ludorum Olympiacorum Scriptores optimos & laudatiſſimos, facile ſuſpicari poſſumus, qvas de iisdem nobis apponere potuerit dapes, ſcilicet ſubfrigidas, & exiles, & aromatis non ita temperatas, ut ſalivam Lectori movere qveant. (11.) *Herm. Conringius*, *de incubatione in fanis Deorum medicinæ cauſa olim facta*, Helmſtadii 1669

Di

e qva Volum. 71. n. 3. (12.) *Tobias Eckhard*, *de tabulariis antiqvis*, Qvedlinburgi 1717. Cujus Viri, ſi qvis ignoret dotes eximias, induſtriam, doctrinam, modeſtiam, & præclaros in Philologia, Hiſtoria, & re literaria progreſſus, vel unicum hoc Schediaſma inſpiciat, in qvo dictione dilucida & inaffectata, & collocatione rerum venuſta & accommodata, de tabulariis veterum, nominatim Ægyptiorum § 4. Chaldæorum §. 5. Phœnicum §. 6. Judæorum §. 7. 8. 9. Perſarum §. 10. 11. 12. Græcorum § 13. 14. Romanorum §. 15. 16. 17. Chriſtianorum §. 18. Germanorum §. 18. 19. 20. & tandem de tabulario Qvedlinburgenſi §. 10. ita differit, ut eum non ſimulacra eruditionis, ſed vera ornamenta aſſecutum appareat. Nec reprehendi poteſt, qvod conjecturis interdum aliqvid dederit. Qvia in iis rebus ſuſpiciones habent locum, ubi demonſtrationes exſpectari non poſſunt. (13.) *Joh. God. Leſchnerus*, *de Decanis cœleſtibus*, Wittenbergæ 1716. (14.) *Andr. Fabricius*, *de Matheſi Patribus Pr. Eccleſiæ & aliis qvibusdam non ſuſpecta*, Lipſiæ 1717. (15.) M. *Samuelis Schmidii Cathedrologia*, Qvedlinb. 1690. (16.) *Gottfried Olearius*, *de Socratis Dæmonio*, Lipſiæ 1702. Inſerta poſtmodum ab Auctore Thomæ Stanleji Hiſtoriæ Philoſophiæ P. 3. C. 6. p. 130. ſeq. mutatis tamen qvibusdam, & indice ita variato, ut, qvæ de *Dæmonio* Socratis hoc loco dicitur, poſtea de *Genio* Socratis inſcripta fuerit. (17.) *M. Ludovici Hanſen Diſſert. de Dæmonibus*, Jenæ 1687. (18.) *J. M. Dillherri Areopagus in qvem abductus eſt S.*

Apoſtolus Paulus, cum novum religionis dogma Athenienſibus annunciaret, Jenæ 1640. Philologus eminentiſſimus dicitur Dillherus in hujus Diſſertationis fronte ab eo qvi reſpondentis provinciam ſuſtinuit, qvod adulationis vocabulum videri poſſet. Sed qvi Dillherriana monumenta verſavit, & hoc ejus Schediasma oculo non ſomnolento luſtravit, nihil datam ejus auribus intelliget. (19.) *Jac. Tappius de incubo*, Helmſtadii 1661. Qvod in hac Diſſertatione deſcribitur Symptoma nos ipſos centies infeſtavit. Et facile inducimur ut credamus ex cauſis naturalibus habere ortum, ſed ita ut ſpiritus maligni non excludantur ab hac ſcena, qvi rebus naturalibus utuntur, ad moleſtiam hominibus exhibendam. Et parum abeſt qvin credamus, idem malum afflixiſſe Paulum, qvi 2 Cor XII. v. 7. ſcribit, appoſitum ſibi eſſe ſtimulum carni, angelum Satanæ, qvo tundatur, ne nimis efferatur. (20.) *Chriſtianus Gueinzius de didactro*, Halæ 1647. Disqviſitio erudita & lectu non injucunda, ſed jucundior, ſi voces barbaræ & termini technici horridiores ab illa abeſſent. (21.) *Eberhardus Baringius de rapſodia*, Hannoveræ 1645. Julii Cæſaris Scaligeri Caput XLI. Poetices, qvod de rapſodia agit, hoc Commentario illuſtravit Auctor. Et hac occaſione ex antiqviſſimis Græcorum monumentis tot de Poetis veterum, & Homero cum primis convaſavit ἀξιομνημόνευτα, ut, ſi Ludolpho Kuſtero hoc opuſculum ad manus fuiſſet, Hiſtoriam Homeri Criticam, qvam elucubravit, multo reddere potuiſſet

uiſſet locupletiorem. (22.) *A. Chriſt. Auſpurius de diſciplina Scholaſtica*, Hildeſiæ 1658.

LXXIV.

Joh. Heinrici Conradi Sileſia Togata, Lignicii 1706. Cujus Operis Hiſtoria extat in Biographia Auctoris, qvæ huic Proſopographiæ Selicæ præmiſſa eſt. Nec flocci pendendum fuiſſet hoc inſtitutum, dummodo ad rationem, tanqvam æqviſſimam lancem diligentius fuiſſet revocatum, & a lupinis æra ſolicitius diſcreta. Qvod qvia factum non eſt, parum utilitatis inde manat in rei literariæ & literatorum Hiſtoriam. Qvi enim in hac Sylloge enumerantur pleriqve ſunt obſcuri, & ignobiles, & nulla doctrinæ laude commendati Viri. Et ſi qva in eruditorum civitate habent merita, ea ab Auctore ſilentio ſunt involuta. Carmina id ſalis non habent, qvod in Epigrammatis ineſſe debet. Et qvæ iis adjecta eſt exegeſis Hiſtorica mutila eſt ſæpius (p. 68.) & parum qvandoqve accurata (p. 2.) Et male nobiſcum ageretur, ſi præter hanc non aliam haberemus Sileſiam eruditam. Sed proſtat Martini Hanckii de Sileſiis indigenis & alienigenis eruditis Opus bipartitum egregium, qvo Catone tamdiu contenti eſſe poſſumus, dum Nicolai Henelii Sileſia Togata in publicum prodeat, qvam in Sileſiographia renovata C. VI. p. 691. promittit, qvæqve in MSCto ſuperat. (1.) *Laurus Lipſica h. e. publicorum Academicorum nec non Senatoriorum inſcriptiones memorabiles, veteres ac recentiores*, Lipſiæ 1690.

Auctor eſt Salomo Stepnerus Vir navus & induſtrius, & dignus cujus nomen Lexico eruditorum Lipſienſi inſeratur, in qvo ejus mentio facta nulla eſt. Magna ſane ſedulitate congeſſit, qvotqvot Lipſiæ reperiuntur inſcriptiones, easqve in certas claſſes diſtributas ſedecim inſuper diverſis Indicibus ornavit. Ac licet non omnes memorabiles ſint, permultæ tamen in iis ejus ſunt commatis, ut legi, & ad poſteros transmitti mereantur. (3.) *M. A. N. Hubnerus, de Sapientia pagana non reprobanda*, Helmſtadii 1709. Auctoris diligentiam, doctrinam, ingenii felicitatem & judicii acrimoniam oſtendens Diſſertatio. (4.) *M. J. B. Baierus de Phœnicibus eorumqve ſtudiis & inventis*, Jenæ 1709. Hiſtoriæ literariæ Phœniciæ σκιαγραφίαν dixeris hoc Meletema Academicum. In qvo Auctor ductores optimos ſecutus, Phœnicum doctrinam, & Viros doctos, & dogmata ita delineat, ut ſi conlectanea conlectaneis adjicias, facile integram Hiſtoriam literariam Phœniciam poſſis concinnare, qva adhuc deſtituitur Reſpublica literaria. (5.) *Zachariæ Grapii Theologia Sinenſium*, Roſtochii 1708. In qva, qvod dictionis elegantiæ decedit, ordinis concinnitate, & rerum novitate, & ſelectu & jucunditate penſatur. Et ſi iis monumentis inſtructus fuiſſet Auctor, qvæ in Hiſtoria Philoſophiæ Sinenſis nova Methodo tradita C. IV. p. 19. ſeq. indicavimus, ſpecimen procul dubio Theologiæ Sinenſis exhibuiſſet, multo uberius, accuratius, ſplendidius, jucundius. Non enim dexteritas defuit Architecto, ſed cæmenta, ligna, lapides.

Nec

Nec ipſe materiam, ſed materia deſtituit ipſum. (6.) *Joachimi Felleri Cygni Qvaſimodogeniti, h. e. Clari aliqvot Cygnei qvorum in Chronico Cygneo aut nulla aut ſuperficiaria facta eſt mentio*, Lipſiæ l. t. Scilicet Fellerus & ipſe Cygneus, cum Bibliothecæ Lipſienſis Paulinæ cuſtos eſſet; Rogatus a Ferbero conſule Zwickavienſi, ut, ſi qva fortaſſis in hac officina libraria reperiret *ἀξιομνημονευτα* de Cygnea & Cygneis, ea communicaret benevole, ut, velut Paralipomena ſuperaddi poſſent Chronico Cygneo a M. Tobia Schmidio edito, qvod non nemo continuandum ſuſcepiſſet, hanc ex Matriculis Academicis & libris editis ac ineditis collegit Syllogen, in qva Cygneos eruditos Theologos, JCtos, Medicos, Philoſophos ac Philologos enumerat, qvorum in Chronico Schmidiano nulla vel ſuperficiaria tantum facta eſt mentio, (8). *Jacobi a Mellen notitia Majorum Lubecenſium, aliorumqve clarorum virorum*, Lipſiæ 1707. In qva vitas ſuorum genitorum & progenitorum (ut ſcribit Auctor) ab aliqvot Seculis repetitas filiis ſuis contemplandas exhibet, ut

> Qvem peperere patres ipſi tuerentur honorem.

(8.) *Holmia literaria*, Holmiæ 1701. Inſcriptio ſimplex, operis præclari. In qvo ſexcenta, Reipublicæ noſtræ literariæ Senatoribus incognita, de Suecorum Scriptoribus & Scriptis, editis, ineditis, novis inventis, nummis, imaginibus æri inciſis, naturæ miraculis, rebus mechanicis, metallis, lapidibus, tabulis geo-

gra-

graphicis, Bibliothecis, Pinacothecis, numophylaciis, & aliis ad Hiſtoriam eruditionis pertinentibus, de qvibus in monumentis noſtris literariis, ne γρυ qvidem. Et qvibus Johannis Schefferi Suecia literaria, & qvæ Joh. Molleri ope eidem acceſſerunt Hypomnemata mirum qvantum augeri poſſunt. Utinam ad noſtra usqve tempora hoc opuſculum eſſet continuatum, & meliore ordine digeſtum. (9.) *M. Joh. Dieterici Diſſert. de Annæberga & claris Viris inde oriundis*, Lipſiæ 1702. Ex M. Chriſt. Frid. Wilischii Diſſertatione Hiſtorica, de Annæbergenſium vicinarumqve Eccleſiarum, qvi ab U. C. fuerunt, Ephoris augenda & locupletanda. In ea enim viginti enumerantur Eccleſiæ Annæbergenſis Ephori, cum in hac octo tantum exhibeantur clari Annæbergenſes Theologi. (10.) *Georgii Fabricii Freibergi deſcriptio & Annales accedit M. G. Wagneri ſeries collegarum Gymnaſii ab A.* C. 1514. *usqve ad* 1709. Wittenbergæ 1710.

LXXV.

M. Urbanus Gottofredus Siberus de illuſtribus Alemannis Commentatio, Lipſiæ 1710. Vir ſane præclara eruditione & ſingulari mentis acumine ornatus eſt Auctor, Hiſtoricus, Antiqvarius, literator eximius. Qvi familiam Alemannorum a ſeptingentis annis in Repulica civili juxta & literaria celebratam, & eruditione non minus qvam armis & juſtitia illuſtrem ita deſcribit, ut ejus in inqvirendo ſedulitas, in dicendo facilitas, in tractando felicitas ubiqve ſe conſpi-

ſpiciendam præbeat. (2.) *J. F. Tolckius de illuſtri nomine Antonii*, Sondershuſæ 1700. Diſſolutæ ſcopæ. (3.) *Joh. Goes opuſcula varia de Weſtphalia ejusqve doctis aliqvot Viris*, Helmſtadii 1668. Hæc qvaſi Micro-Bibliotheca eſt, qva carere non poteſt, qvi Hiſtoriam literariam Weſtphalicam cognoſcendi cupiditate tenetur. (4.) *D J. F. Meyerus de Catharina Lutheri conjuge*, Hamburg 1699. De qva M. David Richter in præfat. Genealogiæ Lutherorum p. 28. *Wer die* VIII. Tomos Scriptorum in Academia Wittenbergenſi *von* Anno 1544. *bis* 1569. publice propoſitorum *beſitzet, und dabey Zeit und Geſchicklichkeit hat, der kan dieſe meine Arbeit verhoffentlich um ein groſſes daraus ergäntzen, illuſtriren, auch wohl verbeſſern, weil ich weiſs was mir der* Tomus ſextus *hat vor angenehme und faſt unentbehrliche Dienſte gethan, welchen ich von des Buchbinders Händen eben ſo gerettet habe, als Wagenſeil den Seder Moed bey dem Hrn.* Wolfio in Biblioth. Ebr. P. 2. L. IV. C. 3. §. 8. p. 888. *Mir deucht auch, daſs ich dieſelbe in der* Bibliotheca Meyeriana *habe gantz angetroffen, und dennoch iſt es gewiſs, daſs wenn der Sel. Mann ſich derſelben hätte erinnert gehabt, ſeine* galante Diſputation de Catharina Lutheri Conjuge *hätte in eben denſelben Stücken können erleütert werden, da ich deſſelben* Continuation *verrichtet habe. Ich will es aber nicht ungeſaget ſeyn laſſen, daſs eben dieſelbe* Diſputation *in ſeiner* Bibliotheca p. 207. N. 443. cum multis notis MSCtis *wird vermehrter angegeben, ſo mir aber weder zu Handen noch zu Geſichte emahls kommen.* (5.) J. *Meierus de Bojorum migra-*

grationibus, *& de claris Böhmeris*, Göttingei 1710. (6.) *Gebhardi Theodori Meieri Monumenta Julia*, *memorias Profeſſorum Helmſtadienſium qvi diem ſuum obierunt exhibentia*, Helmſtadii 1680. Qvod opus Biographicum non amice ſatis conſpirat cum ſuo indice. Non enim Memoriæ Profeſſorum Helmſtadienſium, qvi diem ſuum obierunt, eodem continentur, ſed Thelogorum tantummodo qvorundam, & JCtorum, qvi in hac Academia publico docendi munere perfuncti ſunt, Medicis omnibus & Philoſophis & Philologis omiſſis. Et horum qvidem memoria ita eſt tradita, ut, qvæ præcæteris ſunt memorabilia, ſcripta fere omnia, & certamina erudita, & fata ſingularia ſint præterita. (7.) J. C. *Wolfius de præcocibus eruditis*, Hamburgi f. t. Spicilegium hoc eſt ad Adriani Bailleti, Davidis Sculteti, & aliorum meſſem In qvo eos recenſet Auctor, qvi majores in eruditionis qvam ætatis tramite fecerunt progreſſus, qviqve eo tempore pleriqve adhuc ſupererant. Qvibus & ſemetipſum ſuo jure ſuperaddere potuiſſet, præcoci ingenio a natura præditum, & jam inde ab anno 20. ætatis ſcriptis præclaris inclitum. (8.) *G. H. Goetzius de Theologis ſub auſpiciis novorum officiorum demortuis*, Lubecæ 1708. Qvæ Diſſertatio Epiſtolica, eſt continuatio iſtius Eclogæ, qvam de eodem argumento jam ante ediderat Auctor doctiſſimus, & ad excerpta literaria corroganda natus. (9.) *M. J. Manzelii Præſagia eruditorum de eruditis*, Dresdæ 1709. (10.) *Programma in funere Henrici Grünfeldii JCti & PP.* Helmſtadii 1619. (11.) *Programma in funere*

Franc.

Franciſci Henrici Wiſſelii, Helmſtadii 1625. (12.) *M. Joh. Seb Mitternachtii Panegyricus funebris memoriæ Jacobi Welleri a Molsdorf &c dicatus*, Lipſiæ 1666. In qvo ſe integras interdum e Buchnero aliisqve celeberrimis oratoribus periodos mutuo accepiſſe, & huic telæ intexuiſſe, ultro fatetur Auctor in præfatione ad lectorem. Alia.

LXXVI.

M. Carolus Gottfridus Zapfius de Abaride, Lipſiæ 1706. Ab Abaride orditur Lexicon ſuum Hiſtorico-Criticum Petrus Bælius; Nec cottidiana ſunt, qvæ de eo memorat Vir κριτικώτατος, & ad rem literariam ornandam felici ſidere natus. Sed qvi hujus Diſſertationis Auctor eſt, Bælium multis paraſangis poſt ſe relinqvit, & qvæ in monumentis antiqvorum diſperſa jacent de Abaridis appellatione, ætate, Præceptoribus, ſtudiis, moribus, veſtibus, ſcriptis, morte &c. uno faſciculo comprehenſa ita exhibet, ut dubitare qveas, utrum diligentiam majorem adhibuerit, an judicii acrimoniam. Sane peregregia hæc eſt Diatribe, & digna qvæ ab omnibus legatur, qvi Hiſtoriæ Philoſophicæ ponunt pretium, imo etiam ad poſteros traducatur, inprimis cum tam inculta adhuc ſit, & deſerta, & ſubhorrida Hiſtoria literaria Scythica. (2.) *M. E. Hoppe de Philoſophia Joſephi Proregis Ægyptii*, Helmſtadii 1706. Qvi ſcientiam Philoſophiæ Empiricam, qvæ fuit in Joſepho, a Scientifica non ſatis videtur diſtinxiſſe. (3.) *M. J. G. Dietericus de Philoſophia Homeri*, Wittenbergæ 1704.

Cæ-

Cæcus de coloribus. Neqve enim in ſcripti Homeri ita verſatus fuit auctor, nec Philoſophia ita peritus, ut de Philoſophia Homeri potueri condere Commentarium. Et putamus nos, qvo præfiſcine dicimus, in Iliade noſtra poſt Homerum certiora Philoſophiæ Homericæ dediſſe indicia, qva incunabula omnium ſcientiarum ex Homero eruimus, & Syſtematice deſcripſimus. (4.) *M C. Schraderus de Pythagora*, Lipſiæ 1708. De qva Gottlieb Stollius *in der Einleitung zur Hiſtorie der Gelahrtheit* P. 2. C. 1. §. 49. p. 366. M. *Chriſt. Schrader hat zwar vier* Diſſertationes *verſprochen, in deren erſten er* de ortu, præceptoribus, & peregrinationibus Pythagoræ, *in der andern von ſeiner Lehr-Art und Schule, in der dritten von ſeiner Philoſophie, und in der vierten von ſeinem Hingang aus der Welt, und denen ſo* de rebus Pythagoricis *geſchrieben, handeln wollen, mir iſt aber zu* dato *mehr nicht als die erſte zu Geſichte kommen.* - - Et in notis; *Mich wundert daſs der* Auctor *die* Exercitation *des Hrn.* Budde de Peregrinationibus Pythagoræ, *die zu Halle 1692. herauskommen, nicht allegiret, welche er doch allerdings vor Augen gehabt, ja mich wundert, daſs er nicht dieſe erſte* Diſſertation *gar weggelaſſen, eben weil der Hr.* Buddeus *eine von gleicher Materi geſchrieben.* (5.) *Dan. Gvil. Müllerus de* M. *Ant. Coccio Sabellico*, Altorfii 1698. Qvem Auctor de Sabellico exhibet, collectaneorum Hiſtoricorum faſciculum, non qvidem lacunarum eſt expers; Plagiarium enim fuiſſe Sabellicum non indicat, qvod Zwingerus in præfatione theatri vitæ humanæ de eo refert p. 15. Ejus tamen

et

et metalli, ut nos qvidem de Scriptoribus omnibus ejusmodi florum ſparſionem habere cuperemus. (6.) *Ejusdem Diſſertatio de Leonhardo Wurffbinio*, Ibidem 1710. Primum ornamentum Scriptoris eſt, poſſe conſiſtere & ſecum morari. Qvod in hoc Auctore deprehendimus. Non vagus eſt & inſtabilis, ſed qvod ſibi ſelegit argumentum, eidem familiariter ſe applicat, nec curſim ac properanter idipſum transmittit. (7.) *J. Schrammius de meritis B. Lutheri in Theologiam moralem*, Helmſt. 1711. Æqva Auctoris qvereleſt & expoſtulatio, in libris Theologiæ Practicæ rarius commendari Lutheri ſcripta, imo vix nominari in iisdem unqvam. Licet enim Syſtema Theologiæ moralis non condiderit, nec locos communes, ordine apud nos uſitato diſpoſitos; rerum tamen moralium copioſiſſimam reliqvit ſegetem, ab infelici lolio, & ſterilibus avenis, qvæ dominabantur antea repurgatam, & ad nitorem cœleſtem denuo revocatam. Nec iniqvum eſt ejus deſiderium, ut ex Lutheri Scriptis Theologiæ moralis Syſtema, vel Compendium ſaltim conficiatur, utpote qvo Eccleſia Lutherana adhuc indigeat. (8.) M. *A. J. Dornmeyeri Lutherus humanioris literaturæ cultor & æſtimator*, Halæ 1703. Dictionis nitore ita excellens Auctor, ut C. Cellarii diſciplina uſum eſſe, intelligas. (9.) *J. E. Hausmanni Janus Grumus in Burchardo Gotthelff Struvio reſuſcitatus*, Jenæ 1708. (10.) *M. G. Hecht de Wicmanno Antiſtite Magdeburgico*, Wittenbergæ 1710. (11.) *J. H. Heucherus de Mechanicis non Mechanicis*, Wittenbergæ 1708. Phœnomena Phyſica &

Medica, non ex principiis Mechanicis, ſed e legibus naturæ eſſe explicanda, contendit Auctor In lectione celeberrimorum Scriptorum egregi verſatus, judicandi facultate non vulgari præditus, & iis artibus, qvæ ad Encyclopædiam pertinent, cumulate inſtructus. Atqve his opibu ſuffultus, alta voce conclamat; Medicos hodiernos qvi jactant Mechanismum non eſſe Mechanicos, cum ex Mechanismi principiis explicare non poſſint, vel ſolam menſtrui fluxus periodum, vel ſtatos febrium dies & horas. (12.) *D.* G. *Moller de duodecim Judicibus Iſraelitarum* Altorf 1709. In qva Diſſertatione ſe talem non exhibet, qvalem in Sabellico & Wurſtbainio. Pleraqve enim curſim & properante transmittit, qvæ attentius omnino & ſtudioſiu animo agitanda fuiſſent. (13.) *G.G.Zeltnerus de fæminis ex Ebræa gente eruditis*, Altorf 1708. (14.) *Ejusdem Deboræ inter Prophetiſſas eruditio*, Altorf 1700. Laudata Diſſert. a J. A. Schmidio de modo propagandi religionem per carmina §. 1(p. 24. (15.) *Ejusdem de Priſcilla Aquilæ uxore tanqvam fæminarum gentis Judaicarum eruditarum ſpecimine ad Act.* 18, 1. &c. Ibidem 1709. Auctor qvi ſupereſt adhuc, & exornat ætatis noſtræ gloriam Vir Seculorum memoria dignus, qvi olim nominabitur nunc intelligitur. (16.) *M. C. J. Schröder de ruſticis eruditione claris*, Jenæ 1707 Sed vix primis digitis tangitur hicce labor. (17.) *M. C. Altmann de Senio eruditorum, von Hauptgelehrten Männern, die in denen 3. letzten Seculis über 70. bis 80. Jahr alt worden*, Lipſiæ 1711. (18.) *Idem de illis qvi vitæ terminum a Moſe Pſ.* 90. *v.*10

ſta

latutum per VI. annos proxime elapſos ſupergreſſi unt, Lipſiæ 1711. Qvi nominis ſui omine (Altmann) ſe ad hanc particularn Hiſtoriæ literariæ elucubrandam vocatum eſſe credidit Auctor, humeros ſuos non ſatis conſuluiſſe videtur, qvid valeant. Siqvidem non par eſt ferendo huic oneri, invalidus adhuc Orator, invalidior Hiſtoricus, & Philoſophus longe invalidiſſimus, qvibus tamen tribus capitibus, unamqvamqve harum Diſſertationum abſolvendam arbitratus eſt. (19.) *R. H. Rollius de eruditis Climacterico maximo denatis*, Roſtochii 1707. Cui bono ais? Huic, inqvam, ut ſcias, non univerſalem eſſe Canonem, qvem in ore habere ſolent Medicorum filii: *Literarum ſtudiis breviari vitam.* Qviete enim & otio debilitari corporis vires, & flacceſcere, motu autem ali & confirmari. Etenim hujus rei contrarium docet P. D. Huetius in Commentario de rebus ad eum pertinentibus p. 41. Docemus noſmet annum 71. ætatis fere egreſſi. Docet Diſſertationis hujus Auctor, qvi qvinqvaginta viros eruditos, velut in tabula conſpiciendos ſiſtit, qvi omnes annum climactericum maximum h. e. 81. attigerunt, atqve hiſce ſuis exemplis probant: *Studia literarum non obeſſe longævitati*, nec iisdem tacite abſumi vitæ balſamum. Qvod in mentem non venit Rollio hanc Diſſert. ſcribenti, cum de eo præcipue cogitare debuiſſet. (20.) *J. J. Baierus de longævitate Medicorum*, Altorfii 1705. Exercitatio docta, acuta, & qvod primo loco dicendum erat, ſancta. In qva exempla Macrobiorum ſelecta, cauſæ longævi-

 tatis

tatis humanæ probabiles, & in iis præcipua vo
luntas Dei. Qvippe

Ludit in humanis divina potentia rebus,

& in ætate hominum cumprimis. Et hæc e
prima ac præcipua μακροβιοτητος & μικροβιοτητι
cauſa. (21.) *M. J. C. Tſchanterus de eruditis ſtu
diorum intemperie mortem ſibi accelerantibus*, Lipſi
1705. Qvas affert Auctor quatuor pravas eru
ditorum conſuetudines 1.) Parcam ſomni uſurpa
tionem, 2.) illegitimam victus fruitionem, 3.)
inconvenientem coporis motionem, 4.) peſti
lentiſſimam excrementorum retentionem; Ea
non adhæreſcunt eruditis omnibus, nec ex ſtu
diorum intemperie tantum, ſed aliis cauſi
proficiſcuntur ſæpius. Et ſi mortem acceleran
eruditis, non ſtudiorum eſt intemperies, qvæ i
faciat proxime, qvod Auctor tamen in indic
ſignificat. (22.) *J. A. Schmidius de Apoſtolis uxo
ratis*, Helmſt. 1704. Non graviore fulmin
percuti poterat Pontificiorum Decretum de ne
ceſſitate cælibatus clericorum, qvod Sec. IV
finiente aliqvantulum, Sec. XI pluſculum, & Sec
XVI. plurimum invaluit; Si de Apoſtolis omn
bus probari poſſet, fuiſſe eos uxoratos, ve
ut latinius loqvamur, vixiſſe eos in conjugic
Sed ſolius Petri matrimonium eſt extra dubita
tionis aleam poſitum. Et hoc ad cauſam han
perorandam ſufficit: Summus Sacerdos in V
T. fuit uxoratus, Petrusqve Apoſtolorum Prin
ceps in N. T. E. Deus conjugium Sacerdotibus non
interdixit; Imo potius prohibitionem matrimo
nii doctrinam dæmoniorum vocavit 1 Tim. IV. 3. &

pro

propter fornicationem vitandam unumqvemqve
habere uxorem ſuam debere ſancivit 1 Cor. 7, 2.
Sacerdotes etiam primæ Eccleſiæ fuerunt uxorati.
Es ſind auch in Teutſchland erſt vor 400. *Jahren*,
ecce verba Auguſtanæ Confeſſionis Artic. 23.
p. m. 33. *die Prieſter zum Gelübde der Keuſchheit von Eheſtand mit Gewalt abgedrungen*, *welche ſich dagegen ſämtlich auch ſo gantz ernſtlich und hart geſetzet haben*, *daſs ein Ertz-Biſchoff zu Maintz*, *welcher das Päbſtliche neue Edict verkündiget*, *gar nahe in einer Empörung der geſammten Prieſterſchafft in einem Gedränge wäre umgebracht.* (23.) *M. C. Guil. Vollandus de vita Chryſoſtomi*, Wittenbergæ 1711. (24.) *Idem de Elogio Chryſöſtomi*, Ibidem eodem. (25.) *Idem de veteribus ac fide dignis vitæ Chryſöſtomi Scriptoribus*, Ibidem eodem. (26.) *Idem de Scriptis Chryſoſtomi*, Ibidem eodem. (27.) *De optimis Operum Chryſöſtomi editionibus*, Ibidem eodem. Non vidit Vir πολυμαθέστατος J. A. Fabricius ultimam hanc de optimis Operum Chryſoſtomi editionibus Diſſertationem Vollandi. Adeoqve in Bibl. Græca L. V. C. XV. p. 560. qvatuor eundem tantummodo ſcripſiſſe memorat. Nec indiligenter hic Pentateuchus ab Autore eſt elucubratus. Siqvidem qvæ de Chryſoſtomi fatis, Scriptis, Scriptoribus &c. notatu digna ſunt, pleraque eodem continentur. Pleraqve, inqvam; Multa enim ſupereſſe paralipomena, Nemo mirabitur, qvi Hiſtoriæ literariæ perſpectum habet ambitum. Sic enim J. H. Hottingerus in Bibliotheca Orientali L. 3. c. 2. p. 63. refert: Opera Chryſoſtomi aſſervari in Oriente Arabice. Et l. c. p. 82. Annales Joh.

Chryſoſtomi extare Arabice, & eorum crebram fieri mentionem in Elmacino. C. S. Schurtzfleiſchius in Opp Hiſt. Polit. p. 1088. Zoſimum Chryſoſtomo Hiſtrioniam objeciſſe refert. Joh. Dallæus de uſu Patrum p. 273 Chryſoſtomo multa excidiſſe vel falſo, vel certe incautius dicta, & veniam poſcentia. Qvale eſt, qvod ſomniat: Davidem eos Pſalmos, qvi qvinqvageſimum proxime ſeqvuntur, humana ſimpliciter intelligentia ſcripſiſſe, ſpiritu Sancto vacuum &c. Et alia ſexcenta hujus generis, qvæ omnia a Vollando in his Diſſert. ſunt præterita. (28.) *Joh. Tribbechovius de vita & Scriptis Clementis Alexandrini*, Halæ 1706. (29.) *Idem in Clementem Alexandrinum de Philoſophiæ definitione & diviſione*, Ibidem, eodem. (30.) Idem, *de Philoſophiæ fine, mediis & uſu adductum Clementis Alexandrini*, Ibidem, eodem. Trigam hanc Diſſertationum non vidit J A Fabricius eo tempore, qvo de Clemente Alexandrino literis prodidit, qvæ L. V. Bibl Græcæ C. 1. §. 2. p. 102. leguntur. Et Tribbechovius Fabricii Commentationes videre non potuit, tum nondum editas. Uterqve tamen Clementis Opera ſtudioſe verſavit & præclare de iis diſſeruit, diligentia minime impares; Polyhiſtoria prior poſteriore, inferior. (31.) *J. C. Erneſti de Euſebio Pamphili, Epiſcopo Cæſarienſi*, Wittenb 1703. Duæ ſunt diſqviſitiones Hiſtorico-Eccleſiaſticæ Wittenbergæ A. C. 1688. habitæ & ibidem poſtea recuſæ. Laudatæ a J. A. Fabricio in Bibliotheca Græca L. V. C. IV. p. 32 Ex qvo illuſtri Opere mirum qvantum emendari & locupletari poſſunt v. g. §. 2. Decem Euſebio

ſoios indicat Auctor ab Euſebio Pamphili diverſis. Fabricius autem l. c. p. 105. ſexaginta enumerat Euſebios Homonymos. (32.) *M. J. A. Hebs de Stilo Lactantii Firmiani*, Halæ 1702. Lactantii ſtilum Ciceronianum eſſe diſerte ait Auctor §. 4. p. 11. additqve l. c. p. 12. eundem perpetuum eſſe imitatorem Ciceronis, & tanqam ſcopulum vitare inuſitatum verbum. Et tamen §. 1. p. 23.-30. plauſtra vocabulorum affert, qvibus uſum Lanctantium ſcribit, & qvæ nec a Cicerone nec ab ullo Auctore claſſico uſurpata fuiſſe perhibet. Qvæ qva ratione ſecum ſtare & conciliari qveant, nos qvidem diſpicere non poſſe libenter fatemur. Et maluiſſemus ſane Auctorem hujus Diſſertationis Apologiam ſcripſiſſe pro Lactantio, & in ea eundem ab Erasmi inſultibus vindicaſſe, qvi in Ciceroniano ſuo p. m. 241. ſalſe ridet: Lactantio falſo tributum Ciceronianiſmum. Probabis opinor, ait, Hilephorus, Lactantium, qvi Ciceronianæ eloqventiæ lacteo flumine manare dictus eſt. Cui reſpondet, Noſoponus, dictus, ſed ab eo qvi Ciceronianus non erat. B. Verum illud inficiari non potes, Lactantium Ciceronis eloqventiam affectaſſe. Id declarat in tertium inſtitutionum librum Præfatio. In qva defenſurus Chriſtianæ philoſophiæ veritatem, optat eloqventiam, ſi non Tullianam, certe Tullianæ proximam. N. Nec prorſus infeliciter affectavit, qvanqvam aſſecutus non eſt. B. Qvi ſic? N. qvoniam in prima ſtatim Operis præfatione, ſic loqvutus eſt; Alioqvin nihil inter Deum hominemqve diſtaret, ſi conſilia & *diſpoſitiones* illius Majeſta-

R 4 tis

tis æternæ, cognitio aſſeqveretur humana. U Cicero dixit *diſpoſitiones* pro decretis? B. In dum Ciceronianus eſſe ſtudet, factus eſt Cic roni diſſimilis. Eſt enim hoc Ciceronis, re eandem duabus vocibus idem, aut propemodu idem ſignificantibus inculcare. Hinc eſt illud: Co ſilia & diſpoſitiones Qvi ſcis, an & vocaliu hiatum captarit, ut Ciceronianus eſſet, in *con lia?* & rurſus in *cogitatio aſſeqveretur.* Fortaſ & compoſitionem affectavit, Szacontis clauſu la comma finiens, velut in *balneatore & Arch pirata.* Cujusmodi clauſulis freqventer utitu in eadem præfatione, ut in prima ſtatim peri do *inhærere*, & rurſus, *inſtruere poſſimus*, & mo apud Græcos, atqve iterum *luce orationis ornat* & αὖθις αὖ, *honeſta ſuſcepta* Mox, & *honoraſ* nec multo poſt, *nominis tradas*, iterum, ut *ſeqv rentur hortarer*, item aliqvanto poſt, *reliqverun* Hoc certe Tullianum habet, qvod ſubinde ditr chæo finit, ut, *contulerunt*, *convocamus*, *ſ piamus*, *inchoamus*, ſemel ponit in clauſula, *qv ſiſſe videatur.* Hæc indicant illum magno ſtud Ciceronis imaginem affectaſſe. Verum hoc n mine juſtius rejiceres Lactantium a titulo Tulli norum, qvod nec eruditionem, nec vim, n pectus attulerit ad defenſionem Philoſoph Chriſtianæ, qvæ M. Tullius attulit ad actione cauſarum civilium. Hæc Eraſmus l. c. de L ctantio. Hic rhodus, hic ſalta. (33.) I *Wilh. Seyfried de Joh. Huſſi Martyris ortu, educ tione, ſtudiis, doctrina, vita morte & Scriptis*, Jer 1711. Scriptor non in poſtremis habendu Tantum enim habet ſedulitatis, qvantum de

te

eritatis & ingenii. Nec deſtituitur facultate di-
:endi, & judicandi. Sed librorum & nummo-
um apparatu non ſatis amplo & prolixo inſtru-
ɫus eſt. Et qvod multum impedimenti eidem
n ſcribendo attulit, Chriſtophori Walpurgeri
Hiſtoria Huſſitica caruit. Licet enim in præfa-
ione p. 7. eandem vidiſſe & verſaſſe videri ve-
it. Attamen nunqvam ad eandem provocat
n hoc Opere, nec iis documentis utitur, qvi-
bus Walpurgerus narrata ſua ſuffulcit. Et ſex-
centa ἀξιομνημόνευτα præterit, qvibus Wal-
purgerus acta hujus Martyris egregie conſtipa-
vit. Et cum in prima hujus Diſſertationis edi-
tione, qvæ 1698. impreſſa eſt, duos num-
mos in memoriam hujus Herois percuſſos, con-
ſpiciendos exhibuerit Auctor, genuinum unum,
& alterum ſuppoſititium. Ecce! in hac altera,
rejecto priore, qvod mireris, poſterior tan-
tummodo recuſus eſt, qvem Auctor ipſe §. ult.
p. 126 habet pro ſpurio. Elenchus etiam qvi
in fine adjectus eſt, monumentorum Huſſitico-
rum pleniorem omnino & dilucidiorem exædi-
ficationem meruiſſet. (34.) M. G. E. *Geigerus
de Hillele & Schammai antiqvis Judaicarum Secta-
rum conditoribus*, Altorf. 1707. Multum indu-
ſtriæ in concinnanda hac Diatribe, & illuſtran-
dis antiqvis Hillelianorum & Schammæanorum
Sectis conſumſit Auctor; Sed id tamen non
animadvertit, qvod Hieronymus, & qvi ex
Hieronymo hoc repetiit Vir πολυμαθέστατος
J. C. Wolfius in Catalogo Doctorum Miſchni-
corum ſive P. 2. Bibl. Ebraicæ p. 827. Hillelia-
nos traditiones, Schammæanos autem legem

ſcriptam eſſe ſecutos. Atqve hinc natos eſſe poſtea Phariſæeos & Scribas, Karræos & Talmudiſtas. (35.) *J. H. Majus de origine, vita atqve Scriptis Don Iſaaci Abrabanelis*, Altorfii 1708. Qvi Actorum eruditorum Collectorum A. 1686. p. 527. ſecutus filum, laudatus eſt ſemel & iterum a J. C. Wolfio in Bibl. Ebraica P. 1. p. 629. ſeq. ex qva hæc Biographia magnopere augeri & locupletari poteſt. (36.) *M. Joh. Adamus Calo de vita Jacobi Bœhmii*, Wittenbergæ 1707. Non de vita tantum Jacobi Bœhmii ſed & de morte ejus & Scriptis, & dogmatis & Sectatoribus diſſerit Auctor, ſed ita ut ignorantia cum partium ſtudio & infirmitate judicii ubiqve dulci connubio juncta pelluceat. (37.) *M. Carl. Gottl. Zeidleri Hiſtoria Davidis Georgi ejusqve aſſeclarum*, Lipſiæ 1701. Duobus capitibus abſolvuntur hi Annales Georgiani. In qvorum capite primo præceptoris, ſecundo autem diſcipulorum Hiſtoriam perſeqvitur Auctor. Sed poſterius præponendum eſt priori. Illud enim ex fontibus eſt hauſtum; Hoc ex ciſternis tantum. Siquidem ipſius Georgii Scripta non legit Zeidlerus, nec eorum qvibus in fatis ejus tradendis maxime habenda eſt fides. Diſcipulorum autem qvi ſcripſerunt Hiſtoriam potiſſimos inſpexit, & hinc plura de iis & ſelectiora exhibet capita. (38.) *Schediaſma de vitiis Paparum adverſus eorundem infallibilitatem*, Coloniæ 1699. In qvo tot monſtra vitiorum objiciuntur Pontificibus Romanis, ut iis tollendis vix decem Hercules ſufficiant. Non enim mendaces ſunt larvæ, aut vana ſomnia, aut inanes præſtigiæ,

qvæ

væ in his pagellis recitantur, ſed Acta ex ip-
s eorum Annalibus eruta, qvi Sacris Romano-
ım fuerunt addicti, qviqve maluiſſent pro-
ul dubio, hæc omnia falſa eſſe, qvam vera.
39.) *M. J. F. Kern, de Vita, Obitu, Scriptisqve*
homæ Ittigii, Lipſiæ 1710. Vir Pentathli ſi-
ıilis fuit Ittigius, omnifariæ eruditionis opi-
us, & librorum Theologicorum, Patrumqve
umprimis cognitione ita inſtructus, ut pauci.
)ignus propterea cujus memoria ab oblivione
indicetur. Utinam placuiſſet Auctori hujus
iographiæ, controverſiarum, qvibus implici-
us fuit, ſuperaddere ſimul Hiſtoriam, & qvæ
uivis Scripto ejus acciderint memoranda pau-
is aperire. (40.) *L. C. Crellii Θαυματολογία*
G. F. Seligmanni, Lipſiæ 1707.

LXXVII.

Divi Epiphanii liber de vitis Prophetarum *Græce & latine cum notis* Joachimi *Zehneri*, Schleuſingæ 1612. Obſcurum Zehnero non fuit, hoc Opuſculum Epiphanium Auctorem non habere, cum in Operibus ejus non reperiatur, nec a Patribus eidem tribuatur, & in dictione & rebus ipſis qvandoqve ab eo deflectat. Nec fugit eundem Auctorem, qvisqvis ille fuerit, narrationibus veris inanes multas immiſcuiſſe fabulas, & librarios lapſu temporis contextum ipſum miſere corrupiſſe; Attamen tantum abeſt, ut eundem propterea flocci faciendum putarit, ut repurgandum potius & illuſtrandum, & denuo in lucem edendum exiſtimarit. Nec ma-

male de eodem eſt promeritus. Et finge, eu alicubi hallucinatum, tam putide tamen acerbe caſtigari non meruit, atqve a Dionyſ Petavio caſtigatus eſt, in præfat. ad Tomum Epiphanii. Sed hæc eſt nota characteriſti Petavii: Aliorum vel minimis vitiis offenc ſuis licet maximis abblandiri. (2.) *Th. Thummius, de feſtis Judæorum & Chriſtianorum*, Ti bingæ 1624. Qvod Opuſculum totum ex Ho piniani voluminibus excerptum eſt. (3.) *S. Hi ronymi Catalogus Scriptorum Eccleſiaſticorum cu notis variorum*, Lipſiæ 1722. *Primus* eſt Hie ronymus, qvi Auctores ab Eccleſiæ Chriſtian incunabulis uſqve ad ſuam tempeſtatem illu ſtres, & Scriptis qvibusdam inclytos, (nume ro CXXXV.) eo ordine qvo vixerunt deſcrip ſit, & in lucem publicam prodire juſſit, ut Cel ſo, Juliano, Porphyrio, & aliis Chriſtiano rum hoſtibus os obſtrueret, qvi Ethnicis per ſvaſerant, Chriſtianos eſſe ſtupidos & bardos nullosqve unqvam habuiſſe Viros doctrina & eruditione excellentes. (4.) *Chr. Sontagii ἀξιόχρεωα præcipuorum qvorundam Seculi XVI. & XVII. Theologorum Lutheranorum*, Altorfii 1710. Qvi vitas eruditorum literarum monumenti commendarunt adhuc, in eo pleriqve aliqvi humani paſſi ſunt, qvod rei literariæ non ſati rationem habuerunt, h. e. non expoſuerunt di lucide, qvæ in re literaria eorum fuerint me rita, conſilia, inſtituta, publica & arcana co namina, qvæ virtutes præcipuæ, qvæ vitia, qv modus ſtudendi, diſputandi, converſandi

vi

vivendi, edendi, bibendi, iocandi, ſe gubernandi domi, foris, & qvæ ſunt alia ad rem literariam illuſtrandam ſpectantia, qvæ ſi non omnia, pleraqve ſane ab Auctore ſunt perſpecta. Qvi eum in finem vulgavit hunc Biographiarum faſciculum, ut ſpecimen extaret, qva ratione vitæ eorum elucubrari debeant, qvi ius civitatis literariæ aſſecuti fuerunt; Nec male collocavit Operam. Multa enim de Septemviris his, qvos deſcripſit, tradidit, ab aliis non bene præterita. Multa etiam præteriit ad Hiſtoriam eorum literariam non attinentia. Meliore etiam & concinniore diſpoſitione uſus eſt, qvam vulgo obtinet. Et ſi lacunas pervulgatas Bibliographorum non omnes, qvasdam ſupplevit ſane, & qvomodo omnes inpoſterum ſuppleri poſſint, conſilio & exemplo docuit. (5.) *D. Gvil. Mollerus, de Moſe Philoſopho*, Altorfi 1707. Moſen omnium earum ſcientiarum peritum fuiſſe, qvibus Encyclopædia Philoſophica hodie abſolvitur, facile largiri poſſumus contendentibus, ſi intelligant, Scientiarum prima Elementa, & ſemina, & ova ſpermatica, qvæ naturæ & ſanæ rationis ſunt fœtus, non ea ornamenta & ſculptilia, & aranearum tela, qvæ ſucceſſu temporis a ſublititate artis ſunt attexta & ſuperaddita. (6.) *G. H. Götzii, de reliqviis Patriarcharum V. T.* Lubecæ 1710. Qvi reliqviis Patriarcharum adnumerandum cenſet locum, ubi Adamus peccata defleverit, Montem in qvo Cainus Abelem occiderit, ſpeluncam in qva Lothus perpetraverit inceſtum &c. eum fimbrias hujus vocis mirum qvantum dilataſſe

taſſe neceſſe eſt. (7.) *J. A. Schmidius*, *de factis & fatis duorum prophetarum Judaici & Bethelici*, 1. Reg. XIII. Helmſtadii 1710. (8.) *J. C. Busmannus*, *de Profeſſoribus Eloqventiæ priorum qvatuor Seculorum*, Helmſtadii 1710. (9.) *Ephemeridum S. Patrum bono cum Deo edendarum inſtitutum & Scopus*, Flensburgi 708. Scilicet hoc volebat Auctor, ſingulis menſibus, & in qvalibet Ephemeride 1) obſcura qvædam, & a novatoribus inflexa Patrum loca dextre & dilucide exponere & vindicare. 2) Palliatas hæreſes vero vultu conſpiciendas proponere, 3) qvod in antiqvitate occurrit, & novatorum fraude & malitia corruptum eſt, defendere; Sed tantum abeſt ut ad finem perduxerit hoc inchoatum opus, ut in menſe Majo conſtititerit ſtatim, & filum vix cæptum denuo abruperit. (10.) *M. Chladenius*, *de Monothéliſmo Honorii Papæ*, Wittenb. 1710. (11.) P. *Antonius*, *de Vita & doctrina Haymonis Epiſcopi Halberſtadenſis*, Halæ 1705. Commentatio ſtudioſe conqviſita, ſed qvæ acceſſionibus qvam plurimis locupletari potuiſſet, ſi Auctori doctiſſ. ad manum fuiſſent Gvilielmi Budæi annales Halberſtadenſes MSCti & inediti, qvorum ipſe in vita Alberti 2. p. 2. mentionem injicit, & qvorum hæc ipſa Alberti Biographia, qvi Epiſcoporum Halberſtadenſium fuit XXIX. Pars eſt, Halberſtadii 1624. 4. edita, ſcite, ſolide, copioſe elaborata, ſed inventu rariſſima. (12.) *G. H. Götzius*, *de Domeſticis Lutheri*, Lubecæ 1707. Scilicet vitam Lutheri demeſſuerunt alii; Spicas in hac Diatribe legit Auctor. Sed & ipſ
ad

dhuc granula qvædam colligenda reliqvit M. avidi Richtero in Genealogia Lutherorum p. 79. ſeq. (13.) *G. G. Zeltneri Paralipomenon ſiandrinum ſ. Leonhardi Culmanni vita & fata,* ltorf. 1710. Cujus Viri (Zeltneri) hæc eſt ndoles; Cramben ab aliis jam coctam non aponit lectori, & qvam apponit ita adornat, ut lat ſimul & oblectet. (14.) *Salomonis Geſneri ncio in funere Ægidii Hunnii*, Wittenb. 1603. 5) *M. Joh. Brendelii Concio in funere Caſparis euceri*, Serveſtæ 1603. Qvam Chriſtianus ierberus A. C. 1730. Dreſdæ recudi curavit, um admonitione præmiſſa: *Ich habe des ſel. Peuri Leich-Predigt dieſem meinen Theol. Bedencken eyfügen wollen, weil ſie ſehr rar und ſchwerlich u bekommen, gleichwohl aber ſehr erbauliche Dinge arinn enthalten, die einer guten Seele viele Erwekungen machen können. Ich verſichere den Leſer, aſs ich dieſe Leich-Predigt in vielen Bibliotheken ergeblich geſuchet.* (16.) *Widerlegung des Calviiſchen Teſtaments, Confeſſion und Leich-Predigt aſparis Peuceri, durch die Theologiſche Facultät zu Vittenberg*, Wittenberg 1603. (17.) *Teſtanent D. Caſpar Peucers*, Zerbſt 1603. (18.) *Teſtamentum Latinum D. Caſparis* Peuceri, Serveſtæ 1703. (19.) *Copey des Schreibens D. Caſpar Peucers aus dem Gefängniſs zu Leipzig an den Chur-Fürſten zu Sachſen &c.* ſ. l. 1603. (20.) M. *H. Vaſtelabus, de Vita & Agone D. Margaritæ Martyris*, Hagæ Schaumburg. 1618. (21.) M. P. *Wahrenburgi ab Altkirchen, Dialogus oppoſitus duabus narrationibus Hiſtoricis Herm. Hamelmanni*, 1592. (22.) M. *Sebaſt. Gobleri, Verantwortung*

der

der Schrifft, ſo D. Polycarpus Leyſer wider D. W-ſenbecks ſel. Erben ausgegoſſen, betreffend des S. Chriſtl. Abſchied und Bekäntniſs, 1589.

LXXVIII.

Ahaſveri Fritſchii Tr. de Typographis, Bibliop-lis, Chartariis (Papier-macher) & Bibliopegis, J-næ 1675. Rei literariæ ſtudioſis omnibus, ſe- iis cummaxime accommodatum Opus, qvi Ju-risprudentiam cum rei literariæ ſcientia con-jungunt, qvia qvæ de Typographis, Biblio-polis, Chartariis & Bibliopegis ſubnaſci po-ſunt dubia & problemata juridica, in eo plu-raqve ſunt tacta. Licet non omnia, qvo fie-debebat, acumine & plenitudine ſint deciſ- (2.) M. G. *S. Greenius, de Scholiaſte Ariſtophani*. Wittenbergæ 1695. Non vidit Vir πολυμαθ-ςατος J. A. Fabricius hanc Diſſertationem e- tempore, qvo de Ariſtophane commentatu-eſt L. 2. Bibl. Græcæ C. 21. p. 669. ſeq. Alio-qvin eandem non laudaſſe tantum, ſed totam forte ſuis conlectaneis inſeruiſſe credimus, u-qve adeo præclara eſt, & erudita, & guſtu- Fabriciano conſona. (3.) *P. Poiret defenſus ad-verſus Joh. Willh. Baierum, qvi eundem Sabellia-niſmi inſimulaverat*, Jenæ 1695. Petri Poiret de eruditione ſolida, ſuperficiaria & falſa Li-bri tres Francofurti & Lipſiæ (vel Halæ potius) excuſi A. C. 1694. in publicum prodibant, Chri-ſtiani Thomaſii Diſſertatione præliminari, de Scriptis Auctoris, ceu prologo qvodam Galea-

te-

, muniti. Qvæ tamen Auctoritate publica
pprimebatur ſtatim, & cum Poiretiano Ope-
venundari prohibebatur, ne in vulgus diſ-
ierent, qvæ in eo ſparſa erant nova Parado-
i. Seqvebatur autem anno ſeqvente 1695.
W. Baieri, de Monarchianis Anti-trinitariis
itiqvis & recentioribus Diſſertatio, in qva
yſterium Trinitatis ex rationis principiis de-
onſtrari poſſe negabatur, & Poiretus in ſuſpi-
onem Sabellianiſmi adducebatur. Qvam ma-
ilam hic Poiretiani nominis Hyperaſpiſtes, ſive
'homaſius fuerit, ſive alius, diluturus, haſce
n. Baiero oppoſuit vindicias, qvi eo ipſo anno,
vo prodiere, extremum effundens Spiritum
lacide in Deo obdormivit. (4.) M. C. *Schoet-
tnius, de librariis & Bibliopolis Antiqvorum*, Lip-
æ 1710. De qvo alibi. (5.) C *Meiſneri Eqvi-
ts Sileſii honoribus Academicis fulgentes*, Witten-
ergæ 1706. *Decas* I. Ejusdem *Decas* II. Ejus-
em *Decas* III. Ibidem. Eodem. Qvi ſi vitula
Nicolai Henckelii non araſſet, ænigma hoc Hi-
toricum non perveſtigaſſet. (6.) M. J. C.
*Kunckel, de Sileſiorum in Poëſi Germanica præſtan-
ia*, Lipſiæ 1698. Sileſios in Poëſi Germani-
a, jam inde ab Opitii ætate ſingularem præ
eliqvis Germanis habuiſſe prærogativam navi-
ous atqve qvadrigis contendit Auctor §. 7.
Diſſimulare tamen non poteſt, præter Sibyllam
reminem explicare poſſe, in qvo hæc præcellentia
conſiſtat; Et ſi ſupereſt adhuc & veſcitur au-
ra, facile concedet aliam eſſe hodie Poëſeωs
Germanicæ faciem, & qvi ante L. annos poſtre-
mæ conditionis erant Saxoniæ inferioris vates

S jam

jam cum præſtantiſſimis Sileſiæ Poetis de pa
ma contendere. (7.) *M. E. N.* (*Mag. Er*
mann Neumeiſter) *de Poëtis Germanicis hujus Secu*
præcipuis Diſſertatio Hiſtorico-Critica Recuſa, Witt
bergæ 1708. Juvenis erat adhuc Auctor A
C. 1695. cum hanc Diſſertationem primum ede
ret, Annum ætatis 24. vix egreſſus. In qva
qvi ab Opitii ætate Poëtæ Germani vel fuerin
vel eſſe voluerint, ordine Alphabetico recenſe
& qvæ in ſcriptis eorum vel obelo vel aſteriſc
digna ſint ſignificat, idqve libere ſatis inter
dum & modeſte. Sed conciſe nimium alicubi
& ob acuminis affectationem qvandoqve ſub
obſcure. (8.) *M. I. C. Blum*, *de Principibu*
Poëtis Diſſertatio prior, Lipſiæ 1709. (9.) Ejus
dem, *de eodem argumento Diſſertatio poſterior*. Ibid.
Eodem. Qvi priorem inſcripſit Antonio Ulri
co Duci Brunſvicenſium. Cui & Diſſert. 2. §
32. p. 26. in illuſtri Poëtarum Principum cho-
ro locum aſſignavit, ſed Cantionalis ejus men-
tionem non fecit, qvod ab eo profectum, ſub
titulo *Davidiſches Harffen-Spiel*, Norimbergæ
1667. prodiit, & cujus cauſa præcipue Poëtis
connumerari meruit. (10.) *M. J. C. Wolffius*,
de præcocibus eruditis, Hamburgi. De qvo ali-
bi. (11.) *M. J. C. Tſchanterus*, *de eruditis*
ſtudiorum intemperie mortem ſibi accelerantibus, Lip-
ſiæ 1704. Prior hæc eſt Diſſertatio Auctoris,
eaqve Hiſtorica, Poſteriori, qvæ ſupra N. LXXV.
n. 21. allata eſt, & Phyſica erat, omnino præ-
ferenda. (12.) *G. H. Götzius*, *de Sutoribus*
eruditis, *von gelehrten Schuſtern*, Lubecæ 1708.
Ubi in memoriam redit, qvod Chr. Thomaſius
ſcri-

ſ ibit in Programmat. XII p. 240. jam tempo-
r Socratis ſutores fuiſſe Philoſophos, & parum
a te adeo eos, qvi Böhmium impugnant, argu-
r entum inde deſumere, qvod ſutor fuerit. (13.)
I em, *de Erroribus qvos Joh. Bannier Sartor Star-
g dienſis propoſuit*, Lubecæ 1707. (14.) J. C.
Wolffii Carcer Eruditorum Muſeum, Wittenbergæ
1710. Non rediit in memoriam cum hæc com-
mentaretur Auctor Doctiſſ. Balthaſar Hencke-
lius J. U. D. & Sacræ Regiæ Majeſtatis Sveci-
cæ Conſiliarius, cujus apud nos extant Epiſto-
læ carcerales, Holmiæ 1640. in 8. editæ, &
qvæ cæteris ad hunc cenſum referendæ, qvia,
ut ipſe in præfat. de ſe ſcribit, intra biennii
ſpatium novem diverſos carceres ſuſtinuit, &
qvid inter haſce anguſtias carcerales per varios
cuniculos, & cum præſentiſſimo vitæ periculo
tentaverit, qvibus cogitationibus animum, cu-
juſvis ſupplicii contemtorem, & æternitatis me-
morem oblectaverit, in hiſce Epiſtolis ediſſe-
rit. Egregia ſane doctorum Virorum de iis
eſt exiſtimatio. D. G. Morhofius in Polyhiſto-
re L. I. C. 24. n. 94. p. 332. Balthaſaris Hen-
ckelii Epiſtolæ carcerales raræ ſunt; qvas ſe-
mel tantum vidi. Prodierunt Holmiæ 1640.
in 8. Fuit Henckelius Svecicus conſiliarius, &
negotiorum geſtor per Germaniam, durante
bello Germanico-Svecico. Inciderat is in ma-
nus Pontificiorum & Jeſuitarum, qvi illum in
carcere incluſum diu tenuerunt. Epiſtolæ ejus
varia habent Svecorum conſilia, Jeſuitarum
machinationes, & arcaniora qvædam illius bel-
li, qvæ alibi expreſſa non facile inveneris, Sti-

lus etiam non contemnendus. J. B. Majus
Orat. de ſcribenda Hiſtoria univerſali Sec. S
p. 28. Balthaſar Henckelius, de bello Sve
egregiam diſceptationem edidit, nec non E
ſtolas, qvas vocant, Carcerales, in qvi
varia Svecorum conſilia; Jeſuitarum machi
tiones, interioresqve iſtius belli cauſæ eleg
ter non minus qvam vere deſcriptæ ſunt. A
J. A. Fabricii Vol. 3. Bibl. Latinæ p. 205. 1
ubi plura reperies ad hoc argumentum illuſ
tum & illuſtrandum egregie facientia. Et J.
Betulii (Burchardi) Epiſtolam ad amicum
55. ſeq. (15.) *J. B. Menckenius*, *de Viris m*
tia ac ſcriptis illuſtribus, Lipſiæ 1708. De
ſupra. (16.) C. *H. Starckius*, *de doctorum*
privata, Lubecæ 1708. Vir agili & exercit
ingenio. Exqviſita etiam diligentia inſtruct
Et ad caput hoc Hiſtoriæ literariæ ornand
ſatis accommodatus. Sed ambagibus delec
tus nimium, & librorum rariorum & exim
rum ſuppellectile deſtitutus. (17.) *J. H. Fe*
kingius, *de Palinodia Sacra*, *ſive de retractati*
bus Theologorum in rebus fidei, Wittenbergæ 1
Schediaſma luculentum. In qvo dictio faci
vivax & florida, lectio pingvis, multa &
ria, Judicium compoſitum & ſedatum. Ma
ries rara nec a qvoqvam facile occupata,
gna qvæ ſubinde magis magisqve evolvatur
per omnes facultates atqve ſcientias diffun
tur. (18.) *G. H. Götzii Theologus Semi-Secul*
funfzig-jährige Lehrer in Chriſti Kirche, Lube
1709. Qvorum potiſſima pars vitæ labores f
runt, & incommoda Pſalm. 90. 10. (19.)

B. Carpzovius, de Medicis ab Eccleſia pro San-
habitis, Lipſiæ 1709. Ordine Alphabetico
dicos XXX. velut in tabula ſiſtit Auctor
Eccleſia pro Sanctis habitos, non ut
oratione perſeqvamur eorum nomina, ſed
eorum cum veneratione recordemur. (20.)
ſt. Kortholti diſqviſitio; Utrum Petrus Lotichius
ndus obſidionem urbis Magdeburgenſis prædixerit,
oni 1703. Petrus Lotichius ſecundus, qvi
berare Ovidium in Elegiis, & Virgilianam in
logis ſvavitatem unus exprimere videtur D.
Morhofio in Polyhiſt. L. I. C. XIX. §. 40. p.
4. Elegiam ſcripſit ad Joachimum Camera-
um de obſidione urbis Magdeburgenſis, qvæ
arta eſt Libri 2. editionis Lipſienſis 1594. 8.
qve in ea hoc ſingulare & propemodum di-
num eſſe ſcribit Morhofius l. c. qvod obſidio-
m & expugnationem urbis Magdeburgenſis
tegro Seculo in ea prædixerit. Veruntamen
n loqvitur Lotichius in hac Elegia de obſi-
one urbis Magdeburgenſis Pappenheimia,
æ A. C. 1631. contigit, ſed de Mauritiana,
æ A. C. 1550. die 16. Septembris cæpta, &
nno ſeqvente 1551. die 9. Novembris finita,
ab Henrico Meckelio eo tempore Senatui
agdeburgenſi a Secretis deſcripta, & Magde-
rgi 1587. excuſa eſt. Scilicet belli Smal-
ldici hic erat Paroxyſmus, qvo aura vitali veſ-
batur Lotichius, & cui ipſe intererat, & eqves
ciebat ſtipendia, ut patet ex ejus vita a Jo-
nne Hagio pereleganter deſcripta p. 450.
q. Nec obſcure hoc docet ipſe conditor hu-

jus Elegiæ, ubi urbem Magdeburgum introd
cit loqventem:

> Funera bis vidi campis indigna meorum
> Damna bis adverſo triſtia Marte tuli.

Qvas clades ea tempeſtate paſſos Magdebu
genſes Meckelius l. c. docet. Nec obſtat exp
gnationem urbis deſcribere Poëtam, qvæ
bello Smalcaldico nulla fuit; Non enim Hiſtori
perſonam ſuſtinet Lotichius, ſed Poëtæ. N
qvid factum ſit commemorat, ſed qvid fieri pc
ſit, & futurum fortaſſis ſit, conjectat. Et i
genii umbra utitur potius & imaginationibu
qvam veritate rei. Atqve in eo diſcrepat noſt
a Morhofii & Kortholti ſententia, qvos ali
qvin ea qva fas eſt veneratione colimus. (21
M. *Henricus Rothius de Martyriis affectatis*, Wi
tenb. 1709. Martyria affectata, vel ultro qvæ
ſita, a Pſeudomartyriis diſtinguit Auctor §. 7. Se
inter verum & falſum non datur tertium. I
qvia affectata martyria præceptis Chriſti, & m
ribus Apoſtolorum, & legibus naturæ, & pr
dentiæ Chriſtianæ ſunt contraria, Diſſertatio
hujus Architecto ipſo teſte & judice §. 1
Veraqve adeo Martyria dici non poſſunt, fal
erunt omnino, inprimis ſi ex ambitione ort
qvod accidiſſe qvandoqve Sulpitii Severi teſ
monio probatur §. X. (22.) *G. L. Baudiſius*
*titulis Viri inluſtris, ſpectabilis, Clariſſimi, Magn
fici, Excellentiſſimi, Ampliſſimi, olim aulicis nu
etiam Scholaſticis*, Lipſiæ 1706. Digna eſt m
teries cui aliqvid olei & operæ impendatur. N
defuit Auctori dexteritas Hiſtoriam qvandam
tul

torum concinnandi. Bene etiam cognita fuerint monumenta virorum doctorum, qvæ ad laborem hunc perficiendum ſunt neceſſaria, notitia dignitatum Orientis & Occidentis & in eam Guidi Pancirolli Commentarii, Jacobi Gutherii de officiis domus Auguſtæ libri, Jacobi Gothofredi ad Codicem Theodoſianum Comment. Hæc enim omnia laudat Baudiſius C. 2. §. 3. Sed incertos nos inſimul relinqvit qvare his triumviris Johannem Seldenum non addiderit, cujus extat illuſtre Opus de titulis honorum, qvod jam anno 1696. latine prodiit, & ſemel & iterum in hac exercitatione adductum eſt, ſed ita frigide, ut iſtud ab Auctore Doctiſſ. videri qveat obiter tantum inſpectum eſſe. (23.) *J. G. Fr. Boernerus de Romuli cognomento Clarisqve Qvirinis*, Lipſiæ 1709. Diſſertatio redolens Auctoris dexteritatem & ſolertiam. Oratio larga, ſine perturbatione, non ſine curſu tamen veniens. Diſpoſitio dilucida & expreſſa. Res ſelectæ, præclaræ, & ex ipſis fontibus petitæ, & in iis hoc præ cæteris minio dignum, qvod I. 2. §. 7. notatur Joh. Georgium Herwartum primum fuiſſe, qvi locum vexatiſſimum Luc. 2. v. 2. ita reddendum exiſtimarit. *Hæc deſcriptio prius vel ante facta eſt, qvam Syriæ præeſſet Quirinius.* (24.) M. *Chriſtophorus Schmitze de Judæo im mortali, von ewigen* Juden, Regiomonti 1711. Non Hiſtorica hæc eſt Diſſertatio, prout inſcribitur, ſed Mythologica potius. De Judæo enim hoc Peripatetico verbum non faciunt Scriptores Sacri N. T. nec Patres Græci & Latini. Et qvi ex recentioribus hanc fabulam attingunt ita in-

ter ſe diſſentiunt, ut ex diſcordia pateat, re[i] eſſe in incerto & in opinione dubia poſitam. D[e] qva & nos olim Scripſimus Schediasma, ſed ho[c] temporis injuria ita periit, ut ne nobis ipſis ho[-] die exemplum qvoddam ſuperſit. (25.) C. I[.] *Kochius de Ariſtotele in numero aureo*, Helmſtad[.] 1703. Qualis ſit ille Index MSCtus numm[o]rum, aureorum, argenteorum & æneorum, q[vi] in manus auctoris incidit, & in qvo una cu[m] aliis nummus fuit Ariſtotelis effigie notatus, n[os] qvidem dicere non poſſumus, qvia Auctori i[d] indicare dilucide non placuit; Hoc autem di[-] cimus, qvæ de hoc nummo ipſi diſſerere l[i]buit, meros eſſe luſus ingenii. (26.) *M. R[o]manus Teller de exiſtimatione Philoſophoru[m] gentilium, inprimis Ariſtotelis, apud Chriſtiano[s]* Lipſiæ 1695. Qvæ Diatribe confuſa eſt, & ſin[e] ordine moles, & ſine judicio. (27.) M. Jo[.] *Gottlieb Olearius de Pomponatio*, Jenæ 1709[.] Diſſertatio docta & lectu digna, in qva omne[m] Atheismi maculam ex nomine Pomponatii elu[e]re ſtudens, eam a cæcis Ariſtotelis amatoribu[s] profectam, ipſiqve præter meritum inuſtam co[n]tendit. (28.) J. C. *Hertzog de Philoſophia Pra[-] ctica Apollonii Tyanæi*, Lipſiæ 1709. Apollo[-] nium Tyanæum Spinoſiſmi ſcabie infectum fui[ſ]ſe vel ex ſola Epiſtola ejus patet, qvæ Valeri[o] inſcripta, in ſylloge Epiſtolarum ejus qvinqvage[-] ſima octava eſt, vbi p. m. 402. ita ſe prod[it] ſorex: *Rerum viſibilium nullus modus ſingulorū eſt individuorum, ſed omnis eſt modus unius rei ſi[n]gularis. Hoc vero qvo alio qvis nomine vocans qva[m] primæ eſſentiæ recte nominaverit? Qvæ ſane ſola e[ſt]*

fi

cit & patitur, *& fit omnia in omnibus*, *Deus æter-us*, *nominum tantum & repræſentationum varieta-e proprium nomen amittens*, *injuſte licet* &c. Ipſe ane Auctor Diſſertationis §. 4. p. 5. fatetur, Tyanæum in his verbis ſtateram tranſiiſſe, & Godofredum Olearium celeberrimum Commen-atorem de hac re conſulendum eſſe dictitat. Qvi l. c Apollonium non longe abfuiſſe a Be-nedicti Spinoſæ ſententia diſerte ſcribit, qvæ Herzogium procul dubio puduit referre. Si enim alis fuit Philoſophia Tyanæi theoretica, qva-em ejus Philoſophiam practicam fuiſſe putabis? Scilicet digna magis, qvæ tenebris perpetuis op-primatur, qvam qvæ tanto labore e ſchedis ejus eruatur, & tot præconiis condecoretur. (29.) *Thomas Ittigius de Guilielmo Poſtello*, Lipſiæ 1704. In qva Commentatione naturalis, faci-lis, & inaffectata dictio, librorum rariſſimorum lectio, rerum ſexcentarum, qvæ incognita ſunt aliis, expoſitio. Sane de Poſtelli vita, ſcri-ptis & doctrina nemo unqvam diſſeruit copio-ſius. (30.) Joh. *Wolfgang* Jägerus *de vita & do-ctrina Benedicti Spinozæ*, Tubingæ 1710. Qvi de vita qvidem Spinoſæ nihil dixit, qvod ab aliis non jam dictum ſit antea, doctrinam tamen abundantius expoſuit qvam reliqvi Biographi, eamqve ex ipſis Spinozæ ſcriptis hauſtam. Qvo ipſo iis maxime rem gratam fecit, qvi monu-menta hujus hominis vel non compararunt ſibi, vel non lectitarunt. (31.) *Franſciſcus Cuperus mala fide, aut minimum frigidé, Atheiſmum Spinoſæ oppugnans. Qvod docet Joh. Wolfg. Jägerus*, Tu-bingæ 1710. Scilicet Cuperus eorum potius

Catalogo, qvi Atheiſmo dicam ſcripſerunt, qvam qvi ejus cauſam defendendam ſuſceperunt, videri poſſet inſerendus, ſi ex ſpecie tantummodo, non ex re ipſa eundem æſtimare velimus. Oppoſuit enim ſe Benedicto Spinozæ, ejusqve tractatum Theologico Politicum refutavit. Atqve hoc libri primi Arcanorum Atheiſmi revelatorum argumentum eſt, cui ſuperaddidit ſecundum, in qvo Atheorum omnium tela ſe infracturum pollicetur. Sed fumos vendit, & prodigioſam rerum magnarum ſpem oſtentat qvidem ſatis arroganter, verum nihil præſtat, qvod nos luculenter docuimus in Catalogo Bibliothecæ - Theologicæ Syſtematico - Critico p. 987. ſeq. Qvo lectorem amandamus, ut, qvæ a nobis & Diſſertationis Auctore doctiſſimo de hac re diſputata ſunt, inter ſe componat. (32.) *Erneſtus Sal. Cypriani de Philoſophia Thomæ Campanellæ*, Helmſtadii 1700. Programma hoc erat auſpicale, qvo in Academia Julia lectiones publicas indixerat Auctor eo anno, qvi in Inſcriptione expreſſus eſt. Qvod acceſſionibus qvibusdam auctum, & in formam libelli redactum, recuſum eſt poſtea Amſtelodami 1705. in 8vo. tum pluribus additamentis locupletatum, & prologo qvaſi galeato munitum contra Jacobum Echardum Monachum Dominicanum, qvi iſtud exſcripſerat, & grati animi loco Auctorem variis contumeliis conſpurcaverat, tertia vice typis repetitum Amſtelodami apud Wettſtenios 1722. 8. Unde poteſt intelligi qvam non injucundum orbi erudito hoc fuerit opuſculum. (33.) *Vita & Scripta Wilhelmi Erneſti Tentzelii con-*

onſcripta ab Adolpho Clarmundo Latine & Germanice, Dresdæ 1708. Vir in qvo multæ literæ, & eæ qvidem reconditæ & exqviſitæ erat Tentzelius. Et optandum ut, qvem ipſe de ſe, & rebus ſuis condidit, extaret Commentarius. In eo enim multa fuiſſe ſingularia, & maxime Scriptorum ſuorum occaſiones & Hiſtorias teſtis eſt Clarmundus, id in fine hujus Biographiæ corrigens, qvod in medio ejusdem ſcripſerat; Sed qvia ſpes omnis eundem oculis uſurpandi nunc decollavit prorſus, hoc Catone debemus eſſe contenti. (34.) *G. H. Goetzi Vita Jacobi Batti & Nicolai Medleri*, Lubecæ 1710, (35.) Ejusdem *de Cornelii a Lapide Commentariis in SS. Lipſiæ 1699. de qvo Meletemate Vol. 67. N. 13.* (36.) *M. J. G. Hoffmann de Ioh. Hoffmanno primo Academiæ Lipſienſis Auctore & Profeſſore*, Lipſiæ 1710. (37.) *Chriſt. Cellarius de Silio Italico Poeta Conſulari*, Halæ 1710. Cajus Silius Italicus eſt Poeta latinus epicus, ætatis argenteæ, qui ſcripſit XVII. libros de bello Punico ſecundo, ordine Chronologico, ſtiloqve copioſo, & Virgilium æmulante qvidem, ſed eundem non prorſus aſſeqvente, ut conſtaret

Decus omne laborum
Antiqvæ Heſperiæ, qvantos ad bella crearit,
Et qvot Roma Viros, ſacri cum perfida pacti
Gens Cadmæa, ſuper regno certamina movit.

Atqve in eo recenſendo h. e. notis ſuccinctis, tabulisqve geographicis, & neceſſariis indicibus

bus inſtruendo ea tempeſtate diſtrictus fuit Cellarius, qva hanc Diſſertationem in publicum prodire permiſit. Siqvidem A. C. 1695. Lipſiæ e prelo erupit ejus Silius in 12mo. Ad qvem rite intelligendum introductionis loco poteſt eſſe hæc lucubratiuncula. In qva is rerum eſt ſelectus, ea diſpoſitionis venuſtas, id dictionis decus, ut, ſi de Auctoribus Claſſicis omnibus ejusmodi extaret Commentatio, ii qvi literis humanioribus delectantur, felicius in hoc ſtadio poſſent progredi, & meliores in iis facere progreſſus. Sed Cellarii

> Apparent pauci nantes in gurgite vaſto,
> Muſarum;

Sicut Poëtæ conſulares pauci. (38.) *Ioh. Molleri Diatribe Hiſtorico-Critica de Helmoldo presbytero in Wagria Boſovienſi*, Lubecæ 1702. Vir in Hiſtoria literaria verſatiſſimus, & in Cimbrica ſine pari, qvod vel ſola hæc Diatribe docet. In qva de Chronici Helmoldiani Auctore, ejusqve virtutibus & vitiis, meritis & elogiis, fatisqve proſperis & adverſis, continuatoribus etiam & editoribus ita diſſerit, ut omne tuliſſe punctum videri qveat. (39.) *Nic. Hieron. Gundlingii C. Trebatius Teſta ICtus injuriis tam veterum qvam recentiorum auctorum liberatus*, Halæ 1710. Liberiore qvidem calamo ſcripta Apologia, ſed docta tamen, & multa elegantiſſimaqve eruditione conſtipata Recuſa Lipſiæ 1736. accurante G. A. Jenichen, qvi præfationem de JCtis Romanis illuſtribus adjecit, & ſingularia qvædam de Trebatio annotavit.

LXXIX.

Joh. Mich. Langii Philologiæ Barbaro-Græcæ Pars. I. & II. Altorfii 1708. Lingua Græca tantum puritatis nativæ perdidit, qvantum peregrinarum vocum & phraſium ſucceſſu temporis admiſit. Qvod aliqvantulum fecit poſt Alexandri M. ævum, pluſculum poſt vaſtum Romanorum in orbe imperium, plurimum poſt Conſtantini M. tempora. Sed de mutationibus hiſce parum ſoliciti fuerunt Germani ante Martinum Cruſium, qvi in Turco-Græcia Baſileæ 1585. edita fol. 185. ſe πρῶτον linguæ Barbaro-Græcæ in Germaniam introductorem appellat. Nec id ſine ratione. Ac licet poſt ejus obitum intermortuum quaſi fuerit apud noſtrates Philologiæ Barbaro-Græcæ ſtudium, revixit tamen ſuperiori Seculo, poſtqvam A. C. 1628. verſio N. T. Barbaro-Græca edita eſt Lugduni Bat. qvæ Londini poſtea 1703. ope Hieromonachi Seraphim recuſa eſt. Nec parum ad iſtud in vitam revocandum, & exqviſitius excolendum, attulit Græcorum qvorundam ex Oriente ad nos profectorum peritia, Michaelis Anaſtaſii Macedonis cumprimis, qvi in Academia Halenſi ſubſtitit noſtra memoria, & qvod Auctor P. 1 Diſſert. 1. §. 20. hujus Philologiæ fatetur, eandem in hiſce ſtudiis egregie juvit ornavitqve, atqve hinc nata Joh. Tribbechovii Græcæ linguæ vulgaris elementa, Jenæ 1705. in 8. impreſſa, Georgii Matthiæ Königii Grammatica, & Lexicon Babaro-Græcum ineditum, (vid. Diſſert. 1.

P. 1.

P. I. §. 20.) Et Auctoris noſtri Philologia Barbaro-Græca, in qva de linguæ hujus fatis, Auctoribus, adminiculisqve ea profert, qvæ Lectorem harum deliciarum cupidum non poſſunt non capere & delectare. (2.) C. D. *Kochius de Metaphyſica Ariſtotelica*, Helmſtadii 1710. (3.) *J. P. Ludewig Hiſtoria rationalis Philoſophiæ apud Arabes & Turcas*, Halæ 1709. Polyhiſtorem Logicum eo tempore parturiebat Auctor, cujus & Schema in fine Diſſertationis Lectori exhibet, egregium ſane, ſi lambere hunc fœtum & maturum in lucem emittere potuiſſet. Sed qvia facile prævidebat, ſe aliis occupationibus diſtentum id vix ac ne vix qvidem ſperare poſſe, hanc hujus Coloſſi literarii edidit particulam, eximiam omnino & Polyhiſtoriæ non vulgaris teſtem. In qva, ſi qvid non ſatis amuſſitatum eſt, & ad funiculum exploratum, id eo facilius condonandum eſt Auctori, qvo certius eſt, qvod ipſe de ſe §. 9. p. 24. ſcribit: *Primum* ſe occupaſſe hanc materiam, & fragilem truci huic pelago commiſiſſe ratem. (4.) *C. D. Kochii Initia Polyhiſtoris Logici*, Helmſt. 1710. Exemplo Ludewigii excitatus manum injecit huic Operi Auctor; Sed inchoatum id qvidem eſt, non autem ad finem perductum, nec Hiſtorice elucubratum, ſed rapſodice, & Paradoxologiis variis diſtinctum (p. 18.) ſed qvæ tentatæ fuerunt magis, qvam expolitæ. (5.) *D. Nic. Hieron. Gundlingii Hiſtoria Philoſophiæ moralis*, Halæ 1708. Primum hoc eſt eruditionis ſpecimen, qvod Auctor chartis conſignavit ad Profeſſoris publici honorem in Academia Fridericiana evectus. Et injuriam

aceremus manibus illius, ſi diffiteremur, eundem le Philoſophiæ moralis antiquitatibus egregie ſſe meritum. Rara & præclara multa excuſſit nonumenta. Libere de Scriptis & Scriptoriꝰus dixit ſententiam. Veritates qvasdam abſtruas & reconditas detexit. Et qvalis fuerit olim Egyptiorum, Chaldæorum, Arabum, Indoum, Gallorum, Ebræorum & Phœnicum diſciplina morum ita docuit, ut ante eum nemo. Qvod vero Vir qvidam eruditus exiſtimat, nihil n hoc Meletemate obelo notari poſſe, qvam vod ultra partem primam nihil prodierit, id videm ὑπερβολικῶς pronunciatum eſſe exiſtinamus, cum emendari omnino, & addi eidem nulta qveant, inprimis C. IV. & V. ubi Araum, & Perſarum antiqvorum Philoſophia moalis deſcribitur. (6.) *M. J. J. Loſii Diſcurſus Theologico-Philologicus de ſucceſſiva corruptione Judæorum*, Wernigerodæ 1711. *Curſum* exſpeabat lector, non *Diſcurſum*, eumqve non Theoogico-Philologicum, ſed Hiſtoricum. Diſcurus enim, ſi claſſicos Auctores conſulas, curſus agus & incertus eſt, *ein Umlauff*, vide N. 20. t ſucceſſiva Judæorum corruptio, exergaſiam eqvirebat Hiſtoricam, non Theologico Philologicam. (7.) *Anonymi Antiqvitas Romanæ, ſed on Catholicæ religionis*, ſine loco 1632. Pontiiciorum ſacra partim ab Ethnicis partim a Juæis mutuo eſſe accepta, atqve hinc non ſine mni ratione dici poſſe antiqva, pereleganter doet Auctor. Qvi, teſte Prologo p. 3. fuit M. Heinricus Chriſtianus, cum eo, qvi hanc ſeundam editionem accuravit, non confundendus,

dus, qvi, qvem Chriſtianus ante plures ann emiſerat libellum Hiſtorico-Polemicum, acce ſionibus qvibusdam locupletatum, denuo pr dire juſſit, idqve, ut ipſe in præfat. p. 3. ſcr bit, inter tot armorum ſtrepitus. (8.) *Chri Hoffmanns Catholiſcher Kirchen-Spiegel*, ſ. a. 16 Qvod procul dubio confictum eſt nomen; R autem minime conficta eſt. Scilicet, Eccl ſiam Evangelicorum veram eſſe & antiqvam Pontificiorum contra muſteam, & recentem falſam. Adeoqve bona Eccleſiæ ab iis occup ta, hiſce reſtitui non debere, nec repetund rum accuſari poſſe qvi cætui Lutherano nome dederunt. (9.) *Martini Rudolphi* Papa *Barbaru* Islebiæ 1617. Secularis hæc eſt oratio a Ma tino Rudolphi Islebienſis Eccleſiæ ad D. Pet Cantore, in Gymnaſio Islebienſi publice recit ta, cum Jubilæi Evangelici feſtivitas in eo ag taretur. Rara omnino, ut ſolent Schediasm ta ejusmodi minora, ſed non indigna tame qvæ ſemel & iterum legatur. Neqve enim ve bis deeſt gratia, nec rebus lepos. Siqvide perjucundum eſt ſiccis oculis videre monſtr natantia, &, qvam ſqvalida fuerit Muſarum Reipublicæ literariæ facies ante Lutheri temp ra, adſpectu qvaſi ſenſiſſe. Hoc enim caput e hujus orationis, hæc ſumma. Hoc Auctor i culcat præcipue, & variis exemplis illuſtrat, ex ungue lector Leonem æſtimare qveat. Ecc enim Grammatices ignorantiam ex deſcriptio Magni Chriſtophori, Coloniæ olim confect ſi Rudolpho fides,

Sar

Sanĉte Chriſtophore,
Qvi fers JEſu Chriſte,
Per magnum fluvius,
Nec aqva tangit culus,
Et hoc non eſt mirum,
Qvia tu es magnum Virum.

Nec major fuit Dialeĉtices peritia, ſi verum [e]t qvod Auĉtor p. 15. ſcribit, fuiſſe, qvi ad-[ho]c Sophiſma. Aſinus habet pedes; Tu ha-[be]s pedes. Ergo. Reſponderit diſtingvendo [in]ter pedes rationales & irrationales. Qvaſi [sc]ilicet in forma nihil inſit obelo dignum, & ſola materia lateat vitium, ſicut angvis in [h]erba. Non tangimus ea qvæ ad Rhetoricam, [Po]eſin & Theologiam ſpeĉtant portenta. Ne-[sc]io enim qvid ſit qvod nobis animum inſpirat [d]e fide Auĉtoris in qvibusdam ſecus exiſtiman-[di], & ſuſpicandi qvod nonnulla ex ingenio vel [ip]ſe confinxerit, vel confiĉta ab aliis ſine præ-[v]io examine admiſerit. Sane mens ejus tota [in] Pontificios acri ira exæſtuat. Et qvod diſci-[p]uli interdum delirarunt, id tribuit Præcepto-[ri]bus. Et ſoli Papæ illos fluĉtus adſcribit, qvos [ej]us ſatellites & adminiſtri in ſimpulo excita-[ru]nt. Inſidiis fallaciæ non cauſæ ut cauſæ cir-[c]um ventus. (10.) *Intimatio Jubilæi Evangeli-[ci] in Academia Wittenbergenſi*, Ibidem 1617. (11.) *[O]rdnung, wie daſſelbe in denen Churfürſtl. Landen [so]ll gefeyret werden.* (12.) *Leonhardi Rechten-[b]ach Oratio Jubilæa in Gymnaſio Iſlebiano, de Se-[c]eſſione Eccleſiarum Lutheranarum ab Eccleſia Roma-[n]enſium, ſitne illa Apoſtaſia à fide Chriſti ad per fi-*

 diam

diam Anti-Chriſti vel ſecus? Islebiæ 1618. (
Gerh. Bunthenii a Concionibus in Coradsburg Or de Bachanalium ſeu Lupercaliorum origine turpitudine, & laſcivia recitata Ermislebii in æde p.. chiana, Halberſtadii 16 3. (14.) *G. Zeltneri Eloqventia Hæreſium obſtetrix*, Alt. fii 710. Ubi tria ſe exhibiturum capita promi in proëmio 1) Hiſtoricum, hæreticorum ab e qventia famoſorum Catalogum ſiſtens. 2) Ph loſophicum, modum & cauſas oſtendens, qvil eloqventiæ donum multum ad hæreſes movi das promovendasqve adjumenti tulerit. Practicum, media præſervantia præſcribens, ſimili artis optimæ abuſu pari exponamur pe culo; Sed hæc Diſſertatio præter primum A culum nihil comprehendit amplius. (15.) *J. Frid. Schneider, de propagatione Philoſophiæ contemtu*, Halæ 1708. Ambigua eſt inſc ptio hujus Diſſertationis, nec apertior mu rerum in ea comprehenſarum exædificatio. qva hoc maxime agit Auctor, ut doceat, co temtum Philoſophiæ, &, qvæ in ejus coro nitent, diſciplinarum, occaſionem dediſſe ſ pius, eas ſtudioſius excolendi, ut ponde palmæ ſe animoſius extollendi. Qvod diſcu ſione non indignum eſt argumentum. Sed m ſcet Schneiderus Philoſophiam cum Theolog aliqvoties. Nec Hiſtoriæ Philoſophicæ præ diis ſatis munitus eſt. Et facultate cogitata ſ compoſite, ornate & dilucide explicandi d ſtitutus. (16.) *J. A. Schmidius, de modo pr pagandi religionem per carmina*, Helmſtadii 171 Patentiorem ſibi ſelegit Auctor campum qva
1

.. S. Cypriani, qvi de propagatione hæreſium
er carmina Meletema qvoddam ſcripſit, cum
oſter hic Gamaliel (fuimus enim olim ſub
jus diſciplina) de propagatione religionum
er carmina commentatiunculam elucubrare in
nimum induxerit. Duæ autem inprimis reli-
iones ſunt qvas excutit, *Judaica* & *Chriſtiana.*
)yarum Poëtas omnes tanta navitate enumerat,
t totam Poëſeωs Judaicæ & Chriſtianæ Hiſto-
iam exhauſiſſe videatur, Vir omne genus ſtu-
iorum pervagatus, & in Hiſtoria literaria ita
erſatus, ut pauci. In luſtrando ſedulus & in-
efeſſus, in narrando candidus, in decernen-
lo parcus, in laudando liberalior. Et in de-
niendo tam cautus & providus, ut in rebus
mbiguis ἐπέχειν eligere, qvam certi qvippiam
ronunciare maluerit. Cujus rei illuſtre §. 12.
). 21. deprehendes ſpecimen ubi de natura
Poëſeωs antiqvæ Ebraicæ verba faciens, ſen-
entias aliorum recitat, ſuam cohibet & in ſinu
ccultat. (17.) J. C. *Wolfii Hiſtoria Bogomilorum*,
Wittenbergæ 1712. Laudata eſt hæc Com-
nentatio a J. A. Fabricio in Bibl. Græca L. VI.
C. X. p. 784. & ſuo merito ac jure laudata.
Non enim habemus qvi Bogomilorum Sectam
Sec. XI. & XII. graſſantem, & a Bulgaricis vo-
abulis *Bog* & *milui* h. e. *Deus miſerere* ſic appel-
atam, *derer ſich GOtt erbarmet*) tam copioſe, &
exqviſite, & luculenter & erudite deſcripſerit,
vel deſcribere potuerit, qvam Commentationis
Auctor, qvi apparatu monumentorum rariſſi-
morum editorum & ineditorum fuit inſtructus,

 Eu-

Eutymii Zigabeni Panoplia dogmatica cu primis, Græce nondum edita, ex Bibliothe Bodlejanæ tabulario ipſi communicata, c unus & ſolus eſt ex antiqvis, qvi Bogomil rum dogmata literis commendavit, & ad p ſteros transmiſit. (18.) *Zacharias Grapius, Neo-prophetis* Cemmenis *Angliam & Scotiam ho turbantibus*, Roſtochi 1711. Qvi primis huj Seculi annis univerſam Europam murmure ſi implevit rumor de Neo-prophetis hodie plar conticuit. Et uno digitulo, qvod ajunt, uni verſam hanc ſcenam diſturbare poſſumus, dicimus, qvæ a vatibus hiſce prædicta, & a Auctore Sect. I. §. 4. p. 17. & §. 9. p. 27. alla ta ſunt vaticinia uſqve adeo non eſſe impleti ut exitus rei a verbis prorſus diſſenſerit. (19.) Jac. a Mellen, *de Itineribus Lubeccenſium Sacris, de religioſis & votivis eorum peregrinationibus, vul go Wallfahrten*, Lubecæ 1711. Commentati in qva multa lectu digna, qvæ alibi fruſtr qværas. (20.) Jenckinus *Thomaſius*, *de pere grinationis literariæ inſigni utilitate*, Baſileæ 1707. Lege, & judica, utrum Thomaſii ſententi probanda magis an Senecæ, qvi in Ep. CIV p. m. 608. Peregrinatio notitiam dabit gen tium, novas tibi montium formas oſtendet inuſitata ſpatia camporum, & irriguas peren nibus aqvis valles - - cæterum neqve melio rem faciet, neqve ſaniorem. Inter ſtudia ver ſandum eſt, & inter auctores Sapientiæ, ut qvæſita diſcamus, nondum inventa qværa mus. - Qvamdiu qvidem neſcieris qvid fu giendum, qvid petendum, qvidve neceſſa rium,

im, qvid ſupervacaneum, qvid juſtum qvid neſtum ſit, non erit hoc peregrinari, ſed tare. Nullam tibi opem feret iſte diſcurſus. (21.) J. *A. Schmidii notitia Ordinis Ciſtertienſis*, elmſtadii 1711. Vid. Vol. 51. n. 16. (22.) *h. Petri Ludewig Hiſtoria Qvadripartitæ Erudinis*, Halæ 1711. Scripſerat Chriſt. Thoaſius A. C. 1710. Programma Academicum, Ortu & progreſſu qvatuor facultatum qvæ odie in Academiis florent. Cujus hæc Hiſtoa eſt rivulus ex Thomaſii fonte deductus, & uctarium inventis Thomaſianis additum, & aralipomenon Chronico Thomaſiano adjeum. De qvo plura diſſerimus in Syſtemate ntiqvitatis literariæ p. 120. (23.) *M. Chriſt. vilielmus Vollandus, de ſolidæ eruditionis ſubſiiis*, Wittenb. 1710. Præclarum argumenum. Sed Auctor ἀκροχειρίζεται, h. e. extreis digitis tantum, & leviter idipſum contreat, ut luctatores ſolent qvi ἀκροχειρισταὶ ppellantur. Solam enim notitiam librorum ommendat velut eruditionis ſolidæ ſubſidium. Cum ad Eruditionis ſoliditatem & eminentiam omparandam converſatio cum eruditis, & neditatio non minus faciat, qvam bonorum Auctorum lectio. (24.) M. *Ephraim Gerhardi, de nonnullis Sapientiæ impedimentis*, Jenæ 1705. Diatribe docta, arguta, ſale & aceto perunta, non compilata ex aliis, ſed ex ingenio & experientia Auctoris educta, ut ſtamen e pectore araneæ. In qva multa peplo Minervæ digna. Errores vulgares eruditorum notati.

T 3 Cau-

Cautiones qvædam egregiæ præſcriptæ. Fontes unde manant impedimenta ſapientiæ detecti. Et in iis qvidam, qvos alii adjumenta & ſcaturigines veræ eruditionis dixiſſent, v. g. Multitudinem eruditorum, Academiarum, dignitatum Academicarum, Librorum &c. Ephemeridum inprimis Literariarum noſtro judicio qvibus orbis eruditus hodie velut illuvie qvadam immiti inundatus eſt, & ex qvibus oritur illa Hiſtoria, & βιβλιογνωσία, & eruditio Iournaliſtica, veræ ſapientiæ ſimia. (25.) M. *Joh. Henr. Bocriſius*, *de Veris & fulſis Philoſophiæ & Philologiæ ſubſidiis*, Jenæ 1708. Cento ſine judicio conſarcinatus. (26.) *Artium illiberalium* Qverimoniæ &c. 696. Auctor eſt Gabriel Wagner, qvi, ſub ficto Realis de Vienna nomine, varia Schediaſmata edidit opprobriis & convitiis plena. (27.) *Joh. Jac. Müller*, *de virtutibus ac vitiis Philoſophorum Orientalium*, Jenæ 1709. De qvo Vol. 51. n. 3. (28.) *Dan. Gvil. Moller*, *de Matheſi barbarica*, Altorf. 1711. Ubi diſciplinas Mathematicas, Arithmeticam, Geometriam, Mechanicam, Architecturam, Aſtrologiam & Chronologiam, jam ante Græcos a barbaris excultas, & ad aliqvem perfectionis gradum deductas contendit Auctor, J. J. Scaligeri ſententiam alienam eſſe a veritate commonſtraturus, qvi in Prolegomenis in M. Manilii Aſtronomicon docuerat contrarium. (29.) *M. P. C. Hilſcherus*, *de Chreſto Svetonii qvod non ſit Chriſtus*, Lipſiæ. Scilicet qvia nomina non conveniunt, & tempus repugnat, & hiſtoria

diſ-

diſentit, & ſtilus reclamat. Hi enim ſunt illi cardines, qvibus ædificium hoc Hilſcherianum ſatis affabre extructum incumbit. (30.) *J. F. Buddeus de Origine, dignitate & uſu nominis Chriſtiani*, Jenæ 1711. De qva C. A. Heumannus in Diſſert. de ortu nominis Chriſtianorum §. 2. p. 5. not. a. Edidit A. C. 1711. doctiſſimam de origine, dignitate, & uſu nominis Chriſtiani ad Act. XI. v. 26. Diſputationem præſtantiſſimus Theologus Buddeus. At cui religioni fuerint addicti, qvi primi Chriſtianorum nomen uſurparunt, Judæine fuerint an Ethnici, an Chriſtianæ religionis ſocii, non diſqvirit. Qvæ ipſa mihi fuit occaſio componendæ hujus diſſertationis. Hactenus Heumannus. Et ſane hujus vocabuli non ita demeſſuit ſegetem Buddeus, ut Heumanno non amplum reliqverit ſpicilegium. (31.) *J. P. Ludewig, de Edicto Juliani contra Philoſophos Chriſtianos*, Halæ 1702. Qvis præter Auctorem in hanc meſſem falcem immiſerit, & de occluſis a Juliano Scholis commentatus ſit, copioſe, ut ſolet, docet J. A. Fabricius in Salutari luce Evangelii C. XIV. p. 302. ſeq. (32.) *J. F. Schneider, de variis argumentandi Methodis veterum ac recentiorum philoſophorum*, Halæ. De qva vide ſis noſtrum judicium in Syſtemate Antiqvitatis literariæ p. 143-152. (33.) *M. J. C. Günther, de modo diſputandi Megarico*, Jenæ 1707. Lucernam olet hæc diſſertatio. Siqvidem vix ullibi modum diſputandi Megaricum ea diligentia excuſſum reperias. Scriptores antiqvi operoſe conſulti, teſtimonia eorum accurate examinata, dilucide ex-

plicata, exemplis illuſtrata, ab objectionib vindicata &c. Et ſi cautelæ de hoc diſputan modo §. 11. p. 16. ſuppeditatæ paulo eſſe uberiores, omne fere punctum tuliſſet Auctor

LXXX.

Orationes aliqvot recitatæ in Academia Witte: bergenſi poſt Philippi obitum, Wittenbergæ 156 Extant declamationum & denunciationum i Academia Wittenbergenſi ab A. C. 1544. uſqv ad A. C. 1571. ſcriptarum Tomi Sex. De qv bus Thomas Crenius in Animadverſ. Philolog cis P. I. C. 1. §. 8. p. 12. Sunt in Tomis decl mationum, & intimationum Wittenbergæ ſu periore Seculo ſub initium reformationis hab tarum nonnullæ præfationes, qvæ ut cogno ſcantur, rei Theologicæ & literariæ intereſ Qvam *rari* autem dicti declamationum & int mationum, id eſt, programmatum in Biblio thecis Belgicis, ubi alias maxima rarorum & ſelectorum librorum copia, ſint, Catalogi in dicant, in qvibus me illorum titulum, hacte nus legiſſe, niſi ſemel, non recordor. Hacte nus Crenius. Atqvi hi Tomi omnes ſunt apu nos. Et qvæ in hac Sylloge continentur Ora tiones pleræqve leguntur Tomo V. Pleræqve inqvam, non enim omnes ibidem reperiun tur. Atqve iccirco in honore habenda eſt hæ Collectio, qvia ex ea ad Tomum jam dictum fieri poteſt acceſſio. 2) *Jacobi Herbrandi Orati funebris in obitum Philippi Melanchtonis*, Tubin gæ 1560. Qvinqve integros annos ſub Philip

P

i diſciplina fuit auctor, omniaqve vitæ ejus
t doctrinæ Secreta ita perſpexit, ut Cleanthes
enonis. Idoneus icciro ad Hiſtoriam Biogra-
hicam condendam. In qva Præceptoris vi-
am, eruditionem, ſcripta, mores &c. genere
icendi Philippico, h. e. perſpicuo, æqvabili,
t temperato exponit, & merita cumprimis li-
eraria commemorat, ſcilicet

(1.) Philippum *primum* verum Philoſophiæ uſum monſtraſſe, Methodicam tractationem ad materias Theologicas accommodaſſe, ac utriuſqve Theologiæ & Philoſophiæ diſcrimen recte docuiſſe. Pauciora item & breviora tradidiſſe præcepta, atqve exemplis utiliſſimis illuſtraſſe, & uſum eorum monſtraſſe. Studia artium & lingvarum ac veræ Philoſophiæ & Mathematum ſua induſtria & auctoritate accendiſſe, & qvaſi poſt liminio revocaſſe, & ad communem vitam transtuliſſe.

(2.) Diſputationum Paulinarum in Epiſtolis, de juſtificatione gratuita ſolius fidei, ex miſericordia Dei propter mediatorem Chriſtum, diſpoſitionem & ordinem, Spiritu S. doctore *primum* animadvertiſſe & Eccleſiæ monſtraſſe.

(3.) Ejusdem, *de vita & morte* Joh. *Brentii Oratio*, Tubingæ 1570. Copioſa, luculenta, uniformis, vegeta, & rebus variis notatu dignis, de vita, meritis, laboribus, periculis,

diſciplina, inſtitutis, ſcriptis, morbis etiam & morte hujus Viri affluens. v. g. Durantibus Comitiis Auguſtanis (1530.) utriusqve partis Theologos a qvodam magni nominis Epiſcopo invitatos, ut familiariter de qvibusdam religionis controverſiis conferrent. Et cum ad invocationem Sanctorum eſſet ventum, Cochlæum S. S. teſtimoniis deſtitutum, eandem hoc argumento adſtruere conatum, qvod ſcilicet Mater Eccleſia hac in parte eſſet audienda, cui hoc viſum fuiſſet. Ibi tum Brentium ſubjeciſſe; Qvid ſi autem Pater diverſum præcipiat. Qvo in exſpectato reſponſo illum velut fulmine percuſſum. Et cum refutare non poſſet, aliqvoties non ſine aliorum moleſtia ingeminaſſe. Pater! Pater! Pater! (4.) *Joh. Majoris Oratio habita in feſto Catharinæ Carmine latino*, Wittenbergæ 1669. Poëta non abjectus, attamen non dulcis, nec mellifluus. Qvi Philippo uſus Magiſtro, ejus de generatione filii doctrinam; Scilicet Filium cogitatione Patris eſſe natum, qvi ſeipſum intuens & conſiderans eundem genuerit ab æterno, etiam huic orationi intexuit:

Chriſte Deus, nam te genitor, ſine origine & ævo,
Mente ſua in ſe rediens, & imagine viva
Concepta, genitaqve ſuo de Numine vivo,
Naturaqve ſua, propria ſe luce moventem,
Per ſe pollentem, ſtantem, nullius egentem,

Patre

Patre reſultantem tamen, & patris inſtar habentem,

Edidit &c.

(5.) *Brevis narratio Profeſſorum Wittenbergenſin exponens, qvo fine vitam clauſerit Philippus Melanchthon*, Wittenbergæ 1560. Qvæ recuſa cum ſcriptis aliis, de morte Philippi editis, Wittenbergæ 1561. in 8vo. Et nos qvid exiſtimemus, de illa collectione jam in Catalogo Bibliothecæ Theologicæ p. 168. pronunciavimus. (6.) *Derer Profeſſoren zu Wittenberg kurtzer Bericht, wie Philippus Melanchthon ſein Leben hie auf Erden geendet*, Wittenberg 1560. Senior eſt hæc narratio germanica qvam antecedens latina. Et multa continet de Philippi parentibus, Præceptoribus, Studiis, moribus, ſermonibus, vita & morte memorabilia, v. g. p. 11. *Philippus kam in Thomas Anshelmus Druckerey, und war bey 2. Jahren ſein Corrector, eben auf die Zeit, da er das Chronicon Doctoris* Johannis *Naucleri druckete. Als aber das erſte Theil ſehr verwirret war, muſte er daſſelbige in eine Ordnung bringen und richtig machen, welches er ohne die Bibel nicht zuwege bringen kunte. Es war aber zu derſelbigen Zeit die Bibel ſchwerlich zu bekommen; jedoch bekam er endlig eine in kleiner Form, die laſs er emſig Tag und Nacht, und gewann alſo groſſe Luſt zu der Theologie, hörete auch Lectiones Theologicas, und ſtudirete die Griechiſche und Hebräiſche Sprache daneben. Dazu gab ihm Doctor Reuchlinus Bücher, und lieſs bey demſelbigen Anshelm auch ſein Buch:* De verbo mirifico *drucken.* Item p. 32.

Phi-

Philippus fragete A. C. 1560. *den* 15. *Aprilis*, *da er den* 19. *darauf geſtorben*, *den Camerarium*, *ob er auch des Spruchs in ſeinem Büchlein über des H. Apoſtels Pauli Epiſteln gedacht hätte :* Ich begehre zu wandern, und bey meinen lieben Herrn CHriſto zu ſeyn. *Denn es ſtünde in dem Griechiſchen Text ein Wörtlein, das wäre in der Lateiniſchen Sprache nicht recht gegeben. Denn es ſollte wandern heiſſen, oder ſich auf den Weg rüſten. Der Herr Camerarius aber ſagte, er hätte es verſehen, und gereuete ihn, daſs er nichts davon geſaget hätte.* Hæc & alia plura hujus commatis id reſarcire poſſunt, qvod in locis qvibusdam peccatum eſt, v. g. p. 13. Lutherum A. C. 1518. cum Friderico Electore fuiſſe in Comitiis Auguſtanis. Ubi pro Lutheri nomine ſubſtituendum nomen Spalatini. Et p. 34. Ubi dicitur hæc verba: *Ich werde nicht ſterben, ſondern leben, und des HErrn Lob verkündigen*, legi in ſcriptis Prophetarum, cum extet Pſalmo CXVIII. v. 17. (7.) *Scriptum Publicum propoſitum in Academia Wittenbergenſi, qvo Scholaſtici convocati ſunt ad deducendum funus Philippi*, Wittenbergæ 1560. (8.) Idem, *Scriptum Germanice*, Norimbergæ 1560. (9.) *Wunder-Predigt von einer Jungfrau von* 17. *Jahren zu Freiberg in Meiſſen* 1560. *den* 17. *May gehalten*, Wittenberg 1560. Cui præfationem præmiſit Hieronymus Wellerus Scholarum Freibergenſium eo tempore Inſpector, in qva Virginem hanc vatem fuiſſe divinam, & Supremi Numinis inſtinctu futura prænunciaſſe ſcribit. (10.) *Joh. Majoris Parentalia anniverſaria Martino Luthe-*

ro

, & *Phil. Melanchthoni celebrata*, Wittenbergæ 162. In qvibus hæc canit de Philippo

Fortunate ſenex tibi nunc, tibi præmia cœlo
Expectare licet, qvando hic tibi triſte relictum
Doctrinæ pretium, nec parcit manibus ipſis,
Qvi nunc Parthenope ſævit *Tilemannus* in urbe,
At Tu magne pater divum miſerere, tuoqve
Inſanum hoc detrude caput hoc ſub tartara telo,
Qvando aliter neqvit infectam compeſcere lingvam.

ompungit hoc loco Tilemannum Heshuſium uctor, qvi hoc tempore orationibus Philipicis Magdeburgum impleverat. Qvod, qva as eſt, ſinceritate refert M. J. J. Struvius in rolegomenis Jubilæo Magdeburgenſi præmiſſis . 40. ſeq. p. 71. ſeq. Nec obſtat hoc non proari a Doctiſſimis Actorum eruditorum latinoum conditoribus MDCCXXVI. p. 129. moeriqve Struvium J. C. Leucfeldii Hiſtoriam eshuſianam ſimul conſulere debuiſſe, in qva . 31. ſeq. geſta Heshuſii molliore multo oraionis filo enarrentur, qvam a Dn. Struvio enarata ſunt. Nam qvod pace tantorum virorum ixiſſe liceat, Leucfeldius l. c. alium teſtem on habet qvam ipſum Heshuſium in Apologia contra Senatum Magdeburgenſem. Struvius con-

contra nititur ſcriptis qvam plurimis public a Magdeburgenſium Senatu, & miniſterio E cleſiaſtico, & Scholæ Doctoribus editis. Qv ſi ab hoſtibus concinnata eſſe dixeris; Eande ſane fidem habent, qvam Heshuſius in cau propria. (11.) *In cineres Philippi Melanchthon Epicedia Martini Franci, Michaelis Hatte, Pet Streuberi*, 1560. (12.) *Joh. Baumgarten Hiſtor der Lehre und Lebens Lucæ Roſenthals*, Mag 1560. Qva carere non poteſt, qvi Hiſtoria Reformationis Magdeburgenſis, & oppugnatio nis Mauritianæ A. C. 1550. factæ cognitam ha bere cupit. Permulta enim in ea leguntur qv ſi alibi qvæſieris, oleum & operam perda (13.) *Johannes Affelmannus de Philippismo fugien do*, Roſtoch. 1616. Promittit Auctor §. 14 ſe acturum I.) de laudibus Philippiſtarum Hyper bolicis & ementitis, qvibus Philippum oneran magis qvam ornant. II.) De Philippo ætati primæ orthodoxo. III.) De Philippo ætatis mediæ publice bono, privatim malo, adeo qve hypocrita. IV.) De Philippo ætatis po ſtremæ inconſtanti, ex heterodoxo Calviniſta Papiſta, Majoriſta. V.) Qvantum auctoritat Philippi deferendum. Sed fata interceſſerun his conſiliis. Non enim primum caput abſolvi integrum, tantum abeſt ut reliqva confecerit Et bene ſibi conſuluit Auctor qvod datam fiden deſeruit. A Philippismo enim ad Philippum ſo lum deflexit. Et in id unice incubuit, ut eju nomini æternas notas infamiæ inureret. Qvo vir hic toto orbe celeberrimus, & ab ipſis adver ſariis laudibus condecoratus, neqvaqvam meruiſ

ſi

e videtur. (14.) *Vita Davidis Chytræi*, Roſtoch. 1601. Faſciculus qvo continentur duo Programmata Academica, tum orationes duæ Panegyricæ, qvarum una a Chriſtophoro Sturcio eſt habita, Academiæ Roſtochienſis Profeſſore, altera a M. Johanne Goldſteinio Eccleſiæ Roſtochienſis Paſtore. Porro concio funebris a D. Luca Bacmeiſtero Eccleſiarum Roſtochienſium Superintendente recitata, & tandem Epicedia Græca & Latina. Ex qvibus omnibus eminet oratio Chriſtophori Sturcii, qvi Chytræo per annos 25. familiariter uſus eſt, (p. 26.) eumqve omnino habuit cognitum. Ex ea enim Melchior Adamus, qvæ in vitis Theologorum p. 323. ſeq. de Chytræo retulit pleraqve velut de fonte hauſit. Et hic qvæ de eo maxime ſunt ἀξιομνημόνευτα non qvidem magno cum lepore, attamen percommode explicuit, ſcilicet, illum *primum* ſcribendæ ac intelligendæ Hiſtoriæ rationem, ceu oculum demonſtraſſe, conſcripta Chronologia, & deſcriptiones familiarum, ſeu Genealogias accurate, tam veterum qvam recentiorum Principum, delineaſſe & deſcripſiſſe. (p. 24.) Et eſto, eum Melanchthonis fuiſſe diſcipulum (p. 5.) & cum eo ſub iisdem habitaſſe trabibus (p. 17.) vocatumqve ſuum Davidem; (Mein David p. 19.) Exinde tamen non conſeqvitur id, qvod qvidam, & in iis Joh. Affelmannus in Exercit. de Philippismo fugiendo p. m. 10. elicit, Chytræum fuiſſe Crypto-Calvinianum. (15.) *Andreæ Poach von dem Chriſtl. Abſchied Matthæi Ratzenbergers*, Jenæ 1669. Hic Matthæus Ratzenbergius non confundendus eſt

eſt cum Caſpare Ratzenbergio, cujus extat he barium vivum ineditum in Bibliotheca Gothan docente Erneſto Salomone Cypriani, in Cata logo Codicum MSCtorum Bibliothecæ Gotha næ p. 72. Et multum gratiæ iniiſſet Auctc hujus Biographiæ apud eruditos, ſi vitam Ma thæi copioſius enarraſſet, & ſcriptorum etian qvæ ab eo confecta ſunt, feciſſet mentionen Non enim nihil eundem literarum monumenti commendaſſe, patet ex eo qvod refert Chriſt Thomaſius in opuſculo, *Erörterung der Eh und Gewiſſens-Frage: Ob Lutheriſche und Refor mirte Fürſtl. Perſonen einander mit guten Gewiſſe Heyrathen können* C. 1. §. 10. p. 30. *Ich hab ohnlängſt ein Teutſch* MSCtum *geleſen, welches de Titel hatte*, Hiſtorica relatio de Johanne Fride rico Electore, Mauritio & Auguſto Ducibus Sa xoniæ, Luthero & Philippo, *in welchen ich ſeh viele ungemeine Dinge angetroffen. Der* Auctor *wa zwar nicht dabey geſetzet, aber es gaben viele Um ſtände, daſs es* D. Matthæus *Ratzenberger, der an Churſtfürſt Joh. Friderichs Hofe geweſen, verferti get hatte, und vielleicht eben das Chronicon ſeyn mogte, das Hortleder T. 2. von denen Urſachen de Teutſchen Krieges* L. 2. C. 29 f. 153. Edit Goth 1645. *citiret.* Hactenus Thomaſius. Qvi MSCtum hoc acceperat a Joh. Gottfrido Zeidlero a qv poſtea inſertum eſt Tomo 2. obſervationum Hallenſium Germanicarum p. 237. ſeq. dignum omnino qvod ſemel & iterum legatur. (16.) *Oratio funebris* Johanni *Ravio Medic. Doctori dicti ab Eberhardo Meſomylio* 1621. (17.) *Memoria Georgii Noesleri Medic. Doct. & PP. celebrata*

Nico-

coalo Rittershuſio, Altorfi 1651. Qvi p. 21. hil ſcriptorum edidit Nöslerus, nec ut facer: adduci potuit, negans ſe Epidemico illo morbo laborare, qvo literis mediocriter tincti, ros in publicum emittere conantur, & nomen ſuum in Catalogis Francofurtenſibus conſci laborant. (18.) *Vita & res geſtæ Johannis ntzovii*, Francofurti 1567. (19.) *Proteſta- wider* Jacobi *Andreæ, genannt Schmidlein, ange- ſten neuen Primat*, 1589 (20.) J. J. *Breit- uptii D. lacrymæ ſuper obitu* Joh. *Krebſii*, Halæ 1599. (21.) *M.* Joh. *Reineccii Beſſerung derer ſich des Evangelii rühmen, ſonderlich der Cleri- zu Halberſtad*, Magdeburg. 1624. (22.) *kehrung Petri Pauli Vergerii, beſchrieben von Joh. ptiſta Vergerio*, 1699. Conf. Catalogum noum Bibl. Theol. p. 14.

LXXXI.

Chriſtianus Kortholt de Origine, progreſſu & antiquitate Philoſophiæ Barbaricæ, Jenæ 1660. Antiqvitates Philoſophiæ barbaricæ explicaturus in c Diatribe Auctor doctiſſimus agit; I.) In genere de Philoſophia barbarica, docetqve barros Philoſophiam non accepiſſe a Græcis, ſed Græcos a Barbaris § 1-3. II.) In ſpecie de Philoſophia Chaldaica §. 4-10. Ægyptiaca §. 11-19 Perſica § 20-25. Indica §. 26-31. Celtica ſ. Gallica §. 32. ad finem; Sed juvenis nc telam exorſus perficere ea dexteritate non potuit, qva abſolviſſet procul dubio, ſi gravior nis majori rerum copia, & accuratiori judi-

cio inſtructus eidem manus admoviſſet. Siq
dem de origine Philoſophiæ barbaricæ hat
pauca, pauciora de ejus progreſſu, & de Pl
loſophorum barbaricorum dogmatibus & mc
bus longe pauciſſima, eaqve protrita pleraq
& vulgaria. (2.) *Joh. Franc. Buddei Sapien
veterum h. e. dicta illuſtriora ſeptem Graciæ ſapient
octo diſputationibus explicata*, Halæ 1699. I
ſapientia veterum egregie Seneca Epiſtola 9
p. 565. Antiqua ſapientia nihil aliud qvam
cienda & vitanda præcepit; Et tunc longe m
liores erant viri; Poſtqvam docti prodierui
boni deſunt. Simplex enim illa & aperta virt
in obſcuram & ſolertem ſcientiam verſa eſt, d
cemusqve diſputare non vivere. Fuit ſine d
bio vetus illa ſapientia cum maxime naſcens 1
dis, non minus qvam cæteræ artes, qvar
in progreſſu ſubtilitas crevit. Sed ne opus q
dem erat remediis diligentibus. Nondum
tantum neqvitia ſurrexerat, nec tam late
ſparſerat, poterant vitiis ſimplicibus obſtare r
media ſimplicia. Nunc neceſſe eſt tanto op
roſiora eſſe munimenta, quanto valentiora ſu
quibus petimur. Hactenus Seneca. Qui loc
non ſuccurrit Auctori in concinnando hoc Co
mentario diſtricto. Nec diffitemur eum m
tum ſtudii eidem inſumſiſſe; Sed dicta ſept
ſapientum non omnia collegit, verum no
nulla tantum; Nec optima ſemper ex iis attul
ſed obvia ſæpe numero. Et Philoſophica lu
conſperſit qvidem, non autem Hiſtorica, n
Critica, h. e. non dixit, qua occaſione prol
ſint, & qvot, & quantæ in iis reperiantur,

ſæ lectiones. (3) *Val. Erneſti Löſcheri Hiſto- Enthuſiaſmi Philoſophici.* Wittenb. 1697. uidem de Enthuſiaſmo Platonicorum agit Au- r tantum, Pythagoricorum, Ariſtotelicorum Carteſianorum ἐνθουσιασμῶν alio tempore tra- urus (§. 30.) Sed ita agit, ut ſummo ſtudio, exquiſita cura elucubratam eſſe hanc Com- ntatiunculam appareat. Siquidem Hiſtoriæ erariæ & Philoſophicæ peritus, Platonis ipſius Platonicorum monumenta, antiqua & recen- ra, genuina & ſuppoſititia, accurate excuſſit, qvid in iis de animæ vi ἐνθουσιαστικῇ §. 22. rerum a rationis ordinaria perceptione ſejun- rum eſſentiis §. 23. Luceqve, cognitionis En- uſiaſticæ principio §. 24. vocabulis item En- uſiaſtis uſitatis §. 25. 26. Medicis etiam, pur- tione & contemplatione §. 27. & viſionibus iloſophicis §. 28. ſcriptum ſit, ea ſedulitate uit; Ut qvem Enthuſiasmus Platonicus habue- ortum, & progreſſum uno qvaſi obtutu co- oſci qveat. (4.) *Caſparis Sagittarii Hiſtoria tæ & mortis Tulliæ M. T. Ciceronis filiæ*, Jenæ 79. In cujus dictione agnoſcas candorem & cilitatem. In rebus induſtriam & judicium, animum ſecum habitantem, & rei inſtitutæ in- ntum. Deprehendas autem ſimul, multa huic iſtoriæ ab auctore ex ingenio & conjectura ſe intexta. Multa plane omiſſa, qvæ neqve conjectura, neqve ex Hiſtoria ſuppleri po- erunt. Totam Biographiam ex diſperſis anti- vorum particulis, velut veſtem e variis pan- culis eſſe conſarcinatam. (5.) *Gerhardus*

Meyerus de Ariſtotelis ſalute, Hamburgi 16
Obruit lectorem Auctor teſtium allatorum
pia, ſed Edicta eorum non ita digerit, ut form
ſyſtematicam habeant, & corpus qvoddam c
ne & ſanguine & nervis inſtructum repræſ
tent. (6.) *M. Joh. Phil. Apinus de religione*
necæ, Wittenb. 1692. Duos tantum Sene
agnoſcit Auctor, cum tres fuerint omnino, u
Philoſophus, alter Orator, tertius Poëta.
bonam cauſam qvam ſuſcepit, Philoſophu
religionem Chriſtianam nunqvam amplexu
ſed in Ethnicismo vixiſſe pariter & periiſſe, r
le defendit, petendo id qvod eſt in princip
& colligendo aliqvid ex eo, ex qvo non ſeq
tur, &, tanqvam in arena Scholaſtica conſiſ
ret, Syllogismis perpetuis, qvaſi bipennibus,
gnando, &, velut monumenta Senecæ extare
nulla, vix unum vel alterum verbum de iis
ciendo. (7.) *Joh. Philippus Treunerus Theolo*
Athei, ſeu, qvi ita injuſte audit, Luciani, Jenæ 16
Treunerus Vir judicioſus & acutus, Domini
ſpondentis M. Frid. Michaelis Kornmanni hum
ris in elaboratione hujus argumenti. conſiſ
plura deinceps ipſemet in eo deprehendit not
da, qvam in Epiſtola eidem adjecta monuit,
qvibus & illud eſt: Qvod Luciano nonnunqv
tribuuntur qvæ ipſius non ſunt, ſed Antago
ſtæ potius collocutoris. Et Lucianum non
juſte audire atheum nos non uno argumen
probavimus in Hiſtoria Atheismi & Atheoru
univerſali Sect. 2. C. 32. §. 3. p. 226. (
Adamus Rechenberg de ſtudii Genealogici præſtant
Lipſiæ 1697. Dictio facilis & placida. Str
ctu

ira mollis & libera. Propoſitio ab anti-
itate, & nobilitate, & utilitate ita roborata, ut
ini lumine deſtitutum eſſe oporteat, qvi ſtu-
Genealogici præſtantiam non perſpiciat: Lice-
tamen adhuc *racemari* poſt hanc vindemiam,
Varronis vocabulo utamur, qvod extat L. 3.
re ruſtica C. 3. p. m. 110. & a Lexicogra-
is ut plurimum omittitur. (9.) *J. F. Reim-
nnus de fatis ſtudii Genealogici apud Hebræos,
æcos, Romanos & Germanos*, Halberſtadii 1694.
o.) *Andreæ Rivini de Majumis &c.* Lipſiæ 1651.
ijuma ſic dicta ab Ebraica voce מים, vel Sy-
ca מיא Maja, erat jocus vel ludus in aqvis,
l ſi locupletiorem deſcriptionem deſideres, erat
ectaculum aqvaticum qvo prætores urbis po-
lo ludos dabant in navibus, colluctantibus
er ſe piſcatoribus, & ſemet invicem in aqvas
otrudentibus. Et hoc in Syria ortum initio,
ſtea transfretavit in Italiam, & libidinibus ne-
riis conſpurcatum eſt. Unde & abrogatum
Imperatoribus Chriſtianis, & ita abolitum,
hodie vix nomine nota ſit Majuma. Qvæ
induſtria deſcripta eſt ab Auctore, ut digna
a ſit Joh. Gregorio Grævio hæc Diſſertatio,
æ denuo recuderetur, & in Syllogen Diſſer-
tionum rariſſimarum admitteretur, qvæ 1717.
rajecti Batavorum typis exſcripta eſt. (11.)
h. Kolmbergeri ſtatua Mercurialis Theologica, Helm-
adii 1661. De qva Joh. Frid. Meyerus in Bi-
iotheca Biblica C. 2. §. 7. p. 43. Hic Auctor
æter alios Scriptores Theologici argumenti
dine materiarum Alphabetico digeſtos, etiam

commentatores in SS. eodem literarum ordin recenſet; Sed parum accuratus eſt, nec lev bus ſcatet nævis. Præterea nomina propria it ſunt vitioſe expreſſa, ut hic liber tironibus ex guo eſſe uſui poſſit. P. 52. ait B. Danhaperun ſcripſiſſe contra Dorſchæum de miraculis, P. 14 inter Commentatores Exodi refert Hondorffi Promtuarium exemplorum &c. (12.) J. A *Schmidii Hipparchus, Theonæ duo (Smyrneus & Alexandrius) doctaqve Hypatia in* Matheſi *celebres*, Jenæ 1689. Qvorum Auctor recenſet vitas ſcripta, & obſervationes Mathematicas, ad Hiſtoriam Mathematicorum & Matheſeωs apprime utiles & neceſſarias. (13.(M, *E. Sal. Cyprian: Diatribe, qva expenditur illud Tertulliani, hæreticorum Patriarchæ Philoſophi*, Helmſtadii 1699. Pridem id obſervatum eſſe a doctis, ſcribit Auctor §. 12. Nullam eſſe Philoſophorum Sectam, qvæ hæreſibus minus obſtetricata ſit, qvam ea, qvæ ab Ariſtotele habet vocabulum. Inter veteres enim hæreticos vix unum reperiri, qvi Ariſtotelicam Philoſophiam amplexus ſit. Et ſi ex recentioribus deprehendantur, qvi Stagiritæ hypotheſibus imbuti, in hæreſin prolapſi ſint, non Philoſophiæ vitio id factum, ſed Philoſophorum. Nec ſcabiem omnibus affricandam, qvæ occuparit qvosdam. Atque hos eſſe illos a Tertulliano commiſſos Paralogismos. (14.) *Gerh. Titii Abfertigung einer Papiſtiſchen Schrifft*, welche *intituliret* : Gewiſſe *Relation*, welcher *geſtallt Georgius Calixtus auf den Todt-Bette ſich verhalten*, und *in* welcher Confeſſion *er verſchieden*, Helmſted 1657. Calixtum in vita fuiſſe Scepticum, & in mor-

ortis Articulo Pontificium, Anonymus, qvem ſuitam fuiſſe rumor erat, ſparſa qvadam in lgus ſcheda, affirmaverat, perpetua infamia rum tota Eccleſia celeberrimum notaturus. ui hanc Apologiam oppoſuit Auctor, qva fuos Lojoliticos diſcuſſit, & captiones Adverſii ita diluit, ut hodie

Moveat cornicula riſum,
Furtivis, nudata coloribus.

5.) *Joh. Reiskius de Scriptorum Romanorum circa udaicam Hiſtoriam falſis narratiunculis*, Wolfenutteli 1691. Juſtini cumprimis & Taciti fabus attingit Auctor, qvas de Judæorum origine, epublica, & religione tradiderunt, ſed extemis tantum digitis attingit uberiorem disqviſitionem merentes. (16.) *Comparatio Cardinaum Richelii & Mazarini*, ſine tempore & loco. Magnæ difficultatis res eſt judicare de ſemetipſo; Majoris de alio; Sed longe maximæ, duos, etiam ottidiani commatis homines, nedum duos Heoas inter ſe comparare, & uter alteri, & qvius in rebus ſit præferendus, vel poſtponendus, pronunciare. Qvod non invita Minerva, nec reluctante Venere, fecit Auctor hujus Parallelismi, qvem nos C. S. Schurtzfleiſchium fuiſſe hariolanur. (17.) *M. Andr. Chriſt. Eſchenbach præcipua veterum Criticorum* Σημειώσεις, Jenæ 1687. Qvæ Diſſertatio, qvo loco ac numero habenda it, in Syſtemate antiqvitatis literar. diximus Sect. 3. Num XII. p. 212. ſeq. (18.) *Joh. Redekeri Qvæſtiones morales de Canonicatibus & Simonia*, Göttingæ 1682. Argumentum accurata

diſqviſitione dignum, ſed ab Auctore eo ſtudio non excuſſum, qvo decebat. Qvippe teſtes ſubinde excitat non ſatis graves. Et rationes adfert vel nullas interdum, vel frigidas admodum. Et Qvæſtionem XXV. qvæ una eſt ex præcipuis & vexatiſſimis, ita explicat, ut qvid ſit id, de qvo diſputatur, parum cogitaſſe videatur. (19.) Joh. *Werlhofius de genuinis fontibus recte decidendi controverſias publicas illuſtres*, Helmſtadii 1688. Qvi ſi vixiſſet Conringius ipſe fuiſſet. (20.) *Kurtzer Verlauff derer Strykiſchen Händel*, Jenæ 1699. Hiſtoria controverſiæ qvæ N. C. Lynckero interceſſit cum Sam. Strykio. In qva, qvæ inde ab A. C. 1697. usqve ad A. C. 1699. Scripta Eriſtica vulgata ſint, & qvid in iis diſputatum, qva occaſione nata ſit hæc contentio, & qvid alteri ab altero exprobratum, ordine qvidem, ſed ea ratione recenſetur, ut appareat, rectius feciſſe hos Duumviros, ſi nunqvam in hanc arenam deſcendiſſent. Res enim minime facilis eſt, rixari, & lineas modeſtiæ non tranſilire. (21.) Abr. *Hinckelmann de Oratione Ciceronis pro Archia*, Lubecæ 1684. (22.) *D. Joh. Wolffii Epiſtola extemporanea*, Francofurti 1691. Qva diluit nigrum theta, qvod Joh. Barth. Niemeierus in Diſſert. de hæreſi & Schismate &c. ejus Lutheranismo Catechetico-Biblico præfixerat (23.) *Frid. Ulrich Calixti Prolegomena in Origenis Commentarios utriusqve Teſtamenti*, Helmſtadii 1685. Chriſtianus Genſchius Bibliopola Halberſtadienſis huc cogitationes ſuas direxerat, ut qvas in SS. utriusqve Teſtamenti Commentationes Origenianas Rothomagi A. C.

(1668. græce & latine ediderat Vir illuſtris Ptrus Daniel Huetius ſuis ſumtibus denuo ſub prelum ire juberet, idqve eo citius, qvo magis exempla primæ editionis in Germania rareſcerent; Et ut novo qvodam habitu ſe conſpicendas præberent, precibus ſollicitaverat Fridricum Ulricum Calixtum, ut Prolegomena præmitteret huic editioni, & in iisdem hæc Origeniana commendaret. Qvi tantum abeſt ut ſurdas aures præbuerit roganti, ut potius qvam indicavimus Diatriben elucubrarit. In qva de Origenis virtutibus, ingenio, eruditione, ſedulitate, ſcriptis etiam genuinis & ſpuriis, extantibus & non extantibus, editis & ineditis, eorumqve translatoribus, epitomatoribus, Commentatoribus ita differit, ut digna viſa ſit intelligentibus, qvæ ſeparatim excuderetur. (24.) *Ahasverus Fritſchius de vitiis eruditorum*, Lipſiæ 1677. Meletema laudandum ab Auctoris pietate, ſedulitate, & ratione qvam ſibi habuit propoſitam. (25.) *Frid. Ulrici Calixti Idea D. Hieronymi Operum, ſplendidiori qvam alias unqvam apparatu prodeuntium*, Helmſtadii 1684. Impenſis Friderici, Erneſti Pii filii, prodiit illa Operum Hieronymi editio, cui hæc Prolegomena Calixtus præmiſit. Et plures volebat ſuis ſumtibus excuſos dare antiqvos Eccleſiæ Doctores Princeps optimus, & in iis Auguſtinum præcipue, ſi inſtitutum ex voto ſucceſſiſſet. Sed intercesſerunt qvædam, qvæ ſufflaminarunt conſilium, & effecerunt, ut ad optatum exitum res non pervenerit. In quibus & hoc erat qvod qvi curam editionis Hieronymianæ in ſe ſuſcepe-

rant, tantum ſtudii & diligentiæ in eam non contulerant, qvantum debuiſſent. Qvod alibi docemus. Nec Prolegomena id corrigere poterant, qvod in Opere ipſo neglectum erat. Qvippe in qvibus miſſa hypera pedem inſeqvitur Auctor, & præteritis iis, quæ ad monumenta Hieronymi rite legenda, intelligenda, dijudicanda, & cum fructu adhibenda pertinent, ad omnia alia digreditur, excitatqve problemata ad hos corymbos non ſpectantia. An verſio vulgata ſit θεόπνευςος? An Scholaſticorum Opera ſint abjicienda prorſus &c. Qvæ licet non faſtidienda prorſus, ſunt tamen ἀπροσδιόνυσα. Et rectius docuit Johannes Clericus in qvæſtionibus Hieronymianis, qvid fari debeat, qvi de Hieronymi Operibus ſcienter & perite velit diſſerere. (26.) Jac. *Schalleri Exercitatio in ſexti Philoſophi Pyrrhoniarum Hypoth. L.* 3. *aſſerens certitudinem boni moralis*, Argentorati 1652. Qvæ licet laude ſua defraudanda non ſit, patet tamen ex perluſtratione accurata, Auctorem memoria magis abundaſſe qvam judicio, & Poetas diligentius verſaſſe qvam Philoſophos, & Empirici difficultates ſolicitaſſe qvidem, ſed non diſpunxiſſe. (27.) *Ambroſii Rhodii Mathematicarum diſciplinarum Encyclopædiæ*, Wittebergæ 1611. Qvi vanas etiam & temerarias illas futurorum contingentium divinatrices, Aſtrologiam judiciariam, Chiromantiam, Metoſcopiam &c. Scientiis Mathematicis inſeruit, non magis ad eas ſpectantes, qvam Mimi ridicula ſpectacula ad Comœdiarum & Tragœdiarum actio-

nes,

es ferias. (28.) *Joh. Michael Gutbier, de Si-yllis earumqve oraculis*, Giſſæ 1690. J. A. Fabri-ius in Bibl. Græca L. 1. C. 33. §. 22. p. 230. xhibet Syllabum eorum, qvi ex recentiori-us de Sibyllis & earum oraculis commentati unt; Sed de Gutbierio verbum non facit, qvia ianc ejus diſſertatiunculam non vidit, vel ſi vidit, eo tempore, qvo hæc ſcripſit de ea non ogitavit. Digna enim eſt qvæ ſperluſtretur, li-et brevis ſit, & nondum exaſciata ſatis, nec ſa-is matura. (29.) M. *G Friederich Seligmann, de aſu oblatis in ſapientiam verſis vertendisqve*, Ro-ſtoch 1681. Argumentum perutile & peregre-gium & perfæcundum, multitudine exemplo-rum & varietate optimum. Per omnes ſcien-tias & facultates ſe diffundens. A paucis ta-ctum, & leviter tantum & velut in tranſcurſu notatum, & ab Auctore ita explicatum ut pro non explicato haberi qveat. Siqvidem

Et facundia deſerit hunc, & lucidus ordo,
Delphinum ſylvis appingit, fluctibus aprum,
Inceptoqve gravi, celebriqve & magna profeſſo,
Purpureus late qvi ſplendeat, unus & alter
Aſſuitur pannus.

Lege interim ſi placet G. B. Bülffingeri Ser-monem in primo Solenni Academiæ Scientiarum Imperialis Metropolitanæ conventu recitatum p. 30. ſeq. (30.) *M. Sethus Henr. Calviſius, qvæ diſ-*

diſciplinæ veram conſtituant Eruditionem? Lipſiæ 1709. (31.) *M. Joh. Balth. Beyſchlagii Memoria Brentii renovata*, Wittenb. 1693. Biographiam Brentii luculenter & curate diſcripſit Jacobus Heerbrandus, cujus Hiſtoriam Vol. 89. n. 3., comprehenſam ſupra laudavimus. Atqve ex hoc fonte prata ſua rigavit Melchior Adamus in vitis Theologorum, p. m. 208. Et ex Adamo profecit J. B. Bleyſchlagius, qvi Halæ Svevorum hodie verbi divini miniſter eſt. Et hi omnes fata qvidem Brentii non indiligenter perſeqvuntur, ſed ſcripta ejus vel prætereunt plane, vel molli brachio contrectant tantum. Et fatetur hic ultimus nominis Brentiani vindex §. 3. not. u. Sibi opera Brentiana, qvæ Tomis VIII. comprehenſa ab A. C. 1576. uſqve ad A. C. 1581. excuſa ſunt, oculis uſurpare nunqvam licuiſſe. (32.) *M. H. A. Engelke Diſſert. Anti-Gaſſendiſtica*, Lipſiæ 1699. Cujus, ſi placet, accipe qvoddam ſpecimen. Scilicet exprobrat Ariſtoteli Petrus Gaſſendus in Exercit. Paradoxica V. Anti-Ariſtot. p. m. 52. Qvod definitionem & diviſionem Logicæ prætermiſerit. Qvam maculam ut eluat Auctor ex Ariſtotelis nomine, reſpondet §. 8. 1.) Adfuiſſe hæc forſan in libris Ariſtotelis deperditis, 2.) non reqviri abſolute in tractatione Logica, ſed hypothetice tantum, ſi velis hanc diſciplinam faciliori via addiſcere. 3). Suppleri hæc facile poſſe, & ab Interpretibus jam ſuppleta eſſe. Qvid autem hoc aliud eſt, qvam herbam porrigere Gaſſendo, & arena cedere? (33.) *J. F. Buddeus, de Scepticiſmo morali*, Halæ 1698. Vir felicis cere-

:bri, & varia eruditione conſpicuus. Qvi ræſtigioſas Scepticorum machinas in hac diſ-:rtatione feliciter diſturbavit, & lacertos mol-ſ & pellucente orationis velamine veſtivit. 34.) *M. J. B. Wernher*, *de Apodictica moralium :rtitudine*, Lipſiæ 1699. Qvam laudat Auctor ı diſſertationis hujus inſcriptione Apodicti-am moralium certitudinem, hypotheſi Socia-itatis ſuperſtructa eſt. Adeoqve hypothetice antum certa eſt, non abſolute & Apodictice. ;iqvidem Apodictica certitudo (ſi liceat ita βαρβαρίζειν) hoc eſt, inconcuſſa rei alicujus atio, ex ſola ejus definitione procedit, non :x hypotheſi Et rerum moralium datur certi-udo apodictica, qvia dantur in iis certæ defi-ıitiones, non autem qvia inter varias hypo-heſes una tantum vera eſt, & pro adæqvato principio egregiæ diſciplinæ ſubſterni apta, qvæ n iis explicandis diſtinetur, qvod ſcribit Au-ctor §. 2. Qvippe æqve lubricum eſt ſocialita-tis principium ac reliqva, ultimis his tempori-bus ab iis pro principiis vendita, qvi juri na-turæ excolendo vigilias ſuas tradiderunt. (35.) *Uldaricus Heinſius*, *de Lumine naturæ vulgo ſic dicto*, Jenæ 1683. Non ſpernenda Exercitatio Academica; Sed Scholaſtica nimis & Ariſtote-lica. Et, ſi fas eſt judicare de iis, qvi de Lumi-ne naturæ Commentati ſunt, & a nobis lecti; M. Joh. Mich. Irſingerus bene hoc argumen-tum perſeqvutus eſt, M. Udalr. Heinſius me-lius, Heinricus Köhlerus optime. (36.) *M. Au-guſtinus Stägemann*, *de Aſtrologiæ Vanitate*, Er-for-

fordiæ 1699. (37.) *L. C. Sturmii Bileams Abfertigung, oder gründliche Widerlegung der Aſtrologie*, Braunſchweig 1699. (38.) Ejusdem, *Antwort auf die Vertheidigung der Aſtrologie, contra J. L. Hannemann.* Ibidem. Eodem. (39.) *Joh. Sperlette, de Hypotheſibus Aſtronomorum*, Halæ (40.) *M. Chriſtianus* Grüneberg, *de Syſtemate Mundi Copernicæo*, Wittenberg 1665.

LXXXII.

M. *Seb. Edzardus utrum Pentateuchus à Samaritano Sacerdote ſit conſcriptus*, Wittenbergæ 1695. Non Moſen, ſed Sacerdotem Samaritanum, cujus 2. Reg. XVII, v. 28. mentio injicitur, Pentateuchi eſſe architectum contendit Auctor Judicii de Richardi Simonii Hiſtoria V. T. Critica, idqve coloribus qvibusdam infucare ſtudet, ſed exilibus, & tenuibus, & parum locupletibus ad paradoxon tantum ſuſtinendum. Atqve his opponit Edzardus, totius antiqvitatis conſenſum, & S. S. Silentium, & pernicioſi hujus aſſerti periculum, & alia. (2.) *Joh. Andr. Schmidii, Pſeudo-Vetus Teſtamentum*, Helmſtadii 1707. In colligendis V. & N. T. Pſeudepigraphis mira induſtria inter ſe contenderunt J. A. Schmidius & J. A. Fabricius. Schmidius enim A. C. 1702. evulgabat Pſeudo-Novum Teſtamentum. Fabricius 1703. Codicem Apocryphum N. T. Schmidius 1707. Pſeudo-Vetus Teſtamentum. Fabricius 1713. Codicem Pſeudepigraphum V. T. Et alia. Et hic tandem in hac lucta literaria Schmidio palmam

præ-

præripuit. Siqvidem Pſeudepigraphorum utriusqve Teſtamenti tantam congeſſit molem ut IV. integra eaqve non admodum puſilla volumina impleverit. De qvibus vide ſis Catalogum noſtrum Biblioth. Theologicæ p. 234. (3.) *J. A. Schmidii Hiſtoria Seculi primi Fabulis variorum maculata*, Helmſtadii 1700. (4.) Ejusdem, *Hiſtoria Seculi ſecundi fabulis maculata*, Ibidem, 1706. (5.) Ejusdem, *Hiſtoria Seculi tertii Fabulis maculata*, Ibidem. 1709. Vir omnibus artibus, qvæ liberales vocantur, inſtructus erat Schmidius, ſed Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ cognitione qvam maxime. Cujus rei ſi nulla alia ſupereſſent teſtimonia, hæc tria Meletemata ſufficerent. (6.) *Sam. Reyherus, de Periodo Clementina*, Kiliæ 1706. (7.) *S. F. Hahnii Diploma Bergenſe cum annotationibus Hiſtoricis*, Halæ 1710. De qvo ſupra. (8.) *J. A. Schmidius, de Cantoribus V. & N. T.* Helmſtadii ſ. a. Plane doctis & utilibus accenſenda diſqviſitio. In qva Libris rarioribus editis ineditisqve adjutus Auctor, & ingenio perſpicaci judicioqve ſuffultus, ſedulitate etiam & vigiliis ſublevatus, multa in Hiſtoria Eccleſiaſtica obſcura illuſtrat, ignota aperit, complicata evolvit, & Muſicæ Eccleſiaſticæ univerſæ Hiſtoriam ὡς ἐν τύπῳ deſcribit. (9.) Ejusdem, *Oratio Dominica Hiſtorice & Dogmatice propoſita, & Judaiſmo oppoſita*, Helmſtadii 1710. De qva diſſeruimus in Catalogo Bibliothecæ Theol. p. 905. (10.) *Pauli Antonii Spicilegium Hiſtorico-Eccleſiaſticum ex præfatione Mart. Lutheri in Libros V. T.* Halæ 1709.

(11.)

(11.) *J. A. Schmidius*, *de modo propagandi religionem per carmina*, Helmſtadii 1710. De qva Diatribe alibi Volum. 78. n. 16. (12.) *Joh. Frid. Schneider*, *de propagatione Philoſophiæ ſub contemtu*, Halæ 1708. De qva vide Volum. 78. n. 15. (13.) Ejusdem, *Otioſa morum Scientia*, Halæ 1701. (14.) *J. C. Guntherus*, *de modo diſputandi Megarico*, Jenæ 1707. Vide Volum. 78. n. 33. (15.) J. *A. Schmidii Facta & fata duorum Prophetarum* Judaici *& Bethelici*, 1 Reg. 13. Helmſtadii 1710. Qvæ Diatribe tota pulchra eſt & fructuoſa; Sed problema anceps: An vates ille Senex 1 Reg. XIII, v. 11. qvi falſiloqvio decepit Prophetam ad Jerobamum miſſum, fuerit verus an falſus, §. 26. ſeq. non ita expeditum eſt, ut Lectorem nulla amplius teneat dubitatio. (16.) Ejusdem, *Hiſtoria de juvene perverſo a* Johanne *converſo*, Helmſtadii 1710. Cujus γνησιότητα vindicat Auctor & obſervationibus Hiſtorico-Theologicis illuſtrat. (17.) *Mich. Förtſchius*, *de mortibus perſecutorum* Johannis *Baptiſtæ*, Jenæ 1709. Stephanus Baluzius Libro Secundo Miſcellaneorum ſuorum inſeruit Lactantii libellum de mortibus perſecutorum, ineditum adhuc & ignotum eruditis,& in Bibliothecæ ColbertinæCodiceMSCto a ſe repertum.In qvo a Nerone Chriſtianorum hoſte infenſiſſimo auſpicatus deſiit in Maximino; Doletqve Auctor hujus diſſertationis in præfat. §. 8. inde a temporibus Lactantii neminem repertum, qvi de continuando vel ſupplendo tam pio, tam utili, & tam egregio argumento cogitaverit. Sed iniqvitati temporis id tribuendum magis, qvam inertiæ

eo-

orum exiſtimamus, qvi civitati literariæ adſcripti ſunt. Hi enim de Lactantii opuſculo ex fando aliqvid acceperunt ante Baluzii ætatem, tantum abeſt ut de continuando eodem cogitare potuiſſent. Et laudandus omnino eſt Auctoris animus, dum telam hanc a Cicerone Chriſtianorum cæptam ulterius pertexere inſtituit, & hanc Diatriben de mortibus perſecutorum Johannis Baptiſtæ ſpecimen primum ſuſcepti hujus laboris eſſe voluit. Dummodo Lactantium locupletaturus Lactantii veſtigia ſecutus eſſet, & brevitati magis ſtuduiſſet. In hac enim diſqviſitione tantum duorum Johannis perſecutorum θανατολογίαν perſeqvitur Herodis & Herodiadis, & tamen 86. paginas implevit. Atqve hinc facile rationem ducere poteris qvot volumina confecturus fuiſſet Fortſchius, vel qvi ſub eo reſpondentis provinciam ſuſtinuit Joh. Georgius Jochius, ſi univerſam de mortibus perſecutorum Hiſtoriam, a Johannis Baptiſtæ temporibus uſqve ad noſtram ætatem, literarum monumentis commendaſſet. (18.) *G. H. Götzius, de Concionatoribus illuſtribus, von Durchlauchtigen Predigern*, Annebergæ 1700. Ecloga non indiligenter congeſta. Sed in qva ſunt qvædam qvæ videntur heterogenea. Melchiſedecum enim Concionatoribus illuſtribus aggregandum, qvod §. 9. aſſeverat Auctor, vix permittit Concionatoris definitio §. 1. ab ipſo poſita. (19.) *J. A. Schmidii Theologia Senecæ*, Jenæ 1686. Qvid de Theologia Senecæ exiſtimemus in Catalogo Theol. p. 1088. diximus, ubi libellum ejus de providentia excuſſimus.

Et eam in hac diſſertatione in formam artis re
digere anniſus eſt Auctor doctiſſ. Et licet vi
trigeſima pars ſit Theologiæ Senecæ qvam a
tulit, & cui imaginem diſciplinæ Scholaſtic
induxit; Apparet tamen non obſcure cujus ge
neris ſit, qvam hic philoſophus profeſſus e
Theologia, ſcilicet Eclectica, ſed lubrica ac
modum, & opinione dubia, & ſibimet ip
non ſatis conſtans, qvadrata miſcens rotundi
vera falſis, bona malis, certa incertis. Adeo eni
animo, ut ipſe ſcribit L. VII. Qvæſt. nat. C. 2
non poteſt liqvere de cæteris rebus, ut adhu
ipſe ſe qværat. (20.) *M. J. F. Kern, de vit
obitu, & ſcriptis Thomæ Ittigii*, Lipſiæ 1710. I
qvo vide Vol. LXXV. n. 39. (21.) G *H. G
tzius, de Johannis Bugenhagii meritis in Eccleſia
& Scholam Lubeccenſem*, Lubecæ 1704. Cuj
metalli hæc Phraſis ſit, qva utitur Auctor h
jus Orationis p. 16. *Nec abs me erratum iri co
fido, ich hoffe, ich werde nicht irren.* Ji judice
qvi norunt, qvid ſit caſte, condecenter
emaculate dicere. Scriptores ſane ad qvos r
mittit Lectores p. 20. ut ex iis condiſcant, qva
miſera Scholarum ante Bugenhagii tempo
fuerit facies, non ſunt πολλῶν ἀντάξιοι ἄλλ
Et potuiſſet eorum loco laudare Martinum L
therum, Virum divina concitum aura, & N
colaum Hermannum in Valle Joachimica Ca
torem antiqva virtute & fide excellentem. Qv
rum ille variis in locis Scholarum deſcril
luem atqve ſcabiem, ſed nullibi copioſius
luculentius, qvam in illa Diatribe, qva reru
pub.

ꝑlicarum proceres hortatur, ut de reſtitutio-
& emendatione Scholarum cogitent, qvæ
mo 2. Altenburg. p. 804- 814. continetur,
A. C. 1524. elucubrata inlucem exiit; Hic
i eadem ætate vixit, & ejusdem miſeriæ lo-
pletiſſimus ac certiſſimus teſtis eſt, de hac re
egie diſſerit in Epiſtola dedicatoria Libelli
C. 1562. Wittenbergæ impreſſi, qvo Hi-
rias qvasdam S. S. carmine germanico ex-
eſſas complexus eſt. (22.) *Seb. Kortholt, utrum*
rus Lotichius ſecundus obſidionem urbis Magde-
ıgenſis prædixerit, Kiloni 1703. Vide Volum.
XVII. n. 20. (23.) *Leonhardi Hutteri Oratio*
iebris in Polycarpum Lyſerum, Wittenb. 1610.
erbiori qvidem ſtilo contexta, ubi de ad-
rſariis Lyſeri ſermo eſt, digna tamen qvæ
dioſe lectitetur, qvia multa ad Hiſtoriam
cleſiaſticam & literariam illuſtrandam ſpe-
ntia comprehendit, qvæ non de trivio pe-
a ſunt. (24.) *A. F. D. Chriſtl. Societät wider*
Fluchen, Vollſauffen, Spielen, Northauſen
00. (25.) *J. F. Buddeus, de cultura ingenii*,
læ 1699. Bona Diatribe, & ſapiens. (26.)
h. Ebelingii Monaſticarum Scholarum commoda,
lmſtadii 1702. (27.) *Auguſtinus Leyſerus, de*
nmo Juris prudentiæ & JCtorum in Romana re-
ꝑlica contemtu, Wittenbergæ 1707. Pro-
amma perelegans. (28) M. *Joh. Clodius*,
Spiritibus familiaribus, Wittenbergæ
708.

LXXXIII.

M. Polycarpus Lyſerus, de Auguſtæ domus Brunſvico-Luneburgenſis meritis in rem literariam, Wittenbergæ 1717. Vir ſatis acutus, & induſtrius, & varia eruditione exornatus. Monumentis etiam literariis ſelectis editis & ineditis (p. 14.) inſtructus; Sed Paradoxologiarum nimis cupidus. (p. 28.) Et conjecturis ultra qvam ſatis eſt confiſus. Et in hac diſſertatione id neqvaqvam præſtans qvod in inſcriptione eſt pollicitus. Totus enim eſt in Auguſtæ domu Brunſvicenſis Hiſtoria civili ſcribenda. Et qva de meritis ejus in rem literariam promit, ta ſunt modica, ut paucis lineolis comprehend omnia potuiſſent. (2.) *Gottfried Arnolds gedoppelter Lebens-Lauff*, Leipzig 1716. Ex qv bus Biographia prima ab ipſo Arnoldo in cha tam conjecta eſt perbrevis & imperfecta, alt ra autem prioris faſtidioſa ἀνακεφαλαιώσ cum jejunis & illepidis qvibusdam additamen tis. In qvibus nihil de ſingularibus Arnol fatis, moribus, opinionibus, controverſi conſiliis, inſtitutis, conatibus, virtutibus, viti amicis, inimicis, ratione ſtudendi, converſan Bibliotheca, operibus perfectis & affectis, ec tis & ineditis, & qvæ ſunt alia ad Biographia eruditorum ſpectantia. Sine qvibus nec pr deſſe poſſunt rei literariæ, nec literatos del ctare. (3.) *Juſtus Thorſchmidius, de Heſyc Mileſio qvod fuerit Chriſtianus*, Wittenb. 171 Variis id argumentis perſvadere ſatagit A

Ct

tr , ſed qvæ ad Lectorem in ſuas partes per-
-nendum vix ſufficiunt. (4.) *Joh. Vogt , de*
ria Conſtantini Magni , Wittenbergæ 1716.
em in urbe Serviæ Niſſo flumini Moravæ
acente e ſinu matris eductum ſcribit. (5.)
. Chriſtoph. Coleri Hiſtoria Johannis Duræi ,
ttenbergæ 1716. Exercitatio in qva dili-
ntiam invenias & judicium , & Actorum
ræanorum non tantum exactum Compen-
m , ſed & Scriptorum ejusmodi Catalogum,
alem alibi non facile deprehendas. Extat
e C. VI. Et §. 43. p. 45. memorat Johannem
ræum A. C. 1672. Brevem diſqviſitionem
idiſſe de doctrinis veri Chriſtianiſmi funda-
entalibus. Qvod eam ob cauſam indican-
m putamus , qvia in Actis Rev. Miniſterii
ſtri relatum legimus , eodem anno Duræum
nc diſqviſitionem etiam Hildeſienſibus obtu-
ſe. Sic enim Joh. Hilpertus S. S. Th. D. & Ec-
eſiarum noſtrarum ea tempeſtate Ephorus l.
Anno 1672. *Im Monat Majo iſt von Joh. Du-*
o ein Schreiben an den hieſigen Magiſtrat und uns ,
it einer Diſqviſitione &c. Das Negotium Irenicum
treffend angelanget , wir haben aber nicht vor
thſam erachtet , uns in das Werck zu miſchen ,
er das Schreiben zu beantworten. Der Herr Bur-
meiſter hat auch zweiffelhafftig geredet , ob ſie ant-
orten würden. Anno 1640. *iſt gleichfalls ein*
oh. Duræus eben dieſes Wercks halber bey dem Hrn.
A. Rheſen damahligen Superintendenten geweſen , ob
aber eben dieſer ſey , können wir eigentlich nicht
viſſen. Procul dubio fuit idem. Qvia jam in-
le ab A. C. 1630. uſqve ad A. C. 1674. in

 ſce-

ſcena hac Irenica adornanda diſtrictus fuit. (6. *Heinr. Clauſing Matheſeωs commendatio*, Wittenb 1704. (7.) *M. Gabr. Groddeckii ex Hiſtoria liter. obſervationum ſingularium trias*, Gedani 1702. Pe relegans omnino. Qvarum 1) de Antoni Galatei ſcriptis, 2) de Chriſtophori Helvic theatro Hiſtorico ejusqve variis Editionibus, 3 de libro Tobiæ agit. (8.) *Andr. Ritter, de Præceptoribus Platonis*, Grypswaldiæ 1707. In qva diaſcepſi nihil eſt qvod Lectorem oblectar qveat. (9.) *Andr. Lud. Königsmann, de literarum amatoriarum apud veteres Germanos ignoratione*, Kiloni 1709. Literarum ſecreta Viros pariter ac fœminas Germanorum ignoraſſe qvondam, ſcribit Tacitus de ſitu, moribus, & populis Germaniæ C. XIX. Qvod Auctor hujus Diſſert. non generatim de literis omnibus, ſed ſpeciatim de amatoriis intelligendum eſſe (*Si haben von keinen Liebes-Brieffen was gewuſt*) exiſtimat, & non ſine veritatis ſpecie propugnat (10.) *Joh. Wolfg. Jägerus, de Heinrici Mori Judicio qvot tulit de Jacobo Böhmio*, Tubingæ 1708 Animo non ſatis æqvo fert Jägerus Jac. Böhmium a Moro tam leni cenſura correptum qvem graviore caſtigatione dignum exiſtimat (11.) *M. G. Thegen, de qvæſtione utrum Ariſtoteles propria cæde mortuus ſit nec ne?* Regiomont 1706. Exercitatio variis Hiſtoriæ literariæ obſervationibus, velut floſculis, reſperſa In qva non invitis canibus, qvam ſibi agitandam ſelegit feram, inſectatur, docetqve Ariſtotelem naturali morte (ſi datur mors ejusmodi. Omnis enim mors contra naturam eſt.) extinctum

Adeo

...eoqve fallere & falli, qvi putant eundem ...ſto cicutæ poculo effudiſſe ſpiritum, vel ...Euripum ſe dediſſe præcipitem. (12.) *J. C. Böhmeri Eudoxus Mathematicus, Medicus, & Le-...tor*, Helmſtadii 1715. Habes hic Commen-...um in J. A. Fabricii Libr. III. Bibl. Gr. C. V. §9. (p. 85.) luculentum ſane & ſplendidum. Cjus Auctorem nec J. C. Böhmerum Præſi-...m, nec Joh. Andr. Schmidium Reſpondentem ...e certis indiciis novimus, ſed Joh. Andr. S...midium Abbatem Mariæ Vallenſem, pa-...ntem iſtius, qvi in Diſſertationis indice Aucto-...m ſe profitetur. (13.) M. *Gabriel Groddeck, ...udonymorum Hebraicorum Hexecontas*, Gedani ...708. Non diu ſuperſtes fuit huic fætui Grod-...ckius. Siqvidem 1709. præmatura morte con-...ctus eſt. Hæc autem ejus Hexecontas judi-...o Eruditorum omnium probata, a Viro rei ...erariæ peritiſſimo J. C. Wolfio tota Volumi-... IV. Biblioth. Hebraicæ p. 1005. ſeq. inſerta ...t. Non confundenda tamen cum iis, qvæ ... Vincentii Placcii theatro Anonymorum & ...ſeudonymorum ſub Groddeckii nomine p. 680. ...q. leguntur de Pſeudonymis & Anonymis ...ebraicis collectanea. Qvæ enim in hoc thea-...o extant, (Doctiſſ. Wolfii hæc verba ſunt ...roddeckii opuſculo l. c. præmiſſa) a celeberri-...o Dav. Millio Catalectis Rabbinicis Ultraject. ...728. 8. inſerta, ea pluribus annis ante a Grod-...eckio cum Placcio communicata, & aliorum ob-...ervationibus aucta fuerunt, qvod ex præfa-...ione doctiſſimi Joh. Alb. Fabricii noſtri patet. ...aceo in hac Hexecontade Pſeudonymos tan-

tum comparere, cum in theatro Anonymi qvi qve percenſeantur. Fit qvidem & horum Pſeu donymorum ibidem mentio, facta autem com paratione intellexi in Hexecontade hac & plu res extare, & de nonnullis eorum plenius rectius præcipi qvam qvidem in theatro eſt fa ctum. Hactenus Wolfius. Qvi de Scriptis He bræorum Anonymis præclare differit in Biblio theca Hebraica Parte 2. Libr. VIII. p. 1247. T III. p. 1170. & IV. p. 1038. (14.) *J. A. Schmidii Triumviri Halberſtadenſes Clemens II. Jo hannes Semeca, Conradus de Halberſtad*, Helm ſtadii 1715. Ex qvibus ultimus Conradus de Halberſtad Seculo XIII. inclaruit, & Concor dantiis Latinis Biblicis, ab Hugone Cardina cæptis, ultimam impoſuit manum, voces inde clinabiles iisdem adjiciendo. Reliqvit etiam Tripartitum morale MSCtum, cujus hoc eſt Initium; *Sicut dicit Seneca in Epiſtola ad Lucilium 18. Philoſophia non in verbis, ſed in rebus eſt*, & Tripartitum inſcribitur, qvia in tres libros eſt digeſtum, qvorum *Primus* agit de Philoſopho rum & Poëtarum dictis notabilibus. *Secundus* de antiqvorum factis & exemplis memorabili bus. *Tertius*, de Poëtarum fabulis ad morum correctionem utilibus & curioſis. Qvorum li brorum argumenta ſecundum ordinem Alpha beticum diſpoſita farraginem continent varia rum rerum moralium ex variis Auctoribus col lectarum. Opus hoc eſt ineditum, & a Ve nerando Abbate Schmidio præteritum, in no ſtra autem Bibliothecula adhuc obvium. (15.) Ejusdem, *de Notariis Eccleſiæ tum Orientalis*

m Occidentalis Diſſertatio I. Helmſtadii 1715. (16.) Ejusd. *Diſſertatio II.* Ibidem. Eodem. (17.) Ejusd. *Diſſertatio III.* Ibidem. Eodem. ...væ rei literariæ & Antiqvitati Eccleſiaſticæ ...a conducunt ut qvod maxime. (18.) Ejusdem, *Jethro Exodi* 2. & 18. Helmſtadii 1715. ...ommentatiuncula αὐτοσχεδιαστική, ut videtur. (19.) *G. H. Götzius, de Monica matre Auguſti...i*, Lubecæ 1712. Varii ſunt qvi vitam Mo...icæ deſcripſerunt, ab Auctore p. 4. enume...ati. Nec ipſe nullum huic Biographiæ in ſum...it ſtudium, ſed digreſſionibus delectatus eſt ...imium, ut ex iis conficeret aliqvid confirma...ionis vel illuſtrationis, non argumentando, ...ed augendo tantum per qvandam amplificatio...nem. (20.) *Joh. Andr. Danzii, Harmonia vitæ Salomonis*, Jenæ 1711. Non indigna lectu; ſed a Dn. Reimio elucubrata, qvi ſub Danzii umbone tutus Harmoniam hanc defendiſſe ſcribitur, non ab ipſo Danzio, qvi Præſidis provinciam ſuſtinuit. (21.) *Chriſt. Gvil. Vollandi Vindiciæ Chryſoſtomi contra Harduinum*, Lipſiæ 1714. In qvibus Epiſtolæ Johannis Chryſoſtomi ad Cæſarium Monachum perſcriptæ, ob qvam tot fluctus in ſimpulo excitarunt Pontificii, fata copioſe deſcribuntur, ejusqve γνησιότης maſcule defenditur, & orationis habitus a ψευδερμηνείᾳ, Joh. Harduni vindicatur. (22.) J. *H. von Seelen, Comment. de Joh. Chriſt. Wolfii vita, ſcriptis & meritis in rempublicam literariam*, Stadæ 1717. Viginti fere anni elapſi ſunt, cum hæc Commentatio typis exſcripta eſt.

Atque in iis nulla dies Wolfio abiit ſine linea. Unde facile rationem ducere poſſumus, qvanta eidem hodie fieri poſſit ac debeat acceſſio.

LXXXIV.

Andreæ Charitii Comment. de Viris eruditis Gedani ortis, ſpeciatim iis, qvi Scriptis inclaruerunt, Wittenbergæ 1715. Imo & alios in hanc ſuam Hexecontada (LX. enim ſunt Gedanenſes eruditi qvorum nomina in hanc Commentatiunculam relata legimus) admiſit Auctor, qvi ſcriptis non inclaruerunt. Et hos ita diſpoſuit ut cognominis cujusvis elementum primum, ordini elementorum in Alphabeto occurrentium reſponderet. Qvod peropportunum eſt qværentibus. Hoc autem maxime in laude ponendum eſſe putamus, qvod Homonymos ſtudioſe collegit & diſtinxit, & errata aliorum in percenſendis hiſce Scriptis & Scriptoribus ſubinde indicavit, & qvædam de iis non ubiqve obvia commemoravit. Et dictione Hiſtorica, h. e. perſpicua, & plana, & æqvabili, eaqve non inornata uſus eſt. Utinam merita Gedanenſium in rem literariam, v. g. Hevelii, Keckermanni, Cluverii &c accuratius indicaſſet, & qvibus rebus auxerint ſcientiarum opes dilucide ſignificaſſet, & qvid boni malive in eorum ſcriptis inſit ſtrictim ſimul notaſſet. (2.) *J. H. von Seelen Stada literata*, Stadæ 1711. *Primum* hoc eſt ſpecimen literarium Dn. J. H. von Seelen, qvi eo tempore qva fœtum hunc felici partu in lucem emiſit, vix annum XXII. exceſſerat. Nec deſeruit qvam in

in-

ſcriptione dedit fidem. Vitas enim & hono-
r & Opera edita & inedita eruditorum bona
fe, & ſumma induſtria, percenſet, qvi anno
DCCXI. rempublicam Stadenſem literariam
ornarunt. Nec vitio eidem dari poteſt, qvod
ſce Diptychis interdum inſeruerit aliqvos, qvi
civitatem literariam vix qvicqvam, præter
men, attulerunt (p. 15. 51. 58. 88. 89. 100.
1.) Ipſe enim jam tum in præfatione præ-
dit hoc telum, & ne noceret, hac ratione
preſſit, in hoc notitiæ genere excuſatius pec-
ri abundatia qvam defectu. (3.) *Joh. Caſp.*
berti Leorinum eruditum, Uratislaviæ 1714.
enturiam eruditorum in unum conduxit Au-
or, qvos Leoberga Sileſiorum protulit. Sed
ulta in hoc ſunt nomina perobſcura, ſcripta
iam qvædam occultanda potius qvam divul-
anda, v. g. p. 7. Georgii Beieri *Geiſtliche Schlaff-*
laube mit tröſtlichen Sprüchen H. Schrifft zuſammen
näbet. Et teſtes nonnulli non admodum gra-
es & locupletes. Multum tamen induſtriæ in
oncinnanda hac Hexacontade poſuit Ebertus,
Hiſtoriam ſuam literariam Emblematis Poëti-
is ceu ſtellulis diſtinxit, & hoc ipſo oſtendit,
ſſe ſibi non difficiles in carmina Muſas. (4.)
oh. Petri Stute Suſatum purpuratum ſ vita Johan-
is Gropperi Cardinalis, Lipſiæ 1713. Ubi non
iſputabimus, an Johannes Gropperus Cardi-
alis appellari poſſit, qvi infulam Cardinalitiam
Paulo IV. ſibi oblatam animo plusqvam
Heroico recuſavit (vide Petri Svavis Po-
ani Hiſtor. Concilii Tridentini L. V. p.
358.) Nec, ſi admiſiſſet hanc purpu-
ram,

ram, an Suſatum iccirco dici poſſit purpuratum. Hoc tantum dicemus, Auctorem §. 17. p. 30. recte obſervaſſe: Antonium Poſſevinum in Apparatu ſacro p. 890. & fallere & falli, qvando ſcribit: Johannem Gropperum Enchiridion Chriſtianæ Inſtitutionis nomine Concilii Conſtantienſis edidiſſe; Sed tamen in viam reducere errantem non potuiſſe, qvia ipſemet veram rationem hujus rei non habuit perſpectam. Qvæ hæc eſt; Joh. Gropperus edidit Enchiridion Chriſtianæ Inſtitutionis in Concilio, non univerſali Conſtantienſi; Sed in Concilio provinciali Colonienſi, qvod eſt in Bibliothecula noſtra, & de qvo diſſeruimus in Catalogo Biblioth. Theolog. p. 464. (5.) *M. Franſc. Alb. Æpini merita Weſtphalorum in Academiam Roſtochienſem*, Roſtochii 1707. Non Æpinum, ſed, qvi reſpondentis munere perfunctus eſt, Reinhardum Heinricum Rollium, hujus Eclogæ Auctorem eſſe conjectura non vana perſuaſi ſumus. Nec nullum hic Vir de re literaria habet guſtum; Sed qvæ Weſtphalorum ſint merita, qvibus Academiam Roſtochienſem devinctam ſibi reddiderunt, fatemur nos in hac Pinacotheca reperire non potuiſſe. Eruditorum Weſtphalorum imagines XXI. in ea ſuſpendit Auctor, VII. Theologorum, VII. JCtorum, & VII. Philoſophorum. Et ad horum vitas & ſcripta enarranda ſe accingit. Sed hiat qvandoqve & interſiſtit ejus oratio. Siqvidem p. 54. de Elia Perotto nec vitam nec ſcripta recenſet, nedum merita literaria. Pagina autem 19. Eilhardi Lubini qvæ recitat monumenta vocat conſummatiſſima, cum qvædam in iis ſint, qvæ

aucto-

aſtoritate ſuperiorum ſunt ſuppreſſa, & ab i.ſo palinodia publica recantata, qvod in Catalgo Bibl Theol. p. 1109. indicavimus. Et qvod p. 37. ſcribit, *Martinum Troſtium edidiſſe* a) *N. T. Syriacum Wittenbergæ* 4. 1621. 1627. b.) *Verſionem & varias Lectiones ad N. T. Syriacum, Cothenis Anhaltinorum*, 1621. 4. Id tam procul abeſt a veritate qvam a lupinis æra. Falſum eſt enim (a) N. T. Syriacum Troſtii Wittenbergæ eſſe editum; (b) Falſum idipſum ibidem anno 1627. denuo recuſum. (c) Falſum verſionem & varias lectiones ad N. T, Cothenis Anhaltinorum 1620. ſeparatim prodiiſſe. Unus eſt liber ex qvo Rollius facit duos. Una etiam ejus editio Cothenis Anhaltinorum vulgata ſub hac ἐπιγραφῇ, Novum Taſtamentum Syriace cum verſione latina ex diverſis editionibus diligentiſſime recenſitum, acceſſerunt in fine notationes variantis lectionis, ex qvinqve impreſſis editionibus diligenter collectæ. (6.) *M. Joh. Chriſt. Wendlerus de meritis Reipublicæ Auguſtanæ in rem literariam*, Jenæ 1713. Primus eſt Auctor qvi, qvantum Reipublicæ Auguſtanæ debeat reſpublica literaria, & qvæ in ea triumphant meliores literæ, docuit. Dignus qvi meliore lapillo notetur. Qvia de Bibliotheca Auguſtana publica, & Bibliothecæ præfectis & cuſtodibus, & meritis Reipublicæ Auguſtanæ literariis ita diſſerit, ut laudis præmium qvaſi meritum jure poſſit exigere. (7.) *Adamus Rechenbergius de nobilitate Miſniæ literata*, Lipſiæ 1694. Schediaſma Hiſtoricum utile & perjucundum, in qvo nobiles literati plures in Miſnia procreati

ti, Theologi, JCti, & Philoſophi ordine Alphabetico, dictione liqvida & uniformi percenſentur, ut pateat nobilium Miſnicorum laudes non eſſe in origine ſola. (8.) *Chriſt. Frid. Wiliſchius de meritis Senatus Annæbergenſis in rem Scholaſticam*, Lipſiæ 1715. Ἀποβατήριος eſt λόγος hicce Wiliſchii ex Annæmontano Lyceo tum diſcedentis ad Gymnaſium Altenburgenſe. Et continetur in eo Hiſtoria Scholæ Annæbergenſis, ab A. C. 1505. usqve ad hæc tempora ordine Chronologico, dictione terſa & rotunda deſcripta, ut iis, qvorum intereſt hæc noſſe, conſtaret, qvibus viis & rationibus ad eum, in qvo nunc eſt, ſtatum pervenerit. (9.) *Seb.* M*atth. Nathan de iis qvi ab Evangelii reſtitutione NeoHaldenslebii munus Sacrum obierunt*, Magdeburgi 1715. (10.) M. *Joachimus* M*antzelius de Georgiis fama & eruditione claris*, Güſtroviæ 1712. Scriptores qvi virorum eruditorum condiderunt Hiſtoriam, qvorum prænomina fuerunt Homonyma numero XLV. recenſet Johannes Mollerus in Homonymoſcopia Sect. IV. C. 4. p. 914. ſeq. Et tenuis omnino eſt hic labor, tenuisqve gloria, inprimis ſi læva ſunt Numina, nec adeſt vocatus Apollo; In hiſce tamen Eclogis ſunt qvædam non prorſus cottidiani commatis, & qvæ favente cælo ab Auctore conducta eſſe exiſtimare qveas. (11.) *Urbani* G*odofr. Siberi Hiſtoria Godeſchalcorum*, Lipſiæ 1712. Bella, docta, lectu dicta. (12.) G. *H. Götzii Muſeum eruditi variis memorabilibus conſpicuum*, Lubecæ 1712.

LXXXV.

B. G. Struve de vitiis Hiſtoricorum, Jenæ 705. Qvi Hiſtoricorum vitia ita deſcribit, : ſuas infimul pandat virtutes, lectionis varie- tem, doctrinæ copiam, judicii acumen, & enuſtam orationis lineam. (2.) *H. Bodinus de qvod juſtum eſt circa teſtimonia Hiſtoricorum*, Ha- e 1701. Qvæ, qvalis, & qvanta fides ad- ibenda ſit Hiſtoricis nunqvam ſolicitius inveſti- atum, nunqvam magis diſputatum eſt, qvam oſtra tempeſtate, qva doctrina de *probabilitate* udioſius qvam ante coli cæpta eſt, cujus *pro- abilitas Hiſtorica* eſt qvædam ſpecies. Nec in- iligenter elucubrata eſt hæc Diſſertatio, qvæ ad rgumentum hoc illuſtrandum præclare facit. Ͻvæqve non H. Bodinum Auctorem habet, ſed, vi reſpondentis provinciam ſub eo ſuſtinuit, Jo- annem Burchardum Menckenium, ut patet ex . 21. p. 28. Cujus utinam haberemus, qvod . 25. p. 30. exſpectare nos juſſit opus egregium bi, non ediſſeram prolixe, ſcribit, de proba- ione MSCtorum Codicum, diplomatum, lapi- lum, de qva non uno loco agit Doctiſſ. Eiſen- ıardus de fide Hiſtorica. In his multum refert, eterum ſcribendi rationem habere perſpectam, ıeqve poterit ex iis prius judicium ferri, qvam le ætate conſtet. Et præſtitere aliqvid in ea re Mabillonius in Opere excellentiſſimo de re di- ɔlomatica, Leo Allatius in animadverſionibus ıd Antiqvitatum Hetruſcarum fragmenta p. 45. eq. Et qvod ad Seculi X. ſpeciatim ſcripturas

atti-

attinet Heinricus Boeclerus in Hiſtoria Sec. IX & X. p. m. 240. ſeq. At cùm multa lubrico al his fundamento videantur ſuperſtructa, ipſe novum opus aggredi ea ratione conſtitui, ut collectis diligenter eorum MSCtorum ſpeciminibus qvibus adnotatus annus eſt, qvo ſcribebantur illud inprimis doceam, qvemadmodum per ſingula Secula mutata ſit ſcribendi ratio. Qvoniam vero hactenus octavo Seculo antiqvitores ſive latinos ſive Græcos Codices nanciſci in itenere meo Belgico-Anglico non potui, (Nam pleriqve qvi majuſculis literis ſcripti ſunt, ut Codex Alexandrinus, qvi Londini in Bibliotheca Regia aſſervatur a Bentlejo Bibliothecario liberaliter mihi communicatus, Codex item Geneſeos vetuſtiſſimus in Bibliotheca Cottoniana, annum adſcriptum non habent, qvem in cæteris qvoqve rarius deprehendas,) rogatos eos cupio, qvibus antiqviores Codices innotuere, ne inſtitutum meum graventur adjuvare. (3.) *Danieli de Neſſel Sciagraphia magni corporis Hiſtorici, hactenus inediti, brevi tamen edendi &c.* Vindobonæ 1692. Magnifica ſunt qvæ Auctor in hac Sciagraphia pollicetur: Futurum ſe ex antiqviſſimis & rariſſimis Bibliothecæ Vindobonenſis autographis, & Codicibus MSCtis, Scriptores varios ineditos, & in varia Syntagmata, & Tomos diverſos pro diverſitate materiæ digeſtos, ſpectantes ad Hiſtoriam Eccleſiaſticam & civilem ſpeciatim Germanicam, Auſtriacam, Hiſpanicam, Hungaricam, Bohemicam, Polonicam, Sinicam, Mexicanam, Numiſmaticam etiam &c. Sed fumos vendidit Neſſelius, & qvod ver

vobis promiſit, re ipſa non præſtitit, licet usqve ad annum 1700. vitam produxerit. Secutus hac in parte veſtigia anteceſſoris Petri Lambecii, qvi multa pollicitus in re literaria, pauca dedit, qvod copioſe demonſtravimus in Præfatione Bibliothecæ Acroamaticæ §. 21. ſeq. p. 3. ſeq. (4.) *D. Julius Epiſcopus Naumburgenſis de Republica* Germaniæ *ſeu Imperio conſtituendo*, Coloniæ 1562. (5.) *H. Conringius de Judiciis reipublicæ German.* Helmſtadii 1647. (6.) *Henr. Hahnius de variis Poteſtatibus Romani & Germanici Imperii*, Helmſt. 1676. (7.) *J. H. Boecleri Conductor Carolinus*, Argentorati 1691. (8.) *Jac. Chriſt. Lynckerus de Idiomate Imperiali*, Jenæ 1699. In qva Hiſtoria Idiomatis Imperialis adumbrata, & his verborum ſententiis & pronunciatis deſcripta eſt: 1.) Ante Caroli M. ævum, ſi qui contractus aut forenſia alia literis exarata ſint, Græco omnia vel latino ſermone exarata reperiuntur p. 1. 2.) Lingua Theotiſca primores, Romana ſeu Gallica vulgus loqvebatur, Latina literati, in negotiis publicis expediendis & conſignandis p. 5. 3.) Lingua Theotiſca ſuis characteribus propriis integre recteqve ſcribi ante tempora Carolina non potuit p. 5. 4.) Linguæ Theotiſcæ uſus in forenſibus & publicis negotiis ante Sec. XII. & XIII. nullus p. 9. 5.) Idioma Germanicum ante Seculum XV, Clero adhuc ſemper repugnante, prævalere non potuit p. 11. 6) Latinæ Linguæ uſus in contractibus privatorum & negotiis qvotidianis ſub medium fere Seculi XIV. freqventari deſiit p. 18. 7.) In negotiis Imperii, intra fines Germaniæ tractandis,

Y qvæ-

qvæcunqve etiam cauſæ Italicæ vel Gallicæ fu rint, nonniſi duo idiomata p. 24. Teutonicu & Latinum admittuntur. 8.) Latine jus c ctum eſt in Gallia usqve ad tempora Franciſci Qvi anno 1539. edicta, arreſta, proceſſus, acta, nec non tabulas contractuum & teſtame torum inpoſterum Gallice concipi voluit. (9 M. *Eſaias Pufendörfer de Druidibus*, Lipſiæ 165 Qvem M. Joh. Frid. Scharffii Meletemate, c Druidibus Gallorum, mirum qvantum adjutum e ſe, in Syſtemate antiqvitatis literariæ P. I. p. ſeq. docuimus. (10.) *M. Joh. Lauterbach de Ca minibus veterum Germanorum*, Jenæ 1696. Pr ma hæc eſt Diſſertatio de Carminibus veteru Germanorum, qvam nobis communicavit Au ctor; Cui an addiderit plures poſtea explora tum non habemus; De Ottfridi Evangeliis ſe i ſecutura Diatribe acturum §. 25. p. 26. ſcribit At hæc medii ævi ſunt carmina, non veteris, ne ejus qvo vixit Tacitus. Ex qvo nec carmen u lum attulit hic noſter, nec afferre potuit, qv qvæ fuerunt ante Caroli M. ætatem monumen ta Germanorum omnia ab edaci tempore ſunt co ſumta. (11.) *Chriſt. Cellarii initia cultioris Ger maniæ*, Halæ 1703. Germanorum Cicero e Auctor, ſi ſpectes verba, Plinius, ſi res, Tacitus, ſi rerum cauſas mira conjectandi felic tate e rebus elicitas. Cultioris Germaniæ initi ſcribit, a luce cœleſtis doctrinæ eſſe arceſſenda qvæ jam Seculo II. ſparſim in barbara nation fuerit, ſed Seculo IX. latius diffuſa & diſſipat Cum ea enim meliores literas ſimul propagata (12.) *Conr. Samuel Schurtzfleiſch de meritis Germa*

norum

m in Græcas literas, Wittenbergæ 1697.
um duumvirorum (Cellarii & Schurtzflei-
i) pares fuerunt honorum gradus, & artium
iorumqve qvaſi finitima vicinitas, ſine ob-
tatione invidiæ, qvæ ſolet exulcerare pleros.
. Et ſi hanc Diſſertationem luſtraveris, mi-
deprehendes in dicendo munditiem, in
ocando dexteritatem, in notandis meritis
manorum induſtriam. Etenim 1.) Philip-
Melanchthon primus eſt, qvi verba in *μι*
inentia ad unam conjugandi rationem, ut di-
it technici, Grammaticorum Magiſtris antea
otam, novo utiliqve exemplo revocavit §.
2) Laurentius Rhodomanus tantus in Poë-
ræcorum fuit, ut, ſi nomen ejus a Poëma-
us abeſſet, nos antiqvum nomen iisdem præ-
pſiſſemus l. c. 3) Joh. Reuchlinus primus,
bræam linguam in Germaniam introduxit
rasqve græcas, & humanitatis ſtudia primus
itavit, atqve in convertendis Græcorum li-
s ſedulus admodum & felix fuit §. 14. 4.)
vid Höſchelius primam Photii, cenſoris libro-
n accuratiſſimi, editionem procuravit, qvam
eperunt maximo cum applauſu ipſi qvoqve
ncipes literatorum tunc temporis &c. §. 15.
3.) *Joh. Burch.* Mencke *de Græcarum & Latina-
n literarum in Misnia inſtauratoribus*, Lipſiæ
01. De qvo Volum. 67. N. 7. (14.) *G. W.
edelius de Diæta literatorum*, Jenæ 1699. In
a Commentatiuncula dictionis perſpicuitas, &
ſervationum bene digeſtarum utilitas ita pro-
ta eſt lectoribus, ut ſæpius recuſa ſit. Nobis
m ob cauſam cumprimis lectu digna viſa, qvod

Sect. 2. C. 1. p. 5. ſcribit Auctor. Qvemlit literatum non modo in aëris, ſed & in omnit rerum non naturalium uſu corporis ſui conſtit tionem ſcrutari oportere, &, qvid ſibi proficuu qvid contra nocivum, obſervare. Hæc eni omnium regularum Diæteticarum eſt optima certiſſima. (15.) M. *Joh. Aug. Egenolffus de i tio diſcrepantiæ Linguarum*, Lipſiæ 1705. E tra oleas vagatur Auctor, & ſua ſepta tranſil Non enim probat id, qvod §. 6. probandu ſuſcepit: *Jam ante diluvium diverſas fuiſſe in c be linguas;* Sed hoc ſolummodo; Jam ante dil vium diverſas linguas eſſe potuiſſe. Qvod r mo inficiatus eſt unqvam. A poſſe autem eſſe N. V. C. jam pridem docuerunt Scholari Magiſtri. Et jam plures fuerunt ante eum, e novitatum cupidi, in eandem Scyllam incic runt. (16) *Chriſtophorus Cellarius de melioril literis reſtituendis*, Halæ 1697. (17.) *C. Schurtzfleiſch an a Terentio primordia Latini ſern nis capienda*, Wittenb. 1704. In legendis Sc ptoribus latinis, qvi ſunt primæ notæ, & cl ſici dicuntur ab A. Gellio L. XIX. C. 8. initiu faciendum eſſe a Terentio nonnullorum eſt o nio, qvorum nomina indicat Auctor § 8. N inficiatur hunc Carthaginenſem tantopere C micis omnibus eſſe anteferendum §. 26. Qvi topere ejus Hecyra Comœdiis reliqvis §. 2 Sed hoc negat, tyronibus eundem eſſe co mendandum, & ab eo primordia latinitatis c pienda, propterea qvod ſubitum ejus & tum tuarium ſcribendi genus, ineptiarum plenu & affine libertati §. 16, inqvinatum dictionib

obſ

...letis, antiqvatis, poeticis, & peregrinis l. c. ... formulisqve ad laſciviam & libidinem com... ...is §. 18. Adeoqve adoleſcentibus magis ... nu, & manibus, & oculis habendum Ci... ...nem §. 15. Cornelium §. 24. Cæſarem l. ... c. (18.) *Ejusdem de ſtudiis Romanorum litera... in urbe & provinciis*, Halæ 1698. Vide ſu... Vol. 54. N. 5. (19.) *M. Joh. Aug. Ege... ...us de tribus Latinæ Linguæ filiabus h. e. de ortu, ...qve linguæ Hiſpanicæ, Gallicæ, Italicæ*, Lip... 1704. Non vidit Auctor Chriſtophori Cel... Diſſertationem de Origine Linguæ Italicæ ... A. C. 1694. jam prodierat, qvæqve ipſi ... corymbos nectenti & exemplo & adjumen... ...ſſe potuiſſet. Non tamen male locavit ope... ... linguarum, qvarum indagavit Origenes, ...rus, & in Hiſtoria literaria non plane ho... ...s. Rectius tamen fortaſſe conſuluiſſet ſibi, & ...ori, & argumento, ſi uniuscujusqve linguæ ...nealogiam ſeorſim perluſtraſſet. (20). *Chriſt. ...arius de Origine Linguæ Italicæ ex barbarorum in... ...ſionibus natæ*, Halæ 1694. Gothos & Lon... ...bardos (vel Langobardos potius) per tria ſe... Secula Italiam incoluiſſe, & hoc temporis ...tio linguam Latinam idiomate ſuo Germani... ita infuſcaſſe, ut alia inde naſceretur, qvam ...licam hodie appellamus, Auctor ex probatæ ...ei Scriptoribus tradit. Et hanc ſuam ſenten... ...m habitu orationis nitido & pervenuſto ita ve... ..., ut fluctuet lectoris animus, an plus proſit, ... delectet hæc commentatiuncula. (21.) *J. Wichmanshauſen Lingua Ebræa de Cananæa trium... ...ns*, Wittenbergæ 1704. (22.) *Chr. Franc.*

 Pau-

Paulini de Advocatis & Oeconomis Monaſticis, Jenæ 1686. (23.) *Chriſt. Cellarius de Cimbris & Teutonis primis Romanorum, & Germaniæ hoſtibus*, Halæ 1701. (24.) *B. G. Struvius de Ruta Saxonica*, Jenæ 1705. (25.) C. *S. Schurtzfleiſch de Antiqva Saxonum dignitate*, Wittenb. 1698. (26.) *D. Andr. Meyerus de Inveſtitura Saxonica in rebus allodialibus & immobilibus*, Francof. ad Oderam 1667. (27.) *M. Amadeus Schmeltz de idololatria Veterum* Miſniæ *incolarum*, Lipſiæ 1698. (28.) *Jacobi Uſſerii Veterum Epiſtolarum Hybernicarum Sylloge*, Herbonæ 1697. De quibus legendus Thomas Schmithus in vita Uſſerii p. m. 69. ſeq. (29.) C. S. *Schurtzfleiſchii Hungaria*, Wittenbergæ 1685. (30.) *Ejusdem res Danicæ*, Ibidem 1693. (31.) *Ejusdem res Sveo-Gothicæ*, Ibidem 1691. (32.) *M. Bonde Humeri Stemma Sveonum in cælo Heraldico*, Jenæ 1691. (33.) *Joh. Esbergii mulieres Philoſophantes*, Upſaliæ 1700. Plures ſunt qvi de doctis mulieribus Commentati ſunt, qvorum nomina produxit Chriſt. Aug. Heumannus in via ad Hiſtoriam literariam C. VII. §. 36. p. 398. Sed Esbergii mentionem nullam fecit, qvia non facile obvium eſt hoc ejus Schediasma. Et hoc unicum etiam eſt a qvo commendari poteſt. Qvod enim ad Opus ipſum attinet, alienum a voluntate Auctoris & exſpectatione lectoris habuit exitum. Plenum mendorum typographicorum, & a rerum copia & varietate tam procul remotum, ut rectius feciſſe Auctorem exiſtimemus, ſi hoc argumentum tam copioſum & lautum alteri cuidam elucubrandum reliqviſſet, vel ſolas mulieres Svecicas eruditione inclytas colli-

-cigendas ſibi ſumſiſſet. (34.) C. S. *Schurtz-eiſch Res Mecklenburgicæ*, Wittenbergæ 1695. 3.) *Ejusdem propoſitiones Hiſtoricæ*, Ibidem 63. (36.) *Caſp. Sagittarii Hiſtoria Lubecenſis entior*, Jenæ 1679. (37.) C. S. *Schurtz-eiſchii Origenes Lignicenſes*, Wittenbergæ 1697. 3.) *M Chriſt. Stieffii de urnis in Sileſia Lignicen-ibus & Pillgrâmsdorffienſibus*, Uratislaviæ 1704. 9.) *M. Joh. Chriſt. Olearii urnæ ſepulcrales, Be-rbniſs-Töpfe*, Jenæ 1701. (40.) *C. Cellarius* *J. Cæſaris adverſus Arioviſtum geſtis bellis*, Halæ 1702. (41.) *C. S. Schurtzfleiſch de Conrado Impe-atore ejusqve diplomate de expeditione Romana*, Wit-teb. 1702. (42.) *G. Caſp. Kirchmaier de Hartz-eroda inexhauſtis opibus Metallicis*, Wittenb. 1697. 3.) *M. G. Sam. Treuer Magdeburgum & Exci-dium* Magdeburgenſe, Lipſiæ 1702. (44.) *Chriſt. Cellarius de Claudii Druſi expeditionibus, maximè Germanicis*, Halæ 1702. (45.) *Ejusdem de Ger-manico Cæſare Tiberii f. & Auguſti nep.* Ibidem 1704. (46.) *Ejusdem de Neronis Claudii in rem-publ. & Eccleſiam ſævitia*, Ibidem 1703. (47.) *Caſp. Sagittarius de Eccardo* I. *Misniæ Marchione*, Jenæ 1675. (48.) *Idem de Eccardo* 2. Ibidem 1680. (49.) *Mich. Bojemi vita Alberti* 3. *animo-ſi Ducis Saxoniæ cum animadverſionibus Schurtzflei-ſchii*, Wittenb. 1676. (50.) *C. Cellarius de Si-lio Italico Poeta Conſulari*, Halæ Vide Vol. LXVII. 37. (51.) *M. Chriſt. Fridericus Boernerus de Græcis qvi Sec. XV. ſuas literas in Italiam intule-runt*, Lipſiæ ſine tempore & loco. Ex XII. XIII. illuſtribus Græcis qvi ante & poſt ex-pugnatam 1453. Conſtantinopolin in Italiam

ſe receperunt, & Græcarum literarum ſtud in ea vel inſtituerunt primum, vel collapſa r ſtituerunt, qvatuor tantum in hac Diſſertati ne exhibet Auctor, reliqvosqve ſe inpoſteru daturum in præfat. promittit. Qvod præſtitiſ eum vellemus ſane! Usqve adeo hæc Tetras l teraria noſtro deſiderio ſatisfacit. In qva dicti gracilis cum lenitate æqvabili profluens; E poſitiones rerum cum judicio ſelectæ, & teſtibu idoneis confirmatæ Et mendæ eorum, qvi ſemita veritatis diſceſſerunt molliter, & ſin judiciali aſperitate correctæ. (52.) *Paulus Ar tonius de vita & doctrina Haymonis*, Vide Vo LXXVI. N. 11. (53.) *M Joh. Wilh. Seyfried d Joh. Huſſo Martyre*, Jenæ 1698. Vid. Vol. LXXV. 3 (54.) *J. F. Meyer de Catharina Lutheri Conjuge*, Vid Vol. LXXIV. N. 4. (55.) M. *Daniel Fidler d Joh Rhagio Æſti Campiano*, Lipſiæ 1703. Di gnus eſt Rhagius, cujus memoria perpetuo v geat & vivat in animis eruditorum, qvia unu ex iis eſt, qvi, profligata barbarie, meliores l teras in Germania reſtituerunt. Adeoqve lau dandum eſt Auctoris ſtudium, qvod in Biogra phia hac elucubranda conſumſit, qva ita u ſunt Lexici eruditorum conditores, ut, qvic qvid de Rhagio tradiderunt, omne ex hiſc ſchedis Fidlerianis mutuo acceperint. (56. M. *Joh. Barthol. Lenzii Series Profeſſorum natio Francorum qvi Wittenbergam illuſtrarunt*, Witter bergæ 1702. Vid. Volumen XLVII. N. 8. (57. M. Joh. *Dieterici Diſſert. de Annæberga & claris v ris inde Oriundis*, Lipſiæ 1702. Vide Vo LXXIII. N. 9. (58.) Joh *David Schieferdeck*

B

[B]ſchreibung der Pfarr-Kirche unſer lieben Frauen in [W]eiſſenfels, Weiſſenfels 1703.

LXXXVI.

M. J. G. Pritius, de Republica literaria, Lipſ[i]e 1698. Vide Vol. XLVII. n. 1. (2.) *Ni[c]olai Richteri Hiſtoria literaria delineata & illuſtrata*, [R]oſtochii 1696. Ægre ſuſtinet Auctor Eru[d]itorum conditionem & ſtatum, qvi Hiſto[r]iam literariam ſubinde crepant, & tamen [q]vid illa ſit, ſciunt cum ignariſſimis. Cui [m]alo medelam allaturus, eam hoc modo de[fi]niendam eſſe putat: Hiſtoria literaria eſt ha[b]itus mentis Philologicus, literarum atqve ar[ti]um earundemqve cultorum cum ſuis inge[n]ii monumentis, convenientem atqve accura[t]am complectens memoriam, ut ſua inde omni [li]terarum atqve artium generi, earundemqve [c]ultoribus utilitas atqve jucunditas accedat. [S]ed nec in genere odorando debita Sagacitate [u]ſus eſt auctor, nec in perveſtiganda differen[t]ia, h. e. materia, forma ac fine Hiſtoriæ Li[t]erariæ. Qvam nos breviter ita delineandam [o]pinamur, qvod ſit Hiſtoria exponens litera[r]um ortum & progreſſum. Ex hac enim de[f]initione ſtatim emergit diviſio. Eam eſſe to[t]uplicem, qvotuplices ſunt Literæ, Theolo[g]icam, Juridicam, Medicam, Philoſophi[c]am, Philologicam, Hiſtoricam. Theologi[c]am rurſus, Theologiæ theticæ, Polemicæ, &c. Hæc plana ſunt & perſpicua. Ea autem qvæ tradit auctor obſcura atqve perplexa. (3.)

M. J. L. Lenzius, *de priveligiis literatorum in gen te Hebræa*, Wittenbergæ 1700. De qva Dia tribe diſſeruimus in Syſtemate Antiqvit. Lite rariæ p. 416. ſeq. (4.) *M.* J*oh. Reiſkius*, *d rei literariæ ſtatu per Europam præſente. Pars* I II.III.IV. Luneburgi 1673. & 74. Vir multæ & variæ & accuratiſſimæ eruditionis fuit Reiskius cujus monumenta pleraqve, qvæ prelo ſummi ſit, egregia ſunt, & lectu digna. Siqvidem in iis plerumqve alios, qvi de eodem argumento commentati ſunt, ſuperavit, ſed in hac te trade ſemetipſum; In qva id agit, ut oſtendat Europam præ omnibus aliis partibus orbis abundare multitudine Bibliothecarum, & Virorum Eruditorum, qvi id ſibi datum eſſe negotii credant, ut diſciplinas antiqvas excitent & novis inventis iisdem novum ſplendorem afferant. Et hoc tanta ſedulitate, tantoqve eruditionis apparatu exeqvitur, ut dignæ ſint hæ Schedæ, qvæ denuo recudantur & manibus omnium, qvi Hiſtoriæ literariæ ponunt pretium, terantur. Nec ſatis mirari poſſumus, qvomodo factum ſit ut Reiskius τῷ πάνυ Morhoffio ita fuerit ignotus, qvo nemo facile rei literariæ magis fuit peritus. (5.) *Abr. Hinckelmannus*, *de fundamentis veræ pietatis & Eruditionis in ſcholis probe jaciendis*, Lubecæ. (6.) *Fridericus Rappoltus*, *de gignenda comparandaqve Sapientia*, ad C. VIII. Libr. XIII. A. Gellii. Lipſiæ 1662. Dignum eſt hoc caput Gellii, qvod Commentatione accurata illuſtretur; Sed qvæ nobis in eo probantur maxime, ſunt verba Macedonis, Viri boni, & Gellii familiaris, qvi di-

[c]cit, nihil fieri poſſe indignius, neqve into-[le]rantius, qvam qvod homines ignavi ac de-[ſid]es, operti barba & pallio, mores & emolu-[m]enta Philoſophiæ (Theologiæ) in lingvæ ver-[bo]rumqve artes converterent, & vitia facun-[di]ſſime accuſarent, intercutibus ipſi vitiis ma-[na]ntes. Scilicet hi ſunt inſipientis Sapientiæ [pr]ofeſſores. (7.) *M. Nic. Barth. Francus, de* [p]*eregrinatione Veterum ſapientum*, Lipſiæ 1679. [D]e qva egimus in Syſtemate Antiqvitatis Lite-[ra]riæ P. 2. p. 114. (8.) *M. Chriſtoph.* G*ottfr.* [B]*arthius, de Seceſſibus veterum*, Halæ 1701. Vi-[d]e Syſtema noſtrum Antiqvitatis liter. l. c. p. [5]6. ſeq. (9.) *Chr.* C*ellarius, de vigiliis & lu-*[c]*ubrationibus Veterum*, Halæ 1699. De qva [c]onfer Syſtema noſtrum Antiqvit. liter. p. 570. [ſ]eq. (10.) *Joh. Petr. Ludovici, de* P*rima Aca-*[d]*emia villa Platonis*, 1693. Lege Syſtema An-[t]iqvit. Liter. p. 92. ſeq. (11.) *Frid. Willh.* [B]*ierling, de cauſis cur eruditi nonnulli nihil in lu-*[c]*em emiſerint*, Rintelii 1702. Martinus Han-[c]kius ſcripſit Diſſertatiunculam, de cauſis cur [m]ulti nullos ſcripſerint libros, qvæ extat in [e]jus Orationibus, Lipſiæ 1673. in 8vo. excu-[ſ]ſis Num. XI. p. 203. ſeq. Qva uſum ſe Au-[ct]or §. 15. p. 27. profitetur. Et docet αὐ-τοψία eundem non parum ex ea profeciſſe. Et licet pergratum fuiſſet nobis, ſi exemplis has ſuas Meditationes velut ſtellulis diſtinxiſſet, non tamen poſſumus non accipere excuſatio-nem qvam §. 15. p. 27. adfert, ubi ſcribit, Poſ-ſemus eqvidem longum Virorum Eruditorum,

qvi

qvi nihil ediderunt Catalogum attexere, ſed multæ ſunt cauſæ qvo minus id faciamus. Non ſolum enim hæc Diſſertatio hac ratione ob ingentem eorum copiam nimium excreſceret, ſed & ſi ingenue, prout cordatum Virum decet ſcribere vellemus, cauſæ generales ſupra explicatæ ad ſingulos applicandæ eſſent, qvo labore magnam ſine dubio multorum invidiam in nos eſſemus concitaturi. (12) *Frid. Geislerus*, *de nominum mutatione & anonymis Scriptoribus*, Lipſiæ 1669. Vid. Vol. L. n. 3. (13.) *M. Sigismundi Evenii*, *an in cauſa religionis ſcripta anonyma & Pſeudonyma ſint toleranda*, Halæ 1616. Qvo tempore hæc Exercitatiuncula in lucem aſpectumqve publicum prodiit, ſcripta complura Pſeudonyma a Calvinianis & Crypto Calvinianis in vulgus ſparſa ſunt, atqve in iis etiam, qvod Hermanni Fabronii nomen fronti inſcriptum habuit, ſub qvo Eraſmus Sabinus Haffnerus delituit, cui hæc enodatio Qvæſtionis Theologico-literariæ oppoſita eſt, multa bile reſperſa, ſed oppido rara. Unde & Godofredi Ludovici cura A. C. 1715 Lipſiæ recuſa eſt, qvi & proluſionem qvandam de eodem argumento præmiſit. (14.) M. *Jacobus Thomaſius*, *de fœminarum Eruditione*. Lipſiæ 1671. (15.) M. *Joh. Sauerbrey*, *de fœminarum eruditione*. Ibidem. Eodem. Qvi in poſteriore Diaſcepſi Præſidis ſuſtinuit provinciam M. Johannes Sauerbrey, in priore Reſpondentis munus ſubiit, & qvæ Jacobus Thomaſius, de fœminarum eruditione in chartam conjecit, pro ſua virili propugnavit. Thoma-

ipſum enim prioris Diatribæ auctorem eſſe conjicimus ex dictionis ſvavitate, & rerum dulcedine, varietate & ſelectu, & librorum multitudine & raritate, qvi in ea laudantur. Poſteriorem autem a Dno. Sauerbrey congeſtum eſſe facile concedimus. Sed hoc ſimul contendimus, eam tanto inferiorem eſſe priore, qvantum diſcipuli conatus diſtat ab opere magiſtri. (16.) *Joh. Paſchii, Gynecœum doctum, von gelehrten Frauenzimmer*, Wittenbergæ 1686. excuſa 1701. Magnam diligentiam ad hoc Gynecæum conſtituendum contulit Auctor, nec adverſum voluntati exitum res habuit. Sane catalogum fœminarum eruditarum ſtruxit locupletiſſimum. Et de doctrina earum ac ſcriptis multa non cottidiana convaſavit. Nomina etiam eorum p. 61. longa ſerie enumeravit, qvi in eodem hoc argumento verſati ſunt, & in Gynæceo hoc condendo ſuccurere, & manibus ſubvolvere ſaxa non ſunt dedignati. Verum non ubiqve eorum fuit memor, qvi ad hoc ædificium cæmenta ſuggeſſerunt. Siqvidem qvæ p. 49. de Olympia Fulvia Morata adfert, omnia κατὰ ῥητὸν excerpta ſunt ex Jacobi Thomaſii Diſſert. de fœminarum eruditione §. 47. not. d. Et hujus commatis in hoc Memetemate leguntur plura. (17.) J. *Petr. Ludovici, de Philoſophis caute legendis*, Halæ 1698. Qvatuor cautiones adhibendas eſſe vult Auctor, ſi philoſophiæ operam dare velimus. a.) Poſt Chriſti dogmata eam eſſe diſcendam. b.) Vulgaria ingenia abſtinere ſe ab ea debere. c.) Eosqve ab ea arcendos, qvi guſtare eandem

non

non haurire cupiunt. d.) Hoc etiam in ea addiſcenda attendendum, ne qvid nimis. Atqve has proviſiones rationibus non ſpernendis ſuffulcit, & teſtimoniis veterum ita illuſtrat, ut doctrinam eo tempore cum pietate adhuc dulci connubio conjunctam fuiſſe in ejus animo appareat. (18.) *M. Gottfridus Olearius, de Philoſophis exoſis*, Lipſiæ 1692. Omnia qvæ tulere qvondam philoſophi, Exilia, carceres, ipſumqve mortis ſupplicium, ob veritatis virtutisqve ſtudium tuliſſe,

Et pugnis, pedibusqve, & ſaltibus, atqve palæſtra,

Contendit Auctor, ingenii acie, & varietate doctrinæ nemini ſecundus, & Hiſtoriæ philoſophicæ lingvæqve Græcæ bene peritus, & in lectione antiqvorum ita verſatus ut pauci. (19.) M. *Daniel Omeis, de erroribus qvibusdam, qvi Philoſophis Veteribus falſo, aut dubie ſaltim adſcribi vulgo ſolent*, Altorfii 1691. Vir doctus, ſed qvi in Diſſertationis hujus titulo pennas nido majores extendit. Siqvidem promittit ſe acturum de Philoſophis veteribus, & agit tantummodo de Pythagora, Epicuro, Socrate Platone, Stoicis. Nec maculas omnes iisdem objectas, ex eorum nominibus eluit, ſed perpauculas. Et hoc ea ratione, ut Olearius in Diſſert. prædicta multis partibus ſit ſuperior, & hunc in eodem ſtadio decurrentem paraſangis pluribus poſt ſe relinqvat. (20.) *Joh. Reiskius, de Philoſophiæ Peripateticæ Ortu & conſtitutione*,

ne, Lüneburgi 1676. Diſſertatio αὐτοσχε-διαστική, ut videtur. Nec lucernam Reiskii
ons, nec ſapiens demorſos ungves. Non
enim eruditi ſemper ea providentia & ſedulita-
te gerunt negotium qva poſſunt. (21.) *Chriſt.*
Clarius, *de LXX. Interpretibus*, Halæ 1696.
recuſa 1700. Meletema magna circumſpectio-
ne, ſolertia, & cautione, nec minore doctri-
na ſcriptum. In Hiſtoria de LXX. Interpreti-
bus omnia ſtudioſe penſitanda, & vera a fal-
ſis accurate diſcernenda, ne nubes pro Juno-
ne in amplexum veniat. In interpretatione
iſta autem hæc maxime notanda, bonam ver-
ſionem & accuratam ab Interpretibus adorna-
tam Ptolemæo fuiſſe, & in regia Bibliotheca
repoſitam §. 17. An vero S. S. univerſa ſit
tranſlata, an ſolus Pentateuchus, id in ancipiti
eſſe poſitum. Et poſterius majorem habere
veritatis ſpeciem qvam prius §. 15. Id etiam
in qvæſtionem a qvibusdam inductum. An
hæc verſio omnium ſit prima §. 17. & an ho-
die ſuperſit integra, & interpolationis pura.
Qvod ſine formidine oppoſiti vix affirmari
qveat, cum innumeris in locis ita variata, im-
mutata, turbata, corrupta ſit, ut plane alia exi-
ſtimari qveat §. 18. &c. (22.) *Jacobus Thoma-
ſius*, *de Doctoribus Scholaſticis Latinis*, Lipſiæ
1676. Hiſtoriam Philoſophiæ & Theologiæ Scho-
laſticæ breviter, ſed perſpicue per θέσιν & ἔκθε-
σιν tradit Auctor, eosqve in proëmio ſincere
indicat per qvos profecerit, in qvibus præci-
puus eſt Adamus Tribbechovius, de cujus
opuſ-

opuſculo, qvod de Doctoribus Scholaſticis in ſcriptum eſt, qvid exiſtimemus in Catalogo Theologico p. 74. diximus. Et fac, Johannem Damaſcenum *primum* fuiſſe, qvi Theologiam ordine Syſtematico comprehenderit, non tamen iccirco in Scholaſticorum claſſem rejiciendum arbitramur, qvod facit Auctor §. 3. Siqvidem Scholaſtici Patribus opponuntur, iisdemqve recentiores ſunt, & Scholaſtici Græci ignoti ſunt iis, qvi minime omnium hoſpites ſunt & peregrini in Hiſtoria literaria, ſane a nemine adhuc deſcripti. (23.) Idem, *de vagantibus Scholaſticis von fahrenden Schülern*, Lipſiæ 1675. Qvam eruditi vel indignam putarunt, qvæ literarum monumentis commendetur, de Scholaſticis vagantibus Hiſtoriam, vel ita arctis limitibus conſtrictam, ut intra Germaniæ fines ſubſiſtat §. 120. Eam ex variis Scriptoribus excerptam primus tradendam ſuſcepit Auctor, & ita explicuit, ut ejus Polyhiſtoria magis, qvam argumenti utilitas eniteat. (24.) *A. Rechenberg*, *de ineptiis Clericorum Rom literariis*, Lipſiæ 1690. Vide Volum. LXVIII. n. 9. (25.) *M. Andr. Chriſtoph. Calvinus*, *de cauſis incrementi literarii poſt Barbara Secula*, Lipſiæ 1698. Conſtat hæc Diſſertatio paragraphis XXXV. Atqve in iis XXIV. priores ſunt cymbala non congruentia ad numeros hujus ſaltationis. Et poſteriores XI. tam levi brachio ſunt exarati, ut indicem cauſarum tantum in chartam conjeciſſe Auctorem exiſtimes, non cauſas ipſas incrementi literarii. Et qvæſo Te qvid hoc eſt, qvod ſcribit §. 33. de Biblio-

the-

[...]cis diſſerere non eſſe ſui inſtituti. Ipſe enim [Bi]liothecarum privatarum & publicarum nu[me]rum cauſam eſſe incrementi rei literariæ di[ff]e[r]e dictitat Adeoqve nihil magis ad inſtitu[tu]m pertinebat qvam docere, qvantopere Bi[bli]othecæ publicæ, & privatæ poſt Secula bar[bar]a multiplicatæ ſint. (26.) *Chriſt. Cellarius, de meliorum literarum reſtitutione*, Halæ 1697. (27.) *Chriſt. Henr. Rittmeier, de* παλιγγενε[σί]α *ſtudii Philoſophici*, Helmſtadii 1698. (28.) J. B. Mencke, *de græcarum & latinarum litera[rum] in Miſnia inſtauratoribus*, Lipſiæ 1701. Vide [Vo]l. 67. n. 7. (29.) *Bernh. Petr. Karl, de Ger[ma]nia artibus literisqve nulli ſecunda*, Roſtochii 1698. Vir in qvo ſemina Hiſtoriæ literariæ n[o]n vulgaria, ſed ſingularia, & exqviſita, & re[co]ndita. Qvi merita Germanorum literaria [pe]r omnes ſcientias, & diſciplinas, ita aſſeruit & v[in]dicavit, ut dolendum ſit admodum, eum [no]n perrexiſſe hac linea, qva cæpit, & ex hoc [l]yceo non feciſſe amphoram, & rudimenta hujus [æd]ificii ad faſtigium non perduxiſſe. (30.) *[Chr]. Ern. Löſcheri Bibliotheca purpurata, de Scri[pti]s Principum, præſertim Germanorum*, Witten[be]rgæ 1698 Omnium eruditorum laudibus & teſtimoniis ornanda, & ornata. Nec ratio[ne]m comminiſci poſſumus, qvare Joh. Caſpa[ru]s Löſcherus in præfatione deſignationis Prin[ci]pum Theologorum hujus Bibliothecæ men[ti]onem fecerit nullam, cum monumenta alia, [Pr]incipum eruditorum memoriam complexa, [in]dicaverit. (31.) *Joh. Qviſtorpius, de Schori-*

 ſtis

ſtis & nationalibus Societatibus, Roſtoch 16 (32.) *Pſeudonymus von Profeſſoren-Burſchen.* S tempore & loco. (33.) *Noctes Caſimirianæ*, C burgi 1701. Auctor eſt Erneſtus Salomo C priani in Gymnaſio Caſimiriano, qvod Cobu eſt, eo tempore P. P. qvi Muſophilos, ad co ventum in ſuo Muſeo ſingulis ſeptimanis Sabbathi peragendum, invitat, ad ſermones m cendos de rebus ad Theologiam, Hiſtoria literariam, rem nummariam &c. pertine tes. (34.) *Jacobus Thomaſius, de Indicib Papiſtarum expurgatoriis*, Lipſiæ 1666. Co qveritur Auctor C. 3. §. 42. ſe deſtitutu libris qvibusdam neceſſariis, indicibus puta e purgatoriis pluribus, Jameſio de corruptione P trum, Gretſero de jure prohibendi libros, & hanc Commentationem inchoatam ac rudem r linqvere debere, qvam inpoſterum limati rem & copioſiorem daturus ſit, ſi Deus v tam, &, qvo cum dolore carendum ſibi ſi monumentorum opulentiorem apparatum co ceſſerit; Et egregie procul dubio locupleta ſet hanc Syllogen, ſi, qvæ deſignavit op ra, ipſi ad manus omnia fuiſſent; Verum ſine iis eo progreſſus eſt, ut non inſtituta, ſe expolita videri qveat hæc Diſſertatio, in qv an rerum copia & varietas magis admiranc ſit, an delectus, dubia cogitatione diſtrahimu (35.) *Joh. Reiskii Didactica*, Wolffenbüttelæ 168 Vir non vulgari eruditione excellens fuit A ctor; Sed Ariſtotelis diſciplinæ nimis deditu Atqve hinc illæ diſqviſitiones de Didactic an diſciplinis pædeuticis an propædeuticis ſ

ai

umeranda, an ars ſit, an ſcientia, & ɔdnam ſubjectum ejus ſit agens, qvod pa-is &c. Nos exiſtimamus. 1) Scientias non multiplicandas præter neceſſitatem. 2) Di-ticam doceri non poſſe ob docentium, di-ntium, & diſciplinarum varietatem & mul-idinem. 3) Eandemqve non diſci regulis, uſu. 4) Nos ſane diuturna experientia di-imus, methodum Catecheticam, (Didacti-enim aliud nihil eſt qvam docendi metho-) optimam eſſe, ſi velis diſcentes augere gvis & artibus, paradigmaticam optimam, onis moribus. (36.) Idem, *de variis errori-latina diſcentum tractantumqve*, Luneburgæ 76. Qvæ Diatribe & docentibus L. L. & di-ntibus eximiæ utilitatis eſſe poteſt. (37.) *obus Thomaſius*, *de ſtili Ethniciſmo circa juran-adverbia fugiendo*, Lipſiæ 1665. Sive adver-jurandi ſint, ſive formulæ, Mehercules, dius fidius, Edepol, Ecaſtor &c. Ethni-um ſane ſunt, jam primis Seculis a Chri-nis improbatæ, nec uſurpatæ facile ante culum XVI. qvo in Scholas poſtliminio re-ctus eſt Cicero, & cum eo alii ex Scripto-us antiqvis latinis, qvos claſſicos appella-ſolemus. Tum enim cum virtutibus latini monis hoc vitium ſimul recruduit, & per ros qvosdam doctos, ſed in hac re aut fri-le admodum, aut non ſatis circumſpecte s, ad nos uſqve propagatum eſt. Qvod ne pejus & angve vitandum eſſe vult Au-or, tum qvod contumelioſa ſint in Deum avitia vocabula ejusmodi, tum qvod aliæ in

Z 2 prom-

promtu ſint affirmandi formulæ magis inn euæ, certe, omnino, utiqve, & ſimiles. (38 *Gerh. Joh. Voſſii*, *Liber de Philologia ſermonis*, h. *de diſciplinis in genere*, *& de Grammatica*, *Rhet rica & Metrica in ſpecie*, *item de Philologia*, *ſi de Hiſtoria*, *Geographia*, *Chronologia*, *Geneal gia & Hiſtoria pragmatica*, Lipſiæ 1670. In q unum caput majori diligentia expolitum e qvam alterum, Attamen

Pleraqve de Veterum ſunt deflorata l bellis.

Cuncta etiam per θέσιν & ἔκθεσιν diſpoſi & dictione comta & eleganti tradita, & ad H ſtoriam literariam, & notitiam librorum co parandam perutilia. Et ad veterum & rece tiorum rem literariam perſpiciendam & dign ſcendam tam conducibilia, qvam qvæ maxim (39.) *Chriſt.* Cellarius, *de utilitate Propædeum tum*, h. e. *Philologiæ & Philoſophiæ*, Halæ 169 Ubi docet Philologiam atqve Philoſophiam ſuperiores diſciplinas, Theologiam maxim fructus præclaros & nunqvam pœnitendos a ferre. (40.) Georgius Paſchius, *de fabulis Rom nenſibus antiqvis & recentioribus*, Kiloni 170 Qvi, qvæ attulit, de fabulis Romanenſib antiqvis, omnia hauſit e Petri Dan. Huetii el ganti libello, de origine fabularum Romane ſium. (41.) M. Gottfried Gottſchling, *de Lib Hodæporicis*, Lipſiæ 1703. Dignum omnino a gumentum in qvo aliqvid curæ & induſtriæ Viro docto collocetur. Sed qvam auctor

conſumſit operam exilis eſt. Spondet enim
§. 5. ſe ea Hodæporica luſtraturum animo,
um Lectore communicaturum, qvæ no-
temporibus collegerunt Viri peregrinan-
e, eaqve ſecundum ordinem regnorum &
vinciarum digeſturum, C. 2. §. 1. Sed
u! qvam tenuis & macilentus eſt ejus Ca-
gus. Sane vix decimam partem exhibet
um, qvæ noſtra tempeſtate in lucem data
t, Hodæporicorum. Et plura in noſtra Bi-
thecula continentur, qvam ille in hac Diſ-
atione protulit. Et, qvod mireris, Hodæpo-
s veris ea etiam qvæ fabuloſa & conficta, &
enioſe tantummodo excogitata ſunt, admi-
it. (42.) *M. Joh. Balth. Wernheri, judicium*
præcipuis nonnullis Scriptoribus Juris naturæ,
ſiæ 1699. Præcipui Juris Naturæ Scripto-
, qvos dijudicandos ſibi ſelegit Auctor,
t, Grotius, Seldenus, Hobbeſius & Pu-
dorfius. Atqve hos ita recognoſcit, ut in
otio pauca, in Seldeno multa, in Hobbeſio
ura, in Pufendorffio plurima cerulis minia-
is ſignanda exiſtimet. Hoc tamen in eo præ
teris laudandum opinatur, qvod ex neceſ-
ia congruentia, aut diſconvenientia, cum
nditione generis humani & ſocialitatis ſalute,
tqvam genuino, eoqve unico fonte promanare
nnia acute viderit, atqve præclare deduxerit §.
. p. 14. Qvod nos Volum. LXXX. n. 34.
lut πρῶτον ψεῦδος prænotato veru jugulan-
m eſſe diximus, cum Viro illuſtri Leibni-
, qvi in Epiſtola qvadam de principiis Ope-
s Pufendorffiani, de officio hominis & civis

 (vide

(vide *die eilffte Oeffnung im Bücher-Saal* p. 83. Optarem ſcribit, extare compendium Ju naturæ Pufendorfiano firmius & efficacius, *qv lucidas facundasqve definitiones exhibeat*, (N nudas hypotheſes) qvod ex rectis princip concluſiones veluti fila deducat, qvod fund menta actionum exceptionumqve natura val darum omnium ordine conſtituat, qvod den qve ſcientiæ alumnis certam rationem præbe prætermiſſa ſupplendi, oblatasqve qvæſtion per ſe decidendi determinata qvadam via. (43) *Epiſtola amici ad amicum, qva de Scriptorum recer tiorum decade judicium fertur.* Sine loco & ten pore. (44.) *Judicia de noviſſimis prudentiæ civ lis Scriptoribus ex Parnaſſo*, 1669. Auctor e C. S. Schurtzfleiſchius, Vir naris & auris act tæ & expurgatæ. Qvi de prudentiæ civil Scriptoribus nonnullis ſapienter, & docte, cordate judicat; Sed iniqve interdum de qvi busdam, ut Samuele Pufendorffio n. 8. N mis etiam acerbo de J. H. Boëclero n. 2. E oppido falſe de Phil. Jac. Spenero n. 11. (45. *Petri Naſtartii judicium de judiciis Sarcmaſii*, Colo niæ 1669. Auctor eſt J. H. Boeclerus, qvi i Sarcmaſii judiciis umbram ſolummodo ſpecta vit non lucem, h. e. ea notavit tantum, qvæ i Prudentiæ civilis Scriptoribus jugulanda eſſ cenſuit; non, qvæ alba lineola ſignanda. At qve hinc iracundia incenſus eadem menſur Sarcmaſio reddidit ſcommata, qva accepit, im cumulatiore. Idqve non tam veritatis tuend cauſa, qvam famæ conſervandæ gratia. Si

idem non diſſimulanter ſcribit, p.9. ſi de Viris gnis ita judicare fas foret,

- - Et qvisqvam Numen Junonis adoret
Præterea? Aut ſupplex aris imponet honorem?

(46.) *Labronis a Verario Satura Sarcmaſiana,* 569. Cujus auctor ipſe Schurtzfleiſchius, icqvid etiam diſſimulet. Vide ſis Theodo- Cruſii Acta Sarcmaſiana p. 51. (47.) *Frid. ug. Hackmannus*, *de Aulicis Juris naturæ & puci ſtudiis*, Helmſt. 1705. In qvo ſchediaſate multa leguntur memorabilia, de pereinatione Auctoris literaria, Scriptisqve, & riptoribus doctis, in Italia, Brittannia, Gerania, &c. Qvæ an omnia veritati ſint conntanea, certo qvidem & ſine formidine opſiti affirmare non poſſumus; Qvia jactantiom interdum fuiſſe Auctorem novimus; Hæc men ex animi motione non ſatis æqva proecta eſſe putamus, qvæ Anonymus, qvi annos ſuis adnumeravit hanc Diatriben, titulo us inſcripſit: *Infinita huic Programmati inſunt endacia.* Confer etiam Anonymi *Leben und haten des Königs in Preuſſen*, Friderici Willhelii C. 26. p. 1027. ſeq. ubi varii Hackmanni ſus, & prodigioſa diſcrimina, copioſe deſcriuntur. (48.) *Ern. Salomo Cypriani*, *de Scritoribus Veteris rei militaris*, Coburgi 1701. Hiſoriæ literariæ particula perutilis, ſed cujus hac Ecloga vix primæ lineæ adumbratæ ſunt,

tantum abeſt ut exacte ſit elaborata. (49.) *M. Gabrielis Groddeckii, trias Obſervationum e Hiſtoria literaria*, Gedani 1702. Vide Vol LXXXII. n. 7. (50.) M. *Heinr. Pippingii, Rectores Academiæ Lipſienſis*, Lipſiæ 1701. (51.) M. *J. B. Lenzius, de Profeſſoribus natione Francis qvi Academiam Wittenbergenſem illuſtrarunt*, Wittenbergæ 1702. Vid. Vol. XVII. n. 8. (52.) *Geb. Theod.* Meieri *Monumenta Julia, ſive Memoria Profeſſorum Helmſtadienſium*, 1680. De qvibus alibi. (53.) M. *Aug. Poſſelt, Nachricht von denen in Händen habenden Bibliſche Exemplarien des Lutheri, ſowohl erſter Ueberſetzung als wie ſie hernach von Jahr zu Jahr zu Wittenberg heraus kommen*, 1705. In qva Sylloge de primis editionibus verſionis Lutheri obſervationes non cottidianæ. (54.) *Catalogus Scriptorum a Caſparo Sagittario editorum*, Jenæ 1694. (55.) *Ern. Caſimiri Waſſerbachii Catalogus tractatuum qvi in corpore Scriptorum rerum Weſtfalicarum reperientur*, Lemgoviæ 1704. Scriptores rerum Weſtfalicarum antiqvos in unum corpus redactos prelo ſubjicere, & in lucem publicam emittere voluit Auctor; Sed morte præventus adverſum voluntati exitum res habuit, nihilqve de his omnibus excuſum eſt, præter Hermanni Hamelmanni Opera Genealogico-Hiſtorica, qvæ A. C. 1711. Lemgoviæ in 4to prodiere a Waſſerbachio congeſta, ſed nec ea omnia, qvæ in hoc Catalogo promiſſa ſunt. (56.) M. *Joh. Reiskius, de lingva tertia*, Luneburgi 1676. Doctiſſima Diaſcepſis, de lingva tertia, h. e. inter duos amicos diffidia ſerente

Con-

inſ. Syracidis C. 28. v. 16-18. (57.) *Andr. Ivinus de Societate Kalendarum, ſignaturis plantarum, melle ſine fumo, Ætite reſono, milite, libris Brandon, aqvis, nitro &c.* Lipſiæ 1649. Lanx ſatura, in qva de Thoma Reineſio, ejus qve virtutibus & vitiis qvædam lectu digna. (58.) *Henr. Vagedes Decas Qvæſtionum miſcellanearum*, Rintelii 1685.

LXXXVII.

Joh. Michael Heineccius de JCtis Chriſtianis priorum Secolorum eorumqve in Eccleſiam meritis, Halæ 1713. A Seculo I. usqve ad V. ſedecim fiſſe JCtos, qvi Chriſtianam religionem amplexi de Eccleſia N. T. præclare ſint meriti, ſcilicet Nicodemum, Gamalielem, Paulum, Zenam, Miltiadem, Tertullianum, Minucium Felicem, Cyprianum, Ambroſium, Auguſtinum, Pontium Paulinum, Sulpitium Severum, Aurelium Prudentium, Marium Mercatorem, Socratem, & Sozomenum, in hac diſſertatione ita docet Auctor, ut nec aliena a inſtituto conſtipaverit, nec protrita corraſerit, nec ab aliis jam pridem dicta & occupata. (2.) *M. Sam. Theodorus Schmidt de Theologis utero Deo conſecratis*, Lipſiæ 1707. In qva trifariam oblectare connititur lectorem Auctor & inſtruere. 1.) Variis verborum ſignificationibus, 2.) Exemplis, 3.) Regulis. Atqve hinc tres hujus Differt. Sectiones, 1.) Grammatica, 2.) Hiſtorica, 3.) Theologica. (3.) *Chriſt. Henr. Zeibich de Theologis ad tempus commodatis*, Lip-

Lipſiæ 1709. *Primus* fortaſſe eſt Auctor qvi colligendo huic faſciculo literario manus immiſit, Gottlibii Friderici Seligmanni morte præmatura excitatus, ut videtur, qvi Lipſia Dresdam vocatus, ad munus concionatoris in aula Saxonum primarii ornandum, in ipſo officii demandati exordio vitæ invenit epilogum, ut non datus, ſed commodatus tantum Eccleſiæ Dresdenſi videri poterat. Nec impar fuit cervix huic onuſculo ferendo, Siqvidem dictio Auctoris vivida, & alacris, & expedita, Lectio vaſta, judicium non obtuſum, ſed extra ripas diffluit interdum, & aqvis alienis irrigat ſua prata, non nominato fonte unde acceperit, ut p. 32. not. 23, N. 4. Qvæ obſervatio ex Joh. Molleri Homonymoſcopia C. VI. §. 2. p. 529. eſt excerpta. (4.) *Reinh. Henr. Rollius de eruditis Climacterico maximo denatis*, Roſtochii 1707. De qvo alibi. (5.) *M. Petr. Adolphus Boyſen de Apoſtaſia merito & falſo ſuſpectis*, Wittenbergæ 1714. Qvod nos olim in votis habuimus, ut extaret de doctis Apoſtatis commentatio; Id & legit Auctor in Hiſtoria noſtra Germ. literaria; ut ipſe teſtatur §. 1. p. 2. &, ut eum, qvem voluimus exitum haberet noſtrum deſiderium, excubavit egregie. Stilus ſane hujus Diſſert, eſt amænus, venuſtus, exultans, & ita ſibi inſtans, ut in ſe recurrat. Nexus rerum facilis & ſponte natus. Selectus rerum præclarus. Apparatus librorum rariorum ingens. Ingenium vaſtum. Judicium exqviſitum. Lectio multa Atqve hinc obſervationes literariæ non paucæ ab aliis non animadverſæ. Veritatis ab-

ſcon-

nditæ detectæ. Mendæ populares indicatæ, obelo ſignatæ;

- - Juvat immemorata ferentem
Ingenuis oculisqve legi, manibusqve teneri.

Juvat etiam meſſi copioſæ qvoddam ſuperadre ſpicilegium ex M. Heinrici Scharbau Judais- detecto, in qvo vindicantur & reſtituuntur, i vel injuſte inter Judæos relati, vel ex Juorum numero immerito excluſi ſunt. Aliis.) G. H. *Götzii Princeps Hebraice doctus*, Lip. Ανθολογία literaria ex variis Hiſtoricorum onumentis collecta. Cujus monetæ plures ngeſſit Auctor, ad conlectanea ejusmodi conirenda natus, & qvaſi fatali concitatione pulſus. (7.) *M. J. G. Dietericus, de literatis arggrafiis Brandenburgicis*, Baruthi 1711. (8.) *art. Haſſen de vita privata aut Academica præ viaulica electione*, Wittenbergæ 1713. Lectu on injucunda Diſſert. nec inutilis ob argumenrum & exemplorum varietatem, vim & coam. (9.) *Job. Burch.* Menckenius *de Viris mili- ac ſcriptis illuſtribus*, Lipſiæ 1708. Vide Vol. XVII. N. 6. (10) M. *Mart. Greinii Sors erutorum comparate conſiderata*, Lipſiæ 1714. Inriptio hæc eſt perobſcura. Nec disjicitur nela, etiamſi exegeſin adjectam, & explicaonem p. 3. allatam adhibeas. Oeconomia iam Operis qvæſita, affectata, & ad oſtentaonem tantum compoſita. Et Opus ipſum ita lornatum, ut fabulam Romanenſem te legere

re exiſtimes, non Hiſtoriam literariam, adeo omnes teſtes procul ab eo abeſſe juſſi ſunt. Et ſi qvis admiſſus, truncato nomine, & ita admiſſus eſt, ut præſens non magis, qvam abſens videri qveat. Qvis enim haruſpex divinare qveat qvid hoc ſit p. 21. *Gvilielmum Wainf. refert Bat* niſi conſtiterit, Gvilielmum Bateſium in vitis ſelectis hoc referre in vita Gvilielmi Wayn-fleti Epiſcopi Wintonienſis. Hoc ſane eſt ænigmata ſcribere non Hiſtorias. Et noctem inducere rebus, ubi ſolis radios debebas. (11.) M. *Joh. Gottlob Pfeifferi eruditum θαυμαςον in ætate tenera*, Lipſiæ 1696. Qvi promittit in præfatione eruditorum θαυμαςῶν tres claſſes (a) Embryoum (b) infantum (c) puerorum. Sed duas priores tantum ſiſtit in hac Diſſertatione, ſiqvidem ubertate tertiæ deterritus,

> Anchora de prora jacitur, ſtant littore puppes.

(12.) *J. Mich. Heineccius de Miniſtris Cæſarum Gentilium Chriſtianis*, Halæ 1712. Diſſertatio docta, polita, diſerta. Cujus materia non ubivis obvia, Forma læta, & lauta. (13.) *M. Henr. Kothius de Martyribus affectatis*, Wittenbergæ 1709. (14.) G. *H. Götzius de mercatoribus eruditis. Von gelehrten Kaufleuten*, Lubecæ 1705. (15.) *Ejusdem Spicilegium ſ. additamenta ad Diatriben de mercatoribus eruditis*, Ibidem 1706. Cum qvo confer ſis P. J. Marpergeri *erſtes Hundert gelehrter Kaufleute*, ne meſſem hanc prorſus de-

ſſam ab Auctore exiſtimes; Nec qvicqvam
rare ſcomma M. Frid. Boltzii, qvi in diſcurſu
caufis jacturæ literariæ §. 70. p. 108. Bene
tum eſſe, ſcribit, qvod in rubro poſuerit
ctor: De mercatoribus eruditis, *von gelehr-
Kaufleuten*, cum dubium omnino ſit, licet
ulti velint eſſe docti, num hæc intelligere po-
ſſent, ſine addito idiomate germanico. (16.)
Gottlieb Stöckharti Idea *ſtudioſi rite peregrinantis*,
pſiæ 1688. Frumentum in Ægyptum, &
ocum in Ciliciam invectat Auctor, & incu-
m contundit, qvæ ſæpius contuſa eſt; Atta-
en nec oleum perdit nec operam, qvia qvæ
piosius ab aliis, ea compreſſius & enucleatius
eo dicta ſunt. (17.) *M. Chriſtoph Schultze
Judæo non mortali*, Regiomonti 1689. Vide
ol. LXXVII. N. 24. (18.) *Gottlieb Wegnerus
Libris & Liberis Sacerdotum*; *Prieſter hinterlaſſen
ur Bücher und Kinder*, Lipſiæ 1697. (19.) *J.
Schmidt Cæcus de colore judicans*, Jenæ 1682.
æci de colore judicantis unicum ex Hiſtoria
aturali producit exemplum Auctor. Ejusqve
oſſibilitatem inde probat, qvod, cum color
liud nihil ſit, qvam varia lucis modificatio,
n diverſa partium lucidarum diſpoſitione,
onjugatione, & ſitu poſita, viſu non tantum, ſed
t tactu dijudicari qveat. Qvod tamdiu vide-
ur admittendum, donec certius qvippiam vel
e Hiſtoria, vel de coloris natura conſtet. Qvod
trumqve nondum ſatis firmo ſtare talo exiſti-
namus. (20.) *M. Georg. Trinckhuſius de Cæcis
apientia & eruditione claris*, Geræ 1672. Qvam
Diſſertatiunculam vellemus ad manus fuiſſe Vi-
ro

ro Doctiſſ. Dn. Schmidio, cum de cæco co[m]mentaretur de colore judicante. In ea enim A[u]ctor in idem problema delatus, relatum ſe a[u]diviſſe ſcribit: Uldaricum Schönbergium ce[le]brem qvendam Regiomonte Poruſſorum Ma[gi]ſtrum, & Comitem qvendam Mansfeldicu[m] utrumqve luce oculorum privatum, tactu c[o]lores diſcernere potuiſſe; Sed ipſe dubiæ fid[ei] has narratiunculas eſſe dictitat, & tale qvippia[m] fieri non poſſe, copioſe & abundanter diſput[at]. Negat etiam colorem a vario partium in ſupe[r]ficie coloratorum corporum ſitu, qvo lume[n] diverſimode reflectatur, oriri, & ſe peculiare[m] Diſſert. in lucem daturum nunciat, de *fabul[is] in Philoſophiam receptis.* Cum ſint, qvi veterem Philoſophiam nobis ex manibus & animis exc[u]tere laborent, meras crepantes experientia[s], iisqve ſemet tanqvam Ajacis vel Achillis clype[o] tegentes, cum tamen perſæpe aut rem ipſa[m] non attingant, aut dubia prorſusqve fabulo[ſa] nitantur fide. (21.) *Philipp. Ant. Laub de pecca[tis] eruditorum*, Helmſtadii 1696. Oceanum o[s] teſtæ infundere conatur, qvi peccata erudito[rum] tentat Diſſertatiuncula comprehendere qvorum tanta eſt moles, qvanta numero caren[tis] arenæ. Et rectius feciſſet forte Auctor, [ſi] lemmata vitiorum indicaſſet tantum, & qvi d[e] iisdem de induſtria ſcripſiſſent aliqvid, & litera[rum] monumentis prodidiſſent, ſignificaſſet, v. g. de eruditorum Atheismo, plagio literario &c. (22.) *M. Gottfried Boettnerus de malis eruditorum uxoribus, von böſen Weibern derer Gelehrten Diſſert. Hiſtorica*, Lipſiæ 1705. (23.) *Ejusdem de eodem*

argu-

umento Diſſert. moralis, Ibidem eodem. Utra- q; lectu digna, cum & exemplis non ubiqve viis, & regulis non reprehendendis inſtruat toris animum. (24.) J. *A. Schmidii Mulier bodoxa*, 1697. (25.) M. *David Schultetus de ninis prima ætate eruditione & Scriptis illuſtribus*, Wittenbergæ 1703. In qva lance vix ulla mbes particula apponitur, qvæ non bis ter- ab aliis jam cocta ſit, Thomaſio, Sauerbreio, chio &c. ſupra a nobis enumeratis, & infra huc enumerandis. (26.) *J. A. Schmidii Mu- heterodoxa*, Jenæ 1697. (27.) *M. Dan. Frid. nus de φιλοπονία eruditorum*, Lipſiæ 1705. noldus Geuling in Ethica C. 2. p. m. 45. Di- entiam virtutum cardinalium facit primam. leoqve Auctor nullam cum Philoſophis anti- is & recentioribus expoſtulandi habet cauſam 1. qvod φιλοπονίαν in morum diſciplina com- uni qvaſi conſenſu neglexerint. Siqvidem λοπονίαν inter & diligentiam nihil intereſt. Et od fingit Auctor §. 5. φιλοπονίαν Græcorum us indicare, qvam latinorum diligentiam, id atis ab ipſo dici, unusqvisqve qvi non obeſi t cerebri facile perſpicit. Et fac ita eſſe, gra- tantum differunt inter ſe, non ſpecie. (28.) . *Georg. Gottfr. Richteri eruditorum invidia*, Lip- e 1703. Maxime commune hoc eſt in Repu- ica literaria hoc vitium & pervagatum. Ple- qve enim eruditorum ſunt invidi.

Κατ

Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει καὶ τέκτ[oni]
τέκτων
Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει καὶ ἀοιδ[ὸς]
ἀοιδῷ.

Atqve hanc luem Auctor ſuſcepit deſcribe[n]dam, hiſtorice primum, tum ethice & philoſ[o]phice. Sed miſcet qvadrata rotundis. Et inv[i]dis inſerit, qvi alio longe morbo laborarun[t] qvam invidia. Et nec in verbis nec in rebu[s] id præſtitit, ut laude magnopere ſit extollen[-]dus. (29.) *M Joh. Frid. Heine de miſericord[ia] eruditorum*, Helmſtadii 171.. (30.) *Chriſt. A[u]guſt. Heumann de* Αὐτοχειρίᾳ *Philoſophorum*, Jen[æ] 1703. Stoicorum & Veterum qvorundam d[i]ſciplina erat, ſua ſponte aliqvem ex vita diſce[-]dere poſſe, ſi inſanabilem morbum ſentiret, au[t] alio malo, qvod ſuperare non poſſet, adfliger[e]tur. Nec multum ab hac ſententia Dom[i]nus Auctor eo tempore videtur abfuiſſ[e]. Qvam etiam peculiari ſcripto defendit Joh. Don[-]ne Eccleſiæ S. Pauli apud Londinenſes Decanu[s] Londini 1648. in 4to excuſo, ſub titulo, Βιοθάνατο[ς]. Et noſtra ætate Joh. Robeck Calmaria-Svedu[s] in exercitatione Philoſophica de morte volun[-]taria Rintelii 1736. impreſſa cum animadverſi[o]bus perpetuis Joh. Nic. Funccii, qvi & præf[a]tionem præmiſit, in qva Robeckii hujus fata [e]t tragicum e vita exitum expoſuit. (31.) G. [C.] *Götzii Muſeum eruditi*, Lubecæ 1712. (32.) *M. Frid.* Mentz *faſtus Philoſophicus virtutis colore infi[-]catus in imagine Diogenis Cynici*, Lipſiæ 171[.]

Qvan

Q m cantilenam jam pridem cantarunt alii, v J. B. Schuppius in Opp. p. 233 & p 762. &c. (2.) *J. W. Zierold de prærogativa Barbarorum populorum præ cultioribus*, Halæ 1693. De qvo alibi.

LXXXVIII.

M. *Joh. Joach. Zentgravius de Joanne & Jambr. Diſſert. Hiſtorica*, Wittenbergæ 1669. Laudata a nobis in antiqvitatibus literariis Ægyptiorum §. 45. p. 107. Et digna ſane cui laus impertiatur. Qvam Auctor

Expoliit multa arte, ſuperque induxit amuſſim.

(2.) *M. Jacobi Thomaſii inſignia quatuor Evangeliſtarum*, Jenæ 1672. In qva conlectanea perdita, & tanta diligentia perveſtigata, ut vel ...am inveniſſet Auctor, ſi qvæſiviſſet; Attamen ... controverſiæ alea & opinione dubia adhuc ...it cuncta, qvodnam inſigne unicuiqve Evangeliſtæ conveniat, qvidve ſignificet &c. (3.) ...m. *Andreæ de Simone Mago*, Marpurgi 1680. ...vi, mihi in hac Diſſertatione animus ſolum eſt, ...ribit §. 5. *obiter* de Origine & vita Simonis Magi, uxore Helena, præſtigiis, ſtatu, congreſſu cum Petro, præcipue illo famoſo, & interitu, agere; Sed valde alienus ſit a Muſis omnibus & Gratiis, qvi non intelligat, non ...iter, ſed exqviſite, & ea induſtria hæc omnia ...ſcuſſa, ut optandum ſit, & ea depenſa eſſe, ...æ ſpopondit Auctor §. 20. ſe alia Diſſert. actu...m de Simonis hæreſi, ac diſcipulis & opiniobus monſtroſis. (4.) *Joh. Frid. Hebenſtreit de*

Juda Iſchariote, Wittenbergæ 1712. Q nihil novi adfert qvidem, nova tamen ratio qvædam. (5.) M. *Joh. Georg. Neumann de Fa ſto Præſtigiatore*, Wittenbergæ 1693. Ext videlicet, *Das ärgerliche Leben* D Joh. Fauſti *ſchrieben von* G. *R. Widmann*, *und mit neuen Z ſätzen vermehret*, *durch* J. N. Pfitzerum Me Doct. Nürnberg 1674. 8. Atqve de hoc Ope cumprimis in hac Diatribe Academica ag Neumannus, docetqve, commemoratione hanc de Fauſto non qvidem prorſus eſſe conf ctam, cum qvædam in ea teſtibus & teſtimoni non ſpernendis conſtent; Fabulis tamen ita co ruptam, ut vera a falſis, genuina a ſuppoſiti Hiſtoriæ ab Apologis ægre diſcerni qveant. D Wittenbergenſi enim Academia narrari Phan taſmata, qvæ in Ducatu Würtenbergenſi accide runt. In Editionibus etiam horum annaliun magnam eſſe narrationum diſſimilitudinem, multa in hac Biographia D. Fauſto tribui, qv ab aliis præſtigiatoribus perpetrata legantur Auctorem G. R. Widmannum hominem eſſ obſcurum. J. N. Pfitzerum commenta com mentis obtegere ne perpluat. Ipſumqve Joh Fauſtum in Scriptis Lutheri, Melanchthonis Peuceri, Sleidani &c. Silentio præteritum qvod factum non eſſet, ſi, qvod volunt hi Hi ſtoriographi, circa A. C. 1540. vixiſſet, & tan tam ſibi in Saxonia confeciſſet famam. (6.) *M. Chriſt. Schultze de Judæo non mortali*, Regio monti 1711. Vid. Vol. LXXVII. N. 24. (7) *Joh. Paul. Hebenſtreit de ſponſo in nuptiis Canæ Galilææ*, Jenæ 1693. (8.) M. *Joh. Paſchius de*

Johan-

[J]anne Baptiſta, Wittenbergæ 1686. (9.) *[Jo]h. Zeſchius de Joh. infantulo in utero materno exul[t]a[nt]e*, Jenæ 1680. (10.) *C. Cellarius de carcere [&] ſupplicio Joh. Baptiſtæ*, Halæ 1698. (11.) *Idem [de] Pathmo Lutheri in arce Wartenburg*, Halæ 1696. ([1]2.) *Fridem. Bechmann de Martino Epiſcopo Tu[r]onenſi*, Jenæ 1697. (13.) *J. A. Schmidii Paph[nut]ius Epiſcopus cælebs; conjugii clericorum Patronus [&] vindex.* (14.) *J. F. Meyer de Catharina Luthe[ri c]onjuge*, Hamburgi 1699. (15.) *G. Calixti [Pro]gramma in funere conjugis Heinrici Meibomii*, [H]elmſtadii 1625. (16.) *Joh. Fechtii Critica in [G]odofr. Arnoldi Criticam de Davide Chrytræo*, Ro[ſto]chii 1710. Suos omnino paſſus eſt manes [Ar]noldus, ſi qvando Chytræum, aliosqve, de [E]cleſia & civitate literaria bene meritos Viros [a]d cenſorium tribunal vocavit in Hæreſiologia [ſu]a; Molliore tamen brachio ejus ulcera tan[ge]nda fuiſſe, qvam tetigit Auctor, exiſtimemus, [q]via ingenia ejusmodi, qvale erat Arnoldinum, [re]mediis lenioribus citius ſanantur qvam aſpe[r]ioribus. (17.) *Zach. Grapius de Concionibus [a]rtificioſis & alamodicis, von künſtlichen und ga[la]nten Predigten*, Roſtochii 1704. Con[ci]ones Alamodicas deſcribit Auctor §. 12. [&] 12. qvod ſint conciones, qvæ ad mores & ge[n]ium delicatulorum, qvibus mundus ſapit, for[m]antur, & pompoſis phraſibus, phaleratis ver[ſi]s, oratoriis pigmentis, &c. penitus infarciun[t]ur, in qvibus regnet aliqvando Hiſpanica gran[d]iloqventia, interdum Gallica adulatio, non[n]unqvam humilitas ſordide dejecta. Qvibus [n]os addimus genus qvartum heri demum ac nu-

 dius

dius tertius excogitatum, qvo conciones Methodo Mathematica adornantur, & miſſa SS definitionibus de rebus Sacris formandis, & axiomatis ſtabiliendis, & concluſionibus inde dedu cendis univerſum orationis Eccleſiaſticæ nego tium abſolvitur. Qvod dici non poteſt, qvan tam cladem inferat veritatis cognitioni, & pie tatis exercitio, & SS. ſtudium omne extinguat Pelagianismo etiam frigidam ſuffundat, & qvæ ſunt alia, qvæ ex maleſanis hiſce ſeminibu oriuntur feralia damna,

Infelix lolium,& ſteriles dominantur avenæ.

Qvæ ne graſſentur latius, Vir Doctiſſ. Joachimus Oporinus interceſſit, oppoſuitqve hi concionatoribus Alamodicis *Alte und eintzige Richtſchnur überzeugend und erwecklich zu predigen*, Göttingen 1736. 8. Qvo opuſculo novam Methodum concionandi Philoſophice argumentis non levidenſibus impugnat, docetqve eos demum auditores reddere. 1.) *Convictos*, (*die Predigen überzeugend*) qvi ſenſum SS a Spiritu S. intentum reddant dilucidum atqve certum ex SS. 2. *Attentos*, (*die Predigen erwecklich*) qvi eundem a conſcientias eorum rite applicare ſciant. (18.) *Erneſti Bogislai Biga orationum e MSCto eruta*, & *notis illuſtrata a Joh. Phil. Palthenio*, Grypswaldiæ 1707. Dignæ orationes qvæ nobis in ſinu ſint, & manibus, & oculis, ob dictionis maſculum vigorem, & rerum qvarundam, ad Hiſtoricam pacis Weſtphalicæ ſpectantium, arcanum habitum. (19.) *M. C. J. Hornei refutatio calumniæ intentatæ Dn. Conrado Hornejo*, Halberſta d

1684. Scripſerat M. Samuel, Schröer, Con- lum Hornejum Qvæſtionem de vi & effica- meriti Chriſti parvi momenti eſſe adfirmaſſe, od per calumniam de avo ſuo dici contendit pos, ſimulqve *πάντα λίθον κινεῖ*, ut maculam nc e nomine Horneiano eluat. (20.) *G. Calix- de Myſterio Trinitatis &c.* Helmſtadii 1649. ( ) *Extract eines Briefes die Streitigkeit* D. Geor- Calixti *betreffend*, 1650. (22.) *Conradi üſſelburgii & Danielis Crameri Epiſtolæ ad Chri- ph. Pelargum, ob deſertum laborantis Eccleſiæ in archia patrocinium*, Lipſiæ 1615. (23.) *Sam. fendorffius modeſtiæ caſtigatione admonitus*, 1687. 4.) C. *Cellarii literaturæ elegantioris collegium*, Ha- 1697. (25.) *Catalogus Scriptorum Thomaſiano- m*, Halæ 1696. (26.) *Chriſt. Cornerus de An- ea Zochio præſtantiſſimo JCto*, Francof. in Mar- ia 1581. (27). *Joh. Georg. Leucfeld Hiſtoria angenbergenſis*, Qvedlinburgi 1712. Vir no- s, cum viveret, fuit amiciſſimus Leucfeldius, ius, doctus, officioſus, perhumanus, Hi- oriæ civilis & literariæ præclare peritus, ap- aratu vario monumentorum MSCtorum & in- ditorum inſtructus, induſtrius, *πολυγραφος*, vi multa incognita detexit, & obſcura illu- ravit, & dubia vel confirmavit, vel concuſſit rorſus atque dejecit. (28.) *Ejusdem hiſtoriſche Jachricht von M. Joh. Spangenbergio*, Ibidem 1713. 29.) *Joh. Henr. Feuſtking das Leben des erſten ver- eligten Prodigers Barthol. Bernhardi von Feldkir- en. Accedit Verzeichniſs der Pröbſte in Lemberg,* Wittenberg 1705. (30.) *Joh. Jac. Stäckeri*

vita Davidis Ulmanni, Halberſtadii 1716. Vid Catal Biblioth. Theol. p. 184. (31.) *Joh. Caſparis Carſted vita* M. *Benjamini Boneri*, *Brandenburgi*, 1717. (32). *Leonhardi Goreeii oratio qu Gedanenſes admonentur, ut a bello nefario abſtinean ſeſeqve Stephano regi ultro dedant &c.* Poſnaniæ 1677 (33.) *Georgii* Mylii *Oratio de Auguſto* Pacifico, *juſto, Electore Saxonico &c. die* 11. *Febr.* 1586. *defuncto*, Wittenbergæ 1586. (34.) *M. Eraſm Schmidi Oratio memoriæ Davidis Rungii*, Wittenb 1604. (35.) *Joh.* Mich. *Dillherri Laudatio funebris Joh.* Gerhardo *dicta*, Jenæ 1637. Brevis illa qvidem, ſed amuſſitata. In qva, Vix qvinqve dierum febricula, ſcribit, noſtrum nobis Atlantem proſtravit, ſimulqve opus immenſum declaratæ lingua Germanica totius ſcripturæ nobis reliqvit orbum & debilitatum. Cui qvidem abſolvendo pertinaci ſtatu perdius atqve pernox incubuit, & a ſummo lucis ortu ad ſolem alterum orientem, inconnivens, immobilis, iisdem veſtigiis, & ore atqve oculis eundem in locum directis, cogitabundus, tanqvam qvodam receſſu mentis atqve animi facto a corpore, invigilavit.

LXXXIX.

Juſti Chriſtophori Böhmeri memoriæ Profeſſorum eloqventiæ qvos habuit Academia Helmſtadienſis Göttingæ 1733. In animo habuit Auctor memoriis Profeſſorum Helmſtadienſium a G. Th. Meiero publicatis, ea, qvæ deſunt, ſuperaddere. Atqve hujus inſtituti hanc Eclogam primum

rum voluit eſſe ſpecimen. In qva VII. Proſeſſores eloqventiæ, qvi in hac Academia inclaruerunt, & in iis Caſparis Cörberi maxime vitam & merita in rem literariam pernitido dicendi genere deſcribit, & hac ratione id ſupplet, qvod prætermiſerunt Lexici eruditorum architecti, qvi de Cörberi nomine ne tantillum qvidem habent, & de Chriſtophoro Heidmanno ſphalmata tria, ex Böhmeri hac Sylloge Biographica emendanda. (2) *G. G. Zeltner de Pauli Lutenſack fatis & placitis*, Altorfii 1716. Vide Vol. XLVIII. N. 2. (3.) J. G. *Lotterus de vita & Philoſophia Bernhardini Teleſii*, Lipſiæ 1733. Ex Ariſtotelomaſtigibus tres præcipue excellunt, Martinus Lutherus in Germania, Petrus Ramus in Gallia, Bernhardinus Teleſius in Italia. Et cum hujus ultimi decreta Philoſophica præ cæteris ſint παράδοξα, monumenta etiam perrara, & ejus vita, fata, & ſcripta paucis admodum cognita; Auctor Diſſertationem primum conſcripſit Hiſtorico-Philoſophicam de Bernhardino Teleſio, Lipſiæ 1726. excuſam. Qvam poſtea auctam, & ornamentis pluribus locupletatam, in vulgus denuo prodire juſſit eo loco, & tempore, & titulo, habituqve qvem indicavimus. Nec nullam hoc labore ſibi adſcivit exiſtimationem Auctor in Republica literaria. Cujus dictio talis, qvalem C. 2. §. 9. p. 48. dicit eſſe Teleſii, luculenta, & citra fucum, ad naturæ leges cumprimis compoſita. Via, qva proceſſit, naturalis & plana & expedita. Obſervationes, ad Hiſtoriam Philoſophicam Seculi XVI. cumprimis pertinentes, egregiæ. Lectio libro-

 rum,

rum, Italicorum cum maxime, & rariſſimoru in noſtris hiſce terris, fere ſtupenda Judiciu de Philoſophiæ Teleſianæ virtutibus & vit moderatum & perpolitum. Qvod autem C. §. 1. p. 34. ſcribit, ſe ignorare, qvid de S relli libro ſtatuendum ſit, in qvo Teleſii prin pia nova Philoſophica enarravit, addita ſ Epicriſi, cum inſpicere eundem ſibi, licet a xie qvæſitum, non licuerit; Nobis eqvide admirationem nullam movet. Siqvidem no mus hujus Sorelli nomen in Lexico eruditoru plane præteritum. Omniaqve ejus monume ta eſſe perrara Et hoc, qvod, *la ſcience unive ſelle*, inſcribitur, & Pariſiis 1668. IV. Volu in 8vo editum, longe rariſſimum, cum qv non confundendum eſt, qvod Johann Wilhel Baro de Stutenberg in linguam Germanica tranſtulit, & Norimbergæ vulgavit 1660. in 8v de la perfection de l'homme, *von der Vollkomme heit des Menſchen.* Atqve in hoc p. 413. ſeq. illo autem Tomo IV. p. 367. ſeq. Philoſophi Teleſianæ deſcribit imaginem, & qvid laud qvid maculæ in ea ineſſe arbitretur, libere pr nunciat. Johannis etiam Cæcilii Frey menti nem facit l. c. p. m. 371. ſeq. de qvo Lotter noſter C. 2. §. 10. p. 54. not. n. ſcribit: Fr ſtra hactenus, ſtudioſe licet, inqviſita nob fuerunt Jani Cæcilii Frey Opera latina, qu Pariſiis 1646. in 8vo junctim vulgata &c. N immerito laudat hunc Sorellum Guido Patin T. I. Lettr. 77. p. 192. Il eſt homme de ſo bon ſens, & Taciturne, point bigot, ni M zarin. Vir enim eſt in Hiſtoria Philoſophi

ve

ſatiſſimus. Et in Philoſophia ipſa Eclecticus,
: ulli Sectæ addictus. Et digna eſt ejus ſcien-
i univerſalis qvæ pluribus innoteſcat. (4.)
C *A. Heumanni in funere Joachimi Meieri Program-*
m, 1732. (5.) *Ejusdem* Programma *qvo* Paulo
Oſio nomen tertium Hormisdæ reſtituitur, Göt-
tigæ 1732. (6.) *Carolus* Günther *Ludovici* Pa-
ntii Junioris Stoici Philoſophi *vita & merita*. Pri-
ns qvi Philoſophiam apud Romanos publice
poſeſſus eſt, fuit Panætius Junior. Dignus
icirco habitus ab Auctore, cujus vita & merita
pculiari Commentatione illuſtrentur, & iis,
ud qvos Hiſtoria Philoſophica in honore eſt,
vocentur in memoriam. (7.) *Joh. Erhardus*
appius de Xiccone Polentono *Cancellario* Patavino
iſtoriæ literariæ in Italia inſtauratore, Lipſiæ 1723.
oh. Dietericus a Schoenberg ex Italia redux,
icconis Polentoni Libros XVIII. ſecum attulit,
e illuſtribus Scriptoribus linguæ latinæ, eosqve
ISCtos adhuc & ineditos. Atqve hos, qva
ſt facilitate hic Heros, communicavit cum Au-
ore, ut typis exſcribi curaret, ſi qvid reperi-
et in iis luce dignum. Qvod a ratione alienum
eqvaqvam eſt, cum in primis literarum inſtau-
atoribus Polentonus fuerit, & huic Operi per
XXV. integros annos inſudaverit, & Autogra-
hum in Angliam deportatum fuerit. Nec in-
abili commendatum fuit hoc negotium. Qvi
ac promulſide ſalivam movit lectoribus Polen-
onianas dapes ipſas propediem videndi Tam
culta eſt hujus Commentationis dictio, tantus
doctrinæ in ea apparatus, librorum rariſſimo-
rum tanta cognitio, & rerum tanta varietas, &

copia, & dignitas, & jucunditas. (8.) *Joh. Gottf Ungerus de Joh. Agricola Anteſignano Antinomoru contra Melodium*, Lipſiæ 1732. (9.) *J A. Har mann de vita Joh. Kymæi*, Marpurgi 1717. Q parcior fuit in apponendis dapibus, qvam pro a gumenti dignitate, & lectoris aviditate, d buiſſet. Promittit tamen p. 4. ſe daturum pl ra, ſi publico placuiſſent, qvas feciſſet epula Cæterum §. 8. p. 8. conqveritur Kymæi libru de Concilio Gangrenſi, Wittebergæ 1537. cu præfatione Lutheri editum, ita diſparuiſſe, ejus videndi copia, licet anxie qvæſita, ſil nunqvam oblata fuerit. (10.) *Programma in fu nere Joh. Fabricii SS. Theol. D. &c.* Helmſtad 1728. Auctor eſt Joh. Laur. Moshemius, q in hiſce Schedis juſta funebria defuncto Fabrici facienda modo non vulgari indixit. Genus eni dicendi non cottidianum eſt. Ratio dotes an mi & corporis delineandi non vulgaris (p. 27 ſeq). Modus favorabilia & odioſa enarran (p 25.) ſingularis. Atqve his velut Emblem ta intexta ſunt ea, qvæ crebro ſermone ab e cui exeqviæ apparabantur, uſurpata ſunt, v. Nolle ſe intereſſe conſiliis, neqve unqvam in ter fuiſſe, qvæ qvis agat de religione mutand de uxore ducenda, de honoribus ambiendis. ubi qvis certus ſuum rogaverit auxilium, ei nunqvam defuiſſe, aut defuturum eſſe. (11 *Joh. Wolfg. Jäger de Joh. Leade vita, viſionibus doctrina. Accedit Nucleus Theologiæ Myſticæ Mad. Gyon*, Tubingæ 1716. Scilicet: a) Hiſtorice di ſerit de Jane Leade revelationibus. b) Theolog ce, & Critice. Et prior pars præferenda eſt p

ſteri

ori, ſiqvidem illa ex ſcriptis Leadæ eſt hau- & ipſis ejus verbis propoſita. Poſterior au- non eo ſtudio elucubrata, qvo debebat. ...qve enim ſcripta omnia Leadiana luſtravit ...ctor, nec ejus Paradoxa notavit cuncta (Vi- ...e Catalogum noſtrum Bibl. Theol. p. 770.) ...ædam etiam alio ſenſu intellexit, ac Johan- ...intelligenda eſſe voluit. Et in oppugnatio- ...eorum, qvæ ab analogia fidei deflectunt, in- ...dum petiit id, qvod eſt in principio. (12.) ...*Franc. Buddeus de vita ac doctrina H Rabani ...gnentii Mauri*, Jenæ 1724. De qvo argu- ...nto nihil extat uberius, luculentius, ſolidius, ...gantius. Vita Mauri ex Monumentis opti- ...s ſtudioſe congeſta eſt. Doctrina ex ipſis ejus ...iptis collecta, & in formam Syſtematis reda- .... Opus totum ita concinnatum, ut curam in ...rbis, in rebus vero ſolicitudinem adhibitam fuiſ- ...appareat. Et cum Auctorem Doctiſſ. ad Tra- ...iones Fuldenſes provocaſſe interdum perſpicia- ...s, v. g. P. 1. §. 10 p. 27. item §. 11. p. 31. Alibi. Igno- ...e lectorem nolumus, eſſe apud nos Codicem ...SCtum cum hac ἐπιγραφῇ, *Liber Traditionum ...cro-Sanctæ Fuldenſis Eccleſiæ; Collectus ex Teſta- ...ntis piorum Regum, Imperatorum, cæterorumqve fi- ...lium, ſcriptus regnante Imperatore Friderico, ſub ...arcuwardo Abbate, a fratre Eberhardo, Dutone ...llario membranam ſubminiſtrante.* In cujus char- ... non una Rabani occurrit mentio, v. g. in ...arta CVIII. Complacuit atqve convenit in- ...r Venerabilem Virum Rabanum Abbatem de ...onaſterio Fuldenſi, ubi Sanctus Bonifacius ...rporaliter, nec non & alium qvendam Abba-

tem,

tem, Marqvardum Brumienſis Monaſterii, alterutrum de poſſeſſionibus & mancipiis ſi inter ſe congruam oportunitatem facere deb rent, qvod ita & fecerunt. Dedit igitur R banus Abbas in Swaltbach, qvæ eſt in pa Logenahe &c. Eqvidem novimus Joh. Piſt rium jam A. C. 1607. traditiones Fuldenſ vulgaſſe, & Joh. Fridericum Schannat e emendatiores & qvadruplo auctiores in pub cum emiſiſſe, Lipſiæ 1724. f. Sed nec h nec illud volumen jam nobis ad manus e adeoqve dubitatio nos tenet adhuc, an trad tiones Fuldenſes ab his Duumviris editæ, cu noſtris ex aſſe conſpirent. In codice noſt traditiones continentur CX. Qvibus accedit l bellus, *de Oblationibus Fratrum Fuldenſium*, co ſtans capitibus LIII. Qvorum Primum eſt d Oblatione Fratrum in Tutenhuſen. Secu dum de oblatione Tacgolfi Comitis in Saraw Tertium de oblatione IV. Epiſcoporum &c.

XC.

Jubilæum Academiæ Roſtochienſis feſtum, Ro ſtochii 1619. Nata & conſecrata eſt Acad mia Roſtochienſis A. C. 1419. die 12. Nov. A qve hunc natalem tertia vice recurrentem m gna cum feſtivitate celebrandum cenſuit Sen tus Academicus, variis Programmatis divulg tis, Orationibusqve & Carminibus publice r citatis. Qvæ omnia uno faſce comprehenſa h volumine continentur, ad Hiſtoriam rei lit rariæ, ſpeciatim hujus Academiæ perutili

N

uno tamen loco ac numero habenda. Si-
em eminet in hac Sylloge Scriptorum pu-
rum, qvorum XLVI. ſunt, ſi recte poſui-
calculum, Oratio D. Azariæ Sturtzii p. 93.
ec Pauli Tarnovii p. 167. ſeq. Petri Saſſii
73. ſeq.

XCI.

*Sermones in primo ſolenni Academiæ ſcientia-
m Imperialis conventu die 27. Decembris Anni
5. publice recitati.* Petropoli. Georgius
hardus Bülffingerus in illuſtriſſima Acade-
n Scientiarum Petropolitana olim Profeſſor
licus, paucos hodie in Philoſophia theoreti-
a & practica, Phyſica experimentali cumpri-
n, habet pares, an ſuperiorem ullum, dubia
itatione diſtrahimur. Atqve hic eſt Au-
r ſermonum in primo ſolenni Academiæ
entiarum Imperialis conventu recitatorum.
qvorum *primo* enarrat, qvæ literarum a pri-
s in Europa initiis uſqve ad Academias Scien-
rum fuerint fata, qvid Academia Scientia-
n ſit, qvæ illius cura, qvi uſus, qvæ cir-
illas fundatorum gloria. In *Altero* diſqvi-
, an jam eos in theoria Magnetica progreſ-
Eruditi fecerint, ut ſufficientem nautico
po ſolutionem Difficillimi de invenienda lo-
um longitudine Problematis, inde liceat re-
tere. In *utroqve* docet, qvibus obſtaculis
entiarum curſus repreſſus ſit olim, & adhuc
primatur. Qvibus adminiculis ſublevatus
erdum, & hodienum ſublevetur. Qva ra-
tione

tione artes meliores amplificari qveant, & ſp culationes abſtractæ ad uſum in vita civili a plicari. Falſum id eſſe qvod objicitur, inve ta publice utilia caſui deberi; non induſtri hominum. Ea enim, qvæ caſu inventa ſur eſſe perpauca. Et ſi ab iisdem auferas, qv induſtriæ hominum debentur, nullius pro ſus eſſe utilitatis. Deme enim pulveri pyri ea, qvæ addidit humana ſolertia; Perſpicill qvæ Mathematici iisdem ſuperaddiderunt Magneti & verſorio, qvæ a Scientiis & art bus humanis acceſſerunt; qvid qvæſo erit i lud qvod caſus obtulit, & cui uſui inſerviet?

XCII.

M. *Jacobus Thomaſius, de plagio literario*, Svc baci 1691. Antiqviſſima eſt ars plagiaria, & ea jam tempeſtate freqventata, qva priſci lite rarum cultores vixerunt. Propagata poſtmo dum uſqve ad Secula noviſſima, qvibus ita in valuit, ut æqve late pateat hodie, ac infe lix iſtud ſcribendi Cacoëthes. Et fecit unicu Martialis verſiculus (Libr. 1. Epigr. 53.) ut i deſignando furto literario, plagii nomen ho & Superiore Seculo uſurpatum ſit. (§. 78 p. 35.) Et cum antiqvi omnes, qvi de hoc vi tio Scriptorum ex inſtituto olim commentat ſunt, ab edaci tempore conſumti ſint. (§. 341. Id ſibi hoc negotium datum eſſe credidit Au ctor, ut, qvod iniqvitate fati ſurreptum eſſe reipublicæ literariæ civibus, ſua diligentia & aſſiduitate reſtitueret. Qvo inſtituto eam con-

ſe-

itus eſt laudem, ut ex recentioribus (ſi a
reno diſceſſeris, cujus ſingularis de pla-
extat epiſtola §. 341.) *Primus* ſit, qvi hunc
rem occupavit. Nec primus ſolum, ſed &
ſiſſimus ex iis, qvi huic argumento vigilias
dicatas eſſe voluerunt ſive theoriam ejus
ctes ſive Praxin, ſive regulas ſive Hiſto-
, ſive falſo ſive merito plagii ſuſpectos,
Optimus eſt omnium, qvi unqvam aliqvid
ue hac eruditis ſolis adhærente in lucem
licam protruſerunt. Qvam enim ſtupenda
hoc Opere eſt lectio? Qvantus Problema-
, obſervationum & Hiſtoriarum cumulus?
anta ſeries technarum, & colorum, a qvibus
ilia ſibi ſumunt, qvi aliena compilare ſo-
t? Qvanta ingenii & judicii ἀκρίβεια?
am labor improbus? Nullum ex tanta multi-
ine Auctorum eſſe ſcribit §. 5. qvem non
inſpexerit. Qvod & §. 172. p. 72. Con-
um Dietericum in analyſi Evangeliorum ob-
vaſſe ſcribit. Nullum axioma qvod non
egie illuſtrarit. Ac licet non ubiqve illi-
ſit ejus dictio; Plana tamen eſt & perſpi-
, & talis cujus non facile aliqvem pæniteat:

Ornari res ipſa negat, contenta doceri.

Et hoc dolendum tantummodo arbitramur in
tam præclaro opere. 1) Indicem rerum
ne deſiderari, & perſonarum vix decimam
tem eorum Auctorum exhibere, qvi in eo
nt adducti. 2) Tot & tantas eidem in eſſe
culas Typographicas, ut ſomniaſſe typothe-
tam

tam videri qveat. 3) Neminem inventum adhuc, qvi Thomaſianam hanc telam pertexere, & Diſſertationem tam bene cæptam continuare, plenioremqve & locupletiorem in lucem producere allaborarit.

XCIII.

Joh Alberti Fabri Decas decadum, ſ. Plagiariorum & Pſeudonymorum centuria. Acceſſit Exercitatio, de Lexicis Græcis, Lipſiæ 1689 Auctor eſt Joh. Albertus Fabricius, qvi juvenis erat adhuc eo tempore, annos natus non amplius viginti, ut ipſe fatetur in Prolegomenis Vincentii Placcii theatro Anonymorum & Pſeudonymorum præmiſſis p. 11. Qvod ſane prodigium videri qveat Lectoribus. Tantum enim abeſt ut juvenem referat hoc Meletema, ut potius virum ſapiat in literarum bonarum ſcientia diutiſſime verſatum. Dictio enim eſt maſcula, & luculenta, & expedita. Lectio varia, & vaſta & multivaga. Rerumqve ingens cumulus & delectus. Duas plagiariorum centurias habet Thomaſius, nec cedit Thomaſio Fabricius, qvi unam centuriam promittit tantum in indice, ſed duas præſtat, & plures fortaſſis. Siqvidem ſub uno numero interdum duo, tres, qvatuor aut qvinqve arguuntur, ut p. n. 48. Nec protrita ſunt qvæ memorat Auctor, ſed ea qvæ a Thomaſio, Almenloveenio, & aliis Plagiariorum collectoribus non ſunt obſervata. Cujus commatis etiam ſunt, qvæ de Lexicis Græcis comportavit, de qvibus præter J. H. Boec-

[..]clerum nemo ante eum commentatus eſt. [.] licet interdum a materia ſubſtrata deſciſcat; [..] excurſionibus tamen Nilum imitatur, qvi [..]arum impatiens late per plana jacentis Ægy-p[.] diffundit aqvas, ſed ita ut arva fœcundet.

XCIV.

M. Jacobi Thomaſii, Diſſert. de plagio litera-r[.], Lipſiæ 1673. *Prima* hæc eſt editio operis [T]homaſiani, eaqve Svobacenſi, antea allatæ, [po]ſtponenda quidem, ſi additamenta ſpectes, [q]væ Svobacenſi acceſſerunt; Sed præferenda, [ſi] ſphalmata typographica, qvibus hæc Lip-[ſi]enſis non ita eſt inqvinata. Et dabit nobis [l]ector benevolus hanc veniam, ut, qvam ante [p]lures annos huic editioni inſcripſimus criſin [n]oſtram, hoc loco repetamus. Scilicet, in [h]ac Diſſert. multa & profunda eſt lectio, & ac-[c]uratum judicium, & induſtria tanta, ut in [h]oc argumento ſimile opus non extet. Unde [&] egregia de eo apud omnes eruditos eſt exi-ſtimatio. Et pauca ſunt admodum & exigua, [q]væ in eo nonnulli notanda cenſent. In mo-[ra]litate plagii evolvenda Auctorem fere eſſe [π]ερίεργον, ac curioſam nimis & ſuperfluam pone-[r]e operam. Nec fures appellari poſſe, qvi hoc [fur]tio ſint inqvinati, qvod libelli in vulgus [e]diti, publici juris facti ſint, & res in illis [t]roditæ non alienæ amplius, ſed ei propriæ [i]n cujus poſſeſſionem, vel emtionis, vel alio [q]vodam jure pervenerunt. Qvod παράδοξον

Bb pe-

peculiari Diſſertatione propugnavit Joh. Co radus Schwartzius, Halæ 1701. Digna qv cum hac Diatribe componatur.

XCV.

Achilles Daniel Leopoldus a nativitate cæcu de Cæcis ita natis, Lubecæ 1726. Miratur Au ctor neminem ex eruditis adhuc de cæcis i natis egiſſe, C. 2. p. 15. Et ne indicta pl ne, & tacita prætermiſſa eſſet hæc Hiſtoriæ l terariæ particula, ipſe hac Commentatiuncu interceſſit, in qva cæcigenorum tradidit Hiſto riam, & qvædam ad eorum infantiam, juve tutem, virilem ætatem, & ſenectutem ſpecta tia problemata ita enucleavit, ut qvod ej corpori negavit Numinis benignitas, id ejus an mo liberaliter conceſſiſſe exiſtimari qveat.

XCVI.

M. Hermann Chriſt. Engelken, de Sexu qviori fama eruditionis coruſco, Roſtochii 170 Spicilegium ſe daturum promittit Auctor fœ minarum eruditionis fama clararum, qvæ v plane non, vel extremis ſaltim digitis, v non ſufficienter ab aliis memoratæ fuerunt 2. §. 3. p. 31. Sed ſpicilegium tumultuariu tantummodo, & ſuperficiarium, ut ſcribit indice, & C. 2. §. 36. p. 58. Et plane ita r tionem ducimus, ſi ruminare hoc argumentu & impenſius ad ungvem caſtigare voluiſſ præſtantiorem eum omnino eidem impert

p

uiſſe ſpeciem, cum auctores fere omnes reptaverit, qvi de fœminarum eruditione vid literarum monumentis tradidere. Vide C 1. §. 2. p. 29.

XCVII.

Joh. Laur. Mosheim, *de cauſis ſuppoſitorum orum inter Chriſtianos Seculi* I. & II. Helmſta-d 1725. Nondum ſatis perſpicue adhuc & igenter erutum & in lucem prolatum eſſe, ibit Auctor §. 1. qva re inducti fuerint non-lli primis rei Chriſtianæ Seculis, ut cenſe-nt, nihil ſe a veritate & pietate alienum fa-re, ſi ſcripta commentitia fingerent, iisqve agnorum hominum, & ipſius Chriſti, ejusqve icorum nomina inſcriberent. Atqve iccir-ſe periclitaturum, qvid in hac re efficere leat. Et ſi nihil præter conjecturas afferre eat, ſibi tamen veniam datum iri confidit; um ſatis ſit conjeciſſe in rebus arduis & per-ſcuris. Atqve in his divinationibus ejus ul-na eſt: (§.20.) Vetuſtiſſimorum qvorundam hriſtianorum animis infixum fuiſſe, & a multis erte probatum eſſe Doctoribus, qvi qvarto ſeqventibus vixerunt Seculis, in diſputatio-bus cum veritatis hoſtibus, nullam fraudem ſe vetitam, potius ſicuti vim vi, ita dolos do-s repellere licere. Adeoqve veri eſſe ſi-illimum, ab illis etiam, qvo hæreticos tan-profligarent facilius, iſtiusmodi libros con-ctos eſſe. Qvod ſi ita nude & absqve ulla ſtrictione admittatur, facile in diſcrimen ad-

 duci

duci poterit Sanctorum Patrum exiſtimati
Adeoqve pervelim uberius mentem explicuiſſ
Auctor Celeberr. & qvæ inde a religionis Chi
ſtianæ adverſariis erui poſſunt conſectaria ita ci
cumcidiſſet, ut rei Chriſtianæ fraudi eſſe n
qveant. (2.) Ejusdem, *Obſervationum Sacr. rum triga*, Helmſt. 1725. Verba Mathæi (
IV. v. 8. Diabolus adduxit Chriſtum in præa
tum montem, eiqve omnia regna mundi
eorum gloriam oſtendit, ita intelligenda eſ
vult Auctor S. V. Adverſarius Chriſtum i
montem adduxit in qvo templum erat ſitun
eiqve Procuratoris Romani gloriam, palatiun
tribunal, ſatellites, lictores, clientum tu
bam &c. oſtendit. Verum hac ratione n
unum qvidem regnum mundi obtutui Servato
ris objeciſſet malignus ſpiritus, nedum om
nia. Nec opus habuiſſet eundem a pinnis tem
pli deducere in locum alium, ſi hoc tantum
modo ejus oculis ſubjicere voluiſſet. Et glo
ria Imperii Romani ex gloria Procuratoris uniu
provinciæ non magis intelligi poterat, qvam va
ſtitas urbis Romæ ex gurguſtio. Omnis, nun
qvam idem denotat, qvod unus. Nec exem
plum ullum vel ex Sacro vel ex Profano Scri
ptore proferre potuit Auctor Doctiſſ. hujus no
tationis. Et qvanta religione & circumſpe
ctione opus eſt, ne occaſionem demus Ponti
ficiis, Socinianis &c. in explicanda S. S. ſuum
ſectandi potius ſenſum & arbitrium, qvam Spi
ritus S. (3.) Ejusdem, *de ætate Apologetici Ter tulliani, & initio perſecutionis Chriſtianorum ſub Se vero*, Helmſt. 1724. Opuſculum Chronolo
gico-

...-Hiſtoricum magna diligentia & doctrina, ...genio elaboratum. In qvo id agit Auctor ...tiſſ. ut oſtendat Tertulliani Apologeticum A.C. CXCVIII. eſſe exaratum. Chriſtiano-...ve perſecutiones ſub Severo jam dum cæ-...e, ante Imperatoris edicta, & id etiam Ter-...iani locis qvibusdam confirmari poſſe.

XCVIII.

Joh. Martini Schamelii Numburgum literatum, ...ſiæ 1727. Non defuit materiæ Auctor, qvi ...ltum, & fere nimium diligentiæ in ea ex-...ienda conſumſit; Sed defuit Auctori mate-...s. Nam qvemadmodum in ambitu vitæ ...ſtræ multa ſunt, pauca delectant, & pau-...ra pariunt admirationem; Ita in Hiſtoria li-...aria loci cujusdam multa ſe inſinuant, ſed ...rpauca ex iis ſunt memoratu digna. Sane ...hac rerum literariarum Numburgi geſtarum ...ie multæ ſunt minutiæ. Et in Doctorum ...talogo plures thyrſigeri, qvam Bachi. Dele ...im qvinqve vel ſex nomina, & habebis e-...chum Virorum non admodum celebrium in ...publica literaria. Qvo ipſo tamen laudibus ...ctoris nihil decerpitur.

XCIX.

Martini Hanckii, de Sileſiis indigenis erudi-..., Lipſiæ 1707. (2.) Ejusdem, *de Sileſiis ...ienigenis eruditis*. Eodem. Ibidem. Ornamen-...m noſtræ tempeſtatis fuit Hanckius, Vir Hi-

ſtoriam Civilem, Eccleſiaſticam, & literariam ita aſſecutus, ut pauci, & in rerum Sileſiacarum cognitione nemini ſecundus. Diligentia exqviſita, & ſummo ſtudio præditus. Apparatu etiam librorum editorum & ineditorum affluenter inſtructus. Facultate apte, diſtincte & ornate dicendi armatus. Uſqve ad A. C. 1197. Sacerdotes in Sileſia, Bohemia, Polonia, nemine prohibente uxoratos fuiſſe, ſcribit C. 3. §. 8. p. 13. Tum Literas in Sileſia ab Anno ante C. N. 333. uſqve ad A. C. 965. fuiſſe nullas; Ab anno Chriſti 965. uſqve ad Annum Chriſti 1165. aliqvas; Ab A. C. 1165. uſqve ad A. C. 1550. aliqvantulum adoleviſſe docet. Atqve hoc temporis ſpatio vixiſſe Martinum Strepum cognomine vulgari Polonum, cujus uberiore ſermone perſeqvitur vitam, mortem, Scripta, ſed oratione non attingit, ejus Compendium MSCtum qvod eſt apud nos, in membrana exaratum, & hac ratione ineditum, ſub hac inſcriptione, *Incipiunt excerpta de geſtis Romanorum Pontificum & Cæſarum, per fratrem Martinum Ordinis Prædicatorum.* In qvo tamen exulat, Hiſtoria de Johanna Papiſſa p. 151 Qvæ integra extat in Chronico hujus Martini MSCto membranaceo optimæ notæ, in Bibliotheca Z. C. ab Uffenbach olim obvio, qvod ipſe teſtatur in Bibliothecæ Tom. 3. N. 120 p. 103.

C.

M. Andreæ Davidis Caroli Würtenbergiſche Unhuld, h. e. *Apologia Theologorum Würtenbergenum contra accuſationes God. Arnoldi*, Ulm 1708. De qvo opere copioſe diſſeruimus in Catalogo Bil. Theol. p. 152.

CI.

Joh. Dav. Koelerus, *de Bibliotheca Caroli M.* Aorfii 1727. Eginhartus in Vita Caroli M. C. 31 p. m. 114. mentionem facit Bibliothecæ a Crolo M. congeſtæ, & poſt obitum relictæ, qem locum erudita animadverſione illuſtrat M Frid. Beſſelius, & poſt eum Auctor hujus Cmmentationis doctiſſimus J. D. Koelerus, qi non cubilia tantum, ſed & omnia leviter peſſa veſtigia diſcutit, ut cujus commatis fuer Bibliotheca Carolina, qviqve in ea fuerint liri Theologici, Juridici, Medici & Philoſopici, inveniat. Et licet pleraqve, qvæ pronit, conjecturis tantum & divinationibus conſent, omnia tamen ſunt pererudita & perjucnda, & ad illuſtrandam Hiſtoriam literarm ævi Carolini accommodata, & conducilia.

CII.

Valentini Henrici Vogleri Diſſertationes Qvinqe de ſtudiorum hodiernis corruptelis earumqve cauſis,

ſis, Helmſtadii 1672. Laudibus condecora ſunt hæ Diſſertationes a Dan. Georg. Morhof in Polyhiſt. L. 2. C. 3. p. 366. Et dignæ ſu etiam qvæ accurate & ſtudioſe lectitentur, incorruptam latini ſermonis ſanitatem, & di poſitionis venuſtatem, & obſervationum v riarum oportunitatem & utilitatem. Cauſas co ruptelarum in ſtudiis hodie obviarum doc eſſe primum neglectum delectus ingeniorun & προθυμίας, qva qvisqve ad hoc vel illud ge nus literarum ducitur. Tum contemtum lir gvæ Græcæ & Latinæ, & vilipendium veterun & ignobile novitatis ſtudium. Tandem do centium obſcuritatem, μετάβασιν εἰς ἄλλο γένος diſcordiam &c. Qvibus morbis qva ratione me dicinam facere qveamus, utinam ſimul adjeciſ ſet Vir doctiſſimus.

CIII.

M. Frid. Boltz. Diſcurſus Academicus, de cauſis jacturæ literariæ, Wittenbergæ 1717. Diſcurſus Auctoribus optimæ notæ non eſt ſermo, aut oratio, ſed curſus incertus, anceps ambiguus. Cujus commatis an hæc Auctoris ſit Diſſertatio iis definiendum relinqvimus, qvi ſunt ſolertioris acuminis, & excellentiore facultate odorandi pollent. Nobis ſane videtur mirum qvantum extra oleas vagari, & a cancellis, qvibus ſe circumſcripſit, diſcedere, ex rivulis etiam tantum hauſiſſe ſua, non ex fontibus. Et ſi qva ex ingenio ſuperaddidit, ea eſſe

eſt perpauca, & pervulgata, & parum concinne etiam allata.

CIV.

Vita Selectorum aliqvot Virorum, qvi doctrina, dignitate aut pietate inclaruere, Londini 1681. Viginta ſunt Biographiæ Virorum doctrina & dignitate illuſtrium, qvæ hoc volumine continentur. Atqve has, a diverſis Auctoribus ſcriptas, in unum conduxit Gvilielmus Bateſius. Vir idem non admodum clarus in civitate eruditorum; Nec de ordine ſolicitus in hac Sylloge; ſine tamen hoc inſtituto de re literaria meritus, & a collectoribus Actorum eruditorum 1682. p. 12. in ordinem redactus. Qvi has vitas commode in tres claſſes diſponi potuiſſe docuerunt. Atqve in *prima* collocari, Principes ac Viros nobiles; In *ſecunda* Eccleſiaſtica dignitate conſpicuos; In *tertia* Viros ob rem literariam maxime celebres. Atqve in his annalibus Biographicis præ cæteris lectu dignos videri vitam Hieronymi Savanarolæ, Joh. Pici Mirandolæ, Petri Bembi, Deſiderii Eraſmi, Jul. Cæſaris Scaligeri, & Hugonis Grotii. In qvo liceat nobis ac iisdem diſſentire. Qvibus vita Joh. Vincentii Pinelli p. 322-378. obvia, & a Dominis Collectoribus ne tacta qvidem, omnibus aliis videtur anteferenda. Auctor eſt Paulus Gualdus Patritius Vicetinus, qvi XX. & amplius annos familiariſſime uſus Pinello omnium arcanorum ejus fuit conſcius, (p 377.) eorum cum primis, qvæ ad rem literariam ſpectant. Qvæ

& omnia liberali manu ſpargit in hac Comme
tatione, narratqve Sectione *prima* qvantope
Pinellus eruditionem, eruditosqve amarit, q
conatu in ſcientias incubuerit, qvo delectu n
bilium ingeniorum monumenta conqviſiver
qva demum via pervenerit ad faſtigium imme
talitatis. Altera deſcribit mores ejusdem, a
miqve ornamenta, tum vitæ cultus, nobiliu
qve inſtitutorum rationes, qvibus ipſe, qvo
vixerit laudatiſſime uſus ſit. Sexcenta hic leg
notatu digniſſima de Pinelli ratione vivendi, ſt
dendi, converſandi, ratione libros conqvire
di, iisdem utendi &c. Qvibus omnibus ſubn
xum eſt luctuoſiſſimum Bibliothecæ Pinellian
fatum, dignum qvod omnibus, qvi βιβλιομαν
laborant, innoteſcat, ut tanqvam in ſp
culum inſpiciant in iſtud, & ex eo ſuma
exemplum ſibi. Nobis ſane hic tragicus caſ
concitavit animum. Atqve hæc omnia ita pe
ſecutus eſt Gualdus, ut iis, qvi Virorum er
ditorum condunt Hiſtorias exempli loco e
qveat. Sane ex hoc ungue cognoſcimus le
nem, & inde rationem ducimus, qvid ille
Pinello tradidiſſet, ſi, qvæ fati iniqvitate ſu
tracta ſunt ſubſidia, ſchedæ, adverſaria, in
ces librorum, Epiſtolæ Doctorum Virorum a
Pinellum ſcriptæ, ſuppellex notarum, obſerv
tionum, & Bibliothecæ Pinellianæ uſus, aliaqv
illi non fuiſſent erepta.

CV.

Thomæ Smithi Vitæ quorundam eruditiſſimo-m & illuſtrium Virorum, Londini 1707. Qvas hoc faſciculo legendas exhibet eruditorum tas Auctor,non ſunt,ut Bateſius collegit,tantum aliis elucubratæ,ſed qvas ipſemet arte ſua & inuſtria adornavit & expolivit. Omnesqve tales nt, qvales eſſe debent virorum doctorum Hioriæ, rebus ſelectis, & ad rem literariam ilaſtrandam & augendam ſpectantibus, refertæ. Eminet tamen in iis, & velut ſtella primæ magniudinis, in hac Sphæra fulget, Vita Jacobi Uſerii Archiepiſcopi Armachani, & totius Hiberiæ Primatis, multis nominibus illi Biographiæ præferenda, qvæ de eodem Uſſerio extat in Baeſio. Hæc enim multo eſt copioſior, & exactior, & luculentior. In qva non omittit Auctor memoranda, nec memorat omittenda. Nec laudes hujus Herois exprimit tantum, ſed & maculas. (p. 106.) Et qvod maximum hujus lucubrationis eſt ornamentum, ſcripta Uſſerii omnia in ea accurate enumerantur, non ut in Bateſio, in qvo ad calcem projecta nuda eorum leguntur nomina. Sed deſcriptioni vitæ ita intexta, ut, qvo tempore & loco, & qva occaſione qvodvis concinnatum ſit, appareat. A qvo utinam omnes ii exemplum caperent, qvi nomina eruditorum ſcriptis celebrare, eaqve chartis victuris commendare allaborant.

CVI.

CVI.

J. A. Schmidii Archyta Tarentinus, Jen 1683. (2) *Ejusdem Aratus*, Ibidem 168 (3.) *Ejusdem Archimedes*, Ibidem 1683. (4 *Ejusdem Anaxagoras & ejus Phyſiologia*, Ibidem 168 (5.) *Ejusdem Hipparchus, Theonæ, & docta Hyp. tia*, Ibidem 1689. (6.) *Ejusdem Dædalus M chanicus celebris*, Ibidem 1687. (7.) *Ejusde Anaximenes & ejus Phyſiologia*, Ibidem 1689. D qvibus J. L. Moshemius in Programmate in exe qvias Auctoris p. m. 39. J. A. Schmidius Jen opes doctrinæ & ingenii effudit, docuitqve cur applauſu, ac Diſputationes edidit, habuitqve fre qventiſſimas, qvarum paucæ tantum extan typis iterum vel uno volumine excuſæ, plure vero, qvod qverimur, latent, utut florentis hi primæqve induſtriæ fœtus, ab utilitate ſua no minus, qvam a jucunditate materiarum, ſtili qve brevitate qvam ſemper amavit, æqve ſi ubiqve commendent, &, ut ſolent talia, anno rum decurſu ſepeliri, ita nobis hodienum ſuper ſint, ut vix ac ne vix qvidem de nomine conſtent Hactenus Moshemius. Et ſane dolendum eſt multas ex Diſputationibus hujus Polyhiſtoris an norum decurſu, civiumqve in Republ. literari deſidia dicam, an invidia? Ita eſſe ſepultas u earum raro admodum fiat mentio, etiam apud eos qvi Hiſtoriæ Philoſophicæ Scriptores ex in ſtituto enumerandos ſibi ſumunt. Cum tamen exqviſitiſſima cura, eaqve arte & doctrina elu cubratæ ſint, ut conqviri omnes, & recudi

& ianu ſolicita ab iis verſarimereantur, qvi Hi-
ſtc am literariam non vulgari loco habendam
eil norunt. (8.) *Corn. Diet. Koch de Ariſtotele in ummo aureo*, Helmſtadii 1703. De num-
m in honorem & memoriam eruditorum cuſis
ag nus in idea Syſtematis antiqvitatis literariæ
p. 60. ſeq. Et in ea luculentam Girolami
O iati mentionem facimus cujus, extant illu-
ſtr im Philoſophorum & ſapientum effigies ab
ec um numiſmatibus extractæ A. C. 1567. in
4t ſine mentione loci. Qvas & Auctor in hac
D tribe commemorat his verbis: Habemus il-
lu rium Philoſophorum & ſapientum effigies ab
ec um numiſmatibus extractas, ab Anonymo
V netiis 1583. in fol. excuſas. Sed non vide-
tu viſu ſenſiſſe hanc Syllogen. Siqvidem & in
e extat Ariſtotelis imago, cum hac Epigraphe:
A ſtoteles Stagirita claruit Olymp. 103.

Magnus Ariſtoteles cauſas exqvirere rerum,
Sed qvam naturæ cauſa ſecunda patet.

Cujus rei mentionem non intermiſiſſet, credi-
m s, ſi oculis uſurpaſſet. Et qvem in hoc pro-
g mmate illuſtrandum ſuſcepit de Ariſtotele
n mmum aureum, ita comparatus eſt, ut ma-
x nam de nihilo Auctor videatur ſcripſiſſe Hi-
ſt riam. Plane enim confictus videtur index
il MSCtus nummorum aureorum, argenteo-
r n & æreorum, qvem in manus ſuas incidiſſe
ſc ibit. Confictus etiam nummus ipſe, & plera-
q e qvæ de eo affert, vicinitate nulla ad eum
p rtinent. Et qvæ pertinent conjecturæ ſunt,

&

& ſuſpiciones, & ex voluntate orti ſermones p
tius, qvam veritate. (9.) *M Joh. Gvil. Be
gerus de Libanio*, *Diſputatio prima*, Wittenbe
1696. (10.) *Ejusdem Diſputatio altera de Lib
nio*, Ibidem 1698. Diſputationes appellat A
ctor has duas Eclogas, qvæ declamationes ſu
potius. In qvibus de vita Libanii perpauca l
guntur; De ſcriptis autem ejus plane nihi
(11.) *M. Friederich Mentz de Vita & Geſtis P
trocli Martyris*, *Suſatenſium Patroni*, Lipſi
1712. Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ particula no
perfunctoriis animadverſionibus illuſtrata. (12.
Luciani Samoſatenſis vita græce, Helmſtadii 166
Auctor hujus deſcriptionis eſt ipſe Lucianus, i
cujus Operibus legitur Tomo I. p. 1. ſeq. Egre
gie autem falleris, ſi putas vitam Luciani in e
contineri, ſiqvidem aliud nihil exhibet, qvam ex
poſitionem ſomnii, qvo motus a ſtatuaria, cu
a patre deſtinatus erat, tranſiit ad παιδεία
ſive eruditionem. Vitam autem Luciani con
cinnarunt Gilbertus cognatus Nozerenus, &
Jacobus Zwingerus Medicus Baſileenſis, eæqv
præmiſſæ ſunt ejus operibus edit. Baſileenſi
Henric. Petrinæ 1563. IV. Vol. 8. Extatqv
præterea vita Luciani ſcripta a Joh. Bourdelotic
qvam notis illuſtravit J. A. Fabricius inſeruitqv
Biblioth. græcæ L. IV. C. XVI. p. 485. ſec
(13.) *Ægidius Strauch de Chriſtianiſmo Seneca*
Wittenbergæ 1668. (14.) J. *A. Schmidius de
Seneca ejusqve Theologia*, Jenæ 1686. Uterqv
Strauchius & Schmidius inqvirunt in Theologiam
Senecæ, eamqve ſumtis ex ipſo Seneca colori
bus ad vivum exprimendam ſatagunt. Et uter
qv

ſane multum induſtriæ ad Meletema ſuum ficiendum contulit. Uterqve de perſona, ptis & doctrina Senecæ ſtudioſe egit. Uterq: Theologiam hujus Philoſophi exqviſite disc ſit. Hac tamen differentia, ut Strauchius, e n non fuiſſe Chriſtianum, probaverit. Schmid s autem, eum non fuiſſe pure Ethnicum. Atq e hic etiam copioſius perſecutus eſt hoc arg mentum qvam Strauchius. Majorem qvoq e librorum & eruditionis apparatum oſtentat c am ille. (15.) *M. Chriſt. Fried. Lentz Hiſto-r Petri Rami*, Wittenberg 1703. Thomam F eigium primum eſſe qvi vitam Rami deſcripſe-r , diſerte tradit Auctor §. 2. p. 4. Sed fal-l ci perſuaſione a veritate abductus eſt. Theo-p ilus enim Banoſius jam ante Freigium Rami H ſtoriam literariam monumentis commenda-t m A. C. 1576. Rami Commentario de religio-n e Chriſtiana, Francofurti apud Andream Wi-c ietum in 8vo impreſſo, præmiſit, ea diligen-t a & arte elucubratam, ut Lenzianam hanc Hiſt oriam multis partibus prævertat, ſive rerum d gnitatem ſpectes, ſive ſtructuram, ſive oratio-n is formam, lineam & colorem. (16.) *M. lricus Junius de Joh. Kepplero ejusqve ſcriptis edi-t s atqve ineditis*, Lipſiæ 1711. Vide ſupra Vo-l m. LI. in qvarto N. 17. (17.) *Jacobus Burck-ard de Joh. Reuchlini, Rud. Agricolæ & Joh. Trit-hemii Epiſtolis ab olivionis injuria vindicandis.* Wolfenbütteli 1714. Hoc conſilium jam pri-em dedit Mr. de Sainjore, h. e. Richard Si-mon in Bibliotheca Critica P. 4. Lettre 21. p. 67. ſeq. Neqve id omnino reprehendendum.

Verum

Verum & hoc ſimul recogitandum eſſe arbitr
mur. 1) Eas omnes, licet rariores ſint, attam
jam eſſe editas. 2) Non ita abundare rerum ei
ditarum, & ſelectarum, & hodie ignotaru
copia, prout perſuademur. 3) Dictione non a
modum caſta concinnatas, ſi literas Agrico
exceperis. Cujus genus dicendi minime vulg
re, ſolidum, nervoſum, elaboratum, compo
tum, qvod reſipiat Qvintilianum in eloqvendo.
deoqve conſultius videri nobis, ſi optima qvæq
ex iis enotarentur, & in publicum emittere
tur. Et editarum loco ederentur Epiſtolæ i
editæ. Qvarum adhuc magna moles in ſcrin
eruditorum deliteſcit. Et ſunt apud nos The
dori Bezæ, & Auguſtini Puchneri & aliorum no
nullæ. Et integra ſeſqvicenturia a Caſparo Pe
cero A. C. 1587. 1588. 90. 91. 92. 93. 9
97. 1600. ſcriptarum. Qvæ omnes except
paucis, latino idiomate ſunt exaratæ, miſſ
qve ad Principes Anhaltinos. Ex qvorum etia
Archivo, qvod Berenburgi eſt, ſunt deſcript
Mendoſe qvidem admodum, idqve Amanuen
vitio; Sed ita tamen ut a Lectore literarum no
imperito ſphalmata facile poſſint tolli Et qv
in ſchedis ipſis occurrunt ἀξιομνημόνευτα,
illuſtrandam civilem, Eccleſiaſticam & Hiſt. l
terariam commode adhiberi. (18) *Programm
memoriæ D. Heinrici Wideburgii conſecratum*, Helm
ſtadii 1696. (19.) *Programma in funere Hein
rici Meibomii*, Helmſtadii 1700. (20.) *Pr
gramma in exeqviis Matthiæ Waſmuthi*, Kiloi
1714. (21.) *Programma in funere Andreæ Hon
bur*

..., Helmſtadii 1714. (22.) *In funere M.* ...*fried Hoffmanns, Leich-Predigt, Trauer-Rede* ...*Programma*, Budiſſin 1713. (23.) *In Obitum* ...*ſtophori Schraderi Oratio*, Helmſtadii ...o. (24.) *Memoria Friderici Beckii*, Witten-...æ 1703. (25.) *Vita Urbani Pierii*, Bran-...5. 1714. (26.) J. *G. Leuckfeldii Hiſtoria Cy-*...*Spangenbergenſis*, Qvedlinburg. 1712. Vide ...a Vol. 87. N. 87. (27.) *Ejusdem Hiſtoria* *Spangenbergenſis*, Ibidem 1713. Vide Vol. N. 88. (28.) *In funere Conradi Carpzovii*, ...æ 1658. (29.) *Joh Tobiæ Majoris Oratio au-*...*lis*, Jenæ 1646. (30.) *M. Gottlieb Wernsdorff* ...*Fanaticis Sileſiorum*, Wittenb. 1703. (31.) *Elias Geisler de Symbolis*, Lipſiæ 1694.

CVII.

Jacobi Seguerii Oratio Romæ habita in Sacello ...*tificio ad Vaticanum in funere Heinrici IV. Regis* ...*iſtianiſſimi*, Romæ 1610. Rara, ad imaginem vete-...n adornata & Auguſtæo Seculo digna, (2.) *Aca-*...*iæ Ultrajectinæ inauguratio, una cum orationibus* ...*uguralibus*, Ultrajecti 1636. (3.) *Alexandri* ...*ri Oratio Panegyrica in Calvinum*, 1648. Vir in ...lo genere honeſtarum artium indoctus eſt Ale-...ıder Morus, Qvi eloqventiæ humanæ floſculos ...teſſeras & phaleras deſpicatus, gravi, ſacro, ...ıſentaneo & appoſito ſermone loqvitur. Et ...ımis Calvinum laudibus exornat, ejusqve ...ctrinam, vitam, ſcripta, dicta & facta, & ...icqvid eum Auctorem habet, contra Grotium ...tur. Fati nomen eundem ne qvidem uſur-

 paſſe,

paſſe, nedum ortam ex cauſarum ſerie nece
tatem, (p. 74.) Calvinum non fuiſſe Serveti
uſtorem, ſed Servetum Anti-Chriſti admi
ſtrum. (54. 67. 69.) Non Sorbonicis, non l
theranis ſatisfeciſſe, a quibus hæreſeos accuſ
& Arianismi, ſed virtutes ejus citra calu
niam arrodi non poſſe. (52.) Tres Triumvi
rum præfationes *Thuani* ad Hiſtoriam ſuam,
ſauboni ad Polybium, *Calvini* ad Inſtitution
inter decora noſtri Seculi debere putari. (2
Ejus Commentarios in utriusqve Teſtamenti
bulas a nullo ad huncusqve diem Scriptore c
qvari potuiſſe. (16.) Inſtitutiones Chriſtia
Opus eſſe immortale, cujus pretium ac digni
ab omnibus agnoſcatur, adeo ut nihil pret
ſius ab Apoſtolorum ævo, ad hoc usqve lite
& memoriæ mandatum eſſe perhibeatur, ac t
to feratur diſticho, qvodqve Vir illuſt
Claudius Salmaſius auctoritate ſua firmatum v
luerit, cum in aureo contra Grotium libel
malle ſe, dixerit, Optio ſi daretur, vel un
inſtitutionis Opus, qvam qvæcunqve
Grotio ſcripta ſunt. (11.) In qvodvis pign
ſe certare audere, judicibus etiam iis, qvi t
ab antiqvitate pendent, ſi qvid ſupereſt inge
ſanguinis, ſi modo Calvinum poſt Chryſoſt
mum & Auguſtinum tertium eſſe ignorent, ſ
ut primum renuncient, & ſolam ejus in Pſ
mos præfationem, nunqvam ſatis laudatam,
lidis aliorum lucubrationibus anteponant. (13
Apocalypſin Calvinum non attigiſſe, & n
attingendo pulcherrimum in eam Comment
rium dediſſe. (13. 49.) Libros Grotii de An

Ch.

iſto Spiritu ejus plenos, & votum pro pace
:itu Chriſti vacuum, & in Annotationibus in
&. N. T. multa ineſſe Anti-Chriſto valde
pitia. (67.) Et dignum Grotium qvi Theo-
ica tractaret, niſi tractaſſet. (p. 74.) (4.)
onius Matthæus de annulo, Ultrajecti 1639.
]va oratione eſt terſum & purum & expedi-
n loqvendi genus. Nec poterat alio ſermo-
uti Auctor, niſi voluiſſet eadem menſura,
a erga alios uſus erat, ipſe rependi. Siqvi-
n in Collegio Juris fundament. Diſput. XII.
roll. Veteres JCtos eloqvio alias præſtantiſſi-
s ſub cenſuram vocat, & Priſcianum aliqvan-
in Jure vapulare contendit, eoqve refert,
od adjuvavi pro adjuvi L. V. §. 10. de *his qvæ*
indign. Præſtavi pro præſtiti L. XXXVI. §. 1.
hæredit. petit. Tolliſſe pro ſuſtuliſſe L. III. §. 4.
acceptil. Fodiri pro fodi L. 72. §. 2. de U O.
ſidiaverint pro inſidiati ſint, L. 28. §. 11. De
ſen. ſtrixerint pro ſtrinxerint in L. 1. ad Leg.
orn. de Sicar. Fluerat pro fluxerat, in L. 56.
A. h. C. Dixerint JCti. (5.) *Ant. Æmilii*
Civili ambitione oratio, Ultrajecti 1640. (6.)
uſdem Oratio in obitum Henrici Renerii PP. in A-
demia Ultrajectina, qvi cum Renato des Cartes
xit conjunctiſſime, abdita naturæ & cæli extima
netrare ab eo edoctus, Ultrajecti 1639. (7.)
rolus Dematius de Eccleſiæ Dei ædificatione ſerio
omovenda, Ibidem 1640. (8.) *Frid. Spanhe-*
ius de officio Theologi, Lugduni Bat. 1643.
) *Paulus Bogislaus de Orzechow Orzechowski*
anegyricus poſt Bredam expugnatam, Bredæ 1643.
o.) *Lambertus Barlæus de Græcarum literarum*

præſtantia & utilitate, Lugduni Bat. 1642. (1 *Adrianus Heereboordus de recta Philoſophice diſ tandi ratione.* (12.) *Specimen tum inſcitiæ tum n litiæ in calumniis Steuartii furibundi & Revii iracu di per* Philaletium *Eleutherium*, 1648.

CVIII.

Joh. Heinr. Meibomii *Mæcenas, ſive de C. C nii Mæcenatis vita, moribus & rebus geſtis*, Lu duni Bat. 1643. *Primus* eſt Joh. Heinr. Me bomius qvi de Mæcenatis vita, moribus, & i ſtitutis ex inſtituto commentatus eſt, nec r qvisqvam ex Græcis vel ex latinis Scriptoribu qvi nomen hujus Viri ante eum celebrandu ſuſceperit, licet tantus eruditorum tutor, fa tor, & fotor fuerit, ut in proverbium abier Nam qvi a Joh. Paulo Martyre Rizo lingua C ſtiliana ſcripta eſt Hiſtoria Mæcenatis, non fidem ſcripta eſt, ſed ad vitam tantum, ut X nophontis Cyri Pædia. Hæc autem ex optim Hiſtoriæ monumentis eſt collecta, & ita apricum producta, ut loca ſexcenta veteru ſint illuſtrata, mores antiqvorum recluſa, arcana literaria & civilia reſerata. Virtut etiam Mæcenatis in theatrum productæ, & v tia ejus varia ſimul contrectata, habitus laxi & diſtinctus, caput palliolatum, mollities inceſſu, gemmarum, unionumqve ſtudium, hiſtriones, paraſitos, & pueros amor, tu adulteriorum inſimulatio, ſtilus deniqve a mo litie nunqvam abiens, ſed congruens vitæ co generqve. (p. 119-141.) Ipſa etiam Epicu

ſc

ries ; (p.31.) Sed molliori brachio, prout ſolent qvi laudes alicujus malunt volitare per ora virum , qvam maculas.

CIX.

Procli Philoſophi Platonici vita, ſcriptore Marino Neapolitano, qvam altera parte auctiorem primus edidit J. A. Fabricius, Hamburgi 1700. Procli Diadochi vitam a Marino Neapolitano Græce ſcriptam cum verſione latina primus edidit Gvil. Xylander, Tiguri 1558. 8. Sed mutilam & dimidia parte truncatam. Atqve hoc Catone contenti eſſe debuerunt eruditi usqve ad A. C. 1700. qvo J. A. Fabricius eandem edidit integram, ab H. V. Schertzero, Theologi celeberrimi τοῦ μακαρίτου filio, acceptam. Et ſi talis fuiſſet, Proclus, qvalis in his tabulis deſcribitur, Virtutibus non tantum naturalibus, & moralibus, & civilibus, ſed & theurgicis & ſublimioribus, qvæ in purificatione & contemplatione verſantur, ita præfulgens fuiſſet, ut qvi maxime. Sed Apollonii Thyanæi fabulam reduxiſſe denuo Marinum in theatrum credas, ut Chriſtianos moleſtia afficeret. Siqvidem res ejusmodi narrat, ut iisdem adjungi fides nullo modo poſſit v. g p. 15. 57. 63. 72. 78. Eximium tamen antitiqvitatis monumentum hoc eſt, ut recte judicat Fabricius in Prolegomenis. Et ipſa hæc Prolegomena ſunt eximia.

CX.

Antonii Panormitæ de dictis & factis Alphon. Regis Arragonum & Neapolis libri quatuor, cum Æneæ Sylvii collectis & Scholiis Jacobi Spigelii, Witenberg. 1685. Si, quæ in *ana* deſinunt ſcripta, jam eo tempore fuiſſent uſu recepta, inſcriptum fuiſſet forte hoc opuſculum *Alphonſiana*, usqve adeo non eſt diſſimilis argumenti, & ſtructuræ. Mixta qvadrata rotundis. Acuta tamen multa in eo & perſpicacia, cum jucunditate & utilitate legenda. Vir enim naris purgatæ erat Alphonſus, apertæqve & regiæ prorſus ingenuitatis & bilis, qvi rem facile perſpicere, & orationem rotunde & oportune pronunciare, & mala aurea in cælaturis argenteis apponere didicerat. Ex Auctoribus claſſicis præcipue magni fecit Senecam L. 1. N. 31. p. 30. Legendo Curtium ægrotus, factum eſt ut ad priſtinam valetudinem virtutemqve revocaretur L. 1. N. 42. p. 33. Gloriatum eundem, Panormita ſcribit L. 2. N. 17. p. 48. qvod Biblia qvater & decies cum Gloſſis & Commentariis perlegiſſet. Proinde illa memoria ita tenere, ut non ſolum res, ſed & verba etiam ipſa pluribus locis ſine ſcripto redderet.

CXI.

Hieronymi Cardani Somniorum Syneſiorum omnis generis inſomnia explicantes Libri IV. Qvibus accedunt ejusdem de Libris propriis, de curationibus, & pra

dictionibus, *Neronis Encomium*, *Geometriæ Encomium &c.* Baſileæ 1652. Synefius Cyrenæus circa initium Sec. V. fama inclitus Somniorum interpretationem non in ultima eruditionis parte habuit. Atqve ipſemet librum de inſomniis ſcripſit, teſte J. A. Fabricio in Bibl. Gr. L. V. C. 12. p. 225. Atqve hinc Auctori hæc interpretamenta *Somnia Syneſia* appellare placuit (vid. p. .) Qvorum initio conſcripſit libros X. qvos A. C. 1561. reduxit ad qvatuor. Et mirandum eſt, ſcribit, (de libris propriis p. 16.) tot ac tanta tam paucis chartis poſſe comprehendi, ſed plura in iis contineri, qvam in fronte ſit repoſitum. Qvod lectori definiendum relinqvimus. Qvod vero ad Commentationem de libris propriis attinet, cujus cauſa potiſſimum hoc volumen huc advocavimus, illa ad imitationem Galeni & Erasmi confecta eſt, qvi ambo librorum ſuorum Catalogum conſcripſerunt (p. 23.) varia autem ab A. C. 1537. usqve ad A. C. 1560. auctius, & tandem ad hanc rationem perducta. Lectu jucunda propter ſcriptorum varietatem, & ſtupendam multitudinem, & multiplices fortunæ caſus, qvibus inde a tenero ungue Cardanus fuit obnoxius.

CXII.

Joh. Simonis Franci de Lichtenſtein Memorabilium virorum illuſtrium & clarorum in Patria &c. Francofurti 1689. (2.) *Zeugniſſe vornehmer Theologorum, von Martini Buceri Unbeſtändigkeit in der Lehre*, ſine loco 1696. (3.) *Joh. Simonis Franc.*

von Lichtenſtein Anhang an die glaubwürdige Zeu
niſſe vornehmer Theologorum &c. Francofurt. 169

CXIII.

Conr. Sam. Schurtzfleiſchii Introductio in no
tiam Scritoprum MSCta. Qvæ Iſagoge jam pr
dem MSCta pererravit rempublicam literariar
Et a Joh. Mollero in Diatribe de Helmoldo § 2
velut inedita eſt laudata. Et licet proxime el
pſis annis plura ſub Schurtzfleiſchii nomine ſu
impreſſa, qvæ ad notitiam Scriptorum comparar
dam pertinent. Elogia Scriptorum illuſtrium, El
gia & judicia florentis olim Scholæ C. S. Schurt
fleiſchii, Notitia Scriptorum librorumqve va
argumenti, Introductio in notitiam Script
rum &c. huic noſtro volumini tamen man
ſuus honos. Et tantum abeſt ut editis illis ejusde
minuatur pretium, ut potius augeatur. Pl
nius enim eſt, qvam ea omnia exempla qvæ a
huc e prelo egreſſa ſunt. Meliori etiam ordi
diſpoſitum, & candidioribus judiciis reſperſu
Multis qvidem mendis commaculatum, idq
eorum vitio, qvi deſcribendi laborem in ſe rec
perunt; Sed qvæ ab eo facile poſſunt emenda
qvi fecilioris eſt cerebri. Et nos ante XXX.
plures annos ſexcenta eidem in margine adſci
pſimus Sholia. (2.) *Danielis Georgii Morho*
prælectiones privatæ de Scriptoribus Theologi
MSCtæ. In qvibus de Thelogia naturali tantu
& Biblico-Exegetica, Thetica & Polemic
nec de his ipſis plene ſatis aut accurate diſſe
Auctor, plurimisqve indiget ſupplementis, j

di

Joh. Mollero in Præfat. Polyhiſtori Morhof. præmiſſa §. 13. p. 19. Attamen hoc habit exſcriptæ ſunt in Polyhiſtore Tom. 3. C. V. p. 2 ſeq. ſi modos qvosdam loqvendi excepe- cis in qvibus MSCtum noſtrum diſtat ab edito.

CXIV.

Joh. Erneſti Hausmanni Notitia de Bibliothecis Hannoveranis, Hannoveræ 1725. Tres ſunt in urbe Hannoverana Bibliothecæ, qvas Auctor vocat publicas, & qvarum imaginem hac Commentatiuncula delineandam ſuſcipit. 1) *Ægidiana* vetus & nova p. 15-19. 2) *S. Crucis* p. 19-23. 3) *S. Johannis* p. 24-27. Nec omnino nihil egit in hoc Schediasmate, aut inutiliter operam ſuſumſit ſtudium. Sed tantum abeſt ut eorum, qvi librorum amore flagrant, ſitim extinxerit, ut potius incenderit & imflammaverit. Docet enim M. Joh. Ant. Strubberg in Hiſtoria reformationis Hannoveranæ p. 187. not. ** in Bibliotheca Ægidiana eſſe Codices qvi uberiorem deſcriptionem promerentur. *Es hat zwar der Herr Paſtor Hausmann von der Ægidien Bibliotheqve Nachricht gegeben. Ich weiſs aber nicht woher es kommen, daſs ſolche ſo gar kurtz und unvollkommen gerathen. Da es gewiſs, daſs in derſelben ſo ſehr viele rare Codices, die bald nach der Erfindung der Druckerey in dem* XV. Seculo *ſind gedrucket worden. - - Ich könte derjenigen, Werke ſo vor der Reformation Lutheri heraus kommen, und hie vorhanden, wohl über 200. Stück anführen, welches denen ſo die* Codices, *die* proxime

poſt typographiam inventam *gedruckt*, *ſo ſor-ſältig aufzeichnen*, *wohl nicht unangenehm ſeyn* würd *Ich muſs aber ſolche* Recenſion *bis auf eine and* Zeit *verſparen*, *oder gar einem andern überlaſſe* Qvod autem eſt ad MSCta ad Biblioth. S. Cr cis ſpectantia qvorum Catalogum Hausmann p. 22. exhibet, tanti ea non ſunt ut magnam admirationem nobis movere veleant. Sic enim Strubbergus l. c. p 218. not. *** *Herr Paſto Hausmann hat von der* Bibliotheqve *an der Creutz Kircke mit mehrern gehandelt. Es iſt auch ein be ſonderer* Catalogus in 4to *davon gedruckt. Wa aber die* MSCta *betrifft*, *davon der Hr. Hausman p. 22. den* Catalogum *mitgetheilet*, *und in dieſe* Bibliotheqve *ſich befinden ſollen*, *ſo ſind die Tit wohl* ſplendide *genug*, *und dürfften manchen Lieb haber der Gelehrſamkeit eine Begierde machen*, *auch desfals nach Hannover zu reiſen*, *aber wenn er di Schrifften ſelbſt wird anſehen*, *ſo wird er bald wahr nehmen*, *daſs viele Blätter*, *aber wenig Materi darinn zu finden*, *und das rare* MSCt. *des* M. An dreæ Stangwaldi de Conciliis *iſt gar nicht meh vorhanden.*

CXV.

Petri Jænichii Notitia Bibliothecæ Thorunenſis Jenæ 1723. Non adeo præclaræ conditionis eſt hæc Bibliotheca, nec adeo exqviſite deſcri pta ab Auctore. Qvi enim legit in MSCtorum Catalogo Num. 2. reperiri *librum Phyſicum* Num 22. *Librum Mathematicum* Num. 27. *tractatum me dicum* &c. æqve cæcutit in re literaria poſt le ctio

m qvam cæcutivit ante eam. Et ſi libros
os p. 15. ſeq. perluſtres, qvid prodeſt noſ-
ber in hac librorum officina Pſalterium
o-Germanicum Argentinæ 1507. impreſ-
m ſi qvæ præterea de hac editione notatu
ſunt, ignores? Hoc eſt theatrum ſimul
re & claudere.

CXVI.

Joh. Schmidii, vel ſi mavis, Frid. Gvil. Schützii *tatio prior Hiſtorica de combuſtione librorum hæ-* *rum*, Lipſiæ 1696. (2.) *Ejusdem Schutzii* *dem argumento Diſſert. poſterior moralis*, Ibi- 1697. Qvarum prior ſuperat poſteriorem tempore ſolum, ſed & elegantia, & venu- & varia eruditionis copia. Non enim de hæreticorum tantum, ſed & de aliis, qvo- qve caſu igne abſumtis, præclare diſſerit tor, in Hiſt. lit. & Eccleſiaſtica bene verſa- & facultate perſpicue loqvendi pollens. inutile futurum eſſet, ſi qvis hanc telam rius pertexere, & integrum Syſtema Hiſto- m de libris igne combuſtis concinnare velit, ologicis, inqvam, Juridicis, Medicis, oſophicis, Philologicis, Hiſtoricis &c. Si- lem in omnes partes eruditionis inde com- dum deflueret. Scriptores & ſcripta ſexcen- bſcura innoteſcerent. Varietas fortunæ, porum, locorum, genii hominum, cogno- etur. Et arcana plura literaria fierent ma- ſta, ſi in cauſas ſimul fatalium flammarum vireretur, & veræ a fictis, æra a lupinis,

colo-

coloresqve adjectitii a nativis accurate diſc
nerentur.

CXVII.

*Tobiæ Eckhardi Vita Alberti Stadenſis Ab
tis*, Goslariæ 1726. Hiſtoriam Criticam,
Alberto Stadenſi continet hæc Diatribe, ad e
rationem & modum conformatam, qvo H
moldi Biographiam concinnavit Joh. Moller
Ex ipſo enim Alberto, &, qvod de eo adh
ſarta tecta ſupereſt, Chronico, eſt congeſ
Qvod exqviſitiſſima diligentia ac ſumma cu
& ſolicitudine luſtravit auctor. Et qvæ in
præ cæteris obſervatione digna ſunt aſteri
ſignavit, obſcura illuſtravit, differentes lect
nes notavit. Fata etiam Chronici, &, q
in eo dominantur virtutes & vitia, candi
indicavit, & in tota hac Commentatione
ſe comparavit, ut inſtar fili Ariadnæi eſſe qve
hunc Labyrinthum Alberti ingreſſuris.

CXVIII.

*Joh. Caſelii librorum in certas claſſes diſtribut
ſecundum qvam, ſi Deo viſum fuerit, emittent
in lucem ab Henrico Ernſtio*, Hamburgi 165
De qvo juvat audire D. G. Morhofium, qvi
Polyhiſtore L. 1. C. 24. N. 42. ſeq. p. 32
Caſelio Helmſtadienſis Academia illos progr
ſus debet, qvos in ſolidioribus & elegantio
bus ſtudiis fecit. Ex ejus enim ſchola prodi
runt Viri doctiſſimi, ad genium antiqvitatis
ve

e ſapientiæ formati. Ejus opera utinam haberemus omnia uno volumine comprehenſa. Jam diu laboratum id fuit Sereniſſimis Ducibus Luneburgicis, ut omnia ejus opera prodirent utcunqve collecta, ſed hactenus res non præſtita fuit. Habuit in animo olim Heinricus Ernſtius Opus Caſelianum conſtituere, qvi indicem Scriptorum ejus imprimi curavit, cui tamen multa deſunt. Hactenus Morhoffius. Omnino imperfectus eſt Ernſtianus hic Operum Caſelianorum Catalogus. Sunt enim apud nos qvinqve ſpiſſa eorum volumina in Qvarto. In qvibus MSCta multa, eaqve inedita Græca & Latina, edita etiam nonnulla, ſed ab Ernſtio non notata, qvia non viſa, vel non cognita, qvoniam ἀνωνύμως, & ſine vocabulo Caſelii ſunt evulgata. Neqve tamen omnia hujus Viri apud nos eſſe perſvaſum nobis habemus, qvia fuit πολυγραφώτατος, & qvædam ejus plane diſparuerunt in civitate eruditorum. Adeoqve malim ut ſelectiſſima ejus tantum ſub prelum mitterentur, qvam omnia. Qvippe minima non curat Prætor. Et ſatius eſt de ciliis habere aliqvid, qvam nihil.

CXIX.

Polycarpi Lyſeri Diſſert. de ficta medii ævi barbarie, Helmſtadii 1719. Ævo medio h. e. a Seculo VI. uſqve ad Seculum XV. noctem, & caliginem, & ſpiſſam Barbariem operuiſſe rempublicam literariam inficiatur auctor, & ad

ad omnium ſcientiarum, Poëſeωs inprimis i
lulas, eo tempore luce coruſcantes, provo
Nec negari poteſt fuiſſe hoc temporis ſpatio i
las qvasdam per inane micantes, & qvider
omni ſcientiarum genere, ſed hoc ipſo ca
noctis non tollitur. Nec una vel altera hir
do æſtatem loqvitur. Et non tam pauca
rum magnarum ſunt indicia. Ex Scylla
Charybdim devolvitur, qvi ævo medio nil
barbaros vixiſſe clamat. Sed ex Charybdi
Scyllam deflectit, qvi hiſce Seculis nullos fi
ſe barbaros contendit. Qvi manibus palp
poſſunt, ſi ævum medium cum eo qvod an
cedit & ſeqvitur componas. (2.) *Joh. G*
lielmus Janus, de Barbarie medii ævi in conte
S. S. conſpicua, Wittenbergæ 1721. Ex c
temtu S. S. non tam barbaries naſcitur qv
vel Atheiſmus, vel nova Theologiæ Species,
de barbarie diſſerit Auctor in hac Diſſert.
de novis fidei principiis in locum S. S. ſubſti
tis. (3.) *C. A. Heumanni Aurora Muſis am*
Conſtantinopoli nuper orta, Allendorffii 171
Qvæ res ita ſe habet, ſcilicet relatum non ita p
dem in actis diurnis, Imperatoris Turcici præ
ctum prætorium (Vezirium Magnum ſui p
pulares vocant) ſuperatis longi temporis di
cultatibus, maximam partem a Pontifice ſu
mo, qvi Mufftius appellatur, objectis, ta
dem artem typographicam triumphali qvad
felicitate introduxiſſe non ſolum in urbem Co
ſtantinopolim, ſed in ipſum Imperatoris Pa
tium, jamqve typographos ibi ſtrenue & a
due deſcribere, vel potius exprimere lite

i dis in charta ſplendidiſſima. (4) *Joh. Frid.* *tenius*, *de erudita inſcitia*, Scheningii 1728.

CXX.

Andreæ Weſtphal, *de meritis Ducum Pomeranm in rem literariam Diſſertatio*, Gryphiswaldiæ 1 23. In qva Auctor permultis iisqve non v gatis ſubſidiis editis ineditisqve inſtructus, H toriam literariam qvaſi in nuce exhibet, doc qve primum, a Sec. VI. uſqve ad Sec. XII. P neraniam literis fuiſſe deſtitutam, tum a S . XII. uſqve ad Sec. XV. Eccleſiis, Scholi, & Monaſteriis locupletatam, & tandem S . XV. Academia Gryphiswaldenſi exornatam; & Sec. XVI. vera Evangelii doctrina colli tratam. (2.) *Rud. Aug. Noltenius*, *de merit Academiæ Juliæ in Jurisprudentiam*, Helmſtad .1728. (3.) M. *G. F. Gudius*, *de JCtorum n ritis in S. S.* Lipſiæ 1729. Qvi argumentum t c ſummo digito & qvaſi per indicem tangit t ntummodo. (4.) *G. A. Jenichen Specimen eru ditorum longævorum*, Lipſiæ 1730. Bibliothecæ e uditorum longævorum, ſecundum ordinem a phabethicum digeſtorum ſpecimen primum e hibet Auctor, qvo Macrobii, qvorum cog omina a primo elemento A. incipiunr conti i ntur. Qvod Opus ſi velit perſeqvi inpoſte i m, plus circumſpectionis eundem collatu i m, ad ipſum ſperamus p. 471. Vix enim Je ita Jeſuitam tot laudibus cumulare potuiſſet, ot ipſe Franſciſcum Aguaudam, qvem ſin ulari ſanctitatis laude eminuiſſe ſcribit, erga

alios

alios benevolum, erga ſe crudelem, flagel aculeatis ſpinoſisqve ſæpe corpus ita cæcidi ut ſangvine muſeum freqventer contaminar &c. Cœterum non ita induſtrius meritoru hujus Viri eſt explorator. Scripta enim Fra ſciſci nec omnia memorat, nec qvæ memora ſatis accurate, & in ipſo Biographiæ ingreſſu in pingit ſtatim, dum Franſciſcum Aguauda appellat hunc macrobium, qvem Nicolaus An tonius in Biblioth. Hiſp. recent. p. m 303. Fran ſciſcum de Aguado, & Philippus Alegambe i Bibl. Scriptorum Societatis Jeſu p. 112. Fran ſciſcum Aguadum nominavit, ad qvos tame Bibliothecarius noſter provocat. (5.) *J. C Busmanni collectio, de Profeſſoribus eloqventiæ Do ctoribus Ecclesiæ celeberrimis priorum IV. poſt N. C Seculorum*, Helmſtadii. (6.) *M. Joh. Bart Lenzius, Profeſſores natione Franci in Acad. Wit tenb.* Wittenbergæ 1702, Vide Vol. 47. N. 8 (7.) *M. A. J. Dornmeyer, de Regno Lydorum* Halæ 1703. Brevis illa qvidem, ſed concinn Diatribe,

Adjúncta eſt parvis interdum gratia rebus

(8.) *Schediaſma de inſtituto Societatis Philoteuto nico-Poëticæ, qvæ Lipſiæ congregatur*, Lipſiæ 1722 Plures fuerunt Societates Philoteutonicæ in Re publ. Germanorum literaria, qvæ in lingvam patriam ornandam cumprimis incubuere. - 1. Fructifera, Auctore Caſpare de Teuteleben 1617 (p. 17.) 2.) Argentoratenſis, Jeſaia Romple ro de Löwenhalt 1633. (p. 23.) 3.) Hambur

gen

...ſis Philippo Cæſio 1643. (p. 29.) 4.) Pa-
...um Pegneſiorum, *die Pegnitzer Schäffer-Ge-
ſellſchafft*, Philippo Harsdörffero 1642. (p. 33.) 5.)
C...gnorum, *die Schwanen-Geſellſchafft*, Joh. Riſtio.
1...0. (p. 39.) 6.) Columbina Laureata, Chriſt.
F...nſciſco Paulino 1717. (p. 43.) Qvibus om-
ni...us ſucceſſit, 7.) Philoteutonica Lipſienſis
1...22. Sub præſidio Joh. Burchardi Menckenii,
c...us inſtitutum Auctor hujus Schediaſmatis
d...larat. (9.) *M. Frid. Philipp Schloſſer Send-
ſc...eiben, darinnen einige Vorſchläge den Idealiſ-
m...n zu beſtreiten*, Hannover 1730. (10.) *D. F.
...heiſel Ungrund der Einwürffe wider ſeinen Trā-
ct..., de Ideis*, Halæ 1727.

CXXI.

*G. H. Götzius, de reliqviis Lutheri diverſis in
lo...s aſſervatis*, Lipſiæ 1703. In iis, qvæ velut
λ*ψανα* Lutheri ſuperſtitant hodie, & cum ſin-
g...lari voluptate commonſtrari ſolent à poſſeſ-
ſ...ibus, eſt etiam ejus annulus doctoralis, &
c...njugalis vel pronubus, qvem utrumqve in
B...bliotheca Helmſtadienſi velut cimelium aſſer-
v...i, ſcribit Hermannus *von der Hard*, in ſolen-
n...promotione trium Philoſophiæ Doctorum A.
C. 1703. habita, & illo ipſo tempore ab eo
d...ſcripta. Qvod propterea notandum eſt, qvia
...r Doctiſſ. Götzius in hac Diatribe §. 6. p.
2... annulum Lutheri doctoralem in Cime-
l...theca Electorali, qvæ Dresdæ eſt, adhuc
c...ſtodiri, eodem hoc anno 1703. ſcribit. Nec
...p. 21. affirmare audet: Num in hoc annulo

Lutheri inſignia ſive Symbolum, roſa puta, cujus medio cor cruce notatum, conſpiciat Qvod tamen diſerte ait Juſtus Jonas in epi ad Lutherum, qvæ eſt in Chriſt. Junckeri *E ren-Gedächtniſs Lutheri* p. 229. *Mein gnädi junger Herr (Hertzog* Joh. *Friderich, nachmahli Chur-Fürſt zu Sachſen,) läſſet eure Roſe in ein hüpſchen Stein ſchneiden, und in* Gold *faſſen. W ein ſchön Pitſchier. Das wird ſeine Fürſtliche Gn den euch ſelbſt überantworten.* (2.) *Herm. von Hard Solennis promotio, in qva annulus Lutheri reus doctoralis & pronubus omnium conſpectui exh bitus*, Helmſtadii 1703. (3.) *J. C. Erneſti, Euſebio Pamphili*, Wittenberg 1703. Vi Volum. LXXV. N. 31. (4.) *J. F. Poggii Epiſ la de Obitu & ſupplicio Hieronymi Pragenſis. A ceſſit LIV. Nobilium Moravia Epiſtola pro defenſ ne* Joh. *Huſs*, ſ. l. 1633. Ecce duas Epiſtol apologeticas, qvarum altera, qvæ eſt Jo Franſciſci Poggii, Hieronymi Pragenſis, A tera, qvæ eſt LIV. Nobilium Moraviæ, Jo Huſſi cauſam tuetur. Editæ autem ſunt amb & Hiſtoria illius temporis illuſtratæ a Nicol Baringio ſacerdote caſtrenſi ea tempeſtate, cu jus Biographiam exhibet M. Joh. Ant. Stubber in Hiſtoria Reformationis Hannoveranæ p. 14 ſeq. Ubi & Scriptorum Baringianorum ſubj cit Catalogum, ſed hanc apologiam oratio ne non attingit. (5.) *Memoria Fabriciana*, 170 (6.) *Juſta funebria Joh. Fabricio facta*, Helmſt dii 1728. Vid. Volum. LXXXVIII. N. 8.

CXXII.

Catalogus Codicum MSCtorum Membranaceorum & Chartaceorum, qvi in Bibliotheca Reverendiſſimi & Eminentiſſimi Capituli Eccleſiæ Magdeburgenſis Cathedralis aſſervantur, concinnatus a F. *Reimmanno* A. C. 1714. 15. 16. Ottonem M. Bibliothecæ Cathedralis Magdeburgenſis prima fundamenta dediſſe, ex Dithmari Chronico L. II. p. 33. Non inepte fortaſſis colligere qveamus, ſi velimus hos corymbos nectere; Sed miſſis iiſdem, qvi alieni ſunt a re propoſita hoc tribus verbis tantummodo dicimus. Reverendiſſimum Capitulum me A. C. 1714. Sacris in templo Cathedrali exeqvendis admotum, ſua ſponte ſimul Bibliothecæ ſuæ curandæ admoviſſe, & ſtipendium annuum uſqve ad 60. thaleros adauxiſſe. Et cum Catalogus librorum nusqvam reperiretur, me hoc mihi primum negotium datum eſſe putaviſſe, ut libros impreſſos pariter & MSCtos in Catalogum conducerem. Cum Bibliotheca ſine catalogo ſit Labyrinthus ſine filo Ariadnæo. Et horologium ſine indice. Et navis onuſta ſine acu nautica. Adeoqve initium feciſſe à MSCtis. Et ad umbilicum etiam perduxiſſem cæptum hoc opus, niſi fata interceſſiſſent. Hæc enim me A. C. 1717. Magdeburgo Hildeſiam tranſire juſſerunt, atqve adeo hanc lampada in medio curſu alii dedere, vel potius intactam relinqvere. Qvo facto, qva fieri potuit munditie, Reverendiſſimo Capitulo deſcriptum exhibui

Catalogum, qvoad ille confectus erat. A-
tographum autem mihi reſervavi, qvod h
volumine continetur.

CXXIII.

*Homeri Iliados Liber IX. Græce. Acceſſer
de Homeri vita & Scriptis collectanea, cura* Joh. Sa
deri, Magdeburgi 1661. De Scriptoribus v
tæ Homeri ſuperſtitibus & deperditis, erudi
ut aſſolet, agit J. A. Fabricius L. 2. Bibl. G
C. 1 § 1-6. Et ibidem cum laude etiam m
minit horum Sanderi collectaneanorum,
qvibus de Homeri ætate, patria, parentib
& ſtudiis, morte, ſcriptis, ſtilo, dictione, d
gnitate Scriptorum, & φιλομήροις, inſcriptio
bus etiam librorum, & ῥαψωδίαις, non omni
indocte diſſeritur, extatqve Auctoris vita in G
dofredi Ludovici Hiſtoria Scholarum P. IV.
126. ſeq.

CXXIV - CXXXVII.

*Joh. Alberti Fabricii Bibliotheca Græca. XI
Volumina*, Hamburgi ab A. C. 1705. uſqve a
1728. Omni doctrinæ genere luculenter in
ſtructus fuit J. A. Fabricius, eaqve induſtri
præditus, ut difficilis admodum & minime ex
pedita ſit deliberatio, utrum eruditione magi
an ſedulitate inclaruerit. Plurimos enim &
doctiſſimos elucubravit libros. Et ab A. C
1689. qvo orbi erudito ingenii ſui dedit pri
mi

s, uſqve ad A. C. 1736. Qvo ſpiritum it, vix unqvam rediit in gyrum tempus, ceſſit annua mora, qvo non novo momu- o literario ſibi novam famam confecerit. ummos autem in Republica literaria hono- bi aditum paravit hac *Bibliotheca Græca*, cui ruendæ XXV. annos inſumſit, qvamqve voluminibus abſolvit demum. Qvorum n & argumentum ne neſcias, accipe ſis s operis vaſtiſſimi Oeconomiam. Scilicet Auctor:

Vol. I. ſive L. 1. De Scriptoribus Græcis qvi Homerum præceſſiſſe dicuntur, ſecundum ordinem literarum Alphabeti enumeratis. Cap. XXXVI.

L. 2. De Scriptoribus Græcis ab Homero uſqve ad Platonem ordine Chronologico digeſtis. C. XXVI.

Vol. II. ſive L. 3. De Scriptoribus Græcis a Platone uſqve ad nativitatem Chriſti Philoſophicis. C. XXXIII.

Vol. III. ſive L. 4. P. 1. De Scriptoribus N. T. Philone, item Joſepho, aliisqve a Strabone uſqve ad Ælianum. C. XXI.

Vol. IV. ſive L. 4. P. 2. De Scriptoribus Græcis de nummorum doctrina, Philoſophis, Rhetoribus, Sophiſtis, Lexico-graphis. C. XXII-XXXVI.

Vol. V. ſive Libri 5. P. 1. De Scriptoribus Græcis Chriſtianis a Codice Apocrypho

N. T. uſqve ad Ephraimum Syru C. II.

Vol. VI. ſive Libri V. Parte 2. De Græc rum annalium Auctoribus, & Hiſt riæ Eccleſiaſticæ & Byzantinæ, nec n Eroticis Scriptoribus C. III - VI.

Vol. VII. ſive Libri V. Parte 3. De Script ribus Sec. IV. & V. Grammaticis Gr cis, ac Chriſtianis, Poëtis, Hæreſiol gis, Catenis Patrum Gr. in S. S. VII - XVII.

Vol. VIII. ſ. L. V. P. 4. De Philoſophis Th miſtio, Theone, Pappo, Syrian Proclo Simplicio, nec non de Eccleſi doctoribus Hæreticis, Joh. Stobæo, aliis locorum communium Scriptorib C. XVIII - XXXI.

Vol. IX. ſ. L. V. P. 5. De iis qvi vitas Sa ctorum Monachorumqve compoſuer & de Theodoris, Anaſtaſiis, Joh. Ph lopono, Photio, Svida. C. XXXII - XL.

Vol. X. ſ. L. V. P. 6. De Etymologico M gno, & cæteris Lexicis Græcis, max me vero de Scriptoribus mediæ & inf mæ Græciæ C. XLI - XLIII.

Vol. XI. ſ. L. VI. P. 1. De Collectionib Canonum veteris Eccleſiæ, & conc liorum univerſalium & particularit nec non de epiſtolis ac decretis Pont ficum Romanorum. C. I - IV.

Vol. XII. ſ. L. VI. P. 2. De JCtis & Medicis Græcis. C. VI - VIII.

Vol. XIII. ſ. L. VI. P. 3. De Medicis veteribus, & notitia collectionum ac Scriptorum Græcorum junctim editorum, Liturgicorumqve C. IX. X.

Vol. XIV. ſ. L. VI. P. 4. De Paralipomenis qvibusdam, & de Scriptis Pſeudonymis atqve ſuppoſititiis C. XI. XII. Acceſſit Index generalis in XIV. Volumina.

Hoc, hoc eſt monumentum ære perennius,
Regaliqve ſitu Pyramidum altius,
Qvod nec imber edax, aut aqvilo impotens,
Poſſit diruere. Aut innumerabilis
Annorum ſeries, & fuga temporum.

[S]ane Germanis omnibus honori, & exteris [u]niverſis ſtupori eſt. Palatium Polyhiſtoriæ, in qvo Pallas cum Muſis omnibus, & Gratiis ho[ſ]pitatur. Scriptores Græci omnes antiqvi, medii & recentioris ævi, editi & inediti in eo producuntur, & ab Homonymis accurate diſcernuntur. Scripta qvæ ſuperſunt & non ſuperſunt, integra & mutila, enumerantur. Editiones, Verſiones, Paraphraſes, Compendia, Commentaria indicantur, idqve non ex Catalogis, ſed ex *αὐτοψία*. Auctores, qvi in qvovis opere allegantur, & velut teſtes excitantur, ordine alphabetico recenſentur. Et Opuſcula

qvamplurima rariora integra inſeruntur. Tan-
topere laudandum, qvantopere illa Græco-
rum, omnium artium inventorum, ſolerti
intelligi poteſt. Laudatum etiam ab omnibus
qvi norunt qvam diſtent æra lupinis. M. J. F.
Kappio in præfat. Bibl. Moſcuenſis, hæc Bi-
bliotheca Fabriciana dicitur, theſaurus rerum
elegantiſſimarum copia refertus. D. W Tril-
lero in Dedicat. Hippocratis falſo Atheiſmi ſu-
ſpecti, Opus immenſæ frugis, & ſtupendæ
eruditionis. J. H. Ackero in præfat ad Joh.
Caſelii Thucydidæa, multarum vigiliarum
Opus. C. A. Heumannus A. C. 1728 in A-
ctu publico oratorio cum aliis etiam juvenem
Göttingæ prodire juſſit, qvi Joh. Alberto Fa-
bricio gratularetur de feliciter abſoluta, & ad
umbilicum veluti perducta Bibliotheca Græca.
Qvod enim, ſcribit in Programmate, ab ſe
exſpectari juſſerant Henricus Stephanus (in
Schediaſm. L. VI. C. 10.) Leo Allatius, (in A-
pibus urbanis p. 250. ſeq.) Joh. Conr. Dieteri-
cus, (vid. Miſcellanea Leibnitiana p. 184.) Joh.
Meurſius, (vid. Morhofii Polyh. L. IV. C. 6.
§ 17.) qvodqve Bochartus facere voluerat, Petrum
Dan Huetium, qvi & ipſe ſua (in Comment. de
vita p. 44.) & agnoſcebat, Opus tale
eſſe utile ac prope neceſſarium, id præſtitit
tandem Fabricius, & viginti qvatuor annorum
(imo viginti qvinqve annorum, Vid. præfat.
Volum. XIV) intervallo Opus exhibuit, qvod
jure vocaveris Muſeum Græciæ, qvodqve Pe-
trus Needhamus (in præfat ad Hieroclem. p. 5.)
maximum eruditionis antiqvæ theſaurum ap-
pel-

pilavit, Pfaffius Tubingenſis Academiæ Cancellarius (Introduct. in Hiſt. Theol. lit. T. I. p. ...) ſtupendæ eruditionis, lectionis, & induſtriæ ...ius. Hactenus Heumannus. Et hæc omni ad Fabricii pertinent gloriam. Nec ea eam qvæ objiciuntur ejus monetæ ſunt, ut ...næ ſplendori demere qvicqvam, nedum ut extingvere illum valeant. Rationem Operis & diſpoſitionem, prout in præfat. Vol. 1. adumbrata eſt, mirum qvantum eſſe poſtea in proceſſu immutatam. Hoc enim in cujusvis Scriptoris arbitratu eſt poſitum. Integra opuſcula veterum & recentiorum eſſe infarcta, qvæ ſeparatim rectius potuiſſent edi. Bene enim Paterfamilias Matth. XX, v. 15. An ideo tuus oculus malus eſt, qvia ego bonus ſum? Bibliotecæ Græcæ Scriptores qvam plurimos non Græcos eſſe immixtos v. g. de veritate religionis Chriſtianæ Vol. VII. p. 96. ſeq. Epiſtolas Pontificum, Bullaria, pœnitentiales libellos, Capitularia Imperatorum ac regum latina Vol. XI. Medicos etiam Arabicos Vol. XIII. Hæ enim omnes, ſi qva ſunt offenſiunculæ, jam de medio ſublatæ ſunt in præfationibus citatorum Voluminum. Multa eſſe adhuc addenda, multa detrahenda & emendanda. Nihil enim unqvam a Deo immortali hominum generi datum eſt, ex omni parte perfectum, atqve omnibus numeris obſolutum.

CXXXVIII. CXXXIX. CXL. CXLI.

Joh. Chriſtoph. Wolfii Bibliotheca Hebr. Volumen I. Hamburgi 1715. Volumen II. Ibidem 1721. Volumen III. Ibidem 1727. Volumen IV. Ibidem 1733. Edidit Auctor celeberrimus A. C. 1705. cum vix haberet annos 22. Hiſtoriam Lexicorum Hebraicorum. Atque ab eo tempore huc animum & mentem & omnes ſuas cogitationes retulit, ut *Bibliothecam Hebræam* conderet, qvod ipſe fatetur in præfat. Vol. 1. p. 18. Sed pluribus rerum aliarum oneribus oppreſſus, hoc qvod receperat prius efficere non poterat, qvam integrum decennium effluxiſſet. Siqvidem A. C. 1715. demum primum Volumen Bibliothecæ Hebrææ cum orbe erudito communicavit, cui poſtea ſubmiſit reliqva eo ordine, qvo diximus, Adeoqve Operi univerſo inſumſit XVIII. annos. ... initio qvidem animus ipſi erat, Julii Bartoloccii Bibliothecam Magnam Rabbinicam, Tom. IV. conſtantem, & Romæ 1675. 1678. 168.. & 1693. in f. editam in compendium mittere, eamqve ex R. Schabtai fil. Joſeph, aliisqve bonæ notæ auctoribus emendare, ſi qva forte minus accurate, & copioſe minus in ea tractata eſſent. Sed fato factum eſt, ut ab inſtitutæ opinionis curſu deturbatus fuerit. Delatus enim Hannoveram A. C. 1714. & ad obiter perluſtrandam incomparabilem Bibliothecam

I

vidis Oppenheimeri Archi-ſynagogi Pragen-
admiſſus, qvæ ſupra qvam credi poteſt Co-
ibus Hebraicis impreſſis & MSCtis abundat,
:aſionem nactus eſt Volumini I. ſuæ Biblio-
:çæ, cujus jam dimidia pars prelum reli-
erat, ſexcenta inſpergendi, de qvibus Bart-
cius & Schabtai nihil qvicqvam exploratum
buerant. Et interjectis aliqvot annis ad hoc
regrinandi conſilium denuo deductus, & ab
ppenheimero pleniſſimam facultatem inde-
ıs, regio ſuo librorum theſauro pro arbitra-
utendi, apis matinæ more modove, grata
cerpſit Hebræorum thyma per laborem pluri-
um, & multo ac perjucundo diſtendit ne-
are cellas. Venit etiam ad eum emtionis jure
bliotheca Chriſtoph. Theoph. Ungeri mul-
Codicibus Hebraicis antiqviſſimis & rariſſi-
is referta. Et ex Bibliothecis Pariſienſibus
dices Codicum MSCtorum nondum publice
tantes. Acceſſit oculorum fides, qva
us eſt in perqvirendis Hebræis voluminibus,
væ in Bibliotheca Academiæ Lugdunenſis in
ıtavia aſſervantur. His enim omnibus ita
nplificatæ ſunt ejus Opes Hebraico-literariæ,
Volumini primo & ſecundo, adjicere potue-
t tertium, primi & ſecundi ſupplementum
auctarium. Nec hoc Catone contentus fuit
uctor diligentiſſimus. Sed Codices Orienta-
:s rariſſimos ex Bibliotheca Uffenbachiana,
inckelmanniana, Morgenwegiana, aliisqve
ıulto ære redemtos ſibi comparavit. Johan-
iis etiam Gagnerii enarrationem MSCtorum
Codicum Hebræorum, qvæ in Bodlejana &
aliis

aliis Oxonienſium Bibliothecis habentur, uten dam accepit. Et iter per Germaniam ſuperic rem & inferiorem ſuſcepit, Hannoveramqv qvarta vice excucurrit, ad Oppenheimeri G zophylacium denuo inviſendum, cui int ſeptennium, qvo id non viderat, non parui acceſſerat. Atqve hinc natum eſt Volume IV. complectens acceſſiones & emendatione ad Volumen II. maxime, & ad totum Opu cum indicibus Auctorum & rerum neceſſarii Ut qvadripartitum hodie ſit Herculeum ho Opus, contineaturqve

Volumine I. Bibliotheca Rabbinica.
Volumine II. Bibliotheca Hebraica octipa tita. Scilicet
L. 1. Bibliotheca Biblica, de Codicibu impreſſis.
L. 2. Bibliotheca Biblica, de Codicibu MSCtis.
L. 3. Maſorethica.
L. 4. Talmudica.
L. 5. Judaica & Anti-Judaica.
L. 6. Targumiſtica.
L. 7. Cabbaliſtica.
L. 8. Hiſtorico-Literaria, de Script Hebræorum anonymis.
Volumine III. Bibliotheca eorum, qvi Vo I. ex Rabbinis, & Vol. 2. ex anonymi ſunt præteriti.
Volumine IV. Bibliotheca eorum qvi Vo 2. maxime, & in aliis etiam ſunt omiſſ

Di

ignum Opus qvod multis magnisqve laudi-
condecoretur. Nec paucis etiam aut ob-
is jam condecoratum eſt, qvorum nonnul-
blleſta deprehendes in Joh. Henr. van See-
Commentatione de vita, Scriptis, & me-
in rem literariam J. C. Wolfii p. 45. Et
Gabr. Willh. Göttenii Europa literata P. I.
54. ſeq. Aliis. Qvorum ſcrinia compilare
imus. Qvia hæc Bibliotheca laude non in-
t, & ſi indigeret, laudaret livor qvoqve.
tantummodo adjicimus, nos Volumen I. lo-
letaſſe

.) Tabulis qvibusdam, in qvibus ordine Chronologico & Epiſtemonico enumerantur Hebræorum (a) Theologi Thetici, Polemici, Exegetici, Homiletici, Aſcetici, Maſorethici, Talmudici, Cabbaliſtici, (b) Philoſophi Grammatiſtici, Grammatici, Rhetores, Logici, Phyſici, Mathematici, Optici, Geographi, Ethici, (c) Philologi, (d) Hiſtorici, (e) JCti, (f) Medici.

l.) Tabulis, qvibus Hebræorum doctores recenſentur ordine Geographico. Alphabetico. Videlicet Arabici, Anglici. Aſſyriaci, Ægyptiaci, Babylonici, Barbarici, Belgici &c.

.) Tabulis, in qvibus conſpiciuntur collecti, Hebræorum Typographi, Correctores, Bibliopolæ, Athei, Præcoces, plagiarii, fœminæ eruditæ &c.

CXLII.

CXLII.

R. Schabtai filii Joſeph Strimenſis ex Polo majore oriundus Bibliotheca Hebraica Hebraice, Aſtelodami in officina Davidis Thartas Anno 440. *qvinqve milleſimum h. e. A. C.* 1680. Hebrai inſcribitur, *Sipthe Jeſchenim* h. e. Labia Dormientium, ex Cantic. VII. 9. qvia dormien ſive mortui in ea loqvuntur, & vox Sipht cum nomine Auctoris Schabtai magnam hab analogiam, & tota libri ſtructura duabus qv valvis, altera ſcriptis ad legem ſcriptam, alte Commentationibus ad legem oralem pertine tibus, inſtructa eſt. Partes ejus ſunt qvatu Qvarum I.) eſt realis, in qva, ſi Wolfii ver noſtra facere licet, qvibus utitur in præfat. Bi blioth. Hebraicæ Vol. I. p. 13. Sectione pric decem capitibus, recenſitis librorum Biblicor ordine, titulis, paraſchis & capitibus, libros e merat omnes qvi ad SS interpretandam, Commentarios in eandem ab aliis ſcriptos nuo illuſtrandos pertinent, precatorios it rythmicos & varias ſcientias alias tradent Sicut in poſteriore poſt recenſionem Operis T mudici, omnes ad Miſchnam & Gemaram tumqve jus forenſe & rituale Judæorum rel commemorantur. II.) Altera ſecundum M thodum Buxtorfianam titulos librorum cum gumento Auctore & editionibus variis repræſ tat. III.) (a) ſub titulo *Schaar bath Rabbim* ctorum nomina ſecundum literarum ſeriem, dita ſubinde ſingulorum ætate, & citatis pa

ſec

ſecundæ paginis, in qvibus diverſi eorum libri in[illegible]niantur, proponit (b) Doctores cum Miſchnicos tum Gemaricos. Sed utrosqve ſeorſim, ordine Alphabetico ex Juchaſin, deinde vero ex Zemach David eosdem Doctores una cum Seburæis, & Geonæis ſecundum temporis ordine collocatos in ſcenam producit. IV) Sub titulo: *Schaar-Hachizon* occurrunt nunc tituli librorum, nunc Auctorum nomina, qvi, cum Chriſtiani eſſent, Hebraicos libros vel converterint, vel qvidqvam ad res Judæorum pertinens literis ſive Hebraicis, ſive aliis tradiderunt. Hactenus l. c. Wolfius. Et id qvidem primum Auctor fertur dediſſe operam in Actis erudit. 1682. p. 201. ut, in eorum gratiam, qvi Rabbiniſmi adeo non gnari ſunt, hic ejus liber Amſtelodami in LL. transferretur; Qvod J. C. Wolfius l. c. p. 14. ita interpretatur; Guſtavum Peringerum a Lilienblad A. C. 1681. Lugduni conjunxiſſe cum R. Schabtai operam, & intra novem menſes verſionem abſolviſſe, & tres qvatuorve phyliras, textum Hebræum & interpretationem latinam in oppoſitis ſibi columnis exhibentes, in lucem edidiſſe. Sed maturum Peringeri ex Belgio abitum continuationem impediviſſe. Unde poſtea Chriſtianus Wormius Epiſcopus Seelandinus verſionem latinam Commentario illuſtrandam promiſerit. Sed, qvod dolendum, & hæc pollicitatio, & plures aliæ hujus commatis, qvas memorat l. c. Wolfius, in fumum abiere. Nec hodie extat latina translatio hujus Auctoris, qvi pleniſſimus dicitur Joh. Chriſt. Wagenſeilio in Exercit. Va-

rii

rii argumenti N. 2. p. 77. Et Joh. Georg Abichtio in præfat. Comment. R. Eſaiæ in J ſuam, ſolers ſcriptorum ſuæ gentis obſervato Et Joh. Frid. Meyero in Biblioth. Biblica Diſſer 2. p. 22. Vir qvi incredibilem diligentiam pr ſtiterit in conqvirendo omni genere ſcriptoru qvæ unqvam a Judæis edita ſunt, promiſſa qv qve & latentia non raro indicans, ac ne qv accuratæ copiæ deeſſet, non tantum multipli ſuſcepto itinere omnes fere Synagogas, præſta tiſſimorumqve Rabbinorum Bibliothecas perm ptavit atqve excuſſit, ſed nec Chriſtianos rel qvit inconſultos, uti laudata ab eo Buxtorfi Hottingeri, Plantavitii & Bartoloccii nomin indicant. Et ne omne tuliſſe punctum exiſtime audi doctiſſimum Wolfium l. c. de eo diſſerer tem: Schabtai Richardo Simoni Buxtorfium e rantem ſecurius dicitur ſecutus, qvod me qv qve hinc inde obſervare memini. Sicut & i indice Auctorum Alphabetico, qvi in calce B bliothecæ extat, aliqvoties libros Scriptoru vel ex parte vel penitus ὁμωνύμων confudit. I terdum etiam ex uno duos fecit Scriptores, i univerſum vero eo per inſtituti & methodi mo risqve Judaici rationem defectu laborat, qvo nec in ætatem, nec in ſcripti rationem critic inqvirat. Qvemadmodum de Karæis plura no attulit, qvam ex MSCtis Bibliothecæ Leidenſi & uno loco libri נובלות חכמה haurire potui

CXLII

CXLIII.

Catalogus derer Hebræiſchen und Rabbiniſchen *er derer Gebrüder Gumpertz und Iſaac Behrens,* *e 1722. zu Hannover öffentlich verauctioniret* *en.* Ad qvos pertinebat hæc Bibliotheca raica erant duo fratres, qvi ex hæreditate ntum aliqvot centena millia nummorum ac- rant, *etliche Tonnen-Goldes.* Sed qvæ negli- ia, luxuria, libidine, & vitæ ratione mi- moderata ita diſſipaverant, ut A. C. 1721. re bonis cogerentur, nominibus ſolis cir- ventis ſuis creditoribus relictis. Qvi in car- m detrudi eosdem, & in eqvuleum imponi verant, ſi forte, qvæ erat ſuſpicio, pretio- vædam abſcondidiſſent, futuris ſuis rationi- conſulturi. Sed nihil tale ex iis elici potuit n carnificis manu. Unde qvæ ſupererant a voce preconis haſtæ ſubjecta, & publice um data ſunt, & in iis etiam hæc Bibliothe- Cujus Catalogus vel eam ob cauſam inde- s habendus eſt, qvia auctiones ejusmodi li- um Hebræorum perraræ ſunt apud nos, & nargine hujus deſignationis notatum eſt, qvo io unusqvisqve liber venerit.

CXLIV. CCXI.

Acta Eruditorum Lipſienſia ab A. C. 1682. *ve ad 1737. cum IV. indicibus generalibus, &* *nis IX. ſupplementorum Volumina LXIX. Qvo-* *i volumen qvodlibet ſeparatim ligatum, ea ratione*

qvæ apud Gallos in uſu eſt. In Frantzöiſchen Ba
Hiſtoria Actorum eruditorum Lipſienſium c
conſiliis & eventibus, deſideratur adhuc in re
blica noſtra literaria. Digna qvæ a Viro doc
na, prudentia & induſtria excellente monum
tis nunqvam intermorituris commende
Qvæ enim Chriſtianus Junckerus in Schedias
te Hiſtorico de Ephemeridibus eruditorum N
p. 142-165. de iis prodidit, perpauca ſ
& ad primi decennii tantummodo ſpectant lin
Nec deſunt ſcripta levioris momenti, de qvi
peculiares annales proſtant. Et hoc Opus
ea pertinet, qvæ coloſſicotera ſunt in orbe
rario, ut Vitruvii voce uti liceat, & omn
eruditorum oculos in ſe convertunt. Siqvi
non βιβλος eſt, ſed integra Bibliotheca & l
rum multorum congeries. Conſtans volum
bus LXIX. qvorum unumqvodqve volum
plus qvam 150. librorum novorum compreh
dit epitomas, ut univerſa hæc librorum Syll
novem millium librorum, & qvod excurrit,
dullam complectatur, & Hiſtoriam rei lit
riæ noviſſimam, eamqve fere univerſam
dat. Qvo nomine recte ſibi placent Doctiſ
Collectores in præfat. anno 1688. præm
Atqve hic coloſſus literarius cæptus eſt A C. 1
duce potiſſimum & auſpice Ottone Mencke
P. P. Lipſienſi, opem ferentibus eidem,
Benedicto, & Friderico Benedicto Carpzo
Joachimo Fellero, Joh. Oleario, Valent
berti, Adamo Rechenbergio, Thoma Itt
&c. Qvo primo directore A. C. 1707. ex
poris carcere exempto, ſucceſſit Joh. Burc

Menckenius in Academia Lipſienſi P. P. & Poloniæ a conſiliis aulicis, &, hoc rurſus r. ex hac vita evocato, Fridericus Otto ckenius J. U. D. & Potentiſſimo Polonia. Regi ab aulæ conſiliis, ut per integros 50. s Menckenii ſummum & altiſſimum honoradum obtinuerint in illuſtri hac ſocietate ria. Neque hic animo eorundem aut conſcopus fuit, ut Acta eruditorum Lipſien colligerent tantum; Hanc enim ſuſpicio deprecantur in Præfatione Anno 1690. niſſa, omniqve aſſeveratione affirmant, ſe ſua, ſed virorum eruditorum per Europam iem diſperſorum Acta congerere, hoc eſt, a literaria, inventa, obſervata, ſcripta ologica, Juridica, Medica, Phyſica, Manatica, Geographica, Hiſtorica, Philoſoa, Philologica &c. nec ullis ſumtibus par, ut libros etiam apud exteros excuſos, & fficinis Germanorum rariſſime extantes conerentur, (Præfat. ad annum 1717.) & oribus cognitos facerent. Ut iis conſulere, qvibus integrum non eſt comparare ſibi os ejusmodi, vel otium iis perlegendi non etit. (Præf. anno 1688. præmiſſa.) Et iime facilis hæc res erat initio, qvia modia tantum Auctoribus cum exteris erat comrcium, & exoticorum librorum apparatus in cinis librariis Germanorum pertenuis (Præ. primo indici generali præmiſſa.) Sed mutaa eſt hæc rei literariæ conditio, poſteaqvam Bliopolæ, qvid apud exteros in re literaria peſtaretur, didicerunt, & de libris qvi extra

Germaniam, in Italia nimirum, Gallia, A-
glia & Belgio prodierant, comparandis cæ
runt cogitare. (Præfat. ad annum 172
Acceſſerunt poſtea libri novi ex Luſitania (P
fat. ad annum 1727.) & Hiſpania (Præfat.
annum 1731.) Imo nec Ruſſia, olim barba
aut ipſa Turcia, excuſos apud ſe libros nega
(l.c.) Atqve horum omnium Calendis ſin
lis Auctores recenſum dederunt, qvantum fi
potuit accuratum. Et initio qvidem abſolu
demum decennio, indicem ſubjecerunt rei
notabiliorum generalem. Sed ab anno 169
ſingulis etiam annis ſuperaddiderunt ſpeciale
Qvos poſtea omnes elapſo decennio in uni
generalem compegerunt. Et qvia ob locor
diſtantiam aliasqve cauſas qvædam monume
interdum erant præterita, qvæ cum maxi
memorari debuiſſent, hiſce meſſibus ſuis
creverunt ſpicilegium, & Tomis editis ſubſti
runt qvædam ſupplementa, qvæ tamen pro
bitrio vel dederunt vel repreſſerunt. Qvib
omnibus acceſſerunt 1712. Acta eruditorum G
manica. Qvæ cum latinis non eſſe eadem co
tendunt qvidem Auctores noſtri in præf. ad a
num 1712. Non tamen negant, ſe eorunde
eſſe Architectos. Imo fatentur in præfat.
annum 1717. ſe inde ab anno 1715. nova liter
ria lingua vernacula in lucem emiſiſſe, ſub
tulo: *Neue Zeitungen von gelehrten Sachen*, & a
no proxime inſtanti bis ſingulis menſibus lati
idiomate publicaturos nova literaria. Nova
etiam hederam ſuſpenderunt huic antiqvo vin
& A. C. 1732. hæc Acta ſua inſcripſerunt, *N*

ɛta eruditorum. Sanɛte tamen & religioſe dent in præfat. nec ſibi animum eſſe a priſcribendi norma temere deflectere, neqve rem qvidqvam his novis actis additum vel um deprehenſurum, præter voculam in ɔ vel titulo, reliqva enim omnia cum andentibus eſſe unius coloris. Et ſane non defuit lia procax, & lucri ſitibunda cupiditas, qvæ re hoc Opus de ponte deturbare conata eſt, l diſerte profitentur Collectores in præfat. nnum 1733. Sed tamen gloria ejus per nnos intemerata perduravit. Neqve id imto. Dictio enim maximam partem eſt pu- ornata, & plena jucunditatis, & clariſſimi loris. Selectus librorum recitatorum præ- is. Recitatio etiam ipſa ita comparata, ut guſtum non omnem perdidit, faſtidire eam poſſit. Recitant enim Hiſtoricorum more, imenta librorum, ſed de iis non judicant. judicant, id faciunt raro, idqve inprimis oſterioribus voluminibus, & verecunde, & niſi urgente ſumma neceſſitate. Atqve illæ criſes de editionibus Auctorum Belgi- extrinſecus ſplendidis, & intrinſecus paropibus & facultatibus inſtructis (Præfat. ad um 1727.) Item de verſionibus Scriptorum ecorum & Romanorum Gallicis, a veteri eletia ſua prorſus alienis, (Præf. ad annum 1733.) ſubſcriptionis etiam invento, ante paucos ios in rempublicam literariam introducto, fit, ut res libraria, qvæ antea omnibus uit nunc fiat paucorum, eorum nempe, qvi- pecunias profundere pro libris volupe eſt,

Ee 3 de

de qvorum pretio judicare nondum valent qvos nec viderunt, nec forte viſuri ſunt qvam. (Præfat. ad annum 1729.) His e ſtomachum fecerunt nonnullis, & crabrc contra ſe excitarunt, Bibliopolarum inprim Gallia & Belgio. Qvi datis literis de injuri bi illata conqveſti, rogarunt ut Lipſienſes lil rum a ſe impreſſorum mentionem nullam fi rent in ſuis actis. Sed reſponſum tulerunt in illis condendis non id curare qvod typog phorum & Bibliopolarum intereſſet; Sed q lectorum doctorum potius, emtorumqve. (Pr ad annum 1727.) Atqve hi etiam pleri hos annales literarios laude debita mactarunt A. Fabricius in Bibl. Græca L. 1. C. 28. p. 1 Acta eruditorum qvæ Lipſiæ cum magno re terariæ fructu jam pridem colliguntur. J Georg. Pritius de Republ literaria § 20 p. 51. N ſtræ inprimis patriæ debetur iſta laus, qv eruditorum Acta ſtudioſiſſime, per omnes t angulos noſtræ reipublicæ conqviſita, mag judicio ex libris voluminibus qve, ſcriptis Epiſto aliisqve ſubſidiis qvam plurimis excerpta & lata, admirabili eloqventia, & diligentia in feſſa conſignata jam inſpicere poſſit, qvi rerum præclariſſimarum cognoſcendarum ducitur ſ dio. Chriſtianus Junckerus in Schediasmate I ſtorico de Diariis eruditorum N. 9. §. 18. p. 1 ſeq. producit etiam Elogia Bailleti, Roqvii, E lii, Blountii, Morhoffii, Meibomii, Felk Valentini, aliorum. Qvibus nos addimus v ba Mr. de Vigneul Marville dans les Melang d'Hiſtoire & literature T. I. p. 298. Les Jo na

… de Lipſie ont toujours eu de la Reputation, … ien des gens pretendent, qve ce ſont ceux … ous qvi aprochent de plus pres de la metho… du ſtile qv'il faut garder dans ce ſort d'ecrits. … en pouroit retrancher pluſieurs prefaces, qvi … ouvant ſans neceſſite a la tete des qvæſtions, … peuvent paſſer qve pour de pieces hors d'oeu… Item Heinrici Ludolphi Benthemii in præ… *des Engelländiſchen Kirchen-und Schulen-Staats* … 13. *Die* Acta eruditorum Lipſienſia *werden* … ſtili elegantiam, relatorum fidem, & cenſu… modeſtiam *durchgehends von denen Engellän*… *n hochgeachtet.* Diffundunt ſe omnino inter… n ultra ripas (ut 1684, menſe Julii p. 313.) … cum fœcunditate, ut oſtia Nili. Nec Au… rum mentem ubiqve ſatis aſſeqvuntur vel ex… munt, ſed ne ipſi qvidem diffitentur, hoc fieri … andoqve poſſe, cum, qvi actis hiſce colligendis … umbunt, publicis muneribus diſtineantur, … gotiisqve aliis non minimis, qvæ libris novis … rluſtrandis & excerpendis non niſi ſubceſivas … ras indulgeant. (Præfat. ad annum 1690.) … ctum eſt etiam interdum ut Eriſtica qvædam, … athematicorum inprimis ſcripta, inſerta fue… nt. Sed factum eſt collectoribus invitis ac ſe… repugnantibus, qvi fidem dant publice in … æfat. ad annum 1721. minime ſe paſſuros de… ceps, ut acrius depugnantibus palæſtra in actis … ſce pateat. Cæterum ad illa referri non poteſt, … vod Vir Doctiſſ. J. C Wolfius ſcribit in præ… tione Vol. IV. Bibl. Hebrææ, Diaria literaria … e Judæorum ſcriptis plerumqve altum ſilent. … t ſi qva interdum afferunt, ita fere agunt, ut,

 niſi

niſi librum ipſum inſpiciendi copia detur, cu
errantibus erres, vel ſaltim neceſſaria non
neas. Docet enim αὐτοψία, ſæpius in iis men
rari ſcripta Judæorum, maxime in Tomis pr
ribus, & ea ſatis accurate recenſeri. Et qv
ægre ferunt nonnulli: Scriptorum exoticor
in iis magis rationem haberi qvam domeſtic
rum, id in laude ponendum eſt potius qv
in vitio, qvia hæc Diariorum prima virtus e
ſi panduntur in iis, qvæ non cuivis patent.

CCXII. CCXIII. CCXIV.

Bibliotheca Antiqva, Jenæ 1705. 170
1707. Volumina III. Auctor eſt Polyhiſtor
nenſis Burchardus Gotthelf Struvius, qvi ex
tatus exemplo Photii, Pauli Colomeſii, & ali
rum, Acta eruditorum antiqvorum ea ratio
condenda ſuſcepit, qva Lipſienſes Acta erud
torum recentiorum tradere ingreſſi erant. A
qve hinc A. C. 1705. ipſis Calendis Janua
hanc telam exorſus, usqve ad menſem Martiu
Anni 1707. eandem pertexit, ſcriptaqve va
Theologica, Juridica, Politica, Medica, Ph
ſica, Hiſtorica, Philologica &c ante ortas Eph
merides literarias in Europa excuſa, & non a
modum in vulgus nota, enarravit, eorumq
argumenta in Compendium miſſa lectori l
ſtranda exhibuit. Qvod laudandum omni
erat inſtitutum. Siqvidem dantur etiam in an
qvis Scriptoribus, qvibus meliori de luto fin

pr

præcordia Titan, memoratu digna ſed negotium hoc non erat unius Viri, nedum tot occupationibus implicati. Atqve iccirco in herba occidit.

CCXV. CCXVI.

Acta literaria Sveciæ, Anno 1720. 1721. 1722. 1723, 1724. Volum. II. Impreſſa Vpſaliæ & recuſa Roſtochii & Lipſiæ. Auctor eſt Ericus Benzelius Epiſcopus Gothoburgenſis. Qvi animadvertens in Diariis exterorum ſubinde recenſeri juvenum Suecorum ſpecimina Academica, in iisqve qvædam non ſatis amuſſitata, unde ſiniſtra de Muſis Suecanis apud alienigenas poſſit oriri opinio, huc cogitationes ſuas referendas eſſe cenſuit, ut, inita cum aliis literarum amatoribus Societate, huic malo medela fieret, & qvid agerent viri docti in Suecia iis etiam, qvi extra eandem degunt, & Muſarum Sacris operantur, ſingulis trimeſtribus denunciaretur. Atqve hic Actis hiſce literariis ſuppeditavit anſam, in qvibus Suecorum ſcripta, ſcilicet qvæ in Suecia excuſa ſunt, (365.) Experimenta, obſervata, Elogia, Epiſtolæ etiam ineditæ, & Diſputationes in Academia Vpſalenſi & Lundenſi habitæ, qvæqve ad rem literariam illuſtrandam facientia judicantur, ſed ſine addita Epicriſi, omiſſo etiam indice perſonarum, & rerum memorabilium. Et licet animo ſe concepiſſe, ſcribat in præfatione Vir ſumme Rev. Benzelius, hæc Acta diu duratura; Durarunt tamen qvinqvennium tantummodo, poſt qvod vel continuata non ſunt, vel in Germania non amplius recuſa, idqve do-

lentibus univerſis reipublicæ literariæ Teuton cæ civibus, qvibus hac ratione occaſio dem eſt, Muſarum Suecarum arcana cognoſcendi.

CCXVII - CCXVIII.

Nachricht von denen Büchern und deren U hebern in der Stolliſchen Bibliotheqve. Der I. II. II *Theil* Anno 1733. 1734. Jenæ. Non ſemel diu nis recitationum Operis diſtrictus fuit Auctor qvibus Auditoribus de Bibliothecæ ſuæ libris no titiam Hiſtorico-Criticam impertivit. Qvo & Joh. Fabricium olim Altorfii & Helmſtad feciſſe accepimus. Cuius filum ita ſecutus e Stollius, ut qvæ intra privatos parietes diſſe ruit de ſuppellectile ſua libraria, poſtea ſub pre lum miſſa in vulgus diſſipaverit, adjiciendo iis dem qvæpiam, & emendando, & decerpend Atqve hinc natus hic de Stolliana Bibliothec Commentarius, in qvo, qvæ in ea continean tur ſcripta, enumerantur, additis ſubinde obſer vationibus Hiſtoricis & Criticis, ad lectoren inſtruendum & præmonendum, & cautioren in re literaria reddendum. Et dignæ lectu ſun ejus Diſſertationes de Scriptis & Scriptoribus Criſes liberæ, ſed moderatæ. Narrationes bre ves, ſinceræ, perſpicuæ, nec omnibus nota Qvibus tamen ſexcenta ſuperaddere poſſemu ex noſtra Bibliothecula, ſi id ageremus, ut hui Chronico pararemus Paralipomena. Extan enim apud nos M. Tulli Ciceronis, de qvo co pioſe agit Auctor P. 2. p. 153. ſeq. Opera

1.) *Impreſſa*, emendata ſtudio Jani Guilieln & Jani Gruteri, impreſſaqve 1618. Han

bu

burgi in f. Vol. II. Qvæ editio J. Alberto Fabricio in Bibl. latina p. 144. luculenta dicitur, & capitibus diſtincta, emendataqve diligenter, & *reliqvis univerſis quæ extant præferenda.* Scilicet ob Penu Tullianum ſ. Indicem decemplicem, a G. L. Frobenio collectum, & A. C. 1619. huic editioni additum. Qvi qvare editionibus poſtea recuſis non ſit additus, comminiſci non poſſumus. Cum ſtupendi ſit laboris, & inſignis plane, & nunqvam laudandæ ſatis utilitatis.

I. MSCta (1.) *inedita.*

(a) *Sixti Gvarini* Comment. in M. Tullii Ciceronis Catonem, in Codice chartaceo in 4. Sec. XV. ſcripto.

(b) *Ejusdem Guarini* Comment. in Macrobii libros ſuper ſomnium Scipionis. In Codice eodem.

(2.) *Edita.*

(a) *Ciceronis Lælius, Cato Major & Paradoxa*, In membrana cum notis quibusdam marginalibus, & emendationibus Petri Scriverii.

(b) *Ciceronis ſomnium Scipionis*, & Macrobius in ſomnium Scipionis, in Codice membranaceo.

(c) *Ciceronis ſomnium Scipionis*, & Macrobius in ſomnium Scipionis in Codice chartaceo.

(d) *Ciceronis Orationes in Verrem*, & *Oratio pro lege Manilia* in membranis, ex Bibliotheca Juſti Lipſii.

CCXVIII.

CCXIX.

Monumenta Pietatis & literaria Virorum in publica literaria illuſtrium Selecta, Francofurti Mœnum 1701. Qvi collegit & in lucem e[illegible] ſit hæc monumenta eſt Ludovicus Chriſtiar[illegible] Miegus SS. Th. D. & PP. Marpurgenſis eo te[illegible] pore, poſtea Heidelbergenſis; cui opem tuli[illegible] dicitur Dn. Nebelius Medicinæ in Acad. M[illegible] purgenſi Doctor. Et dolendum omnino eſt co[illegible] juncta in hoc faſciculo, qvæ adeo inter ſe ſunt d[illegible] ſimilia; Indice etiam perſonarum & rerum ha[illegible] conlectanea eſſe deſtituta, & mendis typogr[illegible] phicis ita fœdata ut, qvid velint Scriptore[illegible] qvid minus, conſtet parum. Cæterum collect[illegible] tamen eſt egregia, qvia qvæcunqve in ea co[illegible] tinentur ſunt eximia & inedita; Et qvidem co[illegible] tinetur

P. I.

(a) Catalogus MSCtorum Græcorum i[illegible] Bibliotheca Palatina confectus a Frid[illegible] rico Sylburgio. Macilentus is qviden[illegible] & præter Codicum inſcriptiones nih[illegible] continens, non vulgari tamen loco a[illegible] numero habendus, qvia Bibliothec[illegible] ipſa A. C. 1622. Romam eſt deportata.

(b) Hiſtoria Eccleſiaſtica Palatina Heinric[illegible] Altingii ab A. C. 1400. usqve ad A. C 1580. In qva de reformatione Eccle ſi[illegible]

ſiæ & Reipublicæ literariæ multa egregia, ſed & multa ſtudia partium olentia.

(c) Antiqvitates Palatinæ. In qvibus incerta qvædam & fabuloſa & falſa; Mutila etiam qvædam & decurtata; Verum & acta nonnulla, & monumenta Hiſtorico literaria perutilia.

II. Hypomnemata plurima inedita. In qvibus præcipue eminent Epiſtolæ Caſparis Scioppii p. 415-458. In his enim dici non poteſt, qvot & qvanta arcana comprehendantur de Scioppii

(a) *Perſona.* Sic enim ille p. 435. 'magno ſum hic (Patavii) in periculo, ita ut ipſe Dux Venetiarum me monendum curarit, etiam atqve etiam me cuſtodire meminerim. Et ex ipſis D. Marci procuratoribus, qvi ad me viſum venerant, mihi magnopere Auctores fuerunt, etiam de feneſtra multum in vias proſpicere caveam, ne qvam inſidiatoribus occaſionem præbeam, ea in me deſignandi, qvæ adverſus me inimici potentiſſimi machinantur. Itaque domo pedem nunqvam effero, cum præſertim domum habeam ampliſſimam, cum horto ſpatioſiſſimo & amœniſſimo, & contubernalem Pierruccium, cum duobus fratribus mei amantiſſimum &c.

(b)

(b) *Scriptis.*

(a) *Exegeticis*, p. 436. Sapientiæ clave[m] qvamprimum publici juris fieri ex[o]ptant (Pierruccius cum fratribus) eam[q]ve ad rem, impenſas de ſuo face[re] paratiſſimos ſe oſtendunt, qvoniam e[a] Pierruccius oſtendit, qvi ea clave ut[a]tur omnia V. & N. T. oracula qvib[us] præterita, præſentia & futura Eccl[e]ſiæ eventa prænunciantur, nullo n[e]gotio intellecturum.

(b) *Polemicis*, p. 455. Antipharifæicoru[m] meorum ſpecimina, ſcribit Scioppi[us] ad D. Toſſanum viſa tibi puto (præt[er] Piſcatum & Apoſtolatum Jeſuiticum in arcanis Societatis Genevæ editis, i[n] Anatomia Societatis, in Fr. Junipe[ri] de Ancona conſultatione, in Alphon[ſi] de Vargas Monarchia Jeſuitica, ſu[nt] omnino 36 Opuſcula, qvæ pluribus T[o]mis diſtincta certatim ſcio ementur, [&] legentur. In illis eſt vox populi, v[ox] Dei, hoc eſt, Infamia Jeſuitica, ipſ[o]rum Jeſuitarum confeſſionibus, ſu[m]morum Pontificum, Cardinalium, [&] inſigniorum Europæ Academiarum, S[a]crorumqve ordinum religioſorum ſe[n]tentiis & decretis, ſummorumqve [vi]rorum libris, ac tabulis conteſtata.

(c) *Politicis*, p. 412. Conſtitueram Politi[ca] qvædam edere, cum ejus rei Poteſt[ati]

m[...]

mihi a Venetis facta eſſet annitente eodem, qvem dixi, P. Fulgentio; Sed Cæſariani, & Hiſpanici miniſtri, tantum non mare cœlo miſcuerunt, ut ea ſupprimerentur, qvod in iis Cæſaris & Hiſpani in imperando oſcitantiam, & otioſam innocentiam ſugillari, dicerent, tametſi idem Fulgentius, & ipſe inqviſitor conteſtarentur, ne unum qvidem verbum a me poſitum, qvod ad principes illos pertineret.

(d) *Editioni paratis*, p. 424 - 430.

(c) *Doctrina*, p. 416. Intra qvadriennium Deum ſe ea docuiſſe, qvalia ab Apoſtolo diſcribuntur, qvod auris non audivit, qvod in cor hominis non aſcendit &c. p. 414. Ad ſalutem animæ ſatis eſſe, unum verum, ſolum Deum noviſſe, & qvem ille miſit J. C. atqve hanc notitiam vitam æternam eſſe. Cætera omnia credere, etiam qvi ea ignoret, ſi veritatis caritatem habeat. Teſte enim Apoſtolo, veritatem omnia credere.

(d) *Dictis* p. 416. Ex Catholicis Pontificis auctoritatem, qvam ſibi ſuper Concilia arrogat, neminem acrius & ſolidius oppugnaſſe & convulſiſſe, qvam Jacobum Almainum Doctorem Sorbonicum. Sed libros ejus de poteſtate Eccleſiæ nuſqvam in Italia inveniri, cum tamen Venetorum intereſſet, eum paſſim extare ac legi. Ibidem

dem, Operæ pretium eſſe ex Annalibus A-
ragonicis Hieronymi Suritæ deſcribi cap
illud, qvo narratur actio Conſalvi Cord
bæ magni Ducis, cum Alexandro VI. P
pa, qvem Ferdinandi Regis ſui nomi
hortatus eſt, impuriſſima vitæ ſuæ eme
dationem inſtituere p. 415. Tres eſ
cum ſuæ Monarchiæ cupiditate fundi Chi
ſtiani calamitatem, Papam, Hiſpanur
& Jeſuitarum Patriarcham, qvorum an
bitioni intercedere, & fibulam imponer
hoc eſſe de Eccleſia & republica Chriſti-
na præclariſſime mereri.

(e) *Arcanis* Jeſuiticis, qvæ talia ſunt, ut a-
mus meminiſſe horreat, & tremore
refugiat. Vid. p. 419. ſeq. & 455. 456.

CCXIX.

Joh. Georg Leucfeld Hiſtoriſche Nachricht von 55. gelehrten Männern, die entweder in dem 55 Jahr ihres Alters, oder wenige Zeit hernach geſtorben, Halberſtad 1723. (2.) Ejusdem, *Hiſtoriſche Nachricht von 79. gelehrten Männern, welche 80. bis 90. Jahr gelebet &c.* Ibidem, eodem (3.) *Paul Chriſtoph Höpfner*, Bonum omen &c MSCtum & ineditum. Annum egreſſus eram ætatis 55. cum J. G. Leucfeldius, Vir doctus induſtrius, & in Hiſtoria patria cumprimis peregregie verſatus hunc mihi mitteret indicem LV. Theologorum, LV. ætatis ſuæ anno denatorum, Qvi mecum ejusdem tunc erat ætatis.

ti nunc vero feliciorem agit vitam in cœlis. Ave hujus veſtigia ſecutus, Vir mihi itidem οι λιξ P. C. Höpfnerus affinis dulciſſimus, ſpiſſi multo elucubravit Opus, de iis qvi in annis ominoſis vel climactericis lucis uſuram amiſerunt, mihi parvo, qvod Leucfeldius fecerat, de anno LV. feliciter exacto gratulationem facturus. Et hoc qvidem *ἀνέκδοτον* eſt adhuc, & in MSCto deliteſcit apud nos, ſed magni omnino æſtimatur, qvia ipſa Auctoris manu exaratum eſt hoc exemplum, qvi multis nexibus mecum conjunctus eſt, & cujus fidei & doctrinæ ſemper plurimum a me eſt delatum.

CCXX.

Godofredus Schultzen, Catalogus Librorum, cum Continuatione I. uſqve ad X. Hamburgi 1668. uſqve ad 1676. Officinalis qvidem eſt hic Catalogus in uſum eorum confectus, qvi mercaturam librorum exercent; Verum & iis perutilis, qvi notitiæ librariæ impendent Operam. Atqve id ob Scriptorum in eo deſignatorum. 1) *Varietatem*, qvi ſunt Græci, Latini, Hebraici, Gallici, Anglici, Italici, Hiſpanici Germanici. 2) *Multitudinem*, & eorum etiam, qvi rariores alioqvin extant in tabernis Bibliopolarum, copiam 3) *præclaram Oeconomiam.*

CCXXI.

Chriſt. Thomaſii Cautelæ circa præcognita J risprudentiæ, Halæ 1710. (2.) Ejusdem, *Ca telæ circa præcognita Jurisprudentiæ Eccleſiaſtic* Ibidem 1712. Commentarius hic eſt in d ctrinas fundamentales, (*Grund-Lehren.*) An 1699. ab Auctore idiomate Germanico edit earumqve Partem I. & Partis II. ſex vel ſepte priora capita. Adeoqve huc ſpectat, qvod doctrinis fundamentalibus jam alibi diximu hoc uno adhuc ſuperaddito, in Jurispruden Eccleſiaſtica h. l. ita mutata eſſe omnia, ut indice rerum in doctrinis fundamentalibus o viarum, & ex G. Arnoldi H. E excerptaru integrum fere Opus Hiſtorico-Eccleſiaſticu factum ſit, in qvo hoc potiſſimum eſt πρῶτ ψεῦδος; E ſtatu Eccleſiaſtico omnia mala em naſſe, & hinc in alios ſtatus ſe diffudiſſe.

CCXXII.

M. Joh. David Dietericus, *de non adæqva eruditionis in qvatuor facultates diviſione*, W tenb. 1730. Non ſpernendus Auctor, ſed probandum id, qvod ſuſcepit nec ſatis locupl nec ſolidus, nec ingenioſus aut argutus. omnibus enim eruditionis partibus verſatu eſſe oportet, qvi eruditionem vel bene vel m le partitam eſſe probare connititur. (*Franſc. Wokenius*, *de Profeſſorum Lingvarum Orie*

ta im Academiæ Wittenbergenſis in Philologia Sacra m itis, Wittenbergæ. 1730. Qvam Diſſert. ſi p luſtraveris, intelliges, qvantum ſit, qvod r unico hoc Hiſtoriæ literariæ punctulo adhuc ig oremus, cum omne in ea tuliſſe punctum n bis perſvaſum habeamus. (3.) *Joh. Gottlieb K uſius, de Theodorico Buzicio ejusqve genere & pr ia*, Wittenb. 1730. Argumentum ne: v gare, nec vulgari ratione traditum.

CCXXIII.

J. F. *Reimmanni Hiſtoria univerſalis literaria*, M Cta & inedita. In qva exhibetur Libro I. H toria univerſalis Theologiæ Judaicæ & Eth- n æ. L. II. Hiſtoria univerſalis qvatuor artium p pularium. L. III. Hiſtoria univerſalis om- n um lingvarum Aſiaticarum, Africanarum, E ropæarum. L. IV. Hiſtoria omnium diſcipli- n rum inſtrumentalium, Grammaticæ, Lexico- g aphiæ, Rhetoricæ, Poëſeωs, Logicæ, Her- m neuticæ, Mnemonicæ. L. V. Hiſtoria diſci- p narum principalium theoreticarum, Phy- ſi æ, Metaphyſicæ, Pneumaticæ, Matheſeωs e um in genere, & in ſpecie Arithmeticæ, G ometriæ, Opticæ &c.

CCXXIV.

J. F. Reimmanni Hiſtoria literaria Babyloniorum MSCta & inedita.

CCXXV.

Ejusdem, *Hiſtoria qvatuor facultatum, & Sc lárum* Hebraicarum , Græcarum , Latinaru Germanicarum , Gallicarum, Brittannicaru Ægyptiacarum , Chaldaicarum , Arabicar MSCta & inedita.

CCXXVI.

Ejusdem, *Introductio in Hiſtoriam vocab rum Græcorum* , in duas Partes diviſa, qvar prior continet Genealogiam vocabulorum Gr corum ante C. N. Poſterior Genealogiam vo bulorum Græcorum poſt C. N. MSCta & edita.

CCXXVII.

Ejusdem , *Diatribe de Grammaticis lin Hebraicæ*, Græcæ, *Latinæ & Germanicæ rariori* MSCta & inedita.

CCXXVIII.

Baconis de Verulamio Opus, de dignitate & mentis ſcientiarum, in tabulas breves & lucul tas redactum. Item, *Opus perrarum de princ Philoſophiæ antiqviſſimæ & recentiſſimæ , nec* P. Poiret *Opus Oeconomiæ divinæ in tabulas r ctum*, MSCtum & ineditum.

CCXX

CCXXIX.

J. *F. Reimmanni, Syſtema Syſtematum Theologi-*
, Judaicorum, Ethnicorum, Muhammeda-
ı, Chriſtianorum, Atheiſticorum qvoqve plu-
um. MSCtum & ineditum.

CCXXX.

D. E. Baringii Clavis Diplomatica. 1737. Bi-
hecæ regiæ Hannoveranæ præfectis, jam
ab A. C. MDCCXVIII. manus admini-
porrigens Auctor (p. 6.) Codices MSCtos
paucos, & diplomata qvamplurima ha-
, vel deſcribenda, vel cum editis conferen-
l. c.) Unde oblata ipſi occaſio hæc Scriptu-
n medii ævi ſpecimina colligendi. Qvæ
non poteſt, qvantum utilitatis ſuppedi-
iis, qvi in MSCtis medii ævi verſandis oc-
ti ſunt. Siqvidem ex ignorantia artis Gram-
ſticæ, qvæ Seculis barbaris uſitata fuit,
enta monſtra nata ſunt in Hiſtoria (p. 15.)
i & Eccleſiaſtica. Nec parum diligentiæ,
buit Auctor Scripturarum compendiaria-
peculiare Lexicon concinnandi, iſtudqve
peciminibus locupletandi, qvot convaſare
it; Sed tantum abeſt, ut abſolverit hunc
ſſum, ut primas ejus lineas vix ducere po-
it. Eſt enim apud nos Conradi Halberſta-
is tripartitum Morale MSCtum & ineditum,
Sec. XIII. vixit, & cujus lineolas nonnul-
Auctor Tabula XV. in æs incidi curavit, in

 qvo

qvo tot Scripturarum compendia occurrunt, in primis ſex lineolis minimum ſex reperiatur, de qvibus in Lexico Baringiano, nec vo extat nec veſtigium. Qvæ omnia lectoris oculis ſubjiceremus, niſi typorum inopia prohiberemur.

CCXXXI.

Caſparis Thurmanni Bibliotheca Canonicarum Halæ 1700. De qva, qvid exiſtimemus, Catalogo Bibl. Theol. p. 104. diximus.

CCXXXII.

Piis manibus D. Simonis Friderici Hahnii, ſupremum officium perſolvit Joh. Frid. Chriſtoph Hahnius, Magdeburgi 1729. Vir præcocis ingenii multorum Scriptorum, varia etiam eruditione commemorabilis erat Hahnius. Qvi brevi annorum ſpatio, vix enim 37. ætatis exceſſit annum multa ex ſe promſit minime vulgaria; Nec imparem, virtutis ſuæ præconem poſt fata invenit fratrem, qvi ejus vitam, mores, ſcripta, controverſias, & inſtituta ita enarravit, ut fratris veſtigiis inſiſtens, paucis etiam multa complexus ſit.

CCXXXIII.

Carol. Joh. Fogel, Nachricht von gelehrten Hamburgern. Ingleichen *Theod.* Jacobi, *und* Joh. *He. Fogel Verzeichniſs einiger gelehrter Hamburger.*

Chriſt. Krüſicke, von eben derſelben Materie,
burg 1738. In qvo trifolio primum de-
um eſt a Fogelio patre, ſecundum, a
us ejus filiis, tertium ab amico ομοτεχνω,
ſtoriæ literariæ bene perito. Et ſi non in-
um lectu eſt primum; Secundum ſane
ignius, & tertium digniſſimum. *In iſto*
qvædam non ſatis accurate ſunt examina-
g. p. 12. Joh. Georgium Pfeifferum fuiſſe
othecarium Domini de Hundsburg; Non
Bibliothecarius fuit Domini de Hunds-
, ſed anagnoſtes & rei literariæ admini-
Joh. Frid. de Alvensleben, Domini in
desburg &c. *In illa* qvidem multa dicun-
denuo, qvæ in præcedente jam dicta ſunt
s, v. g. de Franſciſco Ennone Friccio, Joh.
Jantzio, Bernh. Walthero Marpergero,
ta tamen afferuntur etiam παραλειπομενα.
oc autem non pauca, ad accuratiorem Hiſto-
trutinam revocantur.

CCXXXIV.

Nic. Hieron. Gundlings Collegium Hiſtorico-li-
rium, Bremen 1738. Qvod Collegium Hi-
ico-literarium barbaro vocabulo appellatur
is; Prælectiones continet Hiſtorico-literarias,
undlingio in Cathedra Academiæ Hallenſis
as. Nec male convenit in eas qvod C. IX.
2. p. 926. dicitur: Profeſſores olim qvatuor
as ad præparationem lectionum adhibuiſſe,
s hodie fundant ex tempore, *die ſie itzo aus-*

dem Ermel ſchütteln. Pleriqve enim ſermor qvi in hoc volumine continentur extempora ſunt, in qvibus oeconomia parum exacta, n rationes qvædam de Scriptoribus & Scri abruptæ, judicia præcipitata, ἀσυςατα eti nonnulla, & ab hoc inſtituto aliena, præte non pauca, & ſæpius repetita, & qvæd ſubobſcura &c. Verum & præclara multa, iis tantum nota, qvos intra velum Muſæ doc runt, v. g. C. 2. §. 14. p. 403. *Es iſt eine Ku* Scriptores Italos *kennen zu lernen, indem ſie ül aus rar ſind*, l. c. §. 15. p. 408. *Spaniſche Büc bekömmt man ſelten zu ſehen.* §. 20. p. 456. monis Okolsky orbis Polonus, *iſt nichts ana als* notitia Procerum Poloniæ, *ein rares und k bahres Buch*, wie *alle Polniſche Bücher ſind.* §. p. 465. Dalmatiæ Scriptores *ſind ſehr rar.* §. p. 467. *Von denen Türcken haben wir nichts, d ſie haben nicht einmahl eine Druckerey* §. 25. p. 4 *Die Hiſtorie von der groſſen Tartarei iſt rar.* C. §. 8. p. 777. *Ueberhaupt ſind* Scioppii *Bücher bereits rar.* §. 9. p. 778. *Die mehreſten Sachen* Naudæi *ſind rar.* §. 15. p. 785. *Des* Joh. St mii *Sachen ſind mithin alle rar und zu recommen ren*, l. c. p. 786. *Alle Sachen, die der* Petr Victorius *geſchrieben, ſind zu recommendire Allein ſie ſind rar.* §. 30. p. 805. *Alle Sachen* Pauli Baſii, *beſonders der* Commentarius *über* Digeſta, *ſind mithin rar*, &c.

CCXXX

CCXXXV.

Joh. Gerh. Voſſius, de Philoſophorum Sectis, cum contin. & ſupplem. J. J. a Ryſſel, Lipſiæ 1690. Qvod Voſſii Opus eſt poſthumum, cæptum qvidem ab Auctore; Sed ultra principia non productum. Hiſtoria enim philoſophica poſt ejus diſceſſum mirum qvantum eſt exculta, omnesqve ejus receſſus, incredibili ſtudio diſcuſſi. Atqve hinc facile fuit P. Bælio Tomo I. Epiſt. Select. Ep. 1. p. 2. aliisqve, varia in eo deſiderare. Nec res laborioſa admodum J. J. Ryſſelio, huic telæ qvædam addere, & eandem uſqve ad ſua tempora pertexere. Manet tamen hæc laus illuſtri Voſſio, qvod *primus* fuerit e recentioribus, qvi Hiſtoriam philoſophicam e ſitu & ſqvaloribus eruit, & eandem candidiore orationis genere deſcripſit, eaqve ratione adornavit, ut pleriqve qvi poſt eum huic argumento manum injecerunt, ejus ſe plumis veſtierint, ſed ſuppreſſo ejus nomine.

CCXXXVI.

Theſaurus Bibliothecalis, d. i. Verſuch einer allgemeinen auserleſenen Bibliotheqve. Erſter und anderer Theil. Nürnberg 1738. Habes hic novum Commentarium Ephemerologicum. Singulis enim hebdomadis duæ plagulæ é prelo emerſerunt. Atqvé ex earum congregatiōne hic theſaurus Bibliothecalis coaluit. Cujus auctorem G. G. Zeltnerum fuiſſe auguramur, qvi

nuper 1738. die 18. Julii, ex hoc ignoranti diverſorio, in illud ſcientiæ Emporium diſce ſit, ubi *βιβλιογνωσία* qvidem nulla; Sed Pi lyhiſtoria Angelica, omnem πολυμαθειαν hu manam infinitis paraſangis poſt ſe relinqven. Hic enim ſemper in ore habuit, qvod in i dice monuit: *Libros recte noſſe, eſt dimidium a diciſſe.* Triginta etiam annos in colligendis ex cerptis hiſce literariis conſumſit. Et ſub Theophi Sinceri nomine jam plures Eclogas de libris r rioribus, eadem methodo concinnatas, qv hæc Bibliothecarum Bibliotheca, in lucem pu blicam prodire juſſit. Nec obſtat, ad Zeltne ri & Sinceri tabulas provocari interdum in hiſ tabulis; (p. 36. in Nota.) Siqvidem non inuſit tum eſt hoc eruditis, a ſemetipſis ſumere teſt monium, inprimis ſi ſub alio nomine, qva dam e prelo exire permiſerint. Et licet, qv in hoc theſauro enumerantur monumenta, no omnia reperiantur in Bibliotheca Zeltneri, om nia tamen ab eo ſunt oculis uſurpata, & accu rate perlecta. Nec aliunde accepit hæc conle ctanea, ſed ſuo Marte congeſſit, & hoc no mine ſe omnino laude dignum præbuit. Et ti qvas in has lucubrationes irrepſiſſe contenda maculas, hæ fortaſſis nominari poſſunt. Scil cet, Orationis diſcolor habitus. Oeconomia Bibliothecæ ineſſe debitæ, omnimodus negle ctus. Librorum non accuratus ſelectus. Mul enim qvi a raritate commendantur, plane no ſunt rari, & ſi rari, vix digni, qvorum in ho dierna republica literaria fiat mentio, nedum

qv

i theſauro Bibliothecali annumerari merean-
; Ille dapes non ardenti decoxit aheno,

Aut verubus, longum uſqve adeo tardum-
qve putavit,
Exſpectare focos, contentus corpore crudo.

CAPUT III.

DE
CRIPTORIBUS SPE-
CTANTIBUS AD HISTORIAM LITERARIAM IN GENERE.

In Octavo.

I.

ompendiöſes gelehrten Lexicon, Leipzig 1715.
Prima hæc eſt Editio hujus Operis, cui ante
iginti annos inſcripſimus ſeqventia: Qvi huic
Lexico (ſi fas eſt hac voce uti, qvæ in anti-
ıvis Auctoribus omnibus, Latinis non tantum,
ed & Græcis exulat,) concinnando deſudarunt,
ıvantum id nobis compertum eſt, fuerunt M.
acobi Magdeb. M. Menckenius, Lipſ. & M.
chöttgenius, atqve horum triumvirorum la-
bo-

bores ita moderatus eſt J. B. Menckenius, & ipſe ſimul manum Operi injecerit, & Scriptoribus Anglicis, Italicis, aliisqve qv rum copia abundat, qvædam addiderit & eme darit. Atqve hinc decus eſt atqve nitor, q eminet ac excellit. Viginti millia eruditor in certum ordinem coacta, hic Lectori luſtra da exhibentur. Fata eorum & Scripta brevi enumerantur. Nec pauca in compendio h Hiſtorico traduntur, qvæ in vaſtis alioqvin S ſtematis qværuntur fruſtra. Atqve hæc ſu qvæ ad laudem libelli valent. Qvibus opp nunt alii, qvæ faciunt ad maculam. Nomi qvædam illuſtria omiſſa. Qvædam parum opp tune allata. Qvædam ſine ulla ratione repetit & bis poſita. Et qvod præcipue in Enchi dio obſervari debuiſſet, nec perſonarum n rerum ſelectus ubiqve ita eſt habitus, ut pr ſtantiora a minus præſtantibus fuerint accura ſegregata. Qvibus omnibus tamen venuſt Operis non imminuitur.

II.

Compendiöſes gelehrten Lexicon, Lipſiæ 171 Secunda hæc eſt Editio hujus Lexici, vel mavis hujus Indicis realis literarii, ad norma elementorum in Alphabeto ſibi ſuccedentiu digeſti, cui 1733. ſucceſſit tertia. Nec qv ſemel appoſuimus cramben criticam hoc lo repetemus. Qvia qvæ prima vice commend tione novitatis utcunqve tolerantur, ea ite ta haud ferendum adferunt faſtidium. Hoc t

m

n indictum prætermittere non poſſumus, C. Jöcherum, qvi editioni ſecundæ accurandæ efuit ea fere omnia in Prolegomenis judicio › approbaſſe, qvæ nos in editione prima tanda eſſe duximus, qvædam etiam ſervationibus noſtris Criticis addidiſſe. Sciet. 1) Plurima in iſthac editione ex rivulis e hauſta, neglectis fontibus. 2) In Hoffunno, Buddeo, Königio, Wittenio &c. nium fiduciæ a collectoribus eſſe conſtitutum. In deſcribendis perſonis ac rebus, multa miſſa qvæ minus ſunt neceſſaria, & omiſſa onnulla qvæ magis erant talia. 4) In primo atim articulo ex nomine loci factum eſſe noen perſonæ. Qvi enim in eo dicitur Aalburg Nicol. Michaelis) Aalburgo fuiſſe oriundum, ppellatumqve Nicolaum Michaelis. Atqve æc, & plura ejus monetæ, in hac editione ſtuioſe a ſe eſſe emendata. Memoremqve ſemet gratum fore omnibus, qvi, qvid in hac litione adhuc in vitio cubet, indicandum ſibi ımant. Inde enim & nos audaciores facti, & orde calido inſtructi in re frigida, libere prounciamus, qvæ ſunt apud nos, & manſiſent forte, alta mente repoſta. Scilicet

(1.) *Errata qvamplurima antiqva ex priore editione in hanc poſteriorem eſſe transſumta*, v. g.

(a) Antonium Poſſevinum a Gregorio III. in Sveciam, Poloniam & Moſcoviam eſſe miſſum, cum, qvi Poſſevino Legato

gato uſus eſt, Gregorius fuerit XII non Gregorius III.

(b) Proclum Philoſophum Platonicum ſpe culis uſtoriis de muro Byzantino ſuſpen ſis Vitaliani claſſem combuſiſſe. Cum jam ante 30. & qvod excurrit anno hæc fabula rejecta ſit, a Joh. Alb. Fa bricio in Prolegomenis Procli vitæ, Marino Neapolitano ſcriptæ, præmiſſis.

(c) Chriſtophorum Heidmannum fuiſſ Helmſtadienſem, cum fuerit Boden verdenſis origine, teſte J. C. Böhme ro in memoriis Profeſſorum Eloqven tiæ, qvos habuit Academia Helmſta dienſis, p. 8.

(d) R. Sehem Tov Hiſpanum Legionenſem ſcripſiſſe de ponderibus, *von Gewicht* cum ſcripſerit de metro, *von Abmeſſung der Verſe*, referente J. C. Wolfio in Bibl. Hebr. p. 1129.

(2.) *Errata non pauca iis, qvæ ſunt in antiqvi editione, ſuperaddita*, v. g.

(a) Thomam Browne ſcripſiſſe Pſeudodo xiam Epidemicam, miſcellanea, de ur nis, de erroribus vulgaribus, &c. Ne qve enim duo hæc ſunt ſcripta Pſeudo doxia Epidemica, & de erroribus vul garibus, ſed unicum. Et in Editio ne prima unius tantum ex his duobus facta eſt mentio.

(b) Abu

(b) Abudacnum Barbatum & Joſephum fuiſſe duos Scriptores cum unus fuerit, teſtificante hoc Joh. Henr. *von Seelen*, in Hiſtoria Jacobitarum vel Coptorum, p. 6. Et in editione priore unus etiam tantum fuerit productus, Abudanus tamen dictus, pro Abudacno.

(c) Pauli Colomeſii Melanges Hiſtoriqves in Collectione opuſculorum Colomeſianorum a J. A. Fabricio, Hamburgi 1709. edita, non comparere. Qvod in editione prima non dicitur, nec etiam, niſi reclamante veritate, dici poteſt.

3.) *Scriptores qvosdam notatu digniſſimos omiſſos*, v. g.

(a) Henricus *von Rheden*, qvi Auctor eſt horti Malabarici Operis ſplendidiſſimi. Vid. Polyc. Leyſeri Diſſert. de Origine eruditionis ab Indis repetenda, p. 47.

(b) Salomo Stepnerus, qvi edidit laurum Lipſiacam, h. e. Inſcriptiones veteres & recentiores, qvæ Lipſiæ viſuntur. Lipſiæ 1691. 4.

(c) Heinricus Bodinus P. P. Halenſis multis ſcriptis inclytus.

(d) Claudius Sorellus, qvi vulgavit Bibliotheqve Françoiſe, & Science Univerſelle, & alia.

(e) Chri-

(e) Chriſtophorus Hendreich, cujus extā Pandectæ Brandenburgicæ.

(f) Jonſtoni omnes, qvorum qvatuor en merat G. M. Königius in Bibl. V. & N

(g) Philippus Jac. Mauſſacus, Vitus Di tericus, Wolfgangus Gundlingi Jacobus Bolduccius, Caſparus Cörb rus, Theodorus Janſonius ab Almel veen, Chriſtianus & Joh. Conrad Knaut, &c. Interdum etiam qvida ſunt præteriti, qvorum nomina indic ta, Lectorqve ſpe luſus inani, qvā eosdem loco alio deſcriptos ſit repe turus, cum appareant nuſqvam, v. Theodorus Cornhertzius, Jon Schlichtingius, &c.

(4.) Res qvasdam allatas,

(a) Non ſatis accurate, v. g. Leonhard Leſſius, (extat hoc p. 1547. P. I.) *e Jeſuite zu Antwerpen, gebohren zu Brec in Braband* 1554. 1. Octobr. *Hat zu L ven die* Philoſophie *und* Theologie *g lehret, auch die* Medicin, Mathematiq *und Hiſtorie verſtanden*, de juſtitia jure, de perfectionibus moribusqve d vinis, de poteſtate ſummi Pontifici &c. *geſchrieben. Und iſt* 1623 *den* 5. *Ja geſtorben.* Sed Leſſius nunqvam fu Antwerpiæ. Mortuusqve Lovanii 162 die 15. Jan. non die 5. Et ſcripta mu

ta elucubravit qvæ poſt ejus mortem duobus Tomis comprehenſa, Antwerpiæ typis Plantinianis 1626. & 1630. ſunt edita. Aliaqve præterea, ac in iis de poteſtate Pontificis ſummi Opus, impreſſum qvidem; ſed certis de cauſis ſuppreſſum, teſte Philippo Alegambe, in Bibliotheca Scriptorum S. J. p. 305. qvi multis, & pluribus qvam ſolet verbis, agit de eo, l. c. Neqve conſpirat cum veritate qvod p. 76. dicitur Lambertum Alardum fuiſſe Hildeſienſis Eccleſiæ Paſtorem; Siqvidem non Hildeſiæ, ſed Brunſvigæ verbi divini miniſter fuit, ut recte docet Nicolaus Alardus, in Decade Alardorum, p. 23. not. d.

b) Non ſatis copioſe. Sic enim J. J. Moſerus in Bibliotheca Juris publici qveritatur, Articulum de Kulpiſio eſſe nimis attritum, & circumciſum, & macie qvaſi pereſum.

acemus qvæ J. C. Wetzelius, in Hiſtoria tionum paſſim, & Joh. Frid. Bertramus in Hi- a eruditionis P. 2. C. 2. §. 15. p. 128. ſeq. alii- plures notarunt. Nos enim ea tantum in- mus, qvæ a nobis ſunt animadverſa. Et iſſe hæc in editione tertia jam emendata . Qvam nondum oculis uſurpare licuit. imus tamen P. V. *der Heſſiſchen Heb-Opffer*, o 1734. p. 515. in notis. *In der allerneueſten*

Edition *dieſes* Lexici, de Anno 1733. P. I.
1744. *ſtehet*, *daſs der Herr Chriſtian Lange*, *mahliger* Moralium, Logices & Metaphyſices P
ordinarius *in Giſſen*, *itzo* Doctor *und* Gene
Superintendens *zu Itzſtein*, 1723. *in dem Jahr ſeines Alters geſtorben*, *da er doch biſs Stunde noch lebet und geſund iſt.*

III.

Burchardi Gotthelfii Struvii Introductio in titiam rei literariæ. Acceſſit Diſſert. de do impoſtoribus, & Supplementa, & Oratio meritis Germanorum in Hiſtoriam. Jenæ 1 Precibus cum Struvio egerant ſtudioſi non li, qvi Hiſtoriæ literariæ amore ducebantur ſibi viam, qva pervenire poſſent ad hanc ſciplinam, ejusqve penetralia luſtrare, c monſtraret. Qvorum deſiderio facturus ſ hanc Introductionem in notitiam rei liter elucubrandam ſuſcepit, qvæ tantum adhu republica eruditorum valuit, ut poſt *primam* tionem, qvæ A. C. 1704. comparuit, ſta 1706. cum ampliſſimis ſupplementis *ſecund* 1710. *tertia*, & 1729. *qvarta* prodierit cum Chriſt. Coleri, & Michaelis Lilienthalii, Joh. Chriſt. Köcheri analectis & animadver nibus. Qvod non ſpernendum boni libri Criterium. Sed plura ſunt ex qvibus præſ tiam ejus conjicimus. Argumenti novitas cunditas, amœnitas. Ordinis concinnitas. ctionis perſpicuitas. Rerum utilitas, & ill brevitate ubertas. Hæc enim omnia ita Le

præſtrinxerunt oculos, ut, qvæ ſcriben-
efelliſſent, h. e. qvid demi, vel addi, vel
dari debeat, perſpexerint parum. Ne-
nim eſt Introductio in notitiam rei lite-
Sed Introductio in notitiam Scriptorum,
ibus peti debet notitia rei literariæ. Nec
a rei literariæ tangit capita, ſed qvædam
ixat. Et qvæ de iis tradit pleraqve acce-
fert Auctor Morhofio, qvem ita ſeqvi-
ut in primæ editionis præfatione ſcribat,
qvæ Morhofius in elegantiſſimo ſuo Poly-
re plenius expoſuit, deſcripſiſſe brevius,
æ ab eodem vel obiter, vel plane non
ata, prolixius exhibuiſſe. Perutilis inte-
eſt libellus, & rationibus eorum, qvi Hi-
e literariæ cupiditate trahuntur, egregie
nmodatus.

IV.

B. G. Struvii Introductio *ad notitiam rei lite-*
, & uſum Bibliothecarum, acceſſit Diſſert. de
is Impoſtoribus, Jenæ 1704. Introduce-
rem latinius dicitur, qvam introducere *ad*
Neqve enim introducit in rem, qvi ad
ducit tantum, & qvi uſqve ad urbem du-
eſt, extra eam eſt adhuc, non intra. Adeo-
rectius Auctor in poſterioribus editionibus
ſuum opuſculum inſcripſit: *Introductio in*
iam, &c. (2.) *Baptiſtæ Gvarini Veronenſis de*
ie docendi, & ſtudendi libellus, cum præfatione de
andorum ſtudiorum ſcriptoribus, editus a B. G.
vio, Jenæ 1704. Cujus libelli præfatio-

nem ſi legeris admirationem movebit mult
do eorum, qvi de ſtudiis formandis comm
tati ſunt; Si libellum ipſum, Auctorem eo
culo vixiſſe putabis, qvo Sermonis latini m
dities regnavit in Italia, non qvo barbarie

V.

Acta literaria ex MSCtis eruta. Faſcic
I. II. III. IV. V. VI. Jenæ 1706-1709. Au
eſt Burchard Gotthelf Struvius. Qvi huic
ficio nov-antiqvo, velut veſtibulum qvod
præmiſit, Schediaſma de MSCtorum Latino
Græcorum & Germanicorum criteriis. Præ
rum illud qvidem, & ad omnes erudit
partes fructuoſum; Sed inchoatum tantum
autem confectum prorſus. Qvæ enim
MSCtis latinis attulit, mirum qvantum
ſunt locupletari, etiam ex ipſo Mabillonio.
maxime adjutus eſt Auctor in hoc negoti
qvæ de MSCtis Græcis eorumqve criteriis
geſſit, lacunoſa ſunt omnia, & rimarum
na, ſi cum Palæographia Græca Bernhar
Montfauçon conferantur, qva Auctor eo
pore, qvo hæc ſcripſit cum maximo in
ſui damno caruit.

VI.

J. C. Coleri Analecta ad B. G. Struvii
ductionem ad notitiam rei literariæ, Jenæ
Qvibus carere non poteſt commode, qv
nuductione Struviana cum emolumento

væ in Analectis hiſce illuſtratur, locu-
ır, emendatur, dijudicatur. Calamum
præcurriſſe memoriam arbitramur eo
ıre, qvo p. 28. ſcripſit: Nos de Galleſii
traitè des plus belles Bibliotheqves du
e, pleniorem dediſſe guſtum, in Idea
natis antiqvitatis literariæ p. 354. Siqvi-
ıvem l. c. laudamus eſt Bernhardus Mont-
ıius, non Joh. Galleſius.

VII.

Bibliotheca Acroamatica, h. e. *recenſio ſpecia-
nium Codicum MSCtorum Bibliothecæ Cæſareæ
bonenſis*, *a* Petro *Lambecio & Daniele Neſſe-
n congeſta*, *& in Epitomen redacta a J. F.
nanno*, Hannoveræ 1712. Cramben ean-
cum faſtidio Lectoris apponeremus, ſi de
ɔpuſculo plura verba facere velimus. De-
t nos ab hoc inſtituto ſpatioſa, qvam eidem
uiſimus, Præfatio. Et qvæ ſupra, ubi de
logo MSCtorum latinorum, qvæ in Bi-
heca Vindobonenſi reperiuntur, egimus,
i licet manu de eodem jam ſparſimus. Ad
enim loca Lectorem amandantes, hoc di-
s tantum: Nos præter tres indices impreſ-
ıic exemplo ſubjectos, Synopticum, Hi-
co-literarium, & Pragmaticum etiam elu-
ıſſe qvartum, Epiſtemonicum. In qvo
ımenta omnia in hoc Catalogo Lambecio-
eliano enarrata, ſecundum facultates, &
tatum ſcientias, accurate digeſta ſunt. Sed
b feſtinationem Bibliopolæ, qvi eo tem-

 pore,

pore, qvaſi ignem calcaret, properab nundinas, typis excuſus non eſt, & de ſcit adhuc apud nos in MSCto, dignus præ teris, qvi huic Bibliothecæ Acroamaticæ cederet.

VIII.

Barth. Chriſtiani Richardi Hiſtoria Biblio Cæſareæ Vindobonenſis, Jenæ 1712. Qvi qvinqve paginas exceperis, (p. 101. usq 110.) qvibus Danielis Neſſelii & Joh. Ben cti Gentilotii merita in hanc Bibliothecam ſcribuntur, tota e P. Lambecii L. 1. Comm de Bibl. Vindobonenſi eſt deſumta, ipſis verbis Lambecii conſervatis, docente id αὐτ & Auctore ipſo hoc diſerte confitente in fatione ad lectorem. Atqve in eo nihil a diſtat Auctor, qvi eodem anno 1712. Bi thecam Acroamaticam in publicum prodir ſimus, in cujus libro 1. Bibliothecæ Vind nenſis continetur Hiſtoria, eadem ratio Lambecii Comment. excerpta. Qvam t ſi compoſueris cum hac Richardiana, depr des Auctorem interdum omiſiſſe qvædam tu non indigna, & ex ipſo Hiſtoriæ Lamb næ contextu nonnulla extruſiſſe, ac rejeci ſubjecta Scholia.

IX.

Michaelis Neandri Erotemata linguæ cum præfatione Phil. Melanchthonis, & nova

ris, Baſileæ per Joh. Oporinum 1565.
e ſunt editiones hujus Grammaticæ qvarum
1 A. C. 1553. prodiit Baſileæ ex Joh. Opo-
fficina, cum annum ætatis 27. Auctor
xpleſſet. Et ibidem poſtea recuſa eſt ſæ-
, diſtractis ſemper celeriter exemplaribus,
e ſcribit, in indice ſuarum lucubrationum,
erotematis ſubjecto p. 403. Non tamen
nibus editionibus reperitur Præfatio illa
iſtorica ipſius Auctoris, qvæ eſt in hac
a. Qvam J. C. Colerus in analectis ad B.
ruvii Manuductionem p. 8. præcipitanter
A. C. 1565. excuſam eſſe inficiatur, cum
ſtra eo temporis Articulo ab Oporino for-
xſcripta ſit, & Neander in indice citato
3. Oporinum illam poſtremum recogni-
A. 1565. ſub prelo habere adſeveret. At-
hinc in fine adjecit Auctor Scriptorum ſuo-
editorum & edendorum Catalogum, Con-
Lycoſthene & Johanne Oporino id flagi-
. In qvo, cum multis aliis etiam p. 416.
hittit Pandectas literarios, qvos ipſis ejuſdem
is deſcribemus: Referuntur, inqvit, in iis
10 Bibliothecæ inſigniores ac inſtructiores,
ab initio in mundo fuerunt, & ſi qvæ ad-
hodie maxime celebratæ ſunt, omneqve
1s Scriptorum publicatorum, & in Biblio-
is etiamnum ubicunqve terrarum latentium,
poris etiam injuria deperditorum, eorum
n qvorum vel nomina ſolummodo apud ve-
s reperiuntur. Horum omnium ſcripta ac
referuntur ſecundum materias ac argumen-
qvæ tractarunt, ſecundum Artes, ſcien-

 tias

tias, profeſſiones ac facultates, indicato eti[am] tempore qvando floruerint, ſimul etiam qv[an]do, & ubi locorum cujusqve ſcripta ſint exc[u]numero qvoqve chartarum in plerisqve indi[ca]to, qvo facilius de pretio fiat judicium. C[en]ſuris etiam doctorum Virorum additis, ut ſc[ia]tur, qvo loco cujusqve ſcripta ſint haben[da]: omnibus ordine ſuoqve loco poſitis, ac diſ[tri]butis, in qvacunqve arte ac qvacunqve ma[te]ria ſcriptorem reqviras, mox qvæſito loco [p]uno innumeros reperias, ut adhibito judicio [po]tiorem, & qvem ſeu ipſe maxime probes, [ſeu] aliis præcipue probatum fuiſſe intelligas, po[tiſſimum] deligas. *Hactenus Neander* l. c. Ex cujus [de]ſcriptione patet, præfationem illam luculent[am] huic Grammaticæ præmiſſam eſſe pandectar[um] illorum qvaſi Prodromum. In qva, ſi ver[bis] ejus denuo uti liceat, tum multa alia copi[oſe] dicuntur, tum præcipue narratio copioſa [&] longa inſtituitur de Bibliothecis vetuſtis, te[m]poris varia injuria vaſtatis & conſumtis. De [li]bris deperditis innumeris (p. 535.) ac optimis [in] omnibus linguis, artibus, diſciplinis & facult[ati]bus. Commemorantur etiam Bibliothecæ, [qvæ] etiamnum ætate rara librorum MSCtorum [ſu]pellectile, in variis orbis terræ locis inſtru[ctæ] ac hoc nomine celebratæ, cum indicati[one] Auctorum & librorum, qvi MSCti in ſing[ulis] illis Bibliothecis adhuc ſerventur. Comme[mo]ratione etiam Auctorum & librorum præcip[uo]rum latinorum & Græcorum, veterum ac [re]centium, extantium adhuc & publicatorum, [di]ſtributis ſingulis optimo ordine, ſecundum

um, artium, diſciplinarum ac facultatum ra, ubi de Auctore, & argumento & ora- s genere, ac qvo loco qvilibet Auctor haben- it, plerumqve adoleſcentes admonentur. s, *ipſius Neandri verbis*, *qvantus* divitiarum ulus in hac aurifodina ſit reconditus. Nec ſſe erit in ejus laudes diſcedere, cum ſe- pſam laudet, & jam ſatis ab aliis laudata V. H. Voglero in introductione &c. C. V. . D. G. Morhofio in Polyhiſtore L. I. C. 18. 16. B. G. Struvio in Manuductione &c. , §. 8. p. 8. Ipſo etiam Phil. Labbeo in Bi- theca Bibliothecarum p. 271. qvi Neandrum heranum petulantiſſimum vocat. Et huic vitio ſtatim annectit hoc Encomium, ipſum iothecam qvandam univerſalem præfixiſſe mmaticæ ſuæ Græcæ. Unde mirum nemi- idebitur nos indicem Auctorum rerumqve his prolegomenis occurrentium confeciſſe, demqve huic noſtro exemplo adjiciendum aſſe MSCtum.

X.

Martini Simonii de literis pereuntibus libellus, annotationibus Joh. Hermanni ab Elswich, ncof. 1716. Perrarus in Germania ante A. 1618. qvo cum Franciſci Sanchezii libro, *d nihil ſciatur*, prima vice impreſſus eſt in his ionibus, teſte Caſpare Barthio in animadver- ibus in Papinii Statii Sylv. L. 2. p. 447. Cui lignus judicatus eſt l. c. qvi ubiqve innoteſcat. *imius* etiam dictus poſtea a Joh. Hoornbeckio

in Diſſert. de controverſiis Theol. Summæ co
troverſiarum præmiſſa p. 31. Et L. 3. p. 18
Libellus elegans. Nec indignus eſt hoc encomi
In qvo Ciceronis elegantia tincta apparet orati
Et ſeptem cauſæ enumerantur, qvæ literis all
turæ ſint perniciem. 1.) Diſcentium deſidia 2
2.) Bellorum calamitas 37. 3.) Literatoru
contentio 41. 4.) Eorundem copia 73. 5.) J
ſta Dei pæna 86. 6) Perverſa vulgi de literat
opinio 103. 7.) Omnium rerum viciſſitu
127. Atqve ad hunc rivum multi, qvi poſt A
ctoris tempora, falcem in hanc meſſem imm
ſerunt, aqvationis cauſa acceſſerunt. Sicut
ipſe ex Dialogo Taciti, vel Qvintiliani, ſi m
vis, prata ſua irrigavit, an ſui Seculi Orator
antiqvis & qvare concedant.

XI.

Joh. Clericus de cauſis pereuntium literaru elegantiorum, Jenæ 1714. Legitur Tomo Parrhaſianorum, cujus Auctor eſt Joh. Cleric p. 225. ſeq. Commentatio *de la decadence d Belles lettres*, h. e. de cauſis propter qvas tant de literis humanioribus indies fit diminuti Qvam in linguam latinam transferre Operæ pre tium duxit, J. H. Kromayerus, cujus manib ut bene ſit, ὁλοψύχως exoptamus. Atqve in e meliores literas indies aliqvid detrimenti cape re, docet Auctor: 1.) Qvod Auctores, qv claſſicos Gellius appellat, Græci latiniqve d ſtituantur annotationibus & indicibus neceſſari & ſufficientibus. Verſionibus etiam. Et Lexic

ſuc

ios habeant nævos. 2.) Qvod Critici in iis udandis, & ad aſtra tollendis ſæpius modum ccedant. 3.) Qvod proficientes in literis ejusiodi non raro in moribus deficiant. 4.) Qvod vi præſidio eſſe debeant, eas negligant interum. Atqve hanc cauſam more ſuo orat Clecus, perſpicue, ſplendide, luculenter. Nois variorum ab iis ut plurimum conqviſitas, qvi npares fuerint huic negotio, atqve hinc pro ptimis arreptas eſſe leviſſimas. Nomina Autorum omiſſa. Mentem Scriptoris perverſam. ndices meliores & breviores factos, procul duio, ſi vocabula communiſſima eſſent omiſſa &c. Forte qvi in Gallia præfuerint procudendis in ſum Delphini Auctoribus, diffiſi illis, qvi faiendis indicibus Operam ſuam locarant, veriiqve ne omitterent aliqvid qvod abeſſe haud leberet, juſſiſſe, ut promiſcue vocum omnium aberent rationem, necqvicqvam præterirent. Notarum Auctoribus injungendum fuiſſe iſtum aborem, cui omnino pares debuiſſent haberi, i ſuſtecturi conſcribendis notis viſi fuiſſent. Hactenus Clericus. Sed pretium eſt Operæ audiſſe etiam partem alteram, & in ea cumprimis P. D. Huetium cujus nutu & arbitrio totum hoc negotium confectum eſt. Sic autem ille in Commentario de rebus ad eum pertinentibus L. V. p. 288. Qvod ſinguli Auctores in uſum Delphini editi prodierunt ſuccincti indicibus, non vulgaribus illis, qvi eximias tantum res aliqvas aut verba, ſed qvæ vocabula omnia univerſe repræſentant, me uno Auctore factum eſt. Jam pridem enim rei utilitatem magno

meo

meo commodo fueram expertus, in pertracta[n]dis indicibus, qvi ab eruditis hominibus in Græ[cos] cos Romanosqve Auctores fuerant concinnati, Wolfgango Sebero in Homerum, a Daniele Pa[reo] reo in Muſæum, a Nicolao Erythræo in Virg[i]lium, ab Horatio Tuscanella in Catullum, T[i]bullum & Propertium, ab eodem Pareo in Lu[cretium] cretium, a Thoma Trettero in Horatium, [a] Joſepho Langio in Martialem, Juvenalem, & Per[ſium] ſium, a Pompejo Pasqvalino in Ovidii Meta[morphoſin] morphoſin, alios ab aliis. Imprimis vero lon[go] go compereram uſu, qvantum emolumenti per[cepiſſent] cepiſſent viri ſacrarum literarum ſtudio dediti ex indicibus, qui ſub Concordantiarum titulo in Ebraica, Græca, & vulgata Sacrorum libro[rum] rum exemplaria lucubrati circumferuntur. At propterea ſi in ſcriptoribus ſaltem latinis latiu[s] pateret ea ratio, qvæ tractabiles efficeret Au[ctores] ctores, & ad uſus noſtros accommodaret, oportu[num] num hoc futurum iis judicabam, qvi in literi[s] verſantur. Sed & illud qviddam longe maju[s] in his parandis volvebam animo, nempe pura[e] latinitatis finium, ac veluti pomæriorum cir[cum] cumſcriptionem. Qvæ cum omnis Scriptorum Claſſicorum contineatur libris, ſi unicuiqv[e] ſuus ſubjungeretur Index, qvo continerentu[r] univerſa ipſius vocabula; Tum deinde ex ſin[gulorum] gulorum privatis indicibus Generalis conflare[tur] tur index, futurum id erat totius latinitatis in[tegerrimum] tegerrimum penu, & qvidem ita compoſitum ut qvæcunqve ſe vox offerret, ejus ortum uſum, interitum vel progreſſum, indicis huju[s] [illegible] gene[-]

neralis ope, facile cognoviſſemus. Adde Hue-na N. 37. p. 92. ſeq.

XII.

Caſpar Hoffman de Barbarie imminente, Franc. ad Oderam 1578. Qvi unde barbariem iminentem auguratus ſit, audi ſis eundem ipſum ſſerentem: Philippus Melanchthon, ait, ſtu-a ad fontes revocavit, & ad methodum Ari-otelicam viam juventuti ſtruxit, planam & ex-editam, magnaqve dexteritate *primus* qvodam-odo rationem oſtendit, qvomodo artificioſa ſethodo liberalium artium ſtudia ad qvascun-ve diſciplinas accommodanda ſint. Id referre obis pueris ſolebat, Valentinus Trozendorpius cholæ Goltbergenſis moderator, optimus in-ſtituendæ pueritiæ artifex, præceptor meus eru-itiſſimus, grata memoria ſemper celebrandus. udiebam, inqviebat, tradi artes, ut tum tra-i uſitatum erat, & Ariſtoteles enarrabatur pro emporum illorum ratione, cæterum de accom-nodatione verbum nullum. Præcepta inculca-antur, ſed ſine uſu, qvem nec tenebant illi, vi eruditionis culmina videbantur. Aliqvot igi-ur noſtrum collecti impetravimus *primi* a Præ-ceptore, ut accommodatio artium nobis oſtende-etur, qva nos nunc multo lucidiore fruimur. olebat etiam Vir Cl. D. Gvarus Weigandus, ocer meus amantiſſimus, hunc ſuum precepto-em & hoſpitem, formatorem ingeniorum ap-pellare, cujus ſane expolitionis exempla innu-nera ſunt, & infiniti vivi teſtes. Sed hujus fu-rioſi

rioſi Seculi prorſus barbarica ingratitudo eſt, a
verſus Virum tanti nominis, optime de ſtudi
& ſtudioſis meritum, cui acceptum referre c
gimur artes, & doctrinam illuſtratam, noſtr
rumqve ingeniorum cultum & humanitate
omnem, qvoqve Magiſtro didicimus qvæ ſc
mus. - - Eſt hoc confuſionis doctrinæ & ba
bariei in ſtudiis ſecuturæ indicium, qvod ſum
mos iſtos rei literariæ duces in Scholis loco mo
vere, & de gradu deturbare conantur homines
qvi viventibus in conſpectum prodire non ſuſti
nuiſſent. - - Barbariem iſta magis & oſtent
in cælo portendunt. Nihil opus erat Ariſtote
lis aliorumqve bonorum Auctorum ſcripta car
pendo inviſa reddere, & e Scholis extermina
re, cum alioqvin juventus adigi non poſſit, u
artes ex fontibus, aut ex rivis ad fontes vian
oſtendentibus hauriat. Hactenus Hoffmannus. Qv
infauſtum omen melioribus literis imminere ju
dicavit, qvod eruditi in verba Ariſtotelis jura
re detrectent. A qvo in omnia alia diſceſſit Joh
Franciſcus Buddeus in orat. de bonarum litera
rum decremento, noſtra ætate non temere me
tuendo, Hildburghuſæ cum nova ibi ſedes do
ctioribus Camænis, feliciſſimis auſpiciis, con
ſecraretur, ab eo dicta.

XIII.

Conradi Samuelis Schurtzfleiſchii introductio i
notitiam Scriptorum, Pars I & II. Wittenbergæ
1736. Qvi formis æneis deſcripſit hoc opuſcu
lum bipartitum, diligentiam nullam ad offici
un

ſuum contulit. Qvi vero ſumtus ſuppedi-
it, lucri privati fuit cupidior, qvam utilitatis
nmunis. Et qvi Schurtzfleiſchii nomen huic
toni præſcripſit, nec rem literariam intelle-
e, nec Schurtzfleiſchii famam magni feciſſe,
qvid ille de notitia librorum unqvam diſſe-
auribus vel calamo excepiſſe videtur. Tam
um hic unguis leonem inuſitatæ virtutis re-
t. Permixta qvadrata rotundis. Eccleſiaſti-
literariis. Latina Germanicis. Bona malis.
perſa etiam hac illac oppido falſa, obſcæ-
, mimica. Capita qvædam de alliis inſcripta,
æ agunt de cepis. (P. I. c. 2.) Multa qvæ
e diametro adverſa. Qvædam ſine ratione
etita. Cujus monetæ & ea ſunt qvæ extant
I. c. 3. Nam ea lectu digniſſima ſunt in hac
roductione, (ſiqvidem introductio eſt, qvæ
a qvanta eſt, eſt tumultuaria) ſed hæ dapes
n appoſitæ ſunt a God. Wagenero qvi A. C.
29. Schurtzfleiſchii Elogia ſcriptorum illu-
ium edidit.

XIV.

C. S. *Schurtzfleiſchii notitia Scriptorum*, Wit-
ıb. 1735. Qvod Auctor C. I. §. 6. p. 4. de
trologia Joh. Gerhardi judicat. *Sie hätte bil-
nicht ſollen aufgeleget werden, denn er hat das Col-
ium privatum gehalten, und nicht daſs es ſolte
blice ediret werden;* Hoc ſibi etiam dictum pu-
re merito debuiſſet is, qvi hanc notitiam ſcri-
orum publicandum ſibi ſumſit. *Es hat dieſes
llegium der Herr Schurtzfleiſch privatim gehalten,*
nicht

nicht daſs es ſolte ediret werden. Und dahero [illegible] man die unreiffen Sachen nicht zu Marckte brin[illegible] und ſie unter ſeinen Namen verkauffen ſollen. [illegible] licet hæc βιβλιογνωσία magis conſpiret [illegible] Schurtzfleiſchiana Iſagoge in rem literari[illegible] qvam illa introductio in notitiam Scriptor[illegible] qvæ 1736. ſub nomine Schurtzfleiſchii in lu[illegible] protruſa eſt; Attamen tota mutila eſt, & [illegible] cumciſa, & hiantia verba recenſet. Plura [illegible] pita conducta nonnunqvam in unum. Un[illegible] diſcerptum in plura. Nullum ad maturita[illegible] perductum, Criſes extemporaneæ. Narra[illegible] nes mancæ.

Cæca parit properato acalanthis tinnula nix[illegible].

XV.

Conradi Samuelis Schurtzfleiſchii Elogia S[illegible] ptorum illuſtrium Seculi XVI. collecta a Godofr. [illegible] genero, Wittenbergæ 1729. Excerpta ſu[illegible] C. S. Schurtzfleiſchii collegio Hiſtoriæ litera[illegible] Et *introductioni in notitiam Scriptorum*, aliis [illegible] opuſculis hujus monetæ Schurtzfleiſchii vo[illegible] bulo inſignitis, præferenda, qvia magis an[illegible] ſitata ſunt qvam illa. Elogia etiam ſeveriori[illegible] judiciis interdum temperata. Et Hiſtorica q[illegible] dam interſperſa, non cuivis lippo & ton[illegible] nota. Et rem gratam feciſſet eruditis Auc[illegible] ſi & Seculi XVII. Scriptorum elogia, hiſce [illegible] peraddidiſſet. Siqvidem & in eo fuerunt n[illegible] nulli multa eruditionis copia inſignes, & v[illegible] laudibus condecorandi Viri.

XVI.

Elogia & judicia florentis olim Scholæ C. S. *tzfleiſchii de Scriptoribus variis, qvæ collegit us Sincerus*, Wittenbergæ 1731. Tu- uarium eſt hoc opuſculum, ſine ordine, via, ne, diſtributione. In qvo plura judicia n elogia, eaqve graviora, & notabiliora. litiones librorum magis notatæ, qvam argu- ta eorum, ipſaqve rei literariæ notitia vix pri- ligitis eſt contrectata, tantum abeſt ut ſit ex- ta. De ſolis enim ſcriptis Biblicis agit Au- , & Patribus, & paucis qvibusdam recen- bus.

XVII.

Nic. Hieron. Gundlingii Entwurff eines Colle- über die Hiſtoriam literariam, Halle 1703. hum hoc eſt ſpecimen Gundlingii, qvod edi- le Hiſtoria literaria, qvo ipſo, qvid valeant ac diſciplina humeri, fecit periculum. Di- m qvod legatur, qvia multum in eo eſt ſalis, eporis, & judicii. Atqve id inprimis ſi præ- onem ſpectes, in qva de Hiſtoriæ lit. utili- & neceſſitate diſſerit Auctor ea ratione, ut nam eandem judicarit Gottlieb Stollius, qvam m Bibliothecæ ſuæ Tomo 2. p. 121. ſeq. in- ret. Opuſculum autem ipſum in ſex capita ribit Auctor, diſſeritqve C. 1. de Typogra- e Origine, & claris Typographis. C. 2. de Bi- thecis illuſtribus, C. 3. De Scriptis & Scri-

ptoribus ad notitiam librorum pertinentibus. 4. De Scriptoribus juridicis. C. 5. de Theologi C. 6. de Philoſophicis. Sed erotemata po tantum, & rerum noſcendarum punctula, q parum proſunt iis, qvi Auctorem different non audiverunt, aut Diſſertationes ex ore e calamo exceptas non viderunt. Qvarum p ticulam Tomo I. C. 2. §. 16. p 137. ſeq. leg dam exhibet, qvi Hiſtoriam eruditionis Gun lingianam nuper qvatuor ingentibus Volumi bus vulgavit. Cum qvo conjungendus Pflemi qvi Collegium Gundlingii Hiſtorico-literari 1738. Bremæ excuſum in publicum prod juſſit. (2.) *Ejusdem Collegium über die Hiſtori literariam*, Halle 1713. De qvo Vir doct Gottlieb Stollius in Hiſt. erudit. Diſſert. Proœn nali: Anno 1713. *hat der Herr Prof. Gundl. zu Halle einen neuen Entwurff eines Collegii über Hiſt. literariam zu ediren angefangen, darinn er z gen wollen, in was vor Ordnung ein Studioſus Ju und politiſcher Menſch, alle ihm nöthige Diſcip nen und Wiſſenſchafften vernünfftig erlerne auch was derſelbe vor Bücher und Schrifften erke nen, und ſich bekant machen ſolle, dafern er e weder ſolid, oder auch nur cavallierement ſtudir will. Ich habe aber bis dato von dieſen netten und gelel ten Entwurffe mehr nichts als 4. Bogen zu ſehen beko men.* (3.) *Ejusdem dritter Entwurff eines Collegii üb die Hiſtoriam literariam*, ſine die & conſule, n non ſine capite & calce. In qva delineatione pr miſſis Prolegomenis Sect. 1. C. 1. agit. De Biblio thecis in genere & in ſpecie. C. 2. De aliis ſu ſidiis ad notitiam literariam. C. 3. de ſtilo, C.

Hiſtoria Philoſophica in genere. Sect. 2. de
ilosophia Barbarica ſpeciatim Hebraica. Sect. 3.
: Philoſophia Ægyptiorum. Sect. 4. De Philo-
phia Chaldæorum. Sect. 5. De Philoſophia
rſarum. Sect. 6. De Philoſophia Arabum.

XVIII.

*Petri Lotichii Secundi Opera omnia, qvibus ac-
ſit vita ejusdem deſcripta per Johannem Hagium,*
pſiæ 1594. Omnibus eſt melli Lotichiana
elys. Morhofius in Polyhiſt. L. 1. C. 19. §. 40.
244. Mira in Lotichio eſt ſuavitas & con-
nnitas carminis, & vix imitabilis, ut mihi ſu-
rare interdum ipſum Ovidium, ac Virgilia-
m in Eclogis ſuavitatem unus exprimere vi-
atur. Plures autem Operum Poeticorum ſunt
litiones, atqve in iis prima fortaſſis Pariſienſis,
æ ex officina Vaſcoſani via Jacobæa 1551. in
vo prodiit, hæc tamen Lipſienſi multis modis
ferior. In hac enim plura ſunt carmina & cul-
ora qvam in illa, in qva juvenilis incuriæ plu-
veſtigia. Qvod autem ad vitam Lotichii at-
net a Johanne Hagio Medico deſcripta, dictio
idem eſt ποιητικώτερος, & ornatu qvodam ver-
colore nitet, lectu tamen longe eſt digniſſima.
qvidem in ea multorum virorum eruditorum
currit mentio, de qvibus altum alioqvin eſt
entium. Multa etiam de iis nuntiantur ſingu-
ria. Et tota fere illius ævi narratur Hiſtoria
eraria. Et licet extra oleas interdum feratur
uctor, & terminos transſcriptos transgredia-
r, & qvædam referat ad vitam Lotichii non

attinentia; Excurſiones tamen jucundæ ſun ctu, & utiles, & lauta ubiqve lectori appoi tur bellaria.

XIX.

Præſidiorum Hiſtoriæ literariæ recenſio tabul Halæ 1724. Veritatis imaginem vix oſtend videtur J. C. Wolfio in Bibl. Hebr. Tom. 807. Qvod ſcripſimus in introduct. in Hiſt. li genere p. 141. fuiſſe qvi perſuaſum ſibi habu in Joh. Henrici Othonis Hiſtoria doctoi Miſnicorum, eruditos recenſeri, qvi Miſn patriam agnoſcant; Sed ecce! Præſidiorum ſtoriæ literariæ Auctorem, qvi p. 16. Ad xoniæ ſuperioris ſpeciatim Miſnicæ Hiſt. lit riam generatim, ſcribit, ſpectat; Othonis H rici Hiſtoria doctorum Miſnicorum. Amſt dami 1698. Atqve ſic bonus etiam interd dormitat Homerus. Vir enim alioqvin ſatis e ditus, & in Talmudicis etiam non parum ex citatus eſt hujus recenſionis architectus J. Call *** qvi proximis hiſce annis non vulgar laudem conſecutus eſt, ex eo, qvod de Jud e tenebris ad lucem divinam revocandis ma me fuit ſollicitus.

XX.

Chriſtoph. Aug. Heumanni conſpectus Reipu cæ literariæ editio tertia, Hannoveræ 1733. T tia hæc eſt editio hujus libelli, vel ſi faſt editionis vocabulum hoc ſignificatu, tertia v ex

ex ıſum vides hunc libellum, eundemqve hoc
a tu dimidia parte auctiorem, qvam fuit 1718.
jv primum in lucem exiit. Nec invidemus
au:ori, qvod in præfat. p. 14. ſeq. de ſe præ-
dic t, ſe *primum* eſſe qvi Hiſtoriæ literariæ uni-
ve ſalis ſcripſerit compendium; Miramur magis
qv e hoc ſuum opuſculum non ita inſcripſerit,
qv i iſtac epigraphe non eſt indignum, & iis
on ibus, qvi tale qvippiam conati ſunt, antefe-
re lu.n. In dictione enim Venus cum Minerva
eſt onjuncta, puritas cum perſpicuitate, & cum
lu edine virilis decor & elegantia. Nec in diſpo-
it ne qvicqvam eſt, qvod vel intempeſtivum
it vel *ἄτκοπον*. Et qvod in hoc agello literario
ve ſeritur vel metitur, oportunum eſt, &
fr ctuoſum, & ita comparatum, ut J. C. Cole-
ri udicio reſpondeat, qvi in analectis ad Stru-
vi manuductionem C. i. §. 25. p. 26. ſcribit:
E guus qvidem libellus eſt conſpectus hic
H umanni, ſed habet tamen nonnullas obſerva-
ti nes, conſilia, & monita admodum proban-
d & qvæ alibi vix reperias. Adde etiam judi-
c . In qvibus ea libertate uſus eſt Auctor, ut
n Patrum qvidem auctoritate ſibi os ſubliniri
p ſus ſit, (Vid. p. 79. 80.) (æterum hic con-
ſp ctus totus ex Heumanni ſcopo eſt dijudican-
d s. Qvi C. 2. §. 18. p. 26. Qvod ad me at-
t et, ſcribit, rudimenta & primas lineas Hi-
ſt riæ literariæ Criticæ deſcribendas hic ſuſcepi,
i ſingulis hujus Hiſtoriæ partibus præcipua enar-
r urus, deqve Auctoribus & eorum libris, iis
q idem, qvos ipſe ſatis novi, laturus judicium,
viam tironibus præiturus ad majora enitenti-

 bus,

bus, nec vulgari aut perfunctoria eruditi contentis. Hactenus Heummannus. Et ex præmonitione reſponderi facile poteſt, ad qvæ eidem objiciuntur ab iis, qvi limis oc adſpectare ſolent hunc conſpectum. Perm ſcilicet Hiſtoriæ literariæ momenta eſſe præ rita. Hoc enim ipſe in præfatione fatetur. unius Viri eſt tantum Oceanum exhaurire, palma conprehendere hunc orbem, & in co pendium, vel compendiolum tot tantasqve redigere. Paradoxa etiam nonnulla tuetur v C. 3. §. 14. p. 42. De punctorum & accentu novitate apud Hebræos. Thelogis etiam obl re infenſus videtur C. IV. §. 36. not. x. p. 1 Sed prius cum multis noſtratium habet comn ne. Et poſterius hoc ipſo disjicitur, q ipſemet SS. Theologiæ Doctor hodie & Pro ſor eſt. Nec fucum facit lectori Marti Schmeitzelius, *im Verſuch zu einer Hiſtorie* *Gelahrtheit* C. 7. § 3. not. 8. p. 101. ubi ſcri *Herr Heumann hat in ſeinem* conſpectu Reipu cæ literariæ *ohnſtreitig die beſte Abſchilderung* *ben*, *was zu der* Hiſtoria literaria univerſali *höre*. Siqvidem dignum viſum eſt hoc Comp dium Polyhiſtori Halenſi Nicolao Hieron. Gu lingio, qvod fundamenti loco ſubſterneretu prælectionibus Academicis, qvibus auditori viam ad Hiſtoriam literariam aperire non mi re concurſu qvam applauſu, allaborabat. C commentationes Gundlingianæ, ſed multis ceſſionibus Anonymi locupletatæ hodie t exſcriptæ proſtant, qvatuor ſpiſſis Volum bus in 4to. Qvorum primum & ſecundum 17

tium 1735. Qvartum 1736. Francofurti & ...ipſiæ impreſſum eſt. Nec inficiandum mul... bonæ frugis in iisdem contineri. Qvippe ...is cerebri erat Gundlingius, & cum in ſci...is aliis, tum in re literaria eximie verſatus; nec negari poteſt multa in iis legi, qvæ a ...tate prorſus ſunt aliena. Qvod enim Vol. I. ... 2. §. 17. p. 178. ſcribit: Me Magdeburgi ...a Mathematice concionari voluiſſe, h. e, ...ba facere ad populum Methodo Mathema...digeſta; Id tam falſum eſt, ut nihil poſſit falſius. Cum de hac re nec unqvam cogi...erim, nec cogitare potuerim. Qvi diſci...iarum Mathematicarum non magis peritus ...a, qvam linguæ Japanicæ vel Sinicæ, & ...thodi Mathematicæ non magis amicus, qvam ...Seneca, cujus egregium de ea judicium extat ... 88. p m. 517. Nec diſſimilis eſt comma... qvod Vol. IV. C. 6. p. 6068. legitur: Me ...Hiſtoria Atheismi, omnes in Catalogum ...heorum adſciviſſe, qvi unqvam a qvodam ...hei appellati ſint, ſive jure id factum ſive in...ia. Patet enim ex fronte libelli ſtatim, me ...eo exhibere & falſo & merito Atheismi ſu...ctos. Et docet exergaſia tota, Atheismi ...iculam e tot virorum doctorum nominibus a...e fuiſſe elutam, ut ægre ſuſtinuerint nonnul... hanc meam ἐπιείκειαν. Et qvod prodigium ...i videbitur, Sect. 2. C. 22. §. 2. p. 161. ...atonem non fuiſſe Atheum contra ipſum ...undlingium aſſerui. Unde liqvet, aut Virum ...ctiſſimum in hoc collegio literario diſſeruiſſe ...icqvid in buccam, aut eos qvi calamo exce-

 pe-

perunt ejus ſermones ſcripſiſſe, non
pronunciata, ſed ſua ſomnia. Vitio etiam n
dat Vol. IV. C. IV. §. 11. p. 6052. qvod
mus Auctorem claſſicum latinum notis Ger
nicis illuſtrarim. Sed hoc alii laudandum in
jam pridem judicarunt. Et Gundlingius i
l. c. dum hoc novum inſtitutum, linguæ lati
non ſatis gnaris ſalutare eſſe ſcribit, eo i
momento me laudat, qvo maculat. Præter
alios hujus generis cypariſſi fructus, & o
ſubventanea. Certæ enim huic Viro ration
erant, propter qvas me qvacunqve data occ
ſione maledictis collutulandum cenſebat, qv
in vulgus ſpargere in præſenti nihil attinet.

XXI.

Chriſt. Aug. Heumanni Conſpectus Reipubli literariæ, Hannoveræ 1718. De qvo antea.

XXII

Franciſcus Baco de Verulamio de dignitate & au gmentis ſcientiarum, Argentorati 1654. Opu
ſculum aureum, gemmeum, adamantinum,
qvo carere nemo poteſt, qvi rei literariæ inde
lem rite perſpectam habere cupit. Et nos qvi
dem jam ante 30 annos idipſum, libris noven
conſtans, in novem tabulas redegimus, iisdem
qve tabulam Iſagogico-Criticam ſubjecimus
qvam & h. l. inſeremus, qvia qvicqvid de ea
eſt ſcitu neceſſarium uno qvaſi oculi nictu in
tuen

In Baconis de Verulamio opere de dignitate & augmentis. *Scientiarum notanda,*

I. *Cauſa efficiens.* Quæ eſt Franſc. Baco de Verulamio, Vice-Comes S. Albani, & Summus Angliæ Cancellarius. Cujus obſerv.

- I.) *Dignitatem* nominis cum inſigni eruditione conjunctam. Erat enim longa experientia edoctus, & per multos munerum gradus ad ampliſſimum Magiſtratum favore Regis Jacobi indulgentiſſimo evectus. Quem Magiſtratum per annos Quatuor integros tunc geſſerat, cum huic operi manum injiceret. Et quod majus eſt, Regiæ Majeſtatis mandatis & colloquiis per annos XVIII. continuos aſſveverat. Ut ipſe ſcribit de ſe L. 8. c. 3. p. m. 445.
- II.) χρηςοφιλίαν Singularem, Sic enim ſcribit,
  - L. VII. c. 1. p. 348. Ego in iis quæ nunc edo, & in iis quæ inpoſterum meditor Dignitatem ingenii, & nominis mei, ſi qua ſit, ſæpius ſciens & volens projicio, dum commodis humanis inſerviam. Quique Architectus fortaſſis in philoſophia & ſcientia eſſe debeam; Etiam operarius, & bajulus, & quidvis demum fio. Cum haud pauca, quæ omnino fieri neceſſe ſit, alii autem ob innatam ſuperbiam ſubterfugiant, ipſemet ſuſtineam & exequar.
  - L. IX. c. ult. p. 497. Ego optaverim etiam inventa mea ab aliis in poſterum ſuperari.
- III.) *Modeſtiam* etiam admirabilem, quæ ex l. c. abunde conſtat, Item εἰρηνοφιλίαν l. III. c. ult. p. 371.

II. *Materia.* Quæ verſatur in eo, ut oſtendat in antiquo orbe ſcientiarum.

- 1) *Quid deſit.* Ubi non tantum indicat quid deſideret in Εγκυκλοπαιδεια noſtra, ut Hiſtoriam literar. l. 2. c. 4. p. 90. Sed etiam docet qua ratione defectus illi comode ſuppleri queant l. 2. c. 13. p. 113.
- 2.) *Quid ſuperſit.* Et quidem
  - ὁλικῶς
    - Poëſis; quod docet L. VI. c. 1. 278. l. II, c. 19. 114.
    - Metaphyſica Scholaſtica L. III. c. 1. 139.
  - Μερικῶς in
    - Theologia
      - Naturali L. III. c. 2. p. 545.
      - Didactica L. IX. c. 1. p. 496.
      - Polemica l. c.
    - Logica L. V. c. 4. p. 260.
    - Hiſtoria Eccleſ. L. 3. c. 11. p. 106.
    - Ethica L. VII. c. 1. p. 346.
    - Grammatica L. VI. c. 11. p. 279.
- 3.) *Quid adſit.* Sed non
  - *Diſtinctè*, ut tractatio philoſoph. de animæ functionib. L. IV. c. 3. p. 218.
  - *Accurate*, ut Poëſis Parabolica L. II. c. 13. 112.

II. *Forma* in qua not. Oeconomia.

- Verborum S. ſtilus qui
  - Αρχέτυπος fuit Anglicanus. Ex idiomate enim Anglicano à Viris quibusdam diſertis translatum eſt hoc opus, & propria Baconis recenſione caſtigatum. Ut eſt in præfat.
  - Ἔκτυπος Latinus qui
    - Laudandus, Quia
      - Vivax & maſculus. Ut Baco ipſe in præfat. L. 2. p. 69. gloriatur.
      - Alluſionibus creberrimis & oportuniſſimis exornatus.
      - Tropis & Schematibus & ſententiis elegantibus diſtinctus.
    - Vituperandus ob
      - Μακροκωλιαν.
      - Frequentes Parentheſes.
      - novas voces, v. g. Bonum ſuitatis. L. 2. c. 7, p. 357. vocum ſignificationes. Quo nomine tamen ſe excuſat Baco L. 2. c. IV, p. 148.
- Rerum in exemplari
  - *Anglicano.* Ubi duæ tantum hujus operis partes ſunt, & duo libri fuerunt. Vid. præfat. & L. I. c. 1. p. 3.
  - *Latino.* Ubi ſunt libri IX.

IV. *Finis.* qui

- Primarius, ut defectus Scientiarum indicaret, & ſuppleret. L. 2. p. 78. & c. 13. p. 113. L. IV. c. 1. p. 185.
- Secundarius, ut inutilia recideret, & utilia, ſed male ordinata diſponeret.

undum ſiſtit. Scilicet notanda eſt in hoc Baccius Opere

XXIII.

Danielis Hartnaccii Anweiſender Bibliothecaris, Hamburg 1690. Non ſpernendus plane, &in imum ſubſellium detrudendus Auctor. Habet enim obſervationes nonnullas perutiles, monita etiam & conſilia qvædam ab iis non flocci facienda, qvi ſtudiorum cupidine flagrant. Nec defuit aliis inſerviendi ſtudium; Sed defuit fati benignitas. Qva factum, ut inopia preſſus procedere in honorum via non potuerit. Fluctibusqve perpetuis jactatus (Vid. præf. & p. 124.) locum morari, & ingenium habere in numerato, & literis ſine ſolicitudine vacare neqviverit. Unde ſexcenta incommoda. Dictio ſubmoroſa, & venuſtatis expers. Oeconomia ſibi non ſatis conſtans, judicia qvædam deproperata, frigida, partium ſtudium olentia. v. g. Bartholomæum Keckermannum fuiſſe Ramiſtam p.100. Spenerum in Catechismo Syncretiſtis ſuffudiſſe frigidam p. 201. Valentinum Frommium a nobis tranſiiſſe ad caſtra Pontificiorum p. 130. Et qvæ præ cæteris in hoc Bibliothecario lectu digna nobis videntur, ſunt ea, qvæ tradit Auctor de Scriptoribus Logicis p. 88. ſeq. & Metaphyſicis p. 123. ſeq.

XXIV.

Martin Schmeitzels Verſuch zu einer Hiſtorie der Gelahrtheit, Jenæ 1728. Qvod ab Auctore doctiſſ. inſcribitur; Tentamen Hiſtoriæ eruditionis, opuſculum, non Hiſtoriæ eruditionis, vel Hiſtoriæ literariæ tentamen eſt, ſed deſignatio qvorundam capitum eruditionis, ſyſtematice digeſtorum, & ita adornatorum, ut præparationis loco ad Hiſtoriam literariam univerſalem eſſe qveant. Hiſtoria enim eruditionis in eo nulla eſt. Vel rara admodum. Summa autem indicantur capita, qvæ in ea ſint pertractanda. Et Scriptores qvi conſulendi. Et corollaria qvæ elicienda. Et hæc omnia dictionis perſpicuitate, & ordinis venuſtate, & eo nomine ſe commendant potiſſimum, qvod qvem ortum & progreſſum ſcientiæ in Germania habuerint cumprimis inqvirendum eſſe ſvadet Auctor.

XXV.

Bibliographia Hiſtorico-Politico-Philologica Curioſa, Germanopoli 1696. Secunda hæc eſt editio hujus libelli, qvi jam 1677. Germanopoli eadem forma octo foliorum ἀνωνύμως e prelo egreſſus erat. Auctorqve ejusdem eſt Joh. Heinr. Boeclerus, qvod monet in Diatribe de Helmoldo §. 21. Joh. Mollerus. Et poſt Mollerum Joh. Gottlieb Krauſe in præfat. noviſſimæ editioni præmiſſa, argumentis qvibusdam ſpe-

ſpecioſis ita aſſeruit, ut verum putari poſſit. Et nos ante 30. annos id animo agitavimus, ut eundem noſtris curis retractatum, h. e. auctum, emendatum, & illuſtratum denuo in lucem prodire juberemus; Cujus rei luculentum teſtimonium exhibent additamenta MSCta, cum indice copioſo Auctorum inedito, qvem huic noſtro exemplo addidimus. Sed intercesſit poſtea Vir doctiſſ. Joh. Gottlieb Krauſe, & nobis fecit otium. Hic enim univerſum hoc opuſculum 1715. ita recuſum dedit, ut novum prorſus videri qveat. Omiſit autem Orationem Boecleri de ſtudio politico, huic editioni præmiſſam, & qvæ qvaſi appendicula eidem in fine ſuperaddita eſt, Bibliothecam Politicam contractam. Et hoc qvidem eam ob cauſam, qvia non Boecleri, ſed Joh. Andreæ Boſii fœtus eſt hæc Bibliotheca, prout luculenter idipſum probatum dedit Krauſius in præfat. edit. poſtremæ p. m. 31. ſeq. Iſtud autem qvia non intaminata eſt, & intaminatior extat Tomo Boeclerianarum Diſſert. 3. Et qvod in ea de libris politicis legitur, Krauſianæ editioni ſuo qvodlibet loco inſertum eſt.

XXVI.

Joh Henrici Boecleri Bibliographia Critica aucta & edita a Joh. Gottlieb Krauſe, Lipſiæ 1715. Plures fuerunt qvi de Bibliographia Boecleriana emendatius edenda cogitaverunt, Joh. Fridericus Pfeffingerus, Hieronymus Auguſtus Groſchuvius, alii, ut de nobismet ipſis nihil dicamus,

mus ; Sed in herba ſuppreſſa ſunt horum omnium conſilia , ſoliqve Krauſio licuit eſſe tam felici , id ipſa re præſtare qvod animo conceperat. Nec adverſa fortuna in hoc labore uſus eſt. Siqvidem nihil tale cogitanti oblatum eſt MSCtum prælectiones Boeclerianas complexum , e qvibus Bibliographia hæc initio prognata eſt. Unde firmatus in propoſito primum omnia Opera Boecleri cæpit perluſtrare , & ex iis qvicqvid ad hocopuſculum illuſtrandum, locupletandum & emendandum faceret , enotare. Tum ſanare contextum , & in eo cumprimis Scriptorum nomina fœdiſſime corrupta. Deinde oeconomiam immutare , & Operi faciem induere a priore plane diverſam. Poſt integra capita adjicere. Et tandem Diſſertationem de ſtudio politico , & Bibliothecam Politicam contractam reſecare. Qvibus rebus ita transfigurata eſt Bibliographiæ hujus forma, ut ſi hanc editionem cum priore compoſueris, qvovis pignore certare auſis , librum hunc ab iſthoc plane eſſe diverſum , & nihil cum eo habere affinitatis. Utinam placuiſſet Auctori qvas p. 827. ſeq. adjecit animadverſiones ſuis locis inſerere , & largiores de iis apponere dapes , ut, qvi in hoc Compendiolo adhuc ſuperſunt hiatus, expleri magis potuiſſent. Sic enim , v. g. de Scriptoribus Hiſtoriæ literariæ pleniorem fortaſſis haberemus deſignationem qvam qvæ C. XXV. p. 396. ſeq. legitur. Qva oſſa tantum nonnulla arefacta , & exeſa de hoc corpore præclaro exhibet, eaqve perpauca admodum & male cohærentia , tantum abeſt u

ſceleton bene ordinatum, & ſuis partibus conſins conſpiciendum præbeat.

XXVII.

Juſti Lipſii, de Bibliothecis Syntagma. Sine loco. 1627. De qvo qvid ſentiamus ſincere, & ex animo diximus, in Idea Syſtematis antiqvitatis literariæ Sect. IV. Num. 18. p. 347.

XXVIII.

Johannes Lohmeier, de Bibliothecis, Ultraӗcti 1680. De hoc etiam vide criſin noſtram c. Sect. IV. Num. 19. p. 348. ſeq.

XXIX.

Gottlieb Stollens Anleitung zur Hiſtorie der Gelahrtheit, Halle 1718. Vide ſis qvæ ſupra diximus de editione ſecunda hujus Operis in Catalogo librorum, qvi formam referunt plagularum in qvatuor folia complicatarum Num. 6. p. 116.

XXX.

Joh. Alberti Fabricii Bibliotheca Latina, Hamburgi 1712. (2.) Ejusdem, *Bibl. Lat. Supplementum ſive volumen ſecundum*, Ibidem. Eodem.

XXXI.

XXXI.

J. A. *Fabricii Bibliotheca Latinæ volumen tertium ultimumqve*, Hamburgi 1722. Opus totum pragmaticum, & ad utilitatem factum. In qvo Auctorum omnium veterum Latinorum non Eccleſiaſticorum, a Plauto uſqve ad Jornandem, ſcripta enarrantur, genuina a dubiis & ſuppoſititiis, edita ab ineditis, qvæ ſuperſunt ab iis qvæ perierunt diſcernuntur, editiones, verſiones, collectiones, fragmenta, indicantur. Indices Scriptorum, qvi in iis allegantur, Herculeo labore conqviſiti, proferuntur, & totius Latii opes literariæ in unum conductæ Lectorum oculis ſubjiciuntur. Exceptis ævi medii ſcriptis & Scriptoribus, qvos ſciens & volens prætermiſit Auctor, (p.787.) qvi Chriſt. Aug. Heumanni judicio, in conſpectu reipubl. lit. C. 7. §. 5. p. 355. in hoc ſtudio Voſſii induſtriam non æqvavit ſolum, ſed ſuperavit, hodieqve principatum tenet inter Hiſtoriæ literariæ Profeſſores, & Bibliothecarius reipublicæ literariæ optime meritus vocari meretur, & cujus Bibliotheca Latina pariter & Græca merito pro monumentis habentur immortalitate dignis. Atqve hinc non imminuunt, ſed augent perelegantem hujus corporis venuſtatem levidenſes, qvæ in eo deprehenduntur maculæ, v. g.

I. Volumine 1. L. 2. C. 13. p. 412. ſcribit Auctor, Epitome Plinii a Rainoldo, qvodam compoſita Oxoniæ in Biblio-

theca Collegii Balliolenſis MSCta aſſervatur, teſte Voſſio de Hiſt. Lat. Sed in Catalogo MSS. Angliæ Anno 1697. f. nullam potui ejus mentionem reperire; Verum reperitur omnino diſertis verbis hæc Rainoldi Epitome Plinii in Catalogo MSCtorum Angliæ Part. 2. p. 10. N. 418. Et Tomo 2. p. 48. N. 1855. memorantur Excerpta ex Plinio per R. Criobladenſem Priorem de Oxenf. dicata Henrico Regi Anglorum. Qvod nomen vitioſe ſcriptum corrigitur p. 247. N. 8591. Ubi extat Roberti Crickladenſis defloratio naturalis Hiſtoriæ Plinii. Atqve hic Crickoladenſis (qvaſi Græcoladenſis ab oppidolo prope Oxonium, ubi qvondam Gymnaſium Græcæ lingvæ erat) eſt ille, qvi ante Rainoldus, & Criobladenſis eſt vocatus. Dictus alias Robertus Canutus, & uberius deſcriptus a Joh. Balæo Cent. 3. de Scriptoribus Brittannicis p. m. 213. Atqve hujus *deflorationes Hiſtoriæ naturalis Plinii a Balæo*, l. c. eidem adſcriptæ, & adhuc ineditæ, ſunt apud nos in membrana nitide ſatis exaratæ, ex Bibliotheca Uffenbachiana ad nos delatæ, & manu Uffenbachii hinc inde notatæ, ſed imperfectæ.

I. Volumine 3. Extat in titulo, Accedit p. 761. Aurelii Cornelii Celſi Rhetorica, ex unica Sixti Popmæ editione. Qvam in

in præfatione ad Lect. & in ipſo oper
p. 758. eam ob cauſam huic volumi
inſeruiſſe totam ſcribit, qvod perra
occurrat, & Qvintiliani judicio n
ſine cultu & nitore ſcripta ſit, &
Franſciſco Pithæo in collectione an
qvorum Rhetorum omiſſa, qvæ Pa
ſiis excuſa eſt 1599. 4. Sed fallitur V
doctiſſ. dum putat, hoc, qvod Biblio
thecæ ſuæ inſeruit Compendium Rh
toricum in Pithæi collectione non r
periri. Legitur enim ibidem p. 30
312. & qvidem iisdem verbis qvib
extat in Vol. 3. Bibl. Fabricianæ
759-772. Sed non ſub Celſi, veru
ſub Julii Severiani nomine. Atq
hunc etiam verum eſſe hujus fœt
parentem non Celſum, multa ſu
qvæ faciunt, ut credamus. Nullo eni
argumento a Fabricio probatum eſt, C
ſum hujus Rhetoricæ eſſe architectu
nec, qvi eandem ante Fabricium e
dit, a Sixto Popma, nec extat etiam h
in Qvintiliano. Et qvi ante Popma
excudi fecit, (non enim ſolus Pop
edidit, nec primus,) & poſt eum F
terius, & Pithæus, & Labbeus om
nomen Severiani eidem in MSCtis
notatum invenerunt. Et digna ex
mamus lectu qvæ Vir doctus, & i
literaria præclare verſatus, nobis
tem nec de nomine notus, nec de
tria, (Baſileenſem tamen ſe profit

tur, & per menſes fere VI. in urbe noſtra moratus, noſtra Bibliotheca, & conſvetudine utebatur freqventer) *ἀνωνύμως* hac de re in ſchedula qvadam ad nos perſcripſit, *primus*, qvantum ego ſcio, Syntomata (hæc enim eſt inſcriptio hujus Opuſculi in Pithæi collectione) edidit Curio, (annus me fugit) *ſecundus* Popma, ſed ſub titulo Celſi, & qvaſi primus, nec qvicqvam de Curionis editione ſciens A. C. 1569. *Tertius* Fruterius aut rectius Douſa 1584. *Qvartus* Pithæus. 1599. Curionis, Douſæ, & Pithæi editiones ſunt pleniores editione Popmæ. Itaqve hac potius caruiſſemus qvam illis. Sed nomen Cornelii Celſi fucum fecit celeberrimo Fabricio, ut plenioribus neglectis minus plenam, ut cimelium qvoddam Bibliothecæ ſuæ Lat. Vol. 3. insereret. Sed hoc vel maxime mirandum eſt, qvod idem Fabricius Vol. allegato p. 750. dicat, Celſi Compendium Rhetorices inter Pithæanos Rhetores non extare. Nam ſi ut nomen Auctoris, ita & libri initium, mente geſſiſſet, dum Pithæanos Rhetores evolveret, inveniſſet utiqve, Syntomata artis Rhetoricæ Severiano, non Celſo auctore, eſſe vulgata. Habeo Popmæ editionem notatam manu, fortaſſis Cujacii, item Apographum MSCti, multum a vul-

gatis editionibus diverſum, ex qvo
teſcit qvibus temporibus vixerit S
rianus, Gratiani Imperatoris tun
ventis mentionem faciens. Hacte
Vir ille doctus, qvicunqve etiam
rit, Tros, Rutulusve. Mirum e
qvantum ſe abſcondebat.

XXXII.

Ludolphi Küſteri, *Hiſtoria Critica Hom*
Francof. ad Viadrum 1696. Magno ſtudi
judicio congeſta, cum ex Scriptoribus aliis,
ex Euſtathio præcipue; Sed qvæ multis in
cis locupletari & emendari poteſt, ex J. A.
bricii Bibl. Græcæ L. 2. C. I-VII. p. 253-3
Qvi & ibidem C. I. §. 6. p. 257. ſcribit, a
maſſe ſibi Küſterum, ſe hanc Hiſtoriam lo
locupletiorem, variisqve præclaris obſerva
nibus ex monumentis ineditis adauctam,
rum prelo ſubjecturum. Verum morte im
ditus datam hanc fidem præſtare non potui

XXXIII. XXXIV.

Bibliotheqve Critiqve *ou recueil de dive*
pieces Critiqves, *publiees par Mr. de Sainjore.*
mus I. & II. Amſterdam 1708. (2.) Ejusd
Tomus III. Ibidem, Eodem. *Tomus* IV. 17
Hunc Sainjorium eſſe Richardum Simonium
ctorum eruditorum collectores 1710. Me
Junii p. 279. accepiſſe ſe ſcribunt. Et Sc
diasmata pleraqve in hac Bibliotheca ab em

chardi manu eſſe profecta res ipſa loqvi-
Sed ea ab ipſo etiam collecta & in lucem
acta, vix impetrare poſſumus a nobis ut
mus, ob ea qvæ hinc inde legimus, v. g.
C. 27. p. 379. On a vu dans Paris qvel-
copies Manuſcrites de ce Diſcurs, qvi eſt
remment a Mr. Simon. Verum qvomodo-
ve ſe res habeat Bibliotheca hæc ejus eſt
natis, ut in hoc genere vix ulla eidem
erri, paucæ pares putari qveant. Dictio
s, venuſta, liqvida, in brevitate perſpi-
Ea qvæ ab Auctore congeſta T. I. II. III.
pita. T. IV. in Epiſtolas ſunt digeſta. Et
omnia

Linenda cedro, aut lævi ſervanda cu-
preſſo.

guta, docta, polita, ſingularia, perpau-
iſa, lecta, audita.

1.) De Scriptorum charactere, indole, genio, firmitate, infirmitate, laudibus, maculis.

2.) De Scriptis editis, ineditis, profanis, ſacris, Latinis, Græcis, Hebraicis, Syriacis, Armenicis, Rabbinicis, Caraiticis, Cabaliſticis &c.

3.) De editionibus optimis & rariſſimis S. S. V. & N. T. Patrum Græcorum & latinorum, integris & corruptis.

4.) De rebus Orientalium & Occidentalium theticis, polemicis, Criticis, Hiſtoricis.

(5.) De Richardo Simonio ejusqve ſc
controverſiis, amicis, inimicis.

Atqve in his ea ut plurimum moderati
fide & candore uſus eſt Simonius, ut ir
bus veritatis locum habere mereatur; I
enim, ut ex multis perpauca tantum
mus, ſcribit,

(1) Tomo 1. C. 17. p. 258. Rome eſt
où l'on a le plus inprimé de peres
au commencement de l'impreſſior
il eſt de notoriete publiqve, qve c
mieres Editions de Rome ſont fo
exactes. Jean d' André Evêqve
ria, qvi a eté le reviſeur d' une
des Manuſcits, ſur leqvels elles
faites, temoigne dans, qvelqvun
prefaces, qv'il les a retouchez exp
qv'il les a rendus plus clairs & plus
ligibles pour la commodite, de ce
les liroient dans les imprimez.

(2) L. c. p. 263. La plupart des Com
tes religieuſes ont crû avoir le droit
former leurs Ecrivains. Les Domi
en ont même fait un ſtatut. Les J
ont auſſi prit cette liberté de ret
leurs Auteurs.

(3) T. 3. C. 35. p. 415. Vous ne
pas non plus oublier dans Votre
(ſcribit ad Le Longium Bibliothec
cram apparantem) ou Catalogve

ginal de verſion latin de Sainte Jerome, qv' on pretend garder à Rome, & d'ont Valla, qvi l'avoit vûe & examinée a eu raiſon de ſe moqver.

ex Auctorum & rerum omiſſus eſt, qvem omo ultimo ſubjecimus, noſtro ſtudio atum, manuqve noſtra exaratum.

XXXV.

ibliotheqve Choiſie. Tomus I. & II. Amſter-714. Cujus Auctor, ſi meliorem par-ectes, præfatione teſte, eſt Mr. Barat, ii Mazariniani ſocius, vel, ſi Baſnagium in præfat. Hiſtoriæ Judaicæ §. 13. p. 19. dus Simonius, cujus ſtilus, genius, & ter vivide in ea expreſſus eſt. Sed cha-Simonii eſt, oſtentare artem Criticam, rum Orientalium notitiam, MSCtorum iorum copiam, qvæ parum occurrunt Bibliotheca; Multa tamen cum Biblio-Critica, cujus pars potiſſima debetur Si-habet communia, Methodum, Libro-ectum, veritatis profitendæ ſtudium,

C. 2. p. 29. Un traducteur exact ne oit jamais alterer, en qvoi qve ce ſoit, les uteurs qvi traduit, non pas meme dans s endroits, qvi ſont contraires à la fois. peut ſeulement faire des notes ſur ces adroits la. Cependant cet un defaut

aſſez commun à ceux qvi ont traduit ouvrages des Peres Grecs, ſur tout en lie, comme on le peut voir dans le p mieres verſions Latines, qve nous av de Livres Euſebe. On a retranché d Demonſtration Evangeliqve tout ce paroiſſoit appuyer l'Arianisme & qv qves autres erreurs, & meme jusqve preſent nous n'avons point de verſ exacte & ſincere de cet excellent vrage.

L. c. C. 31. p. 254. Duo tantum Sacrame ta à Chriſto eſſe inſtituta reliqva ex S. probari non poſſe.

T. 2. C. 12. p. 217. Novam verſionem A bicam S. S. factam ſub Innocentio X. inutilem hunc eſſe laborem, nec hor ris qvicqvam adferre huic præſuli, c ad normam verſionis vulgatæ facta Qvaſi neceſſarium ſit, Orientales gen ſubdere Latinæ vulgatæ.

XXXVI.

Freymüthige Gedancken aus der Hiſtorie, Critic, und zumahl der Literatur, Cöln 1731. La Satura, ad imitationem miſcellaneorum, ut detur, adornata, qvæ ſub ficto Marvillii n mine ſunt edita. Pari ſane induſtria Auctore corrogata, qvi teſtibus novel literariis Hamburgenſibus eſt Dominus Scheib nius, Conſiliarius Cameralis Iſenacenſis. S majore fœcunditate ingenii, judicii, doct

ꝫ. Cognitione etiam lingvarum & ſcientia- m uberiore. Et apparatu Scriptorum exotirum rariſſimorum & ſeleċtiſſimorum tanto, abſconditiſſima Muſarum adyta perreptaſſe inc Polyhiſtorem appareat.

XXXVII.

Traitte Hiſtoriqve des plus belles Bibliotheqves l'Europe par le Sieur le Gallois. Pariſiis 1680. omen Auctoris eſt, Antonius Maſſa Galleus. Et hunc B. G. Struvius in Introductione notitiam rei literariæ C. 2. §. 1. p. 46. pleiqve ex Joh. Lohmeieri opuſculo de Bibliothecis deſcripſiſſe refert. Nec alienum a veriate eſt, eundem hoc libello mirum qvantum djutum; Sed primam tantummodo editionem idit, qvæ 1669. excuſa eſt. Siqvidem poſterior, qvæ priore multo eſt auctior, eodem nno, qvo hæc Galleſii Diatribe, e prelo exiit. Vide ſupra N. 28.) Multa etiam qvæ a Lohneiero erant præterita addidit, v. g. C. 14. p. 21. de Bibliothecis Gallicis. Item C. 15. p. 137. le Bibliothecis Sinicis, Japanicis, Arabicis, Perſicis, Turcicis, Æthiopicis, &c. Nec nonen Lohmeieri prorſus ſupprimit, ſed p. 158. ejus mentionem facit. At, qvod laudare non poſſumus. 1) Extra chorum ſaltat Auctor ſæpius, & ſepta argumenti ſui tranſiliens integra capita profert de typographia, & typographis, & libris primis impreſſis, & caritate librorum ante inventam typographiam. 2) Ordine utitur diſſoluto admodum & indecoro. 3)

In inſcriptione promittit amphoram Lectori, poſtea eidem vix exhibet urceum.

Eſt nimium parvus, nec bene cultus ager.

XXXVIII.

Danielis Maichelii Introductio ad Hiſtoriam literariam de præcipuis Bibliothecis Pariſienſibus, Lipſiæ 1721. Galleſius in Tr. de politiſſimis Galliæ Bibliothecis C. 15. p. 121. Plus qvam 50 Bibliothecas enumerat Pariſiis adornatas, e qvibus duodecim tantum deſcribendas ſibi ſumſit Auctor. Sed præcipuas & maxime illuſtre Et in hujus unius deſcriptione plus eſt ſucci ſangvinis, qvam in iſtius omnibus. Nec enim in otio conſumſit novem menſes qvibus fuit Lutetiæ (præf. p. 7. tr. p. 178.) ſed in negotio, omnesqve Bibliothecas, & has duodecim præ cæteris, ſtudioſe perreptavit, & virorum eruditorum conſvetudine uſus notavit

(1.) Bibliothecarum ortum, progreſſum, ſtatum.

(2.) Librorum in iis obviorum cum MSC-torum tum impreſſorum numerum.

(3.) Eorum qvibus cura Bibliothecæ commiſſa eſt, & aliorum doctorum Virorum Characterem, indolem & genium.

(4.) Co

(4.) Codicum qvorundam editorum antiqvitatem, raritatem, diſcrimen, v. g. In Bibliotheca Eccleſiaſtica Dupinii priorum Seculorum, qvæ Anno 1693. & ſeqventibus luci expoſita eſt, deficere multa, qvæ antea ibi extabant, atqve inter alia ejus ſeqventia de Neſtorianiſmo, qvod ſit mera λογομαχια, qvam Anno 1693. retractare coactus eſt. P. 2. C. 2. p. 140.

(5.) Codicum nonnullorum MSCtorum, conditionem minime communem, v. g. P. I. C. 1. p. 18. Codicem MSCtum S. S. in Bibliotheca regia in qvo Scriptura antiqva deleta & eraſa Opera S. Ephræmi Syri ſuperſcripta & in ejus locum ſubſtituta ſunt. De qvo reſcribendi modo veterum, vel potius Scriptorum ævi medii, egimus in Syſtemate antiqvitatis literariæ p. 590. Et poſtea plura de eo legimus in Palæographia Græca Bernhardi de Montfauçon L. IV. C. 8. p. 310. Ludolphi, Kuſteri præfatione in N. T. Millii Sviceri theſauro Eccleſ. voce βιβλιοκάπηλος.

XXXIX.

Laurentii Lundii Compendium Bibliothecæ Græcæ, Hafniæ 1704. Qvod ſi ordine Chronolo-

gico vel Syſtematico digeſtum eſſet, lectu jucundius procul dubio fuiſſet Hiſtoriæ literaria deditis, & ad augendam ornandamqve doctrinam oportunius, qvam Alphabetico. Siqvidem Methodus κατα ϛοιχεια eſt αμεθοδος, ſi ad res accommodetur, qvæ juſſa Grammaticorum capeſſere detrectant. Medela tamen aliqvantulum huic malo facta eſt, indicibus Chronologicis & Syſtematicis, qvi Alphabeticæ Scriptorum deſignationi ſunt adjecti. Tuum erit addere qvæ deſunt, in hac curta ſuppellectile, in qva ad Auctorum vitas, ſcripta, eorumqve editiones ſexcenta poſſunt adjici Paralipomena. Et emendare qvæ parum accurate dicta videbuntur. Qvippe non omnia ſunt εκ τȣ τριποδος, Ludolphus ſane Neochorus (vel potius Neocorus, aut Kuſterus) non eſt Cantabrigienſis, qvod p. 132. dicitur, ſed Weſtfalo-Lippienſis. P. D. Huetius non omnia Opera Origenis Græce & latine edidit, qvod p. 108. legitur; Sed exegetica tantum; Et qvod p. 21. proditur Antonium Gvevarram Hiſpanum inſigni plagio Opus Marci Antonini Aurelii de ſeipſo ad ſeipſum ſuum feciſſe, ſub titulo: *Horologii Principum*, id tam alienum eſt a veritate qvam qvod maxime. Diſerte enim in Proëmio ſpeciali Gvevarra ſcribit, unde hauſerit, qvæ ſpargit in Horologio. Ex omnibus qvæ legi, ecce ejus verba, nihil me magis qvam M. Aurelii doctrina ſtupefecit, cum tantum ſapientiæ theſaurum a Deo pagani ori creditum conſpicerem. Cum autem pleraqve Græce, nonnulla etiam latine ſcripſerit. Græ-

ca

amicorum ope adjutus, latina proprio Marte vernaculam linguam tranſtuli. Cogitet jam isqve qvanti laboris fuerit, Græca in latinam, latina in vulgarem Hiſpanicam linguam, & hac rudius dicta in ſermonem elegantem nvertere.

XL.

Bibliotheca Aproſiana ex lingua Italica converſa Joh. Chriſtophoro Wolfio, Hamburgi 1734. an. Georg. Morhofius in Polyhiſt. Libr. I. C.V. . 14. p. 40. Qvomodo Bibliothecam ſuam ngelicus Aproſius Auguſtinianus inſtituerit, non qvet; Nam nihil ejus, qvod ſciam eſt editum. cilicet usqve adeo rarus erat hic libellus ea mpeſtate, & incognitus in his oris, ut Morofius, librorum rariſſimorum, ſi qvis alius, inefeſſus indagator, eundem nunqvam typis excriptum exiſtimarit. In qva hæreſi iſthoc ævo iri docti plurimi in Germania fuerunt, & foraſſis adhuc hodie in ea perſiſterent, ſi J. C. Wolfii cura hanc heterodoxiam non ſuſtuliſet. Hic enim ex Chriſtophori Theophili Ungeri Bibliotheca exemplum nactus, qvod 1673. ononiæ in 12mo e prelo exierat, idiomate Italico concinnatum, in LL. illud tranſtulit, inroductionem reſecando, qvæ nihil continet, præer Aproſii vitam, itinera, ſcripta &c. de qvius, qvantum ſatis eſt, diſſerit Wolfius in præfatione huic verſioni præmiſſa; Et digreſſiones qvasdam inutiles & Parentheſes, velut luxuriantes ramos, in arbore feraci circumcidendo.

Nec

Nec male poſuit operam Vir Celeberrimus Qvippe multa ſunt in hac Bibliotheca, de Viri in Italia doctis & illuſtribus, ſcriptisqve eorum & actis literariis, qvæ alibi vix invenias. Sed qvod dolendum, Auctor in eorum deſcriptione diſtentus eſt cumprimis, qvorum liberalitatem expertus erat, & a qvibus libros qvosdam dono acceperat, Bibliothecæ ſuæ inſerendos, qvorum ètiam ut plurimum Catalogum lectori conſpiciendum ſubjicit. Excurſionibus etiam ita indulget, ut inſtituti ſui memoriam interdum prorſus amiſiſſe videatur. Nec ordinem ullum ſervat niſi Alphabeticum in nominibus Scriptorum propriis. Et qvod maximum hujus Alphabeti mendum eſt, deficit illud ſtatim in limine, & procedit tantummodo usqve ad elementum C.

XLI.

Theod. Janſonii ab Almeloveen Bibliotheca promiſſa & latens, Gaudæ 1692. Scripta promiſſa & latentia ſe prodituram recipit in inſcriptione Auctor, ſed in commemorandis promiſſis parcior eſt, qvam debebat, & in latentibus liberalior. Etenim de Petro Lambecio p.28. unicum adfert tantummodo, qvod promiſerit; Et nos in præfat. Bibliothecæ acroamaticæ §.22. p. 43. ſeq. attulimus XXV. qvæ in ſolo Comment. de Bibliotheca Vindobonenſi ſe editurum ſpopondit. Thomam Reineſium p. 46. promiſiſſe notas in Gruteri inſcriptiones refert. Sed non addit eundem Syntagma inſcriptionum condi-

diſſe qvarum omiſſa eſt recenſio, in vaſto Ja. Gruteri Operè, iſtudqve jam 1632. Lipſiæ Francofurti conſpexiſſe lucem. Bibliothecam ngeli Aproſii (qvi Aprotius appellatur in hoc puſculo p. 2.) jam 1673. Bononiæ in 12mo ccuſam antea diximus; Qvam Almeloveenius 692. adhuc latentibus annumerandam exiſtiavit. Et ad hunc modum ſæpius contra veitatis canonem deliqvit.

XLII.

M. Rudolphi Martini Meelführeri acceſſiones ad Theod. Janſonii ab Almeloveen Bibliothecam promiſim & latentem, Norimbergæ 1699. Qvi in oſdem lapides, in qvos Almeloveenius impegit, npingit. Chriſtianum Junckerum Hiſtoriam ocietatum per Europam literariam promiſiſſe cribit, p. 44. qvæ jam anno 1692. impreſſa ſt. Tot etiam promiſſa a Viris eruditis prætelita, ut acceſſiones hæ novis acceſſionibus Opus habere videantur. Et qvod in præfatione de MSCto Statii inſpergit, qvo uſus olim fuerit oh. Tritthemius, & ex qvo amicus obſervaiones qvasdam novas in Statium ſit daturus; ſtud hodie eſt apud nos, & Operæ eſt pretium le eodem ὡς ἐν παρόδῳ qvædam appoſuiſſe. Scilicet Codex nitide compactus formæ oblongæ eſt, ut cantionum Eccleſiaſticarum libri eſſe olent. In cujus prima pagina hæc verba antiqvo charactere ducta leguntur.

Sta-

Statium hunc dono, Domino Johanni d
Trittenheym,
Abbati Spanheimenſi Bybliothecæ no
pryvatæ applicandum.

Jacob V. Sletſtad
Manu propria Anno Dn
M. CCCC. XCIII.

Tum ſeqvitur in averſo latere Statii imago iis coloribus eaqve arte piĉturata, qvam noran ea tempeſtate Appelleæ diſciplinæ artifices. Deinde ſuccedit Statii Thebais, in membran venuſte exarata, ſed non integra. Primus liber enim totus deeſt, & in Libro XII. vel ulti mo deſiderantur ultimi 50. verſiculi. Contra hac illac viſuntur obſervatiunculæ qvædam margini adſperſæ, & expoſitiones notiores vocibus & phraſibus ignotioribus ſuperſcriptæ. Librorumqve hoc volumine comprehenſorum oeconomia hæc eſt. Extat liber Secundus p. 2-10. Tertius p. 10-18. Qvartus p. 18-28. Qvintus p. 28-36. Sextus p. 36-47. Septimus p. 47-56 Octavus p. 56-65. Nonus p. 65-75. Decimus p. 75-85. Undecimus p. 85-94. Duodecimus p. 94-102. Et dignus eſt Codex qvi cum editis conferatur.

XLIII.

Joh. Tobiæ Wagner Entwurff einer Soldaten Bibliotheqve, Leipzig 1724. Auĉtor Blanckenburgenſis Scholæ qvondam erat Reĉtor. Vir

cujus

is eruditio probatur, ratio vitæ infamatur. e officio publico, cui per aliqvot annos fuit, exutus eſt. Qvod ipſe in carmine dam ad Ludovicum Rudolphum Ducem Brunenſem ob Atheismi ſuſpicionem factum eſſe oit,

Cantator fœdi criminis ipſe ſui,
Der Atheiſten Speer hat mich in Sand geſetzet,
Und die erlangte Ehr und Ruhm und Glück verletzet,
Führt meine Seele ſchon der Unſchuld Silber-Schein,
Muſs ich als Atheiſt, bey Hoff doch ſchuldig ſeyn.

Et fieri potuit ut Atheismi vitio eum notarit æ opinio. Sed hæc non ſola fuit cauſa, qvare ectus eſt a munere. Fuere plures: Vita diſuta. Æs alienum. Nefanda inſania lucri. θαδεια. Et qvæ ſunt hujus commatis plura, æ notavit Auctor *des Lebens und der Thaten Königs in Preuſſen*, C. 26. p. 1037. ſeq. hunc minem Blanckenburgo Halam, & Hala Peopolin concedere juſſerunt. Unde 1727. rex inopia earum rerum laboravit, ſine qvibus gre vivitur, vel potius nullo modo vivitur. qve hic prima lineamenta duxit hujus Biblioecæ Militaris, & §. 55. p. 28. ſpem fecit leori, ſe eam inpoſterum multis acceſſionibus ctam denuo editurum. Nec contemnenda nt prorſus, qvæ de hodierna ratione Belligendi ex Scriptoribus recentioribus, P. Danielis

lis cumprimis Hiſtoire de la milice Franco
protulit; Verum Danieli Lipſium, Salmaſi
aliosqve, qvi de militia Romana comment
ſunt, & qvos omnes tacitus præterit, debi
ſet addere. Et ex recentioribus ea, qvæ ad l
ſtoriam militiæ, & nova inventa ejus præcip
faciunt, ſtudioſius enotare. Et hæc omnia
lucidiore & expreſſiore ordine proponere. (
Leonhard Chriſtoph Rühel Tabula Cebetis Græce
Grammaticaliſchen und Hiſtoriſchen Anmerckung
in Teutſcher Sprache, Goslar 1727.

XLIV.

Joh. Klefekeri Bibliotheca eruditorum præ
cium, Hamburgi 1717. Scilicet de erudit
præcocibus ſcripſit Auctor doctiſſ. ipſemet ii
dem annumerandus, qvi ante tempus maturu
runt in orbe literato, &, ut Columella ait, præ
coqvam contraxere maturitatem. Qvatuo
enim luſtra nondum compleverat, cum han
Bibliothecam prelo ſubmitteret, ut ipſe teſtatu
in præfatione. In qva eos omnes enumera
qvi de eodem hoc argumento, vel ὡς ἐν παρόδῳ
vel data Opera ſunt commentati. Atqve ho
rum lucubrationes omnes ipſe ſtrenue excuſſi
& diſperſas eorum annotationes de præcocibu
conduxit, & ita in unum volumen collegit, u
meſſem hancce ducentorum novorum exemplo
rum ſpicilegio locupletarit. Verus Ἀνδρόπαι
eo tempore. Qvi in juvenili ætate jam multa
rum linguarum peritiam ſibi acqviſiverat, & tan
tan

n molem optimorum Scriptorum perreptave-
, eamqve facultatem judicii comparaverat, ut
a lupinis præclare potuerit diſcernere.

XLV.

Joh. Buxtorffii de Abbreviaturis Rabbinicis libellus, cum recenſione Operis Talmudici, & Bibliotheca Rabbinica. Herbornæ, Naſſoviæ 1708. De
o qvid exiſtimemus, in Catalogo Bibl. Theol.
ct. I. C. 3. p. 132. diximus.

XLVI.

M. Benjamin Hederich Notitia Auctorum antiqva & media, Wittenberg. 1714. Qvi
Floribus ex variis dulcia mella legit.

Etenim ex iis qvi doctorum virorum ætates
merita perſecuti ſunt, Auctores 428, collegit,
ordine Chronologico digeſſit, initium facien-
o ab Henocho, ſive A. M. 900. usqve ad Cu-
num, ſive A. C. 1450. Qvorum vitas, &
cripta & nonnullorum de iis judicia ita tradi-
it, ut ii, qvi in re literaria adhuc inexerci-
ti ſunt, prima inde elementa haurire, qvi vero
m confirmati ſunt, ea qvæ didicerunt ſumma-
m repetere & in memoriam revocare qveant.
lajoribus omnino laudibus efferendus, ſi in
iographiis eos, per qvos profecit, nominatim
dicaſſet, & ſcriptis indubiis interdum dubia
on immiſcuiſſet, & judicia nonnunqvam ex

iis non attuliſſet, qvi in civitate literaria non
diciariam habent auctoritatem.

XLVII.

Joh. Henrici Boecleri Commentatio de Scrip ribus Græcis & Latinis, Argentorati 1708. H die ipſa pene nomina antiqvorum ignorari, inviſam qvandam barbariem amari, interqverit Auctor p. 26. ſeq. Et ab hac ejus nihil diſci pavit illuſtriſſimi Baronis Boineburgii opin qvi ad hanc commentationem de Scriptorib Græcis & latinis adornandam qvam maxi cohortatus eſt Boeclerum, ad hoc negoti ita accommodatum, ut aliqvis vix ſupra poſ Sed qvæ omnibus adhæreſcere ſolet infirmit ea etiam ab Auctore in hoc opuſculo concin do non fuit aliena. Initium ferbuit, medi tepuit, finis frixit. Peregregia enim ſunt, q de Auctoribus afferuntur, qvi ante C. N. vi runt. Dictio eſt nitida & pura, & ſine infan mollis. Criſis arguta de ſtilo, & argumento, tractandi modo, editione optima, & præc lentia unius præ aliis, & utilitate inde per pienda, ſi ad noſtra tempora accommodet Sed multum remittit Auctor de hoc ſtudio deſcriptione virorum doctorum, qvi a Chri nativitate claruerunt usqve ad Sec. V. Et a S culo V. usqve ad Seculum XVI. Nomenclator tantummodo ſe exhibet, non Commentatore

(2.) *Joach. Chriſtoph. Nemeitz de modeſtia Hiſto corum in cenſuris Principum obſervanda*, Lond 1709. Cui id propoſitum eſt, ut Scriptoru qv

orundam Hiſtorico-Politicorum, & Aucto-
Famæ Europææ qvam maxime, libidinem atro
:bone notet (p. 11. 20.) qvem in deſcriben-
actionibus Principum non raro dictionibus
uleatis, injurioſis, & oppido impiis uſum eſſe
lignatur §. 21. p. 53. ſeq. Et ſane mala &
pia conſuetudo eſt, eos, qvi ſummo loco
civitate ſunt, exagitandi, ſive ex animo hoc
t, ſive ſimulate. (3) *Unmaſsgeblicher Vor-
ſlag wie eine Bibliotheqve derer Teutſchen Ge-
ſicht-Bücher verfertiget werden ſolle*, ſine loco
705. De qvo vide ſupra Num. XVII. Scri-
orum in f. Auctor eſt Eccardus. (4.) *J. C.*
. *Kurtzer Bericht von denen fürnehmſten Hiſtori-
des Meiſsner Landes*, Dresden 1708. Auctor
t Joh. Conradus Knauthius, non confunden-
us cum Conrado Knauthio, cujus non ſper-
enda exſtant monumenta Hiſtorica, pingviore
ne Minerva exarata, qvam hæc Nomenclatio,
qvod Columellæ eſt vocabulum) Hiſtorico-
um Miſnicorum, qvæ curta nimis & macilen-
a eſt. (5.) *Curiöſer und nützlicher Unterricht
on Land-Charten*, Zittau 1710. De qvo Sche-
iasmate Vir Doctiſſ. Eberhardus David Hauber
*n Verſuch einer umſtändlichen Hiſtorie der Land-
Charten* P. I. Sect. 1. p. 2. Joh. Gottfr. Gre-
orii, *der ſich ſonſt Meliſſantes genennet, hat die
Materie von denen Land-Charten in einem eigenen
Scripto: Curieuſe Gedancken von denen Land-Char-
en* 1713 8. *an weitläufftigſten abgehandelt; Auſſer
dem was er ſchon in ſeiner* Geographia noviſſima
*bey einen jeglichen Lande gemeldet, welches her-
nach in dem curieuſen und nützlichen Unterricht von*

denen Land-Charten 1710. 8. *ſehr vitieus zu*
men gedrucket worden. (6.) *Von gelehrten H*
wercks-Männern, von kleinen Gern-Groſs,
klugen Narren, Glauchau. Lyræ! Lyræ!

XLVIII.

Univerſalis Bibliotheca ſiſtens omnium facu
tum ordine Alphabetico libros nov-antiqvos, tam
nu exaratos qvam typis impreſſos &c. Francof
& Lipſiæ 1707. Auctor eſt B. H. Wüſthof
De qvo vide Catalogum noſtrum Bibliothe
Theologicæ Sect. I. C. 3. p. 112.

Nec qvicqvam dignum tulit hic promiſ
hiatu,
Parturiebat mons, ſed natus ridiculus m

(2.) *Joh. Ant. Stübberg Send-Schreiben von e*
unter Händen habenden ausführlichen Hiſtorie
rer Lutheriſchen Theologen, Lemgo 1725. (
p. 8. ſeq. D. J. C. Löſcherum Bibliothecam u
verſalem Theologorum A. C. non mutatæ pr
miſiſſe ſcribit, aliamqve vitas Theologorum E
cleſiæ Lutheranæ complexam, ſub titulo: Bibli
thecæ Eccleſiaſticæ; Sed recepta hæc non eſſe ex
luta. Adeoqve ſe huc retuliſſe ſuas cogitation
& conſilia, ut ad id qvod intermiſſum ab al
negotium literarium rediret, & Bibliotheca
ejusmodi univerſalem Theologorum A. C. add
ctorum adornaret, ſpe firma innixum, fo
ut, qvibus Eccleſiæ Evangelicæ decus cu
cordiqve eſt, hoc inſtitutum ſint approbaturi,
biq

e in eo ſubſidio & auxilio futuri. Sed o fal- humanæ mentis agitationes. Ad Eccleſiæ ı Mindenſis moderamen poſtea admotus Au-, lucis uſuram amiſit prius, qvam primus othecæ promiſſæ tomus lucem aſpexit, n 1726. certo prodíturum pollicetur in hac ola p. 15. in notis. Neqvaqvam enim ſe niſſurum, ut Alegambe (Almenloveen ſcri- volebat Vir beatus) & Meelführeri Biblio- a promiſſa & latens ſuis promiſſis literariis pletari qveat, p. 14.

XLIX.

M. Joh. Chriſtian Koch Schediasma de ordinan- ibliotheca, Lipſiæ 1713. Qvi id ſibi potiſ- ım excitaſſe ſcribit C. 3. §. 14. p. 67. ſali- ı in Iſagoge noſtra in Hiſt. lit. Germanorum, d methodo Socratica vel erotematica in ea umus. Nec nos tam moroſi ſumus, ut nihil oc ejus Schediasmate nobis ad palatum eſſe ımus. Qvin potius miramur ejus ſeduli- m, & ad rei literariæ opes augendas pro- ſionem. Qvæ in Paſtoribus paganis

Rara avis eſt ſane, nigroqve, ſimillima cygno,

t licet ſint fortaſſis, qvæ miniatula cera no- mereantur; Admittendam tamen expurga- ıem putamus, qvæ C. 2. §. 15. p. 68. alla- ıt, Tumultuariam eſſe hanc opellam, innu- ra inter negotia elaboratam, ideoqve Sche- ſmatis titulo notatam. (2.) *M. J C. Goclenii*

 Philo-

Philobiblium Sacrum, Lipſiæ 1713. Opuſculu
διμερὲς ſive duabus Sectionibus conſtans. Qv
rum prima agit de extirpenda inſcitia, qvæ
Paſtoribus paganis dominari ſolet; Altera
Bibliotheca adornanda. Et haud eqvidem a
nuimus, parte priore multas comprehendi ve
tates, & in poſteriore plures laudari libros p
eximios, Theologicos inprimis. Unde & pa
ticulam putamus ſtatuæ Mercurialis Theologic
qvam ſub manibus ſe habere ſcribit Auctor p.
& 47. Sed dictio eſt diſcolor, Germanic
Gallica-Latina. Cavilla etiam plura interſp
ſa, qvam patitur gravitas Theologica. Sc
ptores nonnulli laudibus affecti prius, qva
oculis inſpecti. Et res qvædam non ſatis acc
rate penſitatæ. v. g. Ex Sorelli Bibliotheca G
lica (Bibliotheqve Françoiſe) copioſiorem
Commentatoribus Biblicis peti poſſe notitia
p. 136. Buddæum primum eſſe, qvi in Inſtit
Theologiæ moralis, monita dederit de prude
tia civili & Eccleſiaſtica a Miniſtris Eccleſiæ c
ſervanda p. 96. Voëtium ſcripſiſſe de claris i
terpretibus, p. 130. Ac bene conſuluiſſet
ſibi & lectori Auctor, ſi errata typographi
in unum faſciculum collecta huic Commenta
unculæ adjeciſſet, qvæ in nominibus propriis
appellativis tam freqventia ſunt & tam monſtr
ſa, ut lectoribus vel ſtomachum movere poſſi
vel ſplenem. v. g. p. 87. Mr. Kapin pro R
pin p. 137. Marhanius pro Marshamus p. 1
Voëtius pro Huetius, p. 141. *Die Scripta de
Atheiſten ſind ſtadlig genug*, pro *ſchädlich gen*
(3.) *Univerſalis Bibliotheca ſiſtens omnium facul*

libros nov-antiqvos &c. Francof. 1707. Vide ſupra Num. 48.

L.

Gvilielmus Saldenus de libris varioqve eorum uſu & abuſu, Amſtelodami 1688. Opuſculum dignum lucernam, & miram Auctoris ſedulitatem. Qvi dicta qvam plurima latina, Græca, Hebraica, Sacra, profana, ligata, ſoluta, coacervaſavit. Eaqve exemplis qvibusdam non quotidianis illuſtravit, & monitis perutilibus, ceu ſtellulis, diſtinxit. Siqvidem ex Auctoribus plus qvam 400. hanc eclogam comportavit. Sed teſtibus deſtituuntur qvædam teſtimonia, (p. 134. 135.) Et teſtes qvidam non ſunt ſatis locupletes & graves. Auctorqve illam ipſam haud raro deſerit ſemitam, qvam aliis calcandam commonſtrat. Monet enim L. I. C. 8. p. 255. in legendis & excerpendis Auctoribus caute procedendum, ne cum frugibus etiam ſcarabæos in horrea noſtra congeramus, ſed ipſe non ſemper vanno & cribro uſus eſt, dum in hac teſtimoniorum mole converrenda diſtentus fuit. C. 1. L. 1. p. 141. Scribit, inſiſtendum eſſe materiæ, qvam tractandam ſumſimus, reſectis & rejectis omnibus, qvæ ad rhombum non faciunt; at qvanta qvæſo eſt digreſſio qvæ in eodem hoc capite legitur, qvo de ſcribendorum brevitate agens Auctor, ad plagiarios dilabitur, & iis deſcribendis qvinqvaginta integras paginas impendit. Hoc vitium hodie vulgare & publicum factum eſſe qveritur; Et ipſemet hoc cacoëthes

ſuo exemplo confirmat, dum qvod de Ægyp
rum & Sybaritarum more crambe cocta ute
affert, ad verbum deſcribit, ex Erasmi Ada
p. m. 1737.

LI.

Jacobi Acontii Stratagemata Satanæ. Acc Epiſtola de ratione edendorum librorum, Baſ 1610. De Stratagematis Satanæ qvæ noſtr aliorum ſit opinio, in Catalogo Theol. p. 10 non obſcure indicavimus. Cui adjiciemus huc, qvod Guilielmus Saldenus de libris rumqve uſu & abuſu L. 2. C. 3. p. 338. ſcrib Acontius Vir vere doctus, ſed ingenii, ut a qvidem ita & elatioris, & juſto liberalioris, q neſcio a qvali Scepticismo & Indifferentism in ipſam Theologiam introducendo, haud q qvam alieni, qvod tractatu ſuo de Stratagem Satanæ teſtatum ſatis fecit, libello (Sim Goulartio judice) omnium malorum peſſi Voëtius ei adſcribit, qvod vel imperite, ſubdole, communem confeſſionis concept molitus ſit, ſub cujus vexillo militare poſſi ipſi Ariani. Hactenus Saldenus. Cui nec d mere in præſenti nec addere volumus fid Qvod autem ad Epiſtolam attinet de rati edendorum librorum, in qva p. 410. ſeq. S pta ſua edita & inedita deſignat, ea præc eſt ſane, dictione arguta exarata, & mor optimis reſperſa; Sed ita conciſa, ut ſitim le ris non compeſcere, ſed excitare voluiſſe v ri poſſit Auctor.

LII.

Thomæ Bartholini de libris legendis Diſſertatio-
II. Francofurti 1711. Bibliotheca Aucto-
ali incendio abſumta, in ſolatium amiſſi the-
Regiæ Haffnienſium Bibliothecæ præfectus
Præfat. Meuſchenii p. 22. & Diſſert. 1. p. 19.)
e hac ratione ipſi data eſt occaſio has Diſ-
iones ſcribendi. In qvibus, vegeta & emen-
ratione dicendi uſus, docet qvi libri legen-
& qvomodo. Interſperſis animadverſioni-
de Scriptoribus Anonymis, Pſeydonymis,
ariis (p. 33.) Optimis & ſelectiſſimis (Præ-
5. Diſſert. p. 66. 106. 128. 132.) Futilibus (p. 114.)
itiarum fluxu & refluxu (38.) Typogra-
(93.) Librorum edtionibus primis & opti-
p. 86.) Indicibus (151.) MSCtis (81.)
ſionibus (82.) Notis Grammaticis & Cri-
(166.) Obſervationibus literariis, v. g.
3. Arabum beneficio multa Græcorum
rum ſervata. Nam, ſcribit, l. c. qvæ de
iniſtrationibus Anatomicis in Galeno deſi-
bantur, vel injuria temporum bellorumqve
erant, poſtremi ſcilicet libri, conſervati ſunt
Arabes, in verſionibus diligentes, qvo-
MSCtum exemplar benevolentia Golii
deo, publico deſtinatum.

LIII.

Joh. Frid. Hodannus de libris legendis, & de
is recte tractandis, Hannoveræ 1705. Per-

pauca habet Auctor de libris legendis. Et qv
habet jam pridem ab aliis ſunt animadverſa
tradita. Nec oportune allata qvæ de ſtudi
tractandis huic Diſſert. admiſcuit. Qvæ ve
de editis ſuis & edendis diſſerit v. g. 1.) Tr.
Imagine Dei, peccato, & regeneratione p. 1
2.) De Compendio Metaphyſico Germanico
23. 3.) De epitome Hiſtoriæ Brunſvicenſis p. 3
4.) De excerpendi ratione p. 39. Ea nobis n
ta non ſunt. Et qvæ ſuppeditat conſilia. 1.) D
Hiſtoricis Græcis & latinis Germanice verte
dis, ac juventuti prælegendis p. 18. 2.) D
iisdem breviter recenſendis p. 30. 3.) De
bulis ſcribendis, qvæ fœditatem iræ, odii, i
vidiæ demonſtrent p. 32. ea accuratiore men
trutina ſunt examinanda.

LIV.

Lettres Critiqves ou l'on voit les Sentimens
Mr. Simon, ſur plurieurs ouvrages nouveaux;
l'Imprime, a Basle 1699. Auctor eſt Rich
dus Simonius, ejusqve nepos Jacobus Simon
Paſtor qvondam paganus in Campania.
patrui Polyhiſtoria armatus, & ad cauſam e
dem defendendam accitus, Benedictinor
Hieronymi editionem Pariſinam, &, qvi in
accuranda plurimum Operæ & olei conſun
Johannem Martianæum, tot obelis nota
ut Johanni Clerico in Qvæſtionibus Hiero
mianis, viam præmonſtraſſe videri qveat.
fallaciis a veritate nos vel abductos, vel le
rem abducturos putamus, ſi dixerimus,

Criticas, commode ad Bibliothecam Si-
Criticam referri poſſe (de qva ſupra N.
4.) ejusqve facere vel Prologum vel
gum.

LV.

Thomas Crenius de Singularibus Scriptorum,
uni Bat. 1705. Singulare dicitur, qvod
ulgare, non commune, ſed ita peculiare
in alio non facile deprehendatur. Et op-
m eſſet maxime extare ejusmodi Biblio-
m, in qva de Scriptore qvovis notatum
peculiare habuerit in ratione dicendi, do-
i, diſputandi, converſandi, ſtudendi, ſcri-
i, loquendi, jocandi, agendi ſeria, qvid
literariæ conſiliis, meritis, qvid in virtu-
& vitiis &c. Qvia non duæ ſunt muſcæ
ſibi in omnibus exacte ſint conſimiles, ne-
duo homines; Sed qvam Auctor de hac
nphoram promittit in indice, vix abit poſtea
ceum, &, qvi in primo elemento incipit
torum Catalogus, in qvinto ſtatim definit.
ſingularia ſunt omnia qvæ affert, ſed ple-
e communia. Et in re literaria oporteret
verſatiſſimum, ſi qvis Scriptorum omnium
congerere ſingularia. Nihil enim eſt dif-
us, & fere dixiſſemus divinius, qvam ita
e aliqvem, ut, qva ratione ab aliis differat,
rate percipiatur. Cæterum multa ſunt ſin-
ria, qvæ de Crenio novimus, hoc loco
omnia propalanda v. g. Eum non Bata-
eſſe Origine, ſed Germanum. Nec Cre-
nium

nium vocari nomine, ſed Cruſum. Eum Paſtorem olim in - - prope C. relicta ſparta Martha, inſano oeſtro percitum è Patria diſc ſiſſe in regiones exteras, ex per varios caſus multa rerum diſcrimina tandem ſedem fortu rum ſuarum dicam? An infortuniorum? fixi in Batavia, & ibi ſub Crenii nomine delituiſ & libris corrigendis & concinnandis tolera vitam. In re autem literaria hæc ejus fui ſingularia.

1.) Non tam ex ſe promſiſſe ſua qvam ex al nec tam ex fontibus quam ex rivulis, interdum ex cottidianis magis qvam ſi gularibus.

2.) In colligendis & edendis aliorum mo mentis diſtrictiorem fuiſſe quam ſuis.

3.) Nec ingenio ſatis valuiſſe nec judicio. in Scriptoribus & Scriptis dijudicandis hallucinatum qvandoqve, ut ejus ἀῤῥωϛ της διανοιας ilico patuerit.

LVI.

Antonii Muſæ Singularia de Viris eruditione *rentibus*, Wittenb. 1728. Thomæ Cre exemplo ad facienda hæc conlectanea ſuſcitat videtur Auctor. Qvi & inſcriptionem ab eo m tuo accepit, & digerendi & locupletandi rat nem. Imo & hallucinandi. In eadem en cum eo, & tenaciore interdum hæret, pi Unum nomen bis, ter & qvater repetit, idq

una eademqve interdum pagina, ut Baroni, Scaligeri, Paſſeratii, Bælii &c. Nec ſingularia ſunt pleraqve, qvæ apponit; ſed communia, & vulgaria, & proletaria. Ad rem iam literariam qvandoqve vel nihil attinentia vel parum. Et ſi qvæ ſunt qvæ ſingularitatis habent ſpecien, ea ſunt perpauca. Nec ſane qvisqvam eſt tam procul a cognitione rerum remotus, ut non indicem ex bibliotheca ſumtum transferre in libros ſuos poſſit.

LVII.

M. Caſpar Gottſchlings Einleitung in die Wiſſenſchafft guter und meiſtentheils neuer Bücher, Dresden 1713. Burch. Gotthelf Struvius in Introduct. in notitiam rei literariæ C. I. §. 16. p. 22. Haud ita pridem prodiit, ſcribit, Caſpar Gottſchlings *Einleitung*, &c. Sed ſolus eſt conatus, in qvo nec accurata diſpoſitio, nec librorum delectus obſervatur, ita, ut parum utilis ſit liber. Sed eluit has maculas e nomine ſuo Gottſchlingius in præfatione Editionis Secundæ. §. 2. ſeq. Et Struvium multa ex hac ſua Introductione exſcripſiſſe, commemorat l. c. in tr. p. 282. Not. (*) Qvam litem noſtram non facimus. Sed hoc dicimus tantum, Editionem hanc poſteriorem priore multo emendatiorem eſſe & auctiorem. Et utramqve a librorum ſelectu, & raritate commendabilem. Et hoc tantummodo nos admiratione adfeciſſe, qvod ex Hiſtoria literaria ſolius Hiſtoriæ Philoſophicæ mentionem injecerit Auctor. Et eorum qvi de notitia librorum commentati ſunt

plane

plane nullam , cum eandem incudem cu ipſo tutuderint. Noſtram etiam Introducti nem in Hiſt. lit. in præfat. §. 5. ſeq. præ re qvis commendarit, cum tentamen introducti nis ſit tantum. Nec tentamen introductioi in notitiam librorum, qvalem molitur Auct in hoc opuſculo, ſed tentamen introductioi in Hiſt. lit. generalem & ſpecialem, cujus n titia librorum eſt ſolum promulſis qvædam.

LVIII.

M. Caſpar *Gottſchlings Einleitung zur* W *ſenſchafft guter und meiſtentheils neuer* Bücher, Dr den 1702. (2.) Anonymi, *Compendieuſe* Prieſ *Bibliotheqve*, Jena 1711. *Rectius* Pr*ediger*-Bibl theqve, qvam P*rieſter*-Bibliotheqve. Non en illa in hac collectione ſcripta recenſentur, q ad Doctorem Eccleſiæ inſtruendum faciu Sed ea tantum, qvæ ad concionandi munus cilius reddendum ſpectant. Qvo tantum eſt, ut univerſum Doctoris Eccleſiaſtici c cium abſolvatur, ut tantum particulam qv dam ejus conſtituat.

LIX.

Johannis a Wower, *de Polymathia tract.* Lipſiæ 1665. Non habemus, qvod nos c dem ſciamus, de ſtudiis Veterum ſcriptum cupletius, & illuſtrius, & ad utilitatem p ſtantius, qvam hoc Wowerii. Cujus El collegit, & huic editioni præmiſit Jacobus T

us. Poſt cujus tempora variis adhuc Encomiis celebratum eſt ab iis, qvi Antiqvitatis literariæ arcana ingenio & ſolertia ſibi aperuerunt. M. Chriſt. Andr. Eſchenbach in Diſſert. de Notis Veterum Criticorum §. 3. Opus hoc Wowerii vocat incomparabile. Et l. c. §. 6. Wowerium Criticum acutiſſimum. Dan. Georg. Morhofius in Polyhiſt. L. 1. C. 1. §. 18. p. 7. Elegantiſſimum appellat hoc opuſculum, qvo famam ſuam egregie ultus ſit auctor, & ſtudii ſui dignitatem aſſeruerit. Siqvidem non pauci fuerunt, qvi & Wowerium ipſum, &, qvæ præ cæteris amavit ſtudia Critica, gravi inſectati ſunt odio. Fridericus Lindenbrogius ſcilicet, Petrus Puteanus, & Philippus Jacobus Mauſſacus. Qvi in judicio de Plutarcho & ſcriptis eius, præmiſſo Editioni Francofurtenſi 1620. diſerte ſcribit, Wowerium omne, qvod de ſtudiis Veterum edidit a Caſaubono habuiſſe, qvod præclare, & copioſe, & ita disjicit Jac. Thomaſius in præfat. huic Editioni præfixa, ut manibus palpari qveat mendacium. Et tantum abeſt ut Auctor ex aliis ſua compilaverit, ut alii potius ex ipſius meſſe ſua hordea compleverint. Dilucide enim Joh. Jonſius, L. 1. de Script. Hiſt. Phil. C. X. p. 49. Voſſium qvanqve ſecutum veſtigia Wowerii ſuppreſſo nomine teſtatur. Et nos A. C. Eſchenbachium, l. c. C. 2. §. 5. qvæ de Obelo attulit veterum teſtimonia fere omnia ex hac Polymathia, ſpeciatim ex C. XVII. p. 182. ſeq. hauſiſſe, obſervavimus, mutato tantum ordine, qvo a Wowerio producta ſunt.

LX.

LX.

Fried. Wilh. Bierlingii Lineamenta Met[...] ſtudiorum, Rintelii 1711. Chriſtiani Thom[...] cautelis concitatus, in diſciplinis addiſcer[...] qvibus itineribus ad ſcientiæ gloriam perve[...]tur, qvæ cautiones ſint obſervandæ, qvæ [...]gulæ ſeqvendæ, qvi Scriptores præ cæteris [...]gendi, præclare docet Auctor; Oratione [...] placida, ſubmiſſa, leni, ſtructura autem [...]ſtematica, & judicio moderato qvidem, [...] ingenuo tamen, & partium ac Sectarum ſtu[...] non contaminato. (2.) *Franſciſci Sacchini de [...]tione Librorum cum profectu legendi libellus.* Acc[...] *ejus de vitanda moribus noxia lectione Oratio*, L[...]ſiæ 1711. Prima Editio Ingolſtadii impr[...] jam 1614. in 12mo vidit lucem. Recuſaqve [...]ſtea tum alibi tum Romæ 1650. & cum pl[...] eruditorum excepta eſt. Siqvidem lucule[...] & Ciceronis elegantia tincta eſt Auctoris [...]tio. Apte etiam partita ejus conſilia, & [...]pienter diſpoſita, & tam ingenioſe excogi[...] ut Thomæ Bartholini præſcriptis non com[...]randa tantum, ſed & præferenda videre[...] ſi, qvam cautionem adhibuit in theſi, in h[...]theſi non neglexiſſet. Sed qvæ egregie d[...]bris legendis tradidit monita generalia, ea [...]ſtea, ſi ad ſingularia ventum eſt, ita appl[...] ut S. Thomæ ſcripta præ cæteris judicet noc[...]na verſanda manu, verſanda diurna. (p. 27.)

L

LXI.

M. Joh. Jarckii Specimen Hiſtoriæ Academia-rum eruditarum Italiæ, Lipſiæ 1725. Plures ſunt, uc ſua conſilia & cogitationes & curas con-unt, ut Academiarum eruditarum in Italia oriam conderent, qvorum nomina in præ-dfert Auctor; Sed nemo adhuc id, qvod tus eſt, perfecit adhuc; Sane pro dignita-gumenti nemo. Et licet nec Auctor hoc mentum abſolverit omnino, ulterius ta-deduxit, qvam qvisqvam antea. Et fa-c vitium eſt non ejus, qvod ad majorem ectionem inchoata aſſurgere non potuerunt; ppe non præſto ſunt ſubſidia in Germania, ad ejusmodi Hiſtoriam transalpinam ſcri-lam reqviruntur.

LXII.

Gratiani Aſchpani, de ſuperſtitione erudita vel-aria libellus, Coloniæ 1728. Auctor eſt Joh. iſtoph Köcher. Qvi eundem non ita pri-n recudi fecit, multis in locis locupletatum & ndatum. Nova etiam inſcriptione inſigni-; Sub qva deinceps recurret, noſtra cridi atus.

LXIII.

M. Auguſti Beyeri Memoriæ Hiſtorico-Criticæ orum rariorum, Dresdæ 1734. Sunt qvi ent libros qvosdam rarioris commatis, vel ere poſſunt facili negotio, ſed non curant,

 qvia

qvia nullam eorum habent notitiam. Atq hinc res utilis & neceſſaria eſt, perſpectum h bere, qvi præ cæteris appareant rari nantes gurgite vaſto, & qvare. Cujus Bibliognoſ acroamaticæ ſpecimen jam olim dedimus T mo X. Obſervationum Hallenſium inſertur laudatumqve a Viro rei literariæ peritiſſimo Stollio in Introduct. in Hiſt. Eruditionis P. C. I. §. 20 p. 10. Zeltnero etiam, Serpili Grosſchuffio, Vogtio, & aliis. Integram etia Introductionem in librorum rariorum notitia meditati ſumus, ordine Syſtematico digere dum, atqve eum in finem, eundo per omn ſcientias ingentem molem excerptorum conv ſavimus, huic Operi impendendam. Et qvo de Bibliotheca noſtra Theologica, ſcribit V magnæ in Orbe literato famæ, C. A. Heuman nus, in conſpectu reipubl. lit. C. VI. §. 29 p 313. Magnam habet librorum rariorum mult tudinem Bibliotheca Theologica Reimmanni na nuper edita, imo maximam illius Biblio thecæ partem nihil magis commendat, qvan ſua raritas, id etiam fortaſſis de Hiſtorica & Philoſophica affirmaverit hic Polyhiſtor, ſi ty pis exſcriptus extaret noſter Catalogus. Se ſenectute obrepente tepeſcit noſter ardor lite rarius, & ſpatium brevioris ævi vetat ſpem in choare longam. Adeoqve perlibenter ali hanc tradimus lampada jam delaſſati in hoc cur ſu, atqve emeriti. Et gaudemus operas ab ali perfici, qvas nosmet inchoavimus. Ac lice M. Aug. Beyero in hiſce memoriis non placue rit ordinis ullius habere rationem; Centur

ta

taien librorum rariorum exhibet Catalogum,
qvos ipſe ſuis oculis inſpexit, & manu ſua tri-
vi. Et involutas earum rationes ita aperit, ut,
qvæ latuerunt antea prorſus, jam pateant ple-
a|ve, & rectius cernantur.

LXIV.

*Joh. Vogtii Catalogus Hiſtorico-Criticus Libro-
rum Rariorum*, Hamburgi 1732. Qvi eidem
rici committens pelago ratem cum Beyero, ad
eundem portum contendit qvidem, ſed non
eadem via. Beyerus enim plerumqve ſua fide
nititur in indicandis libris rarioribus; Vogtius
alena. Ille plures habet Auctores alienigenas,
Hiſpanicos, Gallicos, Anglicos; Hic plures
indigenas Germanos, Latinos, &c. Ille nullo
ordine incedit; Hic Alphabetico. Multum
etiam induſtriæ attulit ad hunc Catalogum con-
ficiendum; Et ſi perrexerit, qva cæpit, li-
nea, dare poterit ſucceſſu temporis Catalo-
gum univerſalem Librorum rariorum, qvi de-
ſideratur adhuc ab iis, qvi in βιβλιογνωσία
ultra columnas conſvetas progredi diſcupiunt.

LXV.

*S. S. Verzeichniſs einiger raren Bücher. Er-
ſter Stück. Anderes Stück. Drittes Stück.* 1723.
Qvas ſiglas nos qvidem interpretandas cenſe-
mus, *Serpilius Superintendens*. Non enim Fran-
cofurti aut Lipſiæ, qvod in Indice dicitur, ſed
Ratisbonæ impreſſa eſt, hæc librorum rario-

rum deſignatio , ubi Serpilius erat Superint dens ea tempeſtate. Dictio etiam eſt Serpilia h. e. inculta aliqvantulum, profuſa, teſſelata, ſl matica. Et rerum luxuries eſt Serpiliana, q

Dilatare cupit rem prodigialiter unam
Delphinum ſylvis appingens , flucti
aprum.

Atqve hinc tot aliena occurrunt in hac S loge tripartita , & ad notitiam librorum n pertinentia , nedum ad notitiam librorum riorum. Hinc totum chartæ ſcapum abſu Auctor in deſignatione XXI. libellorum. multo majorem hoc ſuo labore conciliaſſet gratiam , lectoriqve jucunditatem , ſi brev tis fuiſſet ſtudioſior & ordinis.

LXVI.

Theophili Sinceri Nachrichten von lauter und raren Büchern. Erſtes Stück. Anderes. Dri tes. Viertes. Fünfftes. Sechſtes Stück, Fra furt und Leipzig 1731. 1732. Hoc Theo Sinceri nomen eſt commentitium , & latet eo , G. G. Zeltnerus Polyhiſtor Altorfinu librorum rariorum notitia nemine infe Qvi in eo cum G. Serpilio conjunctum h conſilium , qvod ordinis incurioſus obv qvemqve deguſtandum ſumit, non tamen late a cancellis, qvas ſibi circumſcripſit, diſc ut Serpilius , ſed intra eosdem ſe magis c bet, Et qvod ad notitiam libri pertine

ipſ eruit, nec aliunde conqvirit. Attamen ed ones rariores librorum magis enumerat, qv n libros. Et in libris rarioribus multos ha- be qvorum argumenta ſunt pervulgaria. Qvoſ- da etiam, qvorum nec Editio rarioribus eſt ac nſenda, nec materies. Multi enim ſunt thyr- ſi ri, pauci Bachi; Nec omnes libri rari, eo- de loco ac numero habendi; Siqvidem pa- ru prodeſt raritas, ſi nulla adſit utilitas.

LXVII.

Theophili Sinceri neue Sammlung von lauter al- te und raren Büchern. Erſtes und anderes Stück, F nckfurt und Leipzig 1733. Qvæ prioris col- le tionis eſt continuatio.

LXVIII.

Nova librorum rariorum conlectio. Faſciculus T *mus*, Halæ 1708. *Secundus.* Ibid. 1709. T *rtius.* Ibid. 1710. *Qvartus.* 1715. *Qvintus.* 1 16. Vol. 3. Obſervationibus Hallenſibus ſe- ctis Latinis Germanicisqve ad finem perdu- s, ad collectiones librorum rariorum eden- s animum applicabat, qvi impenſas fecerat bliopola Hallenſis, Rengerus, Vir acutus, & udens, &, qvid prodeſſet ſuis rebus, qvid nus, optime peritus. Atqve ad hoc inſtitu- m perficiendum utebatur Hieron. Auguſt. oſſchuffio, cum qvo freqvens commercium erarium nobis interceſſit olim. Et qvem ex gve cognoſcimus facile qvis, qvalis, qvantus-

qve fuerit, ex ſola ſcilicet præfatione, faſ
culo huic primo præmiſſa, qva nihil bona f
ge eſt refertius, qvamqve ab iis, qvi Bibl
gnoſiæ amore ducuntur, non legendam,
totam ediſcendam eſſe exiſtimamus. At
hic priores tres faſciculos collegit, & in
blicum prodire juſſit, daturus plures, ſi
fati diritatem licuiſſet. Verum vix faſcicu
tertius e prelo emerſerat, cum e vita exced
cogeretur Grosſchuffius. Atqve ſic inter
pto, exſpectatione citius, hoc negotio,
termittebatur labor colligendi monumenta
riora literaria ab A. C. 1710. uſqve ad A.
1715. Qvo Godofredus Tilgnerus eunc
reſumebat denuo. Qvi tribus faſciculis G
ſchuffianis addidit IV. & V. in præfatione
mi plures pollicitus. Sed non eadem dext
tate geſtabat hanc lampada Tilgnerus,
Grosſchuffius, cui multum concedebat,
dicendi venuſtatem ſpectes, ſive judic
facultatem. Et qvod dolendum maxime
acerbis lacrymis deplorandum, tandem l
actui triſtiſſimum impoſuit colophonem,
ſibimet ipſi violentas manus intulit. Sive
lancholiæ vitio ad hanc inſaniam fuerit
ctus, qvod ex Epiſtola dedicatoria Faſci
IV. præmiſſa fere conjeceris, ſive Athe
oeſtro fuerit percitus, qvod Auctores L
eruditorum affirmant. Qvi qvare Tilg
mentionem fecerint, non Grosſchuffii,
conjectando aſſeqvi valemus.

LXIX.

Nova Variorum Scriptorum collectio tam editorum qvam ineditorum, rariorum etiam & recenſitorum. Faſciculus Primus. Halæ 1716. *...us*, Ibidem 1717. *Tertius*, Ibid. 1717. ...nuatio eſt priorum faſciculorum. Ubi ex...r faſciculo

P...no.

1) Joh. Phil. Heinii Obſervat. Sacr. Liber I.
2) Herm. Conringii aſſertio juris Moguntini in coronandis Regibus Rom.
3) Caſp. Sagittarii Diſſert. de nomine Weſtfaliæ.
4) Franſc. Florentis Vita.
5) Ejusdem Diſſertatio de Origine & Auctoritate Juris Canon.

S...undo:

1) Joh. Phil. Heinii Obſervat. Sacr. L. II.
2) Paganini Gaudentii, de Philoſophiæ apud Romanos initio & progreſſu. Pars I.

T...tio;

Paganini Gaudentii Pars II. de Philoſophiæ apud Romanos initio & progreſſu.

...ibus faſciculis colligendis & ordinandis ...t moderator idoneus. Non vulgari tamen

loco habenda eſt Fr. Florentis Diſſert. de (
gine juris Canonici, & Paganini Gaude
Comment. de Hiſtoria Philoſophiæ apud Ro
nos. Utraqve enim perrara fuit adhuc. U
qve cum ſtudio & aſſiduitate elucubrata. C
Sam. Schurtzfleiſchius Tom. 2. Epiſt. Ar
Ep. 372. p. 556. De Franſc. Florente JCto
habe: Fuit is ortu Gallus & Anteceſſor A
lianenſis & Juris Pontificii Profeſſor, Hiſt
& Juris apprime gnarus; In hanc Operam
xime incubuit, ut de ordine & auctori
Collectionis Gratiani commentaretur. Sec
eſt Antonium Auguſtinum, & monitore J
a Coſta pleraqve accuratius inveſtigavit. H
imitati ſunt Maſtrichtus, & Zieglerus,
antiqvitates Eccleſiaſticas cum juris Ponti
diſciplina non inutiliter conjunxerunt.

LXX. LXXI. LXXII. LXXIII.

*Amœnitates Literariæ, qvibus variæ obſ
tiones, ſcripta item qvædam ἀνέκδοτα, & rario
puſcula exhibentur. Tomus Primus, Secun
Tertius, Qvartus,* Francof. & Lipſiæ 1
Qvintus. Ibid. 1726. &c. Qvarum Aucto
Joh. Georg Schelhornius Bibliothecæ M
mingenſis præfectus T. 2. 476. Vir ad re
terariam juvandam natus, cui nihil magi
in votis, amoribus, & deſideriis, qvam
acta librorum cognitio. Nec adverſa i
optatis fortuna uſus eſt, a Raymundo Kra

. ab Uffenbach, aliisqve Germaniæ noſtræ ... ſciis adjutus, e'qvorum Cimeliarchis mo... enta varii generis rariſſima ſibi communi... ita delineavit, ut & induſtria excellat, & hiſtoria delectet, & ratio hæc Hiſtoriam ... ariam provehendi in melius probetur om... s. Et ſi qva nonnunqvam culpa commiſ... t, ea vaſtitati materiæ tribuenda potius, ... n Auctoris inſcitiæ. Cujus generis ſunt, ... qvod

Tomo I. p. 96. non monuit, qvantopere verſio latina Plotini a Marſilio Ficino adornata, & 1492. Florentiæ in f. Edita, diſcedat ab ea qvæ Baſileæ poſtea, una cum textu Græco, in lucem emiſſa eſt. Siqvidem pro eo, qvod in exhortatione ad lectores in hac legitur: Vos Platonem ipſum exclamare ſic erga Plotinum exiſtimetis,

Ille ſapit ſolus, volitant reliqvi ſicut umbræ!

In illa hæc habentur, vos Platonem ipſum exclamare ſic erga Plotinum exiſtimetis. *Hic eſt filius meus dilectus, in qvo mihi undiqve placeo, hunc audite.*

Tomo II. p. 518. non indicavit, H. C. Agrippæ Opera Lugduni apud Beringos fratres duabus vicibus excuſa, ſine mentione anni ſemel, qvæ editio eſt plenior, & cum mentione ejus iterum, qvæ eſt lacunoſior. Et ſic in aliis.

LXXIV. LXXV. LXXVI.

Bibliotheca Lubeccenſis Vol. I. & *Vol. II.* Lubecæ 1725. *Vol.* III. *Vol. IV.* Ibid. 1726. *Vol.* V. *Vol.* VI. Ibid. 1727. *Vol.* VII. 1728. *Tres Tom.* Cæpta eſt hæc Bibliotheca A. C. 1725. auſpiciis Triumvirorum Lubeccenſium, M. Heinrici Schabau, M. Samuelis Gerhardi a Mellen, & Joh. Henrici a Seelen, & ſeqventibus annis ita continuata, ut qvovis ſemeſtri novum volumen prodierit, refertum obſervationibus Philologico-Exegetico-Criticis, ac Hiſtorico-Eccleſiaſtico-Literariis. Epiſtolis etiam & Schediasmatis virorum doctorum ineditis. Biographiis, librorum novorum recenſionibus, aliisqve de rebus literariis Commentationibus. Nec omnia in ea ejusdem metalli ſunt, ſiqvidem non omnes, qvi ad conferendas Symbolas admiſſi ſunt, eodem genere facultatum abundarunt; Omnia tamen ſunt lectu digna. Et in iis qvædam de Scriptoribus, & Scriptis Svecicis, qvæ in aliis Bibliothecis vix ac ne vix qvidem reperias.

LXXVII.

Joh. Henr. von Seelen Athenæ Lubecenſes, Lubecæ 1719. In qvibus Lubecenſium eruditorum, ſpeciatim JCtorum, & Theologorum vitæ, partim renovatæ, partim tunc primum conſignatæ, una cum ſcriptis eorum editis & inedi-

editis, velut in lance ſatura, exhibentur, præ-
iſſa Athenæi Lubeccenſis Hiſtoria, qvæ præ cæ-
ris evolvenda eſt, & lectione ſedula conte-
nda.

LXXVIII.

Joh. Henr. a Seelen Selecta Literaria, Lubecæ 1726. In Hiſtoria literaria mediocritatem ſſe ſectandam probamus omnino. Nec inficiaɩur multa in ea eſſe, qvæ nondum ſatis accurate inveſtigata ſunt. Sed qvæ in his ſelectis ogeſſit Auctor Doctiſſimus, non eo loco omnia habenda ſunt, qvo ille haberi cupit. Non enim am rara ſunt, qvam ab illo ſunt dijudicata. Et i eſſent, non tam præclara ſunt, ut claritas cum raritate pari paſſu ambulet. Et ſi qva ſunt, ea am pauca ſunt, ut annulo ſignatorio fere inſculpi qveant.

CXXIX CXXXVI.

Bibliothecæ Hiſtorico - Philologico - Theologicæ Claſſis prima vel Volumen primum, Bremæ 1718. Secundum Ibidem 1718. Tertium 1719. Qvartum 1720. Qvintum 1721, Sextum 1722. Septimum 1723. Octavum 1725. Qvi primi huic Bibliothecæ condendæ manum ingeſſerunt, ſunt Theodorus Haſæus, & Fridericus Adolphus Lampius, Viri elegantiſſimæ eruditionis, & Eccleſiæ Reformatæ, qvæ Bremæ reperitur, Doctores celeberrimi. Hi enim eorum exemplo excitati, qvi obſervationes Hallenſes,

Miſcel-

Miſcellanea Lipſienſia, & oblationes ſpontane Berolinenſes, (*freywillige Heb-Opffer*) colleg runt, A. C. 1718. volumen primum & ſecu dum A. C. 1719. tertium & A. C. 1720. qva tum adornarunt. Et qvidem junctis viribus, qv poſtea, ita volente fato, diſtractæ fuerun Lampius enim Brema ad Profeſſionem Theol giæ Ultrajectinam vocatus, hoc Saxum H ſæo ſoli volvendum reliqvit. Qvi & iſtud ta ſtrenue agitavit, ut A. C. 1721. Volumen V A. C. 1722. Volumen VI. A. C. 1723. Volu men VII. & tandem A. C. 1725. Volumen VII abſolverit, & in publicum prodire juſſerit. N nihil ex hoc labore utilitatis in Eccleſiam Rempublicam lit. manavit, tot obſervationib Theologico-Philologico-Criticis in hanc B bliothecam congeſtis, totqve librorum optim rum recenſionibus, cum Virorum doctorum v tis, ſcriptis, memorabilibus &c. ut inſtar Ama theæ cornu, & menſæ variis cupediis inſtruct haberi valeat. Nec nullo honore affectos n eſſe arbitrati ſumus, dum voluminis VI. faſcic lum V. noſtro nomini a Viro Doctiſſ. Haſæo e inſcriptum cognovimus.

CXXXVII. CXXXVIII.

Muſei Hiſtorico-Philologico-Theologici Vol men I. Bremæ 1728. *Ejusdem Volumen* 2. Ib dem 1729. Hoc Muſeum eſt Bibliothecæ Br menſis continuatio. Cujus Auctores ſunt The dorus Haſæus & Nicolaus Nonnen. Qvorum i ſtituta mortis ictu perculſa atqve proſtrata ſu

q

...i Halæum, longiore vita dignum, in medio ...rſu ſuſtulit.

LXXXIX. XC.

Selecta Hiſtorica & literaria Tomus I. Regio...onti & Lipſiæ 1715. Tomus II. 1719. Au...or eſt M. Michael Lilienthal Regiomontenſis ...cleſiæ Paſtor, Vir non obſcuræ in Societate ...eratorum famæ. Nec diffidet vinum in hac ...lla a ſuſpenſa hedera. Siqvidem obſervatio...um his duobus Tomis comprehenſarum argu...entum nec vulgare eſt, nec perfunctorie per...actatum. Tomus tamen primus, ſelectiora ...abet themata qvam ſecundus, & eminent in ...lo præ cæteris Obſervatio 2. de Balthaſare Becke...o, & 4. de Lucæ Holſtenii Catalogo MSCto...um Bibliothecæ Mediceæ. Et 6. de libris in Ana. ...dde etiam Obſerv. 7. de Bibliotaphis; Sed ad...ce eidem Joh. Juſti Loſii Commentationem ...e occultatione librorum Sacrorum qvorumdam ...er Doctores Judaicos, olim tentata. Et lege ...is qvæ nos in Catalogo Bibliothecæ Theol. p. 104. ...le Obſervatione 1. Tomi 2. qvæ agit de Philo...hecis, vulgo *vom Stamm-Büchern*, diximus.

XCI.

Joh. Juſti Loſii Commentatio de Occultatione librorum qvorundam Sacrorum per Doctores Judai-cos olim tentata, Helmſtadii 1736. Magno ſtu-dio exqviſitaqve diligentia elucubrata Diſſerta-tio. In qva Auctor pereruditè reſpondet ad ob-jectio-

jectionem, qva dicitur, extare in Talmude c feſſiones Judæorum proprias, ex qvibus li lenter appareat, qvod ſapientes illorum, traditum ſibi ab Esdra Canonem tam religi cuſtodiviſſe celebrentur, aliqvando de ejicier ex illo, & in numerum Apocryphorum r rendis vaticiniis Ezechielis, Proverbiis, & clesiaſte Salomonis, dubiis prægnantibus c moti, ſerio inter ſe deliberaverint.

XCII.

P*olycarpi Lyſeri*, *Jcon omnis generis doctri* Francof. 1722. Habebat hoc a natura Auct ut, ad qvamcunqve ſcientiam ſe conferret, e celeriter arriperet, & accurate perdiſceret. ſi ei vita contigiſſet diuturnior, univerſam cyclopædiam exhauſiſſet, adeo felici inſtru erat indole, & ſcibile qvodvis diſcutiendi cultate. Cujus rei teſtes ſunt lucubratio qvas reliqvit, & in iis, qvæ hoc volumine c tinentur, diſqviſitiones XIII. Hiſtoricæ, Phil phicæ, Philologicæ, Theologicæ &c. Pa doxicæ illæ qvidem interdum, & a vulgari l mita eruditorum ſatis longe diſcedentes, in nioſæ tamen, & majore exiſtimatione dig qvam habitæ ſunt a plerisqve, a qvibus t parum probatæ, ut Auctor coactus fuerit A 1729., mutare titulum, & easdem inſcribe *Amœnitates literarias*, ut facilius emtorem perirent, & Bibliopola non nimiam impenſar faceret jacturam.

XC

XCIII.

Polycarpi Lyſeri Amœnitatum literariarum reli- e, Lipſiæ 1729. Atqvi hoc illud ipſum eſt ıſculum qvod A. C. 1722. ſub titulo: *Iconis ıis generis doctrinæ*, prodierat. Et in eo præ- inſcriptionem, & primas tres lineolas, ne ıs qvidem apex eſt immutatus. Usqve adeo undum in fraudes eſt bibliopolarum genus. plurimi fiunt tranſennæ qvibus decipiunt, & ipiuntur mortales.

XCIV.

M. Michael Lilienthal Conſultatio de Hiſtoria varia certæ cujusdam gentis ſcribenda, Lipſiæ & ſtochii 1710. Pruſſiæ literatæ Hiſtoriam con- urus Auctor, hanc conſultationem præmit- ıdam eſſe duxit, commonſtandumqve,

Qvid deceat, qvid non, qvo virtus, qvo ferat error.

Mirum enim qvantum a via diſceſſiſſe, qvi giones vel urbes literatas deſcripſerint adhuc, g. *Cimbriam literatam*, *Bremam literatam*, *&c.* vi ſplendidis titulis, (hæc enim ipſius verba nt, in præf. §. 2. p. 4.) vix aliud qvippiam æſtiterint, qvam qvod librorum in his locis itorum Catalogum, vel Doctorum Virorum mina percenſuerint. Sed aliud ſibi mente re- ſtum eſſe conſilium, aliam ſententiam, hac omulſide aperiendam. Et ſane præclara ulta de ſcribenda Hiſtoria literaria certæ cu-

jus-

jusdam gentis Auctor. doctiſſ. ſuggerit co
lia, de literarum ortu, progreſſu, ſtatu,
cremento ac obitu in ea, qvam ornandam
ſcepimus, provincia, notando; Valet er
non minore ingenii qvam judicii facultate,
hæc utraqve naturæ privelegio eidem conc
eſt, & poſtea non parum arte & induſtria
culta & expolita. Siqvidem ſcripta liter
qvam plurima perluſtravit, edita & ined
v. g. Gabrielis Groddeckii collegium MSC
in notitiam bonorum librorum. (præf. §. 2. p.
Georgii Schubarti collegium MSCtum de n
tia literaria (p. 93.) alia. Damus etiam au
ri qvod ſcribit in præfat. §. VI. p. 9. Se u
ſtilo, qvamvis non polito, perſpicuo tame
facili; Verum eundem & nobis daturum
confidimus, multa in ejus conſultatione
ſupervacanea, qvædam etiam præterita, & c
dam ita δυσνοητα, ut in qvibusdam gen
ſint obſervatu plane αδυνατα. Qvod nec
diffitetur interdum, nec diffiteri poteſt.
enim ſcribit Sect. I. C. 2. §. 5. p. 32. Ter
notari debere, qvando ſcientiæ & artes a
te qvadam ſint inventæ; Sed addit ſta
dummodo poſſibile ſit, ut id accurate not
Et paulo poſt; difficile omnino erit, te
hoc inventionis indubitato invenire, cu
lud ut plurimum incertis traditionum te
ſit involutum, gentesqve tanta content
tantaqve antiqvitatis inconſiderata jacta
de principatu invicem diſceptent, ut hic
turbentur & miſceantur omnia. (2.) *Thoma*
animadverſiones Philologicæ & Hiſtoricæ, Rot

ſ. Inqvibus diligentiæ multum, judicii pa-
Excellit tamen præ cæteris caput I. In qvo
Auctor; Poſteriores editiones librorum non
ır præferendas eſſe prioribus, qvia præfatio-
ı his obviæ, in iis ut plurimum ſint præter-
. (3.) *H. Pippingii Epiſtola ad G. H. Gö-*
, *qva ſemicenturiam Biographicam ſelectam ipſi*
offert, Lipſiæ 1709.

XCV.

Joh. Frid. Bertrams Anfangs-Lehren der Hi-
der Gelehrſamkeit, Braunſchw. 1730. Ad
ndas primas Hiſtoriæ literariæ univerſalis
s in animis juvenum, adornatum eſſe hoc
culum diſerte ſignificatur in indice Nec
Auctori ſolertia, & doctrina, & facultas
pendium ejusmodi perficiendi, ſine qvo
apprehenditur Hiſtoriæ literariæ vaſtitas,
otius nullo modo apprehenditur; Sed oti-
idem defuiſſe videtur, & vacui temporis
um, remandendi hunc cibum, & conco-
ıdi penitus, & in ſuccum & ſanguinem con-
endı. Etenim P. 2. C. V. ubi de Philoſophia
ır, nec Philoſophiæ, nec ullius Scientiæ Phi-
phicæ traditur Hiſtoria, ſed notitia Aucto-
panditur tantum, &, qvi in qvavis Scien-
ræ cæteris legendi, docetur. Ubi tamen
rdum nominantur Auctores nonnulli, ado-
entibus neqvaqvam commendandi, v. g. in
ticis Machiavellus P. 2. C V. §. 64. p. 238.
ure naturæ Wachterus l. c. §. 58. p. 236. Alii.

XCVI.

Catalogus omnium Eraſmi Roterodami lucubra-
um ipſo Auctore. Sine loco & tempore. Cum

Mm aliis

aliis ejusdem Auctoris. Scriptus eſt hic Catalc
ab Eraſmo, Baſileæ 1523. Cum Adrianus
landus jam 1516. Bruxellæ Meletematum I
mianorum Syllabum condidiſſet, qvi exta
Eraſmi Epiſtolis p. m. 46. ſeq edit. Baſil. 15
Et plenior omnino hic eſt index qvam Barl
& ad Biographiam Eraſmi concinnandam
commodatior, abſolutiorem puta, qva
Merula condidit. Attamen in eo deſunt,
poſt annum 1523. usqve ad annum 1536.
dierunt lucubrationes, qvædam etiam
ante annum jam dictum. Et conſulenda
omnino una cum Indice ultimo, qvem a
ctorem Bæotium miſit (Vide P. Merul
tam Eraſmi p. 44.) Opera ejusdem om
Joh. Frobenio novem Tomis edita, ſi
perfectum, & ſuis numeris conſtantem luc
tionum Eraſmianarum conficere Catalc
In qvibus tamen Auctores ab Eraſmo rec
ti non continentur, Tomo decimo a Fro
reſervati, qvi ſuperioribus non eſt ſuperac
(2.) *Jacobi Ziegleri libellus adverſus* Jac. *St*
pro Eraſmo, Baſileæ 1523. Infreqvens.
Eraſmi Roterodami Methodus Compendio per
di ad Theologiam. Acceſſit Paracleſis ad Phil
Chriſtianæ ſtudium, Baſileæ 1521. De qv
mus in lucubrationum Catalogo p. 27. M
dum veræ Theologiæ jam ſæpius editam
gnovimus ac locupletavimus 1522. Et
ſa eſt cum N. T. prima editione Baſileæ
locupletata etiam poſtea nonnihil & ſeorſ
ta l. c. Digna qvæ ab omnibus ſtudioſe
tur, qvi pietati, eruditioni, veritati &

onunt pretium, qviqve noſſe deſiderant, qvantisqve maculis ea tempeſtate conſpurfuerit Eccleſia, & qvæ conſilia ſuppedita-Eraſmus has maculas inveteratas eluendi, /inam hanc diſciplinam integritati ſuæ re-endi. (4.) *Ottomari Luſcinii Progymnaſmata turæ Græcæ*, Argentorati 1521. In honore nda ob præfationis ἀξιομνημόνευτα, & Scri-s ipſius ſingularia in Rempubl. literariam ta, qvi neglectum Græcæ linguæ ſtudium, n primus, cumprimis tamen reſtituit. (5.) *rici Dedekindi Grobianus*, Francof. 1549. vo alibi. (6) *Matthæi Adriani Introductio guam Hebraicam*, Baſileæ 1520.

XCVII. XCVIII.

rtis Hiſtoricæ Penus, Tomus I. Tomus II. Baſileæ 9. 2 Volum. Librum hunc eſſe exiſtimas? ris. Bibliotheca eſt, comprehendens Scri-es XVIII. qvi omnes de Methodo ſcribendi gendi Hiſtoriam ſunt commentati. Qvo-pleriqve rari ſunt, & ejus commatis, ut ıultum utilitatis lectores inde capere qve-Nam qvod Vir Doctiſſ. B. G. Struvius in cta Bibl. Hiſtorica C. 1. §. 6. p. 9. ſcribit. iqviores eos eſſe qvi in Penu artis Hiſtoricæ inentur, hodieqve parum utiles, niſi qvod inus in Methodo ſua adhuc aliqvam laudem eatur; Id malimus ſane eidem non excidiſ-Invertendam enim potius putamus hanc n, & ita judicandum; Antiqviores ſunt hi ptores. Adeoqve ad utilitatem lectorum le conducibiles. Qvis enim antiqvos artis oricæ non æqve peritos fuiſſe dicat qvam re-

centiores? Sane qvi in hac Sylloge viſun Dionyſius Hallicarnaſſenſis, & Lucianus Sa ſatenſis, nulli recentiorum ſunt poſtputandi, i plerisqve eorum anteponendi. Nec antiq eſt Johannes Bodinus, Reinero Reinec qvem l. c. tantopere commendat Struvius. parum abeſt, qvin in eam ſententiam diſcedan Virum hunc Doctiſſ. hunc penum artis Hiſt cæ, plane oculis non uſurpaſſe, qvia eun l. c. p. 8. prodiiſſe ſcribit Baſileæ 1574. To tribus. Non enim A. C. 1574. ſed 1579. a xit lucem, nec Tomis tribus, ſed duobus t tum conſtat. Adornatumqve eſt Opus a J. J. Wolffio Tabernæmontano, qvi in eo ma me aliqvid humani paſſus eſt, qvod Aucto latinos Græcis, antiqvosqve recentioribus, Trojanis Rutulos permiſcuerit, ut qvem ſors obtulit. Cum, ſi eruditi provinciam ſuſti re voluiſſet, & in Scriptoribus artis Hiſtor digerendis Artem Hiſtoricam non negligere certas claſſes eosdem debuiſſet diſponere, unumqvemqve ſuo loco ſtatuere.

XCIX.

Franciſci Patricii *de legendæ ſcribendæqve Hiſtoriæ ratione Dialogi decem ex Italico in LL. conv a Joh. Nic. Stupano*, Baſileæ 1569. Editio ra & eam ob cauſam in deliciis habenda, qv qvæ extat in Penu Artis Hiſtoricæ T. I. p. 397. ſ Epiſtola dedicatoria, & præfatione, & indi rerum & verborum eſt privata. Atqve hic A ctor in iis, qvi de legenda & ſcribenda Hiſto commentati ſunt, ita excellit, ut, qvi Penu

art

is Hiſtoricæ edidit Petrus Perna Bibliopola
ſileenſis in præfat. diſerte ſcribat, Patritium
lum reliqvos octodecemviros omnes inge-
& acumine, Bodinumqve Gallum eos me-
odo & facilitate ſuperare. Qvi autem ex
lico ſermone latinos fecit hos Dialogos Joh.
c. Stupanus in Epiſt. Dedicat. p. m. 5. affir-
at definitionem Hiſtoriæ a nullo unqvam, hoc
lo Patricio excepto, vere hactenus traditam
iſſe. Et qvi de ratione edendorum librorum
Joh. Wolffium Epiſtolam ſcripſit Jacobus
contius, hos Dialogos p. m. 412. ſeq. ita com-
endat, ut majori ſtudio commendari vix qve-
it. Uberiores ſunt hæ dapes qvam ut apponi
tegræ hoc loco qveant. Afferemus tamen
iis qvasdam particulas, ut ex iis guſtus ha-
eri, & judicari poſſit de reliqvis. Sic autem
contius l. c. Stupore affecerunt me non ita pri-
em Dialogi decem de Hiſtoria, & nuperrime
tidem de Rhetorica, noſtrate lingua a Fran-
ſco Patritio homine, ut audio, Dalmata, con-
ripti. Qvid qværis? Nihil hercle eſt propius,
vam ut omnes jam Platones & Ariſtoteles con-
emnam. Acumen eſt incredibile, judicium
olitiſſimum, lepore ita condit omnia, ut ſa-
ietatem afferre prolixitas nulla videatur. Ma-
na audet; Sed ita præſtat, ut, ſi multo ma-
ora polliceatur, facile ſit fidem habiturus. Ac-
edit ad iſtius adeo præſtantis ingenii ſummam
ommendationem, qvod ampliſſimos ſuos the-
auros neqve tegere avare, neqve oſtentare
mbitioſe, ſed liberaliſſime modeſtiſſimeqve
xpoſitos communibus omnium bonorum inge-

niorum commodis velle videatur, adeo apt
& perſpicuo utitur docendi genere &c. &c.

C.

Cornelii Martini de Analyſi Logica materi forma, Helmſtadii 1624. (2.) *Hermes Ac micus ſive Chriſtophori Mylæi Conſilium Hiſtoriæ verſitatis ſcribendæ, per Joh. Georgium Muller* Jenæ 1624. De qvo diſſeruimus ſupra N 44. in f. Qvibus hæc velut Paralipomena peraddimus. Scilicet, qvi legunt hæc M Meletemata, neſcio qvas nubeculas in iis dep hendunt. Atqve hæ oriuntur tum ex orati laborioſe nimis & ſolicite contexta, tum ratione diſſerendi perpetuo connexa, & non terrupta. Cui poſteriori malo. Mullerus dicinam fecit. Qvi capita uberiora in brevi res Sectiones, Sectionesqve diſtribuit in pe dos. Et ſingulis Sectionibus præmiſit ſum ria. Et tandem Opus univerſum certis incl tabulis. Sic enim qvæ nebuloſiora ſunt antea, facta ſunt lucidiora, & qvæ in u verſum omnia ſpectari vix poterant, nunc gularia ſeorſim poſita uno obtutu facile ſerli poſſunt.

Cl.

Benedicti Accolti Aretini Dialogus de præſ tia Virorum ſui ævi, Parmæ 1689. Opuſcu infrequens. In qvo Viros inclitos recenti ævi componit Auctor cum iis, qvi antiqvo

t

pore ſibi famam confecerunt. Et illos hiſce inferiores eſſe contendit, ſive armorum temus gloriam, ſive literarum. Laudandus cendi facultate. Sed non æqve a ratione tandi, & qvam defendendam ſuſcepit cauorandi. Non enim omnes Viri præſtantes, qvos ex ævo ſuo ſpectandos ſiſtit. Nec omnes evi ſui cancellos pertinent. Et ex plurimis, ter ſolius nominis appellationem, nihil adfert, qvo claritatem famæ poſſis conjicere.

CII.

Auberti Miræi Elogia illuſtrium Belgii Scriptorum, Antwerpiæ 1602. Multis nominibus commendanda. Niteſcunt enim pleraqve ren varietate & ſelectu. Et verborum perſpicuitate & munditie. Et ipſe ordinis neglectus bet aliqvid jucunditatis. Sed, qvod recogitadum eſt etiam atqve etiam, Elogia ſunt, que eorum tantum, qvi Sacris Pontificiorum erunt dediti. Et unica ſolum eſt eorundem enturia ſuis decadibus diſtincta. In qvibus um elogium omnino præferendum eſt alteri. ptimum tamen nobis viſum eſt, qvod Joh. oropio Becano eſt ſcriptum (p. 166.) Peſſium autem qvod memoriæ Deſiderii Erasmi eſt catum. (p. 147. ſeq.) Id enim jejunius eſt ram eſſe debebat, & ſtudio partium, velut ferento qvodam, totum infectum. Nec ſilentio æterereundum eſſe exiſtimamus, huic noſtro xemplo Miræum ſua manu inſcripſiſſe; *Cl. V. udovico Aurelio Aub. le Mire DD.* Qvem Au-

 relium

relium laudat Georgius Calixtus in Appar Theol. p. 196. ubi ſcribit: Commodiſſim Annaliu Baroni Compendium videtur eſſe, q confecit Ludovicus Aurelius Peruſinus, nu editum Monaſterii Weſtphalorum.

CIII.

Collectio monumentorum rerumqve maxime gnium Belgii fœderati, e templis & locis publicis bium & Academiarum, a primordiis Reipublicæ usqve deducta &c. Amſtelodami 1684. O ex meris inſcriptionibus publicis congeſt qvo carere non poteſt, qvi Hiſtoriam Belgi ſtudioſe colit, ob varias res civiles, Eccleſi cas, literarias, & naturales, qvæ in eo co nentur.

CIV.

Baſilienſium monumentorum antigrapha p cata a Simone Grunæo, Lignicii 1701. Qvi mon Grunæus Lignicenſis Sileſius, Eccleſiæ triæ fuit Paſtor, & reliqvarum in Ducatibus Li cenſi ac Wolavienſi Superintendens, A. C. denatus Accurate autem diſcernendus a Si nibus Grynæis, qvorum qvatuor producit Mollerus in Homonymoſcopia C. VII. p. 6 Duos autem horum monumentorum Colle primum Veringenſem, p. 15. Alterum delbergenſem, p. 62. (2.) *Hamburgum l tum*, 1701. (3.) *Literati Cellenſes, Crempenſes, hoënſes, Luneburgenſes, Ploenenſes, Sverinenſes, denſes*, 1701. (4.) *Das itzlebende Leipzig*, 17

Chriſt. Herwichii Jambi in controverſiam va- *ſem Academiæ Juliæ* 1600. Qvorum initium

In inclyta qvæ Julia
Sit orta controverſia
Qvicunqve vultis diſcere,
Rhythmis meis attendite.
En qvatuor Philoſophi
Præ cæteris induſtrii:
Keſſelius, Liddelius,
Owenus & Cornelius,
Hi non diu deliberant &c.

6 *Sigfridi Sacci concio funebris habita Dn. An-* *dr von Holtzendorff Decano Merſeburgenſi &c.* M gdeburgi 1575. In qva multa *ἀξιομνη-* *υτα.*

CV.

Godefridi Hechtii Germania Sacra & literata, ittenbergæ 1717. Cujus dictio non lutoſa turbida, qvalis eſſe ſolet, qvi in Scriptoribus dii ævi verſandis diſtinentur; Sed terſa & ulenta. Structura ex rebus ipſis, & earum ſuc- ſione & nexu petita Rerum Sacrarum & rariarum in Germania Origenes, progreſ- ies, inclinationes & viciſſitudines ab O. C. ve ad Sec. XV. expoſitæ, fabulis rejectis, is, qvorum non ſatis aperta eſt ratio, in dio relictis. Atqve hæc omnia multo vigi- labore calculo communi eorum probata t, qvi qvid ſit ſcribere Hiſtoriam intelligunt.

Et plane ita rationem ducimus Auctorem d
ctiſſ. ea inpoſterum additurum qvæ nonnulli
huc in hac commentatione deſiderant. Scili
1) Characteres temporum in margine appoſi
rum. 2.) Summam dicendorum capiti cui
præmiſſurum. 3.) Fontium magis qvam ri
lorum rationem habiturum. 4.) Ea qvæ ſ
bentem feſellerunt emendaturum. Qvalia
qvæ P. 2. L. 4. C. 8. §. 2. p. 183. traduntur
Ottfrido &c. Nihil enim ſimul inceptum
perfectum eſt. Et habet Auctor nonnulla,
ab aliis neglecta ſunt, v. g. Linguæ German
& rei Bibliothecariæ Hiſtoriam.

CVI.

Henrich Ludolph Benthems Holländiſcher K
und Schulen-Staat, Franckfurt und Leipzig
Vir diligentia, prudentia & eruditione ne
ſecundus. Cujus dictio eſt vivax, alacris,
moſa & libera, licet de puritate non admo
ſit ſollicita. Et qvæ in hoc volumine a
congeſta ſunt, ſtatum Batavorum Eccleſ
cum & literarium egregie illuſtrant, & a
cum delectatione, & jucundiſſima voluptate
ſunt lecta. Communicata etiam cum Em
le Hoffmeiſtero Paſtore Eccleſiæ Refor
Amensdorffienſis, Viro ab omni eruditione
clare inſtructo, nobisqve amiciſſimo, q
nos qvam plurimos in Hollandia conſum
& virorum doctiſſimorum familiaritate uſ
tum Eccleſiaſticum & literarium ita h
cognitum, ut pauci. Qvi petitis noſtris

us, epiſtolas qvam plurimas, easqve ſa-
pioſas ad nos perſcripſit, qvibus hæc Ben-
i collectanea illuſtravit, & emendavit, &
Qvod cum renunciatum eſſet Beato
, de nova editione tum cogitanti, rogavit
ıt volumen hoc Epiſtolarum Hoffmeieria-
n ſibi concederemus perluſtrandum. Cui
ſtæ petitioni deeſſe noluimus. Commu-
imus enim hoc noſtrum MSCtum, & ultra
annos eidem utendum permiſimus. Sed
interceſſit poſtea, & inopinantem oppreſ-
& nos poſt multos difficilesqve labores de-
ı id recuperavimus, vidimusqve lectum id
em viro doctiſſimo, & Scholiis qvibus-
marginalibus notatum; An vero enota-
etiam ſit, & qvæ in eo continentur ἀξιο-
ονευτα huic Benthemiano florilegio augen-
luſtrando, & emendando adhibita, id qvidem
us cum ignariſſimis; Hoc tantum novi-
, ingentem in eo rerum optimarum &
ı digniſſimarum deprehendi cumulum, qvi-
ceu ſtellulis, hoc firmamentum Benthemii
ndide illuſtrari & exornari poteſt.

CVII.

Heinrich Ludolph Benthems Engeländiſcher
hen- und Schul-Staat, Lüneburg 1694. In
minimam earum rerum rationem habuit
ctor, qvarum habere debuiſſet maximam,
cet Bibliothecarum in Anglia ſplendeſcen-
n, & librorum rariſſimorum editorum & in-
edi-

editorum in iis deliteſcentium. Meminit q
dem Bibliothecæ Cottonianæ C. V. §. 5. p.
Sed ὡς ἐν παρόδῳ tantum, & ipſemet in p
fat. §. 21. ſe eandem præteriiſſe ſcribit, q
commemoratio ejus, præteritio magis eſt, qv
commemoratio. Nec Martini Kempii Bibl
thecam Anglorum Theologicam continua
qvod in præfat. §. 32. promiſit. Multa tam
collegit perjucunda & perutilia. Et præfa
cumprimis digna eſt, qvæ ſtudioſe lectitet
(2.) *Johannis Graunt natürliche und politiſche A*
merckungen über die Todten-Zettel der Stadt L
don, Leipzig 1702. Attica Bellaria. Cibus
nim prælautus eſt, qvem Auctor in hac mer
apponit, isqve nova & ſingulari & inſolita
adhuc nondum uſitata ratione ita conditus, ut, q
opiparis epulis delectantur, non poſſint non h
bere eum in deliciis. Jure laudatus ab Eraſn
Franſciſci *in der luſtigen Schau-Bühne*, Parte 3. p. 92
Ueber die Sterb-Zettel der Stadt London hat ein E
gliſcher Medicus, *Namens* Johannes Graunt, *etl*
che ſeine, theils natürliche, theils politiſche A
merckungen geſchrieben, die der Betrachtung nic
unwürdig ſind, &c. Et G. G. Leibnitius in Leib
nitianis p. 168. Danda eſſet opera in republi
ca, ut qvorumlibet morborum, mortium, cu
rationum, exacta diaria inſtituerentur, eo
rumqve comparatione paulatim procuderentu
obſervationes, tum demum certiora haber
poſſent.

CVIII

CVIII.

Joh. Molleri Bibliotheca Septentrionis eruditi, ſe Syntagma tractatuum de Scriptoribus illius, Lipſiæ 1699. Albertus Bartholinus Gymnaſii Friedriciburgenſis in Selandia Rector Scriptores Danorum, Norwagorum & Islandorum, ordine alphabetico digeſtos, collegerat; Sed plurimos omiſerat, & de iis, qvorum nomina expreſſerat, vel nihil omnino, vel pauca admodum, vel erronea commemoraverat, Danisqve etiam non Danos inſeruerat, & in ſcriptis eorum recenſendis non omne tulerat punctum. Qvem ſecutus poſtea Joh. Schefferus ſcripſit Sveciam literatam, ſive de ſcriptis & Scriptoribus Gentis Svecicæ, librum ſingularem, Bartholini qvidem Diatribæ multis nominibus præferendum, ſed poſthumum tamen, & ultimam auctoris manum non expertum. Atqve hinc Joh. Mollerus rei literariæ Boreali laboranti opem laturus, & hiſce Duumviris primam glaciem in hoc pelago frangentibus auxilio ſubventurus, utriqve adjecit Hypomnemata & ſpicilegia; Plura tamen Bartholino qvam Scheffero, qvia magis in hoc labore adjutus eſt a Danis, qvam a Svecis. Et Bartholinus magis indigebat acceſſionibus, qvam Schefferus. Et ipſe peritior erat rei literariæ Danicæ, qvam Svecicæ. Et licet multa præterierit, & qvædam etiam non ſatis accurate tradiderit; Qvod patebit ſi Holmiam literatam evolveris, &, qvod J. A. Fabricii Bibliothecæ Latinæ ſupplemento ab

ab ipſo Mollero præmiſſum eſt, monitum
luſtraveris, de falſa plagii literarii Nic
Witſemio affiĉta criminatione; Attamen
orbe erudito ſeptentrionalium egregie eſt
ritus. Siqvidem ſcrinia Bartholini & Sche
ri non tantum præclare locupletavit, ſed &
meritis gentium Borealium in literas, in pr
tione ita diſſeruit, ut Huarto, Moleswort
& aliis os plane obſtruxerit, qvi, neſcio
bus rationibus fulti, perſvadere voluer
aliis; Homines ſub ſeptentrione degentes
tos intelleĉtu deſtitui. Et docebit dies q
prodituras ſit Andreas Antonius Stiermann
in aĉtis literariis Sveciæ 1721. Trimeſtri
p. 240. promiſit ſe Joh. Schefferi Sveciam l
ratam continuaturum, & auĉturum, additis
busdam obſervationibus criticis contra Mo
rum.

CIX.

Joh. Molleri Introductio Qvadripartita in catuum Cimbricorum Sleſvicenſis & Holſatici Hi riam, Hamburgi 1699. Cimbriam literatam
ſto volumine complexurus auĉtor, totun
dedit Hiſtoriæ Cimbricæ, & in ea perſcrut
da omne, qvod negotiis publicis ſuffurari
tuit tempus, & ſtudium conſumſit, tantis
in ea fecit progreſſus, qvantos ante eund
nemo, Vir in diligentia cum nemine com
nendus. Omnes ſane ſcriptores excuſſit,
de Hiſtoria Cimbrorum civili, Eccleſiaſt
Antiqvaria, naturali, & literaria aliqvid

iæ prodiderunt , eosqve, velut milites, in
bene conſtituit. Et qvid de qvovis exi-
iet , ea παῤῥησίᾳ pronunciavit, qvam leges
ublicæ literariæ permittunt , σκάφην vo-
do σκάφην, ut ipſe ſcribit in Proaulio ſive
fatione ſecundæ Parti I. præmiſſa p. m 26.
non ubiqve uſus eſt hac ἀπροσωποληψίᾳ.
i enim non poteſt, qvantopere menda eo-
n exaggeraverit, qvibus vel tacite vel ma-
feſte infenſus fuit. Et qvam eorum labes
ſimularit, cum qvibus ipſi interceſſit amici-
uſus. Accedit nimius ſui ipſius, & ſenten-
ſuæ amor. Et dictionis in locis qvibusdam
ſcuritas, ex μακροκωλίᾳ orta, qvam ipſe
præfat. λογοδιαῤῥοίαν vocat. Qvo ipſo ta-
en utilitati operis & præſtantiæ nihil demi-
r, qvæ tanta eſt, ut, qvi Hiſtoriam Cher-
neſi Cimbricæ ſibi familiarem reddere cu-
at, eodem carere vix poſſit.

CX.

*Alberti Thura Idea Hiſtoriæ literariæ Dano-
m*, Hamburgi 1723. Qvam in duas partes
iviſam ſcribit auctor in indice. Qvarum prior
anorum lingvam, Scholas, Gymnaſia, Aca-
emias, Collegia Academica, honores Aca-
emicos, Profeſſores, ſtudioſos, Bibliothecas,
ibliothecarios, Typographea & Bibliopolia
reviter recenſeat. Poſterior ſtudiorum in Da-
ia per duo fere Secula poſteriora originem,
rogreſſum & fata complectatur. Nec vinum
di-

diſcrepat ab hac ſuſpenſa hedera. Qvippe e
qviſitiſſima diligentia curaqve hoc opus
elucubratum. Bibliothecæ Danorum publi
& privatæ ſtudioſe perveſtigatæ. Libri ed
& inediti diſcuſſi. Et eruditi pleriqve in co
ſilium adhibiti. Atqve hac ratione ſexcer
incomperta in lucem protracta, lacunæ e
pletæ, errores emendati, & Hiſt. Lit. Dar
rum in eam formam redacta, ut ſi perga
hac linea Danorum φιλίςορες, in Hiſtoria li
raria domeſtica inpoſterum æqve excell
qveant, ac in civili adhuc excelluerunt.

CXI.

*Bernhardi Raupachii Commentatio de præſ
ti rei Sacræ & literariæ in Dania ſtatu*, Hambu
gi 1717. Syſtematis & Compendiis Theo
gicis conſcribendis Danos non navare opera
ſcribit Auctor, ac in eam pedibus ingreſ
eſſe ſententiam, Eccleſiam Chriſtianam ej
modi librorum mole jam eſſe obrutam, eosc
ab ipſis fere immutatæ religionis initiis pau
admodum & fere nullis controverſiarum tur
nibus eſſe agitatos (p. 15.) Qvod ſi ita eſt,
ulla potior erit ab iis rebus reſpublica liter
in qvibus ſita eſt felicitas. Neqve tamen
xerimus: Controverſias cum Pontificiis
præpoſteras, cum Calvinianis minus nece
rias, cum Socinianis intempeſtivas, qvod A
ctor ſcribit p. 16. Ipſe enim refert p. 65.
Danos contra Pontificios, Calvinianos, alios

a Polemica edidiſſe qvamplurima, ſuam au-
ianc Commentationem Orationem eſſe in
ri Chriſtian-Albertina recitatam; non Di-
tionem vel Hiſtoriam, adeoqve non om-
d vivum in ea reſecata. Damus tamen
n Danorum ingenia ad Matheſin plerum-
& Poëſin naturali qvadam propenſione
, & ita in iis eminere, ut nulli cedant.
5.) Eosdemqve præcipuam Hiſtoriæ do-
cæ rationem habere, (p 27.) in Theolo-
utem morali adhuc deficere. (p. 16.)

CXII.

Alberti Thura Gynæceum Daniæ literatum,
na 1732. Introite, & hic dii ſunt. Opuſcu-
ſane hoc eſt perelegans. In qvo reducto
velo multa panduntur, qvæ ignota fue-
adhuc in republica literaria.

CXIII.

Chriſtiani Falſteri Qvæſtiones Romanæ, ſive Hiſtoriæ literariæ Romanorum, Lipſiæ 1718.
ria literaria Romanorum vel neglecta eſt
c, vel particulatim tantummodo, & cur-
& in tranſitu tradita. Generatim ſane &
te non eſt elucubrata; Nec ea, qva uſus eſt
tor, Methodo. Nec defuit eidem id qvod
riptore hujus commatis reqviritur, ſedu-
, ingeniiqve & judicii facultas, & multi-
s doctrinæ varietas; Sed ſubſidiorum ap-
us defuit, qvod ipſe in præfat. conqveri-
Nn tur.

tur. Antiqvitates etiam literarias pro Hi literaria venditavit. Et bene cæptum opu mis feſtinanter habuit pro abſoluto.

CXIV.

Chriſt. Falſteri Memoriæ obſcuræ, &c. H burgi 1722. Scilicet qvod in appendice literariæ Romanorum inſtituit opus, n expolivit auctor. Et hoc ipſo laudem m tur non tralatitiam; Qvia

Loca nullius
Trita ſolo. Juvat integros accedere for

Sed tantum abeſt, ut qvem inchoavit, d finem perduxerit Coloſſum literarium, i ipſis pene principiis conſtiterit; Jure n ominus laudatus ab Heumanno in Via ad literariam C. IV. §. 14. p. 74.

CXV.

D. Eberhardi Davidis Hauberi Primitiæ Sc enburgicæ. Faſciculus I. & II. Gvelpherbyti De rebus Schauenburgicis intra centum, & qvod excurrit, annos, ſcriptum nihil eſt de re literaria Schauenburgica ad huc plane nihil. Atqve iccirco in honore habendæ hæ primitiæ Schauenburgicæ, qvibus prius datur in hoc genere, nihilqve qvod liorem de Scriptoribus & Scriptis, Eccleſii & Scholis hujus Comitatus impertiat notit

minutiæ ſunt, qvæ hac illac ſcribentem fe-
lerunt, v. g. p. 200. ubi ſcribit: Leucfeldi
iqvitates Ileſeldenſes editas eſſe Hildeſiæ,
æ 1709. excuſæ ſunt Qvedlinburgi.

CXVI.

H. Aug. Schumacheri Conſpectus Waldecciæ li-
atæ, Dresdæ 1710. Promittit Waldecciam
eratam auctor (p. 35. 41. 44.) a nemine
huc tentatam. (p. 15.) Ejusqve conſpectum
c exhibet. Nec impar eſt huic oneri, Hi-
oriæ Waldeccenſis civilis & literariæ bene pe-
us; Sed mera ſunt elogia qvæ de eruditis
aldeccenſibus adfert; Nec teſtes ſuarum
rrationum producit; Et in ſcriptis doctorum
cenſendis nimis anguſta eſt ejus liberalitas.

CXVII.

Joh. Caſp. Eberti Cervimontium literatum,
ratislaviæ 1726. Cujus induſtria excellit ma-
me, 1) In Schedis ineditis excutiendis, 2)
criptoribus Homonymis diſcernendis, 3) No-
inibus obſcuris illuſtrandis, 4) Epigramma-
s condendis.

CXVIII.

Jacobi Middendorpii Academiarum univerſi
rbis Libri IV. Coloniæ 1594. De qvo Da-
iel Georg. Morhoff in Polyhiſtore L. I. C. XVI.
. 72. p. 201. Hiſtoria ſpecialior Academia-

rum, ab aliqvo deducenda hactenus deſid
tur. Nam qvanqvam Franſciſcus Junius M
dendorpius de Academiis Germaniæ, ali
Academiis ſpecialibus, e. g. de Pariſienſi,
xonienſi, Patavina, ſingularibus libris ege
Qvanqvam & Gregorius Læti de Academiis
liæ, in Italia ſua regnante, non modic
ſpergat; Revera tamen omnis iſte labor
cus eſt & ſterilis. Optandum eſſet ut l
operam ſibi depoſceret Vir prudens & doc
& qvemadmodum Conringius generalia
demiarum, ita ſpecialiora, tum e variis de
argumento Scriptoribus, tum ex ſua experie
concinnaret. Et ſane, qvemadmodum
Ariſtoteles Rerumpublicarum Hiſtoriam
texuit, qvidni ſimili ratione liceret Ac
miarum, qvæ ſunt literatorum Respublicæ
ſtoriam tum e politicis tum ex Hiſtoria li
ria, principia contexere. Præclarum ſane
& illuſtre argumentum, de qvo nemin
ctenus in mentem qvicqvam incidit. H
nus Morhofius. Qvi Müddendorpium app
auctorem, qvi vocatur Middendorpius,
qvidem Franſciſcus Junius Middendorpius,
modo ab eo dicitur, qvi Indicem Auct
congeſſit in Morhoffii Polyhiſtorem, me
Morhofii male aſſecutus; Sed Jacobus Mid
dorpius. Nec de Academiis Germaniæ
mentatus eſt ſolum, qvod ſcribit Morh
verum de Academiis univerſi orbis. Et
tum omnino eſt, laborem ejus eſſe ma
& ſterilem; Sed hoc condonandum ei
qvia eo tempore inculta adhuc erat Hiſ

ria, & ille *primus* huic argumento manum it, nullo Manuductore uſus, qvod tam m ac varium & implicatum eſt ac lubri-, ut decem Heröes literarii eidem expli- o vix ſufficiant, nedum unus, qvi ab He- nobilitate tam procul adhuc abeſt. (2.) *rarium per nonnullas Galliæ Belgicæ partes Abra- Ortelii & Joh. Viviani.* Antwerpiæ ex offi- Plantiniana 1584. Infreqvens.

CXIX.

M. Wolfgangi Juſti omnium Academiarum & undam illuſtrium Scholarum totius Europæ Ere-ies, fundationes, confirmationes, &c. Fran- rti ad Viadrum 1554. Joh. Chriſt. Bec- nus in notitia Univerſitatis Francofurtanæ V. p. 47. Hunc Wolfgangum Juſtum ſcri- fuiſſe Francofurtanum, Philoſophiæ & dicinæ Doctorem, ac Phyſices Profeſſorem, ramqve lucis amiſiſſe A. C. 1575. Qvibus lit C. VI. p. 72. Eundem celebrem ſuorum porum fuiſſe Hiſtoricum Marchiæ, ipſiusqve ncofurti. Et hactenus bene. Hic enim eſt Wolfgangus Jobſt, cujus Chronicon Franco- tanum Germanico Idiomate conſcriptum mannus recudi curavit, & acceſſionibus busdam adauxit, & notitiæ ſuæ univerſi- s Francofurtanæ præmiſit. Sed qvod ſcri- in Catalogo Bibliothecæ publicæ Francofur- æ p. 164. Eundem cum aliis in aſpectum blicum emiſiſſe, *Academiarum & præſtantium rundam Scholarum Catalogum*, Francofurti ad

O. 1550. 8. id nos in eam fere pertrahit ſ tentiam; Becmannum hunc Juſti libellum n qvam oculis uſurpaſſe, cujus nec inſcription nec annum, qvo excuſus eſt, ſatis accurate primit. Putamus etiam, ſi eidem ad ma fuiſſet, totum notitiæ univerſitatis Fran furtanæ fuiſſe inſertum. Qvia novem tant plagulis conſtat. Et ad notitiam univerſit Francof. magis ſpectat, qvam qvod præ ſum eſt Chronicon Germanicum. Et perp cis ex eruditorum ordine eſt notum. Fall etiam ſi putas, hoc opuſculum Middendo Comment. eſſe poſtponendum. Spiſſius Middendorpii volumen, non melius. ſelectiora ſunt qvæ collegit de hoc argum Juſtus, qvam qvæ conſarcinavit Midden pius. Et qvæ de Academia Francofurtan 78. notavit, ſunt longe ſelectiſſima.

CXX.

Teutſche Helicon, auf welchen die auf Teutſchen Univerſitäten itzlebende Profeſſores geſtellet werden, Leipzig 1712. Paralipo promittit Auctor in præfat. Et hæc etiam operi ſunt perneceſſaria, in qvo vix di pars Academiarum Germanicarum percen (2.) *Andreæ Goepelii, von dem zu Eiſena baueten Athenæo Mariano* 1711.

Præter aqvas Helicon, & ſerta, lyr
Deorum.
Nil habet, & magnum, ſed per
σοφῶς.

(3.

Nicolai Clenardi nova Methodus docendi ... *alphabeticos.*, Francofurti 1576.

CXXI.

Kurtze Nachricht von denen Academien und ... *ſitäten überhaupt*, Halle 1709. (2.) *Nach-* ... *on der Stadt Halle, und abſonderlich von der* ... *rſität daſelbſt*, Halle 1709. (3.) *Nachricht* ... *r Stadt Leipzig und von der Univerſität daſelbſt.* ... m. Auctoris animo conſiliisqve hic ſcopus ... Academiarum omnium Hiſtorias particu- ... condere. Nec ita comparatus erat, ut ... æſtare non potuiſſet, Vir Hiſtoriæ litera- ... antiqvitatis, & omnium ſcientiarum, qvæ ... manitatem pertinent, bene peritus; Sed ... placuit fortunæ, hoc bene cæptum opus, ... im, qvem volebant eruditi, exitum per- ... re. Atqve ita rupto fune, currens rota re- ... e ivit retro.

CXXII.

Boëtii Eponis Orationes duæ, 1) *de Honorum* ... *lemicorum titulis &c.* 2) *De Romanæ Juris-* ... *entiæ fructibus genuinis*, Lipſiæ 1727. Pri- ... n omnium fuiſſe Eponem, qvi in eruenda ... ntiqvitatum tenebris inſignium titulorum ... Academiarum Hiſtoria operam impenderit, ... bit M. J. G. Lotterus in præfat. p. 11. Ad- ... ve eum a nemine laudatum, qvi poſt ipſum ... hoc argumento poliendo deſudarint. Ejus-

 qve

qve rei cauſam, raritatem harum lucubratio
fuiſſe exiſtimat. Ad qvam ſententiam &
facile accedimus. Qvis enim credat, v
Henricum Bocerum, in Orat. de gradib
terariis & honoribus, Eponis nomen ten
involvere voluiſſe, ſi eidem fuiſſet cognit
inprimis cum tantam laudem ex his melete
tis ſit conſecutum. Promotionum enim,
demicarum origines pandit, ceremonias in
pretatur, ritus antiqvos explicat; Idqve
ta dexteritate, ut nihil intelligere arbitre
eum, qvi eximias ejus dotes non intell
In dictione eſt caſtitas & facilitas, & l
qvidam nativus, non adſcitus; In rebus
ma amænitas, facilitas, ſelectus; Suſp
nes de origine titulorum Academicorum
tæ; Conqveſtiones de abuſibus eorunden
ſtæ; Veritates amaræ, jocis & facetiis re
ſæ. Hoc ipſo tamen aliqvid humani paſſu
qvod in Dedicat. Orat. 2. p. 59. ſcribit:
liani Archi-Epiſcopi Toletani Libros 3. προ
στικῶν, qvos in Bibliotheca qvadam M
tos reperit, nunqvam fuiſſe excuſos,
jam A. C. 1535. a Cochlæo in lucem
ſint.

CXXIII.

Henrici Boceri Orationes duæ. 1.) De di
te & utilitate Academiarum. 2.) De literari
dibus & honoribus, Tubingæ 1617. Qv
Boëtii Eponis Orationes de hoc argument

et, manum de tabula procul dubio retra-, tantopere inferior eſt illo, ſive verbo- vivacitatem ſpectes, ſive rerum ſtructuram, gnitatem & ſelectum. Siqvidem ſi aliena eris his orationibus admixta, h. e. digreſ- s præpoſteras, teſtimonia ſupervacanea, & iujus commatis, perpauca ſupererunt ad orymbos ſpectantia.

CXXIV.

Gothofredi Vockerod Commentatio de erudito- Societatibus, Gothæ 1704. De qva vide ſt. Aug. Heumanni viam ad Hiſt. lit. C. 1. not. c. p. 2. &, ſi tanti putas, noſtram ideam matis antiqvitatis literariæ. Parte 1. p. 3. Et ſupra Vol. 57. in qvarto n. 1.)

CXXV.

Joh. Mabillonii Iter Germanicum. Et Johannis oji de Scholis celebribus, a Carolo M. & poſt lum M. in occidente reſtauratis liber cum præfat. I. Fabricii editus, Hamburgi 1717. Cujus ris hic unicus ſcopus erat, luſtrare Biblio- as Germanorum, qvod Mabillonius ipſe ſcri- p. 27. Sed admodum pauca ſunt in hoc erario, qvæ ſpectant ad rem Bibliotheca- k. Pleraqve enim ſunt aliena, cottidiana, lia. Paucæ etiam Bibliothecæ viſitatæ, eæ- obiter tantum, & ὡς ἐν παρόδῳ. Et ea ex iis in tabulas relata ſunt, paucis paginis uiſſent comprehendi. Qvod vero ad Lau-

nojum attinet, ipſum audi ſis in præfat. de ſ
metipſo differentem: Labore ſuo toto frueti
Jacobus Middendorpius, qvi ingentem de Ac
demiis Commentarium elucubravit. Has nc
attingo. Scholas perſeqvor, qvas viri grav
& docti magna cum laude prius rexerunt, qva
fundarentur Academiæ, & Principum ac Poı
tificum munificentia & privilegiis ſedem ſtab
lem & domicilium certum haberent. Initia Pa
rienſis Academiæ excutio, & qvæ intercurru
a vero abhorrentia rejicio. Sed illius progre
ſum & cætera intacta prætereo, qvæ Cæſ
Egaſſius Bulæus copioſe atqve eleganter perſ
qvitur. Hiſtoriam ille ſcribit: Ego non ſcrib
tum ex aliis, tum ex hoc qvoqve, qvod ſcı
bere Hiſtoriam ſummi eſt in dicendo oratori
Seligam duntaxat nonnulla, qvæ cum ad Ac
demiæ, tum præſertim ad Theologicæ facult
tis celebritatem, famam, amplitudinem, & d
ctrinam pertinere mihi videntur. Hactenus La
nojus. Cujus hoc opus ſtromaticum, vere e
Hiſtoricum, collectum ſine ira & odio. E
ſcriptoribus συγχρόνοις, optimis, locupletiſ
mis, fide digniſſimis, editis & ineditis, rario
bus maximam partem, & in iis parum notis, q
a Muſis intra vela non ſunt eruditi. Comme
ta qvam plurima deleta. Veritates incorrupt
tæ in apricum productæ. Origenes Scholaru
per occidentem inſtauratarum egregie illuſtrat
Qvo factum, ut ampliſſima laude condecorat
ſit Auctor ab Hermanno Conringio in Supple
Antiqv. Academ. p. 356, & 361, aliisqve.
ab iis, qvi eidem tacite infenſi ſunt, hoc no

; tantum reprehenſus fuerit, qvod audacior Criticis, intemperantior in Polemicis, Sanorum multorum everſor, Monachorum om-um oſor, argumentorum negativorum in Hi-oricis nimius fautor extiterit.

CXXVI CXXVIII.

M. Godofredi Ludovici Hiſtoria Rectorum, Gymnaſiorum, Scholarumqve celebriorum, *Pars* 1. Lipſiæ 1708. *Pars* 2. Ibidem 1709. *Pars* 3. Ibidem 1711. *Pars* 4. Ibidem 1714. *Pars.* ſ. 1718. Tria Volumina. Male habet Albertum Thuam (in Idea Hiſt. Lit. Danorum C. 2. §. 1. p. 26.) qvod Auctor Hiſtoriam Scholarum, qvæ ſunt in Dania, in literas non retulerit; Sed hoc ipſum nec voluit unqvam, nec, ſi voluiſſet, potuit. Qvi, poſtqvam rebus neceſſariis colligendis XIV. integros annos inſumſit, intra decem annos vix XXXV. Scholarum Germanicarum Hiſtoriam abſolvit, & ſi usqve ad præſentem temporis articulum hac linea perrexiſſet, tamen Scholarum Germanicarum Hiſtoriam perficere non potuiſſet, nedum annales earum condere, qvæ a noſtris finibus tam procul remotæ ſunt. Optandum interim ut Hiſtoriæ literariæ peritus continuando huic labori ſe accingeret, qvod M. Joh. Ant. Strubbergum νῦν ἐν ἁγίοις facere voluiſſe ſcribit D. Eberhardus Davides Hauberus in Primitiis Schaumburgicis faſciculo 2. p. 23ſ. Qvia æqve neceſſaria & utilis eſt Hiſtoria Scholarum ac Eccleſiarum, & in Rectoribus Scholarum ſæpe fuerunt majore eruditionis

nis copia inſignes, qvam in iis, qvi Eccleſ præfuerunt. Et caremus adhuc Syſtemate Sch larum Hiſtorico. Putamus tamen, ſed præſ cini, emendari qvædam poſſe in Oeconom Ludoviciani Operis, & Hiſtoriam Scholæ cuju vis in meliorem formam redigi. Omitti etia nonnulla qvæ οὐδὲν πρὸς ἔπος, ut Parte 3. p. 3 ſeq. Et addi qvæ ad ſeriem Hiſtoriæ explenda pertinent, v. g. P. 4. p. 131. Qvis fuerit ſi gularis ille caſus, qvo compulſus Vir docti M. Ant. Wernerus Cuno in aulam Cæſarea commigrarit, qvi paucis admodum eſt cognitu

CXXIX.

M. Godofredi Ludovici Hiſtoria Rectorum Gy naſiorum & Scholarum celebriorum, *Pars* 1. Lipſ 1708. (2.) *D. Andreæ Petermanni theſes de pri cipiis cognitionis humanæ*, Lipſiæ 1708. In q bus totus Carteſianizat Auctor, perpaucis q busdam exceptis, in qvibus inter eum & Cart ſium, eſt opinionum diſſimilitudo, v. g. Th 3 p. 15. (3.) *M. Godofredi Ludovici Schediasma Hymnis & Hymnopæis Hennebergicis*, Sine loco tempore. Scilicet Schediasma eſt, in qvo pl celeritatis adhibuit Auctor, qvam curæ. Un factum ut qvædam deſcriptiones ſint exiles mium ac tenues. Ut Num. 17. p. 40. Johann Weiſſenbornii, cujus & Biographia, &c. ab eo confectus eſt Hymni Germanici Hiſto copioſius legitur in Joh. Caſparis Wetzelii Hiſ ria Hymnorum Parte 3. p. 406. ſeq.

CXX

CXXX.

Scholæ Brunſvicenſis ad D. Martinum admini-ſt tio Rectore Andreæ Pouchenio, *ejusdemqve con-ſt ctio figurata ad imitationem Thomæ Linacri,* H nricopoli 1574. (2.) *Pædagogii illuſtris* Gan-d *shemii Inauguratio, conſtitutio, claſſes, leges. Item* I *Nic. Selnecceri Oratio de præcipuis Eccleſiæ Docto-r. us. M. Adami Byſſandri Oratio de Scholarum di-g tate.* M. *Eſaiæ Preiſeri Oratio de ſtudio* Græcæ *lin-g* , Henricopoli 1571.

CXXXI.

M. Chriſtian Friderich Williſch Incunabula Scho-Annæbergenſis, Annæberg ſine anno. Amber-nſis in Nortgavia & Palatinatu ſuperiore Scho- Hiſtoriam exhibet Godofr. Ludovici in Hiſt. holarum P. V. p. 201. ſeq. Sed non Annæ-rgenſis qvam Auctor hoc volumine compre-ndit. G. Ludovici exemplo excitatus, qvem ſſim laudibus concelebrat, & maxime in Epiſt. edicatoria. Nec diffitetur ſe adjutum Pauli Je-ſii annalibus MSCtis Scholaſticis, qvi per octo-cim annos Annæbergæ in Schola Patria fuit onrector, & Rector poſtea per totidem annos, m primum Eilæ in Bornenſium Diœceſi Paſtor, tandem Eilenburgenſium Superintendens (2.) *I. Frid. Gottfr. Gotteri Elogia clarorum virorum, i Altenburgum ſcriptis & meritis illuſtrarunt. Ac-dunt Reineſii, Lambecii &c. Epiſtolæ, qvædam editæ,* Jenæ 1713. Negat Auctor p. 60. in de-

deſcriptione Gabrielis Clauderi, ſuum eſſe la-
des virorum ſcribere, ſed vitas & elogia.
eſt qvidem elogium teſtificatio de aliqvo ſi
honoris ſive vituperationis gratia; Interim h
encomia ex meris laudibus contexta ſunt,
Biographiæ ſolas virtutes exprimunt, non viti
Dignæ tamen in qvibus perluſtrandis aliqv
temporis, ſpatiolum conteratur.

CXXXII.

Joh. Friderichi Panegyricus Secularis de Origi. incrementis atqve fortuna Academiæ Lipſicæ, Lipſ. 1709. Auctor ampliſſimum ſibi elegit diſſ-
rendi campum. Dicere enim ingreſſus eſt
Origine ac prima fundatione Academiæ Lipſie-
ſis, deqve illius progreſſibus & incrementis
omni ſtudiorum genere, ornamentis item p-
culiaribus, atqve iterum de nonnullis ſtudior
cladibus, atqve adverſitatibus, inprimis ve
de Illuſtriſſimorum Principum munificentia &
(p. 19.) Nec defuit eidem facultas hæc omn
compoſite, ornate & copioſe eloqvendi; S
otium defuit. Atqve hinc factum ut recept
canere, & in medio orationis curſu ſubſiſte
coactus fuerit. Nec qvicqvam levare nos in h
moleſtia poteſt, qvod promittit in præf. p. 7.
in Tr. p. 55. ſe faſtos, ſive annales Academiæ
conditurum, & qvod in hoc Panegyrico om
ſum, in iis ſuppleturum. Harum enim prom
ſionum ſolutio ſecuta nulla eſt, & alius adeu
dus fons erit, ſi velis reſtinguere hanc tu
ſitim.

CXXXI

CXXXIII.

J B. Menckenii duæ Declamationes de Charla-
ta ria eruditorum, Lipſiæ 1715. Qvæ, dici non
p eſt, qvot, qvantisqve acclamationibus exce-
pt ſint ab iis, qvi civium locum obtinent in
R ublica literaria. Sane recuſæ ſunt ſæpius,
& n alias linguas translatæ, Scholiis etiam &
n is qvibusdam illuſtratæ, & acceſſionibus au-
ct ac locupletatæ. Et ejus etiam ſunt com-
n tis, ut laus vera in easdem conveniat. In
q bus ii potiſſimum deridendi propinantur ex
e ditorum ordine, qvi qvosvis inanes aucupan-
t rumores, & omnes umbras etiam falſæ glo-
ri conſectantur. Dictio eſt caſta, nitida, vi-
v x, & naturali pulchritudine amæna. Narra-
t nes de doctorum qvorundam virorum ineptiis,
ſ gulares, jucundæ, dulces, & notatu dignæ.
I et fidem noſtram interponere non poſſimus
a omnes cum veritate conſentiant. Qvod enim
A ctor Doctiſſ. p. 15. de M. Johanne Segero, lu-
d oppidani Wittenbergenſis Rectore refert, id
t tum, qvantum qvantum eſt ſejunctum eſſe a
v ro, contendit M. Gothofridus Wagnerus in
D imetro Diſſert. de iis, qvi de ſua ipſi vita ex-
 ſuerunt Qvasdam etiam eruditorum actio-
 s immerito ab Auctore Charlataneriis, vel
 tibus circulatoriis adſcriptas, is, qvi verſio-
 m Germanicam adornavit, paſſim in notis ob-
 rvat, (v. g. p. 39. not. a.) aliiqve animadver-
 runt. Et qvæ vera ſit ratio, qvare Auctor
 leberrimus p. 49. nomen E. S. Reinhardi &
Ada-

Adami Schertzeri ſilentio involverit, & poſ in indice diſerte expreſſerit, lectoremqve paginam jam dictam remiſerit, nos fatemur re cum iis, qvi ſciunt nihil.

CXXXIV.

Zwey Reden von der Charlataneria gehalten J. B. Mencken, überſetzet und mit Anmerckun vermehret von H. Z. J. Coſmopoli. Qvæ tra latio non eſt reprehendenda. Et notæ pleræ ingenioſæ ſunt, & argutæ & eruditæ. Sed mor ces etiam interdum, & ſale aſperiore conſper Nec a Menckenii notis ullo ſimulacro viſibili cretæ. Qvædam etiam declamationibus Menck nianis diſerte oppoſitæ. Non ſine ratione tam

CXXXV.

Joh. Læti Charlataneria Medicorum, Fr ſingen 171. Charlataneriam eruditorum vi coloribus expreſſerat, J. B Menckenius, hoc ipſo qvaſi ſignum ſuſtulerat iis, qvi civi tis literariæ erant participes ad hoc facinus norificum imitandum. Siqvidem ſucceſſit n multo poſt hic Pſeudonymus Joh. Læti, qvi Charlataneria Medicorum commentatus eſt, pepercit perſonis, & dixit tantum de vit Scripſit etiam de Charlataneria Theologor orationem Joh Leonhardus Frörcineſius SS. T Doctor Argentoratenſis, qvæ 1735. Argen rati latine excuſa eſt, & a non nemine in l guam Germanicam converſa noſtro Typograp

)enda oblata eſt, qvi ampliſſimi Magi-
nutu admonitus, noluit obſtetricias ma-
movere fœtui, tantum mali excitaturo in
ıdine imperitorum, utilitatis nihil.

CXXXVI.

Michael Lilienthalius de Machiavelliſmo litera-
egiomonti 1713. Qvod opuſculum ejus-
ſt materiæ cum J. B. Menckenii charlata-
ſed non ejusdem formæ: Siqvidem de
eruditorum inclareſcendi modis agit Au-
qvi parum honeſti ſunt, plane ut Mencke-
generatim tamen magis qvam hic, qvi ad
liora deſcendit magis. Lampada ta-
rætulit Menckenio, qvod nec ipſe diffite-
præfatione Charlataneriæ, & pſeudo eru-
ım arcana & technas occultas præclare
hic noſter, qvi, qvod in aliis reqvirit,
ipſe habet in ſe; ſubactum judicium &
coctum pectus.

CXXXVII.

Joh. Gottfr. Büchnerus de vitiorum inter eru-
occurrentium Scriptoribus; Lipſiæ 1718. Qvi
ſe maxime nube teſtium, & multitudine
rum, qvos in ſcenam producit. Parum
us an ad rem ſpectent an minus. Qvot
ab ipſo recenſentur, qvi vitiorum, erudi-
niliarium, Scriptores non ſunt? Qvot eru-
ım infortunia, qvæ adducuntur, non ſunt
? Viri Celeb. Michaelis Lilienthalii veſti-
cutus eſt potiſſimum, & J. B. Menckenii,

cujus tamen de Charlataneria eruditorum ver
nem Germanicam tantum legiſſe videtur ,
textum authenticum latinum. Et licet men
rum typographicarum tabulam in fine ſuſp
derit, non tamen in ea correctum videmus
qvod p. 133. iterata vice occurrit vitium ,
pro Franciſco Sanchez, legitur Franciſcus S
chetur. Cæterum laudamus Auctoris ſtudi
notandi in aliis , qvæ ſibi in re literaria maxi
putavit cavenda. Malimus tamen eundem p
ra notaſſe , pluraqve caviſſe.

CXXXVIII.

Godofredi Ludovici Exercit. Theol. de ſcri Anonymis & Pſeudonymis in cauſa religionis a greſſu coërcendis, Lipſiæ 1715. Scilicet plac
Auctori M. Sigismundi Evenii enodation
Qvæſtionis Theologicæ: An in cauſa relig
nis ſcripta Anonyma & Pſeudonyma ſint p
banda? Vol. 85. in Qvarto N. 13. a nobis a
tam & dijudicatam , denuo ſub prelum mitte
& eidem proluſionem qvandam ejusdem ge
ris & argumenti ſuperaddere , qvod , qvia p
ne diſparuerant exemplaria in tabernis literar
improbare non poſſumus ; Sed qvam ob rem
titulo Evenii nullam plane mentionem fece
id qvidem ſuſpicari minime poſſumus.

CXXXIX.

Petri Dahlmann Schau-Platz derer masqv ten und demasqvirten Gelehrten, Leipzig 170

The

heatrum non injucundum omnino, ſed jucun-
us multo, ſi œconomia ejus in tabulam
onjecta lectoris oculo, uno obtutu conſpicien-
a, propoſita fuiſſet. Anonymi enim & Pſeudo-
ymi in meliorem ordinem redacti ſunt ab Au-
ore, qvam a Placcio. Sed dictio hybrida, &
onſtroſa, & incivilis eſt. v. g. p. 1. *Es ſind
lche Scripta, welche mit fingirten monſtreuſen Na-
ens-Larven mundiret, coloriret, und vorgeſtellet
orden, und die liſtiglich einem Auctoritätiſchen
criptori angedichtet ſind.* Inſcriptio, imago æri
ciſa, perſonæ in hoc theatro productæ, pleræ-
ve omnes ſunt deſumtæ e Placcio. Et facile
aremus Auctori veniam, ſi ea petiiſſet ex hoc
romo condo qvæ vera ſunt, & cum Hiſtoriæ
gibus conſentiunt; Sed promiſcue arripuit,
væ vera & falſa ſunt, nullo habito diſcrimine,
ſa etiam interdum menda typographica. Imo
ommenta nonnunqvam commentis adauxit.
Et ea transſcripſit in ſuas tabulas qvæ non aſſe-
utus eſt ſatis, vel qvæ opinionis errore ſibimet
ſi confinxit. Cujus generis ſphalmata expro-
rata eidem lege ſis in C. A. Heumanni Sche-
liasmate de Anonymis & Pſeudonymis C. 2. §.
14. p. 121. ſeq. Auctore *der neuen* Bibliothe-
qve P. 4. p. 289. ſeq. Aliis.

CXL.

*Johannis Molleri Homonymoſcopia Hiſtorico-
Philologico-Critica*, Hamburgi 1697. De qvo
ibro qvid exiſtimemus multis verbis ſignificavi-
nus, tum in præfatione, qvam præmiſimus in-

troductioni in Hiſt. lit. German. Parte 3. C
tum in Diſſertatione Hiſtorico-Critica, Bit
thecæ Acroamaticæ adjecta, in qva noſtran
Petri Lambecii & Dan. Neſſelii Catalogis h
tem copioſe expoſuimus. Fuit enim qvon
controverſia inter nos & Mollerum, cujus
tium & progreſſum hoc loco repetere nihil
tinet. Nam licet eundem Auctorem hujus r
extitiſſe, retuſumqve prorſus poſtea, & p
mam nobis relictam faſſi ſint eo tempore om
qvi ſpectatores fuerunt hujus certaminis;
limus tamen id nunqvam eſſe initum, qvia
bello eſt potior; Et nunqvam aliqvis in h
ita motus animi ſui in numerato habere pot
ut lineas præſcriptas non tranſiliat. Et c
poſtea vitam cum morte commutaverit Mo
rus, nos poſt fata ejus profitemur, nunqv
inimicitiæ ſcintillulas in animo habuiſſe co
eum, amicitiæ autem & amoris plurimas, li
indictas, & confeſſione publica non prola
Semper enim ejus Polyhiſtoriam admirati
mus. Et ſcripta ejus omnia, & in iis hanc P
monymoſcopiam etiam, licet omni telorum g
nere oppugnatam, tanti fecimus, ut iis
Hiſtoriæ literariæ ſcientia a nobis aucti ſi
eam de meliori nota ſemper commendavi
mus. Exemplumqve noſtrum indice copi
perſonarum & rerum auxerimus, ut commod
eo uti poſſemus.

CXI

CXLI.

C. W. P. G. Virorum eruditorum Onomatomorphoſ, Franckenhauſen 1720.

Parcite oves nimium procedere. Non bene ripæ
Creditur. Ipſe aries nunc vellera ſiccat.

CXLII.

Joh. Alb. Fabricii Centuria Fabriciorum ſcriptis clarorum, Hamburgi 1708. In qva Auctor ...eb. antiqvum obtinet, hoc eſt, cum ſtupen... ...ectione oſtendit etiam maximam judicii acri... ...niam, & non communem locorum commu... ...m uſurpationem, Fabriciosqve collectos ita ...cribit, ut plerorumqve non nomen inane ...tum, ſed & fata, & ſcripta, & merita in ...npublicam literariam literis non facile peri... ...is ſignata appareant. Succeſſit Fabriciorum ...nturia ſecunda cum prioris ſupplemento, ...mburgi 1727. Centuria etiam tertia & ...arta his adjungenda erat, in qvibus Fabri, ...oretti, le Fevre, Schmidii, Vulcani, recen... ...di, ſed primas lineas ex iis ductas tantum... ...odo repertas teſtatur Herm. Sam. Reimarus ... vita Fabricii C. II. p. 135. (2.) *M. Joh. ...nr. Boeckmanni de doctis Nicolais Schediasma*, ...ttenb. 1712.

CXLIII.

Nicolai Alardi Decas Alardorum ſcrip claroꝛum, Hamburgi 1721. Ducem ſecut eſt J. A. Fabricium, Fabricios ſcriptis clar enarrantem, ut ipſe fatetur in præfat. Et eu dem in hoc ſtadio currentem pene aſſecutus e Sane multa in hac decade congeſſit, qvibus H ſtoria literaria ſpecialior egregie juvari, inc gentiæ ſuppleri, lubrica extra dubitationis alea poni, errataqve & male tradita corrigi poſſui v. g. Lambertum Alardum Paſtorem fuiſſe E cleſiæ Hildeſienſis, neſcio, qva fide tradit in Lexico eruditorum p. 76. qvem Brunſvi ſparſiſſe verbi divini ſemina, non Hildeſiæ, doc Auctor p. 23. not d. Cui ſuggerat Numen ſ premum vires, ut Bibliothecam Alardina qvam colligit, ad umbilicum perducat.

CXLIV.

Renati Chriſtoph. Leonhardi Schediaſma de a ctis Reimmannis, Michaëlſteinii 17 7. Auct eſt Leonhardus Chriſtophorus Rühl Scho Aſcanienſis Con-Rector. Noſtris olim præc ptis Halberſtadii imbutus. Non nullius hoc in literis nominis.

CXLV.

Irenæi Carpenterii Schediasmata varia de e ditis cælibibus cum ſcriptis variorum ejusdem pr ar

nti, Wittenbergæ 1717. Verum nomen ris eſt, M. Gottfried Wagener, qvod iſt. literariæ Schediasmatis præfixum legi. Et ipſe ſcribit in præfat. Semi-Centuriæ eruditorum cælibum, parum artis reqvi- cripta ejusmodi conficienda, nec multum iisdem comparari. Id qvod facile damus, nodo conficiantur, qvo hæc Collectanea cta ſunt, obiter videlicet, & feſtinanter, canes aqvam e Nilo lambitant, vel galli unt ſuper ignes & ardentes prunas. Qvam exanguia ſunt qvæ Auctor habet de eru- um plerorumqve cælibum fatis? Qvam ſic- væ de eorum ſcriptis? Qvam falſa interdum de eorum cælibatu? v. g. Michaelis ndri.

Intenui labor. At tenuis non gloria; Si qvem
Numina læva ſinunt, auditqve vocatus Apollo.

udit autem Apollo ſi qvis non oſcitanter nec de ad argumentum accedat, nec qvicqvam hartam conjiciat, niſi qvod accuratiore tis trutina examinatum ſit. Et hac ratione entis egregiis emblematis hanc cælibum oriam diſtinguere potuiſſet Auctor, ut Diſ- ationibus aliorum, iisdem intexendis non uiſſet opus.

CXLVI.

Miſanders Bücher Freunde und Bücher Fei[…] Dresden 1695. Auctor eſt Johann Sam[…] Adami Paſtor in Pretzſchendorff prope Dresd[…] Vir induſtrius, & hoc nomine laudandus. […] qvi rectius feciſſet, ſi ad hunc remum duc[…]dum ſe non accinxiſſet.

Ludere qvi neſcit campeſtribus abſti[…] armis,
Indoctusqve pilæ, diſcive, troch[…] qvieſcit.

Non enim rei literariæ ſatis peritus eſt, […] eo, qvi reqviritur ad argumentum hoc exh[…]riendum, apparatu inſtructus. Atqve hinc […] in hac Commentatione Hereroclita, Emble[…]ta, puta, ſimilia, Symbola, teſtimoni[…] narrata ἀδέσποτα, ἀπροσδιόνυσα, dubia, f[…] vulgaria. Nomina propria corrupta, trun[…]ta, confuſa &c. (2.) *Ejusdem Theatrum* […]*gicum*, Dresden 1695.

CXLVII.

Pauli Cieſii Meditatio de ſtudio militari & [*Bi*]*bliotheca militari conſcribenda*, Roſtochii 17[…] Bibliothecam militarem adhuc deſiderari i[…] vitate eruditorum, & Gabrielis Naudæi Sy[…]gma de ſtudio militari, non ſufficere ad […] lacunam explendam, cum animadvertiſſet

eo direxit conſilia & rationes ſuas, ut concinnaret, qvod Sect. I. belli & pacis ias omnes, & Sect. 2. Scriptores earum, dum ordinem Alphabeti digeſtos, exhi- Et jam ultra mille Auctores notavit, n rebus militaribus deſcribendis verſati; Sed vix ducentos ex iis inſpicere ipſi. Et cum ſperare vix valeat, omnes eos- ad manus ſuas perventuros, qvinqvagin- his ſchedis deſignavit, qvos præ cæteris e, & evolvere, & in ſuos uſus conver- geſtiat.

CXLVIII.

M. Andreæ Weſtphalii Epiſtolæ duæ qvibus publica Auctoritate combuſti recenſentur, Se- 1709. In qvibus eſt Sylloge Librorum ica auctoritate combuſtorum non contem- la; Sed qvæ ſexcentis acceſſionibus eſt lo- etanda, & in meliorem ordinem redigen- & variis obſervationibus Theologicis & icis illuſtranda, ſi velit formam operis orici induere.

CXLIX.

Catalogus von denen rareſten Büchern und ctis, welche *bishero in der Hiſtoria literaria nicht zum Vorſchein kommen*, *&c.* Franck- 1726. In jocis etiam aliqvid probi inge- eluceat oportet; Dicacitasqve ſcurrilis cane is & angve eſt vitanda. Hæc enim tenuiſ-

ſimi ingenii fructus eſt. Et ſi homines de qvo cunqve verbo otioſo, qvod dictum eſt, ratio nem reddituri ſunt in die judicii Matth. XII v. 36. Qvanto magis ii vocabuntur ad calcu los, qvi tot verba inepta, typis publicis ex ſcripta, poſteris etiam legenda propinaverunt Cum gravitate mixtus, non ſcurrilis lepos eſſ debeat. Cæterum, ſi tanti videbitur, de bi bliothecis ab otioſis fabulatoribus confictis, plu ra noſſe, conſule Philippi Labbei Bibliothecar. Bibliothecarum ſub tit. Fictæ Bibliothecæ, & Joh. Chriſt. Nemeitz, de modeſtia Hiſtorico rum in cenſura Principum obſervanda, p. 45 Vide infra num. 472.

CL.

Samuelis Werenfelſii Diſſertatio de Logomachii eruditorum. Accedit Diatribe de Meteoris *Orationis* Amſtelodami 1702. Cujus genus dicendi eſt temperatum, & æqvabile, & placidum, flori dum tamen ſimul & amœnum. Oeconomi medica. Obſervationes non cottidianæ de morbi hujus literarii natura, ſpeciebus, pro prietatibus, cauſis, ſignis, remediis prophy lacticis, & aliis. Nec eſt facile qvi de hoc ma lo luculentius commentatus ſit. Sed ad λογο μαχίας rejicit interdum qvæ manifeſtæ πρα γματομαχίαι ſunt, ut eorum Eccleſiæ grati ficetur, cujus pars eſt: Interdum etiam de ha re ita diſſerit, qvaſi omnem λογομαχίαν can pejus & angve exiſtimet vitandam. Cum den ti

ir qvædam logomachiæ peſutiles & perneceſ-
ariæ, v. g. an Gen. III, 15. legenda ſit vox
הוּ an הוּא. Nos etiam olim cogitavimus de
iſtoria Logomachiarum univerſali concinnan-
a. Atqve in hunc finem congeſſimus colle-
tanea, a nato Chriſto uſqve ad præſens tem-
us per omnia Secula, qvibus Werenfelſii
puſculum mirum qvantum poſſet illuſtrari,
ed ſenilis anima in ipſis labris ſubſiſtit, &
nors cottidie approperat, cui velis nolis va-
andum eſt. (2.) *Chriſtiani Hoffmann ab Hoff-
manns Waldau de curriculo ſtudiorum vitæ civili pro-
futurorum*, Gorlicii 1700. (3.) *Julii Pflugk
Epiſtola de Bibliotheca Budenſi*, Jenæ 1688. Bi-
bliotheca Budenſis qvalis fuerit ante direptio-
nem Turcicam docet Joh. Alexander Braſſica-
nus, in Epiſtola dedicatoria Salviano 1530.
Baſileæ ab ipſo edita, præmiſſa. Qvæ a J. A.
Schmidio collectioni primæ de Bibliothecis in-
ſerta legitur. Qvalis autem extiterit poſtea-
qvam rapinis ab hoſtibus exhauſta eſt, Ju-
lius Pflugius teſtis αὐτόπτης in hac Epiſtola re-
fert, ſcilicet talis, ut ex 50000 Codicibus im-
preſſis & MSCtis, a Mathia Corvino Hungariæ
Rege collectis, perpauci admodum, & vix unus
& alter ſuperfuerit. Digna tamen viſa eſt J.
A. Schmidio & hæc Epiſtola, qvæ collectioni
ſecundæ de Bibliothecis p. 309. ſeq. insereretur.
Nec immerito. Videmus enim nil ſtabile
eſſe ſub ſole, nil durabile, aut æternum. Et li-
bros ipſos interire in qvibus eruditi ſibi qvæ-
runt antidotum contra interitum. (4.) *Hadria-*

nus

nus Beverlandus de fornicatione cavenda. 1698.]
qva vide Catalogum Bibl. Theol. p. 1055.

CLI.

M. Heinrici Schárbau Judaiſmus *detectus, ſi de iis, qvi vel injuſte inter Judæos relati, vel ex J dæorum numero immerito excluſi ſunt* , Lubec 1722. Scripſit M. Petrus Adolphus Boyſe (Apoſtaſiæ merito & falſo ſuſpectis , hic autem de Judaiſmi merito & falſo ſuſpectis. Et ill qvidem præclare, qvod diximus ſupra Vol. 8 in 4to Num. 5. Nec hic jejunius. Multos enim de Viris eruditis errores populares & non po pulares in rempublicam literariam admiſſos ex lio multavit. Multas veritates antea vel du bias vel incognitas in civitatem adſcivit. E hoc ipſo commonſtravit, qvantum ſit id qvo in Hiſt. literaria neſcivimus , & adhuc neſc mus de doctoribus, nedum de doctrina.

CLII.

M. Joh. Chriſt. Blumii Jubilæum Theologoru emeritorum, Lipſiæ 1710. Jubilæorum Gamico rum Catalogum texuit Auctoris parens , A. C 1706. & in eo LXXIII. exempla exhibuit. (C 1. §. 21. p. 21.) Ex qvibus qvindecim repe tiit J. C. Olearius A. C. 1708. occaſione conſi mili ad Commentationem conſimilem invitatus (l. c.) Georgius autem Heinricus Götzius *pri mus* eſt , qvi de jubilæo Paſtorali A. C. 1709 qvædam in chartam conjecit, qvo Præſul Arn

ſt-

dienſis Joh. Gottfried Olearius idipſum celeravit, anſamqve dedit Auctori hoc Schediaſma concinnandi. (C. 2. §. 5. p. 40.) Cujus ſtructura eſt εὐπρόσωπος, mutuo accepta a R. H. Rollio, qvi eadem uſus eſt in Bibliotheca nobilium Theologorum. Elaboratio ſolicita, exemplis pluribus conſtipata, & digreſſionibus ambitioſis carens, qvas in Claudio Salmaſio & Joh. Schultzio cumprimis reprehendendas putat Auctor C. 1. §. 2. & 3. p. 2. ſeq. Sed in dictione qvædam ſunt, qvæ cum uſitato loqvendi genere non ſatis convenire videntur. (Ut C. 1. §. 17. p. 17.) Et dum C. VI. in cauſas longævitatis inqvirit Theologicas & morales, optavelimus, ſi cauſas hujus ſcriptionis addidiſſet finales. Hanc enim qvæſtionem Scriptores ejusmodi Μονοτονοφιλοῦντες de viris eruditis unius nominis, gentis, patriæ, ſpartæ, ſortis, &c. plerumqve indeciſam relinqvunt, *cui bono?* Siqvidem non tam id curant reipubl. eruditorum proceres, ut ſciant qvamdiu aliqvis vixerit, ſed qvantum profuerit melioribus literis.

CLIII.

M. Reinh. Heinrici Rollii Bibliotheca nobilium Theologorum, Roſtochii 1709. Pinacothecam fortaſſis rectius dixeris, qvam Bibliothecam hanc Diatriben, qvæ Theologorum fata magis cognoſcenda ſiſtit, qvam ſcripta. Nec nobilitatem ullam generis agnoſcit reſpublica lite-

raria, ſed virtutis tantum, & eruditionis, & lyhiſtoriæ. Et licet induſtria Auctoris om no laudanda ſit, & Oeconomia operis et neqvaqvam reprehendenda, de meritis tar Theologorum nobilium in rem literariam alt ubiqve eſt ſilentium, qvæ Sectione ult pragmatica cumprimis enarrari debuiſſent. qvidem parum curant cives reipublicæ lit riæ, Theologiæ Doctores eſſe nobiles, eosdem nobiliter de Theologia eſſe mer cognoverint. Et hoc fortaſſis notabit Auct ſi, qvod pollicitus eſt, Sect. 1. C. 1. §. 1. 2. de nobilibus Philoſophis commentabit Aut ſi de Autodidactis diſſertationem exhi bit, qvam Sect. 2. C. 1. §. 2 p. 89. promit aut de pauperibus eruditis Schediaſma evul bit, qvod Sect. 2. C. 1. §. 35. p. 238. ſp det.

CLIV.

Gvilielmi Budæi θανατολογία. Helmſta 1605. Qvi Seculo XVI. h. e. ab A. C. 150 uſqve ad A. C. 1600. & qvo die e vita diſc ſerint Pontifices, Cardinales, Archi-Epiſco Epiſcopi, Imperatores, Reges, Elector Principes, Viri eruditi, recenſet Auctor in h θανατολογία. Qvæ perrara inventu eſt, Diarii Biographici, qvod molitus eſt poſt Henningus Wittenius, eſt qvædam proluſ non minore induſtria qvam ἀπάθεια cong ſta, in qvibusdam tamen non ſatis amuſſita

&c [a]d normam revocata. Qvod enim p. 126. [l]e[ge]tur, Mathiam Flacium nihil rectum feciſſe ni[ſi] qvod mortuus eſt, id monumentis ejus, [no]vi S. S. Hiſtoria Eccleſiaſtica, Catalogo te[ſt]i[u]m veritatis, aliisqve hujus Viri operibus æ[re] perennioribus, facile diluitur.

CLV.

C. F. Paulini Hoch- und Wohl-gelahrtes Teutſ[ch]es Frauenzimmer, Franckfurt 1705. (2.) [J]*oh. Caſp. Eberti eröffnetes Cabinet des gelehrten [Fr]auenzimmers.* Ibidem 1706. Eodem fere t[e]mpore ad deſcribendas fœminas eruditas ſe [a]ccinxerunt hi Duumviri, eodemqve uſi ſunt i[d]iomate, & diſpoſitionis modo, ad literarum [or]dinem diſtributo; Sed Eberti ſtilus eſt com[p]tior Pauliniano. Nec in Germanorum fœminis [p]ercenſendis ſubſiſtit tantum, ſed & exteras [p]erſeqvitur. Plus etiam ſtudii & diligentiæ [ad]hibuit qvam Paulini, & melioribus ſubſidiis [e]ſt uſus. Utriqve tamen fœminis eruditis in[ſ]ruerunt multas, qvæ vel naturæ beneficio [d]otati tenue potuerunt fundere carmen, vel [u]na cum ſermone cum lacte materno inſtillato [q]vodammodo intelligere alium. Multas etiam [c]ratione non attigerunt. Et dijudicandum le[c]tori permittimus, annon rectius feciſſent, ſi [M]ethodo ſcientifica uſi indicaſſent, qvam qvæ[q]ve artem & ſcientiam præ cæteris excoluiſſent, [&] qvid protuliſſent ad eam in melius provehen[d]am. Adde etiam literas ſexum ignorare, ut[p]ote qvi eſt in corpore, non in anima, qvæ eru-

eruditionis eſt domicilium. Adeoqve in c
tate literaria non tam id ſpectari, cujus ge
ris aliqvis ſit, qvam cujus ſcientiæ &
ctrinæ.

CLVI.

Joh. Caſp. Eberti eröffnetes Cabinet des Ge lehrten Frauenzimmers, Franckf. 1706.

CLVII.

Heinrici Muhlii convivium eruditum, Kil 1693. Qvam A. C. 1692. die 8. Julii G dæ in ædibus ſuis inſtituerat accubationem pularem variorum eruditorum Theod. Jan nius ab Almenloveen, eam depingit carm latino Henricus Muhlius, cui & præfation præmiſit, & alia de ſuis Poëmatis velut me ſam ſecundam ſuperaddidit. Et qvidem n admodum liberalis eſt auctor Doctiſſ. in ſerm nibus pandendis; qvi in illuſtri hoc conſe ab eruditis de rebus eruditis ſparſi ſunt, qv tum cupidine æſtuat cum primis Lectoris a mus; ſed convivium ipſum dictione venu & ſplendida deſcribit. In præfatione aute de Enthuſiaſmo poëtico luculenter & perer dite diſſerit; Verum ita, ut dulcedine arg menti abreptus fere plus tribuat huic, neſc cui, qvalitati occultæ, qvam Chriſtianorum r gulæ permittunt. (2.) *Joh. Henr. Boecleri M ſeum*, Argentorat 1671. Nihil cum Muſis

is commune habere oporteret, cui Muſeum diſpliceat, in qvo de Thuano (p. 10-30.) nno, (p. 31-41.) Salmaſio, (p. 41-48.) tnero, (p. 77.) aliisqvè, tanta orationis ve- ate, tantoqve mentis acumine, & ratio- gravitate ac pondere diſſeritur, ut non leri; Sed Ciceronis, vel Taciti, vel alte- cujusdam antiqvi auctoris, ſcientiæqve umanitatis Principis, hunc eſſe fœtum exi- are qveas.

CLVIII.

Juſtus Chriſt. Böhmerus, *Herm. Conringii as errantes diſperſas collegit ediditqve*, Helm- ii 1708. Scilicet carmina Hermanni Con- ii cum edita tum inedita, uno volumine prehendit Auctor, typisqve exſcribi cura- Qvorum non admodum multa ſunt qvi- n, nec Virgilii majeſtatem, aut Ovidii dul- inem referentia; Sed ex qvibus judicari en poteſt, qvid in hac parte eruditionis ſtare potuiſſet, ſi eidem totum ſe dare vel uiſſet, vel potuiſſet. (2.) *J. C. Böhmeri In- ptiones ſepulchrales Helmſtadienſes*, Helmſta- 1710. Ubi legenda præfatio cumprimis, qva eos enumerat Auctor, qvi veterum in- ptiones collegerunt in volumina, & in pu- cum prodire juſſerunt. Qvod enim ad in- ptiones ipſas eſt, nec ad Hiſtoriam illu- ndam faciunt omnes, nec ad ingenium ndum, aut dictionem ornandam. Et ſi a a lupinis diſcreta fuiſſent, vix dimidia

pars, qvæ typis exſcriberetur digna diji
cata fuiſſet.

CLIX.

*Robertus Bellarminus de Scriptoribus Eccl
ſticis*, Pariſiis 1630. De qvo copioſe diſſe
mus in Catal. Bibl. Theol. p. 106. & 1
& 123.

CLX.

Andreæ Riveti Critici Sacri Libri IV. Gen
1642. Qvi qvales ſint, & qvo loco habe
ex iis, qvæ alibi (in Catal. Bibl. Theol. p. 1
expoſuimus intelligi poſſe putamus. Conf
tamen cum iis poſſunt, qvæ Johannes Dalla
Libr. 1. de uſu Patrum C. 3. p. 48. de rec
ſitis ejus attulit, qvi ejusmodi Critici pe
nam induit. Cujus ſi Epiphonema mente c
ſideres, in eam fere concedas ſententiam,
hoc opus Riveti, nec Coci cenſuram Dal
feciſſe ſatis. (2.) *Abr. Calovii Inſtitutionum T
logicarum Prolegomena*, Dantiſci 1649.

CLXI.

*Roberti Coci cenſura qvorundam Scriptorum
terum*, Helmſtadii 1641. De qva vide ſis
talogum Bibl. Theol. p. 124. (2.) *Chriſt. H
manni Palæſtina*, Helmſtadii 1639.

CL

CLXII.

berti Coci Cenſurâ qvorundam Scriptorum ri, Helmſtadii 1655.

CLXIII.

riſes Melanchthonianæ de eligendis optimis ve in omni diſciplinarum genere Auctoribus, 1597. Qvi conſtipavit haſce criſes, & facultatem dedit emanandi in vulgus, regorius Richterus in Görlicenſi Eccleſia divini Præco. Hic enim Melanchthonia- lyhiſtoriæ admirator, monumenta ejus ſtrenue pervagatus, judicia qvæ de ribus Sacris & profanis; antiqvis & re- ribus, græcis & latinis tulit, in unum lum collegit, & ordine Alphabetico di- a publici juris fieri curavit, ut, qvo loco nero Scriptorem qvemcunqve habere de- t, cognitum haberent ii, qvorum intereſt ire. Erat enim in Melanchthone rara na, excellens ingenium, gravis pru- erant nobiliſſima literarum præſidia. Qvi nqvam ſententiam dixit de Auctore, non perluſtravit prius, & ſi perluſtravit, de, ſincere, & ſine fuco ac fallaciis di- ficum ficum, ligonem ligonem vocitans, 9.) & arcana conſilia interdum aperiens, 8.) & ad qvod conducat labor oportune nens. (p. 269.) Damus interim, uberiores nonnullas in compendium potuiſſe mitti,

& Elogia plura Poëtica plane omitti. Et ipſum more, modove hodierno, *Melanchthon.* inſcribi, h. e. obſervationes Hiſtorico-Cri Literariæ, de doctis viris eorumqve ſcrip monumentis Phil. Melanchthonis cumpr collectæ, & in uſum eorum vulgatæ, qvi jus metalli qvisqve ex Scriptoribus ſit, expl tum habere cupiat.

CLXIV.

L' Eſprit de Guy Patin, Amſterdam Collegit qvædam *Patiniana* Mr. de Vigneul ville dans ſes melanges d' Hiſtoire & literat Tomo 2. p. 268. ſeq. Sed pauca. Plura, Naudæanis Patiniana ſubjunxit, de qvibus ſtea. Et plurima, qvi, ſub nomine L' Eſpri Gvy Patin, hoc opuſculum eruditis pervolu dum dedit. Qvod licet Auctor *Patiniana* ſcribere noluerit, cum jam extiterit eo tem re libellus hoc vocabulo inſignitus; Attan præter Patiniana nihil continet, h. e. cogi a Gvidone, ſive Vito Patino, dicta, ſcri judicia de rebus civilibus & literariis, ſcri qve & Scriptoribus, qvæ ex ejus Colloq ſchedisqve & Epiſtolis collecta ſunt, & eo dine, qvo ſe obtulerunt, congeſta, h. e. nu Siqvidem collectaneorum, qvorum inſcri in *ana* deſinit, optimus ordo putatur ut pl mum, carere ordine, & dare mixta qvad rotundis. Et lectori relinqvimus cognoſc dum, an, qvod in Mr. de Vigneul-Marville 2. des Melanges d' Hiſtoire &c. p. 31. extat

um de hujus commatis opuſculis, & huic iatim accommodari qveat, L' Experience t fait voir qve les Auteurs, dont on a prelu tirer le pur Esprit, comme un Elixir, ne ſent point au gout. (2.) *Scaligerana*, Cone 1695. Prima hæc eſt Ecloga, cujus fronſcripta eſt ἐπιγραφὴ qvæ exit in *ana*. Colta a Joh Vaſſano, qvi XX. annorum adoleſns hæc ex ore Joſephi Scaligeri dicitur excepe. Excuſa primum Hagæ Comitis A. C. 1666. tum acceſſionibus plurimis locupletata, Scaligeranis primis ſuperaddita altera, & aqve ſeparatim excuſa, & tandem conjunctim Coloniæ, ut mentitur titulus, vel Amſtelodapotius 1695. Nec negari poteſt eſſe in iis plurima tanto Heroë literario digna, hypotheſes de vocabulis & rebus non protritas, judicia ſcriptis & ſcriptoribus qvibusdam peregrea, arcana literaria paucis cognita. Vir enim excellens erat Scaliger, & ſubtilitate doctrinæ, varietate, & copia. Verum & ipſe ſol habet maculas, & eruditiſſimus qvisqve innatæ ruſtitatis notas. Adeoqve mirandum non eſt, in hac farragine reperiri qvædam atro carbone notanda, dubia, falſa, paradoxa, ſtudio partium contaminata, imperioſam jactantiam ſpirantia, Analogiæ fidei & exemplo ſanorum dictorum adverſa, qvæ omnia deteriora facta ſunt digeſtione Alphabetica. Eo enim ordine proponi debuiſſent, qvo prolata ſunt, h. e. nullo; Sed qvia ad literarum ſeriem revocare placuit illis, qvi editionis curam ſuſceperunt, fa-

factum eſt, ut una eademqve res ſæpius inter
ſit repetita, & contraria de uno Auctore, li
argumento, in eadem pagina tradita, & eu
locum repoſita, ubi, qvi naſum habet,
unqvam qvæſiviſſet.

CLXV.

Parrhaſiana Tom. I. & II. Amſterdam 17
Confictum eſt nomen Parrhaſii, & delite
ſub eo, velut ſub tegmine, Johannes Cleri
Atqve hic utriusqve Tomi Auctor eſt, qvicq
placeat Joh. Hieronymo Kromayero, qv
Præfat. Comment. de cauſis pereuntium lit
rum elegantiorum, qvam, e Tomi I. Parrha
norum Num. IV. p. 226. depromtam, e Gall
ſermone in LL. tranſtulit, Tomum primum P
rhaſianorum Auctorem Clericum agnoſcere e
ditos ſcribit, alterius non item. Neqve er
qvemqvam profert ex eruditis; qvi ita ſent
Præfatio etiam Tomo ſecundo præmiſſa, utri
qve Tomi unum Auctorem eſſe diſerte profi
tur. Et qvi de libris in *ana* commentati ſ
ut J. C. Wolffius, M. Michael Lilienthalius &
Et qvi de vita Clerici copioſe Commentatus
Anonymus p. 97. ſeq. Ne qvidem per ſomni
de hac ſententia cogitarunt. Et ſchedis in
ad hoc ſcribendi genus ſe ſuſcitatum agno
Clericus, in Præfat. Tomo I. præmiſſa, ſed
aurem vellit lectori ſtatim in indice, monetq
ſe non apophthegmatis tantum, & ingenioſe
ctis, expleturum animos legentium, qvod
ent ii, qvi ſtromata edunt in publicum, q
ri

vocabula in *ana* exeunt; Sed variis medi-
ibus, de argumentis Criticis, Hiſtoricis,
is & Politicis. Et illuſtria ſunt pleraqve
Auctor de iis promit, nec facile apud alios
Doctorum virorum veterum & recen-
m virtutes & vitia, Artium & ſcientiarum
menta & decrementa & earum cauſas, &
os & morborum remedia. Et qvæ Auctor
. p. 108. ſeq. adfert boni libri criteria, ea
ia in hoc Opere bipartito deprehenduntur.
e & ipſum in linguam Belgicam & Anglica-
translatum eſt, magnoqve plauſu ab eru-
exceptum, & exempla brevi temporis ſpa-
redempta a Bibliopolis, & per orbem litera-
diſperſa ſunt. Singulares tamen qvas Au-
fovet opiniones non omnium calculo pro-
æ ſunt. Nec libertas & licentia, qva uſus eſt
is ſpargendis & defendendis, omnibus fuit ad
atum. Atqve hinc tot oppugnatores Parrha-
iorum Dn. Frain du Tremblay Tom. IV. Me-
riarum Transvoltinarum p. 139. ſeq. P. Poi-
in Apologia Theol. Myſticæ §. 4. p. 483.
ctor Epiſtolæ Gallicæ ad amicum, qva judici-
de Parrhaſianis exponitur, cujus nomen li-
is initialibus M. N. exponitur &c. J. G. Græ-
us etiam in Epiſtola vitæ Clerici ſubnexa p. m.
5. In Parrhaſianis tuis mallem qvædam in-
cta, non aliorum, ſed tui cauſa, cujus famæ
exiſtimationi valde faveo.

CLXVI.

Valeſiana, Pariſiis 1694. Illuſtria ſunt fratr Hadriani & Valeſii in Republica literaria nomi Et Hadriani hæc ſunt Apophthegmata a filio p ejus mortem, qvæ 1692. d. 22. Julii eid obtigit, edita. In qvibus obſervationes va Criticæ, Hiſtoricæ, morales; Sed litera non adeo multæ, ſane non tam multæ ac in S ligeranis, Caſaubonianis, Huetianis &c. in q bus plura de Scriptis & Scriptoribus, rebuſ rerum appellationibus, judicia, eaqve longe lil riora. Sigla etiam in his plura, & nomina pı pria voluntario ſilentio prætertta, laſcivorumq vocabulorum crebrior explicatio, & veluti ta opera inſtituta inqviſitio; Attamen ſalut res qvædam in iis etiam ſunt animadverſion velut medicamentorum utilium compoſition

CLXVII.

Caſauboniana, Hamburgi 1710. Dive commatis & coloris ſunt, qvæ in his ſchedis co tinentur, judicia de variis Scriptoribus, ill ſtrationes SS. Obſervationes Philologicæ & E cleſiaſticæ, animadverſiones in Baronium, co ſilia de literis promovendis, & pace Eccleſiaſ ca comparanda (p. 46. 256.) &c. Atqve ha a Viro Doctiſſ. J. C. Wolfio ex Iſaaci Caſa boni MSCtis, in Bibliotheca Bodlejana reconditi excerpta ſunt, & notis pereruditis illuſtrat Digna omnino qvæ, apud qvos locum non vulg rei

abent meliores literæ, in ſinu, oculis, & us ſint. Qvia non ſteriles ſunt avenæ, ana lactantia, non joci, aut ſales liberiores, udorem injurii, ſed ſeria, non criſes fal- iniqvæ, ſed veræ, & cum perſonarum & idea amice conſpirantes. Præferenda ta- qvæ leguntur a pag. 1. usque ad p. 35. iis, poſtea ſuccedunt.

CLXVIII.

Huetiana, Amſterdam 1723. Qvi colle- iſperſa hæc Sibyllæ folia, eſt Abbas Olive- cui P. Dan. Huetius chartas ſuas aſſervan- eliqverat. Et ad imitationem Scaligero- ,. Valeſiorum, aliorumqve in *ana* declinan- , Auctor Doctiſſ. hæc procul dubio congeſ- qvi ea ſe legiſſe non diſſimulat, & ad Sca- ana N. V. p. 12. diſerte provocat. Sed or in hoc ſcribendi genere eſt ejus conditio, n cæterorum. Et recte ſcribit Fagvierius probatione: Se in collectaneis hiſce repe- omnem eruditionem, omnemque dulcedi- & leporem, ex qvo tantum laudis ſibi ac- verint meliores literæ, & qvi memoriam tii in Republica eruditorum tam Sanctam & am reddiderint. Qvam enim ſobria ſuppo- Vir Doctiſſ. principia: Antiqvos Scriptores ntioribus eſſe præferendos N. XII. p. 26. m præclara ſunt monita, literas elegantio- , jam circa initium Seculi ſuperioris cæpiſſe ueſcere, ejusqve rei non ultimam cauſam eſſe, qvod de flore earum eruditi nimium

ſint ſoliciti N. LXXIII. p. 170. Qvam ac judicia de Scriptoribus & Scriptis, rebus & v bis, ſcientiis & earum Profeſſoribus. Adde rum varietatem & copiam, & animi mode tionem tantam, ut nunqvam ſibi plus aſſum qvam deceat, & a ſummo ſapientiæ gradu mirum qvantum adhuc abeſſe fateatur. Li tes intellectus humani eſſe perangustos & va tatem ſcientiarum tantam, ut minima illar particula æterna disqviſitione vix perveſtig qveat. Herbæ cujusdam particulam in inf tum exercere poſſe ſpeculationes noſtras, bisqve ſuppeditare mille bellas cogitatior nosqve ſenſim a minimis deducere ad maj principia, animamqve novis & non inexſ ctatis luminibus implere. Num. XXVIII. p. 7

CLXIX.

Chevræana, Amſterdam 1700. Chevr caprum appellant Galli. Adeoqve *Chevræ* *Capræana* dicenda fuiſſent potius, judice Auct Diſſertationis, qvæ acceſſit ad Mr. de Vigneul M ville Tom. 3. Melanges d'Hiſtoire & literat p. 234. Sic enim demum latina fuiſſet inſ ptio, cum hæc ſemi-latina ſit, & ſemi-gallica hybrida. Atqve hæc prima eſt Sylloge, e qvæ vocabulum in *ana* terminans inſcriptum tr ti habent, qvæ vivo Auctore in vulgus proc Qvod eam ob cauſam feciſſe videtur Vir Doct Urbanus Chevreau, qvia fieri poſſe credidit ovis hiſce ſuis genuinis varia poſtmoc ὑποβολυμαῖα admiſcerentur. Qvod Perro

cidiſſe T. 1. p. 158. ſcribit: Et non plane ſunt in duobus hiſce Tomis notatu digna, ogica, Critica, Ethica, errorum qvorun-)opularium Antidota; Sed qvæ utramqve aciunt paginam, ſunt Hiſtoriolæ literariæ,)idæ, facetæ, feſtivæ, venuſtæ, & ad tandos Auditores, Lectoresqve accommo- ; Sed non omnes ita comparatæ, ut extra ationis aleam ſint poſitæ. Siqvidem non e ſunt, qvarum fidem Leibnitius in Leib- ıis reddit ſuſpectam. Vid. p. 210. ſeq.

CXXX.

Miſcellanea Leibnitiana, ex ore & ſchedis G. ibnitii collecta a J. F. *Fellero*, Lipſiæ 1718. m illuſtrem Leibnitium nos olim præclare imus cognitum. Qvi & commercio lite- n nos dignatus eſt, & Halberſtadii ac Erms- commorantes inviſit ſæpius, & eruditionis tate & copia inſtuporem conjecit. Ubi non a, qvæ in miſcellaneis hiſce leguntur, ex ejus audiviſſe recordamur v. g. de Franc. curio ab Helmont p. 226. J. J. Bechero p. . &c. Et pleraqve in his Leibnitianis ejus metalli, ut reliqva Schediaſmta omnia, vo- ılum Hemoioteleuton habentia, ipſa etiam *tiana*, qvæ eminere præ cæteris putantur, m aſſurgant, & loco cedant. Selecta lite- ı, Philologica, Philoſophica, Theologi- Hiſtorica, Critica, Mathematica cumpri- & Phyſica, in qvibus Principatum obtine- eibnitius videbatur. Et vix ulla eſt lineola, non minio ſubduci mereatur. Et multum

gra-

gratiæ habemus J. F. Felkero, qvi hæc Apolli nis dicta nobis conſervavit; Plus habituri, obſcurioribus qvibusdam aliqvid lucis adſperſiſſet, qvod facile potuiſſet, qvi familiaritate Leibnitii per 20. annos uſus eſt. Vide vitam Leibnitii p. 21.

CLXXI.

Melange Critiqve de literature recueilli des converſations de feu Mr. Ancillon Tom. 1. Baſel 1698 *Tomus* 2. Ibidem (2.) *Diſcours ſur la vie de feu Mr. Ancillon*, Ibidem. Qvi hæc miſcellanea Critica & literaria publice apparere voluit, eſt Carolus Ancillonius Davidis filius, non Daniel Ancillonius, qvod ſcribit Vir Doctiſſ. J. C. Wolfius in Præfat. Caſaubonianorum §. 18. p. 25 Collectores Actorum eruditorum ſecutus A. C. 1698. menſe Junii p. 287. Nec cottidiana ſunt qvædam qvæ in iis promuntur de rebus & perſonis judicia; Primas tamen ferunt T. 1. Artic. XIII. p. 127. ſeq. qvi Amyraldi, & Tom. 2. Artic. XXXIX. p. 115. qvi Concilii Tridentini ſcenam pandit. Et putamus rectius feciſſe editorem, ſi *Ancilloniana* inſcripſiſſet hæc Collectanea, qvia miſcellanea ſunt, &, ut ipſe vult, ex variis colloqviis cum Ancillonio conſtipata, & ordine non alio qvam Alphabetico digeſta. Qvod enim in Præfat p. m. 4. de contemtu Schediasmatum dicit Auctor, qvorum inſcriptio in *ana* exit, id, ſi de Scaligeranis, non ſtatim verum eſt de omnibus. Sed nec verum eſt de Scaligeranis, qvod Auctor ait: Mille in iis habe

aberi nugas & ineptias. Cum & multa præclara in iis inſint. Et nos eam ob cauſam potius ocabulum in *ana* reformidaſſe putamus Ancilonium, qvia non ex colloqviis Ancillonii con;eſta ſunt hæc, qvæ prodit; Sed ex ſchedis MSCtis, & ſpiſſo conlectaneorum Opere, qvod ;ondidiſſe patrem ſcribit filius, dans le diſcours ſur la vie de feu Mr. Ancillon p. 114. Siqvidem fieri non poteſt, locos Scriptorum tam ſpatioſos ex memoria proferre, qvi in Miſcellaneis hiſce, qvaſi extempore ab Ancillonio recitati proferuntur; Qvanqvam nec hoc modo errorum omnium evitare potuit ſcopulos, qvorum plurimos ſpectandos præbuerunt Actorum eruditorum conditores l. c.

CLXXII. CLXXIII. CLXXIV.

Melanges d'Hiſtoire & de literature recueillis par Mr. de Vigneul Marville, Premier Volume, Roterdam 1702. (2.) *Second Volume*, Ibidem. (3.) *Troiſieme Volume*, Ibidem. Auctores horum miſcellaneorum, ſi typographo in præfatione fides habenda, ſunt Dux de Montauſier, Præfectus de Grimmonville, Eqves de Breſſey, Evremontius, Puteanus, Tilius, qvorum judicia, neſcio qvo fato, pervenerunt ad Abbatem de Garence, qvi ea formis æneis exſcribenda curavit, primum Rothomagii 1700. Tomis duobus, qvibus poſtea acceſſit tertius, prioribus non æqvi parandus, ſi rerum varietatem ſpectes, & digni-

dignitatem, & ſelectum & ſuavitatem Atta-men ab iis non ſegregrandus, ob Diſſertationem qvæ p. 198. in eo legitur, in qva, qvæ in prio-ribus Tomis omiſſa, adduntur, obſcura illuſtran-tur, atqve non ſatis accurate tradita accuratius proponuntur. Et ſane tantum bonæ frugis i[n] ſe comprehendit hoc opuſculum, qvantum haud ſcio an ullum aliud hujus generis. Res re-conditas civiles, naturales, artificiales & litera-rias inprimis, de Scriptis & Scriptoribus variis i[n] Gallicis maxime, qvarum tantus eſt cumulus, u[t] *Hiſtoriam arcanam literariam* vocare hanc rapſo-diam qveas. Qvot enim & qvam abſtruſa pan-duntur in ea de editionibus Patrum a Benedi-ctinis e Congregatione S. Mauri procuratis! T. 1 p. 65. ſeq. Tum de variis Scriptoribus Galli-cis, qvi aliis Archetypi & exempli loco eſſe poſ-ſunt! T. 1 p. 235. & 257. ſeq. De erroribus eru-ditorum ridiculis! T. 1. p. 117. T. 2. p. 205. ſeq. De cautelis circa monetas! T. 2. p. 82. ſeq. De incertitudine Hiſtoriæ T. 2. p. 412. T. 3 p. 260 ſeq.! Nec Germanis aut Reformatis ſuas invidet laudes Auctor T. 1. p. 250. T. 2. p. 167. Qvæ communis eſt macula eorum, qvi ſub ſole Galli-co nati ſunt, aut Sacris Pontificiorum addicti. Conſcientiæ enim decretis magis obſecutus eſt, qvam ſtudio partium. Et rei literariæ rationem habuit potius, qvam regionis aut religionis. Falſa ſunt tamen qvæ T. 2. p. 188. de capaciſſi-mis vaſibus Germanorum vinariis refert. Ficta etiam & fabuloſa qvæ T. 2. p. 407. tradit de Microſcopio ſubtiliſſimos atomos, & ipſas cor-porum exhalationes repræſentante. Et inania

plane

e nihilqve gravitatis habentia, qvæ ſibi per-
m habet T. 1. p. 56. Diſticha moralia, qvæ
Dionyſii Catonis nomine circumferuntur, eſ-
I. Porcii Catonis, qvi Priſcus antea, & ma-
appellari conſuevit.

CLXXV.

*Parrheſianders freymüthige Singularia von ge-
ten Männern, alten und neuen Schrifften &c.*
pzig 1711. Qvi Parrheſiandri vocabulum
impoſuit in his ſchedis, ſub Adolphi Clar-
ndi notatione deliteſcit alioqvin, & vero
nine Joh. Chriſtoph. Rudiger dicitur. Et a
. Gottlieb Krauſio, Auctore *der neuen* Biblio-
qve Part. VI. N. X. p. 513. ſeq. eodem ju-
io judicatus eſt, qvo ipſum in his conlecta-
s judicavit p. 121. ſeq. Et negari non poteſt
ionis colorem eſſe maculoſum; Diſpoſitio-
n frigidam, indigeſtam, horridam. Et in
, qvæ ſingularia ab Auctore dicta ſunt, multa
vulgaria, protrita, cottidiana, falſa etiam
nnulla, & ſibi parum conſtantia; Qvod eve-
e iis ſolet, qvi ex virorum doctorum ſer-
nibus, & variorum librorum argumentis ſibi,
ſcio qvos theſauros literarios, ſtudent collige-
Interim nec hoc diſſimulari poteſt, non
ne nulla in his ſcoriis eſſe auri granula, judi-
de Scriptoribus candida, ſcripta qvædam
data perrara & præclara, notata nonnulla
regria ex Hiſtoria Eccleſiaſtica, civili, na-
rali, & literaria. Et ſingulare nobis ſemper
ſum eſt in hoc Auctore, eum etiam ab iis in
teſti-

teſtimonium vocari, a qvibus ſubinde impet
nomine accuſatus eſt

CLXXVI.

Gundlingiana, 2. Partes, *X. Stück*, H
1715. Auctor eſt Nic. Hieron. Gundlingius,
in Præfatione concedit rectius vocari has E
gas; *Opuſcula Gundlingiana*, qvam *Gundling*
ſine addito. Cum non more modove opuſc
rum, qvæ vocabulum in *ana* deſinens præ
ptum ſibi habent, Apophthegmata tantum,
acute dicta, & cogitata, aut inanes Hiſtori
comprehendant; Sed res graves, & argum
ta Hiſtorica, Critica, & literaria cum cur
diligentia elucubrata. Qvod in plerisqve it
habere non difficulter damus; Verum & i
fatetur P. 1. N. V. §. 1. p. 78. ſe judicium
liſſe de la traité de l'incertitude des Scien
qvem deſtitutus otio nec perluſtrare, nec
pendere ſatis potuerit. Docet etiam αὐτο
non parem diligentiam ad haſce Diſſertatiun
las collatam. Sed plus induſtriæ in una q
in altera conſumtam. Et παραδοξοφιλίαν e
rere ſe in omnibus.

CLXXVII.

Anonymiana. 1720. Sine loco. Qvi c
dunt Acta eruditorum Germanico idiomat
6. N. 5. p. 352. hæc Anonymiana ſexce
ſannis excipiunt, & Auctorem frivolæ jact

ἀκρισιας, ἀσυλλογισιας, plagii, contra-
nis, falſitatis, aliorumqve vitiorum reum fa-
; Sed fervens difficili bile tumuiſſe videtur
n jecur, qvia Anonymus hicce P. 1. N. VI.
. p. 99. de Ephemeridum liter. Scriptori-
on ſatis benigne judicaverat. Qui & P. V.
3. p. 313. ſeq. Apologia famam vindica-
ontra adverſarios; Sed graviore hac cen-
commotus abjecit calamum, & Anonymia-
ribere deſiit, cum Partem V. eorum vix
viſſet.

CLXXVIIII.

Naudæana & Patiniana, Amſterdam 1703.
it noſtra ſententia a judicio Viri Doctiſſ. J.
Volffii, qvi in Præfat. Caſaubonianorum §. 23.
2. putat Præſidi Couſinio, qvi per aliqvot
os Ephemeridibus Pariſienſibus edendis præ-
defunctus eſt, collectionem Naudæanorum
eri; Qvem qvidem Bibliopola in Præfat. ha-
e Codicem Auctoris manuſcriptum, & qvæ-
de eo reſecuiſſe refert, non autem hæc,
diſperſa fuerunt, collegiſſe. Et eſt, ut
amus, Gabrielem Naudæum eo tempore, qvo
in Italia, & virorum doctorum familiarita-
ſus eſt (Fuit autem ibidem ab A. C. 1624.
e ad 1642. ut patet ex Patinianis p. 40. &
hiſce Naudæanis p. 65. 111. 121. &c.)
Commentatiunculam in uſus privatos con-
iſſe, ut, ſi forte memoriam rerum qvarun-
amitteret, ad eandem, tanqvam ad Sacram
horam, ſe recipere poſſet. Tota enim, qvan-

ta qvanta eſt in Scriptis, & Scriptoribus, &
bus Italicis notandis occupata eſt. Et de iis
ſingularia profert, ut Hiſtoria literaria arc
Italorum vocari mereatur. Qvorum, dici
poteſt, qvam candide deſignet maculas.
liam eſſe regionem ubi fraus & ſuperſtitio
minetur, ſcribit p. 104. Et in qva nimium
alii e parte contraria parum credant, vel n
Superſtitionem eſſe nervum regni monaſti
79. Chriſtophorum Longolium, Picum n
randolanum, Rudolphum Agricolam &c.
cullo monachali involutos eſſe ſepultos. Et h
habitu excedere e vita, in Italia revera
Mori in Domino p. 69, Aulæ Pontificiæ M
ſtatem ſtare fama, & patientia hominum, p.
Jejunium apud Chriſtianos non ſemper fuiſ
uſu, prout hodie a Pontificiis obſervatur, p.
Italiam admodum abundare Atheis, p. 8.
Additiones etiam & correctiones p. 133.
ejus ſunt metalli, ut optandum eſſet, opu
omnibus, qvorum vocabulum in *ana* exit,
modi ſpicilegia eſſe ſuperaddita. Qvi autem
niana cum Naudæanis uno volumine compre
ſa in publicum prodire juſſit, nihil fecit a
ne alienum. Siqvidem mutua & ſumma
familiaritas Patino cum Naudæo. (p. 40.)
ſimilis etiam horum Collectaneorum eſt
Et Patiniana re vera ſunt Naudæanorum Para
mena. Expediet autem Patini Epiſtolas
L'Eſprit de Gvy Patin (Vid. ſupra Num.
cum hac lance Satura conjunxiſſe, ut &
nium Patini magis pateat, & qvæ obliq
obſcure dicta videntur facilius intelliga

C

iqvam qvi ea legit, qvæ de Plinio p. 112.
untur, & p. 122. de Riolano, non difficul-
ı notitiam Patini intimiorem penetrabit. Et
on negligenter in luſtrandis hiſce ſchedis
bitur, facili ratione intelliget, qvid ſibi ve-
uctor, & qvas utilitates Hiſtoriæ literariæ
oſus ſibi ex ejus dictis polliceri qveat. Sci-
multorum Scriptorum Anonymorum Au-
s indicantur, Pſeudonymorum glaucoma-
jiciuntur, qvæ ex antiqvis & recentioribus
æteris lectu digna ſint, ſignificatur, (p. 107.
.) Arcana literaria panduntur. Errores
ares confutantur. Veritatis teſtimonia qvam
ma eduntur. (p. 116. 118.) Et multo no-
ra eſſent hæc Stromata, ſi eundem cum
dæanis habuiſſent Scholiaſten.

CLXXIX.

Menagiana Tomus I. & II. Pariſiis 1694. In
us judice J. C. Wolffio, in Præfat. Caſaubo-
orum §. 13, p. 19. ea eſt jocorum elegantia,
um ſalium acumen, tam diſtincta doctrinæ
etas, ut ex omnibus hujus generis ſcriptis, poſt
torum fata editis, nullum vel majorem lecto-
s animi jucunditatem, vel ampliores doctri-
acceſſiones, vel Auctori, collectoribusqve,
orem laudem exiſtimationemqve paraverit.
abhorret a Wolffiana opinione ſententia no-
. Exſtructas hic habet lector, & coacerva-
& cumulatim congeſtas ingenii opes. Ar-
a de Scriptis & Scriptoribus propalata, qvæ
in aurem inſuſurrata ſunt. Judicia de re-

bus literariis, civilibus, & Eccleſiaſticis, liberi
ma. Orthodoxa non pauca Paradoxa, v. g. '
2. p. 118. Atqve hæc omnia ea dictione v
ſtita ſunt, ut Venus cum Minerva Auctori ve
ba videantur inſpiraſſe. Interim pleraqve ex i
qvæ in hiſce Menagianis ſunt edita, haberi pc
ſunt pro non editis, qvia major pars nominu
propriorum vel omiſſa plane, vel ſiglis ita i
voluta, ut conjectura eadem aſſeqvi vix licet
Sexcentæ etiam immixtæ ſunt rebus ſeriis & gr
vibus res levidenſes. Hiſtoriæ frivolæ. Jo
liberiores. Dicta procacia. Verba SS. in ali
num ſenſum detorta. Et qvædam cum verit
te tam male conſpirantia, ut eodem anno, qv
Tomus primus in lucem prodiit, Pariſiis etia
edita ſint Anti-Menagiana (Wolfius l. c. p. 21
Qvæ an ab Adriano Bailleto confecta ſint, eqv
dem indubitanter aſſeverare non poſſumus. Ho
poſſumus, ſimultatem fuiſſe inter Bailletum
Menagium. Et hunc anno ætatis 78. ſcripſiſ
Anti-Bailletum; Illum autem peculiarem Con
mentarium de libris, in qvorum titulo eſt *Ant*
Et prodigii loco habendum eſſe, nullam in hi
Menagianis Bailleti fieri mentionem, qvem B
juletum nominat alibi, & qvem toties ſibi fe
ciſſe injuriam in præfatione Anti-Bailleti qver
tur. Et putamus de Miſcellaneis hiſce oportu
ne dici poſſe, qvod Mr. de Launai de Joh. Bo
dini methodo legendi Hiſtoriam dixiſſe refer
Menagius T. 2. p. 66. Et Martialis de ſuis car
minibus T. 1. p. 180.

Sunt bona, ſunt qvædam, mediocria, ſunt mala plura,
Qvæ legis heic, aliter non fit, Avite, liber.

CLXXX.

Perroniana, Cologne 1694. De qvibus Urbanus Chevræus T. 1. Chevræanorum p. 158. Optandum, & exiſtimationi Cardinalis Perronii magis eſſet conducibile, ſi Perronianis multa non eſſent inſperſa, qvæ ejus non eſſe poſſunt, & qvæ vel per malitiam, vel per imprudentiam iisdem ſunt addita. Introducitur enim in iis dicere, qvæ nunqvam dicere potuit, & de qvibus ne qvidem per ſomnium cogitavit unqvam, vel cogitare potuit, qvia delicatior fuit & prudentior, qvam rebus ejusmodi falſis & frivolis delectare amicos. Ecce enim qvæ ego offendi in iis, vix digna qvæ limis oculis adſpiciantur. v. g. Germanos ex omnibus gentibus maxime eſſe barbaram, & extraneis inimicam. (p. 16.) &c. Et ſane aut ſuppoſita ſunt qvædam huic purpurato, aut ipſe talis fuit, qvalis deſcribitur in Sorberianis p. 167. Ingenium ejus fuiſſe admodum mediocre, & infra mediocritatem. Dictionem humilem & repentem. Et res tractatas non majore judicio, qvam vulgari. (2.) *Thuana*, Ibidem Eodem. Qvæ rectius dicerentur *Thuanea*, qvia Auctor non *Thuus* dicitur, ſed *Thuanus*. Et hæc λείψανα ſunt perpauca, & tanto nomine vix digna. Qvæ mirum qvantum augeri poſſent, tum ex Thuano enucleato, tum ex monumen-

 tis

tis aliis. (3.) *Sorberiana*, Amſterdam 169
Non in poſtremis habenda, ſed cum Scaliger
nis, Huetianis, Leibnitianis, Naudæanis &
eodem loco ac numero ponenda. Ob reru
varietatem, judicii acumen, & libertatem. I
inſignem qvam præbent in Hiſtoria literaria
luſtrranda utilitatem. Sed ea eorum eſt oec
nomia, ut a ſomniculoſo confecta videatur. L
ctio etiam Semi-Gallica, & Semi-Latina. I
ratio Auctoris talis, ut in Theologia Eclecticu
in Philoſophia Scepticum fuiſſe appareat.

CLXXXI.

Conringiana, Helmſtadii 1708. In qvib
fulgent, ceu gemmulæ, qvæ Vir Doctiſſ. p. 4
ſcribit: Forenſem proceſſum non dubito n
merare inter arcaniſſima & ſpecioſiſſima dom
natus inſtrumenta, Ariſtoteli ipſi ignorata. U
pote cum litibus æternis involvat ſubditos,
omnia trahat in curiæ reverentiam, & obſ
qvium, idqve ſub prætextu juſtitiæ, nec ſubd
tis animadvertentibus. Qveis herilibus imp
riis nihil eſſe utilius vidit qvidem Ariſtotel
modum tamen hunc artificioſiſſimum ignorav

CLXXXII.

Taubmanniana, Franckfurt und Leipz
1710. In qvibus multa, procul dubio ova ſu
poſta. Plura μωρολογȣμενα, & Virum grave
parum decentia. Qvædam etiam veritatis in
ginem nullam habentia. Ut p. 222. Taubma
nı

…a eo tempore, qvo ſpiſſum in Plauti Comæ-
… elucubravit Commentarium, SS. vicibus no-
… decim perlegiſſe.

CLXXXIII.

Penſees Ingenieuſes des Anciens & Modernes, …illies par le P. Bonhours, Paris 1693. Mirari …nino fas eſt antiqvos. Atqve hoc ita, ut in-…nia noſtrorum temporum non deſpiciamus. …d qvid in his Bouhourſianis mirari debeamus, …n prorſus animo & cogitatione comprehen-…mus. Formulæ enim loqvendi ſunt, ex anti-…is & recentioribus Auctoribus enotatæ, & Bou-…urſio præ cæteris ingenioſæ viſæ. Verum non …nnibus omnia pulchra ſunt & deformia. Te…a, me delectant mea. Dulcius etiam ex ipſo …nte bibuntur aqvæ. Et pueris hæc collecta-…ea ſunt utiliora, qvam Viris. Imo nec pueris …tilia. Qvia ingenioſe cogitare nec exemplis …iſcitur, nec regulis; Sed ſola ingenii boni-…ate. Et ſæpe etiam olitor eſt valde opor-…una locutus. Et qvæ iisdem nonnun-…qvam additæ ſunt criſes Rhetoricæ, generalio-…es ſunt, qvam qvæ Auctoris ingenium, & dictio-…is excellentiam, & acumen, lectori poſſint ex-…licare. Sic enim v. g. p. 33. non ſatis eſt qvod …cribit Bouhourſius: Celles penſées ſont nobles & fort delicates; Verum & hoc adjicere de-…uiſſet, in qvo cogitatorum nobilitas illa, & deli-…cata ratio conſiſtat.

CLXXXIV.

Nouveau recueil d'Apophthegmes, ou bons m recontrees agreables, & penſees judicieuſes des Anci & modernes, Toulouſe 1695. Verſus Gall cujus commatis ſint, ii diſpiciant,

Gallorum qveis ſunt faciles in carmi Muſæ.

Sententiæ ſane pleræqve ſunt vulgares, Auctoribus vulgaribus & ſubobſcuris excerpt & ordine nullo conſtipatæ. Et ecce plurim rum in *ana* exeuntium ανακεφαλαίωσιν Hiſto co-Criticam.

1.) *Scaligerana.* In qvibus multæ laudes pr priæ. Criminationes alienæ. Criſes perer ditæ.

2.) *Valeſiana.* Ubi vocum & phraſium laſ varum plures analyſes.

3.) *Caſauboniana.* Egregria initio, ſed vil ſcentia in progreſſu.

4.) *Huetiana.* Verbis & rebus præſtantia.

5.) *Chevræana.* Feſtivis Hiſtoriolis & facet conſtipata.

6.) *Leibnitiana.* Actorum Philoſophicorum, ſpeciatim Mathematicorum Sylva.

7.) *Ancilloniana.* Locorum communium ſtru

8.) *Marvilliana.* Hiſtoria arcana literaria er ditorum in Gallia.

9 Singularia Clarmundi,
ordes qveis auri perpaucula granula mixta.
10.) *Gundlingiana.* Diſſertationes Hiſtorico-Juridicæ.
11.) *Anonymiana.* Diſqviſitiones Hiſtorico-Juridicæ.
12.) *Naudæana.* Hiſtoria arcana literaria Italorum.
13.) *Patiniana.* Naudæanorum Paralipomena.
14.) *Menagiana.* Joco-ſeria. Jocoſa tamen magis, qvam ſeria. Idqve Tomo primo magis, qvam ſecundo.
15.) *Perroniana.* Homiliæ Eccleſiaſticæ.
16.) *Thuana.* λείψανα tanto vix nomine digna.
17.) *Sorberiana.* Stromata Gallico-Latina, Libertiniſmum & Scepticiſmum olentia.
18.) *Conringiana.* Excerpta Epiſtolica.
19.) *Taubmanniana.* Harleqviniζοντα.
20.) *Bouhourſiana.* Pueris legenda, cogitare ut diſcant, & orare cauſam.
21.) *Anonymiana.* ſive recueil d'Apophthegmes &c. Bullatæ nugæ.

CLXXXV.

Joh. Gaſtii Briſacenſis Convivalium ſermonum Tomus I. II. III. Baſileæ 1561. (2.) *Henrici Bebelii*

belii facetiarum Libri tres, Tubingæ 1561. centones rerum futilium, ineptarum, p lantium, falſarum etiam, obſcænarum, nihil aliud utilium qvam ad perdendum t pus. Qvarum Joh. Gaſtius complures ex H rico Bebelio deſcripſit, & ſordes ex alte camarina in ſuam transtulit, qvaſi non ceret unum extare Augiæ ſtabulum.

CLXXXVI.

Les diverſes Lecons de Pierre Meſſie, g *homme de Sevile*, a Tournon 1604. Lib infreqvens. Cujus Auctor Petrus Meſſias, Mexia potius, Hiſpalenſis, non confunder cum Petro Mexia Toledano, fuit Carol Chronographus, Vir omnibus iis artibus, liberales vocantur, inſtructus, variisqve l giis ab eruditis mactatus, qvorum Syllo qvandam exhibet Nicolaus Antonius in Bil theca Hiſpanica nova T. 2. p. 174. ſeq. A hic ſermone Hiſpanico concinnavit has Le nes varias, in qvo ita verſatus erat ut p inſimulatus tamen a qvibusdam, qvod v bulis latinis interdum puritatem Hiſpani turbaret. Nec in Gallicum idioma tradi ſunt tantum, ſed & in Italicum, Belgic Germanicum, (Norimbergæ 1669. in Editæ etiam ſæpius. Et variis acceſſion locupletatæ. Qvod refert Nic. Antonius Qvi multiplici, ſacrarumqve ac humanioru terarum eruditione variegatum vocat hoc Idqve non immerito. Cum ſelecta qva

toria civili, naturali, Eccleſiaſtica, & li- comprehendat capita, eaqve lectu om- igna, qvale eſt illud P. 1. p. 34. C. IX. a. Papiſſa, ſed ordine nullo digeſta, & ciſmi colore tincta, qvem Parte IV. C. 7. 5. non obſcure profeſſus eſt.

CLXXXVII.

Le Bouqvet Hiſtorial par M. F. B. Ad- en Parlement. Florilegium Hiſtoricum le- um a fœminis, pueris, & iis, qvi hoſpi- peregrini plane ſunt in cognitione Hi- a. Res enim nec ſelectæ ſunt admodum, x fontibus hauſtæ; Sed ex rivulis tan- Fabulis etiam pluribus reſperſæ. Et m crambe bis terve repetita. Accitis in- um, omiſſis etiam qvandoqve plane teſti-

CLXXXVIII.

Dialogves des Morts d' un tour Nouveau, a aye 1709. Qvi dialogos mortuorum com- itus eſt, *Primus*, ni fallimur, fuit Lucia- , famoſus ille hominum Deorumqve ſub- ator. Cujus ingenioſos luſus ſuperiori Se- imitatus eſt Fontanellius Academiæ re- Pariſienſis Secretarius, a qvo magno im- a in Galliam, Bataviam, & Germaniam cum- nis defluxit hæc ſcribendi ratio. Et ſummam ea laudem conſecutus eſt Fontanellius, nec iorem fere hic Anonymus, qvi Fontanellio

pa-

parum vel nihil omnino concedit, ſive ſpeć dictionis dulcedinem, ſive ambidextram inge celeritatem, veris fictam, fictisqve veram i pertiendi ſpeciem, & Lectorem in ſuas pa pertrahendi. Qva nimium confiſus, libe interdum de rebus Theologicis & Politicis ſerit, qvam Eccleſiæ & Reipublicæ ratio p mittit.

CLXXXIX.

Othonis Melandri Joco-ſeriorum, Libri Lichæ 1604. Qvi præferendi J. Gaſtii monibus Convivalibus, & H. Bebelii face Dictio enim eſt comtior. Et rerum ſeleć circumſpectior. Multa ſane in iis de Viris do ſingularia. Sed inepta etiam multa, & frig nonnulla, & ingenii lumen nullum oſtend tia, & obſcœna. Non enim eſt cujusvis ſ jocari, & cum alia omnia arte tradi poſſi hæc naturæ ſunt propria, qvæ naturali qvod vitio ad ea propendet, qvæ hominem de corant.

CXC.

Vita Stanislai Koſtkæ, Poloni e Societate J Auctore Franſciſco Sacchino ſocietatis ejusdem Sa dote, Ingolſtadii 1604. De cujus texto ſi dicare velis, age fimbriam inſpice tantum do, & narrationis particulam qvæ p. 17. e ubi ſcribit Sacchinus; nocte imtempeſt Barbaram, duosqve Angelos in claro lumine

ſtam attuliſſe hoſtiam ægrotanti Koſtkæ,
nqve, cum ad lectulum acceſſiſſent fame-
jus ægri, reverenter eidem porrexiſſe.
ſi cum veritate Hiſtorica conſpiraret, non
rat ſane cum imagine ærea huic Biogra-
præmiſſa. In qva conſpicitur Koſtka ve-
uitica indutus, & integro corpore in-
is, facie liberali prorſus & vivida, S. Bar-
dſiſtente & inſpectante ex angelorum
us S. Euhariſtiam ſuſcipere. (2) *Frid.*
anni Otium Semeſtre publicum, Giſſæ 1609.
tthonis Melandri Novorum Joco-ſeriorum
enturia, Marpurgi 1609.

CXCI.

ranſciſci de Mendoza Viridarium Sacræ ac
iæ Eruditionis, Coloniæ 1650. Qvi Scri-
Judice Balthaſare Tellio in cenſura ope-
miſſa, hoc habet peculiare, qvod in
is eſſe difficillimum ſolet, vetuſtis novi-
dare, novis auctoritatem, obſoletis ni-
, obſcuris lucem, gratiam faſtiditis. Nec
rebus in hoc Viridario occurrentibus ſva-
, nec ſvavitati varietas, nec varietati co-
Sed deeſt rebus conveniens dictio, qvæ
eſt Jeſuitica, h. e. ambitioſa, fucata,
tatrix. Et obſoletis deeſt oportunitas. Et
antiqvorum aſſenſus, & eorum plauſus,
us amicus Thomas, amicus Scotus, ſed ma-
mica veritas. Unde tot in eo heterodo-
aradoxa, v. g. L. 2. Probl. 2. p. 74. Uti-
lius

lius eſſe implorare nomen Mariæ , qvam
men Sanctiſſimum Jeſu, &c.

CXCII.

Joachimi Camerarii Narratio de Philippi *lanchthonis ortu , totius vitæ curriculo & mo* Lipſiæ 1566. De qva vide Catalogum Bibl thecæ Theologicæ p. 165. ſeq. Iisdemc adde ſis Caſauboni ἐπίκρισιν , qvi in Caſaul nianis , p. 29. In vita Philippi , ſcribit, Hiſ ria illorum temporum non leviter attingit præſertim autem doctorum hominum ὁμοχ νων vita. Non probo tamen , qvod non n minerit anni natalis Philippi. Non pla etiam ſeries qvam in vita recenſenda ſecut eſt. Tum qvædam ibi de aliis recenſita in d bium revoco, & vellem ut ne dixiſſet qvide Hactenus Caſaubonus. Qvibus addit J. C. W ſius, l. c. p. 241. Sunt , qvæ , ut Caſauboni ita etiam alii hic deſiderarunt, v. g. qvod C talogum Scriptorum Melanchthonianorum n texuerit , nec occaſionem , qva ea prodierir expoſuerit. Qva de re vide Crenium p. 20 Diſſert. de libris Scriptorum optimis. Cæteru mirum omnino eſt , qvod Camerarius negl xerit annotare annum Philippi natalem , q in aliis, maximis , minimis , e. g. ſomniis præſagiis, adeo diligentem ſe præſtitit.

CXCII

CXCIII. CXCIV. CXCV.

Melchioris Adami Vitæ Germanorum Theologorum, Heidelbergæ 1620. (2.) Ejuſdem, *Decades duæ continentes Vitas Theologorum exterorum*, Francof 1618. (3.) Ejuſdem, *Vitæ Germanorum Medicorum*, Heidelbergæ 1620. (4.) Ejuſdem, *Vitæ Germanorum JCtorum & Politicorum*, Heidelbergæ 1620. (5.) Ejuſdem, *Vitæ Philoſophorum & Politicorum* Germanorum, Francof. 1615. III. Volumina. Confer. qvæ ſupra diximus de Libris in f. Num. 25.

CXCVI.

Pauli Jovii Elogia doctorum Virorum, Baſilæ. Sine anno. Vide ſupra Scriptores in f. N. XIX.

CXCVII. CXCVIII. CXCIX.

Theophili Spitzelii felix literatus, Auguſtæ Vindelicorum 1676. (2.) Ejusdem, *infelix literatus*, Ibidem 1680. (3.) Ejusdem, *Literatus feliciſſimus*, Ibidem 1685. III. Volumina. Habes, lector Benevole, de eruditorum vitiis, & virtutibus, indeqve reſultante eorum felicitate & infelicitate, Opus Tripartitum. Eccleſiaſtica methodo conſcriptum potius, qvam Academica, vitæqve magis accommodatum, qvam Scholæ. Majorem etiam induſtriam oſtens, qvam doctrinam, & attritos calamos, qvam

qvam demorſos ungves, & lectionis vari
tem, qvam ſubtilitatem ingenii. Eruditos
paucos ex ſola Italia eruiſſe J. P. Valerium,
tunæ novercantis ludibriis illuſtres, ſcribit
ctor in Diſſert. Præliminari Vol. I. p. 2. Plu
qve Pieriano pegmati doctiſſimum adjec
Tollium. Et miratur Menagius in Menagi
T. 2. p. 22. Neminem fuiſſe adhuc, qvi hor
Duumvirorum collectanea locupletarit, ad
qve, ſemetipſum huic telæ manum immiſſur
ſi ſenectutis non tantum ſuſtineret onus,
Etymologiis ſuis non tantopere diſtineretur

CC. CCI.

Nicolai Reuſneri Icones ſive imagines Viror in Germania præſertim literis illuſtrium, Arg torati 1590. (2.) Ejusdem, *imagines Virorum Italia, Græcia, Germania, Gallia, Anglia, H garia, &c. literis illuſtrium*, Baſileæ 1599. P lothecarum uſum a Reformationis tempore mum invaluiſſe in republica literaria, M. Mi chael Lilienthalius conjectat, in Diſſert. de Pl lothecis varioqve earundem uſu & abuſu C. §. 7. p. 15. Non tamen addit l. c. Initio er ditis non peculiares libros ex charta mun confectos eſſe oblatos, ut una cum ſymbo nomina ſua infererent. Sed impreſſos, qvib folia literis vacua vel attexta erant vel immi ta. Atqve hujus commatis ſunt hi duo N Reuſneri Codices. Hi enim non tantum ic nes ſive imagines Virorum literis illuſtriu comprehendunt, additis eorum Elogiis, ſ

& multorum, & fere omnium eorum autographis qvi circa finem Seculi XVI. & initium Seculi XVII, Academiam Jenenſem & Helmſtadienſem illuſtrarunt. Qvo nomine minime levis apud intelligentes eſt eorundem exiſtimatio. Sed nec in poſtremis habendi, etiamſi his acceſſionibus deſtituerentur. Nam licet Henricus Meibomius in additamentis ad V. H. Volleri Introductionem in notitiam cujusqve generis Scriptorum p. 171. Reuſnerum multa ex Paulo Jovio habere ſcribat, qvod & Juſtus Chriſtoph. Böhmerus in præfatione Hermanni Conringii Muſis errantibus præmiſſa p. m. 9. repetit, nihil tamen commiſſum ab eo eſt, qvare plagii nomine accuſari poſſit, qvia Jovii ſezæ ſubſidiis ſe adjutum ſubinde profitetur. Et multo plures imagines & deſcriptiones Reuſnerus exhibet, qvam Jovius; Viros etiam eruditione & meritis in Republica literaria illuſtriores. Qvomodo autem imagines ex ſcripta t lineas eorum, qvorum nomina ſiſtuntur, & qva ratione adjectæ laudationes cum actis factisqve eorum conſpirent, iis dijudicandum relinqvimus, qvi Hiſtoriæ literariæ arcana penitius perſpecta habent.

CCII.

Vitæ ſelectæ qvorundam eruditiſſimorum ac illuſtrium Virorum, Uratislaviæ 1711. Sane pleraqve hæ Biographiæ ſelectæ ſunt, & dignæ, qvæ ſemel & iterum legantur. Præ cæteris tamen nitet vita Palmerii, Pinelli, Cottoni, Urſini,

ſini, Fabri, &c. Qvæ ea ratione contexta
ut, & ſcientia & prudentia Lectorem a
& varietate jucunda alere ejus ingeniu
leant, & utinam una cum ſcriptis, & ſc
rum hiſtoria, cuivis narrationi intexta, &
virtutibus notatæ etiam labeculæ, & colle
univerſæ Index rerum & perſonarum eſſ
peradditus!

CCIII.

Jani Nicii Erythræi Pinacotheca Imagin
luſtrium doctrinæ vel ingenii laude Virorum,
ſiæ 1712. Cujus verum nomen eſt, Jol
ctor Roſcius, vel Joh. Vincentius de R
Philologus, Philoſophus, Hiſtoricus, Po
Orator tantus, ut, una cum Ciceronis di
facultate, omnes Muſas & Gratias in ejus p
immigraſſe cenſeri qveat. Unde & ad Pi
thecam eruditorum adornandam per erat
neus. In qvam eorum inferre imagines
tus eſt, qvi, ſe vivo, fato functi ſunt, ne
rum omnium, ſed qvi vel amicitia eiden
cti fuerunt, vel fama noti. Atqve horum
vitæ ſcribere ingreſſus eſt (p. 543.) Hiſto
nec, qvæ in iis eluxere, virtutum texere el
ſed morum characteres, ex qvibus qvaſi
lineamentis pateat, qvo qvisqve fuerit i
nio, & qvibus virtutibus ac vitiis ſe ab
diſtinxerit, qvod non cuivis datum. Et
difficile eſt, ſi non difficilius, ac vultum
cujus ita coloribus exſcribere, ut viventi &
ranti exacte reſpondeat. Et declarat re

orem lectoribus non vendidiſſe fumos, & verbis eosdem in fraudem induxiſſe. Optienim eſt & ſagaciſſimus characterum in Vieratis obſervator. Verum ex CCLXXV. tis, qvos deſignatos in hac Pinacotheca icis, vix tringinta ſunt, qvi nomen ha- in orbe literario. Nec alii in eam ſunt ſſi, qvam qvi Italorum ſanguine ſunt cre- & Pontificiorum Sacris addicti. Iiqve ſine rdine, & diſtributione, & ſelectu, prout ſe erunt, ſunt collocati. Nec prorſus nulla in inibus propriis exprimendis admiſſa in- m culpa. Siqvidem p. 369. Saturninus Si- ius dicitur, qvi Maturinus Simonius ſuo ine appellatur.

CCIV.

Leonis Allatii Apes Urbanæ, ſive de Viris illuſtr-us, qvi A. C. 1630 - 1632. *Romæ adfuerunt. dit Joh. Imperialis Muſeum Hiſtoricum*, Ham- gi 1711. Ubi in Allatii apibus una cum ptoribus ſexcenta ſcripta indicantur, qvæ Germania parum ſunt cognita; Qvo nomi- idem merito & agimus & habemus gratias; edita ab ineditis non ſatis ſunt diſtincta; Ni- adſtricta etiam de iis memoria prodita; Et m opus tumultuarium videtur, ab Allatio n ob cauſam tantummodo in chartam con- um, ut infirmitati memoriæ couſuleret. De . autem imperialis Muſeo vide ſupra in qvar. N. 23.

CCV.

Les hommes Illuſtres qvi ont parut en Fr *pendant le XVII. Siecle par Mr. Perrault, Tom* *& II.* Paris 1701. Plurimi fuerunt doctrinæ ingenii laude illuſtres Viri, qvi Seculo XV Galliam nobilitarunt. Atqve horum Elogia duobus Tomis mira dexteritate comp xus eſt Carolus Perraltius. Atqve hoc i omnium eruditorum ſtudia ad ſe conciliavit, p ter Jeſuitarum. Hi enim Antonii Arnaldi Blaſii Paſchalis præconiis offenſi, non ceſſan ſumma imis, cœlumqve terra miſcere, donec Duumviri ex hac orcheſtra deturbati fueri Sed non univerſalis tamen fuit hic Oſtracism Nam licet ex editionibus qvibusdam exeſſe ju fuerint hæc nomina, qvod copioſe docet B lius in lexico p. 373. Mr. de Vigneul-Marv dans ſe melanges d'Hiſtoire & literature T. 2 24. In hac tamen extant, & ſede qvieta p fruuntur. Qvod neſcire Te Lector Benevo noluimus.

CCVI.

Memoires concernant les Vies & les ouvrages *pluſieurs modernes celebres dans la republiqve des l* *tres par Mr. Ancillon*, Amſterdam 1709. R nierus Leers illuſtris typographus Roterodame ſis, Lexico Bæliano Hiſtorico-Critico ſupplem tum ſubmiſſurus, precibus cum qvibusdam Anglia, Batavia, & Germania Viris eruditis e

ra ut Symbolas conferrent, & in iis erat etiam C. olus Ancillonius. Qvi valetudinis vitio impeditus, cum, qvæ ſuſceperat, ſtato tempore ad umbilicum perducere non poſſet, ea poſtea dedit Wettſtenio ſeorſim excudenda. Atqve hinc natus hic memoriarum faſciculus. Qvi XI. eruditorum non vitas qvidem continet, nec elogia, ſi Auctorem in Præfatione audias, ſed memorias, h. e. Collectanea ad vitas vel laudes eorum condendas idonea. Et qvia ex iisdem interdum fontibus ſua prata irrigavit Auctor, ex qvibus Carolus Perraltius, factum eſt, ut in qvibusdam ejus ſcrinia compilaſſe videri qveat, ubi maxime Perraltiana omnia ad verbum repetit. Qvod in Herbelotii deſcriptione deprehendes, ſi qvæ p. 134. 136. 137. leguntur cum iis, qvæ p. 154. 155. 156. de eodem habet Perraltius componas.

CCVII. CCVIII.

Adolphi Clarmundi Lebens-Beſchreibungen etlicher Haupt-gelehrter Männer, Pars I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. Wittenberg. ab A. C. 1703. uſqve ad A. C. 1710. 2. Volumina. Confictum hoc nomen eſt, & latere voluit ſub hac larva M. Joh. Chriſtoph Rüdiger, diſciplinæ Schurtzfleiſchianæ olim alumnus. Et Dresdæ poſtea juvenum qvorundam privatus Moderator. Homo impiger ſane, & laborioſus. Et earum rerum, qvæ ad humanitatem ſpectant amans. Qvi qvæ ex ore & ſchedis eruditorum, Schurtzfleiſchii qvam maxime, cui, ut oraculo, truibuebat plu-

rimum, collegerat, in lucem aſpectumqv
blicum producturus, has Biographias viro
in re literaria clariſſimorum edendas ſuſc
Atqve in iis multa omnino prodidit, non d
ta prorſus, nec ubivis obvia. Verum nec
comparata, ut nihil in iis jure deſiderari q
Dictio enim qvam, qvæſo, diſcolor! Gern
vocibus Latinis, Græcis, Gallicis, ita rel
ſa, ut, qvo idiomate uſus ſit Auctor, diffici
appareat. Diſpoſitio plane nulla. Et, qva
tæ clarorum Virorum dicuntur, a vitarum S
matismis tam procul abſunt, ut vix prima
dimenta ad vitas adumbrandas neceſſaria c
pareant, nedum ipſæ vitæ, & harum expoſi
nes Hiſtoricæ ſuis partibus & proprietatibus c
ſtantes. Sane perſonatus ille Caſpar Boniface
cujus Epiſtola Critica de vita & ſcriptis A
phi Clarmundi extat in Bibliotheca Halenſi P.
p. 363. ſeq. ſexcenta minutis verubus nota
& jugulanda eſſe docet. Nec pauca dam
H. A Groſchuffius in nova librorum rarior
collectione Faſciculo I. p. 89. not. (a) M
Gundlingium, Stubelium, Kleſkerum, Lili
thalium, Colerum, Struvium, Stollium, Kri
kium, alios. Qvi omnes Auctorem in cond
dis hiſce vitis ſæpius dormitaviſſe docent. Q
ille ita excuſat, in præfationibus his novem p
tibus præmiſſis, & ſpeciatim in ultima; (1.)
Bibliopolæ moroſitate cruda hæc & immat
typothetis tradere coactum Schediaſmata. (
Non Hiſtoriæ literariæ peritis ſcripſiſſe, ſed
titiam ſciſcitantibus. (3.) Imagines eruditor
ſe inſcio & invito eſſe appoſitas. Nec faili

...nent, qvasdam a ſculptore ex ingenio eſſe ...fictas.

CCIX.

Chriſt. Grundmanni Oſſa & cineres qvorundam ... ublica Orbis Europæi A. O. R. 1716. defuncto... um Francof. 1717. Vir doctus & diligens, & ... otitia rei literariæ ſubinde promovenda ... lare cogitans. Qvi miſcellaneis Lipſienſi... ... non pauca inſerenda dedit. Oſſaqve & ci... ...s qvorundam 1716. defunctorum hac urna ...aria recondidit. Et Germaniam literatam ... no agitavit. Sed mors præmatura omnes ... conatus A. C. 1718. die 6. Febr. diſturba... Tam vitrea eſt ſpes hominum, tam fragil..., tam lubrica.

CCX.

Chriſtian Leporin Nachricht von ſeinen Lebens-Beſchreibungen und was er in Hiſtoria literaria *zu ...ren gewillet* &c. 1720. (2.) *Th. Fritſchii conſilium de theſauro antiqvitatum Germanorum edendo.* C...m qvo conferenda Diſſertatio Epiſtolica G. S. ... h. e. Gottlieb Samuelis Treueri ad Thomam ...itſchium, Bibliopolam maxime inclytum, de ...eſauro antiqvitatum Germanicarum augendo ... promovendo, Helmſtadii 1720, cujus ſumma ...pita enumerantur in Annalibus Juliæ Seme... ...i 1. §. 29. p. 92. ſeq. (3.) *J. P. Ludewig ...eutſchlands Unheil aus Unwiſſenheit der Teutſchen ...iſtorie*, 1712. (4.) *Vorſchlag wie eine Biblio...eqve der Teutſchen Geſchicht-Bücher verfertiget*

werden ſolle, 1705. (5.) *Guilielmi Türck Inſtitutionibus Hiſtoriæ antiqvæ Diſſertatio. Tilemanni Stellæ Methodus, qvæ in chorographic Hiſtorica Germaniæ deſcriptione obſervabitur*, ſtochii 1546.

CCXI.

Das Leben der Gelehrten, ſo in Teutſch von Anfang des 1719. *Jahrs dieſes Zeitliche g gnet. Acht Theile*, Qvedlinburg 1719-17 Chriſtiano Grundmanno præmatura morte e vis ſublato, ſucceſſit Chriſtianus Polycarpus porinus vitas eruditorum Germanorum cc cturus, qvi poſt initium A. C. 1719. lucis uſu amiſerunt. Nec male ſucceſſit initio hoc ne tium. Siqvidem ab A. C. 1719. usqve ad 17 *octo partes* prodierunt cum IV. Indicibus, qvi LXXIV. eruditorum vitæ comprehendunt non indignæ, qvæ perluſtrentur. Sed abrupt poſtea eſt Opus, & axioma Pauli 1 Cor. X 9. novo exemplo confirmatum, γινωσκομεν ἐκ μέρους.

CCXII. CCXIII.

Gabriel Wilhelm Goetten das itzlebende geler te Europa, *Pars I.* Braunſchweig 1735. *Pars* Ibidem. 1736. *Pars III.* Zelle 1737. 3. Volumina. V varia doctrina præclare exornatus, ingenio lici & judicio præditus, & molli orationis d cedine commemorabilis, ſolers etiam & ind ſtrius, & extra dilationes poſitus. Aliud ini tutum habet qvam Grundmannus, & Leporin

N

No enim mortuos ſectatur, ſed vivos. Nec eorur qvi à corporis vinculis avolarunt, colligit me oriam, ſed qvi ſuperſunt adhuc & veſcuntur ura. In qvo negotio non invita uſus eſt Mi erva. Siqvidem complura eidem ſunt ſuppe tata ab Auctoribus ipſis, qvorum res agitur. Cc probata etiam qvæ edidit plurimorum calcul . Et Tomi duo priores ex voto venundati, lic volitaverunt per orbem eruditum, eundemqv fama impleverunt. Ac licet poſtea, mortu Bibliopola, qvi impenſas fecit, & Auctore Hi eſia Cellas evocato, intercellerit pauſula, ce ibit tamen illa credimus proxime ſeqventi te pore, & redintegrabit Auctor intermiſſam te m, ac navitate ſua id compenſabit, qvod nc ſua, ſed fati culpa neglectum eſt. Qvod ut iciat, vires corporis & animi ſufficientes, pr inſigni, qvo eundem proſeqvimur adfectu, q m ſtudioſe poſſumus eidem apprecamur.

CCXIV.

Ephraim Prætorii *Athenæ Gedanenſes*, Lipſiæ 1 13. Opuſculum qvo nihil in hoc argumento eſt pı clarius. Utinam omnes Scholæ ejusmodi h erent Scholiaſtas. Utinam omnes Scholiaſt ſcirent qvid ſit id, paucis dicere multa. S ıe eſt hæc Hiſtoria literaria Gedanenſis in nuce.

CCXV.

Dan. Frid. Pönmann Lebens-Beſchreibung etli er vortreflicher gelehrter Männer, Wittenb. 1714.

De qvibus præcipitantius M. P. Hunold in *curieu-ſer Nachricht von* Journalen p. 31. *Poenmans Le-bens-Beſchreibungen ſind von keiner ſonderlichen eru-dition, und ſcheinet, der Auctor dieſelbe aus dene-Leich-Predigten zuſammen geſchrieben zu habe.* Finge enim de qvibusdam hoc aſſeverari poſſe v. g. Samuelis Strykii Num. V. p. 66. ſeq. Sa-ne Heinrici Basnagii, Joh. Wowery, Fran-ciſci Vavaſſoris, Petri Bælii, Barthol. Herbe-lotii, Jobi Ludolfi, &c. aliorumqve qvorun-dam vitæ, eruditionis apparatu non carent. Ne-ejus ſunt metalli, qvalis eſſe ſolent, qvæ concio-nibus funebribus ſurrogantur. Aliunde tame-acceptas eſſe non abnuimus. Vita enim Joh. Ludolfi Num. XVI. p. 145. ſeq. eſt e Chriſtian-Junckeri Commentario Biographico, qvi A. C. 1715. de hoc Polyhiſtore eſt editus. Vita Joh. Wowerii Num. IV. p. 24. ſeq. tota eſt noſtra excerpta e Schediasmate Critico, cui titulus *Verſuch einer* Critiqve *über das* Dictionaire Hiſto-riqve & Critiqve *des* Mr. Bayle. Et ſic de aliis. Atqve hinc factum, ut in hoc Hiſtorico cam-po ne unicus qvidem teſtis productus appareat. Et nulla prorſus in Commentationibus ipſis ſ-ſimilitudo. Nullus etiam ſtudiorum & doctrin-ſelectus, ſtatim itidem cum prima parte rivu-hic occluſus eſt, qvaſi jam ſatis prata bibiſſen-cum in præfatione ſingulis ſemeſtribus nova-partem daturum ſe promiſiſſet Auctor. (2. *Conradi Geſneri Leben und Schrifften*, Leipzig 171

CCXVI.

Chriſt. Feuſtelius de eruditorum Germanorum *itis contra Rolandum Mareſium*, Lipſiæ 1707. Cui viro non defuit Polyhiſtoria, ſed Polyhiſtoriæ defuit Vir, qvi ea recte potuiſſet uti. Et tantum abeſt ut Germanos injuſte periergiæ vitio accuſatos a Mareſio oſtenderit, ut potius e hac labe graviter infectum eſſe hoc Schediasmate reddiderit manifeſtum.

CCXVII. CCXVIII. CCXIX.

Joh. Alb. Fabricii memoriarum Hamburgenſium Volumen primum, Hamburgi 1710. *Secundum*, Ibidem eodem. *Tertium*, Ibidem 1711. &c. Septem Volumina. Qvibus carere nemo poteſt qvi Hiſtoriæ Hamburgenſis civilis, Eccleſiaſticæ, & literariæ ſcientiam accurate complecti cupit. Et immortales Auctori agendæ ſunt gratiæ, qvi convehendis tot monumentis tantam operam impendit, qvæ tam rara inventu ſunt, & ad illuſtrandas res Hamburgenſes tam neceſſaria, ut ſine iisdem vix lucem ullam ſuſtinere qveant.

CCXX.

Friderici Caſp. Hagen Memoriæ Philoſophorum, Oratorum, Poëtarum, Hiſtoricorum, Philologorum, Baru-

Baruthi 1710. Egregia collectio, cui nihil dee niſi continuatio.

CCXXI. CCXXII.

Vitæ eruditiſſimorum in re literaria virorum monumentis rariſſimis & exqviſitiſſimis collectæ a M Chriſtian Henrici, Francof. & Lipſiæ 1713. Du Volumina. Ecce! conficta dolo mendacia! M Reinhaldus Heinricus Rollius memorias Philo ſophorum, Oratorum, Poëtarum, Hiſtorico rum, & Philologicorum ediderat Roſtochii & Li ſiæ 1710. Qvæ cum emtores tot non reperi ſent, qvot Bibliopola lucri percupidus exopta bat, hic moræ diuturnioris impatiens, reſect priore titulo, & ad purgamenta Parnaſſi damn to, alium ſubſtituit, & qvaſi novum opus eſſe cum hac inſcriptione in publicum prodire juſſi *Vitæ eruditiſſimorum in re literaria virorum* &c.

O dira inviſæ ſpectacula turpia fraudis!

CCXXIII.

Martini Zeilleri Hiſtorici, Chronologi, & Ge graphi celebres &c. Ulmæ 1652. Qvi judicium f rente D. G. Morhofio L. 1. Polyhiſt. C. 18. p. 22 J. G. Voſſium diligenter exſcripſit (de Hiſtor cis Latinis & Græcis) & ſecundum Alphabe ordinem Auctores diſpoſuit, & aliqva de rece tioribus Hiſtoricis addidit. Nam licet interdu nomen Voſſii intexuerit huic telæ, ſæpius t men idipſum ſilentio præteriit, idqve iis etia

ii locis ubi vel pleraqve, vel omnia, & ipſa e um verba ab eo mutuo accepit.

CCXXIV.

P. J. Marpergers Erſtes hundert gelehrter Kauff-l te, Dresden ſine anno. Cujus cellæ vinum r n conſpirat ſatis cum ſuſpenſa hedera. Plures e im in hac Centuria ſunt mercatores non eru-c i, plures eruditi non mercatores. Et qvi p. :/. ſeq. legitur Scriptorum Becherianorum Ca-t ogus, totus eſt ex Commentatione noſtra, c am A. C. 1706. Opuſculo Becheriano, qvod *rriſche Weiſsheit* inſcribitur, de vita & ſcriptis l cheri, præmiſimus.

CCXXV.

Urban Gottfr. Buchers Muſter eines nützlich lehrten in der Perſon Hrn. Dr. Joh. Joachim Be-ers, Nürnberg 1722. Annus erat poſt ;*ιςογονιαν* 1706. qvo nos opuſculi Becheriani, vod inſcribitur *närriſche Weiſsheit* &c. novam litionem accurantes, commentationem de vi- & ſcriptis Auctoris, præfationis loco præmi-nus. Qva non parum adjutus eſt P. J. Mar-ergerus *im erſten Hundert der gelehrten Kaufleute* um. VII. p. 7. licet noſtri mentionem nullam cerit. Sed Bucherum eandem vidiſſe non pu-imus. Sane commentationis noſtræ in hoc ıeletemate nulla deprehendimus veſtigia, qvod ıagna cum delectatione perluſtravimus, ob lu-ulenta, qvæ in eo occurrunt nominis Beche-riani

riani indicia. Nemo enim ſcripta Becheri di
gentiore manu verſavit. Nemo virtutes ej
& merita exqviſitius perveſtigavit. Nemo n
nes, qvos paſſus eſt, candidius deſcripſit. C
cultos enim Reipublicæ literariæ & civilis m
bos acute perſpexit Becherus. Remedia etia
non inepta ſuppeditavit, qvibus ſanari poſſe
Sed medicus infelix, ſemetipſum curare n
potuit, nedum alios, & integras respublic
Qvod præclare obſervat Bucherus in hac co
mentatiuncula, in qva ſcripta Becheri ordi
Syſtematico recenſens, docet, qvam laudan
ejus ſint conſilia, & qvam juſte ejus nom
memoriam mereatur ſempiternam.

CCXXVI.

Bericht von Joh. Locke Leben und Schrift aus dem Frantzoiſchen Joh. Clerici überſetzet v Friderich Gladov, Halle 1720. Proſtat & a verſio Biographiæ Lockianæ a Joh. Clerico G lice conſcriptæ primum, & Tomo VI. Bibli thecæ ſelectæ inſertæ, qvæ ab Auctore Anon mo Tr. Lockiano de educatione puerorum 171 Hannoveræ excuſo præmiſſa eſt. Sed hæc G dovii translatio potior nobis videtur, qvam la, qvia exactius cum exemplari authenti conſpirat, & ſcholiis qvibusdam eſt illuſtrat & porismatis nonnullis, velut ſtellulis, diſti cta & exornata.

CCXXVII.

Das Leben Petri *Bayle frantzoiſch beſchrieben v Hrn. Maizeaux*, *und ins Teutſche übertragen v J. P. Kohl*, Hamburg 1731. Qvæ in hoc n tro ſermone inſcripta eſt; *Lebens-Beſchrei-b g des Mr. Bayle*, ea, ſi ex indole eidem im-p iendum eſſe vocabulum, potius *Lobes-Be-ſ eibung des Mr. Bayle*, eſſet appellenda. Tan-t n enim abeſt, ut, qvam in Præfatione, de graphiis recte condendis legem dedit Vir ctiſſ. J. P. Kohlius, in hac obſervaverit Dnus izeaux, ut potius qvam longiſſime ab ea diſ-ſerit, Bayliumqve ab ea parte tantum deli-arit, qva valet, & qvaſi celer eſt pedibus, n autem ab ea, qua claudicat. Omnia ejus rtenta Theologica, & Philoſophica, ab A. C. 81. usqve ad A. C. 1706. ſparſa, vel ſicco de præteriens, vel extremis tantummodo di-tis contrectans. Qvod in oratoribus tole-ri qvidem poteſt, ſed in Hiſtoricis non item. gregia tamen hæc eſt Commentatio, & digna æ accurate lectitetur, tum ob formam dictio-s facilem, dulcem, nitidam, & ſingulari orſûs elegantia & judicio contextam, tum Baylianorum omnium Operum Hiſtoriam, væ tam exacta, ordinata, & copioſa eſt, ut hil extet in hoc argumento exqviſitius.

CCXXVIII.

Leben Petri *Lambecii*, Hamburg 1724. De va Biographia J. P. Kohl in Præfat. vitæ P. Bæ-

lii

lii, *von beſondern Teutſchen Original-Lebens-ſchreibungen, wird man auſſer dem Leben des* I*ſers Leopoldi, des* Lucæ Holſteinii, Petri La-becii, *und etlicher anderer, ſehr wenig Lob-ver-nende antreffen.* Et digna eſt omnino hæc I graphia Lambeciana cui laus & præconium pertiatur. 1.) Qvia ex monumentis opti magna induſtria eſt collecta. 2.) Qvia orc concinno digeſta. 3.) Qvia rebus plurimis ctu digniſſimis, ad Hiſtoriam Lambecii, & li rariam univerſam attinentibus, eſt exornata. qvod offendiculo fortaſſis nonnullis qveat, eſt 1.) Orationis difformitas, qva l na Germanicis ita permiſta ſunt, ut, qvi u usqve linguæ peritus non ſit, ſtudium in h commentatione legenda inutiliter conſumat. Præteritio rerum qvarundam ſingularium, q rum notitiam lector curioſus præ cæteris hal re geſtiat. v. g. §. 23. p. 31. Qvam ob c ſam Lambecius uxorem deſerendam putaver 3.) Tota proſopographia externa & inter neglecta, & cum ea virtutes qvibus præ cæ ris eluxit, & vitia qvibus fuit infectus. Qva ti enim emolumenti ſit, & vitia magnorum Republica civili & literaria virorum in tabul referri, præclare docet Mr. Vigneul-Marvi dans ſes melanges d'Hiſtoire & literature Vol. p. 55.

CCXXIX.

Leben des gelehrten Lucæ Holſtenii, Hambu 1723. Qvæ Biographia eundem cum prio

hab

Auctorem, eundemqve dictionis colorem,
idem rerum ordinem. Ex monumentis
optimis eſt conqviſita. Multaqve indu-
oncinnata. Et Hiſtoriæ literariæ univerſæ
undæ accommodata. In vita enarranda
enii, & ſcriptis ejusdem perfectis & affe-
cupata, & iis rebus omnibus, qvæ huic
iento cognata ſunt. Lectu ſuavior, ſi ora-
in ita eſſet diverſicolor. Et ſi umbra
ſſet immiſta, & una cum virtutibus labe-
um Holſtenii etiam facta mentio. Tace-
antiqvitates Eccleſiæ Orientalis p. 61. alla-
ſcriptis Holſtenii inſertas. Qvæ non ma-
ſcripta Holſtenii ſpectant, qvam ad ſcripta
ngeri, & Buxtorfii. Unicum enim in iis
tantummodo Epiſtolium ad Joh. Morinum,
id de antiqvitatibus Eccleſiæ Orientalis
qvidem habet. Earumqve præter editio-
Londinenſem, extat & Lipſienſis 1683. in
is edita.

CCXXX. CCXXXI.

*Jacobi Burckhardi Commentarius de Ulrichi
ni Vita*, Wolffenbutteli 1712. *Pars Prima.*
poſterior, Ibidem, eodem. Duo Volumina.
um ſane ſtudii in ſcribendis hiſce, multum
ris & pulveris devoravit Auctor. Etenim qvam
oſum eſt tot monumenta edita & inedita, in
othecis publicis privatisqve, velut in ab-
s cavernis, recondita conqvirere, conqvi-
perluſtrare, perluſtrata excerpere, & ex-
ta ita digerere, ut corporis Hiſtorici for-

mam nanciſcantur, & fata Hutteni, ejusqve m
rita Eccleſiaſtica & literaria, ordine Chronol
gico delineata, eorum oculis objiciant, qvi reru
Eccleſiaſticarum & literariarum cognitione del
ctantur. Eqvidem & lectori, & ſibi, & arg
mento conſuluiſſe Auctorem rectius putam
ſi in certa Opus diſtribuiſſet capita, & capiti c
qve præſcripſiſſet argumentum, vel in margi
tantum idipſum notaſſet; Suis etiam verbis H
ſtoriam narraſſet, & qvæ intexta ſubinde ſunt
ſcriptis Hutteni teſtimonia, ceu Scholia, i
dem ſubjeciſſet; Tum enim dilucidiora fuiſſe
omnia, & jucundiora lectu; Sed non eade
omnibus ſunt bona mala, honeſta turpia, fo
moſa deformia. Et facile ſatietatem declina
poterit lector, ſi, qvæ in utroqve Tomo
Hutteno in indicem conjecta ſunt, luſtrave
prius, qvam in Commentarium ipſum ſe imm
tat. Tum enim qvaſi filum Ariadneum habe
in hac ſylva, cujus ope adjutus felicius in ea v
ſabitur.

CCXXXII.

Chriſtiani Junckeri Commentarius de Vita ſc
ptisqve ac meritis Jobi Ludolfi, Lipſiæ 1710.
qvo caſtam agnoſcas & cultam & dilucidam
ctionem. Et oeconomiam tempori oportu
accommodatam. Et res de Viris eruditis, li
guis exoticis, codicibus impreſſis & MSCt
Bibliothecis publicis & privatis, aliisqve reb
literariis notatu digniſſimis. Nec qvicqvam i
de effluit dedecoris, qvod p. 156. lingua
Copt

ꝑpticam & Cuficam confundit Auctor, judice Georgio Jacobo Kehr in Monarchiæ Aſiati-Saracenicæ ſtatu §. 4. p. 2. in notis. Non im illa confuſio extra omnem dubitationis eam eſt poſita, nec probatum, Junckerum l. c. r linguam Cuficam notaſſe id, qvod Kehrius telligit, Arabicam a Coptica diverſam. Sane an. Frid. Bonmmanno ita probata eſt hæc Bio-aphia, ut eam in vitis Virorum e qvavis facul-te clariſſimorum Num. XVI p. 143. ſeq. to-m ſuam fecerit, parum ſolicitus, an invito Au-ore id factum fuerit, an minus.

CCXXXIII.

Franciſci Petrarchæ vita ac teſtamentum &c. udolſtadii 1711. Apparatus ad Biographiam etrarchæ concinnandam non ſufficiens qvidem, erutilis tamen. Qvem virum Doctiſſ. Joh. Henr. Ackerum emendaſſe, & notis ſingulari-us auxiſſe vix perſvadere nobis potuiſſemus, iſi ipſemet hoc in titulo eſſet profeſſus. Sane ajora meruiſſet hic Heros, & ſparſa, qvæ de jus fatis in manus Ackeri inciderunt fragmenta;

Non omnes arbuſta juvant humilesqve
myricæ.

Atqve ex ſolis Epiſtolis Petrarchæ qvanta lux nfundi potuiſſet hiſce ſchedis!

CCXXXIV.

Georgii Frantzkii vita & fata deſcripta a J. Ackero, Lipſiæ 1714. Ad hujus viri famam luſtrandam plus diligentiæ adhibuit Acker qvam ad Petrarchæ memoriam renovand Adeoqve & plus laudis eadem conſecutus eſt

CCXXXV.

La Vie de Mr. Boileau Deſpreaux par Mr. Maizeaux, Amſterdam 1712. Non min dexteritate, ſedulitate, & ubertate vitam Bo vii deſcripſit Maizæus, qvam Haleſii, Chilli worthii, Mezeræi, Petri Bælii, & Caroli Saint Evremont. Nam licet toto cœlo di fuerint hi Muſarum filii, Maizæo Londin Anglia, Boilavio autem Pariſiis in Gallia mor te, tam accurata tamen narratione fata Bo vii tradidit Maizæus, atqve ſi cum eodem iisdem trabibus habitaſſet. Omnia enim arcana perſpecta habuit. Omnia ſcripta pe ptavit. Omnes editiones eorum inſpexit, & ter ſe compoſuit, & qvid in qvavis vel com tatum vel reciſum, vel additum ſit, accu notavit. Nec cauſas, qvare unumqvodqve ctum ſit, ignoravit. Et qvid editum non ſit, qvare, exploratum habuit. Atqve hæc om ordine Chronologico, ea dictionis ſvavitate dulcedine expoſuit Maizæus, ut, an delec magis, an proſit, pendeat animus inter legend Eadem tamen labecula ſe infeciſſe videtur, c

Auc

Ai tor Diarii Trevoltienſis, de qvo ſcribit p. 2(. qvod muneris Hiſtorici partium ſtudii expe is oblitus, perſonam cenſoris publici ſibi im oſuerit, & velut inimicum Boilavii manifeſti h ſe geſſerit. Æqve enim perſonam amici aſ mſit in hac Biographia Maizæus, ac Jeſuita T voltienſis perſonam inimici. Siqvidem oi nia Boilavii laudibus extollit dicta, facta, ſc pta. Omnibus adverſariis ejus ſcribit dicam, o niaqve ea ratione diſponit ac conſtituit, ut A ologiam Boilavii ſcripſiſſe exiſtimare qveas, n a vitam, Accedunt excurſiones freqventes & copioſæ. Et excerpta ex Boilavio tam creb a & vaſta, ut in hac Diatribe omnia ejus ſcri p in compendium mittere voluiſſe videri qveat.

CCXXXVI.

Abrege de l'Hiſtoire des Sçavans Anciens & odernes, Paris 1708. Inflatius Auctor in prætione ſe efferre, & criſtas altius erigere vide r, qvam decet. Dum ſe in hoc Compendio iſtoriæ literariæ ſpecimen daturum promittit a emine adhuc tentatum; Interim conatur in o aliqvid, qvod oppido paucis in mentem ve it, *Hiſtoriam* ſcilicet *eruditorum characteriſticam.* Qvem in finem non ea tantum in unum condu it, qvæ notatu de qvovis erudito digna ſunt; ed & ea cummaxime, qvibus, velut notis haracteriſticis, ſe ab aliis ſui ſimilibus diſtin it, teſtibus ut plurimum non cottidianis uſus, d ea qvæ prodit confirmanda. Plura tamen a inſcriptione promittit, qvam in ſcripto præ-

 ſtat.

ſtat. In qvo vix qvinqvaginta eruditorum i
choatas videas deſcriptiones, vel potius deſc i
ptionum abruptarum lineas. Tantum abeſt
integras Hiſtorias in compendium redactas d
prehendas. Teſtes etiam complures junior
ſunt, qvam ut iis vel addere fidem vel deme
qveant, qvæ proferuntur. Nec raro accidi
ut Auctor characteris ſui Hiſtorici oblitus, Ph
loſophi perſonam induat, &, ubi res geſtas d
beat exponere, lectori invito & reluctanti ol
trudat diſputationes Scholaſticas.

CCXXXVII.

Nicolai Claudii Fabricii de Peireſc Vita per P
trum Gaſſendum, Qvedlinburgi 1706. Faller
ſi Biographiam tantummodo hoc Opere cont
neri exiſtimas. Et toto cœlo erras, ſi Biogr
phiam talem eſſe arbitraris, qvalis plerumqv
eſſe ſolet; Hiſtoria literaria eſt Semiſecularis a
A. C. 1580. usqve ad A. C. 1637. & Opu
Polyhiſtoricum de viris eruditis, Scriptis edit
& ineditis, ſingularibus artis & naturæ, & ali
ſexcentis, arcanis & non arcanis, qvæ hoc tem
poris articulo in Republica literaria Europæa ol
tigerunt. Vir enim omnium ſcientiarum & a
tium laude præſtantiſſimus erat Gaſſendus, i
intimam familiaritatem Peireſcii admiſſus, om
niumqve arcanorum conſcius. In Bibliothec
ejus, & Cimeliotheca diu verſatus. Polyhiſto
riarum Peireſcianarum cottidianus teſtis. Atqv
hinc ad Hiſtoriam hanc ſcribendam magis nem
aptus. Siqvidem & illud artis eſt, artificis H

am artificioſe ſcribere. Et res eruditas eru-
di exponere. Dictio non ſvavis, qvidem gra-
vi amen, & larga, & æqvabilis, & perſpi-
cu & fluida, & non ſine curſu, veniens. Et
ha etiam res ſuam habet gratiam, & eſt decor
pr rius orationis cum gravitate lapſæ. Oeco-
nc ia plane incedit ad ductum temporis. At-
q hinc mira rerum in uno folio enarratarum
va etas, & diſparilis ratio. Sed qvæ toties le-
ct is aviditatem acuit, qvoties ſe nova ſcena
pa dit. Peireſcius jam inde usqve a puero eo
in etu ferebatur ad literas, qvo ex millibus vix
u is ad easdem ducitur. Iis etiam ſubſidiis
n iræ & fortunæ inſtructus erat, ut obſtacu-
la mnia facili negotio potuerit ſuperare. Ita-
li n omnem, & Brittanniam, & Bataviam, &
G liam, ſtudioſe erat perſcrutatus. Et ab iis,
q in Europa & extra eam iſthoc tempore con-
ſ cua erant eruditione, in familiaritatem & com-
n rcium literarium admiſſus, libris etiam im-
p ſſis & MSCtis, & cimeliis naturæ & artis,
a irante undiqvaqve fortuna, & favente Miner-
v armatus, ut cui tot opes literariæ continge-
r it vix reperiretur in doctorum virorum civi-
t e. Atqve hinc ille rerum optimarum, & ſe-
lectiſſimarum, & rariſſimarum cumulus, qvi in
h c commentario, velut in Amaltheæ cornu,
ntinetur:

1.) De literis antiqviſſimis Atticis 311. Latinis 165. Latino barbaris 221. notis Arithmeticis 308.

2.) De lingua Coptica 283. Gallica, & Bri-tannica 94. Vocibus Thuſcis 312.

3.) De nominibus propriis Imperatorum, Urſino, Goltzio, Strada adulteratis 88.

4.) De numis Ebraicis 97. Gallicis 90, 124. 153. Romanis 126. Commodi 102, Johannis, qvi Theodoſii ac Placidii Vale-niani arripuit Imperium 103. Hadriani aliorum 278. Græcis 241. 257. Ægyp 209. Majoribus Mnemonicis (Medaill 102. Solidis 105.

5.) De Gemmis 90. 95. 114. 188. 2 210. 278.

6.) De annulis 243. Sigillis 92. ſeq.

7.) De ponderibus antiqvorum & menſ 213, 269. 277.

8.) De monumentis antiqvis Babylonicis Arundelianis 239. Adriani 240. Regio

9.) De antiqvitatibus Ægyptiacis 257. M-miis 257. Tripodibus 257. Lectiſten antiqvo 222. Templis 199.

10.) De Iconibus eruditorum 212. Reg Gallicorum 108.

11.) De Viris eruditis in Italia 119. 168. Bri-tannia 91. Batavia 101. Aliis 89. 168. 169.

12.) De Scriptis Sirmondi 131. Taxilli Lorini 222. Saxii 222. Bertii 233. Alciati Seldeni 239. 167. Aldrovandi 61. Spe-manni 221. Gruteri 225. Donii 225. G

ii 99. 193. Qverengi 193. Duchesnii 177. Cluſii 98. Scaligeri 94. Kircheri 279. Bergeri 200. Mauſſaci 185. Fronto-Ducæi 177. Noſtradami 159. &c.

1) De Diplomatis 173.

2.) De inſcriptionibus latinis 165. ſeq. 240. 271. de iis qvæ apud Gruterum non extant 221. Columnæ roſtratæ 210. ſeq.

3) De Bibliothecis Copticis 284. Abyſſinicis 284. Sanct-Victoriana 89.

4) De Cimeliarchis 90. 99. 213.

7.) De MSCtis Copticis 276. 284. Samaritanis 119. 237. 271. Arabicis 279. 281. 262. 316. 328. Græcis 177. 347. Eroticis 185. Themiſtii 188. Syncelli 199. Juvenci Cælii Callani Dalmatæ 93 Procopii 200. MSCtis tacticis 200. Geographicis 200. 228. Conſtantini Porphyrogennetæ 227. Gallicis 236. Platonicis & Ariſtotelicis 259. Aſtronomicis 280. Polybii 309. ſeq. Mathematicis 332. Libanii 346. Joſephi, Syncelli &c. 329. Africani 200.

8.) De Hiſtoria Galliæ 110. 159. Nautica 182.

9.) De Genealogia regum Galliæ 143. 172. 236. 271. Genuenſium 283. Scaligeri 98.

10.) De Heraldicis 271.

11.) De Philologicis 226.

12.) De Aſtronomicis, ſpeciatim de concurſu trium ſuperiorum Planetarum 84. Nova ſtella 48. 122. Ecclipſibus 148. 233. Stella

ſublunari 152. Comete 179. Stellarum n
minibus 231. Mercurio in ſole 265. Diſtai
tia & magnitudine corporum cœleſtiu
269. Tabulis Aſtronomicis 280. Marte 3c
Phaſibus Lunæ 316.

23.) De Aſtrologicis 16. 134. 181.

24.) De Geographicis 133. Tabula Galli
Chronographica 184. De Geographia emen
danda 181. ſeq. 233. ſeq.

25.) De Botanicis, ſpeciatim de myrto {
Fungo Coralloeide 86. Plantis lapideſcent
bus 250. Indicis 98.

26.) De Phyſicis rebus variis 113. 116. 304. 34
Speciatim de Thermis 108 Avibus mira
dis 150. Claritate nocturna ſeptentrional
Nordſchein, 190. Nive ſexangula 201. Or
gine fontium 202. Corallis 213. Terræ mo
tibus 230. Animalibus πολυκεφαλοις 235
Pareliis 242. Generatione lapidum 250. La
pidibus figuratis 250. Gigantibus 250. 26
153. Elephantis 262. Balæna 295. Canal
bus ſubterraneis 285. Montibus ignivom
285. 286. Natura lucis 329. Cane ſaga
358. Cane fideli 141. Ligno foſſili 342. Plu
via ſangvinea 119. Oſſibus mirandis 113. 15
Lapide natante 313. Teſtudine magna 11
Capellis auribus promiſſis 220. Chama
leonte 343. ſeq.

27.) De novis inventis, ſpeciatim de curr
velociſſimo 99. Teleſcopio 136. Freto Ma
gellanico 182. Opticis 200. Origine Po
ſtarur

ſtarum 217. Anatomicis 234. 298. Natante Globulo 313.

28.) Juridicis antiqvitatibus 106.

29.) Medicis rebus, v. g. de peponibus in febre 121. De truttis in febre lapillis ex articulis pedum extractis 218.

30.) De inſomniis 132.

31.) De Magicis 18. 142.

32.) De obſervationibus teleſcopicis 361.

De his & aliis ſexcentis erudite diſſerit in vi[ta] Peireſciana Gaſſendus. Nec obſcure ſignifi[c]at interdum, nimis credulos eſſe, qvi putent, [fi]eri qvicqvam in hoc mundi theatro, qvod ordi[n]em naturæ excedat. Ipſe tamen ſubinde qvæ[d]am refert, qvæ credulitatem ſapere videntur [v].g. hominem fuiſſe eo tempore in Perſide jam [ja]m natum qvadringentos annos p. 332. Item [P]eireſcium in microſcopio concluſiſſe pedicu[l]um ac pulicem, ac obſervaſſe pediculum lu[c]ta inſtituta ſic commotum fuiſſe, ut ſanguis [a] capite in caudam, itu redituqve continenti [d]iſtraheretur p. 361. Veritatis etiam imagi[n]em nullam habet, qvod p. 97. de Scaligero [n]arrat. Ut nihil dicamus de hac editione Li[b]ri, qvæ mendis typographicis ita conſpurca[t]a eſt, ut tota ſordeat. Et de ſubjuncto re[r]um indice, qvi a dormitante confectus videtur, [u]sqve adeo rebus optimis & ſelectiſſimis deſtituitur.

CCXXXVIII.

CCXXXVIII.

Joh. Clerici Vita & Opera ad annum 171
amici ejus opuſculum, Amſtelodami 1711. Qv
qvi legerit, imaginem dictionis ipſius Clerici
intueri videbitur. Adeoqve rationes non ir
nes ducet, Auctorem hujus Biographiæ vel Cl
ricum eſſe ipſum, vel aliqvem ab eo doctri
excultum, & in communionem omnium arc
norum admiſſum. Oratio eſt mollis & unifo
mis, & dilucida, & ſine affectatione orna
Et qvæ in cœlaturis hiſce argenteis apponu
tur, mala ſunt aurea, & res ad illuſtrand
Hiſtoriam literariam peridoneæ. Vir en
multæ auctoritatis & exiſtimationis fuit Cle
cus ætate noſtra in republica literaria, qvi Op
ra plurima & ſpectatiſſima in lucem edidit:
bella literaria graviſſima geſſit, & ſua Polyg
phia, & Polyhiſtoria, & paradoxophilia, inge
etiam felicitate, & judicii acumine, & ani
ſolertia tantum famæ conſecutus eſt, ut om
um oculos in ſe converterit. Spatium eti
vitæ ſatis longum peregit. Et in ipſa ſenect
te uſum ſtudiorum non dimiſit. Unde ta
ſeges rerum, qvas nec ſcripſiſſe Auctorem p
niteret, nec lectorem oculis verſaſſe. Siq
dem varia & multiplici eruditione repletus e
Clericus. Plurimis operibus editis illuſt
Controverſiis non paucis inclytus, Theolo
cis, Philoſophicis, Philologicis, Hiſtori
Chronologicis &c. De qvibus omnibus lect
ri guſtum præbet, qvi hac Commentatione,
n

m… Clerici illuſtrandum ſuſcepit. Majorem p… ſum promeritus, ſi 1.) nomina eorum, cum q… bus acie contendit Clericus non tam ſtrenue d… imulaſſet, v. g. Petri Burmanni, Jacobi Pe-ri… nii &c. 2.) Eundem Epiſtolarum Theolo… icarum, qvæ ſub Liberii de S. Amore nomi… e prodierunt p. 26. Et vitæ Joh. Armand… Cardinalis Ducis Richelii p. 84. Auctorem eſſe n… diſſimulaſſet. 3.) Petro Bælio non tam grav… er obtrectaſſet p. 131. & 4.) de Hieronymo p. 1… 8. non tam contemtim eſſet locutus.

CCXXXIX.

Ludovici Melchioris Fiſchlini Vitæ præcipuorum … *ncellariorum & Pro-Cancellariorum Ducatus Wirt… bergici*, Francofurti 1712. (2.) *J. A. Schmi…* *Commentarius de Vita & Scriptis Caſparis Sagitta… i*, Jenæ 1713. Ad vitam Sagittarii luculen… r & erudite deſcribendam nemo aptior fuit … hmidio, qvi ejus conſuetudine per 20. inte… os annos uſus (p. 95.) & MSCtorum omnium … eres inſtitutus, (p. 101.) ſtudiorumqve ejus … nnium, & officiorum maxime conſcius fuit; … ttamen non omnes ſchedas ad ſuas perveniſ… manus conqveritur. (p. 61.) Atqve inde … ctum procul dubio, ut non omnia ita accu… ate, ut voluit, exponere potuerit. Qvod enim … 62. ſcribit: *Compendium Hiſtoriæ Saxonicæ*, … utu Sereniſſimi Bernardi Ducis Meinungenſis … onfeciſſe Sagittarium, filiorum juventutis Prin… ipum ſtudiis inſerviturum; Et id qvidem ne… cire ſe ob qvæ fata publici juris nunqvam fa-

ctum

ctum eſſe; Hoc non præciſe, ſed reſtricte [illegible]cipiendum eſſe putamus. Eſt enim apud n[illegible] hoc Compendium Hiſtoriæ Saxonicæ, ſine c[illegible]pite & calce qvidem, impreſſum tamen, & A. C. 965. usqve ad A. C. 1675 filo contin[illegible] deductum, ſex plagulis in 12. conſtans, poſt in medio curſu interceptum, & ob cauſas arc[illegible]nas ad umbilicum proferri, inhibitum.

CCXL.

Octavii Ferrarii de Pantomimis & mimis Di[illegible]*ſertatio*, Wolffenbuteli 1714. De qvo arg[illegible]mento nihil extat nervoſius, eruditius, nitidiu[illegible] (2.) *Res Præceptorum Neo-Brandenburgenſium d*[illegible]*ſcriptæ a M. C. G. R.* Neo-Brandenb. 1714. A[illegible]ctor eſt M. Caſpar Gottſchling Rector (75.) Qvi hoc ipſo qvod res Præceptorum Neo-Bra[illegible]denburgenſium deſcripſit, Hiſtoriam Schol[illegible]rum Godofredi Ludovici pleniorem reddidi[illegible] (Vide ſupra N. 126. 127. 128. in 8vo.) (3[illegible]) *G. Nic. Kriegk Commentarius de vita Juſti a Dran*[illegible]*feld*, Jenæ 1717. Ultra Semiſeculum de Pa[illegible]dagogio Göttingenſi bene meritus eſt Dransfe[illegible]dius. Prudentia didactica, & varietate doctr[illegible]næ, & ſcriptis diverſis nomen non ſperner[illegible]dum in civitate eruditorum conſecutus, a Vir[illegible] Doctiſſ. G. N. Kriegkio peculiari Commentari[illegible] ab oblivione vendicatus. Adeoqve dignus om[illegible]nino noſtra opinione, cujus nomen in Lexico [illegible] eruditorum adſciſceretur, e cujus editione pr[illegible]ma & ſecunda exulat.

CCLXI.

Vie de Mr. de Cartes, Pariſiis 1693. Auctor nu s opuſculi eſt Adrianus Baillet, Bibliothecæ La oignianæ, qvæ Pariſiis eo tempore fulgebat, Pr ectus. Hic enim compendium hoc Biograph Carteſianæ ex opere majore, Pariſiis 1691. du ous Tomis in 4to a ſe edito, excerptum, in pu icum prodire juſſit. Qvod laudatum a Carte Sectariis, ſed culpatum ab iis eſt, qvi ejus Pl oſophandi rationem cane pejus & angve dete ntur. Benjamin enim Brockhuyſenius A. C. 1700. in linguam Belgicam traduxit hoc Hiſt æ Carteſianæ corpuſculum. Sed Auctor des re xions d'un Academicien ſur la vie de Mr. des C tes Hagæ Comitis 1692. obelo notandum e timat, qvod inutilia multa & res nullius c matis comprehendat. Nec prætereundum h loco eſt qvod Mr. de Vigneul-Marville dans ſe Melanges d'Hiſtoire & de literature Vol. 2. p. 24. ſcribit: Qvod Bailletus (ecce ejus verb n LL. traducta) in vita Carteſii refert, fili qvandam habuiſſe hunc Philoſophum in Bat ia, nominatam *Francine*, Carteſianus qvid n Præceptoris amore plane peruſtus, ſignifi vit mihi, hanc fabulam ab inimicis Carteſii e confictam, occaſione machinæ automaticæ, q m multa induſtria ingenioſe conſtruxerit, ut a odictice demonſtraret, *bruta non habere animam*, ſed eſſe machinas tantum ad artis regul compoſitas, qvæ ſe moveant occaſione data corporibus qvæ ſunt extra eas, qvæ percuſſa motus

motus ſui particulam iiſdem communicent. Addebat hic Carteſii Hyperaſpiſtes, Carteſium hanc machinam tradidiſſe nautis, neſcio in qvem locum devehendam. Navarchum autem curioſitate impulſum, aperuiſſe ciſtam in qva occluſa fuerit, videntemqve hanc machinam ſe movere, & ita ſe gerere qva ſi eſſet animata, ſtupore perculſum exiſtimaſſe eſſe Opus diaboli, & ilico eandem in mare projeciſſe.

CCXLII.

Adolphi Clarmundi Lebens-Beſchreibung Conrad Samuel Schurtzfleiſchens, Dresden 1710. Qvi Clarmundus, cujus verum nomen eſt J C. Rudiger, Vir eſt navus & diligens, & ad Hiſtoriam Schurtzfleiſchii ſcribendam ſatis idoneus, ſi cætera fuiſſent paria. Diu enim multumqve hunc Polyhiſtorem audierat. Scripta ejus omnia diurna nocturnaqve manu verſaverat. Freqvens eidem per annos plurimos cum eo uſus fuerat. Nec ſpernenda prorſus ſunt, qvæ de ejus fatis, ſcriptis, & ſermonibus in literas retulit. Multa enim promit, qvæ ſempiternis fortaſſe tenebris conſepulta fuiſſent, ſi is non in lucem produxiſſet. Sed dictio, qva utitur, exanguis eſt, & maculoſa, & diſcolor. Et ſeries rerum ita perturbata, ut Auctor interdum in ſcribendo ſibimetipſi non ſatis conſtitiſſe videatur.

CCXLIII.

Hiſtoire de Mr. Bayle & des ſes ouvrages par
le la Monnoye, Amſterdam 1716. Calen-
m Carlatanum conſcripſerat Bælius, Carla
dulo Occitaniæ oriundus, in qvo, qvæ ſi-
cidiſſent memoratu digna conſignaverat.
qvam lucis uſuram amiſerat, vitam ejus bre-
& ſummatim expoſuit Dn. Maizeaux, & An-
ſermone edidit A.C. 1708. Hunc conſe-
s eſt, qvi in hoc volumine primum locum
pat, Mr. de la Monnoye, vel, qvod vult
æus, qvi falſo præſcriptam huic Hiſtoriæ
en de la Monnoye judicat, Abbas Reveſt,
le Kohlii Præfat. vitæ Bælianæ præmiſſam
ȝ.) Atqve hæc Diatribe Biographica Di-
ario Bæliano a Genevenſibus excuſo, præ-
qvidem eſt, ſed adeo imperfecta, ut eidem
raddi debuerit; Exacte Revue de l'Hiſtoi-
e Mr. Bayle contenant des Corrections, &
additions conſiderables. Qvæ & in hac
pge continetur. Atqve ex his aliisqve mo-
entis editis & ineditis, Biographiam Bælia-
concinnavit Maizæus, qvæ Dictionario Bæ-
præfixa eſt, Amſtelodami 1730. IV. Vo-
nibus in folio impreſſo. Qvæ ex omnibus
ocupletiſſima, & a Viro Doctiſſ. J. P. Koh-
n linguam Germanicam tranſlata, & 1731.
burgi ſeparatim edita. Non vilipendenda
en ea ſunt, qvæ Auctor hujus faſciculi ex-
t, qvia multa in iis ſunt, qvæ in Hiſtoria

Bælii Maizæana non extant, a cujuscunqve
mum calamo ea ſint profecta.

CCXLIV. CCXLV. CCXLVI.

Lettres Choiſies de Mr. Bayle avec des Rem. qves, *Tome* I. II. III. a Roterdam 1714. T Volumina. De qva editione dici non pote qvam contemtim judicet Maizæus, in vita Ba p. m. 451. (editionis Kohlianæ) *Mit den Briefen des Hrn* Bayle, *welche ich an die Buchhän ler zu Roterdam Fritſch und Böhm geſchicket, ſi dieſelben gar übel umgangen. Man unternahm j vieles darinnen zu verändern, und vieles auszulaſ Man fügte kleine Anmerckungen hinzu, die, v die Gelahrtheit betrifft, voller grober Fehler, nied ger und boſshaffter Schmeicheleyen, und wider an ſehene* Perſonen *voller verläumderiſcher Abbildung Ich ſtellete aber in der Amſterdammer Auflage* 1729. *dieſe Briefe nach ihren Originalien vollko men wider her, und begleitete ſie mit allen mir nöt ſcheinenden Erläuterungen.* Qvæ Amſtelodame ſis editio an tantopere emineat, præ hac Ro rodamenſi, qvia nobis ad manum non eſt, eq dem judicare non poſſumus. Non tamen pro ſus aſpernandam hanc & abjiciendam eſſe pu mus, tum qvia, more Belgico, nitide & en culate excuſa eſt, tum qvia Scholia adſpe qvæ tenebris obducta ſunt nominibus & reb perſonisqve ac factis, non parum lucis fœner tur. Nam qvod ad literas ipſas attinet, ex

omne

n dubitationis aleam eſt poſitum, eas pa-
u ambulare cum Patinianis, & acumine,
vitate, & Polyhiſtoria eſſe inſignes. Elo-
æ tenor in iis eſt unus, copioſus, ſubti-
icidus, & cum perſpicacitate ſingulari mo-
is. Res Philoſophicæ, Philologicæ, Hi-
æ, Civiles, Eccleſiaſticæ, literariæ, an-
res & recentiores. Sed recentiores inpri-
& qvæ ab A. C. 1673. usqve ad A. C. 1706.
ve intra annos 33. contigerunt in erudi-
i republica. Vir enim πένταθλος erat Bæ-
Qvi omnium fere ſcientiarum ſtadia erat
ſus. Cognitione linguæ Græcæ, Latinæ, Gal-
Italicæ &c præclare excultus. Ingenii &
i facultate præ cæteris armatus. Et ſedu-
nocturna diurnaqve nemini ſecundus. Un-
randum non eſt tot commemoranda in ejus
reperiri de Scriptis & Scriptoribus judicia,
ve literaria parum in vulgus nota, & de-
qvædam plane παράδοξα. Qvæ autem in
ibnexa eſt materiarum tabula, ea induſtria
nnata eſt, ut Lexici literarii vicem ſuſti-
qveat. Ægre ſuſtinet Bælius T. I. Lettr. III.
morem eorum, qvi, poſteaqvam variis
ous ornarunt Scriptorem, demittunt ſe ad
am *Maix*. *Sed*; & tunc larga manu ea
unt qvæ prioribus *plane* ſunt contraria, lau-
qve multis plura opponunt vituperia;
m & ipſe, ſi qva hæc eſt macula, eadem
vinatus eſt. Et ſuo exemplo dedit nobis
atem dicendi, pleraqve nitere in ejus
, *Maix*, *Sed* qvasdam in iis etiam inſide-

Tt 2 re

re labeculas. Scilicet; 1) Scepticorum pa tuetur Auctor data qvavis occaſione, ut Let T, I. p. 1. ſeq. 2) De rebus religioſis nonr qvam parum religioſe diſſerit, ut T. I. Lettr. p. 38. 3) Interdum diſtinetur Micrologiis, qvæ ad Minutolium exaratæ ſunt literæ, m ri cura & diligentia exaratæ ſunt qvam relic

CCXLVII. CCXLVIII.

L'Eſprit de Mr. Arnaud Premiere Partie, conde Partie, a Deventer 1684. *Duo Volu* Opus qvod Petro Bælio tributum initio, (lettres de Mr. Bayle p. 169. & 171.) com ni poſtea conſenſu P. Juriæo adjudicatum (l. c. p. 170.) Ac licet ſtrenue inficiatus ſe ejus eſſe Architectum, convictus tamen ſexcentis indiciis, & ejus conjux non obſ profeſſa eſt hoc ipſum, dum interrogata: de fiat, qvod prole deſtituatur, ſociata vivaci & amabili, reſpondit: Dulcius eſſe rito ſpiritus (l'Eſprits) procreare, qvam co ra, (Vide le Nouveau viſionaire de Roterο p. 8.) Oppoſitum eſt Antonii Arnaldi A logie pour les Catholiqves &c. (T. 1. p 1. T 2. p. 376.) Impreſſumqve non Daventriæ, q eſt in indice, ſed Roterodami apud Reinie Leers, (Lettres de Mr. Bayle p. 169.) Et gnum qvod eo ardore verſetur, qvo ſcrip eſt. Siqvidem mira in Auctore eſt vivacitas, robur, gravitas, eruditio. Et omnne id, q Bælius in eo laudat, (ll. cc.) & qvod nos i laudandum præcipue exiſtimamus. Docum

rima, eaqve perrara edita & inedita. Ar- lexcenta de Jeſuitis in Gallia. (T. 1. p. |.) Et extra Galliam in China T. 1. p. 184. Janſeniſtis etiam & aliis. Crimina ſtupen- Clero Gallicano T. 1. p. 54. ſeq & no- e Veneta T. 2. p. 377. ſeq. Narrata re- ta ad Hiſtoriam Janſenianorum, & Calvi- rum e Gallia profligatorum, ſpectantia. Sed ior eſt ratio ſcribendi qvam decet, non 1, Chriſtianismi, ſed humanitatis profeſſo- Aliena etiam qvædam ab iis cancellis, s in indice ſe circumſcripſit Auctor. Et in id unum incumbit, ut ſordibus inqvinet n Arnaldi, virtutes ejus omnes volunta- blivione conterit, & nævorum tantummo- miniſcitur. Cum ſexcentis meritis incly- ıerit Arnaldus.

CCXLIX.

Les Provinciales: ou lettres Ecrites par Louis de alte a un Provincial & aux RR. Peres Jeſuites, logne 1698. Ἀνονύμως primum prodie- hæ literæ, tum ψευδονύμως ſub Ludovici taltii vocabulo. Et tandem Blaſii Paſcalis en iisdem præſcriptum eſt, & merito. Qvia vitam Paſcalii concinnavit ſoror Perieria p. fratrem earundem Auctorem agnoſcit. Et nonumento ſepulchrali præconium inſcri- Paſcalem eſſe Ludovicum Montaltium fa- . Nec eſt hodie, qvi hoc non exrra dubi- nis aleam poſitum eſſe arbitretur. Atqve

Tt 3 hic

hic Janſeniſtarum partibus addictus, Jeſuitis di cam ſcripturus has Epiſtolas edidit, docuitqv Jeſuitarum principia Ethica & Politica ejus eſſ commatis, ut doctrinam moralem SS. & Conciliorum, & Patrum Eccleſiæ peſſumdet, & Sanctitatis ſtudium penitus evertat. Qvæ qvi ex ipſis Theologorum Societatis Jeſu monumentis luculenter probavit Auctor, in tot difficultates conjecit ordinem univerſum Lojoliticum; qvot plauſibus ac encomiis ab iis omnibus affectus eſt, qvi pietatem ſartam tectam conſervari cupiunt. Ipſæ enim literæ, qvas omni opum vi ſupprimere ſatagebant Jeſuitæ, ſæpius in diverſis locis ſunt recuſæ. Et in linguam Latinam, Anglicam, Italicam, Hiſpanicam &c translatæ Et ſummis laudibus exornatæ, & in cœlum usqve elatæ.

CCL.

M. Joh. Caſparis Zeumeri Vitæ Profeſſorum *Jenenſium a fundatione Academiæ ad noſtra usqve tempora*, Jenæ 1711. Inſtitutum inſigni laude ferendum. In qvo, ſi qvid humani paſſus e Auctor, fato potius adſcribendum, qvam ip qvi morte præmatura interceptus, hoc ſacrum ignis iteratione ſatis purgare, & ad ſeptima usqve decoctionem deducere non potuit. A qve hinc illæ, ſi qva ſunt, vitioſæ reliqviæ. g. 1) In Biographia Caſparis Sagittarii, in q una cum anno natali, ætatis ejus calculus om ſus eſt, & in vita qvædam parum exqviſite tr dita. 2) In Catalogo ſcriptorum Melanchth

anorum mixta qvadrata rotundis. 3) In indice ſcriptorum Schenckii, Johannes Theodos cum Johanne confuſus &c. Et bene feciſ; qvi præfationem præmiſit, M. Chriſtophos Weiſſenbornius, ſi vitæ Zeumerianæ dediſt qvandam Sciagraphiam; Tum enim ab iis, vi Lexico eruditorum concinnando dederunt peram, fortaſſis non inguſtatus fuiſſet derelius. Et æqvum omnino eſſet, memoriam ejus onſervari ſartam tectam in republica literaria, vi de memoria eruditorum conſervanda tam iit ſolicitus.

CCLI.

Bartholomæi Chriſtiani Richardi Commentatio de Vita & Scriptis Profeſſorum hodie in Academia Jenenſi publice docentium, Jenæ 1710. Facinoris ocabulum Μέσον eſt. Et in utramqve partem umitur. Et in pejorem qvidem ſæpius; In meliorem tamen ab Auctore, qvi in præfatione cribit, genere orationis ſimplici & perſpicuo, e inſignia Profeſſorum Jenenſium *facinora* conſignaviſſe. Nec mirum eundem non tot Biographias exhibere, qvot Zeumerus, nec ea rerum copia & varietate exornatas. Plus enim olei uis lucubrationibus inſumſit hic, qvam iſte. Et deſcriptiones etiam qvasdam iisdem inſeruit, ab pſis Auctoribus concinnnatas, & ſibi communicatas. Siqvidem Auctor eſt Gottlieb Stollius in Hiſt. erudit. C. 1. §. 55. p. 30. Biographiam B. G. Struvii, qvæ P. IV. p. 216. in Zeumero

legitur ab ipſo Struvio eſſe confectam, & dem datam huic Pinacothecæ inferenc Qvod & ex argumento ipſo intelligitur, in res qvædam traduntur, qvas nec Zeum noſſe, nec ſi noſſet, literarum monume prodere fuiſſet auſus. (2.) *Notitia Scriptoru F. Buddei.* (3.) *J. C. Böhmeri Inſcriptiones ſ chrales Helmſtadienſes.* De qvibus alibi. (4. *A. Schumacheri conſpectus Waldecciæ literatæ.*

CCLII.

M. Joh. Caſparis Zeumeri Vitæ Profeſſ Jenenſium, Jenæ 1711. De qvo opuſculc tea. (2.) *Friderici Caſp. Hagen Memoriæ Phi phorum*, Baruthi 1710. De qvibus alibi.) *Vitæ ſelectæ qvorundam Eruditiſſimorum ac illuſt Virorum*, Uratislaviæ 1711. Vide ſupra.

CCLIII.

Pauli Jovii *Elogia Doctorum Virorum*, ſileæ, ſine tempore. Vide ſupra Num. in folio.

CCLIV.

Des Enfans devenus celebres par leurs E ou par leurs ecrits, Pariſiis 1688. Urceus i tui cæpit, ſed currente rota exiit in ampho Lamoignoni enim Juniori Opus inſcripti de Auctoribus Pſeudonymis Bailletus, d fantibus eruditis qvædam præmittere vol

e

em, in infantia ad capeſſendas meliores lite- procurrenti, calcar additurus, ſed crevit ſub nu hæc Præluſio. Adeoqve ſatius putavit idem ſeparatim in lucem emittere. Nec in- na eſt qvæ ſeorſim ſpectetur. In qva tot iditi Minorennes, (in ampliore enim ſenſu nit *infantis* vocabulum Bailletus, eodemqve nes illos denotat, qvi annum ætatis 20. non ceſſerunt) ſpectandi producuntur, Græci Latini, Ethnici & Chriſtiani, antiqviores & centiores, mortui & viventes, melioris & qvioris ſexus. Et Bailleto debemus ſane, qvod c argumentum hodie tam præclare excultum t. Siqvidem ejus exemplo provocati ſunt ii ad ſimile facinus tentandum, qvoniam oſ- tante uno oſcitat & alter.

CCLV. CCLVI.

Friderich Rotſcholtzens Beytrag zur Hiſtorie er Gelahrtheit, *Pars* I. II. III. Nürnberg 1725. x 26. 2. Volumina. Hiſtoriam Iconographi- am meditatur Auctor progreſſu temporis per artes edendam, ut Ephemeridum ſcriptores uos annales ſolent. Atqve in iis docet primum, bi reperiendæ ſint Virorum eruditorum effi- gies manu artificum æri inciſæ, vel nummis gemmisqve expreſſæ, vel alia qvacumqve ra- tione e metallo, marmore, lapide &c. ductæ. Tum adfert monumenta qvædam literaria non- dum edita, vel parum in vulgus nota, atqve iisdem qvandoqve ſuam addit ἐπίκρισιν. Et tandem promittit ſe Parti XII. additurum indi-

cem, & in eo omnia in ordinem redactum
qvæ ſine ordine tradere in his Diatribis coact
fuerit. Qvæ omnia non poſſunt non iis
pergrata, qvi norunt qvam utilis, & jucun
& dulcis ſit, Hiſtoria Iconographica, & qv
to deſiderio adhuc ab eruditis expetita.

CCLVII.

Catalogus Bibliothecæ Thuanæ, Lünebu
1704. Roſæ diſpliceant & Balſama cui non p
cet hic Catalogus. Qvi codicum MSCtor
copia, & editorum librorum cujusvis gene
ſelectu, caritate, ornatu, oeconomia, e
tionumqve præſtantiſſimarum multitudine,
abundat, ut vel ob ſolam Bibliothecam mem
ria æterna dignus videri qveat Thuanus,
ſua ætate incomparabilis. Qvi intra 40. ann
rum ſpatium, incredibili labore, tantoqve ſu
tu eam collegit, ut ad ſolos libros compinge
dos, & concinne & eleganter conveſtiend
centum millia librarum impenderit, teſte P
tro Daniele Huetio in Commentario de rebus
ſe pertinentibus L. VI. p. 392. Et licet
eam commode diſponendam, Catalogumq
accurate conficiendum adhibiti ſint, Viri om
doctrina conſpicui, Petrus & Jacobus Putea
cum Iſmaële Bullialdo, & Joſepho Qvesne
Attamen non licuit iisdem eſſe tam lynceis,
in via hac difficili ac lubrica, omnem offenſi
nem vitare potuerint. Etenim Joh. Gerhard
P. 1. p. 168. male Calviniſtarum Catalogo
inſertus. Et l. c. p. 167. Theodorus Coo
h

zius Lutheranorum. Liber de ortu & oc- monaſteriorum, qvi p. 150. tribuitur Hein- Meibomio, debetur Heinrico Petrejo, vel Heinrico Meibomio juniore teſte in additatis ad Val. Heinrici Vogleri introductionem 63. Qvod autem l. c. Meibomius, & ex eo . Meierus, ſcribit in Bibliotheca Biblica Diſ- 1. p. 16. Juſti Petruchii Chronicon Por- e, pro Commentario, deſcribente *Port* in no Neapolitano, eſſe habitum in hoc indice l. Thuanæ, id tam procul abeſt a veritate, volventi P. 1. p. 397. manifeſto pateat con- ium. Cæterum qvam luctuoſe interierit gazophylacium & decus Reipublicæ litera-, copioſe docet P. D. Huetius l. c. p. 390. . cum qvo conferendus Mr. Vigneul de Mar- e dans ſes Melanges d'Hiſtoire & literature, l. 1. p. 22.

CCLVIII.

Bibliotheca Schalbruchiana, Amſtelodami ud Wetſtenios 1723. Qvi collegit hanc Bi- othecam fuit Joh. Theod. Schalbruch Hiſto- rum Profeſſor, & Scholæ Amſtelod. Rector eritus. Et rem pergratam nobis feciſſet, qvi talogum concinnavit, ſi præfationis loco, Bio- aphiam hujus viri nobiſcum communicaſſet, i tanto librorum optimorum librorum amore gravit, tantaqve eorundem notitia excelluit. am licet MSCti Codices pauci appareant nan- s in gurgite vaſto; Impreſſi tamen in eo ſunt urimi, Theologici, Juridici, Philoſophici, Geo-

Geographici, Medici, Hiſtorici &c. In ii
ſexcenti non cottidiani commatis; ſed m
pretii, nec minoris raritatis & utilitatis,
MSCtis collati, virorum doctiſſimorum n
notati, diligentiſſime commendati, m
ſtudio qvæſiti, & ab Auctore variis animad
ſionibus, velut ſtellulis, ſignati v. g. in
8o. Conradi Dinneri Epithetorum Gr. Lat
rago *liber ſtudioſis utilis.* l. c. Enni, Accii,
cilii &c. fragmenta cum notis H. Stephani
liber egregius. In f. p. 22. Hiſpania illuſtrat
Andr. Schotto Francof. 1603. *liber capitalis.*
p. 62. Conradi Gesneri Hiſtoria animal
Tiguri 1551. *liber eruditus.* In f. p. 22. Paul
vii Opera omnia Baſileæ 1578. *liber optimu*
f. p. 12. Chriſtoph. Scheineri Roſa Urſina
ciani 1630. *liber rarus.* In 8. p. 52. Apollo
Bibliotheca Gr. Lat. Romæ 1555. *liber vade*
In 8. p. 58. Catulli phaſelus &c. Eboraci
liber rariſſimus. In f. p. 35. Cælii Calcagnini
ra Baſileæ 1544. *liber qvovis pretio dignus.*
qve hoc nomine non parum conducit hic C
logus ad notitiam rei librariæ. Rarus ta
interdum in eo dicitur liber, cujus editio
tummodo eſt rara. Et Codici huic noſtro
ob cauſam cumprimis plurimum cenſemus
buendum, qvia ſingulis libris adſcriptum
pretium, qvo venit Amſtelodami publice
haſta venditus.

CCLIX.

Catalogus Bibliothecæ Gundlingianæ, F
1731. In qvo eſt librorum copia, vari

tus, raritas, caritas. Oeconomia etiam ...ibilis. Et index Auctorum longe copio-...ius. Sed deſunt MSCta, & libri prohibi-... Qvorum cum non exiguam copiam habue-...undlingius ὁ πάνυ, nata eſt nonnullis ſu-...o, Bibliothecam ejus poſt mortem non ...ſiſſe integram & intemeratam, ſed Codi-... plurimos ex ea exemtos. Qvorum ſupra ...o. vel 13000. in ea extitiſſe aſſeverant, qvi ...familiaritate uſi ſunt. Atqve in iis qvos-... excellentioris commatis, qvi in hoc elen-... non comparent.

CCLX.

Bibliotheca Marckiana, Hagæ Comitum 1727. ... conceſſo & probato ſumimus, hunc Cata-...um non fictis libris & commentitiis eſſe refer-...i; ad oſtentationem, & rerum magnarum ...m concitandam, qvod diſerte ſcribit Vir ...ndam doctiſſimus, nobisqve amiciſſimus ...harias Conradus ab Uffenbach in præfatione ... Bibliothecam Uffenbachianam T. 1. p. m. 17. ...e ultra ſortem eſt privati hominis, usqve adeo ...gnæ æſtimationis eſt & pretii. Ingens enim ...a eſt MSCtorum copia, editionum etiam Prin-...um ante annum 1500. vulgatarum, & a Ty-...graphis celeberrimis impreſſarum, Aldis, puta, ...ntis, Torrentinis, Stephanis, Vaſcoſanis &c. ...ga copia. Operum ſumtuoſiſſimorum exqvi-...is numerus. Et nummorum Græcorum & ...manorum, aureorum, argenteorum, & æreo-...n, Conſularium, Imperat. populorum, ur-

bium

bium &c. tam ſtupendus cumulus, & ir
cumulo tantus nummorum rariſſimorum
ventus, ut principem congeſiſſe hunc the
rum exiſtimes, non Canonicum Eccleſiæ
tropolitanæ qvæ Ultrajecti eſt. Index ta
nec librorum, nec nummorum collectioni el
ditus. Nec qvicqvam lucis adſperſum un
opaciorioribus, v. g. qvid ſint p. 3. Prov
Senecæ MSCta in membranis. Nec ſpe
facta eſt ea omnia, qvæ in his ſchedis conti
tur, in muſeo etiam Heinrici Hadriani *von*
Marck eſſe reperta.

CCLXI.

Bibliotheca Heinſiana, Lugduni in Bat
1683. Perpaucæ ſunt Bibliothecæ in qv
tantus eſt librorum ſelectiſſimorum & ra
morum cumulus atqve in hac Nicolai Hei
Cujus venditioni publicæ interfuerunt J
Grævius, & C. S. Schurtzfleiſchius, & in
mendis optimis Codicibus pecuniam coll
runt. Prælectionibus etiam publicis Catalog
poſtea illuſtrarunt. Et Grævius cumprimis
libet libro pretium adſcripſit, qvo in aucti
eſt venundatus, & libris raris omnibus præ
tavit (r) ſimplex, rarioribus vero duplex
ut ab aliis diſtinguerentur, ſolis exceptis
thematicis, Philoſophicis, Italicis etiam G
cis & Belgicis, qvibus raritatis notam nul
præfixam deprehendimus. Ipſum etiam C
logum hunc rarum vocat Rudolphus Marti
Meelführer in Præfat. ad acceſſiones ad Bib

a promiſſam & latentem. Et licet MSCta non admodum multa reperiantur, reperiuntur tamen aliqva P. 1. p. 20. 21. P. 2. p. 7. ſeq. Et in editis pleraqve ſunt rara, cum MSS collata, manu eruditorum notata, probi &c. Nec parum ex hoc indice profecit Theod. Schalbruchius in notitia librorum. luqve ex eo egregie proficere poſſunt. Liber non plane ſit inculpatus. Qvod enim extat p. 367. Scriptores publice propoſiti in Academia Wittenbergenſi Anno 1553. & tribus ſeqventibus Wittenb. 1556. Id ſunt ſcripta publice propoſita a Profeſſoribus Wittenb. 1553. & his tribus ſeqventibus 1556. Nec ea tantum qvæ ab A. C. 1553. usqve ad annum 1556. propoſita, ſed & ea Wittenbergæ excuſa ab A. C. 1553. qvæ a Profeſſoribus ibidem propoſita ab A. C. 1543. usqve ad A. C. 1553. vitium eſt typographicum qvod P. 2. p. 78. Ennii fragmenta collecta dicuntur. Pro Ennio enim ſubſtituendus eſt Q. Ennius.

CCLXII.

Bibliotheca Sarraziana, Hagæ Comitis 1715. ium eruditorum ora & oculos in ſe convertebat hic Catalogus, cum primum in lucem prodiret. Nec ſatis comprehendere valebant rei librariæ periti, qvi fieri potuerit, ut homo tus ejusmodi Bibliothecam conſtiparet ſibi, ram non Opes tantum ingenii, ſed & fortunæ, eæqve maximæ reqviruntur, & ſolertia

tia pervigil, & nullo labore ſuperabilis. D
enim non poteſt, qvot in ea reperiantur Ope

(a) *Rara.*

1.) MSCta antiqva, media, & nova, me
branacea & chartacea, Græca, Lati
Arabica, Luſitanica, Hiſpanica, G
lica, Italica.

2.) Edita, eaqve impreſſa a typograp
primis, optimis, & toto orbe celeb
rimis. Italica, in ipſa Italia non habe
dis. Gallica etiam, Hiſpanica & Lu
tanica hujus generis.

(b) *Sumtuoſa*, & marſupium hominis in pu
reipublicæ non ſedentis plane ſuperant
iisqve indumentis veſtita, qvalibus,
ſolent, qvæ in Bibliothecis Regiis loc
habent.

(c) *Selecta* & præclara, & cum vulgo libr
rum nihil commercii habentia.

Inſperſa etiam ſunt ſubinde qvædam mo
ta, ad notitiam librorum juvandam perutil
v. g. P. 1. p. 121. Omnia ſingularium Reg
Luſitaniæ ſunt in pretio, & rara, l. c. p. 16
Petri Marſi annotationes in officia Ciceronis m
gno in pretio ſunt apud eruditos. l. c. p. 16
Omnes Robortelli Commentarii ſunt in pret
P. 2. p. 33. Omnes Campanellæ tractatus
eruditis avide appetuntur. l. c. p. 66. Om
Petri Pauli Vergerii Opera ſunt in magno p

eruditis. Interim qvædam pro raris vendi-
tur qvæ rara non ſunt, ut P. 3. p. 89. An-
nii Majoragii orationes Coloniæ Agripp. Qvæ-
m rara qvidem, ſed eo loco ac numero non
benda, qvo ab Auctore ſunt habita. Sic
im v. g. qvod P. 1. p. 19. N. 59. ſcribit: *Jo-
nnis Gritſch Qvadrageſimale &c.* Norimbergæ
79. f. *Liber inter raros rariſſimus, & cujus pau-
ſima extant in orbe exemplaria, varia continens
ſqvam vulgaria.* Id nobis aliter eſſe videtur.
ſtravimus enim hunc librum ante 24. annos
Bibliotheca Magdeburgenſis Eccleſiæ Cathe-
ralis, in qva extat A. C. 1505. ſine loco excu-
s in f. Et deprehendimus contineri eodem
xplicationem Evangeliorum & Epiſtolarum
ominicalium, non in minimis ducendam pror-
ıs, ſed tanti non faciendam, qvanti Au-
tor eandem faciundam putat. Siqvidem
'heologia Scholaſtica in ea utramqve facit pa-
inam. Nec pauciſſima ejus in orbe extare
oſſunt exemplaria. Qvia hæc altera ejus eſt
ditio. MSCtorum autem Italicorum in hoc
atalogo extantium cumulum inde provenire
ſſeveravit nobis Vir magnus, qvod in repu-
lica Venetorum nobiles Senatui ſemper per
teras ſignificare debeant, qvæ in itineribus
ıis loca viſitarint, qvæqve notatu digna in iis
onſpexerint & obſervarint. Atqve has deſcri-
tiones poſtea, pretio non adeo magno ab iis,
vi harum deliciarum cupidi ſunt, poſſe com-
parari.

CCLXIII. CCLXIV. CCLX CCLXVI.

Bibliotheca Uffenbachiana univerſalis Catal

Tomus I. Francofurti ad Mœnum 17
Tomus II. Ibidem 1730.
Tomus III. Ibidem 1730.
Tomus IV. Ibidem 1731. *qvatuor Volu*

Amiciſſimus nobis fuit Vir illuſtris Uffe chius cum viveret, qvi non tantum comr cium literarum nobiſcum habuit per annos ne multos, ſed hoc etiam Catalogi exempl dono nobis datum, Francofurto ad nos tr miſit Vir doctiſſimus, candidus, officio librorum avidus, & rei literariæ peritiam aſſecutus, ut pauci, Germanorum Peireſ Qvi 25. annorum ſpatio magno conatu, ma ſtudio, & maximo ſumtu iſtam librorum c morum & rariſſimorum molem collegit, his qvatuor voluminibus recenſetur. In ſtupenda eſt MSCtorum copia. Et ine tanta, cum aliorum, tum Hiſtoricorum pr pue, & Scriptorum juris publici multitudo non poſſis non admirari regales haſce opes rarias. Atqve hæ ordine optimo digeſtæ ſ & indicibus copioſis inſtructæ. Et cum dem, rationibus graviſſimis adactus Vir ſtris, venundare has merces pretioſas conſti ſet, cuiqve libro adſcripſit pretium, qvo q qve venalem eundem apud ſe reperire po

no

asqve adſperſit interdum Hiſtoricas non lippo cuivis & tonſori notas. Non tamen ve omne tulit punctum, & ſcribentem no interdum qvædam fefellerunt. Qvi T. 3. Sect. 4. p. 118. p. 168. deſcribitur Co- Claudii Statii membranaceus, notis interli- ibus & marginalibus illuſtratus, dono olim nni Tritthemio Abbati Spanheimenſi a Ja- a Slettſtat datus, emtionis jure poſtea enit ad nos, & hodie partem facit Biblio- æ noſtræ. Atqve is tantum abeſt ut Sta- integrum repræſentet, ut potius in eo de- omnes Sylvarum libri, Thebaidos etiam nus totus, Et libri XII. particula ultima, duobus libris Achilleidos. Ut librorum ebaidos fragmentum qvoddam tantum ſit, is minutioribus ante 400. forte annos, ele- ter qvidem ſatis in membrana conſcriptus, um aliis MSCtis collatus, & lectionibus antibus inſtructus, ſed qvæ tamen mino- momenti ſunt, ſi cum variis lectionibus poſnantur, qvæ vir κριτικώτατος Caſpar thius in ſua Statii editione conglomeravit.

CCLXVII.

Catalogus Bibliothecæ Gerhardi von Maſtricht, mæ 1719. Qvi non in primo qvidem po- ndus loco, ſed nec in ultimo. Nam licet Ctorum non adeo magnam copiam habeat; preſſorum tamen, & ſelectorum, & rario- n librorum ingentem habet vim & multitu- em. Qvibus interſitæ ſubinde notulæ Hi-

ſtoricæ & Criticæ, de varia eorum editi[c]
utilitate, dignitate, raritate. Pſeudonymi et
& Anonymi plures detecti. Et obſervatio
qvædam immiſtæ ad Hiſtoriam literariam d
cidandam perutiles & peropportunæ, v. g. p.
Omnia Wagenſelii opera eſſe multæ lecti
& docta, p. 70. pleraqve Calixti eſſe docta, p
Biblia Hebraica interlinearia Benedicti A
Montani Hiſpalenſ excuſa Antwerpiæ a Plant
1584. eſſe rariſſima. Et hoc exemplum un
eſſe ex iis primis, in qvo Eccleſia Proteſt
tium pro orthodoxa habetur & declaratur,
qvod poſtea in ſeqventibus iſtius anni exem
ribus eſt omiſſum, p. 539. Poſt mortem La
becii hæredem ejus tardæ venditionis impati
tem, operoſos commentarios de Biblioth
Vindobonenſi officinis ſeplaſiariis vendidi
ac inde iſtam raritatem exemplarium & car
tem, forte ſine ſpe reſtitutionis hujus labori
488. Caſparis Barthii Adverſariorum Libros L
Opus eſſe immenſæ lectionis, ſed latere adh
LX. libros eorundem. Præterimus plures ob
ſervationes hujus commatis minio notand
Catalogus autem totus qvantus qvantus eſt,
diligenter admodum & vitioſe eſt excuſus.
libri plures eam in claſſem rejecti, ad qvam m
nime pertinent. Et in adjectis notis Criti
qvædam ſunt nimis generales, qvædam parti
ſtudio infectæ, qvædam cum ratione rei, qv
dam cum ſemetipſis non omnino conſonan
v. g. p. 529. Godofridi Arnoldi hæreſiologi
eſſe accuratam, item p. 48. Oecumenium

X

n medio Seculi XI. & tamen ætatis eſſe

.

CCLXVIIII.

Bibliotheca Menckeniana, Lipſiæ 1723. Egregie eſt apud eruditos de hac Bibliotheca natio. Qvæ 60. annorum ſpatio a Patre, o Ottone & Joh. Burchardo Menckeniis ta, MSCtorum copia non admodum abun. editorum autem freqventia ſatis affluit; qvidem omnis generis; Theologicorum ,& Philoſophicorum,& Medicorum,exiguus umerus, ſed Hiſtoricorum cumprimis, qvi. ta excellit, ut cum publicis qvibusdam Bi. hecis de prærogativa contendere qveat. :dit perelegans librorum in certas claſſes oſitio. Et index Auctorum ea ratione ad- tus, ut idem nomen ſi bis, aut ter, aut ies recurrat, tituli etiam librorum ſimul indicati, qvo crebræ evolutionis labore le- es poſſint ſuperſedere. Qvod opportunum evamen eſt, qvi uti hoc nomenclatore ve- Utinam notulis qvibusdam illuſtraſſet hunc orum ſuorum Elenchum Auctor doctiſſimus, d fecit in Langletano indice, & in hoc etiam 84. ſeq. ubi MSCta recenſet, ſed propoſi- i ipſi erat privatas prælectiones adornare, & is de librorum dignitate, pretio, raritate, sqve qvæ ad cognitionem acroamaticam ſpe- nt luculentius ediſſerere, & tum fortaſſis Ca- ogum acceſſionibus Criticis auctum vice ſe- nda edere locupletiorem. Qvo tempore &

eas, qvæ in hanc editionem irrepſerunt en-
dabit procul dubio, labeculas. Scilicet 1.
Schediaſmata minora, a lectoribus in βιβλιο-
σια non verſatis, habeantur pro juſtis operi
2.) Ne in claſſem conjiciatur liber ad qvam
ſpectat. 3.) Ne unum idemqve opuſculum i
verſis claſſibus repetatur.

CCLXIX.

Bibliotheca Perizoniana, Lugduni Bata-
rum 1715. Perizoniorum nomen genuin
eſt *Vorbruch*. Et Jacobus Perizonius Hiſto
in Academia Lugduno Batava, cum viveret,
Profeſſor; Vir variæ eruditionis laude illuſt
Sed in adornanda Bibliotheca Profeſſionis
rationem habendam putavit maxime. Unde
librorum Hiſtoricorum Sylloge eminet in ea p
reliqvis. Nummorum enim apparatus non ac
inſignis eſt. Nec MSCtorum congeries mag
fica. Et qvæ ex aliis diſciplinis in hac Bibl
theca comparent ſcripta, nihil ſimile hab
cum Hiſtoricis, ſi numerum ſpectemus. Ca
rum qvi Oeconomiam adornavit nec Ariſtop
nis, nec Cleanthis lucerna inſtructus fuit.
qvi a libris rariſſimis laudavit hunc Catalog
in indice, qvid inter libros bonos & raros
terſit, fortaſſe non ſatis habuit perſpectum.

CCLXX.

Bibliotheca Mayeriana, Berolini 1715. M
torum nummorum eſt hæc Bibliotheca a J
Fr

id. Mayero Wittenbergæ, Hamburgi, &
ryp valdiæ comparata. Cui licet uxor cum
npl lote non obtigerit, luculenta tamen ipſi
pat obvenit hæreditas, luculenta ex officiis
bli ſtipendia, luculenta a Patronis, & ami-
s, & fortunæ amplificatoribus munera. Qvæ
nn Bibliothecæ acqvirendæ impendit. Atqve
nc la tam fuit conſpicua librorum multitudi-
, ritate, præſtantia, & aliis eminentiis, qvi-
ıs bliothecæ vulgares deſtituuntur. Sed qvi-
ıs rtunæ fallacias evitare tamen non potuit.
lol bwitæ enim Pomeraniam inundantes eam
va runt, ciſtisqve occluſam plauſtris impo-
ıer nt in Academiam Petropolitanam deve-
er im. Sed interceſſit filius Mayeri, Profeſſor
le cinæ Grypswaldenſis eo tempore. Qvi
l tinuit a Rege Boruſſiæ, ut Bibliotheca Pa-
is n itinere intercluſa, Berolinumqve depor-
at bidem publice ſub haſta fuerit divendita; Sed
r 6000. tantummodo imperialibus, cum
8 00. Patri conſtiterit. Et licet tota egregia
t præſtans, excellunt tamen præ cæteris
b Theologici, & autographa Lutheri, &
c alium ab A. C. 1518. usqve ad annum 1545.
c cclefiæ Romanæ ſuppellex, & Synagoga
u lica. MSCta enim maximam partem
l latina, & Germanica, & recentioris ævi. Et
p. 719. pro famoſo ſcripto *de tribus impoſtori-*
u venditatur Codex, *de impoſturis religionum*, eſt
t m apud nos, ſatis ſceleratus qvidem, ſed
t nfando libro de tribus impoſtoribus, tam di-
ſus, ut nulla prorſus inter utrumqve ſit ſimi-
do.

Uu 4 CCLXXI.

CCLXXI. CCLXXII.

Catalogus Bibliothecæ Leyſerianæ, Helmſt. 1728. Exempla duo. Qvorum unum adſcr habet pretia, alterum iisdem caret. Non i tem unius Bibliothecæ hic eſt Catalogus, plurium, Polycarpi Lyſeri Patris, Joh. A Schmidii Soceri, Joh. Diet. Sprecheri &c. omnes jure hæreditatis & emtionis ad poſſe rem devolutæ ſunt. Et facile divinare lic cujusmodi illæ fuerint, ſi qvis recogitav qvanta hæc in Republica literaria fuerint no na. In diſpoſitione tamen ſuam ſecutus m tem potius Leyſerus, qvam communem ditorum ſenſum, omnia conturbavit atqve miſcuit. Unamqvamqve etiam Diſſertatiun lam ſeparatim poſuit. Et licet conſtituta ctione poſtea hæ merces non ſpernendo venditæ ſint, cum ultra 6000. imperiales ex ad hæredes redierint, plus tamen pecuniæ inde emerſiſſet, ſi tot Opera illuſtria non ſent mutila & imperfecta, v.g. P. Lambecii Co ment. de Bibliotheca Vindobonenſi, & alia, v ditioni publicæ certas ob cauſas ſubducta, u A. Schmidii MSCta omnia.

CCLXXIII.

Bibliotheca Gerardina, ſine loco 1729. G hardus Wolterus Molanus, liberi & impe lis Monaſterii Luccenſis Abbas, annos fere vivendo explevit, & Bibliothecam reliqvit, q

80

imperialibus redemta, Bibliothecæ Re-
Electorali Hannoveræ eſt inſerta. Laudat
ı J. W. Peterſen in vitæ propriæ deſcri-
p. 118. ubi ſcribit: *Der Herr Abt führete*
f ſeine Bibliothec, die aus ſehr raren Büchern
e, unter welchen viele Bücher aus Buda wa-
ie auf Pergamein beſchrieben. Et ejus etiam
nmatis, ut laude non ſit defraudanda.
icet in ea MSCta perpauca ſint, contra
tradit Peterſenius, ſunt tamen aliqva, &
tiam Sinica 126. Turcica 126. Perſica
Græca 160. Latina 119. 126. Et qvi
loco nominari debuiſſent: Qvinqve To-
ıtographorum variorum Imperatorum,
n, Pontificum, Electorum, Cardinalium,
- Epiſcoporum, Ducum Brunſvicenſium,
neburgenſium utriusqve ſexus, aliorum-
ıagnorum & illuſtrium virorum, 789. In
em qvi typis exſcripti ſunt, maximam par.
aciunt, qvi de re nummaria commenta-
t Scriptores, qvos maximo ſtudio conqvi-
Vir celeberrimus, ob pretioſiſſimum, qvod
t, nummophylazium, qvod poſt ejus obi-
66000. thaleris eſt æſtimatum.

CCLXXIV.

Bibliotheca Dalmanniana, Hagæ Comitum
. De cujus Bibliothecæ præſtantia ita ju-
nus, ut paucas eidem comparandas eſſe
remur. Vix enim ullus in ea eſt liber com-
is & vulgaris notæ. Contra omnes fere ſunt
ni pretii, eximii, ſelecti, perrari. A ty-
Uu 5 pogra-

pographis principibus & primis impreſſi. Manu eruditorum notati. MSCti etiam nonnulli. Et exotici complures Italici, Luſitanici, Hiſpanici &c. Atqve in his omnibus Hiſtorici ſuperant reliqvos, & tacite innuunt, qvibus ſtudiis Dalmannus præ cæteris fuerit deditus.

CCLXXV.

Bibliotheca Creniana, Lugduni Batavorum 1730. Qvod in hoc Catalogo maxime laudandum putamus, eſt præfatio, qvæ eidem præmiſſa eſt. In ea enim traditur Hiſtoria Crenii arcana, ſed elliptice, & ita ut hiatibus & lacunis non careat. Siqvidem non dicitur 1.) Qvare Crenius munus Eccleſiaſticum Cellis olim ſibi demandatum deſeruerit. 2.) Qvare ſe primum Dorotheum Sicurum, tum Thomam Crenium appellare maluerit, qvam Thomam Theodorum Cruſium, qvod verum & genuinum ejus nomen fuit. 3.) Qvare dulcius eſſe putarit Hungariam, Marchiam, Livoniam, Friſiam, Bataviam &c. pervagari extorrem, qvam in patria ſede ſtabili & domicilio certo uti. 4.) Qvare Bibliothecam rerum domeſticarum diſpenſatrici teſtamento legarit, non natis ex ſe liberis & qvare ab iis pro parente agnitus, eosdem agnoſcere noluerit. Hæc & alia hujus generis ſpectant ad Hiſtoriam Crenii ἀνεκδοτον. Cujus qvi præfationem huic Catalogo præmiſit, detexit particulam, ſed plurima tacitus prætermiſit. Recte autem de Bibliotheca ipſa judicat, eam eſſe rudem & indigeſtam molem. Et toto co

errat, qvi indici inſcripſit, eam excellentiſſi-
os & in omni genere rariſſimos continere li-
os. Qvæ enim P. 2. p. 32. enumerantur
ISCta, perpauca ſunt, & levidenſia, & vix digna
væ peculiarem claſſem obtineant. Et qvæ in
ditis p. 29. l. c. prohibita dicuntur, maximam
artem Sociniana ſunt & communia, ſi Michae-
s Serveti qvædam excipias. Reliqva omnia
ere ſunt extra raritatis ſortem. Et ſi qva præ-
lara ſunt in iis, ut ſunt omnino, ea vulgatio-
ibus ita ſunt immiſta, ut eorum ſplendor ab ho-
um tenebris pene arſorbeatur.

CCXXXVI.

Bibliotheca Werlhofiana, Helmſtadii 1715. Joh. Werlhofius Hermanni Conringii in Profeſſione Politices Succeſſor, & in Polyhiſtoria ſtrenuus imitator & æmulus, præmatura morte extinctus Bibliothecam reliqvit, non adeo magnam qvidem, ſed ſelectam tamen, & Hiſtoricis ac Jurispublici Scriptoribus maxime affluentem. Cujus auctioni 1715. Helmſtadii inſtitutæ ipſi interfuimus, a Reverendiſſimo Capitulo Cathedralis Eccleſiæ Magdeburgenſis eo ablegati, ut Bibliothecam Cathedralem, cui curandæ tum præfecti eramus, librorum numero augeremus. Qvam hac occaſione non ſpernenda librorum mole amplificavimus, & majore amplificaſſemus, niſi G. G. Leibnitii, & Joh. Chriſt. Lunigii βιβλιοφιλια obſtitiſſet. Hi enim magno pretio interdum redimebant deductiones ſpecie externa minores. Cujus rei teſtis eſt hic Cata-

logus

logus, in cujus margine, qva fieri potuit dili gentia, pretia librorum annotavimus, & ſimi ὡς ἐν παρόδῳ adjecimus notulas Hiſtorico-Crit cas, de qvorundam Operum raritate, præſtai tia, jejunitate, editionibus variis &c.

CCLXXVII.

Bibliotheca Haſæana, Bremæ 173 1. De qva rect judicat, qvi præfationem præmiſit; Non qvidem hæc Bibliotheca ſuperbit copia Operum volu minoſorum (cujus vocabuli auctoritatem ei defei dendam relinqvimus, qvi hoc ſenſu uſurpandum ſibi ſumſit) & magnæ molis, qvibus mult ſplendorem ſuis Bibliothecis conciliare ſtudent; Verum qvod illi hinc decedit, ſatis compenſa copia utiliſſimorum librorum, qvin libellorum inſignis raritatis, qvos in maximis Bibliotheci fruſtra ſæpe qværas. Sane qvam multa in ha Bibliotheca ſcripta ſunt perutilia; Rara etiam nonnulla eaqve a Catalogi Architecto ſtudioſ notata, & ordine non inconcinno omnia dige ſta, indiceqve Auctorum ſatis copioſo inſtructa MSCta tamen & prohibita p. 755. ſeq non ma gni momenti ſunt. Qvædam etiam ex editi ſignata paulo indiligentius, ut p 245. N. 6. Bibliotheca Uffenbachiana dicitur, qvæ Bi bliotheca Uffenbachiana MSCta dicenda fui ſet. Qvædam etiam nuncupata ſunt rara, qv talia non ſunt, ut p 224. N. 195. Caſparis S gittarii Hiſtoria Gothana. Qvædam vocat præſtantiſſima, qvæ ejusmodi acroama non m rentur, ut p. 222. N. 151. ubi extat: *Clauc Dureti Hiſtoria linguarum hujus univerſi Yverdu*

161.

9. *Liber perrarus & præſtantiſſimus*, ſed editio e eſt apud nos impreſſa eſt a Cologny par tth Berjon pour la Societé Caldoriene 1613. de fluctuat animus an, qvæ in Haſæi Catago laudatur vera ſit. Siqvidem Opus tam ſpiſn, & tot Alphabetis exoticis conſpicuum, n tam facile invenit, qvi denuo ſub prelum ttat. Et ſi vera eſt, ceſſat raritatis encomi- qvia bis impreſſum eſt Opus. Et ſi id etiam giamur, præſtantiſſimum tamen dici non teſt, ſi Joh. Reiskium audias, virum doctiſnum & in dijudicandis libris acutiſſimum. Hic im in Diatribe de lingua tertia Luneburgi 1676. cuſa, Tractatio, ſcribit, qvam promiſerat on bene ceſſit Claudio Dureto Burbonnenſi, & æſidi apud Gallos, cum viveret, Molinienſi. ic enim ut Hiſtoriæ linguarum omnium communi conſuleret, Theſaurum qvendam vaſto tulo complexus, origenes ſingularum, proeſſus, vigorem, mutationem ac everſiones rgiter promiſit Qvam autem exſpectationi, romiſſoqve, ῥαψῳδία ſive Opus undiqve collectum non congruat, deprehendet, qvisqvis artem maximam, Hebraicis conſumtam, næos Genebrardi aſſutos, lapſus paſſim Hiſtorios, Chronologicos, & Grammaticos, linguas lias ex ſolis characteribus tractatas, aut prorus præteritas cogitabit. Utut ſit, laude ſua Duretus nunqvam defraudabitur, tum qvod plurina, qvæ ſparſim jacebant collegerit, tum qvod *rimus* ad Hiſtoriam linguarum Syſtemate comprehendendam præiverit.

CCLXXVIII.

CCLXXVIII.

Bibliotheca Lampiana, Bremæ 1730.

CCLXXIX.

Bibliotheca Anonymiana, Lugduni Batav rum 1716. Cujatis ſit hæc Bibliotheca ſcim eqvidem cum ignariſſimis. Eſſe autem Vi variæ eruditionis laude celeberrimi, res ip loqvitur. Affluentes enim in ea ſunt copi librorum optimorum, ſumtuoſiſſimorum, rari ſimorum. Qvi ſtructura pereleganti ſunt d ſpoſiti. Et appendice librorum Botanicoru (in qvibus duo ſunt Herbaria viva, qvorum alte rum in Americanorum Caſtello Surinamo, a terum in Africanorum capite bonæ ſpei coll ctum eſt,) & theſauro inſectorum, & anim lium D. Danielis Desmareti collocupletati. Cuju generis theſauri non facile obvii ſunt in Muſe eruditorum. Pauci tamen adſunt ſpectantes a Hiſtoriam literariam. Et MSCtum tantummod unicum p. 648. & qvæ p. 32. N. 568. adject Centuriæ primæ Magdeburgenſis nota, *Præte primam Centuriam Germanice nullam eſſe editam*, cum veritate parum conſpirat, qvia tres ſunt Cen turiæ apud nos, in linguam Germanicam trans latæ, & A.C. 1560. Jenæ in f. impreſſæ. Ami ciusqve conſentit cum ea, qvod p. 649. legitur Biblia Arabica, Romæ 1611. 3. Volum. lib. Ra

CCLXXX.

Bibliotheca Winckleriana, Hamburgi 1721.

CCLXXXI.

Bibliotheca Heinecciana, Halæ Magdeb. 1723.

CCLXXXII.

Bibliotheca Krauſiana, Halæ Magdeb. 1709.

CCLXXXIII.

Bibliotheca Benthemiana, Luneburgi 1732.

CCLXXXIV.

Bibliotheca Ittigiana, Lipſiæ 1711.

CCLXXXV.

Bibliotheca Kielmans-Eggiana, Pars tertia, Hamburgi 1720.

CCLXXXVI.

Bibliotheca Albertina, Lipſiæ 1698.

CCLXXXVII

Bibliotheca Hugoniana, Hanoveræ 1719.

CCLXXXVIII.

Bibliotheca Anonymi Selecta, Halberſtadii 1720. Cum Epiſtola MSCta de poſſeſſore hujus Bibliothecæ.

CCLXXXIX.

Bibliotheca Ludoviciana, Lipſiæ 1705.

CCXC.

Bibliotheca Boeckeriana, Ratzeburgi 1734.

CCXCI.

Bibliotheca Roeſcheliana, Præmiſſa eſt v
Roeſchelii, Wittenbergæ 1713.

CCXCII.

Bibliotheca Spilkeriana, cum pretiis, Ha
noveræ 1723.

CCXCIII.

Bibliotheca Breithauptiana, Halæ 1732.

CCXCIV.

Bibliotheca Bugæana, In qva pretium, q
veneunt libri ſinguli, in fine eſt additum, ad im
tationem Bibliothecæ Uffenbachianæ, Magde
1733.

CCXCV.

*Hiſtoria literaria Simonis Pauli Bibliopolæ A
gentoratenſis*, Argentorati 1671. Hiſtoriam l
terariam & notitiam librorum eo tempore non
dum putabant eſſe diſtinctam pleriqve. Adeo
qve Hiſtoriam literariam inſcripſit Bibliopol
hunc libellum, qvi aliud nihil eſt qvam Cata
logus librorum, qvos in officina ſua libraria ha
bebat venalium, non qvidem excellentium pr
cæteris, ordine tamen Syſtematico concinn
ſatis diſpoſitorum.

CCXCVI.

Bibliotheca Portatilis Theologica, nominalis
realis, Latina & Germanica, Proteſtantium
Romano-Catholicorum h. e. Catalogus libro
rum

Theologicorum in Officina Wolfgangi tii Entteri extantium. Norimbergæ 1687.

CCXCVII.

Ambroſii Sande Catalogus von allerhand alten und euen Büchern, Berlin 1724. In qvo p. 194. , J. F. Reimmanni *Nachrichten und Urtheile enen Lateiniſchen* Auctoribus Claſſicis, *und noch vorhandenen Schrifften*, Halle 1713. 12. ibellus mihi nunqvam oculis uſurpatus eſt, m abeſt ut a me concinnatus ſit, & in lu- emiſſus. In qvem lapidem offendit etiam doctiſſimus *** qvi in Hiſtoria refor- onis Hild. P. 2. p. 117. mihi tribuit, atationem de admiranda bonitate divina in nonſtranda homini ſalutis via 1689. edi- , qvæ mihi plane eſt incognita, & alium ncunqve qvam me habet Auctorem.

CCXCVIII. - CCCIII.

J. F. Reimmanni Einleitung in die Hiſtoriam riam ſowohl insgemein, als auch in die Hiſtoriam riam derer Teutſchen inſonderheit, Halle 1708. VI. Volumina.

CCCIV.

Ejusdem Erſten Linien von der Hiſtoria litera- erer Teutſchen, Halle 1713.

CCCV.

Ejusdem Einleitung in die Hiſtoriam literariam diluvianam, Halle 1709.

CCCVI.

M. Benjamin Hederichs Einleitung zu . *vornehmſten Hiſtoriſchen Wiſſenſchafften*, B. 1709. Cujus Pars VI. tantummodo, qv notitia Auctorum agit, ſpectat ad noſtros l corymbos. Commendanda omnino ab Au ris ſedulitate; Sed non item ab Operis abſolu ne, qvæ ejusmodi non eſt, ut nihil in e ſiderari qveat; Sic enim v. g p. 292. de lo Gellio non dicitur: 1.) Qvid in noct Atticis muſinatus ſit, & commentatus. 2.) (ex viginti libris octavus ſit deperditus. An, & qvo ordine in iis ſit uſus. 4.) ejus in dictione laudes, qvæ maculæ &c. omnia via ſuccincta tradi poſſe putamu Auctoris cujuvis ἀξιομνημονευτα, brevi & cta definitione comprehendamus, e. c.

Aulus Gellius eſt Philologus Latinus, æ argenteæ, qvi ſcripſit noctes Atticas Libros XX. (e qvibus tamen Liber eſt deperditus) de rebus Gramma Criticis, Hiſtoricis, Philoſophicis, A qvariis &c. ordine nullo, ſtiloqve no ficeto qvidem, ſed Græcismis & Arc mis reſperſo, adeoqve non temere u imitando; ut famæ conſuleret, & q tum valeret eruditione & ingenio, c ve in Scriptoribus antiqvis obelo & riſco dignum judicaret, velut in th exhiberet conſpiciendum.

1 enim Operæ pretium ſit Auctorum claſ-
n habere notitiam, multitudo autem ob-
& diverſitas aciem intentionis obtundat
faciendum nobis eſt, qvod ſolent, qvi
im ſitus pingunt, in brevi qvaſi tabula
uctoris imago eſt amplectenda. Qvod
ione fieri poteſt optime. Qvalem de qvo-
ctore nos olim conſtruximus, & Operum
hi, qvam habuimus manu noſtra inſcri-
s v. g.

us Livius Patavinus eſt Hiſtoricus Latinus, etatis aureæ, qvi Romanorum diſciplinam, mores, conſilia, acta & eventus a primordio urbis uſqve ad Seculum VIII. ſingulari magnificentia, & lactea dicendi libertate libris 140. (e qvibus hodie 35. tantummodo ſuperſunt) perſcripſit, ut famam ſibi circumfunderet, & memoriæ rerum, a principe populorum geſtarum, pro parte virili conſuleret, lectoribusqve exempla intuenda proponeret, qvæ imitari, qvæqve vitare debeant.

CCCVII.

M. G. H. Zinckii Primitiæ de eloqventia & Hi-
literaria, Halæ 1719. Qvi C. 2. §. 10.
9. me invidendo encomio mactat, ſed in-
l egregie lapſum pronunciat, qvod in Hiſt.
Germanorum Parte 1. p. 33. ſcripſerim: Eu-
ium Rhetorices Profeſſorem in Germania
e, cum hic ipſe latinam eloqventiam in

Germania docuerit; Sed bene, ſic habeo co
tentem reum. Si enim Eumenius latinam e
qventiam in Germania docuit, fuit Profe
Rhetoricæ in Germania. Aſt non Profeſſor l
guæ Germanicæ, ais. Recte, inqvam. N
ego hoc l. c. affirmavi. Qvin potius diſe
ſcripſi: *Daſs die meiſten von denen lateiniſchen*
negyriſten, die mit dem Panegyrico *des* Plinii *p*
gen gedruckt zu werden, ſich dazumahl in Nied.
Teutſchland befunden haben. Et parum acc
rate noſtram Hiſtoriam literariam inſpexiſſe vi
tur Auctor, dum ſemper & ubiqve *Reumann*
appellitat in his primitiis, qvem *Reimmann*
nuncupare debuiſſet, ſi duos lapſus in una
ce evitare voluiſſet. Sed ita oſcitans hall
natur ſæpius etiam in aliis, qvod lector occ
tus facile videbit.

CCCVIII.

C. P. *Leporin Kurtze Nachricht von ſeinen*
bens-Beſcreibungen, und was er ſonſt in Hiſt
zu ediren willens 1720. Vide ſupra Num. 2
(2.) *Thomæ Fritſchii conſilium de theſauro antiq*
tatum Germanicarum proxime edendo, Lipſiæ 17
Exemplo Jacobi Gronovii, & Joh. Geo
Grævii, qvorum ille antiqvitatum Græcaru
Hic autem antiqvitatum Romanarum edide
theſaurum, excitatus Thomas Fritſchius
bliopola Lipſienſis, Vir non vulgari cognitio
literarum inſtructus, theſaurum antiqvitat
Germanicarum prelo ſubmittere cogitabat,
jus exhibet in hac ſcheda eruditis Sciagraphi
ut ſententiam de hoc ſuo inſtituto ferre poſ

ſqvid augendum in hoc Opere, vel emendandum exiſtimarent, libere pronunciarent. Sed rbus humanis exemtus eſt Auctor, prius qvam oloſſi hujus literarii fundamenta jacta ſint a typographis, tantum abeſt ut ad perfectionem fuerit deductus. (3.) *J. P. Ludewig Deutſchlandes theil aus Unwiſſenheit der Teutſchen Hiſtorie*, Hal. 1 71 . Programma Academicum, in qvo monita qvædam de Hiſtoricis, & Juris publici Scriptoribus non cottidiani commatis. (4.) *Umaſsgeblicher Vorſchlag wie eine Bibliothek derer Teutſchen Geſchicht-Bücher verfertiget werden ſolle*, 1705. (5.) *Gvil. Türckii Diſſertatio de Inſtitutionibus Hiſtoriæ antiqvæ, qvas molitur.* Scilicet conſtitutum erat Auctori brevi libello expeditiorem viam monſtrare, ad diſcendam docendamqve populorum omnium, qvot antiqvorum libris continentur, Hiſtoriam; Nec nullis omnino habilitatibus inſtructus erat, ad arduum hoc Opus feliciter perficiendum, bene latine loqvens, doctrina, judicio, & prudentia præſtans, & in monumentis antiqvis Græcis, latinisqve egregie verſatus; Sed *** S. T. Sileto, Taceto, S. vult ut ſileas. T. monet, ut taceas. (6.) *Tilemanni Stellæ Methodus, qvæ in Chorographica & Hiſtorica totius Germaniæ deſcriptione obſervabitur*, Roſtochii 1646. Opus affectum, ſed non perfectum.

CCCIX. CCCX.

Graziani Agricolæ Auletis Reiſen in unbekante Länder, Pars I. 1721. Pars II. 1722. II. Volumina. Sub hoc nomine Auletis latet G A.

 P.eiſ-

Pfeiſterus SS. Theologiæ ſtudioſus, Ermslebiæ r
biſcum ab A. C. 1708. usqve ad A. C. 17
cottidie verſatus, & ad vitæ noſtræ rationem
conſuetudinem vehementer accommodatus. M
ra enim Hiſtoriæ literariæ cupiditate flagrab
Et qvia *ἀγρυπνία* laborabat admodum, r
ctem cum die ſtudendo conjungebat ut plu
mum, & nobis indices conficiebat in libros co
plures, qvi iisdem deſtituebantur. Fuit poſt
Brunſvigæ in ædibus fratris, qvi ibidem ve
divini erat Miniſter, & imbuendis juvenib
& ſcribendis libris dedit operam, collegitq
ſpiſſum *Opus de vita Eraſmi*, qvod non ſine
literariæ damno intercidit. Ipſe enim mo
ſubitanea extinctus eſt, & qvi ſuperſtiteru
parum fuerunt ſoliciti de conſervandis ejus ſcl
dis MSCtis. Qvas prelo dignas fuiſſe facile
debit, qvi fictas haſce peregrinationes luſtrand
ſibi ſumet, in qvibus libere ſatis & audacter i
omne divulgavit, qvod in republica civili & l
teraria aſteriſco & obelo notandum eſſe putav
plura daturus ſi vita longinqvior eidem obtigiſſ

CCCXI.

M. Joh. Godofr. Walther de certaminibus genii maxime inter gentes, Wolffenbüttelæ 17
In flore ætatis morte ſublatus eſt Auctor. Qv
nobis multum acerbitatis attulit. Siqvidem c
Magdeburgi eſſemus eo familiariter uſi ſum
& ea etiam doctrina erat inſtructus, ut mu
præclara ſibi de eo promittere poſſet Reſpul
ca literaria. Cujus rei teſtis eſt vel ſola h
dia

di cepſis, qva Germanos a ſtupiditatis macula vi licavit, qvam Richardus Steelius in eos ejicere allaboraverat; Eſt enim in ea vis, robur, vivacitas. Apparatus modo Hiſtoriæ literariæ non tantus, qvantus in certamine tali reqvirebatur. Alioqvin uni extero, inventionis lade claro, tres minimum Germanos ſemper opponere potuiſſet, idqve in omni ſcientiarum genere

CCCXII.

C. H. E. D. de Itinere ſuo Anglicano & Bata-relatio. Auctor eſt Chriſt. Henricus Erndius resdenſis Medicinæ Doctor, Vir varia doctrina ſtructus, ſed ad peregrinationem literariam ſcipiendam, vel deſcribendam, non ſatis accomodatus. Qvæ enim de Bibliotheca Gvelpherytana, & ſeceſſu Principis in Salinarum valle efert in prioribus pagellis, levidenſia ſunt pleaqve, & parum explorata, & a J. G. Betulio i. e. J. G. Burchardo, in Epiſtola ad amicum ita onfutata, ut vix punctulum intactum ſit relitum. Et in transcurſu tantum obſervata videntur, qvæ de Itinere ſuo Anglicano tradit. Qvæ autem in Batavia ſe didiciſſe ſcribit, Anatomica ſunt, a Frid. Ruyſchio, & Joh Jacobo Rawio in collegiis publicis propoſita. Et qvem in Anglia, ac terris aliis, enixiſſime, ſed fruſtra a ſe qvæſitum eſſe qveritur librum rariſſimum, ſcilicet Averii Icones Virorum illuſtrium (p. 55. 144.) eum inveniri nusqvam potuiſſe mirum non eſt, qvia nunqvam eſt editus.

(2.) *J. G. Betulii Epiſtola ad amicum*, Hannc ræ 1711. (3.) *Ejusdem Epiſtola ad Philalet de Fabri theſauro*, *&* *Aventini annalibus* Bojor Ibidem eodem.

CCCXIII.

Irenæi Philalethis ad Lenium Sincernm Epi la, qva duæ Betulii Epiſtolæ vindicantur. ſ. l. r

CCCXIV.

Theod. Chriſt. Urſini Gedancken von Phil phiſchen Geſchmack, Jenæ 1719. Digna Co mentatio, qvæ ab eorum manibus teratur, ad Philoſophiæ ſtudium ſe applicare geſtiu Integrum enim decennium in Academia Jen ſi conſumſit Auctor. Et Philoſophiæ Eclecti excolendæ totum ſe tradidit. Atqve hinc c tiones illæ de ſtudio Philoſophico eximiæ. M nita ſalubria. Conſilia qvam plurima accurat re mentis trutina ponderata. Et Philoſop Leibnitio-Wolfianæ aperte, (p. 70. 102. ſeq & operte (p. 120. ſeq) oppoſita. Dictio eti plana & perſpicua, ſed ſapori publico accomm data interdum, & facta Germanico-Latino-G lica. Diſpoſitio ita adornata ut, qvæ Capite dicta ſunt, dicantur iterum C. 3. Et qvæd axiomata ita comparata, ut extra dubitatio aleam minime poſita videantur, ut C. 3. §. p. 93.

CCCXV.

Allerneueſte Acerra Philologica, oder Hiſtoriſche Diſcurſe, Leipzig 1732. Plures ſunt libelli, *acerræ Philologicæ* nuncupati, cum potius *acerræ Hiſtoricæ* fuiſſent nuncupandi, qvi non temere ſunt confundendi. Et hic qvidem e variis Diſſertationibus, & Diatribis, & ſchedis errantibus ita collectus eſt, ut ſcripta authentica cum Scriptoribus indicati qvidem, res ipſæ autem lectoribus ita ante oculos conſtitutæ ſint, qvaſi ex ipſis fontibus ab Auctore ſint hauſtæ. Sic enim Num. 1. ubi de ſtudiis Romanorum literariis diſſerit Auctor, lectori qvidem aurem vellicat, conferendum cum ſuis eclogis Chriſtophorum Cellarium, qvi de eodem argumento commentatus ſit, ſed poſtea ad Auctores ipſos Græcos latinosqve, e qvibus magno cum ſudore congeſſit ſua Cellarius, ita provocat, qvaſi ipſe eosdem in conſilium adhibuerit. Qvod impudentiſſimum fere plagii literarii genus eſt, ipſo Domino præſente & inſpectante contrectare res alienas, & easdem venditare pro ſuis.

CCCXVI. CCCXVII.

Apparatus literarius, ſingularia, nova, anecdota, rariora depromens, ſtudio ſocietatis colligentium. Collectio *Prima* Wittebergæ 1717. *Secunda* ibidem 1718. Duo Volumina. Duæ tantum extant collectiones hujus apparatus, & Societas illa colligentium in herba ſtatim ſuppreſſa eſt. Cu-

jus caput fuit Polycarpus Lyſerus. De qvo pra N. 92. ſententiam diximus, ubi de Scriptoribı qvorum monumenta in 8vo pererrant officir librarias, diſſeruimus. Atqve hic totius collect nis primæ Auctor eſt, qvam facile emtores ı perturam credebat, qvod contineret ſingular nova, anecdota, rariora. Sed ſucceſſum cı animo minime congruentem res habebat. R enim accurrebant emtores. Et, qvi fecer impenſas Bibliopola lucri avidus, & tardiuſc læ venditionis impatiens, multis qverelis obtu debat Lyſerum, ut indemnitati ſuæ conſuler Qvod alia ratione fieri non poterat, qvam vino huic minus vendibili aliam ſuſpenderet ŀ deram. Et hinc factum ut eadem hæc coll ctio A. C. 1722. prodierit ſub hac inſcriptior *Icon omnis generis doctrinæ.* Et A. C. 1729. i rum ſub hac ἐπιγραφῇ, *Amœnitates literar* Qvod ſcire maxime intereſt eorum, qvi co mendis libris intenti ſunt, ne tres libellos eı exiſtiment, qvi eſt unicus tantum.

CCCXVIII.

Chriſtiani Thomaſii Hiſtoria ſapientiæ & ſtul tiæ, Halæ 1693. In qva Auctor, pluribus ſcı ptis aliis jam eo tempore inclytus, opuſcula v riorum varia, ad Hiſtoriam Eccleſiaſticam & Pł loſophicam ſpectantia, collegit, & ordine Eph merologico diſpoſita vulgavit, ut occaſione haberet proponendi Hiſtoriam errorum comm nium ſub larva ſapientiæ orbi univerſo imp nentium, & veræ ſapientiæ, a plerisqve præju

ciis ntellectus & voluntatis faſcinatis pro ſtultitia iabitæ.

CCCXIX.

rogrammata Thomaſiana, Halæ & Lipſiæ 1724. Vi ſingularis plane in Republica literaria famæ er Thomaſius. Hiſtoriæ civilis & literariæ be e peritus. In Scriptoribus antiqvis & recentiibus non leviter verſatus. Philoſophiæ & ju ſprudentiæ inprimis gnarus. Felici cerebro & raro mentis acumine præditus. Qvi vulgare errores non ferret facile, ſed objurgaret aud ter. Et doctrinas neceſſarias & utiles a non n ceſſariis & inutilibus accurate diſtingveret. E non jurandum in verba Magiſtri, ſed ecle- ce Philoſophandum eſſe doceret; Aſt immo- dratior in qvibusdam fere erat libertas, qva u ebatur. Et doctrinæ ejus παραδοξότεροι. S bimetipſis etiam non ſatis conſtantes. Qvod l inde intelliges, ſi Programma XV. cum Pro- ammate XXX. compones. Adde perſonam Auguſtum Bremerum Saxonem, qvi in pe- liari ſchediaſmate A. C. 1725. edito, neſcio vos Grillos inutiles & noxios, in hiſce Diploatis Academicis deprehendit. Negari intem non poteſt multa in iis eſſe Hiſtorica, Phiſophica, & Juridica alibi non facile obvia, ulta etiam ad cognoſcendam Thomaſii doctriam, ſcripta, controverſias &c. perutilia.

CCCXX.

CCCXX. CCCXXI.

Chriſtiani Thomaſii kleine Teutſche Schriffi Halæ 1701. (2.) *Ejusdem Auserleſene Schrifft zweyter Theil*, Francofurti & Lipſiæ 1714. *P mus* eſt Thomaſius qvi Programma Acade cum, Germanico ſermone conſcriptum, publ in Academia Lipſienſi affigendum curavit A 1687. (T. 1. p. 53.) *Primus* etiam qvi prælectionibus Academicis lingua Germani uſus eſt. Qvod inſtitutum faſtiditum initio iis, qvi linguam latinam eruditis ſolam pu bant eſſe vernaculam, magno conſenſu adm ſum eſt poſtea, qvam perſpectum eſt, paru referre, an mala aurea in cælaturis argent apponantur, an ſtanneis. Atqve hæc Diplom ta Germanica collecta, qvædam etiam lati ſermone ſcripta in Germanicum translata, impreſſa ſunt Halæ 1701. Qvibus 1714. T mus 2. ſucceſſit. Et conſtabit facile ex inſp ctione, multa præclara in iis contineri, & pri cipia juſti, honeſti, & decori inprimis, ita d ſtincte tradita ut vix alibi. (T. 2. p. 333.) S multa etiam de origine rerum publicarum, Sch larum, & decori maxime (l. c. 319.) ita pr poſita, ut Auctor ipſe poſtea hæc ſua Parado erubuerit, (T. 1. p. 56.) & ſe iiſdem plus i commodi qvam commodi excitaſſe in Repub ca literaria confeſſus ſit. (T. 2. p. 331.)

CCCXXII. - CCCXXXI.

Obſervationum ſelectarum ad rem literariam pe[r]tinentium,

Tomus I. Halæ 1700.
Tomus II. Ibidem eodem.
Tomus III. Halæ 1701.
Tomus IV. Ibidem eodem.
Tomus V. Halæ 1702.
Tomus VI Ibidem eodem.
Tomus VII. Halæ 1703.
Tomus VIII. Halæ 1704.] uno volumine.
Tomus IX. Ibidem eodem]
Tomus X. Halæ 1705.
Additamentum ad Tomos decem.

[C]æptæ ſunt hæ obſervationes ſelectæ A. C. 1[7]00. & finitæ, vel potius abruptæ A. C. 1705. P[ri]miqve qvi iisdem colligendis ſe accinxere fue[r]unt Triumviri Chriſtianus Thomaſius. J. F. B[u]ddeus, & G. E. Stahlius. Qvibus acceſſerunt d[e]inceps alii, qvorum nomina peculiari ſche[d]iſmate recenſuiſſe dicitur Caſparus Heinricus S[t]arckius 1716. qvod nobis nondum viſum eſt a[d]huc. Nec diffitemur, nos qvasdam ad has da[p]s literarias attuliſſe Symbolas. Qvæ vero illæ [ſi]t, in præſenti commemorare nihil attinet.

CCCXXXII. - CCCXXXV.

Auserleſene Anmerckungen über allerhand wich[t]*ige Materien und Schrifften. Erſter Theil*, Franckfurt

furt und Leipzig 1704. *Anderer Theil*, Ibid 1705. *Dritter Theil*, Ibidem eodem. *Vie Theil*, Ibidem 1707. *Fünffter Theil*, ſine loco tempore. *Antwort Schreiben auf etliche Frage-S cke eines gelehrten Edelmans*, 1710. *Vier* Vo mina. Harum obſervationum Germanicar plures fuerunt Auctores. Qvorum nomina r bis nec patent in præſenti, nec patuerunt oli nec ut paterent unqvam dedimus operam. N etiam non paucas ex iisdem elucubravim Qvas certis de cauſis ſilentio præterire, qv digito monſtrare malumus. Dicemus tant inchoatas eſſe A. C. 1704. & finitas 1707.

CCCXXXVI.

Nic. Hieron. Gundlingii Obſervationum Se ctarum, Tomus I. Halæ 1707. Obſervationi Selectarum meſſi, (de qva Num. 322. ſeq adjecturus ſpicilegium, haſce ſuas obſervation ſub prelum mittebat Auctor; Sed unicum ta tummodo Tomum abſolvit, negotior mole, & Superiorum interdicto deterriti qvi liberiori ejus calamo frenum injiciendum ſe cenſebant. Thomam enim Hobbeſium omni atheismi ſcabie, & Joh Caſam a παιδερ ςιας crimine immunem eſſe contendit. De d & rebus divinis qvandoqve audacius diſſerit. παραδοξοφιλίαν ubiqve conſpiciendam præb Atqve hinc in herba ſuppreſſa eſt hæc obſerv tionum ſeges, & in primo ſtatim lacte ſuffocat

CCCXXXV

:CCXXXVII. CCCXXXVIII.

Nic. Hieron. Gundlingii Otia, Die I. Auflage, ra :kf. 1706. *Die II. Auflage,* Ibidem eodem. *Die* ritte *Auflage*, Ibidem 1707. Eſt cuiqve ar- ioı fætui ſuus qvidam ſapor; Et cuivis homi- ii oprietas peculiaris, qvæ ſe exerit tum in iſt ne, tum in ſermone, & ſcriptis. Sermo n a eſt character animi. Et ſane patet ex iiſ otiis Gundlingianis, eum varia & multi- li lectione fuiſſe inſtructum. Hiſtoriæ, & Phi- oſ phiæ, & Jurisprudentiæ non imperitum, in- ge o fœcundo & verſatili præditum. Sed qvi ot hiſce verba non pauca otioſa, ſatyrica, mi- m a, obſcæna etiam qvandoqve immiſcuerit. E gitatus iccirco ab Anonymo, *in erbaulichen G ancken über* D. Nic. Hieron. Gundlingii otia N imbergæ 1707. in 8vo. Qvod Schediasma a undlingio in Præfat. Partis 3. reſponſione le- ni re repreſſum eſt, qvam qvis ab igneo Gund- li gii temperamento exſpectare potuiſſet.

CCCXXXIX.

Joh. Peter Ludewig kleine Teutſche Schrifften, H lle 1705. Glorioſius ut plurimum de ſe, & c temtius de aliis diſſerit Auctor, Theologis i rimis, in qvos odium incluſum qvacunqve da- t occaſione effundit; Non tamen vulgari do- c ina eſt inſtructus, in βιβλιογνωσια, Hiſtoria, J e publico egregie verſatus, in inveniendo f ix, in diſponendo prudens, in eloqvendo

per-

perſpicuus nec inamænus. Unde omnes, (
hoc faſciculo continentur ejus Proluſiones l
merentur, ſed III. & V. & VI. & XIII. pr
pue. Et qvod mireris maxime, in Hiſtoria
ſcepticus, & tamen totius Jurispublici ſcient
Hiſtoriæ ſuperſtruendam docet.

CCCXL.

Licht und Recht, erſte Entdeckung, 17
Andere Entdeckung, 1704. *Dritte Entdeck*
1704. *Vierte Entdeckung* 1705. In qvibus Sc
diasmatis multa ſunt nova, ſingularia, Pa
doxa, Theologorum plerorumqve & JCtor
ſententiis oppido adverſa; Sed multa qvo
præclara & egregia, & meliore lapillo dig
Qvorum Auctores qvi fuerint, eqvidem r
novimus. Hoc autem novimus, meditation
earum, qvibus jus naturæ & gentium im
gnatur fuiſſe J. S. Stryckium, a Chriſtiano Th
maſio in Hiſtoria Juris naturæ pleniore §. 33.
128. acerbiore ſtilo notatum, qvod ſe in
ſuppreſſo nomine (p. 68. & 84.) petit
ſenſiſſet.

CCCXLI. CCCXLII.

Obſervationes Miſcellaneæ, vermiſchte Ged
cken über allerhand Materien, Tomus I. usqve
Tomum XXIV. Duo volumina, Lipſiæ 1713. 17
1715. Auctor eſt M. Joh. Chriſtian Koch
ſtor Lentzenſis (*nahe bey groſſen Hayn*) qvi eti
de ordinanda Bibliotheca Schediasma ſcrip

exhibet σκιαγραφιαν in his obſervationi-
1 p. 818. Et qvasdam contra Auctorem
Bibliothecæ Hallenſis vindicias, T. 2. p.
Fallere etiam & falli profitetur eos T. 2.
1. qvi obſervationes haſce Scriptis Ephe-
lologiſticis accenſendas eſſe judicant. Qvod
ad nos, qvi curamus ſolum, qvo loco &
ro hæ obſervationes ſint habendæ, non
ordine & tempore prodierint. Et extra
overſiæ aleam poſitum exiſtimamus, ob-
tionum Scriptores interdum plus utilitatis
re rei literariæ, qvam Syſtematum; Nec
inficias in his obſervationibus eſſe qvas-
lectu digniſſimas, v. g. T. 2. Obſervat. 1.
7. ſeq. Pleræqve tamen non tam obſer-
nes ſunt miſcellaneæ, h. e. non id exhi-
, qvod Auctor de rebus variis obſervave-
ſed qvod ex aliis collegerit, & in excer-
um volumina retulerit. Ubi non raro ſex-
e ſententiæ de re dubia comportantur, &
ſa injudicata relinqvitur, adeoqve lector
tus redditur adhuc incertior.

CCCXLIII.

Aufrichtige und unpartheyiſche Gedancken über
Journale, Extracte und Monath-Schrifften,
burg 1715. Auctorem eſſe D. Chriſtianum
ofr. Hoffmannum (cujus Biographia legi-
n G. W. Göttenii *itzlebenden* Europa T. 1 p.
) ſcribit J. A. Fabricius in notitia Ephe-
lit. Morhoffii Polyhiſtori præmiſſa. Cui
. Feuerleinium addit M. P. H. *In der cu-*

 rieu-

rieuſen Nachricht von Journal- Quartal- Annu Schrifften p. m. 21. Qvo jure, qva injuria n definimus. Hoc dicimus Auctorem Epheme dum conditores cum in imaginibus æri incil tum in Diatribus hiſce ſale Satyrico conſperge tem, ipſum transformari in Ephemeridum Sc ptorem, & ad eosdem interdum lapides offe dere, ad qvos eos offendiſſe docet, qvorum ſc pta ad ſtateram revocanda ſibi ſumit. Qv Auctor de l'Eſprit des Journaux p. 42. ſeq. dem aſpero qvidem ſtilo, non autem iniq prorſus objectat. Videt tamen morbos eruc torum Epidemicos. Nec os ei deeſt, nec ar mus, aut vigor, ficum appellandi ficum, lig nemqve ligonem. Qvæ res neceſſaria eſt eo, qvi tale qvid molitur in Republica liter ria, qvale hoc eſt, qvod in inſcriptione huj Commentarii promittit.

CCCXLIV.

M. P. H. Curieuſe Nachricht von denen Jou nal- Qvartal- und Annual- Schrifften, Freybur 1716. Qvi ſub literis hiſce clam eſſe volu eſt M. Paulus Hunoldus. Non notus J hanni Gvilielmo Bergero ſcriptor. Licet ſc ptum ſatis fuerit cognitum. De qvo in Diatril de incommodis ex literatis Ephemeridibus c piendis §. 5. p. 9. in notis, Anonymus, ſcrib qvi latet ſub literis M. P. H. 140. Epheme dum mentionem facit. Qvamvis non nege nonnullos tractatus, invitis Auctoribus, eu inter Ephemerides retuliſſe, qvia omnes i

lit

ib qvi per partes continuantur nomine Ephe-
ne dum hodie venire ſolent. Sed obſervan-
du etiam illud eſt, varias Ephemerides ab
eo lentio eſſe præteritas. Hactenus Bergerus.
Q dum varias Ephemerides ab Hunoldo præ-
ter as eſſe ſcribit, varias ejus hallucinationes
ipſ vel præterit, vel diſſimulat. Multa enim
in iſce commentationibus, & in iis qvædam
κα ϰ ῥητον deſumſit ex D. Chriſt. Godofridi
Ho manni *aufrichtigen Gedancken über die Journa-
le.* Multa Hiſtorica & Critica de Ephemeridi-
bu lit. tradidit indiligentius. Qvoſdam etiam
Ho nonymos confudit, & elegantiæ verbo-
ru non majorem curam habuit, qvam ſtru-
ct ræ rerum.

CCCXLV.

L'Eſprit des Journaux, Berlin 1716. Diſ-
q ſitio mordax, & ſalium multorum plena. In
q Diaria literaria pleraqve naſo ſuſpenſo ſub-
ſa nantur, & D. Chriſt. Godofridi Hoffmanni
cr es de iisdem, (*Gedancken über die Journale*)
it deridendæ proponuntur, ut eam tantum-
m do ob cauſam ſcripsiſſe videatur Auctor, ut
H ffmannum maculis collutularet, qvi Julium
B nhardum de Rohr acerbiore cenſura notave-
ra Sed vacare ipſemet iis opprobriis debet,
q bus alium dilacerare cupit. Qvod locum in
h δοκιμασῃ πνευματων non habet, qvi iisdem
la orat nævis; qvos in Hoffmanno reprehen-
d, mordacitate, paradoxophilia, libertate ni-
m a, & præcipitantia in judicando.

CCCXLVI.

H. P. L. M. Gründliche Nachricht von fra: tzoiſchen lateiniſchen uud deutſchen Journalen, Lei zig und Garleben 1718. Ejusdem continuat *prima* 1720. Continuatio *ſecunda* 1724. Ingens e Ephemeridum literariarum numerus, qvaru in his Commentationibus mentionem facit Au ctor. Verum exiguus, qvem nobis de iisde dat, guſtus. Hiſtoria enim vix primis digit eſt contrectata. Criſis de iisdem eſt pertenui Neqve enim omnia vidit, qvæ enumerat di ria, Auctor. Et qvæ vidit, leviter tantum obiter lambitavit, ut canes aqvam Niloticam Qvædam opuſcula Diariis annumeravit, qv nihil habent cum Diariis commercii. Qvæda omiſit qvæ non vulgarem in Diariis habent l cum. Cæterum ſi, qvæ ſuperſunt, Auctor dem ſerit, &, qvæ deſunt, addiderit, Bibliotheca qvandam non contemnendam Ephemeridu literariarum eruditis exhibere poterit.

CCCXLVII.

Ephemerides eruditorum (le Journal des Sçavan accurante Hedouvillio Gallice primum editæ, & in L converſæ a M. F. Nitzſchio, Lipſiæ 1667. Tomi Cujus Auctoris dictio latina non eſt illimis pl ne. Nec verſio extra omnem erroris aleam p ſita. Imo & ab A. C. 1665. usqve ad A. C. 166 tantum perducta. In honore tamen haben Ephemeris. 1.) Qvia *prima* eſt qvæ latino idi

ma

n te eſt conſcripta, 2.) qvia rara, 3.) qvia va-
r continet non cuivis nota, v. g. qva ratione
(G. Leibnitio nata ſit occaſio cogitandi de
h monia præſtabilita. T. 1. p. 14.

CCCXLVIII. CCCXLIX.

Luſtiger und ernſthaffter Monats - Geſpräche, e *ter Theil*, Halle 1688. *Anderer Theil.* Eodem i dem. *Schertz- und ernſthaffter Gedancken über* e *rhand nützliche Bücher und Fragen.* Ibidem eo- e m. Duo volumina. Auctor eſt Chriſtianus homaſius. Qvi in Præfat. Partis 1. p. 27. & i Opere ipſo p. 835. Non ſinam, ſcribit, non itiar, non feram, hiſce noſtris Dialogis Ephe- eridum literariarum vocabulum imponi. Sed ccurrit huic interceſſioni M. Chriſtianus Jun- kerus, in Schediaſmate Hiſtorico de Diariis eru- itorum Num. XVII. p. 245. Et αυτοψια docet, ter Auctorem & Ephemeridum Scriptores tan- am eſſe ſimilitudinem, ut fere nulla inter eos- em ſit diſcernendi nota. *Primus* autem eſt Tho- naſius ex Germanis, qvi idiomate Germanico Diarium vulgavit literarium, Gallorum exem- lo excitatus. In qvo huc maxime retulit con- ilia, ut extincta hypocriſi, & Pedantismo, ſive loctrina umbratica, libertati ſentiendi, & Phi- oſophiæ Eclecticæ locum faceret, qvæ e Ger- nanorum ſcholis adhuc exeſſe juſſa erat. Qvod egregium omnino erat inſtitutum, omni opera & ſtudio, & conſilio promovendum. Et om- nium eruditorum calculo probatum etiam fuiſſet procul dubio, niſi remoræ qvædam interceſ-

 ſiſſent.

ſiſſent. Satyrica ſcribendi ratio, mordaci ſale conſperſa, qvam Patres conſcripti in Se tu eruditorum ferre poterant. Hypotheſes qv dam novæ, & antehac inauditæ. Vatinian in Ariſtotelem, & ejus Sectatores odium.

CCCL. - CCCLX.

Monatliche Unterredungen einiger guten Fre de von allerhand Buchern und annehmlichen Geſchi ten, Leipzig 1689. *bis* 1699 Decem Vo mina. Auctor eſt Wilhelmus Erneſtus Tent lius Potentiſſimi Regis Poloniæ & Electoris xoniæ a Conſiliis & ſcribenda Hiſtoria. Vir ipſius Thomaſii judicio, qvi non ſine felle con eundem ſcripſit, non vulgari doctrina excult Sic enim ille: *In der weitern Erläuterung neuen Wiſſenſchafft, anderer Menſchen Gemut zu erkennen lernen*, C. 2. §. 7. p 126. *Ich kenne daſs in des Hrn.* M. *Tentzels ſeinen* Mona *viel gute und nutzliche Dinge excerpiret* worden, *a darinnen durchgehends gewieſen, daſs er ein Ma ſey, der eine gute und ungemeine Wiſſenſchafft, Sprachen*, in notitia Auctorum, in antiquitatib *ſowohl* profanis, *als* Eccleſiaſticis *beſitze* &c. Hi eidem Canonicatum optabat Sagittarius, & d lebat, in Germania non æqve ac aliis terris, ne meritos Viros prœmiis affici. Interim a reniſſimo Duce Friderico illum propter hæc c loqvia menſtrua nonnunqvam dono aliqvo creatum lætabatur, (Joh. Andr. Schmidii v Sagittarii p. 98.) Nec ſine plauſu eruditoru hæc colloqvia excepta ſunt, in qvibus non t

tı

.. de libris varii generis diſſerit Auctor, ſed .. n de nummis, lapidibus, inſcriptionibus, .. s Philoſophicis, Philologicis, Hiſtoricis &c. .. tinet tamen ſe ſæpius ab aſſentiendo, & di.. cando, & lectorem in bivio relinquit. In.. um etiam decori lineas in oratione tranſilit. .. le & in editione ſecunda quædam diſpun.. eſſe notat Thomaſius l. c. C. 2. §. 4. p. 100. .. Groſchuffius in præfatione Collectionis novæ .. orum rariorum p. 31. Nec ei ſubſidio fuit, .. d Tomis prioribus inſcripſit, *ſine cenſura & .. robatione Auctoris;* Hunc enim modum inter.. endi nec in republica civili, nec in literaria .. ere, contendit Thomaſius l. c. C. 2. §. 12. p. 137.

CCCLXI- CCCLXV.

Novellen aus der gelehrten und curieuſen .. elt, darinnen die Quint-eſſence mannigfaltiger .. lehrſamkeit &c, Franckfurt 1692, 1693. 1694. .. 595. 1696. V. Volumina. Auctor eſt Gott.. ed Zenner Altenburgenſis, Principis Anhal.. no-Serveſtani à Secretis cameræ, & tabularum .. ublicarum Epiſtolis. Vir vigilans, & indu.. rius, & cognitione Hiſtoriæ civilis non per.. unctorie inſtructus. Sed & elatius ſe gerit, .. um *Quintam-eſſentiam* omnimodæ eruditionis .. ctori pollicetur in indice. Hoc enim eſt .. ureos montes promittere, & ſpes ampliſſimas .. ſtentare, quibus præſtandis vix Apollo cum .. mnibus Muſis ſuffecerit. Dictio ſane in his .. phemeridibus cottidiana eſt, & multa habet

de trivio, obſcæna etiam interdum quæ
& inficeta, & vulgo relinquenda. Colloc
quoque rerum talis, qualis in *diſcurſibus*
ſolet, ubi miſcentur quadrata rotundis,
cæpis, & quæ nulla vicinitate pertinent a
de quo agitur. Res etiam pleræque ejus 1
metalli, ut in rure hominibus admiratio
movere queant, non in republica literaria.
præſertim, qui eruditionis primæ, ſecun
tertiæ, & quartæ eſſentiæ pertæſi, quintæ
ſentiæ doctrinam imbibere geſtiunt.

CCCLXVI - CCCLXX.

Frühlings - Sommer - Herbſt-Winter-Parn
Franckfurt 1692. 1693. 1694. 1695. 16
V. Volumina. Duo cum faciunt idem, 1
eſt idem. Imo idem cum facit idem, non
idem. Idem ſane eſt inſtitutum nove
rum literariarum, quas nominavimus, & hu
Parnaſſi. Idem etiam eſt Auctor. Sed O
tamen non eſt idem. In hoc etiam ratio
cendi eſt comtior. Et res ſelectiores. Iis
men commendandæ magis, qui ex omnibus
liquid deguſtare volunt, & ex toto nihil, qu
qui excellere in uno diſcupiunt, & in re li
raria cumprimis. In ea enim non admod
eminet Auctor. Cujus cogitationes huc int
duntur maxime, ut arrepta e rerum civili
relationibus occaſione, locorum communi
cornu copiæ excutiat, & lectori varia collec
nea, velut Attica-bellaria, delibanda appona

CCCLX

CCCLXXI-CCCLXXIII.

Nouveau journal des Sçavans dreſſé a Berlin par Mr. C. --- Berlin 1696. 1697. 1698. Tria volumina. Auctor eſt Stephanus Chauvin, frater Petri Chauvin. Vir cui ingenium acutum, judicium acre, memoria fidelis, laudatus a Bælio in literis ſelectis T. I. Lettr. LXX. p. 45. ſeq. Heinrico Ludolpho Benthemio de ſtatu Eccleſiaſtico & Scholaſtico in Belgio P. III. C. IV. §. 115. p. 437. ſeq. Aliis. Neque immerito, tum ob id, quod diximus, tum quod dicendum reſtat. Terſus enim eidem, & purus, & expeditus dicendi uſus. Luculentus & nervoſus ſcripta enarrandi modus. Nova literaria nuntiandi ratio oportuna & copioſa. In laudando animoſus & ſtrenuus. In reprehendendo circumſpectus & pavidus. Et in rebus ad religionem pertinentibus cautus quidem, ſed ſtudii partium non omnino exſors.

CCCLXXIV- CCCLXXVII.

Bibliotheca librorum novorum, collecta a L. Neocoro Trajecti ad *Rhenum* 1697. IV. Volumina. Νεωκόρος æditituum, vel, ſi mavis, æditimum ſignificat, a ναὸς templum, & κορέω, *Ich kehre*, ſcopis purgo. Quod officium eorum eſt, qui in Saxonia vocantur *die Küſter*, cuſtodes templi & purgatores. Et hoc genuinum nomen eſt hujus Auctoris, qui a Joh. Georgio Grævio ad has Ephemerides ſcribendas ſuſcitatus, ſingulis διμήνοις, vel τριμήνοις, volumen edidit, & in eo librorum ſelectiſſimorum argumenta, eo or-

ordine, judicio, ſtudio, & dicendi genere en
ravit, ut optimis hujus generis ſcriptoribus
numerari mereatur. Neque hoc ſilentio p
tereundum eſt, horum novem menſium,
Aprili ad decembrem, Küſterum ſolum Au
rem esse.

CCCLXXVIII - CCCLXXXIX.

Altes und neues aus dem Schatz Theol ſcher Wiſſenſchafften, Wittenberg, 1701, Leip 1702. 1703. 1704. 1705. 1706. 1707. 17 1709. 1710. 1711. 1712. XII, Volumi Commentarius Theologico-Hiſtorico-Critic qui, mutato ſubinde habitu, in ſcenam prod Etenim A. C. 1701. dicebatur: *Altes und ne* &c. tum A. C. 1702. usque ad A. C. 17 *Unſchuldige Nachrichten von alten und ne Theologiſchen Sachen.* Deinde A. C. 1720. *fort ſetzte Samlungen von alten und neuen.* Atq hæc Stromata literaria diſponebantur A. 1701. per anni menſes. A. C. 1702. per d Dominicos (*Erſte Sontag. Andere Sontag* &c.) C. 1703, per certas claſſes & ordines (*Er Ordnung, andere Ordnung* &c,) idque ex ar trio Viri doctiſſimi Valentini Erneſti Löſche qui primus Auctor & moderator fuit hujus n gotii, ab A. C. 1701. usque ad A. C. 1722. q D. Michaëli Heinrico Reinhardo tradidit ha lampada, qui A, C. 1732. rebus humanis exe tus eſt. Plures etiam Præſidi ſubſidio ſem fuerunt ſocii & adminiſtri, quorum decem citantur in præfatione Anno 1710. præmi Verum hæc decas mirum quantum mutata

tempore. Et quia, quod facile divi-
poſſumus, non omnes ejuſdem fuerunt
ii, judicii, acuminis, ſtudii & progreſ-
ſcientiis Theologicis, ea etiam quæ in
Ephemeridibus leguntur, non ejuſdem
nt eſſe commatis. Videas ſane quoſdam
eguſtare ſcriptorum antiquorum & recen-
m argumenta, ut canes Nilum. Quoſdam
s ita judicare, ut partium ſtudium oppido
iceat. Quoſdam melioribus ſcriptis præ-
iſſis, in ſchediasmatis levidenſibus enar-
is operam conſumere. Ex Commentariis
en literariis, qui κατ' ετος eduntur, hic
ul dubio unus eſt ex præcipuis, qui judi-
plurimorum in civitate eruditorum proba-
& per annos integros 37. continuatus eſt,
dhuc hodie continuatur, ſtudioſeque lecti-
r ob varia, quæ in eo occurrunt, ſcripta rara,
clara, inedita, inſcriptiones & nummos re-
Theologicis illuſtrandis perutiles. Acta
Teologica publica & privata non cuivis nota.
Ogines religioſas, & phraſes biblicas, accurate
eſtigatas, Conſilia & ſpecimina Operum
Theologicorum edendorum, Hiſtorias contro-
ſiarum, obſervationes novas &c. Et plane
rationem ducimus, iis, qui a fortuna ita de-
ti ſunt, ut ad comparandam bibliothecam
Theologicam neceſſaria non ſuppetant, hoc
us bibliothecæ loco eſſe poſſe.

CCCXC - CCCXCII.

Monatlicher Auszug aus allerhand neu rausgegebenen nützlichen und artigen Büchern. Han-

Hannover 1700. 1701. 1702. *Tria volumi*
Auctor eſt J. G. Eccardus, Viro illuſtri G.
Leibnitio eo tempore ab Epiſtolis, cujus con
lio & auxilio etiam in Ephemeridibus hiſ
condendis uſus eſt. In quibus omnis gene
ſcripta enarrantur. Biographiæ Virorum er
ditorum quorundam interſeruntur. Et no
literaria referuntur. Notæ etiam ſubinde a
ſperguntur, in quibus obſcuriora Scriptorum lo
ca illuſtrantur, dubia confirmantur, falſa rej
ciuntur. Ac licet in præfatione anno prim
præmiſſa diſerte ſcribat Auctor, ſe a judican
libertate penitus abſtinere velle, non tame
ita præſtat promiſſa, ut non interdum ab iis de
flectat. Nec obſcure etiam profitetur, ſi quan
do a veritate ſe abductum animadvertit. I
genere dicendi utitur perſpicuo, modeſto
temperato, qvieto, ut dolendum ſit, Opus ho
eximium, tres tantummodo annos viguiſſe,
fidem, quæ de indice univerſali huic trienn
ſubjiciendo data eſt, decollaſſe. Siquidem no
parum utilitatis, & dignitatis decedit huju
metalli Eclogis literariis, ſi indice deſtituantur.

CCCXCIII - CCCXCV.

Neue Biliothec oder Nachricht und Urthei
von neuen Büchern &c, Franckfurt und Lei
zig 1709. usque ad 1713. *Dreiſſig. ſtück. Tr*
Volumina. Primus qui novæ huic Bibliothec
conſtruendæ manum admovit fuit Guilielmu
Turckius, Weſtfalus, J. U. Licent. vix 2
vel 27. annos natus, ſed literis melioribus egr
gie tinctus, & muneri Academico ornan

pe

oneus, ſi fortnnæ ſuæ rationem habere
ſet; Verum morum diſciplinæ & ſeveri-
ncurioſus, & hac ratione ab hac Biblio-
amplificanda avulſus Nic. Hieron. Gund-
as eidem ſucceſſit & partibus X. prioribus
it reliquas, non minore ſtudio, judicio,
imoſitate elaboratas. Non tamen idem
um de iisdem fuit judicium. Polycarpus
Lyſerus in animadverſionibus in Ephe-
dum liter. methodum §. 16. p. 20. No-
a Bibliotheca Hallenſis ſuis quærens labris
es lactucas, indigena ex tollere laudibus,
vero, Wittenbergenſia præſertim, in infer-
prorſus detrudere ſuevit, quod non in-
e ferunt, qui odii cauſas perſpectas habent,
ue ex tali cenſura humanius quid, ac æ-
s nunquam ex ſpectarunt. Auctor Ano-
ianorum Num. V. §. 13. p. 99. *Die neue*
ſche Bibliotheque hat verſchiedenes Gutes, aber
iſſenden Cenſuren verderben ſolches alles mit ein-
r, wiewohl die erſten Iahre derſelben denen
en neuen journalen gar leichte die Præference ab-
nnen. Et p. 101. *Wir wollen vor allen übrigen*
nalen, die erſten theile der neuen Halliſchen Biblio-
ve vornehmlig recommendiren &c. Et minime
gare eſt quod refert de hac Bibliotheca. Vir do-
J. G. Pertſchius in H. E. Sec. I. C. X. Sect.
§. 25. not. c. p. 326. *In der neuen Bibliotheque*
e XXV. *ſtehe ein Extract, aus einen* Buch *ſo den*
l führen ſoll: Das liebenswürdige Antlitz der
öffe, durch Joſeph von der Krafft *Prediger der*
tſchen Gemeine *in Harlem. Delfft* 1712. 8. *In*
en wird die Gleichheit der Biſchöfe *und Aelteſten*
behau-

behauptet. Allein es iſt dergleichen Buch nich handen, ſondern der Sel. Geh. Rath Gundlin dieſes aus folgenden Urſachen erdichtet. Er mit denen Theologis in Halle zerfallen: Das nigliche Miniſterium hatte ihm Verbothen die gegen dieſelbe zu führen; Weil er doch aber d ſelben eins verſetzen wolte, erdichtete er dieſen tract, als wære ſolcher aus einen Buch gezogen.

CCCXCVI- CCCC.

Neuer Bücher-Saal der gelehrten Welt Oeffnungen Leipzig 1710. usque ad 1717. *que Volumina.* Primus, qui adornavit hanc Bib thecam eſt Joh. Gottlieb Krauſe, cui po ſubſtitutus eſt M. Joh. Gottlieb Walchius patet ex Parte XXXIII. Num. VII. p. Nec diſſentimus a M. Paulo Hunoldo *in der rieuſen Nachricht von journal-Quartal-und An al-Schrifften p.* 10. *Es ſey dieſes journal auſſer len Streit eines mit von denen beſten. Denn* ait, *Auctores halten einen guten selectum der* Büc *ihr judicium iſt gar vernünfftig, ſie führen verſchiedene Sachen an, die zu weitern Nachſin dienen können.* Non diſſentimus, inqvam, hoc Hunoldi judicio. Quod auctor *der grü lichen Nachricht von frantzöſiſchen, lateiniſ und teutſchen journalen* p. 87. ad verbum ſcripſit. Imo & hæc addimus. Librorum ſu maria nec extenſa nimis eſſe, nec contra Criſes plerasque moderatas & verecundas. notas oportunas ut plurimum, & ſelectas, & bus illuſtrandis idoneas.

CCC

CCCCI. - CCCCV.

Die gelehrte Fama welche den gegenwærti- ſtand der gelehrten Welt, und ſonderlich derer en Univerſitæten entdecket. LX. Theile, Leip- A. C. 1711. usque ad 1717. *Quinque Vo-* Auctor eſt M. C. Pezold, Facultatis Phi- hicæ Adſeſſor, & Lipſienſis Scholæ Tho- eo tempore Collega. Qui verborum m interpres optimus, in præfatione Parti præmiſſa, non alio ſenſu *Famam* hanc *eru-* nuncupari ſcribit, quam quod, quæ in *erudito* gerantur, & geſta ſint, annunciet. vero quod erudita manu hæc bona nova parſa. Nec ex orbe univerſo comportat ſed ex Germania tantum, ex qua tamen in- m evolat in Galliam, Brittaniam, Daniam, ium &c. Et præter Academias etiam non- quam inviſit civitates alias Academiarum a non nobilitatas, & quid negotii in iis eru- gerint, vel agant, vel acturi ſint ebuccinat. imis autem in recenſendis Diſputationibus demicis occupatus eſt Auctor. Atque ea- argumenta vel latine ex hibet, ipſis scri- um verbis, vel, in Germanicum ſermonem ſlata, ſuis. Idque vel ſine, vel cum ſua riſi. Quæ tamen non ubique expers eſt ii partium (Part. VII. p. 462.) Quicquid radicat famæ eruditæ nuncius in præfat. XIII. præmiſſa. Qui & in eo humani piam paſſus eſt, quod indicem rerum ſo- adjecerit Ephemeridibus hiſce, non per- rum & locorum.

CCCCVI.

CCCCVI - CCCCXXIII.

Deutſche Acta Eruditorum, oder Geſchic der Gelehrten, welche den gegenwærtigen Zuſta der Literatur in Europa begreiffen. Zweyhund und ſechzehen Theile Lipſiæ, ab A. C. 1712. úsq ad A. C. 1737. *Septendecim Volumina.* Plane veritatis lineis excidunt, qui putant, hæc Ac Eruditorum Germanica eſſe Actorum Erudit rum latinorum Metaphráſin. A quibus tc via, cœlo, & regione differunt. Quod doc *αυτοψια*, & præfatio parti XXV. præmiſ Nec unius commatis ſunt, quibus hoc corp Ephemerodologicum conſtat, membra, qu non unum Auctorem agnoſcunt. Pleraque t men lucernam olent, & ungues arroſos ſap unt, & caput digito laborioſo ſcalptum teſta tur. Genus dicendi eſt vegetum, & roſ decore ſplendeſcens. Summaria librorum nc ex præfationibus & indicibus conſtipata, ſ ex argumentis ipſis eorundem ſtudioſe conqu ſita. Nec judicia de iisdem blandiloqua, a aſpera, & mordacia, ſed moderata pleraque, inter aſſentationem & auſteritatem medi Accedunt nova literaria, de eruditorum lab ribus, honoribus, fatis, morte &c. Imagin etiam eorundem æri inciſæ. Atque hæc omn auſpiciis Joh. Burchardi Menckenii ſuſcep ſunt, opem ferentibus Rabenero, Schötg nio, Walchio, Tilgnero, Jöchero, Geringi Franckenſteinio, Gebauero, Kappio &c, alii que, qui hæc acta ab A. C. 1723, usque a

hur

unc temporis articulum laudabili conatu literum monumentis commendarunt

CCCCXXIV. CCCCXXV. CCCCXXVI.

Freyvvillige Heb-Opffer von allerhand in die heologie lauffenden Materien. *Dreiſſig* Beytræge. Bern ab A. C. 1715. usque ad A. C. 1722. *Tria olumina.* Quorum munerum ſacrorum ultro blatorum primus Auctor eſt J. G. Reinbeckis. Vir omnium eruditorum judicio probatus. ujus hortatu & exemplo excitati alii ſuas conulere ſymbolas, Exegeticas, Criticas, Polemias, Hiſtoricas &c. Theologiæ illuſtrandæ, mplificandæ, & vindicandæ perutiles. Quæ o, quo Directori ſocietatis in manus incideunt, ordine impreſſæ, ſucceſſu temporis plua impleverunt volumina, & a plerisque in eliciis ſunt habitæ, & velut merces Attalicæ ertatim coëmtæ. Et ſane optimus hic eſt ſcintias locupletandi modus, cuique dare libertatem, aliquid, qvod ad fines earum proferenlos cenſet idoneum, apportandi. Hac enim atione opes congeſtæ ſunt, qvæ ad tabernacuum conſtruendum erant neceſſariæ, ut prolamari per caſtra Moſes juſſerit, ne qvis deinceps aut Vir aut fœmina quicquam ad ſacrum honorarium adderet. Exodi XXXVI. v. 5. 6.

CCCCXVII.

Der neubeſtellte Agente. *Freyburg* 1704. Scilicet A. C. 1699. 1701. 1702. 1703. vulgabatur Diarium Hiſtorico-Politico-literarium, ſub titulo, *aufgefangene Brieffe.* Cujus hoc eſt con-

tinuatio, qvod inſcribitur: Curator negoti-
rum publicus, ſive *der neubeſtellete Agent.* Qv
ab A. C. 170½. procedit usque ad A. C. 17
Atque huic denuo ſucceſſit: *Der allezeit fe-
ge Secretarius*, ab A. C. 1710. usque ad A. C. 17
Inquibus omnibus quædam non cottidiana,
plura tamen ad Hiſtoriam civilem ſpectan
quam literariam.

CCCCXXVIII.

*Ausführlicher Bericht von allerhand neuen B-
chern.* Partes IX. Franckfurt und Leipzig 17
usque ad 1710. Auctores ſunt J. G. Krauſe
Chriſtophorus Woltereck. Viri varia erudit-
ne inſtructi, quod vel ex ſolo hoc Diario i
telligas. In qvo ſelectus librorum provid
Ex poſitio argumentorum copioſa. Notæ er
ditæ. Criſes circumſpectæ. Hiſtoriæ literar
notitia, cum lingvarum & ſcientiarum perit
perelegans. Unde qvos ſibi duces elegeru
Tentzelium & Eccardum Auctores, non aſ
cuti ſunt tantum, ſed & anteverterunt fe
Et expediiſſet rei literariæ, ſi in hac tela p
texenda diutius perſtitiſſent. Sed interceſ
runt varia. Bibliopola enim Philippus Wi
Stockius moræ pertæſus, qua partes ab Auct
ribus elucubratæ prelo ſubmittebantur, ad i
penſas faciendas factus eſt moroſior. Auct
res etiam, volentibus ita fatis, diſtracti ſu
Et J. G. Krauſe a Joh. Ludov. Gleditſchio i
vitatus ad Diarium aliud conficiendum ſe a
cinxit, quod inſcribitur: *Neuer Bücher-Saal*,
q

..o antea. Wolterekius autem ſcripſit: Electa ..i nummariæ, & ad Acta eruditorum Lipſien.. continuanda ſuas contulit ſymbolas. Atque ..; abruptum eſt hoc negotium.

CCCCXXIX. - CCCCXLI.

Neue Zeitungen von gelehrten Sachen de an.. 1715 - *bis* 1728. Leipzig, 1715. *bis* 1728. ..*uodecim Volumina.* Novellæ vel, ſi mavis, re..tiones hebdomadales ſuccinctæ de rebus in ..publica civili geſtis, quas A. C. 1631. Galli ..imum vulgare cæperunt, quantum habeant ..ilitatis, feſtivitatis, & jucunditatis, lippis .. tonſoribus eſt notum. Atque ad harum imi..tionem relationes hæ literariæ conſcriptæ ..nt. Quarum Auctor eſt J. G. Krauſe, cujus ..omen Epiſtolæ dedicatoriæ, Anno 1715. præ..iſſæ, ſubſcriptum legitur. Atque huic Lipſia ..ittenbergam evocato ad Profeſſoris Hiſtorici ..rovinciam ornandam, ſucceſſit M. Fridericus ..ilhelmus Stübnerus, Baruthinus, Facultatis ..hiloſophicæ Lipſienſis, & Concilii Academi.. adſeſſor, Societ. ſcientiarum Berolinenſi ..dſcriptus. Qui languore diuturno fractus lam..ada tradidit Dn. de Steinwehr Equiti Pome..ano, Viro rei literariæ peritia inſigni. Et ..uidem Krauſio manum de tabula tollente, ..oh. Burchardus Menckenius hoc Opus dirigen..um ſuſcepit, & eo etiam A. C. 1732 rebus ..umanis exemto, ejus filius Otto Menckenius. ..t huc usque Auctores & Bibliopolæ ſumma..ia ex operibus excerpta novellis inſerenda, ad

Zz 2 eum,

eum, qui fecerat impenſas tranſmiſerant, qv
conſvetudinem abrogavit Menckenius, qui A
1732. publice ſignificavit, Auctorem quem
vel Bibliopolam, exemplum libri ad Director
novellarum curare debere, cujus velit men
nem fieri in relationibus hiſce literariis. Q
rum emolumentum hoc eſt præcipue, ut res
republica literaria variis in locis geſtas,
quaſi oculi ictu contemplari, &, velut per luſ
familiares mihi reddere valeam.

CCCCXLII - CCCCXLIV.

Nouvelles litteraires. Tomi I. II. III. IV.
VI. VII. VIII. IX. a la Haye ab A. C. 1715.
que ad A. C. 1719. *Tria Volumina.* Quod A
ctore Gallo de la Roche ſemel primum, de
de bis per ſeptimanam prodiit in Anglia D
rium, ſub titulo, *Memoires de literature*, ceſſa
ob emtorum paucitatem A. C. 1714. Me
Septembri. Atque huic ſucceſſerunt A.
1715. Hagæ Comitis *nouvelles litteraires*, a Bibl
pola Heinrico du Sauzet congeſtæ. Quod t
men inficiantur alii, &, poſt hæc carecta lati
re Bibliopolam Amſtelodamenſem Joh. Fri
ricum Bernhardum; affirmant. (Vide J.
Krauſii præfat. præmiſſam anno 1715. *Den n*
en Zeitungen von gelehrten Sachen) Quæ poſtea
lingvam Germanicam tranſlatæ, & acceſſio
bus quibusdam locupletatæ ſunt, a Joh. M
chaële Geiſſo, verbi divini apud Francofurte
ſes Miniſtro Germano-Gallico. Atque his d
mum ſubmiſſæ ſunt relationes Germani

J. G. Krauſii, qvas memoravimus, qvasqve prodituras nunciant, Acta eruditorum Latina A. C. 1715. p. 164. his verbis; Lipſiæ hebdomadatim prodituræ ſunt proxime, novellæ literariæ vernaculæ, qvæ inde ab anni hujus initio proximis nundinis vernalibus apud Theophilum Georgi proſtabunt, & præter nonnulla, qvæ in novellis, *nouvelles litteraires*, Hag. Com. ſingulis ſeptimanis prodire cæptis, continentur, plurima alia, commercio cum Viris in re literaria ſummis, eam ob rem jam pridem inſtituto, exhibebunt. Hactenus Acta eruditorum. Et ſic novellarum ſcriptor unus excitavit alium. Et qui alium ſecutus eſt, prægredientem de ponte dejecit. Stabiles tamen permanſerunt novellæ literariæ Gallicæ ab A. C. 1715. usqve ad A. C. 1719. in civitate lit. & variis nunciis de novis libris, inventis, ſchedis fugitivis, eruditorum fatis, honoribus, morte, vita &c. eandem impleverunt.

CCCCXLV.

Academiſche Nebenſtunden, Jena 1717. *Sechs Theile.* In qvibus obſervationes variæ literariæ Philoſophicæ, Philologicæ, Hiſtoricæ, Politicæ &c. Præ cæteris tamen excellunt Philoſophicæ. Et vel earum ob cauſam optandum, ut hæ horæ ſubceſſivæ non tam cito conqvieviſſent.

CCCCXLVI.

Würtenbergiſche Nebenſtunden, Stutga
1718. *Vier Theile.* Qvod Diarium ſtatim cu
Parte IV. finitum eſt. Et, ſi qvid judicamu
hoc præcipue in eo reprehendendum eſt.
enim, uti cœptum ita continuatum eſſet, pro
cul dubio plerorumqve eruditorum judicio fui
ſet comprobatum. Tam præclara ſunt qvæ i
eo de libris novis adferuntur ſummaria, ta
erudita Scholia, tam ſobria judicia.

CCCCXLVII.

Der meditirende und inventieuſe Eclecticus, Sed Theile, Jenæ 4. 1714. Qvi morbos qvosda
Doctorum & doctrinarum, in ſcholis ſuperiori
bus & inferioribus graſſantes, non obtuſe per
ſpicit, nec inepta ſubminiſtrat conſilia iisde
afferendi medicinam; Sed novaturiendi pruri
gine abreptus, rationis lumini SS. ſubjicit, &
hypotheſes qvasdam ſpargit, cum ſana doctri
na non ſatis convenientes.

CCCCXLVIII.

Nova literaria Anni 1721. *a Januario usq
ad Decembrem Auctore Joh. Gottlieb Krauſio*, Lipſia
Ad nova literaria vulganda vix locus aptior i
Germania qvam Lipſia, ubi Bibliothecarum, B
bliopoliorum, & βιβλιοφιλων ea copia, & a
commercia literaria adornanda tanta oportur
ta

ut Athenæ Germanorum dici mereatur. minus idoneus ad hoc negotium eſt Krau-, qvi Hiſtoriam literariam ita aſſecutus eſt auci. In arte etiam dicendi verſatus, & mis literarum præſidiis armatus. Unde la-oſum hoc & tædii plenum opus non difficul-t tantum fructuoſum factum eſt; Sed & uti-e. Adeoqve a librorum varietate & ſelectu, bſervationum variarum elegantia commen-dum.

CCCCXLIX.

M. Gladovii erbaulicher Zeit-Vertreiber. Er- Ausflucht, Halle 1710. (2.) *Erbauliche Ge-ncken über D. Nic. Hieron. Gundlingii otia*, Nürn-g 1706. (3.) *Weitere Fortſetzung dieſer er-lichen Gedancken*, 1709. (4.) *Acta Semi-uditorum*, 1709. (5.) *Actæ Semi-Erudito-n, Erſte Fortſetzung*, 1709.

CCCCL.

Acta Semi-Eruditorum, Erſter Theil, 1718.

CCCCLI.

Acta Semi-Eruditorum, Der andere Theil. 718. Et qvi legunt Acta Semi-Eruditorum, qvi colligunt ea, intemperanter otio abutun-r & tempore. Siqvidem eruditorum actis gendis vix vita ſufficit, nedum Semi-Erudi-rum. Et ſi ſufficeret, abolenda ſunt ea ma-s qvam legenda, & colligenda, & vulganda.

Qvid enim aliud volunt horum Actorum coll
ctores, qvam eos, qvibus tacite infenſi ſu
publice deridendos propinare? Semi-Erud
non ſpectant ad eruditorum claſſem & ordine
Et acta eorum conſcribere eſt falcem immitte
in alienam meſſem, & omiſſis iis, qvæ mag
ad rem pertinent, curare levicula.

CCCCLII.

Nomina Sociorum qvi Collegio concionator
Lipſienſi interfuerunt ab A. C. 1624. usqve ad A. C
1724. Lipſiæ 1725. (2.) *Joh. Juſti von Einer*
Melanchthoniana, Helmſtadii 1730. Promiſit Me
lanchthoniana Val. Ern. Löſcherus, referent
J. C. Wolfio in præfat. erudita, qvæ Caſaubo
nianis præmiſſa eſt, §. 31. p. 40. Et Michae
le Lilienthalio in ſelectis literariis T. I. Obſerv
VI. §. 16. p 162. & §. 24. p. 165. Qvi ſ
qvod erat pollicitus, præſtitiſſet, haberemu
procul dubio, dignum hac inſcriptione opus
Sed hæc Dn ab Einem patella parum reſponde
ſuo operculo. Et Georgii Richteri Criſes Me
lanchthonianæ, rectius hoc nomine venire poſſe
ſupra Num. 163. jam diximus.

CCCCLIII.

Die geiſtliche Fama IV. Stuck, Philadelphia
1731. Auctor Partis primæ eſt Chriſtianus De
mocritus, vel Joh. Conr. Dippelius. Qvi
qvod ex Proëmio patet p. 6. de viis divinis ira
& gratiæ, de qvibus plerumqve ad nos vix te
nui

famæ perlabitur aura, Diarium condere cœpit. Qvod maxime laudandum eſſet, ſi cætera eſſent paria. Sed ſiglis obfuſcat omnia, eorum partes defendit unice, qvi Eccleſias cuntur in Eccleſia. Et theatrum hoc Theologico-Literarium pandit tantummodo, clauſit- iterum, cum unicam vix ſcenam ſpectanpræbuiſſet.

CCCCLIV. - CCCCLVII.

Annales Academiæ Juliæ, *Semeſtre* I. II. III. Brunſvici 1722. & 1723. Volumina IV. Academiæ ſunt bonarum artium officinæ, & Virorum eruditorum domicilia, & Reipublicæ literariæ metropoles. Adeoqve magni intereſt ad incrementum Hiſtoriæ literariæ, Acta earum in literas referri. Et felices nos! ſi, qvæ in Academiis antiqvis & recentioribus ab eruditis geſta ſint, ita in annales redacta haberemus, prout Academiæ Juliæ Doctorum labores habemus. Nam licet ſuis numeris perfecti non ſint, arcana multa in his annalibus præterita, v. g. Chriſt. Tobiæ Wideburgii reſponſio ad Epiſtolam Ruperti, Semeſtri 3. §. 13. p. 47. Attamen pleræqve ſunt plæclaræ, eo ordine, judicio, ſtudio ex monumentis editis & ineditis conſcriptæ, ut & Hiſtoriæ literariæ generatim, & ſpeciatim Academiæ Juliæ illuſtrandæ, egregie inſerviant. Accedunt Acta Societatis conantium, cujus Hiſtoria exhibetur Semeſtri 2. p. 117. In qvibus æqve ac in Actis Academiæ multum eſt bonæ frugis

CCCCLVIII.

Chriſt. Feuſtelii Miſcellanea Sacra & eru
Lipſiæ 1715. Qvæ miſcellanea Sacra & e
dita inſcripſit Auctor, tria ſunt Schediasmata
ſtolica ad V. E. Löſcherum data, qvibus, ut
pleat, qvæ A. C. 1700. dedit promiſſa de X
libris edendis, (Vide ſupra in 4to N. LXXI N.
eundem adhortatur. Et ſunt in iis qvædam
proletaria, (v. g. p. 40.) Præceptore enim u
eſt Daumio Feuſtelius, nec defuit docilitas in
nii, & literarum amor; Sed fortuna def
(571.) & librorum apparatus, (39.) & inſ
ctioris Bibliothecæ uſus Unde factum ut
ctores plures laudaverit, qvam oculis uſurpa
Et eo tempore & loco laudaverit interdum,
minime laudandi erant. Ut p. 51. ubi Joh.
perialis Muſeum Hiſtoricum & Phyſicum lau
ad notitiam Germanorum eruditorum ex
hauriendam, in qvo de Germanis eruditis
γρὺ qvidem deprehenditur.

CCCCLIX. - CCCCLXIV.

Hamburgiſche Berichte von neuen gelehrten
chen de anno 1732. 1733. 1734. 1735. 1736. 17
Volumina VI. Auctor eſt J. P. Kohlius Aca
miæ Petropolitanæ qvondam Prof. Publ. Vi
qvo non ſolum varia doctrina, ſed & diligen
ſingularis, & non cottidianum literas huma
res in melius provehendi ſtudium. Atqve
primum A. C. 1730. in novellis Schiffbecce

..s olitico - literariis (*Staats und gelehrten Cor-* ..*denten*) ea accurabat, qvæ ad Hiſtoriam li-..iam pertinebant. Tum A. C. 1731. con-..itionem eorum annalium ſibi imponi paſſus ..qvi A. C. 1729. a Chriſt. Frid. Leisnero ..i, ſub titulo, *Niederſächſiſche Nachrichten*, Ger-..orum eruditos delectarunt. Ac tandem A. C. ..2. hunc Commentarium rerum novarum ..icatus eſt, qvi inſcribitur, *Hamburgiſche Be-..e von gelehrten Sachen.* Nec parum Aucto-..tis habet hoc Diarium, vel habere poteſt, ..d ea dexteritate concinnatum eſt. Res enim ..Republica literaria Saxoniæ inferioris maxi-..& ſuperioris geſtæ, ea ratione in eo refe-..tur, ut dubitare qveas, an prodeſſe magis, ..delectare Auctor voluerit. Genus dicendi ..vidum eſt, & ingenioſum, & dulce. Oeco-..nia Schediasmatum ad Syſtematum indolem ..commodata. Phænomena ex proprio litera-..n commercio nota. Judicia circumſpecta, ..deſta, rara. Nec ſpiſſis voluminibus tantum ..his Ephemeridibus Hamburgenſibus eſt locus, ..& ſchedis minoribus, qvæ facile pereunt, ..videm commemoratione dignum qvid con-..teant.

CCCCLXV. - CCCCLXVII.

Sammlung auserleſener Materien zum Bau des ..ichs Gottes, Leipzig 1731. - 1734. 24. *Bey-..äge. Drey Volumina.* Auctor qvod aſſeveratum ..bis eſt non ſemel, eſt M. Traugott Immanuel ..richovius Teſchenſis Scholæ in ſuperiore Si-leſia

leſia qvondam Rector, & Oldenburgenſis E-
cleſiæ poſtea Paſtor. Vir doctus, & pius, & v-
riis calamitatibus nobilitatus. Qvi Joh. Co-
Dippelii exemplo, ut videtur, excitatus (Vi-
ſupra Num. 450.) Diarium hoc Theologicu-
exorſus eſt, ſed ita tamen, ut certis menſib-
& temporum Periodis alligatus eſſe noluerit,
qvo nova literaria Theologica commemorat, ſc-
pta, puta, in oratione ſoluta & ligata, colloqvi-
acta, Epiſtolas, Schedas, vitæ curricula, ſi-
gulares qvorundam a moribus corruptis ad m-
liorem vitam tranſitiones, & vias mirandas De-
qvibus in iis emendandis uſus eſt. Et qvæ al-
ſunt hujus commatis, qvæ fanaticismo, ſincr-
tismo, & myſticismo infecta eſſe ſcribit: M.
Martinus Nympach in prodromo Tr. Elenchti-
Vinariæ 1734. vulgato, minaturqve ſimul, ſ-
hæc dilucide demonſtraturum, & hæc collecta-
nea ex inſtituto diſſipaturum. Qvod tamen
qvantum ſcimus, factum nondum eſt.

CCCCLXVIII.

*Die Vortreflichkeit und Nothwendigkeit der elen-
den Scribenten*, ſ. l. 1734. Scriptores miſeran-
dos eos eſſe judicat Auctor, qvi, qvicqvid in
buccam defluit, in chartam conjiciunt, & mo-
numenta ſine ratione, (p. 1.-78.) & ordine,
(78.-90) & ornatu (90.-97.) corrogata in
vulgus ſpargunt. Atqve ad hunc cenſum ſpe-
ctare cum aliis ſexcentis, Happelium, Menan-
tem, Uhſenium, Hubnerum, (p. 53.) D. J. E.
Philippi, S-v-25, R-d-gſtum (p. 8. 36. 42.
43

p. 49. 50. 71. 85. 90.) Nec deſunt qvi temere negligenterqve ad libros componendos ſe accingunt, nullo delectu rerum & verborum habito;

Scribimus indocti, doctiqve poëmata
paſſim;

ſed accuſat tantummodo non coarguit Auctores, qvorum nomina profert, nec ullo documento oſtendit, eos eſſe tales, contra qvos ingeminat tremulos naſo criſpante cachinnos. Nec qvi vilioris ſunt ordinis Scriptores exſibilandos propinat ſolum; Sed & Rectores Reipublicæ, & Doctores Eccleſiæ (p. 18. 28. 29. 41.) Dicta etiam SS. non raro ſannis conſpuit. Et qvam in aliis redarguit culpam, interdum ipſemet committit, & ordinem in ſcribendo negligit.

Usqve adeo in ſeſe tentat deſcendere nemo,
Sed præcedenti ſpectatur mantica tergo.

CCCCLXIX.

Georg Volckmar Hartmannus Hiſtorie der Leibnitziſch-Wolfiſchen Philoſophie, Franckfurt und Leipzig 1737. Nimium diffuſus eſt Auctor. Qui Hiſtoriam Philoſophiæ Leibnitianæ & Wolfianæ traditurus ab Adamo facit initium, (p. 106.) Et aliena ſexcenta huic telæ intexit, qvæ nulla vicinitate ad eandem pertinent. Et cramben eandem vice ſecunda, & tertia interdum, repetit. Qvod ipſe in J. Langio p. 950. reprehendit. Et dici non poteſt qvam inſvave & injucundum ſit iis, qvi delicatiorem habent ſtomachum.

chum. Accedit partium ſtudium qvod tantu eſt, ut Wolfiana omnia aſteriſcis, Anti-Wol fiana autem cuncta obeliſcis ſignanda pute Qvaſi unus Wolfius cerebrum geſſerit in capite, reliqvi omnes in calcaneo. Cum vix homo ſit qvi ab errore immunis ſit, & Auctor ipſ ſuo exemplo hoc teſtetur. Qvi p. 152. Francifcum Valeſium, ſcribit: Philoſophiam Sacram eo tempore edidiſſe, qvo controverſiæ Bælianæ ſumſerint initium, hoc eſt A. C. 1681 cum Valeſius Seculo XVI. & Bælius Sec. XVI floruerit, & Sacra Valeſii Philoſophia jam anno 1588. lucem viderit, cum Bælius A. C. 1647 demum fuerit natus. Hoc tamen damus facil multum induſtriæ & ſedulitatis Hartmannun huic Hiſtoriæ deſcribendæ inſumſiſſe, & Eriſtica pleraqve ad eam illuſtrandam ſpectantia le ctitaſſe.

CCCCLXX.

Nouvelles Pieces ſur les erreurs pretendues de la Philoſophie de Mr. Wolf, ſine loco 1736. Qvorum meletematum Hiſtoria hæc eſt. Joachimus Langius A. C. 1736. mandatum accepera a Rege Boruſſiæ, ut errores præcipuos e ſcriptis Chriſt. Wolfii excerptos, & in compendium miſſos ſibi exhiberet, perluſtrandos. Cui morem gerens Langius primam hujus conlectionis particulam elucubravit. Qvam Dno Reinbeckio cummunicavit Rex Potentiſſimus, ha addita lege, ut qvid Wolfium ad objecta reſpondere poſſe exiſtimaret, in chartam conjicere

I

E hæc hujus collectionis eſt pars altera. Ad Wolfium etiam Langii delationes deferendas j ſit, ut, qvibus rationibus diſpungi eædem p ſſent, perſpiceret. Et hæc eſt pars tertia huj Eclogæ. De qva exiſtimamus Reinbeckium ſ lidiorem Apologiam ſcripſiſſe pro Wolfio, qvam Wolfium pro ſemetipſo. Atqve hæc omnia lingua Germanica ſcripta, Viri cujusdam magni nutu in Gallicam linguam tranſlata ſ nt.

CCCCLXXI.

J. F. Reimmanni Ilias poſt Homerum, h. e incunabula omnium ſcientiarum, ex Homero eruta & ſyſtematice deſcripta, Lemgoviæ 1728.

CCCCLXXII.

Ejusdem Introductio in Hiſtoriam vocabulorum L. Halæ 1718. Cum ſexcentis acceſſionibus MSCtis.

CCCCLXXIII.

Ejusdem Idea Syſtematis antiqvitatis literariæ generalioris & ſpecialioris, Hildesheim 1718.

CCCCLXXIV.

Herm. Sam. Reimari Comment. de Vita & Scriptis J. A. Fabricii. Accedunt excerpta ex Epiſtolis ad Fabricium Scriptis, Hamburgi 1737. Non

unus

unus ex multis fuit Fabricius in civitate literar
ſed ex paucis maxime eximius, & plane ſing
laris, & prope incomparabilis. Cui ingenii
divina, ſine αὐθάδεια. Diligentia ſtupenda, ſi
detrimento valetudinis. Polyhiſtoria, ſine oſte
tatione. Polygraphia, ſine aliorum livore, i
vidia, obtrectatione. Libros plus qvam 2000
habuit, eosqve ſelectiſſimos. Multo plures t
men legit. Et tot ipſe ſcripſit, ut ſoli Bibli
thecam conſtituere valeant. In qvibus *prim*
& hodie *rariſſimus* eſt, qvi Decas recentioru
Scriptorum inſcribitur, excuſus Hamburgi 168
Ultimus eſt Bibliotheca latina mediæ & infim
ætatis, conſtans Libris XV. Vol. V. Hamb 173
1736. *Optimus* Bibliotheca Græca, conſtans L
bris VI. Vol XIV. Qvadraginta annorum Opu
excuſum Hamburgi 1705. usqve ad 1728. V
peculiaris diſciplinæ in libris legendis, ſcriben
dis, vulgandis. Et dignus qvi talem virtut
ſuæ præconem inveniret, qvi dictione utitu
caſtigata, ſtructura bene compoſita, & ex Ep
ſtolis ad Fabricium miſſis Eclogas ſubnectit le
ctu digniſſimas. Daturus inpoſterum Epiſtol
qvas ipſe ſcripſit Fabricius, (p. 59.) Et ſupple
menta ad Bibliothecam Græcam (p. 120.).

CCCCLXXV.

Curieuſer Miſchmaſch von allerhand raren Tra ctaten und Schrifften, 1733. Idem eſt Opus nu
gatorium de qvo ſupra C. 3. N. 149 diſſeruimus
mutata ſaltim inſcriptione. Qvi Bibliopolarum
qva

vrundam, emtorum marſupiis doloſe inſidiantu), mos eſt.

CCCCLXXVI.

Joh. Vogt Catalogus Hiſtorico-Criticus Librorum Rariorum, Hamburgi 1738. Secunda hæc eſt editio hujus indicis ad notitiam librorum rariorum comparandam perutilis. Vir enim non obſcuri in Republica literaria nominis eſt Auctor. In cognitione librorum præclare verſatus, & monumentorum rariorum apparatu non vulgari inſtructus; Sedulitate etiam indefeſſa excellens. Qvi primæ meſſi egregium adjecit ſpicilegium, Sed non tantum, ut augeri amplius & emendari non valeat. Ecce! enim hujus rei ſpecimen! Sebaſtiani Baſſonis Doctoris Medici, ſcribit p. 74. Philoſophiæ naturalis adverſus Ariſtotelem Libri XII. in qvibus abſtruſa veterum Phyſiologia reſtauratur, & Ariſtotelis rationes ſolidis rationibus refelluntur. Cum indice locupletiſſimo. Amicus Plato, amicus Socrates, ſed magis amica veritas. Amſtelodami apud Ludov. Elzevirium, in 8. pp. 631. Absqve indice & Præfat. Auctorem hunc una cum ſcriptis ignotum fuiſſe tum Morhofio, tum Chriſtiano etiam Thomaſio, teſtatur Cl. Heumannus in conſpectu Hiſt. Lit p 315. Hactenus Vogtius l. c. Qvi citatæ editionis Elzevirianæ annum impreſſionis omittit 1649. qvi extat in titulo. Tum eam indice locupletiſſimo inſtructam eſſe ſcribit, & ſtatim addit, absqve indice & præfatione eſſe, qvod parum ſibi conſta-

Aaa re

re videtur. Et tandem Baſſonem Morhofio f
ſe ignotum memorat, cum in Polyhiſtore T
L. 2. C. 12. §. 2. p. 217. ejus diſerte mentior
injiciat. Nec male fortaſſis rationibus βιβ
φίλων conſuluiſſet Auctor doctiſſimus, ſi a:
matis Hiſtorico-Criticis de raritate librori
qvæ Catalogo præmiſit, addidiſſet, qvasdam c
tiones & proviſiones, iis maxime neceſſarias,
fallere vel falli in iisdem dijudicandis non
lunt. Scilicet, non omnes libros raros e
qvi tales eſſe perhibentur. Et ſæpe rarit
præconio ornari qvosdam ex calliditate Bibl
polarum, ut majori pretio veneant, (unde
Catalogum conſpicias hodie, qvi rariorum
brorum titulo non ſuperbiat,) vel ex præ
dicio eorundem, qvod ita perſvaſum ſibi habe
non temere eorum reperiri copiam. Ut P.
monius refert in Bibliotheca Critica, Caroli
Cointe annales Francorum Eccleſiaſticos Pari
extare æqvo pretio venales, qvi in Holland
Anglia & Germania rarioribus libris annum
rentur a Bibliopolis. Conf. ſis: *Unpartheyſche G
dancken über einige Qvellen und Würckungen d
Verfalles der itzigen Buch-Handlung* §. 25. p. 6

CCCCLXXVII.

*Unpartheyiſche Gedancken, über einige Quell
und Würckungen des Verfalles der itzigen Buc
Handlung.* Schweinfurt 1733. Quæ de hoc a
gumento jam in lucem prodierint Schedia
mata in præfatione memorat Auctor, & qu
vi

rites, quæ maculæ in iis inſint ſimul, expo-
it. Recte etiam judicat ex prænumerationi-
& vilioribus editionibus, qvæ inſciis & in-
it iis, qui primi impenſas fecerunt, excudi
ol ıt, plus damni quam lucri redundare in
n ores. Ipſi enim experientia non una hoc
d cti ſumus. Interim non ſolæ hæ ſunt frau-
le quibus Bibliopolæ eruditos hodie circum-
e ire ſolent. Plures enim omnino ſunt, &
ot tantæque, ut uno volumine, licet grandi-
or vix comprehendi queant.

CCCCLXXVIII.

P. de la Serre Anweiſung zur Gemuths-Ruhe. Ve teutſcht durch G. B. *Hancken.* Leipzig. Ecce
ab rtum Philoſophiæ Stoicæ, & Theologiæ Pe-
a ianæ! Et res prodigioſa eſt, Auctorem tot
pl uſus excitare potuiſſe in civitate literaria,
q nihil habet acclamatione ſolenni dignum.
T tum enim hoc opuſculum quid eſt, quam
c geries vocum, quibus nihil ſubeſt ſoliditatis.
D tio Auctoris eſt declamatoria, bullata, af-
fe tata. Structura turbata. Et res ventoſæ,
a nauſeam repetitæ, & ſibimetipſis oppido
c trariæ. Charlataneriæ Stoicæ. Nugæ Pela-
g næ. Et obſtupeſces, argumentum totum
e Theologicum, & altum in eo de SS. eſſe
ſi ntium. Et ſi quid ſemel & iterum ex ea
a tum eſt, id manifeſto eſſe falſum. Ubi
e im quæſo hoc legitur in Sacro Codice, quod
A ctor C. 5. p. 41. ſcribit: *Wie unvergleichlich
h ndelt Hiob, wenn er auf ſeinem Aſch-Hauffen un-*

ter unausſprechlicher Pein, dieſe Gottgefällige W
bis in das innerſte der Hollen erſchallen lieſs:
Wille des HErrn geſchehe! Et p. 42. *Er ſu*
ſeinen Troſt bey dem Unglück ſelbſt, welches ihm
traff, und lieſs nichts anders als dieſe ſchönen W
te hören: Der Wille des HErrn geſchehe! Et qv
habent Symphoniam qvæ ſeqvuntur? p. 43.
glaube die Sonne, wenn ſie ſowohl Ohren als Au
hätte, würde ſich mitten in ihren Lauff aufgehalt
und den auf dem Miſthauffen ſeuffzenden Hiob z
gehöret haben, nach dem ſie die Felſen-feſte Stan
hafftigkeit dieſes halb todten Menſchen gnugſam
wundern müſſen. - - Ob ihm gleich die empfindli
Natur etliche ungeduldige Wörter auspreſſete, ſo
doch ſein Hertz gantz anderer Meinung, und ſeu
zete zwar bey ſeinen Schmertzen, aber nur vor Fre
den. Hoc eſt vaniloqvis conſumere tempo
nugis. Et hi circulatores tamen oculos in
irritant, & ſpectatores eorum ſolent eſſe a
qvid putare nugas.

CCCCLXXIX.

Joh. Lud. Bunemanni Catalogus MSCtoru & Librorum impreſſorum rariſſimorum, Minda 1732. Immenſus eſt in Auctore librorum mor, qui ardet intus, & qualis Ætnæo vap exundat antro. Etenim ex una Bibliothec Maſtrichtiana, sveta ratione & lege publice ſu haſta venundata, pro mille imperialibus & am plius coëmit libros, & Bibliothecam congeſſ ſibi 8000. codicibus conſtantem. Manuſcr ptis & impreſſis, editis & ineditis, iisque i

fr

re ſentioribus maximam partem, & rarioribus, & pretioſioribus. Quod facinus plane Heroicum eſt in eo, qui numeroſam habet prolem, & ſtipendium non maximum, & ſpartam parum temporis & otii indulgentem ad tantum librorum exercitum luſtrandum. Sed quod noſtro exemplo didicimus,

Librorum impatiens æſtus non audit habenas.

Et optamus, ut vel cum lucro vendat ſupellectilem hanc literariam, vel celebritatem nominis, quam hac ratione ſibi acquiſivit, uſurarum loco deputet. Voluptas etiam ex ſtudiis percepta in tabulas accepti & expenſi eſt referendā.

CCCCLXXX.

Däniſche Bibliothec, oder Samlung von alten und neuen Theologiſchen Sachen aus Dannemarck. Iſtes und anderes Stücke. Copenhagen und Leipzig. 1738. Acta Medica Hafnienſia A. C. 1671. cœpta A. C. 1679. interrupta ſunt. Quibus ſucceſſerunt A. C. 1698. Nova literaria maris Balthici; Verum & ea A. C. 1708. cum novis Hamburgenſibus uno faſciculo comprehenſa, 1709. plane exſpirarunt. Atque ab eo tempore perpauca e republica Danorum ad noſtras aures & oculos allapſa ſunt; Cui diuturno ſilentio ut tandem finis imponatur, dum anxie exoptant eruditi; Ecce! veluti Dea qvædam proſilit e machina hæc Bibliotheca Danica. Cu-

jus inſcriptio ut ſtatim indicat, eam ad in
tionem Diarii Saxonici eſſe confectam, q
jam inde ab A. C. 1701. in illuſtri qvadam
cula orbis eruditi collocatum fuit, ſub tit
Altes und neues aus dem Schatz der Theologi
Wiſſenſchafften; Ita hunc novum Mercur
Danicum non humiliore loco conſtitutum
auguramur. Siqvidem non cottidiana ſ
qvæ Auctores recenſenda ſibi ſumunt mo
menta. Nec ut canes e Nilo ex iis bibunt,
ut viatores cati e fontibus. Et in laudand
vituperando ita ſe gerunt, ut triti iſtius, q
eſt in Proverbio, videantur memores: *Nec q*
nimis.

CCCCLXXXI.

Helmſtädtiſcher Neben-Stunden. Erſtes,
deres, drittes, viertes, fünfftes, und ſechſtes St
Helmſtad. 1735. & 1736. Jam pridem ve
in morem ut, qvi Doctorum munere fung
tur in Academiis, etiam Opera ſupererogat
nis ſuſcipiant, (agnoſcis vocabulum Qvinti
ni Lector Benevole) & ſchedas qvasdam
lucem emittant, qvibus ſuperſedere potuiſſe
niſi rationem rerum ſuarum ita poſtulare ju
caſſent, publice declarare; Se vitam non oti
ſam ducere, & laboribus non tantummodo
dinariis, ſed & extraordinariis ſufficere. C
jus generis exempla non qværenda, ſed ſe
genda ſunt, usqve adeo abundamus iisde
Et ſola Parerga Göttingenſia ad id, qvod di
mus, ſufficere poſſe putamus. Qvæ ab hi
ho

r ſubciſivis, ſive parergis Helmſtadienſi-
us a differunt: Ut hæc Germanico idioma-
nſcripta prodeant; Illa latino. Hæc unum
orem agnoſcant: Virum Illuſtrem J. W.
belium; Illa plures. Hæc de rebus Hiſto-
Juridicis tractent potiſſimum; Illa de va-
is x diverſis. Et qvæ nobis lectu jucunda
int maxime ſunt ea, qvæ ad Hiſtoriam Ger-
icam, & inferioris Saxoniæ, & Hildeſien-
cumprimis pertinent.

CCCCLXXXII.

Bibliothecæ J. A. Fabricii Pars I. Hamburgi
1 8. Qvam ſi verſaveris manu ſolicita, in
imqve partem multa occurrunt qvæ diſtra-
e animum qveant, ut difficilis admodum &
ime expedita ſit deciſio; Qvid magis in ea
andum, librorum moles an indoles, & ra-
s cum caritate connexa? Fulget tamen præ
eris, velut ſtella primæ magnitudinis. Sect.
p. 176. ſeq. Corpus Hiſtoriæ Byzantinæ,
od Tomis XXVIII. in f. conſtans variis tem-
ribus locisqve impreſſum, prope integrum &
is numeris abſolutum, in illuſtri hac librorum
lloge conſpicitur, in regiis Bibliothecis alio-
in non facile deprehendendum.

CCCCLXXXIII.

Index librorum prohibitorum, Leodii 1568.
ſtituimur adhuc in Republica literaria. 1.) Hi-
ria librorum prohibitorum. Cujus primas

lineas duxit Paulus Sarpius, in Hiſtoria Co
lii Tridentini L. VI. p. 427. ſeq. Et qvi e
dem ſecutus eſt J. C. Schrammius in Diſſert.
librorum prohibitorum indicibus. Theoph.
Raynaudus etiam in Erotematis de Bonis & r
lis libris Parte I. Erotem. 3. p m. 10. ſeq. A
2.) Bibliotheca Hiſtorico-Critica indicum lib
rum prohibitorum, qvæ exhibeat varias eor
Editiones, Acceſſiones, Detractiones, vici
tudines, utilitates, noxas, errata, arca
omiſſa, ſuppreſſa &c. Qvalem Diatriben n
olim in animo habuimus, atqve iccirco tot e
tiones horum Catalogorum accumulavimus, q
in Catalogo noſtro Bibliothecæ Theol. Syſt
matico-Critico enumerantur, qvæqve omn
rariores inventu ſunt, & non niſi ſolicitiſſi
qværenti obviæ.

CCCCLXXXIV.

Index librorum prohibitorum Innocentii XI.
M. juſſu editus, usqve ad annum 1621. *Accedit a*
pendix usqve ad menſem Junii 1704. Romæ typ
Cam. Apoſt. 1704. Index indicum libroru
prohibitorum exſtat in J. A. Fabricii Centifoli
Lutherano P. 2. p. 549. Sed imperfectus ad
modum, & tantum diſtans ab abſolutione, u
primæ lineæ ductæ ſint tantummodo. Siqvide
in eo pleriqve exulant, qvi in Bibliothecula no
ſtra habent locum. Et in iis hic qvoqve cu
inſcriptionem jam dedimus. Teſtem ſpiſſa
qvæ in Eccleſiæ Pontificiæ Antiſtitibus domina
tur inſcitiæ, & negligentiæ ejusmodi, qvæ e
cuſa

i nullo modo poteſt. Qvot enim in eo un *απροσδιονυσα*, & qvæ ad rem præſentem ih attinent? Scripta Medica, Politica, Chenl &c. Qvot nomina Auctorum immutata rc ſus & corrupta, & depravata? Qvot tiul librorum conſtuprati, vitiati, interliti, & ta eformati, ut qvid-ſibi velint, ne Apollo qv em intelligat? Qvæſo enim TE, qvid hoc eſt qvod p. 364. exſtat: *Magni Thomæ Barholini Regiæ Majeſtatis Commentario illuſtrati.* Editic Secunda, Baſileæ 1662. Et qvis ex his lacinis divinare poſſet, prohiberi opuſculum, qvid inſcribitur: Thomæ Bartholini Paralytici N T. Medico & Philologico Commentario illuſtrati. Qvod Haffniæ primum 1653. Tum Baſleæ 1662. in 8vo eſt editum. Martinus Geerus p 339. vocatur Martinus Jeierus, Severinus Waltherus Sluterus p. 387. Severinus Walter. Calixtus, Calliſtus, p. 323. 324. 334. &c. Et ne typothetarum hanc eſſe culpam exiſtimes, eadem vitia pluribus in locis repetuntur, & in editione Pragenſi, qvam ſtatim vocabimus ſub cenſuram æqve mendoſe iterantur, a in hac Romana deſcripta ſunt. Scilicet, ne perirent hæ cupediæ, & index librorum prohibitorum in indicem librorum expurgandorum referri poſſet.

CCCCLXXXV.

Index librorum prohibitorum Innocentii XI. P. M. juſſu editus, usqve ad A. C. 1681. Accedit in fine Appendix ad Menſem Junii 1704. Pragæ 1726.

Documentum certiſſimum ſpiſſiſſimæ ignoran qvæ, velut atra nox Doctores qvosdam Eccl Romanæ oppreſſit. Qvot enim, Bone De in hoc indice ſunt nomina corrupta? trunca vitioſe expreſſa? ridicule & ſine ulla ratione petita? Acta Theologorum Wittenbergenſiu pro Würtenbergenſium p 3. Et p. 380. Angeloc toris Scholæ Stadenſis, pro, Angelocratoris Sch læ Stadenſis Collegæ, Viridarium Poëticu p 13. Johannis Erneſti, pro Johannis Erne Grabe. In Appendice p. 58. Adagii, p Adagia. Qvot opuſcula Auctoribus adſcrip qvæ nunqvam ab iisdem confecta ſunt? Qv ſcripta omiſſa, qvæ omnino fuiſſent prohibe da? Qvot allata, qvæ ad hunc indicem nul modo ſpectant Grammatica, Rhetorica, Lo ca, Phyſica, Chemica, Juridica, Medic Imo Lexica, & qvædam A b c daria. Jact editor in præfatione F. Jacobus Riccius, ſe i dicem hunc redidiſſe auctiorem & accuratiorem Et demus eidem prius; Poſterius ſane da non poſſumus. Siqvidem tot vitiis inqvinat eſt adhuc, ut pervolventibus nobis, non Scr ptorum prohibitorum, ſed Scriptorum turpite depravatorum Index videatur. Et adhuc h die non alia de cauſa inſpiciatur, qvam qva ſp ctare mimos ſolemus, ut ridendi habeamus m teriam. Recte Georgius Serpilius in invitatio ne ad opuſculorum rariſſimorum Johannis La noji editionem p. 11. Illud mirari ſubit, ſu nomine tanti Pontificis Clementis XI. cujus er ditionem & prudentiam omnes ſuſpiciunt, I dicem librorum prohibitorum prodiiſſe, q n

ec genuina ſemper Auctorum nomina, nec
br um titulos fideliter recenſet, ſed ſupinam
gn antiam eorum, qvæ damnata ſunt, indicat,
tq adeo errores ex vitioſis indicibus conge-
to: erroribus novis cumulat. Oculorum fi-
les ei veritatem cuilibet demonſtrat, neqve
an im nomen ex merito commendarunt indi-
is nodo dicti collectores.

CCCCLXXXVI.

J. F. Reimmanni Ilias poſt Homerum, h. e. in nabula omnium ſcientiarum ex Homero eruta, & ſyſ matice deſcripta, cum mappis Geographicis æri in- ciſ, Lemgoviæ 1728. Acceſſerunt qvædam er endationes & additiones manu noſtra ad- je æ.

CCCCXXXVII.

Ejusdem Idea Syſtematis antiquitatis literariæ g eralioris & ſpecialioris, Hildesheim 1718. Q od exemplum plurimis in locis a nobis au- E m & locupletatum eſt.

CCCCLXXXVIII.

Ejusdem Introductio in Hiſtoriam vocabulorum l guæ Latinæ, Halæ 1718. Qvod exemplum i emendatum a nobis & auctum eſt, ut no- v m Opus videri qveat.

CCCCLXXXIX.

CCCCLXXXIX.

Joh. Chriſt Koecheri de idololatria lite *liber ſingularis*, Hannoveræ 1738. Qvod decennium inſcriptum erat: *Gratiani Aſch* *de ſuperſtitione erudita ſive literaria*, *opuſcu.* Ecce! novo habitu ſe conſpiciendum ſiſt hanc ἐπιγραφὴν in fronte gerit, J. C. Koec ri de Idololatria literaria libellus. Et bene cit Auctor doctiſſimus, qvod, expuncto cabulo confiсto, ſuo ſe nomine appella qvod pluribus Reipublicæ literariæ civibus innotuerat. Nec male collocavit operam, qv in retractando hoc libello conſumſit; Siqvid non pauca ſunt, qvæ eidem adjecit. Ar mentum enim fœcundum eſt, & pingve, præ-opimum; Et maximam partem jam ab præoccupatum, qvi præjudicium auctorit oppugnarunt; Utinam in correctionibus ita cilem & faventem habuiſſet Minervam, qv in adjectionibus habuit. Qvem enim deline dum ſibi ſumſit eruditorum morbum, nec perſtitionem vocari poſſe putamus, nec idol latriam; Sed vitioſum perſonarum, & reru & actionum in civitate literaria cultum. Et ita nuncupari poſſet, non tamen erudita h eſſet idololatria vel ſuperſtitio, ſed eruditoru Et aliis etiam coloribus deſcribendus eſſet, qva ab Auctore deſcriptus eſt. Qvi aliam nobis d dit definitionem in priore editione de hoc c coëthe, qvam in poſteriore. Multum inter laudis promeritus eſt Auctor dictionis caſtita

ʒantia, & ſtructuræ dexteritate, & re-
nultitudine, & ſelectu. Ita etiam Au-
ipſius judicio, in præfatione, compara-
hæc nova editio, ut novus potius liber,
nova veteris editio videri qveat.

CAPUT IV.

DE
SCRIPTORIBUS SPE-
CTANTIBUS AD HISTORIAM
LITERARIAM IN GE-
NERE.

In Duodecimo.

I.

Philippi Labbei Biturici S. J. Bibliotheca Bibliothecarum curis tertiis auctior, Lipſiæ 1682.
ſinguit Labbeos Homonymos Guido Patinus
tr. 183. T. 1. p. 429. Et Tom. 2. Lettr.
4. p. 284. laudat hunc noſtrum a ſingulari
uſtria, & omnes Jeſuitas eidem ſimiles eſ-
exoptat. Qvem in contexendis Catalogis
ximam partem vitæ conſumſiſſe ſcribit Mor-
ius Parte 1. Polyhiſt. L. 1. C. 18. N. 3. p. 214.
patet idipſum ex Scriptorum elencho, qvi ex-
tat

tat in hac Bibliothecarum Bibliotheca p. 354. ſeq. Et in editione Teiſſieriana p. 273. ſeq. Et ſane inſtitutum hoc concinnandi Bibliothecam Bibliothecarum eſt peregregium; Nec ab animo Auctoris fortuna diſſenſit prorſus; Qvi eo loco vixit, ubi librorum editorum & ineditorum prodigioſa eſt congeries. Ea etiam monumenta qvam plurima indicavit, qvorum nomina multis vix unqvam audita ſunt. Et ohe! qvot ex hac Labbei Collectione profecerunt, qvi inde ſe profeciſſe diſſimularunt? Editiones etiam plures teſtes ſunt, non ingratam eruditis fuiſſe hanc Labbei Operam. Nec nævorum cumulum virtutum ſplendorem extinxiſſe. Dictio enim plane eſt Jeſuitica, h. e. mordax & contumelioſa. Siqvidem ex Doctoribus Evangelicis vix ullum nomen allatum eſt, qvod maculis non ſit reſperſum. Scripta nonnulla inedita venditantur pro editis. Qvædam etiam ad hos cancellos relata, qvæ ad eosdem neqvaqvam ſpectant. Bibliothecæ enim tantum & Bibliothecarum Catalogi, in hunc Chorum fuiſſent adſciſcendi, ſed adſciti plures, qvi nihil tale continent, qvod Bibliothecæ vocabulo indicatur, v. g. Paganini Gaudentii Tr. de Philoſophicis opinionibus veterum Eccleſiæ Patrum, Alberti Paſchaleri de optimo Philoſophorum genere, Ottonis Vænii ducenta Emblemata Principibus, Viris Eccleſiaſticis, militaribus, aliisque uſurpanda, Thomæ Reineſii variæ lectiones, Jacobi Gretſeri de Conciliis &c. Et alia hujus generis monumenta de qvibus fatentem habemus reum Auctorem ipſum, qvi

p. 211.

p.111. ſcribit, vix inſtituto ſuo hæc eſſe contanea. Adde eundem p. 216. & 241. &c. qvo colore excuſabis qvod p. 268. Auctor criptioni *Bibliothecæ Mediceæ* ſubjecit Bibliothecas Medicas? Et p. 44. *Bavariæ Duci* tribuit Catalogum MSCtorum, qvæ aſſervantur in Bibliotheca Monachienſi? Et Joh. Mariæ Braſichelliſis indicem librorum prohibitorum ita obiter tingit, ut canis Nilum, lectoremqve p. 171. & 179. fallaci citationum ſpecie deludit, qvi omnium hujus generis librorum eſt rariſſimus, lectu notatuqve digniſſimus: *Index videlicet librorum prohibitorum ipſemet in indicem librorum prohibitorum relatus.*

II.

M. Chriſtiani Junckeri Schediasma Hiſtoricum de Ephemeridibus ſive Diariis eruditorum, Lipſiæ 1692. *Primus* eſt Junckerus qvi Hiſtoriam Ephemeridum literariaum condere ingreſſus eſt. Nec diſplicuit eruditis hic labor. B. G. Struvius in Manuductione in notitiam rei literariæ C. VI. §. 1. p. 45. elegantiſſimum appellat hoc Schediasma. Joh. Mollerus in notis ad Dan. Georg. Morhofii Polyhiſtorem L. 1. C. XVI. p. 193. diligentia ſatis curioſa elucubratum. Omittimus aliorum judicia. Sed usqve ad A. C. 1692. procedit tantum hæc Commentatio, poſt qvem Ephemerides pleræqve in Republica literaria demum habuerunt initium. Et Auctor ipſe in Epilogo p. 302. fatetur: Delineationem tantum Hiſtoriæ Ephemeridum a ſe eſſe adumbratam,

tam, non Hiſtoriam carne & ſanguine, & n
vis & oſſibus, & ſpiritu & vita conſtante
Unde Joh. Chriſt. Colerus in analectis ad St
vii Manuduct. p. 112. integram Ephemerid
Hiſtoriam adhuc deſiderari ſcribit, vel indic
generalem earundem tantum, qvi multum u
litatis ſit habiturus. Promiſit etiam Juncke
ſe hanc telam reſumturum, & ulterius perc
cturum. Verum non præſtitit, qvod eſt p
licitus. Adeoqve præſtolamur adhuc qve
dam, qvi huic Micro-Chronico adjiciat Pa
lipomena, & iſtud ſecundum Chronologiæ o
dinem diſponat, & qvæ irrepſerunt macu
ex eo eluat. v. g. §. 14. p. 200. Ubi Jacob
Basnagius confunditur cum Heinrico fratre,
qvæ huic debetur, Hiſtoire des ouvrages d
Sçavans, illi tribuitur.

III. - XVI.

Hiſtoire des Ouvrages des Sçavans, Roterda
1687. usque ad 1698. Volumina XV. *We*
Pergamen. Cujus Diarii Auctor eſt, non Jac
bus Basnagius Theologus, qvæ Chriſtiani Ju
ckeri eſt exiſtimatio in Schediasmate de Diar
eruditorum §. 14. p. 200. Sed Henricus Ba
nagius de Beauval JCtus, qvod docet Auct
des neuen Bücher-Saals in der X. Oeffnung §.
p. 81. ſeq. Qvem totum exſcripſit Dan Fri
Pönmann in Vitis Clariſſ. Virorum §. 1 p. 1. ſe
Atqve huic lampada tradidit Petrus Bælius, q
valetudine non ſatis firma uſus, & a novel
Reipublicæ literariæ (Nouvelles de la repub

des lettres) contexendis avocatus, ſucceſ-
n ſibi elegit Henr. Basnagium, Virum vario
rinarum genere ſpectabilem. Qvi inſcri-
nem Bæliani Operis mutavit, Opus ipſum
uit, & Bælii more, modove, librorum novo-
argumenta enarravit, de Auctorum ſcri-
fatis, virtutibus, & vitiis qvædam inter-
ſit. Varias etiam obſervationes ad ſe miſ-
ntexuit. Et licet in præfatione, Menſi Se-
nbri 1687. præmiſſa, diſerte profiteatur, ſe
dicando medium obtenturum inter aſſen-
nem & auſteritatem, & ſale Attico has ſuas
es temperaturum; Fuerunt tamen qvi exi-
arunt, eum interdum judicaſſe aſperius,
artium ſtudio permiſiſſe plusculum, & co-
ta ſua a cogitatis Auctorum non ſatis di-
xiſſe.

XVII. - XLV.

Bibliotheqve Angloiſe, par M. D. L. R. Am-
ſt dam 1717. usqve ad 1727. *XIV. Tomi XXVIII.*
P tes. XXVIII. Volumina. Ex qvibus ſingu-
la partes ſigillatim compaginatæ, & charta picta
(*ürckiſch Papier*) veſtitæ ſunt. Rariora ſunt
ſc pta Anglorum plerumqve apud nos. Pri-
m m qvia diviſa eſt ab orbe noſtro Brittannia.
T m qvia non multa in typographiis eorum
e udi ſolent exempla. Deniqve qvia non fre-
q entia admodum Bibliopolæ Anglorum cum
n ſtris habent commercia; Nos libraires An-
g is n'ont qve tres-peu, ou point de commer-
c dans les Pais etrangers P. 1. T. 1. in Præfat.

Et vel hoc nomine nobis in honore debe
hæc Bibliotheca Anglica. In qva velut i
bula conſpicienda proponuntur Acta eru
rum Brittannorum. Scripta edita, & ed
& inedita etiam nonnulla, Virorum do
morum elogia, Commentationes Biograp
Diſſertationes Epiſtolicæ, Obſervationes
ticæ, narrationes variæ de rebus literarii
Et hujus Diarii Auctor *primus* eſt Michaël
Roche. Qvi Tomos priores, qvinqve v
vit, ut ipſe teſtatur dans Memoires literair
la grande Brettagne in indice & præfat. Se
dus eſt Amandus de la Chapelle, qvi Tom
ſubmiſit Tomum VI. usque ad Tomum
qvod ipſe prodit in præfatione Tomi IX
& rationes affert, qvare in Tomo VI. VII.
verum ſuum nomen ſub ſiglis A. B. D. M
abſcondere, qvam integrum, exponere le
rum oculis maluerit.

XLVI.

Memoires literaires de la grande Bretagne
Michel de la Roche, Tom. I. & II. a la Haye
Primus qvi in Hiſtoria Civili Commentarios
moriales, (Memoires) condidit, eſt Phili
Cominæus. Et in Hiſtoria literaria hujusn
laborem *primus* ſuſcepit Auctor, Michel d
Roche. Qvi Bibliothecæ Anglicæ Tomo
priores elucubraverat. Sed ab eo qvi ſun
fecerat in controverſiam deductus, huic C
ri miſit nuncium, & Commentationibus l
rariis (commentaires literaires) conficie

um immiſit. Qvod tamen negotium ſecus, inabatur ſucceſſit. Nec eidem ab omni- pláuſus datus eſt, qvorum ſuffragia alicu- unt momenti in civitate literaria. Sane fridus Kohlreiffius, Vir non vulgari eru- nis copia inſtructus, in Proëmio Chrono- æ Sacræ §. 3. p. 10. has Michaelis de la Ro- h Schedas *venenatas* vocare non dubitat, in bus monſtroſa Whiſtoni dogmata neſcio, qvo ndente ſucco, infucentur.

XLVII. - LVII.

Le Journal des Sçavans de l'an. 1665. 1666. 67. 1668. Item *de anno* 1708. 1709. *Et de* *o* 1715. 1716. 1717. 1718. Amſterdam. X. lumina. *Primus* qvi Ephemeridibus litera- i facem prætulit ex antiqvis, fuit Euſebius . IV. In præparatione Evangelica, & Pho- s Sec. IX. in Myrio-Biblo. E recentioribus tem Dux & Auctor fuit in hoc itinere ſuſci- ndo & ingrediendo Dominus Dionyſius de S llo, Parlamenti Pariſienſis Conſiliarius. Qvi A C. 1665. condere cœpit le Journal des Sça- v ns, & hoc ipſo qvaſi claſſicum cecinit, & ſ num dedit pugnæ, & eruditos excitavit ad lendaria ejusmodi literaria tentanda. Et idem, qvod ad hoc Diarium attinet, qvod in nibus ducit familiam, cœptum id eſt, qvod ximus A. C. 1665, a Dn. de Sallo, & a Joh. allesio, Abbate Ægidio Andrea de la Roqve, n. Cuſinio, Abbate Bignonio aliisqve poſtea ntinuatum, & usqve ad præſens tempus

 perpe-

perpetuò nexu deductum, Pariſiisqve excu
& Amſtelodami qvotannis cum acceſſio
recuſum, Occupaturqve potiſſimum in libri
viter impreſſis enarrandis, vitis etiam e
torum, controverſiis, elogiis, inventis,
perimentis Phyſicis, Chymicis, Anaton
commemorandis, problematis Mathema
reſolvendis, antiqvitatibus-Hiſtoricis, Nu
maticis aliisqve rebus ad rem literariam ſpec
tibus proponendis; Oratione qvidem non
formi, qvia Auctores diverſi ſunt, nec rati
una, qvia tot ſunt ſenſus, qvot capita; Atta
uno conſilio, ut, qvid geratur in Repulic
teraria ſtatim pateat, & ſubito per erudito
Societates diffundatur, & poſteris anſa ſub
niſtretur de inventis ſubſeqventibus ex ant
dentibus judicandi, v.g. De Syſtemate har
niæ præſtabilitæ, in qvod qva ratione inc
rit Vir illuſtris G. G. Leibnitius, patet ex
qvod extat in hoc Diario 1665. p. 148. ſeq.

LVIII.

*Nouvelles de la Republiqve des Lettres, Pa Sieur B*** Profeſſeur en Philoſophie & en Hiſtoi Roterdam*, Amſterdam 1686. Qvi in ind hujus Diarii dicitur le Sieur B*** eſt Petrus B lius. Hic enim Nova Reipublicæ literariæ A. 1684. exorſus, ea ad annum usqve 1687. duxit, qvo, febri lenta, & gravi κεφαλαλγ fractus, relinqvere hoc Saxum, & Henrico B nagio volvendum permittere coactus fuit. Qv ſuj

N. 3. jam monuimus. Et hujus egregiæ ... ientationis Bælianæ hæc eſt qvædam par-... .

LIX. LX.

Bibliotheqve Choiſie pour ſervir de ſvite, a la ... theqve univerſelle par Jean le Clerc T. I. II. III. ... erdam 1703. & 1704. Duo Volumina. ... otheca univerſalis (Bibliotheqve univerſel-... ...œpta eſt A. C. 1686. & deſiit A. C. 1691. ... e huic ſucceſſit A. C. 1703. Bibliotheca ... ſelecta, Auctore Joh. Clerico, qvæ ad an-... usqve 1713. continuata, & a plerisqve ... ei literariæ intelligentes ſunt, in honore ... abita. Selecta enim ſunt ſcripta, qvorum ... tionem facit Auctor. Et eorum argumen-... on copioſe tantum recenſet, & lectori de-... anda exhibet, ſed & libere ſimul pronun-... , qvid ſibi de iisdem videatur. Vir non ... gari judicandi facultate præditus. Variarum ... uarum & ſcientiarum cognitione imbutus, ... commode & pereleganter loqvens, & in re ... aria ita excellens, ut ad Bibliothecam ſele-... n ſcribendam vix aptior inveniri potuerit.

LXI.

Joh. Ludovici Vivis Valentini de diſciplinis li-... XII. ſeptem de corruptis artibus, qvinqve de ... lendis diſciplinis, Lugduni Bat. 1636. Li-... us hic inſteqvens eſt, ſed meliori lapillo ſi-... ndus. In qvo Auctor circa initium Sec. XVI.

 illu-

illuſtris magna dicendi facultate, majore doctrina, & *παῤῥησία* maxima; de corrup artibus & tradendis diſciplinis ita differit, & doctrinas, & Doctores eo tempore recept & diutino conſenſu probatos, ſub examen v cet, & qvid lucis noctisve in iis inſit libere pr nunciet. Dignus iccirco, qvi in capita pa graphosqve diviſus, ſub prelum denuo mittat & notis qvibusdam illuſtretur, & ſupplemen de corrupta Theologia augeatur, qvod, ob H ſpanicæ inqviſitionis ſeveritatem, Auctori re qvis ſuperaddere non licuit.

LXII.

Bibliotheqve Françoiſe de M. C. Sorell, Pa 1667. Ex præcocibus eruditis fuit Auct qvi, qvod ipſe refert de ſe (p. 596.) vix a nos 5. vel 6. natus erat, cum in Regis Gall laudem Odas componeret. Plura deinde el cubravit, qvæ p. 389, ſeq. enumerat. Et lic ad dignitatem Conſiliarii Regii & Proto-Hiſt riographi aſcenderit, & ex Operibus ejus qva dam non triviali eruditione referta ſint, ejus t men nomen plerisqve in Republica literaria c vibus eſt incognitum, & oppido pauci ſunt ap nos, qvi ejus ſcripta vel viderunt unqvam, v pervolutarunt. Qvotus enim qvisqve eſt, q hanc Bibliothecam, manu, qva fas eſt, ſo cita, verſavit? In qva de iis Scriptoribus ta tum agit Sorellus, qvi idiomate Gallico uſi m numenta ſua literaria in vulgus prodire juſ ruat. Cum enim hoc velut extra controver

ale

n poſitum ſupponeret, poſſe aliqvem ſolius u Gallicæ peritum, univerſam animo com- et Encyclopædiam, nec Opus eſſe linguæ atir & Græcæ notitia, (p. 30.) id ſibi datum edi it negotii, ut, qvi hoc idiomate, in ro ſcientiarum genere extarent libri optimi, in oteſcerent, qvi artium earum cupiditate aci tur, qvæ ad humanitatem pertinent. At- ve inc illa in Bibliotheca hac Gallica capita, S riptoribus Gallicis. 1.) Grammaticis C. 1. 7 2.) Rhetoricis C. 2. p. 24. 3.) Logicis, liſt Philoſophicæ Scriptoribus, & Phyſicis C. p 9. ſeq. 4.) Theologicis C. 4. p. 49. 5.) ol cis in genere, & in ſpecie de Michaële Io aigne, & Charronio C. 5. p. 57. ſeq. 6.) Or oribus C. 6. p. 97. 7.) Epiſtolographis C. r. 106. Balzacio 120. & Voiture 137. 8.) Hi ricis C. 8 p. 144. & Itinerariis 146. Bio- gra his 150. Hiſtoricis certarum gentium 158. 9.) Fabularum Romanenſium Scriptoribus C. 9. p. 16. 10.) Poëtis C. 10. p. 201. 11.) Me- ap raſtis C. 11. p. 216. 12.) Philologis C. 12. 41. 13.) Hiſtoriæ Gallicæ Scriptoribus in ge re & in ſpecie p. 277. ſeq. Ubi omnino Sc ptores multi protriti in ſcenam producun- u; Verum & multi parum in vulgus noti, & c uratiore cognitione perdigni. Iis cumprimis Se ionibus in qvibus Auctor diſſerit de Hiſtori- is regni Gallici p. 279. Et Scriptoribus fabu- a um Romanenſium p. 166. & de libris pro- is p. 391. Hæ enim Diſſertationes excellunt n xime in hac Bibliotheca, & reliqvis multis a aſangis ſunt ſuperiores.

LXIII.

Rudolfi Capelli Lectionum Bibliothecari memorabilium Syntagma, Hamburgi 1682, (ſtromaticum, in qvo nec pes, nec caput redditur formæ. Nec membra omnia co conveniunt, & ſpectantibus ſe probant. T tum abeſt ut cunctæ lectiones hæ Bibliothec ſint memorabiles, aut Syntagma conſtitu Legi tamen præ cæteris merentur, qvæ m mam partem in iis faciunt, Joſephi Juſti S geri animadverſiones in Melchioris Gvilan Commentarium in tria Plinii capita de Pap de qvibus, qvid exiſtimemus in Idea Syntag tis antiquitatis literariæ p. 301. ſeq. dixin (2.) *Edoardi Brerewodi Scrutinium religion* Francofurti 1679. De qvo, ſi placet lege talogum Bibliothecæ noſtræ Theologica 821. ſeq.

LXIV.

De la connoiſſance des bons livres, Amſterd 1672. De qvo libello ſi multa differerem ſtudium conſumeremus inutiliter. Otia enim bis fecit D. G. Morhofius in Polyhiſtore L. 1. C §. 8. p. 187. ubi ſcribit: Magnifica multa p mittit titulus, cum pompa & apparatu inſti tus, ſed exigua ſunt, qvæ in illo libro tract tur, & in cenſuram qvarundam Auctorum G licorum deſinunt. Cui fini deſtinatus ille li videtur, eamqve ob cauſam nomen Auct

on

im, ut invidiam a ſe declinaret. Prolixus judiciis de fabulis & Romantiis Gallorum, otiſſimam libri partem occupant. Regu-as ponit de bonis Auctoribus cognoſcendis, dum ſunt generales. Judicium ille de libris endum dicit, ratione Auctorum, tituli, nenti, eaqve occaſione de qvibusdam Gal-Scriptoribus, eorumqve virtutibus & vitiis De Comœdiis, de Poëſi Gallica, de elo-tia Gallicana in ſtilo ſoluto & ligato. Qvi-otus ille liber abſolvitur, atqve ita in ur-exit, cum amphoram titulus promiſe-c.

LXV.

Burcardi Gotthelff Struvii Bibliotheca Numiſm antiqviorum, Jenæ 1693. Opuſculum i ſtudio complectendum, ob dictionis per-itatem, & ſcriptorum concinnam diſpoſi-em, & copiam, qvi in eo enumerantur. endatione tamen opus habet, & locupleta-e. Siqvidem multa in eo ſunt omiſſa v. g. ctatus omnes de monetis earumqve muta-e ac falſitate, qvos uno faſciculo compre-ſos, Coloniæ Agrippinæ 1574. edidit Matthæus ſius in 8. Item Girolami Olgiati illuſtrium loſophorum & Sapientum effigies, ab eorum niſmatibus extractæ, Anno 1567. in 4to ſine ntione loci. Alia. Qvædam etiam non ſatis urate ſunt tradita, v. g. p. 23. ubi, Mat-eus Hoſtius de re numaria cum aliis ab Ada-Rechenbergio 1692. Amſtelodami dicitur

editus, qvi eodem anno Lipſiæ excuſus eſt. (2.) *Ejusdem Epiſtola ad Chriſt. Cellarium de Bibliothecis & præfectis earundem*, Ibidem 1696.

LXVI.

Frauen-Zimmer Bibliotheckgen, Güſtro 1705. Ex Auctoris ſcopo dijudicanda hæc eſt Diatribe, non ex lectoris libidine. Bibliotheculam enim tantum promittit in indice, non Bibliothecam. Nec diſcedit a promiſſis, aut fumos vendit. Sed mentis cogitata ornate & ſuccincte exponit. Et qvi libri a fœminis legendi ſint, & non legendi, præclare docet. Tota tamen cogitatione cuperemus, libris a ſexu imbelliore non legendis etiam Fanaticos, & Socinianos, & Atheiſticos eſſe annumeratos. Tunc enim non Opus fuiſſet Collbergii Chriſtianismum Platonico-Hermeticum eidem commendaſſe, vel qverelas fudiſſe, qvod deſint adhuc Opuſcula Polemica, idiomate Germanico conſcripta, & generi huic hominum in fide divina confirmando idonea. Ubi enim venenum non eſt, non Opus eſt Alexipharmaco. (2.) *Curieuſes Studenten Bibliothecgen*, Leipzig 1708. Qvæ ſi ita adornata eſſet, ut, qvis in qvavis ſcientia ſit ſcriptor *primus*, *ultimus*, *optimus*, *παραδοξότατος*, *rariſſimus*, indicaſſet Auctor, tum qvidem vere curioſa nuncupari potuiſſet. Et cum a diſpoſitione tantum laudari mereatur in præſenti, & ſedulitate, etiam a rerum ſelectu & utilitate, & ſingulari ſpecie poſſet commendari.

LXVI

LXVII.

Bibliotheqve Volante ou Elite de Pieces fugiti- par le Sieur J. G. J. D. M. Partie I. II. III. IV. Amſterdam 1700. Et Tome II. *Partie* I. Cologne 1701. In more poſitum fuit Magliachio in Italia, Menagio in Gallia, Morhofio in Germania Schedas errantes colligere, easqve ſibi aſſertas internecioni ſubducere, cui magis ſubjectæ ſunt qvam majora volumina. Atqve huc etiam mentem direxit Auctor, qvi monumenta literaria minora fugitiva, anonyma, prohibita, rariora, curioſa, metrica & proſaica, edita & inedita convaſavit, & uno faſce conſtipata & ſub prelum miſſa cum iis communicavit, qvi harum deliciarum ſunt cupidi. Qvod laudandum omnino eſt inſtitutum. Et optandum, ut doctorum Virorum omnium ſcripta minora congeſta haberemus, qvia in minoribus ejusmodi lucubrationibus interdum plus ſalis in eſt, qvam in ſpiſſis Operibus.

LXVIII.

Catalogus Codicum MSCtorum Bibliothecæ Paulinæ in Academia Lipſienſi a L. Joachimo Fellero concinnatus, Lipſiæ 1686. Hujus Bibliothecæ Hiſtoriam leviter, & velut in transcurſu, attigit Joh. Burc. Menckenius, in Diſſert de Græcarum & Latinarum literarum in Miſnia inſtauratoribus, Aphor. 2. §. 7. Sed latius eandem perſectus eſt B. G. Struvius in Introduct. in notitiam rei

liter.

liter. C. IV. §. 32. p. 184. Et ipſe J. Fel
rus in Epiſt. Dedicat. huic Catalogo pr
miſſa. Et invidenda ſane in hac Biblioth
MSCtorum eſt ſuppellex, Theologicorum c
primis, qvorum major qvam Juridicorum, M
dicorum & Philoſophicorum in ea eſt cop
Atqve in iis etiam ſunt qvædam perrara, & a
huc inedita. Nec defuerunt, qvi ante Feller
Catalogum eorundem condiderint, ſed m
tilum & mancum & minus accuratum, ob ign
ta literarum compendia, & impedimenta al
& expediunda magis neceſſaria. Per qvas d
ficultates enixus Fellerus, hunc elucubra
MSCtorum indicem, pleniorem ſane qvam fu
runt priores. Sed qvi & ipſe tantum adh
abeſt a perfectione, ut in ipſis pene princip
conſtiterit. Solos enim congeſſit MSCtoru
titulos, & ex his unguibus de leonibus conj
ctandi lectoribus dedit anſam. Nec indicavi
an codex ſit membranaceus, an chartaceus, ed
tus, an ineditus, qvo tempore, & qvibus liter
exaratus &c. Et unicus tantum eſt in Theolo
gicis, qvem manu appoſita cum exerto digit
fecit notabilem, licet in præfatione ſe plurim
hoc ſigno prænotaſſe ſcribat. Et adhuc ment
repetimus, nos cum ante 30. & qvod excurri
annos hanc Bibliothecam viſitaremns, plura i
eo manu triviſſe volumina, qvorum in Cat
logo hoc Felleriano nulla facta eſt mentio.

LXIX.

Cornelii a Beughem Apparatus ad Hiſt. literarum, ſive Bibliographia eruditorum Critico-*Curioſa*, Amſtelodami 1701. Vir non plane nulla laude dignus, ob bene merendi de re literaria ſtudium, ſed cujus facultas voluntati non omnino par fuit. Non enim libros ipſos manu verſavit, qvorum in Bibliographia mentionem injicit, ſed e Diariis eruditorum tantummodo notavit. Nec argumenta eorum protulit in medium, ſed ſolos titulos. Varius etiam & mutabilis eſt in methodo, & in appendicibus, addendisque, & corrigendis cumulandis ſatis liberalis qvidem; Sed non ita ſufficiens, ut non ſexcenta addenda & corrigenda adhuc reliqverit. A Bibliographiæ Critico-curioſæ titulo tam procul diſtans, ut nihil ejusmodi ſit in tota hac vinaria, qvod promittit ſuſpenſa hedera. Bibliopolis forte, qvalis fuit Auctor, magis utilis labor qvam Bibliophilis & Reipublicæ literariæ civibus,

LXX.

Ejusdem Bibliographia Hiſtorica, *Chronologica*, *& Geographica*, Amſtelodami 1685. Ejusdem cum antecedente commatis.

LXXI.

Adami Rechenbergii de ſtudiis Academicis liber ſingularis, Lipſiæ 1701. Eqvidem non prorſus idem

idem ſentimus, qvod Chriſt. Gerberus, in Hiſtoria regenitorum P. 1. Num. 14. p. 3 ſcribit: *Der ſelige Herr Rechenberg iſt ein gar ſ cker latiniſt geweſen, daſs ich nicht weiſs ob er Ciceronem, oder Cicero Rechenbergium, in di Sprache übertroffen;* Hoc enim ὑπερβολικῶς tamus eſſe dictum; Id tamen non diffitem formam orationis Rechenbergianæ eſſe dilu dam, venuſtam, puram, & hoc ipſo ſatis natam, qvod adſcititium ornatum non affect. Ordo etiam hujus Opuſculi concinnus eſt. membra ſatis apte compoſita, ſuppellex aut rerum ejus eſt generis, ut prælectionibus A demicis egregie inſervire qveat. Non tam omnia eadem arte ſunt elucubrata; Siqvide plus olei conſumtum eſt in introductione Philoſophiam formanda, qvam in traden Iſagoge in Philologiam, Theologiam, Jur prudentiam & Medicinam. Et qvod p. 17 ſeq, legitur caput ſecundum Sect. V. de Hiſt ricis Græcis ex omnibus eſt optimum. In qvædam capita in medio abrupta ſunt, ut C. Sect. V. p. 224. Qvædam integra ab aliis tra ſumta. Et Auctores nonnulli non prætereu di præteriti. Qvod tamen ita excuſari poſſe, debere ſcribit Auctor Sect. V. C. 1. §. 2. p. 1 qvod ad perfectam Bibliothecam concinnanda ſuas curas & cogitationes non contulerit.

LXXII.

P. Danielis Bartoli *Character hominis litera Italice editus, a P. Ludovico Janino latine red*

[...] Lugduni 1672. Indignum patella Oper[...]m. Nec credimus Auctorem hoc Opuſcu[...] characterem hominis literati nuncupaſſe. C[h]aracter enim eſt nota, qvæ alicui inprimitur, u[t] ab alio dignoſci qveat. Sed de notis erudi[to]rum non diſſerit Auctor in hoc libello; Ve[ru]m de doctorum felicitate, & indoctorum in[feli]citate, plagiis literariis, libris obſcœnis, q[uo]rundam maledicentia, præſidentia, ignavia, i[m]prudentia, ambitione, avaritia, obſcurita[te], &c. Ingenioſe omnino & acute & diſerte; S[e]d ad morem Tragicorum potius, qvam Hiſtori[co]rum, luſibns ingenii indulgens nimium, & [...]ſus ſublimes verborum captans, & dictiones, [p]raſesqve præ cæteris micantes conſectans. Et [p]rodigio ſimile eſt, neminem dictionem re[ce]ntiorum Italorum, cogitatis præter exſpecta[ti]onem ſubtilibus, & ingenioſis conſtantem [m]agis deriſiſſe Auctore noſtro, (P.2. p.415. ſeq.) [...] neminem magis eadem delectatum.

LXXIII.

Idem Opuſculum, Coloniæ 1674. Typis [e]xſcriptum,

LXXIV.

Joh. Deckheri de Scriptis adeſpotis Pſeudepi[gr]aphis & ſuppoſititiis conjectura, 1681. ſine loco. [P]*rima* hæc eſt editio hujus Opuſculi, eaqve [p]errara. Cui elucubrando occaſionem dedit [V]incentius Placcius, qvi A. C. 1674. in lucem

pro-

prodire juſſerat, Syntagma de Scriptis & Sc
ptoribus Anonymis, & Pſeudonymis. (Vide
pra libros Catal. in 4. Num. 50.) Cujus la
nas expleturus Deckherus, has conjecturas e
dit, Syntagmati Placciano locupletando pe
doneas. Verum & has adauxit poſtea plurib
in locis, & emendavit, easqve Theodoro Ja
ſonio ab Almenloveen inſcriptas, Amſteloda
recudi fecit A. C. 1686. Qvo habitu poſt
A. C. 1708. Placcii theatro Anonymorum
Pſeudonymorum adjectæ ſunt.

LXXV.

Caracteres des Aucteurs Anciens & Moderne
Amſterdam 1705. Occaſionem huic Drama
dedit controverſia inter Claudium Perraltu
& alios; Utrum noſtræ ætatis eruditi antiqv
æqviparandi ſint, vel etiam præferendi? (p.47
Et, qvicunqve Auctor fuerit, ſane Vir fuit, i
Hiſtoria literaria, & artibus ad humanitatem ſpe
ctantibus, perpulchre verſatus, cerebroqve tan
felici donatus, ut difficilis admodum & mini
me expedita ſit deliberatio, an ingenio magi
abundaverit an judicio. Antiqvos tamen re
centioribus antecellere exiſtimat.

LXXVI.

La Gverre des Auteurs anciens & modernes
avec la reqveſte & arreſt, en faveur d'Ariſtote, a l
Haye 1671. Mordax eſt Satyra, in qva Profeſ
ſores ſcientiarum omnium & in iis Ariſtotele
cum

un rimis deridendus propinatur, & qvaſi de p le hæc ſententia dicitur, eundem contra ra- on & experientiæ decreta ſola præſcriptione ie poſſe Philoſophiæ ſuæ Syſtemata.

LXXVII.

Les Femmes Illuſtres, ou les Harangves Heroï-ve de Mr. Scudery, Paris 1665. Viginti He-oi ıs, ex Hiſtoriæ Græcæ & Latinæ antiqvitati-u erutas, loqventes in hac ſcena introducit Au tor Georgius de Scudery, Vir in arte Poë-ic & Oratoria mirum qvantum exercitatus, d e ingenii tantum oſtentandi cauſa. Nec li milem a voluntate ſucceſſum hoc inſtitu-u habuit. Qvas enim fœminas haſce pro-au tiare juſſit, orationes ingenioſæ ſunt, acutæ, lo ntes, limatæ, expolitæ. Qvales eſſe ſo-e declamationes ejusmodi in otio confictæ. A vero imagines æri inciſæ, ex nummis an-ti is exſcriptæ ſint, qvod in indice affirmat A ctor, & in præfatione repetit, injudicatum re nqvimus.

LXXVIII.

Recueil de diverſes pieces faites par pluſieurs perſon-ne illuſtres, a la Haye 1669. Qvem faſcicu-lu n cum primum verſaremus, & unde profe-ct s ſit, ſciremus cum ignariſſimis, ita de eo ju-d avimus: Obſervationes eſſe miſcellas, de per-ſo is, factis, & rebus ſingularibus, civilibus & literariis, commendandas a raritate, varieta-

te, venuſtate, Auctoris etiam (unum ei tantummodo earum Auctorem eſſe arbitrabam eruditione, ſubtilitate, & ſentiendi libert Atqve hæc omnia cum veritate conſpirare prehendimus, poſteaqvam αὐτοψία edocti mus, Auctorem eſſe Saint-Evremondium. omnes has Eclogas reperiri in ejus Operi mixtis, (Oeuvres Melées) qvæ Pariſiis proc runt 1671. & auctiora Londini 1708. 3. Volu VII. Tomis.

LXXIX. - LXXX.

Oeuvres Meslées par M. De S. E. IV. Part Duo Volumina. Paris 1671. Auctor eſt Sai Evremondius, qvod docent ſigla (Par M. S. E.) Cujus Schediasmata Hagæ Comit. 16 vulgata, in hac Sylloge non parum locuple ta, denuo in lucem emiſſa ſunt. Multum tem adaucta, & in VII. Tomos diſtincta, L dini tandem 1708. tribus Voluminibus conſpicienda dederunt. Qvibus acceſſit Evremondii a Dn de Maizeaux conſcripta, q Hiſtoriam horum Opuſculorum continet, & ea rectius intelligenda eſt perneceſſaria.

LXXXI.

Nachricht und Urtheile von denen Lateiniſc Auctoribus Claſſicis, *und ihren noch vorhande Schrifften*, Halle 1713. Ilias poſt Homeri Tot enim ſunt qvi de Auctoribus claſſicis co mentati ſunt, qvot Auctores claſſici. I

omni

s, qvos producit Auctor, habent aucto-m claſſicam. Et ſi haberent hoc ſcriptu-nus non eſt hujuſmodi, ut ſe probare iis , qvi literis elegantioribus ponunt pre-. Dictio eſt hybrida, Semi - Germanica, -Latina. Gallicis etiam pronunciatis qvi-am permixta, & ſermo Germanicus ad orum dicendi conſuetudinem ſæpius infle-. Ordinis ratio ſecundum ſeriem literarum lphabeto occurrentium digeſta. Hiſtorica tio v. g. de Virgilio pertenuis & macilen-a. Judicium de Lactantio & aliis qvibusdam vum. De Petronio & ejus obſcœnitatibus nſideratum, & Chriſtianum parum decens. Et qvæ præcipua in hoc Opuſculo eſt macula, Scriptorum impurorum omnium Hyperaſpiſtes eſt Auctor. Et qvaſi in iis reperiſſet, non qvod pueri in faba, floſculos obſcœniſſimos in-de excerptos lectoribus exhibet olfaciendos.

LXXXII.

Des Hrn. Sorell Tr. von der menſchlichen Voll-nenheit aus der Frantzöiſchen Sprache in die Hbteutſche überſetzet durch den Unglückſeligen, N nberg 1660. Characterem C. Sorelli præ-e exprimit Guido Patinus T. 1. Lettr. 77. p. 2. Il eſt homme de fort bon ſens, & taci-ne, point bigot, ni Mazarin. Et Operum rum Syllabum ipſe Sorellus ſuggerit in Bi-theca Gallica (ſupra Num. 62.) p. 391. ſeq. p. 446. ſeq. Librum de la perfection de mme, & des Methodes des Sciences A.C. 1655.

Caſſiterographiæ ope in lucem prodiiſſe ſcri
Opus autem de la Science univerſelle tribus
cibus impreſſum, ita tamen diſparuiſſe,
non niſi in Bibliothecis integrum reperiat
Cujus editio eſt apud nos, Pariſiis 1668. T
mis IV. & tot voluminibus excuſa. Et fate
Joh. Georg. Lotterus in Comment. de Vita
Philoſophia Bernardini Teleſii C. 2. p. 34.
Sorello qvid ſtatuendum ſit ſe ignorare, c
librum de perfectione hominis inſpicere, li
non obiter qvæſitum, haud integrum ſibi fu
rit. Scilicet nec librum da la Science univ
ſelle, nec eum de la Perfection de l'homn
oculis unqvam uſurpare potuit Lotterus, Lipſ
eo tempore commoratus, ubi Bibliothecaru
& Bibliopoliorum, & librorum editorum & i
editorum ſtupenda eſt multitudo. Imo ne Ge
manicam qvidem verſionem hujus poſterio
vidiſſe l. c. qveritur. Qvæ a Joh. Wilheln
Barone de Stutenberg, ſocietatis fructiferæ men
bro, adornata, non ſine demorſis unguib
abſoluta qvidem, ſed ea ratione confecta, t
ex Germanico idiomate interdum in Germani
cum, h. e. ex illiqvidiori in liqvidius, transfe
ri mereatur.

LXXXIII.

Syllabus Rectorum & Profeſſorum Jenenſiu publicatus a M. *Adriano Beiero*, Jenæ 1659. Ora
tione ſoluta & ligata Hiſtoriam Rectorum & Pro
feſſorum Jenenſium deſcripſit Auctor. Et li
gata qvidem non numeroſa admodum & dulci

nte fluens eſt, ſoluta autem eſt liberalior. ſtoria ipſa multo ſtudio congeſta. Et libinde ultra ſepta tranſiliat, & digredia- propoſito; Tamen in ipſis excurſionibus idus eſt. Unde ejus opibus egregie ad- M Joh. Caſpar Zeumerus, qvi in Vitis ſſorum Jenenſium hoc Opus Biographicum tavit, & inde ab A. C. 1659. ubi deſiit us, usqve ad noſtra tempora deduxit.

LXXXIV.

Adriani Beieri Syllabus Rectorum & Profeſſo- rum Jenenſium, Jenæ 1659. (2.) *Joh. Heer- mani Epigrammata*, Jenæ 1624.

LXXXV.

Les Bigarrures du Seigneur des Accords, Pa- riſ 1584. Virorum gravium libros ludicros ſſ non oportet. Cujusmodi hic eſt. Qui to- everitate deficitur, affluitqve rebus & vo- s ludicris, obſcœnis, frivolis, ipſisqve ger- Siculis vilioribus, & ſoli Stercutio relin- ndis. Qvod, qvi carmen Apologeticum ne adjecit, ipſe non diffitetur; Adeoqve nde vix commendari poteſt hic Accordii *li- s variorum*, prout in Carmine qvodam præ- ite ſalutatur, qvam a ſola raritate. Siqvi- n ab alio qvoqvam eundem citatum non imus, qvam a ſolo Georgio Burchardo Bül- gero, in ſpeciminis doctrinæ veterum Sina-

rum appendice §. 10. p. 300. Qvi tamen ſolum caput 2. inſpexiſſe videtur.

LXXXVI. LXXXVII.

Elite des bons mots & des penſees choiſies, recueilles avec ſoins des plus celebres Auteurs, & principalement des livres en Ana, Tom. I. & II Amſterdam 1709. Duo Volumina. De qvibus recte J. C. Wolfius in præfat. Caſaubonianorum §. 32. p. 41. Si ex iſta collectione præſtantiam librorum in *ana* metiri velis, eam exiguam, imo nullam eſſe non temere judicaveris, cum præter Hiſtorias ludicras, nil niſi facetias qvasdam, easqve non optimas, aut elegantiores exhibeant, tantum abeſt ut qvicqvam, qvod ad literas faciat, ad qvas tamen promovendas primi horum miſcellaneorum editores potiſſimum reſpexerunt, avidus lector in iis ſit deprehenſurus.

LXXXVIII.

Ægidii Henningen geprieſener Büchermacher, Franckfurt ſine mentione anni. Libellus ſiniſtra Lucina in lucem editus. In qvo nec rerum inventio, nec diſpoſitio, nec elocutio laudem meretur. *Der Auctor iſt kein Preiſs-würdiger Büchermacher.* Protrita enim ſunt omnia, qvæ profert, & cottidiana, indigeſta etiam & perturbata.

Sunt apinæ, tricæqve, & ſi qvid vilius illis.

Rarum

arum tamen eſt Opuſculum. Et noti no-i ſunt ex eruditorum cenſu, qvi dubitarunt, unqvam in lucem fuerit editum, perſuaſumq sibi habuerunt, nos nubem amplexos pro ione in Introduct. in Hiſt. lit. P. 5. p. 224. ubi eisdem mentionem injecimus. (2.) M. K. C. P. C. *Unvorgreifliches Bedencken über die Schrifften der bekanteſten* Poëten *Hochteutſcher Sprache*, Hamburgi ſine loco. Collecta ſunt hæc judicia de Poëtis Germanicis, maximam partem ex Morhofii prælectionibus, qvod diſſimulanter primum profitetur Auctor, p. 5. & aperte poſtea 141. Atqve hinc illa lumina & acumina, qvæ iis ubiqve ſe exerunt.

LXXXIX.

Larva detracta h. e. Brevis expoſitio nominum ab qvibus Scriptores aliqvot Pſeudonymi latere voluerunt, Verioburgi 1670. Auctor eſt Fridericus Geislerus J. U. D. & P. P. Lipſienſis. Qvi tres haſce Decades Pſeudonymorum, ſe inſcio & invito a non nemine editas, poſtea duabus Decadibus auxit, & Diſſertationi de nominum mutatione adjecit, qvæ 1671. Lipſiæ recuſa eſt. Et fatetur Vincentius Placcius in Syntagmate de Anonymis & Pſeudonymis detectis C. 3. N. 120. p. 33. & N. 167. p. 50. his Geisleri obſervationibus primam occaſionem ſibi datam, Syntagma de Anonymis & Pſeudonymis concinnandi, qvod in theatrum poſtea transformatum eſt.

XC.

Roberti Hires Tr. de globis cœleſti, & terreſ ac eorum uſu, Francof. (2.) *Satyræ, duæ Her les tuam fidem, ſive Munſterus Hypobolimæus, & V gula divina. Item Vita Caſparis Schoppii, & B donum fabulæ confutatio*, Lugduni Batav. 1616 Caſpar Scioppius, Scaligerum Hypobolimæu vulgaverat, eodemque Scaligeros, Julium C ſarem Patrem, & Joſephum filium, non ex ſa guine Principum Veronenſium de Scala cret ſed ex vulgari Burdonum gente natos eſſe co tenderat, patremqve ſibi non aliud honoris v cabulum aſſeruiſſe, qvam Doctoris Medicin de Verona. Atqve huic hæ qvatuor Satyr ſunt oppoſitæ. Qvarum primæ & ſecundæ A ctor eſt Daniel Heinſius; Tertiæ Anonym Qvartæ Janus Rutgerſius. Et in omnibus qv dem dictio eſt ſatis latina, nitida, comta, v geta, & ad imaginem antiqvorum expreſſa, ſe ſalſa etiam, dentata, mordax, qvalis eſſe ſ let in Scriptis ejuſmodi, & qvalis Scioppii or tio fuerat antea, qvæ tot Sarcasmis fuit infect tot aculeis conſita, ut Scaligero mortem acc leraſſe perhibeatur.

XCI.

't Leven van Clement Marot, Amſterdа 1660. Vitam Clementis Maroti, curate eleganter deſcripſit Petrus Bælius in Lexico H ſtorico-Critico p. 2068. ſeq. ubi & pluriu me

m tionem facit, qvi eandem incudem tutu-
d nt, & hujus Gallicorum Poëtarum Princi-
pi ata in literas retulerunt. A qvorum inſti-
tu toto cœlo, qvod ajunt, diſtat hujus libel-
li uctor. Qvi non vitæ curſum Maroti, ſed
ej dicta & facta memorabilia enarrat. Adeo-
q non Marotum lectori ſpectandum exhibet,
ſe *Marotiana.*

XCII.

Burmanniana, Amſtelodami 1710. Joh.
C ricum Auctorem eſſe hujus rapſodiæ perſua-
ſi n ſibi habet, C. A. Heumannus in Schedias-
n te de Anonymis & Pſeudonymis p. 183. Cui
a verſum tenet, qvi novam Bibliothecam Hal-
l iſem condidit Part XII. p. 162. ubi ſcribit:
I e närriſche und alberne Charteqve, welche in vo-
r en Jahr unter dem Titul: Burmanniana an das
l cht kommen, glaubt der Hr. Heumann habe dem
rn. Clericum zum Verfertiger, weil derſelbe mit
m Hrn. Burmann in Streit lebe. Ich bin hinge-
n gewiſs, daſs kein Menſch, der die gemeldete Bur-
anniana nur mit ein wenig Verſtande anſiehet, auf
n Clericum fallen werde. - - - Der Auctor der
urmannianorum iſt ein Junger höckeriger Doctor
hiloſophie & Juris in Utrecht, dem wegen ſeines
luthwillens nicht lange hernach eine Straffe dictiret
orden. Und es iſt nicht weniger bekant, wer den
ind in die Pfeiffe geblaſen hat. Cui relationi
ec demimus nec addimus fidem. Hoc dici-
us, non plane ſejunctum eſſe a vero, qvod
n ſelectis Hiſtoricis & literariis Obſervat. VI.

§. 10. p. 158. pronunciat Lilienthalius: Ni
ſcommata & injurioſa in ſe continere hæc
manniana in Cl. Burmannum vibrata, qva
men iſte indigna judicaverit, qvibus aliqvic
poneret.

XCIII.

Bibliotheca Romana, ſive inſignium Scripto Claſſicorum & Criticorum qvos habuit Latium re ſio. MSCta eſt hæc Bibliotheca & ἀνέκδο cujus Auctor Philippus Caroli P. P. in Ac mia Altorfina, Vir omnibus iis artibus, ad humanitatem pertinent ſatis inſtructus, in Theologia non ita confirmatus, ut a cr ne Apoſtaſiæ cavere ſibi potuerit. Non au opinans poſtea egeſſit ſpiritum, & monume plura reliqvit edita & inedita, qvæ recitat C ſtophorus Arnoldus in præfatione animadve num Caroli in noctes Atticas A. Gellii, & Curtium, ubi hanc Bibliothecam Romanam pediem a Bibliopola typis exſcriptum iri a mat. M. Rudolphus Martinus Meelführe etiam in acceſſionibus ad Theodori Janſonii Almeloveen Bibliothecam latentem p. 75. bit: Magnum Danielem Omeiſium edition ejusdem animo agitaſſe. Nec indigna eſt publica, in qva Scriptores latini claſſici in ætates diſtributi ea ratione recenſentur, ut tantum ſtudii, tantumqve ingenii & judicii hunc laborem auttelerit, cognitum habeamus minem. Et appoſite ſcribit in proëmio: bere in numerato omnium ætatum Scripto

ſi

cir, qvid de qvoqve cenſere, qvem imita-
ui qvo ſermonis genere in qvovis argumen-
o debeas, qvid in ſingulis proprium ſit,
vi aliunde affabre expreſſum, qvidve prodi-
an it, aut ubi Scriptori ſomnus obrepſerit,
o lemum omnes doctrinæ numeros abſolvit.
)ić o ſane eſt caſta, candida, expedita, & ſi-
e fectatione ornata & acuta. Diſpoſitio le-
git s temporum accommodata. Obſervatio-
ne Hiſtoricæ & Criticæ rariores. Judicia ſo-
r Nihilqve qvod nobis magnopere diſpli-
ce, præter hoc, qvod in medio curſu inter-
iſſ, & hiat, & deficit, & ex ætate prima
Pl utum, Ennium, Terentium, Lucretium,
C ullum, Catonem, Varronem & Saluſtium;
E ſecunda autem Ciceronem, Julium Cæſa-
re, & Livium tantummodo exhibet, ſaltem
in noſtro exemplo, neſcimus an in aliis etiam.
F t autem hoc noſtrum exemplum, qvod ex
p ſcriptione diſcimus, olim Heinrici Julii
S eurlii, cujus manu idipſum eſt exaratum, &,
u conjicimus, ex ipſius Philippi Caroli ore ex-
c ptum. Nec nihil adjutus eodem videtur
S eurlius in ſtatua Mercurii P. 2. Sect. 2. ubi
d Scriptoribus L. L. præſtantiſſimis agit, &
e dem, qvos Caroli in ſcenam producit, non
p res, nec pauciores, eademqve ſæpius dicit,
c æ Caroli de iisdem dixit prius. Imo & Caro-
l mentionem facit, ſed non indicato ejus no-
ine. Sic enim p. 245. Unum hic adducemus
qve a Lambino neqve a Gifanio citatum, ſed
noſtris præceptoribus monſtratum nobis Agel-
locum, qvi L. 1. Noct. Atticarum C. 21. ha-
betur

betur, ubi Lucretius non tantum Poëtæ i
nio & facundia præcellentis nomine laud
ſed & Virgilio ſi non præfertur, at non ol
re tamen exæqvatur. Hic locus extat in C
Bibliotheca ſub vocibus; Cenſura Lucretiana
præclara, ſcribit, a Lambino & Giſanio de
cretio collecta ſunt teſtimonia, qvibus a
iſtud Gellii ab iis præteritum L. 1. C. 21.
Poëta laudatur ingenio & facundia præcell

(2.) *Antiqvitates Romanæ Sacræ civiles, militar Oeconomicæ, ex variis Auctoribus conqviſitæ.* MS Prima pagina, qvæ indicem conſpiciendum ſtit, diſciſſa eſt, & neſcio, qva inſulſa m avulſa, & cum ea, qvod auguramur, non iſtius, qvi antiqvitates haſce convaſavit ex a Qvia autem hoc Opuſculum cum Caroli Bib theca, eodem volumine continetur, eadem manu exaratum eſt, & eodem dicendi gen non vana fortaſſis conjectura ſuſpicamur, ab dem etiam Auctore eſſe elucubratum. Nec perfectum eſt, ut præcedens, ſed omnibus partibus expletum. Apte diſtributum. Et ſ pellectile literaria non contemnenda exornat

XCIV.

Jacobi Altingii Hebræorum Reſpublica Sch ſtica, Amſtelodami 1652. Cujus eſt expedit facile currens oratio Lectio etiam copioſa facultas, ex iis qvæ lecta ſunt, optima ſeliger Sane Auctor res vidit acute, compoſuit d genter, & æra a lupinis ita diſtinxit, ut & l datus ſit a multis, & a qvibusdam compila

ſſo ejus nomine. Qvod in Syſtemate an-
itis literariæ monuimus. Ubi & labeculas
am indicavimus, qvibus hæc Reipublicæ
aſticæ deſcriptio hac illac reſperſa eſt,

XCV

Joh. Rowlandi Polemica & Irenica pro rege &
Anglicano adverſus Joh. *Miltonum*, 1653. ſi-
co. Cui cognitio rerum arcanarum & ſci-
gniſſimarum non defuit. At facultas ea,
noſſet, compoſite, ornate, & luculenter ex-
ndi defuit. (2.) *Diſqviſitio de Auctore Vin-*
um contra Tyrannos, qvæ ſub nomine Junii
editæ ſunt, Amſtelodami 1662. De qva
ſis, qvæ diximus in Catalogo Bibl. Theolo-
p. 1101. (3.) *Commentariolus rerum in An-*
eſtarum ab initio Caroli I. Martyris usqve ad
urationem Caroli II. Liberatoris, Hagæ Comi-
663. Qvo paucis multa ediſſeruntur.

XCVI.

Jani Gruteri Manes novis Threnodiarum allo-
s ab Erneſto Stida collectis, Erfordiæ 1628.

CATA-

CATALOGVS
MSCTORVM MEMBRANACEORVM ET CHARTAEORVM, ALIORUMQVE CODICVM ET MONVMENTORVM MINIME VVLGARIVM,

QVORVM IN BIBLIOTHECÆ THEOLOGICÆ CATALOGO

J. F. REIMMANNI,

NVLLA OCCVRRIT. MENTIO.

PROMVLSIS

HISTORICA DE NO- STRIS MSCTIS.

QVod Gabriel Naudæus de inſtruenda bibliotheca p. 107. ſcribit: Eſſe de eſſe Biblothecæ ut MSCtis abundet; Id Bibliotheca publica accipiendum putan non de privata; Non enim eſt cujusvis ma pii MSCtos ſibi comparare Codices, qvor pretia mirum qvantum exardeſcunt. Et ſi n ſupium etiam non reclamaret, occaſio tan deficeret. Siqvidem perraro accidit, ut ej modi merces venum exponantur. Eqvid nos initio hac in re fortuna perbenigna ſumus, numerumqve MSCtorum non ſp nendum acqviſivimus. Sed poſtea qvam p rima igne fatali perdidimus, & qvæ conſer vimus pleraqve vendidimus, & in Bibliothec Regiam Hannoveranam tranſire paſſi ſum Aſt evitarunt nonnulla tamen hæc aſpera fa Qvædam etiam ſucceſſerunt in locum eoru qvæ deceſſerant; Atqve hinc factum, ut pr ter ea, qvæ impreſſis noſtris Theologicis, Pl loſophicis & Hiſtoricis inſperſa ſunt, tantu adhuc ſuperſit ſpicilegium, in hac ſectio Catalogi noſtri ſeparatim enumerandum, in qv bus etiam ſunt qvidam Codices membranac perrari, & adhuc inediti, eo loco ac nume habendi, qvo qvæ legitur rubris gemma ſi æqvoribus.

MSCT

[M]SCTA NONNVLLA EXOTICA DIVERSI COMMATIS.

I.

[L]ibellus Indico-Malabaricus conſtans 54. foliis palmoſis, ratione prorſus ſingulari, apud [n]os uſitata, colligatis. In qvibus characteres [M]abarici ſtilo ferreo ſunt exarati. Ipſaqve [fo]lia ignoto nobis olei genere peruncta, unde [co]lor eorum croceus, & characterum nigror, [i]lliqve ipſius durabilitas, & elegantia. Conf. *[Ber]icht von den Miſſionarien*, Continuat. 3. p. 2[.] ſeq.

II.

Folia nonnulla Sinica, eaque non calamo, [sed], more hujus gentis, penicillo, in charta ſub[tilı]iſſimæ texturæ, a ſupremo ad imum ſcripta; [no]n opiſtographice, ſive in utroqve chartæ [la]tere, ſed ſynographice, in antica tantummo[d]o ejus parte.

III.

Epiſtolæ tres Arabicæ, cum ſubſcriptio[n]ibus & ſigillis Arabicis.

IV.

Duo folia ex iis Codicibus, qvos Ruſſi [1]722. in Tartaria Calmuckenſi non procul a

 Mari

Mari Caſpico ſub terra invenerunt, charac
ribus in Europa adhuc ignotis repicta,
cum Epiſtola Bignonii, Pariſiis 1723. ad Im
ratorem Moſcowiticum Petrum Alexowitzi
ſcripta, qva literas haſce Tibeticas eſſe co
ctat, ad cujus ſententiam accedit Mr. la Cr
in ſtatu Chriſtianismi Indico L. VI. p. 663.
easdem Tibeticas ac Tanguticas eſſe pronunc
Bengalicis ac Tartaricis affines. Nec omitt
dus eſt Phil. Joh. *von* Stralenberg, qvi in
ſcriptione Ruſſiæ C. XIII. p. 312. *Was die Sch
ten betrifft, beſtehen ſolche aus Tangutiſch-Mu
liſch- und* Kalmuckiſchen *Characteren*, welche n
*auf Pergamen, ſondern auf einem von Baum-W
auch Seiden Watten, ziemlich dicke gemachten
mit ſchwartzen und blauen Firniſs überſtrichenem
pier*, worauf *die Characteres nicht geſcrieben*, ſ
dern gedrucket worden, *auf die Art*, wie wir *un
Leinwand oder andere Dinge etwa drucken, da d
die Characteren oder Buchſtaben theils gelb oder G
theils* weiſs *oder ſilber Farbe ſind.* Rariſſima
tem hæc ſunt Bibliothecæ Calmuckenſis ſubt
raneæ rudera, a Viro illuſtri Domino de Star
ke Sereniſſ. Ducis Holſatiæ legato, eo temp
Petroburgi commorante, ad me transmiſſa.

V.

Pugillares decemplices cerei in qvibus
lo ſcribere ſolebant veteres, ante chartæ, at
menti, & calamorum uſum. Plinius L. 1. E
VI. Ad retia ſedebam. Erat in provincia n
venabulum, aut lancea; Sed ſtilus & pug
lar

es. Meditabar aliqvid notabamqve, ut, ſi nus vacuas, plenas tamen ceras reportarem. ceſſerunt etiam his noſtris pugillaribus ſtili rei qvatuor, qvibus exarare ſolebant literas iqvi, & exaratas delere iterum, ſiqvidem reqvireret rei ratio.

ISCTA NONNVLLA MEMBRANACEA ET CHARTACEA, LATINA, GERMANICA, ARABICA.

In Folio.

TOMUS I.

N QUO CONTINENTUR MSCTA CHARTACEA.

Anonymi deſcriptio Orbis terrarum a. p. 1. usqve ad p. 79. Cujus Auctor Germaus fuiſſe videtur. Etenim p. 43. Scotiam deribens; In iſta terra, ait, ſive Inſula, habitant ulti homines vagi, proprie *Wilde Lüde*. Lacuoſus tamen eſt admodum in Germania p 42. eſcribenda. In dictione barbarus, in Oecoomia diſſipatus, in rebus ipſis macilentus, nguſtus, fabuloſus. Idqve ætatis, procul lubio, qva vixit culpa. Qvæ in Seculum XIV. ncidiſſe ratio non una poſtulat, ut credatur.

 2. Ano-

2. Anonymi Hiſtoria de Alexandro M gno & ejus expeditione in Indiam, a p. 80. usq ad p. 131. Ubi hæc eſt ejus clauſula: Hæc n rat Hiſtoria Adriani, qvam ego legi & in Epiſtola ter mandavi, Hiſtoria Adriana nan qvidam diſcipulus picti, cum de genere ſerv eſſet, propter magnam ſapientiam, qvam h buit, ad maximum pervenit honorem temp ribus Imperatoris Neronis, qvi Petrum cru figi, & Paulum decollari fecit.

3. Epiſtola Baldachi Suldani ad Papam 132. In qva magna verborum pompa, & ins lenti prorſus prædicatione ſuam effert pote tiam, Papæqve, ac Philippo Francorum Reg cum aliis regulis, (qvæ ipſius φράσις eſt) inſi tat, qvod bellum contra ſe parare auſint.

4. Itinerarium terræ ſanctæ a p. 133. u qve ad p. 194. Cujus Auctor eſt Ludolphu Parochialis Eccleſiæ in Suchem Rector, qv ut ipſe ſcribit in Epiſtola nuncupat. ad Balduinu de Steinvordia Paderbornenſis Eccleſiæ Ep ſcopum, integrum qvinqvennium in terra ſanct commoratus, ejus imaginem hoc Opere com plexus eſt, una cum iis, qvæ in itinere eide memoranda obvenerunt; Atqve de his omn bus ait l. c. p. 135. (a) jam dudum conſcriber deſideravi, ſed variis ac diverſis negotiis præ peditus neqvivi, ſed tamen ſcripturarum me moriæ commendavi. Qvi nunc plus otio va cans, in ſtatu per omnia, prout partes ultra marinas & earum ſtatum Anno Domini 1336 inveni, & ipſas partes, & earum ſtatum Ann

Dn

1341. reliqvi; Secundum paucitatem ingenii, & memoriæ fragilitatem, par duxi compendio ſcribendi, & enarrandi.

5. Anonymi Chronica de tribus Magis, ſive Regibus, qvi obtulerunt Chriſto Domino aurum, Thus, & Myrrham, a p. 196. ad p. 254. inſcripta Dno. Florentino de Wenelinkhove Eccleſiæ Monaſterienſis Epiſcopo, qvi Sec. XIV. fuit mitra lituoqve decorus, teſte Catalogo Epiſc. Monaſt. in Joh. Gualterii Chronico Chronicorum P. I. p. 1563.

6. Epiſtola Presbyteri Johannis ad Emanuelem Imperatorem Conſtantinopolitanum, p. 255. - 262. Emanuelem Palæologum forte, qvi Sec. XIV. Imperio præfuit. Niſi totam Epiſtolam malis dicere ſuppoſititiam, fictam, & commentitiam. Sane tot manifeſtis ſcatet fabulis, ut, qui eam genuinam eſſe perſuadere vel ſibi vellit vel aliis, ſuam oppido proderet infantiam. Interim habenda eſt in pretio, qvia antiqva est, & inedita, Damiano a Goes, Jobo Ludolfo, aliisqve, qvi de Æthiopia commentati ſunt, inviſa.

7. Anonymi de dignitate Regum & Romani Imperii, a. p. 262. usqve ad p. 276. In qvo multa notatu digna, de origine Germanorum, & Gallorum, de translatione Imperii Rom. a Græcis ad Germanos, ejusqve incremento & decremento, (272.) Item de ſucceſſione Imperatorum a Carolo Magno usqve ad Rudolphum

phum Habsburgenſem, (272.) eorumqve electione. (269.) Et qvod Imperium a Caroli M tempore ſemper fuerit electitium, non hæreditarium, (269. 276.) & qvæ ſunt alia hujus commatis, ad Jus publicum Germanorum attinentia. Fabulis non paucis reſperſa, ſed & veritatibus qvibusdam non ubiqve obviis conſpicua, & ea ratione ſcripta, qvæ captum ejus ætatis, qva Auctor vixit, fere excedit. Qvem Sec. XIV. floruiſſe non temere fortaſſis qvis judicaverit. Sane Codex ipſe præ ſe fert 300, vel 400. annorum ætatem. Et extat Exemplum ejus in Bibliotheca Uffenbachiana, ſed mutilum, & in fine truncatum, & duo tantummodo folia complexum, ut ipſe Vir illuſtris Uffenbachius in literis 1728. d. 20. Martii ad nos datis commemorat. Qvin & excuſum eſt apud nos hoc Opuſculum, idque in ipſis incunabulis Typographiæ, ſine loco & tempore. Attamen & hoc imperfectum eſt, finiturqve his verbis: *Ego nullam puto admiſcuiſſe falſitatem, petens veniam cum humilitate de erratis.* Ultra qvæ qvantopere procedat hic Codex noſter αὐτοψία docet.

8. Hiſtoria de gente Tartarorum p. 276-306. Cujus Auctor eſt Johannes de Plano Karpem, Ordinis Fratrum Minorum, Sedis Apoſtolicæ Legatus, qvi juſſu Pontificis Romani profectus ad Tartaros, & ibidem integrum annum & qvatuor menſes commoratus, hoc Opuſculum compoſuit, & in eo Hiſtoriam Tartaricam complexus eſt, eo ordine qvem ipſe

in

[præ]fatione deſcribit, & in argumentis capi[tulorum i]ndicavit, ſcilicet agit:

1. De Terra Tartarica, & ejus aëre 276-277.
2. De Tartarorum forma, conjugio, veſtitu, habitaculis 277-278.
3. De eorum fide, vita, divinationibus, purgationibus, ritu funeris, 279.-282.
4. De moribus bonis, malisqve conſuetudinibus, item ac cibis 282.-289.
5. De Tartarorum Imperio, ejusqve principio, Principibus item, ac dominio Imperatoris & Principum 284.-288.
6. De bellis, ordinatione acierum, armis, aſtutiis, crudelitate, oppugnatione civitatum, caſtris &c. 290.-294.
7. De terris qvas ſuo dominio ſubjugarunt, 294.-297.
8. Qvomodo iisdem occurrendum 297.-301.
9. Reſcriptum literarum, qvas Imperator Tartarorum miſit ad Papam, 301.
10. Aliud Reſcriptum Johannis, 301.
11. Epiſtola Presbyteri Imperatoris, 302.-307.

Quæ omnia, qvantum novimus, ſunt adhuc [ἀν]έκδοτα, a Marci Pauli Veneti, & Haithoni [Ar]menii, & Vincentii Bellovacenſis deſcriptioni-

 bus

bus Tartariæ longe diverſa, cumqve iis dil
genter conferenda, in qvibusdam etiam præfe
renda, ſive ætatem ſpectes Auctoris, ſive re
rum oeconomiam, dignitatem, ſelectum. Ea
dem vero loco habenda, ſi mentis aciem inten
das in dictionem.

9. Dialogus Æneæ Sylvii Epiſcopi Senen
ſis, poſtea Pii Papæ ſecundi, contra Bohemo
atqve Thaboritas p. 319. - 348. Hic Dialogu
excuſus extat in Æneæ Sylvii Epiſtolis, qvi
impreſſæ ſunt Norimbergæ 1496. 4. Atqve i
hoc volumine hic Dialogus, qvi Epiſtolæ ha
bet imaginem, Epiſtolam CXXX. conſtituit. Ne
multum abeſt MSCtum hoc exemplum ab e
qvod typis eſt exaratum, ſi loca qvædam ex
cipias, in qvibus vel hoc ex iſto, vel iſtud e
hoc ſanari poteſt, ſi conferantur invicem. E
ſane ſermonis linea candidior eſt, qvam a
ejus ætatis homine exſpectari poſſet. Nec or
do ineptus. Res autem omnes præclaræ, & mo
numentis literarum, & memoria Seculorum, &
cognitione doctorum dignæ. Sed cum judici
legendæ, ob ſtudium partium, qvo Auctor la
boravit. Qvi Bohemos ac Thaboritas, no
ut ſchismaticos deſcribit ac hæreticos, ſed u
Atheos, & nullius religionis homines. Sigiſ
mundum Imperatorem ut divinæ & human
legis perverſorem; Et Barbaram ejus conjuge
ut futuræ vitæ parum credulam; Illos, quia com
munionis ſub utraqve ſpecie deſiderio ducti, a
Eccleſia Romana fecerant divortium; Iſtum, qvi
dicto Pontificis non audiens Thaboritis vill

qva

vasdam armata manu occupatas perpetuo poſ-
dendas conceſſerat; Hanc, qvia ſermones ejus-
iodi de ea erant diſſipati.

10. Epiſtola S. Methodii Epiſcopi Pata-
ænſis de Regnis gentium & noviſſimis tempo-
ibus certa demonſtratio Chriſtiana p. 348.-
66. Qvd Opuſculum extat in Ortodoxogra-
his Patrum Baſileenſibus T. 1. p. 93. - 114. Sed
Græce & Latine, & in capite & calce auctius,
c titulo ab hoc plane diverſo. Et ante hanc
ditionem jam alia latina exiit Baſileæ 1516. 4.
um commentario Wolfgangi Aytingeri,
qvam alibi memoravimus. Et licet omnes Me-
hodii, nomen ſibi præſcriptum habeant; Val-
de tamen hærent eruditi, an Methodio Lyciæ
& Patarorum Epiſcopo, qvi Seculo III. floruit,
adſcribi valeat? Et Auctor eſt Guil. Caveus in
Hiſt lit. p. 97. idipſum Methodio Homologetæ
Patriarchæ potius, vel alteri Methodio, cujus
A. C. 1340. eluxit ingenium, qvam Methodio
Martyri tribui debere. Caſimirus autem Oudi-
nus in Comment. de Script. Eccl. T. 1. p. 306.
Nicephorum Calliſtum, notiſſimum Sec. XIV.
Scriptorem, hujus Meletematis judicat eſſe Ar-
chitectum.

11. Marci Pauli de Venetiis liber de con-
ditionibus & conſuetudinibus Orientalium Re-
gionum &c. p. 367. - 486. Scilicet Italico ſer-
mone condidit hanc Hiſtoriam Auctor, qvi Sec.
XIII. vixit, & 26. integros annos in Oriente con-
ſumſit. Atqve hinc poſtea in L. L. Germani-

cam, Luſitanicam, & Belgicam eſt translat Et qvidem in L. L. biſariam; Ex qvibus ve ſionibus ea, qvæ a Reinero Reineccio & Andr Mullero in lucem eſt edita, protrita eſt & pe vulgata; Altera autem, qvæ eſt hæc noſtra, illuſtrioribus Bibliothecis deliteſcens, ab iis ta tummodo eſt viſa, qvibus aditus ad hæc muſ rum arcana patuit. Et hæc ſuo jure apud on nes, qvi harum rerum intelligentes ſunt, eſt i pretio. Non qvidem ab ipſo Marco elucubr ta, qvæ Iſaaci Voſſii eſt conjectura in vari Obſerv. C. XIII. p. 60. ſed a Franciſco Pipin cive Bononienſi, & Ordinis Prædicatorum ſoci ut conſtat ex hujus MSCti Codicis Prologo Epilogo; Attamen nunqvam in lucem emiſſ & ab ea, qvæ vulgo manibus teritur, latin verſione toto, qvod ajunt, cœlo diverſa.

TOMUS II.

MANUSCRIPTORUM CHARTACEO RUM; IN QUO CONTINENTUR:

1. S. Brigittæ revelationum cœleſtium l bri VII. Qvam Svecam fuiſſe origine, ſten mate Regio ſatam, Sec. XIV. illuſtrem, tur ex iis, qvi condiderunt Annales Eccleſiaſtic & literarios, tum ex Alphonſi Eremitæ Epiſt la, & Biographia Brigittæ MS. & hoc Tom comprehenſa, maniſeſtum eſt. Et tantum abeſ ut eam prorſus rejiciendam exiſtimemus, potius eandem teſtium veritatis Catalogo arb

tr

ur inſerendam. Qvæ L. 1. C. 41. 47. 48. 49. Eccleſiæ L 4. C. 35. de Monachorum L. 1. C. 7 de Sacerdotum L. 1. C. 44. & L. 4. C. 22. Sedis Romanæ corruptiſſimo ſtatu egregie ſcrit. Attamen has relationes divinas eſſe, cœlitus huic fœminæ communicatas, hujus commatis poſtulatum, ut eidem fidem adhibere non poſſimus, qvia multa in iis habentur παντίζοντα, & S. S. oppido adverſa. De Purgatorio L 1. C. 50. de VII. Sacramentis L. 2. C. 5. de cœlibatu Clericorum L. VIII. C. 10. Qvibus adde, S. S. minus ſæpe in iis allegatam, & inepte interdum explicatam, Brigittam etiam marito ſuo digreſſam. Et non alienam a ratione videri eorum divinationem, qvi exiſtimant Petrum de Alvaſtro Monachum Ciſtercienſem, Brigittæ indivulſum comitem, Auctorem eſſe harum revelationum, qvas Alphonſus Eremita in ordinem redactas, ſub Brigittæ nomine in lucem exire juſſerit. Vid. Caſimiri Oudini T. 3. de S. E. p. 1105.

2. Epiſtola Alphonſi, qvondam Epiſcopi Gebenenſis, qvi dimiſſo Epiſcopatu factus eſt Eremita, qvam proſint revelationes S. Brigittæ, ad Reges. In qva reprehendit illos, qvi ex abrupto, & improviſo, & nullo examine præcedente, eas reprobant. Et improbant perſonas aſſerentes ſe habere viſiones & revelationes divinitus ſibi datas.

3. Vita, ſive Legenda S. Brigittæ.

4. Ser-

4. Sermo Angelicus, qvi tractat de lau
& excellentia Virginis Beatiſſimæ Matris Do
ni noſtri J. C. dictatus ab Angelo, & in lect
nes ſecundum ferias diſtinctus, & ordinatus
præcepto Dei.

TOMUS III.

MANUSCRIPTORUM CHARTACE RUM IN QUO CONTINENTUR:

1. Richardi de Bur Philobiblon, ſive de co
ſervatione librorum p. 1. - 31. Qvod Opuſc
lum circa A. C. 1344. h. e. eo tempore ab A
ctore eſt ſcriptum,

Qvo non Muſarum ſcopulos qvisqvam
perarat,
Nec dicti ſtudioſus erat.

Sane nemo intelligebat, qvid ſit pure, o
nate, & eleganter dicere, ac ſcribere. Dict
enim eſt affectata, maculoſa, turgida. Res pa
tim alienæ, partim longius & anxie qvæſit
Oeconomia rudis & indigeſta; Interim in A
glia, Gallia, & Germania ſæpius excuſum
Opuſculum. Incuria & ignorantia librarioru
fœde corruptum, & dignum, cujus edition
cum hoc MSCto conferantur, ex qvo omi
qvam plurima poſſunt ſuppleri, ſuperflua re
cari, mendoſa tolli & dilui. Et non voces ta
tummodo bene multæ, & phraſes, ſed integ

I

...odi reſtitui. Et in Epilogo illud carmen ...num de re Bibliothecaria ſuperaddi, qvod in ... hujus Codicis legitur, & in exemplis edi... mnibus prætermiſſum eſt. Auctor Additamentorum ad Gundlingii Hiſtoriam eruditionis ... V. Sect. 2. p. 1907. *Obwohl des* Richardi ...ury Tr. de amore librorum & inſtitutione ... A. C. 1483. *zu Speyer in* 4. *und* A. C. 1500. ...*Paris in* 4. *Imgleichen* 1568. *zu Oxfort, von* ...*Thoma Jameſio in* 4. *und* 1619. *zu Franckfurt* ...*Melchiore Goldaſto in 8vo heraus kommen; So* ...*doch itzo ſehr rar; zu Paris aber in der Kö*...*nigl. Bibliotheqve zeiget man noch ein* MSCtum.

2. Baſilii M. Epiſtola ad Juvenes religioſos de ſtudiis literarum, verſa a Leonhardo Aretino, & Colutio Salutato dicata, p. 32. - 36. ...ta primum *latine* ſine loci & temporis mentione, & Argentorati 1507. 4. Tum Græce & Latine Romæ 1594. 12. Nec vulgarem obtinet apud intelligentes locum *Aretini* nomen, qui Emanuelis Chryſoloræ fuit diſcipulus, & in iis ...is, qvi literas meliores e ſitu & ſqvalore eruerunt. Lactantius ſui Seculi cognominatus, ob ...gnem orationis cultum.

3. Exhortatio Joh. de Gerſona Cancellarii Pariſienſis, facta in Concilio Conſtantienſi tempore ſchismatis Anno 1415. p. 37. - 42. Acceſſerunt notæ Marginales, & in fine Scholia qædam orationis argumentum illuſtrantia, ut lucidius pateat: Qvæ an a Gerſone ipſo adjecta ſint, an ab alio, definire non poſſumus. Hoc ...poſſumus; Et orationis & ſcholiorum architectum

ĉtum pravitates Doĉtorum Eccleſiæ in Itali
Germania perinſignes, tanta παρρησια de
bere, ut in teſtium veritatis numerum ſuo
referri mereantur, non ſine ſummo ſtupore
gendi.

4. Salviani Epiſcopi libri VIII. ad S. S
nium Epiſcopum, de vero judicio & provi
tia Dei, & ipſius gubernatione hominum, ac
rum hujus mundi, p. 49. - 95. qvi Salvia
diĉtus ſui Seculi Jeremias, Seculo poſt C. N. q
to inclaruit, qvo Gothi & Longobardi Eu
pam rapinis exhauſerunt, (p. 73.) qvod
juſto Dei judicio factum eſſe docet, L. VI. p
& peccata Chriſtianorum recenſet. Alius
dam in inferiore parte paginæ hanc adjecit
tulam; Utiqve majus blaſphemum facit, vi
licet circa feſtum Beatæ Virginis, ſive Aſſum
nis, conveniunt omnes Ribaldi, (qvæ vox eſt
medii ſignificans homines viliſſimos) in f
rotundo, celebrantes ibi Miſſam cum ſpurc
mis victimis, & canticis, placentam loco
cramenti panis, & cantharum vini inebria
loco calicis elevant. Qva major nunqvam h
blaſphemia, ita & mirum qvod ipſa ſuſtinet

5. Tractatus de erroribus & moribus Cl
ſtianorum, ſive planctus Enormitatum Chriſ
norum p. 97. - 130. Cujus hoc eſt initiu
Spiritus Sanctus per organon divini Proph
Jeremiæ in utero ſanctificati &c. in fine aut
hæc leguntur. Explicit planctus enormitat
Chriſtianorum, ad complangendum, & moer
d

condolendumqve, qvod omni facinore ve- Deus contemnitur. Conſcriptus per vene- lem & egregium virum Dominum Jacobum S. Theologiæ Doctorem Ordinis Carthuſienſis in Erfordia, Anno Domini 1452. regnante Teucri in Conſtantinopoli ab eo lucrato, necatis Criſtianis, proh dolor! Eodem tendente Ro- m. Ubi Nicolaus Papa adhuc tenet monarchiam. Hactenus Epilogus, Ex qvo patet, qs Auctor ſit hujus Opuſculi, & qva ætate ſi conſcriptum. Nec dubitamus, eundem eſſe hunc Jacobum, qvem Matthias Flaccius p. 817. CCLXXXIII. affert veritatis teſtem. Qvis vero ille Teucer ſit, qvi ea tempeſtate Conſtantinopolim tenuerit, & ſua poteſtate complexus ſ; Ex Chriſtophori Beſoldi Hiſtoria Conſtantinopolitana p. 802. ſeq. poteris, ſi ignoras, ediſcere.

6. Tractatus de ſanctificatione Sabbathi præcipue circa Opera Molendini conſcriptus, per prædictum Doctorem eximium Dominum Jacobum S. Theologiæ Profeſſorem p. 131 - 155. Cujus hoc eſt initium. Qvoniam circa obſervantiam divinorum præceptorum omni menti humanæ ſuprema diligentia incumbit vigilare &c. In fine autem hæc ſunt addita: Explicit Tractatus de ſanctificatione Sabbathi, editus a venerabili & religioſo viro Dno. Jacobo Theologiæ Doctore eximio, Ordinis Charthuſienſis in Erfordia. Et ſeqvuntur nomina Doctorum, qvi ſe huic Tractatui prius examinato ſubſcripſerunt, pro approbatione dictorum. Ego Gottſchalcus Go-

ſe-

ſemuth de Mesſchede S. Th. Profeſſor legi vidi Tractatum hunc a principio usqve ad nem, & ejus ſummam rationabilem, veram,& S. ſcriptura fundatam judicavi, eamqve in o nibus approbo, & eidem conſentio. Ego F dericus Schoen S. Th. Profeſſor. - - Ego F ter Henricus Ludovici S. Th. Profeſſor. - - Ego Johannes Cindermann S. Scripturæ Pr feſſor. - -

7. Additiones de Inchoatione feſtorum, de vectoribus &c. Ejusdem Doctoris p.135.-13 Qvarum initium; Cum animadverteremus int qvosdam opinionum varietatem &c.

8. Tractatus de cauſis multarum paſſi num, & remediis earundem, & præcipue de m tigatione iracundiæ p. 138. - 151. Cujus h eſt exordium. Cum effrænatam vitioſitate humanarum paſſionum contra rectum ration indicium &c. Epilogus ; Explevit Tractat de cauſis & remediis paſſionum animi, ut ſu ira, odium, diſplicentia &c. Editus per egr gium & religioſum virum Dominum Jacobu S. Theol. Doctorem , Ordinis Carthuſienſis i Erfordia. Hæc facta ſunt, & exemplata Ann Domini 1454. Qvinta Mercurii, qvæ erat u tima carnisprivii ſive dies Martis.

9. Tractatus de veritate dicenda , editu per Dominum M. Jacobum S. Th. Doctore eximium. Ordinis Carthuſienſis p. 151. - 16 Cujus introitus ; Sæpe pulſatus a memetipſ

aliis incitatus &c. Epilogus: Explicit li-s de dicenda veritate, compilatus a M. Ja-, Ordinis Carthuſienſis religioſo, S.Th Pro-re Famoſiſſimo in Erfordia.

10. Qvæſtio an Judex peccet condemnan-nnocentem ſcienter, licet coram eo nocens, gando & probando ſtrepitu juris, ſit probatus, 69. - 170.

11. Tractatus de contractibus reemtio-n, & ad vitam, Venerabilis Patris Ordinis Car-ſienſis Erfordiæ, Dni. M. Jacobi, S. Theol. toris eximii. Cujus Prologus; Poſt multi-ia inſignium Doctorum florida ſcripta &c. logus; Explicit Tractatus de contractibus ntionum & ad vitam, compilatus a Venera-Magiſtro Jacobo Ordinis Carthuſienſis Er-liæ S. Theol. Doctoris eximii.

12. Tractatus ejusdem Doctoris de rece-one monialium, & vita earum, atqve proven-us, & cæteris, p. 176. - 180. Cujus initium: ne qvod plurimorum ſe offert oculis varium ſuevit habere judicium &c. Finis: Expli-Tractatus de ingreſſu & vita religioſorum, præ-ue monialium, & de cenſibus ſeu proventi-s earum, compilatus per Venerabilem & egre-um Dominum Jacobum, Ordinis Carthuſien-, Erfordiæ in Theologia Doctorem exi-um.

13. Franciſci de Peruſio Tr. de VII. v capitalibus, p. 181. - 188. Qvi ita præfa In Nomine Dni Amen. In Chriſto ſibi dil Pyrio de bunis de Tremonia, viro uti nobili & devoto, Frater veſter Franſci de Peruſio, Ordinis Fratum Minorum Et ita finit: Explicit Tractatus Franſciſci cu & optimus de 7. peccatis mortalibus, & eo ſpeciebus & remediis, Deo gratias Anno LV

14. Continuatio hujus Tractatus 188. - -205.

15. De concertatione ſuper cruore in W nack, Doctoris Jacobi Carthuſienſis Tractat 207. - 218. Cujus hic eſt Prologus. In M riaHoſtiarum transformatarum,&,ut dicitur, tinctarum ac pictarum, cruore in oppido W nack, Havelbergenſis Diœceſeos, Provin Magdeburgenſis, latiſſime divulgata &c. S cet jam ante 60. annos in oppido Wilsnak ſtia erat reperta, eaqve integra adhuc, com ſta ibidem Eccleſia, & infelici flamma conſ ta. Qvæ cum reconſecraretur ab Epiſcopo cautelam, ut ſcribit Auctor, p. 208. (a) Gu las ſanguinis emiſit, & multa perpetravit racula, vel ſane perpetraſſe viſa eſt. Ne etiam fuit, cui in mentem venerit, de ha dubitare, usqve ad Auctoris ætatem, qu ſuſpicionem res adducta eſt, & a qvibus impugnata, ab aliis defenſa eſt. Et cum ſi de hac controverſia mentem explicuiſſet, ctor in hoc Opuſculo, ita tandem finit p. 218 Non paſſim credendum eſt vulgarium di

de facili aſſerunt aliqvid miraculoſe factum examinatione, & maxime, ut dicitur, ſacer- s in Wilsnack de ambone imperitiſſime & ſſime populo prædicant miracula, qvæ am continent veritatem, & illa audita facile rentur per mundum ab impertis, & facile luntur. In his omnibus præſcriptis de ve- e & falſitate cruoris miraculoſi in Wilsnack l definio, cum nihil per Auctoritatem & rationem probare valeo, nec probata cer- ne recepiſſe fateor, me legiſſe, qvæ nullam tem contradictionis determinare ſufficiunt. l modum ſtudui ponere ad veritatis cognitio- n, in his non præjudicans ſanius ſentienti.

16. Tractatus Doctorum Erfordienſium tra vocatum cruorem in Wilsnack p. 218- In qvo agitur: (1) De eſſe cruoris in ſe. (2) cultu populi ad iſtum cruorem. (3) De mi- ulis, (4) De variis circumſtantiis in loco lsnack.

17. Tractatus de adoratione cruoris p. 2 - 229. Cujus initium: Invaluit periculoſa ſuetudo in pluribus locis, qvod pro Chri- ſanguine naturali adorentur cruores miracu- i, ac pro miraculoſis reputati, licet in verita- non ſint, ut ex ſupra dictis claret manifeſte &c.

18. De adoratione & cultibus qvoad Deum ſanctos, & qvoad reliqvias, & de cultu cruo- m & ſimilium indebito, tractatus Magiſtralis utilis. Et de expoſitione Epiſtolæ frivolæ, & in- ctive ſcriptæ, p. 231. - 254. Cujus initium:

De adoratione, qvantum concernit commu
populi concurſum ad cruores & imagines, q
veritatis, & qvid erroris ſit, cogor, qvantum
tenuitate meæ facultatis potero, aliqvam E
ſtolam clarificare. Nam Anno Domini mill
mo, qvadringenteſimo qvinqvageſimo ſec
do, contendentibus Reverendiſſimo in Chr
Patre Dno. Dno. Friderico Archi-Epiſcopo
cleſiæ Magdeburgenſis, ac Reverendo in Ch
ſto Patre Dno. N. Epiſcopo Eccleſiæ Havelb
genſis, propter adorationem communem pop
& invocationem cujusdam cruoris, qvem i
Wilsnack Havelbergenſis Diœceſeos eſſe h
mines credunt, in virtute miraculoſa, & gen
ſpiritualis in remiſſionem peccatorum, unde v
ta vovent & ſolvunt &c.

19. Articuli Magiſtri Henrici Oyta S. T
Profeſſoris, contemporanei Magiſtri Henrici d
Haſſo, ambo Viennæ in Auſtria ſepulti,
Abſolutione ſacramentali, p. 255. - 258. (
ita incipiunt: Lapſus in peccatum mortale
ciens bonum Opus &c.

20. Regula Chriſtianæ religionis, qv
qvisqve tenetur obſervare ſub pœna æter
damnationis p. 259. - 266. Cujus Prologus: R
ligio munda & immaculata apud Deum &
Seqvuntur puncta religionis tria: (1) Crede
Symbolum Apoſtolicum. (2) Obſervare D
calogum (3) Vitare VII. peccata mortal
Et tandem ſuccedit Epilogus. Hæc ſunt pu

religionis Chriſtianæ, collecta per Magi-
n Thomam Hybernicum Anno Domini
CC XVI.

21. De poteſtate Dœmonum p. 267. - 291.
ıs initium: Doctrinis variis ac peregrinis
e abduci. Et finis: Explicit Tractatus de
ſtate Dœmonum, editus a Magiſtro Jacobo
huſienſi. Et paulo poſt: Anno Dni. 1472.
torisante ſanctiſſimo Domino noſtro Nico-
'apa qvinto, ſupra dictus Tractatus Catho-
conſcriptus eſt, Deo commendo factum, &
Chriſto diligo collectorem ipſius, ego Frater
ıricus Lode S. Theologiæ Profeſſor Ordinis
immeritus.

22. Liber de ſuperſtitionibus confectus a
giſtro Nicolao Magno de Balbu, (Ita habet in-
ptio, cum in indice, qvi Operi præmiſſus
tum in Opere ipſo, ubi tamen hoc a manu
iqva eſt additum: *Imo Doctor Jacobus de Car-
ſia* hunc Tractatum compoſuit, ut omnes
ınt.) S. Theol. Profeſſor Anno a nativitate
vatoris 1415. Cujus hoc eſt initium: Qvo-
m lumbi mei impleti ſunt illuſionibus, & non
ſanitas &c. Finis: Anno M. CCCCLII. in
gilia nativitatis glorioſæ Virginis Matris Ma-
e explicit liber iſte, per Andream Scholarem.

23. De apparitionibus animarum ſepara-
um. Cujus initium: Rogamus vos ne ter-
amini per ſpiritum &c. Finis Anno MCCCCLV
uctoriſante Papa Nicolao V. Tractatus iſte

 com-

compilatus eſt a Venerabili Viro & religioſo C
dinis Carthuſienſis Erfordiæ Domino Jacol
Doctore S. Theologiæ eximio, ad inſtantiam
piſcopi Merſeburgenſis, qvi reqviſitus a Frat
bus Minoribus Lipſicis, propter qvendam ſ
ritum in eorum Monaſterio vagantem.

TOMUS IV.

MANUSCRIPTORUM CHARTACEC
RUM IN QUO CONTINENTUR:

1. Maffæi Vegii Londenſis de educatio
liberorum, & eorum claris moribus, Libri VI. S
culi XIV. Scriptor. In qvo tot lucis Ciceroni
næ extant veſtigia, ut eundem alia ætate vix
ſe crederes. Sane facilitate dictionis & perſ
cuitate, ſatis accedit ad Ciceronem; Sed n
vis, aliisqve virtutibus aliqvot deſtituitur], pr
ceptis etiam & exemplis & ſimilibus & teſtim
niis ita abundat, ut ex hoc ævo anteferri eide
nemo, pauci pares putari poſſint. Poëta inſ
per grandis, nec gratia doctiorum indignus, or
tor facundus. Cujus hoc de educatione Op
ſculum MSCtum dignum eſt, qvod cum exer
plo, Baſileæ 1541. excuſo, & poſtea, ni fallor, T
mo XXVI. Biblioth. Patrum inſerto, conferatu

2. Cithara morum, & Lira Philoſophoru
qvæ dicitur, Citharædus. Opus Ethicum, co
ſtans ſeptem partibus, ut teſtudo antiqva ſ
ptem chordis. Qvarum prima agit; De fine h
minis, ſecunda de Philoſophia, tertia de v
ti

tu in genere, qvarta de prudentia, qvinta de
juſtitia, ſexta de fortitudine, ſeptima de temperantia; In qvibus omnibus verba non abjecta, res compoſitæ diligenter, Philoſophorum & Poetarum vaſta lectio, & doctrinæ apparatus tantus, ut eximendus ex illo Seculo videatur Auctor, in qvo literarum ſtudia non admodum in honore fuerunt. Niſi in eandem, in qua nos ſumus, deſcendas hæreſin, Maffæum Vegium eſſe hujus Citharæ Architectum, qvod & dictionis puritate, & eruditionis copia, & florum poeticorum multitudine, & varietate, divinamus fere, ut interdum integræ Periodi conſtent ex abſolutis & truncatis verſibus.

3. Lactantii divinarum inſtitutionum contra gentiles, & malos Chriſtianos Libri, VII.

4. Ejusdem de ira Dei Liber.

5. Ejusdem de Opificio hominis Liber.

Qvæ omnia ita comparata ſunt, ut ex iis multa in exemplis editis emendari poſſint, v. g. C. 1. de opificio Dei, extat in editis: Vereor enim, ne paulatim conſuetudo jucunditas earum rerum in animum tuum repat. Pro qvo in hoc noſtro MSCto legitur: Vereor enim ne paulatim conſuetudo, & juncunditas &c. Item C. 2. Ubi eſt in editis. Omnes enim ex ſuis pellibus texit. At in hoc noſtro: Omnes enim ſuis ex ſe pellibus texit &c. Vir Doctiſſ. Joh. Ludolf. Büne-

 man-

mannus in Epiſtola ad Gymnaſii nol
Dn. Conrectorem, per qvem hunc C
dicem ad eundem curaveram. *Es*
mir das MSCtum des Hrn. Sup. Reimma
hin und wieder, ob es gleich jung, und ku
vor, oder in der erfundenen Buchdrucke
geſchrieben, gute Dienſte gethan, bey
vorhabenden Edition des Lactantii, weld
ſuo loco & tempore *öffentlich rühmen w*
den 14. Maji 1738.

TOMUS V.

MANUSCRIPTORUM CHARTACEO-RUM IN QUO CONTINENTUR:

1. Albertus Magnus de virtutibus, & earum definitionibus, effectibus, & gradibus p. 1. - 80. Cujus initium: Sunt autem qvædam vitia, qvæ freqventer ſpeciem virtutum aſſumunt &c. Opus in IV. Libros digeſtum. Qvorum agit, (1) De virtutibus, (2) de definitionibus & effectibus virtutum, (3) de peccatis, (4) de gradibus virtutum.

2. Liber de ſuperſtitionibus, ab eximio Magiſtro Nicolao Magno de Bálbu, S. Th. Profeſſore, Anno a Nativitate Salvatoris noſtri 1415. edito p. 81. - 132. Qvi idem continetur Tomo 3 MSCtorum ubi & a nobis jam eſt deſcriptus.

3. Utrum Judex peccet condemnando ad mortem, qvem in hoc caſu ſcit innocentem, proba

...itum eſt coram eo, ipſum eſſe nocentem? ... ;0. - 132.

4. Collectæ ſ. Summarii Pſalmorum p. ...3. - 144.

5. Tripartitum morale Conradi de Halberta..., cujus hoc eſt initium. Sicut dicit Seneca in Epiſtola ad Lucilium 18. Philoſophia non in verbis, ſed in rebus eſt &c. Vixit Auctor Se... XIII. poſt C.N. & inſcripſit hoc Opus mora... tripartitum, qvia in tres libros eſt digeſtum. Primus agit de Philoſophorum & Poetarum dictis notabilibus, ſecundus de antiqvorum factis & exemplis memorabilibus, tertius de Poetarum fa...ulis ad morum correctionem utilibus & curi...is. Qvorum librorum argumenta, ſecundum ordinem Alphabeticum diſpoſita, farraginem continent variarum rerum moralium, ex variis Auctoribus collectarum.

6. Sophilogium, cujus hoc eſt initium: Illuſtriſſimi Principis Regis Francorum devotiſſimo confeſſori noſtro Michaeli, divina providentia ſua providente gratia Epiſcopo Authyſiocrenſi, humilis ſui Patrocinii Cappellanus, *Jacobus* Magni Ordininis fratrum Eremitarum S. Auguſtini &c. Ex qvo patet in Gallia fuiſſe Auctorem, cum hæc ſcriberet; Et fortaſſis eundem ...ium Gallum. Sane Nicolaus Antonius in Bibliotheca Hiſp. Vet. L. X. C. 2. p. 134. ſeq. fidem adjungendam non putat, qvod vulgo creditur: Jacobum hunc fuiſſe Hiſpanum. Et fieri

potuit, ut Tolòſanus, cum extiterit origine
letanus, a qvibusdam fuerit creditus. Nec u
cus hic fœtus eſt, qvem in lucem emiſit.
ſerte enim ſcribit L. 2. C. 3. Tr. 1. Sophilo
ſe de Rhetorica alibi ſcripſiſſe latius. Et Auc
eſt Sixtus Senenſis L. 4. Biblioth. ſanctæ p. 1
Eum univerſa Biblia annotationibus illuſtra
& claruiſſe ſub Wenceslao Imperatore A.
1406. Plura etiam ejus ſcripta enumerat N
Ant. l. c. Ubi & hoc Sophilogium ſcribit, I
riſiis 1506. in 4. eſſe editum. Viſam auten
ſe editionem aliam longe antiqviorem. Q
illa fortaſſis fuit, cujus H. Whartonus mention
facit in Appendice ad Guil. Cavei Hiſt. lit. p.
ubi ſcribit: Prodiit Sophilogium characteri
vetuſtiſſimis Lugduni 1495. 8. Qvod ex di
Poetarum & Phil. collectum in tres libros di
ditur, ex qvibus primus agit de amore ſapie
tiæ, ſecundus de amore virtutum, tertius de
ſtructione ſtatuum. Primus rurſus dividitur
duos Tractatus: 1) De quibusdam, qvæ ind
cunt ad amorem ſapientiæ. 2) De intentio
ſcientiarum & earum fine. Secundus in qu
tuor Tractatus: 1) De inducentibus ad am
rem virtutibus. 2) De virtutibus Theologic
3) De virtutibus Cardinalibus. 4) De Capit
libus. Tertius in qvatuor Tr. 1) De ſta
mundi & conſideratione mortis. 2) De ſtatu
cleſiaſticorum. 3) De ſtatu nobilium. 4)
ſtatu plebanorum.

7. Varii ſermones, qvorum ultimus ha
habet υπογραφην: Explicit ſermo factus
Do

...num Nigrinum Allexium, Ordinis fratrum ...um & - - Placentia, Conſtantia, in ge... Concilio Conſtantienſi, A.D.MCCCCXVI ... X... menſis Martii, Dominica ſecunda quadra...ia.

8. De diſcretione peccatorum, qvando ... peccet mortaliter. Cujus hoc eſt initium: ... attentius Dei omnipotentis erga genus hu... clementiam perpenderit &c.

9. De modo procedendi in thematibus, ...s hic eſt finis. Qvod ſi iſtos X. modos me...ia tenueris & freqventaveris, pauca, ac ...a themata invenies, in qvibus non incedunt ... ac tria vel plura modorum prædictorum, de ...bus illud accipe, qvod convenientiſſimum eſt ...pori, loco, & perſonis, qvibus loqvaris.

10. Confeſſionale aureum. Cujus initium: V...erabili Patri Domino Hildebrando, Dei gra... & Apoſtolicæ Sedis Epiſcopo Arethino, Jo... h...nes Capellanus unus, verum ex minimis, ſub...tionem & reverentiam tam debitam qvam ...votam &c. Finis: Explicit confeſſionale au...m. In præfatione autem ſcribit Auctor, in h...c Opere diſcuti: 1) Qvod ſit peccatum. 2) ...ot ſint peccata. 3) Qvæ ſit differentia inter ...ccata. 4) Utrum aliqvis poſſit eſſe ſine pec...to. 5) Qvis induxerit hominem ad peccan...m. 6) Qvibus gradibus aliqvis incidat in pec...tum &c. &c. & ſic usqve ad caput 25.

11. Qvæ-

11. Qvæſtiones 72. de Papa & ejus teſtate & officio. Qvarum prima, qvæ primo: Utrum ſuper Epiſcopos ſit aliqvis dar ſuperior in Eccleſia? Reſpondet: S. Tho &c. In fine autem exſtat. Eſt extractum Tractatu M. Johannis de Turre cremata q fecit in Concilio Baſileenſi A. D. 1437. U eſſet iſta examinare per generale Concilium per doctos & timentes Deum.

12. De duobus gladiis. Cujus initiu An Papalis dignitas & Imperialis poteſtas poteſtates coæqve a Domino Deo dependent An altera iſtarum, puta Imperialis, depend ab alia, puta a Papali? &c. Ubi affertur eti Extravagans ſ. conſtitutio Papalis; Sed ita, incertus ſit animus Auctoris, cui ex Pontifici ordine illa tribui debeat. Sic enim ſe habet inſcriptio: Extravagans Johannis XXII. ſecundu alios & alios Bonifacii VIII. Et qvæ h. l. Joha XXII. tribuitur conſtitutio. *Unam ſanctam E cleſiam*, in hodierno Jure Canonico adſcribit Bonifacio VIII. Extatqve in extravagantib communibus L. 1. Tit. VIII. p. 394. edit. thæorum.

13. Qvæſtio, an Epiſcopi & Sacerdot non viventes ſecundum legem Dei, poſſint S cra Chriſti conficere, vel Eccleſiaſtica Ope exercere? De qva, rationibus conqviſitis in tramqve partem, ita diſputat Auctor, ut in ſe tentiam affirmativam concedat.

TC

TOMUS VI.

MANUSCRIPTORUM.

Continens ſesqvi centuriam Epiſtolarum Caſparo Peucero A. C. 1587. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 97. 1600. ſcriptarum. Qvæ omnes, exceptis paucis, latino idiomate ſunt exaratæ. Mendoſe qvidem admodum, idqve Amanuenſis vitio; Sed ita tamen ut a lectore, literarum non imperito, ſphalmata facile poſſint ... & qvæ in ſchedis ipſis occurrunt ἀξιομνημόνευτα ad illuſtrandam Hiſtoriam civilem Eccleſiaſticam & literariam commode ad ... ibi.

TOMUS VII.

MANUSRCIPTORUM CONTINENS.

Theologiæ Bohmianæ delineationem MSstam. Cujus Auctor dictus J. de Bequigno-, Vir militiæ deditus, armorumqve magis qvam literarum peritus, & in hoc argumento ... verſatus, ut Theologiam Böhmianam guſtaſſe potius, qvam imbibiſſe videri qveat.

TOMUS VIII. & IX.

MANUSCRIPTORUM.

Complectentes Hiſtoriam controverſiæ de ELECTIONE, ortæ inter Theologos Wittenbergenſes,

genſes, & ab A. C. 1593. usqve ad A. C. 159
non ſine calore & æſtu agitatæ. In qvibus r
rum, hoc triennio in Acadimia geſtarum, accur
ta prodita eſt memoria, cum documentis la
nis & Germanicis qvam plurimis, & Epiſtol
Virorum doctorum ineditis, Samuelis Huber
Ægidii Hunnii, Marci Gerſtenbergii, Ebe
hardi a Weihe, Georgii Mylii, Petri Weſen
beccii, Polycarpi Leyſeri, Salomonis Gesnt
ri, Laurentii Fabricii. Aliorum. Atqve ha
omnia nitide ſatis & emaculate ſunt exarata,
tolerabiliter compacta, & manu ipſius Hube
in margine notata. Communicata etiam cu
Viro doctiſſ. J. A. Schmidio, & ab eo in ſubſ
dium vocata, cum A. C. 1708. in Diſſertatic
ne Hiſtorico-Theologica de Samuelis Huberi v
ta, fatis, & doctrina elucubranda occupatus eſſet
Qvi & ipſe *αυτογραφα* qvædam Huberi in B
bliotheca ſua recondita habebat.

CATALOGUS MANU SCRIPTORUM.

IN QVARTO.

I.

CODEX MEMBRANACEUS IN QUO CONTINETUR:

1. Legenda Beati Dominici, primi fundatori Ordinis Prædicatorum, compilata pe

tra

[f]ratrem Conſtantinum, cujus hoc eſt initium: [Re]verendo in Chriſto Patri, fratri Johanni Ma[gis]tro Ordinis fratrum Prædicatorum, Frater [Co]nſtantinus obedientiam debitam & devotam, &c. Accedit in fine

(a) Litera Canoniſationis Beati Dominici, data a Gregorio Papa IX.

(b) Confirmatio hujus Canoniſationis Alexandri Papæ IV.

2. Legenda Beati Dominici primi funda[to]ris Ordinis Prædicatorum. Qvæ cum priore [i]n multis convenit; Verum & ab ea ſæpiuscu[l]e abit, & in fine Carmine Rythmico clauditur. [C]ujus hoc eſt initium. Irrigata cœli rore, A[r]ens tellus grata flore, Vernat in Dominico. [Q]vi nunc fructu graviore Suavitatis in odore, [C]apit pacis unico &c. &c.

3. Theodorici de Apoldia Legenda Beati [D]ominici. Prioribus multo copioſior & locu[p]letior & uberior. Connſtans VIII. partibus & [9]6. capitibus. De qva Nicolaus Antonius in [B]ibl. Hiſpan. Vet. L. VIII. C. 7. p. 68. Theo[d]oricus de Apoldia S. Dominici fere æqvalis, [q]vi vitam ejus circa annum 1288. ex Legendis [f]ideliter ſcriptis Jordani Magiſtri Generalis ſe[c]undi, Conſtantini, Humberti, Magiſtri Generalis qvinti, Gerardi Provincialis Teutoniæ formavit, extat apud Surium V. die Auguſti L. I. C. 6. Hactenus Antonius. Cum qvo conferendus Guil. Caveus in Hiſt. lit. p. 633. Ubi

Su-

Surium hanc Biographiam Theodorici ſtilo ſim correcto edidiſſe refert in ſanctorum l. c. Et ipſe Theodoricus in Legendæ h proemio. Ubi Biographos S. Dominici com morans, ſciendum eſt, ait, qvod Venera Pater noſter Jordanus factus noſtri Ordinis giſter, Succeſſor S. Dominici digniſſimus, bellum de initio Ordinis compoſuit. In primorum Patrum & fratrum geſta, glor & mirabilia Opera conſcripſit, ne in obliv nem venirent Patres tam excellentes, eorumq exempla tam eximiæ ſanctitatis. De qvo lil lo prima S. Dominici Legenda conſcripta Poſtea de mandato Beati Johannis Epiſcopi, qvartus a ſancto Dominico Magiſter exti Frater Conſtantinus ſecundam Legendam e dit, multa ſuperaddens. Succedens ſanc Pater Humbertus, Magiſter Ordinis qvin ex prædictis tertiam compilans Legendam mu ſuperadditis non modicum ampliavit, qvi eti librum de vitis fratrum ſua devotione & di gentia compilavit. Tandem dilectus Pater n ſter frater Conradus prior provincialis Teut niæ, rediens de Generali Capitulo in Luk celebrato, detulit qvædam præclara geſta Dominici de Bononia, qvæ ex ore ſororis C ciliæ Romanæ, qvam Beatus Dominicus ad O dinem recepit, conſcripta ſunt. Qvæ ſicut v dit & audivit, plena fide ſinceriſſime enarr vit, qvæ usqve ad A. D. 1292. religioſiſſima & ſanctiſſimam vitam duxit. Præterea dic illuſtrium virorum, videlicet novem fratrum qvorum teſtimonia credibilia auctoritate Dom

Gregorii noni approbata, & aliis præferenda, ...is noſtri eximiam prædicant ſanctitatem. ...edunt ad hæc revelationes Sanctorum, qvæ ...rnendæ non ſunt, relationes veterum fi-...iſſimæ, & omni credulitate digniſſimæ, per ...us & prædictorum Ordinis Auctoritas, & ...datoris ejusdem inclita merita declarantur. ... his omnibus præſentis Opuſculi materia ſum-... in unum libellum conſcripta eſt fideliter & ...npacta &c. Hactenus Theodoricus noſter, in ...c proëmio MScto; Qui, dici non poteſt, ...antum lucis affundat, & Nic. Antonio, ...em adduximus, & ipſi huic triadi Biographi-... S. Dominici. In illo enim pro *Gerardo* le-...ndum eſſe Conradum diſcimus. In hac au-...m Legendas S. Dominici ita diſpoſitas eſſe a-...madvertimus, prout ratione temporis con-...riptæ ſunt. Primumqve locum datum eſſe ...onſtantino. Secundum Humberto, (hujus ...im eſſe legendam, qvæ in hac ſylloge ſe-...nda eſt, nulli dubitamus.) Tertium Theodori-... Adeoqve ſolam Jordani Legendam de S. Do-...inico in hoc noſtro Codice deſiderari.

4. Legenda S. Thomæ de Aqvino Ordi-...s Fratrum Prædicatorum. Cujus initium: De-..., qvi dixit, de tenebris lumen ſplendeſce-... mode...is temporibus, qvaſi ad mundi veſpe-...m &c. Finis: Explicit Legenda Beati Tho-...æ de Aqvino ſanctæ Theologiæ Doctoris Or-...inis Prædicatorum, completa per manus fra-...is *Johannis de Biscopstorp* ejusdem Ordinis. A. ... MCCCXLII. in Vigiliis XI. millium Virgi-

 num.

num. Acceſſit in fine confirmatio & appro
tio S. Thomæ ab Urbano Papa, a recenti
manu huic Legendæ ſuperaddita, indiligen
ſcripta, ſed ob Argumenti conformitatem
ctitanda, & digna, ut univerſa hæc Biog
phia, cum ea, qvæ eſt in vitis Sanctor
menſe Martio T. 1. p. 655. ſeq. conferatur.
Codicis antiqvitatem, Scriptoris raritatem,
argumenti ubertatem. Siqvidem qvam V
Cornelius Graſius in vitis Sanctorum T. 1.
852. ſeq. dedit hujus Biographiæ epitomen
qvod in hac eſt optimum & lectu digniſſimu
deſtituitur. Scilicet elencho Scriptorum S. Tl
mæ, qvorum in hoc Codice C. 59. non ſp
nendus extat Catalogus.

II.

Codex membranaceus ea forma, qvæ in qv
to complicat folia, conſtans paginis 81. cu
literæ initiales omnes variis coloribus & figu
ſunt repictæ, reliqvæ autem ea forma expr
ſæ, qvæ typographis Romana antiqva appell
tur, qvam Joh. Mabillonius de re Diploma
ca L. I. C. XI. p. 46. & 49. Seculo XII. uſi
pari cepiſſe ſcribit; Charactere Longonbar
co ſenſim in deſuetudinem abeunte. Multa
eo literarum compendia, nulli diphthon
nullum literæ i. punctum impoſitum, pl
raqve alia ſpecimina, qvæ faciunt ut putem
ante ſexcentos annos exaratum eſſe hoc vol
men. Continet autem, 1) *Somnium Scipionis e
cerptum ex libris M. T. Ciceronis.* 2) *Macrobii A*
bro

o, *& Theodoſii Sonicreti in ſomnium Scipionis ad* *Macrobium libros expoſitionis.* Hæc enim hujus O- *peris* in hac membrana noſtra eſt inſcriptio. Di- *viditur*qve illud, plane ut exempla excuſa ſo- *lent*, in duos libros; Sed libri non digeſti ſunt *in capita*, verum in certa penſa tantummodo, *qvæ divisio* a capitum hodierna diſtinctione *plane* diſtat. Acceſſit figurarum Aſtronomica- *rum*, Geographicarum, Muſicarum &c. ingens *multitudo*, ruditatem iſtius ævi declarans; Et *qvæ* Græca ſcripta ſunt in his tabulis, oppido *produntur*, Auctorem in hac lingua plane fuiſſe *ἀναλφάβητον*, & ne prima qvidem elementa di- *diciſſe*. Cæterum integrum eſt MSCtum, & *totum* ſomnium Scipionis, Macrobiiqve Com- *mentarium* ſartum tectum exhibet, collatum *tamen* cum MSCtis aliis, & variis lectionibus *conſtipatum*. Et ejus indolis præterea, ut, *qvæ* perperam in impreſſos Codices irrepſerunt *menda*, feliciter ex eo emendari qveant. Sic *enim* pro eo, qvod in editione Plantiniana *Macrobii*, qvæ Lugduni Batavorum 1597. pro- *diit* L. 1. C. 1. legitur: *Ad hunc juſtitiæ affectum pe- ctoribus inoculandum.* Qvi locus etiam in Baſilii *Fabri* Theſauro eruditionis Scholaſticæ, voci, in- *culcare*, ſubjectus eſt, extat in membranula *noſtra*: *Ad hunc juſtitiæ affectum pectoribus incul- candum.*

III.

Codex MSCtus in membrana, ea forma, qva uſu, qvi dictionis Tyrannus eſt, in qvarto appellari

conſuevit, continet Roberti Canuti Crikeladenſis ‹
rationes Hiſtoriæ naturalis Plinii. Opus p‹
rum, & adhuc ineditum, & iis etiam, qvo
tra velum docuerunt Muſæ, vix de no‹
notum. De qvo juvat qvædam paulo alti‹
petere, ut Lector juſtum de eo ſtatuere p‹
pretium. Scilicet Auctor eſt Gerhardus
Voſſius in erudito Opere de Hiſtoricis La‹
Lib. I. C. 29. p. 153. Extare Oxonii in Bi‹
theca Collegii Balliolenſis Epitomen Pli‹
Rainaldo qvodam ſcriptam. Qvod Polyh‹
egregius J. A. Fabricius repetit in Bibliot‹
Latina L. 2. C. 13. p. 412. Additqve ſe i‹
talogo MSCtorum Angliæ Anno 1697. in
edito, nullam ejus reperire potuiſſe mentio‹
Nec etiam in illo ullum Rainaldi extat v‹
gium, qvi Plinii Hiſtoriam miſerit in Com‹
dium. Reperiuntur tamen ibidem P. 2. ‹
N. 1855. *Excerpta ex Plinio per R. Criobl‹
ſem Priorem de Oxenſ. dicata Henrico Regi Angl‹*
fol. Sed ſciremus cum ignariſſimis, q‹
nam nomen per illud R. qviqve locus per ‹
blada denotaretur, niſi lucidiorem prætu‹
facem, qvi indicem in ſpiſſum hunc Ca‹
gum concinnavit. Hic enim pro R. Cri‹
denſis, ſcribit: Robertus Crikedalenſis
ablegat Lectorem ad numerum 8591. ubi
tur: *Roberti Crikeladenſis defloratio naturali‹
ſtoriæ Plinii.* Et hunc Robertum copioſius
ſcribit Joh. Baleus in Scriptoribus illuſtr‹
Majoris Brittanniæ Cent. 3. Num. IV. p. ‹
Nominatqve eum Robertum Canutum Cri‹
denſem, & addit, olim non procul ab ‹

anteqvam poneretur illic Gymnaſium, flo-
Brittannici nominis gloria, duos Scholas
, tum eloqventia tum eruditione pollen-
Harum uni Græcoladæ vocabulum, ab ejus
iæ profeſſione, alteri ex latini ſermonis
ulgatione Latinoladæ nomen fuiſſe impo-
n. Atqve has, corruptis vocibus, poſtea Gri-
lam & Likeladam vocatas. Et ab hac Gri-
da Roberto adhæſiſſe vocabulum, qvi Pli-
hiloſophi flores ſelegerit, ſelectos in or-
em coronarium eleganter diſpoſuerit, &
lem perfectum Opus eruditis videndum
miſerit. Qvod, Heinrico 2. Anglorum Re-
ledicatum, vocarit: Deflorationes Hiſto-
naturalis. Plura etiam præter hanc Epi-
ien Plinianam deſignat ſcripta alia Baleus,
hoc Roberto elucubrata, atqve in iis exe-
ica cumprimis. A Guilielmo Caveo tamen
Hiſt. lit. Scriptorum Eccleſiaſticorum me-
ratus non eſt. Nec Claudio Salmaſio viſus
qvam. Qvia in Exercitationibus Plinianis
um de eo eſt ſilentium. Adeoqve Voſſio vi-
dari non poteſt, ea ſcripſiſſe de viro hoc
ocrypho, qvæ emendatione Opus habent,
nii Epitomen videlicet a Rainaldo qvodam
iptum, extare Oxonii in Bibliotheca Colle-
i Balliolenſis. Non enim Rainaldus dicitur
uctor hujus Epitomæ, ſed Robertus. Nec
Bibliotheca Collegii Balliolenſis extat Ma-
iſcriptum ejus, ſed in Bibliotheca Collegii
tonenſis, & in Bibliotheca Jacobæa; Et for-
iſſis in aliis qvibusdam, de qvibus nondum
xtat Catalogus. Sic enim Wanleyus in præ-

Fff 3 fat.

fat. Catalogi MSCtorum, titulos triginta mi
in hac Catalogorum Sylloge comparere; A
men alia triginta millia ſupereſſe in Ang
Cæterum qvod ad hunc noſtrum Codicem a
net, is a magno Polyhiſtore, & Germaniæ
ſtræ Peireſcio, Z. C. ab Uffenbach e Bibl
theca Marci Meibomii redemtus eſt, cum
A. C. 1715. Ultrajecti, publice conſtituta
ctione, venderetur. Et cum in eo deſidera
tur dedicatio ad Henricum 2. Regem Angl
& præfatio ad Lectorem, utramqve per f
trem Joh. Frid. ab Uffenbach ex alio Codice
cerptam ſua manu huic inſeruit, & inde poſ
in Bibliothecam Vffenbachii MSCtam tra
ſcribi juſſit, ubi P. IV. N. 173. p. 224. ſeq.
gitur: Sed transſcribentis vitio factum eſt
Codex Sec. XV. exaratus dicatur, cum S
XII. ſcriptus ſit potius, qvo Auctor claru
qvod ex literarum charactere, & ſcripturæ co
pendiis, & notis aliis, non obſcure liqvet. Tra
ſumtum tamen eſt hoc mendum ex Biblioth
ca Uffenbachiana MSCta majore in minore
h. e. in Tomum 3. Catalogi univerſalis, & r
peritur ibidem P. I. Sect. IV. N. 173. p. 1
Promittit autem lectori in præfat. Robertus,
Plinii ſecundi libros XXXVII. naturalis Hiſ
riæ in novem coarctare Volumina conatum eſ
Verum in hoc noſtro Codice tria tantum
tant volumina, & ex Plinii libris 37. octo
lum contracti ſe conſpiciendos præbent, re
qvis infauſto ſidere deperditis. Nec ita co
traxit Plinium Crikeladenſis, prout Julius S
linus, qvi retentis rebus Plinii alio prorſus
di

& ſermonis genere utitur. Hic enim κατὰ πόδα ſecutus Plinium, & res & verba & rdem retinet, & ea tantum omittit, qvæ s neceſſaria & notatu digna eſſe putat. Unctum, ut non periodos ſolum, ſed & intera capita Pliniana interdum ex ſuo compendio xe jufferit. Et cum MSCtis in hoc negotio ſit, a noſtris oppido diverſis, ſexcentæ rrunt variantes lectiones, & in iis qvæ, ex qvibus loca in noſtris Codicibus imis corrupta, & a Criticis omnibus, ipſoqve naſio pro deſperatis habita, felici conatu ri, & ad priſtinam integritatem revocari unt.

IV.

Codex membranaceus optimæ notæ in 4to conſtans 40. *paginis*, qvibus continetur M. T. Ciceronis: 1) Lælius p. 1. - 17. 2) Cato Majo, p. 18. - 32. 3) Paradoxa p. 33. - 40. Et e pereleganter ſcripta ſunt omnia. Et licet ra 300. vel 400. annos non habere videa membrana, noſtro tamen judicio, magni facienda, propter diverſas lectiones, qvibus, dici non poteſt, qvam freqventer & notiliter abeat ab iis exemplis, qvæ impreſſa it. Cujus rei unicum tantummodo dabimus cimen, ut conſtet, veritati eſſe conſentanea, æ ſcripſimus; Sic enim Cato infit in

MSCto,	Editis,
O Tite ſi qvid ego adjuto curamve levaſſo,	O Tite ſi qvid ego juvero curamqv vaſſo,
Qvæ nunc Te coqvit & verſat ſub pectore fixa?	Qvæ nunc Te coq verſat ſub pe fixa?
Et qvid deprimeris & qvid erit præmii ?	Ecqvid erit pretii?
Licet enim mihi verſibus iisdem affari Te, Attice, qvibus aſtatur Ennius Flaminium, ille Vir haud magna cum re, ſed plenus fide.	Licet enim verſibu dem mihi affar Attice, qvibus tur Flamminium Vir haud magna re, ſed plenus fid
Qvamqvam certo ſcio, non ut Flamminium ſollicitari Te Attice, & ſic noctesqve diesqve &c.	Qvamqvam certo non ut Flammin ſollicitari Te Tit noctesqve diesq

V.

Codex membranaceus non cottidiani comm

Non enim cottidiana ſunt MSCta, qvibus Au rum claſſicorum Opera continentur, cujusc qve ſint generis, Græca, Latina, membra cea, chartacea, antiqva, media. Et qvo hoc ſingulare eſt, patet ex inſcriptione, h codicis, eundem partem fuiſſe olim Bibliot cæ Juſti Lipſii, cui dono datum eſſe ex eo guramur, qvod Protocollo, ſive paginæ prir inſcriptum legimus.

DEZUNIGHEIM (ſic enim legimus detritum nomen) Juſto Lipſio familiari amico ſuo S.

Conſtat autem CXCVII. paginis. Et literæ currentibus ſunt ſimiles. Et qvod exaratum eſt iisdem, ſunt qvinqve accuſationis *Libri M. Tullii Ciceronis in C. Verrem*, qvi vulgo Orationes dicuntur. Qvibus in fine accedit: *M. T. Ciceronis oratio pro lege Manilia.* Qvæ in hoc Codice noſtro inſcribitur: *De Laudibus Pompeji.* Et qvidem qvod ad libros Anti-Verrinos attinet, ut:

Liber. I. p. 1.-19. Si qvis veſtrum judices &c.
II. p. 20.-35. Qvod erat optandum maxime judices.
III. p. 35.-70. Neminem veſtrum ignorare arbitror.
IV. p. 70.-125. Venio nunc ad iſtius, qvemadmodum ipſe appellat, ſtudium.
V. p. 126.-182. Nemini video dubium eſſe judices.

Et ſummo emolumento poſſunt eſſe Illis, qvi exempla edita cum MSCtis componere, & qvomodo inter ſe conſentiant, vel diſſentiant notare velint.

VI.

Codex chartaceus membranaceo non inferior; qvi conſtat paginis 66. & comprehendit 1, Guarini

rini Commentarium in Ciceronis Catonem I
jorem, ſive librum de ſenectute p. 1.-55. 2)Eju
Prologum in ſomnium Scipionis M. T. Cice
nis, p. 56. 3) Ipſius Ciceronis ſomnium S
pionis, qvod in hoc volumine inſcribitur;
qvod reliqvum eſt ex Ciceronis libris de Republi
p. 57.-62. 4) Particula de Macrobii Co
mentario in ſomninm Scipionis, ſcilicet L. I. C
2. cum initio tertii, p. 62.-66. Et qvid
qvod ad Guarini Commentarium attinet, is
huc ineditus eſt. Et dabimus Lectori de eo
ſtum, ut judicare qveat, cujus generis fuerit
lud exemplum Catonis, qvo uſus eſt Guarin
& qvale ipſius commentandi genus. O T
Hæc ſunt duo carmina Ennii, & erit ſenſus:
Attice Pomponi, licet etiam te alloqvi his ve
bus, qvibus Titum Flaminium Imperator
alloqvebatur Ennius. Flaminius enim n
gnopere dolebat de fratre ſuo, qvi a Cato
Cenſorino de ſenatu expulſus fuit, at ita c
ſura exhibente (exigente.) Cui conſolation
adhibere volens Ennius, iisdem aſtatur verſib
Ennius, ut ait Euſebius, Tarentinus fuit. N
de Rhodia civitate procreatum fuiſſe affirm
Qvi olim florentiſſimo ſtudio apud Romanos
guit, & non in mediocri pretio habitus
qvi hanc proferebat opinionem, qvod nemo p
pter literarum ſtudium ſummus evaderet Poë
ſed ingenio & doctrina ſine ſtudiis poëſis aliq
bus tributa foret. De qvo Qvintilianus a
Qvod colendus ſit, qvemadmodum gentiles c
lebant, qvi propter religionem antiqvam ve
res arbores incidere vetabantur. *Curam* qv
Gra

Græci Melidonam appellant. -- *Curas* eo qvod
ere conſueverunt *Levaſſo*, verba antiqvi
deſinentia in conſuetudine habuerunt. *Qvæ*
te coqvit. Cura enim in præſentiarum tuo
pectore fixa vehementer cruciat & angit.
dicit propter ſocerum Servilium, & alia
ſibi ingruentia. *Deprimeris.* Qvi morbo &
aſtiis afflicti ſunt deprimi videntur a ſtatu.
vid, pro ecce. *Qvid præmii* vel pretii, utrum-
dicitur, *Attice.* Atticus non Titus, ut aliqvi
unt, appellabatur. Hactenus Guarinus. Cujus
exemplum qvod de Catone habuit, amice con-
ſpirat cum eo, qvod nos in membrana ſcriptum
habemus, & Num. 3. produximus. Commen-
tationis autem ratio eſt Grammatico-Hiſto-
rica. Nitide etiam ſatis ſcriptus eſt Codex, eo
tempore, ut videtur, qvo Guarinus vixit, hoc
eſt, ante annos 300. in charta ſpiſſa, literis,
& literarum compendiis ea tempeſtate uſitatis,
ſine æ, œ, & notis qvibusdam diacriticis pla-
ne ſingularibus, ut ! pro duobus punctis, & ſe-
micolo.

VII.

Codex MSCtus Arabicus eleganter exara-
tus, in Oriente compactus, folia 150. complexus,
in qvo ſcriptura cujusvis folii lineis rubris in-
cluſa, & notis marginalibus freqventioribus eſt
circumdata.

VIII.

VIII.

Kurtzer Auszug derer fürnehmſten Leh welche in den Büchern Jacob Böhmens enthal
Auctor hujus MSCti inediti adhuc, & nunqv in lucem emiſſi, eſt M. David Vlmannus Islebi ſis, Scholæ Aſcherslebienſis, per plures annos l ctor, noſterqve olim Præceptor, Vir pius, e ditus, & in ſcriptis Jacobi Böhmii, ſi q alius egregie verſatus; Cujus rei ſpecimen r ineptum hoc ipſo Opuſculo exhibuit, in c Theologiam Böhmianam in formam ſyſtem cam redegit, & eam a vocibus, phraſibusc obſcurioribus ita repurgavit, ut iis inſtar P ri eſſe qveat, qvi fragilem ratem huic Pelago co mittere annituntur.

XI.

Viri Reverendiſſimi Gerhardi Molani beri & Imperialis Cœnobii Luccenſis Abb &c. TESTAMENTVM, in qvo de fide, vita ſua ejusmodi edit Teſtimonium, ut & l minem ſemet, & humani nihil a ſe alienum ſe, publice profiteri non erubeſcat. Dign lectu, tum ob nodos qvosdam Theologiæ g dios in eo indicatos, tum ob arcana qvæd Hiſtorico-Eccleſiaſtica ibidem detecta, & ſo qvaſi reducto conſpicienda data.

X.

Acta Henotica inter Pontificios & Protestantes inedita adhuc, & in ſecretis habita.

XI.

Domini Præpoſiti Hardtii Salganeenſis Hildeci Memorabile exemplum reconditæ in Hardtiano ingenio prudentiæ Politicæ, MSCtum. Scriptum Satyricum, qvo Argutiæ Hardtianæ ſa perſtringuntur, ipſis verbis Hardtianis maximam partem retentis, qvibus in Ranis Ovidii eſt uſus, diciturqve Auctor ejus eſſe Adolph. Theobaldus Overbekius. Conrector on Guelpherbytanus, homo élegantis ingeni, ſed eo ſenſu, qvo Terentius hac voce in Eunucho Act. 3. Sc. V. p. 18. uſus eſt. Poſtea Rector Cellerfeldenſis 1719. d. 4. Sept. mortuus, cum ſcripto Satyrico contra ſuos Scholchas evulgando incumberet. Bonus Mathematicus, bonusqve Philoſophus.

XII.

Volumen MSCtum in 4to, in duas partes ſtributum, in qvo continentur varia Lutheri, qvi eo tempore vixerunt, inedita. Qvorum atalogum non exhibemus in præſenti, qvia umerus eorum ad 91. aſcendit, & inſcriptiones jam ante aliqvot annos novellis Lipſienſibus terariis inſertæ ſunt, ex qvibus poſſunt repeti.

XIII.

XIII.

Volumen chartaceum in qvo continetur:

1) Conciones Latinæ per totum annum Vito Thedoro ſcriptæ & ab ipſo elucubrat

2) Homiliæ de Pœnitentia in qvadrageſim

3) De vera Chriſtianismi ratione, de Pœnitentia, de Sacramentis, de ritibus qvibusdam Eccleſiaſticis homiliæ.

4) Præfatio D. M. Lutheri in Diſputationem contra Antinomos.

5) Præfatio ſecunda Diſputationis contra Antinomos.

6) Summa præcipui Articuli de Juſtification Philippi Melanchthonis.

7) Diſputatio D. M. Lutheri contra Miſſam privatam.

8) In Epiſtolam Pauli ad Titum Argumentum.

XIV.

Auguſti Buchneri Epiſtolæ variæ, & ſchedæ Autographæ.

XV.

Diverſorum Doctorum virorum Epiſtolæ Autographæ, Carmina Autographa, Schedæ Autographæ.

XVI

XVI.

Hoffmeieriana h. e. Emanuelis Hoffmeieri [Pa]ſtoris Eccleſiæ Reformatæ Amensdorffienſis, [V]ir Doctiſſimi & nobis amiciſſimi, additiones [&] emendationes, Status Eccleſiaſtici, & Scho[la]ſtici Hollandici (*Holländiſchen Kirchen-und Schul-[Sta]at*) Henrici Ludolphi Benthemii, ipſa Au[c]toris manu ſcriptæ, & nunqvam editæ. In [q]vibus multa, paucis nota, de Batavorum re literar: Eccleſiaſtica & Scholaſtica.

XVII.

[V]*olumen MSCtum comprehendens varia.*

1) De variis Chronicis MSCtis notata varia.

2) Epiſtolam Godofr. Guilielmi Leibnitii 1703. ad nos ſcriptam.

3) De Chriſtophori Jordani Præpoſiti Egelenſis MSCtis.

4) De Bibliothecæ Qvedlinburgenſis MSCtis Arabicis, Chinenſibus, Latinis.

5) De Bibliotheca Vindobonenſi.

6) *Verzeichniſs der vornehmſten Stücke in der Kayſerl. Schatz-Kammer zu Wien.*

IN OCTAVO.

I.

Codex membranaceus in 8vo Majore, conſtat paginis 102. qvi Seculo XIV. pernitide & pe ſtudioſe ſcriptus, continet Publii Papinii Stat Thebaidos libros. In cujus Titulo legitur,

> Statium hunc dono Dno. Johanni de Trit tenheym Abbati Spanheimenſi, Biblioth cæ non privatæ applicandum. Anno Chriſ M CCCC XCIII. Jacob *von* Sletſtad, ma nu propria, Anno Chriſti M CCCC XCII.

Seqvitur in averſo latere, Statii imago iis co loribus, eaqve arte pičturata, qvam norant e tempeſtate Appelleæ diſciplinæ artifices. Dei de ſuccedit Statii Thebais; Sed non integr Primus enim liber totus deeſt, & in libro ult mo vel duodecimo ultimi 50. deſiderantur ver ſiculi, contra hac illac viſuntur obſervatiunc læ qvædam margini adſperſæ, & expoſition notiores, vocibus & phraſibus ignotioribus ſ perſcriptæ, librorumqve hoc volumine com prehenſorum Oeconomia hæc eſt; Extat liber ſe cundus p. 2. - 10. tertius p. 10. - 18. qvartu p. 18. - 28. qvintus p. 28. - 36. ſextus p. 36. 47, ſeptimus p. 47. - 56. octavus p. 56. - 65 nonus p. 65 - 75. decimus p. 75. - 85. unde cimus p. 85. - 94. duodecimus p. 94. - 102. E dignus eſt Codex qui cum editis conferatu Qvod jam pridem in animo habuiſſe non nem

nei

m ex Præfatione M. Rudolphi Martini Meelhreri in Præfatione acceſſionum ad Bibliothem promiſſam & latentem Theodori Janſonii Almenloveen diſcimus, ubi ſcribit. Ecqvis Statium curis Crucii, Bernartii, Gronovii, orelli, Tiliobrogæ, aliorumqve non ſatis naculatum caſtigatumqve credat? Invenit taen Cl. Henricus Dodwellus, A. Mag. Dubliienſis, qvæ in hoc etiam cum fructu monere oſſet, editis annalibus Statianis, Vellejanis, vintilianis, ſ. vitis P. Papinii Statii, P. Velleji aterculi, M. Fabii Qvintiliani, (obiterqve Juenalis) pro temporum ordine diſpoſitis. Oxoii 1698. 8. Inveniet etiam amicus qvidam noer, qvas e *MSCto* qvodam, qvo olim Joh. ritthemius Abbas Spanheimenſis uſus fuit, alioum in Statium obſervationibus addat.

II.

Libellus precationum Germanicarum, diaecto inferioris Saxoniæ conſcriptus, inqve luas partes diviſus, qvarum prima precationes ontinet ſingulis feſtis majoribus ac diebus Doninicis fundendas; Secunda eas, qvibus ſanctos affari, eosqve in ſubſidium vocare uſitatum uit. Codex chartaceus 300. annorum ætatem ræ ſe ferens, ſane ante reformationis tempora xaratus. In qvo φράσεις fere omnes αγραφοι, nonnullæ αντιγραφοι; Preces etiam ad ſanctos non exiſtentes. Qvalis eſt P. 2. *Dat Bedeken (das Gebetgen) van den elven duſend Megheden.*

III.

Codex chartaceus MSCtus Anno Dom 1469. a Derico de Ruremunde exaratus. Q continetur.

1) *De Epiſtel des Hilligen Euſebii tò den Dan ſum den Biſchop Portuenſem, und Theod um: Eyn Senator van Rome, van dem Ta des gloriöſen Confeſſors unde Lehrers Sy Iheronymi.*

2) *De Epiſtel de Synte Auguſtinus ſente to rillus, den andern Biſchop von Jeruſal van der Groetheit des gloriöſen Iheronymi.*

3) *De Epiſtel Cyrilli des Biſchòpes to Synte A guſtinus van den Myrackeln des gloriöſen I ronymi.*

Qvæ non Epiſtolæ ſunt, ſed libelli integri, molem ſpectes, ex L. L. in Germanicam & di lectum inferioris Saxoniæ translati. Qvoru Auctorem ſuis coloribus deſcripturus Erasm in vita Hieronymi, ejus Operibus præmiſ Hieronymus, inqvit: Unus præcipue dign eſſet, ut pari doctrina, pariqve facundia poſte commendaretur. Qvi tam erudito, tamqve mel to ore, Chriſti Sanctorumqve præconia cecin ſet. Haud ſcio qvonam fato, in rabulam qve dam incidit, ſic undiqve ſui ſimilem, & Hi ronymo diſſimilem, ut neſcias qvid in eo pot ſimum admireris, linguæne prodigioſam i

fa

ſtitiam ac Balbutiem, an inſignem literarum
icitiam, an miram mentiendi impudentiam,
hominem profecto dignum, qvem, ſi vivat, pu-
blicitus omnes mortalium manus ſaxis impe-
tant, qvi mortales univerſos pro ſaxis, non pro
hominibus habuerit. Qvis enim illius legens,
renias, ni plane truncus ſit, non protinus ſen-
tit perſonatum Hiſtrionem. Qvi vertumnum
credam, aut Proteum nobis referens, nunc
Euſebius eſt Cremonenſis, nunc Cyrillus, nunc
Auguſtinus, nunc Ambroſius, nonnunqvam,
ſi libeat Damaſus, aliqvoties ipſe, ſi ſuperis
placet, Hieronymus. Sed qvibuscunqve plu-
mis opertus nobis prodit, vox ubiqve ſui ſi-
milem coccycem arguit. Idem ubique dicen-
di lepos. Eadem ſermonis Venus. Cujus ſtu-
porem, ut nihil accedat, hinc certe palam cer-
nere eſt. Qvod Hieronymus, paulo ante mortem,
facit Damaſo commendantem ſuos commenta-
rios, qvem ipſe Hieronymus non uno in loco
teſtatur, ante ſe deceſſiſſe vita &c.

IN DUODECIMO.

I.

Codex MSCtus Arabicus, in charta mundiſſima, nitidiſſime exaratus, in ipſo Oriente compactus, conſtans 200. paginis, in qvibus omnibus & ſingulis fulget aurum, qvo interpunctiones notatæ, vel lineæ ſubductæ, interdum literæ, voces, & integræ Lineolæ ſcri-

ptæ, ut appareat egregiam Turcarum de fuiſſe exiſtimationem, integer eſt præter nec ulla ſui parte mutilus aut detruncatus.

II.

Codex Arabicus MSCtus negligentius ex ratus; Integer tamen & abſolutus, & in orie te compactus. Folia 100. in ſe continens. qvibus qvædam rubro colore tincta, literas rabicas atramento ſcriptas, qvaſi flores in Pu pura depictos oſtendunt.

III.

Codex membranaceus rariſſimus in 12mo conſta 62. Paginis, qvi Seculo XI. vel XII. ſcript comprehendit:

1) *Partum Mariæ Virginis, reginæ virginu ſimul & nativitatem & infantiam Domini n ſtri Jeſu Chriſti.* Qvod MSCtum ineditu videtur adhuc. Sane toto cœlo diſtat Evangelio de nativitate Mariæ, qvod e tat in Codice apocrypho N. T. Joh. Albe Fabricii P. I. p. 19. Et fortaſſis idem cum eo, qvod in Bibliotheca Regis G liæ extare teſtatur Joh. Baptiſta Coteleri in notis ad Conſtit. Apoſt. L. VI. C. 17. c jus hoc eſt initium: Incipit Hiſtoria Joachim, & Anna, & de nativitate B. D Genitricis, ſemper Virginis Mariæ, & de i fantia Salvatoris. Ego Jacobus filius J

ſe

ſeph. &c. (Conf. Fabricium l. c. p. 149.) Noſter autem Codex ita orditur. In diebus illis erat Vir in Iſrael nomine Joachim, ex Tribu Juda, & hic erat Paſtor &c.

2) *Evangelium Nicodemi de Jeſu Chriſti Paſſione & Reſurrectione.* Conſpirans in qvibusdam cum eo, qvod Vir Cl J. Alb. Fabricius vulgavit in Codice N. T. Apocrypho p. 238. ſeq. Sed & diſſentiens ab eo ſexcentis in locis, qvod ex Prologo ſtatim liqvet, qvi hic eſt in noſtro volumine; Factum eſt in anno octavo decimo Imperii Tiberii Cæſaris Imperatoris Romanorum, & Herodis filii Herodis Imperatoris Galilææ &c.

3) *Paſſio Domini.* h. e. Epiſtola Pilati ad Claudium Imperatorem, cum verboſa narratione de Voluſiano, ab ægrotante Tiberio Cæſare in Judæam ablegato, ut Chriſtum inde ad ſe accerſeret. Et Epiſtola Pilati qvidem eſt in Fabricii Codice Apocrypho N. T. p. 298. ſeq. ſed legationis Voluſianæ fabula non item.

4) *Oratio Dominica cum Paraphraſi Anonymi.*

IV.

Codex membranaceus in 12mo. Qvi, ſi divinationi locus, circiter 300. vel 400. habet annos, & paginis 24. comprehendit Martini Poloni Chronicon, ab Anonymo in Compendium miſſum, ſub hac inſcriptione: *Incipiunt excerpta e geſtis Romanorum Pontificum & Imperatorum per*

ſratrem Martinum Ordinis Prædicatorum. Seqv
tur ejus, qvi Epitomen elucubravit Prologu
ſed ita exaratus, ut ob atramenti pallorem, & ch
racterum tenorem, vix liceat ordinare Syllaba
nedum ſenſum ex iis elicere. Qvod autem a
excerpta ipſa attinet, mirari ſatis non poſſumu
neminem adhuc ex iis, qvi Martini & Script
rum ejus mentionem fecerunt, vel verbulu
de iisdem prodidiſſe. Non Gerh. Joh. Vo
ſium in Libr. 2. de Hiſtor. Latinis C. 60. p. 48.
Non Martinum Hanckium qvi in libro peculi
ri de Sileſiis indigenis, C. 8. p. 34. copio
ejus Biographiam, & Scriptorum Syllabum, pe
ſecutus eſt. Non Joh. Schilterum, qvi Chr
nicon Martini Scriptoribus ſuis rerum Germ
nicarum inſeruit, qvos A. C. 1702. Argent
rati in f. edidit. Non Joh. Georg. Eccardu
qvi continuationem Martini in corpore Hiſt
rico medii ævi publicavit, & in præfat. §. 20. d
monumentis ejusdem præclare diſſeruit. Cuj
rei alia cauſa non eſt, qvam qvod perraru
eſt hoc compendium, & adhuc ineditum.
licet illa de Johanna Papiſſa Hiſtoria, vel fabul
in eo non legatur, qvam in ſuo Martini Coc
ce MSCto haberi, teſtatur. Z C. ab Uffenba
in Bibliotheca MSCta Part. IV. Vol. 126. p. 1
Cum in noſtro hoc Codice p. 15. aliud nihil e
tet, qvam qvod Johannes VIII. Papa injuria
paſſus ſit a Romanis, & in cuſtdoia vinculatu
qvod & Martinus de eo refert in editione Sch
teri. p. 364. Hic & injuriam perpeſſus eſt
Romanis, ita ut in cuſtodia tentus ſit eo, qv
non favebat Carolo &c. Attamen plura in
co

...tinentur, qvæ in exemplis editis fruſtra ...ras, v. g. in vita Caroli M. p. 13. Hic ſo... erat, ut nocte ad caput pennam & per...enum reponeret, ut ſi in craſtino aliqvid ...te forte memoriæ occurreret, mox ſignaret. Jejunium qvadrageſimæ Perrus inſtituit; Item P. 1. Petrus qvatuor annis in partibus ori...eris Cathedram Sacerdotalem tenet, ubi pri...mam miſſam celebravit, dicendo etiam Pater ...ter. Tandem anno Domini XXXVIII. ve...n Antiochiam, ibiqve ſedit annos VII. Jam ...it Romam XXVIII, annos ſedit. Anno Do...ni XLIV. Marcus Petri diſcipulus Evangeli...um edidit, & fames magna fuit. De qvo ni...h in Martini Chronico edito. Sedes Roma...n Pontificatum tenet propter dignitatem Apo...ſtolorum. Licet Sedes Antiochena tempore ſit ...prior. Hæc omnia in impreſſo Martini exem...p... deſiderantur, qvod Schilterus in lucem emi...ſ: Forte & in aliis.

V.

Codex membranaceus in 12mo. in fine qvidem ...*utilus, bonæ tamen notæ* & Sec. XIII. ſcriptus, adhuc ineditus. Qvi continet:

1) *Philippi Imperatoris Acta*, ab Anonymo qvodam ſcripta, ſed qvi ea tempeſtate vixit, & rebus ipſemet interfuit, qvæ circa confinia Sec. XII. & XIII. in Germania geſtæ ſunt. Unde plura in his membranis leguntur, qvæ alibi fruſtra reqviras. Qvia enim invito Papa Innocentio III. electus eſt Philippus, multi Hiſtorici v. g. Martinus Polonus &c. eundem ex

Imperatorum ſerie prorſus expungendı putant.

2) *Caroli Ducis Burgundiæ ad Adolphum Ari Epiſcopum Moguntinenſem Epiſtola de Juſt armorum ſuorum Anno* 1474. *ſcripta.*

3) *M. Johannis Fabri carmen de ludo inedit*

VI.

Breviarium Eccleſiæ Romanæ Germaı cum inferioris Saxoniæ dialecto, In membra deſcriptum; Mutilum qvidem & lacunoſu & hians; Attamen habendum in deliciis: 1)(antiqvitatem. Siqvidem Codex 400. annorı eſt. 2. Ob utilitatem, qvam ex eo poſſumus col gere, dum condiſcimus, qvalis eo tempore Germania fuerit ſermo, qvæ voces, phraſe qve uſitatæ, qvæ hodie antiqvatæ, obſolet. deperditæ, qvi modus ſcribendi, qvæ prec & precandi rationes, qvæ cantiones, qvæ ve ſiones S. S. & Pſalmorum imprimis. Et ad m nus fuerunt nobis tria Exempla Breviarioru Germanicorum vetuſtiſſimorum, nitidiſſime artificioſiſſime in membranis ſcriptorum, qv cum hoc noſtro contulimus, & in iis variet tem interdum deprehendimus in vocibus qv busdam & Syllabis; Sed in rebus fere nulla aut perexiguam, Niſi qvod in præmiſſo C lendario plures dies feſtos notatos vidimus, u de numerum ſanctorum creviſſe manifeſtu eſt, & Breviario eo antiqviora, qvo pauci res habent dies Feſtos.

Dı

DESIGNATIO
NVMMORVM QVO-RVNDAM EBRAICORVM, ARABICORVM, ROMANO-RVM ET ALIORVM,

NON ITA PRETIOSORVM QVIDEM, SED TAMEN NON PRORSVS DEPRETIAN-DORVM.

EST QVODAM PRODIRE TENVS SI NON DATVR VLTRA.

APPENDICULA
COMPREHENDENS NUM MORUM QVORUNDAM SYLLOGEN SED PERTENUEM ET PARUM LIBERALEM,

NON ETENIM CUIVIS LICET HANC ADIRE CORINTHUM.

Nummus ex fulvo ære, in cujus antica capu Moſis, cum cornu arietino ad tergum d currente, & inſcriptione Ebraica: *Moſch* In poſtica autem, præceptum primum deca logi Ebraice expreſſum.

Nummus ex orichalco, in cujus parte priore, ca put Moſis cum cornu arietino antrorſum pro truſo, cum inſcriptione Ebraica: *Moſche*, i poſteriore, præceptum primum decalog Ebraice deſcriptum.

Nummus ex orichalco cum imagine Jeſu, & l teris Ebraicis ישו א. In parte altera eſt i ſcriptio Ebraica hunc ſenſum referens: *Me ſias Rex venit in pace. Et lux ex homine fac eſt vita.*

Siclus argenteus, in cujus latere converſo e thuribulum, cum inſcriptione Ebraica: Sch ckel Jiſchrael. In averſo, virga Aaronis a mygdalina, cum inſcript. Ebr. Jeruſchalaji Hackedoſcha.

Sicl

Siclus æreus cum ejusdem commatis imagine, & inſcriptione.

Moneta Arabica aurea , ducatum magnitudine æqvans, cum inſcriptione Arabica.

Annulus aureus cum gemma, literis Arabicis artificioſe ſculptis, exornata.

Ein Türckiſche Aſper in Silber.

Moneta Japanica argentea, formam fabæ referens.

Moneta argentea exotica anguloſa.

Gemma cum imagine viri artificioſe ſculpti, qvæ exſpectat Oedipum.

Nummus æreus perantiqvus, in cujus una parte, caput galeatum cum inſcr. *Roma.* ** In altera parte Lupa, ſub qva Romulus & Remus jacentes diſtenta ſiccant ubera.

Sec. I.

Nummus æreus major, in cujus una parte, caput vittatum, cum Epigraphe: *Divos Julius.* In altera parte, caput ſine vitta, cum inſcr. *Cæſar.* ***

Æs concavum, cui caput laureatum impreſſum, cum literis: *Divi Juli.*

Nummus argenteus, in cujus prima parte, caput laureatum ſine literis, in altera, imago animalis cujusdam cum inſcr. *Auguſtus.*

Num-

Nummus æreus, in cujus parte altera eſt ca laureatum, cum inſcr. *Auguſtus*, in alt navis actuaria cum remigibus & remis, c inſcr. *Felicitati Aug.*

Nummus æreus, in cujus prima parte put laureatum, cum inſcr. ** *Cæſar Aug. Ge Imp.* In altera, templum Jani occluſum, c inſcr. *Pace P. R. ubiqve parta.*

Nummus æreus, in cujus una parte eſt ca laureatum, qvod ambit hæc inſcriptio: *I Ser. Galba, Cæſ Aug. T. R. POT.* In pa altera, duo togati ſtant in ſuggeſtu, & al qvuntur cohortes armis & ſignis militari inſtructas.

Nummus æreus, cum capite laureato in pri parte, & inſcr. *Cæſ. Veſpaſianus Aug. P. M. R. P. P. P. COS. III.* In ſecunda, Imperat Paludatus ſtans, manumqve porrigens Ror galeatæ genua flectenti, adſtantibus militi cum inſcriptione: *Roma reſurgens.* S. C.

Nummus argenteus, in cujus parte priore ca laureatum cum ſemeſa inſcriptione ** *Veſ ſianus* ** in poſteriore, mulier ſtolata ſede cum inſcriptione mutila ** R. P. O.

Nummus æreus, in cujus latere uno, caput la reatum, cum literis *Imp. T. Cæſ. Veſp. A P. M. T. R. P. P. P. COS. VIII.* in altero, I perator ſtans ſub palma, & mulier mæ ſedens, & ſiniſtra caput ſuffulciens, cu Epigraphe: *Judæa capta* S. C.

Nu

Nu mmus æreus, in cujus primo latere eſt caput laureatum, cum inſcriptione. *Domitianus* *** altero fere omnia exeſa ſunt. Aræ tamen nbra ſupereſſe videtur, in qva ignea flamma orufcat.

Nummus argenteus, in cujus parte prima, caput laureatum cum inſcriptione: *Imp. Nerva, Cæſ. Aug. P. M. T. R. I.* In altera, vas qvoddam acrum, cum literis *COS. III. Pater Patriæ.*

Nummus argenteus, in cujus priore parte, caput laureatum cum Epigraphe: *Imp. Cæſar Trajan. Hadrianus Aug.* In poſteriore parte, Imperator Paludatus cum telo & ſcuto, cui circumfuſæ literæ *P. M. T. R. P. COS. III.*

Sec. II.

Nummus argenteus, in cujus parte priore, caput laureatum cum literis: *Hadrianus* *** *Aug. COS. IIII.* In altera, mulier ſellæ inſidens, cum lemmate: *Salus Aug.*

Nummus ex orichalco, in cujus parte verſa, eſt caput laureatum, cum inſcriptione *Antoninus Aug* * *P. XXIX.* In averſa, Hercules ſedens inter ſpolia & armorum congeriem, cum literis *Imp.* * *COS. III.* Scutum etiam in medio ſuſpenſum eſt, cum literis: *Vict. Aug.*

ummus ex ære, in cujus primo latere comparet caput laureatum, cum inſcriptione *Antoninus Aug. Pius P. P. T. R. P. COS. III.* In ſecundo, imperator paludatus, qvi manu ſiniſtra tenet

tenet haſtam, dextra pateram, & aræ ſtanti thura imponit, cum inſcriptione: *S. Aug.* S. C.

Nummus argenteus, in cujus parte prima eſt put laureatum cum inſcriptione: *Antoninus A Pius P. P.* In altera, mulier ſtolata, dextra nens baculum, ſiniſtra cornu copiæ, c literis: *T. R. P. O. T. COS. II.*

Nummus argenteus, in cujus priore parte, cap laureatum cum Epigraphe: *Antoninus Aug. Pi COS. III.* In poſteriore, mulier dextra ten ſpicas, ſiniſtra haſtam cum inſcriptione *res *** Senatus.*

Nummus argenteus, in cujus latere primo, ca laureatum cum inſcriptione: *Aurelius Caſ.* in ſecundo, fere omnia detrita ſunt.

Nummus argenteus, in cujus parte converſa, c put laureatum cum inſcriptione: *Aurelius C ſar Aug.* ** In averſa, Imperator paludatus, nens dextra telum miſſile, ſiniſtra ſcutu cum inſcriptione *T. R. P. O. T. COS. II.*

Sec. III.

Nummus ex ære fulvo, cujus facies conve exhibet caput laureatum cum inſcriptio *Maximinus Pius Aug. C. C. E.* ** averſa, m lierem cujus dextra extenſa tenet bacul Imper. ſiniſtra haſtam transverſam cum i ſcriptione ** *Auguſti.*

Sec. IV.

Nummus æreus, in cujus parte una, caput laure tum cum inſcriptione; *Canſtantinus Aug. Pius**

l altera, templum octoſtilum, ſed literæ ad-
antes fere deletæ ſunt.

Nu mus æreus, in cujus una parte, caput laurea-
um cum inſcriptione: *Conſtantinus Jun. Nob.*
altera parte, templum ex lapidibus conſtru-
um cum inſcriptione: *Providentia.* ***

Nu mus æreus, in cujus parte prima, caput lau-
eatum cum inſcriptione: *Conſtantinus Aug.*
n altera, templum lapideum cum inſcriptio-
e: *Providentia.* ***

N mmus æreus, in cujus parte prima, caput ga-
eatum, cum inſcriptione: *Conſtantinus* ***
n altera, imago Viri alati tenentis ſiniſtra
cutum.

Sec VI.

N mmus æreus, in cujus parte converſa, imago
viri corona cincti, globum orbis tenentis
cum inſcriptione: *Juſtinianus.* *** In aver-
a, columna cum duabus ſtellis, ſine peri-
graphe.

N immus æreus, in cujus parte converſa, caput
fœminæ cum inſcriptione: *Diva* *** in aver-
ſa, imago mulieris ſtantis dextraqve tenentis
pateram, ſiniſtra haſtam, cum inſcriptione:
Auguſta. ***

ummus argenteus, in cujus latere primo caput
fœminæ cum inſcriptione: *Diva Fauſtina.* In
ſecundo, fœmina ſtolata ſtans, tenensqve
manu dextra pateram, ſiniſtra haſtam, cum
inſcriptione exeſa. ***

ummus argenteus, in cujus parte una, caput fœ-
minæ cum inſcriptione: *Diva Aug. Fauſtina.*
In

In altera fœmina, dextra tenens globum, ſi- niſtra haſtam, cum inſcriptione: *Æternitas.*

Nummus æreus in cujus parte converſa caput mulieris cum inſcriptione, *Criſpina Auguſta* In averſa mulier ſtolata ſtans, tenensqve manu dextra ramum, ſiniſtra cornu copiæ cum inſcriptione *** S. C.

Nummus argenteus in cujus antica caput mulieris cum inſcript. *Julia Maeſa Aug.* In poſtica mulier dextra tenens pateram, ſiniſtra haſtam, cum inſcriptione deleta.

Nummus æreus in cujus parte anteriore caput mulieris ſine inſcriptione, in poſteriore avis imago, cum inſcr. *** S. C.

Nummus æreus in cujus parte prima caput laureatum, in ſecunda qvadrigæ, cum inſcriptione *C. Vibius.*

Nummus argenteus cum capite galeato & inſcript. non legibili.

Nummus æreus cum capite viri & inſcript. ** In cujus averſa parte legitur, *S. C. Æcilius Julius III. Vir.*

Nummus æreus in cujus parte anteriore S. C cum inſcr. *Sempronius* ** in poſteriore ar cum inſcript. *Gatus Siſenna* III. *Vir.*

Nummi ſex ærei, & unus argenteus ita attriti ut qvid ſibi velint accurate intelligi vix qveat

Duo nummi ærei perrari & percurioſi, in qvorum parte prima imago Servatoris, in altera hæc inſcriptio † Iησȣσ XRISTUS βασιλευ βασιλεων, diverſi omnino inter ſe, ſive imagines ſpectes, ſive inſcriptiones. Neuter tamen

ien viſus a Joh. Reiskio, cum Exercitationes liſtoricas de imaginibus J. C. ſcriberet, A. C. 685. vulgatas.

Nummi argentei minores tempore Ottonum, & liorum Imperatorum Germanicorum cuſi.

Nummi XXXII. Bracteati Hildeſienſes, referentes imagines Epiſcoporum Hildeſienſium ab A. C. 1130. usqve ad A. C. 1310 Ex qvibus Archetypis Ectypa in æs incidit, & cum deſcriptione Hiſtorica in lucem edidit Nicolaus eeländer 1726. f. Vir induſtrius.

Nummi XV. Bracteati alii.

Nummus Hiſpanicus, cujus generis Judæi magno animi ardore coëmerunt, aurum ex cupro eliciturі.

Vasculum cupreum A. C. 1729. ex auctione publica, Hamburgi adornata, a nobis trium imperialium pretio redemtum, in cujus indice ita deſcribebatur. *Ein alt Opffer-Gefäſs von ſiebenderley Metallen, mit allerhand Arabiſchen, Syriſchen, Chaldäiſchen und Magiſchen Characteren, darinnen, nach Ausſage alter Scribenten, das Blut neugebohrner Kinder gegoſſen, und nachgehends auf den Altar über ein Kohlfeuer geſetzet, da denn der Dampf von dem ſiedenden Blut dem Abgott unter das Angeſicht gehen müſſen.* Sed conficta hæc eſſe putamus omnia, & ad palpum emtoribus objiciendum excogitata. Et vaſculum, hoc una cum monſtroſa inſcriptione, Impoſtoris cujusdam commentum arbitramur, qui fucum Αρχαιοφιλοις facere voluit. Fuit tamen, neſcio qvis Oedipus, qvi ænigmaticam hanc επιγραφην ita legendam eſſe voluit, Τνια

Μαισια Γοριναω λυδαοντι θεων μονομαχω μεγαλω μηθαρμερειτερι υποβες βολιε βηλ μηλ ιω θω θωθ θωθ ιω βα βαιβα θωυθ χρ. χχ. Ζ. Cui Analyſi hanc Epicriſin addiderat; Inſcriptionem eſſe compoſitam ex truncata inſcriptione alia huc translata, & invocatione Dei. Invocationem autem ipſam eſſe admodum egenam, adfectantem nomina Dei extranea, ſed ob Auctoris ignorantiam repetitionibus onuſtam Thoti Ægyptiorum, Ιω eſſe pro Ιαω, vel loco Ιευω, Z. in monogrammate ſubjecto ſignificare ζωην, χ. autem Chriſtum.

ΠΟΤΝΙΑ Admirabilis	ΜΕΘΑΡΜΕΡΕΤΕΙΡΙ agitatori
ΜΑΙΣΙΑ Mæſia (dedicat hoc)	ΥΠΟΒΕΣ deſcende
ΓΟΡΙΝΟ Gorino	ΒΟΛΙΕ ΒΗΛ telorum Deus
ΑΥΔΑΟΝΤΙ Cydaonti	Βηλ Bel.
ΘΕΟΤΝ Deorum	ΙΩ Javo (Jehovah)
ΜΟΝΟΜ Propugnatori	Θωθ Θωθ thot thot
ΜΕΓΑΛΟΙ Magno	&c. &c.

Urnæ tres fictiles in Saxonia e terra erutæ, in qvibus ſuperſunt corporum combuſtorum oſſa, & cineres.

Urnula minor lacrymalis.

Asbeſtinum lini qvoddam genus, qvod igne non abſumi dicitur, cum lapidis ejusmodi particula ex qvo conficitur.

IN-

INDEX PERSONARUM.

A

Abarbanel Iſaac 266.
Accordius 773.
Acker Joh. Henr. 643. 644.
Acoluthus Andr. 127.
Acontius Jac. 520.
Acticus 65.
Adami Melchior 46. 623.
Adjutus Joſeph. 71.
Adrianus Matth. 547.
Æmilius Ant. 403.
Æpinus Frid. Alb. 213. 332.
Affelmann Joh. 302.
Agricola Rud. 400.
Alardus Nic. 582.
Alberti Stadenſis MSCt. 90.
Albertus Stadenſis 412.
Alberti M. Opus MSCt. 808.
Alciatus Andreas 140.
Allatius Leo 627.
Almainus Jacobus 447.
Alphonſus Rex Arragoniæ 406.
Alphonſi Epiſcopi Epiſtola MSCta 795.
Altingius Jacobus 78[illegible].
Altmann M. C. 258.
Ammersbachius Henr. 219.
Anaxagoras 396.
Anaximenes 396.
Anglica Bibliotheca 753.
Andreæ Jac. 305.
- - Sam. 369.
Antonius Nicolaus 25. 109.
Antonius Paulus 270. 319. 344.
Antonius Ulricus Dux Brunſvicenſis 274.
Antonius Panormita 406
Ancillonius Carolus 628. 604.
Ancillonius Daniel 604.
Apinus Sigism Jac. 160.
- - Joh. Phil. 308.
Apollonius Tyanæus 280
De Apparitionibus animarum MSCtum 805
Aratus 396

Archimedes 396
ArchytaTarentinus 396.
Aretinus B. A. 550
Ariſtophanis Scholiaſtes 272
Ariſtoteles in nummo 280. 397
Ariſtotelis exiſtimatio 280
Ariſtotelis ſalus 308
Ariſtoteles an αυτοχειρ 326
Ariſtotelis contemtus 478
Ariſtoteles deriſus 768
Arndius Carolus 122. 173
Arnold Gottfrid 324. 37[illegible]
Artemidorus 20
ArumæusDominicus 189
Aſchpanus Gratianus 529
Averroës ſteriliter deſcriptus 12
Auletes G. A. 693

B.

Baco de Verulamio 76. 452. 488
Bælii ſcripta notatu digniſſima 18
Baggerus Joh. 188
Bajerus J. J. 259
Bajerus Joh Wilh. 27
Baillet Adr. 655. 66
Balæus Joh. 2
Banner Joh. 27
Barat Mr. 50
Barlandus Adrianus 54
Barlæus Lambertus 40
Baringius D. E. 45
Baringius Nic. 41
Baronius Cæſar 14
Barrerius Caſpar 13
Bartholinus Thomas 52
Bartoli P. Dan. 766. 75
Barthius M. C. Godofr. 179. 182. 347
Basnagius Henr. 75
Baſius Paulus 45
BaſiliiM.EpiſtolaMSCt 79
Bateſius Gvilielmus 39
Battus Jacobus 28
Baudiſius G. L. 27
Bayle Petrus 16. 75
Bayle (Petri) vita 639 65
Bayle Petri Lettres 65
Becher Joh. Joach. 63
Bechmann Frid. 37
Beckius Fridericus 40
Beckmann J. C. 5
Bellarminus Rob. 59
Benthem Heinr. Ludolph. 554. 55

nzelius Ericus 441
ergerus Joh. Ern. 102
- Joh. Guilielmus 156. 398
ernardus Edwardus 1
ertram J. F. 545
etulius J. G. 695
eughem Corn. a 765
everland Hadrian. 392
eyerus Auguſt. 529
ierling Frid. Wilh. 347. 528
leyſchlag M. Joh. Balth. 316
locius M. Joh. 189
lount Thomas Pope 90
lumius M. J. C. 588
ocerus Heinr. 568
ocriſius M. Joh. 94
odlejanæ Biblioth. Catalogus 95
oecman M. J. C. 583
oecler J. H. 337. 358. 490. 514
oetnerus D. C. Fr. 279. 343
öhmer J. C. 327. 374. 593
öhmius Jac 266. 316. 728
oetnerus M. Gottfried 366
ojemus Mich. 343
ogislaus Erneſtus 372
Boileaux Deſperaux 644
Bolduanus Paulus 107
Boltz M. Frid. 392
Bornerus M. Benj. 374
Bornitius M. C. 186
Böttger Andr. Jul. 159
Bouhours P. 615
Bourignon Antoinette 72
Boyſen M. P. Adolph. 362
Brendelius M. J. 271
Brentzii Joh. vita 297. 316
Brigittæ S. revelationes MSCtæ 794
Brigittæ legenda MSCta 795
Brutus Junius 781
Bruſolus 65
Bucerus Martin. 407
Bucher Urban Gottfr. 637
Buchnerus Joh. Gottfr. 577
Buchneri Auguſti Epiſtolæ autrographæ 830
Budæus Guilielmus 590
Buddæus J. F. 9. 295. 306. 316. 323. 379.
Budde M. C. 180
Bugenhagen Joh. 188 322
Bülfinger G. B. 381
Brucknerus Hieron. 101

Bunemann Joh. Lud. 159. 202. 740
Buno M. Joh. 69
Bunthenius Gerh. 290
Burckhard Jacobus 399. 641. 695
Busmannus J. C. 270. 416
Buri Richardus a 147
Busbequius A. G. 138
Buxtorfius Joh. 513
Buzicius Theod. 451
Byſſander M. Ad. 573

C

Calixtus Georg. 310. 383
Calixtus Frid. Ulrich 312. 313
Callenberg J. H. 484
Calo M. J. A. 166
Calviſius M. Sethus Henr. 315
Calvinus Andr. Chriſt. 352
Calvinus Joh. 401
Camerarius Joach. 622
Campanella Thomas 282
Capellus Rudolph. 760
Caramuel 77
Cardanus Hieron. 406
Caroli Philippus 778
Carolus M. Andr. Dav. 391
Carpenterius Irenæus 58
Carpzovius Frid. Bened 11
- - C. B. 27
- - Conradus 40
Carteſius Ren. 6
Carſted Joh. Caſp. 37
Caſa Joh. 14
Caſelius Joh. 41
Cellarius Juſtus 17
Cellarius Chriſtoph. 17 182. 283. 338. 340. 34 342. 343. 347. 351 353. 356. 371. 373
Celſus Aur. Corn. 49
Cenſura celebr. Auctorum 9
Chapelle Amandus de la 75
Charitius Andr. 33
Chladenius M. 27
Chauvin Stephanus 7
Chriſtianus Heinricu 28
Chryſoſtomi vita & ſcripta 291. 32
Chytræus David 37
Ciceronis Opera 44
Ciceronis Opera quædam MSCta 818. 823. 8
Cieſius Paulus 58
Clarmundus Adolp. 283. 607. 629. 6

Cla

auſing Heinr. 327
emens 2 Pontifex 328
lemens Jacobus 71
emens Alexandrinus 262
enardus Nic. 567
lericus Joh. 638. 598. 652. 757.
eſſius Joh. 97
lodius Joh. 323
ocus Rob. 594. 595
olerus Joh. Chriſtoph. 325
olerus Chriſtoph 150. 468
olumnæ Herculis 154
onringius Herm. 116. 119. 121. 148. 214. 337. 535. 593.
onradus de Halberſtad. 328. 614.
ornerus Chriſtoph. 108
otonus Petrus 142
otton Rob. 3
ramer Daniel 373
ranius H. A. 207
rantzius Gottlieb 117. 150
rellius L. C. 267
renius Thomas 523. 544
rickoladenſis Rob. 495
ruſius Magnus 84
- Martinus 285
Culmann Leonh. 271
Cuperus Franſc. 281
Curio 497
Cypriani Erneſt. Sal. 85. 282. 310. 354. 359.
Czwittingerus David 136

D

Dadichi Carolus 7
Dædalus 396
Dahlmann Petrus 578
Daniel P. 511
Dantz Joh. Andr. 319
Davidis Chytræi vita 303
Deckherus Joh. 767
Dedekindus Henningus 212
- - Fridericus 547
Dematius Carolus 403
Deſmaret Daniel 686
Deslerus W. C. 68
Deſſelius Val. Andr. 131
Dietericus M. J. G. 351
Dietericus M. J. D. 450
Dillher Joh. Michel. 374
Diogenes Cynicus 368
Dippelius Joh. Con. 728
a Diskau Rudolph. 207
Dominici S. Legenda MSCta 814. 815
Dornius Joh. Chriſt. 113

Dornmeyer M. A. I. 257.
416
Douſa 497
Draudius M. Georg. 99.
101
- - G. Clemens 177
Dransfeld 654
Dudinck Iodocus a 133
Dudithius Andreas 142
Dupinius 505
Duræus Ioh. 515
Duretus Claudius 684

E

Ebelius Ioh. 323
Eberti Ioh. Caſp. 331
561. 591. 592
Eckhard Tobias 153. 154.
159. 202. 203. 412.
Eccard I. G. 716
Edzardus Seb. 318
Egenolfus M. Ioh. Aug.
340. 341
von Einem Iuſt. 160. 728
ab Elswich I. H. 473
Engelke M. H. A. 316
- - M. Herm. Chriſt.
386
Enthuſiasmi Phil. Hi-
ſtoria 307
Epiphanius 267
Epo Boethius 567
Erasmus Roter. 545. 54
Erndius Chriſt. Hein
69
Erneſti Ioh. Chriſt. 15
262. 41
Ernſtius Heinricus 41
Erythræus Ianus Niciu
62
Esbergius Ioh. 34
Eſchenbach M. Andr.
Chriſt. 31
Etymius Zigabenus 29
Eudoxus 32
Evenius Sigism. 348. 57
Eugenius Princeps 16
Evremondius Saint 77
Euſebius Pamphili 126.
418. 50
Eybenius Criſt, Wilh
9

F

Fabri M. Ioh. carme
ineditum 84
Fabricius I. Alb. 389. 42
453. 583. 685. 74
Fabricius Ioh. 105. 37
41
Falſterus Chriſt. 561. 56
Fechtius Ioh. 37
Feldkirchen Barth. Bern
von 37
Fel

Feerus I. 764
Fati 11
Ferarius Octavius 654
Fierlein I. C. 68
- I. W. 705
FasteliusChriſt.635.730
FaſtkingIoh Heinr.373
Fhetus Alexander 50
FllerM. Dan. 344
Facus Orontius 140
Fchlinus Lud. Melh. 653
Facii Matth. Bibliotheca 89
FachsM. Sig.Andr. 162
Faminius Marc. Ant. 140
Forens Franſc. 535
Fogelii tres 454
Folieta Hubertus 138
Fortſchius Michel 320
Francus Martinus 303
Frantzkius Georg. 644
Franſciſci Erasmus 68
de Franſciſco dePeruſio MSCtum 802
Freherus Paulus 44
Friccius Ioh. 114
FridericusM.Val184.189
Friderich Ioh. 574
Friſch Ioh. Leonh. 161
FritſchiusAhasverus272 313
Fritſchius Thomas 692
Frölingius Andr. 205
Froiſſardus Ioh. 151
Fröreineſinus Ioh.Leon. 376
Fruterius 497
Funcius Ioh. Nic. 87.368

G

Galateus Ant. 326
Galland D. 34
Galleſius Ant. Maſſa 503
Garmann M. I. T. 170
GarzoniusThomas62.83
GaſſendusPetrus316.646
Gaſtius Ioh. 617
Gaudentius Paganinus 535
Geiger M. G. E. 265
Gellius Aulus 690
Geislerus Fridericus58. 348
- - Elias 189.401
de Georgiis 334
Georgius David 70 266
Gerhard Ioh. 479
Gerhardi Ephraim. 293
Gerhardi Ioh. 374
Geraldus Marinus 78
Gerſonis Ioh. oratio MSCta 797

Gervaſii Tib. fragmentum 90
Geſnerus Conr. 21. 634
- - Salomon 271
Giſenius Ioh. 211
Gladovius Frid. 938. 727
Gleich M. Ioh. Tob. 157
Goclenius M. J. C. 517
Godeſchalcorum Hiſtoria 334
Goebelius Ioh. Wilhelm 118. 743
Goepelius Andr 159. 366
Goetten Gabr. Wilhelm. 632
Goblerus M. Seb. 271
Goretius Leonh. 374
Gottſchling M. Gottfrid. 356. 525. 526. 654
Götzius G. H. 220. 269 270. 274. 276. 283. 321. 322. 329. 334. 363. 364. 368. 417.
Gromorſius Petrus 125
Groſſius Henningus 96
Gotterus M. F. G. 573
Grapius Zach. 292. 371
Graunt Ioh. 556
Greenius M. G S. 178. 272
Greimius M. Mart. 363
Grevinus Iacobus 137
Gritſch Ioh. 673
Groddeck M. Gabr. 326
Groſchuffius Hieron. 5
Grotius Hugo 4
Gruchius Nicolaus 1
Grundmann Chriſtop
6
Grünenberg M. Chri
3
Grunæus Simon 55
Gruterus Ianus 78
Gvarinus Sixtus 4
- - Baptiſta 36
Gvarini MSCta 82
Gudius Marqvardus 1
Gudius M. G. F. 41
Gundling Nic. Hiero 284. 286. 455. 48 486. 717. 72
Gunther M. I. C. 29
Günther Carolus 37
Gyon Mad. 37

H

Hackmann Aug. 3
Hadrianus Ioh. Bap 13
Hagen Frid. Caſpar 63 66
Hagius Ioh. 48
Hahnius S. F. 3
- - Henricus 33
- - Ioh. Frid. 45
de Halberſtadt Conr. 4

…ſalberſtad Conradus ISCtus 809
H…lervordius Ioh. 108
H…elmann Herm. 271
H…ckius Mart. 127 389
H…d Hermmannus ab 148. 418
H…tmann Georg Volckner 733
H…rtnaccius Dan. 489
H…ſſen Mart. 363
H…ſæus Theod. 539. 540
H…tte Michael 302
H…uber D. E. D. 562
H…usmann I. E. 257. 409
H…ymo 870
H…rbelotius 10
H…rmann Nic. 322
H…rtzog I. C. 280
H…erwart Ioh. Georg. 279
H…rwig Chriſt. 553
H…eshuſius Tilemannus 300
H…etzer Ludovicus 70
H…eucherus I. H. 257
H…eumann C. A. 161. 163. 368. 377. 414. 484.
H…ieronymi editio 522
H…ieronymi Encomium MSCtum 834
H…ieronymi Originale 501
H…ieronymus 868. 313
Hieronymus Pragenſis 418
Hillel & Schammai 265
Hilſcher M. P. C. 220. 294
Hinckelman Abr. 312. 345
Hipparchæ 310. 396
Hodanus I. F. 521
ab Hoffmanswaldau C. H. 587
Hoffmann Chriſt. 288
- - Caſpar 477
Hoffmeieri Emanuelis MSCta 831
Hoeſchelius Daniel 15
Hoffmann M. I. G. 885
- - Gottfried 401
- - Chriſt. Gottfr. 705
Hoheiſel D. F. 417
Holſteinii (Lucæ) vita 640
Homburg Andr. 400
Homerus 420
Höpfner Paul Chriſtoph 448
Hornejus Conr. 372
Hoſtius Matthæus 213
Hubmor Balthaſar 70
Huberus Baſilienſis 497
Huberi Samuelis Acta MSCta 814
Hues Robertus 776
Hundorphius Ioh. 212
Hunnius Ægid. 212. 271

Hunol-

Hunoldus M. Paulus 706
Hus Ioh. 264. 344 418
Hutterus Leonh. 207. 208. 323
Hutten Ulrich 641
Hypatia 310. 396.

J

Jægerus Ioh. Wolfg. 281. 326. 378
Jænichus Petrus 410
Jameſius Thomas 95
Janus M Dan. Frid. 376
Jarckius M. Ioh. 529
Jenichen G. A. 415
Jerichovius M. Tr. Emmanuel 731
Imagines veterum in Biblioth. 179
Imperialis Joh. 110. 627
Jochius M. G. C. 215
Jöcherus C. G. 461
Jonſius Ioh. 112
Jordani Chriſtoph. MSCta 831
Jonſius David 70. 72
Joriſios David 57. 192
Jovius Paulus 36. 38. 42. 622. 664
Jovianus Muſæus 133
Irenicus Franſc. 74
talicus Silius 204
Ittigius Thomas 26 281. 31
Juch M. Gvil. 18
Julius Epiſcopus Nu burgenſis 3
Julianus Archiepiſc. T letanus 56
Junckerus Chriſtian 47. 642. 75
Jungendres Seb. Iac. 1
Junius Ulricus 173. 3
Juris naturæ & publi ſtudia 35
Jurieu Petrus 66
Juſtus vel Jobſtus Wol gangus 51. 56

K

Kæſebergius Jacob 117. 11
Kappius Joh. Erh. 37
Karl Bernh. Peter 35
Keplerus Joh. 173. 39
Kern M. J. J. 267. 32
Kiliani Chalcographi 4
Kirchmayer G. C. 34
Kircknerus Hermann 20
Kleſeker Ioh. 51
Koch Corn. Dieterici 155. 172. 280. 39
- - Ioh. Chriſt. 517. 70

Koel

..erus Ioh Dav 391
..herl oh. Chriſt. 748
..ius I. P. 17. 639. 730
..nberger Ioh. 309
..igius Georg. Mat-
..ias 55. 57
..igsmann Andr. Lu-
..ov. 326
..tholt Seb. 174. 277. 323
Chriſt. 219. 305
K.tka Stanislaus 620
K.ntzius Gottlob 150
K.uſius Ioh. Gottlieb 51. 491. 718. 722. 723. 726
K.bs M. J. A. 259. 263
K.egk G. Nic. 152. 175. 180. 216. 654
K.mayerus J. H 474
K.ſicke Ioh. Chriſt. 45.
K.nckel M. J. C. 273
K.ntzius M. Petrus 174
K.ſterus Ludolphus 498. 713

L

Labbæus Phil. 82. 749
Lactantius an Ciceronianus 259. 263
Lactantii Opera MSCta 807
Læti Ioh. 576
Lambecius Petrus 4. 49. 469
Lambecii Petri Leben 639
Lampius Frid. Adolph. 539
Langius Wilhelm 50
Lange Ioh. Mich. 285
Launojus Ioh. 203. 569
a Lapide Cornelius 220. 283
Laub Phil. Anton. 366
Lautenſack Paul 160. 375
Lauterbach M. Ioh. 338
Lazius Wolfgangus 53
Leade Ioh. 378
Lehmann Ioh. Iac. 172
Leibnitii G. G. Epiſtola inedita 831
Lenzius Ioh. Barthol. 158. 244. 416
Lentzius M. I. L. 346
Lentz M. C Fr. 399
Leonis 3. Epiſtolæ 90
Leopoldus Achilles Dan. 386
Leporin Chriſt. 631. 732. 692
Leſſius Leonh. 464
Leuckfeld Ioh. Georg. 373. 448

Leyſer

Leyſer Auguſtinus 172. 170. 323
Libanius 398
de Lichtenſtein I. S. F. 407
Lilienthal M. Mich. 220. 541. 543. 577.
Lipenius Martinus 66
Lipſius Iuſtus 145. 223. 493
Livius Titus 691
Lobetantz M Matth. 170
Locke Ioh. 638
Lohmeier Ioh, 493
Löſcherus Val. Ern. 307
Lopez Didacus 131
Löſcherus Val. Ern. 207 353. 714
Loſius Ioh, Iuſt. 168, 287 541
Lotichius Petrus 277 323. 483
Lotterus Ioh. Georg. 162. 375
Lucas Fridericus 190
Luchtenius Adamus 211
Lucianus 308. 398
Ludewig I. P. 286. 293 295. 347. 349. 693. 703
Ludolfi Iobi Epiſtola 85
- - Vita 642
Ludovici M. Godofr. 571. 572. 577
Lugduno-BatavæBib thec. Catalogus
Lundius Laurentius
Luſcinius Ottomar.
Lutheri imago
Lutheri & συγχϱ MSCta 829. 8
Lycoſthenes Conra 22
Lyddelius Duncanus
Lynckerus Nic. Chı 3
Lyſerus Polycarpus 206. 323. 324 4 542. 543. 6

M

Mabillonius Ioh. 5
Macrobii qvædam MS 8
Maderus I. I. 2
Maffei Vegii MSCt 8
Magirus Tobias
Major Ioh. 298. 3
Major Ioh. Tobias 4
Majus I. H. 7. 2
Maizeaux 17. 658. 6
Manilius Ioh. 1
Mantzelius M. Ioach.
Marot Clemens 7

Ma

...inus Episc. Turonensis 370
...i Pauli Veneti SCtum 793
...haeus Ant. 402
...ſius Rol. 635
...nus Neap. 404
...perger P. I. 637
...tinus Polonus 390
...tinianaeus Ioh. 522
...ville Mr. de Vigneul 605
M...fart I. M. 187. 189
M...kelius Heinric. 277
M...llerus Nic. 283
M...lführer M. A. M. 509
M...bomius Ioh. Heinr. 404
M...bomius Hein. 64. 87. 211. 371
M...er Geb. Theod. 360
M...snerus C. 273
M...isnerus Balthaſar 205
M...la Pomponius 120
M...lander Otto 620
M...lanchthonis vita 622
Melanchthonis obi...um 299. ſeq
M...lanchthonis merita ...n rem lit. 297. 478
...ellen Iacobus 292
M...nagius Ægid. 611
Mencken I. B. 216. 217. 276. 339. 353. 363. 435. 459. 575.
Mencke Otto 434
Mencke Frid. Otto 435
de Mendoza Franſc. 621
Mentz M. Frid. 368. 398
Merian Matthias 72
Meſomylus Eberh. 304
Meſſias Petrus 618
Metaphraſtes Simeon 36
Methodi S. Epiſtola MSCta 793
Meurerus Ioh. Ulrich 61
Meyerus Gerh. 307
Meyerus Andr. 342
Meyer I. F. 344. 371
Meyer Ioach. 577
Michaelis I. H. 165
Middendorpius Iacobus 563
Mindenſes Bibliothecae 202
Miraeus Aubertus 551
- - Lud. Aurelius 551
Miſander 584
Molanus Gerardus Wolterus 680
Molani Gerardi Teſtamentum 828
Mollerus D. Guil. 269. 294
Mollerus Ioh. 115. 284. 557. 558. 579

Molle-

Mollerus Joh. Gottlieb 118. 288
Monica mater Auguſtini 329
Monnoye 16. 657
Montacutius Richard 15
Montaltius Ludov. 661
Montfaucon Bernardus de 33
Morhofius D.G. 83. 114 408
Morus Henr. 326
- - Alexander 301
Moſes Philoſophus 269
Mosheim Joh Laur. 387
Muhlius Heinr. 592
Müller Joh. Georg. 75 550
- - Theobaldus 133
- - Laurentius 154
- - Joh. Iac. 163. 294
- - Ioh. David. 171
Murray Andreas 153
Muſa Ant. 524
Myconius Fridericus 210
Mylius Georg. 208. 374
Mylæus Chriſtoph. 74 556

N

Naſturtius Petrus 358
Nathan Seb. Matth. 334
Naudæus Gabriel 1 218. (
Neander Michael 1 4
Nemeitz I. C.
Neſſelius Daniel 4. 3 4
de Neve Ioh. Wilhel 1
Neumeiſter E. 2
Neuman *I.* G. 3
Nicephori MSCtum u cum 1
Nicolaus Frater
Nigrini Alexii MSCt
Nitſchius M. F. 7
Noeslerus Georg 3
Noltenius Rud. Aug.
Nonius Ferdinand. 1
Nonnen Nicolaus 5
Notæ variorum 4
Nunninghius *I*odoc Hermannus 2
Nympach M. Mart. 4

O

Odelem J. B. 1
Okolsky Simon 4
Olearii Gottfried 224. 3
- - M. *I*oh. Gottli 28
Omeis M. Daniel 35

O..genes 312
O..ſius Paulus 377
O..elius Abr. 565
O..iob M. J.C. 220
O..ermann Joh.Eric.186
O..erbeckii Adolph. Th. MSCtum 829

P

P..ltheniusJoh.Phil.372
Panætius Lud. 377
P..ntaleon Heinricus 39
P..phnutius Epiſc. 371
P..calis Blaſius 661
P..ſchius Geor. 181.356
P..ſchius Joh. 349.370
P..tin Gvy 596.609
P..tricius Franſc. 548
P..triæ virorum eruditorum 134
P..troclus Martyr 398
P..auli Simon 688
P..aulini C. F. 341.591
..e Peireſc vita 646
P..elargus Chriſtoph. 373
P..ercius Thomas 72
P..erraltius Carolus 628
P..eregrinus 128
P..eringerus Guſtav. 431
P..erronius 613
P..erſon Ludovicus 212
Petermann Andr. 572
Petavius Dionyſius 268
Petarcha F. 643
Peucerus Caſp. 271.400
Peuceri Caſparis Epiſtolæ MSCtæ 813
Pfeiffer M. Joh. Gottlob 364
Pfizerus M Joh. Jac. 155
Pflugk Julius 148.587
Philalethes Irenæus 696
Philoſtratorum opera 52
Photius 13.15
Photii Etymologicum 164
Pierius Urbanus 401
Pinellus Joh. Vincent 393
Pipping M. Heinr. 360 545
Pirckhemerus Bilibaldus 74
Placcius Vinc. 58.81.166
Plackius P. 71
Platonis Præceptores 326
Plinii Epitome 494
Plinii deflorationes Hiſt. nat. MSCtæ 820
Poach Andr. 303
Poggius J. Fr. 418
Poiret P. 452
Poiret P. defenſus 272
Polentonus Xicco 377
Poloni Martini Chronicon MSCtum 737
Pompønatius 280

Pönmann Dan. Frid. 633
Poſſelt Aug. 360
Poſtellus Gvilielmus 281
Pouchenius Andr. 573
Prætorius Ephraim 633
Preyſer M. Eſaias 573
Pritius M. J. G. 155. 345
Procli vita 405
Pufendorf Eſaias 338
- - Samuel 373
Purbachius Georg. 140

Q

Qvand Joh. Jac. 185
Qvenſted Joh. Andr. 134
Qviſtorpius Joh. 353

R

Rabanus Maurus 379
Ramus Petrus 399
Ranconetus Æmarus 139
Rantzovius Joh. 305
Rappoltus Frid. 346
Ratzenberger Matth. 303
Ravius Joh. 304
Raupach Bernh. 560
Raynaudus Theophilus 80
Rechenberger Adamus 224. 303. 333. 352. 765
Rechtenbach Leonh. 28
Redeckerus Joh. 31
Regino de diſciplina Ecclеſ. 90
Reimarus Herm. Sam. 735
Reinerus Heinricus 403
Reimmannus J. F. 309. 419. 451. 452. 469. 689. 735. 747.
Reinbeck J. G. 721
Reineccius M. J. 305
Reinhardus Mich. Henr. 714
Reiskius Joh. 311. 346. 350. 354. 360.
Reveſt 16
Revius 404
Reuſchius Erh. 160
Reusnerus Nic. 624
Reyherus Sam. 319
Rhagius Joh. 344
Rhodius Joh. 59. 66
- - Ambroſius 314
Richardi de Bur Philobiblon MSCtum 796
Richardus B. C. 663
Richelius & Mazarinus 311
Richter Nicolaus 345
Richter M. Georg. Gottf. 367
Ritterhuſius Nicol. 305
Ritter Andreas 326

Rittmeier Chriſt. Heinr. 159. 186. 353
Rivetus Andr. 594
Rivinus Andr. 309. 361
Roberti Canuti Krikeladenſis MSCtum 820
Roccha Angelus 86
de la Roche Michael 754
Rollius R. H. 259. 362. 589. 636
Roſa Chriſt. 213
Roſcius Joh. Victor 626
Rothius M. H. 278. 364
Rotſcholz Friderich 665
Rouillius Gvilielmus 42
Rowlandus Joh. 781
Rudiger Joh. Chriſt. 607
Rudolph Martinus 288
Rühl Leonh. Chriſt. 582
Rungius 374
Rutgerſius Janus 776
Rybiſch Sigfrid. 47

S

Saalbach Chriſt. 214
Sacchinus Franſciſcus 528. 620
Saccas Sigfrid 553
Sagittarius Caſpar. 148. 307. 343. 360. 535. 653
— — Thomas 207
Salig Joh. Georg. 169
Saldenus Gvil. 519
de Sallo Dionyſius 755
Salvianus MSCtus 798
Sanchez Thomas 82
Sande Ambroſius 689
Sander Joh. 420
Sauerbrey M. Joh. 348
Scaliger Julius Cæſar 141
Scaliger Joſ. Juſt. 138
Schaller Jac. 314
Scharbau M. H. 538. 588
Schabtai R. 430
Schamelius J. M. 389
Scheibenius 502
Schefferus Ioh. 555
Schellius Ioh. Chr. 215
Schielen Ioh. Georg. 124
Schellhorn J. G. 536
Schiferdecker J. D. 344
Schioppius G. 219. 445. 456. 776
Schloſſer M Fr. Phil 417
Schmid M. Sam. Theod. 361
Schmidius I. A. 146. 172. 182. 183. 187. 260. 270. 290. 293. 310. 318. 319. 320. 321. 328. 329. 365. 367. 371. 396. 653.
Schmidius Eraſmus 374
Schmidius Ioh. 411

Schmeitzel Mart. 490
Schlüſſelburgius Conradus 374
Schnegaſs Cyriac. 210
Schneider Ioh. Fr. 290 295. 320
Schmithus Thom. 3.394
Schomerus I. C. 188
Schöttgenius Chriſt. 173 178. 273
Schottus Andr. 128
Schraderus Chriſtoph. 401
Schraderus Frid. 188
Schrammius I.C. 167.168 257
Schröckius Lucas 205.217
Schröder Matth. Georg. 159
Schröder M. C I. 258
Schultetus M. David. 367
Schultze Chriſt. 279. 365
Schultze Godofr. 449
Schumacher H. A. 563
a Schurmann Maria 72
Schurtzfleiſch C. S. 408 221. 238. 242. 343. 478. 479. 656
- - Leonh. 221
Scudery 769
Schutzius Frid. Wilh. 411
Schutz Chriſtian 64
Schwartzius C. G. 17
Schwertius Franſc. 13
von Seelen I.H. 229.33 531
Segerus M. Ioh. 15
Segverius Iacobus 40
Seldenus Ioh. 27
Seligmann G. F. 267
Sellius Ioh. Chriſt. 78
Selneccer Nic. 573
Semeca 328
Senecæ Religio 308.32 398
Sennertus Dan. 213
Seligmann M. G. Fr. 31
Serre de la 738
Severianus Iulius 49
Seyfried M. W. 264.344
Siberus A.T. 212
- - Urbanus Godofr. 334
Silius Italicus 283.343
Simlerus Ioſias 23
Simonius Richard. 498 501. 522
Simonius Martinus 473
Simonius Iacobus 522
Sincerus Irenæus 481
Sincerus Theophil. 532
Stangwald Ant. 410
Statii Publii Papinii MSCtum 832
Statius Heinr. Dan. 79 72

Sitii Claudii MSCtum 675
Syderus Dietericus 70
Sntagius Chr. 268
Srell M. C. 758. 771
Sangenberg Cyriacus 47. 373. 401
- - Ioh. 373. 401
Sanhemius Frid. 95 403
Serlette Ioh. 318
Spinoſa Ben. 281
Sitzelius Theophilus 148. 623
Stäcker Ioh. Iac. 373
Stägemann Aug. 317
Starckius M. Ioh. 120
- C. H. 276
Statius Achilles 93
Statii MSCtum 509
Steinbach M. Gvil. 159
Stieſſius M. Chriſt. 343
Stigellius Ioh. 188
Stella Tilemann 693
Stevartius 404
Stida Erneſtus 781
Stryckius I. S. 704
Stöcken Gerh. von 136
Stochard M. Gottl. 365
Stolle Gottlib. 116. 442. 493
Stunica Iac. 546
Strauch Ægidius 398
Strobach M. I. D. 219
Strubberg I. A. 516
Stryckius I. Sam. 223
Stryckiſche Händel 312
Struvius B. G. 154. 173. 257. 335. 342. 440. 466
Struvius I. I. 301
Sturm I. L. 318
Stuſs Ioh. Henr. 173
Stute Ioh. Petr. 331
de Stutenberg Ioh. Wilh. 772
Svevus Godofr. 211
Svecia literata 557

T

Tackius F. P. 177
Tatius Achilles 93
Taubmannus Frid. 212. 621
Teglatius 65
Teleſius Bernhardin. 375
Teller Romanus 280
Tengnagelius Sebaſt. 4
Tentzelius Wilh. Ern. 202. 710
Teiſſerius Anton 82
Terentius 340
Theatrum virorum eruditione clarorum 44

Thegen M. G. 326
Theodori Viti MSCta 830
Theognis 91
Theonæ duo 310. 396
Thomæ de Aqvino Legenda MSCta 817
Thomaſius Jacobus 348. 351. 354. 355. 369. 382. 385
Thomaſius Chriſt. 166. 272. 373. 450. 698. 699. 700. 709
- - Jenckinus 292
Thorſchmidus Juſt. 324
Thuanus J. A. 138. 613
Thuanus enucleatus 136
Thummius Th. 268
Thura Albertus 559. 561
Thurmann Caſpar 454
Tilgnerus Godofr. 534
Timplerus A. 200
Titius Gerhard 310
Torres Cervera de la 109
Treuer M. G. Sam. 343
Treuer M. J. Phil. 181
Tribechovius Joh. 262
Trinckhuſius M. Georg. 365
Triſſinus Joh. Georg. 139
Tritthemii Joh. continuatio 214
Tryphiodorus 12
Tſchanterus J. C. 26
27
Türckius Guil. 693. 71

U.

Vagedes Heinr. 36
Vaſtelabus M. H. 27
Vaticana Bibliotheca 8
a Verario Labro 35
Veerportenius Phil. Theod. 18
Verdierius Antonius 2
Vergerii Joh. Bapt. 30
- - Petri Pauli 30
ab Uffenbach. Z. C.
Victorius Petr. 141. 45
Vida Marc. Hieron. 14
Vieta Franſciſcus 14
Vives Joh. Ludov. 75
Vivianus Joh. 56
Ulmann David 374. 82
Ungerus M. J. G. 177
Ungnadius Joh. 141
Vockerodus Godofred. 68. 182. 185. 56
Voglerus Valent. Heinricus 87. 39
Vogtius Joh. Henr. 72
Vogt Joh. 325. 530. 737
Vollandus M. C. Gvil. 261. 293. 329
Voſſius Gerh. J. 356. 457
Urſinus Fulvius 140
Urſi-

Uſinus Th. Chriſt. 696
- - Georgius 175
Uſerius Jac. 342. 395

W

Wagener M. Godofr. 157. 480. 583
Wagner Gabriel 294
Wagner Joh Tobias 510
Wahrenburg M. P. 271
Walchius Joh. Georg. 151
Walpurger Chriſt. 265
Walther Samuel 154
Walther Joh. Gottfr. 654
Wanley Humfredus 2
Warberg G. G. 207
Waſſerbach Caſimir. 365
Wasmuth Matthias 400
Weber Immanuel 175
Wedelius Georg. Wolfg. 204. 339
Wegnerus Gottlieb 365
Wendlerus M. J. C. 333
Welſchius Hieron. 217
Wendler M. J. C. 222
Werenfels Sam. 585
Wernsdorff Gottlieb 401
Werlhoff Joh. 313
Wernher M. J. B. 317. 357
Weſenbeck 272
Weſtphal Andr. 415. 585
Wichmann M. G. 182
Wichmanshauſen J. C. 141
Wideburgius Henr. 400
Willichins Jodocus 213
Williſchius M. C. F. 573
334
Witte Henning. 145
Wowerius Joh. 525
Wockenius Franſc. 450
Wolfius J. C. 274. 274. 291. 329. 426
- - Johann 312
Wolfius Joh. Tabernæmontanus 548
Woltereck Chriſt. 722
Wurfbainius Leonh. 257
Wurtzler J. C. 154
Wüſthofius B. H. 516

Z

Zehnerus Joach. 267
Zeibich Chr. Henr. 361
Zeidler Melchior 183
- - M. Carl. God. 266
Zeillerus Mart. 636
Zeltner Guſt. Georg. 160. 258. 271. 271. 290. 375. 457. 532
Zenner Gottfr. 711. 712
Zentgrav M. J. J. 369
Zeumerus M. Joh. Caſp. 662. 664
Ziegler Jacobus 546
Zierold J. W. 369
Zeſchius Wilh. 370
Zinckius M. H. G. 691
Zochius Andr. 373
Zollius Herm. Frid. 160

INDEX RERUM.

A

A literæ ſignificatio 125
Abbreviaturæ qvando freqventari cœptæ 35
Academia prima 347
Academiæ felices reddunt urbes 207
de Academiis 204
Academia naturæ curioſorum 204. 205
Academiarum Hiſtoriæ 190. 563. 567
Academiæ qvare conſtituantur 588
Academici Honores 189. 567. 568
Academiarum corruptio 189
Academiarum diſſipationes & ruinæ 207
Academiæ exteræ patriis non ſunt præferendæ 172
Academiarum typi 188
Academia Gvelpherbytana 189
Academiarum dignitas, utilitas, gradus 586
Academicæ antiqvitates 149
Academiſche Nebenſtunden 725
de Academicis ſtudiis 765
Acerra Philologica 697
Acta eruditorum latina 433
Acta eruditorum Germanica 436. 420
Acta literaria Sveciæ 441
Acta literaria ex MSCtis 458
Acta Semi-Eruditorum 727
Accentus & Spiritus Græcorum qvando orti 37
Adeſpota ſcripta 767
Advocati Monaſtici 342

Æcilius

Æilius in nummo 848
Ægyptiorum ſapientia 170
Æente der neubeſtellete 721
Æardi docti 582
Æbertus animoſus 343
Æbertina Bibl. 687
Alcoranus Acoluthi 128
Alexandrinus Codex 2
Alexandri M. Hiſtoria MSCta 788
Altenburgum literatum 573
Altes und neues 754
de Ambitione civili 403
Amænitates literariæ 536. 543
in Ana libri 774. 601
Ancilloniana 604. 616
Angliæ & Hiberniæ MSCta 1
Anglicana Hiſtoria 781
Animæ immortalitas 169
Animæ Hiſtoria 170
Annæbergenſium merita in rem lit. 334
Annæbergenſis Schola 324. 573
Anonymorum theatrum 58. 61
Anonymi Scriptores 166. 348. 578
Anonyma ſcripta Hebraica 428
Anonymiana 608. 617
Anonymiana Bibl. 686
Antediluviana Hiſt. lit. 145. 185
Antiqviſſima MSCta 2. 3
Antiqvaria Biblioth. 82
Antiqvitates literariæ Ebraicæ 185
Antoninus Pius in nummo 845. 846
Apes Urbanæ 627
Apoſtoli uxorati 260
Apoſtaſiæ falſo & merito ſuſpecti 362
Apparatus literarius 697
Aqvæ amaræ ob Zelotypiam potæ 128
Arabica moneta 843
Arabica MSCta 835. 836. 827
Arabicæ Epiſt. MSCt 785
Arabica verſio SS. perverſa 502
Arabicæ literæ in gemma 843
Arabico Hiſpani ſcriptores 25
Arca Noachi 205
de Artibus corruptis 757
Ariſtotelis interpretes inediti 141

Ariſtotelis pomum 168
Ariſtotelicæ Philoſ. Hiſtoria 122
Armenicus Codex SS. 128
Argumentandi modi veterum 295
Armenici characteres primi in Germania 128
Armenianiſmi Hiſtoria 72. 73
Arndii Editiones fictæ 21
Asbeſtinum linum 856
Aſtrologiæ vanitas 317. 318
Aſtronomorum hypotheſes 318
Atheiſmi ſuſpecti 36
Atheiſmus Chriſtianis objectus 219
Atheiſmus Thomaſio imputatus 219
Atramentum Hebræorum 185
Auguſtanæ Confeſſ. editiones commentitiæ 20
Auguſtanæ reipubl. merita in rem lit. 333
Auguſtus Pacificus 374
Auguſtus Imp. in nummo 843. 844
Averroiſmus in Italia 82
Aurelius in nummo 8.
Αυτος εφα Pythagoræorum 17
Αυτοχειρια Philoſophorum 36
B.
Babylonica Schola 20. 20
Babyloniorum Hiſt. lit. 45
Bachanalium origo 29
Bælii vita 16
Baldachi Sultani Epiſt. MSCta 78
Babaries medii ævi ficta 413
Barbaries medii ævi conſpicua 289. 414
Barbarorum prærogativa præ cultioribus 369
Barbaries imminens 477
Baſilienſium monumenta 551
Belgica Bibliotheca 131
Belgarum Elogia 551
Belgii monumenta publica 552
Benthemiana Bibl. 687
Bergenſis cœnobii Biblioth. 160

Ber-

...enſe Diploma 319
...cht von neuen Büchern 722
...einer journal 713
Berlinum ubi ſitum 10
Biblica Bibliotheca 428
Bibliſche Ueberſetzung Lutheri 360
Bibliorum MSCta 428
Biblia rariora 103. 299
Bibliognoſia Panglotta 218
Bibliorum Codex vetuſtiſſ. MSCtus 2
Bibliopolarum Hiſtoria 173. 272. 273
Bibliothecariographia 133
Bibliothecis & Archivis de 144. ſeq. 145.
Bibliothecæ quotuplices 99
- - generales 106
Bibliothecarum Hiſtoria 203
Bibliotheca Belgica 133
Bibliothecarum uſus 467
Bibliotheca Britannica 29
de Bibliothecis 493
Bibliotheca Aproſiana 507
Bibliotheca claſſica 99
Bibliotheca curioſa 108. 765.
Bibliothecæ Bibliothecarum 749
Bibliotheca enucleata 124
Bibliotheca Gallica 28. 758
Bibliotheca Germanica 101
Bibliotheca Græca 420. 505
Bibliotheca Ebraica 426. 430
Bibliotheqve choiſie 757
Bibliotheqve Francoiſe 758
Bibliotheqve volante 763
Bibliotheca Exotica 101
Bibliothecæ fictæ 585
Bibliotheca Germanica 31
- - Acroamatica 469
- - Latina 493
Bibliothecæ Geſnerianæ Appendix 24
- - Hiſpana 25
- - Hiſpano-Rabbica 28
- - Medica 141
Bibliotheca nummaria 82

Bibliotheca Orientalis 10
- - Vindobonenſis 470
Bibliotheca Philoſophi-ca 66
- - realis vel pragmatica 67
Bibliotheca San-Laurentiana 141
Bibliotheca Theologica 107
Bibliotheca univerſalis 19. 21. 55
- - vetus & nova 55. 57
Bibliotheca antiqva 440
Bibliotheca portatilis 688
Bibliotheca Selecta 501
Bibliotheca promiſſa & latens 508. 509
Bibliotheca univerſalis 516. 518
de Bibliotheca ordinanda 517
Bibliothecæ Pariſienſes 504
Bibliothecæ Europææ
Bibliothecarum jura 223
Bibliothecæ fictæ 83
Bibliothecalis theſaurus 457
Bibliothecarius anweiſender 489
Bibliographia curioſa 490
Bibliographia critica 491
Bibliothecariæ lectiones 760
Bibliothecarii clari 110
Biographiæ optimæ 640
Boeckeriana Bibl. 687
Bogomilorum Hiſtoria 291
Bohemi an athei 792
Böhmii Jac. Theologia MSCta 813
Bons mots 616
Bouhurſiana 617
Bracteati nummi 849
Breda expugnata 403
Breithauptiana Bibl. 688
Breviarium German. MSCtum 840
Brittannica Bibliotheca 29
Brunſvicenſis obſidio 64
- - domus merita in rem lit. 324
- - Schola 573
Büchermacher der geprieſene 774
Bücher-Freunde und Bücher-Feinde 584
Buchhandelungs Verfall 738
Budenſis Bibliotheca 587
Bugæana Biblioth. 688

Burman-

Burdonum fabula 776
Burmanniana 777

C

Cabbaliſtarum conſenſus cum Phil. græca 168
Cabbaliſtica Bibliotheca 428
Calviniſmi Hiſtoria 18
Canonicorum Bibliotheca 454
Canonum collectores 422
Canadenſium Philoſophia 167
Canonicatibus de 311
Cantores V. & N.T. 319
Capillamenta Barüquen 189
Carcer eruditorum Muſeum 275
Caroli M. annales 90
Caroli Ducis Burgundiæ Epiſtola MSCta 840
Carolinus conductor 237
Carteſii Philoſophandi ratio 171
Caſauboniana 600.616
Caſu oblata in ſapientiam verſa 315
Catalogi Catalogorum 82
Catalogi librorum quotuplices 96
Catalogos generales primi ſcripſerunt Germani 96
Catalogus Francofurtanus 97
Catenæ patrum 422
Catharinæ feſtum 298
Cellenſe iter Lambecii 50
Cellenſes literati 552
Cenſura ſcriptorum veterum 594
Cervimontium literatum 563
Characteriſtica Hiſtoria eruditorum 645
Character hominis literati 766
Characteres des Auteurs 768
Charlataneria Menckenii 157. 576
- - Medicorum 576
- - Theologorum 576
Cherubini 205
Chevræana 602.616
Cimbria literata 558
Ciſtertienſis ordo 172. 293

Citha-

Citharædus MSCtus 806
Chreſtus Svetonii non eſt Chriſtus 294
Chriſtus in nummo 848
Chriſtianorum nomen & ejus origo 295
Chronologia 356
de Claſſicis Auctoribus 770
Clementina periodus 319
Clepſyderæ veterum 177
Clericorum ineptiæ 252
Climactericus annus eruditorum 259
Climacterico denati 362
Cæcus de colore judicans 365
Cæci ita nati 386. 366
Cælibatus clericorum Hiſtoria 260
Cælibes eruditi 582
Collegiatiſmus 188
Collegium Hiſtorico-literarium 455
Collegium concionatorium Lipſienſe 728
Combuſti Libri 585
de Cometis Bælius 18
Conradus Imp. 343
Conſtantini M. Patria 325
Concilia Univerſalia & Partic. 422
Concionatores illuſtr 32
Conciones alamodic 37
Conrigiana 614. 61
Controverſias illuſtre decidendi fontes 31
Connoiſſance de bon livres 76
Confeſſionale aureum MSCtum 81
Conſtantinus in nummo 849
Convivandi modus veterum 186
Convivium eruditum 592
Convivales Sermones 617
Copernicanum Syſtema 318
Cottoni Rob. vita 3
Creniana Bibl. 682
Criſpina in nummo 848
Criticorum veterum notæ 311
Critici Sacri 594

D

Dæmonum (de) poteſtate MSCtum 805

Dalmanniana Bibl. 681
Damaſceni regni origo 154
Danica Bibliotheca 741
Danicæ res 342
Dani eruditi 597
Danorum Hiſt. lit. 559. 560
Danorum ingenia 561
Daniæ Gynæceum 561
Dedicationes Librorum 178
Deperditi libri 472
Deus ſolus eſt ſapiens 155
Diaboli filia & pro-filia 189
Diæta literatorum 339
Dialogi veterum 181
Dialoges des morts 619
Diarium Biographicum 143
Didactica 354
Diplomata Græca 35
Diplomatica clavis 453
Diſputandi proceſſus varii 182
- - ratio recta 404
Divinum qvod eſt in Hiſt. lit. 160
Docendi modus veterum 183
Doctores Eccleſiæ præcipui 573
Domitianus in nummo 845
Druidæ Gallorum 338

E

Eccardus I. & II. Misniæ Marchio 345
Eclecticus der Meditirende und inventieuſe 726
Eccleſiaſtici ſcriptores 268. 594
Eccleſiæ ædificatio promovenda 405
Editiones Auctorum belgicæ 417
Editiones poſteriores non ſemper meliores 545
Ehren-Taffeln 154
Eiſenachiſche Athenæum 566
Elogia doctorum 36. 110. 111. 130
Elogia virorum bellica laude illuſtrium 38
Elogia ſcriptorum illuſtrium 480
Eloqventia, hæreſium obſtetrix 290

Elo-

Eloqventiæ Profeſſores priorum IV. Seculorum 416
Engelländiſcher Kirchen- und Schulen-Staat 515
de Enormitatibus Chriſtianorum MSCum 798
Ephemerides Patrum 270
Ephemerides Gallicæ 708
Ephemerides literariæ reprehenſæ 156. 294 705. 707.
Ephemeridum Hiſtoria 708. 751
Ephemeridum lit. origo 13
Ephemeridum lit. incommoda 157
Epheſiorum libri curioſi 220
Epicuræeorum convitia in Chriſtianos. 171
Epiſcopi librorum obſcænorum Auctores 82
Epiſtolæ qvædam eruditorum autographæ 830
Epiſtolæ Photii 15
Eponymologium Cr[...] cum
Erfurtinum Encomiu[...] 2
Eruditi nonnulli [...] nihil ſcripſerint 3[...]
Eruditorum vitia [...]
Eruditionis qvadrip[...] t[...]tæ Hiſtoria 2
- - ſubſidia 293. 2[...]
Eruditionis diviſio [...] qvatuor facultat[...] 45
L'Eſprit de Guy Pat[...] 59
Ethicæ Hiſtoria 28
Evangeliſtarum in[...]gnia 36[...]
Evangelium Nicodem[...] MSCtum 8[...]
Europa itzlebendes 63
de Exilio exulumqu[...] juribus ſcripta 2[...]
Expurgatio ſcriptorum 50[...]
Extorres ob religionen 18

F

Fabricii eruditi 58
Fabulæ Romanenſe 35[...]

Facul

Facultatum quatuor Hiſtoria 167. 210. 311
Fama Europæa 515
Fama die geiſtliche 728
Fama die gelehrte 477
Fanatici Sileſiorum 281
Fauſtina in nummo 847. 848
Fauſtus præſtigiator 370
Faſtus Philoſophor. 368
Felix & feliciſſimus literatus 623
Feſta Judæorum & Chriſtianorum 268
Filii Dei generatio 298
φιλοπονία eruditorum 367
Fæminarum eruditio 348. 367. 386. 591
Fæminæ Hiſpanorum eruditæ 26
- - Ebræorum eruditæ 258
- - illuſtres 769
Fœtura artificioſa Jacobi 182
Franci Profeſſor. in Acad. Wittenb. 158
Francofurtanæ civitatis & univerſit. deſcript. 50
- - Bibl. Catalogus 51
Francofurtenſis Academia 212
Francus M. Nic. Barth. 347
Frauenzimmer Bibliotheqve 762
Fuggerorum familia 40
Fuldenſes traditiones 268

G

Galba in nummo æreo 844
Gallica Bibliotheca 28
Gallia Belgica 565
Gandersheimenſis Pædagogii Inauguratio 573
Gedanenſes Athenæ 633
Gedanenſes eruditi 330
- - admonentur 374
Gemüths Ruhe 739
Genealogia 356
Genealogici ſtudii præſtantia 308
- - fata 309
Geneſeωs MSCtum antiquiſſ. 3
Geographia 356
Geographica Hiſt. lit. 134
Geographia MSCta Seculi XIV. 787
Geometriæ Encomium 407
Gerardinæ Bibl. Catalogus 680
Germania literata 631

Germania literis nulli ſecunda 353
Germanorum eruditi 632
Germani an περίεργοι 635
Germaniæ antiqvitates 692
Germaniæ Exegeſis 74
Germaniæ cultioris initia 338
Germania Sacra & literata 553
Germanica Bibliotheca 31. 515. 693
Germanorum ignorantia in literis 326
- - merita in græcas lit. 338
- - bella 349
- - merita in Hiſt. lit. 466
Germanorum Viri illuſtres 39
Germanorum Vet. carmina 318
Germanorum primi hoſtes 342
Germanicum iter Mabillonii 569
Gladii Academici Hiſtoria 633
de Gladiis duobus MSCt 812
Gothanæ Bibliothecæ MSCta 85
Grammatica 35
Grammatica plebejæ latinitatis 16
Grammatici Græci 32
Grammatici rariores 45
Grammatica Græca Neandri 47
Græcorum hodiernorum Scholæ 29
Græcarum Scholarum Hiſtoria 19
Græca Palæographia 3
Græca MSCta antiquiſſima ſunt deperdita 3
Græcum monumentum antiquiſſimum 3
Græco-Barbara lingua 285
Græci qui in Italiam intulerunt ſuas literas 343
Græcarum literarum præſtantia 409
Græci Scriptores varii generis 421. 514
Gregorien-Feſt 68
Grobianus 547
Groſianus Catalogus 97
Grotius Hugo 402
Gudiana Bibliotheca 163
Gundlingiana 608. 617
Guelpherbytana Bibliotheca 146
Gutbier Joh. Mich. 315
Gym-

Gymnaſia veterum Romanorum 131
- Athenienſium 187
Gynecæum doctum 349

H

Hadrianus in nummo 845
Halberſtadenſes Triumviri 328
Hallenſis Acad. Hiſtoria 567
HamburgerGelehrte 455
Hamburgum literatum 552
Hamburgenſes memoriæ 635
Hamburger Berichte 750
HannoveranæBibliothecæ 409
Harmonia præſtabilita 756
Hartzgerodenſes opes Metallicæ 343
Haſe der Menſch iſt ein 208
Hatto a muribus non corroſus 220
Haymo 344
Hebopffer freywilliges 721
Hebraica MSCta 165. 428
Hebræorum librorum Catalogus 433
Hebæorum reſpublica Scholaſtica 780
Heineccianа Bibl. 687
Heinrici VII. Hiſtoria 76
Heinricus IV. Rex Galliæ 401
Heinſianæ Bibl. Catalogus 670
Helmſtädiſche Neben-Stunden 722
HelmſtadienſisAcad annales 729
Helmſtadienſes inſcriptiones 593
Helmſtadienſes diſcordiæ 553
Helmſtadienſes Acad. Bibliotheca 89
- - Academia 176. 207
- - Academiæ Templum 189
- - Acad. merita in Juriſpr. 415
Hennebergici Hymnopæi 572
Hennebergiſche Chronica 47
Henotica inter Pontificios &Proteſt.MSCta 829

Herbaria viva 686
Hildeſienſes nummi 849
Hiſpana Bibliotheca 25
Hiſpanicus nummus 849
Hiſtoire des ouvrages des Sçavans 752
Hiſtoria 356
Hiſtoriæ definitio 549
Hiſtoriæ Byzantinæ ſcriptores 422
Hiſtoria antiqua 693
Hiſtoricum directorium 100
Hiſtoria naturalis inductiva 76
Hiſtoria naturalis Plinii 49
- - univerſitatis 74.550
Hiſtoricorum vitia 335
Hiſtoricorum modeſtia in cenſuris principum 514
Hiſtoria lit. unius gentis 543
Hiſtoria literaria 345. 481. 688. 691
- - univerſalis 451
Hiſtoriæ lit. prodromus 49. 50
- - univerſalis ſcriptor primus 49
Hiſtoriæ nat. Civ. Eccleſ. lit. Syſtema non ſperandum 50
Hiſtorie der Gelahrth[eit] 116. 490. 493. 5[…]
Hiſtoria quomodo ſc[ri]benda & legenda 5[…]
Hiſtoria N.T. fabulis m[a]culata 3[…]
HiſtoricæArtis penus 5[…]
Hiſtorici, Chronolog[i] Geogr. celebres 63[…]
Hodæporici libri 35[…]
Holländiſcher Kirche[n] und Schulen-Staat 5[…]
Holſatiæ Duces Muſag[e]tæ 15[…]
Homeri Hiſtoria Critic[a] 49[…]
Homonymoſcopia 57[…]
de Hoſtia cruenta MSC[…] 802. 80[…]
Huetiana 601. 61[…]
Hugoniana Bibl. 68[…]
Hungaria 34[…]
Hungaria literata 136
Hungarorum inventa, ſcriptores, mappæ, libri rariores, cantiones, SS. verſiones 136
Hybernicæ Epiſtolæ 342

J

Jannes & Jambres 369
Japanica moneta 343

Ico-

Icones virorum eruditorum 42 44. 69 110. 133. 623.
Ion omnis generis doctrinæ 542
d Ideis 417
Idealismus 417
Jenenſis Academiæ Profeſſores 662. 663
- - Rectores 772. 773
Jeremias Prophetarum primus 165
Jeſuitarum Theologia 661. 662
Jeſus in nummo 842. 848
Jethro 329
e Ignorantia 172
Imagines, vide Icones.
Imperii Rom. Germ. poteſtates 337
Imperiale Idioma 337
Impoſtores docti 466
Incrementi lit. cauſæ poſt barbara Secula 352
Indices in auctores claſſicos 475
Indices optimi 476
Indices expurgatorii 354
Indico-Malabaricus liber 785
Ineditis (de) ſcriptis 84
Infelix literatus 623
Ingenii cultura 323
Ingenii certamina 694
Innocentiam probandi modus 183
Inſcriptiones Mart. Hanckii 127
Interrogandi modus veterum 181
Inventa non caſui debentur 382
Inventa Hungarorum 136
Invidia eruditorum 367
Joci qvales eſſe debeant 585
Joh. Baptiſta 370. 371
Journal des Sçavans 708. 755
Italica Bibliotheca 29
Italorum carmina 139
Italicæ Academiæ eruditæ 529
Itinerarium terræ Sanctæ MSCtum 788
Ittigiana Bibl. 687
Jubilæus Academicus 188
Jubilæum Theologorum emeritorum 588
Judas Iſcharioth 370
Judices Iſraelitarum 258
Judaica & Anti-Judaica Biblioth. 428
Judaica Hiſtoria depravata 311

Judicia Heroica 154
Judicia Germ. 337
Judæorum Scholæ & Synagogæ 184
Judaicorum doctorum tituli 184
Judæus non mortalis 279 365
Judæorum corruptio 287
Judaismi falſo & merito ſuſpecti 588
Julius Cæſar in nummo 843
Julia Auguſta in nummo 848
Julia monumenta 360
Juliæ Academiæ Hiſtoria 63
Juliani edictum contra Chriſt. 295
JCtorum merita in Eccleſiam 361
JCti Græci 423
JCtorum merita in SS. 45
Jurandi adverbia Ethnicorum vitanda 355
Juris civilis utilitas & dignitas 207
- - publici Hiſt 215
Jurisprudentiæ & JCtorum contemtus 323
Jurisprudentiæ fructus 567
Juris naturæ ſcriptores 357
Juſtitiæ conſtitutio & partitio 207
Juſtinianus in nummo 847
Juvenis perverſus a Joh. converſus 320

K

Kalendariorum Societas 361
Kielmans Eggiana Bibl. 687
Kilonenſis Biblioth. 174
de Kinæis 153
Kiriath Sepher 186
Kirchen-Spiegel Catholiſcher 2P8
Krauſiana Bibl. 687

L

Lampiana Bibl. 686
Langus Joh. 141
Latinitas plebeia Ciceronis ævo 161
Latina diſcentum errores 355
Lectionaria Orientalis & Occid. Eccleſiæ 183
Leibnitiana 603. 616

Leipziger Jubilæum 188
Lemberg Pröbſte in 373
Leorinum eruditum 331
Lettres Critiques 522
Lexicon univerſale Hiſtoricum 8. 9
- - Hiſtorico Criticum 16
- - plebejæ latinitatis 162
de Lexicis Græcis 384 422
Lexicon der Gelehrten 459. 460
Leyſerianæ Bibl. Catal. 680
Libertas philoſophandi 171
Libri plicatiles 176
Libri reſcripti 176
Librorum veterum ornamenta 179
Libri veterum 214
Libri combuſti 411
de Libris legendis 521. 528
de Libris edendis 520
de Libris configendis 80
- - accuratius inprimendis 175
Librorum uſus & abuſus 519
Librorum Sacrorum occultatio 541
Libraria ſuppellex veterum 176
Librarii antiquorum 178
Licht und Recht 704
Lignicenſes origines 343
Linguarum diſcrepantiæ initium 340
Lingua tertia 360
Linguæ latinæ filiæ tres 341
Lingua Hebræa de Cananæa triumphans 341
Lipſienſis Aad. Rectores 360
Lipſienſis Acad. Hiſt. 567 574
Literæ unciales quamdiu duraverint 35
Literæ meliores reſtituendæ 182. 353
Literaturæ elegantioris collegium 373
de Literis pereuntibus 473. 474
Logicus Polyhiſtor 286
Logica Ebræorum & antiqvorum 182
- - Arabum & Turcarum 286
Logomachiæ eruditorum 536
London Toden-Zettel 556
Longævi 258. 259. 415
Lubeccenſis Hiſtoria 343

LubeccenſisBiblioth. 538
- - Athenæi & erud.
Lubec. Hiſtoria 538
Ludoviciana Bibl. 687
Lumen qvomodo factum Homeri tempore 180
- - naturæ 317
Lutheri eloquentia 173
- - Theologia moralis 257
- - literatura 257
- - Domeſtici 270
- - Conjux 344. 371
- - Pathmus 371
- - reliqviæ 417. 418
Lutherani an Apoſtatæ 289
Lutheranorum Theol. vitæ 516
Lydorum regnum 416

M

Machiavellismus literarius 577
Maderus Joach. 144
Mæcenas 404
Magdeburgum & ejus excidium 343
Magdeburgenſe Gymnaſium 188
Magdeburgenſis obſidio 277
Magdeburgenſis Capituli Bibliotheca 41
de Magis tribus Chronica MSCta 78
Malabarica lingua non eadem cum Malaica r
Manuſcriptorum Critérica 16
Manuſcripta Angliæ & Hiberniæ
- - Cottoniana
- - antiquiſſima 2
- - Ebraica
- - Uffenbachiana 7
- - quæ rariora 102 ſeq
Manuſcripta Græca 44
46
Manuſcripta an reqvirantur in Bibl. 78
de Mappis 51
Marchiæ Eccleſia deſcribitur 373
Marotiana 777
Marckianæ Bibl. Catalogus 669
Marggraffii Brandenburgici literati 363
Margarita Martyr. 271
de Mariæ partu MSCt. 836
Martinale 185
Martyria affectata 278
364

Mar-

Marvilliana 616
Misorethica Bibliotheca 428
Mastrichianæ Bibl. Catalogus 675
Matheſeως commendatio 326
Matheſis barbarica 284
Mathematica Encyclopædia 314
Mayeriana Bibl. 678
Maximinus in nummo 846
Mecklenburgicæ res 343
Mediceæ Bibl. Catalogus 50
Medicæ rei incrementa 163
Medica Bibliotheca 218
Medici Græci 423
Medici pro Sanctis habiti 277
Medicorum Hiſtoria 218
Medicorum longævitas 259
Megaricus diſputandi modus 295
Melange Critiqve 604
Melange d'Hiſtoire 605
Melanchthonis Epiſtolæ 210
Melanchthoniana 728
Melanchthonianæ Criſes 595
Memoriæ obſcuræ 562
Memoriæ eruditorum 635
Memoires literaires de la grande Bretagne 754
Menagiana 611. 617
Menckenianæ Biblioth. Catalogus 677
Mercatores eruditi 364. 637
Meteora orationis 685
Methodus arcana ſtudiorum 50
Methodus ſtudiorum 528
Miegus Lud. Chriſt. 444
Migrationes gentium 53
Milites eruditi 216. 276. 363
Militaris rei veteres ſcriptores 359. 584
Mindenſes docti 159
Miniſtri Cæſarum gentilium Chriſtiani 364
Miſcellanea Feuſtelii 730
Miſch-Maſch von raren Schrifften 736
Miſericordiæ eruditorum 368
Miſnici Hiſtorici 515
Miſanthropia eruditorum 159
in Miſnia literæ reſtauratæ 217. 339. 353

Kkk 5 Miſni-

Miſnicorum idololatriæ 342
Miſniæ nobilitas literata 333
Miſocosmia eruditorum 154
Miſchnici doctores non ſunt Miſnici 404
Miſogynia eruditorum 159
Moguntini jus in coronandis regibus Rom. 535
Monathl. Unterredungen 710
Monathl. Auszüge 715
Monaths Geſpräche Thomaſii 709
Monothelismus Papæ Honorii 270
de Monialium receptione MSCtum 801
Monumeuta clarorum doctrina virorum 47
Monumenta pietatis & literaria 444
Moraviæ nolibium Epiſtola 418
Moralium certitudo Apodictica 317
Mortes perſecutorum 320
Morum ſcientia otioſa 320
Moſes in ære 84
Mulier orthodoxa 36
- - heredoxa 3[illegible]
Muſeum Hiſtoricum 62
Muſeum Hiſtorico-Phyſicum 110. 62
- - Medicum 11
Muſeum eruditi 334. 36
Muſeum Bremenſe 54
Myriobiblon 1[illegible]
Myſteria Judæorum veterum 16[illegible]

N

Nabuchodonoſoris Coloſſus 12[illegible]
Nativitatis Chriſti Epocha 161
Naudæana 609. 617
Nebelius 444
Neo - Brandenburgenſes Præc. 654
Neo - Haldenſchlebienſes Theologi 334
Neo - Prophetæ Cemmeni 292
Neronis Encomium 407
Nerva in nummo 845
Neue Bibliotheque 716
Neue Bücher - Saal 718
Nicolai eruditi 581

Nobi-

biliumTheol. Bibliotheca 509
ctes Caſimirianæ 354
omine & omine illuſtres 174
otarii Eccleſiæ orientalis &Occid. 328
otæ literarum 126
otitiaAuctorum MSCt 121 408
- rei literariæ 467.468
- - ſcriptorum 479.525
- - autorum antiqva & media 513
ova literaria 726
ovellas qvi primi vulgarint 713
ouvellen der delehrten Welt 711
ouvelles literaires 724
ouvelles de la republ. des lettres 756
umburgum literatum 389
Nummorum doctrina apud Græcos 421
Numismatica Bibliotheca 761

O

Obſcæni libri 224
Oſervationes ſelectæ Halenſes 701
Occulta ratio ſcribendi 126
Odyſſea λειπογραμματος 126
Onomatomorphoſis 581
Optici tubi inventor 78
OratioDominica Judaismo oppoſita 319
- - MSCta 837
Orbis diviſio 120
Orientalium regionum HiſtoriaMSCta 793
Orientalium Phil. virtutes & vitia 168.294
Orientalia ſcripta 499
Osnabrugenſes Scholæ 202.205
Otia Gvndlingii 703
Ottonum nummi 849
Oyta Heinrici MSCtum 804

P

Pagi veteris Saxoniæ 211
Palatina Bibliotheca 444
- - Hiſt.Eccleſiaſtica 444
Palatinæ antiquitat. 445
Pane (de) lucrando 189
Pandectæ Brandenburgicæ 19.69

Pandectæ Conr. Geſneri 23
- - Mich. Neandri 471
Panegyricæ orationes veterum 152
Pantomimi 654
Paparum vitia 266
de Papa quæſtiones MSCtæ 812
Papa barbarus 288
Papyri frutex 177
e Papyro veſtitus 162
de Paſſionum multarum cauſis MSCtum 800
Paræmiæ Hiſtoricæ 175
Parnaſs Frühlings 812
Parrhaſiana 598
Patiniana 609. 617
Patrum editiones rariores 105
Patriarcharum reliquiæ 269
Patrologia Gerhardi 479
Paulinæ Biblioth. Lipſienſis Catalogus 763
Peccata eruditorum 366
Pentateuchus non a ſacerdote Samaritano conſcriptus 318
Peregrinatio a nobili inſtituenda 207
Peregrinationes veterum ſapientum 347
Peripateticæ Phil. Hiſtoria 350
Perizoniana Bibl. 678
Perroniana 613. 617
Perſarum Scholæ 152. 175
Petropolitana Academia 381
Peutingeriana tabula 261
Philippi Imp. acta MSCt 839
Philippiſmus fugiendus 302
Philobiblium Sacrum 518
Philologia 356
Philoſophicæ Hiſtoriæ Scriptores 112
Philoſophiæ Scriptor. 120
Philoſophiæ propagatio ſub contemtu 290
Philoſophiæ Barbaricæ Hiſtoria 305
Philoſophia antiquiſſima & recentiſſima 452
Philoſophiæ Hiſtoria 170
Philoſophorum Scholæ 171
Philoſophi hæreticorum Patriarchæ 310
Philoſophi caute legendi 349
Philoſophi exoſi 350

Philo-

Pilosophi errorum falſo inſimulati 350
Pilosophici Studii παλιγγενεσία 353
Pilosophorum ſectæ 457
Pilothecæ 624
Pilologia Barbaro græca 285
Pſtorum errores 220
Plati Epiſtola MSCta 837
Pinacotheca eruditorum 626
Plagium literarium 382 385
Plagiarii 64. 384
Poëſis 354
Poëſis Germ. 273
Poetæ Germ. 274. 775
Poetæ Judaici & Chriſtiani 291
Poetæ principes 274
Politica Bibliotheca 215 218. 491
Politica Lipſii 225
de Politico ſtudio 491
Polyhiſtor Morhofii 114
Polymathia Woweri 516
Pomeraniæ ducum merita in rem lit. 415
Pontificum Rom. crimina 39
Pontificum Rom. decreta 422
Præcocium Bibliotheca 512
Præcoces eruditi 276 664
Præcognita jurisprudentiæ 450
Præfationum jura 223
Præfationes præſtantiſſimæ 402
Precationum Germ. libellus MSCtus 833
Presbyteri Johannis Epiſtola MSCta 789
Principum Bibliotheca 353
Princeps Ebraice doctus 363
Priſcilla Aqvilæ uxor 526
Priſter Bibliotheqve 526
Privilegia literatorum apud Ebræos 346
Profeſſoren Burſche 354
de Prognoſticis hodiernis 205
Prohibitorum librorum indices 223. 743. 744 745
Prohibiti libri in Bibl. Uffenbachii 8
Propheta Judaicus & Bethelius 270. 320

Pro-

Prophetia Pragenſis 71 ſeq.
Prophetarum vitæ 267
Prophetiſſa 300
Propædeumatum utilitas 356
Prudentia literaria 155
Prudentiæ civilis Scriptores 358
Pſeudonymi Hebraici 327
Pſeudonymorum theatrum 58
Pſeudonymi Scriptores 166. 384. 423. 578. 775
Pſeudo V. & N. T. 358
Pugillares decemplices cerei 786
Punctatores Hebræorum 165
Pyrrhonismus refutatur 314

Q

Qvedlinburgenſes Bibliothecæ 302
Qvedlinburgenſis Bibl. MSCta 831
Qvinqvertiones eruditi 173

R

Rabbinica Biblioth. 513
Rabbinicæ abbreviaturæ 513
Rariores libri exotici
Rariores libri 102. 22
502. 529. 531. 532. 5
737. 738. 74
de Rarioribus libris r
gulæ 102. ſeq. 10
Rariores Hungarici lib
13
Receſſuum Imperii H
ſtoria deſideratur 21
Recitatio & retractati
veterum 18
Regula Chriſtianæ re
ligionis MSCta 80
Rei literariæ ſtatus i
Europa 34
Religio Chriſtiana i
Germania 6
Religionem propagand
modus per carmin
290. 32
Reſcribendi modus ve
terum 35. 176. 50
Reſpublica literaria a
detur 155. 34
Retractationes Theo
logorum 27
Rhetorica Celſi 49
Rhetorica 35
Richardi Barthol. 47
Rintelenſium Bibtiotheca 87
Roeſcheliana Bibl. 688

Roma-

Romanæ religionis antiqvitas 287
Romanorum Hiſt. lit. 561
Romanorum Hiſtoria philoſophica 535
Romanæ librorum editiones 500
Romanorum inclareſcendi modi 216
Romanorum regum effigies 234
Romanorum ſtudia 170
- - peregrinationes
- - Academiæ 180
de Romani Imp. dignitate MSCtum 789
Romuli cognomentum 279
Romulus & Remus in nummo 843
Romana Bibliotheca 778
Romanæ antiquitates 780
Roſencruciani 74
Roſtochienſis Academia 2[illegible]3
- Academiæ jubilæum 380
Ruſtici eruditi 258
Ruta Saxonica 342

S

de Sabbati ſanctificatione MSCtum 799
Sachſenlauenburgs prætendenten 64
Sacerdotum liberi & libri 365
de Sacerdotibus male viventibus qvæſtiones MSCtæ 812
Sacramenta duo tantum 502
Sainjore Mr. 498
Salomonis vita 329
Salariorum jura 189
Sanctorum vitæ Græcorum 422
Sapientiæ impedimenta 293
Sapientiæ VII. Græciæ oracula 306
de Sapientia comparanda 346
Sarcmaſiana Satyra 359
Sarrazianæ Bibl. Catalogus 671
Sartor errans 275
Saxonica inveſtitura 342
Saxonum antiqua dignitas 342
Scaligerana 597. 616
Scepticiſmus Moralis 316
Schalbruchianæ Bibl. Catal. 667
Schauenburgicæ primitiæ 562
Schatz-

Schatz-Kammer Keyſerl. vornehmſte Stücke 831
Schau-Platz aller Profeſſionen und Künſte 62
Scholæ olim omnes privatæ non publicæ 194
Scholæ Heroicæ, Poeticæ, Philoſophicæ 293
Schola Alexandrina & Tarſenſis 187
de Scholis judicia 188
Scholarum Hiſtoria 192 383. 452. 565. 569. 571
Scholarum facies ante Lutheri tempora 352
Scholæ monaſticæ 323
Scholaſtici doctores 352
Scholaſtici vagantes 352
Schulfuchs 208
Schoriſtæ 353
Scientiarum origines & fata 75
- - labes 76
- - dignitas & augmentum 76 488
Scribenten die elenden 732
Scriptorum tres claſſes 98
Scriptores Græci & latini 514
Seceſſus veterum 34
Selecta literaria 539. 54
Sempronius in ære 24
Senes eruditi 258. 25 276
Septuaginta interpretes 351
Sermo angelicus MSCt 796
Sibyllarum imago 74
Sibyllarum oracula 315
Siclus argenteus 842
- - æreus 843
Sileſii equites eruditi 273
Sileſiorum præſtantia in Poëſi Germ. 273
Sileſii eruditi 389
Simonia 311
Simon magus 369
Simonius Richadus 498
Singularia Scriptorum 523 524. 607. 617.
Sinica aliquot folia MSCta 785
Siſenna in nummo 248
Slavonicæ linguæ Hiſtoriæ 161
Societates eruditæ 569
Societät wider das fluchen 323
Societas fructifera 189

...ietas Boruſſica 189
abbreviatorum 189
naturæ curioſor. 147
...ietas wider Fluchen
...ollſauffen, Spielen 323
S...ietas Philoteutonica
...ipſienſis 416
S...ialitatis principium 357. 317
S...ratis dæmonium 180
S...mniorum interpr. 406
S...ldaten Bibliotheq. 510
S...philogium MSCtum 809
S...eculationes qvomodo in uſum convertendæ 269
S...rbieriana 617. 614
S...rs eruditorum 363
S...ilckeriana Bibliotheca 688
S...inozismus Tyanæi 202
S...ira deſperans 219
...e Spiritibus familiaribus 323
...piritus Græcorum qvando figuram acceperint 35
...ponſus in nuptiis Canæ Galilææ 370
...tada literata 330
...tatii MSCtum 345
Stili Ethnicismus in jurandi adverbiis 251
Stollbergenſium Comitum merita 118
Stolliſche Bibliotheq. 442
Stratagemata Satanæ 520
Stryckiſche Händel 312
Studiis non abbreviatur vita 259
de Studiis Academicis 502
Studenten Bibliothecgen 762
Studiorum formandorum Scriptores 467
Studiorum hodiernorum corruptelæ 391
Studiorum intemperies 260. 274
Studente ein wahrer 87
Svecia literata 557
Sveciæ acta literaria 441
Sverinenſis literati 552
Sveo-Gothicæ res 342
Sveonum Stemma 342
Superſtitio literaria 529
Supervacanea Hiſt. lit. 172
Superſtitionibus (de) MSCtum 805. 808

Suppoſitorum librorum cauſæ 387
Suſatum purpuratum 331
Suſatenſium Patronus 279
Sutores eruditi 774
Sybillarum imagines 58
Symboli Apoſt. cenſura 82
Synagogæ Judæor. 186
de Symbolis 281
Symbolica ſcripta quæ rariora 104
Syſtema literarium 91
Syſtematum Theol. origo 172
Syſtema Syſtematum 453

T

Tabularia antiqua 179
Talmudici operis recenſio 347
Talmudica Bibliotheca 428
Tartarorum Hiſtorla MSCta 790
Tartarorum Kalmuckenſium MSCta 785
Targumiſtica Bibliotheca 428
Taubmanniana 614. 617
θαυμαςον eruditoru in ætate tenera 36
Teglatius 6
Templum Salom. 17
Templorum Hiſtoria 1
An a Terentio Primordia latini ſermonis capienda 24
Terræ diviſio 12
Tertulliani Apologeticum 38
Teutſche Helicon 56
Thaboritæ an Athei 75
Theatrum virorum eruditione clarorum 4
de Thematibus natalitiis MSCtum 81
Theologica Statua Mercurii 30
Theologia Moralis Lutheri 25
Theologica Bibliotheca portatilis 458
Theologici ſcriptores 286
Theologi officium 403
Theologi inopina morte extincti 184
- - in utero conſecrati 361
- - ad tempus commodati 361

Theo-

Theologorum Lutheranorum Hiſtoria 349
Theologia ante Lutherum corrupta 367 ſeq.
Theologorum qvorundam fata 157
Theoſophia Myſtica & Cabaliſtica 71
Theolog. Biblioth. Scriptores 309
Theologia Senecæ 279
Thomaſii teutſche Schrifften 465
Thorunenſis Biblioth. 410
Thuanus Enucleatus 102
Thuanus 396
Thuanæa 613. 617
Thuanæ Bibl. Catalogus 666
Titulorum Hiſtoria 276 201
Tituli Doctor. Judaicorum 184
Tobiæ liber 326
Todten-Zettul der Stad London 373
Translatoris virtus 501
Trebatius Teſta 205
Trinitatis myſterium 373
Tulliæ Hiſtoria 307
Turcar. Hiſt. lit. 219
- - ars Typographica 414
Turcica SS. verſio 141
Typographi celebriores 24
Typographorum jura 272
Typi literarum multiplices 172
Typographiæ inventio 342
Typographi celebriores 342
Tyrannos (contra) vindiciæ 512

U

Valeſiana 600. 616
Variæ lectiones Hiſtoricæ 411
Vaticana Biblioth. 86
Verdenſes literati 371
de Veritate dicenda MSCtum 800
Verſiones Gallicæ qvales 303
Vetus Teſtament. Apocryphum 227
Uffenbachiana Biblioth. MSCta 7
Uffenbachianæ Bibl. Catalogus 674

Vigiliæ & lucubrationes veterum 179 82 347
Vinarienſis Bibliotheca 221
de Vita ſua qvi ſcripſerunt 157
Vita privata aulicæ præferenda 363
Vitæ eruditorum Selectæ 624 633
Vitæ eruditor. 420. 421 645
Vitæ eruditorum qvomodo ſcribendæ 268
Vitiorum inepti cenſores 246
Vitia eruditorum 577
Vigiliæ veterum 132. 133
Vindiciæ contra Tyrannos 781
Vindobonenſis Cæſareæ Bibl. Catal. 4 & 7
Vita Theologorum, JCtorum, Polit. Med. Philoſoph. 46
Vita Bunonis 55
Vitam ſuam qvi ſcripſerint 157. 204
Vitæ clariſſimor eruditor. 418. 441
Vitæ Sanctorum græcorum 36
Vita privata erudirum 2
Vitæ eruditorum 223. 605. 629. 636. 6
VitiorumScriptores q ſunt in eruditis
Ultrajectinæ Academ inauguratio 4
Umſatteln 1
Vocum qvarumdam H ſtoria 1
Vocabulorum Græc rum Hiſtoria 4
Uratislavienſis Biblio 11
Urnæ 34
Urnæ Lignicenſes 34
Vulpeculæ Scholaſtic 20
Uxores malæ erudito 3

W

Wagneri eruditione clari 15
Waldeccia literata 56
Wallfahrten 29
Weiſſenfelſiſche Kir chen-Hiſtorie 34
Werlhoffiana Bibliotheca 681

Weſt.

Weſtmonaſterienſis Bibliotheca regia 3
Weſtphaliæ nomen 535
Weſtphaliæ Hiſt. lit. 183
Weſtphalorum merita in Acad. Roſtoch. 332
Weſtphalicarum rerum Scriptores 360
Wicman Antiſtes Magdeburgenſis 1[illegible]6
Willerianus Catalogus 97
Winckleriana Bibtiotheca 686
Wirtenbergici Cancellarii 653
Wittenbergenſis Acad. fata 188. 211. 212
- Acad. Jubilæum Evangel. 208. 289
- - Progammata 212
- - Acad. Profeſſor. Ling. Orient. 450
- - Acad. Profeſſores Franci 344. 416
Wolffianæ Philoſophiæ Hiſtoria 733. 734
Würtenbergenſium Theol. Apologia 274
Würtenbergiſche Neben-Stunden 726

Z

Zedlerianum Lexicon univerſale 9
Zeitungen von gelehrten Sachen 723
Zeit-Vertreiber erbaulicher 483

Bibliotheca Anonymiana ſive Catalogus Bibliothecæ locupletis, &c. Norimb. 1738. in 8.

Vir quidam rei literariæ ſcientia excellens qvem nos G. G. Zeltnerum fuiſſe augurămurXXX. annorum induſtria Bibliothecam hanc ſibi collegerat. Cujus Catalogum Joh. Adamus Schmidius Bibliopola Norimbergenſis in publicum prodire juſſit, comitesque eidem addidit obſervationes literarias, librorum nonnullorum raritatem & caritatem exponentes. Qvo ipſe præclare meritus eſt de republica literaria. Siquidem hæc myſteria non patent omnibus. Et ſi qvid humani paſſus eſt Auctor laudatiſſimus id ei condonandum, qui Bibliopolam ſe profitetur; Non βιβλιοδιδάσκαλον. Qviqve aliorum potius calculo nititur qvam ſuo. Nec ad aurificis ſtateram omnia revocare potuit. Sane proletarii libri qvam plurimi rarioribus immixti. Rariores etiam proclamati, qvi tales non ſunt, v. g. p. 47. Petri de Natalibus Catalogus Sanctorum, qvi ſatis eſt obvius, intra VI. annorum ſpatium tertia vice recuſus. Et qvi tales ſunt, interdum ſilentio prætermiſſum, v. g. p. 179. Cælii Apicii de arte coquinaria Libri X. Rarus etiam nonnunquam vocatus eſt liber, cujus editio rara tantum, quæ indicata, v. g. p. 42 Chriſtophori Lehmanni Chonicon Spirenſe. Pretium qvandoqve omiſſum. Qvandoqve ultra æqvitatis lancem exaltatum, Opera quæ imperfecta

eta ſunt, non ubiqve indicata. Nec mente
s agitatum, a prohibitione Scripti alicujus,
a raritatem ejus non valere conſeqventiam.
c enim perpendere eidem ſi lubuiſſet, ad nos
349. n. 14 non provocaſſet. Qvi l. c. Me-
lii Librum prohibitum eſſe diximus, rarum
tem eſſe propterea non diximus, nedum ra-
ſimum. Nec qvi ex una regione exeſſe juſ-
s eſt libellus, ſtatim expulſus eſt ex omnibus.

yllabus locorum in qvibus lima adhibenda in ipſo opere.

ag. 47. lin. 21. pro Chriſtophoro, *lege* Chriſtiano.
95. lin. 6. pro Chriſtiano ordine, *lege* Chriſtiano orbe.
. 133. lin. 19. pro, Et Gerhardi, *lege* Et de Gerhardi.
. 161. linea ſexta tota eſt delenda, qvia jam legitur in antecedentibus,
. 218. lin 6. *lege* in arbore.
. 221. lin. 20. pro diplomaticæ, *lege* deipnoſophiſticæ.
. 341. lin. 6. pro ejusdem, *lege* C. S. Schurtzfleiſchii.
P. 544. lin. 19. pro *δυσνοητα*, *lege* *δυσκολα*.
P. 612. lin. ultima pro T. I. p. 168. *lege* L. I. n. XVI.
P. 776. pro Hires, *lege* Hues.
P. 739. De la Serre *Anweiſung zur Gemûths-Ruhe. Manuductio ad quietem animi acquirendam.* Amanuenſis vitio huc traducta eſt, qvæ non magis ſpectat ad hoc Scriptorum Concilium, atqve Saul ad Prophetas, ocrea ad verticem, Galea ad tibiam.

In

In Indice perſonarum etiamac rum quædam vitioſe expreſſa inve nies. Inprimis qvod eſt ad numeros.

Alting 786. *lege* 780.
Aratus 366. *lege* 396.
Arnold 370. *lege* 371.
Kruſicke 351. *lege* 355.

Et ſic in pluribus.

BIBLIOTHECA CYPRIANICA,

SIVE

CATALOGVS LIBRORVM

HISTORICO-THEOLOGICORVM,

QVOS

ERN. SAL. CYPRIANVS,

THEOL. D. CONSILIARIVS CONSISTORIALIS ET ECCLESIASTICVS GOTHANVS,

SIBI VNDECVNQVE CONQVISIVIT.

ACCEDVNT INDICES

I. *theologicus*, II. *hiſtoricus*, III. *antiquarius & literarius.*

GOTHAE,

SVMTV *IO. ANDREAE REYHERI,*

CIↃ IↃ CC XXVI.

PRAEFATIO.

Quandoquidem liber hic, cuius exempla paucula typis exſcribenda curauimus, non idcirco emittitur, quod tabernas li- arias illo onerandas putem, ſed vt mi- ſterii eccleſiaſtici candidatorum, qui holas noſtras theologicas frequentant, ilitatibus ſeruiens bibliotheculam, & ea ſanctiorum ſtudiorum fontes adiu- entaque illis vtenda patefaciat, aequi dices longa inſtituti excuſatione haud ous fuiſſe, procul dubio arbitrabuntur. itur de ipſo hoc librorum meorum ſyl- bo, atque de eius ordine, quem argu- entorum rerumque connexio mode- ta eſt, ſine circuitione nonnulla prae- onebo.

Vetus dictum vſurpamus, hominum- ue doctiſſimorum ſuffragatione nullo n tempore comprobatum, *libros haben- s eſſe vt amicos, paucos, ſed bonos.* Qui enim luminum multitudini inerrare ſolent, eregrinatorum inſtar multa diuerſoria

habent, nullas amicitias. Id vero ad … ſcentes ac viarum imperitos * potiu… quam ad optimarum diſciplinarum a… tiumque doctores pertinere, nemo e… qui non intelligat. His enim conqu… renda vndique non vnius argumen… monumenta ſunt, ex quibus auditores … de laboris ſui ſcopo, & de veritatis inu… ſtigandae ſubſidiis, cauendisque error… bus, ac diſciplinarum multiplici fortun… ſucceſſioneque docentium erudiantu… Quamobrem extra librorum compara… dorum paucitatem, quae diſcentibus ſu… ficit, mihi procedendum exiſtimaui, p… ſtea quam dulci quodam Dei ductu, a… vi potius amabili, a medicinae cultura a… theologiae ſtudia ſum reuocatus. V… debam chriſtianis, qui ab eccleſia euan… gelica diſſentiunt, ſaepe & dogmata …

fac.

* *Vel ad eos etiam, quorum fata Martinus Opitius ſic repra… ſentat:*

In rebus arctis, mille quae mihi modis
Moleſtias nunc exhibent, preſſo impiis
Liuoris atri dentibus, menti meae
Portus, quiesque tuta ſunt LIBRI & DEVS:

His autem vel ſolus bibliorum ſacrorum codex inſtar omniu… erit, quem medii aeui ſcriptores, ſine alius vocis adiectione, v… care bibliothecam ſolent. Vid. Mabillonium to. III. analect… m p. 374. & catalogum codicum mſſ. bibliothecae Gothan… p. 4. Scilicet nomen generis ſpeciei excellentiori peculiarit… adhaereſcit, vt Grotius loquitur I. B. P. L. 1. cap. 1. §. 2. n. …

facinora tribui, quibus ſe aut non contaminaſſent, aut mitiora ſolitis iudicia promererentur. Neque illud induſtriam meam qualemcunque ſubterfugiebat, multos peiora docuiſſe iis, quae narrarentur libris vulgatioribus.

Sed cum in ea diſciplina verſarer, in qua praeiudicatis opinionibus, odiis, credulitatique locum omnino nullum feciſſet inimitabili ſapientia praeceptor; inde a meo ad diuiniorum literarum acceſſu, & magis etiam ab exitu ſuperioris ſeculi, quo docendae acroamaticae theologiae muneri praefectus ſum, proprios oculos credidi adhibendos, cumque rei magnitudo diligentiſſimam cautionem deſideraret, praeter Graecos, omnis generis chriſtianorum locos ſacros conuentusque publicos adii, doctrinam, originem, incrementa, vires, naevos, calamitates, domeſtica diſſidia, conſilia atque deſtinationes ſectarum, quantum in me fuit, absque partium ſtudio perueſtigaui, libros denique omnes, quibus dogmata ſua & eccleſiarum hiſtoriam potiſſimum contineri aſſeuerabant, pro ratione facultatum mearum, coemere ſum

annifus. Quibus rebus laboribusque r mihi aliquantum profeciſſe video; ita, quae de conquiſitis libris dixi, ſic ca te comparata ſunt, vt priuatos omne, qui ſimili ſtudio ſe volent oblectare, f cile intellecturos exiſtimem, longe fac lius eſſe contemnere, quam imitari. Sed quomodocunque iſta ſe habean mihi ſane de auditoribus bene merend illosque librorum notitia, ac hiſtoria ſ ctarum, cupiditateque & ſacrarum profanarum antiquitatum imbuendi ſtu dium, niſi ab imperitis & leuiter docti hoc minus vertetur vitio, quo fui ad per quirendos errorum fontes, ac πρῶτα ψεύδ detegenda curioſior.

Quam vellem autem, & expectation meae, & ſuo officio ſatisfeciſſent, quo adhibui, amanuenſes! Sed induſtrian

eo

* *Si prudentes viri reprehendent inſtitutum noſtrum, afferent que in medium ſententiae ſuae cauſas graues & in publicum vtiles, non erimus aſperi monitoribus, ſed, quanta poſſumu grati animi ſignificatione, veniemus deprecatum. At ſi male dici conuitium fecerint, quia nunquam placuit de cane latran te victoria, haudquaquam repugnabimus. Didicimus enim inter alia etiam e Balzacii ſelectis epiſtolis p.* 408. maledicendi licentiam obſcurorum hominum libertati atque nequitiae concedi, vt cum bonos ac eruditos viros impune carpſerint, fortunae ſuae iniquitatem ea vindictae voluptate conſolentur.

orum adeo praeſtare non poſſum, vt etiam in multis ipſe cogar requirere Illud quidem excuſatius peccatum habeo, quod aliquando diuerſiſſima docentium libros, ſiue quod vnam cauſam tractantes alter alterum confutaſſet, ſiue quod idem ſentire vulgo crederentur, in eundem communem locum coniecerunt, ac praeterea aliquot millia libellorum, qui ſe in medio aut fine voluminum obuios dabant, ne in nimiam molem excreſceret catalogus, omnino praetereuntes, nominarunt tamen ſignificantius vulgaria quaedam opera, ſed quibus ſyſtema ſacrorum ſtudiorum, & ἀνθολογία theologica βιβλιοπανσύλλεκτος hoc minus poterant caruiſſe, quo exploratius eſt, bibliothecarum pretium non ex ſingulorum librorum aeſtimatione exiſtere, ſed ex corporis totius ſtructura, ac cohaerentia rerum oportere ſtatui. Illud autem moleſtiſſime fero, quod ſchediaſmata nonnulla, quorum prior emtio in obliuionem venerat, aliquoties emta, ac diuerſis voluminibus inſerta, etiam bis aut ter ponuntur in catalogo. In indicibus omiſſio eorum, quae lectores ipſimet

met ſub capitum inſcriptionibus inuel-
gabunt, tolerabilis eſt, nec magnope
vituperandum, quod vrbium, quib
libri quidam in Germania parabiles
pis excuſi ſunt, non temere facta eſt me-
tio. At vitarum epiſtolarumque ſc
ptores, qui extra ſuos locos commun
aliis codicibus ſparſim agglutinant
res poſtulabat in indice ſignificari exp
catius, ac velut in vnum pluteum co
quiri. Sed haec, quoniam mutare n
poſſumus, aequo animo ferenda ſur
eoque magis, quod multiplici oper
utilitate penſabuntur.

Ite iam, *dulces meae curae, libelli,* & au
ditoribus noſtris, iisque ſanctiorum l
terarum amatoribus ſtrenuis, Deo ben
iuuante, eſtote emolumento. Qui
omnibus rebus inſtructiſſimas in Ger
mania priuatorum bibliothecas vider
cupiunt, Lipſiae Io. BVRCHARD
MENCKENII, Wittebergae Io. GVILI
ELMI BERGERI, Noribergae GODE
FRIDI THOMASII, Hamburgi Io. AL
BERTI FABRICII, & Io. CHRISTO-
PHORI WOLFII, ſummis ingeniis
praeditorum hominum muſea pulſent
etiam atque etiam ſuadeo. Me iampri-

em ita pertaeſum eſt, non dicam vani-
itis & fallaciarum humanarum, ſed et-
ım ipſius eruditionis ſegnius ad Deum
dducentis; * vt etiam ſingulariter dili-
erem Gregorii Nazianzeni de beatitu-
inibus philoſophema:

*Felix, a mundo abſtractus, qui viuit ** eremo*
In rigida, & mentem tollit ad aſtra ſuam:
Felix, qui multis iunctus, non plurima verſans
Diſtrahitur, PECTVS ſed DEDIT OMNE DEO. ***

Quae res vtinam tantae curae eſſet omnibus ſacra-
um literarum ſtudioſis, vt Nepotianum imitati,
nſtitutorum praeceptoris aſſidua meditatione, pe-
ctus ſuum *bibliothecam Chriſti* facerent, † & S. He-
geſippi exemplo in Domini ſui vita ſolito fidelius
egerent, quid ſeruus ipſe aut praeſtare poſſit, aut de-
beat imitari! †† Scrib. Gothae A. O. R. cIↄ Iↄcc xxv.
ıv. Idus Decembr.

* *Bernhardus ſermone XV. in canticum canticorum:* Si ſcri-
bas, non ſapit mihi, niſi legero ibi Ieſum. Si diſputes,
aut conferas, non ſapit mihi, niſi ſonuerit ibi Ieſus. Ie-
ſus mel in ore, in aure melos, in corde iubilus.

** Ἔρημον ἔχει βίον. *Solitarii eſſe poſſumus etiam in media ho-
minum conſuetudine, ac nihil ferme a communibus mortalium
inſtitutis diſcedentes. conf. Borromaeum L. I. c. III. de chri-
ſtianae mentis iucunditate.*

*** Θεῷ πέμψεν ὅλην κραδίην.

† *Hieronymus in eius epitaphio:* Lectione aſſidua & medita-
tione diuturna pectus ſuum bibliothecam fecerat
Chriſti.

†† *Hoc eum feciſſe narrat Halloixius in ſcriptorum ſecundi ſe-
culi vitis p.* 697.

BIBLIOTHECA CYPRIANICA.

PARS PRIMA,

continet

Opera in folio.

CAPVT I.

Sacrae literae, concilia & hiſtoriae eccleſiaſtica ſcriptores veteres. p.

CAPVT II.

Patres eccleſiae Graeci. p.

CAPVT III.

Patres eccleſiae Latini. p.

CAPVT IV.

Hiſtoriae eccleſiaſticae ſcriptores pontificii, & diplomatum, ac veterum eccleſiae monumentorum collectores. p. 12

CAPVT V.

Romano-catholici dogmatici, polemici, exegetici p. 21

CAPVT VI.

Euangelici. p. 27

CAPVT VII.

Caluiniani. p. 35

CAPVT VIII.

Arminiani. p. 40

CA-

CAPVT IX.

ociniani. p. 40

CAPVT X.

Inabaptiſtae & Fanatici. p. 41

CAPVT XI.

heologiae Iudaicae, Mohammedanae & gentilis ſcriptores. p. 42

CAPVT XII.

criptores rerum Germanicarum, & nonnulli externarum. Praemittuntur chronologiae, genealogiae, heraldicae & geographiae ſcriptores. p. 45

CAPVT XIII.

oncordantiae & Lexica cum verbalia, tum realia. p. 62

CAPVT XIV.

criptores rei bibliothecariae. p. 65

CAPVT XV.

piſtolarum ſcriptores. p. 68

CAPVT XVI.

Antiquitatum ſcriptores. p. 70

CAPVT XVII.

Claſſici & Miſcellanei. p. 71

PARS SECVNDA

libros in quarto complectitur.

CAPVT I.

Patres & collectiones veterum eccleſiae monumentorum,

torum, reique diplomaticae ſcriptores eccleſiaſtici. p. 7

CAPVT II.

Pontificii. p. 8

CAPVT III.

Euangelici, p. 101

1. *Dogmatici.* 2. *Scriptores controuerſiarum cum pontificiis: accedit notitia perſecutionum pontificiarum; cum Caluinianis: accedunt plena notitia ſyncretiſmi inter Proteſtantes tentati, & perſecutionum Caluinianarum, nec non ſcripta varia ad hiſtoriam Caluiniſmi pertinentia; cum Arminianis; Socinianis; Quackeris & Fanaticis aliis.* 3. *Scriptores controuerſiarum domeſticarum, plerique ordine chronologico diſpoſiti.* 4. *Scriptores theologiae moralis.* 5. *Exegetici.* 6. *Scriptores diſſertationum & ſchediaſmatum theologicorum varii argumenti.* 7. *Hiſtoriae eccleſiaſticae ſcriptores.*

CAPVT IV.

Colloquia theologica inter Pontificios, Euangelicos, Caluinianos, & Anabaptiſtas habita. p. 275

CAPVT V.

Monumenta antiqua, hiſtoriam reſtitutarum literarum & reformationis eccleſiae illuſtrantia. p. 286

CA-

CAPVT VI.

ripta Iubilea Euangelicorum, annis 1617. 1717. 1719. 1721. p. 322

CAPVT VII.

luiniani. p. 330

CAPVT IIX.

rminiani & Sociniani. p. 357

CAPVT IX.

nabaptiſtae, Quackeri & Fanatici alii. p. 365

CAPVT X.

heologia & antiquitates ſacrae Iudaeorum, Mahummedanorum & Gentilium. p. 377

CAPVT XI.

ntiſcripturarii & Athei. p. 386

CAPVT XII.

criptores rerum Germanicarum, & nonnulli externarum. Praemittuntur libri, qui hiſtoriae vniuerſali ſubſidiantur. p. 387

CAPVT XIII.

piſtolarum ſcriptores. p. 418

CAPVT XIV.

itarum ſcriptores. p. 424

CAPVT XV.

ntiquitatum ſacrarum & profanarum ſcriptores, ac collectores rerum unius argumenti. p. 453

CAPVT XVI.

Variarum obſeruationum collectores ac ſcriptores philologi. p. 469

CA-

CAPVT XVII.

Acta eruditorum & res bibliothecaria. p. 47

CAPVT XVIII.

Claſſici Graeci & Latini. Praemittuntur Gram matici veteres & lexica rariora. p. 47

CAPVT XIX.

Libri Miſcellanei. p. 48

PARS TERTIA

complectitur

libros octauae.

CAPVT I.

Patres Graeci & Latini: analecta monumentorum eccleſiae veteris & medii aeui: rei diplomaticae ſcriptores ac collectores eccleſiaſtici. p. 494

CAPVT II.

Romano Catholici. p. 507

CAPVT III.

Euangelici. p. 524

CAPVT IV.

Colloquiorum Theologicorum hiſtoria, & monumenta antiqua hiſtoriam reformationis eccleſiae illuſtrantia. p. 552

CAPVT V.

Scripta Iubilea Euangelicorum, annis 1617. 1717. p. 564

CA-

CAPVT VI.

Cluiniani. p. 569

CAPVT VII.

Aniniani, Sociniani, & Antitrinitarii alii. p. 590

CAPVT VIII.

Aabaptiſtae, Quackeri & Fanatici alii. p. 599

CAPVT IX.

Naturaliſtae, Antiſcripturarii & Athei. p. 621

CAPVT X.

Epiſtolarum Scriptores. p. 626

CAPVT XI.

Itarum ſcriptores. Praemittuntur libri de ſtatu & conditione eruditorum. p. 637

CAPVT XII.

Antiquitatum ſacrarum & profanarum ſcriptores. p. 659

CAPVT XIII.

Collectanea literaria variae eruditionis, aduerſaria, obſeruationes, programmata, orationes, poëmata ſelectiora &c. p. 669

CAPVT XIV.

Hiſtorici miſcellanei. p. 685

CAPVT XV.

Acta eruditorum, catalogi bibliothecarum & numorum. p. 700

CAPVT XVI.

Claſſici Graeci & Latini, nec non theologiae gentilis theoreticae & practicae ſcriptores. p. 708

CA-

CAPVT XVII.
Libri philologici & miſcellanei. p. 7

PARS QVARTA

continet

opuſcula forma duodecima impreſſa.

CAPVT I.
Patres & Pontificii. p. 72

CAPVT II.
Euangelici p. 73

CAPVT III.
Caluiniani. p. 73

CAPVT IV.
Anabaptiſtae, Fanatici, Sociniani & antiſcripturarii. p. 74

CAPVT V.
Epiſtolarum & vitarum ſcriptores. p. 74

CAPVT VI.
Antiquitatum ſacrarum & profanarum ſcriptores p. 748

CAPVT VII.
Autores claſſici & libri miſcellanei. p. 75

I. N. I.

I. N. I.

PARS PRIMA
COMPLECTENS LIBROS INTEGRI FOLII ALTITVDINE.

CAPVT I.
Sacrae literae, Concilia & hiſtoriae eccleſiaſticae ſcriptores veteres.

H ΘΕΙΑ ΓΡΑΦΗ δηλαδὴ, παλαιᾶς καὶ νέας διαθήκης ἅπαντα, ſiue ſcriptura ſacra Graece, a viro linguarum peritiſſimo diligenter recognita, variisque lectionibus ex di-

verſorum exemplarium collatione de-
ptis, & ad Ebraicam veritatem in veteri -
ſtamento reuocatis, aucta & illuſtrata. -
netiis 1687.

HARDVINI conciliorum collectio regia maxin,
ſiue, acta conciliorum & epiſtolae decre-
les ac conſtitutiones pontificum Ro. To.
ab aetate apoſtolorum vſque ad anni
Chriſti 450. *Pariſiis* 1715.

To. II. ab an. 451. ad 550. *Pariſiis* 1714.

To. III. ab an. 551. ad 787. *Pariſiis* 1714.

To. IV. ab an. 787. ad 847. *Pariſiis* 1714.

To. V. ab an. 847. ad 871. *Pariſiis* 1714.

Tomi VI. Pars I. ab an. 872. ad 1085. *Pariſ.* 171.

Tomi VI. Pars II. ab an. 1086. ad 1213. *Pari*
1714.

To. VIII. ab an. 1213. ad 1409. *Pariſiis* 1714

To. IX. ab an. 1409. ad 1442. *Pariſiis* 1714.

To. X. ab an. 1438. ad 1549. *Pariſiis* 1714.

To. XI. ab an. 1545. ad 1607. *Pariſiis* 1714.

To. XII. ab an. 1609. ad 1714. *Pariſiis* 1715.

BALVZII noua collectio conciliorum, ſ. ſuppl
mentum ad collectionem Labbei. *Pari*
1707.

CONCILIA Rotomagenſis prouinciae. Accedunt c
oeceſanae Synodi, pontificum epiſtolae, r
gia diplomata &c. opera Beſſini, monac
Benedictini. *Rotomagi* 1717.

MENDOZAE concilium Eliberitanum habitum ſ
cu

culo IV. cum Apologetico & notis Tellezii. *Lugduni* 1665.

[B]ALVZII capitularia regum Francorum, cum Marculfi & aliorum veterum formulis, ac notis variorum. *Pariſiis* 1677. Tomus vterque.

[H]ARDTI concilium Conſtantienſe oecumen. To. I.

[T]o. II. qui continet Tomum tertium & Tomi quarti Partes ſeptem.

[T]o. III. ſeu vltimus.

[D]as Concilium *zu Conſtantz gehalten* 1413. *Auguſtæ* 1536. Inſunt inſignia omnium praelatorum.

Capellae rein bekürtzung Rômiſcher hiſtorien durch Eppendorffen. Argentorati 1536.

[S]GVROPVLI hiſtoria concilii Florentini Gr. L. cum notis Creyghtoni. *Hagae* 1660.

[I]VRIS canonici To. I. continet decretum Gratiani emendatum & notationibus illuſtratum, vna cum gloſſis, iuſſu Greg. XIII. *Taurini* 1620.

[T]o. II. continet libros V. decretalium D. Gregorii papae XI. *ibidem.*

[T]o. III. complectitur Bonifacii VIII. librum VI. decretalium, Clementis V. conſtitutiones, Extravagantes tum viginti Ioannis XXII. tum communes. *ibid.*

[I]NNOCENTII III. epiſtolae, opera Baluzii. Accedunt geſta eiusdem Innocentii, & prima collectio decretalium compoſita a Ramerio. To. I. *Pariſiis* 1682.

To. II. ſeu vltimus. *ibid.*

HISTORIAE eccleſiaſticae ſcriptores veteres Græ i, cum verſione & notis Valeſii. To. I. co- plectitur Euſebium. *Amſtelodami* 1695

To. II. continet Socratem, Sozomenum, Theo. ritum, Euagrium, Philoſtorgium & Th. dorum lectorem. *Amſtelodami* 1695.

EVSEBII hiſtoria eccleſiaſtica, interprete Ruffi. *Baſileae ap. Frob.* 1527.

Ruffini hiſtoriæ eccl. libri duo per B. Rhenan.

Hiſtoria tripartita.

NICEPHORI Calliſti eccleſiaſtica hiſtoria Gr. & L. Langii interpretatio a FrontoneDucaeo c Græcis collata & recognita eſt. To. I. *Pa- ſiis* 1630.

To. II. a libro X. ad finem.

COLLECTIO omnium eccleſiæ veteris librorum tualium hoc titulo: De catholicae eccle diuinis officiis ac miniſteriis varii vetu- rum fere omnium eccleſiae patrum libri, mirum: 1. *ordo* Romanus. 2. *Iſidorus* eccleſiaſticis officiis. 3. *Albinus* de offi diuinis & de ordine antiphonarii. 5. *Ra- nus Maurus* de inſtitutione clericor. 6. *Valafridus Strabo* de exordiis & inc- mentis rerum eccleſiaſticarum. 7. *Be o* de quibusdam rebus ad miſſae officium p- tinentibus. 8. *Petri Damiani* liber, qui - ſcribitur: Dominus vobiſcum. 9. *Mic -*

lo s

logus de eccleſiaſticis obſeruationibus. 10. *Iuo* de eccleſiaſticis ſacramentis & officiis. 11. *Hildeberti* carmen de officio miſſæ. 12. *Rupertus* de diuinis officiis. 13 *Petrus Cluniacenſis* de ſacrificio miſſae. 14. *Radulphus de Riuo* de obſeruantia canonum. 15. *Miſſæ expoſitio* breuis ex venerandae antiquitatis codice. 16. *Gemma* animae de antiquo ritu miſſarum. 17. *Hugo de S. Victore* in ſpeculum de myſteriis eccleſiae. 18. *Eiusdem* libri de obſervationibus eccleſiaſticis. 19. *Idem* in canonem miſſae. *Romae* 1591.

CAPVT II.

Patres eccleſiae Graeci.

IVSTINI Martyris opera Gr. & Lat. *Athenagoræ*, *Theophili* Antiocheni, *Tatiani* & *Hermiae* philoſophi tractatus aliquot. Accedunt Kortholti & aliorum annotationes.

ISTINI Martyris opp. Graece, e bibliotheca regia. *Lutetiae*, *ex officina Stephani.* 1551.

IENAEI opera cura Grabbii, cum notis variorum. *Oxoniae* 1702.

IENAEI opera ſtudio Maſſueti, monachi Benedictini, cuius accedunt diſſertationes & notae. *Pariſiis*, 1710.

ORIGENIS in ſcripturas commentaria omnia Gr.
&Latine, ſtudio Huetii, cuius accedun O-
rigeniana. To. I.
To. II. ſeu vltimus. *Pariſiis* 1679.
S. HIPPOLYTI opera Gr. L. ſtudio Io. Alb. Fabr .
Accedunt variorum notae & ſcripta in m-
numentum paſchale. To. I.
To. II. ſ. vltimus. cum ſpicilegio patrum, & *Al ii*
diatriba de Methodiorum ſcriptis.
CLEMENTIS Alexandrini opera Gr. & L. ſtudio It-
teri. *Oxoniae* 1715.
EVSEBII euangelicae praeparationis libri XV Gra :.
Eiusdem euangelicae demonſtrationis libr :.
Gr. e bibliotheca Regia. *Pariſiis ex offic a*
Stephani 1544.
EVSEBII praeparatio euangelica G. L. *Pariſiis* 16 .
EVSEBII demonſtratio euangelica Gr. L. *Pariſ.* 16 .
S. EPHRAIM Syrus Graece, e codicibus MSS. Boc-
ianis. *Oxoniae* *αψθ'*.
S. ATHANASII opera Gr. L. To. I.
To. II. ſ. vltimus. *Pariſiis* 1627.
ATHANASII, opera Gr. & Latine, opera Benedi-
norum. Tomi I. Pars I.
Tomi I. Pars II.
To. II. ſ. vltimus. *Pariſiis* 1698.
I. NEPOTIS Syluani, Hieroſolymorum epiſco-
opera. To. I.
To. II. continet Waſtelii libros III. vindiciaru-
operum Ioannis Hieroſolymitani. *Bruxe-*
lae 1643.

SYN-

SYNESII, Cyrenes epiſcopi, opera G. L. ſtudio Petavii. *Pariſiis* 1612.

BASILII M. opera G. L. To. I.

T. II. ſ. vltimus.

T. III. appendicem complectens. *Pariſiis* 1618.

BASILII M. opera omnia ad MSS. codices Gallicanos, Vaticanos, Florentinos, & Anglicos caſtigata, noua interpretatione, criticis praefationibus, notis, variis lectionibus illuſtrata, noua S. doctoris vita locupletata: opera Iuliani Garnier, Benedictini. To. I.

To. II. Incipit liber de ieiunio. *Pariſiis* 1722. *Tomus vltimus ſub prelo ſudat.*

GREGORII Nazianzeni opera G. L. To. I.

To. II. ſeu vltimus.

GREGORII Nyſſeni opera G. L. To. I. *Pariſiis* 1615.

To. II. ſ. vltimus.

GARNERII poſthuma, ſ. auctarium ad opera Theodoreti. Accedunt Garnerii diſſertationes: 1. hiſtoria Theodoreti, 2. de libris, 3. de dialogis, 4. de fide Theodoreti. 5. de V. ſynodo generali. 6. de cauſa Theodoreti & orientalium. *Francopoli*, i. e. *Pariſiis* 1685.

CYRILLI Hieroſolymitani opera Gr. Lat. ſtudio Touttei, Benedictini. *Pariſiis* 1720.

IULIANI apoſtatae opera G. L. Cyrilli Alex. contra eum libri X. cum notis Petauii & Ez. Spanhemii.

EPIPHANII opera G. L. To. I.

To. II. ſ. vltimus.

Chrysostomi opera G. L. in XII. tomos diſtribut quorum ſex priores opuſcula eius varia, ſ poſteriores homilias in N. T. complectu tur. To. I. II.

To. III. & IV.

To. V. & VI.

To. VII. & IIX. ſeu I. & II. in N. T.

To. IX. & X. ſ. III. & IV. in N. T.

To. XI. & XII. ſ. V. & VI. in N. T.

Io. Damasceni opera G. L. ſtudio Lequienii. To. I. *Pariſiis* 1712.

To. II. ſeu vltimus.

I. Damasceni opera G. L. item *Caſſiani* eremita opuſcula aliquot, nimirum, de inſtitut coenobiorum primitiuae eccleſiae libr. IV de octo vitiis capitalibus libr. VIII. collatio nes Patrum XXIV. de incarnatione Chriſt contra Neſtorium libr. VII. *Baſileae* 155

Halloixii eccleſiae orientalis ſcriptorum ſeculi I vitae & monumenta G. L. To. I. *Duaci* 1633

Tom. II. complectitur eos, qui ſeculo II. floruerun *Duaci* 1636.

CAPVT. III.

Patres eccleſiæ Latini.

Tertvlliani opera per Rhenanum. *Baſileae ex Frobeniana* 1562.

Ter

TERTVLLIANI opera per Rigaltium cura Priorii. *Pariſiis* 1675.

TERTVLLIANI opera per Rigaltium cum notis & gloſſario. To. I. *Pariſiis* 1641. *Editio auctior.*

To. II. continet Pamelii & variorum notas. *Pariſiis* 1635.

TERTVLLIANI apologeticus caſtigatus notis MSS. ex codice Philippi Beroaldi. *Venetiis per Benalium.* 1480.

CYPRIANI opera, ſtudio Io. Felli. Accedunt annales Cyprianici Io. Ceſtrienſis.

HILARII opera, ſtudio Benedictinorum. *Pariſ.* 1693.

OPTATI opera, ſtudio DuPinii. *Antwerpiae* 1702.

AMBROSII opera, ſtudio Benedictinorum. To. I. *Pariſiis* 1690.

To. II. ſ. vltimus. *Charta maxima.*

LEONIS M. opera, ſtudio & cum notis Paſchaſii Queſneli. Tomus vterque. Tomo II. habentur Quesneli diſſertationes: 1 de vita & rebus geſtis Leonis M. 2. de autore librorum de vocatione omnium gentium. 3. de autore capitulorum de gratia. 4. de autore epiſtolae ad Demetriadem. 5. apologiam pro S. Hilario continet. 6. de ieiunio Sabbati in eccleſia Ro. 7. de cauſa Eutychis. 8. de cauſa Flauiani, Epiſcopi Conſt. 9. de cauſa Domni, epiſc. Antiocheni. 10. de cauſa Theodoriti, epiſc. Cyr. 11. de ſuppoſitione epi-

ſtolae de chorepiſcopis. 12. de codice cano-
num eccleſiae Ro. 13. de conciliis Africa-
nis contra Pelagianos. 14. de variis fidei li-
bellis in codice antiquo eccleſiæ Ro. con-
tentis. 15. de concilio Telenſi ſuppoſititio.
16. de codice antiquo eccleſ. Gallicanae.
Lugduni 1700.

Hieronymi opera, per Eraſmum, To. I. II. *Baſileae ap. Froben.* 1553.

To. III. & IV. continent ea, quae Hieronymo falſo adſcribuntur.

To. V. VI & VII.

To. VIII. IX. & index.

Ephremi Syri opera Latine per Ger. Voſſium, cum eiusdem ſcholiis. *Romae* 1589.

Isychii in Leviticum libri VII.

Philippi presbyteri in Iobum libri III.

Avgvstini opera, To. I. continens libros, quos edidit catechumenos &c. *Baſileae per Amorbachium* 1506.

To. II. vbi primo loco comparent libri II. de diverſis quaeſtionibus. *Hoc tomo extat liber contra epiſtolam Manichei, in quo locus ille vexatus ſic legitur:* Ego vero euangelio non crederem, niſi me catholicae eccleſiae commoneret autoritas. *Recentiores legunt:* commoveret.

To. III. continens libros XV. de trinitate &c.

To. IV. continens libros III. contra Petilianum &c.

To. V.

T V. vbi primo comparent libri XXII. de ciuitate Dei.

T. VI. Primum opus eſt: ad Oroſium contra Priſcillianiſtas lib. I. &c.

T. VII. continens expoſitionem in euangelium Ioannis &c.

T. VIII. incipit a libro meditationum.

T. IX. in quo primo loco comparet liber I. quaeſtionum V. & N. Teſtamenti.

T. X. complectitur indices.

AVGVSTINI opera, ſtudio Benedictinorum. To. I. II. & tertii pars I. *Antwerpiae* 1700.

Tomi III. pars II. & to. IV.

To. V. continens ſermones ad populum.

To. VI. VII. & VIII.

To. IX. & X. continens opuſcula contra Pelagianos.

To. XI. & XII. ſeu vltimus.

GREGORII M. opera ſtudio Benedictinorum. To. I. *Pariſiis* 1705.

To. II. cuius primum opus eſt liber regulae paſtoralis.

To. III. vbi primo comparet liber ſacramentorum.

To. IV. ſ. vltimus.

GREGORII Turonenſis opera.

Fredegarii epitome & Chronicon, opera Ruinarti, monachi Benedictini. *Pariſiis* 1699.

HINCMARI Remenſis opera, cura & ſtudio Sirmondi. To. I.

To. II. *Pariſiis* 1645.

AN-

ANSELMI opera, & *Eadmeri* hiſtoria nouorum ſtudio Gerberonii, Benedictini. Accedunt Io. Seldeni in Eadmerum notae, & multa alia. *Pariſiis* 1675.

BERNHARDI opera, ſtudio Mabillonii, monachi Benedictini. *Pariſiis* 1690.

GVILIELMI Alverni, epiſcopi Pariſienſis, opera omnia. To. I. *Pariſiis* 1674.

To. II. cum ſupplementis.

GERSONII opera, ſtudio DuPinii. To. I. *Antwerpiae* 1706.

To. II. ea complectens, quae ad eccleſiaſticam diſciplinam pertinent.

To. III. continens opera moralia.

To. IV. ſeu vltimus.

Io. HVSSI opera. To. I.

To. II. ſ. vltimus.

CAPVT IV.

Hiſtoriae eccleſiaſticae ſcriptores pontificii, & diplomatum, ac veterum eccleſiae monumentorum collectores.

BARONII annales eccleſiaſtici. To. I. a natiuitate Chriſti ad annum eius 100.

To. II.

T. II. ab anno Chriſti 100 ad annum 306.
T. III. ab anno Chriſti 306 ad annum 361.
T. IV. ab anno Chriſti 361 ad annum 395.
T. V. ab anno Chriſti 395 ad annum 440.
T. IV. ab anno Chriſti 440 ad annum 518.
T. VII. ab anno 518 ad annum 590.
T. VIII. ab anno 590 ad annum 714.
T. IX. ab anno 714 ad annum 842.
Cui ſeorſim adiicitur Baronii diſſertatio de monarchia Siciliae, in Antwerpienſi editione omiſſa, impreſſa autem Pariſiis apud Dionyſium Bechet.
To. X. ab anno 843 ad annum 1000.
To. XI. ab anno 1001 ad annum 1099.
To. XII. ab anno 1100 ad annum 1198. *Omnia Antwerpiae e Plantiniana* 1670.

[illegible]EDINGI veritas Baronii vindex, adu. Ottium. Centuria I.

[illegible]EGENDEI Anti-Baronius. *Lugduni B.* 1679.

PAGI critica in annales Baronii. To. I. complectitur annos a nato Chriſto 400. *Editio rariſſima. Pariſiis* 1689.

PAGI critica in annales Baronii. To. I. *Antwerpiae an.* 1705. *Eſt opus hoc a Geneuenſibus recuſum, qui Antwerpiam in limine poſuerunt, vt vendibile facerent pontificiis.*
To. II. ab anno Chriſti 395 ad annum 649.
To. III. ab anno Chriſti 649 ad annum 962.
To. IV. ab anno Chriſti 962 ad annum 1198.

RAY-

RAYNALDI annales Baronii continuati. *Colon.* 1694. To. XIII. ab anno 1198. ad 125 To. XIV. ab anno 1254. ad 1305.

To. XV. ab anno 1305. ad 1335. To. XVI. anno 1335. ad 1378.

To. XVII. ab anno 1378 ad 1417. To. XVIII. anno 1417. ad annum 1458.

To. XIX. ab anno 1458. ad annum 1503. To. X ab anno 1503 ad annum 1534.

SPONDANI annalium Baronii continuatio. To. I. To. II. deſinit anno 1646. *Lugduni* 1678.

MABILLONII annales ordinis S. Benedicti, in quib non modo res monaſticae, ſed etiam hiſto riae eccleſiaſticae non minima pars conti nentur. To. I. complectens libros XVIII. a ortu S. Benedictii ad annum DCC.

To. II. complectens res geſtas ab anno Chriſt DCCI. ad annum DCCCXLIX. incluſiue.

To. III. complectens res geſtas ab anno Chriſt DCCCL. ad annum DCCCCLXXX. inclu ſiue.

To. IV. complectens res geſtas ab anno DCCCCLXXXI. ad annum MLXVI. inclu ſiue.

To. V. complectens res geſtas ab anno Chriſt MLXVII. ad annum MCXVI. incluſiue. *Pariſiis* 1703.

NAT. ALEXANDRI hiſtoria eccleſiaſtica V. & N. Te ſtamenti, ab orbe condito ad ann. 1600.

Editio

Editio II. locupletior, *cum refutatione eorum, quae primae editioni Romani cenſores oppoſuerant.* To. I. II. quibus continetur hiſtoria eccleſiae V. T.
T[o.] III. noui teſtamenti Seculum I. II. & III. continens. To. IV. Seculum IV. complectens.
T[o.] V. Seculum V. VI. VII. VIII. continens. To. VI. Seculum IX. X. XI. & XII. complectens.
T[o.] VII. Seculum XIII. & XIV. continens, & VIII. ſ. vltimus, qui continet Seculum XV. & XVI. *Pariſiis* 1699.

C[.] Bassvtii notitia eccleſiaſtica. Editio III. ab ipſo autore correcta. *Lugduni* 1702.

R[u]inarti acta primorum martyrum genuina, cum praefatione de paucitate martyrum adu. Dodwellum. Editio auctior. *Amſtelodami ap. Wetſtenium.* 1713.

[H.] de Noris hiſtoria Pelagiana & diſſertatio de Synodo V. oecumenica, additis vindiciis Auguſtinianis.

Anastasii bibliothecarii vitæ Ro. pontificum a Petro ad Nicolaum I. adiectis Hadriani II. & Stephani VI. vitis. Cum notis variorum, inprimis Holſtenii, Schelſtratii, Peniae &c. opera Franc. Blanchini To. I. *Romae* 1718.
[T]o. II. ſ. vltimus. *Romae* 1723.

[C]iacconii vitae pontificum Ro. & cardinalium, ab ipſo & aliis deſcriptae vsque ad Clementem IX. ab Oldoino recognitae, & ad IV.

to-

tomos ingenti vbique rerum acceſſione ductae. To. I. qui deſinit in Coeleſtino pontifice, anno 1191.

To. II. qui incipit ab Innocentio III. anno 11 & deſinit in Paulo II. pontifice, ann. 14

To. III. a Sixto IV. anno 1471. ad Pium V. a. 1566.

To. IV. a Gregorio XIII. anno 1572. ad Clem- tem IX. anno 1667. *Romae* 1677.

Dv Molinet hiſtoria pontificum per eorum - miſmata a Martino V. ad Innocentium . *Pariſiis* 1679.

Bonanni numiſmata pontificum Ro. To. I. To. II. ſeu vltimus. *Romae* 1699.

Bonanni numiſmata pontificum Ro. templi V- ticani fabricam indicantia. *Romae* 1696.

Palatii geſta pontificum Ro. a Petro ad Innocen- tium XI. *Tomi omnes hoc vno volumine ha- bentur. Venetiis* 1687.

Gabvtii vita Pii V. libris VI. deſcripta. *Rom* 1605.

Eggsii pontificium doctum, ſeu, vitae ponti- cum Ro. a Petro ad Clementem XI.

Eggsii purpura docta, id eſt, vitae cardinaliu ab initio inſtitutae dignitatis ad an. 170

Ivssani vita S. Caroli Borromaei, Germanice.

I. de Beka & Wilh. Heda de epiſcopis Vltraiectin. recogniti & notis hiſtoricis illuſtrati ab An Buchelio. Accedunt Lamb. *Hortenſii* ſuc- ceſſio

ceſſionum Vltraiectinarum libri, & *Suffridi Petri* appendix ad hiſtoriam Vltraiectinam. *Vltraiecti* 1643.

AYAVDI hagiologium Lugdunenſe, ſ. de ſanctis Lugduni praeſidibus. Acceſſit diſſertatio de primatu ſedis Lugdunenſis &c. *Lugduni* 1616.

ARENTII, S. Anaſtaſiae cardinalis, Clementis VII. ad nationem Germanicam de latere legati, reformatio cleri Germaniae Ratisbonae edita: ſtatuta ſynodalia Hildeſemenſia & formula viuendi canonicorum. *Coloniae* 1539.

SVAVIS hiſtoriae concilii Tridentini libri VIII. ex Italicis facti Latini. *Auguſtae Tribonatum* 1620.

PALAVICINI hiſtoria concilii Tridentini Latine reddita a Giattino Ieſuita.

DE MARCA de concordia ſacerdotii & imperii. Editio III. auctior & emendatior, cum nouis additionibus Baluzii & *vita autoris*. Accedunt *Baluzii* diſſ. de concilio Teleptenſi & *Hrabanus Maurus* de chorepiſcopis, nec non de reuerentia filiorum erga patres & ſubditorum erga reges. *Pariſiis* 1704.

ARINGHII Roma ſubterranea To. I. continens libros III. priores. *Charta maxima*.

To. II. continens librum IV. V. & VI. *Romae* 1651.

CHIFFELTIVS de ampulla Rhemenſi. Accedit

 parer-

parergon de vnctione regum contra Ten rium. *Antwerpiae* 1651.

Missale Romanum ex decreto concilii Trid. re tutum, iuſſu Pii V. editum. *Antwerpia Plantiniana* 1627.

Missale Herbipolenſe, iuſſu Iulii Echteri, epiſc pi, editum. *Herbipoli* 1613.

Borromaei (Federici cardinalis) de concionan epiſcopo libri III. *Mediolani* 1632.

Eivsdem de ſacris noſtri temporis oratoribus lib V. *Ibidem* 1632.

Bibliotheca Cluniacenſis, in qua SS. Patrum, abb. tum Cluniacenſium, vitae, miracula, libr ſtatuta, priuilegia, chronologia duplex, iter. catalogus abbatiarum, prioratuum, decana tuum, cellarum & eccleſiarum a Cluniacen ſi coenobio dependentium, vna cum char tis & diplomatibus donationum; omnia nunc primum ex MSS. collegerunt Morrier & Quercetanus, Benedictini. Accedunt Quercetani notae. *Pariſiis* 1614.

Trophaea Bauarica in templo & gymnaſio ſo cietatis Ieſu Monachii dicata. 1579.

Miraei opera diplomatica. To. I.
To. II. continet ſupplementa. *Bruxellis* 1723.

D'Acherii ſpicilegium veterum aliquot ſcriptorum, qui in Galliae bibliothecis delituerant. Noua editio ad fidem MSS. codicum, quorum lectiones varias Baluze & Martene collegerant, expurgata per de la Barre To. I.
To. II. *Pariſiis* 1723.

To.

T. I. ſeu vltimus. *Pariſiis* 1723.

ABEI bibliotheca manuſcriptorum. To. I. in quinque ſectiones diuiſus eſt. Prima continet antiquiorum ſcriptorum aliquot ſelecta monumenta. II. anonymorum chronica breuia duodetriginta &c. III. Antiſſiodorenſium antiquitatum illuſtria quaeque monumenta. IV. miſcellanea opuſcula ad variam hiſtoriam ſpectantia. V. vitas, translationes, miracula &c.

To. I. quo rerum Aquitanicarum, praeſertim Bituricenſium, collectio continetur. *Pariſiis* 1657.

MATENE theſaurus anecdotorum. To. I.

To. II. quo continentur Vrbani IV. epiſtolae 64. Clementis IV. epiſtolae III. &c.

To. III. complectens chronica varia, aliaque omnium pene nationum monumenta hiſtorica, cum eccleſiaſtica, tum ciuilia.

To. IV. quo continentur varia concilia, epiſcoporum ſtatuta ſynodalia, illuſtrium monaſteriorum ac congregationum decreta &c.

To. V. complectens opuſcula Patrum aliorumque autorum eccleſiaſticorum. *Pariſiis* 1717.

PEZII theſaurus anecdotorum nouiſſimus To. I. in tres partes diviſus. Partis primae opuſculum primum eſt: Beati Notkeri Balbuli notatio de illuſtribus viris. &c.

T. II. cuius opuſculum primum eſt: Flaccii Alcu-

ini de comparatione V. & N. Teſtame
ti &c.

TO. III. Opuſculum primum, Ven. Hervei coı
mentariorum in Iſaiam libri VIII.

TO. IV. conſtat tribus partibus.

SCHANNATI videmiae literariae, ſ. veterum mon
mentorum ad Germaniam, ſacram praec
pue, ſpectantium collectio prima.

Gundlingius de numo Vizonis, Obotritoru
regis.

Kebri monarchiae Aſiatico-Saracenicae ſtatu
qualis VIII. & IX. ſeculo fuit, ex numis a
genteis priſca Arabum ſcriptura Kufica cuſi

SCHANNATI corpus traditionum Fuldenſium. A
cedit patrimonium S. Bonifacii, ſeu, Bı
chonia vetus & mappa geographica.

Eiusdem vindemiae literariae. Collectio I
qua necrologia & chronica variorum co
tinentur.

CHERVBINI bullarium, ſ. collectio conſtitutionum
apoſtolicarum diuerſorum Ro. pontificum
To. I. a Leone I. uſque ad Paulum IV. *R*
mae 1617.

TO. II. a Pio IV. uſque ad Innocentium IX. *ibid.*

TO. III. continens conſtitutiones Clementis III
& Pauli V. *ibidem.*

TO. IV. ab Angelo Maria Cherubino, collectori
filio, additus, qui continet nouam colle
ctionem reliquarum conſtitutionum apo
ſtoli

ſtolicarum Pauli V. Gregorii XV. & Vrbani IIX. *Romae ex typographia camerae apoſtolicae* 1631.

TO. I. magni bullarii Romani, ab Vrbano IIX. ad Clementem X. ab Angelo a Lantuſca & Paulo a Roma collectus. *Lugduni* 1697.

MAGARINI bullarium Caſſinenſe, ſ. conſtitutiones ſummorum pontificum, impp. regum, principum, & decreta ſacrarum congregationum, pro congregatione Caſinenſi, ceterisque regularibus cum eadem participantibus, ex congregationis archiuis. TO. I. *Venetiis* 1650.

TO. II. *Tuderti* 1670.

CARTVSIENSIS ordinis inſtituta antiqua & noua, cum bullis pontificum Romanorum. *Per Amorbachium* 1510. *liber rariſſimus, a Cartuſianis hodie ſummo ſtudio ſolitus occultari.*

CAPVT V.

Romano-catholici dogmatici, polemici, exegetici.

THOMAE AQVINATIS ſumma totius theologiae. *Antwerpiae* 1624.

HOSTIENSIS aurea ſumma cum adnotationibus *Superantii* & *Martini* Abbatis.

CAPREOLI in libros II. priores ſententiarum ampliſſimae quaeſtiones, pro tutela doctrinae S. Thomae. *Venetiis* 1589.

RICARDVS de media villa in librum I. ſententiarur
TO. I.
TO. II. in lib. II.
TO. III. in librum III.
TO. IV. in librum IV. *Brixiae* 1591.
THOMAS *ab Argentina* in libb. IV. ſententiarui cum textu Lombardi. *Genuae* 1585.
VAZQVEZII commentariorum ac diſputationum ir primam partem S. Thomae TO. I.
Ei. commentariorum in I. partem TO. II.
Ei. comment. in primam ſecundae TO. I.
PICI Mirandulani libri IX. de rerum praenotior pro veritate religionis.
Ei. theoremata de fide: de morte Chriſti (propria cogitanda libri III. de ſtudio diu nae & humanae philoſophiae libri III. de d uini amoris imaginatione lib. I.
Vita patrui, Io. Pici. Expoſitio textus d(cret. de con. diſt. II. Hilarii.
Epiſtolarum libri IV. Iuſtini tralatio. Stat roſtichon de myſteriis crucis, nuper in Ger maniam delapſis. *Argentorati* 1507.
Nicolai Horti poëmata noua libris VII.
Eiusdem opus in XV. libros diſpartitum, quc rum XIV. continet epiſtolas ad amicos. *Lug duni* 1507.
Laurentii Vallenſis in Latinam N. T. interpre tationem ex collatione Graecorum exem plarium annotationes. *Pariſiis* 1505.

CANI

[C]ANISII opus catechiſticum.

[D]IONYSII Carthuſiani ſuper omnes libros Dionyſii Areopagitae commentaria.

[GRE]GORII inſtitutiones Morales, TO. I. continet libros XIIII. *Coloniae* 1612.

[T]O. II. conſtat libris XII. *Lugduni* 1616.

[T]O. III. libros XIIII. complectitur. *Coloniae* 1612.

[I]G. LOIOLAE apophthegmata ſacra cum Lyraei commentariis. *Antwerpiae* 1662.

[F]ONTANI (*a Breitenberg*) bibliotheca concionum, ab aduentus dominica vſque ad ſabbatum poſt dominicam palmarum. *Coloniae* 1608.

[D]VPLEX confeſſio Waldenſium. 1512.

Aug. de Olomucz epiſtolae contra perfidiam Waldenſium.

Excuſatio Waldenſium.

Iac. Ziegleri libri V. adv. Waldenſes.

Laur. Vallenſis annot. in N. T. *Pariſiis* 1505.

A. PIGHII explicatio controuerſiarum in comitiis Ratisbonenſibus tractatarum. 1545.

Ei. ratio ſarciendae in religione concordiae.

ALF. a CASTRO aduerſus haereſes libri XIV. *Antwerpiae* 1565.

EIVSDEM opera omnia. *Pariſiis* 1571.

FISCHERI, Roffenſis in Anglia epiſcopi, opera omnia.

HOSII, cardinalis, opera omnia. Tomus vterque. *Coloniae* 1584.

ESPENCAEI opera omnia, vna cum poſthumis. *P. riſiis* 1619.

IANSENII Auguſtinus, ſ. doctrina S. Auguſtini de h manae naturae ſanitate, aegritudine, me cina, adv. Pelagianos & Maſſilienſes. Fl Conrius de ſtatu paruulorum ſine baptiſn decedentium iuxta ſenſum S. Auguſti *Rothomagi* 1652.

P. AVRELII opera omnia, iuſſu cleri Gallicani e ta. *Pariſiis* 1646 *Opus rarum, epiſcoporu autoritatem adv. regulares confirmans, I ſuitisque & curiae Ro. vſurpationibus opp ſitum. Autor eſt Ioannes du Verger de Ha ranne, Abbas de S. Cyrano. Vid. Faultrie bibliothecam p.* 220.

SERRARII opuſculorum theologicorum tomi tre *Tomo I. habentur hiſtorica:* Ioſuani face dotes. De poenitentia Salomonis. Na man Syrus. Trihaereſium. Minerval. Ral bini duo. Herodes. De Apoſtolis. De Paulo & Iuda proditore. S. Kilianus. P ſanctorum comitum. *Tomus II. in quo d dactica:* Prothyron Paulinum. Symbo lum Athanaſianum. Diſputatio de legibu De extrema vnctione. De catholicoru cum haereticis matrimonio. *Tomus II in quo polemica:* 1. Contra Franc. Pucciu Filidinum libri II. 2. Litaneutici II. 3. D proceſſionibus. 4. Orationes Lutheroru

cicae

cicae. 5. De Lutheri magiſtro. 6. Apologiae pro Lutheri magiſtro alogia. 7. Lutherus Theosdotus remiſſus. 8. de magiſtro Caluini. 9. Logi logi. *Moguntiae* 1611.

[B]ECANI opera omnia. To. I. comprehendit theologiam ſcholaſticam & alia.

[T]. II. continet tomos V. opuſculorum, de rep. eccleſiaſtica libros IV. tractatum de iure & juſtitia.

[B]ONAE, cardinalis, opera omnia. *Antwerpiae* 1694.

[B]ORROMAEI (*Federici cardinalis*) libri tres de chriſtianae mentis iucunditate. *Mediolani* 1632.

[B]ELLARMINI controuerſiae To. I. II. *Ingolſtadii* 1601.

[T]o. III. in quo primo loco comparent libri II. de ſacramentis in genere.

[T]o. IV. ſeu vltimus.

[B]OCCII theſaurus cotholicus, in quo controuerſiae fidei explicantur, & catholicae eccleſiae conſenſus perpetuus proponitur.

[H]VRTADI reſolutiones de vero martyrio fidei, adv. Raynaudum. *Coloniae* 1655.

Ei. digreſſiones de difficilibus canonibus concilii Illiberitani.

Ei. de variis martyrii inſtrumentis & martyrio per peſtem.

de chori eccleſiaſtici antiquitate.

de coronis & tonſuris ſynagogae & chriſtianiſmi

de religione Nazaraeorum.

de reſtrictione mentali.

Novarini electa ſacra. *Veronae* 1653.
Capponi a Porrecta veritates aureae ſuper pen-teuchum. *Venetiis* 1590.
Dionysivs Carthuſianus in pentateuchum.
Mersennvs in Geneſin. *Pariſiis* 1623.
Serrarii iudices & Ruth explanati.
Ei. tomus prior in Ioſuam. *Moguntiae* 16
Sanctii commentarii in IV. libros regum & d paralipomenon. *Antwerpiae* 1624.
Thomas Aquinas in Iobum & canticum canti rum. *Venetiis* 1505.
Beda in VII. epiſtolas canonicas. *Venetiis* 15
Pineda in Iobum. Tomus vterque. *Coloniae* 16
Dionysivs Carthuſianus in Pſalmos. *Pariſiis* 15
Sanctii in Iſaiam prophetam commentarii. *Lu duni* 1615.
Dionysii Carth. commentarii in IV. euangelia omnes epiſtolas Pauli. *Coloniae* 1532.
Maldonatvs in IV. euangelia. *Muſſiponti* 159
A Lapide commentaria in S. ſcripturam. to. I. co tinens commentaria in Pentateuchum Mo
to. II. quo continetur commentarius in Ioſue, I dicum, Ruth, IV. libros regum, II. Para pomenon; item in Eſdram, Nehemiam, T biam, Iudith, Eſther & Machabaeos.
to. III. continet commentaria in prouerbia Sal monis.
to. IV. quo continetur commentarius in Eccle aſten, Canticum Canticorum, & librum S pientiae.

to.

T. V. in quatuor Prophetas maiores.
T. VI. continet commentaria in Eccleſiaſticum.
T. VII. in XII. Prophetas minores.
T. IIX. in IV. Euangelia.
T. IX. in omnes Pauli epiſtolas.
T. X. in acta apoſtolorum, epiſtolas canonicas & apocalypſin. *Antwerpiae* 1659.

CAPVT VI.

Euangelici.

BIBLIA veteris teſtamenti Germanice, ex verſione Lutheri. *Argentorati* 1528.

N. Teſtamentum Germanice. *Baſileae* 1523.

BIBLIA Germanica Lutheri To. I.

To. II. *Multa ſuis manibus inſcripſerunt Melanchthon & Iuſtus Ionas. Vitebergae* 1534.

BIBLIA Vinarienſia gloſſata. Germanice. *Editio optima, anni* 1644.

SCHMIDII (*Eraſmi*) N. T. Gr. cum noua verſione & notis atque auimaduerſionibus perpetuis. Accedunt verſio vetus & orationes de Sibyllis. *Noribergae* 1658.

CONCORDIA, *Chriſtliches Bekäntniß der Stände Augſpurgiſcher* Confeſſion, cum ſubſcriptionibus. *Dresdae* 1580.

APOLOGIA *des chriſtlichen Concordien-Buchs* 1584.

Wahrhafftige Hiſtoria *der Augſp.* Confeſſion *wider* Ambr. Wolffium. 1584.

Lvtheri opera Latina. To. I. quo continentur quae Lutherus ab anno 17. ad anni 20. quam partem ſcripſit.
To. II. quo continentur edita ab anni 20 parte q dam ad annum 24.
To. III. continens, quae edita ſunt ab anno ; uſque ad annum 38.
To. IV. continens, quae edita ſunt ab anno ; uſque ad annum 48. *Ienae* 1564.
Lvtheri commentarius in Geneſin To. I. II.
To. III. continens hiſtoriam patriarcharum Iſaac Iacobi.
To. IV. continens hiſtoriam Ioſephi. *Norin bergae* 1550. 1552.
Lutheri Teutſche Schrifften alleſammt. To. I. *vo* 17 *Iahre an bis auf das* 22.
To. II. *vom* 22 *bis aufs* 25 *Iahr.*
To. III. *vom* 25 *bis aufs* 28 *Iahr.*
To. IV. *vom* 28 *bis aufs* 30 *Iahr.*
To. V. *vom* 30 *bis aufs* 33 *Iahr.*
To. VI. *vom* 33 *bis aufs* 38 *Iahr.*
To. VII. *vom* 38 *bis aufs* 42 *Iahr.*
To. VIII. *vom* 42 *bis aufs* 46 *Iahr.*
To. IX. continens commentarium in Geneſin, Ge manice.
To. X. complectitur indices. *Altenburgi* 1664.
To. XI. continet ſupplementum ſcriptorum Ge manicorum Lutheri. *Halae* 1717.
Lutheri teutſcher Schrifften erſter Theil. Witebe

g

gae 1539. *Hic tomus ab ipſo autore collectus ac editus eſt.*

Lu[t]eri Kirchen-Poſtill, cura Speneri & Arnoldi.

Lu[t]eri Catechiſmus *für die gemeine Prediger, mit Figuren.*

Schwobii Regiſter aller Schrifften Lutheri *teutſch und Lateiniſch. Wittebergae* 1564.

L[u]theri Tiſch-Reden. Editio locupletiſſima. *Lipſiae* 1723.

M[e]LANCHTHONIS opera Latina To. I. *Wittebergae* 1662.

T. II. continens enarrationes aliquot librorum Teſt. Veteris & alia opuſcula.

T. III. continens enarrationes euangeliorum dominicalium &c.

T. IV. ſ. vltimus.

[U]RBANI Regii opera Latina, cum *vita* autoris. *Norimbergae* 1562.

[U]RBANI Regii opera Germanica omnia. *Norimbergae* 1562.

[...]I. NICOLAI *teutſcher Schrifften* Pars I. II.

I. *teuſcher Schrifften* Pars III. & IV. ſ. vltima.

[C]OLLOQVIVM Altenburgenſe habitum inter Saxones electorales & ducales. 1568. 1569. Germanice. *Ienae* 1569. *Editio theologorum Ducalium.*

[C]OLLOQVIVM Altenburgenſe Germanice. *Electoralium editio. Wittebergae* 1570.

QVEN-

Qvenstedii ſyſtema theologiae.

Hvtteri loci communes theologici, ex ſacri-
teris diligenter eruti.

Schardii ſyntagma tractatuum de imperiali iu-
dictione & poteſtate eccleſiaſtica. Co.
nentur hoc volumine:

De vnitate eccleſiae conſeruanda & ſchiſm
inter Henricum IV. & Gregorium VII. lib

Epiſtola Leodienſium aduerſus Paſchalem

Walthrami tractatus de inueſtitura epiſco
rum.

Diſputatio ſuper poteſtate praelatis eccleſi
atque principibus terrarum commiſſa.

Aligherii ſcripta temporibus Ludouici Baua

Chronica Iordanis, qualiter Romanum imp
rium translatum fuit in Germanos.

Ioannis de Pariſiis tractatus de poteſtate reg
& papali.

Marſilii tractatus de translatione imperii, tem
pore Ludovici Bauari editus.

Radulphi de Columna tractatus de translation
imperii.

Lupoldi tractatus de iuribus regni & imper
Romani.

Idem de Zelo catholicae fidei veterum princ
pum Germanorum.

Franciſcus de Zabarellis de ſchiſmatibus auto
ritate Imperatoris tollendis.

Theodorici a Niem Priuilegia & Iura imperii
circ

circa inueſtituras epiſcopatuum & abbatiarum, reſtituta a papis Imperatoribus Romanis.

Nicolai de Cuſa libri III. de concordantia catholica.

Aeneae Sylvii libellus de ortu & autoritate imperii Romani.

Laurentii Vallenſis declamatio de falſo credita & ementita Conſtantini donatione.

Coccinii opuſculum de imperii a Graecis ad Germanos translatione.

De Principum, quibus electio Imperatoris in Germania commendata eſt, origine ſeu inſtitutione, liber I. Simonis Schardii. *Argentorati* 1609.

Carpzovii iurisprudentia eccleſiaſtica ſeu conſiſtorialis.

Beyeri additiones ad Carpzovii conſiſtorialia.

Webneri conſiliorum Franconicorum decades XI. quibus multa eccleſiaſtica & de deciuus continentur.

Dedekenni theſaurus conſiliorum & deciſionum theologicarum, cum augmentis Gerhardi & Grubelii. To. I. continens eccleſiaſtica.

To. II. continens conſilia & definitiones theologicas de rebus politicis. *Ienae* 1671.

Consilia theologica Wittebergenſia. *Francofurthi* 1664.

I. A. Osiandri commentarius in pentateuch
Ioſuam & Iudices. To. I.
To. II. exhibens commentarium in Numeros, D
teronomium, Ioſuam, Iudices & libr
Ruth.
Calovii Biblia illuſtrata cum Grotii annotatis in
vniuerſis. To. I. quo exhibentur annot
in Pentateuchum, Ioſuam, Iudices, libr
Ruth, IV. libros Regum, II. libros Parali
menon, Eſdram, Nehemiam, Eſther,
bum Pſalmos, Proverbia, Eccleſiaſten, C
ticum canticorum & Threnos Ieremiae.
To. II. continet Prophetas maiores & minores,
non libros apocryphos.
To. III. exhibens harmoniam euangeliſtarum,
annotata ad libros Evangeliorum, vt & a
apoſtolorum.
To. IV. exhibens epiſtolas apoſtolicas vniuerſas,
apocalypſin Iohannis.
Hemmingii commentaria in omnes epiſtolas ap
ſtolorum. In praefatione ſumma doct
nae eccleſiarum Danicarum indicatur. *A
gentorati* 1586.
Baldvini commentarius in omnes epiſtolas Pau
cum Olearii indice.
Dieterici antiquitates biblicae.
Centvriae Magdeburgenſes tredecim. To. I. q
continet centurias tres. *Baſileae* 1560.
To. II. complectens centuriam quartam & quin
tam. To. II

o I. exhibens centuriam ſextam, ſeptimam & octauam.

o.V. continens centuriam nonam, decimam & vndecimam.

o.I. continens centuriam XII. & XIII. *Editio optima. Baſileae ex Oporiniana.*

LEDANVS de ſtatu religionis ſub Carolo V. Latine, cum tabulis chronologicis. *Argentorati.*

LIDANVS Germanice.

CELESTINI hiſtoria comitiorum an. 1530. Auguſtae habitorum.

HARDTI hiſtoria literaria reformationis. *Inſunt annales Sculteti.*

CYRIANI hilaria euangelica, ſ. hiſtoria iubilei euangelicorum an. 1717. celebrati.

SECKENDORFFII commentarius hiſtoricus de Lutheraniſmo.

Euangeliſche Religions-Beſchwerden. 1719.

CORPVS pacificationum imperii Ro. religioſarum, a transactione Paſſauienſi ad pacem Badenſem.

Nachricht, wie Chur-Pfaltz die Religions-Beſchwerden abgethan.

Keyſerliches Reſcript *in dieſer Sache.*

Fürſtl. Salmiſche Religions-Beſchwerden.

Gräfl. Layiſche Religions-Beſchwerden.

Deduction vom Ambt der Archidiaconorum, *auf des euangeliſchen Biſchoffs zu Oſnabrück anordnung verfertiget* 1717.

Species facti vom Wincckleriſchen Viſions-werck zu Nürmberg.

C *Der*

Der Sayniſchen Landes-Herrſchafft vind[illegible] iuris reformandi *gegen die ref. Vntertha*[illegible]

Cypriani unbrüderliche Betragung der R[illegible] *mirten in der Pfaltz gegen die Euangeliſ*[illegible]

Anonymi hiſtoria diplomatica, de ſtatu religi[illegible] in Hungaria. *an.* 1710.

Ricavti *Beſchreibung der Griechiſch- und Arm*[illegible] *ſchen Kirchen unter denen Türcken.*

De la Croix von der Maroniſchen Kirchen.

Des euangeliſchen Corporis *im R. Reich re*[illegible] *ons-negotiation mit Chur-Pfaltz, nebſt* [illegible] *Hälliſchen Receß.* 1701.

Der euangeliſchen in der Pfaltz Schrifften [illegible] *der die Reformirten, von an.* 1700.

Beſchwerden der Reformirten in der Vnte[illegible] *Pfaltz.*

Ancutae ius plenum religionis in regno Po[illegible] niae. *Vilnae e typographia Ieſuitarum.* [illegible] 1719.

Multa alia hiſtoriam eccleſiae in Ro. impe[illegible] illuſtrantia.

Crvsii libri VIII. Turco-Graeciae.

Eiusdem acta theologorum Würtemberge[illegible] um cum Hieremia, patriarcha Conſta[illegible] nopolitano. *Wittebergae* 1584.

Lvdolfi hiſtoria Æthiopica cum commentariis[illegible] appendicibus.

Ci[illegible]

CAPVT VII.

Caluiniani.

HÆTZERI verſio Germanica omnium Prophetarum. *Initium Eſaiae ſic vertit: Ich habe Süne erzogen und aufbracht, ſie aber ſind zu Schelmen an mir worden. Wormatiae* 1527.

ACTA ſynodi Dordracenae. Accedunt pleniſſima de V. articulis theologorum iudicia. *Dordrechti* 1620.

ZVINGLII opera. To. I. *Tiguri* 1581.

To. II. continent libros in controuerſia ſacramentaria editos.

To. III. IV. continent expoſitiones ſcripturae ſacrae.

CALVINI inſtitutio chriſtianae religionis. *Geneuae* 1607.

BEZAE tractatuum theologicorum volumen vtrumque. *Genevae* 1576. 1573.

BVCERI ſcripta Anglicana Latine. *Adiuncta eſt hiſtoria de obitu Buceri, & de iis, quae illi & P. Fagio poſt mortem contigerunt. Baſileae* 1577.

ZANCHII opera To. I. II. III. *Genevae* 1694.

To. IV. V. VI.

To. VII. & VIII. ſ. vltimus.

Z. VRSINI opera. To. I. qui continet διδασκαλικά.

To. II. continens apologetica vel elenchtica.

To. III. continens exegetica.

WHITAKERI opera. Tomus vterque. *Genevae* 16

FRANC. IVNII opera theologica. Tomus vter
Genevae 1607.

GOMARI opera theologica omnia. Sub finem
bentur libelli de genealogia Chriſti, de
gine Sabbati & poëſi Hebraea. *Amſtelo*
mi 1664.

FORBESII opera omnia. Accedit *vita autoris.* To
quo continentur:

Vitae interioris breuis idea, conſcripta a Ge
gio Garden.

Vitae Forbeſianae interioris commentaria,
ipſo Forbeſio exarata.

Sermo in Pſalm. CX. 1.

Concio in Ioh. XIV. 27.

Indices vitae Forbeſianae interioris.

Theologiae moralis libri X.

Irenicum, indices theologiae moralis, de cu
paſtorali &c.

To. II. continet inſtructiones hiſtorico-theolo
cas. *Amſtelodami ap. Wetſtenios* 1703.

MORI opera theologica Latine. *Londini* 1675.

BOCHARTI opera omnia. To. I. continet geog
phiam ſacram & diſſertationes varias.

To. II. complectitur hierozoicon. *Lugduni B.* 171

LIGHTFOOTI opera omnia, hac editione ſcriptis po
humis & *vita autoris* locupletata. To. I.

To. II. cuius primum opus eſt: Harmonia chr
nica & ordo noui Teſtamenti. Sequunt

h

horae Hebraicae & Talmudicae, nec non opera poſthuma. *Vltraiecti* 1699.

[B]VLI opera omnia cum annotatis Io. Ern. Grabbe. *Londini* 1703.

[S]CRIVENERI *a courſe of Diuinity, eſpecially as profeſſed by the Church of England. Eſt ſyſtema theologiae eccleſiae epiſcopalis in Anglia. Londini* 1674.

[G]ATAKERI opera critica, in quibus & Antonini imp. de rebus ſuis libri XII. habentur commentario perpetuo explicati. *Vltraiecti* 1698.

G. I. Vossii opera omnia tomis VI. To. I. qui continet etymologicon linguae latinae. Praefigitur tractatus de literarum permutatione.

To. II. quo continentur I. Ariſtarchus, ſiue de arte grammatica libri VII. II. De vitiis ſermonis & gloſſematis latino-barbaris libri IX.

To. III. continet tractatus philologicos de Rhetorica, de Poëtica, de artium & ſcientiarum natura ac conſtitutione.

To. IV. quo continentur I. Ars hiſtorica. II. De hiſtoricis Graecis libri IV. III. De hiſtoricis Latinis libri III. IV. Hiſtoriae vniuerſalis epitome. V. Opuſcula varii argumenti. VI. Epiſtolae ſelectiores.

To. V. De Theologia gentili, & phyſiologia chriſtiana; ſiue de origine ac progreſſu idololatriae; deque naturae mirandis, quibus homo adducitur ad Deum libri IX.

To. VI. cuius primum opus eſt: Chronologiae crae Iſagoge &c. Sequitur diſſertatio Chriſti genealogia &c.

F. Spanhemii, filii, opera omnia tribus tomis. To continens geographiam, chronologiam hiſtoriam ſacram atque eccleſiaſticam vt usque temporis. *Lugduni B.* 1701.

To. II. qui complectitur miſcellaneorum ad ſacr antiquitatem & eccleſiae hiſtoriam pe nentium libros X.

To. III. qui complectitur theologica ſcripta omn exegetico-didactico-elenctica. Primum pus: euangelicarum vindiciarum libri II

Zanchii miſcellaneorum libri tres.

Conſenſus orthodoxus de ſententia verbor cœnae. *Tiguri* 1578.

Refvtatio conſenſus orthodoxi Zwinglianoru per theologos Würtembergicos. *Tubing* 1593.

Galatinus de arcanis catholicae veritatis co tra Iudaeos.

Reuchlini libri III. de Cabala. *Francofurth Wecheliana* 1603.

Albertinvs de euchariſtiæ ſacramento. *Dauentri* 1654.

Davenantii determinationes quaeſtionum qu rundam theologicarum. *Cantabrigiæ* 163

Caſſeliſche Wechſel-Schrifften, darinnen gehande wird, was vor eine Religion zur Zeit d R

Reformation in Heſſen eingeführet worden.

ISENSIVM *Ausführung wider die Caſſeliſche Wechſel-Schrifften. Marburg.* 1636.

OCCEIVS in librum Iobi, cum oratione de idea veraefalſaeque eccleſiae. *Franequerae* 1644.

OCCEIVS in Pſalmos. *Lugduni B.* 1660.

OCCEIVS in Ezechielem.

Idem in prophetiam & threnos Ieremiae. *Amſtelodami* 1669.

OCCEIVS in XII. prophetas minores. *Lugduni B.* 1652.

L. CAPELLI commentarii & notae criticae in V. T. *Amſtelodami* 1689.

I. Capelli obſeruationes in V. T.

L. Capelli arcanum punctationis cum vindiciis.

HEINSII exercitationes in N. T. *Lugduni B. ap. Elzevirios* 1639.

Eiusdem Ariſtarchus ſacer.

HAMMONDI nouum teſtamentum cum paraphraſi & annotationibus. Io. Clericus Latine vertit, & animaduerſionibus caſtigauit. *Amſtelodami* 1700.

BVCERI enarrationes in IV. Euangelia.

Ei. enarratio in epiſtolam ad Romanos.

IENKYNI *An expoſition of the epiſtle of Iude. Londini* 1656.

DE DOMINIS libri X. de republica eccleſiaſtica. To. I.

To. II. & III. ſeu vltimus. *Londini* 1617.

CASAVBONI exercitationes XVI. adv. Baronii a-nales. *Londini* 1614.

CAPVT. VIII.

Arminiani.

EPISCOPII opera theologica. *Amſtelodami* 165(
CVRCELLAEI opera theologica. *Amſtelodami* 16
LIMBORCHII theologia chriſtiana. Editio ter. *Amſtelodami* 1700.
CLERICI commentarius in pentateuchum. *Am-lodami* 1693.
EIVSDEM commentarius in libros hiſtoricos V. *Amſtelodami* 1708.
LIMBORCHII commentarius in acta apoſtoloru nec non in epiſtolas ad Romanos & Ebr-os. *Roterodami* 1711.
LIMBORCHII hiſtoria inquiſitionis Romani pontifi in rebus fidei. Cui ſubiicitur liber ſente-tiarum inquiſitionis Tholoſanae. *Amſte-dami* 1692.

CAPVT IX.

Sociniani.

BIBLIOTHECA Vnitariorum tomis X. To. I. F. So-cini exegetica & didactica complexus.
To. I

T. II. F. Socini polemica complectens.
T. III. continet Crellii operum To. I. & II.
T. IV. continet Crellii operum To. III. IV.
T. V. Schlichtingii poſthuma continet.
T. VI. Przipcovii poſthuma continet.
T. VII. Wolzogenii opera omnia complectitur in duos tomos diſtributa. *Irenopoli*, i. e. *Amſtelodami* 1656.

CAPVT X.

Anabaptiſtæ & Fanatici.

I. v. Iorisii *Wonderboeck, waer in dat van der Werltd aen versloten, gheopenbaert is.* 1551.

I. v. Iorisii *Verklaringe der Scheppeniſſen.*

Ei. Onderwys van Gottes Gheeſt, liefde vnde Stemme mit die verlooren Menſche.

Ei. Gheſpreck tuſſchen een Godtgeleert, Bibelſchgeleert vnde Sophiſt-geleert.

Alia eiusdem.

Martyrologivm Anabaptiſtarum hoc titulo: *Martelaers-Spiegel der wereloſe Chriſtenen. Harlemi* 1631.

Martyrologivm Anabaptiſtarum, ſiue, *Martelaers-Spiegel der Doopsgeſinde, door T. I. V. Bracht. Den tweden Druck, vermeerdert met veele autentiike Stucken, en over die*

hondert curieuſe Konſt-platen. Amſtelo
1685.

Schwenckfeldii erſtes Theil der chriſtlichen or- doxiſchen Bücher und Schrifften. To. I.
rum, 1564.

To. II. continet *den erſten Theil des Epiſtolar.*

To. III. continet librum primum partis ſecu *des Epiſtolars.*

To. IV. continet librum II. partis II. *des Epiſtol* 1570.

Seb. Franckii Chronica, 1543.

Arnoldi Kirchen- und Ketzer-Hiſtorie. To. I.
initio noui Teſtamenti uſque ad ann 1688.

To. II. quo continentur dilucidationes tomi pri, nec non vitae & multa ſcripta fanaticor poſt Lutherum exortorum.

CAPVT XI.

Theologiae Iudaicae, Mohammedan & gentilis ſcriptores.

Thalmvd. *Editio optima & locupletiſſima, in q nihil deeſt.* To. I. continet *ſemina.* Ordc

To. II. *Feſta.* Ordinis II. tomus primus.

To. III. *Feſta.* Ordinis II. to. ſecundus.

To. IV. *Vxores.* Ordinis III. to. primus.

To. V. *Vxores.* Ordinis tertii to. II.

To. V

oVI. *Damna.* Ordinis quarti tomus primus.
oVII. *Damna.* Ordinis IV. to. II.
oIIX. *Sanctitates.* Ordinis V. to. I.
oIX. *Sanctitates.* Ordinis V. to. II.
cX. *Mundities.* Ordo ſextus. *Prodiit partim Amſtelodami, partim Francofurthi, ab an. 1714 -- 1721. Vid. Wolffii bibliothecam Hebraeam P. II. p. 905.*

Mischna, ſiue totius Hebraeorum iuris ſyſtema, cum notis Maimonidis & Bartenorae, nec non cum verſione & notis Surenhuſii. Pars I. qua continentur tractatus de benedictionibus, de angulo, de re dubia, de heterogeneis, de anno ſeptimo, de primitiis, de decimis &c.

Pars II. qua continentur tractatus de ſabbato, de commiſtionibus termini ſabbatici, de Paſchate, de Siclis, de die expiationis, de tabernaculis, de diebus feſtis, de principio anni, de ieiuniis, de volumine Eſteris, de feſto paruo, de ſacris ſolemnibus.

Pars III. qua continentur tractatus de leuirorum in fratrias officiis, de dote literisque matrimonialibus, de votis, de Nazyraeis, de vxore adulterii ſuſpecta, de diuortiis, de ſponſalibus.

Pars IV. qua continentur codex primus, ſecundus & tertius de damnis, tractatus de ſynedriis, de poenis, de iureiurando, de controuerſiarum teſtificationibus, de cultu peregrino, de

de patrum capitibus, de iudicum do mentis.

Pars V. quae continet tractatus de ſacrificiis, muneribus, de profanis, de primogeni de rerum votarum aeſtimationibus, de crificiorum commutatione, de excidio, praeuaricatione, de ſacrificio iugi, de m ſuris templi, de auium pullis.

Pars VI. qua continentur tractatus de vaſis, tentoriis, de plagis leprae, de vacca ru de puritatibus, de lauacris, de fluxu me ſtruo, de liquidis, de gonorrhoea, de lot ne diurna, de lotione manuum, de fi ctuum petiolis. *Amſtelodami* 1698.

Abarbanel in prophetas priores.

Abarbanel in prophetas poſteriores.

Tholdot Aaron.

Ios. Sessa de Iudaeis, eorum priuilegiis, obſe vantia & recto intellectu, liber explica vſuras, pignora, teſtimonia, teſtament ſucceſſiones, immunitates, matrimonia, r pudia, ius Gazaga, & de eius effectibus, l trocinia & eorum receptatores, delicta ca nis Iudaei cum chriſtiana, vel chriſtia cum Iudaea, &c. *Auguſtae Taurinoru* 1717.

Philonis Iudaei omnia, quae extant, opera Gr. l *Pariſiis* 1640.

Ioſephi opera G. & L. cum Praefatione Ittigii.

R. Ma

[M]ARTINI pugio fidei adu. Mauros & Iudaeos, cum obſeruationibus Voiſoni & introductione Carpzovii. Accedit Hermannus Iudaeus de ſua cônuerſione e MS. bibliothecae acad. Lipſienſis.

[M]ARACCII Alcoranus Arabice & Latine, cum refutatione. *Patauii* 1698.

[P]LATONIS opera G. & L. cum commentariis & argumentis Marſilii Ficini. *Francof.* 1602.

[P]ROCLI, ſucceſſoris Platonici, in Platonis theologiam libri VI.

Marinus de vita Procli, & multa alia. G. & L.

[P]HILOSTRATORVM omnia G. & L. cura Godefr. Olearii.

S[EX]TI Empirici opera omnia Gr. L. cum notis. Opera I. A. Fabricii. *Lipſiae* 1718.

CONFVTIVS, Sinarum philoſophus, ſiue, ſcientia Sinenſis Latine expoſita, iuſſu Ludouici M. Galliae regis, a Ieſuitis Sinenſibus. *Pariſiis* 1687.

CAPVT XII.

Scriptores rerum Germanicarum, & nonnulli externarum. Praemittuntur chronologiae, genealogiae, heraldicae & geographiae ſcriptores.

NICE-

NICEPHORI chronologia ſecundum rationem G
corum. Latine per Camerarium.
Bibliandri ſupputatio temporum.
Pantaleonis chronographia chriſt. eccleſi
VBB. EMMII opus chronologicum. *Groningae* 16
BOXHORNII chronologia.
FVNCCII chronologia cum Commentariis.
BVNTINGI chronologia catholica cum hiſt
& genealogiis imperatorum &c.
CRENZHEIMII chronologia. Germanice.
HELVICI theatrum hiſtorico-chronologicum.
TABVLAE genealogicae Tubingenſes.
SPENERI theatrum nobilitatis Europeae, mag
tum & illuſtrium progenitores &c. rep
ſentans.
Ei. tabulae progonologicae, regum, Prin
pum &c. progenitores exhibentes.
SPENERI opp. Herald. To. I. complectitur part
generalem.
To. II. continet partem ſpecialem ſ. hiſtorican
STRABONIS de ſitu orbis libri XVII. Graece & l
tine. *Baſileae ap. Petri* 1549.
PAUSANIAE Graeciae deſcriptio Gr. L. cum Xyl
dri, Sylburgii, Kühnii notis.
I. CLERICI Atlas antiquus ſacer & profanus,
quo terrae ſanctae diuiſiones, dioeceſi
patriarchalium & epiſcopalium limites,
biſque vniuerſus antiquus, prout erat ol
excultus & diuiſus, oculis ſubiiciunt
Amſtel. ap. P. Mortier. ABI

...TIS VRSPERG. chronicon, cum paralipomenis ad an. 1537.

Pii II. PP. epitome decadum Blondi.

Martyris de orbe nouo decades III.

Ei. legationis Babylonicae libri III.

...NONINI, archiepiſcopi Florentini, hiſtoriale, ſeu, opus chronicorum. Pars I.

...DEM hiſtoriale. Pars II.

...DEM hiſtoriale. P. III. ſ. vltima, *Lugduni* 1512.

...OSII adverſus paganos hiſtoriarum libri VII. 1526.

Ioſephi hiſtoriae Iudaicae, Latine.

Ioſephus ben Gorijon, Ebraice.

...RONICA Carionis per Caſp. Peucerum, 1573. *Codex, cui Peucerus manu propria & nomen & multa alia praeſcripſit poſt captiuitatem, Deſſauiae* 1586.

R...EINECCII Syntagma heroicum, Pars I. continet monarchiam primam, ſ. Chaldaeorum & Aſſyriorum imperium, item regna 53. dynaſtiam vnam, tyrannides duas.

T. II. continet monarchiam II. quae cenſetur regnis Medorum & Perſarum.

T. III. continet monarchiam III. id eſt, regnum Macedonicum, & alia partim Macedonicae originis, partim ſolo tempore reſpondentia, in vniuerſum 39. tetrarchiam 1. tyrannides 13. reſpublicas 6.

...IVS de migratione gentium.

LEIB-

LEIBNITII codex diplomaticus iuris gentium c mantiſſae parte vtraque.

Neſſelii prodromus hiſtoriae pacificatoria index chronologicus in corpus hiſtor politicum. *Vindobonae* 1690.

DIODORI SICVLI bibliothecae hiſtoricae libri cum fragmentis & chronologia, ſtudio domani, G. L. *Ex Wecheliana* 1604.

HERODOTI hiſtoriarum libri IX. Graece cum *Ge ſti* libris II. de iis, quae poſt pugnam ad M tineam geſta ſunt, & *Camerarii* praefatio annotationibus & vita Herodoti, *Baſi ex Herwagiana* 1557.

Thucidides cum ſcholiis antiquis Graece, c Ioach. Camerarii. *Baſileae* 1540.

POLYBII hiſtoriarum libri V. opera Vincentii Ol poei in lucem editi Gr. L. *Hagenoae* 15

Paterculus Rhenani, *Baſileae* 1520.

ARRIANI expeditionis Alexandri libri VII. Gr. cum hiſtoria Indica, cura Gronovii, *Lug ni* 1704.

Lycophronis Alexandria cum Tzetzis comm tariis Graecis. Accedunt verſiones, vari tes lectiones &c. cura Potteri, *Oxonii* 16

DIONYSII Halicarnaſſei ſcripta omnia, hiſtoric oratoria. Primum eſt opus Romanarum tiquitatum. Gr. L.

BYZANTINAE hiſtoriae ſcriptores tres, nimirum *ceph. Gregorae* hiſtoriae Byzantinae libri

Chal

Chalcocondylae hiſtoria Turcarum, & *Logothetae* chronicon Conſtantinopolitanum, Gr. & Lat.

[E]VTROPII hiſtoria Romana vniuerſa. *Ex Frobeniana* 1532.

[P]*aulus Diaconus* de geſtis Longobardorum.

Cuſpiniani opus de Caeſaribus Romanis. Accedit *autoris vita*.

Ligurinus de geſtis Friderici I. Accedit Peutingerus de genere Friderici I. 1507.

[O]NPHRII Romanorum principum, & eorum, quorum maxima in Italia imperia fuerunt, libri IV. Eiusdem liber de comitiis imperatoriis.

[P]ITII bibliotheca Germanica, ſ. notitia ſcriptorum rerum Germanicarum. *Erfurthi* 1679.

Saxonum Ablehnung des contra-memorials, *welches das Ertzſtifft Mayntz und Grafen von Hazfeld zu Behauptung der Reichs*-immedietet *wegen der Grafſchafft Gleichen, auch Herrſchafften, Blanckenhayn und Nieder-Cranichfeld, auf dem Reichstag übergeben*. 1655.

Iuſtitia protectionis Saxonicae in ciuitate Erfurthenſi. *an.* 1663.

Defenſio iuſtae protectionis Saxonicae in ciuitate Erfurthenſi. *an.* 1664.

[R]VBERI ſcriptorum rerum Germanicarum. Tomus vnus. *Francof.* 1584.

VRSTISII rerum Germanicarum tomi duo. *Fran*
e Wecheliana 1585.

PISTORII rerum Germanicarum ſcriptores. To
orditur a Reginone.

To. II. in quo primum opus eſt Gotfridi Vi
bienſis pantheon.

To. III. hoc titulo: Rerum Germanicarum v
res iamprimum publicati ſcriptores VI.

GOLDASTI rerum Alamannicarum tomi tres.

SCHARDII rerum Germanicarum tomi quatuor.

FREHERI ſcriptores rerum Germanicarum cum
ceſſionibus Struuii. To. I.

EIVSD. To. II.

EIVSD. To. III.

MEIBOMIORVM rerum Germanicarum. tomi
Helmſtadii 1688.

SCHILTERI ſcriptores rerum Germanicarum.

DATTI volumen nouum rerum Germanicarum

HEINECCII & LEVCKFELDI ſcriptores rerum G
manicarum.

ECCARDI corpus hiſtoricum medii aeuii ſcripto
res in vniuerſo orbe, praecipue in Germ
nia geſtas enarrantes, complectens. To. I.

To. II. *Lipſiae* 1723.

Das Buch des H. R. Reichs Vnterhaltung. Inſ
Friderici III. Reformatio. Maximilian
Handlung 1595. *Ordnung des Camm
Gerichts. Land-Fried, gemeiner Pfenn*
& multa alia. *Monachii* 1501.

TR

[T]RITHEMII annales Hirſaugienſes. Tomus vterque. *E monaſterio S. Galli* 1690.

[SCHU]NCKENSII Eginhartus illuſtratus, & eccleſiae Seligenſtadienſis fundator vindicatus. Accedunt Eginharti epiſtolae.

[P]EZ ſcriptores rerum Auſtriacarum To. I. *Eccardi* origines Habsburgo-Auſtriacae.

[T]o. II. PEZII *anno* 1725.

[H]VBERI Auſtria ex archivis Mellicenſibus illuſtrata. Libri III.

[FU]GLERI *Kriegs-Händel Kayſers* Maximiliani I. anno 1508. *verhandelt.*

Chronica der Hertzoge von Braunſchweig in Reimen, durch D. Göblern *gebeſſert.*

Bracelli vnd Iouiniani Chronica *von Spanien, geteutſcht durch* Hieron. Boner.

Mattheſii Chronica *der Bergſtadt Ioachims-Thal.*

[FR]ENSBERGIORVM hiſtoria, in qua Caroli V. bella Italica deſcribuntur. Germanice.

[K]HENHÜLLERS annales Ferdinandei, *oder Beſchreibung des Lebens* Ferdinandi II. Pars I. II. III. IV. To. I.

T. II. Kevenhülleri annalium, complectitur Partem V. VI. VII. IIX.

T. III. continet partem IX.

T. IV. continet partem X.

T. V. *Portraits dererienigen regierenden groſſen Herrn, ſo von Keyſers Ferdinand des andern Geburt biß zu deſſen Todt regieret.*

To. VI. *Portraits aller* Miniſtrorum *vnd hohen* *ficiers, die zu* Ferdinandi II. *Zeit gelebe*

Cvrei annales Sileſiae.

Hagecii *Böhmiſche* Chronica. Germanice Scandelum. 1697.

Aventini annales Boiorum. Editio Gundlingi

Aventini Chronica, *Teutſch,* cum notis Ciſne

Hvndii metropolis Salisburgenſis, continens p mordia religionis Chriſtianae per Boiari cura Gewoldi. *Rabisbonae* 1719.

Lvdewigii ſcriptores epiſcopatus Bambergen nec non alii aliarum rerum Germani rum. Tomus vterque.

Lvdewigii *Geſchichtſchreiber von dem Biſch thum Würtzburg.*

Sachſenſpiegel durch D. Zobeln *gebeſſert.*

Chytraei Saxonia.

Fabricii origines Saxonicae.

Reuſneri imagines regum, impp. ac princip Saxoniae.

Eiusd. ſtemma Witichindeum.

Fabricii rerum Miſnicarum libri VII.

Reineccius, Melanchthon, Albinus de gente M ſorum. *Codex, cui ſua manu multa ſcripſit Tenzelius.*

Spangenbergii *Sächſiſche* Chronica.

Peccensteinii theatrum Saxonicum, *oder Beſchr bung der Könige, Chur- vnd Fürſten* &c. *Provintz Ober-Sachſen.*

L

Lauterbeckii Regenten-Buch.

MüLLERI *Sächſiſche* Annales.

…CCARDI hiſtoria genealogica Principum Saxoniae ſuperioris.

…ILNI *Meiſsniſche Land-vnd* Berg-Chronica.

…ECKII B*eſchreibung der Hauptſtadt Dreſsden.*

…RESSERI *Lauſsnitziſche Merckwürdigkeiten.*

…APZOVII *Ehren-Tempel merckwürdiger Antiquitäten der Ober-Lauſsnitz.*

…APZOVII analecta faſtorum Zittauienſium.

…FERKORNII *Geſchichte von der Land-Graffſchafft Thüringen. Exemplum, a quo nihil reſectum. Reliqua exempla publica autoritate mutilata ſunt.*

…VOLPHI Gotha diplomatica, *oder,* B*eſchreibung des Fürſtenthums Gotha.*

…PNGENBERGII *Hennebergiſche* Chronica.

…EICHII *Iülichiſche* Chronica.

…ASCICVLVS opuſculorum hiſtoricorum ſelectus:

1. *Meibomii* chronicon Bergenſe, ad annum 1708. productum.
2. *Album* Bergenſe continuatum.
3. *Acta* formulae Concordiae.
4. *Hahnii* oratio de ortu & fatis coenobii Bergenſis.
5. *Leichen-Predigt* Sacci *bey* Vlneri, *Abts zu* B*ergen,* B*egräbniſs.*
6. *Hauekers* Chronica *der Städte, Calbe, Acken, Wansleben, vnd des Cloſters Gottes-Gnade.*

D 3 *Rey-*

Reyheri monumenta Landgrauiorum Thu-
giae.
Heineccius de veteribus ſigillis.
Manifeſte du procez criminel du Czarev.
Hagae 1718.
Leibnizii ſcriptores Brunſuicenſia illuſtrantes.
Eivsd. ſcriptores Brunſu. illuſtr. T. II.
Eivsd. To. III. ſ. vltimus. 1711.
Brotvffii Chronica *des Hauſes Anhalt.*
Tritbemii origines Francorum. Germanic
Zepkenii Gynaeceum Sileſiacum Ligio-
genſe, *oder* B*eſchreibung der Fräulein, ſo*
Schleſien vnd hinein geheyrathet.
Beckleri *Beſchreibung der Geſchlechter in B*
men, zumahl des Hauſes Houora.
Iunckerus von der Altenburgiſchen Huſſi
Fahne.
Stemma genealogicum MSS. Friderici I. S
electoris cum inſigniis.
Icones & vitae epiſcoporum Herbipolenſiu
Deſignatio MSS. *was im Stifft Würtzburg in*
len Cural-Capituln, an Pfarreyen und Ben
cien, bisher eingezogen worden, ſolche a
noch widerwärtiger Religion zugethan, u
mit ſectiſchen Lutheriſchen Praedicanten
ſetzet ſeynd. An. 1629.
Becmanni *Hiſtoria des Fürſtenthums Anhalt.*
eivsdem acceſſiones hiſtoriae Anhaltinae. Germ
nice.

I

Ertzbiſchöflichen Brehmiſchen und Gräflichen Oldenburgiſchen Ehe-Ehren- und Gewiſſen-Handels erſter Theil, aus denen Actis iudicialibus. 1620.

ESHENMACHERI annales Cliuiae, Iuliae, Montitium &c. cura Dithmari.

ODLEDERVS *von denen Vrſachen des Teutſchen Krieges* Caroli V.

ODLEDERVS *von Rechtmäſſigkeit, Fort- und Ausgang des Teutſchen Kriegs.*

knochs altes und neues Preuſſen.

EGNICHII *Geſchichte der Preuſſiſchen Lande Königl. Polniſchen Antheils,* ab an. 1526. ad mortem Sigismundi I. *Dantiſci* 1723.

INEYSENII *Oſt-Frieſiſche Hiſtorie,* To. I. *Aurich* 1720.

cII. ſ. vltimus.

IGENBERGII *Adels-Spiegel,* To. I.

cII. ſ. vltimus. *an.* 1594.

cht von des H. R. Stadt Friedberg Standt, Regalien und Immedietet, wider die Burg *daſelbſt.*

I. EMMII rerum Friſicarum hiſtoria, diſtincta in decades VI. *Lugduni* 1716.

Ei. de republica Friſiorum libri aliquot.

TERANI *Niederländiſche Hiſtorie,* To. I. *Amſterd.*

sd. Niderl. Hiſtorie, To. II. (1669.

sd. Niederl. Hiſtorie, To. III. & IV.

chreibung und Abbildung aller Züge und Victorien zu Waſſer und Land, Printz Moritzens von Naſſau, Leyden 1617. CRO-

CROMERI Polonia.
Ei. libri II. de ſitu &c. Poloniae.
Vapovii fragmentum de Sigiſmundo ſeni
Cromeri epiſtola ad Regem, equiteſque
nos.
Callimachi libri III. de Wladislao.
Karncovii epiſtola de electione noui regi
Ei. Panegyricus ad Henr. Valeſium.
Solicovii oratio in funere Sigismundi Au
Polon.
Anonymi oratio ad Gallos & Sarmatas.
Stephani I. Pol. R. imago, elogium & vita
Heidenſteinii libri VI. de bello Moſcouitic
phani I.
Varſeuicii oratio in obitum Stephani I.
DLVGOSSI hiſtoriae Polonicae libri XII.
Eiusdem liber XIII. hiſtoriae Polonicae.
Kadlubkonis hiſtoria Polonica.
Sarnicii annales Polonici.
Orichovii annales Polonici ab exceſſu S
mundi cum vita Petri Kmithae.
Illuſtrium virorum epiſtolae opera Carnc
Sarnicii deſcriptio veteris & nouae Polon
itemque Ruſſiae & Livoniae.
BONFINII rerum Vngaricarum decades tres.
Chronologia Pannonum a Noah uſque ad h
tempora.
Coronis hiſtoriae Vngaricae diuerſorum au
rum. *Baſileae* 1543.

...TORII rerum Italicarum ſcriptores, To. I.
... ecundus.
... ertius.
... quartus, *Mediolani* 1723.
...ALIS Comitis hiſtoriarum ſui temporis libri XXX.
Werlichii Chronica der Stadt Augſpurg.
...CIARDINI hiſtoriarum ſui temporis libri XX. Coelio Secundo Curione interprete.
Facii rerum geſtarum Alphonſi I. Neapolitani regis, libri X.
Iouiani de rebus geſtis Ferdinandi I. Alphonſi filii, libri VI.
...INIANI rerum Venetarum hiſtoria, *Venetiis* 1560. *Schurtzfleiſchius ſua manu quaedam huic codici alleuit.*
...BI hiſtoriae Venetae libri XII. *Venetiis* 1551.
...IETAE hiſtoriae Genuenſium libri XII. *Genuae* 1585.
...TZII Sicilia & magna Graecia, ſ. hiſtoriae vrbium & populorum Graeciae ex antiquis nummis reſtitutae liber vterque. *Prima & genuina editio*, *Burgis Flandrorum* 1576.
...ITANINI *della iſtoria del dominio temporale della ſede apoſtolica nel Ducato di* Parma *e* Piacenza *libri III. In Roma* 1720.
...MOINVS de geſtis Francorum.
Ei. libri II. de inuentione corporis S. Vincentii.

D 5 *Chro-*

Chronicon Caſſinenſe.

Inuentio SS. corporum Placidi & ſociorum.

Liber miraculorum B. Mauri Leuitae.

Benedictina a Benedicto PP. XII. nomen ſor-ta & alia plura. Prodeunt omnia ſtuc Iac. du Breul. *Pariſiis* 1603.

Eccardi leges Francorum Salicae & Ripuarioru cum additionibus & notis.

Formulae veteres Alſaticae.

Leibnitii liber de originibus Francorum.

Ruinarti annales Francici.

Rooſtgardi emendationes Otfridinae.

Eccardi veterum monumentorum quaternic

Bongarsii geſta Dei per Francos, ſeu orientalis h-ſtoriae, To. I. & II. *Hanoviae ex Wechelian* 1611.

Chifletii lilium Francicum veritate hiſtorica, b-tanica & heraldica illuſtratum. *Antvverpi ex Plantiniana* 1658.

Le Longii *bibliotheque hiſtorique de la France, au des notes critiques & hiſtoriques. Pariſ* 1719.

Lindenbrogii ſcriptores ſeptentrionales.

Lambeccii libri II. originum, rerumque Ham-burgenſium.

Anckelmanni inſcriptiones Hamburgenſes.

Stvrlonidis hiſtoriae regum ſeptentrionalium cu verſione genuina & notis Io. Peringskiöl To. I.

STVLONIDIS To. II. Continet reges vsque ad Magnum, Edingi filium. *Stockholmiae* 1679.

SAXONIS Grammatici hiſtoriae Danicae libri XVI. Stephanius recognouit, notisque vberioribus illuſtrauit. *Sorae* 1644.

WORMII faſti Danici. *Hafniae* 1643.

Cernitii icones & vitae X. electorum Brandendenburgicorum.

Scripta Ducis Modenenſis contra papam in cauſa Comachiana. *an.* 1710. *ſqq.*

Iura diſſidentium in religione in Polonia. *Berolini* 1708.

WORMII Runica, ſeu Danica literatura antiquiſſima, vulgo Gothica dicta. Acceſſit *de priſca Danorum poëſi* diſſertatio. Editio ſecunda locupletior. *Hafniae* 1651.

TORFFAEI rerum Orcadenſium hiſtoriae libri III. *Hafniae* 1697.

Chemnitii volumen primum belli Sveco-Germanici, Latine.

Camerarii de rebus Turcicis commentarii duo.

Orationes variorum hiſtoriam ſeculi XVII. illuſtrantes.

ANGLICANAE hiſtoriae ſcriptores antiqui X. *Londini* 1652.

Simeon, monachus Dunelmenſis.

Ioannes Prior Haguſtaldenſis.

Ricardus Prior Haguſtaldenſis.

Ailredus Abbas Rievallenſis.

Ra-

Radulphus de Diceto, Londonienſis.
Ioannes Brompton Iornallenſis.
Ceruaſius monachus Dorobonenſis.
Thomas Stubbs, Dominicanus.
Guilielmus Thorn Cantuarienſis.
Henricus Knighton Leiceſtrenſis. Adiectis riis lectionibus, gloſſario, indice & prae tione copioſa Ioannis Seldeni de his X. ſc ptoribus.

Miltoni *complete collection of the hiſtorical, po tical, and miſcellaneous vvorcks, both Engl and Latin*. To. I.

Eivsd. To. II.

Eivsd. To. III. continens Miltoni opera omn Latina. *Amſtelodami* i. e. *Londini* 1698.

Moscovit icarvm rerum auctores in vnum corp collecti.

Novvs orbis: regionum ac inſularum veterib incognitarum deſcriptio. *Baſileae ap. He vvagium* 1537. Continentur hoc volum ne libelli ſequentes:
Praefatio Simonis Grynaei ad Collonitiun
In tabulam coſmographiae *introductio* p Sebaſtianum Munſterum.
Aloyſii Cadamuſti nauigatio ad terras ignota Archangelo Madrignano interprete.
Chriſtophori Columbi nauigatio ex iuſſu Hiſpa niae regis, ad multas inſulas hactenus in cognitas, eodem Madrignano interprete.

Petr

Petri Alonſi nauigatio, eodem interprete.
Pinzoni nauigatio, eodem interprete.
Alberici Veſputii nauigationum epitome.
Petri Aliaris nauigationis, & epiſtolarum quorundam mercatorum opuſculum.
Ioſephi Indi nauigationes.
Americi Veſputii nauigationes IV.
Epiſtola *Emanuelis*, regis Portugalliae, ad Leonem X. Pont. Max. de victoriis habitis in India & Machala &c.
Ludouici Rom. patricii nauigationum Aethiopiae, Aegypti, vtriuſque Arabiae, Perſidis, Syriae, Indiae, intra & extra Gangem, libri VII. Archangelo Madrignano interprete.
Locorum terrae ſanctae exactiſſima deſcriptio autore F. *Brocardo* monacho.
M. *Pauli Veneti* de regionibus orientalibus libri III.
Haithoni Armeni, ordinis Praemonſtratenſis, de Tartaris liber.
Mathiae a Michou de Sarmatia Aſiana atque Europea. lib. II.
Pauli Iouii Nouocomenſis de Moſcouitarum legatione liber.
Petri Martyris de inſulis nuper repertis liber.
Eraſmi Stellae de Boruſſiae antiquitatibus lib. II.
MAFFEI hiſtoriarum Indicarum libri XVI.
Selectarum ex India epiſtolarum libri IV, eodem interprete.

Eius-

Eiusdem vita Ignatii Loiolae.

Lvnigii theatrum ceremoniale hiſtorico-Po[li]cum. To. I.

To. II. ſeu vltimus. Germanice.

CAPVT XIII.

Concordantiae & Lexica cum verb[a]lia, tum realia.

Bvxtorffiorvm concordantiae bibliorum Hebr[ai]cae & Chaldaicae. *Baſileae.* 1632.

R. Mardochai Nathanis concordantiae Ebraic[ae]

Trommii concordantiae in LXX. interpretes To[.] *Amſtelodami* 1718.

Eivsd. To. II. ſ. vltimus concordantiarum Gr.

Schmidii Concordantiae in N. T. cum praefati[o]ne Cypriani.

Lanckischii *Deutſche,* Ebraei*ſche vnd Griechiſc[he]* Concordanz-*Bibel.* To. I.

Eivsd. To. II. ſeu vltimus, qui continet particula[s] *Lipſiae* 1718.

Bvxtorffiorvm lexicon Chaldaicum, Talmud[i]cum & Rabbinicum. *Baſileae* 1640.

Coccei lexicon & Commentarius ſermonis He[]braici & Chaldaici V. Teſtamenti. Acc[e]dit interpretatio vocum Germanica, Belgic[a] & Graeca ex LXX. interpretibus, *Amſtelo[]dami* 1669.

Gv[]

[...]SETII commentarius linguae Ebraicae. *Amſtelaedami* 1702.

[...]LVCIS onomaſticon Gr. L. cura Seberi, Iungermanni, Kühnii, Lederlini & Hemſterhuiſii. *Amſtelodami* 1706.

T. II. incipit a libro VII.

[H]SYCHII lexicon Graece. Editio emendatiſſima. *Hagenoiae* 1521.

S[V]DAE lexicon Gr. L. opera Küſteri. To. I. ab α ad ε. *Cantabrigiae* 1705.

T. II. a ζ. ad ο. & ω.

T. III. a π. ad ψ.

S[T]EPHANI theſaurus Graecae linguae To. I.

E[I]VSD. theſ. Graecae ling. To. II.

E[I]VSD. theſ. Gr. lingu. To. III.

E[I]VSD. theſ. Gr. ling. To. IV. ſeu vltimus. *Ex officina H. Stephani.*

[LE]XICON Graeco-Latinum per Geſnerum & Adr. Iunium. *Baſileae* 1548.

[D]V FRESNE gloſſarium ad ſcriptores mediae & infimae Graecitatis. *Lugduni* 1688.

[S]ICERI theſaurus eccleſiaſticus e patribus Graecis. *Amſtelodami* 1682.

[D]E LA CERDA aduerſaria ſacra. *Lugduni* 1626.

Ei. pſalterii Salomonis ex Graeco peruetuſto codice verſio. Accedit textus Graecus.

Ei. commentarius auctior ad Tertulliani librum de pallio.

[L]ATINII bibliotheca ſacra & profana, ſ. obſeruatio-

tiones, correctiones, variae lectiones ir
cros & profanos ſcriptores. *Romae* 167
Barthii aduerſaria. Libri LX.
Wolffii lectiones memorabiles, To. I.
To. II. ſ. vltimus.
du Fresne gloſſarium ad ſcriptores mediae & i
mae Latinitatis. To. I.
Eivsd. To. II. ſeu vltimus.
Schardii lexicon iuridicum abſolutiſſimum, B
leae apud Epiſcopium 1582.
Spigelii lexicon iuris ciuilis.
Brissonii de verborum, quae ad ius pertinent, ſig
ficatione libri XIX.
Ei. liber parergon.
Ei. libri IV. antiquitatum.
Wehneri obſeruationum practicarum liber ſing
laris, ſeu, lexicon iuridicum alphabeti
ordine concinnatum. Editio noua, cu
nouis diuerſorum iurisconſultorum obſ
uationibus, & praefatione Schilteri.
Speidelii ſpeculum iuridico-politico-philologic
hiſtoricum, ſeu, lexicon reale practicu
cum remiſſionibus ad Beſoldum & We
nerum. *Norimbergae* 1657.
Besoldi theſaurus practicus cum notis Diether
Besoldiani theſauri continuatio per Dietherru
& Fritſchium.

CA

CAPVT. XIV.

Scriptores rei bibliothecariae.

TII bibliotheca Graece cum notis Hoeſchelii. *Auguſtae* 1601.

NERI & Simleri bibliotheca omnium ſcriptorum. *Tiguri* 1574.

SSEVINI bibliotheca ſelecta de ratione ſtudiorum.

SII Cremona literata, ſ. in Cremonenſes doctrina & literariis dignitatibus eminentiores chronologicae adnotationes. To. I. producitur ad an. 1501. To. II. ad an. 1600. *Parmae* 1702.

EI elogia iudicum aduocatorum collegii Veronenſis. *Veronae* 1653.

Sweertii athenae Belgicae, ſiue nomenclator inferioris Germaniae ſcriptorum. Eiusdem ſuccincta XVII. inferioris Germaniae prouinciarum, nec non praecipuarum orbis bibliothecarum & academiarum luculenta deſcriptio. *Antwerpiae* 1618.

Statuta & leges academiae Friſiorum, quae eſt Franequerae. *Franequerae* 1647.

Auberti pro Merindoliis & Caprarienſibus actio, cura Dan. Heinſii. *Lugduni* 1619.

ATALOGI librorum manuſcriptorum Angliae & Hyberniae in vnum collecti, cum indice alphabetico. Tomus vterque. *Oxoniae* 1697.

BODLEIANAE bibliothecae catalogus. *Oxonii* 167

IMPERIALIS, eccleſiae Romanae cardinalis, catal gus bibliothecae. *Romae* 1711.

MONTFAVCONII bibliotheca Coisliniana. *Pari* 1715.

BORROMAEI (*Federici Cardinalis*) meditamenta l teraria. *Continet hoc opus catalogum libr rum a Borromaeo ſcriptorum cum arg mentis & ſcopo. Mediolani* 1633.

VFFENBACHIANA bibliotheca manuſcripta. *Franc furthi* 1721.

PLACCII theatrum anonymorum & pſeudonym rum ſcriptorum.

MIRAEI bibliotheca eccleſiaſtica, cuius To. I. co tinentur Hieronymus, Gennadius, Ildefo ſus, Sigebertus, Iſidorus & Henr. Gand uenſis, de ſcriptoribus eccleſiaſticis, cu notis Miraei. To. II. habetur Miraei op de ſcriptoribus eccleſiaſticis, ab an. 149 quo Trithemius deſinit, vsque ad an. 164 *Antwerpiae* 1639.

FABRICII bibliotheca eccleſiaſtica. Continet pra ter bibliothecam Miraei etiam Trithem de ſcriptoribus eccleſiaſticis opus, nec n variorum in VII. veteres de his ſcriptorib nomenclatores notas & obſeruationes.

CAVE hiſtoria literaria ſcriptorum eccleſiaſtic rum. Tomus vterque. *Geneuae* 1694.

OVDINVS de ſcriptoribus eccleſiaſt. To. I.

EIVS

...ND. de ſcriptor. eccl To. II.

...ND. To. III. ſ. vltimus.

...E virorum illuſtrium, autoribus Æmilio Probo, G. Caſſandro, Plinio II. Suetonio, Petrarcha, Lobardo Sirichio, Philoſtrato & Suida. *Baſileae ex Petrina* 1563.

...LCH. ADAMI vitae theologorum, iuriſconſultorum, medicorum & philoſophorum, maximam partem Germanorum, *Francofurthi* 1706.

...HEIDENII imagines & elogia praeſtantium theologorum, v. g. Aretii, Balei, Berengerii, Bezae, Blaureri, Buceri, Bugenhagii, Bullingeri, Caluini, Martini Chemnitii, Cnoxi, Cranmeri, Crucigeri, Danaei, Diazii, Fabri, Fagii, Flacii, Georgii Anhaltini Principis, Andreae Gerardi, Grynaei, Gualtheri, Hieronymi Pragenſis, Ioannis Huſſi, Ionae, Iunii, a Laſco, Lauatheri, Lutheri, Marlorati, Marnixii, Martyris, Melanchthonis, Sebaſtiani Münſteri, Muſculi, Oecolampadii, Oleuiani, Roterodami, Sarcerii, Sauanorolae, Simleri, Sleidani, Roberti Stephani, Ioannis Sturmii, Varelli, Vergerii, Vireti, Wiclefi, Zanchii, Zwinglii. *Hagae Comitum* 1725.

Icones eruditorum academiae Altdorffinae. *Norimbergae* 1723.

Kehri numiſma Indo-Perſicum quinque librale

(Mogolis) Magni, Aurenk Szeb, explicatu
Lipſiae 1725.

CAPVT XV.

Epiſtolarum ſcriptores.

Epistolae Graecanicae mutuae antiquorum rhe torum, philoſophorum, medicorum, theo logorum, regum &c. Gr. & Lat. per Cuja cium. *Aureliae* 1606.

Photii, patriarche Conſtantinopolitani, epiſtola Gr. & Lat. cum notis Montacutii. *Londin.* 1651.

Martyris (Anglerii) epiſtolae.

Ferdinandi de Pulgar epiſtolae.

Eiusdem liber de viris Caſtellae illuſtribus *Amſtelodami apud Elzevirios* 1670.

Erasmi epiſtolae omnes cura Clerici. *Lugdun.* 1705.

Oecolampadii & Zwinglii epiſtolarum libri IV Accedit purgatio ſcriptorum Zwinglii & Oecolampadii per Bibliandrum, nec non *vtriuſque vita & obitus.*

Calvini epiſtolae & reſponſa *cum vita Autoris* per Bezam. *Geneuae* 1575.

Eobani Heſſi epiſtolarum libri XII. *Inſunt quaedam manuſcriptae. Marpurgi* 1543.

Arminianorvm epiſtolae theologicae & eccleſia ſticae

ſticae, ſub titulo: praeſtantium virorum epp. *Amſtelodami* 1684.

K.PLERI epiſtolae ſumtu Caroli VI. imp. editae, opera Hanſchii,qui *vitam Keppleri* & praef. de meritis Germanorum in matheſin praemiſit.

IS CASAVBONI epiſtolae, cum vita *autoris*, nec non praefationibus, dedicationibus, carminibus & opere de libertate eccleſiaſtica.

Merici Caſauboni epiſtolae, praefationes, pietas contra maledicos patrii nominis & religionis hoſtes, vindicatio patris, de verborum vſu, de Homeri editione Hackiana &c. *Roterodami* 1709.

G.OTII epiſtolae omnes. *Amſtelodami* 1687.

I.VNOII epiſtolae omnes. *Cantabrigiae* 1689

Z.LVSKI epiſtolarum hiſtorico-familiarium To. I. Michaelis I. & Ioannis III. Poloniae regum acta continens. *Brunsbergae* 1709.

To. II. partem ſecundam tomi primi complexus. *Brunsbergae* 1710.

To. III. complexus Tomum ſecundum, deſcribentem res Poloniae ad annum 1701. *Brunsbergae* 1711.

To. IV. complexus Tomum tertium, qui deſcribit res Poloniae ab anno 1701. vſque ad 1711.

CAPVT XVI.

Antiquitatum Scriptores.

MABILLONIVS de re diplomatica. Editio ab auctore recognita.

Eiusdem ſupplementum operis de re diplo tica, cum appendice & additamento, non Ruinarti praefatione apologetica. *riſiis* 1709. Inſunt praeterea comme. rius de antiquis Regum Francorum Pala, veterum ſcripturarum varia ſpecimina bulis LX. comprehenſa, collectio noua centorum & amplius monumentorum.

A. AVGVSTINI antiquitatum Romanarum Hiſpa rumque in numis veterum dialogi XI. l tine redditi ab Andrea Schotto, cuius ceſſit duodecimus de priſca religione d que gentium. Accedunt ſeorſim nom matum icones a Iacobo Biaeo aeri grap ce inciſae. *Antverpiae* 1617.

BANDVRI numiſmata imperatorum Ro. a Traia Decio ad Palaeologos, cum bibliotheca n maria. Tomus vterque. *Pariſiis* 1718.

SPANHEMIVS de praeſtantia & vſu numiſmatu antiquorum. Tom. I. *Londini* 1717.

To. II. ſ. vltimus cum *vita autoris*. *Amſtelodai* 1717.

REVSCHI capita Deorum & illuſtrium hominum gemmis. 1721.

CAS

[.]ALIVS de vrbis ac Ro. imperii ſplendore. *Romae* 1650.

[.]CRI de lucernis antiquorum reconditis libri VI. *Vtini* 1648.

[.]LANDRI genialium dierum libri VI.

Budaei commentarii de aſſe. *Ex Aſcenſiana* 1516.

[.]YCHON Leodienſe ex conſulari factum epiſcopale, & in illud commentarius Alex. Wiltهemii, ſoc. Ieſu presbyteri. *Leodii* 1659.

CAPVT XVII.

Claſſici & Miſcellanei.

[.]ISTOPHANIS comoediae XI. cum ſcholiis antiquis Gr. Lat. opera Biſeti. *Aureliae Allobrogum* 1607.

[.]ISTOPHANIS comoediae Graecae cum antiquis commentariis Graecis. *E Frobeniana* 1547.

[.]MERI opera Graece cum ſcholiis Graecis, opera Camerarii. Porphyrii Homericarum quaeſtionum liber, Gr. Eiusdem de Nympharum antro in Odyſſaea opuſculum. Gr. *Ex Herwagiana* 1541.

[.]MOSTHENIS & Æſchinis opera Gr. L. cum *vtriusque vita* & variorum ſcholiis. *Baſileae ex Epiſcopiana* 1572.

[.]NOPHONTIS opera G. L. per Leunclauium.

[.]IONIS Chryſoſtomi orationes LXXX. cum Photii

excerptis & Syneſii cenſura. G. L. A
dunt Caſauboni diatriba & Morelli n
Pariſiis, 1604.

Livivs duobus libris auctus, cum Flori epit
indice copioſo, & annotatis in libros
belli Macedonici, & praefatione tam I
teni, quam Eraſmi, *Moguntiae* 1518.

Livii opera. *Baſileae per Herwagium* 1543.

Ovidii metamorphoſeωn libri XV. ad fidem c
cum MSS. examinati, animaduerſi, nec
notis illuſtrati opera Th. Farnabii. *Par*
1637.

Silivs Italicus cum commentariis P. Marſi. *Ve*
tiis 1492.

Ouidii epiſtolae heroides cum Volſci, Vb
tini, Parrhaſii, Culderini, Zaroti comm
tariis.

Aſconii Pediani fragmentum commenta
rum in orationes Ciceronis.

Senecae opera a Lipſio emendata & ſcholiis il
ſtrata. *Antwerpiae e Plantiniana* 1615.

Gellii noctes. 15 7.

Rhenani Paterculus 1520.

Vitae Caeſarum ab Hadriano vsque ad Numer
num, autoribus Spartano, Capitolino, La
pridio, Gallicano, Pollione, Vopiſco. *Ven*
tiis 1490.

Eutropius & Paulus Diaconus de geſtis Rom
norum.

Sc

...cci commentarii in Tacitum. *Francofurthi ap. Wechelios* 1592.

...mi chiliades adagiorum. *Baſileae ap. Froben.* 1551.

...vnaei commentarii linguae Graecae. *Baſileae ex Epiſcopiana* 1556.

...triarii ius publicum Ro. Germanicum cum Pfeffingeri copioſis commentariis. To. I. ...civs II. libri I. titulum XVI. & reliquos, nec non librum II. complectens.

CATALOGI PARS SECVNDA LIBROS IN QVARTO COMPREHENDENS.

CAPVT I.

...tres & collectiones veterum Eccle...iae monumentorum, reique diplomaticae ſcriptores eccleſiaſtici.

Veterum interpretum Graecorum in totum V. T. fragmenta, collecta, verſa & notis illuſtrata a Io. Druſio. *Arnhemiae* 1622.

Ignatii Epiſtolae cum notis Iſaaci Voſſii. *Londi* 1680.

Barnabae epiſtola catholica cum notis eiu dem. *Londini* 1680.

Vſſerius de Symbolis. *Oxonii* 1660.

Eiusdem Chronologia ſacra. *Oxonii* 1660.

Beueregii Inſtitutiones Chronologicae, vn cum Arithmetice Chronologica. *Londi* 1669.

Tribbechouii Exercitationes ad Baronii annale

Hulſii Vindiciae Textus Hebraei contra crim nationes Iſaaci Voſſii. *Roterodami* 1662.

Eiusdem epiſtola ad Coluium de parallelíſm textualibus.

Eiusdem epiſtola ad Voſſium.

Tayleri Capitula Patrum, Hebraice & Latir edita cum annotationibus. *Londini* 1651.

Iohannis Apoſtoli epiſtolae catholicae Arabi cum verſione Latina Bedwelli. *E Plantini na* 1612.

le Moyne Varia Sacra, id eſt, ſylloge varioru opuſculorum Graecorum ad rem eccleſi ſticam ſpectantium. *Lugd. Batauor.* 168

Tomo primo continentur:

Prolegomena ad lectorem.

Polycarpi Epiſtola ad Philippenſes.

Barnabae Epiſtola.

Hippolyti ſermo contra Platonem de vniue cauſa.

Br

Breuis interpretatio orationis dominicae.
Germani tractatus de ſex Synodis oecumenicis.
Alius tractatus de ſeptem Synodis oecumenicis.
Breuis Elucidatio fidei Chriſtianae.
Breuis inſtructio de natura,& quomodo credere debeamus.
Baſilii Magni Expoſitio fidei.
Euthymii Zygabeni praefatio in Pſalmos.
Nili Doxopatrii notitia patriarchatuum.
Fratris Franciſci quaeſita ad Magnum Rhetorem.
Manuelis Magni Rhetoris Apologia.
Conſtantinopolitanae eccleſiae epiſtola ad Bohemos, ſcripta anno MCCCCLI.
Bartholomaei Edeſſeni confutatio Hagareni.
Confutatio Muhammedis.
Nomina menſium variarum gentium.
Epiphanius de menſuris & ponderibus.
Fragmenta veterum de ponderibus apud Hebraeos.
Index variorum tractatuum Antonii Eparchi, quorum volumen Gallorum Imperatori dono dedit.
Chryſoſtomi epiſtola ad Caeſarium.

Tomus ſecundus continet notas & Obſervationes le Moynii in haec Varia ſacra.

Cy-

Cyrilli Hieroſolymitani catecheſes Graece, c[...] verſione Latina Grodecii & *vita auto[...]* *Pariſiis* 1608.

Schelſtrate de diſciplina arcani contra Ten[...] lium. *Romae* 1685.

S. Fulgentii opera omnia, ad MSS. codices plu[...] emendata, aucta, & in vnum, omnia vo[...] men nunc primum collecta. *Pariſiis* 165[...]

Venantii Honorii, epiſcopi Pictauienſis, car[...] num, epiſtolarum & expoſitionum libri [...] omnes ad veterum exemplarium fidem [...] ſtigati. Accedunt ſupplementa, & de v[...] S. Martini libri IV. Omnia recens illuſtr[...] notis ſacris, hiſtoricis & geographicis [...] Chriſtoph. Browero, S. I. *Opus hoc plu[...] ma continet de vetere Thuringia. Vid.* [...] *dicem vocabulo: Thuringia.*

Orientii Commonitorium fidelium cum prae[...] tione Schurzfleiſchii & notis Caſp. Bart[...] aliorumque.

Hroſwithae, monialis Gandesheimenſis, o[...] ra, cura & ſtudio Schurzfleiſchii.

Pregizeri Sueuia & Wirtenbergia ſacra.

Mellini Sueuia gentilis.

Anonymi Heydniſche Monumenta *in Wirt[...] berg.*

Pregizeri oratio de ſtipendio ducali theologo Tubing.

Friſchlini ſtipendium Tubingenſe carmine [...] giaco celebratum. *lo-*

Monaſteria ducatus Wirtenbergici ab eodem poeta deſcripta.

Synodus Eccleſiaſtica Wirtenbergica.

Bibliotheca Sueuo-Wirtenbergica.

Epiſcopi Conſtantienſes & Auguſtani, vt & origines Chriſtianiſmi in Europa.

von Seelen de ſcriptoribus gentilibus falſo in Chriſtianorum ordinem relatis.

Eiusd. Memorabilium Bremenſium ſpecimen.

Wendlerus de viris ex coetu Proteſtantium doctis, qui incauta patrum lectione ſeducti, in errores varios prolapſi ſunt.

Wildvogelius de iuribus altarium.

Wernsdorfius de primordiis emendatae per Lutherum religionis.

Cellarius de pathmo Lutheri.

VELLII miſcellaneorum to. I. quo habentur:

Arnonis ſcutum canonicorum regularium.
Chronicon Waldhuſanum.
Pauli ſumma de poenitentia.
Charta fundationis collegii Ardacenſis.
Multa alia.

o. II. habentur: monumentum Benedicto-Buranum, debita ſ. ſtatuta equitum Theutonicorum, ſtatuta canonicorum Viennenſium, ſtatuta eccleſiae Viennenſis S. Stephani, faſciculus epiſtolarum ſeculi XV. monumenta Sand-Hippolytenſia, chronicon Dieſſenſe & Saltzburgenſe, necrologium FF. Praedica-

dicatorum in Retza, chronicon Rottenb-
genſe, hiſtoria monaſterii Chomberg-
ſis &c. *Aug. Vind.* 1724.

Mvratorii anecdota Graeca, in quibus contin-
tur:

Carmina, ſiue Epigrammata CCXXVIII.
Gregorii Nazianzeni.

Diſquiſitio I. de Syniſactis & Agapetis.

Diſquiſitio II. de Agapis ſublatis.

Diſquiſitio III. de antiquis Chriſtianorum ſe-
pulcris.

Firmi Epiſcopi Caeſareae Epiſtolae XLV.

Iuliani Imperatoris Epiſtolae IV.

Epiſtola Iulio I. Romano Pontifici ſuppoſita
Dionyſium.

Diſquiſitio IV. in Epiſtolam ſub Iulii I. nomi-
editam. *Patauii* 1709.

Eivsdem Anecdota Latina. *Tomus prior* quatuor
Paulini Epiſcopi Nolani poëmata comp-
ctitur, cum notis. *Mediolani* 1697.

Tomo ſecundo continentur:

Bachiarii apologia.

Ioannis de Cermenate hiſtoria de geſtis ſ
Henrico VII.

Fragmentum vetuſtiſſimum, in quo Manicha-
orum haereſis damnatur.

Diſquiſitio de Manichaeis.

Oratio Aeneae Syluii pro autoritate Roma-
Pontificis contra Auſtriales.

Diſqi-

Diſquiſitio de rebus geſtis, aliisque ad Aen. Syluium ſpectantibus.
Forma vetuſta Manumiſſionis.
Index ſanctorum Martyrum, quorum corpora Gregorii M. temporibus Romae quieſcebant.
Diſquiſitio de Reliquiis, Sanctuariis, Oleis, Martyribusque Romanis.
Chronicon Regum Italiae a Rodulpho ad Conradum I.
Chronicon aliud ſimile.
Vetuſtiſſimi verſus, qui olim in bibliotheca S. Iſidori Hiſpalenſis epiſcopi legebantur.
Expoſitio fidei catholicae Fortunati.
Diſquiſitio de Symboli *Quicumque* auctore.
Guiniforti Barzizii oratio in ſponſalibus Philippi Bonromei.
Anonymi oratio in nuptiis Io. Auguſtini Vicecomitis & Ottonis Mandelli.
Diſquiſitio de Guiniforto Barzizio.
Diſquiſitio de IV. temporum ieiuniis.
Commentarius de corona ferrea, qua imperatores in Inſubribus coronari ſolent.

Tomo tertio continentur:

Tertulliani libellus de oratione.
Stephanardi de Vicomercato poëma de geſtis in ciuitate Mediolani ſub Ottone.
Anonymi liber de computo.
S. Hildeberti Epiſtolae V. & Sermones II.

Gezo-

Gezonis liber de corpore & ſanguine Chri
Aeneae Sylui oratio de compactatis Bo-
morum.

Tomus quartus continet:

S. Maximi, Taurinatis Epiſcopi, ſermones
Antiphonarium vetuſtiſſimum.
Magiſtri Manegaldi contra Wolfelmum o-
ſculum.
Supplementum hiſtoriarum Ioannis de C-
menate.
Patriarcharum Aquileienſium vitas a S. H-
magora vſque ad Nicolaum.

Zacagnii collectanea monumentorum veter
eccleſiae Graecae & Latinae, quae hacten
in Vaticana bibliotheca delituerunt. To
Romae 1698.

Mabillonii Muſeum Italicum, ſeu collectio
terum ſcriptorum ex bibliothecis Italic,
Tomus I. cui praemittitur Mabillonii i
Italicum literarium. *Pariſiis* 1687.

To. II. complectens antiquos libros rituales R-
manae eccleſiae, cum notis & explicatio
Mabillonii. *Pariſiis* 1689.

Marcvlfi aliorumque auctorum formulae veter
editae a Bignonio. *Pariſiis* 1665.
Liber legis Salicae cum notis Bignonii.
Carmina & oratio in obitum Bignonii.

Fvndationes Monaſteriorum Gallicae Coeleſtir
rum congregationis, ordinis S. Benedic,
vii-

virorumque vita aut ſcriptis illuſtrium elogia hiſtorica. *Pariſiis* 1719.

MIRAEI Codex regularum & conſtitutionum clericalium. *Antverpiae* 1638.

Eiusd. Regulae & conſtitutiones clericorum in congregatione viuentium. *Antverpiae* 1638.

MIRAEI codex donationum piarum. *Bruxellis* 1624.

FONTANINI vindiciae antiquorum diplomatum aduerſus Germonium. *Romae* 1705.

LAVNOII Aſſertio inquiſitionis in Monaſterii S. Medardi Sueſſion. priuilegium, tres in partes diſtributa. *Pariſiis* 1661.

BONDELLVS de formulae *regnante Chriſto* in veterum monumentis vſu. *Amſtelod.* 1646.

Chifletii iudicium de fabula Ioannae papiſſae.

MONTFAVCONII diarium Italicum. *Pariſiis* 1702.

CAPVT II.

Pontificii.

HVETII demonſtratio Euangelica cum libro de ſitu paradiſi terreſtris

ALLATII de eccleſiae occidentalis & orientalis perpetua conſenſione. *Coloniae* (*Amſtelodami*) 1648.

Eiusdem diſſertationes de dominicis & hebdomadibus Graecorum, & de miſſa praeſancti-

ficatorum, cum Nihuſii annotationibus e
orientalium communione ſub vna.

SIMONIS fides eccleſiae orientalis, ſeu, Gabri
Metropolitae opuſcula, cum notis, Clauc,
theologo Caluiniano, oppoſitis: nec n
cum duabus epiſtolis Allatii ac Echeller.
Pariſiis 1686.

CIAMPINVS de perpetuo azymorum vſu in eccl
Romana. *Romae* 1688.

Eiusd. examen libri pontificalis ſ. vitar
Romanorum pontif. qui ſub Anaſtaſii
bliothecarii nomine circumfertur. *Ron*
1688.

Ei. bibliothecariorum catholicae ſedis ca-
logus.

Ei. parergon ad examen libri pontificalis
epiſtola Pii II. ad Carolum VII. Galliae
gem, contra Launoium. *Romae* 1688.

CANI opera omnia. *Pariſiis* 1704.

LINDANI apologeticum ad Germanos, pro relig
nis catholicae pace. *Antverpiae e Plan*
niana 1568.

GR. DE VALENTIA analyſis fidei catholicae adu
ſus multiplices ſectariorum errores.

STENGELII Diſſertatio de laqueis Lutheranis, adu
ſus Reihingium.

Reihingii araneorum operae, aduerſus Steng
lium, Schaittenreiſſerum & Forerum.

Stengelii tinea ſcripturae adv. Reihingium.

Vi

Viti laquei Lutherani contriti.

GIBBON de Burgo de Luthero-Caluiniſmo ſchiſmatico quidem, ſed reconciliabili.

Antonii Marcelli liber de iure ſeculari Ro. pontificum.

Multa alia.

GRETSERI & Tengnagelii defenſio aduerſus Goldaſtum, qua habentur complura monumenta hactenus inedita, pro Gregorio VII. aliisque pontificibus.

HILETI diſcuſſio 600. errorum, quos Heshuſius & Olearius catholicis attribuerunt.

ANONYMI concertatio eccleſiae catholicae in Anglia, adv. Caluino-Papiſtas & Puritanos ſub Elizabetha, cum vitis martyrum a Calvinianis occiſorum. *Auguſtae Treuirorum* 1588.

BVRGHARDVS de autonomia, *oder von Freyſtellung mehrerley Religion.*

Erleuterung des Buchs von Freyſtellung der Religion.

ANONYMI *Abriß der wahren und gantz catholiſchen Kirchen. Autor eſt Baro de Reſewiz.*

VSAEI Apologeticus de perſona Chriſti adv. Vbiquitarios.

Lampadii, theologi Reformati, cenſura vbiquitatis, adv. Ph Nicolai.

I. VIRINGI de ieiunio & abſtinentia medico-eccleſiaſtici libri V. *Rigiaci Atrebatum* 1597.

Moncaeii duarum apparitionum diuinarum,

eius, quae de rubo, & eius quae Moſi in
gyptum reuertenti in diuerſorio facta
explicatio.

Turrianus adv. Vergerium.

Marianus adv. pſeudo-euangelicos.

Scioppii conſilium Regium, ſtemma Auſtriac
& claſſicum belli ſacri.

Ern. de Euſebiis iudicium theologicum ſu
quaeſtione: an pax, qualem deſiderant P
teſtantes, ſit ſecundum ſe illicita?

Anonymi vehiculum iudicii theologici.

Dorſchei inuectiua in vehiculum iudicii th
logici.

Anonymi diſcuſſio iudicii theologici, nec n
vehiculi.

Danhaweri Gamaliel, ſanguiſtitii conciliat

Chriſtiani fidelis criſis anticriſios adv. Dorſch
um, cum appendice apologetica.

Ro. imperii pax licita demonſtrata.

Gloſſa ordinaria ad literas circulares Alexan
VII. adv. pacem Germaniae. *Libelli hi an*
1647. 1648. *editi theologice examina*
iuſtitiam pacis Weſtphalicae.

Miegii indicia laeſae veritatis adv. Vſleberi
Ieſuitam. *Heidelbergiae* 1715. *Erua*
Lutherum defendit ab imputata polygam
conceſſione, p. 25. ſqq.

Reſponſio ad libellum an. 1622. a Ieſuitis a
Rectorem & vniuerſitatem Cracouienſ

ſc-

ſcriptum: ex archetypo Cracouienſi. *Edimburgi* 1625.

VICENTINI conſilium ſuper controuerſia inter Paulum V. & rempubl. Venetam. *Venetiis* 1606.

Peregrini, Othelii & Scayni, iuriſconſultorum, reſponſa in controuerſia Venetorum cum Paulo V. *Venetiis* 1606.

Buonaiuti lettera ad vna abbadeſſa in cauſa eadem. B*oloniae* 1606.

Offmani ammonitione al Poſſeuino, in cauſa eadem.

Alia in eadem cauſa.

LYRERII epiſtola, quae exponit rationes, propter quas eiurauerit ſectam Caluini & librum de prae-adamitis. *Romae* 1657.

Anonymi cenſura libri Spinozae, cui titulus: tractatus theologico-politicus. *Vltraiecti* 1671.

Tſchirnhauſeni medicina mentis & corporis. *Amſtelodami* 1687.

THYRAEI opera de apparitionibus.

HARDVINI de Baptiſmo quaeſtio triplex. *Pariſiis* 1687.

Chifletii vetus imago ſanctiſſimae Deiparae in iaſpide viridi, edita & illuſtrata.

Ei. annulus pontificius Pio papae II. aſſertus.

CORPVS iuris canonici emendatum & notis illuſtratum, iuſſu Gregorii XIII. Accedunt titulo-

rum & canonum indices, cum appendi
Lancelloti, locis communibus, & libro V.
decretalium aucto novis conſtitutionibus

Dv Pinii diſſertationes hiſtoricae de antiqua eccl
ſiae diſciplina. *Pariſiis* 1686.

Dv Pinii diſſertationes hiſtoricae de antiqua eccl
ſiae diſciplina. *Coloniae (Amſtelod.)* 1691

La Placete de inſanabili eccleſiae Ro. ſcept
ciſmo. *Amſtelodami* 1696.

St. Dvrantvs de ritibus eccleſiae catholicae, *Lu
duni* 1675.

Gv. Dvrandi rationale diuinorum officiorun
Lugduni 1515.

Martyrologivm Romanum complectens memo
riam ſanctorum uſque ad Innocentium XII
Venetus 1700.

Vsvardi martyrologium ad autographi in San
Germanenſi Abbatia ſeruati fidem editum, &
ab obſeruationibus R. P. Sollerii vindica
tum. *Pariſiis* 1718.

Liber diurnus Ro. pontificum, cum notis & diſſer
tationibus Garnerii. Diſſertatio III. agi
de vſu pallii. *Hunc codicem ſua manu Ten
zelius multis notis illuſtrauit, contulitque
cum libris Mabillonii. Pariſiis* 1680.

Acta canoniſationis S. Io. Nepomuzeni. *Viennae*
1722.

Pagi breuiarium hiſtorico-chronologico-criticum
de pontificibus Ro. & conciliis generalibus
To. I. II. *Antverpiae* 1717. To

D. III. continens geſta Pontificum XXX. a Coeleſtino II. ad Benedict. XV. *ibidem* 1718.

*I*CHERII hiſtoria conciliorum generalium in quatuor libros diuiſa. *Coloniae*, (*aut potius Pariſiis vel Aurelii*) 1683.

Euſebii Romani ad Theophilum Gallum epiſtola de cultu ignotorum ſanctorum. *Pariſiis* 1698. *Autor huius epiſtolae eſt Ioannes Mabillonius. Vide eius vitam editam Pariſiis* 1714. *p.* 128. *ſeqq. Ipſe Mabillonius opp. poſthumorum Pariſiis* 1724. *editorum to.* 1. *p.* 210. *ſcribit:* Me auctorem eſſe haudquaquam diffiteor. Hanc vero (epiſtolam) ſub alieno nomine vulgare mihi viſum eſt, non quaſi me eius auctorem profiteri ſuppuderet; ſed quia honeſtius & modeſtius videretur, nomen diſſimulare meum, ne aperta ac directa fronte eos impetere viderer, quibus forte haec epiſtola diſplicitura eſſet.

*T*HOMASSINI diſſertationes, commentarii & notae in concilia generalia & particularia. To. I. *Liber in Gallia fiſco adiudicatus. In fine habentur plagulae damnatae ad vnam omnes. Pariſiis* 1667.

*V*ARIORVM Patrum epiſtolae ad concilium Epheſinum pertinentes, ex MSS. editae per Chriſtianum Lupum D. & Prof. Theol. in academia Louanienſi. *Louanii* 1682.

Lvpi ſcholia & notae ad epiſtolas patrum, conc nentes acta concilii Epheſini. *Louanii* 16

Richerii defenſio libelli de eccleſiaſtica & pol ca poteſtate, in quinque libros diuiſa. To *Coloniae* (i. e. *Amſtelodami*) 1701.

To. II. ſ. vltimus, qui incipit a libro quarto.

Richerii vindiciae doctrinae maiorum ſcholae riſienſis. To. I. *Coloniae* (*Amſtelodami Lutetiae*) 1683.

To. II. continens librum III. & IV. nec non teſ mentum Richerii.

Molinaei commentarius in edictum Henrici contra datas, annatas & abuſus curiae R

Sixti V. fulmen brutum in Henricum IV. Gall.

Cardani ſomniorum Syneſiorum libri IV. a cedit liber de libris propriis.

Sfondrati Gallia vindicata. *Aduerſus Gallos tu tur infallibile pontificis in rebus fidei iud cium & monarchiam. S. Galli* 1702.

Bonvcci vindiciae decreti Alexandri VIII. adue ſus propoſitiones 31. in eo damnatas. *Lib oppoſitus Ianſeniſtis. Romae* 1704.

Pieces curieuſes. To. I. continet multa ad inteſt nas pontificiorum, praeſertim in Gallia, lite pertinentia, in quibus ſunt etiam epiſtola manuſcriptae. Praecipua opuſcula ſunt:

Le Pater des Ieſuites.

Repon

Reſponſe d'vn Eccleſiaſtique de Lovvain ſur le ſujet de la Bulle du Pape Vrbain VIII. 1650.

Lettre apologetique & portant aduis enuoyee a Meſſieurs de Maſcon, de Pavia, le 28. *Mars* 1651. *(Haec epiſtola eſt manu ſcripta.)*

Refutation du Livre du R. P. Dom Pierre de S. Ioſeph, intitulé, Defenſe du Formulaire.

Harangues du Pere Nicolay.

Lettre du Sieur Marandé au R. Pere du Simpicien avec les Remarques de Monſieur l'Abbé de S. Eleuthere.

Iugement ſur les conteſtations preſentes, tiré de S. Auguſtin.

Lettres ecrites au Pape ſur le ſujet des cinq Propoſitions.

Advis a Meſſeigneurs les Evesques de France.

Difficultez propoſées à l'aſſemblée generale du Clergé de France. à Paris 1661.

Memoire touchant les moyens d'appaiſer les diſputes preſentes.

Memoire pour juſtifier la conduite des Theologiens qui ne ſe croient pas obligez à condamner les cinq propoſitions. 1663.

Conformité de Ianſenius avec les Thomiſtes.

Lettre ſur le ſujet de l'Apoſtaſie du ſieur Iean de Labadie.

Marais la defenſe de la verité. &c. *à Paris* 1665.

Alia nonnulla Labadiam concernentia.

PIECES curieuſes. T. II. eiuſdem argumenti. C
ſcula praecipua ſunt ſequentia:

Lettre de l'Illuſtriſſime Iean de Palafox de M
doza au Pape Innocent. X. 1649.

Quaeſita Miſſionariorum Chinae, congre
tioni de propaganda fide exhibita, cum
ſponſis ad ea. *Romae* 1645.

Les Illuſions des Ieſuites dans leur eſcrit inti
Expoſitio theſeos &c.

La nouvelle hereſie des Ieſuites.

Val. de Flavigny expoſtulatio adv. theſin C
romontanam.

La probabilité des Ieſuites de Poitiers cenſu
par l'Vniverſité de la même ville. 1665

Reponſe au Libelle intitulé Dom Pacifique d'A
ranches. 1654.

Arreſt de la Cour de Parlement du 9.*Iuin* 16
portant reglement general pour la reſide
des Cures. à Paris 1654.

Les principales preuves d'vne Theſe de Theo
gie, touchant la juſte dependance, que les R
guliers ont des Evêques dans l'adminiſtr
tion du Sacrement de Penitence. 1666.

Examen des Ordonnances du Synode tenu à Rei

Memoire ſur le differend, qui eſt entre l'Evêq
de Tournay & les Reguliers de ſon dioce
à Paris 1672.

Multa alia.

RECVEIL de div. pieces. To. I. continet acta
cc

controuerſia canonicorum regularium & Benedictinorum in Gallia. Inſunt inter alia libelli ſequentes:

D'Eſtampeſii, epiſcopi Maſſil. *lettre au Roy.*

Reponſe des Chanoines Reguliers de la province de Bourgogne à vn écrit des Religieux Benedictins.

Expoſition ſommaire du droit des Chanoines Reguliers de la Province de Bourgogne.

Reponſe des Religieux Benedictins à vn écrit des chanoines reguliers.

Erectio & confirmatio monachorum S. Mauri.

Acta cleri Gallicani an. 1682. Pariſiis congregati, adu. Reformatos.

Edictum regis ſuper cleri Gallicani declaratione de poteſtate eccleſiaſtica an. 1682. facta.

Epiſtola cleri Gallicani ad Innocentium Papam XI. in cauſa Regaliae. &c.

REVEIL de diu. pieces. To. II. Inſunt Acta curatorum in Gallia: epiſcoporum Gallorum adu. Cardinalem Sfondrati epiſtola ad papam: acta ſuper verſione Gallica bibliorum & breuiarii Ro. Acta de cultu Confucii &c. Opuſculum I. eſt; *Ordonnance* &c. Reliqua potiora ſunt:

Edit du Roy, portant déſenſes de faire aucun Exercice public de la R. P. R. dans ſon Royaume. à Paris 1685.

Innocentii XII. damnatio & prohibitio libri, cui titu-

titulus: *Explication des Maximes des ſa*
ſur la vie interieure. 1699.

Reponſe d'vn Theologien à la premiere le
de M. l'Archevêque de Cambray.

Lettre Paſtorale d'Evêque de Chartres ſur le
vre, Explication des Maximes des ſaints

Reponſe donnée par M. l'Archevêqae de Ca
bray aux difficultez de M. l'Evêque de Ch
tres.

Cenſure faite par la Faculté de Theologie
Paris d'vn Livre, qui a pour titre: La
ſtique cité de Dieu.

Morale corrompue des pretendus diſciples
S. Auguſtin.

Recveil de diuerſes pieces. T. III. opuſculum
incipit: *Lectori.* Continet acta diſſ
inter cardinalem Bouillonium & mo
chos Cluniacenſes. 1708.

Recveil de diu. pieces To. IV. Libellus I. eſt: *m*
dement. Inſunt etiam :

Epiſcopi de Noyon condemnatio Inſtitut
num theol. P. Iuenini. 1701.

Epiſcopi Carnutenſis condemnatio eiuſd. lib

Epiſcopi Meldenſis condemnatio eiuſd. lib

Multa alia.

Recveil de diu. pieces. To. V. Libellus I. eſt:

Reponſe à vn ſermon prononcé par le P. Bri
cier. 1651.

Lettre de Ms. Callaghan, Docteur de la Facu

de Paris, touchant les principales impoſtures du P. Briſacier, Ieſuite.

innocence & la verite defendues contre les calomnies, que les Ieſuites ont employées en divers libelles, pour dechirer les vivans & les morts, & decrier la doctrine de la penitence & de la grace: contra librum Briſacierii intitulatum: *Le Ianſeniſme confondu.* 1652.

)efenſe de la cenſure, que monſeigneur l'Archeveſque de Paris a faite du livre du P. Briſacier.

AIORVM in Gallia ſcripta edita in cauſa Queſnelliana ab anno 1712:

Delphini memoire pour le Pape. Pariſiis 1712.

Mandement de ſon Eminence le Cardinal de Noailles portant defenſe & condamnation du nouveau Teſtament. à Paris 1713.

Deliberations de l'aſſemblée des Cardinaux, archevêques & evêques, ſur l'acceptation de la conſtitution du Pape Clement XI. portant condamnation de pluſieurs propoſitions avec la même conſtitution en latin & françois. à Paris 1714.

Lettre Paſtorale & mandement dé ſon Eminence Mr. le Cardinal de Noailles au ſujet de la Conſtitution du Pape Clement XI. du 8*me* 7*br.* 1713. *à Paris* 1714.

Bref du Clement XI. du 17. *de Mars* 1714. *aux Cardinaux, Archevêques & Evêques de France, ſur l'acceptation, qu'ils*

qu'ils ont faite de la conſtitution du 8.
1713. *contre le nouveau teſtament. à l*
1714.

Arreſt du Conſeil d'eſtat du Roy porta
mandement & inſtruction paſtorale du
Evêque de Mez du 20 *Iuin. à Paris* 17

Memoire pour les trois Docteurs & Curez
Reims. à Paris 1716.

Memoire pour les trois Chanoines, Docteurs
Faculté de Theologie de Reims. à Paris 17

Lettre des Chanoines à M. l'Archevêque
Reims. à Paris 1715.

Memoire pour les trois Docteurs & Curez
Reims appellans comme d'abus d'vne
tence d'excommunication. à Paris 1716

Recueil des pieces. I. Sommation faite aux
rez de la ville de Reims, de publier la C
ſtitution Vnigenitus. &c.

Memoire ſur l'affaire de la Sorbonne pour
ſieurs Charton &c. *contre le Sr. Ravec*
par Mr. Feſſart. à Paris 1706.

Pieces ſervant de preuves au memoire. I.
trait du Procés verbal de Compulſoire. &

Memoire pour les Doyen & Docteurs de la
culté de Theologie de Paris, intimez &
fendeurs. Contre les Sieurs Charton & C
ſors, appellans & demandeurs. à Paris 17

Procéz verbal de ce qui ſ'eſt paſſé dans l'
ſemblée des Députez. à Paris 1716.

I

ettre de la Faculté de Theologie de Nantes à celle de Paris avec la réponſe. à Paris 1716.

rreſt de la Cour de Parlement, qui ordonne la ſuppreſſion des feüilles imprimées à Rome ſous le titre de Illuſtriſſimi & Reuerendiſſimi &c. *du* 15. *Ianvier. à Paris* 1716.

Arreſt de la Cour de Parlement, qui ordonne la ſuppreſſion d'vn libelle ayant pour titre: du temoignage de la verité dans l'Egliſe &c. *du* 21. *Fevrier. à Paris* 1715.

Arreſt de la Cour de Parlement portant ſuppreſſion d'vn livre: memoire pour les Corps des Paſteurs &c. *du 4me d'Avril. à Paris* 1716.

Arreſt de la ſouveraine Cour de Parlement d'Aix. Du 21. *Avril. à Paris* 1716.

Arreſt du Parlement d'Aix, du 22. *de May. à Paris* 1716.

Arreſt de la Cour de Parlement qui fait défenſes à tous Archevêques &c. *du* 28. *May. à Paris* 1716.

Arreſt de la Cour de Parlement de Dijon. à 1716.

Arreſt de la ſouveraine Cour de Parlement d'Aix, du 15. *Iuin. à Paris* 1716.

Arreſt de la ſouveraine Cour de Parlement d'Aix, du 17. *Iuin.* 1716.

Lettres de Meſſeigneurs les Evêques de Meaux & de Montpellier ſur la Conſtitution Vnigenitus, 1716.

SEN-

SENSVS facultatis theologicae Conimbricenſis ca bullam *Vnigenitus*. *Conimbricae &* *mae* 1717.

Arreſt de la cour de Parlement, aduerſus mentis XI. literas pro bulla Vnigen *Lugduni* 1718.

B*ulla Alexandri VIII.* contra ius regaliae.

MABILLONII tractatus de ſtudiis monaſticis, La verſus a Ioſepho Porta To. I. II. *Ven* 1705.

B*ibliotheca* Eccleſiaſtica Mabillonica.

LAVNOII regia in matrimonium poteſtas, vel tra tus de iure ſecularium Principum Chri norum in ſanciendis impedimentis ma monium dirimentibus. *Pariſiis* 1674.

GALESII eccleſiaſtica in matrimonium poteſtas, tra Launoium. Accedunt contra eum Vindiciae pro Annatarum iuſtitia & ſ ma diui Thomae. *Romae* 1676.

LAVNOII contentorum in libro ſic inſcripto: *minici Galeſii eccleſiaſtica in matrimon poteſtas*, erratorum index locupletiſſin *Pariſiis* 1677.

Macri Diſceptatio cum Craſſo de Paraeneſi dinalis Baronii ad remp. Venetam.

LAYMANNI, Societatis Ieſu theologi, defenſio, p tificis, Caeſaris, cardinalium, epiſcopor principum, & ſocietatis Ieſu, in cauſa mo ſteriorum extinctorum & bonorum ec

ſſa

ſiaſticorum vacantium. *Dilingae* 1631.

YAVDVS de beneficiis & bonis Eccleſiae per bonas artes obtinendis, poſſidendis & diſpenſandis. *Lugduni* 1656.

A V. MARIA Vinea Carmeli, ſ. hiſtoria Eliani ordinis B. Virginis Mariae de monte Carmelo, contracta in variis opuſculis, regulam, originem, propagationem, euentus varios, patrocinium multiplex, viros illuſtres & prouincias omnes illuſtrantibus. *Antwerpiae* 1662.

ATRE DEI Sacra Eremus Auguſtiniana, in qua de inſtitutione ac progreſſu Eremitarum diſcalceatorum Ordinis S. Auguſtini diſſeritur. *Camberii* 1658.

LAVICINI *Iſtoria del concilio di Trento, nuouamente ritoccata dall' Autore. In Roma* 1664.

MVNDI hiſtoria de ortu, progreſſu, & ruina haereſeon huius ſeculi. Latine. *Coloniae* 1614.

SCHOTTI *origine, progreſſi e ruina del Caluiniſmo nella Francia. Parmae* 1693.

IINI hiſtoria & confutatio Blakloanae haereſis olim in Pelagio & Manichaeis damnatae, nunc denuo renaſcentis. *Gandaui* 1675.

SAVSSAY de myſticis Galliae ſcriptoribus, multiplicique in ea Chriſtianorum rituum origine. *Ineſt etiam tractatus polemicus de Apoſtolatu Gallico Dionyſii Areopagitae. Pariſiis* 1639.

MVLARIVM terminorum, ſeu regiſtrorum, ſecundum

 dum

dum ſtylum Ro. curiae, cum bullis facu
tum & additionibus Sacromori. *Ven*
1570.

Synodvs Poſnonienſis dioeceſana ſub epiſc
Szembeckio habita anno 1720. *Tota op*
ſita eſt diſſidentibus in religione Polonis, q
omnes cap. II. infames dicit. Varſau. 17

Lvpi opuſcula poſthuma. Tomus I. continens
ſertationes ſequentes:

De antiquitate, auctoritate, ac legitimo
ſententiae probabilis.

De Simonia Monaſteriorum.

De antiqua diſciplina Chriſtianae militiae.

Antiqua Eccleſiae ac Reipublicae in Pelag
nam Haereſin decreta, breuiter elucid
ſcholiis chronologicis.

De Germano ac auito ſenſu ſanctorum Patr
vniuerſae ſemper Eccleſiae, ac ſacroſanct
praeſertim Tridentinae Synodi, circa Ch
ſtianam contritionem & attritionem.

Epiſtola familiaris ad Reuerendum ac E
mium Patrem, Henricum Noris, qua au
quibuſdam, ad nonnulla ſuae de Chriſtia
contritione diſſertationis capita haeſitan
bus, humiliter conatur dare rationes.

Exhibitio ſacrorum Canonum circa ius reg
larium Eccleſiarum, quoad praedication
diuini Verbi.

Exhibitio ſacrorum canonum circa ius reg
larium Eccleſiarum, quoad praedication
dii

diuini verbi, aduerſus laruati Chriſtophori Philalethis reſponſionem ſtabilita, ſeu confirmata.

e ſanctiſſimi ſacramenti publica Expoſitione, & de *ſacris Proceſſionibus. Bruxellis* 1690.

…i libri tres de tranſitu Helleniſmi ad Chriſtianiſmum. *Pariſiis ap. Rob. Stephanum* 1535.

…ncisci Aſſiſiatis opuſcula tribus tomis, notis & commentariis aſceticis illuſtrata per Waddingum. Adiecta ſunt *Franciſci vita* & elogia. *Antwerpiae e Plantiniana* 1623.

…nii Florentini ſummula de confeſſore, cum opuſculo de reſtitutione. 1483.

…uidonis manipulus curatorum. *Romae* 1481.

…abi Samuelis Iſrahelitae epiſtola ad Rabi Iſaac.

…ranciſci de Aſiſio oratio contra Turcas habita, *Romae* 1480.

…ndreae ſumma de Sponſalibus.

…ixti IV. bulla vniuerſalis indulgentiarum an. 1480. publicata, quae incipit: *Domini & ſaluatoris noſtri.* Omiſſa eſt in bullariis, quod puderet Romam horum verborum: *Conceſſimus Angelo de Clauaſio facultatem componendi ſuper male ablatis, incertis vel per vſurariam prauitatem quaeſitis bonis, ita, vt ſoluta aliqua quantitate a reliquorum male ablatorum & per vſurariam prauitatem extortorum reſtitutione abſoluti exiſtant, & vltra reſtituere minime teneantur* &c.

Azpilcvetae manuale confeſſariorum & poe-
tentium. *Antwerp.* 1575.
Pexenfelderi hortus Marianus.
Calamati *ſelva di Concetti, applicabili a tutt*
ferie di quareſima. Venetiis 1687.
Kravsii allocutiones de paſſione Domini, *oder*
ſten-Predigten.
Staudacheri geiſtlicher Red-Verfaſſungen er
Theil.
Eiuſd. Betraurung des tödtlichen Hintri
Ihrer Maieſtät, Ferdinand des dritten, Rö
ſchen Kayſ. wie auch Ferdinand des 4
Röm. Königes.
Hardvini chronologia veteris Teſtamenti.
Angelocrator de ponderibus, numis & menſ
totius orbis.
Reſponſa prudentum de birreto rubeo ca
nalibus regularibus dando. *Romae* 1592
Simonis hiſtoria critica V. Teſtamenti Latine, c
ſcriptis aduerſariis. *Amſtelodami* 1685.
Estii annotationes in difficiliora ſcripturae loc
Sanctii commentarii in librum Iob.
Ar. Montani commentaria in XXXI. Dau
pſalmos priores. *Antwerp. e Plantin.* 16
Perezii avthentica IV. euangeliſtarum fides. *L*
duni 1626.
Dallaeus de vſu patrum. *Geneuae* 1655.
Blondelli Pſeudo-Iſidorus & Turrianus va
lantes, *Geneuae* 1628.

Fr

...IONDI commentarius in actus apoſtolicos. *Lovanii* 1654.

Ei. comment. in apocalypſin. *Lovanii* 1657.

H. Kromayerus in apocalypſin.

...RII CLXXXIII. diſputationes in apocalypſin. *Lugduni* 1615.

Eiuſd. liber de antichriſto.

Eiuſd. commentarius ſuper nouem primis capitibus euangelii Ioannis.

...EI viridarium virtutum ex patribus.

...RICI catena biblica, ſeu, moralis doctrina.

CAPVT III.

Euangelici

...ogmatici. 2. Scriptores contro...ſiarum cum Pontificiis : accedit ...itia perſecutionum pontificiarum; ...m Caluinianis : accedunt plena noti... ſyncretiſmi inter Proteſtantes ten...i, & perſecutionum Caluinianarum, ...c non ſcripta varia, ad hiſtoriam Cal...niſmi pertinentia; cum Arminianis; ...cinianis; Quackeris & Fanaticis aliis.

3 *Scriptores controuerſiarum dome-*

ſticarum, plerique ordine chronol
diſpoſiti. 4. Scriptores theol
moralis. 5. Exegetici. 6.
ptores diſſertationum & ſchedia
tum theologicorum varii argum
ti. 7. Hiſtoriae eccleſiaſticae
ſcriptores.

Bekäntniß des Glaubens und der Lehre, ſo a pellirende Stände Keyſ. Maieſtät auf gem Tag zu Augſpurg überantwortet l M. D. XXX. Editio Auguſtanae Con nis omnium prima, edita durantibus co Auguſtanis 1530.

Confeſſio oder Bekäntniß etlicher Fürſte Städte, überantwortet Keyſerl. Maieſt Augſpurg 1530.

Apologia der Confeſſion. Vitembergae 15

Heilbrunneri widerwärtige Cenſuren der P ſchen Scribenten von der Augſp. Confe nebſt Bericht auf D. Northauſens Bede von Einigkeit der Lutheriſchen und Pap Lauwingae 1699.

Bekäntniß der Prediger in der Grafſc Mansfelt, unter den iüngern Herren geſ 1559.

OFESSIO *oder Bekäntniß des Glaubens etlicher Fürſten und Städte überantwortet Keyſerl. Maieſtät zu Augſp. an.* 1530.

Apologia der Confeßion. Wittenberg 1531.

Bugenhagen von mancherley chriſtlichen Sachen, ſonderlich von beyden Sacramenten. Wittenberg 1531.

CORDIA pia, & vnanimi conſenſu repetita confeſſio fidei & doctrinae, cum ſubſcriptis confeſſorum nominibus. *Lipſiae* 1580.

Catechiſmus Lutheri minor & maior.

Epitome Articulorum, de quibus controuerſiae ortae ſunt inter theologos Aug.confeſſionis.

FESSIO doctrinae Saxonicarum eccleſiarum ſynodo Tridentinae exhibita anno 1551.

Confeſsio doctrinae, quae nomine Chriſtophori, ducis Würtemberg. anno 1552 a legatis ſynodo Tridentinae exhibita eſt.

Lutheri Artickel, ſo da hätten ſollen aufs Concilium zu Mantua, oder wo es würde ſeyn, überantwortet werden.

Vrſach, warum die Augſpurg. Confeſſions-Verwandte das Concilium Tridentinum *nicht beſucht.* 1546.

Der Augſpurg. Confeſſions-Verwandten Recuſations-Schrifft wider das Concilium Tridentinum.

Zwey Decret des Concilii Tridentini, *worauf die Lehre und Haltung ihrer Kirchen ſtehen ſolle,* 1546.

Confeſſio miniſterii Claudiopolitani de De. Chriſti. *an.* 1555.

Lutheri öffentl. gemeine Bekäntniß *vom Ab* *mahl des Herrn.*

Der Regenſpurgiſchen Theologen Bekäntniß *gegenwärtigen Streit-Artickeln. Agit de cato originis & cauſa Flacii.*

Theodori von Beſſé *Glaubens*-Bekäntniß.

Scioppius de antichriſto, primatu papae &

Balduinus de antichriſto adv. Scioppium.

Geſnerus contra Antichriſtianum primat Rom. pontificis.

Springerus ICt. de pace religionis.

Anonymi memorabilia de religione, iuſtitia aerario imperiali.

Mylius de pace Eccleſiae Euangelicae.

Toſſanus de integra eccleſiae reformatio *Diſſertatio haec Heidelbergae Lutheranis poſita eſt anno* 1597. *cum Palatinatu ei rentur: hoc enim ad integram reforma nem ſupereſſe arbitrabatur.*

Heerbrandus de apoſtolica eccleſia.

Confeſſions-Schrifft der Reuſſiſchen Kirchen. Editio an. 1599. *Hiſtoriam huius confesſio lege in Zopffii Gerauiſchen Stadt- und La Chronica p.* 194. *ſqq.*

Confessio miniſtrorum verbi in comitatu Ma feldenſi, de dogmatis proximo trienn editis. 1565.

Sto

Stöſſelii apologia contra Mansfeldenſes.

Mansfeldenſium reſponſio ad apologiam Stöſſelii.

Anonymi annotationes adv. Stöſſelium.

MELANCHTHONIS loci communes in linguam Germanicam verſi per Iuſt. Ionam. *Vitebergae* 1536.

CHEMNITII loci theologici Pars I. & II.

Pars III. ſeu vltima, incipiens a loco de bonis operibus.

GERHARDI Locorum theologicorum Tomus I. in quo continentur haec capita:

De ſcriptura ſacra.

De legitima ſcripturae interpretatione.

De natura Dei, hoc eſt, de eſſentia & attributis diuinis.

De tribus Elohim, ſiue de SS. Trinitatis myſterio.

De Deo Patre & aeterno eius filio.

De Spiritu ſancto.

De perſona & officio Chriſti.

Tom. II. qui continet haec capita:

De creatione & angelis.

De prouidentia.

De electione & reprobatione.

De imagine Dei in homine ante lapſum.

De peccato originali.

De peccatis actualibus.

De libero arbitrio.

Tom. III. quo ſequentia continentur:
De lege morali.
De legibus caeremonialibus & forenſi
De Euangelio.
De poenitentia.
De iuſtificatione per fidem.
Tom. IV. De bonis operibus.
De ſacramentis.
De circumciſione & agno paſchali.
De S. Baptiſmo.
Tom. V. De S. Coena.
De Eccleſia.
Tom. VI. De miniſterio eccleſiaſtico.
De magiſtratu politico.
Tom. VII. De coniugio, coelibatu & cogi
materiis.
Tom. VIII. De morte.
De reſurrectione mortuorum.
Tom. IX. De extremo iudicio.
De conſummatione ſeculi.
De inferno ſeu morte aeterna.
De vita aeterna.
I. Gerhardi Exegeſis articulorum de Scriptura
Deo, de perſonis diuinis, tomo primo lo
rum conciſius pertractatorum.
I. E. Gerhardi Iſagoge locorum theologicor
& exegeſeos Ioannis Gerhardi.
Himmelii ſyntagma diſputationum theologicar
exhibens formam colligendi locos theo
gicos. M

MATTHIAE ſyſtema theologicum.
HILDEBRANDI theologia dogmatica.
Schomeri collegium nouiſſimarum controverſiarum.
Fechtii critica in criticam Arnoldi ſuper Dauide Chytraeo.
Eiusd. diſputatio de fuga miniſterii eccleſiaſtici.
Eiusd. examen libelli: *Licht und Recht.*
Eiusd. defenſio theologiae polemicae adv. Arnoldum.
Ei. hiſtoria Caini & Abelis.
Ei. diſſerratio de ſcrutinio ſcripturae legitimo.
Zeibichius de praedeſtinatione & reprobatione infantum.
Edzardus de cauſis vnionis quaeſitae a Caluinianis.
Ei. animaduerſiones ad I. Fabricii conſiderationem controuerſiarum cum Reformatis.
Anonymus de peccato in Spiritum S. & deſcenſu Chriſti ad inferos.
I. M. Langius de regentibus per calamum ſcriptorium.
I. A. Schmidii programma de fatis & vita ſtudioſi theologiae.
SCHERZERI ſyſtema theologiae.
Monita politica de immenſa curiae Ro. potentia moderanda, ad S. R. imperii principes.
Hoc faſciculo continentur Branchidauriae ora-

oratio de ortu pontificum, Maximili
caeſ ep. de Caeſarea & imperatoria d
tate coniungenda, Menini oratio de
menſa curiae Ro. potentia moderand
oda in adulatores pontificis Ro. Lyſc
ratio de Ro. curiae rapacitate, Leonis o
de curiae Ro. monarchia &c.

WIDEBVRGII ſyſtema theologiae poſitiuae.

Danhaueri myſterium ſyncretiſmi.

I. Fabricii conſideratio controuerſiarum
Atheis, Gentilibus, Iudaeis, Mahomm
nis, Socinianis, Anabaptiſtis, pontif
& Reformatis.

Ezdzardi diſſert. de fugienda vnione cum
diernis Reformatis.

Eiusdem admonitio de caeremoniis in g
tiam Reformatorum non mutandis.

Eiusd. Excerpta Antiſyncretiſtica.

Eiusd. Pelagianiſmus Caluinianorum.

Sontagii abdicatio entium rationis theolo
cerebrinae.

Ittigii diſſ. de indulgentia ſynodi Carentor
ſis, an. 1631. a Reformatis celebratae
Lutheranos.

BVDDEI inſtitutiones theologiae dogmaticae T
To. II. ſ. vltimus.

BECHMANNI notae vberiores in compendium
ologiae Hutteri.

Eiusdem theologia conſcientiaria.

…NRI *Evangeliſche Glaubens-Lehre.*

…ERI anthropologia ſacra.

…uſaei diſſertationes apologeticae pro bibliis Erneſtinis.

…CHEI theologia Zachariana. Pars I. II.

…iusdem diſſertatio de ſpiritu, aqua & ſanguine, 1. Io. V. 12.

…AYERI tabulae theologiae poſitiuo-acroamaticae.

…trauchii diſſ. de chriſtianiſmo Senecae.

…ylii theologia Socratis.

…uddeus de libertate cogitandi.

…iusd. diſſertatio de diſcrimine naturae & gratiae quoad memoriam.

…eiſſenbornii infamia Babelis ab eccleſia euangelica depulſa.

…toltzii reſponſio ad quaeſtionem: An concubinatus ſit tolerabilior polygamia?

…chwartzius de vſu daemonum ad demonſtrandam naturam Dei.

…anzii papiſmus ſolatii expers.

…eiſius de angelorum malorum exiſtentia adv. Spinozam.

Plura alia.

…II explicatio Auguſtanae confeſſionis.

…LERI Auguſtana Confeſſio XX. diſſertationibus propoſita.

…Ei. diſſertatio de imputatione peccati Adamitici.

Thum-

Thummii impietas Photiniana.

Sopingii apologetica reſponſio ad libelli qui vocatur: bona fides Sibrandi Lubbe & ad Grotii pietatem. Annexa eſt ipſa na fides anonymi & *autoris vita.*

Velthemii liber de theologia acroamatica.

Kromayeri commentarius didactico-elenchti in A. confeſſionem.

Mvsaei introductio in theologiam.

Ei. diſſertatio de diſtinctione theologiae in turalem & reuelatam.

Ei. quaeſtiones de Syncretiſmo & Scriptur

Ei. diſſertationes duae de aeterno electio decreto.

Ei. diſſ. de inſufficientia luminis naturae ſalutem, adv. Herbertum.

Ei. diſſertationes apologeticae pro bibliis l neſtinis.

Ei. diſſertatio contra Spinozae tractatum th logico-politicum.

Ei. theſes de coniugio.

Ei. quaeſtio de polygamia.

Menzeri opera latina. To. I. continentur:

Oratio parentalis, ſ. *vita autoris.*

Exegeſis Auguſtanae Confeſſionis.

Collatio Auguſt. Conf. cum doctrina Calu

Defenſio collationis A. C.

Anti-Crocius.

Examen cenſurae Crocianae.

A.

Aſterſio calumniarum Crocii.
Eſponſio ad Defenſionem ſecundae Partis conuerſationis Prutenicae.
Anti-Sadeel.
M. II. ſ. vltimus, quo exhibentur:
Anti-Martinius.
Martinius ἐλεγχόμενος.
Diſputationes IX. Anti-Steinianae.
etras praecipuorum chriſtianae religionis articulorum.
reue examen reſponſionis Appelii.
rias Diſputationum in ſynodum Dordrechtanam.
epetitio Chemnitiana.
ractatus de coniugio.
Ianuale catholicum.
Defenſio contra Tubingenſes.
Anti-Piſtorius.
Apologia Diſputationis I. Anti-Piſtorianae.
HORNII opera theologica.
BOLTI opera theologica.
HEMANNI opera poſthuma:
Vindiciae ſcripturae per locos theol.
Praelectiones in libr. concordiae.
Patrologia.
Annotationes ad breuiarium theologicum.
Animaduerſiones in Bellarminum de verbo Dei.
Diſſ. aduerſus neceſſitatem coniunctionis cum papatu.

HÜL-

HÜLSEMANNVS de auxiliis gratiae.
Krebſii diſſertationes de nominum immut
ne, potiſſimum in religioſorum profeſ
& inauguratione pontificum.
Barthius de excesſibus in ſtudio pietatis.
Fabricii centuria paradoxorum theolo
rum.
Baieri diſſertatio IV. contraQuackeros,de
ma doctrinae fidei & morum.
Neumannus de coeleſti beatitudine huius v
Wernsdorffius de indifferentiſmo religionu
genere.
Ei. diſſertationes II. quod diſſenſus de S. c
inter nos & reformatos ſit fundamen
Iägeri triga controuerſiarum cum Poiret
Plura alia.
SCHMIDII tractatus de circumciſione.
Ei. tractatus de fundamentis praeſentiae (
ſti in S. coena.
Lutherus de ſeruo arbitrio cum annotatior
Schmidii.
CALIXTVS de immortalitate animae & reſurre
ne carnis.
Conringius de numis Ebraeorum,
de rep. Ebraeorum,
de initio anni Sabbatici.
Daſſouius de reſurrectione mortuorum ex
tentia Iudaeorum.

W

..deburgius de tribus partibus hominis, corpore, anima, & ſpiritu.
..inbauerus de VII. verbis Chriſti in cruce.
..berzeri diuina theſis hominum ad ſalutem. 1. Theſſ. V. 9. 10.
..cularius de ἀδυναμία peccandi renatorum 1. Io. III, 9.
..igelius de veritate religionis Chriſtianae.
..nierus de connexione fidei & operum.
..chenbergius de inſana in theologia curioſitate.
..ura alia.
..rvs de ſupremo iudicio.
..aierus de conformatione cum mundo fugienda.
..lem de omnipraeſentia Chriſti ſecundum carnem.
..alixtus de religione Muhammedana.
..anbaueri Eccleſia Aethiopica.
..arpzouius de religione Quietiſtarum.
..laſius de contemtu concilii Tridentini in Gallia.
..intrupius de contemtu concilii Dordraceni in Anglia.
..oeſcherus de diſcrimine legis & euangelii.
..üllerus de cathedra confeſſionali.
..äberlini foedus operum in ſtatu integro.
..orſcheus de ſcopo parabolae de operariis in vinea.

Velthemii diſſ. qua demonſtratur, Refc
tos non poſſe conſolari tentatos.
Plura alia.

BECHMANNI theologia polemica.

GISENII Papiſmus.

I. Meiſneri ſynopſis controuerſiarum pap
rum.

Eiuſdem iuſtificatio ex fide iuxta Paulun
III. 28.

Ei. diſſertatio de communione ſub vna.

Ei. diſſ. de proceſſione Spiritus S.

DREIERI controuerſiae cum pontificiis.

Muſaei tractatus de conuerſione homini
catoris ad Deum.

SCHERZERI Anti-Bellarmninus.

BAIERI collatio doctrinae pontificiorum & p
ſtantium.

Ei. collatio doctrinae Quackerorum &
teſtantium.

Ei. decas Diſputationum theologicarum.

Mülleri hiſtoria Berengarianiſmi vetei
noui.

Dorſcheus de LXX. hebdomadibus Daniel

Io. Cyprianus de vocatione hominum vr
ſali.

Loeſcherus de fidei vita & morte.

Scherzerus de peccato in Spiritum S.

Conringii fundamentorum fidei pontil
concuſſio.

I. defenſio concuſſionis, contra Valerianum Magnum, cuius libellus adiectus eſt.
I. defenſio concuſſionis adu. Haunoldum, cuius libellus accedit in fine.
I. defenſio concuſſ. adu. Ebermannum, cuius libellus additus eſt.
ura alia.
HEI Thomas Aquinas, Confeſſor veritatis Euangelicae.
RHARDI Bellarminus ὀρθοδοξίας teſtis.
immelii mataeologia papiſtica.
i. ſolutio argumentorum Helfrici Vlrici Hunnii.
rochmandi lychnus propheticus, oppoſitus Chriſtiani Wilhelmi, marchionis Brandenburgici, ſpeculo veritatis pontificio.
örberi Anti-Bertius.
NERI Saxonia Euangelica adu. Cutſemium.
elitatio epiſtolaris theologica inter Cutſemium & Matth. Hoë, ſuper quaeſtione: an conſultum ſit, Eccleſiam Lutheranam deſerere &c.
Höpfneri Diſputationes theologicae.
Kromayeri ſcrutinium religionum.
EGGERI Idolum Lauretanum.
Ei. tuba pacis contra Scioppii claſſicum belli ſacri.
Iuſti Meieri quaeſtio capitalis: ſintne Proteſtantes iure caeſareo haeretici & vltimo

 ſuppli-

ſupplicio afficiendi, contra Scioppii cl
cum.

Mvsaevs de Eccleſia.

Danhaveri vale triumphale contra Cornac
Loiolitam.

Ei. alethea ſancta ſui vindex contra eund

Speneri tabulae hodoſophicae.

Danhaueri politia biblica, cum orationi
de poeſi & pictura Spiritus S.

Veielius de cura veterum circa haereſes.

Hanneckenius de vere religioſi adoratoris ſp
tu & veritate. Io. IV. 24.

Wernsdorffius de eo, quod controuerſia c
Reformatis de S. coena ſit fundamenta

Friderici liturgia vetus & noua.

Ittigius de Guilielmo Poſtello.

Pritii controuerſia Romanenſium circa c
tum Confutii.

Schmidti hiſtoria coelicolarum ad tit. cod.
Iudaeis & coelicolis.

Ei. diſſ. de libris & epiſtolis coelo & infer
delatis.

Dölingii libri IV. de antichriſto.

Thummii papa antichriſtus magnus.

Vargaſii relatio de ſtratagematis politicis I
ſuitarum.

Vrbani IIX. ſuppreſſio Ieſuitiſſarum.

Maioris apologeticus adv. Val. Magnum.

Reineſius de lingua Punica & Deo Endou
lico.

Sir

...i oſtenſio fundamentalis ab ominationum papatus circa cultum creaturarum.
...alixtus de viſibili eccleſiae monarchia.
...cherzeri diſſertationes VII. de catholico.
...eieli Romano-catholicus Dubitantius.
...alixtus de ſtatu animarum ſeparatarum, & de cultu, qui illis conuenit.
...alixti reſponſum contra Moguntinos, de ſtudio concordiae eccleſiaſticae, & de infallibilitate pontificis.
Titii oſtenſio ſummaria, quod pontificii ſua dogmata non poſſint ex patribus probare.
...iusd. eaſtigatio animaduerſionis, quam Erbermannus edidit contra oſtenſionem ſummariam.
Calixtus iunior de indulgentiis.
Mayeri diſp. de haereſi pontificia prae caeteris ſuperſtite.
Ittigii oratio de communione ſub vna, contra Rich. Simonium.
Titius de confeſſione auriculari.
Rechenbergii ratio ſtatus religionis papaeae.
...ınıı & Heilbrunneri Anti-Tannerus.
Gibelii ſtrigilis inſtitutionum Hebraicarum Bellarmini. 1605.
Rungii diſputationes catecheticae.
Eiusd. explicatio ſymboli apoſtolici.
Eiusd. diſputationes de Caluiniſmo.
...ytraei reſponſio ad Poſſeuini & Mylonii crimina-

minationes de ſtatu eccleſiae Gı
Dreſſeri confutatio opinionis Bellarm
inſtitutione electorum per pontifice
Dauidis Georgii vita per rectorem ec
Baſileenſis. *Baſileae* 1559.
Conringii animaduerſiones in Walenburg
Conringium laudatum & correctum
bus doctrina de vocatione Reforma
eccleſiae vindicatur.
Titii animaduerſiones in I. & II. motiuu
neſti, Haſſiae Landgrauii.
Anatomia ſocietatis Ieſu eiusque arcana.
Dornii Scotus euangelicus.
Fechtius de hierarchia eccleſiaſtica.
Baierus de flagellationibus pontificiis.
Seckendorffii confutatio abbatis Galli, d
tis, Lutherum doctore diabolo repro
miſſam.
Calouii Synopſis controverſiarum.
Chriſt. Chemnitii collegium ſuper for
concordiae.
Calixti programma de controuerſia: an (
ſtus ſecuundum humanam naturam ſit
filius naturalis, an adoptiuus?
Plura alia.
Reihingii aranearum operae adv. Ieſuitas, Sten
um, Schaittenreiſſerum & Forerum.
Ei. diſſ. de vera Chriſti in terris eccleſia,
Ieſuitam Dilinganum.

Th

'hummius de traditionibus.
'i. impietas Weigeliana.
'regitzeri aſſertio doctrinae de filio hominis gloria coronato ex Pſ. VIII.
'itebergenſium admonitio de papatu fugiendo.
NEIVS de ſacris ſcripturis adv. Bellarminum, Gretſerum, Becanum & Huntlaeum.
Höpffneri Saxonia euangelica.
Ei. diſſertatio de ordinatione miniſtrorum eccleſiae adv. Bellarminum.
XTVS de autoritate Scripturae & numero librorum canonicorum.
Cellarii diſputationes XVII. de praecipuis fidei controuerſiis, adv. Pontificios.
Althoferi dodecas diſſertationum contra Caluinianos.
Haberkornii decas diſputationum de veritate & efficacia miniſterii eccleſiaſtici inter Proteſtantes, adv. Pontificios
Libentanzius de ſcriptura prodigioſae manus in aula Babylonica.
Schmuckii ſynopſis in ius canonicum.
Plura alia.
RTHOLTI commentarius de lectione bibliorum in linguis vulgo cognitis, deque ſacris publicis idiomate populari peragendis.
Io. Meiſnerus de deſcenſu Chriſti ad inferos.
Dorſchei diſſertatio epiſtolica cum Ariſaeo de coena & perſona Chriſti.

Olearius de quaeſtione: vtrum patres a Moſen ductu luminis naturae ſacrifica rint?

Io. Andr. Schmidtius de Quietiſmi revolutio

Muſaeus de ritibus antiquorum baptiſmalib

Hildebrandi diſcuſſio haereſeon Aërii Pro ſtantibus impactarum.

Meieri diſcuſſio controuerſiarum circa chi aſmum adv. Peterſen.

Conringius de ſummae poteſtatis autorita circa concilia.

Plura alia.

Höei defenſio pupillae ſtatuum euangelicorum.

Weberus de pontificum circa electionem in peratorum moliminibus.

Seldi Bedencken an Keyſer Ferdinand I.

Gudeni aequitas Conſtitutionis Vnigenitus.

Anonymi aſylum innocentiae Queſnellianae i iure canonico inuentum.

Zapffii hiſtoria Queſneliana Germanice.

Chladeni diſſ. tres crontra Queſnellium.

Buddeus de Pelagianiſmo in eccleſia Romana per bullam Anti-Queſnellianam trium phante.

Schmeizelii diſſ. de Ioanne Conſtante, elector Sax. in fide euangelica mortuo.

Wernsdorffii Biel Anti-papiſta.

Schroeterus de priuilegio praeſcriptionis 100 annorum eccleſiae Ro. non competente.

Gu.

Gu. de Stutgardia mus exenteratus.
Acta Pauli V. contra Venetos.
Balduinus de neceſſitate B. operum.
Alia multa.
IDNII XV. *Predigten von der Meſs.* 1548.
Flacii Widerlegung der XV. Predigten von der Meſs.
Handlung der Vniuerſität zu Wittenberg, die Meſs betreffend.
Muſculus von der päpſtiſchen Meſs. 1543.
Sturm vvider einen Rô. Prediger, der aus der Meſs gern ein Opffer mächte.
Pol. Virgilii, Lutheri und anderer Meynung von der Meſs.
Flacii Widerlegung des Catcehiſmi Mich. Sidonii. 1550.
Andreae Antvvort vvider Staphylum. 1561.
Ei. Abfertigung des Vortrabs Staphyli.
Bericht vvider der Ieſuiten unſchuldigen Luther.
Antitheſis Chriſti & antichriſti.
Vtzingeri Sendbrief an die verfolgten Chriſten in Francken. 1588.
Ei. ſummariſcher Begriff der gantzen päpſtiſchen Religions-Vbung.
Schereri Antvvort vvider Vtzingern vor die Reformation in Francken.
Vtzingeri Gegen-Antvvort.
Ei. proceſs des iüngſten Gerichts.

Frickii diſſertatio duplex contra Clementis X.
bullum *Vnigenitus.*

Ienichenii hiſtoria & examen bullae *Vnige*
tus.

Güntheri examen nouae methodi Roman
conuincendi Lutheranos.

Mayerus de apoſtaſia ad papatum aeternu
exitioſa.

Olearius de Fanatiſmo Papaeo in principii
dei applicatione.

Beierus de quaeſtione: vtrum pontificii, an n
ſtrates conſcientiae in religionis negotio
ctius conſulant?

Buddei Demas ſ. de apoſtaſia.

Drechslerus de quaeſtione: vtrum vna gutt
la ſanguinis Chriſti ſatisfacere potuerit p
mundo?

Neumannus de poenitentia ſolenni.

Fechtius de fide bonorum temporalium do
trice.

Wernsdorffii vindiciae orationis dominicae

Wildvogelius de eo, quod iuſtum eſt, circa o
tionem dominicam.

Wernsdorffius de libris Arndii de vero Chri
aniſmo.

Olearius de temperamentis apoſtolorum.

Danzii antiquitas baptiſmi initationis Iſra
tarum vindicata.

Calixti, iunioris, pietatis officium vindic
Ge-

Georgium Calixtum. Accedit repraeſentatio conſilii Calixtini de ſtudio concordiae eccleſiaſticae.

Et multa alia.

EIDLERI Lutherus defenſus, *oder Widerlegung des* B*üchleins*, *Praedicanten*-Beru*ff*, *genannt*.

Alberti Eccleſia preſſa.

Mayeri Papiſtiſcher Catechiſmus, cum bulla Innocentii XI. contra quoſdam Ieſuitas.

Ei. Gevviſſens-Marter derer zum Papſthum abgefallenen Lutheraner.

Roſenhanii Glaubens-Bek*äntniß*.

Des Evangeliſchen Gærtners Verantvvortung vvider das Büch*lein von Lutheri ſieben Gaben*.

. SARTORII cauſae motiuae, ob quas, deſerta ſecta Lutherana, catholicam religionem profeſſus eſt. *Ingolſtadii* 1602.

.AELII *Rettung D. Luthers Lehr*, *Ehr und guten Nahmens*, *vvider* D. Sixtum Sartorium.

.EISERI *zvvo Predigten von guten* Wercken *und der Rechtfertigung*. 1607.

Eiusdem Rettung der zvvo Predigten.

Glöſſelii und Leiſeri reſponſa über die Frage: ob denen Vngariſchen Land-Stænden die Freyheit der Religion zuzulaſſen?

B*ericht: ob in einem Reich oder Stadt zvveyerley Religion zu dulden?*

Von Zahlen des Antichriſts.

Heil-

Heilbrunneri Verantvvortung vvider Piſtori *Das Regenſpurgiſche Colloquium und Cabalam betreffend.*

Kühnii diſcretus catholicus autocatacritus.

Storrii Vorſtellung wider Vßlebern, Ne Reuocations-*Predigt betreffend.*

Der Königin Chriſtinae *Abfall.*

Mayeri Thränen einer Mutter, deren Sohn *ſtiſch worden.*

Der vnſelige Abfall M. Neſters.

Iünglings Vnterſuchung des Glaubens-Bek *niſſes des Hertzogs von Zeitz.*

Miegii Anzeigungen der gekränckten Wahr *wider P. Vßiebern.*

Caroli V. Fürſchlag von Vereinigung der R *gionen.*

Schlaffii Antwort auf Laubenbergeri inſt mentum pacis Eccleſiaſticae.

Stolzii verworffene Religions-Neutralität.

Des Cardinals von Noailles appellations- ſtrument *mit* Heineccii *Noten.*

Volvmen bellum Magdeburgenſe illuſtrantium deſcribentium ſcriptorum, quorum eſt p mum:

Der von Magdeburg Ausſchreiben anno 154

Multa ad libellum Interim pertinentia.

Reformatio Ratisbonenſis archi-ducis Fer nandi & cardinalis Campegii, an. 1524. G manice.

Laſ

Laſdeni oratio ad Caeſarem an. 1544.
Alia antipontificia & Antanabaptiſtica.
CVMEN, quo continentur acta cum Georgio Müllero (Mylio) Auguſta ob nouum Calendarium pulſo:
Mülleri Troſt-Brief an die Bürgerſchafft in Augſpurg. 1586.
Der ietzigen Praedicanten zu Augſpurg Antwort auf Mülleri *Troſt-Brief.* an. 1586.
Mülleri Augſpurgiſche Händel.
Eiuſdem Vrbans-*Predigt, von ſeiner Vrlaubung daſelbſt.*
Der Pfleger vnd geheimen Räthe zu Augſpurg Gegen-Bericht wider D. Müllers *Augſpurgiſche Händel.* an. 1587.
Publication der Keyſerl. Befehle in dieſer Sache, nebſt Schrifften des Raths vnd der Geiſtlichkeit.
Publication des an. 1584. *am Cammer-Gericht gefällten Vrtheils.*
Anzeig, ſo zu Augſpurg in denen Kirchen A. C. 1584. *verleſen worden.*
Mülleri Predigt zu Straßburg an. 1585. *gehalten.*
Riegeri Predigt, wegen Vertreibung des gantzen Predigt-Amts zu Augſpurg.
Mülleri Exodus Evangelica.
Publication des Keyſerl. Vrtheils an. 1583.

RVN-

RVNGII *Bericht von der Päpſtiſchen Verfolgung*
Steyermarck. an. 1601.
Schenitzii Bericht wider den Cardinal
Mayntz. an. 1538.
Hiſtoria von Ermordung Decii *zu Neubu.*
1546.
Vom Martyrer Iohannes Heuchlein.
Spinolae execution *zu* Aach. 1614.
Carpentarii epiſtola de perſecutione Reform
torum in Gallia cum Porti reſponſo. a
1573.
Relatio Germanica de morte Pacei.
Perſecution des Iohann Nordhauſens.
Exempla fürnehmer Perſonen, die vom Pab
thum abgetreten.
Rob. Barns Glaubens-Bekäntniß vnd Verbre
nung.
Reformatorum lettres, au Clerge de Franc
aſſemblé an. 1685.
Acta comitialia Hungarica an. 1681. vbi
libertate religionis.
Preßburgiſcher Kirchen- vnd Schulen-Verlu
an. 1673. *Autor eſt Antonius Reiſerus.*
Schrifften der aus Augſpurg vertriebenen Pr
diger. an. 1586.
Inquiſition in denen Niederlanden. an. 1546.
Anſuchung des Ausſchuſſes der Nieder-Oeſter
reichiſchen Lande. an. 1540.
Eorundem ſupplication an. 1556.

Oſian

Oſiandri Troſtſchrifft wider die Verfolger an. 1546.

Ermahnung an den Keyſer, des evangelii *halber in denen Erblanden.*

Vetteri hiſtoriſche Erzehlung vom Iungfrauen-Kloſter zu Riga. an. 1614.

Rettung der Societ. Ieſu *Vnſchuld.*

Crameri Bericht vom Colloquio *zu Regenſpurg.* an. 1602.

Rettung des Deutſchen zu Lauingen gedruckten Protocols *vom* Colloquio Ratisb.

Egenolphi Beweiß, daß Krafft des Paſſauiſchen Vertrags die Pæpſtiſche Obrigkeit nicht Macht habe ihre Euangeliſche Vnterthanen zu verfolgen.

Libellus famoſus *von* ſeculariſi*rung der geiſtl. Güter.* an. 1617. *ex officina Ieſuitarum.*

Stapletoni oratio: an politici huius temporis chriſtiani ſint?

Cambilhomi Beſchreibung von denen Geheimniſſen der Ieſuiten.

Reſtitutions-edict. 1629.

Claſſicum ſyncretiſmi Euangelici contra Papiſtas.

Vtzinger wider Abraham *Nageln von der Fränckiſchen Verfolgung.* an. 1590.

Schoppiſche Blumen aus Scioppii claſſico. *Inſunt multa de Scioppii ortu & vita.*

Sagittarii orationes: an liberi euangelicorum ad

ad ſcholas Ieſuitarum ablegandi? an. 16

Donawerthiſche Relation. an. 1610.

Informatio facti & iuris *wider dieſe* Relat

an. 1611.

Relation der Vnter-Oeſterreichiſchen Euang

ſchen Stände Abgeſandten nach Wien. 16

Vngersdorffii gratulation *an dieſe Stände.*

1610.

SCHLÜSSELBVRGII theologia Caluiniana. 1592

FRANZII ſyntagma controuerſiarum cum Caluin

nis, Pontificiis & Photinianis.

Dorſchei partes duae ſylloges vindiciarum

Bellarmini allegationes ex Exodi Mo

capp. I. II. III. IV.

Reiſerus de ſacramento baptiſmi.

Wagneri iudicium de ſcriptis Iac. Böhmii.

Fechtius de excommunicatione eccleſiaſti

cum diſſ. de claue ligante & ſoluente.

Förtſchius de notitia theologica irregenit

rum.

Chladenius de natura abſolutionis euangelic

Affelmannus de omnipraeſentia carnis Chriſ

adu. Lampadium.

Bebelius adu. libellum pontificium; *kurtz vi*

gut.

Budeus de origine nominis chriſtiani.

Idem de vita chriſtiana.

Idem de origine mali.

Idem de actuali ſalute viatorum.

Ide

Idem de paedobaptiſmo adu. van Dalen.
Eiuſd. Hamartigenia Ro. V. 12. ſeqq.
Eiuſd. diſſ. de peccatis typicis.
MEISNERI examen catechiſmi Palatini cum appendice de articulis fidei.
. FRANCKII exercitationes Anti-Wendelinianae de praecipuis controuerſiis cum Reformatis.
Eiuſd. exercitationes Anti-Limborchianae de praecipuis controuerſiis cum Arminianis.
ERZERI Collegium Anti-Caluinianum.
Holzfuſius de praedeſtinatione.
Schmidius de lectionariis eccleſiae.
Wernsdorffii demonſtratio, quod liber ſapientiae & Eccleſiaſticus non ſint canonici.
Seligmannus de ſabbato.
Schmidius de morte Moſis.
Sontagii miculae XX. Chaldaicae.
Eiuſd. concurrentia officiorum Chriſti.
Ittigius de iterata abſolutione peccatricis, cui peccata iam remiſſa fuerant.
MYLII volumen diſputationum Anti-Caluinianarum. 1598.
DREAE diſputatio de maieſtate Chriſti hominis, & de praeſentia corporis & ſanguinis eius in S. coena, reſpondente Io. Iac. Grynaeo. 1564. *D. Andreae ſua manu quaedam operi adſcripſit.*
Eiuſd. apologia huius diſputationis.

Brentius de maieſtate Chriſti hominis a
Bullingerum.
Andreae defenſio libri Io. Brentii de maieſt
Chriſti.
Schegkius de vna perſona & duabus natu
Chriſti. 1565.
TAVFRERVS de abſoluto decreto, ſ. palladium C
vinianis ereptum.
Maſii intereſſe principum circa religione
euangelicam. *Hafniae* 1687.
Moſani (id eſt, Becmanni, Profeſſoris Cal
niani in academia Oderana) & *Maſii Teu
ſche Streit-Schrifften wegen der Reformirt
Lehre von der Obrigkeit.*
Maſii epiſtola de Dania pacifica, adu. Andrea
Caluinianum Profeſſorem Marpurgi. *Ha
niae* 1691.
Io. Ern. Gerhardus de Strigelianiſmo.
Bechmannus de termino vitae humanae.
Behmius de corpore & ſanguine Chriſti in
coena.
Beierus de ſtatu & vbi animarum ſeparatarur
Eiuſd. collatio theologiae naturalis & reuel
tae.
Eiuſd. Diſſertatio de Monarchianis haeretici
Mayeri diſſ. de vtilitate, quam Pontificiis R
formatio Lutheri attulit.
Niemeieri diſputatio vtraque de gentilium ſta
tu poſt hanc vitam.

Löſche

Löſcheri diſſ. de incorruptibili ſanguine Chriſti.
..RI vindiciae Lyſerianae adu. Parei irenicum.
Thurii idea chriſtianorum Vngarorum ſub tyrannide Turcica. Item : Frangepani oratio de ſtatu Vngariae, nec non alia Hungarica.
Informatio de negotio compoſitionis diſſidentium inter ſe principum & ſtatuum S. R. imperii. *Coſmopoli* 1616.
Ieſuitica per Belgium foederatum negotiatio & artificia, iuſſu ordinum Friſiae in lucem data. 1616.
Examen edicti de pace religionis án. 1555. ſanciti.
Enarratio nuperi tumultus Amſtelodamenſis adu. Arminianos, & diſſertatiuncula ſuper eo. 1617.
Tarnouii diſſ. quae foedera cum Caluinianis iniri poſſint?
Skytteni orationes III. ad Iacobum I. Britanniae regem, de intereſſe religionis euangelicae in cauſa Sigismundi III. Poloniarum regis. 1618.
Graweri diſſertatio: qui fiat, quod multi eruditiſſ. viri in explicanda Scriptura S. aberrent?
Feurbornii δεμάτιον diſputationum theologicarum, 1. an in infantes actualia peccata cadant? 2. an Deus poſteros puniat ob maiores?

iores? 3. an peccatorum impetrata remi
per ſubſequentia peccata fieri poſſit irrit

Dinneri fama Altdorffina adu. calumniam
cinifmi. 1616.

Photiniſmus a Io. Vogelio & Ioachimo F
ſchelio publice retractatus. *Altdorffii* 161

Graweri harmonia Caluinianorum & Ph
nianorum.

Sangi triumphus Franconiae ob religion
pontificiam reſtitutam. 1618. *Circa*
dium haec legas, licet: Quamprimum
collegiis qui ſubrogarentur, iuuenti ſ
idonei, praecones Lutherani non deni
viceni, ſed centeni ex dioeceſi moti, ſolu
que vertere iuſſi ſunt.

Oldenbarneuelti apologia cum notis Petri H
deri. an. 1618.

Heshvsii defenſio doctrinae de praeſentia cor
ris & ſanguinis Chriſti in coena, adu. C
vinum, Boquinum, Bezam & Kleinwitzi
1562.

Alberus wider die Carlſtadter vnd andere
ctirer.

Diſſertatio de officio pii viri in hoc religo
diſſidio. 1561.

Tübingensivm theologorum *Bericht wider*
Staffortiſche Buch, vor die Formulam Co
cordiae. 1601.

Hailbrvnneri ſynopſis doctrinae Caluinianae.

S

Sigward wider die Neuſtädtiſche Bibel:
Hunnii Beweiſung, daß die Caluiniſten keine Augſpurgiſche Confeſſions-Verwandte ſind.
Selnecceri Caluinus rediuiuus.
Alia.
[I]VNII apologia *wider die Nieder-Heſſiſchen Theologen.* 1611.
Garthii acta & poſtacta colloquii Pragenſis de miſſa. 1618.
Menzeri Prob des Oſt-Frieſländiſchen Kleinods Eilshemii, Caluiniani. 1617.
Eiuſdem Vrtheil über eine Caluiniſche Cenſur von der Euangeliſchen Lehre von der Tauff. 1618.
[I]AOVII examen doctrinae Reformatorum de Chriſto, adu. Syncretiſtas.
Hofmanni vmbra in luce, ſ. conſenſus & diſſenſus religionum profanarum, Iudaiſmi, Samaritaniſmi, Muhammediſmi, Gingiſchaniſmi, & paganiſmi, cum veritate chriſtiana.
Haberkornii diuinitas Meſſiae adu. Iudaeos demonſtrata.
Maii Synopſis theologiae Iudaicae.
Weberi diſſertationes praeliminares de ſaluatore Chriſto, tanquam vero Meſſia.
Hanmannus de ſymbolo apoſtolico, an ſit ſignum diſcretiuum orthodoxi ab heterodoxo?

ANONYMI diſſertatio de ſarcienda concordia i
Proteſtantes. an. 1633.

Anglorum quorundam epiſcoporum, de Th
logorum fundamentali conſenſu in co
quio Lipſienſi inito, ſententiae per Durae
publicatae.

Mayfarthus de concilianda pace inter ec
ſias euangelicas per Germaniam.

Himmelii collegium irenicum de pace in
Proteſtantes.

Anonymi oraculum Dodonaeum adu.
Hoëum.

Hoëi Refutation *dieſer Schrifft.*

Bergii Relation *von der zwiſchen denen Eua
geliſchen vnd Reformirten Theologen* a
1631. *zu Leipzig gehaltenen* Priuat-Conf
renz. *wider* D. Hoën.

Io. Crocii Ehren-Rettung wider D. Hoën.

VAECKII tractatus theologici de vniendis chriſti
norum animis in fide illibata. Tomus vte
que. *Nibuſius de autore, hypodigmatis ſ
p.* 143: Lutheranus Helmeſtetenſis, adec
que Cornelii Martini & G. Calixti diſcipu
lus nobis haud ignotus, Alardus Vaeccius
lib. II. de vniendis &c. *Amſtelodami* 1645

IO MEISNERI irenicum Duraeanum de articulis fi
dei fundamentalibus explicatum. 1675.

WITTEBERGENSIVM theologorum ant-apologi
contra Rinthelenſes Syncretiſtas. 1666.

Io

Io. Gerhardi tractatus de chiliaſmo.

Io. Adami Oſiandri ſpecimen Janſeniſmi.

Calixti via ad pacem inter Proteſtantes per colloquia ſtabiliendam.

I. E. Gerhardi diſſ. de appellatione ad iudicem Ieſum Chriſtum.

Seeligmanni diſſ. de Theologo male dubitante.

Io. Fabricii diſſ. de regno Dei ex epiſt. Rom. XIV. 17.

G. Calixtus de veritate vnicae religionis Chriſtianae, & auctoritate antiquitatis eccleſiaſticae.

Eiusd. diſcurſus de vera chriſtiana religione, & eccleſia, earundemque ſtatu. Latine & Germanice.

Io. Trellundii exercitatio oppoſita Marpurgenſi diſquiſitioni de abſoluto decreto. *Hafniae* 1691.

Pritii diſput. inauguralis de Pelagianiſmo orthodoxae eccleſiae a Reformatis inique imputato.

Calouii προσφώνησις ad ſacrarum litterarum cultores, de variis Scaligeri & aliorum in Chronologia ſacra ab vnico infallibili S. S. canone diuaricationibus, & in eundem ἁμαρτήμασι, ac Chronici ſacri emendatioris neceſſitate & vtilitate.

Lutſchmanni prima reformationis Lutheranae tuba de perpetuo Chriſtianorum iubilaeo.

Sonntagii protrepicon ad animos mode
de fugienda Xenophonia, iuxta 1 Cor. I
Wernsdorffii diſputationes IV. de indiff
tiſmo religionum, contra Friedlibium.

Calvoerii conſultatio de pace eccleſiaſtica i
Proteſtantes, ad Carolum XII. regem Sue
Feuſtkingii hiſtoria colloquii Ieuerenſis
cum actis.
Loeſcheri praenotiones theologicae.
Schmidii diſſ. de fatis calicis euchariſtici
Ei. diſſ. de vita Samuelis Huberi.
Gerhardi, nepotis, epiſtola de obtrectationi
libri Arndiani de vero chriſtianiſmo.
Cypriani diſſ. de propagatione haereſium
cantilenas.
Nonnulla alia.

Iordani *Warnung für Caluiniſcher Brüderſch*
wider Textorn.

Seldii *Entdeckung des Syncretiſtiſchen Abgotts*
Theologen, auf dem an. 1661. *zu Caſſel*
haltenen Geſpräch von Vereinigung der P
teſtanten.
Calovii & Calixti varia eriſtica.
Haberkornii Erzehlung vom Rheinfelſiſc
an. 1651. *gehaltenen Colloquio.*
Muſaeus wider Kedden.
Niemannus wider Kedden.
Chemnitius & Scherzerus wider Scheffers T
cken-Schrifft.

Sch

Schuppii ratio ſtatus in promotione miniſtrorum Eccleſiae Lutheranae.

I. henoticorum recentium, quibus agitur de Proteſtantium vnione eccleſiaſtica. Heic habentur:

Cypriani epiſtola ad Pfaffium de vnione Proteſtantium. 1720.

Brieff-wechſel inter Cyprianum & Pfaffium, cum Pfaffii vita.

Hiſtoria concordiae fundamentalis inter Proteſtantes.

Chriſtiani, theologi Gieſenſis, diſſ. de reprobato ſyncretiſmo.

Salchlini ſtricturae contra Pfaffium.

Snitlingii hypomnemata contra Salchlinum.

Multa alia huius generis.

Quaedam de Wolffiana controuerſia ſuper harmonia praeſtabilita.

Multa contra Thomaſium.

Ramus contra Buddeum de theologia irregeniti.

Hochmannus, fanaticus, contra Reformatos Veſalienſes, vbi multa de ſupplicio Serueti. 1711.

Theologi Argentoratenſes pro reſponſo ſuo adv. Hellmundum, Wezlariae paſtorem, 1720.

II. henoticorum recentium, qno habentur:

Esmarchii XXXVI. obſtacula vnionis. *Autor eſt Sebaſtianus Edzardi.*

Elſwichii vindiciae diaſcepſeos Hunnianae.
Feuſtkingius de Philippiſmo henoticorum.
Multa alia huius generis.

To. III. henoticorum recentium, quo habentur:
Neumeiſteri Beweiß, daß das Vereinigung Weſen mit denen Reformirten dem gantz Catechiſmo zuwider lauffe.
Anonymi (Wernsdorffii) Vnterſuchung drey Schrifften, die Vereinigung der Proteſtante betreffend.
Heinſons Addreſſe von der Vereinigung, neb dem Calviniſten-A B C.
S. Schmidii Beweiß, daß die Calviniſten ſchu dig ſeyn, die Lehre der Lutheraner anzu nehmen.
Multa alia huius generis.
Wolfferami centuriae V. teſtimoniorum de ſo la fide, adu. Pontificios.

To. IV. henoticorum recentium, quo reperire eſt
Miniſterii Hamburgenſis Erklärung des von ihm wider die Reformirten geführten elen chi.
Friſii diſſ. contra Pfaffium de vnione Proteſtan tium.
Balthaſaris diſſ. de zelo Pomeranorum adv Caluinianos.
Neumeiſters Caluiniſche Argliſtigkeit.
Fortſchii Bedencken wider Pfaffen.
Des reformirten Kirchen-Raths zu Heydelberg
Er

Erklärung vvider die Evangeliſch-Lutheriſchen vvegen der Kirchen-Güther. 1721.

Das Caluiniſche Berichts-*Schreiben vvider die Evangeliſche in der Pfaltz, Holländiſch und Hochteutſch. Amſterdam* 1722.

Difficultés inſurmontables, qui empéchent l' vnion entre les Lutheriens & les reformés.

Clemmii verthaydigte Glaubens-Einigkeit.

Plurima eius generis.

Hochſtetteri oratio de vtilitate peregrinationis Anglicanae.

Varia pro D. Cypriano edita adv. Syncretiſtas.

T. V. henoticorum recentium, quo habentur:

Irenici Gedancken von der Vereinigung der Proteſtanten, vvider Neumeiſtern.

Theologorum Wittebergenſium diſſertationes contra Pfaffium.

Plurima eiusdem argumenti.

T. VI. henoticorum recentium, quo primum locum occupat:

Alethaei Pfaffius heautontimorumenos.

Irenici iudicium de molimine irenico.

Schrammius, theologus Marburgenſis, de vnione Proteſtantium.

Snittlingii 63. *Bevveisgründe, daß der Reformirten Lehrſæze den Grund des Glaubens verlezen: vvider Chr. Irenici Gedancken.*

Plurima huius generis.

To. VII.

To. VII. henoticorum recentium, quo primo lo-
co comparet:

*Formulaire de conſentement des egliſes refor-
mées de Suiſſe, Latine & Gallice cum noti*

Regum Angliae & Boruſſiae epiſtolae ad He-
vetios de vnione Proteſtantium.

Pfaffius de formula conſenſus Heluetica cum
actis publicis.

VVehrenfelſii oratio de recto theologi zelo
Geneuae 1722.

*Morgenröthe, oder Caluiniſche Erzehlnng, wi
die Caluiniſten in der S. Iohannis-Kirchen z.
Altſtettin an.* 1722. *ihr Religions-Exerci-
tium eingeführet.*

Bevveis *dagegen.*

VVernsdorffi diff. quod Caluiniani nec ſin
nec eſſe poſſint, ſocii Aug. Confeſſionis.

Plurima huius argumenti.

To. IIX. henoticorum recentiorum, cuius initi-
habentur:

*Penſées ſur la Reunion de egliſes Proteſtantes
Heidelbergae*, 1723.

Anonymi irenicum. *Londini* 1654.

Exhortatio pro conſenſu inter euangelicc
conſtituendo. *Tiguri* 1722.

Literae de ſtatu negotii irenici apud Tubin-
genſes.

Refutatio earum, cum apologia pro D. Cypri-
ano.

To. IX

). IX. henoticorum, quo continentur:

Zigleri oratio de coniunctione chriſtianorum, adv. non neceſſarias ſeparationes, Lipſiae 1549. habita.

Voluſii aurora pacis religioſae, qua demonſtratur, coetuum inuariatam A.C. amplectentium reconciliationem cum S. catholica eccleſia Ro. ſaluis eorundem hypotheſibus nec impoſſibilem, nec inconſultam; ſyncretiſmum autem cum ſacramentariis impoſſibilem eſſe.

B*edencken über* Matthaei Praetorii tubam pacis.

B*rentius von der Vrſache, vvarum ſich Papiſten und Lutheraner in der Religion nicht vergleichen können.*

Parei notae in Hutteri problema: an ſyncretiſmus religionis inter Lutheranos & Caluinianos iniri debeat, vt antichriſti tyrannis facilius reprimi poſſit?

Himmelii diſſ. de conſociatione religionis Lutheranae & Caluinianae.

Lampadii prodromus concordiae euangelicae, de certitudine ſalutis, inter Lutheranos & reformatos ſtabiliendae.

Relatio Colloquii Caſſeliani.

Conſenſus repetitus fidei Lutheranae adv. Calixtum & alios ſyncretiſtas.

Tenzel vom Kirchen-Frieden zvviſchen denen Evangeliſchen und Caluiniſten.

Salch-

Salchlini ſtricturae in Pfaffii diſſ. de formu
conſenſus Heluetica,
Cuntii Vnions-Martyrer nebſt der Refutation
MSS. de Cuntio.
VVarnung vor dem Staadiſchen Catechiſmo.
Schreiben von der Caluiniſten Härtigkeit wi
der die Lutheraner.
Alia multa huius generis.
Iani commentatio de Nicolaitis ex haeretico
rum catalogo expungendis, cum refutatio
ne Pfaffii.

To. X. henoticorum recentium, quo inter alia ha
betur:
Trellundi conſideratio diſſertationis Pfaffii, de
influxu dogmatis abſoluti decreti in praxin
fidei & pietatis. *Haſniae* 1724.
Multa henotica & antihenotica recentia.
Geſenii Cathechiſmus-Fragen. an. 1723.
Alle Schrifften, ſo an. 1723. *vvider die neue*
Auflage und Einführung dieſes Cathechiſmi,
ins Bremiſche und Verdiſche, heraus kom-
men.
Alia multa.

To. XI. henoticorum recentium, quo continentur:
Hiſtoria formulae conſenſus Helueticae. *Tiguri*
1723.
Vertheydigte Formula Conſenſus. ib.
Lettre de Mſ. Claude ſur le ſujet du formulaire
de conſentement. an. 1675.

Hot-

Hottingerus de veritatis & caritatis in eccleſia Proteſtantium connubio.

Mosheimius de concilio Dordraceno, magno concordiae ſacrae impedimento.

Varia de colloquio Irenico Caſſelano.

Raabii, profeſſoris Duisburgenſis Caluiniani, *wahres vnd falſches Chriſtenthum.*

Gedikii ſcripta de ſacra coena.

Tuchtfeldeni Bekehrung der Væter zu denen Kindern. adu. theologos Hallenſes. 1723.

Freylingshauſeni Send-Schreiben contra Tuchtfeldum fanaticum.

Wolffii Hiſtoria *der Augſpurgiſchen* Confeſſion, *betreffend ihren eigentlichen Verſtand im Artickel vom heil. Abendmahl, nach der Wittenbergiſchen* Concordi-Formul an. 1536. Item: Acta concordiae *zwiſchen Herrn Luthero, vnd denen Euangeliſchen Stædten in Schweitz, im Iahr* 1538. *über die VVittenbergiſche* Concordi-Formul *aufgerichtet.* 1580.

Heshuſii reſponſio ad praeiudicium Philippi Melanchthonis, de controuerſia coenae Domini. 1560.

Derer Theologen zu Braunſchweig Bedencken von dem neuen VVittenbergiſchen Catechiſmo. 1571.

D. Mörlins Bericht auf den Bericht vnd Rathſchlag, ſo vnter Melanchthonis *Nahmen zu Hei-*

Heidelberg vom Abendmahl gedruckt. 15[...]

Der VVürtenbergiſchen Theologen letzte A[...] *wort wider die Heidelbergiſche Theolog*[...] *von der Maieſtæt des Menſchen Chriſti,* [...] *ſeiner wahrhafftigen Gegenwart im Abe*[...] *mahl.* 1566.

Selnecceri Ableinung der fürnehmſten Auflag[...] *mit welchen die Sacramentirer die re*[...] *Kirche beſchweren.* It. *etliche abſcheuli*[...] *Reden derer Sacramentirer.* 1576.

Artickel vom heil. Abendmahl, wie *er in den* *Chur-Sæchſiſchen Kirchen gelehret: überg*[...] *ben auf dem Land-Tag zu Torgau.* 1574.

Gedicci Bericht *von Bildern vnd Altæren,* w[...] *der die Anhalter,* 1597.

*Vietoris Gegen-*Bericht *vom* Brodtbrechen [...] *Abendmahl, Ergæntzung des* Decalogi, *v*[...] *Abſchaffung der* Bilder. 1605.

Schmuckens wiederholtes Bedencken *über de*[...] *neuen Heßiſchen* Catechiſmo, Confeſſio[...] *vnd Verbeſſerungs-Puncten, zu Rettung d*[...] Bedenckens *an die Schmalkalder.* 1511.

A Vallo *hiſtoriſche* Conſignation *aller Act*[...] *vnd Actitaten, Receſſen, ſynodaliſchen Z*[...] *ſammenkünfften, Colloquien &c. ingleich* *aller und ieder Lehr-Schutz-vnd Strei*[...] *Schrifften, gevvechſelten Miſſiuen vnd Schre*[...] *ben, vvelche in vnd auſſer dem Römiſch*[...] *Reich zvviſchen Lutheriſchen, Påbſtlich*[...] *un*[...]

vnd Caluiniſchen über dem eigentlichen Verſtand derer Teſtaments-VVorte Chriſti innerhalb 100. *Iahren ergangen ſeyn, neben einer Ablehnung derer Calumnien der Pfältziſchen, Neuſtädtiſchen, Embdiſchen, Römiſchen auch andern Geiſtlichen, vnd ſonderlich* Rudolphi Hoſpiniani. 1610.

Acta Secreta ſ. *der Vnierten Proteſtirenden* Archiv, *zur Rettung der Anhaltiſchen Cantzley.* 1628.

Colloquium eines Catholiſchen Standes in Schleſien, Rathes vnd gevveſenen Diſcipuli Ieſuitarum, *mit einem alten Thumherrn in* Breß*lau gehalten, vvegen ietziger* Grauaminum, *vvelche die Catholiſche in Schleſien vvider der Augſpurgiſchen* Confeſſion *Vervvandte daſelbſt Keyſerl. Maieſtät übergeben.* 1619.

VITTEBERGENSIVM Theologorum refutatio libelli Caluiniani, cui titulus: Tractatus hiſtoricus de Melanchthonis ſententia de controverſia coenae Domini, a D. Caſparo Peucero ante plures annos ſcriptus. 1597.

Idem tractatus Germanice.

Aegid. Hunnii diſput. contra Anabaptiſtarum errores.

Mamphraſii methodus de fide, eiusdemque ortu & conceptu, incrementis, alimentis, & aliis proprietatibus &c.

ANDREAE B*ericht von der Einigkeit vnd Vneinigkeit*

 der

der Augſpurgiſchen Confeſſion - *Vervvan*
ten, vvider den Laß-Zeddel auf dem Reich
Tag 1559. 1560.

Acta der Niederſ. Theologen auf dem Tag z
Lüneburg. 1561.

Anonymi Vnterricht von der ſämmtlichen V
terſchreibung der Augſpurgiſchen Confe
ſion, *darauf itzund (von denen Caluiniſten*
gedrungen vvird. 1561. *Contra ſyncretiſmum*

Ienenſium Bedencken *auf* D. Andreae concilia
tion. 1569.

Eorundem Bedencken *von* 5. *Religions-Articuln*
1570.

Heshuſii Predigt wider Andreae *von der* Co
cordia. 1570.

Andreae Predigt, vvie die ſtrittigen Articul
Thüringen verglichen vvorden. 1577.

Ei. Predigt vom groſſen Abendmahl. 1579.

Ei. 5. *Predigten vom Werck der vollbracht*
Concordien. 1580.

Volmarii Erinnerung wider Andreae Conco
diam. 1581.

Selneceeri Erinnerung vom Buch der Concord
en. 1581.

B*remenſium Widerlegung des Anhangs der E*
furthiſchen Apologie vor die F. C. 1584.

Sturmii zwo Teutſche Schrifften wider D. A
dreae *und* F. C. 1581.

Hutteri concordia concors.

H-

Hutteri epiſtola de loco Meterani a ſe perperam citato in concordia concorde. 1615.

ÅTA *und Schrifften zum Concordi-Buch gehörig, darinnen die Braunſchweigiſchen* Theologi *negiren, daß die Vbiquität des Leibes Chriſti im Concordi Buch ſtatuiret, und II. daß ſie in Gottes Wort Grund habe, die Würtenbergiſchen aber* affirmatiuam *vertheidigen.* 1589.

Iac. Andreae 33. *Predigten von denen Spaltungen in der Chriſtlichen Religion zwiſchen Papiſten, Lutheranern, Zwinglianern, Schwenckfeldern und Wiedertäuffern.* 1568. *Hoc opere autor paulatim praeparauit animos ad ſubſecutam concordiae formulam.*

Derer Theologen zu Iena Bedencken auf Andreae *Vorſchlag einer* Conciliation *in denen ſtreitigen Religions-Sachen.* 1569.

Heshuſii Predigt vom Creutz und Leiden Chriſti, und ſeiner Chriſten, und daß mit den Irrgeiſtern kein Friede zu treffen ſey, wider D. Andreae *Calumnien.* 1570.

Heshuſii Bekäntniß von der Formula Concordiae, *wider das gottloſe Gedicht des falſchen Briefs.* 1578.

Eiusd. erdichtete Läſter-Schrifft, ſo unter Heshuſii *Nahmen wider die* formulam concord. *und* Andreae *Perſon ausgeſprenget.* 1578.

Andreae Erinnerung von etlichen Schrifften [cut off]
zum Theil unter Ambroſii Wolffii, [cut off]
Chriſtophori Heſſiandri *Nahmen, z*[cut off]
Theil ohne Nahmen, zu Verfälſchung Au[cut off]
purgiſcher Confeſſion ausgegangen, wel[cut off]
Chriſtoph. Herdeſianus *geſchrieben ha*[cut off]
ſoll. 1584.

Aeg. Hunnii Widerlegung der Apologiae [cut off]
niel Hoffmanns, nebſt einer Verantwort[cut off]
des Concordi-Buchs. 1597.

Leiſers Bericht auf die unter Daniel Hoffma[cut off]
Nahmen wider die zu Dreßden gedruc[cut off]
Concordiam *ausgeſprengte Beſchuldigu*[cut off]
1597.

Treiberi Iubel-Iahrs-Poſaune von der Hiſto[cut off]
F. C. 1681.

Pauli Schechſii Bericht auf etliche Calumn[cut off]
derer Caluiniſchen Praedicanten zu Heid[cut off]
berg, ſo ſie wider Churfürſt Ludwigen, d[cut off]
auch wider ſeine nunmehr enturlaubte Ho[cut off]
Prediger Io. *und* Paulum Schechſen *aus*[cut off]
goſſen haben. 1584.

Etlicher Theologen der Augſpurgiſchen Confeſſio[cut off]
ſo um der reinen Lehre willen aus der Pfal[cut off]
ausgeſchaffet worden, Bericht, was ſich n[cut off]
Veränderung der Religion, Einführung d[cut off]
Caluiniſchen Lehre, Abſchaffung reiner Ki[cut off]
chen-Diener, und Grynaei *Caluiniſchen D*[cut off]
ſputation daſelbſten verloffen, wider den B[cut off]

ric[cut off]

richt der Heidelbergiſchen Caluiniſcen Theologen. 1585.

Amsdorff von Churf. Io. Friedrichs Abſchied, ſammt einer Leichen-Predigt. 1554.

Eiusd. Vertheydigung der Propoſition: gute Wercke ſind zur Seligkeit ſchädlich. 1559.

Colloquium de peccato originis inter D. Iacobum Andreae & M. Flacium Illyr. *Argentorati* 1571.

Moerlin wider die Land-Lügen der Heidelbergiſchen Theologen. 1565.

Antvvort auf der Flacianiſten Lügen und falſchen Bericht *vvider die Hauß-Poſtill Lutheri. Wittebergae* 1559.

G. W. S. C. Verzeichniß des Geſprächs mit Caſparo Peucero *zu Leipzig in der Cuſtodie.* an. 1576.

Speck auf der Fall, d. i. Liſt und Betrug der Fraternitet vom Roſen-Creutz. 1618.

Helias Artiſta, ſ. Vrtheil von der Brüderſchafft vom Roſen-Creutz. 1619.

I. Matthei *Wiederruff und Bekäntniß*, adv. Caluinianos in Palatinatu. 1576.

Der Caluiniſchen Theologen Gegen-Warnung vvider Matthei Warnung. 1584.

L. Oſiandri Warnung an die Prediger und Zuhörer in der Churf. Pfaltz. 1584.

Heidelbergenſium Caluiniſtarum Gegen-VVarnung. 1584.

Andreae admonitio de crimine ſtellion
Caluinianorum. 1582.
Iudicium Melanchthonis de coena Domin
Frid. III. electorem Palatinum. 1559.
Scripta die Adminiſtration der Chur-Pfaltz
treffend. 1611.
Leuchteri epiſtola conſolatoria *an die von*
nen Caluiniſten aus Heſſen verjagte Predi
1606.
Specimen Caluinianae crudelitatis. 1620.
Varia ſcripta de perſecutionibus a Papiſti
Euangelicos ſtatutis. ab an. 1524. quo
ciſus eſt Viennae Caſp. Thauber. It. de p
ſecutionibus Auguſtanis & Auſtriacis.
COPEY *dreyer Briefe vvider* Amlingum *und*
Prediger zu Zerbſt, der erſte von Tilemann
Heshuſio, *die andern 2. von dem Abt* Pe
ſammt Verantvvortung darauf. 1585.
Tauffbüchlein fur die Kirchen im Fürſtenth
Anhalt, vvorinn der Exorciſmus *abgeſcha*
1590.
Der Theologiſchen Facultet zu Wittenberg A
vvort auf der Anhaltiſchen Prediger Abſe
gung, betreffend die Caluiniſche Reform
tion im Fürſtenthum Anhalt. it. *auf*
Ambergiſchen Scribenten letztes Buch z
dieſen Händeln. 1600.
Multa alia ſcripta edita, cum Caluiniani Eua-
gelicos e ditione Anhaltina eiicerent. Mu
de exorciſmo libelli. H

Huberi & Pol. Lyſeri eriſtica.

Eilbrunners Bericht *von denen* 5. *Haupt- und* 20. *Frag-Stücken, welche durch die Caluiniſchen* Viſitatores *denen Chriſtl. Gemeinden in der Churfürſtl. Pfaltz aufgedrungen werden.* 1598.

Pappi Bericht von der Zvveybrückiſchen Erklärung des Catechiſmi. 1588.

Andreae VVarnung vor der Calviniſchen neuen Erklärung des Catechiſmi, ſo künfftig im Fürſtenthum Zvveybrück getrieben vverden ſoll. 1588.

Hiſtoriſcher Bericht derer neulichen Marpurgiſchen Kirchen-Händel. 1605.

Vietoris Gegenbericht vom Brodtbrechen im Abendmahl, Ergäntzuug des Decalogi, *und Abſchaffung der Bilder.* 1606.

Schmuckii Bedencken über dem neuen Heſſiſchen Catechiſmo, Confesſion *und genannten Verbeſſerungs-Puncten.* 1609.

Mylii Bericht *von dem* Brodbrechen, *vvider die Neuerung zu Marpurg eingeführet.* 1606.

Garthii Hiſtoriſcher Bericht *vom Religions-VVeſen in Heſſen, entgegen geſetzt dem hiſtor.* Bericht *der neul. Marpurg. Kirchen-Händel.*

Leuchteri antiqua Heſſorum fides chriſtiana & vera. 1607.

Iac. Fabricii VViderlegung des falſchen Vorgebens Hopfii, *ob vväre König* Guſtauus

Adolphus *in Schvveden ein Caluiniſt ge-* *ſen.* 1634.

Toſſani Erinnerung an Rath und Gemeine *Churfürſtl. Pfaltz-Stadt Amberg, von v-* *gen iüngſt mit ihnen gepflogener Handl-* *zu Fortpflantzung und Erhaltung der Ein-* *keit in Kirchen und Schulen.* an. 1575.

Eines Evangeliſchen Bürgermeiſters der Sta- *Amberg Bericht, vvider die ungegründete* *ſchuldigung des Caluiniſten* Toſſani. 1576

Confeſſion Herrn Friderici III. electoris Palati- 1577.

VVolffrhums Bevveiß, *daß die Nürnbergiſc-* *Kirche in öffentl. ihrer Bekäntniß mit d-* *Caluiniſchen Irrthümern nicht allein nie-* *thun gehabt, ſondern auch denenſelben m-* *Ernſt vviderſprochen.* 1598.

Erörterung der Frage, vvas von einem Caluin- *ſchen Kirchen-Lehrer im Herzogthum Preu-* *ſen zu halten ſey?* 1646.

Nachricht vvegen etlicher Sachen zum Relig- *ons-VVeſen in der Elbingiſchen Kirche g-* *hörig.* 1665.

Bedencken, ob denen Reformirten Gemeinde *binnen Franckfurth am Mayn ihr Religion-* *Exercitium zu vervveigern, oder, vvie vo-* *zu verſtatten ſey.* 1614.

Donauers Moderations-Motiven in controuer- ſia *übelgenannten Lutheriſchen und Calvini-* *ſchen.* &c. 1610.

Er-

Erzehlung derer Motiven, die die Evangeliſchen Kirchen-Diener zu Donavverth in Bayriſcher Belagerung und Achts-Execution den 16 *Decembr.* 1607. *zu vveichen gedrungen haben.* 1608.

PELII *Erzehlung, vvas ſich mit denen an.* 1574. *vertriebenen VVittenbergiſchen Theologen begeben.*

Amlingius von der Menſchvverdung Chriſti.

Vrſachen, vvarum die Theologen zu VVittenberg nicht bedacht ſeyn, ſich in öffentliche Condemnationes *der Caluiniſten einzulaſſen, nebſt Bericht auf die Vrſachen.*an. 1589.

Bremenſium Erinnerung an die Geiſtlichen zu Hamburg vvegen der Gebets-Formul vvider die Caluiniſten.

Erzehlung vom Sacrament-Streit.

Scripta de reformatione Anhaltina an. 1590.

Friſchlini teſtimonium, *ſo ihm das* Miniſterium *zu* B*raunſchvveig gegeben.* 1590.

B*remenſes vvider* Naſonem.

Lyſeri B*rieff, den Weſenbeckiſchen Handel betreffend.* 1590.

LVMII *Leich-Predigt über den cuſtodirten* Nicolaum Krell, *welcher den* 9. *Octobr.* 1561. *öffentlich zu Dreßden enthauptet vvorden.*

Mylii ſynopſis comoediae Miſnicae in auſpicio continuandarum lectionum 1593. Jenae recitata.

Stenii oratio parentalis in Caſp. Peucerum. : Octobr. 1603.

Amicorum & cognatorum carmina in obitu Peuceri.

Schreiben Peuceri *aus dem Gefängniß zu Le zig an den Churfürſten zu Sachſen*, 157 *d.* 27. *Iulii.*

Theologorum Wittebergenſium Widerlegung Calviniſchen Teſtaments, Confeſſion u Leich-Predigt Peuceri. 1603.

Churfürſtens Auguſti *zu Sachſen Bedencken, er mit eigener Hand an die Ritterſchafft w gen Crakauen u. Peucern* an. 74. *geſchrieb*

Varia Wigandi, Huberi, Selnecceri & alioru adv. Caluinianos.

Verzeichniß derer Dinge, die in der Handlu zu Wittenberg im Conſiſtorio *zwiſchen Chr ſtoph Silbermann und* D. Pierio *fürgelauf ſind.* 1591. (159

Viſitations-Artickel im Chur-Kreiß Sachſe

Wiederruff zweyer Crypto-Calviniſten Leipzig und Dresden, Gundermanns un Steinbachs. 1593.

Geſpräch D. Hellriegels mit D. Gunderman 1591.

Lyſthenii 3. *Schreiben an das* Conſiſtorium *Leipzig, wider die Calviniſche Reformatio* 1592.

Gundermanns und ſeiner Caluiniſchen Mitg noſſ

noſſen Klage, Pein und Bekäntniß, ſammt angehängten Geſpräch und Vrtheil derer Studenten zu Leipzig über ihn. 1592.

Krentzheims Bericht *von der unbilligen Action und Enturlaubung vvider ihn, den* 1. *und* 2. *April* 1593. *zu Lignitz, ſeinen beyden Söhnen zugeſchrieben.* 1595.

Hunnii und Mamphraſii publicatio actorum, *vvas ſich unter der Regierung Hertzog* Friderici IV. *in Schleſien mit Krentzheimen, gevveſenen Superintendenten zur Lignitz, in Religions-Sachen zugetragen, daraus zu erſehen, mit vvas Liſt er den* Caluiniſmum *in denenſelben Landen eingeführet.* 1595.

Alle Schrifften, ſo in Streuberi *Sache ergangen, der einen Vorſchlag publiciret, vvie die Calviniſten mit denen Evangeliſchen zu vereinigen.* Ab anno 1592.

Mylii apologeticus aduerſus ea, quibus fides & doctrina eius foedis criminationibus impugnatur in Dan. Hofmanni ϛηλιτευτικῇ. 1597.

[M]ENZERI & aliorum exulum *Erzehlung der Motiven, vvarum die zu Marpurg im Monat Iulio* 1605. *beurlaubte* Theologi *und Prediger die Synodaliſche Abſchiede anzunehmen ſich billig vervveigert haben.*

Multa alia contra Caluinianos & Stiefelium.

[E]ORVNDEM *eben dieſe Erzehlung.*

Eorundem Rettung ihrer Erzehlung u. Motiven.

Menzeri & Winckelmanni Anti-Caluiniana.

Brau-

Braunius de prouerbio Chriſti: *vvo ein Aas, da ſammlen ſich die Adler.*

INITIA Reformationis Marchicae a Caluinianis ſceptae. 1615.

Churf. Iohann Siegmunds zu Brandenburg M. dat, das unzeitige Condemniren auf den Canzeln betreffend. 1614.

Eucharii Godofredi Berliniſche *Reformatio* 1615.

Neue Zeitung, darinnen ein Colloquium begr fen, vvie es die Caluiniſten mit den Luth ranern meynen, und vvas von dem Coll quio *Hans Knorren und* Benedict. *Habrech zu halten.* 1614.

Warnung an etliche Politiſche Räthe zu Berli

Hoë Erinnerung an alle Lutheriſche Chriſten der Marck Brandenburg, *daß ſie ſich mit de Caluiniſchen Seelen-Gifft und der neuau gegangenen Stimpel-Confeſſion nicht einne men laſſen.* 1614.

Hutteri retorſion *vvider die famöſe Schrifft, d rer Titel: Hutteri und Habrecht VVaa munden vvunderbare VVahrheiten.*

Freyens Geſpräch von Gottes VVort und vo Gott ſelbſt, vvider D. Hoë.

Gravveri VViderlegung des Berliniſchen *G ſprächs, nebſt einem* Bevveiß, *daß die Calv niſten die neuen Arianer, Photinianer un VViedertäuffer in denen* 4. *Artickeln* (1) *vo*

de

der evvigen Gottheit Chriſti, (2) *dem heil. Abendmahl,* (3) *der Tauffe,* (4) *dem Amt Chriſti, vermöge ihrer Lehre nicht vviderlegen können.* 1615.

Crameri, Pelargi, Gedicci, Schlüſſelburgii, Füſſelii, Finckii & aliorum fere omnium ſcripta eriſtica in cauſa Caluiniſmi in Marchiam introducti ab an. 1614.

Augſpurgiſche Confeſſion, auf Befehl des Churfürſten zu Brandenburg *aus unterſchiedenen Exemplaren nachgedruckt, und von VVort zu VVort neben einander geſetzet.* 1636.

B[A]LDVINI *Antvvort auf das Leſterbuch eines* Berli*niſchen Politici. an.* 1616.

Hailbrunneri Colloquium Neuburgenſe.

Churbrandenburgiſche Edicta vvider die Lutheraner in der Marck, ab an. 1614-1665. it. *Reſcript vvegen der Evangeliſchen Prieſter Revers.* 1667.

Calouii, Geſenii, Lilii, Bugaei, Bötticheri *und anderer vor und vvider dieſe* Edicta *edirte Schrifften.*

[K]RNECCII Caluinianorum ortus, curſus, exitus.

VVagneri monſtrum Cinglio-Caluinianum.

Ebertzii Synopſis analytica ſyngrammatis Anticingliani, *oder Iuriſtiſche Deduction, daß die Calviniſten nicht zur Augſp. Confeſſion gehören.* 1603.

Andreae Spiegel der Caluiniſchen Lügen wider reine

reine Lehrer Augſpurgiſcher Confeßion, u
greuliche Läſterungen wider die göttl. Ma
ſtät der Menſchheit Ieſu Chriſti. 1558.

Weiningers Bericht von den 14. *Calumnie*
welche ihm Grynaeus *und* Polanus *an*
dichtet. 1600.

Andreae Warnung vor der zu Neuſtadt an a
Hart nachgedruckten, und mit Caluiniſch
Irrthümern verfälſchten Bibel *Lutheri.* 158

Wittebergenſium Warnung vor der zu Hernbo
nachgedruckten, und mit Calviniſchen Gi
beſchmeiſten Teutſchen Bibel Lutheri.

Hoëi Predigt über den 83. *Pſalm, bey dem Co*
vent derer Evangeliſchen Stände, in der Ki
che zu S. Thomas in Leipzig d. 10. *Febr.* 16
gehalten.

Eiusd. Leipzigiſche Schluß-Predigt. 1631.

Hoëi Erzehlung, was zwiſchen dem Britann
ſchen Abgeſandten und ihme 1613. *am Son*
tage Quaſimodog. *zu Dresden fürgelauffe*
wider die lügenhaffte acta, *welche* Toſſan
publiciret. 1615.

Polyc. Leyſers erörterte Frage, ob, wie und wa
um man lieber mit denen Papiſten Gemei
ſchafft haben, und gleichſam mehr Vertrau
zu ihnen tragen ſoll, denn mit und zu den Ca
viniſten? 1620.

Hoëi & aliorum libelli adv. Caluiniſmum
Saxonia & Marchia introductum.

V. E. Löſcheri Addreſſe an ein Großmächtigſtes
be

berhaupt, im Nahmen der Evangeliſch-Lutheriſchen Kirche, die Religions-Vereinigung betreffend, nebſt einem Vorſchlag zum Kirchen-Frieden. 1704.

Becmanni *Exceptions-Schrifft vvider die Addreſſe.*

*Löſcheri Hiſtorie der erſten Religions-*motuum *zvviſchen denen Lutheriſchen und Reformirten, nebſt* Beantvvortung *der Exception-Schrifft vvider die Addreſſe.*

Becmanni *Ervvegung der Hiſtorie der erſten Religions-*motuum *zvviſchen denen Evangeliſch-Lutheriſchen und Reformirten, an ſtatt einer Duplique vvider die Addreſſe.*

Löſcheri ausführl. hiſtoria motuum *zvviſchen den Luth. und Reform. gegen D.* Becmanns *Duplique vvider die Addreſſe.* P. I. & II.

Strimeſii Hexas annotationum, vnioni euangelicorum ſubſeruiens, in Fried. Spanhemii iun. protheoriam hiſtoricam & catallacticam praecipuarum controuerſiarum cum A. C. Theologis. 1704.

Wernsdorffii Bedencken über Strimeſii *Entvvurff von Einigkeit der Lutheraner und Reformirten im Grunde des Glaubens.* 1705.

Sinceri Gedancken von Vereinigung der beyden proteſt. Religionen und derſelben Toleranz.

Abhandlung etlicher Fragen von der Möglichkeit, Nothvvendigkeit und Nutzen der Vereinigung beyderſeits Evangeliſchen Kirchen, ſammt

ſammt denen aequiſſimis-Poſtulatis *H*
Lütkens in ſeinen unmaßgeblichen Ge
cken.

Innocentii Sinceri Gewiſſens - Scrupel übe
zu Königsberg in Preuſſen im Königl
Weyſenhauſe gehaltenen Communion, d
Reformirte Prediger ſammt ſeiner Ger
von dem Lutheriſchen, und hinwiederun
ſer ſammt ſeiner Kirchfahrt von dem R
mirten, das heilige Abendmahl öffentlic
pfangen. 1707.

Lettre de tous les paſteurs & Profeſſeurs d
Egliſe & de l'academie de Geneue, éc
ſa Maieſté le Roi de Pruſſe le 22.*Avril* 1

Prüffung des Geneviſchen Schreibens an
König in Preuſſen, betreffend die Verein
der Proteſtirenden.

Seb. Edzardi Abhandlung der Frage,
Calviniſten dasienige von Hertzen gla
was einem einfältigen Menſchen zu gl
gebühret?

Ei. Ablehnung der Auflagen, mit welch
Reformirte Theologen ſeine Confutati
ſcripti Strimeſiani *zu Regensburg*
ſchwärtzen ſich unterſtanden.

Bedencken über der Frage, ob ein Luther
Prediger bey Vbernehmung der Vocatio
könne verpflichten, die Reformirten ni
verketzern?

IERI hiſtoria *der Religions*-motuum *zwiſchen Evangeliſch-Lutheriſchen und Reformirten.* Pars III. liber V. & ſextus. *an.* 1724.

Evangeliſch-Lutheriſchen Conſiſtorii *zu Heidelberg Wahrheits-Spiegel, wider die Chur-Pfältziſche Reformirte,* in puncto *der denen Evangeliſch-Lutheriſchen entwandten Kirchen- und Schulen-Einkünfften.* 1708.

RTINI ſyntagma diſputationum Anti-Photinianarum. *an.* 1647.

Ei. diſputationum ſcholaſtico-theologicarum in I. Artic. Aug. C. pars prior, contra duos priores tractatus primae partis theol. ſcholaſt. Becani Ieſuitae.

Ei. appendix diſputationum contra Becanum, de lapſu primorum parentum, nec non libero ſeruoque arbitrio. *an.* 1648.

Ei. diſputationum theologico-ſcholaſticarum pars poſterior, in I. Art. C. A. partem poſteriorem, contra Becani tres poſteriores tractatus I. partis theologiae ſcholaſticae, & tractatum primum partis ſecundae.

Hülſemanni extenſio breuiarii theologici.

Ei. tractatio articuli de officio ſacerdotali Ieſu Chriſti.

TTHIAE Collegium Anti-Photinianum.

Spinolae reſponſio oppoſita epiſtolae Widenfeldii.

Goclenii theſes apologeticae oppoſitae diſpu-

tationi primae & ſecundae Finckii, habit contra diſputationem Marpurgenſem, de nalogia ſacramentali, deque fractione p nis. *an.* 1606.

Matthiae diſſert. de agno Dei tollente pecc ta mundi.

Tob. Maioris diſput. de iure diuino imputan peccatum primum Adamiticum toti gen humano.

Georg. Königii diſp. contra Iſ. Abravanelis co mentarium in c. XXXIV. Eſaiae, & proph tiam Obadiae.

Althoferi ſpeculator Anti-Caluinianus. 163

Ei. pſeudo-ſtereoma religionis pontifici quoad duas quaeſtiones, (1) num Luthera an pontificii habeant veram S. Scripturan (2) an S. Scriptura ſit perſpicua? cont apologiam Matthiae Fabri. *an.* 1640.

Hackſpani Aſſertio paſſionis dominicae adu ſus Iudaeos & Turcas, dialogo incluſa. 164

Hackſpanii fides & leges Muhammedis exhi tae ex Alcorani manuſcripto duplici.

Ei. Exegeſis trigae locorum ex Moſe, Prop tis & Pſalmis deſumtorum.

Dilherri philologema, in quo Iudaeorum id lolatrarum abominatio ex c. VIII. Eze v. 17. eruta oſtenditur.

Crineſii lingua Samaritica ex S. S. libris i preſſis & MSS. eruta.

CA-

CALOVII Socinifmus profligatus.

Ei. conſideratio Arminianiſmi.

SCHERZERI Collegium Anti-Socinianum.

Ei. Heptas catholica, ſ. de catholico, quatenus fidei & eccleſiae tribuitur, diſſertationes VII.

BOTSACCI Anti-Crellius.

Georg. Calixti diſſertatio de quaeſtionibus, num myſterium trinitatis ex ſolius ſcripturae V. T. libris poſſit demonſtrari, & num eius temporis patribus filius Dei in propria ſua hypoſtaſi apparuerit.

Ei. appendix ad hanc diſſertationem, cum ep. ad academiam Wittebergenſem adu. Scharfium.

Horneii iterata diſſertatio, qua fidem non qualemlibet, ſeu otioſam, aut mortuam, ſed vivam ac per charitatem operantem, ad ſalutem neceſſariam eſſe oſtenditur, aduerſus Rothmalerum.

Ei. repetitio doctrinae verae de neceſſitate B. O. ſi quis ſaluus per Chriſtum eſſe velit, & nouae eius vindiciae.

Io. Muſaei diſſertatio de praedeſtinatione.

G. Calixti exercitatio de miſſis ſolitariis antipontificia.

Kortholti diſquiſitio de religione Muhammedana.

Thummii apodixis, ſanctos honorandos, non inuocandos eſſe.

Phil. Mülleri diſſert. de immutatione ſuper-tum in fine mundi, ad 1. Cor. XV, 51. 52. ſ.

Ei. diſſert. de nomine in coelis ſcripto, ex L. X, 20.

Gravveri examen praecipuarum ſophiſticati-num, quibus recentiores Photiniani arg-menta aeternam Chriſti Deitatem & perſ-nalem Spiritus S. ſubſiſtentiam, a Patre c-ſtinctam, confirmantia oppugnant, inſtit-tum in explicatione Cap. I. epiſt. ad Hebr.

Ei. Harmonia praecipuorum Caluinianoru & Photinianorum.

Hutteri ἐξέτασις ἐλεγχτικὴ errorum Photin-anorum, Sacramentariorum & Eſauitaru de poenitentia.

Schelwigii Quackeriſmus confutatus.

Botterwecks der ſich ſelbſt entlarvende Qua-cker.

Baieri ſynopſeos & examinis theologiae enth-ſiaſtarum recentiorum, ſ. Quackerorum praecipue Barclaii, diſſertationes ſex.

Scharbau tractatus de paralleliſmo cum haere-ticis inſtituto.

Fechtii ſcrutinium profligatae ex eccleſia hae-retificationis, Godofr. Arnoldo oppoſitum adiecta exercitatione de momento contro-uerſiarum de chiliaſmo, reſtitutione omni-um, nouisque reuelationibus, apologiae Peterſenianae oppoſita.

Kra-

Krakewitzii diſp. inauguralis de non ſperanda extra eccleſiam Lutheranam ſalute.

Grünenbergii Dei miniſter impius, cum cenſura eius Thomaſiana.

Wagneri examen elencticum atheiſmi ſpeculatiui.

Reinhardi diſp. de miraculis, contra Spinoſae, Connoris, Lockii aliorumque ſententias.

Fechtii diſſert, vtrum libri ſymbolici fere, an aequiuoce dicantur divini?

Veluodi iuris diuini Iudaeorum ac ciuilis Romanorum parallela. *Lugd.* B. 1594.

Hannekenii diſſert. de miſericordia Dei fortuita, ex Lutheri in Geneſin commentario.

Io. A. Schmidii αὐτὸς ἔφα Pythagoreorum, collatum cum αὐτὸς ἔφα Chriſtianorum.

Cypriani diſſertatio inauguralis de legis termino ex Gal. III. 19.

Fechtii examen praeadamitiſmi recens incruſtati.

Fechtii diſp. domeſticam auditorum viſitationem ab eccleſiae miniſtro eſſe inſtituendam.

Menckenii diſſert. qua autoritatem praeceptorum Noachiticorum in dubium vocat.

Siberi hiſtoria melodorum eccleſiae Graecae, eorumque theologia poëtica.

Plurima alia Breithaupti, Fechtii &c.

MINISTERII Tripolitani *Bericht von der neuen Propheten Religion, Lehr und* Glauben. 1634.

Io. Mülleri Vertheidigung des ausführlichen [.] *richts, wider Nicolaum Teting.*

Ieſſenii aufgedeckte Larve Dauidis Georgii.

Hiſtoria Dauidis Georgii, *aus der Baſelſc*[n] hiſtoria, Vbbone *Emmen*, Bleſdickio *und* [.] *dern zuſammen getragen.*

T. Pfanneri Anzeige derer dem ſtudio piet[s] *von denenienigen, welche davon ſonderb*[e] profeſſion *machen, zugewachſenen Aerg*[-] *und Hinderniſſen.*

Io. Mülleri *Vertheidigung des ausführlichen* [.] *richts von der neuen Propheten Lehr u*[.] *Glauben, wider Nicolaum Teting.* 1636.

Stolterfohts Hiſtoria von David Georgen, a[.] Thuano, Fincelio, Petri, Wigando *und* L[.] ca Oſiandro *zuſammen gezogen.*

Schneiders Prüffung des Caſpar Schwenckfel[.] *und Vertheidigung der Augſpurgiſchen Co*[.] *feſſion, und Lehre Lutheri wider ſeine* B*eſchu*[.] *digungen.* 1708.

Muhlii unverfälſchter Sinn Lutheri in dem b[.] *ſtrittenen Lehrſatz, von der würcklichen S*[.] *ligkeit der Gläubigen allhier in dieſem Lebe*[.]

Reineccii Boeſianiſmus per reſponſa & teſtimo nia theologorum condemnatus, ſ. Acta d termino gratiae diuinae peremtorio. 1704

Hinckelmanni 40. *Fragen, betreffend die Leh re, ſo in Iacob Böhmens Schrifften enthalten.*

Wincklers Sendſchreiben an Herr Hinckelmann betref

betreffend einige Anmerckungen über die 40. *Sätze, welche ein unbenahmter Liebhaber des Böhmens zum Grunde der Antwort, auf die gedruckte fürgetragene* 40.*Fragen von Iacob Böhmens Lehr, gelegt.*

Hänfflers Vnterredung zweyer Colloquenten über dem Buche, ſo genannt: VViderbringung aller Dinge. 1702.

STOLTERFOHTS conſideratio viſionum apologetica. 1645.

Iacobi Fabricii probatio viſionum. 1642.

VVagneri Theologiſches Bedencken über die angegebene, unter dem Nahmen Io. VVarners von Bockendorff in Meiſſen an. 1638.*publicirte Viſionen, ſo ihm vvegen des Zuſtandes der Evangeliſchen Kirche* &c. 1642.

Narratio rei admirabilis, ad Poſonium geſtae, de ſpiritu quodam a 24. Iulii MDCXLI. vſque ad 29. Iunii MDCXLII. ex purgatorio cuidam virgini apparente, loquente, auxilium petente, ac tandem liberato. *Poſonii* 1643. *Examinauit hanc narrationem Voëtius Part. II. ſelect. diſpp. p.* 1140.*ſqq.*

HEINECCII *ſchrifftmäſſige Prüfung der neuen Propheten, vvider Herrn* Miſſon, Iohn Lacy *und den Ritter* Richard Bulkeley.

Ioach. Langii Vnterricht von unmittelbaren Offenbarungen, erſtlich insgemein, und dann inſonderheit von denen agitationibus, inſpi-

rationibus *und* effatis,*vvelche anfangs in Ce-
vennes entſtanden, und durch etliche Cam-
neſer in Engel- und Schotland, auch Hol-
und Teutſchland fortgepflantzet vvorden,
nebſt der Beantvvortung eines gevviſſen E-
fals edirten Sendſchreibens.* 1715.

*Anonymi Erweiß, daß D. Langens auf Gut-
finden der ſämmtl. Theologiſchen Facultät zu
Halle herausgegebene Schrifft, von unmittel-
baren Offenbahrungen, kein vvahrer, ſondern
ein unzulanglicher, partheyiſcher und höch-
gefährlicher Vnterricht ſey.* 1715.

*Reinbecks Vnterricht von nöthiger Prüffung
der Geiſter.*

*Anonymi zvveyter ſummariſcher Ervveiß, d
Herr Ioach. Langens, in Sachen der gantz
ſondern Leibes-Bevvegungen, auch Prop
tiſchen Ein- und Ausſprachen dieſer Zeit, pr
tendirende kurtze Abfertigung des erſten E
vveiſes in einer gevviſſen Vorrede, aberma
unzulänglich, partheyiſch und höchſtgefäh
lich ſey: vvorbey das Inſpirations-VVerck b
ſcheidentlich vorgeſtellet, auch vvegen d
vorgevvorffenen harten Schreib-Art des erſte
Ervveiſes Erklärung gethan vvird.*

*Einiger Freunde unterſchiedliche Erfahrungs
volle Zeugniſſe von der Inſpirations-Sache.*

*Hiſtoriſche Vmſtände, zu Prüffung des Geiſtes
der ſo genannten Inſpirirten, und Inſpiration*

ou

ob das VVerck von GOtt oder vom Satan ſey, aus eigener Erfahrung geſammlet. 1715.

Ein unpartheyiſches Vrtheil von den heutigen ſo genannten Inſpirirten, und von denen, die ſowol für, als wider ſie geſchrieben haben, inſonderheit 2. *widrige ſo titulirte chriſtliche* Bedencken betreffend.

Lyſii Erzehlung deſſen, was in der Königs-Stadt an Berlin mit einigen ſo genannten Inſpirirten vorgegangen.

Chladenii πνεῦμα ἄπνευϛον, ex epiſt. Iud. v. 19.

Lyſii Schutz-Schrifft wider Chladenii diſputation de inſpiratis ſine ſpiritu.

Wernſdorffi exercitatio de inſpiratis recentioribus.

Drey Haupt-Bewegungen in denen 3. *Haupt-Religionen des H. Römiſchen Reichs.*

Buddei commentatio de criteriis verae falſaeque inſpirationis.

Zulichii ſpecimen inaugurale de theologia daemonum.

Rumpaei, diſſ. vtrum diabolus ceu ſpiritus, in verum atque proprie ſic dictum poſſit operari corpus?

Loeſcheri Deiſmus Fanaticorum aliquot praenotionibus expenſus.

Weidleri diſſert. de Fanaticiſmo Iudaico.

Lagius de Pythonibus ſ. ventriloquis.

Rittmüllers Beantwortung der von Schulenbur-

gen wider den Strahl göttlicher Geſichter und Erſcheinungen ausgeſtellten Miſſive, ſammt deſſen inſerat.

Actenmäßiger Bericht *von der Begebenheit, welche in einem der Stadt Iena nah gelegenen Weinbergs-Häußlein, mit* 3. *Perſonen, ſo die Geiſter zu Zeigung eines eingebildeten Schatzes citiret, im Iahr* 1715. *in der Chriſt-Nacht, und die folgende Nacht darauf, mit* 3. *dahin geſendeten Wächtern, ſich zugetragen, auf Landes-Fürſtl.* Be*fehl publiciret.*

Fernerer Verfolg derer Nachrichten von dieſer Sache.

Aliorum libelli omnes de caſu Ienenſi.

Philalethae Sendſchreiben und phyſicaliſch iudicium, *von dem gifftigen Räucher-Pulver und tödlichen Dampff der Holtz-Kohlen, und hierauf erfolgtem Tod derer in einem Weinberge zu Iena am erſten Weynachts-Feyertage* 1715. *nach einer vorgenommenen Citation des Teufels, gefundenen* 2. *Bauren.*

Nachricht von Bekehrung *dreyer Iuden-Mägdlein von* 8. *bis* 12. *Iahren, welche mit groſſem Verlangen das Chriſtenthum anzunehmen ſich angemeldet.* 1616.

Nachricht von dem in Halle höchſt-Gotteslaſterlichen Beginnen *unterſchiedener* Studioſorum, *welche die heilige Paſſion agiret; aber auch GOttes Gerichte gefühlet.*

De

Der Theologiſchen Facultät in Halle Nachricht von dem daſelbſt ohnlängſt mit einer böſen Geſellſchafft ſich begebenen caſu tragico, *zur Warnung vor dißfalls ausgeſtreuten Vnvvarheiten, auch aller Ruchloſigkeit.* 1716. &c.

SCHVLENBVRGII *Betrachtung der in der Fürſtlichen Anhaltiſchen Reſidentz-Stadt Hartzgerode neugerühmten Erſcheinungen.* 1710.

Pariſii Bericht *von der dreyfachen göttlichen Offenbahrung, vvelche er im November und December* 1709. *gehabt.*

Gutachten über die Erzehlung deſſen, vvas ſich ohnlängſt mit einem Prediger in Hartzgeroda ſoll zugetragen haben.

Gerbers Erinnerung bey der Erzehl- und Erſcheinung, ſo ein Prediger zu Hartzgerode gehabt.

Spielbergii confutatio Enthuſiaſmi craſſiſſimi, ab orco reuocati, per Pariſum Diaconum Hartzgerodanum.

Alia quaedam de Pariſii, paſtoris reformati, viſionibus.

Bahrs höchſt-verderbliche Auferziehung der Kinder bey denen Pietiſten, durch Gelegenheit des von Francken canoniſirten zehnjährigen Kindes, Exters. 1709.

Horchens Beruff, *fürnemlich zu Herborn.* 1699.

Eines Theologi Sendſchreiben an Hedingern, deſſen gloſſirtes N. T. betreffend, ſammt einer Antvvort deſſelben.

Winck-

*Wincklers Entdeckung ſeines Hertzens, inſo-
derheit gegen die Chriſtliche Gemeinde i
Dom zu Magdeburg, bey der über einem g
vviſſen Vnions-Proiect* (arcanum regiur
genannt, entſtandenen Vnruhe.

*Gmehlins apologetiſche Erklärung, unſere heu-
ge Lutheriſche Kirche &c. betreffend, ſamm
Schmollens und Baurens eingegebenen Schri
ten von gleichem Inhalt.* 1708.

*Antvvorts-Schreiben an einen guten Freund, vo
denen letztern Begebenheiten mit denen ſo g
nannten Pietiſten in Straßburg.* 1705.

Jürgen Müllers Sohns viſiones. 1708.

*Loeberi Erzehlung von einem Geſpenſte, vvelch
ſich im* 1695. *Iahre in Ober-Croſſen bis a
Iohannis-Tag, als ein frommer und heilige
Geiſt, ſehen und hören laſſen, beneben eine
darüber geſtellten* Bedencken.

*Neumanns Gutachten über die in Schleſien ö
fentlich betende Kinder, nochmahls beſtätti
get.* 1709.

*Eines Miniſters in Engelland Schreiben vo
Proceß mit D. Sacheverel.* 1710.

*Peinliche Klage des Rechtens, contra D. Chri
ſtian Krumbholtzen, Gefangenen und Inqui
ſiten in Hamburg.* 1709.

*Anmerckungen über die publicirte peinliche Kla
ge des Rechtens, in Inquiſitions-Sachen vvi
der Krumbholtzen.*

Ba

Bartholdi Feindes Schrifften vvider Krumbholtzen. 1709.

Erzehlung einiger Empörungen, ſammt derſelben Beſtraffungen, ſeit 300. *Iahren her in Hamburg.*

WIGANDVS de Manichaeiſmo renouato, id eſt, de Flacianiſmo.

Wigandus de Schwenckfeldiſmo.

Himmelii Anti-Alſtedius, ſeu examen theologiae polemicae Alſtedianae.

Himmelii collegium Anti-Photinianum.

Himmelii collegium Anti-Enthuſiaſticum.

WIGANDVS de Anabaptiſmo.

WIGANDVS de Stancariſmo, praemiſſa methodo de mediatione Chriſti.

Wernsdorffii ſententia de myſtica theologia.

Io. Henr. Barthii diſſertatio de tempore Dei ſtato, in regno eius tum naturae, tum gratiae conſpicuo.

Buddei diſſert. de anima, ſede peccati originalis principali.

Ei. eccleſia Romana cum Ruthenica irreconciliabilis.

Fechtii diſſ. de imperfecta viae perfectione.

Mülleri diſſert. de ſtylo idiotico ſcriptoribus noui foederis, ac praecipue Paulo, a criticis adficto.

Hottingeri diſſert. de ſolenni legis praelectione quouis ſeptimo anno repetita.

Rus-

Ruſſii diſſ. de Abrami euocatione ex Vr.
Sonneſchmidii verſio latina capitis I. trac
Maimonidis, Ebraeorum iura diuortii
centis, locis parallelis Talmudicis illuſt
Kôberi diſſertatio de ara ignoti Dei apud A
nienſes, nec non Simone Mago, &, qua
tribuuntur, inſcriptionibus.
Ei. diſſertatio de infanticidio Herodis, i
τοῖς ἔξω cognitum fuerit?
Plura alia.

Io. Wigandvs de Oſiandriſmo.

A. Osiandri *diſputation von der Rechtfertig*
1551.
Ei. Troſt-Schrifft an alle, ſo geärgert vvor
als ſolt ich von der Rechtfertigung nicht re
lehren. 1551.
Ei. daß Chriſtus unſere Gerechtigkeit ſey. 15
Ei. B*ekäntniß von Rechtfertigung des Glaube*
1551.
Ei. rechte Auslegung der Worte Io. XVI. ich
he zum Vater. 1551.
Ei. vvider D. Mörlins Geſchrey über vorbeſag
Worte. 1551.
Ei. vvider den Nacht-raben. 1552.
Ei. Bevveiſung, daß ich über 30. *Iahr einerl*
von der Gerechtfertigung gelehret. 1552.
Ei. Widerlegung vvider Melanchthon &c. 155
Ei. wider Mœrlins Predigt. 1552.
Ei. Schmeckbier. Liber rarus. 1552.

E

Ei. Predigt über das Vater Vnſer. 1552.

Albrechti, marchionis Brandenburgici, *Ausſchreiben von Oſianders Streit.* 1553.

CH. MOERLINI *Hiſtoria der Oſiandriſchen Schwermerey.* 1554.

Etlicher Theologen zu Kœnigsberg in Preuſſen Bericht von der Rechtfertigung des Glaubens, wider die neue Lehre Andr. Oſiandri. 1552.

Pomeranorum, Saxonum, Norimbergenſium, Melanchthonis, Flacii, Brentii & aliorum ſcripta, adv. Oſiandrum pene omnia. Inſerti ſunt paſſim ipſius Oſiandri libelli eriſtici.

Matth. Flacii Illyrici von der Gerechtigkeit, vvider Oſiandrum.

Brentii und Oſiandri *Meynung vom Amt Chriſti und Rechtfertigung des Sünders.*

Matth. Flacii Illyrici vvider die neue Ketzerey der Dikaeuſiſten, vom Spruch Chriſti Ioh. XVI. der heilige Geiſt vvird die Welt ſtraffen &c.

M. Flacii Ill. Be*richt vom Verdienſt und Gerechtigkeit Chriſti, vvider die Gœtter in Preuſſen, daß nur eine evvige vveſentliche Gerechtigkeit GOttes ſey, ſo in den* 10. *Gebothen offenbaret iſt.*

M. Flacii Ill. Bevveiſung, daß Oſiander lehret, daß die Gottheit eben alſo in denen Rechtglaubigen wohne, wie in der Menſchheit Chriſti

ſti

ſti ſelbſt, und daß vveiter daraus folge,
die Chriſten Gœtter ſeyn, und angeb
vverden müſſen, vvie der Menſch Chr
ſelbſt. 1553.

M. Flacii Ill. Erzehlung derer Argumenten
andri, mit ihrer Verlegung und unſerer
vveiſung vvider ihn, von der Gerechtig
des Glaubens.

M. Flacii Ill. und Nic. Galli antidotum *auf*
ſiandri giftiges Schmeckbier.

Abſchied Herrn Albrechten des ältern, Ma
graffen zu Brandenburg, *vvornach ſich Ih*
F. G. Pfarrherrn vvegen des Oſiandri Str
halten ſollen. 1554.

Bvceri *VVeg und Mittel Chriſtl. Vergleichung, ne*
Verantvvortung vvider Groppern. 1545.

Capito von Lutheri und Carlſtadts Streit.

Der Zürcher Antvvort vvegen der Religion
die XI. Eydgenoſſen. 1524.

Oſianders Verantvvortung des Nürnbergiſch
Catechiſmi. 1539.

Oſiandri epiſtola, qua confutantur nova quæ
dam & fanatica deliramenta. 1549.

Oſiander: an filius Dei fuerit incarnandus,
peccatum non introiuiſſet in mundum: item
de imagine Dei, quid ſit?

Mœrlins Antvvort vvider den Oſianderiſchen
Schvvermer, Vogeln.

Funckii Bericht, *vvie ſich die Spaltung von der*
Ge-

Gerechtigkeit des Glaubens in Preuſſen erhaben. 1553.

Der Märckiſchen Theologen Anzeigung vvider Oſiandern.

OSIANDRI Anti-Puccius.

Hunnii Diſputationes XVII. in Auguſtanam Confeſſionem.

Pelargi diſputatio, quod peccatum originis non ſit ſubſtantia, contra Flacianos.

Rungii theſes de iuſtificatione hominis peccatoris coram Deo.

Hutteri diſputatio inauguralis de praedeſtinatione, adv. Dan. Toſſanum, ſacramentarium Heidelbergenſem.

Alia multa.

[I]NTERIM, ſiue, *der Kayſerl. Majeſtät Erklärung, vvie es der Religion halben im Reich, bis zu Austrag des gemeinen* Concilii, *gehalten werden ſoll, auf dem Reichs-Tage zu Augsburg den* 15. *Maij* MDXLIIX. *publiciret, und von denen Ständen angenommen.*

Miniſterii Tripolitani Erklarung aufs Interim.

Herrn Iohann Friedrichen des ältern abſchlägige Antwort aufs Interim.

Etliche Träume Philippi, &c. nebſt Staphyli Träumen.

[Un]ſerer Theologen zu Wittenberg Schrifft an die Prediger zu Nûrnberg 1540. *wider die Adiaphoriſten geſchrieben.*

M *Copey*

Copey eines Sendbriefes aus Ober-Teutſchlan[d] darinnen angezeiget wird, was die bewillig[te] Leipzigiſche Reformation auch der Ort[e] Schaden gethan habe und noch thut, mit ein[er] Vorrede und Scholien Nic. Galli.

Io. Agricolae Eißleben Lehre und Schrifft vo[n] der Meſſe und ihrem canone, *welche e[r] auf dem Reichs-Tage zu Speyer in de[r] Epiſtel zu den Coloſſern geprediget, un[d] 1527. zu Wittenberg in Druck hat ausgehe[n] laſſen, dem* Interim, *ſo er ietz hat helffe[n] ſtellen, gantz entgegen, daraus ſein Geiſt z[u] vermercken.*

Derer Prediger zu Magdeburg Bedencken a[uf] Wolff Curions officials procuration-manda[t] 1552.

Cyriaci Spangenbergs Gegenbericht und Wa[r]nung wider die Ermahnung Iulii Pflugens, a[n] des Naumburgiſchen Stiffts Vnterthane[n] und Verwandten.

Scripta varia Flacii, Amſtorffii, Galli, & ali[o]rum, aduerſus libellum interim, & adiapho[]riſtas, edita poſt Saxonis captiuitatem, a[n.] 1548. ſqq.

Melanchthonis *Bedencken aufs* Interim.

Derer Theologen zu Meiſſen verſammlet 154[8] *Bericht vom* Interim.

Etlicher Prædicanten zu Schwäbiſchen Hall, [in] Heſſen, und der Stadt N. N. Bedencken a[ufs] Interim, 1548.

Der Prediger der jungen Herren, Churf. Io. Frid. zu Sachſen, Söhnen, Bedencken auf das Interim.

Miniſterii Tripolitani Bekänntniß und Erklärung aufs Interim.

Variorum confeſſiones, & libri aduerſus interim, adiaphora & Saxoniae electoralis theologos, ab anno 1548.

Ambſtorffii Antwort auf die Oration, die D. Ziegler zu Leipzig am Oſter-Montag 1549. gehalten hat. Ziegleri orationem vid. ſupra p. 141.

Ioris *Bekentniſſe von dem Artickel der Iuſtification.* 1558.

Maioris & adv. illum Amſtorffii, Wigandi, Mansfeldenſium, Galli, Ienenſium & aliorum, de bonorum operum ad ſalutem neceſſitate, libelli eriſtici ab an. 1550.

Flacii, Irenaei & aſſeclarum, nec non Heshuſii, Wigandi, Kirchneri, Marbachii, Andreae, Coeleſtini, & orthodoxorum plurium ſcripta eriſtica, an peccatum originis ſit hominis ſubſtantia? Ab anno 1560.

Herrn Vollrath, Grafen zu Mansfeld, (is praecipuus Flacii patronus fuit) Antwort auf das Schreiben Wigandi von der Erb-Sünde. 1572.

Storffii *neues Iahr den groſſen Herren in der Welt geſchencket,* 1554.

Amſtorffii Antvvort, Glaube und Bekäntniß *a*
das Interim. 1548.

Ei. Artvvort auf D. Pommers Scheltvvort &
1549.

Plura alia Amſtorffii contra Menium & ali
adiaphoriſtas.

Amſtorffii Bericht, *vvie Hertzog Iohann Fried*
rich von dieſer VVelt abgeſchieden. 155

Hertzog Iohann Friederichs Confeſſion vor de
Kayſer gethan zu Augſpurg. 1549.

Vom Vrſprung und Herkommen der Stadt To
gau, durch Phil. Melanchthonem. 1552.

Schnauſſii Lob-Spruch, oder Danckſagung v
die Erledigung Hertzog Iohann Friederich
1552.

Hertzogs Moritzen zu Sachſen, und des Mar
grafen zu Brandenburg, beyder Churfürſte
Verinigung des Interims *halber.*

Alia aduerſus adiaphoriſtas, Maiorem & *I*
Oſiandrum.

Erzehlung, vvie der Religion-Streit Victorini *in Thü*
ringen endlich geſchlichtet vvorden ſey. 156

Etlicher Praedicanten Bericht, vvie und vvaru
ſie im 62. und 63. Iahre in Thüringen abg
ſetzt, und zum Theil verjaget vvorden, da
innen auch von Stöſſels Schluß-Reden etvva
geſaget vvird. 1564.

Abdruck und Bericht des Abſchiedes, vvelche
Hertzog Iohann Friederich der mittlere, Fl

cio *und* Wigando *im* 1562. *Iahr, von Iena ſich abzuvvenden, haben geben laſſen.*

Eberhards von der Tanne Gegenbericht auf den Abdruck, ſo in der Fürſtl. Sächſ. Cantzley zu VVeymar Nahmen ausgegangen, der Theologen zu Iena Abſchied betreffend. 1566.

Etliche Shrifften und Handlungen der VVürtenbergiſchen Theologen und Strigelii, 1563. *geſchehen.*

Profeſſorum Ienenſium epiſtola, qua Victorinus Strigelius a deſertione ſui loci reuocatur, vna cum reſponſione Victorini. 1562.

Exulum Thuringicorum reſponſio ad inuectiuam Stöſſelii 1565. emiſſam.

Dialogus 3. *Perſonen von denen Läufften des geiſtl. Standes im Thüringiſchen Kreyß.* 1562.

Bevveiß, *daß* Strigelii *Declaration falſch, verführiſch und vervverflich ſey, auf Verordnung H. Ioh. VVilhelms zu VVeymar.* 1567.

Flacii Schrifft vor die verjagten Prediger aus Thüringen. 1573.

Heshuſius vom vermeynten freyen vvillen, vvider die Synergiſten. 1562.

Heshuſius de ſeruo hominis arbitrio. 1562.

Fürſtlicher S. Theologen Bekäntniß *vom freyen VVillen, ſo im* Colloquio *zu Altenburg hat ſollen vorgebracht vverden.* 1570.

Etliche Briefe (1) Wilhelmi Eccii Radenſis *an die Aelteſten der Gerbkammer S. Vlrichs zu*

Magdeburg. an. 1562. *Haec epiſtola a*
ſam dedit motibus deſituris in Heshuſii
aliorum Magdeburgenſium exilium. (2)
licher Bürger von Arnſtadt Schreiben vveg
der Enturlaubung I. Moerlini. (3) *zwee*
Briefe *Lutheri, darinnen er von ſolch*
Schreiben berichtet und urtheilet.

Des Magdeburgiſchen Raths Bericht, *aus vv.*
Vrſachen ſich etzliche Händel zugetrage
item, Heshuſii *Verantvvortung vvider d.*
Bericht des Magdeburgiſchen Raths, von d.
Ausführung der Prediger daſelbſt. 1562.

Heshuſii andere Verantvvortung vvider der Ve
folger und falſchen Prediger zu Magdebur
Schmach-Schrifft, unter dem Titul Noth
vvehr, ausgegangen. 1564.

Ei. VViderlegung der Calumnien M. Siegfried
Lügenſacks zu Magdeburg. 1564.

Ei. VViderlegung der Proteſtation D. Frantze
Pfeils. 1564.

Ei. Antvvort auf der Lügen-Prediger zu Mag
deburg apologia. 1564.

Amsdorffii Vermahnung an den Rath und Bür
gerſchafft zu Magdeburg. Aduerſus Heshu
ſium, pro ſenatu Magdeburgenſi. 1563.

Heshuſii VViderlegung des Vrtheils Amsdorffi
in der Magdeburgiſchen Sache. 1564.

Amsdorffius, vvie chriſtlich Heshuſius *in ſeinen*
Buche vvider ihn mit der heil. Schrifft un
ihm handle. 1564. *VVi*

VVigandi Vnterricht und Ermahnung an die Chriſten in Magdeburg. In eadem cauſa.

VVigandi & Iudicis VVahrheit, auf den falſchen Bericht 1564. *ohne Nahmen durch etliche Verfolger in Magdeburg ausgegangen.* 1564.

Amsdorfius, daß Io. VVigandus unbillig ſeine Vermahnung an die von Magdeburg ſtraffet. 1564.

Heshuſii Vrſach, vvarum das neue Halliſche Mandat einem treuen Lehrer nicht anzunehmen ſey? Conf. Löſcheri hiſt. motuum P.2. pag. 213. *&* Bertrami *Luneburgum euangelicum p.* 181.

Bericht*, vvarum der alte Römiſche Calender nothvvendig gebeſſert vvorden, vvie im Nicæniſchen* Concilio *auf Begehren* Conſtantini M. *auch beſchehen.* 1584.

Lutheri Bedencken *von dem neuen Päbſtiſchen Calender.*

Irenaei und Becheri *Bedencken von Annehmung des Gregorianiſchen Calenders.*

Luc. Oſiandri Bedencken, ob der neue Päbſtiſche Calender eine Nothdurfft bey der Chriſtenheit ſey?

Publication deren in der Calender-Sache am Kayſerlichen Cammer-Gericht den 13. *Maij* 1584. *für den Augſpurgiſchen Rath, und*

vvider etliche deſſelben vviderwärtige, erc neten Vrtheil. *Conf. ſupra pag.* 125.

Der Pfaltz-Graf-Neuſtädtiſchen Schule Berio *vom gemeinen Calender.* 1584.

Multa alia in eadem cauſa.

WITTEBERGENSIVM Crypto-Caluiniſtarum *Wieder holung der Chur-Sächſ.* Bekenntniß *von Abendmahl und der Perſon Chriſti.* 1571.

Eorundem Fragſtücke.

Eorundem Grund-Veſte.

Einhellige Bekäntniß vieler Theologen und Kir chen, was vom neuen Catechiſmo, Grund Veſte und Bekäntniß der Wittenbergiſchen Theologen zu halten ſey. 1572.

Anonymi Bericht vom Wittenbergiſchen Cathe chiſmo. 1571.

Wittebergenſium Ausſchreiben an alle fromme Chriſten. 1571.

Wittebergenſium Nachdruck eines Berichts vom Witteb. Catechiſmo. 1571.

Theologorum orthodoxorum Wittebergae, Ienae & Lipſiae *Fragſtück und Antwort vom Witteb. Catechiſmo, Grund-Veſt,* Exegeſi, *auch Dreßdniſchen Conſens der Crypto-Calviniſten.* 1581.

Selneccer wider die Anhaltiſchen. 1584.

Mansfeldenſes & Spangenbergius wider die Leipziger und Witteberger, in cauſa Flacii & Crypto-Caluiniſmi. 1570.

THE-

[T]EOLOGORVM Wittebergenſium (*Crypto-Caluiniſtarum*) *Frag-ſtücke von dem Vnterſchied der zweyen Artickel* ſymboli Apoſtolici, *daß Chriſtus gen Himmel gefahren, und nun ſitze zur Rechten GOttes.* 1571.

Der Dreßdniſche Conſens (*Crypto-Caluiniſtarum*) *vom H. Abendmahl.* 1571.

Variorum ſcripta contra crypto-Caluiniſticam catecheſin Wittebergenſem, & alia adv. Crypto-Calviniſmum in Saxonia.

Iac. Andreae Predigt, am Tage Trinitatis, über das Evangelium Ioh. III. zu Leipzig gethan. It. Reformation und Ordnung der Kirchen und Schulen des Chur-Sächſiſchen Kreyſes. 1579. *Hiſtoria primi crypto-caluiniſmi in Saxonia.*

Iac. Andreae Bericht *von der Vbiquitaet.* 1589.

Salmuthi (*Caluiniani*) *zwey Predigten von dem erſten Evangeliſchen Iubel-Feſt* 1617. *zu Amberg gehalten.*

Multa alia adu. Caluiniſtas.

Ad. Hertzogs (a Caluinianis Hanouienſibus in exilium eiecti) *Predigt von der Abſolution.*

Nicolai Erklärung des Religion-Streits zwiſchen denen Lutheranern und Reformirten. 1663.

[W]ITTEBERGENSIVM (*Crypto-Caluiniſtarum*) *Grund-Veſte von der Perſon und Menſchwerdung unſers Herrn Ieſu Chriſti, neben einer Verantwortung auf die Verleumdungen wider*

die Wittenbergiſchen Propoſitiones *und* C
techiſmum. 1571.

Der Leipziger und Wittenbergiſchen Theologe
auch der Chur-Sächſiſchen Superintendente
Erklärung, belangend ihre Lehre von Anfan
der Augſpurgiſchen Confeſſion her, mit ange
hängter Warnung von denen Streitigkeiten,
Flacius erreget. 1570.

Io. STVRMII Anti-Pappi tres. 1579.

Sturmii, (Caluiniani rectoris academiae Argen
toratenſis) Pappi, Iac. Andreae & aliorun
de formula concordiae ſcripta aduerſari
fere omnia.

LATOMI *Spaltung der Augſp. Confeſſion Theologen*
1557.

Der Kirch zu Baſel Glaubens-Bekäntniß. 1534

Theologorum ſupplicatio pro ſynodo ad Prin-
cipes Vinarienſes. 1560.

Raths zu Regensburg Bericht wegen der des
Flacianiſmi halber enturlaubten Prediger,
1574.

Abfertigung des Gegenberichts M. Opitii, *we-*
gen ſeiner Enturlaubung zu Regensburg.
1580.

Regenſpurgiſches Bekäntniß *von der Erbſünde.*

Raths zu Regensburg Bericht, *derer* an. 1587.
wegen des Streits vom Wucher geurlaubten
Prediger halben. 1588.

Gegenbericht der fünff an. 1587. *abgeſezten*
Pre-

Prediger, auf den Bericht des Regenſpurgiſchen Raths an ihre Bürgerſchafft. Inſunt praeter Senatus Ratisbonenſis libellum etiam cetera in controverſia de uſuris actitata, ob quas improbatas, D. Iac. Andreae ſuaſu, quinque miniſtri vrbe pulſi ſunt. Praeſcripſit codici, neſcio quis:

Mira loquor, ſed vera nimis, faber ille Iacobus
Tiberiae Auguſtae nobile ſtruxit opus.
Conſtantes verbi contempſit adusque miniſtros,
Vt tandem exilium triſte pararet eis.
Poſtea ſuggeſtum conſcendit, & ore loquaci
Dixit in vſuris criminis eſſe nihil.
Effrenis Gallum damnauit itemque Roſinum,
Subſtituens foetum progeniemque ſuam. &c.

Exulum nomina ſunt: Theodoricus Roſinus, M. Paulus Schnetter, M. Abrahamus Rörer, M. Michael Linſenbarth, Ioannes Rötth.

Iac. Andreae Predigt über das Evangelium d. XX. Sonntag nach Trinitatis 1587. *zu Regenſpurg gehalten,* cum praefatione Schnetteri.

Linſenbarthi 12. *Predigten über die Weynachts-Epiſtel, aus dem 9ten des Propheten Eſaiae zu Regenſpurg gehalten* 1578.

Raths

Raths zu Lindau Bericht *von wegen etlicher ſelbſt enturlaubten Praedicanten.* 1576.

Der Hofprediger zu Weymar Verlegung der christlichen practica M. Io. Hebenſtrei 1555.

Hebenſtreitii confutario aduerſariorum ſu rum. 1554.

Raths zu Erfurth Bericht, *warum* 2. *Predig nebſt ihren Capellanen beurlaubet worde* 1572.

Raths zu Hildesheim Antwort auf Cragii Ve leumdung. 1558.

Meliſſandri confeſſio in cauſa Flaciana. 157

Schöberus adv. Meliſſandrum. 1581.

Scholaſticorum Vitebergenſium reſponſio adv Flacium, deſumta ex rerum geſtarum hiſto ria 1559.

Irenaeus, Wolffius &c. vvider die Ieniſchen Theologen von der Erbſünde. 1572.

Hauboldus vom Abfall Periſterii. 1578.

Crameri apologeticus contra Rathmannum. 1628.

Saxonum Lehre von der Heil. Schrifft, vvider Rathmannum. 1629.

Gerhardus in Geneſ. cap. XLIX.

GRAWERI Anti-Lubinus. it. reſponſio ad Lubini apologeticum.

Dav. Parei irenicum. 1620.

Forneri beneficia miraculoſa virginis Deipa- rae

rae Weyerenſis, in ditione imperialis eccleſiae Bambergenſis. 1620.

[S]VMMII ταπεινωσιγραφία ſacra, cum conſenſu & approbatione conſiſtorii Stutgardiani, & facultatis Theologicae Tubingenſis. 1623.

Ei. iuſtitia Chriſti actiua & paſſiua fide imputata, contra Foreri inhaerentem iuſtitiam.

Ei. diſſert. de bonis operibus eorumque meritis, contra Bellarminum.

Ei. examen defenſionis B. Menzeri.

Ei. errores Menzeri & Iuſti Feurbornii, in articulo de omnipraeſentia Chriſti carnis, eiusque gubernatione in ſtatu exinanitionis.

Ei. tractatus de feſtis Iudaeorum & Chriſtianorum.

Ei. apocalypticus character Antichriſti, contra Lechnerum Ieſuitam.

Ei. Papa Anti-Chriſtus magnus, contra Bellarminum & Lechnerum Ieſuitas.

Ei. diſquiſitio de Iubilaeo Anti-chriſtiano & indulgentiis Pontificiis.

Ei. ἀπόδειξις, Pontificios eſſe εἰκονο-σταυρο-σκελετολάτρας, contra Bellarminum.

[T]HEOLOGORVM Saxonicorum apologia, ſeu aſſertio deciſionis ſolidae quatuor capitum, inter aliquos Theologos Auguſtanae Confeſſionis (*Gieſenſes & Tubingenſes*) controuerſorum. 1625.

[L]ATERMANNI *Ablehnung der vermeynten Irrthümer,*

ſo

ſo ihm im Articul von der Gnadenvvahl beygemeſſen vvorden. 1648.

Acta & ſcripta varia de controuerſiis inter Calixti & Horneii diſcipulos ac orthodoxos ventilatis, *nebſt* Strauchii *Retorſion vvider* F. V. Calixtum, *auch* Horneii *und* Rothmaleri *Schrifften* de neceſſitate bonorum operum ad ſalutem.

PRAETORII *Erinnerungs-Schreiben an D. Behmen vvegen ſeines Vbiquitiſtiſchen Himmels,* 1619.

Mouii furens Behmii & Mislentae pſeudo-euangeliciſmus. 1629.

Mislentae Mouius haereticus. 1637.

Mouii Mislenta, tyrannus. 1637.

CONSILIVM Theologicum de quibusdam defectibus in & ab eccleſiis euangelicorum tollendis, edente Groſſio, cuius oratio de Theologia & vera religione accedit. 1642.

Mayfarthi oratio de cauſis, ex quibus fiat, quod ordo litterarius hodie magna apud plebeios laboret inuidia & contemtu. 1626.

Bekäntniß der neu-erdichteten falſchen Teuffels-Lehre Meths und Stieffels, und ihrer Adiuvanten in Langenſaltza. 1614.

Libor. Galli Beſchreibung des Streits derer Remonſtranten u. Contra-Remonſtranten 1620.

VVidmanni VVarnung für einem neu-ausgeſprengten Enthuſiaſtiſchen Buch, *deſſen Titul: VVeg zu Chriſto,* 1624.

Par-

Pardiſii Gegen-Memorial an Ammersbachen, auf deſſen an die Theologiſche Facultät zu Helmſtädt abgelaſſene Memorial. 1678.

I. C. Rebhanii Ehren-Rettung Ioh. Nicolai Rebhans, vvider Seidenbechern und Breckling, *beyde Chiliaſten.* 1666.

Mart. Mölleri Apologia etlicher Lehren, ſo von Geſnero *in der* praxi euangeliorum *ſind verdächtig gehalten vvorden.* 1602.

Amsdorfii Bekäntniß *der reinen Lehre des Evangelii, und* confutatio *der ietzigen Schvvermer.* Item *ein Regiſter* Illyrici *etlicher Vnvvahrheiten* Menii. 1558.

Io. VVigandi Vrſachen, vvarum etliche Reden im dritten Theil der Aſſertion Heshuſii *vvider die VVittenbergiſche* exegeſin *an ſich ſelbſt ärgerlich und falſch ſind.* it. *Antvvort auf die Argumenta etlicher Cappellane.*1578.

Dilfeldi theoſophia Horbio-Speneriana. 1679. *Hic fuit e primis Speneri aduerſariis.*

Ei, Erörterung der Frage, ob priuat-conuenticula *können angeſtellet vverden, vvider Kriegsmanns* Symphoneſin Chriſtianorum. 1679.

Ei, exiguus reformatorum eccleſiae manipulus, *vvider Ammersbachs Reformation.*1679.

Koeppenii Erörterung zvveyer ſtreitigen Fragen, in vvelchen der gantze Schillingianiſche Streit (vvider die Philoſophie und Iac. Martini) beſtehet. 1619.

Ei,

Ei. Bevveiß vvider Scraderum *und VVentzel Schillingen.*

Pietas academiae Iuliae, programmate aduerſus calumnias Strauchii & aliorum aſſerta, in controuerſiis Calixtinis. 1668.

Georg Mylii Sendbrief an die Evangel. Chriſten in Liefland, Pohlen, Preuſſen, Litthau, Curland, und andern Prouincien, daß ſie ihre Kinder von denen Ieſuiten nicht ſollen unterrichten laſſen. 1596.

Roſtii VVeiſſagung von der zvviefachen Kirchen Reformation, vvider Laubanum Chiliaſtam, & Frid. de Pegau, Caluinianum. 1625.

Sigiberti von der Lippe praeſagia, *vvas ſich im kurtzen in der VVelt mit Obrigkeit, Land und Leuten, Lehrern und Predigern zutragen vverde.* 1594.

Io. Schroederi 3. *Iubel-Predigten, gehalten zu S. Laurentzen in Nürnberg* 1617.

Evenii Chriſtianarum ſcholarum vnicum neceſſarium, ſeu optima pars Mariae, nimirum vera pietas ſcholaſticorum. Germanice. 1634.

Io. Sauberti Pſychopharmacum pro Euangelicis & Pontificiis: *ob zu Bekehrung der Papiſten nöthiger ſey unſer Diſputiren, oder aber die Beſſerung des Lebens?* 1636.

Dan. Hoffmanni diſputatio de Deo & Chriſto. Item quatuor epiſtolae Caſſelii ad Hofmannum

num, & Hofmanni reſponſio ad primam. 1601. *Ex hac diſputatione enata eſt controuerſia inter Caſelium ceterosque philoſophos Helmſtadienſes & theologos quosdam, de duplici veritate, theologica & philoſophica.*

Ei. diſputatio pro duplici veritate Lutheri, a philoſophis impugnata & ad pudendorum locum ablegata, contra Caſelianos. 1600.

Io. Olearii diſputatio de philoſophiae pio vſu, multiplicique abuſu, pro Hofmanni ſententia aduerſus Cornelii Martini calumnias. 1601.

Io. Mullerus de ſtatibus controuerſis Helmſtadii agitatis inter Hofmannum & IV. philoſophos. 1600.

Guntheri programma, quo hiſtoria certaminis in academia Iulia de duplici veritate exorti traditur. Accedit eiusdem concordia theologiae & philoſophiae. 1600.

Io. VVigandi oratio de philoſophia & theologia, quatenus ſana philoſophia theologiae ſeruiat, habita an. 1563.

Status litis Hofmannianae, quam mouit philoſophis. *MSS.*

Multa alia eiusdem argumenti.

[A]druck eines Schreibens Herrn Landgraff Ernſtens zu Heſſen an die Theologos, Ge. Calixtum, Io. Crocium *und Petr. Haberkorn, vvie auch*

N *an*

an Dero Fürſtl. Herrſchafften, Braunſchwe und Heſſen. it. *Abdruck eines andern Schrei bens dieſes Landgraffen an die zum* Colloquio *nach Franckfurt erforderte* Theologos *Princeps hic a Reformatis ad pontificios ceſſionem faciens varia edidit a theologis confutata.*

Geor. Calixti Reſponſum ad Erneſtum, Landg 1651.

Ei. Reſponſum ad actionem, quam tertiam pr diſputatione inter praecipuos diſſidentes de fide chriſtiana numerant, & Calixto oppoſu erunt Valer. Magnus, Capuccinus, & ſoci eius. 1652.

VValenburchiorum fratrum amica diſcuſſio fundamentorum fidei, ad Erneſtum Haſſiae Landgrauium. 1652.

Iaſchii examen VValenburchiacae fundamentorum fidei diſcuſſionis. 1652.

Gerh. Titii animaduerſiones in primum & ſecundum capeſſendae fidei Romanae motiua Haſſiae Landgrauii nomine edita, a fratribus VValenburchiis. 1653.

Ei. Exercitationes, quibus pleraque inter pontificios & proteſtantes controuerſa dogmata excutiuntur, & Erhardus, ſacri Romani imperii comes, a puriore eccleſia deuius oſtenditur. 1653.

Veritas eccleſiae vniuerſalis antiquae tanden publico

publice recognita, ab Erhardo ſacri Rom. imperii comite, in templo ſocietatis Ieſu Viennae. 1652.

Gerh. Titii Erhardus ſacri Romani Imperii comes, a puriore eccleſia deuius. 1653.

Corn. Martini compendium theologiae editum a Scheurlio, cuius theologia naturalis accedit. 1650.

Balth. Cellarii epitome theologiae naturalis. 1651.

[E]RNESTI, Haſſiae Landgrauii, iteratae litterae ad theologos ad congreſſum Francofurtenſem vocatos. an. 1651.

Acta de Erneſti, Haſſiae Landgrauii, & Erhardi Truchſeſſii, comitis, ad eccleſiam Romanam ſeceſſione, ſaltem non omnia, *annis* 1651, *ſqq.*

[H]ÜLSEMANNI diſſert. de iure & moderatione correptionis fraternae. 1651.

Ge. Calixti deſiderium & ſtudium concordiae eccleſiaſticae. 1650.

Hülſemanni iudicium de Calixti deſiderio concordiae eccleſiaſticae. 1651.

Calouii apologia contra Calixtum & ſocios eius. 1651.

Ei. Ablehnung etlicher Iniurien, damit Calixtus *ihn hat belegen und angieſſen wollen*, cum approbatione theologicae facultatis VVittebergenſis. 1651.

Hülſemanni inſtructio ſtudioſorum Lipſien-
um, quid de reſuſcitatione maioriſticae d-
ctrinae, de neceſſitate bonorum operum a
ſalutem, ſtatuendum ſit. 1650.

*VVelleri erſte Prob Calixtiniſcher ausgeſpren-
ter Verantvvortung.* 1650.

Dorſchei exercitatio de natiuitate Saluatoris
radice Ieſſaea, eiusque beneficiis ex Ieſ. XI. 1
1646.

Io. Meiſneri vindicatio articuli V. Auguſtana
confeſſionis de abſoluto decreto. 1650.

Ei. Theſes: ſacroſancta Trinitas ſola regene
rat, & fide ſaluifica omnes ex mera grati
donare vult.

Cundiſii impietas *κυλικοκλεψίας* papiſtica
detecta & profligata. 1650.

Io. Maioris apologeticus aduerſus Valerianun
Magnum, Minoritam Capucinum. 1642.
Plura alia.

HÜLSEMANNI dialyſis apologetica problematis Ca-
lixtini, num myſterium trinitatis aut diuini-
tatis Chriſti e ſolo V. T. poſſit euinci, &
omnibus fidelibus eius temporis ad ſalutem
creditu fuerit neceſſarium? 1649.

Ei. inſtructio, an bona opera neceſſaria ſint ad
ſalutem?

*Ebingeri hiſtoriſche Ausführung der Frage, wo
die Chriſtl. Kirche blieben ſey, ehe D. Luther
gevveſen?* 1649.

Pre

Pregizeri diſputatio de perfectione ſacrae ſcripturae, contra pontificios.

Lutheriſche Bibel, und Bibliſcher Luther, d. i. aller Sprüche h. Schrifft, von Luthero erklärt, erſter Theil. 1648.

[D]REIERI *Erörterung etlicher ſchwerer theologiſcher Fragen. Eſt hoc praecipuum ſcriptum defenſorum G. Calixti.* 1651.

Des Dreyſtädtiſchen Miniſterii *zu Königsberg Bericht, was wegen D. Behmii Leichen*-Begängniß *vorgegangen, nebſt allen dazugehörigen* actis publicis. 1650.

Dreyeri Vorſtellung des Beginnens, *da D. Mislenta D.* Behmen *das* Begräbniß *verwehret.*

Des Dreyſtädtiſchen Miniſterii *Antwort wider Dreiers Vorſtellung.*

D. Behms Verantwortung eines Schreibens, ſo die Königsbergiſche theologiſche Facultet an die Helmſtädtiſche abgelaſſen.

Myslentae Beantwortung *zweyer Schreiben, ſo die Helmſtädtiſchen Theologi an Chur-Brandenburg erlaſſen.* Item: *Chur-Sächſ. Schreiben wider* Calixtum &c.

Cothmannus de praeſentia corporis & ſanguinis Chriſti in ſ. coena.

[I]ENENSIVM Theologorum *ausführliche Erklärung*, contra Wittebergenſes. Auctore Io. Muſaeo. 1677.

Io. Muſaei Ableinung der Verleumdung von der

zu Iena entſtandenen Gewiſſener *Secte*.1675.
Glaſſii Bedencken über der Chur-Sächſiſchen und Helmſtädtiſchen Theologen Streitigkeiten. 1662.

Io. Mvsaei *Lehre von der* Buſſe, *wider Stengern.* 1676.
Alberti Widerlegung des Collonitſchiſchen B*uchs:* Auguſtana & Anti-Auguſtana confeſſio. 1688.
Examen profeſſionis Tridentinae, *wie ſolche von der Princeſſe Eliſabethen Chriſtinen von Wolffenbüttel* (*Caroli VI. imp. coniuge*) *abgeleget worden*. 1707.

Historia pietiſtica Waldeccenſis. 1712.
Be*ckeri abgenöthigte* apologie *vvider die* hiſtoriam pietiſticam Waldeccenſem. 1712.
Reſponſum theologicum & iuridicum Wittebergenſe, *vvider* Beckeri apologie. 1715.
Beckeri Sieg der Wahrheit vvider das theologiſche reſponſum Wittebergenſe. 1715.
Theologorum Wittebergenſium Bedencken *über das Älliſche* Geſangbuch. 1716.
Extract Liefländiſcher Protocollen, in Sachen des fanatiſchen Vnfugs. 1715.
Roſtochienſium theologorum Beantvvortung *der Frage: ob die Pietiſterey eine Fabel ſey?* 1715.
Förtſchii reſponſum *vom* 1000-*jährigen Reich.* 1715.

Vn-

grund des falſchen Gerüchts und Vnfugs von der ſo genannten Mutter Eva. (Apologia pro Eua Bultleria, gnoſtica ſeculi 18.) *an.* 1711.

Io. Frid. Mayeri manipuli obſeruationum Anti-pietiſticarum. Accedit *das durch die beſchäfftigte Martham, und nicht, vvie fürgegeben vvird, durch die das beſte Theil ervvehlende Mariam, ſeinen Vnterhalt ſuchende Wayſenhauß in Halle*, cum praefatione Mayeri. 1711.

Facultatis theologicae Gieſenſis *Lehr- und Ehren-Rettung vvider die Beſchuldigungen der theologiſchen Facultæt zu Roſtock, in einem* Reſponſo *auf die* ſpeciem facti, *in der ſo genannten* cauſa pietiſtica Waldeccenſi. 1711.

Facultatis theologicae Roſtochienſis *Verantvvortung vvider der theologiſchen Facultæt in Gieſſen Lehr- und Ehren-Rettung.* 1712.

Der theologiſchen Facultæt zu Gieſſen gerettete Lehr- und Ehren-Rettung, vvider die Verantvvortung der theologiſchen Facultæt zu Roſtock. 1713.

Webers, Profeſſoris Gieſſenſis, *Neu-Iahrs-Schreiben an die Herren Schrifftgelehrten in Roſtock, zu Ableinung des ihm imputirten* Socinianiſmi. 1713.

Calvoers Prüffung des pietiſtiſcen Geiſtes. 1711.

Königl. Däniſches Edict vvider die priuat-coı uenticula *derer Pietiſten.* 1708.
Churfürſtl. Braunſchvveig- *und Lüneburg. vv. auch Heſſen-Caſſeliſche Edicta vvider d. Pietiſten, nebſt einem Churfürſtlich-* Braun *ſchvveig-Hannoveriſchen Conſiſtorial-Aus ſchreiben, in vvelchen die Kennzeichen dere Pietiſten vorgeſtellet vverden.* 1703.
Häfflers Bevveiſs *vvider das* Buch*: Widerbringung aller Dinge.* 1709.
Speneri Duplica *auf* Alberti *Gegen-Antvvort, in Sachen derer denen Pietiſten zugemeſſener Irrthümer.* 1696.
Vindiciae orthodoxiae & famae Henrici Maii aduerſus iniquam cenſuram Gallorum Triuultinorum, & Germanorum quorundam theologorum. 1712.
Pietiſtica ſcripta varia.

Theologi Saxonici Samaritaniſmus Regiomontanus, *vvider zvvey, einen evangel. und reformirten, Wayſen-Prediger, zu Königsberg in Preuſſen, vvelche an.* 1707. *das Abendmahl beyden Religions-Vervvandten zugleich ausgetheilet.*
Ludvvigs, Soc. Ieſu, B*ericht von der Wolffenbüttteliſchen Princeſſe,* Eliſabethae Chriſtinae, *zu* B*amberg abgelegten Romiſchen Glaubens-*Bek*äntniſs* 1707.
Ei. Freuden-Schall über dem Römiſch-Catholiſchen

*ſchen Glaubens-*Bekäntnüß *der Wolffenbüt-telischen Princeſſe.* 1707.

Fabricii erörterte Frage, daß zwiſchen der Augsburgiſchen Confeſſion und Catholiſchen Religion kein ſonderlicher Vnterſcheid ſey, und daß man bey beyden ſelig werden könne. 1707.

Io. Warnefrieds (i. e. Frickii, theologi Vlmenſis) Grund der Wahrheit, von groſſem Haupt-Vnterſchied der Evangeliſchen und Römiſch-Catholiſchen Religionen, wider Fabricium.

Io. Fabricii Sendſchreiben über die Erörterung Io. Warnefrieds. 1707.

Ei. epiſtola ad pios & eruditos Britannos, qua famam ſuam contra falſas & iniquas relationes tuetur. 1708.

Beſchreibung des Vnfugs derer Halberſtädtiſchen Pietiſten im Monath December 1692. *um die Weynatchs-Zeit geſtifftet*, item *von dem pietiſtiſchen Weſen insgemein.* 1693. *Cum refutationibus.*

Leipziger Protocoll in Sachen der Pietiſten, ſamt Chriſtiani Thomaſii *rechtlichem Bedencken darüber &c.* 1692.

Horbii apologia. 1693.

Species facti, und darauf eingeholtes theologiſches reſponſum *der Vniverſität zu Gieſſen, über einige Frag-puncta Herrn* Horbium *betreffend.*

Reſponſa in Sachen Boſens, de termino ſaluti humanae peremtorio. 1700.

Beſchreibung des neuen Vnfugs derer Pietiſten von der Even Butlerin Secte, nebſt Obrigkeitlichen Verordnungen. 1707.

Tölners unrechtmäſſige Abſetzung wegen des Pietiſmi. 1697.

Wiſſenbach, theologus ref. *wider Schloſſers und Debuſens, evangeliſcher Theologen zu Heidelberg. Buch*, ſub tit. *Wahrheit- Vnſchuld- und Ehren Rettung.* 1700.

Behms Calviniſcher Willkomm, den D. Meiſner zu Berlin *genoſſen.* 1620.

Diefenbach vom Leben und Lehre Buceri. 1697.

Relation von dem Gefängniß und Tode Caſimiri Liſzynski Podſeck Brzeski, *eines Atheiſtiſchen Polniſchen Edelmanns.* 1689.

Mayeri Antwort auf die Verantwortung der theologiſchen Facultat zu Halle, wider den Bericht von Pietiſten.

Ebenbild des Pietiſmi, *u. Antwort darauf.* 1692.

Langhanſens, Churpfältziſchen ref. Hofpredigers, Leben, Thaten und Beſtraffung. 1689.

Ieſuiticus proceſſus circa X. latrones an. 1685. Erffurthi necatos.

Lutheri Geſchlecht-Regiſter.

Pilarickius von der Ungariſchen Verfolgung. 1678.

Democritus wider die theologiſche Facultat zu Halle. 1706.

Scharff

Scharff von betenden Kindern in Schleſien. 1708.
C. Neumann de eodem argumento. 1708.
Wincklerus wider D. Mayern.
Das Leben aller Churfürſten zu Cölln.
ADERSOHNS *Sendſchreiben an einen Freund von denen Leipzigiſchen* Collegiis Biblicis, *und daher ſo genannten Pietiſten.* 1689.
Vier theologiſche Reſponſa *auf einige des Hamburgiſchen* Miniſterii *Fragen.*
Speneri Bedencken über den von einigen des Hamburgiſchen Miniſterii *publicirten neuen Religions-Eyd.*
Des Miniſterii *zu Hamburg Schutz-Schrifft wider* Speneri *Beſchuldigungen.*
Speneri Freyheit der Glaubigen von dem Anſehen der Menſchen in Glaubens-Sachen, in Beantwortung der Hamburgiſchen von D. Mayern ausgefertigten Schutz-Schrifft.
Mayeri Prüffung des Geiſtes, ſo ſich in D. Peterſen Hauſe durch das Fräulein von Aſſeburg ſoll geoffenbahret haben. 1691.
C. Sagittarii theſes de pietiſmo genuino.
Plura alia eiusdem auctoris.
Franckens Nachricht von dreyen begeiſterten Mägden.
Mayeri Mißbrauch der Freyheit der Glaubigen zum Deckel der Boßheit.
Speneri Bedencken über die Offenbahrung der Aſſeburgin, auch über D. Peterſen und die Pietiſten.

Be-

Bericht und Erinnerung auf die Schrifft: im go pietiſmi cum praefatione Speneri.

Wittebergenſium Theologorum *Chriſt-Luthe riſche Vorſtellung in aufrichtigen Lehr-Sät zen, und unrichtigen Gegen-Sätzen, aus Spe ners Schrifften aufgeſetzet.*

Speneri Ubereinſtimmung mit der Augsburgi ſchen Confeſſion, zu Vertheidigung ſeine Lehre, wider der Wittenbergiſchen Theologe Vorſtellung &c.

Multa alia hiſtoriam pietiſmi illuſtrantia.

TEVBERI *behauptete Ehre des Prediger-Ordens, wi der die* Fanaticos.

Stoltzens Bedencken über die Declaration eine hohen Standes-Perſon, die Neutralitat in de Religion betreffend.

VVernsdorffii diſp. de abſolutiſmo morali, eo que theologico.

Foertſchii Unterrich vom innerlichen Beru zum *Predig-Amt, zur VViderlegung dere phantaſtiſchen Gern-Propheten, und Erinne rung derer beruffenen Kleinmüthigen.*

Reimens Eröterung der Frage, ob Iudas der Ein ſetzung des heil. Abendmahls beygewohne auch daſſelbige genoſſen?

Alia multa pietiſmum concernentia.

EDZARDI *Erörterung der Frage, ob die vvahre Beſſe rung vom Verſtande, oder vom VVillen a gehe?*

Alia eiusdem auctoris. A

Alberti Gegen-Antvvort auf Speners Verthei-digung ſeiner und derer Pietiſten Unſchuld.

Speners Erklärung, vvas von Geſichten, Erſchei-nungen und dergleichen Offenbahrungen zu halten ſey, nebſt ſeinem theologiſchen Beden-cken in Sachen Heinrich Kretzenſteins und deſſen vorgebender Offenbahrung.

Schröers Anti-Dippelius &c.

VVahrliebii neue Frucht des pietiſtiſchen Gei-ſtes &c.

Bevveiß-Gründe von der VVahrheit und Gevviß-heit der heil. Schrifft und der Gottheit des Herrn IEſu, mit einer Vorrede Speners.

Mede Bevveiß, daß Kirchen zum Chriſtl. Gottes-dienſt in und von der Apoſtel Zeit her ver-ordnet gevveſen ſeyn.

D. Ludvvigs päbſtlicher Unfung vvider die Cro-ne Preuſſen. &c.

Loeſcheri Gerichte GOttes über das Pabſtthum.

Plura alia varii argumenti.

FEHTII diſquiſitio de vera rerum ſacrarum notitia, qua & quouſque illa in hominem irregeni-tum cadat?

Maii ſelectiores diſſert. IV. de ſcriptura ſacra, contra Richardum Simonium, eiusque ad-uerſarios, Batauos inprimis theologos.

Reinhardi variantes noui Teſtamenti lectiones a Millio aliisque collectae, ſpeciminis loco ex cap. I. Matthaei expenſae.

Neu-

Neumanni biga difficultatum de gemmis V
& Thummim dictis, & de cibo Samai
obſeſſae 2 Reg. VI. 15. &c.
Müllerus de aurea Hebraeorum ſimia, ſeu de
illo Leuit. XXVI, 44.
VVernsdorfius de recentioribus de coena D
mini controuerſiis.
Hilſcherus de reliquiis & bibliotheca Adami
Sontagii ergodioctes adv. ſeparatiſtas.
Niehenckii oratio de diaboliſmo in fanaticiſm
Ferberi diſſert. de fanaticis in ſanam ratione
iniuriis.
Ludouici diſſ. *vom Iüdiſchen Schechten u*
Badken.
Goetzii diſſ. de theologia Eliſabethae.
Ludouici noua ſpectralia magica.
Pritius de enthuſiaſmo Malebranchii.
Multa alia.
NITSCHII *Beantvvortung der Frage: Ob die heili*
Schrifft GOtt ſelbſt ſey?
Knoblachii Erörterung dieſer Frage vvider Ni
ſchium.
Nitſchii Erörterung der Erörterung vvider Kno
lachen.
VVernsdorfii programma contra Nitſchium.
Duyſings Entdeckung der irrigen Lehr-Punct
der Inſpirirten.
Kirchmeieri diſquiſitio aduerſus inſpiratoru
enthuſiaſmos.

Knau

Knauts Vorſtellung vor die Inſpirirten.

Knauts (paſtoris reformati, ob defenſos inſpiratos officio priuati) *vornehmſte Exceptions-Schrifften.* 1718.

Richteri diſſ. de conciliatione ſpirituum.

Kunadi conſideratio morbi conuulſiui & phantaſmatum, quibus Annebergae homines miſere conflictati ſunt. 1717.

Varia huius generis.

G. CALIXTI epitome theologiae moralis cum digreſſione de arte noua.

Dürrii compendium theologiae moralis cum autoris annotationibus poſtumis, & Io. Mich. Langii diſſ. de ortu & progreſſu theologiae moralis.

G. Th. Meieri theologiae moralis pars I. & II.

Niemeieri theologia moralis.

G. Th. Meieri diſſ. de politia eccleſiae primitiuae ad politiam ciuilem formata.

BUDDEI inſtitutiones theologiae moralis.

RITERI typus theologiae moralis theſibus quibusdam diſpoſitus.

Ei. diſputario de eo, quod theologice ſanctum & iuſtum eſt circa tempus Pentecoſtale.

Foertſchii diſſert. de decoro diuino in ordinandis in Chriſto rationibus ſalutis & pietatis.

Baieri commentatio de decoro miniſtrorum eccleſiae.

Zelt-

Zeltneri Theologus circuitor, ſ. de periodeu veteris eccleſiae reſtituendis votum.

Baieri diſquiſitio de praeiudiciis practicis Chri ſtianiſmo noxiis.

Laurerſi diſſ. de iure papali principum eua gelicorum.

Boehmeri diſſ. de iure epiſcopali principum eu angelicorum.

Slevogtii diſſ. de iuribus altarium.

Boehmeri diſſ. de matrimonio coacto.

Trautmanni acta curioſa in puncto nullitati matrimonii Tullii & Tulliae, *vvelche, ob ſi gleich* 12. *Iahr im Eheſtande gelebet, und ei Kind mit einander gezeuget, dennoch ſolche* ob defectum liberi conſenſus pro nullo de clariret *vvorden.*

Bocriſii diſſert. de eo, quod iuſtum eſt circa ſe pulturam propricidarum.

VVucbereri meditationes de eo, quod juſtum eſt circa Lottarias.

Bergeri diſp. de concionum ſacrarum neceſſi tate.

Mulleri conſpectus rhetoricae eccleſiaſticae methodo B. G. Goetzii, Sup. Ienenſis.

Plura alia huius generis.

STEGMANNI ſtudii pietatis icon, ſ. chriſtognoſia.

SPENERI *Evangeliſche Lebens-Pflichten.*

LÖSCHERS *Ubung der Gottſeligkeit.*

DANHAVERI theologiae conſcientiariae To. I. & I

E. SDEM Collegium Decalogicum, ſeu theologiae conſcientiariae Tomus III.

B. DVINI caſus conſcientiae.

S IGENITII *Bericht vom Gevviſſen des Menſchen.*

B DENBACHII conſiliorum theologicorum decades X.

P LIONIS centuriae duae conſiliorum theologicorum.

Schlüſſeburgs 24. *theologiſche* Bedencken.

S NERI Conſilia & iudicia theologica Latina. Opus poſthumum.

E SDEM *Teutſche theologiſche* Bedencken. Pars I.

P s II. *vvorinnen ſonderlich die Pflichten gegen GOtt, die Obern, den Nechſten und ſich ſelbſt enthalten.*

P rs III. *vvorinnen ſonderlich vieles deſſen, was in den nechſten* 30. *Iahren in der* Kirchen *vorgegangen iſt, vorkommt.*

P rs IV. & vltima, *die* paralipomena *der vorigen Theile in ſich faſſend.*

E SDEM *letzte theologiſche* Bedencken, *mit einer Praefation des von Canſtein.* Opus poſthumum.

I NHAVERI *Catechiſmus-Milch.* To. I. *von der Lehre des Catechiſmi insgemein, und der erſten Tafel der* 10. *Gebote*

T. II. *von der* 2. *Tafel der* 10. *Gebote.*

T. III. *von der Hauß-Tafel.*

T. IV. *vom* I. *Artickel des Glaubens.*

To. V. *vom 2. Artickel.*

To. VI. *vom 3. Artickel.*

To. VII. *vom dritten Hauptſtück.*

To. IIX. *vom vierten Hauptſtück.*

To. IX. *vom 5. Hauptſtück.*

To. X. *vom 6. Hauptſtück*, cum indice vniuerſ

Gladi *Beantvvortung etlicher tauſend Gevviſſe. Fragen.*

Anonymi Lehre vom Gevviſſen.

Frombolds Bericht, *vvie ſich der zu verhalt dem ſeine Schrifften durch den Hencker ve brandt vvorden.*

Brômels *Feſt-Täntze der erſten Chriſten.*

Negelein von der Kinder-*Tauff.*

Scharff von der priuat-Communion.

Mylivs de viſitatione eccleſiaſtica.

Geſnerus de perſonis & laruis Bachantium.

Sixti II. enchiridion morale cum notis Siber

I. Maior de ieiunio.

I. E. Gerhardus de ſimulatione Dei.

Stolle de decoro politico adv. Quackeros.

Chladenius de introverſione hominis in ſe ipſum.

Idem de ſummo gradu tentationum ſpirituali lium.

Tympe de cultu Dei publico in V. T. ad ſtat loca reſtricto.

C. Chemnitius de libello repudii.

Feuſtkingius de praepoſtera in rebus fidei mo ralitate. *VVel*

VVelleri Klappermühle des Gevviſſens.
Spangenbergs Iagd-Teufel.
Lütkens von der Polygamie.
Spigelii contra nobilitatem, & pro ea orationes.
Beutnerus de modis canſequendi veram nobilitatem.
Selneccers Bericht auf die Anklage, daß er von denen vom Adel nichts halte. 1566.
Briefvvechſel von Benennung der heiligen Tauffe, wenn ſie die Rômiſch-Catholiſche verrichten. Autores ſunt D. Loeſcher & D. Pipping, theologi Dreßdenſes.
Mülleri Entvvurff, wie mit denen Iuden von der vvahren Hertzens-Bekehrung zu reden ſeyn môgte.
VViderlegung des imaginis pietiſmi, *mit D. Speners Vorrede.*
D. Sacheverells Unfug und Predigt.
J. Olearii collegium paſtorale, Germanice.
Nitschii Myſta feruidus.
Ei. Myſta in pulpito ſimplex.
Mayeri diſſert. de non ſalutandis a fide deuiis, e Ioh. ep. 2. v. 10.
VVegneri diſput. de orationibus iaculatoriis.
Crellii τὰ τȣ̃ ἐπικτήτȣ ὑπέρσοφα καὶ ἄσοφα, circa officia hominis erga ſe, quoad animum excolendum obſeruata.
Rechenbergii diſſ. de timore & amore Deo debito. O 2 *Bœh-*

Bæhmeri inuolucra ſimoniae detecta.
Goetzii diſquiſitio, num theologo tem[illegible] peſtis fugere liceat?
Kühnius de immunitatibus praediorum ec[illegible] ſiaſticorum a muneribus.
Hertii diſſ. de eccleſiis filiabus.
Thomaſii diſp. de iure principis euangelici [illegible] ca ſolennia ſepulturae.
Konhardi diſſert. de ſcenicis in rep. chriſti[illegible] non tolerandis.
Zeumeri Bacchanalia Chriſtianorum, vul[illegible] *das Carneval.*
Antonii diſſ. de diſcrimine praxeos philoſop[illegible] cae & theologicae.
Alia quamplurima.
Reinkingkivs de regimine ſeculari & eccleſiaſtic[illegible]
Kitzelii ſynopſis matrimonialis theoretic[illegible] practica.
Rohrii *Ober-Sächſiſches Kirchen-Recht.*
Brvnnemannvs de iure eccleſiaſtico. Accedun[illegible] Stryckii ſupplementa & praelectiones a[illegible] regulas iuris eccleſiaſtici, necnon tractatu[illegible] de diſſenſu ſponſalitio.
Menckenius de iure principis euangelici circa diuortia.
VVernherus de obligatione ex pactis futurorum ſponſaliorum.
VVolzogenus de connubiis infantum.
Brückneri deciſiones iuris matrimonialis.

Kro-

Kromayerus de poteſtate eccleſiaſtica.

PATHNERI oeconomia iuris conſiſtorialis.

VVillenbergius de officio miniſtri eccleſiae erga condemnatum ad mortem.

VVegnerus de poſtillis eccleſiaſticis.

VVernsdorffius de prudentia in cantionibus eccleſiaſticis adhibenda.

Hilligerus de pſalmorum, hymnorum & odarum diſcrimine.

Seelenus in doxologiam: gloria Patri.

Sleuogtius de ſecuritate religionis.

Loeberius de mutatione formarum in veſtibus.

VVuchererus de cometis malorum nuntiis.

VVideburgius de calendarii Gregoriani anno 1724. a correcto diſcrepantia.

VVeidlerus de diſſenſu emendatae temporum formae a Kalendario Gregoriano an. 1724.

Koesfeldi Bericht von der vvahren Zeit des Oſter-Feſtes.

VVucherer de remediis & aequilibrio affectuum.

LINCKENI tractatus de iure epiſcopali.

Ei. Tractatus de iuribus templorum, de iuris canonici origine & autoritate.

Petr. Müllerus de numo confeſſionario.

Stryckius de iurisprudentia Pauli apoſtoli.

Lynckerus de eo, quod iuſtum eſt circa ſacram coenam.

Schnegaſſius de coniugio iure naturae prohibito

to priuigni cum priuigna, duorum fratrun cum duabus ſororibus &c.

Thomaſius an haereſis ſit crimen?

Doctrina orthodoxa de fundamento fidei adu. Thomaſii diſput. an haereſis ſit crimen?

B*reithaupt* de haereſi iuxta ſcripturae ſenſum.

Thomaſius de iure principis circa haereticos.

VVilduogelius de paraſynaxibus ſ. conuenticulis extra eccleſiam illicitis.

Petr. Müllerus de odio ſecundarum nuptiarum.

Apologia regiminis eccleſiae Ieſu Chriſti contra Thomaſium.

Das Recht Euangeliſcher Fürſten in Theologiſchen Streitigkeiten, vertheidiget von Thomaſen und Brenneyſen.

Quaedam alia.

ZIEGLERI epiſcopus miles, & de tonſura clericorum.

B*öhmerus* de iure epiſcopali principum euangelicorum.

Idem de iuribus capituli ſede impedita.

Idem de iure patronatus.

Thomaſii vindiciae iuris maieſtatici circa ſacra.

B*öhmerus* de iure liturgico.

Caſtens vom Eſels-Begräbniß.

Thomaſius de iure principis circa adiaphora.

B*öhmerus* de principis iure diſpenſandi.

Idem de iure principis circa ſolennia matrimonii eccleſiaſtica.

Id.

Id. de probatis repudiorum cauſis.
Id. de ſponſalibus de futuro & de praeſenti.
Id. de diuerſo ſponſalium & matrimonii iure.
Id. de matrimonio coacto.
Id. de praxi iuris canonici in terris proteſtantium.
Thomaſius de fundamentorum definiendi cauſas matrimoniales hactenus receptorum inſufficientia.

BöHMERI ius parochiale.
Stipperus de eo, quod iuſtum eſt circa miniſtrorum eccleſiae ſubſtitutos.
Reinharthus de clerico per abuſum officii paſtoralis leges imperii violante, eiusque coërcitione.
Linckius de encaeniis templorum.
Pfaffius de catechumenorum confirmatione.
Dulſſeckerus de matrimoniis illuſtrium perſonarum in imperio Romano-Germanico.
Gercken de iure Hagenſtolziatus.
Ludolphus de iure foeminarum illuſtrium.

ZIEGLERVS de dote Eccleſiae, eiusque iuribus & priuilegiis.
Pertſchius de crimine Simoniae.
Fritſchius de iure viſitandi eccleſiaſtico.
Ei. tractatus de ſtipendiis & ſtipendiatis ſcholaribus.

Floerckius de praerogatiua iuris canonici pr iure Iuſtinianeo.

Stryckii praeſidium religionis Euangelicae iure canonico.

Sleuogtius de origine bonorum menſae epiſco palis.

Klauſing de nuptiis propinquorum iure diuino prohibitis.

Ludewig de ſorte ſuffragatoria Eccleſiae.

Herold de fato matrimonii.

K*rauſius* de concione docimaſtica *von den Prob-Predigt.*

Caſp. Loeſcheri diſſertatio Anti-Caluiniana de pericopis euangelicis & epiſtolicis.

Schmeizelii diſſertatio epiſtolica de ſtatu eccleſiae Lutheranorum in Tranſiluania.

VVeberus de ſacris nocturnis.

Sabbathiſcher Denck-Zettul vor die Herren Pfarren, welche zwar in den Früh-Predigten ihre Schaafe weyden, hingegen durch Vnterlaſſung der Catechiſmus-Lehren ihrer Lämmer vergeſſen.

Quaedam alia.

Böhmeri diſſertationes de ſanctitate eccleſiarum, obſeruantia eccleſiaſtica, iure principis circa dimiſſionem miniſtrorum, ſubiectione clericorum ſub poteſtate ciuili, deſertione ordinis eccleſiaſtici, renouatione vocationis

tionis reſignatae, iuſtitia vocationis ad clamorem populi factae, clerico debitore, officio principis euangelici circa augenda ſalaria miniſtrorum eccleſiae, de ſucceſſione in bona clericorum ſingulari, involucris ſimoniae detectis, iure precum publicarum, iure & onere reficiendi eccleſias, praeſcriptione circa decimas eccleſiaſticas & ſeculares, iure erigendi coemeterium, iure denegandi communionem coemeteriorum, *vom Todenbann*, priuilegiis legatorum piorum, nominibus eccleſiaſticis, *von activ- und paſſiv-Kirchen-Schulden*, iure circa ieiunantes, abſtinentes & ieiunos. &c.

Engelkeni diſſ. de modo compellationis in ſecunda perſona ſingulari, *vom Dutzen*.

Martinus de iure patronatus.

Lehmannus de adminiculis moralibus in conuerſione gentilium adhibendis.

Böhmerus de libertate ſuffragiorum in collegiis.

AETHEI polygamia triumphatrix cum notis Athanaſiii Vincentii. *Londini Scanorum* 1682.

ACVARII B*etrachtung des in dem natürlichen und göttlichen Recht gegründeten Eheſtandes, in welcher ſonderlich die ſtreitigen Fragen vom Ehebruch, der Eheſcheidung und* polygamia *oder Vielweiberey zu finden*. 1679.

WEICKMANNI vindiciae ſcripturae ſacrae co
polygamias patronos, & inprimis Wil
bergium.
Willenbergii ſchediaſma de finibus polygan
licitae.
Ei. praeſidia iuris diuini pro ſchediaſmate
Weickmanni iuſtitia cauſae contra VVill
bergium.
Schelguigii de polygamia commentatio, c
tra VVillenbergium.
Ei. reliqua de polygamia aduerſus eundem
Willenbergii iterata praeſidia iuris diuini
defenſione theſium ſuarum, contra VVei
mannum.
Ei. exceptio aduerſus Schelguigium.
*Des Raths in Danzig Declaration der Unſch
Weickhmanns.*
Decretum tribunalis Polonici contra VVille
bergium.
Lucii veri equus effrenis VVillenberg caſtig
tus & infrenatus.
Weickmanni apologiae contra VVillenber
um, pars prior.
Wernsdorffii ſumma ſanae doctrinae de polyg
gamia.
Thomaſii diſſert. de concubinatu.
Breithaupti diſſ. de concubinatu.
Petri Encratitae ad abbatem Bergenſem
concubinatu epiſtola.

Ant

Antonini confutatio dubiorum, quae contra ſchediaſma Halenſe de concubinatu mota ſunt.

Zierolds-Gedancken von der Heiligkeit des Eheſtandes, wider den unheiligen concubinatum.

Anonymi diſquiſitio ſententiae de licito concubinatu opponenda.

Conſideratio decreti tribunalis Petricouienſis contra VVillenbergium.

Freudenhöfers Erörterung der Frage: ob es einem Scribenten, wenn ſeines Gegen-Parts Streit- und Schutz-Schrifft eine auswärtige Obrigkeit durch den Hencker verbrennen laſſen, zu einer Ehre und Rechtfertigung ſeiner Sache, ſeinem Gegner aber zu einer Unehre und Zernichtung ſeiner Sache gereichen könne?

Anonymi Gedancken über den VVort-Streit Herrn Weickmanns mit Herrn Willenberg.

Titii diſſertatio de polygamia, inceſtu & diuortio, iure naturali prohibitis.

Reimii diſſ. de loco Malach. II. 15. 16. pro aſſerenda ex veteri etiam foedere monogamia.

Boehmeri diſſ. de iure principis euangelici circa diuortia.

Langii Beweiß, daß die diuortia iure naturae *verboten ſeyn*, contra Boehmerum.

Kayſers Gegen-Beweiß, daß die Eheſcheidun-

gen

gen im natürlichen und göttlichen Rechte [cut off]
gäntzlich verbothen, contra Langium.

Plurima alia in Polonia excuſa adv. Will[cut off]
bergii doctrinam de polygamia.

Bruckneri diſſ. de iure principis, & inpri[cut off]
ſtatuum proteſtantium, circa cauſas ma[cut off]
moniales.

Mulleri tractatus de bonis parochialibus.

Thomaſii diſp. de origine ac progreſſu proce[cut off]
inquiſitorii contra ſagas.

Simonis diſputatio de iuribus obſtetricum.

Bergeri diſſ. de commodis vitae ſobriae.

Beieri diſp. iuridica de ſynchroniſmo.

Rhetii diſp. de occultis.

Freislebeni meditatio de iurisprudentia ſch[cut off]
laſtica.

WEICKMANNI pars II. apologiae contra polyg[cut off]
miam Willenbergii, Germanice.

STRINGII *Vorſtellung und Ausübung des Zehen*[cut off]
Rechts.

FLÖRCKIVS de crimine coniurationis ſpirituum.

PFAFFII dogmata Proteſtantium ex iure canonic[cut off]
& conciliis.

Wagnerus de diuortio & conuictus coniugali
ſeparatione.

Böhmeri diſſ. de principum euangelicorum
iure diſpenſandi in ſacris & profanis.

Wernsdorffius de gentilium ſabbato.

Buddeus de ſanctitate locorum.

Tym

VVernsdorffius de feruore & tepore theologico.

Pauli diſſ. *vom Wunderwerck der Verwandlung des geſeegneten Kelchs in Blut, zu Radau in Preuſſen*, an. 1615. *geſchehen.*

Gôzius de facinoroſis ſupplicio adiudicatis.

Reſponſum ad quaeſtionem : ob literati *den Klingel Beutel herum tragen müſſen?*

Anonymus von Verkauffung der Pfründen in Hoſpitälern.

Bracht de iure paupertatis in caſu neceſſitatis.

Veerpoortenus de diuerſis Dei & hominum de ſcholis iudiciis.

Bôhmerus de iure Principis circa dimiſſionem miniſtrorum.

MYFARTHI *Chriſtliche Erinnerung von der aus den Euangeliſchen hohen Schulen in Deutſchland an manchem Ort entwichenen Ordnungen und erbaren Sitten.*

FRANZII tractatus de interpretatione ſcripturae ſacrae.

GLASSII philologia ſacra. *Editio optima an.* 1653.

WALTHERI Harmonia biblica.

CARPZOVII introductio in omnes libros canonicos bibliorum veteris teſtamenti.

MAII oeconomia temporum veteris teſtamenti.

KVSCHII ſyſtema chronologicum veteris teſtamenti.

R. IAR-

R. Iarchi commentarius in Pentateuchum, La
verſus & notis illuſtratus a Breithaupto
Eivsdem commentarius in libros hiſtoricos, p
verbia, eccleſiaſten & canticum cant
rum, ſtudio eiusdem.
Eivsdem commentarius in prophetas, Iobum
Pſalmos, Latine verſus, notisque illuſtra
ab eodem.
Qvistorpii annotationes in omnes libros biblic
Ge. Calixti lucubrationes ad quorundam V.
locorum intelligentiam facientes, edi
opera Friderici Vlrici Calixti. Exhib
(1) quatuor priorum Geneſeos capitum
poſitionem litteralem, (2) hiſtoriam Io
phi, ſiue capitum Geneſeos XIV. poſteri
rum expoſitionem litteralem, (3) Exo
XX. priorum capitum expoſitionem, (
legem Dei Moſaicam expoſitam, (5)
prophetas prooemium. (6) expoſitione
oraculi de LXX. hebdomadibus Danielis.
Eiusdem concordia quatuor euangeliſtarum
Ei. expoſitio litteralis epiſtolae ad Romano
Ei. expoſitio litteralis vtriusque epiſtolae a
Corinthios.
Ei. expoſitio litteralis epiſtolae ad Galata
Philippenſes & Epheſios.
Ei. expoſitio litteralis epiſtolae ad Theſſalo
nicenſes prioris, et capitis primi aliquotque
verſuum ſecundi poſterioris.

Ho

Horneii expoſitio litteralis vtriusque epiſtolae Petri.
Eiusd. expoſitio litteralis epiſtolarum Ioannis & Iudae.
Eiusd. expoſitio litteralis in epiſtolam ad Hebraeos.
S. Schmidii commentarius in librum Iobi.
Eiusd. annotationes in libros regum.
Eiusd. reſolutio, cum paraphraſi verborum, euangelii Iohannis, diſputationibus ſolennibus propoſita.
Eiusd. faſciculus diſputationum analytico-paraphraſticarum in epiſtolam Iacobi, Pauli ad Epheſios, ſermonem Chriſti in monte, Matth. V. VI. VII. & canticum Zachariae Luc. I.
Ludolfi Pſalterium Dauidis Aethiopice & Latine, variis lectionibus & notis philologicis illuſtratum: accedunt hymni & orationes aliquot veteris & noui Teſtamenti, item Canticum canticorum Aethiopice, cum variis lectionibus & notis.
Tatiani harmoniae euangelicae Verſio Theotiſca, cum notis Palthenii.
Gieri commentarius in prouerbia Salomonis.
G. Calixti ſcholae propheticae, ſ praelectiones in quatuor prophetas maiores.
Starckii notae ſelectae in loca dubia Pentateu-

teuchi, Ioſuae, Iudicum, Samuelis, Reg
Chronicorum, Eſrae & Nehemiae.

Zeltneri diſſertatio de nouis bibliorum v
ſionibus Germanicis non temere vulgan
contra Trillerum & Reizium. Acce
annotationes vberiores, Wigandi oratio
catechiſmo Lutheri in eccleſia retinen
& Calouii iudicium de verſione noua Bib
rum Helmſtadienſi.

Krafftii prodromus hiſtoriae verſionis Ger
nicae bibliorum.

Martini Palaeſtina terrarum decus: con
Tolandum.

VVillemeri diſſert. de tunica Adami pelli
ad Geneſ. III, 21.

Schmidii oraculum a Rebecca conſultum. Ge
XXV, 21.

Abichti diſp. de ſtatione ſolis, ad Ioſ. X. 1
13. 14.

Reimii diſſ. de harmonia vitarum Rechabea
Abiae atque Aſae, regum Iudaicorum, n
non decem tribuum regum, a Ieroboam
vſque ad Achabum, ad ductum libri I. R
gum, & II. Chronicorum.

Von der Hardt de vſu & abuſu Pſalmi CXI
apud Iudaeos, de Rabbi Schlomo Malch
deque nouiſſimo inter Iudaeos ann
MDCCXIV. aduentus Meſſiae termino.

Paſchii Selah philologice enucleatum.

Schm

Schmidii diſp. *vom Todtbethen*, Pſ. 109.

Baieri diſquiſitio de variantium lectionum ſcripturae N. T. vſu & abuſu.

Zeltneri fragmentum Pauli quondam peruerſi ἀθεόπνευστον, inter Iudaeorum preces obuium.

Oſtii moralitas deditionis Simſonis, ex Iud. XV. 13.

Feuſtkingii diſp. de ſymbibaſmo biblico ex Act. IX. 22.

Verpoorten de peregrinorum ap. veteres conditione. Eph. II. 12.

T[illegible]NOVII commentar. in XII. prophetas minores.

V[illegible]ENII commentarius in Eſaiam.

G[illegible]ERI praelectiones in Danielem prophetam.

SCHMIDII commentarius in prophetam Hoſeam.

Id. in Eccleſiaſten.

Id. in librum Ruth.

Id. in epiſt. ad Galatas.

Id. in epiſt. ad Coloſſenſes: accedunt paraphraſes in Cap. VII. VIII. IX. X. & XI. epiſtolae ad Romanos, prioris ad Corinthios, prioris & poſterioris ad Theſſalonicenſes, prioris ad Timotheum, & eius, quae ad Philemonem, ac denique cantici Mariae.

C[illegible]EMNITII libri tres harmoniae euangelicae, opera Polycarpi Lyſeri. *Francofurthi* 1600.

L[illegible]ERI continuatae harmoniae euangelicae Chemnitianae pars altera. Libri III.

Ei. liber IV. duabus partibus.

Ei. pars prima libri V.

Io. Gerhardi Harmoniae Euangeliſtarum Chemnitio-Lyſerianae continuatae & commentario illuſtratae P. I.

P. II. incipit a capite CLVIII.

P. III. incipit a capite CLXXII.

Eivsdem commentarius in harmoniam hiſtoria euangelicae de paſſione, crucifixione, morte & ſepultura Chriſti.

Ei. commentarius in harmoniam hiſtoriae euangelicae de reſurrectione & adſcenſion Chriſti. *Prima & optima editio.*

Olearii obſeruationes ſacrae ad Matthaeum.

Danzius de inauguratione Chriſti haud obſcu riore Moſaica.

Wernsdorffii Dauid ἀρτοφάγος.

Schmidius de lapide ſeptem oculorum, Zach III. 9.

Freyeri mare aeneum templi Salomonaei.

Schmidii Eliſaeus ad muſicae ſonum propheta

Bucheri concluſum Hebraeorum gynaeceum.

Quaedam alia.

T. Maioris annotata ad acta apoſtolorum.

Ei. commentationes ſuper epiſtolam ad Hebraeos.

Breithaupti animaduerſiones in epiſtolam a Philippenſes.

Fechtii expoſitio epiſtolae Iudae.

Dorſchei diſcuſſio explicationis Hugonis Grotii circa locum Act. XV. 20. de ſanguine ſuffocato.

Bi

Baierus de pſeudhypotheſi Iudaeorum Io. VII. 27.

Panecius de ſceptro Iudae non auferendo ante aduentum Schilo, ex Gen. XLIX. 10.

Rothius de Nicolaitis Apoc. II. 15.

Mayerus de hominibus piacularibus 1 Cor. IV. 13.

Schmidius de curatione morborum per oleum ſanctum, Marc. VI. 13. Iac. V, 14.

Wegneri vindicatio teſtimonii trium teſtium in coelo, 1. Io. V. 7.

Maius de iuramento per dolum elicito, ad Ioſ. c. IX.

Hofmanni proceſſus criminalis ſynedrii magni aduerſus Saluatorem noſtrum, eiusque ad ipſas Iudaeorum leges comparati anomalia.

Funccii calculus albus veterum ex Apoc. II. 17.

Hardtius de Hiskia in Sigismundo reſurgente, ex Eſ. XI. & libris regum ac chronicorum.

Loeſcherus de numero anti-Chriſti 666. ex Apoc. XIII. 18.

Opitii ſatellitium Dauidis & Salomonis, Crethi & Plethi.

Daſſouius de rebus in agris relictis Hebraeorum veterum.

Groddeckii ceremoniae palmarum apud Iudaeos in feſto tabernaculorum ſolennes. Pars I. & II.

Plura alia huius generis.

CHR. CHEMNITII commentarius in omnes epi-
las Pauli, opera Io. Ern. Gerhardi.
Varenii breuiarium controuerſiarum inter
theranos poſt form. concordiae agitat.
ſtochii 1682.
Veielii cauſa eccleſiae euangelicae in nego
reformationis per Lutherum.
IO. GERHARDI annotationes poſthumae in epi-
lam ad Romanos, vtramque ad Timot
um, & Coloſſenſes, opera Io. Ern. Gerhar
Ei. commentarius in priorem epiſtolam Pe
Ei. commentarius ſuper poſteriorem Petri e
ſtolam.
WELLERI annotationes in epiſtolam ad Roman
CHYTRAEI *Auslegung der Offenbahrung Iohanni*
S. SCHMIDII Collegium Biblicum prius & poſteri
H. Kromayeri eccleſia in politia, ſ. hiſtor
eccleſ. centuriae XVI.
ZEHNERI Adagia ſacra, ſiue prouerbia ſcriptur
DRVSII prouerbiorum claſſes duae, in quibus exp
cantur prouerbia ſacra. Vtraque claſ
habet libros V. *Franequerae* 1590.
Toſſani oratiooes II. euchariſticae.
RÖDERI Biblia *von* Io. Piſcator *verteutſcht, auf d*
Probe geſetzt.
Piſcatoris apologia *wider Rödern vor die He*
borniſche Bibel.
Hohenloiſcher Bericht von denen vornehmſte
Articuln Chriſtlicher Lehre. 1605.

QVE

NSTEDII antiquitates biblicae & eccleſiaſticae.

AZII hiſtoria animalium, praecipue ſcripturae, cum commentariis Io. Cypriani. To. I.

II. ſeu vltimus.

ILINGII obſeruationum ſacrarum Pars I. II. III.

ELMANNI ſyntagma exercitationum academicarum.

CARPZOVII, ſenioris, diſputationes iſagogicae in Chemnitium, ſyſtematicae & anti-papiſticae, collectae, & praelectionibus de claue ſoluente auctae. 1701.

KSPANII ſylloge diſputationum theologicarum & philologicarum. Ei. oratio de neceſſitate philologiae in theologia.

Kesleri diſp. de allegatione dictorum V. T. in nouo.

Ritteri hebdas vtraque morientis Chriſti.

NHAVERI diſputationes theologicae omnes, in vnum volumen collectae.

MOEBII ſelectae diſputationes theologicae in vnum volumen digeſtae.

I. Olearii ſynopſis errorum pontificiorum, Caluinianorum, Socinianorum.

CARPZOVII, iunioris, diſputationes academicae, philologicae, exegeticae, polemicae. Inter alias & has inuenies: de arca foederis, & quo peruenerit? de Moſe cornuto in numis, de gigantibus, de Crethi & Plethi, de aſino Meſſiae, de legitima nominis יהוה

lectione, de Chuppa Hebraeorum, de Iudaeorum aurea ſimia, de articulis fidei Iudaicae, de religione Quietiſtarum, de myſterio trinitatis e V. T. demonſtrato, de deſcenſu Chriſti ad inferos, de petra fidei, ad librum Auguſtini de catechizandis rudibus, de non ſperanda Lutheranorum cum Pontificiis & Caluinianis vnione, de trinitate Platonica, de fide per charitatem operante, de reguli fidelium ſacerdotio, de iure decidendi controuerſias theologicas, de diuinitate Chriſti, de baptiſmo ſanguinis, an flaminis? de pontificum Ebraeorum veſtitu ſacro, de ſepultura Ioſephi &c.

Fabricii amoenitates theologicae, quibus habetur etiam diſſ. de denario Petri.

Edzardi animaduerſiones in Weiſmanni hiſtoriam eccleſ.

Wernsdorffii diſſ. de reſtitutione omnium.

Waramundi admonitio in anathematiſmum, quo Gregorius XIII. Gebhardum Truchſium damnauit. *Lugduni* 1583.

Masii diſſertationes academicae in duos tomos diſtributae.

Clasenii exercitationes ſacrae ad paſſionem dominicam.

Fechtii exercitatio de Sabbato, eiusque libertate in N. T.

Schomeri ſpecimen theologiae moralis.

Schmi-

Schmidius de morte Moſis.
Müllerus de nouo homine.
Loeberi vindiciae ſacramenti baptiſmi.
Hannekenii logi euagantes, quibus diſtinctionem poenitentiae legalis & euangelicae defendere conatus eſt Spenerus.
Ittigii praelectiones publicae termino gratiae peremptorio oppoſitae.
Reiskii epiſtola de morbo Iobi difficillimo, periſcylaciſmo Graeco, nec non canibus inter numos ac inſcriptiones veteres receptis.
Neumannus de termino ſalutis humanae peremptorio.
Wernsdorffius de libertiniſmo docendi.
OLVMEN I. collectarum diſſertationum theologicarum. Prima eſt *Io. Muſaei* de abſoluto decreto. Inſunt etiam
Kunadi diſp. de merito Chriſti.
Mayeri ſyſtema Theologiae Marianae.
Geierus de precibus pro defunctis.
Alberti efficacia verbi diuini interna.
Carpzovii vaticinium Bileami euangelicum.
Friſchmuthus de decimis.
Idem de Meſſia Dei filio, ad Pſ. II. 7.
Danhauerus de Melchiſedecho.
Ei. Colluuies Quackerorum.
Pfeifferus de Henocho.
Oſiander de reuelatione diuina prophetica.
Schurtzfleiſchius de ordine publicanorum.

Boſii exercitatio critica in periocham Flai Ioſephi de Ieſu Chriſto.

Plurima alia.

VOLVMEN II. diſſertationum theologicarum. Int alia heic continentur: *Moebius* de aene ſerpente.

Dorſchei liber de tunica Chriſti inconſutili.

Balduini explicatio loci Rom. IV, 24. de Chri ſti in mortem traditione, & in vitam re ſuſcitatione.

Friſchmuthus de ſacrae ſcripturae in legem prophetas & hagiographa diuiſione.

Dorſcheus de horrenda & miſerabili ſatana obſeſſione, eiusdemque ex obſeſſis expul ſione.

Danhaueri διάλεξις angelica inter Michaelem Archangelum, & antagoniſtam diabolum.

Ei. diſp. de voto Iephthaeo.

Maſius de vxore Lothi in ſtatuam ſalis con verſa.

Wendeleri diſcurſus de Spiritus S. pro ſancti interceſſione.

Io. E. Gerhardus de ſpectro Endoreo.

Quenſtedt de puritate fontium Hebraei V. & Graeci N. T.

Multa alia.

VOLVMEN III. quo continentur:

Io. Gerhardi annotationes in epiſtolam Iudae

Olearii liber de ſtylo N. T.

Ei. diſſertatio de interno Spiritus ſancti teſtimonio.
Muſaeus de peccato in Spiritum S.
Peſarouius de paradiſo infernali.
Neumannus de palma ab angelicis non interuertenda, ex Col. II. 18.
Baierus de ſtatu exinanitionis Chriſti.
Idem περὶ λατρείας λογικῆς, ad Rom. XII. 1.
Idem de ambitione haereſium cauſa.
Calixti hiſtoria magorum, e cap. II. Matthei.
Zimmermannus de presbyteriſſis veteris eccleſiae.
Zieglerus de clerico renitente.
Friſchmuthus de ſeductione ſerpentis antiqui.
Idem de angelo foederis.
Plurima alia.

VOLVMEN IV. continet *Thummii* diſpp. de Deo trinuno, ſcriptura ſ. triplici officio Chriſti, Ταπεινωσιγραφίαν, diſſertationem de inuocatione ſanctorum, de poenitentia, de ſacramentis, apologiam contra Foreri criminationem de crimine laeſae maieſtatis &c.

VOLVMEN V. Omnes ſunt Thummii: de bello, de bonis eccleſiae, de ſanctis honorandis, non inuocandis, de fide Adami imputata, de cauſa peccati &c.

VOLVMEN VI. Inſunt: Thummii diſputationes varii argumenti: de perſonarum in vna Dei

eſſentia pluralitate, aduerſus Eniedinu
de iuſtitia Chriſti actiua & paſſiua, de 1
imputata &c.

Hülſemanni tractatio de officio ſacerdo
Chriſti.

Finckii ſynopſis ſanae doctrinae de baptiſn

Moebii theologia canonica.

Alberti diſſert. de catecheſi.

Wörgeri Hakeldama, ſiue harmonia Matth
cum Ieremia ſuper agrum ſanguinis.

Becmannus de diuino vicariatu principum,

Multa alia.

Volvmen VII. complectitur inter alia:

Frid. Balduini quaeſtiones illuſtres ex epiſto
ad Philippenſes & Coloſſenſes.

Gerhardi diſputationes, in quibus gloriam D
per corruptelas Pontificias, Caluinian
Photinianas labefactari oſtenditur.

Aſſelmanni ἑπτάδα illuſtrium quaeſtion
theologicarum.

Tarnouii commentarium in prophetam Ol
diam.

Plura alia.

Volvmen IIX. Prima eſt *Roeberi* matheſeos
crae definitio. Inſunt etiam

Lubini diſp. de controu. vtrum potior ſit ecc
ſiae, an ſcripturae ſ. autoritas?

Balduinus de prouidentia Dei.

Furmanni decas canonum de iuſtificatione

Höpf

Höpfnerus de aduentu antichriſti.
Deuceri analyſis locorum theologicorum Chemnitii.
Güntheri analyſis confeſſionis Auguſtanae, Articulorum Schmalcaldicorum & Formulae Concordiae.
Multa alia.

VOLVMEN IX. quo continentur:
Sennerti ſcrutinium religionum.
Ei. ſymbolum apoſtolicum, cui accedit diſſertatio ſub titulo: Chriſtianus non Chriſtianus.
Woelfflini exercitationes IIX. de lapſu Adami.
Friſchmuthus de nomine Meſſiae Iehouah, iuſtitia noſtra.
Meiſneri tractatus de deſcenſu Chriſti ad inferos.
Bechmanni diſſertationes tres de vniuerſalitate mortis Chriſti.
Bebelii eccleſiae antediluuianae, vera & falſa.
Schmidii ſyncretiſmus non-neminis detectus ac enectus.
Nonnemo a nonnemine in cauſa ſyncretiſmi inſulſe detecti, & inſulſius enecti confutatus.
Rüellii tractatus de conciliis quatuor oecumenicis.
Schwaegeri demonſtratio matrimonii irriti ab eunucho euirato cum nubili iuuencula initi.
Multa alia.

Vo-

VOLVMEN X. Prima eſt:

Rechenbergii de officio theologi circa ſic controuerſias tractandas.

Kortholtus de ſtudio belli & pacis.

Chladenius de oeconomia Dei noua non e pectanda.

Danzii antiquitas baptiſmi initiationis Iſrael tarum vindicata.

Chladenius de τ8το in ſ. coena.

Loeſcherus de religionum indifferentiſmo.

Wernsdorfius de efficacia abſolutionis minil eccleſiae.

Buddei ſylloge recentiſſimarum de ſ. coe controuerſiarum.

Sturmius de prouidentia Dei.

Rechenbergius de prouidentia circa minima

Buddeus de peccatis typicis.

Schmidius de I. & II. Adamo.

Beierus de odore veſtium Eſaui.

Schmidius de Iethrone.

Richteri phyſiognomia ſacerdotis. Leu. X 16. ſqq.

Strauchii aenigma Simſonis.

Sidelmanni maxilla Samſonitica.

Caſtens de meretricibus currum Achab ab entibus.

Schröerus de ſapientia hypoſtatica, ex Pr VIII. 22.

Milneri diſſertatiuncula de Nethinaeis, &

iis, qui ſe Corban Deo nominabant. *Cantabrigiae* 1690.

Haſaei diſputationes quatuor in prophetiam Ioëlis.

Zeltnerus de Gad & Meni, diis hodiernorum Iudaeorum.

Danzius de filia vocis.

Van Til de Io. baptiſta diſſ. chronologica. *L.B.* 1710.

Grünebergius de diſcipulis Chriſti ex mammona aeterna tabernacula ſibi conciliantibus.

VLVMEN XI. *Diſſertationum Theologicarum.* Prima eſt:

Wernsdorfii de perpetuitate eccleſiae euangelicae.

Neumanni Deiſmus in theoſophia deprehenſus.

Sonntagius de reſiſtentia auditorum Stephani adverſus Spiritum ſanctum.

Gerdeſii ſchediaſma de Enthuſiaſmo.

Teuberi iudicium de quaeſtione, an dentur tres patres hominis eſſentiales?

Ei. geminum argumentum, alterum pro, alterum contra Origenianam ἀποκατάστασιν πάντων.

Treuneri primitiae Auguſtanae.

Langii epicriſis de notitia rerum diuinarum in non renatis.

Ei.

Ei. diſſert. contra Wernsdorfium de gratia illuminante ante lucis vſuram.

Rechenbergii diſp. de reſeruatis diuinis.

Ittigius de reſeruato Dei circa terminum gratiae.

Stoltze de charactere piorum motuum.

Edzardi vindiciae aduerſus Fabricii defenſionem.

Fabricii defenſio.

Facultatis theologicae Tubingenſis reſponſum ad epiſtolam Fabricii.

Collegii theologici in academia Iulia proteſtatio, contra reſponſum Fabricii pro papiſmo.

Fabricii epiſtola ad Britannos.

Ei. epiſtola ad doctorem Anglicanum.

Multa alia.

Volvmen XII. *Fabricii* diſſert. de reuerentia erga ſacra.

Sonntagii miculae XX. ex N. T. Syriaco ad frequentiorem eius lectionem & vſum in exegeticis inuitantes.

Maioris exercitatio de natura & cultu angelorum.

Grapii epiſtola Ahmeth Ben-Abdala, Muhammedani, de libero arbitrio.

Edzardi terminiſmus ſolatii expers, contra Rechenbergium.

Ei. defenſio exorciſmi aduerſus Polium.

Glaſſii Logica ſacra, opera Olearii.

Han-

Hannekenii catecheſis de morali ſabbatico Chriſtianorum.

Multa alia.

V.VMEN XIII. *Langii* diſſertationes de genealogia Chriſti ex patribus ſecundum carnem.

Veielii epiſtola de iniquiore cenſura Rechenbergii in diſſertationem Chryſoſtomianam.

Ei. defenſio dicti Chryſoſtomiani: millies peccaſti, millies poenitentiam age.

Edzardi impietas cohortis Fanaticae.

Titii continuatio reſponſi adu. Io. Vorſtium, Caluiniſtam, de ſ. coena.

Chytraei oratio de ſtudio theologiae, exercitiis verae pietatis, & virtutis potius, quam contentionibus & rixis diſputationum colendo, cum obſeruationibus Schuzii, & diſſertatione de orthodoxia Iudae Iſcharioth.

Bucheri γνῶσις ψευδώνυμος.

Suiceri oratio de Eccleſiae Reformatae internis terroribus.

Krebſius de inſigni diſceſſione in eccleſia comment. ad 2. Theſſ. II.

Idea operum Hieronymi auſpiciis Friderici Saxonis edendorum.

Chladni diſſertatio de eccleſiis Colchicis.

Ei. epiſtola de abuſu Chymiae in rebus ſacris ad Wernsdorfium.

Schmidii Pſeudo-Nouum Teſtamentum.

Alia multa.

Vo-

Volvmen XIV. *Clotzii* Exercitationes XIIX. d ſudore Chriſti ſanguineo.

Ei. libri duo de cruciatibus animae Chriſti

Calixti hiſtoria Mariae virginis immaculata conceptionis, cum examine conſtitutioni Alexandri Papae VII.

Mulleri diſſertationes VIII. de ſtatu confeſſionis.

Stolbergii exercitationes, de ſoloeciſmis & barbariſmis Graecae noui foederis dictioni falſo tributis, vt & de Ciliciſmis, aliisque a Paulo noue vſurpatis. Accedunt eiusdem diſſertationes

1. de angariis veterum.
2. de λόγῳ & νῷ Platonico.
3. de pane ἐπιουσίῳ.
4. de reſponſo Chriſti Io. VIII, 25.
5. de chriſtianorum veterum agapis.
6. de diſtinctione vocum λατρείας, δουλείας & ὑπερδουλείας.
7. de diſtinctione N. T. in verſus.
8. de ſapientia a liberis ſuis δικαιωθείσῃ, Matth. XI. 19.
9. de βαττολογίᾳ precum gentilium.
10. de Corban.
11. de στιχομετρείᾳ veterum.
12. de Herodianis.

Volvmen XV. *Wideburgii* examen fundamenti theologiae fanaticae, de tribus partibus hominis, corpore, anima, & ſpiritu.

Loeſche-

Loeſcherus de paroxyſmis abſoluti decreti.

Pertſchii conſpectus Theologiae Iudaicae e R. Ioſeph. Albo.

Multa alia.

VOLVMEN XVI. *Wegneri* diſſert. de triduo mortis Chriſti.

Maſius de pallio Pauli ex 2. Tim. IV, 13. *Hafniae* 1689.

Danhauerus de cuſtodia Angelica.

Dorſcheus de Chriſti morte & reſurrectione glorioſa.

Dannhaueri Muhammediſmus in angelis Euphrataeis S. Iohanni Apoc. IX. praemonſtratus.

Ei. diſp. de eccleſia Graecanica hodierna.

Calouius de baptiſmo pro mortuis.

Mayerus vtrum Chriſtus fuerit in lumbis Adami peccantis?

Alia plurima.

VOLVMEN XVII. *Calixti* tractatus de haereſi, ſchiſmate & haereticorum poenis.

Ge. Calixti conſideratio doctrinae pontificiae, iuxta ductum concilii Tridentini, & Reformatae, iuxta ductum confeſſionis Thorunienſis.

Ei. de immortalitate animae & reſurrectione carnis liber.

Ei. de ſupremo iudicio liber.

Gyraldi libellus de ſepultura ac vario ſepelien-

di ritu, animaduerſionibus auctus a Faëſi

Caſſandri & *Wicelii* ſcripta varia.

Conringii animaduerſiones in fratrum Wale burchiorum partem priorem Conringii la dati & correcti, de vocatione extraordin ria primorum eccleſiae reformatorum.

VOLVMEN XIIX. *Rechenbergii* diſp. de ſana in Th ologia curioſitate.

Ei. de inſana in theologia curioſitate.

Friſchmuthi diſſertationes XVII. varii arg menti.

Rothius de Eſſenis.

Sagittarii rubra IEſu Chriſti chlamys.

Orthuinus Gratius adv. Liebhardum, pro R formatis.

Exercitationes Thummianae collectae & ec tae ab Oſiandro.

Multa alia.

VOLVMEN XIX. *Lintrupii* ſpecimen protheori theologicae. *Hafniae* 1706.

Suaningii Theologia Senecae, cum praefati ne Lintrupii. *Hafniae* 1710.

Wernsdorfius de fundamento confeſſionis abſolutionis priuatae.

Loeſcheri praeterita ſymbolica circa ordin in libb. Symb. occupata.

Wernsdorfius de communione fidelium cu Deo & inter ſeſe.

Ch

Chladenius de metu diei extremae apud hetero̊doxos aut intempeſtiuo aut nullo.
Multa alia.

VLVMEN XX. *Hulſii* authentia abſoluta S. textus Hebraei, contra Iſ. Voſſium. *Roterodami* 1662.
Mülleri ſymbolae Syriacae Moſis Mardeni.
Baieri Chriſtus praedicans in inferno, ex 1 Petr. III. 18. 19. 20.
Ittigius de euangelio mortuis enunciato, ad 1 Petr. IV. 6.
Velthemius de gemitu Spiritus ſancti, ex Rom. VIII, 26.
Io. Andr. Schmidii miniſter eccleſiae omnibus omnia.
Tribbechouius de Rechabitis.
Merilli notae philologicae in paſſionem Chriſti.
Seb. Schmidius de ſabbatho deuteroproto.
Io. A. Schmidt de re monetali Ebraeorum.
Plurima alia.

VLVMEN XXI. *Vſſerii* ſyntagma de LXX. interpretum verſione, cum libri Eſtherae editione Origenica, & diſſertatione de Cainane.
Micraelius de praeadamitis.
Hilpertus de praeadamitis.
Anonymi Roma irreconciliabilis.
Wernsdorfius de metamorphoſi chriſtiana, ex 2 Cor. III, 18.

Neumannus de chriſtianiſmo ſtoico hodie diuiuo.

Multa alia.

VOLVMEN XXII. *Hardti* ephemerides philologi illuſtratae.

Teuberus de paradiſo terreſtri.

Bolius de Helleniſmis N. T.

Verſio Arabica epiſtolae Iacobi, cura Pane

Plura alia huius generis.

VOLVMEN XXIII. *Muhlii* diſſertationes hiſtori theologicae.

Elſchwichi diſquiſitio: an formula concord in Dania ſit combuſta?

Daſſouii alloquium de pura doctrina ſancti me cuſtodienda.

Ei. animaduerſio in Cordati euangelici loq citatem.

Strunzii diſſ. de controuerſiis ex hiſtoria ec ſiaſtica nouiſſime excitatis.

Polcke de hiſtoria paſſionis fabulis aſperſa.

Sonntagii feriae cereales ſacrae.

I. A. Schmidtius de oblatis euchariſticis.

Sonntagius de excommunicatione tympar ca Graecorum.

Idem de hyemantibus, ad canonem 17. c cilii Ancyrani.

Schmidius de hoſpitali S. Annae prope He ſtadium.

Liebe de Roma Babylone ex nummis.

M

Melle de balneis animarum Lubeccenſibus.
Quaedam alia.

VLVMEN XXIV. *Buddei* ſyntagma diſſertationum theologicarum.
Ei. decas proluſionum feſtarum.
Förtſchii nucleus controuerſiarum recentiorum.
Ei. manuductio ad theologiam comparatiuam.

VLVMEN XXV. *Wegneri* hiſtoria theologica de Oſiandriſmo.
Wernsdorfii diſſert. de Oſiandriſmo in pietiſmo renato.
Idem de ἐπιεικεία euangelica, ſ. admirando iuſtitiae gratiaeque diuinae temperamento.
Eiusd. exploratio ſpiritus Brendeliani.
Eiusd. diſputatio: num bona opera in iuſtificatione fidei ſint praeſentia?
Wichmannshauſenii de tabulis foederis diſſertationes.
Eiusd. diſſ. de columnis aeneis in porticu templi Salomonis.
Rufus de 70. hebdomadibus Danielis.
Multa alia.

VLVMEN XXVI. *Werneri* diſp. de interitu Corachi, Dathani & Abirami.
Reimii conſpectus theologiae Turcarum Mochammedicae.
Buddeus de idoneo ſacrarum literarum interprete.

VVernsdorfii anthropologia Salomonae: e Eccleſ. VII, 29.

Plura alia.

VOLVMEN XXVII *Pfaffius* de imperſonalitate hu manae Chriſti natura.

VVagneri inquiſitio in oracula Sibyllica de Chriſto.

VOLVMEN XXIX. *H. Mülleri* theologia ſcholaſtica. *Lyſeri* diſſenſus Lutheranorum & Ianſenianorum.

Multa alia praeſtantis argumenti.

VOLVMEN XXIX. *Langii* diſquiſitio de harmonia praeſtabilita, adv. Chriſt. Wolfium.

VVolfii reſponſio.

VVucherer de harmonia praeſtabilita.

Klauſingi μετενσωμάτωσις veterum gentilium.

Bellſono adv. inquiſitionem Romanam.

Fechtius de ordine modoque gratiae diuinae

S. Schmidt de articulis fidei fundamentalibus.

Krakewitz de perpetua duratione ſupplicii infernalis.

Idem de theologia aenigmatica.

Liſſei deductio quaeſtionis: num Spiritus theologiam operetur, quae datur in imp

Et. vindiciae theologorum Pomeranorum in hac cauſa.

VVichmannshauſen de Sebulone literatore.

Struuii ius eccleſiae circa religionem.

Geretus de theologia Lactantii.

Thi

Thümmigius de immortalitate animae.
Olearius de Socratis daemonio.
Turretinus de veritate religionis Iudaicae.
Ei. theſes, quibus ad demonſtrandam revelationis veritatem via ſternitur.
Ortlobi Cain non deſperans.
Hagmeierus de aeternitate.
Koecherus de aeternitate mundi.
Multa alia.

OLVMEN XXX. *Keüfelus* de cauſis corruptae theologiae.
Trellundi exercitatio biblica I. ſuper Pſ. II, 7. Io. XVII. 3. 2 Cor. III. 17. 1 Theſſ. IV. 16. Iud. V. 9. Apoc. XII. 7. de archangelo. 1 Tim. V. 21. Ro. VII. 14. Dan. XII. 3. 1 Cor. XV. 41. 42.
Trellundi exercitatio biblica II.
Eiusdem ſectionis II. exercitationis II. defenſio ad locum 2 Cor. V. 19.
Trellundi exercitatio biblica III.
Ei. exercitatio biblica IV. de deſcenſu Chriſti ad inferos.
Ei. exercitatio biblica V. de deſcenſu Chriſti ad inferos proprie dicto.
Ei. diſſ. de Adoptianis.
Ei. controuerſia Feliciana.
Ei. poteſtas iudiciaria Chriſti, qua hominis.
Ei. maieſtatis Chriſti exinaniti temperamentum.

Ei, de miniſtris noui teſtamenti, ſpeciatim pa-
ſtoribus & doctoribus, diſſertationes III.

Ei, Lutherus doctrinae abſoluti decreti ſuſpici-
one abſolutus. *Trellundi omnia prodie-*
Hafniae ab anno 1712. ſqq.

Anonymi multa contra Trellundum.

Veerpoorten de fermento Herodis.

Rechenbergii hierolexicon reale, hoc eſt, biblic
theologicum & hiſtorico-eccleſiaſticum.

Bosii ſchediaſma de comparanda notitia ſcripto-
rum eccleſiaſticorum.

Sluteri propylaeum hiſtoriae chriſtianae, ſi-
ſtens enarrationem methodicam ſcriptorum
ad hiſtoriam eccleſ. ſpectantium.

Faeſii lucubrationes in bullam Iubileam anni
1701. Clementis XI.

Antonius de ſuperſtitione Iubilaei pontificii
adv. bullam Innocentii XII.

Bullialdi pro Eccleſiis Luſitanicis ad Clerum
Gallicanum libri duo, cum diſſertatione de
populis fundis, & praef. E. S. Cypriani.

Schmidii de notariis eccleſiae tum orientalis,
tum occidentalis, diſſertationes III.

Cyprianus de propagatione haereſium per can-
tilenas.

Razauerus de Roſaecrucianis.

Knorren de poenitentia eccleſiaſtica.

Fetzius de conciliis habendis.

VVilduogelius de ſacculo ſonante, *vom Klin-*
gelbeutel. Sa-

[S]AGITTARII introductio in hiſtoriam eccleſiaſticam cum continuatione Schmidii. Tom. I.
[T]OM. II. ſeu vltimus.
[S]CHMEIZELII praecognita hiſtoriae eccleſiaſticae.
[B]UDDEI hiſtoria eccleſiaſtica veteris Teſtamenti Tom. I.
[T]OM. II. ſeu vltimus.
[G.] CALIXTI apparatus theologicus, & fragmentum hiſtoriae eccleſiae occidentalis.
Horneii compendii hiſtoriae eccleſ. Liber I. II. & III.
Adami hiſtoria eccleſiaſtica geſtorum religionis, ex Hammaburgenſi potiſſimum atque Bremenſi eccleſiis per vicina ſeptentrionis regna propagatae: ex editione Maderi, cuius accedit ſylloge veterum diplomatum.
Haymonis hiſtoriae eccleſiaſticae libri X. curante Madero.
G. Th. Meieri hiſtoria religionum, Chriſtianae, Iudaicae, gentilis & Muhammedanae, a condito mundo ad noſtra tempora.
Fechtius de eccleſiaſticae ſeculi a nato Chriſto XVI. hiſtoriae vbertate, & fructu ex eadem capiendo. Accedunt tabulae hiſtoriam ſec. XVI. repraeſentantes.
[T]ANNHAWERI Chriſteis ſ. drama ſacrum, hiſtoriam eccleſiae triſecularem a Chriſti ad thronum coeleſtem exaltati tempore complexum.

Q 5 *Ei.*

Ei. myſterium ſyncretiſmi detecti, proſcr
& ſymphoniſmo compenſati.
Ei. ſigalion in Croeſiaden hyperaſpiſten
apologia pro myſterio ſyncretiſmi detec
ITTIGII ſelecta capita hiſtoriae eccleſiaſticae pr
a Chriſto nato ſeculi: praemiſſa eſt eius
ſcriptoribus hiſtoriae eccleſiaſticae rec
tioribus diſſertatio.
Ei. ſelecta capita hiſtoriae eccleſiaſticae
cundi a Chriſto nato ſeculi: praemiſſa
eius diſſertatio de ſcriptoribus hiſtoriae
cleſiaſticae antiquioribus.
CODEX Canonum eccleſiae vniuerſae G. L. a Iu
niano imperatore confirmatus, ex recenſ
ne Iuſtelli, cura Meieri.
Dannhawerí ſtylus vindex aeternae Spirit
ſancti a patre filioque proceſſionis.
Wagneri inquiſitio in oracula Sibyllarum
Chriſto.
Veneti cuiusdam legati relatio de notabili au
Romana.
Micraelii Ethnophronii, contra gentiles
principiis religionis chriſtianae dubitati
nes. Liber I. agit. de animae humanae in
mortalitate:
II. de Deo, immortalis animae beatitudin
III. de religione animam immortalem a
Deum aeternamque beatitudinem perdi
cente.

G. G

G. Calixtus de pactis, quae Deus cum hominibus iniit.
Hackſpanius de accommodatione contra Photinianos.
Seb. Schmidius de antiquiſſima fide Moſaica circa myſterium Trinitatis, ex Gen. I. 3.
Niemannus de Spiritu ſancto.
Io. Schmidius de tractu patris ad filium ſalutari, ex Io. VI. 44.
Io. Ad. Oſiander in Ezech. XXXIIX. de Gog & Magog.
Reginonis libri duo de diſciplina eccleſiaſtica veterum, praeſertim Germanorum: opera Hildebrandi.
Titius de phraſibus veterum eccleſiae doctorum, quibus doctores pontificii hodie abutuntur.
Harduini chronologiae ex numis antiquis reſtitutae proluſio, de numis Herodiadum.
Ittigii hiſtoria ſynodorum nationalium a Reformatis in Gallia habitarum.
Feuſtkingii hiſtoria clerogamiae euangelicae, ſ. de primo ſacerdote marito Lutherano, Bartholomaeo Bernhardi.
Treuneri clericus ad limina principis, & princeps ad limina clerici.
I. A. Schmidii annulus paſtoralis.
Albaspinaei libri duo obſeruationum de veteribus eccleſiae ritibus, cum eiusdem notis in concilium

cilium Eliberitanum, & quoſdam alios a
tiquos canones, nec non aliquot Tertulli
libros & locos.

Ferrarii libri tres de antiquo eccleſiaſticar
epiſtolarum genere.

Homborgius de paſchate veterum chriſtian
rum.

Hildebrandi enchiridion, de primitiuae ecc
ſiae ſacris publicis, templis & diebus feſt

Idem de veterum concionibus.

Idem de epiſcopis.

Idem de iuribus epiſcopalibus, ſeu poteſta
eccleſiaſtica.

Meierus de recondita veteris eccleſiae theolo
gia, & ſolenni ſacrorum coram profanis
nondum initiatis occultatione.

Sagittarius de martyrum cruciatibus in pri
mitiua eccleſia.

Idem de martyrum natalitiis in primitiua ec
cleſia.

Rixnerus de laica ac peregrina priſcae eccleſiae
communione. Accedit eius diſcurſus de
communione praeſanctificatorum.

Clementis epiſtola prior ad Corinthios a Iunio
primum, dein a Madero denuo edita.

AVGVSTINI liber de haereſibus ad Quoduultdeum,
emendatus & commentariis illuſtratus a
Danaeo, a quo additae ſunt haereſes ab or-
be condito ad conſtitutum Papiſmum &
Muhammedaniſmum. *It-*

Ittigius de haereſiarchis ſeculi primi & ſecundi, cui accedit heptas diſſertationum ſelecta hiſtoriae eccleſiaſticae veteris & nouae capita illuſtrantium.

Colbergius de origine & progreſſu haereſium & errorum in eccleſia.

BIRTHOLTVS de vita & moribus, Chriſtianis primaeuis per gentilium malitiam afflictis.

Bechlerus de Creſcente Pauli diſcipulo.

Fabricius de altaribus.

Homborgius de quadrageſima veterum,& ritibus in ea quondam vſitatis.

Sonntagius de pſychicis.

Hebenſtreit de legibus eccleſiaſticis.

Schmidius de pſeudo-euangelio aeterno, praecipue ſeculi XIII.

Ittigii oratio pro Dallaei tractatu de vſu patrum,aduerſus Scriueneri apologiam pro eccleſiae patribus.

Pezoldus de conſtitutionibus apoſtolicis.

Schelguigius de concilio Hieroſolymitano,Act. XV. 1-31. accedit examen quaeſtionis de ſanguine cibario.

Pritii oratio de lite Franciſco de Salignac Fenelon circa nonnulla Theologiae myſticae capita Romae intentata.

Cyprianus de omophorio epiſcoporum Graecorum.

Idem de faſciis Chriſti.

Idem

Idem de fabrica crucis Chriſti.
Schmidii mulier heterodoxa, ad locum Hiero
in epiſt. ad Cteſiphontem.
Ei. mulier orthodoxa.
Idem de inſignioribus veterum Chriſtianoru
formulis.
Ei. eccleſia virgo, ad locum Euſebii H.E. IV.2
Kunſtmannus de praeputio Chriſti.
Krauſius de Chriſti loco natalitio in vrbe Bet
lehem.
Frickius in Ioſephi teſtimonium de Chriſto,
antiqu. L. XIIX. cap. 4.
Mahnius de veſtigiis pedum Chriſti in mont
oliueti poſt adſcenſionem in coelum re
lictis.
Cellarius de carcere & ſupplicio Ioannis Bapti
ſtae.
Hankius de S. Andrea apoſtolo.
Ortlobii martyres furori gentilium vltra mor
tem expoſiti.
Kortholtus de primo principe Chriſtiano.
Schmidii programma de hiſtoricis rerum ſa-
crarum deperditis.
Hildebrandi offertorium primitiuae eccleſiae
pro defunctis.
Ei. rituale orantium.
Idem de nuptiis veterum chriſtianorum.
Ei. ſacra publica veteris eccleſiae.
HEINRICI Chriſtianus.

Ge.

Ge. Calixtus de coniugio Clericorum: accedunt Vdalrici pro coniugio Clericorum ad Nicolaum I. Papam epiſtola; Caſſandri & Wicelii de coelibatu & coniugio clericorum iudicia; ſupremae curiae Pariſienſis ſententia de libro Bellarmini aduerſus Barclaium; cenſura facultatis theologicae Pariſienſis in Sanctarelli librum.

Veielii hiſtoria & neceſſitas reformationis euangelicae, per Lutherum feliciter inſtitutae, ex ſcriptis Georgii, principis Anhaltini aſſerta. Accedit Albizii narratio de conuerſione ad ſalutarem Auguſtanae confesſionis doctrinam.

Caſſander & Wicelius de ſacris ſui temporis controuerſiis, cura Conringii.

Caſſandri conſultatio de articulis religionis inter Catholicos & Proteſtantes controuerſis.

Epiſtolae Ferdinandi I. ac Maximiliani II. vt & Caſſandri ad conſultationis negotium pertinentes.

Wicelii via regia.

Ei. elenchus abuſuum in eccleſia Romana, ad Imperatorem.

Conringii in viam regiam Wicelii praefatio.

Eraſmi de amabili eccleſiae concordia libri pars vltima.

Diſquiſitio perſecutionis Gallicae in Reformatos exercitae.

Heſter-

Heſterbergii eccleſia Waldenſium orthodoxi-Lutheranae teſtis & ſocia.

Conringii animadverſio in libellum Germanicum, ſub titulo: Nouena S. Antonii de Padua.

ZIMMERMANNI diſſert ad illud Tertulliani: *fiunt non naſcuntur Chriſtiani.*

Schlegelius de cella veteri ditionis Miſnenſis.

Gudenius de Bonifacio, Germanorum apoſtolo.

Langius de therapeutis in Aegypto.

Ianus de origine patriarcharum Chriſtianorum.

Mollerus de expeditionibus cruciatis.

ZIEGLERVS de diaconis & diaconiſſis veteris eccleſiae.

Tenzelii exercitationes ſelectae.

Meierus de aſcetis.

Schmidii baptiſmus per arenam.

Ei. baculus paſtoralis.

Idem de altaribus portatilibus.

Cypriani ſudaria Chriſti.

Schmidius de cereo paſchali.

Id. de praecipuis feſti Pentecoſtalis ſolennitatibus.

Rechenbergius de veterum Chriſtianorum δοξολογία.

Bornmeiſterus de erroribus hiſtoricorum gentilium in rebus ſacris recenſendis.

KORT

[B]ERTHOLTI diſquiſitiones Anti-Baronianae.

Eiusdem exercitatio Anti-Salmaſiana de pane ἐπιȣσίῳ, & Tribbechouii exercitationes ad Baronii annales.

Krebſius de iure alienandi imperia, ad Baronii annal. Tom. IX.

Melle de itineribus Lubecenſium ſacris, quae olim deuotionis ergo ad loca ſacra ſuſcepe- runt.

Grapius de neo-prophetis Cemmenis, Angliam & Scotiam hodie turbantibus.

Zeibichius de theologis ad tempus accommodatis.

Chladenius de Monotheliſmo Honorii Papae.

Wernsdorſius de ſanguinis S. Ianuarii fluxu miraculoſo, & inde oriundo apud Neapolitanos cultu.

Schmidii ſtricturae in Io. Harduini opera ſelecta.

Idem de myſterio Trinitatis contra Latitudinarii orthodoxi autorem.

Eiusd. recenſio ordinationum eccleſiaſticarum Brunſuico-Guelferbytanarum, a Reformatione ad praeſens tempus.

Ei. notitia ordinis Ciſtercienſis ex S. Bernhardi familia maxime illuſtris.

[F]ES de iubileis Romanorum pontificum.

Maderus de S. Laurentio martyre, eiusque monaſterio prope Scheningam.

Goezius de Martino, epiſcopo Turonenſi.
Ludouici de ſeptimana ſancta.
Rechenbergius de colloquiis Lutheri menſ-bus.
Mittwoch von der Aſcher-Mittwoche.
I. Thomaſii inſignia quatuor euangeliſtar.
Engelke de hoſtia Sternbergae a Iudaeis c-foſſa & cruentata.
Seyfridus de Io. Huſſo martyre.
Schmidii hiſtoria ſeculi primi fabulis var-rum maculata.
Wernsdorffii hiſtoria confeſſionis Tetrap-tanae.
Scharffii Martinus Lutherus.
Mayerus de Catharina, Lutheri coniuge.
Schlegelii vita Georgii Spalatini.
Vſſerii ſylloge veterum epiſtolarum Hibe-carum.
Odelemus de diaconiſſis primitiuae Eccleſi
Colerus de Ieſuitiſſis.
Zeumeri Laetare, *oder*, *Todten-Sonntag.*
Cellarii hiſtoria & ceremoniae gentis San-tanae.
Kettneri hiſtoria Mennonis, eiusque aſſ-rum.
Wernsdorfius de fanaticis Sileſiorum, & ſp-tim Quirino Kuhlmanno.
Kettnerus de vnitariis ſeculi XVII.
Alia quaedam.

AMBROSII Hodoeporicon, a Nicolao Bartholini editum ex bibliotheca Medicea. *Florentiae* 1678.

Beſſelii diſſertationes ad ius publicum Romano-eccleſiaſticum, complectentes ſtatum Romanae eccleſiae &c.

Rhodii δυὰς paradoxorum chronologicorum maxime illuſtrium, de vera mundi conditi epocha, & genuino natali Abrahami anno.

Strauchii epocha mundi conditi.

Ei. diſſertatio de natali mundi.

Ei. diſſert. de aetate mundi.

Ei. diſſert. de tempore diluuii.

Ei. diſſ. de anno natiuitatis Abrahami, vocationis eiusdem, & CCCCXXX. annis manſionis Iſraelitarum in Aegypto. Exod. XII. 40.

Ei. computus ſacer LXX. hebdomadum Danielis.

Ei. paſcha Chriſti ϛαυρώσιμον.

Ei. diſſert. de anno.

Ei. diſſertatio de menſibus.

Zirkleri diſp. de annis gentilium.

Aliſcherus de die.

Spiegelius de Sabbatho dierum.

Strauchius de computo veterum Germanorum.

Ei. Computus Iulio-Conſtantinianus.

Ei. computus Gregorianus.

Nottnagelius de calendario Gregoriano.

Strauchius de computo Turcico - Arabic
excidii Conſtantinopolitani anno.
Idem de computo veterum Romanorum.
Ei. poſitiones hiſtoricae.
Buddei pelagianiſmus in eccleſia Romana
bullam Anti-Queſnellianam triumphar
Ei. defenſio doctrinae orthodoxae de or
bus concedenda ſcripturae ſacrae lecti
Siberi martyres diuinitatis Chriſti teſtes, (
tra libellum: *Platoniſmus detectus.*
Klagende Fama *über den Zuſtand der Eua*
liſchen zu Duderſtadt im Eichsfeld. 171
Eilmari fortgeſetzte Kirchen-Hiſtorie der k
ſerlichen freyen Reichs-Stadt Mühlhauſe
Ludouicus de ſcriptis anonymis & pſeudo
mis in cauſa religionis a progreſſu c
cendis.

Calvoerii rituale eccleſiaſticum. Pars vtraque
Broemelius de cellis ſacris veterum Chri
norum.

Dieterici refutatio calumniarum, quibus Lan
dius Lutherum & orthodoxos deforn
conatus eſt.
Panuinius de ritu ſepeliendi mortuos apud
teres Chriſtianos, & eorundem coemete
Schminckius de epiſcopatu Buraburgenſ
Haſſia.
Zulichii hiſtoria epiſcopatus Camminenſis.
Schmidius de agendis eccleſiaſticis.

I

Idem de modo probandi innocentiam per euchariſtiam.

Ei. proluſionum Marianarum ſeptima, de feſtis Mariae viſitationis, purificationis & aſſumtionis.

Ei. proluſionum Marianarum nona, de antiquioribus haereticis in Mariam iniuriis, praecipue Antidico-Marianitis, Colliridianis & Neſtorianis.

Diecmanni inquiſitio in genuinos natales vocis Teutonicae *Kirche.*

Lungershauſenius de doxologia Deo trinuni vnam & eandem gloriam infinitam aſſerente, adv. Whiſtonum.

Ei. programma, quo autoris libelli: *irenicum irenicorum*, commentum, quod Ebionaei minores revera fuerint Nazaraei, refellitur.

Sonntagii tria capitula orthodoxa.

Deylingii Irenaeus evangelicae veritatis confeſſor ac teſtis, a Maſſueti prauis explicationibus vindicatus.

Chladenius de viſionibus Hildegardis.

Idem de ſanctis factitiis, teſtibus enthuſiaſmi in Papiſmo.

Maius de anno Chriſti natali, ac Lucae cum Joſepho conciliatione de Quirinio Syriae praeſide.

Langhanſenius de menſe veterum hebraeorum lunari.

Schroederus de cereorum diurnorum in e-
ſiis chriſtianis origine & vſu.
Thamerus de origine & dignitate pericop
euangelicarum & epiſtolicarum.
Weberus de iure circa ſacra pagorum im
immediatorum.
Boernerus de collaribus clericorum tab
& planis.
Siberi canis e templis exterminandus.
Ei. templorum condendorum ac dedica
rum ritus.
Idem de aquae benedictae potu brutis nor
negando.
Idem de moris & ſalis propter Chriſtum, I
III. 18.
Thorſchmidius de vſu & flore antiquit
ſacr. in eccleſia.
Buddeus de grauaminibus Imperatorum i
riique principum, adv. ſedem Romana
eccleſiaſticum ordinem.
Chladenii vindiciae reformationis Luthe
Alia quaedam.
SALIGI Eutychianiſmus ante Eutychen.
Heckerus de Petrobruſianis & Henricianis
Schwarzius de Butigulariis.
Binghami antiquitates eccleſiaſticae.
Mulleri ſtudium, coenobium Conſtantin
litanum.
Buddei vita HRabani Mauri.

Klauſingus de αὐτοχειρία martyrum.
Hoë pro Luthero adv. Lampadium.
Anonymus de ſcriptoribus Lutheri vitam illuſtrantibus.
Olearius de libro concordiae.
Scultetus de Conſtantini M. baptiſmo Romano.
Vitringae geographia ſacra.
Trumphii Goßlariſche Kirchen-Hiſtorie.
Dôderleini Slavoniſch-Ruſſiſch Heyligthum in Teutſchland.
Beſchreibung der Sevenner.

MAYERVS de verſione Bibliorum Lutheri.
Ei. ecclesia Papaea Lutheranae reformationis patrona & cliens, nec non oratio de morte Caroli V. Imp. euangelica.
Goetzius de Imperatoribus Romano-Germanicis, qui fidem Lutherano-euangelicam morte confirmarunt.
Laemmelii hiſtoria Bugenhagiana, ad Vincentii αὐτόγραφον, vna cum aliquot auctorum iudiciis, & relatione hiſtorico-harmonica.
Ei. epiſtola apologetica Bugenhagii ad Chriſtianum III. Daniae regem, contra obtrectatores ſcripta an. MDL. vna cum eius apologia aduerſus Martinum Bucerum.
Goetzius de Bugenhagii meritis in eccleſiam & ſcholam Lubecenſem.

Wernsdorfius de primordiis emendatae per Lu-
therum religionis.
Goezii ſingularia de reliquiis Lutheri, diu in
in locis aſſeruatis.
Idem de odio Pontificiorum in hymnos eccle-
ſiae Lutheranae.
Richardi monitoria de libri concordiae c[illegible]
ſtianae genuino exemplari.
Reineccii animaduerſio in monitoriam Ien-
ſem, & relatio litis, cum D. Ph. Mullerc
libro concordiae.
Ei. reſponſio animaduerſioni addita, ad add-
da monitoriae Ienenſis, de genuina li-
concordiae editione.
Bratenſteinius de bello Imperatori Carolo
a Mauritio Saxone illato, turbisque inde
imperio exortis.
Schmidius de cantoribus V. & N. Teſtamen
Struuius: ſynodum Francicam anno DCCXL
ſub Carolomanno habitam, perperam no
nullis dici Francofurthenſem.
De Lypſia defenſio diſſertationis Ittigianae
haereſiarchis ſeculi I. & II. aduerſus cat
lecta Mariae a cruce.
A Lent de Iudaeorum Pſeudo-Meſſiis.
Pritii relatio de ſtatu religionis chriſtianae
regno Sinenſi ob cultum Confutii pertu
bato.
Seyfridus de ſceleribus Pontificum Ro.

He

Heineccius de abſolutione mortuorum excommunicatorum, ſ. tympanicorum, in eccleſia Graeca.

Sonntagius de Chaeretiſmo.

Ei. ſaltus ab extremo ad extremum geminus ſub vigiliam carnis-priuii declinandus.

*I*SENII *Kirchen-Hiſtorie des* XVI. XVII. ſeculi.

Bericht einer Hiſtorie, daß zu Schmidtweiler ein Mägdlein 7. Iahr lang weder geſſen noch getruncken, und dennoch beym Leben erhalten worden. 1585.

Rolandi Bericht von einem Bauer-*Mägdlein in Schonen, welches ins ſiebende Iahr ohne Speiß und Tranck gelebet.* 1711.

Vorſtellung an die Evangeliſch-Lutheriſche Kirche *in der Chur-Marck, wegen der Frage: ob ihnen wiſſend, daß* formula concordiae *in der Chur-Marck unter* die libros Symbolicos *nicht gerechnet werde?* 1711.

Sonntagii enneas theſium, quod abrogatio librorum eccleſiae Lutheranae ſymbolicorum magiſtratibus diuerſarum religionum de iure diuino illicita ſit.

Götzens Todten-Bibliothec.

Alethophili Sendſchreiben von denen vorgegebenen neuen Propheten u. Prophezeyungen. 1712.

Entvvurff von der Urſach, Fortgang und VVürckung derer Factionen bey der Engliſchen Nation.

Clementis XI. und Käyſers *Ioſephs Vergle*
Löscheri *vollſtändige* Reformations-acta *una*
cumenta. To. I. an. 1517.
To. II. an. 1518.
Chytraei *Hiſtoria der Augsburgiſchen Confeſſ*
Mülleri *Hiſtoria von der evangeliſchen St*
1529. *eingelegten Proteſtation und App*
tion, vvie auch der Augsburgiſchen Con
ſion &c.
Lehenmanni de pace religionis acta publica &
riginalia, *in* 3. *Bücher abgetheilet*. Ed
optima. Francofurthi 1631.
Cyprıani *Anmerckungen über Arnolds* Kirchen-*u*
Ketzer-*Hiſtorie*.
Arnolds Erklärung contra Cyprianum, *ne*
eines Anonymi *Erinnerungen gegen die A*
merckungen.
Zentgrauii vindiciae Lutheri oppoſitae Arn
di Kirchen- *und* Ketzer-*Hiſtorie*, Tom.
L. XVI. C. V.
Pfanners Bedencken über Arnolds Kirchen- *ur*
Ketzer-*Hiſtorie, ſamt deſſen Beantvvortu*
und Erläuterung.
Des Quedlinburgiſchen Miniſterii *Nothvvendi*
keit des Kirchen- *und Abendmahl-gehen*
vvider Arnolden.
Arnoldi Erläuterung ſeines Sinnes und Verhal
tens beym Kirchen- *und Abendmahl-Gehen*
contra miniſterium Quedlinburgenſe &
Pfannerum. *Pfan*

Pfanneri durch Arnoldens duplic *veranlaſſete Erläuterung ſeines Bedenckens über die Arnoldiſche* Kirchen- *und* Ketzer-*Hiſtorie.*

H. G. W. E. M. Ervveiſung, daß Arnold das Valentinianiſche Ketzer-fragmentum Theodoti *vveder verſtändlich noch treulich überſetzet.*

Anonymi Vorſtellung vieler von Arnolden verübter fürſetzlichen Verfälſchungen an alten und neuen Scribenten, und Vertheidigung der boßhafftigſten Ketzer und Atheiſten.

Arnoldi endliche Vorſtellung ſeiner Lehre contra Veielium & Coruinum.

Cypriani allgemeine Anmerkungen über Arnolds Kirchen- und Ketzer-Hiſtorie, nebſt einer Antvvort auf alle dagegen edirte Schrifften &c.

Eiusdem fernere Proben von Arnolds Partheylichkeit, vornemlich die Geſchichte der Quacker, Brovvniſten, *Krellens und Iacob Böhmens betreffend.*

Arnoldi ſupplementa, illuſtrationes *und* emendationes *zur Verbeſſerung der Kirchen-Hiſtorie* &c.

[A]RNOLDI. *Betrachtung merckwürdiger Wahrheiten, zur Verantwortung derer Einwürffe wider ſeine Schrifften.*

Acta Eſſendienſia Pietiſtica. 1710.

Nachricht von der Eßlingiſchen Commiſſion,

ſo

ſo 1709. *wegen der Pietiſterey verordnet geweſen.*

Obrigkeitliches Declarations- Inhibitions- *und* Atteſtations - Decret, *betr. die von Ditzingern und Mayern zu Eßlingen über der Frage, ich bin Chriſtus, publicirte Schrifften, ſamt beygefügten Obrigkeitlichen* Receſs-*Puncten.* 1709.

Heineccii Nachricht von dem Zuſtand der Kirche in Goßlar, darinnen vieles von Oſterodo.

Nachricht von dem Zuſtande der Euangeliſchen Religion in Siebenbürgen.

Schönfelds Erwegung der Erläuterung Mecklenburgiſcher Kirchen-Ordnung, ſo 1708. *publiciret worden.*

Caroli *Wirtenbergiſche Vnſchuld vor* D. Andreae &c. *wider Arnolds Hiſtorie.*

Schulteti innocentia Theologorum Hamburgenſium, contra Arnoldum.

Wernsdorfii hiſtoria Auguſtanae Confeſſionis a recentiorum quorundam corruptelis vindicata.

Ei, Oſiandriſmus in Pietiſmo renatus.

Fechtii teſſaras vindiciarum pro veritate aduerſus Arnoldum.

Des Euangeliſchen Kirchen-Convents in Straſburg Bericht von der daſelbſt entſtandenen Pietiſtiſchen Brüderſchafft und Philadelphiſchen Geſellſchafft.

Cr[illegible]

CVSII *Gedächtniß-Rede bey Beerdigung* G. Arnolds &c.

Anonymi epiſtola, qua Arnoldus contra Colerum defenditur.

Vthenii Anmerckungen über Arnolds *Erzehlung derer von Eſaias Stieffeln zu Langenſaltza* 1605. *und* 1606. *erregten Händel.*

Feuſtkingii Arnoldus ἀνιςοϱησίας in re ſacra conuictus.

Langii Erläuterung der neueſten Kirchen-*Hiſtorie von* 1689. *biß* 1719. contra Timotheum Verinum.

SRVVII *Bericht von der Pfältziſchen* Kirchen-*Hiſtorie.*

PAFFII Acta & ſcripta publica eccleſiae Wirtembergicae.

Ei. nöthige Glaubens-Einigkeit der proteſtantiſchen Kirchen.

Ei. primitiae Tubingenſes.

Turretini ſolutio quaeſtionis, vtrum contradictoria proprie loquendo credi poſſint?

Maichelii examen huius diſſertationis Turretinianae.

Pfaffius de liturgiis, miſſalibus, agendis & libris eccleſiaſticis eccleſiae orientalis & occidentalis, veteris & modernae.

Ei. ſuffocatio foetus polemici Rogerii, de euchariſtia.

Pfaffius de vitiis eorum, qui ſacris operantur, & medela. *Idem*

Idem contra Baelium ex myſteriis probare co-nantem, quod euidentia non ſit criterium veritatis.

Levckfeldi antiquitates Halberſtadienſes, Germanice.

Schmidii triumuiri Halberſtadenſes, Clemens II. Pontifex Rom. Io. Semeca, praepoſitus Maior, & Conradus de Halberſtad.

Antonii vita & doctrina Haymonis Halberſtadienſis.

Kettneri *Kirchen-und Reformations-Hiſtorie des Stiffts Quedlinburg.*

Ei. Antiquitates Quedlinburgenſes, ſ. documenta Quedlinburgenſia.

Rhetmeieri Antiquitates eccleſiaſticae inclytae vrbis Brunſuigae, Germanice. P. I. & II.

Pars III. & IV.

Pars V. ſ. vltima.

Bertrami *Evangeliſches Lüneburg.*

Frohnii prima pars hiſtoricae narrationis de ortu & progreſſu miniſterii euangelici in ciuitate Molhuſa Thuringorum.

Ei. narrationis pars II.

Ei. pars III.

Ei. pars IV. narrationis.

Ei. pars V.

Weinrichii fata evangelii apud Vngaros.

Krauſius de peruigilio paſchatos ἀναςασίμȣ.

Schmidii Puccius in Naturaliſtis & Indifferentiſtis rediuiuus.

Kort-

Kortholtus de perſecutionibus eccleſiae primaeuae ſub impp. ethnicis.
Struuii Conſtantinus Magnus ex rationibus politicis Chriſtianus.
Lentnerus de Conſtantino M. non ex rationibus politicis Chriſtiano.
Vollandi vindiciae Chryſoſtomi contra Harduinum.
Danhavverus de feſto corporis Chriſti.
Goetzius de pictura papiſmi promotrice.
van Til de Petro Romae martyre, non pontifice.
Liebii Roma Babylon ex numis adu. Harduinum.
Richardi aduentus Petri Romam ex antiquitate Romana defenſus.
Ei. Pſeudo-Norbertus detectus.
I. F. Mayerus de oſculo pedum Romani Pontificis.
Fabricii denarius S. Petri.
I. E. Gerhardus de eccleſia Maronitarum.
Iac. Thomaſius de Petro Dreſdenſi.
Catalogus quorundam opuſculorum, quae Argentorati partim a Theologis Lutheranis, partim Pontificiis poſt deditionem vrbis publico nomine edita ſunt.
Strauchius de Chriſtianiſmo Senecae.
Id. de haereſi Monotheletarum.
Greenius de haereſi veterum Praedeſtinatianorum.

Rob-

Rohtius de Eſſenis.
Iac. Thomaſius de Nigello Wireckero.
Strauchius de Manichaeiſmo.
Veielii defenſio exercitationis de eccleſia Gr canica hodierna, adv. eius refutationem Senechio Romae adornatam.
Schurtzfleiſchii epiſtola, qua inter ſe conferu tur rationes Euſebii & marmoris Arunde liani.
Foertſchius de mortibus perſecutorum Ioann Baptiſtae.
Schurtzfleiſchius de Conrado Imperatore A guſto, eiusque diplomate, quod de exped tione Romana inſcribitur.
Mentzii vita & geſta Patrocli Martyris, Suſ tenſium patroni, obſeruationibus illuſtrat
Buddeus de Arabicorum haereſi.
Calus de crypto-Caluinianis Wittebergenſ bus, qui poſt obitum Lutheri Wittebergar turbarunt.
Kortholtus de tribus impoſtoribus magnis.
Plura alia.

Brvschii Chronologia monaſteriorum Germania illuſtrium.
Supplementum Bruſchianum de monaſteri Germanis, ex auctoris autographo manu- ſcripto editum a Neſſelio.

Meybaums chronicon *des Cloſters Marienborn, mit Leuckfelds Anmerckungen.*

Leuck-

Leuckfelds Antiquitates Praemonſtratenſes, *oder der Klöſter S. Marien in Magdeburg, und Gottes Gnade bey* Kalbe.

Mennelii Chronica von heydniſchen und chriſtlichen Königen *der welſchen und teutſchen Francken. Freyburg* 1523.

Der Zuſtand der Schvvediſchen Gefangenen in Rußland, auch Nachricht von der Schule zu Tobolsky in Siberien. 1711. *ſqq.*

LEUCKFELDI antiquitates Ilefeldenſes: accedit Rodomanni Ilfelda Hercynica.

Magni Beſchreibung der Gräfl. Promnitziſchen Reſidenz-Stadt Sorau.

Fredleri Mügliſche Ehren- und Gedächtniß-Seule.

Ziesleri Continuation der Mügliſchen Chronica.

Hönnii Coburgiſche Hiſtoria.

Wagneri Auszug aus denen Thüringiſchen Antiquitæten, mit Spangenbergs Vorrede.

LEUCKFELDI antiquitates Walkenridenſes.

Ei. antiquitates Gandersheimenſes, cum praefatione Schmidii.

Löderi proteſtatio Bohemorum pro Huſſo.

Geheimdes protocollum, *vvelches im Iahr* 1575. *auf dem Churfürſtl. Collegial-Tag zu Regenburg gehalten vvorden.*

LEUCKFELDI antiquitates Gröningenſes.

Ei. antiquitates Michelſteinenſes & Amelunxbornenſes.

S *Lezne-*

Lezneri Nachricht von dem freyen Reichs- [illegible]
Lucken.

Zeitfuchſii Stollbergiſche Kirchen- und St[illegible]
Hiſtoria.

Lvdeci hiſtoria *von der Erfindung, Wundervver*[illegible]
und Zerſtörung des vermeinten heiligen B[illegible]
zur Wilſnagk. Witteberg 1586.

Hartknochii *Preuſſiſche Kirchen-Hiſtorie.*

Baazii Inuentarium eccleſiae Sueo-Gothor[illegible]
Lincopiae 1642.

Ornhjälms hiſtoria Sueonum Gothorumque ec[illegible]
ſiaſtica. *Holmiae* 1689.

Rangonis Suecia orthodoxa.

Maſii Dania orthodoxa.

Ei. treues Lutherthum, entgegen geſetzt [illegible]
Schule Caluini.

Heineccii *Abbildung der alten und neuen Griec*[illegible]
ſchen Kirche.

Arnkielii Rettung des erſten Nordiſchen Ch[illegible]
ſtenthums, contra Arnoldum.

Storrii Bericht von denen Donatiſten, vvi[illegible]
Arnoldum.

Derer *Dän. Miſſionarien Berichte aus Oſt-Indi*[illegible]

Trellundii vindiciae veritatis contra perſon[illegible]
tum quendam Alethophilum, eiusque t[illegible]
ctat. ſub tit. *Relation von dem Urſprung u*[illegible]
Fortgang der Däniſch-Malabariſchen Miſſi[illegible]
onariorum. *Haſniae* 1717.

Faſciculi tres verſchiedener Schrifften, vvelc[illegible]
b

bey Gelegenheit der Religions-Veranderung des Chur-Printzens von Sachſen, über die Frage: ob das directorium inter Euangelicos *bey Chur Sachſen zu laſſen, oder nicht? vvie auch anderer Puncten, auf dem Reichstage zu Regensburg communiciret vvorden.*

Der unveränderten Augsburgiſchen Confeſſions-Vervvandten in der Chur-Pfaltz Memoriale an das corpus euangelicum *zu Regensburg,* in puncto *gnädigſter Hülffe, vvegen ausſtehender achtjährigen Beſtallung, und gerechtſamer abermahligen Anſprach an die geiſtliche Güther,* Kirchen, *deren Renthen und* Ge*fælle, ein Antheil nebſt Catholiſch- und Reformirten davon zu genieſſen.* 1714. *ſupr.* 161.

Caroli VI. Patent wider das Läſtern der Geiſtlichen.

CAPVT IV.

Colloquia theologica inter Pontificios, Euangelicos, Caluinianos, & Anabaptiſtas habita.

STANGEWALDI ſynopſis hiſtoriae publicorum conuentuum de religione controuerſa inter Proteſtantes & Pontificios.

Wigandi exegeſis colloquiorum aliquot cum Sacramentariis habitorum.

Abſchied der Geſandten Augſp. Confeſſion : Colloquio *zu Wormbs.* 1557.
Ioannis a Via reſponſio ad calumnias con- ſioniſtarum poſt colloquium ſparſas. 15
Petrus Dathenus contra Ioannis a Via reſp ſionem.
Cardinalium quorundam *Rathſchlag von* 1 *beſſerung der Röm. Kirchen an* Paulum II.
Theologorum euangelicorum in colloq Wormatienſi reſponſio ad quaeſtionem: orthodoxi poſſint ſe Zwinglianis adiunge & cum illis contra Pontificios pugna 1557. *Conf. ſupr. p.* 146.
Multa ad concilium Trident. pertinentia.
Wirtembergenſium & Victorini Strigelii *Han lungen.* 1564.
Bericht vom Colloquio *zu Altenburg.* 1570.
Hoëi Predigten auf dem Naumburgiſchen Chu und Fürſtl. Convent. 1614.
Diſcurs von Reſtituirung der geiſtlichen Güte
Acta & ſcripta de conuentu Proteſtantium L pſiae 1631. inſtituto.

SCHMIDIVS de colloquiis eccleſiaſticis in genere.
Heineccius de colloquiis religioſis publice i priuatim intra bina haec ſecula habitis, ec rumque vtilitate.
Buddeus de colloquiis charitatiuis ſeculo XVI per Germaniam irrito euentu inſtitutis.
Diſputation zwiſchen denen Barfüſſern zu We ma

mar und M. Stein gehalten, ob das heilige Abendmahl anders benennet möge werden, als ein neu Teſtament, beſtätigt mit dem Blutvergieſſen *und Sterben Chriſti. an.* 1523.

VVas auf dem Reichstag zu Nürnberg von dem Pabſt an Kayſerl. Maieſtät Stadthalter und Stände, Lutheriſcher Sache halber gelanget, und darauf geantwortet iſt. Inſunt ſumma redituum Papae e Germania, & grauamina nationis. Norimbergae 1523.

Ausſchreiben eines Concilii 1535.

Derer evangeliſchen Stände Proteſtation, wider das ausgeſchriebene Concilium *Pabſts* Pauli. *VVitteberg* 1537.

Deren Augſpurgiſchen Confeſſion-Verwandten Stände Recuſation-Schrifft wider das vom Pabſt Paulo III. *zu Trient indicirte und angefangene* Concilium, *ſammt einer Provocation auf ein allgemein und freyes* Concilium *in Teutſchen Landen, mit einer Vorrede* Flacii *und* Galli. 1551.

Unterricht etlicher Handlungen, die ſich Pabſts Pauli III. Concilii *halben zwiſchen Helden, und denen evangeliſchen Ständen, auf ihrem zu Schmalkalden gehaltenem Tage, zugetragen haben.* 1537.

Rhegii dialogus *vom zukünfftigen* Concilio *zu Mantua.*

Zvvey verteutſchte Sendbrieffe eines Dom-Dechants

chants und eines Dom-Herrns vom Tage zu Hagenau.

Acta in conuentu Ratisbonenſi. *VVitteb.* 1541.

Maioris Bericht von dem Regensburgiſhen Colloquio *im Iahr XLVI. gehalten.*

Drey Geſpräche, vvas von dem ausgeſchriebenen Tridentiniſchen Concilio *zu halten ſey?*

Villalpandæi apologia indictionis concilii Tridentini factae a Pio IV. aduerſus Fabritium Montanum.

Grauamina Proteſtantium aduerſus ſynodi Tridentinae reſtitutionem a Pio IV. indictam. *Argentorati* 1565.

Acta des von ohngefehr 100. *Predigern zu Eißleben gehaltenen* Synodi, de neceſſitate operum ad ſalutem. *an.* 1554.

Selnecceri Verantvvortung auf der Flacianer verdächtige Acta colloquii Altenburgenſis, item *auf* Celeſtini *Schmäh-Charten.* 1570.

Hiſtoria colloquii inter Colerum & Flacium de peccato originis habiti in arce Langenau Sileſiorum d. 12. Maji 1574.

Etlicher Theologorum *Rathſchlag an einen Fürſten, vvelcher ſtreitigen Lehr halber auf den Abſchied des Nürnbergiſchen Reichs-Tages chriſtlicher VVahrheit Unterricht begehret.* 1525.

Guttenbergers und Schorrens Rathſchlag über den Lutheriſchen Handel, Ludvvigen, Pfaltz-Graf-

Graffen am Rhein &c. gemacht, auf Speyeriſchem Reichs-Tage. 1526.

Buceri Bedencken, *vvie ein Anfang Chriſtlicher Vergleichung in der Religion zu machen ſeyn möchte, zu Leipzig an.* 1539. *zuſammen getragen, dabey Vicel gevveſen, und in alles bevvilliget.* 1545.

B*uceri Erinnerung an die zu VVorms verſamlete Reichs-Stände, daß ihnen gebühre Handlungen um Vergleich- und* Beſſerung *der Kirchen in Teutſchen Landen vorzunehmen: mit Ablehnung päbſtlicher Gegenſchrifft. an.* 1545.

Brentius, vvas die Urſach ſey, daß die Lutheraner und Päpſtler der Religion halber ſich nicht mit einander vergleichen können.

Alia multa.

HANDLVNG *zu VVorms mit D. Luthern. an.* 1521.

Acta des Geſprächs zu Zürich, betreffend die Götzen und die Meß, in Gegenvvart mehr denn 500. *Prieſter gehalten zvviſchen* Zwinglio *und* Leone &c. *an.* 1523. *cum praef. Hetzeri, primi Sociniani.*

Buceri Bericht *vom* Colloquio *zu Regensburg.* 1546.

Vom Abſchied des Colloquii *zu VVorms.* 1557.

Proteſtation-Schrifft derer Sächſiſchen, Mansfeldiſchen und Braunſchvveigiſchen Theologen auf dem Colloquio *zu VVorms.* 1557.

Bericht vom Colloquio *zu Altenburg, auf* [...] *endlichen* Bericht. *Iena* 1570.

Der Leipziger und VVittenbergiſchen The[...]*gen* Bericht *und VVarnung, von denen* [...]*lich zu Iena in Druck ausgegangenen* actis [...] *Altenburgiſchen* Colloquii. 1570.

Bericht von dem Colloquio *zu Quedlinburg,* [...] *treffend die Ubiquitæt des Leibes Chriſti,* [...] *dieſelbe in dem Concordi-*Buch *und der* [...] *furtiſchen Apologie gelehret vvird.* It[...] Heshuſii iudicium *von derſelben Apolo*[...] *an.* 1585. *Liber Caluinianus.*

Bericht von der Regenſpurgiſchen Diſputat[...] *zvviſchen Catholiſchen und Lutheriſch*[...] *Theologen.* 1602.

Protocollum des colloquii 1615. *zu Neubu*[...] *zvviſchen dem Ieſuiten Kellern und D. He*[...]*brunnern.*

Handlungen zu Rheinfelß zvviſchen D. Habe[...]*korn und* Valerio Magno *ergangen a*[...] 1651.

HANDLVNG *zu* Bern *im Uchtlande,* iuter Zwingliu[...] & pontificios. *an.* 1528.

Lutheri Bekanntniß *vom Abendmahl Chriſ*[...] 1528.

HANDLVNG *in dem Geſpræch zu Straßburg gegen de*[...] *VViedertæuffer, Melchior Hoffmannen. a*[...] 1533.

De[...]

Der Prediger des Evangelii zu Straßburg, Capitonis, Hedionis, Zelle, Buceri, Pollionis, Diebolt-Schwarzii, *Bericht von der rehtgöttlichen Haußhaltung chriſtlicher Gemeine, Einſatzung der Diener des Worts, Haltung der Sacramenten &c. Straßburg* 1534.

Regii Widerlegung der Münſteriſchen neüen Valentinianer und Donatiſten Bekäntniß, cum praefatione Lutheri.

Neue Zeitung von denen Wiedertäuffern zu Münſter. Accedunt Lutheri & Melanchthonis varia adv. Anabaptiſtas.

Coruini epiſtola ad Spalatinum de fatis Anabaptiſtarum Monaſterienſium. 1536.

Hiſtoria der Belagerung und Eroberung der Stadt Münſter.

Dropii Hiſtoria, wie das Evangelium zu Münſter angefangen, und darnach durch die Wiedertäuffer zerſtöhret, wieder aufgehöret habe. an. 1536.

Coruini acta, relation *und Schrifften Philippi, Landgrafen zu Heſſen, in der Münſteriſchen Sache.* Item Coruini *und* Kymaei diſputation *mit dem Münſteriſchen König, auch Knipperdollingen und Krechting, ehe denn ſie gerechtfertiget worden. an.* 1536.

Etlicher zu Wittenberg Bedencken, daß Obrigkeit denen Wiedertäuffern mit leiblicher Straffe zu wehren ſchuldig ſey. 1536.

Acta ſynodica, ſiue expoſitio doctrinae, reſp-
ſorum ac conſiliorum Theologorum Wi-
bergenſium, de rebus ad religionem p-
nentibus, illo tempore, quo de libro I-
rim tractatum fuit, ex actis ſynodicis c-
lecta. an. 1559.

Idem tractatus Germanice. *Adſcripta eſt -
emplo Latino viri docti & moderati confu-
tatio perpetua.*

Dispvtatio de originali peccato & libero arbitr-
inter Flacium & Strigelium Vinariae 15-
habita. *Prodiit* 1563. Additur: *Beric-
was ſich* 1548. *zu Berlin des* interims *h-
ber zugetragen, durch* Andr. Hugelium, -
ſtorem *zu Brandenburg, beſchrieben.*

Flacius de voce & re fidei, quodque ſola f-
iuſtificemur. Idem de iuſtitia chriſtia-
ſ. iuſtificatione, & noua obedientia: it-
de velamine Moſis eiusque detractione:
veſtigiis veri vſus legis, & de nomine Ieh-
vah. 1563.

Acta colloquii inter Palatinos & Wirtebergic-
theologos Maulbrunnae habiti MDLX-
item VVirtebergicorum de colloquio epit-
me: accedit Palatinorum reſponſio. *Heid-
bergae* 1566.

*Protocoll des Geſprächs zwiſchen denen Pfaltz-
ſchen und Wirtenbergiſchen Theologen* 156-
zu Maulbrunn gehalten. Tübingen 1565.

Fla-

lacii VViderlegung des poëtiſchen Dialogi *von der Erbſünde, und angehängter Schrifft* Andreae: *cum praef. Reineckeri, exulis Vinarienſis, qua de D. Andrea & eius actis Vinarienſibus mira commemorantur.*

Hunnii relatio de habito Ratisbonae colloquio inter Auguſtanae Confeſſionis Theologos & Pontificios. *VVitteb.* 1602.

VVarenborgii ab Altenkirchen reſponſio ad ſcriptum Hamelmanni, quo contendit, cum Caluiniſtis non eſſe poſthac publico colloquio agendum.

Colloquium Graweri & Amlingi in arce Schochwiz 1604. habitum.

Iacobi VI. regis Scotorum, de anti-chriſto commentatio ex Apoc. XX.

Parei oratio de triumpho Ieſuitarum ex colloquio Durlacenſi reportato.

Conſilia ſecretiora Charitatiui Pontificiorum in Polonia colloquii.

Siricii acta colloquii Gieſſenſis inter Haberkornium & Ieſuitam Roſenthal, habiti an. 1653.

Relatio colloquii Caſſellani inter Marpurgenſes & Rintelenſes Theologos habiti 1661.

ACTA colloquii Montis Belligartenſis habiti 1586. inter Iacobum Andreae & Theodorum Bezam. *Tubingae* 1687.

Mylii

Mylii analyſis IV. librorum Lutheri p
coena adu. Zwinglianos.

Bezae reſponſio ad acta colloquii Montisbel-
denſis. Pars vtraque. *Geneuae* 1688

Acta colloquii Badenſis inter VVirtenberg
Theologos & Piſtorium apoſtatam h
an. 1589.

*Andreae Geſprâch von der catholiſchen Ki
und ob die Lutheriſchen oder der Pabſt
derſelben abgefallen.*

Acta Huberiana. Pars vtraque.

Oſiandri Bericht wider Huberum. 1597.

Protocol, *dat is, Alle Handelinge des Geſpre
tot Emden in Ooſtvrieslant, met den V
dertooperen* 1578. *Embdae.*

Protocol, *dat is, de gantſche Handelinge des G
ſprecks, gehouden an.* 1596. *tot Leeuw
den in Vrieslandt; tuſſchen* Acronium, *L
naer des godlycken VVoords ter eenre, e
Peter van Ceulen, Dienaer by de Menniſt
ofte VVederdooperen, ter ander Syden.*

Colloqvivm Graweri & Amlingii 1604.

Graweri bellum Caluini & Chriſti.

Ei. Caluiniſtica abſurda.

Ei. Anti Lubinus.

Hvnnivs de colloquio cum Pontificiis ineundo.

Gretſeri reſponſum ad Hunnii theſes de coll
quio cum Pontificiis ineundo.

Colloquium Ratisbonenſe 1601. habitum.

Po

Poſt-colloquium Ratisbonenſe inter Heilbrunnerum & Vetterum. 1601.

Iunnii Relation von dem Regensburgiſchen colloquio, Germanice.

Iunnii examen praefationis, quam Bauarici collocutores protocollo colloquii Ratisbonenſis fide non bona Monachii recuſo, nunc auctiorem praefigendam eſſe putarunt.

Zeaemanni tractatio de colloquio Ratisbonenſi, contra Tannerum.

Rungii διαγραφὴ colloquii Ratisbonenſis.

Colloqvivm zu Regensburg gehalten 1601. Germanice.

Colatio amica pro ineunda ratione componendorum diſſidiorum in religione per regnum Poloniae, hoc eſt, acta colloquii Thorunienſis. *Hagae Comitum* 1699.

Quorundam Theologiae ſtudioſorum epiſtola apologetica ad auctores & ſubſcriptores reſolutionis ſacrae facultatis Louanienſis ad quaeſtiones quaſdam dogmaticas, datas 1699. pro Profeſſore ſuo abſente. *Scriptum Ianſeniſtarum.*

Zawadzki hiſtoria arcana, ſeu annalium Polonicorum libri VII. *Coſmopoli* 1699.

Acta conuentus Thorunienſis an. 1645. pro ineunda ratione componendorum diſſidiorum religionis in regno Poloniae. *Varſauiae* 1646.

Extract

Extract Schreibens, wie es mit dem coll
charitatiuo *zu Thorn abgelauffen.*
eſt Caluinianus. 1645.

Hulſemanni VViderlegung der Caluini
Relation vom Colloquio *zu Thorn.* 164

Confeſſio paſtorum ad Synodum Debreci
1567. conuocatorum. *Liber oppoſitu*
cinianis Ioanni II. R. Hungar. dedicatur
brecini 1567.

Glaubens-Bekäntniß der Evangeliſchen Ki
in Franckreich. 1639.

Hertzog Heinrichs von S. Barby Caluini
Glaubens-Bekantniß, nebſt der Refuta

Colloqvivm Caſſellanum inter quosdam The
gos Marpurgenſes & Rintelenſes habi
MDCLXI.

VVittebergenſium Theologorum epicriſi
colloquio Caſſellano.

Rinthelenſium Theologorum epiſtola ap
getica ad I. A. C. addictas academias.

T. VVagneri inquiſitio in acta henotica
Reformatis.

Kromayeri loci Anti-ſyncretiſtici.

CAPVT V.

Monumenta antiqua, hiſtoriam re tutarum literarum & reformatio nis eccleſiae illuſtrantia.

WICLEFI dialogorum libri IV. *an.* 1525.

Loniceri catecheſis. *an.* 1523.

Moſellani oratio de ratione diſputandi.

VVeſſelus de ſacramento euchariſtiae & audienda miſſa.

Zwinglii reſponſio ad epiſtolas Billicani & Rhegii. *an.* 1526.

Gochii dialogus de IV. erroribus circa euangelicam legem exortis. De votis & religionibus factitiis.

D. Lutheri enarrationes epiſtolarum & euangeliorum, quas poſt illas vocant. 1521.

Cochlaeus aduerſus cucullatum minotaurum VVittebergenſem de ſacramentorum gratia. 1523.

Acta concilii Triburienſis, cura Cochlaei. 1525.

Philalethes de inuocatione ſanctorum contra perfidiam Lutheranam. *an.* 1524.

Oecolampadii iudicium de Luthero. *an.* 1521.

NIC. AB AQVAEVILLA ſermones dominicales. 1519.

Nic. de Clamengiis de lapſu & reparatione iuſtitiae libellus. Eiusdem diſputatio ſuper materia concilii generalis. Item: libellus apoſtolorum nationis Gallicanae, cum conſtitutione ſacri concilii Baſilienſis, & arreſto curiae Parlamenti ſuper annatis non ſoluendis.

VVeſthemeri conciliatio ac conſenſus ſacroſanctae ſcripturae & patrum orthodoxorum. *Tiguri* 1552.

TRI-

TRITHEMII liber de triplici regione clauſtraliu
ſpirituali exercitio monachorum. *an.* 1
INNOCENTII III. libri VI. de altaris myſterio. 1
Iſidori libri II. de officiis eccleſiaſticis. *L*
1533.
Cochleus von der Meß und Prieſterweyhe. 1
Petri Sylvii zwey allerkräfftigſte Büchlein w
Luthern. an. 1534.
EPISTOLAE decretales veterum Ro. pontificum.
Cochlei confutatio 91. articulorum Lut
1525.
Hochſtrati diſputationes contra Luthera
1526.
Clichtoveus de veneratione ſanctorum. 15
Cochlei de Petro & Roma libri IV. adu. V
num. 1525.
Bernardi de Lutzelburgo opuſculum de i
leo, ſ. peregrinatorium ad vrbem Ro
nam. 1525.
Opuſculum horrendum pro confeſſiona
1518.
PETRI RAVENNATIS ſermones recitati in Vniuerſ
te VVittebergenſi praeſentibus Friderico
electore & Ioanne fratre. *Coloniae* 15
vt teſtatur typographus fine ſermonum.
Peutingeri ſermones conuiuales de admiran
Germaniae antiquitatibus. *Argentinae* 15
Ratperti Corbienſis commentaria in lamen
tiones Ieremiae, *Baſileae* 1502.

Triſmegiſtus de poteſtate ac ſapientia Dei, interprete Ficino.

Buſchii varia opuſcula. 1507.

P. vs de viris illuſtribus ac ſanctimonialibus ſacri ordinis praedicatorum. 1506.

Ribſchii diſceptatio: an uxor ſit ducenda. 1509.

Scheurli oratio de ſacerdotum ac rerum ſacrarum laude. *Vitembergae* 1511.

Cellarius de ſerie theologicae diſputationis Lipſiacae. 1519.

Hegendorffini carmen de Lipſica diſputatione. *Lipſiae* 1519.

Fabri reſponſiones duae adv. Lutherum 1. de eius contradictionibus. 2. de ſacramentis ſcripturisque & fide. *Coloniae* 1523.

Zwinglii exegeſis ad Lutherum. 1527.

Zürchiſche Ordnung von der Prieſterſchafft und Pfründen. 1523.

Simeons, Abts zu Pegau, Verderb, der Land und Leuten aus Lutheri Lehre zugewachſen. 1524.

Egrani Sermon von der Beicht. 1522.

Multa alia Carlſtadii, Münzeri, Datheni &c.

[Ref]ORMATION, *ſo Käyſer Sigmund in dem nächſten* concilio *zu Coſtentz, die chriſtliche Kirche in beſtetige Ordnung zu bringen, fürgenommen hatte. an.* 1521.

Matthiae VVurm von Geydertheim Troſt Cloſter-Gefangener. 1523.

Geſpräch Bruder Heinrichs von Kettenba[c]
einem alten Mütterlein. 1523.
Das Gyrenrupffen. Eſt libellus hiſtoric[...]
uium Tigurinorum de colloquio 1523. [...]
ri habito. ſupr. 279.
Eberlin von Guntzburg wider den Ausgan[g]
ler Kloſter-Leut aus ihren Klôſtern. an. 1[...]
Melanchthonis Unterſcheid zvviſchen vv[...]
cher und chriſtlicher Frömmigkeit.
Güettel von Evangeliſcher VVahrheit. 1[...]
Ein Büchlein *vom chriſtlichen Glauben.*
Dialogus von der Zvvitrachtung des chriſtl[i]
Glaubens neulich entſtanden &c.
Dialogus zvviſchen einem Pfarrer und Sc[h]
heiß, betreffend allen Ubelſtand der Ge[...]
chen, und Bôßhandlung *der VVeltliche[n]*
Dialogus, vvie ein Bauer *mit eym Frauen-[...]*
der-Mônch redt, daß er die Kutten *von [...]*
vvirfft. &c.
Diſputation eines gefangenen Bauren, *Nic[...]*
geſchehen in einem Synodo *in* Bôhmen 14[...]
mit denen Römiſchen Pfaffen, von dem E[...]
Chriſti, daß es denen Layen auch ſolte g[...]
chet vverden.
Melanchthon vvider den unreinen Pabſts-C[...]
bat.
Bedencken *der Conſtitution und Artickel* [...]
Geiſtlichen Conſiſtorii *zu VVittenberg.*
1542.

Gemeine Reformation und Ausſchaffung des Pabſtthums aus der Stadt Bern. 1528.

Argulae Staufferin Ermahnung, bey dem VVorte GOttes zu bleiben. 1523.

Ruſſi Sermon vom Unterſcheid der VVercke. 1524.

Linckii Sermon von Anruffung der Heiligen, Ge*beth, Meſſe und Fürbitte, an die* Gemeine *zu Altenburg in Meiſſen.* 1523.

Idem, vvie aller Chriſten Fürnehmen auf Gottes *VVort erbauet ſeyn ſoll.*

Feneri von VVeil Sturm vvider einen leimenen Thurn, eines Römiſchen Predigers, der aus der Meſſe gern ein Opffer mächte.

Diepoltii Sermon von der rechten Evangeliſchen Meſſe. 1523.

Eines Nürnbergiſchen Bürgers *Tractat von dem äuſſerlichen und innerlichen Menſchen, vvie ſie bey und vvider einander ſeyn.* 1524.

Haupt-Artickel, durch welche gemeine Chriſtenheit verführet vvorden iſt: cum praefatione Ambsdorffii. 1523.

Haezeri Urtheil GOttes, *vvie man ſich mit allen* Götzen *halten ſoll. Sub finem ait, imagines omnes in ignem proiici oportere.*

Verzeichniß von der Beicht.

Friedbergeri XVIII. theſes *von einem chriſtl. Leben, vvoran es gelegen iſt. an.* 1524.

Dialogus von den 4. *gröſſeſten* Beſchvverniſſen

eines Pfarrers, nach Sag eines ſonderlichen Vers hernach beſchrieben:

Felix plebanus, felix parochia ſub qua
Nec Naaman (*leproſus*) Abraham (*Iudæus*)
Sem(*Iuncker*)neque viuit Helias(*Monachus.*)

Libellus impreſſus circiter anno 1523.

Geſpræch Bembi, Sileni *und ſeines Narrens.*

Dialogus alius: Cuntz und der Fritz. &c.

Dialogi alii.

Sonnentalleri Urſach, vvarum der vermeinte geiſtliche Hof das Evangelium nicht annimmt. 1524.

Hermanni Mandat Ieſu Chriſti an alle Chriſten, daß ſie das verlohrne Schloß, den Glauben an ſein Wort, dem Teufel vvieder abgevvinnen ſollen.

Gemeiner Eydgenoſſen Entſchuldigung. Item *der Stadt Zürich Antvvort über etliche Artickel, ſo gemeine Eydgenoſſen des Evangelii vvegen ihnen vorgehalten.* 1524.

Eine practica *practiciret aus der Bibel, Henrici von Kettenbach.* 1523.

Der Hoch-Thurn Babel, *i. e.* confuſio papae, *darinnen D. Luther gefangen iſt.* 1521.

Stoerius von dem chriſtlichen Weingarten, vvie den die geiſtlichen Böcke *vervvüſtet* &c.

I. Revchlini *Entſchuldigung wider Pfefferkorns Schmach-Büchlein.*

Acta

Acta Iudiciorum inter Iac. Hochſtraten & Ioh. Reuchlin. *Haganoae* 1518.
Reuchlini defenſio contra calumniatores ſuos Colon. *Tubingae* 1514.
Luciani Piſcator Bilibaldo Pirckheymero interprete. 1518.
Hochſtrateni Apologia ad Leonem X. P. M. *Coloniae* 1518.
Epiſtolae trium illuſtrium Virorum ad Herm. Comitem Nuenarium.
Illuſtrium Virorum Epiſtolae hebr. graecae et lat. ad Ioh. Reuchlin. *Haganoae* 1519.
Io. Reuchlin Encomion ab Eleutherio Bizeno decantatum.
Epiſtolae obſcurorum Virorum. *Venet.* 1505.
Lamentationes obſcurorum Virorum. *Coloniae* 1518.
Theologi cuiusdam Commentum ſuper vnam Seraphicam intimationem Ioh. Romani Wanneck, Rect. Baſ.
Tractatulus quidam de arte & modo inquirendi haereticos.
Hiſtoria quatuor haereſiarcharum Ord. Praedicat. apud Bernenſes combuſtorum. *anno* 1509.
Defenſorium impiae falſitatis a quibusdam patribus Ord. Praed. excogitatum principaliter contra mundiſſimam Virginis Mariae conceptionem. 1509.

Liber de vnitate eccleſiae, cuius auctor periit concilio Conſtantienſi. *an.* 1520.

Baptiſtae Mantuani Carmelitae libri tres c patientia. *Baſileae* 1499.

Silueſtri Prieratis dialogus in praeſumptuoſ Lutheri concluſiones de poteſtate papa *Sine anno.*

Auguſtinus Alveldenſis ſuper apoſtolica ſede *an.* 1520.

Confutatio huius libelli pro Luthero. *an.* 1520

Lonicerus contra Auguſtinum Alveldenſem 1520.

Biblia noua Alueldenſis. *Witteb.* 1520.

Brunnfelſius, quod verbum Dei multo magi expediat audire, quam miſſam.

Langii encomium diſputationis Eckii, Caro loſtadii, ac Lutheri. 1519.

Didymi Fauentini aduerſus Thomam Placenti num pro Luthero oratio.

Hutteni carmen de nemine.

Bugenhagii Epiſtola de peccato in ſpiritum ſanctum, & de lectione pſalmorum. 1521.

Procli Cyzicenſis epiſcopi oratio die natiuitatis Chriſti Conſtantinopoli habita, interprete Reuchlino. 1521.

Sauanarolae (a papa exuſti) meditatio ſuper Pſalmos: miſerere mei, & in te, Domine, ſperaui. *VVittembergae* 1523.

Cau-

Cauſae, quare ſtatus proteſtantes concilium a Paulo III. indictum recuſarint. 1537.

BASILIENSIS concilii acta a Branto edita. *Baſileae* 1499.

Anonymi liber de vnitate eccleſiae conſeruanda, & ſchiſmate, quod fuit inter Henricum IV. imp. & Gregorium VII. inuentus Fuldae ab Huttenô: cuius accedit dedicatio ad Ferdinandum Auſtriacum. *Moguntiae* 1520.

Geſta concilii Mogunciaci, an. 833. habiti, item VVormacienſis eiusdem anni. Capita ex decretali Gelaſii nondum edita. *Baſileae* 1532.

Inſtructio Alberti, cardinalis Mogutini, pro ſubcommiſſariis, qui in fauorem baſilicae S. Petri indulgentias iuſſu Leonis X. in iubileo praedicabunt. *Libellus magni momenti, ſine anno impreſſionis editus.*

Acta legati pontificii an. 1522. ad comitia Noribergenſia miſſi.

Grauamina Germanicae nationis.

Annata, ſeu, taxationes eccleſiarum & monaſteriorum per vniuerſum orbem.

Acta in comitiis anni 1530. edita, cum priuilegio Caroli V. publicato Auguſtae Vindelicorum d. 6. nov. 1530.

Acta concilii Vniuerſitatis Ingolſtadienſis ſuper 17. articulos haereticales Lutheranos, *an.* 1523. (*Eſt libellus ſatyricus*).

Heſſi ludus in defectionem Wicelii. *Collocutores ſunt Vicelius, eius uxor, Cochlaeus Crotus, Nic. Faber, typographus Lipſienſis an.* 1534.

Repetitio c. omnis vtriusque ſexus. *Lipſiae* 1517

HVGONIS cardinalis explicatio miſſae.

Cardinalis Gurzenſis acta indulgentiarum an. 1502. quibus diſputat adv. Maximilianum I. pecuniam ex indulgentiis collectam ſibi vindicantem.

Cochlaei epiſtola ad Vicelium, ne triſtetur propter fruſtra expectatos 30. argenteos Iudae. *Witteb.* 1534.

Cochlaei ſermo ad exemplum pro omnibus, qui contra Lutherum volunt ſcripturas magiſtraliter & formaliter tractare.

Epiſtola Eckii ad Hogſtratenum, e Lipſia. 1519.

Eckii epiſtola Vitebergam ſcripta de ſua legatione pontificia. 1520.

Nicolai Quadi epiſtola de memorabilibus praedicatorum & Carmelitarum.

Sacrani errores atrociſſimorum Ruthenorum.

Pauli III. bulla de indulgentiis contra Turcam. 1537.

Pauli III. ad clerum citatio generalis per omnes partes mundi miſſa. 1537.

Michaelis Sidonii explicatio canonis miſſae.

Eraſmi axiomata pro cauſa Mart. Lutheri, &c. it. Friderici III. Saxonis epiſtolae pro Luthero.

Pari-

Parienſis facultatis theolog. determinatio ſuper doctrina Lutheriana. *Witteb.* 1521.

Cellarii iudicium de Mart. Luthero.

Petri Moſellani oratio de variarum linguarum cognitione paranda. *Baſileae* 1519.

Probatiſſimorum eccleſiae doctorum ſententiae, qui ethnicorum philoſophiam prorſus abiiciunt atque deſpiciunt.

Fabri de abſoluta neceſſitate liber. 1537.

Emſers Verantwortung auf das ketzeriſche Buch *des Andres Carolſtats, von Abthuung der* Bilder. 1522.

Emſers Bedingung auf Luthers erſten Widerſpruch. 1521.

Wulffers Schreiben wider den ketzeriſchen Widerſpruch Luthers auf den Spruch Petri: ihr ſeyd ein königl. Prieſterthum. Leipzig 1522.

Carolſtats Sendbrief: Erklärung Pauli, ich bitte euch, Brüder, daß ihr alleſammt eine Meinung reden wollt. 1 Cor. I. Witteb. 1521.

Eine Predigt vom Wolff zu den Gänſen. 1524.

Carolſtats Sermon vom Stand der Chriſtgläubigen Seelen, von Abrahams Schooß, und Fegfeuer der abgeſchiedenen Seelen.

Staupitzens ſel. neues Jahr, von der Liebe Gottes. 1518.

Staupitzens Büchlein von der Nachfolgung des willigen Sterbens Chriſti. 1523.

Strauſens ernſtliche Handlung wider einen freventlichen Widerſprecher des lebendigen

Worts GOttes, in S. Iörgen-Kirchen zu Ei ſenach. Fuit ſenator quidam Iſnacenſis, qu die Martis poſt Margarethae an. 1523. *publica ſacra turbans contradixit Strauſio concionanti.*

Straußens von innerl. und äuſſerlichen Tauffe gründliche Grund-Lehre. Erfurth 1523.

Hätzers Urtheil GOttes unſers Ehe-Gemahls, wie man ſich mit allen Götzen und Bildniſſen halten ſoll. 1523.

Briesmanns *Ermahnung an die Gemeinde zu Cottbus.* 1523.

Deconlampadonis, eccleſiaſtis *zu Adelnburg Teſtament Ieſu Chriſti, das man bisher hat genennet die Meſſe.* 1523.

Egrani Sermon von der Beicht, *und wie einer ſeiner Sünden mag erlaſſen werden.* 1522.

Draconitis Bekenntniß *des* Glaubens *und der Lehre.* 1532.

Heſſi Anzeigung, warum die Lutheriſche Bücher *von den Colonienſern und Lovanienſern verbrannt worden ſeyn.*

Schatzger von der wahren chriſtl. und evangel. Freyheit. 1524.

Schatzger Abwaſchung des Unflats, ſo ihm Andr. Oſiander *in ſein Antlitz geſpieen hat.* 1525

Ordnung des neuen ſtudii, *und ietztaufgerichteten* collegii *in fürſtl. Stadt Zwickau.* 1523

Der Aebtiſſin von Nürnberg Brief *an Emſern geſchrieben.* 1523. *Rein*

Reinharts, eccleſiaſtis Ienenſis, *Unterricht an die Gemeine in der Stadt Iene, im Lande Thüringen, der verbannten ketzeriſchen Münche halber.* 1523.

Vermahnung an einige chriſtliche Brüder, *die um der VVahrheit willen veriagt.* 1523.

Michaelis Sidonii, Biſchoffs *zu Merſeburg, Sermon, auf den* 21. *Sonntag* 1550. *im Thum-Stifft zu Augſpurg gehalten.*

Ein Sendbrief von einer erbarn Frauen im ehelichen Stande an eine Kloſter-Frau.

Die gründlichen und rechten Haupt-Artickel aller Bauerſchafft *und Hinterſaſſen, der geiſtl. und vveltlichen Obrigkeiten, von vvelchen ſie ſich beſchvvert vermeinen.* 1525.

Schatzgers Unterricht auf eines Bürgers *von Nürnberg Sendbrieff, betreffend den neuen Aufruhr in chriſtl. Lehre. München* 1526.

Menius von den Blut-*Freunden aus der VViedertauff. Erfurth* 1551.

Vitteni exhortatoria de bello Turcis inuehendo. 1518.

Ei. epiſtola ad Pirckheymerum, vitae ſuae rationem exponens. 1519.

Ei. panegyricus in laudem Alberti. archiep. *Moguntini.* 1515.

Ei. conqueſtio ad imp. Carolum V. adu. intentatam ſibi a Romaniſtis vim. Accedunt eiusdem epiſtolae ad diuerſos Principes.

Ei.

Ei. deploratio ſuper interfectione propin[qu]i ſui, Io. Hutteni; Conſolatoria ad Lud[ovi]cum Huttenum ſuper interemtione filii ſ[ui]; orationes quinque, in Vlricum duc[em] Wirtenbergenſem; Phalariſmus; apolo[gi]a pro Phalariſmo & aliquot ad amicos e[pi]ſtolae; epiſtola exhortatoria ad Franciſcu[m] Galliarum regem, ne cauſam Wirtenbe[r]genſem tueatur. *Excuſa haec omnia in a[r]ce Hutteni, Stekelberk an.* 1519.

Ei. epiſtola fictitia Italiae, ad Maximilianum 1516.

Cebetis tabula, cum Io. Aeſticampiani & Hu[t]teni adoleſcentis epiſtolis 1507.

De laudibus Gymnaſii litteratorii apud Erpho[r]diam. 1507.

Vita Geileri, primi concionatoris eccleſ. ca[t]hedralis Argentorati, per Rhenanum, 150[?]

Io. Sturmii conſolatio ad ſenatum Argent[i]nenſem de morte Iacobi Sturmii. 1553.

Ei. aliquot epiſtolae de morte Eraſmi, Argen[t]inenſis epiſcopi.

Beckmanni panegyricus in praeconium Erici Electi Paderbornenſis, ac adminiſtratori[s] Oſnabrugenſis eccleſiarum, Ducisque Brun[ſ]wigenſis. 1509.

Trebelii hecatoſtichon Elegiacum de peſte Iſe[]nachenſi, anno 1506.

Eobani Heſſi carmen de receſſu ſtudentum e[x]

Er

Erphordia, tempore peſtilentiae. 1506.

Eiuſdem carmen de pugna ſtudentum Erphordienſium cum quibuſdam coniuratis nebulonibus.

Scheurli & Polichii orationes habitae in Gymnaſio Wittenburgenſi, rectoribus ſcholaſticam praefecturam ineuntibus. 1507.

Sbrulii carmen ad Scheurlum. 1507.

Eiuſdem panegyricus ad Fridericum electorem Saxoniae 1507.

Sibuti carmen ad Saxoniae principem, Ioannis filium, pro primo ſuo aduentu in vrbem Albiorenam. 1508.

Ei. Siluula in Albiorim illuſtratam. *Inſunt elogia eruditorum illius temporis.*

Luciani piſcator, ſeu reuiuiſcentes: interprete Pirckheymero. Accedunt eiuſdem epiſtola apologetica, Nuenari & Groningi pro Reuchlino epp. 1518.

Reuchlini Sergius, vel capitis caput. 1521.

Vehi triumphus Bohemicus ad Maximilianum I. imp Ro.

Sibuti panegyricus de Maximiliani I. aduentu in Coloniam, deque rebus ipſius geſtis. *Inſunt egregia doctorum epigrammata, qui initio ſeculi XVI. floruerunt.*

Exemplum proteſtationis, qua Caeſar Romae an. 1536 vſus eſt apud R. Pontificem, collegiumque Cardinalium, & legatos regum ac principum &c. *Lon-*

Longolii oratio ad Lutheranos. 1546.
Mosellani oratio de ratione diſputandi. 1519.
Io. Sturmius de litterarum ludis recte aperie dis. 1538.
Eraſmus Roterodamus de ratione ſtudii, ac l gendi auctores; eiuſdem oratio de pueı Ieſu in ſchola; expoſtulatio Ieſu ad mortale it. carmina ſcholaria. 1514.
Agricolae nonnulla opuſcula. *Ineſt epiſtol de congreſſu Frid. III. imp. & Caroli Buı gundi.* *Baſileae* 1518.
Volaterranus de Grammatica, in qua conti netur Heſiodi & aliorum Theogonia. 1518
Zamberti Dolotechne. 1511.
Chiliani comoedia Dorotheae agoniam paſſio nemque depingens. 1507.
Andrelini carmen de virtutibus. 1509.
Cantalicii confeſſio elegiaca chriſtiani poeni tentis; item ſymbolum Athanaſianum.
Crappi Guittenburgii modus vitandi peccata ad Latorffium. 1509.
B. *Mantuani* de morte contemnenda carmen.
Ei. carmina de praeſidentia oratoris & poetae: de ſuſcepto magiſterio theologico: elegia contra amorem.
Iani Pannonii, epiſcopi Quinqueeccleſienſis, ſylua panegyrica ad Guarinum Veronenſem & eiuſdem epigrammata. 1518.
Macarius Mutius de triumpho Chriſti. 1514.

Scheur-

Scheurli epiſtolae, Pilati ad Tiberium Caeſarem; Scheurli ad Charitatem Pirchameram; Lentuli ad Tiberium Caeſarem; Abgari ad Ieſum; Ieſu reſponſiua ad Abgarum; item vtilitates miſſae. 1507.

Marulli epigrammata & hymni. 1509.

Aquilae enchiridion, ferme de omni ludorum genere. 1516.

Locheri opuſcula. 1506.

Coruini ſtructura carminum. 1496.

Crappenii VVittenbergenſis carmen de duobus amantibus. 1508.

Thielmanni Conradi de decem & octo annunciationis feſti miraculis elegidium. 1507.

Sibuti de muſca chilianea carmen, it. carmina alius argumenti &c. 1507.

Sabini erotica. 1536.

I. Hoffmeysteri aſſertio, verbum Dei carnem factum, Chriſtum eſſe perpetuum ſacrificium. 1545.

Lud. Carbaiali liber de reſtituta theologia, ad Carolum V. 1545.

Alf. Viruefii diſputationes XX. adu. Lutherana dogmata, complectentes ſummatim diſputationes nuper Auguſtae & Ratisbonae habitas. 1545.

Cochlei articuli 500. Lutheri ex ſcriptura & contrariis ipſius Lutheri dictis confutati. 1525.

Dvn-

DVNGERSHEIMII de Ochſenfart confutatio apolo-
tici Picardorum. *Lipſiae* 1514.
Ei. concluſiones cum rationibus, ad par
ſummae theologiae D. Thomae. *Lipſ.*
1516.
BARTH. DE VSINGEN de merito bonorum operu
contra Mechlerii inſtructionem de bo
operibus, & euangelium Culſameri. 1525
Nullus Lipſienſis reſpondens nemini VVitte
bergenſi.
Langi epiſtola ad Margaritanum. 1521.
Caroloſtadii epiſtola aduerſus Eckium co
tendentem, opus bonum eſſe a Deo totu
ſed non totaliter. 1519.
Concertatio Culſameri & Barthol. de Vſinge
1523.
Diſputatio Eccii & Caroloſtadii Lipſiae habi
prior MDXIX. d. 27. Iun. poſterior XV. Iul
eiuſdem anni; item diſputatio Eccii cu
Luthero IV. Iulii.
Dialogi Huttenici (1) Bulla. (2) monitor pr
mus. (3) monitor ſecundus. (4) praedone
Lutheri epiſtola ad Leonem X. ſummum po
tificem: & liber de libertate Chriſtiana.
Ei. praeludium de captiuitate Babylonica e
cleſiae.
Ei. confutatio rationis Latomianae pro ince
diariis Louanienſis ſcholae ſophiſtis reddita
Lonicerus contra Auguſtinum Alueldenſem.
Lutherus adu. execrabilem Antichriſti Bullan

ONYMVS de donatione Conſtantini, quid veri habeat. Hoc libello continentur ſequentia:

Donationis, quae Conſtantini dicitur, priuilegium, Bartholomeo Pincerno de monte arduo interprete, cum praefatione ad Iulium. II.

Laurentii Vallenſis contra ipſum priuilegium declamatio, cum Vdalrici Hutteni praefatione ad Leonem X. 1517.

Nicolai de Cuſa ſententia de donatione Conſtantini, quam ſcripſit ad concilium Baſilienſe.

Antoninus archiepiſcopus Florentinus de eadem re. Porro hoc volumine ſequentia continentur:

Thomae Rhadini Todiſchi Placentini ad principes & populos Germaniae in Lutherum oratio. 1520.

Auguſtini Alueldenſis malagma contra infirmitatem Ioannis Loniceri & Martini Lutheri. 1520.

Hieronymus Veus ad Georgium Saxoniae ducem de re Lutherana. 1522.

Syluestri Prieriatis replica ad Martinum Luther.

Weydeman pro ſimplicium eruditione, ne in dubiis fluctuent opinionibus & aberrent. *Romae* 1521.

Syluestri Prieriatis in praeſumtuoſas Martini

Lutheri concluſiones de poteſtate papae c-
logus, ad Leonem X.

Auguſtini Alueldiani tractatus de commun-
ne ſub vtraque ſpecie quantum ad laicos,
ex ſacris litteris elici poſſit, Chriſtum ha
vel praecepiſſe, vel praecipere debuiſſe,
quid in re hac ſentiendum pie, ſane, cath
lice ſit, iuxta veritatem euangelicam. 152

THEOLOGIA *Teutſch*, cum Lutheri praefatio
1519. *De hac editione vid. Iac. Thoma
um hiſt. philoſ. & eccleſ. p. m.* 139.

Evangelium Ioannis, interprete Krumpach
1522.

*Eraſmi Roterodami Ermahnung, das Evange
um und der Apoſtel Schrifften fleiſſig zu leſ*
1522.

Ein Unterricht für die Beicht-*Kinder, über d
verbothene Bücher Lutheri.*

Lutherus auf des Bocks zu Leipzig Antwort.

*Paſſional Chriſti und Antichriſti. Libellus
Luthero editus. Vid. Cypriani Uhrkund
Part. II. p.* 256.

Hiſtoria von den 4. *Ketzern Prediger-Orde
zu Bern, im Schweitzerlande, verbran
MCCCCIV. Prodiit* 1521. *pro Luther
contra Hogſtratenum &c.*

Caroloſtadii Sendbrief von der Meß. 1521.

*Copia einer Miſſive, ſo Lutherus nach ſeine
Abſchiede an die zu Worms verſammle
Stä*

Stände geſchicket hat. 1521. *cum Lutheri effigie, qualis tunc fuit.*

Lutheri Verhör auf dem Reichstage zu Worms.

Lutheri Vermahnung an alle Chriſten, ſich vor Aufruhr zu hüten.

T. Müntzeri *Ordnung und Rechenſchafft des Teutſchen Amts zu Alſtädt, durch ihn aufgerichtet.* 1523.

Müntzeri Schutz-Rede wider das geiſtloſe Fleiſch zu Wittenberg. i. e. contra Lutherum. 1524.

Carolſtadii CCCLXX. apologeticae concluſiones pro ſacris litteris & Wittenbergenſibus. 1518.

Defenſio Carolſtadii adv. Eckii monomachiam. 1518.

Carolſtadius de canonicis ſcripturis. 1520.

Idem welche Bücher Bibliſch ſind. 1520.

Idem vom Vermögen des Ablaſſes wider Seylern. 1520.

Idem von denen Empfahern, Zeichen und Zuſag des heiligen Sacraments, Fleiſches und Blutes Chriſti. 1521.

Carolſtadius de legis littera, ſiue carne & ſpiritu. 1521.

Idem de coelibatu, monachatu & viduitate. 1521.

Idem von beyden geſtalten der heiligen Meſſe. 1521.

Fritzſshanſius von dem geweyhten Waſſer, w
der Caroloſtadium.
Caroloſtadii Antwort. 1521.
Idem von dem Sabbath und gebotenen Feye
tagen. 1524.
Zvvinglii epichireſis de canone miſſae. 152
Ei. apologia epichireſeos. 1523.
Ei. expoſtulatio ad Lindouerum ſuper publi
de gratia per Chriſtum hallucinatione.152
Ei. antibolon aduerſus Emſerum, canonis mi
ſae adſertorem. 1524.
Zvvinglius vom Erkieſen und Freyheit der Spe
ſen; vom Aergerniß und Verböſerung. 152
Ei. Predigt von der evvig-reinen Magd, Mari
der Mutter Ieſu. 1522.
Idem, vvelche Urſach gebied ze ufrühren, vve
ches die vvahren Ufrührer ſind, und vvie ma
zu chriſtl. Frieden kommen möge. 1525.
Idem von dem Predig-Amt. 1525.
Idem vom Tauffen, vom Wiedertauffen und vo
der Kinder-Tauffe. 1525.
Eiusdem Hirte, vvie man die vvahren chriſt.
Hirten und falſchen erkennen, und ſich gege
ſie verhalten ſoll. 1524.
Wicelii onomaſticon eccleſiae. 1541.
Idem de traditione apoſtolica & eccleſiaſtica
1549.
Eiusdem Antvvort vvider der Lutheriſchen The
ologen Bedencken, *vvelches ſie aufs* Interin
geſchrieben. 1549. MÜN

MINZERI *Auslegung des XIX. Pſalms*, *nebſt* Agricolae *VViderlegung*. 1525.

Multa alia.

SAVPITII *ſeliges neues Iahr von der Liebe Gottes*. 1518.

Ei. Büchlein von der Nachfolgung des vvilligſten Sterbens Ieſu Chriſti. 1515.

Apologia Lutheri vvider der Papiſten VVort-Geſchrey, durch Kettenbachen geſtellt. 1523.

Vergleichung des Pabſts gegen Ieſum.

Kettenbachs Sermon vom Faſten und Feyren.

Ei. Sermon vvider des Pabſts Küchen-*Prediger zu Ulm*. 1523.

Refutation des Sermons Auguſtini Alueldes *vom ehelichen Stande*.

Guethels Schutz-Rede vor die Evangeliſchen Lehrer. 1522.

Eberlinus von Gintzburgk vom Mißbrauch chriſtl. Freyheit. 1522.

Locheri von München gnadenreiches priuilegium *chriſtl. Freyheit, von Gott verliehen, allerley Speiſe und zu allen Zeiten zu eſſen*. 1524.

Fritzhans: vvie man das VVort Gottes predigen ſoll. 1524.

Hillebrantus von der Rechtfertigung, beſonders der VVercke. 1536.

Cullſameri VViderlegung D. Vſingens zu Erffurth. 1522.

Capito daß die Pfaffheit ſchuldig ſey, bürgerli-

chen Eyd zu thun, ohne Verletzung i..
Ehren. 1525.

Schlüſſe derer Auguſtiner-Väter in ihrer V..
ſammlung zu VVittenberg.

Femelii Sermon an alle Doctores *zu Erffurth*

Hutteni Klage über den Lutheriſchen Brand
Mentz.

Anonymi apologia pro Luthero. 1520.

Concionatorum Norimbergenſium Unterric..
vvie man ſich bey Zvvietracht, den chri..
Glauben betreffend, verhalten ſoll, an ..
Rath geſchrieben. 1524. it. *vvas Chri..*
und der Antichriſt ſey.

Bruder Clauſens Geſichte, und ſeine Bedeutu..
1528.

Das teutſche requiem *über die verbrannte* B..
und das päbſtliche Recht.

Vlrici, epiſcopi Auguſtani, *Antvvort an Pa..*
Nicolaum, *der denen Geiſtlichen den Eh..*
Stand verbot. 1521.

Fünff und vierzig VVeh aus denen Prophete..
gemacht durch D. S. zu VV. 1524.

VVittichii Bekäntniß der rechten Kirche a..
denen Meß-Büchern gezogen, vvelche die R..
miſche Kirche braucht. 1551.

Auszug aus denen päbſtl. Rechten, der Art..
cul, die Gottes VVort gemäß ſind. 1556.

Spengleri Bekäntniß. 1535.

Geſpräch eines evangel. Chriſten mit einem Lu..
ther

theriſchen, über das ärgerliche Leben etlicher, die ſich Lutheriſch nennen. 1524.

Multa alia.

KISERSBERGII *Verantvvortung vvider den biſchöfl. Fiſcal zu Straßburg.* 1523.

Ei. Collation auf die Einführung M. Anthonii, *Pfarrherrns zu S. Thomans zu Straßburg, und Catharinae, ſeines ehelichen Gemahls, geſchehen im hohen Stifft zu Straßburg, da auch dieſe Vermählung beſchehen iſt.* 1523.

Zvvinglii Unterricht von denen Schlüſſeln der Kirche und von der Beicht. 1524.

Ei. Predigt vom VVorte Gottes. 1524.

Ei. Auslegung der 67. Artickel vvider die Papiſten. 1523.

WICELII confutatio reſponſionis Iuſti Ionae. 1533.

Ei. ſyllabus locorum ex vtroque teſtamento de bonis operibus credenti ad vitam neceſſariis. Praeconium euangelicae gratiae. Theſes aliquot. Preces pro eccleſia.

Ei. adhortatiuncula, vt vocetur concilium.

Ei. ſubſidium de voluntate chriſtiani hominis. 1534.

Ei. vom Bethen, *Faſten, Allmoſen, ſchrifftlich Zeugniß.* 1535.

Ei. 7. Pſalmen ausgelegt. 1534.

Siluii letzte 2. Büchlein vvider Lutherum. *Habentur ſingularia quaedam de reformatione oppidi Schmöllen lit. H. iij. b.* 1534.

V 4 *Coch-*

Cochlaeus de fomite peccati. *Agitur hoc libelo* de ſtatu animarum poſt hanc vitam: concupiſcentia carnis absque mentis coſenſu: de concubitu patriarcharum: actu coniugali, an ſit peccatum: de pugi mentis contra carnem: de martyrum agne &c. 1524.

Redörfferi Artzney-Büchlein von Früchten d neuen evangeliſchen Lebens, Lehre und Na mens zu Wittenberg. Eſt inuectiua in L theranos. 1522.

Thomae Münzers peinlich Bekäntniß. 1525.

Marggrav Caſimirs und Iörgens zu Onoltzba Verordnung in Glaubens-Sachen bis au concilium. 1526.

WICELII Euangelion Lutheri, *ſammt ſeiner Ki chen-Hiſtorie.* 1533.

Wicelii apologia *wider die Lutheraner.* 153

Idem von der chriſtl. Kirche, wider Iuſtum Ic nam. 1534.

Verklärung des 9ten Artickels unſers Glauben die Kirche Gottes betreffend.

Wicelii Bericht, was die Rechtfertigung in Pau lo ſey.

Idem von der heiligen Euchariſtie, oder Meſſ

Idem von der Buſſe, Beicht und Bann.

Eiusd. catechiſmus eccleſiae.

Ei. Auslegung des 120. *Pſalms.* 1535.

Coch

Cochlaei libri tres miſcellaneorum in cauſa religionis. 1545.

Eiusd. replica in Muſculi primum anti-Cochlaeum, pro ſacerdotii & ſacrificii nouae legis aſſertione: item reſponſio in antibolen Bullingeri.

Ad. Osiandri *Predigt, wieman Gott um Frieden, und andere zeitliche Güter bitten ſoll.* 1527.

Ei. Troſt-Schrifft wider die Verfolger.

Idem von den Spöttern des Worts Gottes.

*Tauff-*Büchlein *verteutſcht durch* Lutherum. 1523.

Oſiandri Ordnung, wie man taufft, verteutſcht, darinnen aus etlich Urſachen nicht ausgelaſſen, was andere (Lutherum pungit) vor überflüſſig gehalten. 1524.

Schwenckfeldi Bedencken, ob Iudas und die Unglaubigen den Leib und das Blut Chriſti im Nachtmahl empfangen. 1529.

Oecolampadii Beweiſung, *wer die ſeyen, die die Nachtmahls-Worte nicht recht verſtanden, verteutſcht durch Hetzern.*

Strauſii Predigt von Aufruhr und Zwietracht. 1525.

Seb. Franckii Auslegung des 64. *Pſalms.* 1539.

Ruprechti von Mosham, Tum-Dechants zu Paſſau, Microſynodus Treuerina. 1539. *Vid. Seckendorff. hiſt. Luther. ſupplemento* 52. *ad indicem* 1. *hiſt.*

Concordia und Vergleichung der Papiſten, W
dertauffer, Rotten, Wicelianer und Lut
raner; mit Lutheri *Vorrede auf* VViceliu
Menii Lehre und Geheimniſſe derer Wied
täuffer, mit einer Vorrede Lutheri. 1530.
Vergriff der chriſtlichen Lehre, die man
Straſsburg in die 28. *Iahr gelehret, mit ein*
Verantwortung derer Prediger daſelbſt, a
eine Schrifft, die ſie des Münſteriſchen G
ſtes beſchuldiget. 1548.
Klage Ieſu Chriſti wider die vermeinten Eva
geliſchen. 1551.
Unterricht derer neuen Irrſalen und Secten ha
ben.
Flacius contra Schwenckfeldium *von d*
Schrifft. 1553.
Idem vom fürnehmlichen Puncte der Schwenc
feldiſchen Schwärmerey.
Eines Schleſiſchen Predigers iudicium *über* Fla
cii *Buch wider Schwenckfelden.*
Geſichte und engliſche Erſcheinungen vom künf
tigen Zuſtande des Römiſchen Reichs, und de
chriſtl. Kirche. 1632.
Multa de certamine Oſiandri.

Confessio *der* 4. *Reichs Städte, (vulgo confeſſio te*
trapolitana) Straſsburg, Cosnitz, Memmig
gen und Lindau, auf dem Reichstag zu Augs-
burg übergeben. 1530.
Hiſtoria, vvie, vvann und vvarum ſich die Tren
nung

nung unter denen Mansfeldiſchen Predigern zugetragen: Item *Widerlegung des Eiſlebiſchen* Buchs*: Grund der Lehre.* 1573.

Flacii Antwort auf den Bericht *etlicher Islebiſchen Praedicanten,* de colloquio inter Flacium & Islebienſes. 1573.

Reuſſiſche Confeſſion-Schrifft: cum ſubſcriptionibus. *Editio I. an.* 1567.

Alberti marchionis *Preuſſiſche* receptio corporis doctrinae eccleſiaſticae. 1567.

Böhmiſche *Confeſſion, benebſt einer Supplication und Vorrede, auch Kayſerlicher Confirmation.* 1609.

Confeſſion der evangeliſchen Kirchen *in Franckreich. Heidelbergae.* 1618.

MELANCHTHON *vom Unterſcheid zwiſchen weltlicher und chriſtlicher Frömmigkeit.*

Ei. ſcripta Germanica pleraque.

Pomerani Unterricht vor Krancke, und vom heil. Abendmahl. 1527.

Haugwizius von den Dom-Herren, mit einer Schrifft Pomerani *von guten Kirchen-Ordnungen.* 1536.

Pomerani Auslegung des XXIX. Pſalms; item *von der Kinder-Tauffe, und ungebohrnen Kindern, die man nicht tauffen kan,* Lutheri *Troſt.*

Aquilae apologia *wider* Islebium Agricolam *und das* Interim. 1548.

Eius-

Eiusdem Ermahnung an das chriſtl. Häuflein zur frölichen Bekäntniß des Worts Gottes.

Menii oeconomia chriſtiana, cum praefatione Lutheri. 1529.

Idem, vvie ſich ein Chriſt gegen gute und böſe Lehre verhalten ſoll, cum praefatione Lutheri. 1538.

Eiusdem Unterricht von der Noth-vvehr. 1547.

Heshuſius vom Ambt und Gevvalt der Pfarr-Herren.

Scheidlichius de officio epiſcopali.

Multa Menii, Maioris, Galli, Flacii.

Gebhardi, *Ertzbiſchoffs zu Cölln,* Bericht *von ſeiner Kriegs-Rüſtung, Freylaſſung der chriſtl Religion Augſpurgiſcher Confeſſion, und Verehligung. an.* 1583.

Gebhardi, Ertzbiſchoffs zu Cölln, Proteſtation Schrifft vvider den angeſtellten Viſitation Tag des Cammer-Gerichts zu Speyer. 1585

Georgii von Seyn, Adolphi *Grafen zu Solms* Ioannis *Freyherrn zu Winnenberg und Beyhlſtein, und* Erneſti *Grafen zu Mansfeld* &c (*Canonicorum Argentoratenſium*) *Bericht vvarum ſie ſich etlichen gefahrlichen und allen proteſtirenden Ständen praejudicirlichen Neuerungen etlicher ihrer Mit-Capitularen der päbſtl. Religion Vervvandten, vviderſetzen müſſen.* 1585.

Io. Caſimiri, Pfaltzgrafens bey Rhein &c. Au-

ſchre

ſchreiben, darinnen die Urſachen ausgeführet vverden, vvarum er ſich in damahlige Kriegs *- Expedition zu Rettung Gebhardi, und Schutz der Augſpurgiſchen Confeſſion, begeben habe.* 1583.

[A]GENDA, *das iſt*, Kirchen*-Ordnung H. Heinrichs zu Sachſen.* 1555.

Kirchen*-Ordnung im Hertzogthum Mecklenburg.* 1552.

Lutherus von Ordnung Gottesdienſtes. 1523.

Idem, daß eine chriſtliche Gemeine Macht habe, Lehrer zu beruffen. 1523.

Lutheri Ordnung eines gemeinen Kaſtens. 1523.

Articul aus der Churfürſtl. Sächſiſchen Inſtruction der Viſitation. 1555.

Io. Friderici, Sax. Electoris, *Landes-Ordnung von* Kleidern, *Beköſtigung auf Hochzeiten* &c. 1546.

VVeiſe einer Viſitation für die Grafſchafft *Mansfeld.* 1554.

Schneegaſſii, Pfarrens und Adjuncti *zu Friedrichsroda, Predigt vom göttl. VVerck der chriſtl. Viſitation.* 1583.

Sarcerii Vorſchlag einer Kirchen-agenda. 1586.

Sarcerii Büchlein *vom* Bann. 1555.

Io. Schenck von der Buß, vvider VViceln. 1539.

Pommers Vermahnung an die Pfarrherren im Churfürſtenthum Sachſen. 1556.

Luthe-

Lutherus de inſtituendis miniſtris eccleſiae, a ſenatum Pragenſem.

Exempel einen rechten chriſtl. Biſchof *zu vveyen geſchehen zu Naumburg durch* Lutherum 1542.

A. Oſiander von verbotenen Heyrathen. 1537.

Lutherus, Bugenhagen, *Melanchthon, von Ehe Sachen,* de arbore conſanguinitatis & affini tate. 1540.

Brentius von Eh-ſachen. 1530.

Muſculus, Prof. theolog. *und* Paſtor *zu Franck furth an der Oder, vvider den Hoſenteufe* 1555.

Friedrich vvider den Saufteufel. 1552.

Flacius von Ordnungen und Mandaten, da durch dem heil. Geiſt ſein Amt geſpert vvird

Lutheri Teutſch-Catechiſmus. 1529.

Ei. Erklärung der 10. *Gebot.* 1520.

Agenda, *das iſt,* Kirchen-*Ordnung des Fürſter thums Heſſen.* 1574.

Kirchen - *Ordnung Hertzogs* Iulii *zu Braun ſchvveig, abgefaſt* 1569. *gedruckt* 1615.

Buchenhageni *der Stadt* Braunſchvveig *Kirchen Ordnung.* 1531.

Kirchen-Ordnung *der Stadt Straſburg.* 1598.

Kirchen-Ordnung *der Grafſchafft Hoya un Bruichauſen.* 1581.

Decret *und Abſchied vor* Kirchen *und Schulen i Ertzſtifft Magdeburg.* 1556.

Aug

Auguſti, Adminiſtratoris *zu Magdeburg*, *Kirchen- und Schul-Ordnung.*

Multa alia huius argumenti.

Societatis Londinenſis de propaganda fide ſcriptum Anglicanum. *Londini* 1706.

Heiniſch vom Kobold *zu Gröben.*

VNTERRICHT *derer* Viſitatorum *an die Pfarrherrn im Churfürſtenthum Sachſen*, *mit Lutheri Vorrede.* 1528.

Lutheri Teutſche Meſſe und Ordnung Gottesdienſtes. 1526.

Schvveinfurthiſche Kirchen-*Ordnung.* 1543.

Intimation der Vniverſitat Erfurth in Lutherum, *verteutſcht durch Ruſen.*

Oecolampadii Sermon, vvie vvir Gott in Maria loben ſollen.

Caroloſtadii Miſſive von der allerhöchſten Tugend, Gelaſſenheit.

Bericht, *vvie D. Luther von erſten hinter ſolchen ſchvveren Handel kommen ſey.* 1521.

Sendbrief von den böſen Geiſtlichen, geſchickt zu ihren rechten Herrn. 1521.

Die VVittenbergiſche Nachtigal.

Dialogus Heſſi & Lutheri VVormatiae habitus. 1521.

Bericht, *vvie die Chriſten von Miltenberg geſtürmet ſeyn.* 1523.

Landolffi Antvvort auf die Vorrede des Schmäb-

Briefs,

Briefs, vvelchen Catharina Zellin vvider Rahurn hat laſſen ausgeben. 1558.

Eraſmi apologia pro declamatione de lau matrimonii.

Febris, dialogus Huttenicus.

Oſiandri 2. *Predigten über Matth. XV. a Pflantzen &c.*

Ochini apologi, *das erſte Buch, verteutſc durch VVirſung.* 1557.

Ciuilii Sendbrieff an die Chriſten in Italia.

Multa alia initio reformationis edita.

VVAYMARISCHER *Befehl, daß man das lautere* E angelion *ohne menſchliche Zuſatzung pree gen ſoll.* 1525.

Bericht, vvas Philippus, *Landgraf zu Heſſe mit denen Cloſter-Perſonen, Pfarrherrn u Bildniſſen in ſeinen Landen vorgenomm hat.* 1528.

Ausſchreiben durchs Chur- und Fürſtenthu Sachſen, etliche Stücke zu Erhaltung chriſ Zucht belangend. 1531.

Unterricht denen Predigern in Brandenburg ſchen Landen, zn Francken, gegeben, vvie das Volck an denen Feyertagen vvider etlic verführiſche Lehre der Wiedertäuffer wa nen ſollen. 15:8.

Unterrichtung des Nürnbergiſchen Raths ſeine Prediger, eben dieſe Sache betreffen Eodem, vt coniectura eſt, anno.

Fo

Form und VVeiſe einer biſchöffl. Viſitation am Rhein, worinnen zu ſehen, wie es künftig um die Kirche wird gelegen ſeyn, vvenn ihre Biſchöffe ihre alte Iurisdiction vvieder bekommen vverden. 1549. (*Norma eſt liber interim.*)

Inſtruction, vvie in Chur-Sachſen jährlich Viſitation derer Kirchen und Schulen ſoll gehalten vverden. 1580.

Kirchen-*Ordnung der Graf- und Herrſchafften Mümpelgart und Reichenvveiler.* 1571.

Agenda für die Kirchen-*diener in Hertzog Heinrichs zu Sachſen Fürſtenthum.* 1536.

Etliche Artickel zur Kirchen-*Ordnung gehôrig, vor die Diener der Kirchen zu Magdeb.* 1554.

Sarcerii Form und VVeiſe einer chriſtlichen Ordination. 1554.

Erneuerung der Heſſen-Darmſtädtiſchen Kirchen-*Ordnung.*

Inſtruction vor die Metropolitanos *im Fürſtenthum Heſſen-Darmſtadt.* 1668.

Leonis Iud Form Kinder *zu tauffen.* 1524.

Rathſchlag, vvelcher geſtalt ſich iederman dem 1526. *zu Speyer abgefaßten Abſchied gemäß verhalten ſoll.*

Unterricht, der neuen Irrſalen halben, und ſonderlich vvider diejenigen, ſo mit Träumen und Geſichten *umgeben. Libellus editus circa an.* 1525. *iuſſu Georgii, marchionis Onoldini.*

CAPVT VI.

Scripta Iubilea Euangelicorum, ann. *1617. 1717. 1719. 1721.*

Tomvs I. Scriptorum Iubileorum, qui contin acta iubilea academiae Wittebergenſis a 1602.

To. II. Hoëi paraſceue ad ſolennitatem iubilea euangelicam anni 1617.

Ei. Chur-Sachſiſche evangeliſche Iubel-Freu des Iahrs 1617.

Ei. Thaumaſiander & Triumphator Luther an. 1617.

To. III. Höffleri *Iubel-Poſaunne aufs Iahr* 161

To. IV. Megandri iubileum confeſſionis euang lico-Saxonicae, *oder groſſes evangeliſch Fürſtl. Sächſiſches Iubel- und Glaubens-F aufs Iahr* 1617.

To. V. ſcriptorum iubileorum, quorum prim eſt electoralium Saxoniae theologor προςφώνημα ſeculare, an. 1617.

Schulteti Iubeljahrs-Predigt an. 1617. *Co Hoëi confutationem infr. to XIX.* p. 328

Salmuthi Iubel-Predigten, cum apolopia. 161

VVeinreichi, Mulmanni & aliorum conc nes iubileae. 1617.

Balduini orat. de ſynodo euangelicorum a

P

Pereum, cum apologia. 1616. *Adſcripſit quaedam autor ſua manu.*

TM. VI. ſcriptorum iubileorum, quo habentur:

Inſtruction Io. Georgii I, electoris Saxonici, *nach welcher* an. 1617. *das Iubel-Feſt zu feyren.*

Academiae Wittebergenſis intimatio iubilei euangelici an. 1617.

Chriſtliche Iubel-Predigten gehalten durch die 4. Profeſſores theologiae *zu Wittenberg* 1617.

Franzii hiſtoriſche Erzehlung der beyden Heiligthümer zu VVittenberg und Halle.

Leichen-Predigten über D. Lutherum, Hunnium, Rungium, Geſnerum, Mylium, Lyſerum, Hutterum, Melchiorem Biſchoff, cancellarium Crellium. &c.

T. VII. ſcriptorum Iubileorum, vbi primo loco comparet: *Iubilaeus chriſtianus ſub Chriſtiano IV. per regna ſua, Daniam & Norvvegiam, celebrandus an.* 1617.

T. VIII. Conzeni coronis omnium iubileorum anno ſeculari euangelico ſcriptorum. *Moguntiae* 1619.

Conzeni Iubel über Iubel.

T. IX. ſcriptorum iubileorum, quorum primum eſt: theſes Lutheri aduerſus indulgentias Wittebergae affixae, adiecta Chladenii mantiſſa. Ineſt inter alia plurima:

Liebmanni diſſertatio hiſtorico-theologica ſecundo Lutheranorum Iubileo. Item:

Chr. Philothei epiſtola ad M. Liebhardum Luthero rediuiuo. *Lugduni* *Batau.* 1717.

Ei. epiſtola ad M. Leibhardum de Eraſmi rini chartula nugatoria ad Caſp. Heinr. lintum de fatis Lutheri rediuiui. *Lugd* *Batauorum.* 1718.

To. X. ſcriptorum Iubileorum, quorum prim eſt:

VVandalini ſecularia iubilea, ſiue, pia n moria reformationis, in templo Dani Norvagico Londini celebrata an. 1717.

Ineſt etiam:

Intimatio iubilaei ſecularis Euangelici ab V uerſitate Haunienſi per ſeptiduum an. 171 celebrandi. *Hauniae* 1717.

Koort en bondig Verhaal van de Geboorte, vallen, Leer, en Levens-loop; mitsgaders Begraaffeniſſe von Doctor Mart. Lutherus, gedagteniſſe van de Reformatie in Dichtm te vorgeſtellt. Harlemi 1718.

Tychonii oratio iubilea de meritis Lutheri Daniam, eiusque reges ac regni ſtatum blicum, in Synodo prouinciali Wiburg habita 1717. *MScr.*

To. XI. Scriptorum Iubileorum, quorum prim eſt: *Vor frelſers* Kirckis *Iubelaar paa Iu feſtens fyre Dage &c. Hafniae* an. 1717. l nice. M

Manne Aanmerkingen over het Werck der Reformatie, mitsgaders een Beſchryvinge van den Opkomſt en Staat der Lutherſe Kercken in de Nederlanden. Harlemi 1719.

Oratio iubilaea de Ripis olim Pontificiis, Iubilaeo ſecundo habita a Terpagero. *Hafniae* 1717.

T. XII. Scriptorum Iubileorum, vbi primo loco comparet:

Trellundii directio euangelicae reformationis ad vitae reformationem. *Hafniae* 1717.

T. XIII. Scriptorum Iubileorum, quo inter alia continentur:

Het tweede Lutherſe Iubel-Feeſt uit de Openb. Ioh. Cap. 14. *v.* 6. *voorgeſtellt door Herm. Manne. Harlemi* 1717.

Bugenhagens Lyk-predicatie over de Dood van D. Luther, in de Nederlandſe Taale overgeſet door Herm. Manné. Amſtelodami 1717.

Wilhelm. Phaenix Leer-Reden op het tweede Luytherſe Iubel-Feeſt. Amſtelodami 1717.

Chriſtian. Cocq Iſraels plegtige gedagteniſſe van zyne Verloſſinge vyt Egypten, ter Gelegenheyd van het tweede Iubel-Feeſt. Roterodami 1717.

Dezii de gezuiverde Wynberg van de kleine Voſſen, door Lutherus, Roterodami 1717.

Eiusdem groote Iubel-Vreugde, in het evangeli-

ſche, Lutherſche, Rotterdamſche Zion. R[illegible]rodami 1717.

Hermanni van Garel de machtige Hand (*[illegible] in Iſraels Verloſſing vyt Egypten, voorge[illegible] op den* 31. *Oct.* 1717. *Hagae Com.* 17[illegible]

Wehardi, Leeraars der Lutherſe Gemeent[illegible] Enkhuyſen, Zions Vreugden-tyt over [illegible] Vytgang vyt Babel, *vyt Openb. c.* 14. *v.* 12. *Amſtelodami* 1717.

De Bybel-*Texten, op het tweede Lutherſe Iu[illegible] Feeſt verklaard in de oude en nieuwe K[illegible] te Amſterdam. Amſtelodami* 1717.

Hollenhagens, Leeraars in de Lutherſche [illegible]meente tot Vtrecht, borgerlyke en godde[illegible] Dienſt der Chriſtenen. Traiecti 1717.

Autentique Stukken aangande de gedenckwa[illegible]digte Saaken van de Reformatie.

Kroons Iubel-Iaars Bazuyne.

To. XIV Scriptorum Iubileorum, quorum prim[illegible] eſt: *Langii Ehren-Gedächtniß Lutheri [illegible] der Evangeliſchen Reformation.*

To. XV Scriptorum Iubileorum, quorum prim[illegible] eſt: Kegelii *Iubel-Glocke.*

Ineſt etiam:

Deſcriptio ſolennium Iubilei Hafniae celeb[illegible]ti, Danice, Latine & Germanice. *Hafn[illegible]* 1717.

To. XVI. Scriptorum Iubileorum. Primum eſt: *Antonii Iubel Zeugniß von der evangeliſc[illegible] Reformation.* In[illegible]

Ineſt etiam:

Das froliche Iubel in Norden, gehalten d. 26. Febr. 1693. da hundert Iahr verfloſſen, als durch den Schluſi des concilii *zu Upſal die Evangeliſche Lehre in Schvveden feſt geſtellet vvorden, vorgeſtellet in Wißmar von M. Gerdes.*

N. XVII. Wieglebii *Evangeliſche Kirchen-Hiſtorie, betreffend das Werck der Reformation Lutheri.*

Eiusdem Iubel-Predigten.

N. XVIII. Scriptorum Iubileorum, quorum primum eſt:

Des Hamburgiſchen Lutheriſchen Zions heilige Iubel-Freude.

N. XIX. Scriptorum Iubileorum, quo continentur Suecorum iubilea an. 1721. Inſunt praeter alia multa:

Schvvediſches Ausſcreiben des Iubel-Feſtes an. 1721. lingua Suecica.

Programma ſeculare, iubileum alterum praenuncians. *Holmiae* 1721.

Schyllbergii programma ſeculare. *Vpſaliae* 1721.

Gezelii, Aboënſis epiſcopi, epiſtola ad D. Peſarouium de Iubileo in Suecia celebrando. *MS.*

Matthiae Steuchii, Archiepiſcopi Vpſalienſis, epiſtola ad D. Peſarouium de Iubileo Vpſaliae celebrato. *MSS.*

X 4 *Vin-*

Vinboms oratio ſecularis, habita Vpſaliae 17
d. 23. Martii. *MSS.*

Magni Oxelgren oratio ſecularis Vpſaliae
bita 1717. d. 2. Novembr. *MSS.*

Erici Benzelii, theol. D. & bibliothecarii V
lienſis, oratio ſecularis habita Vpſaliae
18. Martii 1721. *MSS.*

Beuthners Cantata *bey dem andern* Iubil
Rigae 1717.

Acta literaria Sueciae anno 1720. public
Vpſaliae. Trimeſtre primum.

Hoëns treuhertzige Warnung für der Iubelfe
Predigt, ſo 1617. *d.* 2. *Novembr. zu Heid*
berg von Sculteto *gehalten worden. Co*
ſupr. to. VI. p. 322.

Schmuckii 3. *Iubelfeſts-Predigten.* 1617.

Chemnitii Iubel-Predigt in anno iubileo ac
demiae Ienenſis. 1658.

Böhmeri faſces academici ter ſuſcepti poſi
que. Accedit oratio ſecularis in iubileu
II. Helmſtadii habita 1717.

Wernsdorffii Iubel-Predigt. 1717.

Steuckardts liſtigen Anläuffe des Satans wid
das Reformations-Werck, nebſt einer Ve
antwortung wider I. Langium.

Buddei diſſert. de Imperatorum, imperiiq
principum, ac procerum grauaminibus ad
ſedem Ro.

Das 200-jährige Gedächtniß der Zittauiſch
Kirchen-Reformation. T

T. XX. continens acta iubilea Heluetiorum, an. 1719. vbi primo loco comparet:

Des Magiſtrats zu Zürich Mandat wegen des Iubel-Feſtes anno 1719.

Heideggers, Pfarrers zu Zürich, 2. Iubel-Predigten über Eſ. 66. v. 22. 23. gehalten d. 1. und 2. Ian. 1719.

Sultzers Sieg über Babylon, oder Frolockungs-Rede, gehalten auf dem Rathhauß zu VVinterthur d. 3. Ian. 1719.

Frieſens 2. Reformations-Predigten über Apoc. XIV. 6-12. *auf dem Züricheriſchen* Iubileo.

VVirzens, Archidiaconi *zu Zürich, Iubel-Predigt über* Apoc. III, 11.

Ottens Neu-Iahrs- und Danckſagungs-Predigt auf dem Züricbiſchen Iubileo.

Neuſchelers, Antiſtitis *der Kirchen Zürich, der Chriſten Iubel-Iahr aus* Exod. 13, 3.

Vlrichs Zürichiſche Iubel-Predigten.

Eiusdem Magnalia Dei.

Kramers, Profeſſoris *zu Zürich, danckbare Gedächtniß der Reformation, dazu* Zwinglius *mit ſeiner am Neu-Iahrs-Tage* 1519. *in Zürich bey dem groſſen Münſter gehaltenen erſten evangeliſchen Predigt, den Anfang gemachet.*

Gernlers, Pfarrers bey St. Peter in Baſel, *Bericht von Reformation der Kirche.*

VVollebs, Dieners göttl. Worts zu Thennicken

hen, Iubel-Iahr der reformirten Eydgen
ſchen Kirchen. 1719.

Hofmeiſteri, Holzhalbii & Reutlingeri ſecu
ſacrum, ſeu orationes ſolennes Tiguri 17
habitae.

Io. Iac. Hottingeri, diſſertatio ſecularis de
ceſſaria maiorum ab eccleſia Romana
ceſſione, & impoſſibili noſtro tum in e
dem eccleſiam reditu, tum pace cum
Tiguri 1719.

Sermon ſur le jubilé de la Reformation de la
publique de Zurich, prononcé a Genéve
Turrettin. 1719.

Chriſtliches Gebeth, auf den in löblicher E
gnoßſchafft, Evangeliſcher Orten, den
Herbſt - Monat 1719. *angeſtellten Dan*
Faſt-Beth-und Buß-Tag, den Chriſtl. Geme
den zu Stadt und Land Baſel, nach einer
den Predigt vorzuſprechen.

Bullingers, zweyten obriſten Pfarrers und
formators zu Zürich, Lebens-Beſchreibu
1719.

Plurima alia, quae omnia non poſſunt recenſe

CAPVT VII.

Caluiniani.

Tvrretinvs de veritate religionis Chriſtian
Partes VI. *Geneuae* 1721.

Sy

S[yn]TAGMA confeſſionum fidei Reformatae omnium, in tres partes diſtributum. *Geneuae* 1654.

[S]IAE & FAYI theſes theologicae, quibus locorum communium epitome continetur. *Geneuae* 1591.

M[a]RESII foederatum Belgium orthodoxum, ſeu exegeſis confeſſionis eccleſiarum Belgicarum. *Groningae* 1652.

VALAEI loci communes Theologiae, quibus inſertus eſt eiuſdem tractatus de ſabbatho. *Lugd.* B. 1640.

T[r]ELCATII locorum communium S. Theologiae inſtitutio. *Lugd. B.* 1604.

VVindeckii de mortis Chriſti efficacia & vniuerſalitate controuerſiae cum Caluinianis.

B*alduini* examen compendii theologici D. Pelargi.

Ei. reſponſio ad antitheſes apologeticas Pelargi.

Flacius de retinendo Chriſti ſacramento incorrupto.

Mylius pro integro ſacramento euchariſtiae.

Alia quaedam.

[G]VSSENI theſes theologicae, altera de natura theologiae, altera de diuinitate ſcripturae S. *Salmurii* 1676.

Mareſii epicriſis ad quaeſtiones de gratia & redemtione vniuerſali. *Groningae* 1656.

Col-

Coluini papa Vltraiectinus, ſeu myſterium [i]quitatis reductum a Voetio in opere p[ie]tiae eccleſiaſticae. *Londini* 1668.

Alethocriti ſtricturae in Vogelſangii anim[ad]uerſiones in papam Vltraiectinum. Ac[ce]dit Lud. Molinaei ep. ad Schurmanni[a]. *Londini* 1670.

K*riexii* animaduerſiones in Boxhornii diſſ. [de] trapezitis. *Groningae* 1658.

Soteli relatio de ſtatu eccleſiae Iaponicae.

Cloppenbvrgii opera theologica omnia. Tom[us] prior continens exegetica & didactica. *A[m]ſtelodami* 1684.

Tomvs II. continens elenchtica, cum tractatu [de] ſabbatho chriſtiano. *Ibidem* 1684.

Fabricii, theologi Heidelbergenſis, opera omn[ia] quibus praemittitur hiſtoria *vitae* & obit[us] autore Heideggero. *Tiguri* 1698.

Colomesii opera theologico-critico-hiſtorica, [cu]rante Fabricio.

Starckius de doctorum vita priuata, quam [ho]noribus quidam & officiis publicis prae[tu]lerunt.

A Melle notitia maiorum, plurimas Lubec[en]ſium aliorumque clarorum virorum vi[tas] comprehendens.

VVerenfelsii opuſcula theologica, philoſoph[ica] & philologica. *Baſileae* 1718.

Bvllingervs de origine erroris. 1536.

Oe

Oecolampadii paradoxon, quod non ſit onero-ſa Chriſtianis confeſſio. *Baſileae* 1521.

Proſperi apologia pro ſententia Aurelii Au-guſtini de gratia & libero arbitrio: accedit epiſtola Aurelii contra Pelagianos. 1524.

Hidanvs de origine erroris: accedunt diatriba de Socinianiſmo, & iudicium de vniuerſa hodiernorum Pelagianorum doctrina. *Amſtelodami* 1678.

Cnr. Vorstii Anti-Bellarminus. *Hannouiae* 1610.

Cocii Anti-Becanus. Tomus vterque.

Rveti Catholicus orthodoxus, catholico papiſtae, praeſertim Bailio oppoſitus. Tomus vter-que. *Lugduni* B. 1630.

Mresii theologiae elenchticae noua ſynopſis, ad-uerſus Tirinum Ieſuitam. To. I.

To. II. ſ. vltimus. *Groningae* 1648.

Rinoldi cenſura librorum apocryphorum veteris teſtamenti, aduerſus Pontificios, inprimis Bellarminum. Tomus vterque.

Dallaei libri IX. de cultibus religioſis Latinorum, I. de baptiſmi ceremoniis, II. de confirma-tione; reliqui VII. de euchariſtiae ritibus. Opus poſthumum, cum catalogo ſcripto-rum Dallaei. *Geneuae* 1671.

Vsserii hiſtoria dogmatica controuerſiae inter or-thodoxos & pontificios, de ſcripturis & ſa-cris vernaculis: acceſſerunt ei. diſſertatio-nes de Pſeudo-Dionyſii ſcriptis, & epiſtola ad

ad Laodicenos, cum notis VVhartoni. *L*
dini 1690.

Riveti apologia pro Maria matre Domini, c
tra nouos & antiquos Antidicomaria
tas, Collyridianos & Chriſtianocategor
Lugduni B. 1639.

Pelargi nouus Ieſuitiſmus.

Antvvort auf Cottonis *Erklärung*, *vvegen*
Lehre vom Kônig-*Morden.*

Lavrentii fabula papiſtica infernalis triparti
Amſtelaedami 1632.

Zvingervs de feſto corporis Chriſti.

Benbellonae de Godentiis tempeſtiuum ſuſci
bulum pro principibus. P. I, & II.

Zangerus de excommunicatione maiore, q
toties in principes tam nefarie Pontific
Rom. fuerunt abuſi. 1607.

Vignierius de Venetorum excommunicatior
adu. Baronium. 1607.

Reuſneri exegeſes memorabilium in Pannon
ſub Turcarum imperatoribus, a capta Co
ſtantinopoli vſque ad hanc aetatem n
ſtram bello, militiaque geſtorum. 1603.

Bezae apologia ad acta conuentus quindeci
Theologorum Torgae habiti. *Geneu.*
1575. *Impetit formulae concord. initia.*

Turretini epiſtolae Regis Pruſſiae & Geneuei
ſium, nec non oratio de pace proteſtantiu
eccleſiaſtica. *Geneuae* 1707.

Ei, cogitationes de variis Theologiae capit
bus. *Geneuae* 1711. *E*

Ei. oratio de adulterati chriſtianiſmi cauſis & remediis. *Geneuae* 1711.

Ei. oratio de variis Chriſtianae doctrinae fatis, *Geneuae* 1708.

Clerici oratio inauguralis de praeſtantia & vtilitate hiſtoriae eccleſiaſticae. *Amſtelaedami* 1712.

Epiſtola de nuperis Angliae motibus, in qua diſſeritur de tolerantia diuerſum a publica religione circa diuina ſentientium. *Rotterodami* 1686.

[A]ſonii anatomia vniuerſalis, *oder: Widerlegung des Büchleins, ſo* D. Hoë *wider die Reformirten ediret. P. I. II.*

[I]I. & IV. ſeu vltima.

[B]*richt, was in den reformirten* Kirchen *des Landes Preuſſen biſsher gelehret worden.* 1603.

Bedencken, *daſs man niemand leiden ſoll, der nicht Päpſtiſch oder Lutheriſch.* an. 1600.

[S]ODVS Epheſina, qualis ſit vera carnis Chriſti in myſterio manducatio, deque ipſius viuificatione &c.

B*ackmeiſteri* theſes de ſacramentis, cum annotationibus Vrſini.

Grynaei diſputationes XIIX. de controuerſia euchariſtica &c. Acceſſit eiusdem ſynopſis orationis.

Andreae confutatio diſputationis Grynaeanae de coena domini, Heidelbergae d. 4. April. 1584. propoſitae.

Ei.

Ei. admonitio de ſynopſi orationis Gryna
Grynaei apologia contra Iacobum Andre
Holderi, Beümleri & Zanchii ſcripta aduerſa
ERN. FRIDERICI, marchionis Badenſis, *Motiuen der das Concordien*-Buch. 1599. *ſupr.* 1
EXAMEN recitationum Selnecceri de libro concordiae. *conf. infr. in biograph. Lutheri.*
ANHALTINORVM *Bedencken über die* Praefation *Concordien*-Buchs.
Refutation des Bedenckens, und
Apologia wider die Refutation.
Admonitio Chriſtiana de libro concord. *Neuſtadii in Palatinatu* 1581.
BVCERVS de vera eccleſiarum in doctrina, ceremoniis & diſciplina reconciliatione adu. Ihium.
Latomi & Buceri ſcripta aduerſaria de articulis controuerſis. 1544.
Chunrath Trew von Fridesleuen von Kirch-Gütern, an Georgen Schenck, Gubernat. in Frieſland. 1540.
PAREI irenicum, ſiue de vnione euangelicorum ber votiuus. 1614.
SIGWARTI admonitio de irenico Parei.
Menzerus de diſſidiis euangelicorum conciliandis.
Graweri defenſio argumentorum contra Caluinianorum metonymiam in ſ. coena.
Krakewizii illecebrae ſacramentariae.
Alia.

H

HITTERI irenicum vere Chriſtianum contra Pareum. 1616.

Wagneri monſtrum Cinglio-Caluinianum.

TURRETINI nubes teſtium pro inſtituenda inter Proteſtantes concordia. *Geneuae* 1719.

AMYRALDI defenſio doctrinae Caluini de abſoluto decreto. *Salmurii* 1641.

HELTZFVSIVS de praedeſtinatione, electione & reprobatione hominum.

Idem de nominibus Dei, de creatione, de deſcenſu Chriſti ad inferos, de fide, ſacramentis in genere, libero hominis arbitrio, trinitate, euangelio, de Deo, attributis ac decretis diuinis, de Theologia & religione, & de ſcript ura ſacra.

Gernlerus de origine ſymboli apoſtolici.

Buxtorffii prima diſputationum in decalogum.

Wetſtenius de foedere Dei cum homine, cum operum, tum gratiae.

Buxtorffius de raptu Eliae ex 2. Reg. II.

Wetſtenius de ſatisfactione Chriſti.

Zwingerus & Buxtorffius de praedeſtinatione.

Zvvingerus de ſacramento baptiſmi.

Idem de iuſtificatione hominis coram tribunali Dei.

Buxtorffius de iuſtificatione hominis peccatoris coram Deo.

Wetſtenius de libertate Chriſtiana.

Buxtorffii II. III. IV. V. & VI. diſputatio in decalogum.

BEVEROVICII, quaeſtio epiſtolica de vitae term fatali, an mobili? cum doctorum reſpon *Lugduni B.* 1651.

MOLINAEI anatome Arminianiſmi. *Lugduni.* 1620.

HOMMII ſpecimen controuerſiarum Belgicaru; & harmonia ſynodorum Belgicarum. *Lu-duni* B. 1618.

Ei. Monſter van de Nederlandſche Verſchill

Overeenſtemminge der Nederlandſchen Synod

Wtenbogaerti Remonſtrantie.

Ei. reſponſio ad Hommii ſpecimen controu ſiarum Belgicarum.

Optima fides Hommii, cuius ſpecimen in tatione locorum ex theſibus priuatis Epiſc pii demonſtratur, ex ſpecimine controu ſiarum Belgicarum. *L. B.* 1618.

Tableau de la bonne foi de Monſ. de Baſſecou 1618.

Verification de la bonne foi de M. de Baſſecou

Bewys, hoe de Remonſtrantſche predicant reyſen en rotſen, om de Ieſuiten, Capucyn ende andere Gheeſtelycken by den Vyandt beſoeken.

Examen des opinions de Baſſecourt conten en ſon livre de diſputes intitulé: electi eternelle, & ſes dependences. Amſteloda 1618.

Epiſcopii collegium diſputationum theolo caru

carum. Addita eſt praefatio, qua demonſtatur in citandis hiſce theſibus optima Hommii fides. *Dordrechti* 1618.

[V]OETII Therſites Heautontimorumenos, h. e. Remonſtrantium hyperaſpiſtes, catecheſi & liturgiae Belgicae denuo inſultans, retuſus &c. *Vltraiecti* 1635.

[V]EDELII libri II. de arcanis Arminianiſmi. *Lugduni* B. 1632.

Ei. pars III. & IV. arcanorum Arminianiſmi, contra librum Arminianorum ſub titulo: Vedelius Rhapſodus.

[I]AD PORTVM defenſio orthodoxae fidei contra Oſtorodii inſtitutiones religionis Chriſtianae. *Geneuae* 1613.

[M]ARESII hydra Socinianiſmi expugnata Tom. I. & II. *Groningae* 1651.

[T]OM. III. ſeu vltimus. *ibid.* 1662.

[H]ORNBEECKII Socinianiſmi confutati Tomus I. *Vltraiecti* 1650.

[T]O. II. cuius liber I. agit de Chriſto. *Amſtelodami* 1662.

[T]O. III. cuius liber I. agit de conuerſione & ſanctitate. *Ibid.* 1664.

[A]RNOLDI religio Sociniana, ſeu catecheſis Racouiana maior refutata. *Amſtelodami* 1654.

[S]RANGII libri IV. de voluntate & actionibus Dei circa peccatum. *Amſtelodami* 1657.

Eſſeni triumphus crucis, ſiue fides catholica de

ſatisfactione & merito Chriſti aſſerta & ab obiectionibus Socinianis vindicata. *Vltraiecti* 1666.

Ei, diſſertatio de ſubiectione Chriſti ad legem diuinam &c. *Vltraiecti* 1665.

Cocceii examen apologiae equitis Poloni aduerſus edictum ordinum Hollandiae, quo Socinianae doctrinae propagatio coërceretur. *Lugduni* 1656.

Eſſenii diſputatio de ſubiectione Chriſti ad legem diuinam. *Vltraiecti* 1653. & 1654.

Nethenus de concurſu Dei determinante, an determinabili? *Vltrai.* 1656.

Valentini Gentilis, impietatum ac triplicis perfidiae & periurii explicatio, ex actis publicis ſenatus Geneuenſis. Earundem refutationes. *Geneuae* 1567.

Aretii hiſtoria Valentini Gentilis, iuſto capitis ſupplicio Bernae affecti; & defenſio articuli de ſancta Trinitate contra eiusdem blaſphemias. Accedit cenſura propoſitionum, quibus nituntur Catabaptiſtae in Polonia probare, baptiſmum non ſucceſſiſſe circumciſioni. *Ibidem.*

Dooreslaeri *Vertooninghe van het Onderſcheit in de voornaemte Hooft-Stucken der christelycker Religie, tuſchen de gereformeerde ende de Weder-tooperen. Vyt Ordre des Noordt-Hollandtſchen Synodi. Enckhuys* 1649.

C.

Cocii Anti-Weigelius. Pars vtraque.

Picei *Satan in een Engel des Lichts, ofte Onderſoeck, raeckende de Waerſchynlyckheit, en aert van alle hedensdaegſe prophetien en openbaringe. Met een Ontledinge van Rothes prophetien, en van de Labadiſterye. Hagae* 1674.

Ei. Bewys, dat alle hedensdaeghſche Prophecien ſyn valſch. Ibid.

Anti-Labadie, *oder, Labadie und ſeiner Geſellſchafft Proteſtation und Glaubens-*Bekännt*niß, nebſt* Hundii *und* Pauli *Bedencken über dieſelbe.*

Starii *Antwoort op't Boeck in't Iaer* 1659. *vytgegeven van de Apoſtaſie. Amſterdam* 1661.

Ewardi gangraena haereſium Angliae. Pars I. & II.

Evsdem Pars III. quae & vltima. *Liber rariſſimus, Anglice ſcriptus adv. Libertiniſmum, tum primum Angliam devaſtantem. Londini* 1646.

Cestriensis tortura torti, ſiue reſponſio ad Matth. Torti librum contra apologiam Iacobi I. Angliae regis, pro iuramento fidelitatis. *Adu. Pontificios in Anglia. Londini* 1609.

Tvrelli vindiciae eccleſiae Anglicanae adu. ſchiſmaticorum criminationes. *Adu. Presbyterianos. Londini* 1669.

Scriveneri Apologia pro eccleſiae patribus, adu.

Dallaeum, de vſu patrum. Accedit apologia pro eccleſia Anglicana aduerſus ...perum ſchiſma. *Londini* 1672.

Humfredi Hody redargutio Anglicani n... ſchiſmatis. *Oxonii* 1691.

Facultatis theologicae Pariſienſis cenſura propoſitionum quarundam cum ex Hiberni... delatarum, tum ex duobus libris Angli... ſermone conſcriptis excerptorum. *Pari*... 1631.

Annulus Pontificius Pio Papae II. aſſertus a Chifletio. *Bruxellae* 1658.

Tullii iuſtificatio Paulina ſine operibus, ex me... eccleſiae Anglicanae. *Adu. D. Bullu*... *Oxoniae* 1674.

Maresii reſponſi & iudicii ſui theologici de can... nicis Vltraiectinis vindiciae, aduerſus Eſ... nium. *Groningae* 1660.

Maresii faſciculus myrrhae, continens varios tr... ctatus theologicos, maxime polemic... *Groningae* 1660.

Ei. Theologus paradoxus refutatus. Cont... Voetium. *Groningae* 1658.

P. Serrarii vox clamantis in Babylone, ſ. diſſert... tiones de conuerſione Iudaeorum & ch... liaſmo, adu. Mareſium. *Amſtelodami* 166...

Mareſii chiliaſmus eneruatus adu. Serrariu... *Groningae* 1664.

Serrarii diſputatio de Iudaeorum I. vniuerſa...

cor

conuerſione. II. in patriam reductione, & III. cultus Leuitici reſtitutione, vt & IV. de antichriſti abolitione. Adu. Mareſii chiliaſmum eneruatum. *Praemittitur epiſtola Serrarii manuſcripta. Amſtelodami* 1665.

V:RINGAE examen theſium de generatione filii Dei ex patre, & morte fidelium temporali. *Franequerae* 1689.

Roëllii diſſertatio de generatione filii, & morte fidelium temporali, contra Vitringam. *Ibidem.*

Vitringae epilogus diſputationis de generatione filii, & morte fidelium temporali. *Ib.*

Roëllii diſſertatio altera de generatione filii, & morte fidelium temporali, oppoſita epilogo Vitringae. *Franequerae* 1690.

L:DENSIVM theologiae profeſſorum iudicium eccleſiaſticum, quo opiniones quaedam H. A. Roëllii ſynodice damnatae ſunt, laudatum. *Lugduni B.* 1723.

EISTOLAE mutuae inter Burmannum, Drieſſenium & Wittichium, *an.* 1717.

Van Alphen epiſtolae IV. ad Drieſſenium.

Wittichii alloquium ad lectorem philoſophum, adu. Drieſſenum.

Drieſſenii alloquium ad eccleſiam Belgicam. *Groningae* 1718.

Ei. reſponſio ad Wittichii alloquium ad lectorem philoſophum.

Van den Honert repraeſentatio: Wittichii di-
ſputatio de natura Dei: eiusdemque a-
ſterſio calumniarum, quibus diſputatio haec
inquinata fuit a Drieſſenio.

Drieſſenii diſſertatio oppoſita diſputationi
Wittichii de natura DEI. Praemiſſa eſt re-
praeſentationis Honertianae excuſſio. *Gro-
ningae* 1718.

Ei. refutatio reſponſionum Wittichianarum.

Van den Honert repraeſentatio altera, qua
Drieſſenii rei geſtae narratio ad examen
uocatur, vera molitionum Drieſſenianarum
hiſtoria traditur, ac repraeſentatio prior
vindicatur. *Lugduni Bat.* 1718.

Gr. V. vindicatio nominis atque orthodoxiae
Wittichianae ab iniuriis Drieſſenianis. *L.*
1718.

Drieſſenii reſponſio ad vindicationem Gr. V.
Groningae 1718.

Andalae apologia pro vera & ſaniore philo-
ſophia. *Franequerae* 1719.

*Opuſcula haec omnia occupantur in diſcutien-
da Spinozae philoſophia, quae* Batauos *non
paucos effaſcinauit.*

Hornbekii Theologia practica, Tom. I. *Vltraiecti*
1663.

Tom. II. ſeu vltimus.

Ei. irenicum, quo ſuadet conciliationem Coc-
ceianorum & Voëtianorum, ſupra- & infra-
lapſ.

lapſariorum, item controuerſiarum de ſabbato, vſura, regimine eccleſiaſtico &c.

Ei. oratio de prudentia. *Ib.* 1666.

IAMAE Anti-barbarus biblicus, cum variis orationibus & commentariolo de decimis Moſaicis. *Franequerae* 1656.

INII libri tres ſacrorum parallelorum.

IARCKII hiſtoria Paradiſi illuſtrata. Accedit oratio de propagati chriſtianiſmi admirandis, *Amſtelaedami* 1705.

IRVSIVS ad loca difficiliora pentateuchi. *Franequerae* 1617.

IRVSIVS ad loca difficiliora Ioſuae, Iudicum, Samuelis. *Franeq.* 1618.

IEZAE paraphraſis in Eccleſiaſten. Idem liber carmine heroico expoſitus a Lectio, *Geneuae* 1588.

Nomina propria, quae in Bibliis inueniuntur, virorum, mulierum, populorum, idolorum, vrbium, fluuiorumque, Hebraea & Chaldaea, ordine alphabeti Hebraici. *Lutetiae ex officina R. Stephani* 1549.

Pagnini Hebraicarum inſtitutionum libri IV. *ex officina R. Stephani. Lutetiae* 1549.

IRVSIVS in Coheleth. *Amſtelodami* 1635.

IRVSII eccleſiaſticus, ad exemplar Romanum, Graece & Latine, cum caſtigationibus, *Franequerae* 1596.

IISTORIA Chriſti Perſice ſcripta, contaminataque

a Xauierio Ieſuita. Latine reddita & a
maduerſionibus notata a Ludouico de Di
Lugduni B. 1639.

CARTWRIGHTI harmonia euangelica. *Lugduni*
1647.

CAMERONIS myrothecium euangelicum, ſeu, lo
N. T. plurima explicata. Adiectae ſu
Mori notae in N. T. & diſſertatio in Matt
XXIV. 28. nec non eiusdem axioma
theologica. *Salmurii* 1677.

Voſſii diſſertationes de LXX. interpretibus, e
rumque translatione & chronologia. I
ſunt, praeter chronologiam ſacram, de a
tate mundi diſſertationes omnes. *Hag.*
comitum 1661.

Ludolfi Lexicon Aethiopico-Latinum. A
ceſſit auctoris Grammatica Aethiopica, ſt
dio Wanslebii. *Londini* 1661.

Confeſſio fidei Claudii regis Aethiopiae, cu
notis & verſione Latina Ludolfi. Addi
eſt liturgia Dioſcori, patriarchae Alexa
drini, Aethiopice & Latine. *Ibidem.*

SPANHEMII dubia euangelica. *Geneuae* 1700.

DE DIEV animaduerſiones in acta apoſtolorun
Lugduni B. 1634.

Ei. animaduerſiones in epiſtolam Pauli a
Romanos. Acceſſit ſpicilegium in reliqu
eiusdem apoſtoli, vt & catholicas epiſtola
L. B. 1646.

Co

(occeivs in ep. ad Romanos. *L.* B. 1665.

(occeivs in ep. vtramque ad Timotheum. L. B. 1667.

(alvini commentarii in epiſtolam ad Titum.

Idem de vitandis ſuperſtitionibus, quae cum ſincera fidei confeſſione pugnant. Eiusdem excuſatio ad Pſeudo-Nicodemos. Item Melanchthonis, Buceri, Martyris reſponſa de eadem re. Caluini vltimum reſponſum cum appendicibus, & reſponſum paſtorum Tigurinae eccleſiae. *Geneuae* 1550.

Supplex exhortatio ad Carolum V. & ordines Spirae conuentum agentes, vt reſtituendae eccleſiae curam ſerio velint ſuſcipere. 1543.

Caluini admonitio adu. Aſtrologiam, quam iudiciariam vocant. *Geneuae* 1549.

(occeivs in ep. ad Titum. L. B. 1668.

(occeii explicatio epiſtolae ad Hebraeos, & veritatis eius demonſtratio. L. B. 1659.

(lavnivs in ep. ad Hebraeos. *Amſtelaedami* 1705.

(occeii cogitationes de cantico canticorum Salomonis, vt icone regni Chriſti. L. B. 1665.

Ei. cogitationes de apocalypſi Iohannis. L. B. 1565.

.tringae *ἀνάκρισις* apocalypſios Ioannis, vbi ſimul Boſſueti commentarius examinatur. *Franequerae* 1705.

.orstivs de Hebraiſmis N. T. *Amſtelaedami* 1665.

.vlsivs de vallibus Prophetarum ſacris. Accedunt

dunt eiusdem figurae temporum, con nentes in ſe ſchema trinum integrae Pr phetiae hiſtoricae. *Amſtelaedami* 1701.

FR. FABRICII tractatus de ſacerdotio Chriſti iux ordinem Melchiſedeci. *Lugduni* 1720.

SPANHEMII, Patris, diſputationum theologic rum ſyntagma. *Inſunt autem ſequentia* 1. de ſ. theologia. 2. compendium theo logicum. 3. theologica miſcella. 4. ſcriptura ſacra. 5. de verbo Dei ſcripto i ſpecie,& eius origine. 6. de verbi Dei ſcrip autoritate. 7. de fine ſacrae ſcripturae, pr ma. 8. de fine ſacrae ſcripturae, ſecund. 9. de Deo, prima. 10. de Deo, ſecund 11. de S. trinitate. 12. de Attributis Dei i genere. 13. de Attributis Dei incommun cabilibus in ſpecie. 14. de decretis Dei i genere. 15. ſolida epitome theologia Socinianae. 16. de prouidentia Dei. 17 de prouidentia actuali Dei. 18. de operi bus creationis. 19. de angelis. 20. de crea tione hominis & imagine Dei. 21. d ſtatu hominis tum integri tum corrupt 22. de peccato in genere. 23. de lapſu A dami. 24. de peccato originis, prima. 25 de peccato originis, ſecunda. 26. de pec cato originis, tertia. 27. de peccato origi nis, quarta. 28. de peccato originali. 29 de peccato actuali. 30. de praedeſtinatio

n

ne. 31. ei. argumenti. 32. de praedeſtinatione & annexis capitibus. 33. de gratia vniuerſali. 34. de libero arbitrio. 35. de perſeuerantia ſanctorum. 36. de perſona Chriſti. 37. de officio Chriſti & duplici eius ſtatu. 38. de ſtatu exinanitionis Chriſti. 39. de iuſtificatione peccatoris coram Deo. 40. de iuſtificatione. 41. de religione. 42. de libertate chriſtiana. 43. de miniſtrorum vocatione & functionibus. 44. de nominibus ſchiſmaticis. 45. ei. argumenti. 46. de falſa eccleſia. 47. de Antichriſto. 48. ei. argum. 49. de quaeſtionibus & theorematibus miſcellis. 50. de baptiſmo. 51. ei. argum. 52. de ſacra coena. 53. de glorificatione & connexis ei capitibus. 54. de conſummatione ſeculi & vltimo iudicio.

Parte ſecunda diſquiritur. I. de origine, progreſſu, ſectis, nominibus & dogmatibus Anabaptiſtarum. II. de vſu ſcripturae V. T. in eccleſia chriſtiana. III. de auctoritate librorum Apocryphorum. IV. de enthuſiaſmo. V. de conſequentiis in theologia.

Hoornbekii miſcellanea ſacra: de theologia patrum, perſonis eccleſiaſticis, vocatione, electione, examine & officio miniſtrorum, de ratione concionandi, concionibus veterum, precibus eccleſiaſticis, pſalmodia, catechizatio-

żationibus, eccleſiaſticorum vita, vltimo p
ſchate & crucifixone Chriſti, poenitentia, b
ptiſmo & ſ. coena veterum, de Iuda ſ. cc
nae participe, vel non? de agapis & ſyn
dis veterum, de foedere eccleſiaſtico, ep
piſcopatu, conſociatione euangelica, de e
cleſiarum inter ſe communione, de ſchol
theologicis. Accedit *Hornbeckii vita. V
traiecti* 1689.

WITSII Miſcellaneorum ſacrorum Libri IV.

Liber I. agit de prophetis & prophetia.

Libro II. continentur ſequentia: 1. de tabe
naculi Leuitici myſteriis. 2. Collatio ſace
dotii Aaronici cum ſacerdotio Chriſt
3. De ſynedriis Hebraeorum. 4. Di
quiritur, ecquid Danielis ſeptimo v. 6. ſu
Pardi emblemate de origine & progreſſibu
Muslimici imperii ſignificatum ſit? 5) D
cultu Molochi. 6. De ſeculo hoc & futuro

Liber III. continet diatriben, de ſeptem epiſto
larum Apocalypticarum ſenſu hiſtorico, an
prophetico?

Liber IV. agit de ſchiſmate Donatiſtarum.

WITSII Miſcellaneorum ſacrorum To. II. quo agi
tur I. de gloria Meſſiae regis, in demonſtra
tione iuſtitiae & gratiae. II. de votiuo A
nathemate Pauli. III. περὶ τȣ̃ λόγȣ, ſiue
de ſermone Deo. IV. de Michaële. V. de
monte Agar. Gal. IV, 21-26. VI. de of
ficio

ſicio iuuentutis & incommodis ſenectutis. Eccleſ. XII, 1-7. VII. de vxore Lothi, ad Luc. XVII, 33. VIII. de quaeſtione, quinam Aſſyriorum nomine in ſacris veniant? IX. de Rechabitis. X. de Hieroſolyma ab vrbe condita uſque ad excidium Babylonicum. XI. de Hieroſolyma ab vrbe reſtituta usque ad excidium per Romanos. XII. de Hieroſolyma ab excidio Titi ad noſtra uſque tempora. XIII. de qu. vtrum euangelium per Apoſtolos Americanis olim praedicatum ſit? XIV. oſtenditur, probari non poſſe, quod euangelium per Apoſtolos Americanis praedicatum ſit. XV. de vita Iohannis Baptiſtae obſeruationibus hiſtoricis & criticis illuſtrata. XVI. de vita Timothei. XVII. de vſu & abuſu rationis circa myſteria fidei. XIIX. de conſcientia nunquam, an aliquando, errante? XIX. de efficacia & vtilitate baptiſmi in electis foederatorum infantibus. XX. de theologia gentilium in negotio iuſtificationis. XXI. de theologia Iudaeorum in negotio iuſtificationis. XXII. de controuerſiis, quae Apoſtolorum ætate in eccleſia chriſtiana circa iuſtificationem ortae ſunt. XXIII. de mente Pauli in negotio iuſtificationis. *Porro inſunt*: Animaduerſiones Irenicae ad controuerſias, quæ ſub infauſtis Antinomorum

&

& Neonomorum nominibus in Britannia nunc agitantur. *Item* orationes: 1. de vero theologo, 2. de praeſtantia veritatis euangelicae, 3. de theologo modeſto, 4. oratio de theocratia Iſraelitarum. 5. de felici, an infelici reipublicae literariae hoc ſeculo ſtatu.

WITSII Meletemata Leidenſia, nimirum; praelectiones de vita & rebus geſtis Pauli Apoſtoli, nec non diſſertationum exegeticarum duodecas: 1. de ſeditione & exitio Core. 2. ad Matth. XI, 23. de IEſu Nazareo. 3. ad Ioh. I, 52. 53. de coelo aperto, & angelis Dei aſcendentibus & deſcendentibus ſuper filium hominis. 4. de glorificatione Ieſu in monte. 5. 6. 7. de miraculis Ieſu. 8. de prophetia Ieſaiae XLII, 1. impleta in Ieſu, Matth. XII, 16. 9. de Ieſu portante morbos, quos ſanabat, ad Matth. VIII, 16. 17. coll. cum Ieſ. LIII, 4. 10. de ficu ... ris a Chriſto deuota. 11. an Chriſtus eodem quidem die cum Iudaeis, ſed non eadem diei parte, ultimum ſuum paſcha manducaverit. 12. in Iac. IV, 5. 6. de ſpiritu concupiſcente aut non concupiſcente ad inuidiam. Commentarius in epiſtolam Iudae. *Lugduni Bat.* 1703.

SCHOOCKII exercitationes variae. 1. de adiophoris ſ. indifferentibus. 2. de ſcandalis. 3. de bo...

bonis pſeudo-ſacris. 4. an cum pontificiis colludant, qui agnoſcuntur e titulis in papatu receptis? 5. citra colluſionem cum papatu reformatus aliquis deſignare poteſt templum ſecundum nomen, quod in dedicatione accepit. 6. num miniſter verbi in eo ſummam ſuam glorificationem hoc tempore collocare debeat, quod ſit annunciator legis? 7. an cives heterodoxi, caeteroquin politice honeſti, licite recipiantur in eadem collegia, priuilegiis ſuis gaudentia, cum illis, qui reformatam profitentur religionem & agnoſcuntur membra eccleſiae? 8. an illud, quod ex bonis pſeudo-ſacris ſupereſſe videtur, impendendum ſit conuerſioni gentilium? 9. quando incipiat ſanctificatio diei dominicae? a quibus operibus ſit abſtinendum? item, an liceat illo die vacare honeſtis recreationibus, ſpeciatim etiam intereſſe conuiuio? 10. an die dominico omnes cauponae claudi debeant? 11. an dies feſti omnes, ſpeciatim quinque ſolemnes, debeant abrogari, nec fas ſit iis coenam dominicam adminiſtrare? 12. de ritu in precibus. 13. non eſt inſurgendum in eccleſias orthodoxas, ſi alio, quam presbyteriali, regimine gaudeant. 14. quinam ſint Aſiarchae apud Lucam Act. XII? 15. de excelſis. 16. de encaeniis. 17. qua

quaeritur, an liceat Martinalibus anſer
comedere? 18. de iure patronatus. 19.
miniſtri eccleſiae, ſaluo munere ſuo, vac
queant aut exercitio Mechanicae, aut a
culturae, aut etiam Medicinae? 20. an
ſtor eccleſiae poſſit intereſſe conuiuiis?
de poculis votiuis vulgo ſanteis dictis.
quomodo vere fidelis circa licita, quib
aliquod peccatum ſaepe adiungi ſolet,
gerere debeat? 23. de choreis & tripud
24. de modo alendi comam & barba
ſimul de fucis. 25. de veſtibus & lu
circa illas. 26. de denudatione colli p
tiumque vicinarum. 27. de poena ſimp
cis furti. 28. de vſura trapezitica. 2
de comicis & tragicis ſpectaculis. 30.
muſica organica in templis. 31. de r
formatione quaſi intenſiua. 32. q
disquiritur, an homini ius naturale dict
ſacrificandum eſſe? 33. Eſus carniu
quando a Deo fuerit conceſſus? *Traiec*
1663.

Gronovii exercitationes de nece Iudae τȣ̃ προδ
τȣ, & cadaueris ignominia. Accedit e
rum defenſio. *Lugd. B.* 1702.

Comeni Hiſtoria fratrum Bohemorum.
Seb. Schmidti paraphraſis euang. Ioannis.
Maii paraphraſis ep. ad Hebr.
Breithaupti Obſeruationum theol. pentad
aliquot. *Ant*

Antonii monita homiletica.

Rechenbergs Vortrag de termino gratiae.

Engels epiſtola de termino gratiae diuinae.

Breithaupti contritio vniuerſaliter neceſſaria.

Antonius de diſcrimine praxeos philoſ. & theol.

Kettneri religio prudentum.

LVATHERI hiſtoria de origine & progreſſu controuerſiae de coena domini, ab an. M D XXIV. ad annum M D LXIII. deducta. *Tiguri* 1563.

Multa de ſ. coena adu. Caluinianos.

RGENVOLSCII ſyſtema hiſtorico-chronologicum eccleſiarum Slavonicarum per Poloniam, Bohemiam, Lituaniam, Ruſſiam, Pruſſiam, Morauiam &c. *Traiecti* 1652.

B.LINGERVS *von denen Wiedertäuffern, ſamt einer Widerlegung derſelben. Zürch* 1560.

MSHOVII hiſtoriae Anabaptiſticae libri VII.

OTTII annales Anabaptiſtici. *Baſileae* 1672.

I. HOTTINGERI *Hiſtoria der Reformation in der Eydgnoßſchafft. Tiguri* 1708.

ECHI inſtitutiones iuris canonici, cum animaduerſionibus & diſſertatione Mareſii de iure canonico. *Groningae* 1660.

Mareſii Ioanna Papiſſa reſtituta adu. Blondellum.

Ei. refutatio Curcellaei de trinitate. *Ib.* 1658.

Ei. epicriſis ad quaeſtiones de gratia & redemtione vniuerſali, oppoſita (*Dallaei & Gallo-*

rum aliorum) apologiae editae aduer[illegible] Eccleſiarum Belgicarum ſententiam. 16[illegible].

Io. Gratiani querela & appellatio ad futur[illegible] concilium, inſtituta nomine Auguſtini, ci[illegible] bullam emiſſam ex auctoritate Alexan[illegible] VII. *Pro Ianſenio. Gratianopoli* 1657.

Mareſii ep. ad Cocceium, de reſponſionibus [illegible] LXXXIII. quaeſtiones ſibi propoſitas. *G[illegible]ningae* 1663.

Münsteri diſcurſus de eccleſiae vtriusque te[illegible]menti lapſu & reformatione.

Münsteri idem liber Germanice.

Verini (Pſeudonymi reformati) Bericht [illegible] *etlichen ſtrittigen Religions-Puncten* con[illegible] V. Schmuckium. 1613.

Adami (Caluiniani) Antwort auf Coleti W[illegible]nungs-Schrifft. 1612.

Fabricii (Crypto-Caluiniani Rectoris gymn[illegible] Dantiſcani) Refutations-Schrifft wider C[illegible]letum. Pars I. 1613.

Derer Reformirten in Schleſien Supplicat[illegible] an die Land-Stande, um vollkommene [illegible]*formation in der Lehr und Ceremoni[illegible]* 1613.

Alia de poteſtate Caeſaris eccleſiaſtica.

CAPV

CAPVT IIX.

Arminiani & Sociniani.

ATA & ſcripta ſynodalia Dordracena miniſtrorum Remonſtrantium in foederato Belgio. *Harderwici* 1620.

AOLOGIA pro confeſſione Remonſtrantium, ſuper praecipuis articulis religionis Chriſtianae. Contra cenſuram quatuor Profeſſorum Leidenſium. 1629.

IVII Antapologia, ſiue, animaduerſiones in XVI. priora capita apologiae Remonſtrantium. *Delphis* 1640.

Vedelius rhapſodus, ſ. vindiciae doctrinae Remonſtrantium a calumniis Vedelii, in arcanis Arminianiſmi. *Supr. p.* 339. *Hardervici* 1633.

CVINI cenſura anatomes Arminianiſmi a Molinaeo editae. *ſupr. p.* 338.

TII pietas ordinum Hollandiae ac Weſt-Friſiae a calumniis Lubberti vindicata. *Lugd. B.* 1613.

GISTRATVS *Alcmarienſis Verhael van allen Swarichheyden, verſchillen, ende proceduren, ſoo wel in kercklycken, als polityken Saken, etlyke Iaren herwaerts binnen der Stadt Alckmaer voorghevallen: teghens het Boeck Cornelii Hillenii. Alckmaer* 1611.

ARMINIANARVM rerum, initio certaminum co… ctarum To. I. Praeter alia multa heic c… tinentur:

Prouiſionele Ontdeckinghe eeniger Miſſlagi… Adolphi Venatoris. *Franeker* 1611.

Copie van een zeker Voorſchlag, ghedaen by … Contra-Remonſtranten, om den Vrede e… Eenigkeyt der Kercken te treffen. Amſt. 16…

Hiddinghi theologiſche Oeffening van de Pr… deſtinatie. Campen 1617.

Afgheſcheydt van wegen de Heeren Staten v… Ghelrelandt, den Kercken-Dienaren der… ver Lantſchap ghegheven. Arnhem. 16…

Oordeel des Synodi Nationalis binnen D… drecht, in den Iare 1618. *ende* 1619. *o… de vyf Hooft-Stucken der Leere. Dordre…* 1619.

Spiegel, waer in men naecktelijken kan zien, … t'zedert eenige Iaren herwaerts in de P… vintie van Hollandt de Hoogheydt, Recht… Privilegien, en vrijheden hebben geviole… 1619.

Grauamina claſſium, gehoorende ad Synod… te houden binnen Schoonhoven. 1630.

Aenſprake an de Staten van Hollandt ende W… Vrieſlandt, op't ſubiect van de Synod… Grauamina, onlancx onder den man ghe… men. 1630.

Monſterken van de Leugenen der Remonſtr…

ten tegens Daniel Heinſius. Leyden 1630.
Oploſſinge van de Leugenen, den Remonſtranten met groot onrecht op-gedicht, in't monſtreux Monſterken. 1631.
Iehudae Leonis afbeeldinge van den tabernakel Moſis. Amſtelodami 1647.
b. II. *Praeter* alia plurima inſunt:
Tractaetgen van de Rechtveerdighe Voorſienigheyt Gods. Amſterdam 1617.
Polyander de prouidentia Dei circa malum culpae. Lugd. B. 1634.
Ordeel des nationalen Synodi van Dordrecht over de Leere Vorſtii. Hagae 1619.
Frederick de Vry, (conſulis Amſtelodamenſis,) Hiſtorie van den Oorſpronck ende Voortganck der Kerkelijke Beroerten in Hollandt. Amſterdam 1621.
Bericht op ſekere Boeckſkens gheintituleert: Res iudicata. Ter Goude 1647.
Bewys, dat het een Predicant met zijn Huyſvrouw alleen niet mogelijck en is op vijfhondert gulden. Eerlyk te leven. Delft 1659.
Verdedingh-Schrift de heden ten dage in de Scholen gebruyckelijcke maniere om te philoſopheren. Amſterdam 1662.
Apologia van, ende door Iohann de Bye. 1664.
Harde proceduren gehouden tegen de Remonſtrants-Geſinde Chriſtenen binnen Leyden. Amſterdam 1666.

Vytbagii Verantwoordinge voor het Be Antichriſtus Mahometes. 1666.

Van der Vliet Verdedıgınge van de ware Le des Sabbats tegen de laſteringe, als of ſy a weg baande tot Athe ſterie Vtrecht 166

Schuyt-Praetie vertoonende alle den Handel Wandel van Iean de Labadie. Middelbur 1668

Avondt-diſcours rakende Iean de Labadie, Ai ſterdam 1669.

Derde requête des verdreven Praedicants, To Velth. an de Staten van Hollandt &c. Ai ſterdam 1668.

To. III. *Anonymi Brand-Clok.* 1611.

De Peys van Roomen overgeſet ende vytgegeve door Caſtellanus. Leyden 1611.

Vorſtii confeſſio de iuſtitia Dei, merito & ſati factione Chriſti, fide iuſtificante &c. *Fr nequerae* 1617.

Antvvoorde op dry Vragen, dienende tot adv in de huydendaegſche kerckelycke *Swari heden. Amſterdam* 1615.

Waſſenburchii Spieghel, hoe de gereformeerd Leeraers en de Leere van Adriaen Symon ſen, ende den Remonſtranten met openba Onvvaerheden beſvvaert vverden. Leyde 1618.

Hiſtoriſch Verhael van de voorneemſte Svvari cheden, vorgevallen binnen de Stadt Oude vvater. Amſterdam 1618. *Ep*

Epiſcopii Brief met een Voor-reden aen de Staten general der vereenighde Nederlanden. Hagae 1620.

Copia van den Brief by den Heere van Reygersbergh, aen ſyn Svvager, Hugo Grotius geſchreven, met eenige Aenmerckingen.

Facultatis theologicae Leydenſis, *proeve van de Laſteringen der Remonſtranten, ghetroken vyt haere Apologie.*

Multa alia,

J. IV. habentur praeter alia:

Coolhaſii Bericht *van die ſcheuringe der* Kerken *tot Leyden.* 1580.

Remonſtrance of vertooch &c. Libellus explicat certamina reformatorum Leidenſium an. 1582.

Ordonnantie gemaeckt by de Ridderſchap, Eedelen, ende Steden van Hollant ende Weſtvrieſlandt, repreſenterende de Staten van den zelven Lande, op tſtuyr ende tbeleyt van t' Collegium Theologiae, by den zelven Heeren Staten gefondeert ende opgerecht in de Vniverſiteyt binnen der Stadt Leyden. Leyden 1595.

Winvvoodi (legati Britannici) oratie aengaende de beroepinghe Conradi Vorſtii tot de profeſſie der H. Theologie in de Vniverſiteyt tot Leyden. 1611.

Ei. tvvede Oratie aengaende het ſelve ſubiect.

Item, van de Leere ende Diſcipulen Armi
Ei. derde Oratie of diepe proteſtatie van *Coning van Enghelandt d.* 19. *Decem*. 1611.
Antvvoorde der Heeren Staten generael *d'eerſte Oratie ghedaen van den Heer W* *vvood.*
Requête van de Studenten in de Theologie ae *gaende de* Beroepinghe *Conradi Vorſt* 1611.
Lubberti Brief *aen de Heeren Staten genera* *aengaende de Beroepinghe Vorſtii.*
Synodi nationalis Dordracenae iudicium doctrina Vorſtii, & ſententia ordinum Be gicorum, lingua Belgica. *Hagae Comitu* 1619.
Verhael van t'ghene inde Leydtſche Kerm *gheſchiedt is.* 1617.
Verhael dienende tot Iuſtificatie van de Schu *ters der Stadt Leyden, die den nieuvven en* *generalen Eedt gherefuſeert hebben.* 161
Multa alia de illo iuramento & cauſa Arm nianorum ac Vorſtii.
VVeſtermanni threni Naſſouiani. *Leuvvard* 1620.
Aenmerckinghen op den ſchandeleuſen Lo *ſangh* Bernardi *Buſchoff, vviens beginſel i.* *Gheloofſt ſy Godt, die my heeft vytvercore* 1620.

VVae

VVaerſchouvvinghe aen de Remonſtrantſche Predicanten, voor de valſche Handelinghe van Iaques van Hecke, ende andere verſpieders tot haer gheſonden. 1620.

Verſcheyden Lyck-Klachten, over L. de Dieu. Leyden 1643.

Vorstivs de Deo, ſiue de natura & attributis Dei, cum annotationibus.

Volkelii libri V. de vera religione, & Crellius de Deo & attributis eius. *Racouiae* 1630.

Crellii reſponſio ad Grotii librum de ſatisfactione Chriſti, aduerſus Socinum ſcriptum. *Racouiae* 1623.

[S]ladi pars vtraque diſceptationis de blasphemiis & atheiſmis, a Iacobo, Angliae rege, in Vorſtii de Deo tractatu nigro theta notatis. *Amſtelodami* 1615.

[C]alvinianorvm declaratio eorum, quae in formula concordiae Remonſtrantium verbo Dei conueniunt. 1615.

Vorſtii reſponſio ad Matthaei Sladi diſceptationis partem vtramque. *Goudae* 1615.

Iacobi I. Angliae Regis edictum contra pontificios iuramentum recuſantes. 1610.

Goldaſti digeſta regia, ſeu conſtitutiones imperiales de ſacramento corporis & ſanguinis Chriſti, collectae ex iure Ro. legibus veterum Germanorum, capitularibus Francorum, baſilicis Graecorum &c. 1616.

C. Vor-

C. Vorstii paraſceve ad collationem cum Io. P
ſcatore, ſuper notis huius ad loca quaeda
ex illius tractatu de Deo. *Goudae* 1612.

Piſcatoris reſponſio apologetica ad Vorſtii p
raſceven. Accedunt notae & epiſtola P
ſcatoris. *Herbornae* 1613.

Piſcatoris notae ad Conradi Vorſtii collatic
nem. *Herbornae* 1613.

Sorex Vorſtianus, hoc eſt, Vorſtii confeſſic
num foueat Socinianiſmum?

Vorſtii paraeneſis ad Lubertum. *Goudae* 1613

Schreiteri Chriſto-machia Caluino-Ariana.

Balduinus de Deitate Chriſti.

Meiſnerus de fide iuſtificante.

C. Vorstii oratio apologetica in pleno conſeſſi
ordinum Hollandiae habita. *Lugduni* 1612

Vorſtii ſcholia ad commentarios Lubberti
Leydae 1614.

Paſtorum Leowardenſium ſpecimen pietati
D. Vorſtii. *Franequerae* 1612.

Sopingii reſponſio ad anonymi bonam fidem
Lubberti, & Grotii pietatem ordinum. Ac-
cedit bona fides ipſa & *autoris vita*. *Frane-
querae* 1616.

Ameſii reſcriptio ad Grevinchovii reſponſum
de redemtione generali. *Amſtelodami* 1615.

Sandii nucleus hiſtoriae eccleſiaſticae, & tractatus
de veteribus ſcriptoribus eccleſiaſticis. *Co-
loniae* (*Amſtelodami*) 1676.

…IDII appendix addendorum, confirmandorum & emendandorum ad hiſtoriam eccleſiaſticam. Adduntur tres epiſtolae Sandii & Gardineri. *Coloniae*, (*Amſtelodami*) 1678.

…IEDINI explicationes locorum V. & N. Teſtamenti, ex quibus Trinitatis dogma ſtabiliri ſolet.

…OLZOGENII *Vntervveiſung, vvie die Oerter heil. Schrifft, vvelche zu Behauptung der Dreyperſönlichkeit GOttes angeführet vverden, zu verſtehen ſeyn.*

Vnterſuchung, ob, und vvarum die Reformirte Kirche die Socinianer dulten, oder auch in ihre Gemeinſchafft aufnehmen könne, und ſolle?

CAPVT IX.

…nabaptiſtae, Quackeri & Fanatici alii.

…ENNONIS Simons opera, lingua Batava. 1646.

…VIDIS IORISII *Sendtbrieven in vier Deelen vervat.* 1549. 1556.

…IDEM *derde Boeck der Sendtbrieven in drye Deelen vervat.* 1611.

…ACLAII apologia theologiae Chriſtianae. *Eſt pleniſſimum ſyſtema doctrinae Quackerorum. Amſtelodami* 1676.

…IDEM idem tractatus in Germanicum idioma trans-

translatus. (*a D. Kohlhanſio, qui profit ſolebat, eſſe a ſe auctum & interpolatum* 1684.

CATONIS *Schall der Wahrheit, wider* Chriſtianu Pauli. *Amſterdam* 1665.

Catonis Beſchirmung der Unſchuldigen wid die Läſter-Mäuler. Oder Antwort auf Bücher, ſo wider die Quacker ausgegeb Pauli, Berckenthal, Figcke &c. *Amſterda* 1664.

AMESII *Sache Chriſti und ſeines Volcks gerechtfe tiget, wider* Laſſenii *Hiſtorie der Quack &c.* 1662.

Howgilli Eröffnungen des Bauchs der Morgen röthe. 1661.

Parneli Onderſoeck des Geloofs. Amſterda 1669.

Catonis Matelyker Onderſoeker Voldaen. Lon den 1660.

Bourroughi *Verklaeringh van der Quaker Ge loof. Amſterdam* 1669.

Catonis Allarm, geblaſen zu allen Nationen, vv der den Rhad zu Amſterdam. 1657.

Naylors Liefde tot de verloorene. 1669.

Penningtoni Wheg des Levens ende Doots 1661.

Calverti Schrifft der Quacker, vvorinnen ihr Gründe und Vrſachen erkläret vverden vvarum ſie verleugnen die Lehrer der Wel 1660. *Ke*

Keithii Deckſel geſcheurt contra Mennoniſtas. Accedit ſcriptum Catonis ad eosdem. *Amſterdam* 1670.

Hovvgili Heerlyckheyt van de vvaere Kerck.

Iacobſii & Ianſii Antvvoort op vyf Vragen vytgegeven door Eppenhof.

Ameſii Ligt dat in de duiſterniſſe ſchynt, bevveeſen den Weg tot God te ſyn. Contra varios tractatus Anti-Quackericos.

Foxii Vrouvven-Spreecken gerechtvaerdight, bevveeſen ende geeygent door de Schrifiuer. Amſterdam 1668.

Criſpi klare VVegh, geopent voor de eenvoudighe van Harten. Harlem 1670.

Hovvgilli Erfdeel Iacobs, ontdekt, na ſyn VVederkeer uyt Egipten. 1660.

Quakerorum een VVoord vor den Koninck. 1661.

Ameſii ghetuyghenis des VVets van de Geeſt des Levens in de binnenſte deelen. 1659.

Plurima alia Quackerorum.

ACKERORVM *Send-Schreiben an* Ioannem III. *König in Polen, und den Rath zu Dantzig, von der Freyheit des Gevviſſens. Amſterdam* 1678.

Ameſii Geklank vyt Sion. Rotterdam 1675.

Penni Brief *of Getuygeniſſe van Liefde.* 1677.

Foxii VVarnungs-Brief *an die Obrigkeit, Paſtoren und Volck der Stadt Oldenburg. Amſterdam* 1677. Gib-

Gibſoni Anſprache an die Obrigkeit in Dant: und Schiedlitz, vvegen etlicher allda verfo ten Chriſten. Amſterdam 1679.

Foxii Antvvort auf Figkii B*uch vvider die Qu cker,* 1680.

Ei. Antvvort auf Pauli B*uch von der Quack Glauben und Dienſt.* 1681.

Schrifft an die Bediente *des Obrig*keitlich *Amts in Dantzig, vvegen der Verfolgung e rer Quac*ker. 1679.

Foxii Chriſtliche Freyheit gerühmet, und *Verfolgung verurtheilt, Amſterdam* 1676

Idem an alle die ſich Chriſten nennen. 1673.

K*eithii Antvvort auf das fünffte* Begehren *einem* B*uch, ſo XI. Fragen begreifft, an a Proteſtanten, vvorunter die fünffte die Qu cker angebet.* 1681.

*Foxii VVarnung an die Obrig*keit *der Sta Hamburg.*

B*ourroughi* B*aniere aufgerichtet und all Völckern dargeſtellet, um der gantzen VV anzuzeigen, vvas das Zeugniß GOttes u ſeines Volcks ſey, das man Quac*ker *nenn Amſterdam* 1682.

Parnelli Vnterſuchung des Glaubens. 1681.

Foxii Schrifft angaende de predeſtinatie. Mi gadert een Aenſpraeck an de Iooden. 168

*Ei. Verklaringe des Qua*ker-*Volcks, aangaa de hunne ſtille Vergaaderinge &c.*

Ei. Vermaaninge aan de Invvoonderen van Nederland.

Grenii & Croockii Antvvoord op het antichriſtiſch Mandaet van de Regeerders van Embden tegens de Quaker. Amſterdam 1675.

Criſpi Vermaeninge an de Burgermeeſteren *en Raedt der Stadt Embden.* 1678.

Ei. Onderſoeck van de Proceduren van de Burgermeeſteren *en Raadt der Stadt Embden tegens de Quackers.*

Penni Sendbrief an die Bürgermeiſter und Rath der Stadt Dantzig. 1675.

Foxii wahrhafftiges Licht Chriſti, beſchirmet in einer Antwort, auf etliche Fragen ausgegeben von Stietmann. 1679.

Alia plurima, Quackerorum.

Die alte Wahrheit erhöhet, oder Unſchuld der Quacker wider deß Hamburgiſchen Miniſterii Quacker-Greuel. &c.

Keithi reſponſio ad Baieri diſſertationem primam contra Quackeros, & praecipue Barclaium, in theſibus ſuis & apologia. *Amſtelodami* 1683.

Foxii ſpiritualis, nec non divina ſalutatio. *Londini.* 1690.

Ei. Verhandeling, wat God is, hoe alle Menſchen hem moogen kennen, en waar in hy angebeden en gedient wordt. Amſterdam. 1687.

Foxii eedele Salutatie aen Charles Stuart, ge-

proclameerte Koninck van Engellandt. Ha-lingen 1679.

Stephenſoni Roep van de Doot, tot het Leve[n.] Accedunt quaedam epiſtolae Robinſoni, Stephenſoni ad Holderum; item ſentent[ia] ſenatus Anglicani, qua Quackeris in Am[e]rica liberum religionis exercitium permitt[i]tur. 1679.

Criſpi tweedes Deel van de Vytroepinge tege[n] de Vervolginge in Vrieſlandt. Met een Ve[r]dediginge van de Waerheydt van het eer[ſte] Deel. 1671.

Criſpi erſte Deel van de Vytroepinge tegens [de] Vervolginge, de welcke begonnen is en voo[rt]gaet door de Regeerders, predicanten en Me[n]niſten in Vrieſlandt.

Foxii Getuygeniſſe, begrypende, wat de Quack[ers] van Chriſto gelooven. Rotterdam, 1680.

Copye van eenen Brief aen ſekeren Vriend, ov[er] ſyn oordeel, dat alle degene, die nit en g[e]bruyken de vytterlyke inſtellingen van Do[op] ende Avondmael, Kerck-Gang &c. niet [en] ſyn Geleyd door den Geeſt Gods, maer do[or] eenen dwael-Geeſt. Item: Wat den doo[p] Chriſti, ende het rechte Avondmael is, O[ok] wat het Woordt Gods is, door B. F. (i. e. p[er] Beniaminum Furley.) 1666.

De valſche Propheten bekent aen haere Vrug[h]ten. 1659.

Fox

Foxii eenige Vragen om overwogen te worden by den Paus van Romen, en di gene, die men papiſten noemt. Rotterdam, 1678.

Criſpi triumpherende Waerheydt over Valſchheydt, in een Antwort ob dertig Beſchuldigungen tegens de Quakers in een ſecker Boeck genaemt: Werelds *Godsdienſten, geſchreven door Roſſe. Amſterdam*, 1670.

Penni Miſſive vyt Londen aen Burgermeeſteren en Raedt der Stadt Embden. 1675.

[S]CRIPTIUNCULAE quaedam Quackerorum Anglico-Latinae, magiſtratibus de inſula Maltenſi, imperatori domus de Auſtria, & omnibus eius principibus, Galliae, Hiſpanorum regi, & Romano denique pontifici exhibitae. *Londini*, 1660.

Retro-Spectyf, ofte Tegen-Spiegel voor de Wet*gevers, ende de reſte van de Kinderen van Engellandt*, welke *bevonden* worden *te verfolgen de onnooſele.* 1664.

Tractatus Anglicus: Table Talk &c. 1689.

Nachricht wegen der Landſchafft Penſilvania in America, welche *an den Quacker*, William *Penn, übergeben worden. Amſterdam* 1681.

Philalethæ (i. e. D. Kohlhanſii, Quackeri Roterodamenſis,) Anmerkungen über Loeberi hiſtoriam eccleſiaſticam. 1703.

Foxii admonitio, vt omnes introrſum mentes vertant, vbi vox Domini audienda eſt. *Londini* 1660.

Idem tractatus Anglice.

Foxius cunctis Chriſti, apoſtolorum ſan[...]rumque verba docentibus & profitenti[...] Latine & Anglice. *Londini* 1660.

Schedula apologetica pro Quackeris. Pluri[...] alia Quackerorum, inprimis Foxii vtriuſq[...]

Seb. Franckius von dem greulichen Laſter [...] *Trunckenheit.*

Weigelii Kirchen-oder Haus-Poſtill. 1618.

Philoſophia myſtica aus Paracelſi, und Weig[...] *manuſcriptis zuſammen getragen.*

Borſtii getuygenis van eenige Predikanten [...] *Schotlandt tegen de Opinien en Practy*[...] *van Labadie. Rotterdam* 1671.

Swiddii Antwoord ob het Leugen-Schrifft, [...] *de tytel van hiſtoriſch verhaal van den*[...] *klagelyken Opſtand in de Gemeende, to*[...] *daen der onveranderde confeſſie van Au*[...]*burg binnen Amſterdam.* 1691.

Van den Honert Hardnekkigheyd Willem Di[...]*hofs. Amſterdam* 1701.

Schlüſſel, die Quackeriſche Religion recht zu kennen, und von ihren Verdrehungen zu[...]*terſcheiden.* 1693.

Plurima alia Quackerorum & Fanaticoru[...]

DITTELBACHI *verval en val der Labadiſten. Amſ*[...]*dam* 1692.

Aenmerckingen op het ſo genaemde verbondt [...] *Eenigheyt,(Anabaptiſtarum) dat tot Vytr*[...]

ontvvorpen, ſynde verniewt is tot Leyden. Harlem 1665.

Wybrantſzi, Andrieſzi & Claeſſi Apologia en verhael van de ſaken tuſchen de Leeraers der vereenighder Gemeente binnen Amſterdam, en Nittert Obbis, tegens en ſecker Boeck : onbillickheydt der proceduren &c. Hoorn 1626.

Galeni Abrahamſz & Davidis Spruyt (eccleſiae Anabaptiſticae reformatorum) Nader verklaringe van de XIX. Artickelen &c. Amſterdam 1659.

*Lammeren-*Krygh, *ſ. Mennoniſten Kerkentwiſt.* 1663.

*Letterknechts raegh-*Beſem, *om ſommige Mennonitiſche Schuren te reynigen. Amſt.* 1625.

Beantwoordinge *op het* Boeck *van Price, getitileert : Satan in een Engel des Lichts an.* 1674. *conf. ſupr. p.* 341.

Hendrickſz Antwoord op eenige Beſchuldigingen die Rooſen tegens de Waarheid en het Volk des Heeren heeft voortgebracht. Rotterdam.

Het leven van Dirk Rafelſz Kamphuiſen. Amſterdam 1699.

Verhaal van't gebeurde in den Kerkenraad van Amſterdam in de ſake van Bekker, *over ſyn Boeck genaamd, de betoverde Weereld.* 1692.

Bekkeri *Brief an Prinſſe Hendrik* Kaſimyr *mitſgaders aan de gedeputeerde Staten van Vrieſlandt.* 1693.

Bekkeri (*filii*) *Sterf.* Bedde *van* Balthaſar Bek
Verbaal van den beklaglyken Obſtand, 't ſe eenige Jaren in te Gemente, toegedaan de veranderde confeſſie van Augſburgh, bin deſer Stede ontſtaan. Amſterd. 1690. *c ſupr. p.* 372.

Den Profeſſer van der VVayen ongelukkig deedigt van twee predicanten, tegens Balt *ſar* Bekker. 1697.

Palaeopiſti apalogia pro clero eccleſiae Bata rum Romano-Catholicæ. *Delphis* 1702. *ber Ianſeniſtarum pro archiepiſcopo Seba no, apud Batauos vicario apoſtolico, cui g du deiecto Roma ſuffecerat Theodorum C kium, clero reclamante.*

Gummari Huygens, theologi Louanienſis, ſponſio ad accuſationes Ianſeniſmi. Leo 1694.

SCHWENCKFELDI *Confeſſion vom Erkänntnüß Chr und ſeiner göttlichen Herrlichkeit.* Pars I.

Berneri *Verantwortung vor Schwenckfelden, gen etliche Evangeliſche Prediger.* 1552.

Schvvenckfeldi Catechiſmus vom VVorte Creutzes, vom Unterſcheid des Worts, Gei und Buchſtabens.

Ei. Summarium von zvveyerley Stande, Am und Erkänntnüß Chriſti, nemlich: nach d Fleiſche, und nach dem Geiſte.

Auslegung des Evangelii Lucae II. auf den hei gen Chriſt-tag. 1547. *Sp*

Spreteri Bericht der alten chriſtlichen Meß und Nacht-Mahl des HErrn, Conſtantiae 1532.

Alberi vom Unterſcheid der Evangeliſchen und Papiſtiſchen Meſſe. Item: vom groſſen Abgott Canon. 1539.

Ziegleri Philopſeudes Luciani, ob man der Zauberey und Polter-Geiſtern glauben ſoll?

[S]WENCKFELDS *Verantvvortung wider Melanchthon* 1557.

Ei. Vom Urſprung des fleiſches Chriſti.

Ei. Confeſſion. Pars I. II. III.

[S]WENCKFELDS *Poſtill über das Evangelium Feſto Trin. Io. III. Von der Wiedergebuhrt.* 1547.

Eiusdem Auslegung vieler andern Evangelien.

[S]. FRANCKII, *Paradoxa* 380. *ſo vor allem Fleiſch unvvahr, doch in Gott vvahr und gevviß ſind. Vlmae ſine anno.*

Ei. Lob des thorechten göttl. Worts.

[W]EIGELII *Kirchen-oder Hauß-Poſtill.* 1700.

Dialogus de Chriſtianiſmo. *Neoſtadii* 1618.

Ei. Theologia.

- noſce te ipſum. Pars I.
- noſce te ipſum P. II.
- Aſtrologia theologizata. P. III.
- Philoſophia antiquiſſima, ideoque veriſſima. Idem de bono & malo in homine: *Vom alten und neuen Jeruſalem.*

Ei. Studium vniverſale.

Ei. Bericht vom Wege und Weiſe alle Dinge zu kennen.

Ei. Güldner Griff. Item: Vom Ort der Wel
Ei. Gründliche Anvveiſung der anfahen
Chriſten zu der rechten Schule Gottes, dar
nen alle natürliche und übernatürliche
känntniß gefunden vvird.
Ei. Et diſcipulorum fanaticorum alia plurin
Theophili liber vitae aureus. *Erfurthi* 1621.
Ei. Dyas myſtica ad monadis ſimplicitatem, *v*
denen 3. *vveſentlichen Theilen des Menſch*
Chriſtianopeli 1620.
WEIGELII *theologia oder Glaubens-Bekänntn*
1618.
Ei. Moſis tabernaculum.
Ei. Von der Gelaſſenheit &c.
Quaedam Latina fratrum Roſeae crucis cu
eorum confeſſione. *Caſellis* 1615.
POIRETI poſthuma, cum *vita autoris Amſtelaedam*
1721.
COORNHARTI *hondert Brieven van verſcheyden m*
terien. 1626.
COMENII hiſtoria revelationum Kotteri, Poniat
uiae & Drabicii. *an.* 1659.
Ei. Vnum neceſſarium. *Amſtelaedami* 1668.
Furley (*Quackeri*) *Antoniette* Bourignon *on*
deckt. 1671.
Een Klaeginghe *over de Stadt van Gröninge*
Beneven *een Antvvoort, op vier Papier*
geſchreven tegen de Quackers. 1669.

Ve

Verſcheyde Redenen de Baptiſmo. 1685.

Serarii vertredinge des heiligen Stadts. Libellus agit de lapſu eccleſiarum, etiam Anabaptiſticarum. 1659.

Engelbrechti Geſchrifft aen de Geleerden. *Recenſet ſuas viſiones.* 1643.

Foxii Godts-Geleertheyd der Heydenen gebracht over de Hoofden van alle Chriſtenen. 1674.

Criſpi Gronden van de Ellende der Nederlanden ontdeckt, *Amſterdam.* 1672.

Roelofsz getuygenis vor de Vryheydt der conſcientie in 't werck der Feeſt-vaſt en Bede-*dagen. Amſterdam* 1675.

Bredenburgs demonſtratie van't euwig nootzakelyke iet, dat niets by geval, dat is, ſonder Godts beſluyt, of ſonder oorzaack geſchiet. 1694.

Multa alia Quackerorum & fanaticorum.

[P]ERSENII *Auslegung der Pſalmen Davids.*

CAPVT X.

[Th]eologia & antiquitates ſacrae Iudaeorum, Mahummedanorum & Gentilium.

[H]TTINGERI Bibliotheca Orientalis. *Heidelbergae* 1658.

SIGONII de republica Hebraeorum libri VII. annotationibus Io. Nicolai. *Lugd. B.* 1
HOORNBECKII libri VIII. pro conuincendis & uertendis Iudaeis. *Lugduni B.* 1655.
DE VOISIN Theologia Iudaeorum. *Pariſiis* 16
HVLSII Theologiae Iudaicae Pars I. de Meſſia, *dae.* 1653.
MÜLLERI *Judenthum.*
Hoſmanni ſchwer zu bekehrendes Ju Hertz &c.
Lebrechts, Iudaei Conuerſi, *Eckſtein des w ren Chriſtlichen Glaubens &c.*
DIFENBACHS Iudaeus Convertendus.
Ei. Iudaeus Converſus.
WAGENSEILII tela ignea Satanae, h. e. arcani & h ribiles Iudaeorum adu. Chriſtum Deum li ἀνέκδοτοι, cum confutationibus.
Ei. Mantiſſa de LXX. hebdomatibus Dani adu. Marshamum.
VVÜLFERI Theriaca Iudaica ad examen revoca ſiue ſcripta amoibaea Frid. Brenzii, Iud conuerſi, & Salomonis Zevi, Iudaei aſ tiſſimi, cum verſione & notis editoris. ceſſit Iſaaci Viuae vindex ſangvinis, quo daei ab infanticiis vindicantur.
POCOKII Porta Moſis cum appendice notarum ſcellanea. *Oxoniae* 1655.
Ei. ſpecimen hiſtoriae Arabum, ſiue Grego Abulfarajii narratio de origine & morib

Ar

Arabum, in linguam latinam conuerſa, notiſque illuſtrata. *Oxoniae* 1650.

Warneri centuria prouerbiorum & ſententiarum Perſicarum. *Lugduni B.* 1644.

Ei. epiſtola, in qua inter alia de ſtylo hiſtoriae Timuri. *Lugd. B.* 1644.

Wowerius de polymathia.

[…]torfii Tiberias. *Baſileae* 1665.

Buxtorfii liber Coſri, latina verſione & notis illuſtratus. *Baſileae* 1660.

Buxtorfii diſſertationes de linguae Hebraeae origine & antiquitate, de eius confuſione & plurium linguarum origine, de illius conſervatione & propagatione, de literarum Hebraicarum genuina antiquitate, de nominibus Dei Hebraicis, de coenae dominicae primae ritibus & forma, vindiciae praecedentis diſſertationis, de lotione manuum Iudaica ante & poſt cibum.

Acceſſerunt R. Abarbenelis aliquot diſſertationes de longaevitate primorum patrum, de ſtatu & iure regio, de iudicum & regum in V. T. conuenientiis & differentiis, de miraculoſa ſtatione ſolis tempore Ioſuae, de peccato Dauidis numerantis populum, de nomine Moſis, de idololatriae ſpeciebus, quarum in SS. literis mentio, de librorum biblicorum diuiſione. *Baſileae* 1662.

[…]hvysen Clauis Talmudica maxima, cum R. Moſche

ſche vſibus Talmudicis, & diſſertatior
Talmude & conuerſione Iudaeorum.

Pocockii epiſtolae IV. ſcilicet Petri II. Ioha
II. & III. & Iudae, Syriace ex MS. Bodl
no. *Lugduni* B. 1630.

Rieſchii diſſertatio de ſacerdotio cum regin
ciuili coniuncto, ſiue de Theologis in
rantibus.

Daſſovii imagines Hebraearum rerum, q
noſtra aetate circumferuntur.

Quandtius de atramento Hebraeorum.

Hobeiſel de vaſculo Mannae.

Kochius de numorum Ebraicorum inſcrip
nibusSamaritanis.

Kregel de proceſſionibus Hebraeorum.

Zeltnerus de Beruria Iudaeorum, doctiſſi
foemina.

Vollandus de ſandaligerulis Ebraeorum.

Wichmannshauſen de Samaria.

SYNTAGMA trium ſcriptorum de tribus Iudaeor
ſectis, in quo Serarii, Druſii & Scaligeri o
ſcula, quae eo pertinent, exhibentur, v
cum Triglandii diatribe de ſecta Karaeor
Pars vtraque. *Delphis* 1703.

L' EMPEREVRII Talmudis Babylonici codex M
doth ſ. de menſuris templi, cum verſione
tina, figuris & commentariis. *Lugd* B. 16

Liber Iezirah, qui Abrahamo patriarchae
ſcribitur, cum commentario R. Abraham

D. translatus & notis illuſtratus a I. S. Rittangelio. *Amſtelodami* 1641.

L' Empereurii liber de legibus Ebraeorum forenſibus. *Lugd. B.* 1637.

Paraphraſis Ioſephi Iachiadae in Danielem, cum verſione & notis L' Empereurii. *Amſtelodami* 1633.

L' Empereurii clavis Talmudica, complectens formulas, loca dialectica & rhetorica priſcorum Iudaeorum, cum verſione Latina accuratiſſima. *Lugd.* B. 1634.

[P]FEFERKORNII, Iudaei conuerſi, liber ad Maximilianum I. contra Iudaeos. *Coloniae* 1510.

Ei. libellus de Iudaica confeſſione, ſiue ſabbatho afflictionis. *Coloniae* 1508.

Hochſtratenii apologia ad Leonem X. ac Maximilianum I. contra dialogum Georgio Benigno, Archiepiſcopo Nazareno, in cauſa Ioannis Reuchlin aſcriptum. *Coloniae* 1518.

Eckens Verlegung eines Büchleins, darinnen ein Chriſte will, es geſchehe den Juden unrecht in Bezüchtigung des Kinder-Mords. 1542.

Antonii Margaritae Iüdiſcher Glaube. 1544.

Staffelſteineri, Iudaei conuerſi, *widerlegung der groſſen Verfälſchung der Iüdiſchen Lehrer des 22. Pſalms.* 1536.

[SEL]DENI diſſertatio de anno ciuili & Calendario veteris eccleſiae & Reipublicae Iudaicae. *Londini* 1646.

[S]YERVS de temporibus ſacris & feſtis Hebraeorum

rum, contra Spencerum. Accedit volun
de ieiunio. *Amſtelodami* 1724.

L' EMPEREVR de legibus Ebraeorum forenſib
1637.

SPENCERI de legibus Hebraeorum ritualibus &
rum rationibus libr. III.

HOTTINGERI iuris Hebraeorum leges CCL
Tiguri 1655.

SELDENI de ſynedriis & praefecturis iuridicis vet
rum Ebraeorum libri III. *Londini* 1650.

VITRINGAE de ſynagoga vetere lib. III. *Franequer*
1696.

SELDENI vxor Ebraica, ſ. de nuptiis & diuortiis v
terum Ebraeorum.

Eiusdem libri de ſucceſſionibus in bona defu
ctorum & in pontificatum.

VVAGENSEILII Sota ſ. liber mischnicus de vxo
adulterii ſuſpecta, cum verſione, notis
commentariis perpetuis.

HOTTINGERI comment. de decimis Iudaeorum
Lugduni B. 1713.

BRAVNII veſtitus ſacerdotum Hebraeorum. *Amſte*
lodami 1701.

BYNAEI de calceis Hebraeorum libri duo. Acce
dit eiusdem ſomnium. *Dordraci* 1695.

NICOLAI libri IV. de ſepulchris Hebraeorum. *Lug*
duni B. 1706.

LEVSDENI philologus Hebraeo-mixtus, quo inter
alia habentur diſſertationes de verſione vul

gata

gata, de verſione Graeca LXX. de Targumin, Pentateucho Samaritano, verſione Syriaca V. & N. T. noua bibliorum verſione Belgica, Talmude, commentariis Rabbinorum, Phariſaeis, Sadducaeis, Heſſaeis, proſelytis, Naſiraeis & Rechabitis, ſcribis & Herodianis, de regibus & ſummo pontifice Iudaeorum, de numis & ponderibus in SS. vſitatis, de menſuris cubicis V. & N. T. de menſuris interuallorum V. & N. T. de menſuris temporum V. & N. T. de anno & Sabbato, de nouiluniis & paſchate, de feſto pentecoſtes & tabernaculorum, de feſto expiationis purim & encaeniorum, de anno ſabbatico & iubileo, de idolis V. T. de ſynedriis Hebraeorum, de poenis capitalibus & non capitalibus, de poenis eccleſiaſticis Iudaeorum. Accedit ſpicilegium philologicum, ſ. quaeſtionum & poſitionum philologico-Hebraicarum & Iudaicarum centuriae X. *Leydae* 1699.

…rdi nouus in Belgio Iudaeorum rex, oliger Pauli, cum autoris ep. ad D. Cyprianum.

Cellarii horae Samaritanae.

Ei. collectanea hiſtoriae Samaritanae.

Ei. epiſtolae Samaritanae Sichemitarum.

Werneri diſſ. de Samaritanis.

Schupartus de ſecta Karraeorum.

Meli miſſionarius euangelicus.

Alia.

Iu-

IVBILVS Iudaicus mi camocha dictus, in feſtum rim compoſitus a R. Iuda Levi. Serm Latino & Germanico ligato, & Hiſpa ſoluto editus a M. G. *Amſtelodami* 170

HOTTINGERI hiſtoria orientalis, quae agit de hammediſmo, Saraceniſmo, Chaldaiſ de ſtatu Chriſtianorum & Iudaeorum t pore orti Muhammediſmi, de variis i Muhammedanos ſchiſmatis, vna cum i ſtratione libri Taarich Bene Adam. *Ti* 1651.

PFANNERI ſyſtema Theologiae gentilis purioris. *ſileae* 1679.

HOORNBECKII libri duo de conuerſione Indorun gentilium. *Amſtelodami* 1669.

HERVARTI admiranda ethnicae theologiae myſt propalata.

TRITONII mythologia, in qua continentur:

I. Diſputatio de fabulis & fabulari ſermone

II. Fabuloſa exempla ex Ouidiana metam phoſi.

III. Epitome in Ouidii metamorphoſin, qua ſingulae fabulae ita explicantur, quouis intelligi poſſint. *Bononiae* 1560.

MVSSARDI hiſtoria Deorum, Sibyllarum & alia mulierum fatidicarum. *Genevae* 1675.

GALLAEI diſſertationes de Sibyllis earumque ora lis, cum figuris aeneis. *Amſtelodami* 168

V

Dale de oraculis diſſertationes duae, quarum prior agit de eorum origine & autoribus, ſecunda de ipſorum duratione & interitu. Accedunt diſſertationes de ſtatua Simonis Magi & Chreſto Suetonii, de actis Pilati & de conſecrationibus. *Amſtelodami* 1700.

Bergerus de vero oraculorum praeſide.

Schallerus de cauſis praeſidem oraculorum impellentibus.

Dale diſſertationes de origine & progreſſu idololatriae & ſuperſtitionum, de vera & falſa prophetia, & de diuinationibus idololatricis Iudaeorum. *Amſtelodami* 1696.

.vii antiquitatum Romanarum ſyntagma, ſiue, de ſacrorum ceremoniis ſyſtema abſolutius.

.eieri Syntagma de veterum gentilium luſtrationibus. *Zutphaniae* 1700.

.endi ſyntagma philoſophiae Epicuri, cum refutationibus dogmatum, quae contra fidem chriſtianam ab eo aſſerta ſunt. Accedit Sorberii diſſ. de *vita Gaſſendi*. *Amſtelodami* 1684.

.tholini antiquitatum Danicarum, de cauſis contemptae a Danis adhuc gentilibus mortis, libri tres. *Hafniae* 1689.

.e de veterum Perſarum, Parthorum & Medorum religione, eorumque magorum hiſtoria. *Oxonii e theatro Scheldoniano* 1700.

.sii Ægyptiaca, ſiue de Ægyptiacorum ſacrorum

rum cum Ebraeis collatione, libri III. E
X. tribubus Iſraelis liber, & diſſ. de leg
fulminatrice.

Sartorius de hypocriſi gentilium circa cul
Deorum.

CAPVT XI.

Antiſcripturarii & Athei.

HERBERT DE CHERBVRY de veritate, prout diſtin
tur a reuelatione, a veriſimili, a poſſibili
a falſo. *Londini* 1633.

IDEM de religione gentilium, errorumque apud
cauſis. *Amſtelaedami* 1663.

TH. BVRNETI theoria ſacra telluris, German
verſa per Zimmermannum.

BEKKERI *bezauberte Welt. Hochteutſch. Amſte*
dami 1693.

GONZALESII de Salas diſſertatio de duplici viu
tium terra, cum mantiſſa.

SPINOZAE tractatus theologico-politicus de liber
te philoſophandi.

Ei, Philoſophia ſcripturae interpres.

Propempticon ad Labadiam, exieſuitam fan
ticum, autokatakriton & heautontimor
menon. *Groningae* 1670.

SPINOZAE principiorum philoſophiae Carteſian
Pars I. & II. more geometrico demonſtrata
A

Acceſſerunt eiusdem cogitata metaphyſica. *Amſtelaedami* 1663.

IVSDEM opera poſthuma. 1677.

WITTICHII Anti-Spinoza, & commentarius de Deo & eius attributis. *Amſtelodami* 1690.

ORCHII contra Spinozam inueſtigationes circa origines rerum ex Deo.

HOBBESII opera philoſophica omnia. *Amſtelaedami* 1668.

CAMPANELLAE atheiſmus triumphatus: item de gentiliſmo non retinendo: eiusdem cento Thomiſticus de praedeſtinatione, reprobatione, & auxiliis diuinae gratiae. *Pariſiis* 1636.

CAPVT XII.

Scriptores Rerum Germanicarum, & nonnulli externarum. Praemittuntur libri, qui hiſtoriae vniverſali ſubſidiantur.

APPIANI & Gemmae Friſii coſmographia. *Antwerpiae* 1545.

ATLANTIS iuga tecta retecta, *oder Beſchreibung der gantzen Welt. Franeckerae* 1696.

CELLARII notitia orbis antiqui, ſ. geographia ple-

nior,ab ortu rerum publicarum ad Conſtan tinorum tempora. To. I. continet Europam

To. II. *complectitur* Aſiam & Africam antiquam *Lipſiae* 1706.

Seldenvs de honorum titulis eccleſiaſticis & ſecularibus.

Marshami canon chronicus.

Epochae celebriores, aſtronomis, hiſtoricis, chronologis Chataiorum, Syro-Graecorum, Arabum, Perſarum, Choraſmiorum vſitatae, e traditione Vlug Beigi, Indiae principis. Primus publicauit Arabice & Latine, ac commentariis illuſtrauit Io. Grauius. *Lond.* 1650.

Chytraei chronologia Herodoti & Thucydidis cum ſerie temporum mundi ad annum 1585.

Candidi annales, ſ. tabulae chronologicae ab origine mundi ad an. 1602.

Helvici Chronologia vniuerſalis.

Glaſſeri ſyngramma hiſtoriae theoreticae, *Argentorati* 1611.

Guidonis du Brvecqs mundus imperiorum. *Vrſellis* 1603.

Stampelii tabulae coſmographicae.

Prooemium metropolis, ſeu ſucceſſionis epiſcoporum in octodecim eccleſiis Saxoniae & Vandaliae veteris cathedralibus; ab anno Chriſti 1500. vbi Cranzius deſiit, ad noſtram aetatem continuatae. 1582.

Mayn-

Mayntziſche Chronica. 1613.

Heſſi adclamatio gratulatoria ad Philippum, Heſſorum principem, de victoria VVirtembergenſi. 1534.

Leyſeri programma de veritate & iuſtitia facti, quo Carolus V. Philippum, HaſſiaeLandgrauium, ambigua voce eluſit.

Jacobi a Mellen ep. de antiquis quibusdam nummis Germanicis hiſtoriam Thuringicam illuſtrantibus.

Hamelmannus de familiis illuſtribus emortuis. 1592.

Dithmari hiſtoria comitatus Teiſterbant.

Schmidii nummus bracteatus Henrico II. ſeculi XIII. Comiti Blankenburgico ante Hartonem vindicatus.

…HERI directorium in omnes fere hiſtoricos Romani Germanicique imperii, cum Sagittarii diſſert. de praecipuis ſcriptoribus hiſtoriae Germanicae.

Eccardi diſſ. de imaginibus Caroli M. & Carolomanni in gemma & numo Iudaico repertis.

Eccardi diſſ. de origine familiae hodiernae Saxonicae.

Zolmanni ſtemma Buzico-Saxonicum, ſ. familia hodiernorum Saxoniae ducum ex medio ſeculi X. ***Libellus Eccardo oppoſitus.***

Rigaltii apologeticus pro Ludovico XIII. Ga liarum rege. *Lutetiae Pariſiorum* 1629.

Cleri Gallicani ſententia de famoſis quibusda libellis. 1625.

Struuius de iudiciis heroicis.

Hahnius de electione Conradi II.

Roſeneri oratio de Altenburgo, Miſniae vr be, &c. 1593.

Multa alia.

Schmeizelii praecognita hiſtoriae ciuilis.

Schradervs de hiſtoriae virtutibus ac vitiis.

Dornmeieri hiſtoricus falſo ſuſpectus.

Maderi antiquitates Brunſuicenſes. *Appendi cem XXX. monumentorum Tenzelius cum au tographis contulit, correxitque ſua manu.*

Planeri hiſtoria Variſciae.

Struuius de Ioachimo Neſtore, comitatus Ru pinenſis reſtauratore.

Cellarius de Cimbris & Teutonis.

Laurentii origines Doringicae.

Struuius de officiis imperii Saxonicis.

Richardus de Francorum, Saliorum & Salico rum origine atque differentia.

Ludewigius de iure ſuffragii regni Bohemiae no uiſſime inſtaurati in comitiis ſacri Roman imperii.

Struuii prodromus hiſtoriae Graefenthalenſis

Wildvogelii collatio ſtatutorum Budiſſinenſi um cum iure ciuili & Saxonico communi.

Wald

Waldſchmidius de Auguſtae Imperatricis Archi-cancellario.

Hartmannus ab Erffa de bonis Germaniae feuda ſolaria dictis.

Buchbachii Beſchreibung der Ankunfft Sophiae, Hertzogin zu VVürtenberg, an den Gräntzen ihres Verlobten, Friderici VVilhelmi, *Hertzogs zu S. Altenburg*. 1583.

VVeberi epiſtola ad Brunnerum de ſtatu rei diplomaticae in Germania.

Boſii notitia Hiſpaniae, ducatus Mediolanenſis & regni Neapolitani.

Meibomii oratio de genuinis hiſtoriae Germanicae fontibus.

Annales Schirenſes. *Argentorati* 1716.

Mullerus de origine regni Damaſceni tempore Iſraelitarum I. Reg. XI. 23. 24. 25.

Narratio de bello Hildensheimenſi, geſto inter Ericum & Henricum duces Brunſvicenſes, & epiſcopum Hildesheimenſem, an. 1519.

Schmidii Helmeſtadium ſeculis XIV. & XV. per Frauwenradam afflictum, tandem diplomatibus imperatoris, papae, ducum Brunſuicenſium & abbatum VVerdinenſium liberatum.

Laus Königsbergae Franconicae.

Krauſii vincula Petri & VVilhelmi, *i. e.* narratio de VVilhelmo Vinarienſi, a Caeſareanis capto, an. 1623.

Fehmelius de Maria, regina Angliae.
Kirchmeieri oratio de ſingulari prouidenti[a di]uina in Auguſtum II. Poloniae regem, Sax[.] Elect.
VVeberi ſylloge rerum praecipuarum temp[ore] Ferdinandi II. Imperatoris, per Europam [ge]ſtarum.
Beckii diſſertationes de paribus reipublicae r[mi]niſtri & vaſalli iuribus.
Maioris Roma in nummis Auguſtalibus G[er]manizans.
Hoffmannus de Dea Moneta.
Liebknechti diſſ. de nonnullis bracteatis num[]mis Haſſiacis.
Schlegelii diſſ. de nummis antiquis Gothani[s] Cygneis, Coburgenſibus, Vinarienſibu[s] & Merſeburgenſibus &c.

Hvberi Inſtitutiones hiſtoriae ciuilis. Editio ple[]nior. *Franequerae* 1703.

Becmanni hiſtoria orbis terrarum geographica & ciuilis.
Bodinus de eo, quod iuſtum eſt circa teſtimonia hiſtoricorum.
Menckenius de commentariis hiſtoricis, quos Galli memoires vocant.
Mellini Sueuia gentilis.
Marci de Rudolpho I. Imperatore, Auſtriacorum domus conditore.

Carionis Chronicon.

Ver-

Vereinigung der Eydgenoſſen, ihres Jrrthums halber im XXXI. Iahr aufgericht und beſchloſſen. 1531.

VVigandi Biſchoffs *zu* Bamberg, *Melchioris* Biſchoffs *zu VVürtzburg, und des Nürnbergiſchen Raths Verantwortung wider Marggraf* Albertum iuniorem *zu* Brandenburg. 1555.

Friderici Biſchoffs *zu VVürtzburg Verantwortung wider das Läſterbuch Grumbachs, Steins und Mandeslöens.* 1564.

Georgii III. zum Fürſtenſtein Antwort auf Grumbachs Läſter Schrifft. 1564.

Auguſti Churfürſt. zu Sachſen, Vervvahrungs-Schrifft vvider die Echtere und dero receptatorn, *Hertzog Iohann Friedrichen zu Sachſen.* 1566.

Auguſti, Churfürſt. zu Sachſen, Verantvvortung vvider die Antvvort Hertzog Iohann Friedrichs II. und etliche andere Schrifften, die er an etliche Chur-und Fürſten gethan. 1567.

Bericht, *vvie es in beyden Ertz-Hertzogthumen Oeſterreich unter und ob der Enß auf Abſterben derer regierenden Ertz-Hertzogen bis zu vvürcklicher Antretung des nachfolgenden Erbherrns gehalten vvorden.* 1619.

Pauli Jouii Urſprung des Türckiſchen Reichs bis auf Solimannum &c.

Acta Iulii Pflugii, ep. Naumburgenſis, Al
ti, marchionis Brandenb. & Wilhelmi, l
ſiae Landgrauii, bellum Germanicum
ctantia.

PEZELII mellificium hiſtoricum, auctum per L
padium.

REVSNERI diarium hiſtoricum.

Ei. miſcellanea menologica: Kalendaria,
diaria diuerſa.

GOLDTWVRMII Calendarium hiſtoricum. *Codex,*
Ioannes Amlingius, exul, multa notatu dig
iuxta cum catalogo omnium ciuium an. 15
ab epiſcopo Herbipolenſi, ob confeſſionis Au
ſtanae profeſſionem Munerſtadio (Mürſtet
pulſorum, inſcripſit.

Multa Anhaltina de Bernhardo principe, Io
chimo Ern. &c.

Heſhuſii Grund, warum ein Pfarrherr ein
öffentlichen unbußfertigen Sünder nicht ſo
gevatter ſtehen laſſen, noch ihm das Nach
Mahl reichen. 1573.

Wilhemi, Printzens von Vranien Bekänntni
ſammt andern Mitverwandten defenſi
vvider des Duca de Alba *Verfolgung, geg*
alle Stände derer Niederlanden geübet. 156

BVCHOLZERI catalogus conſulum Rom.

Sanfelicii Campania.

Suizeri chronologia Heluetica.

Ni

Neoſtadius de feudi iuris ſcripti Hollandici VVeſt-Friſicique ſucceſſione. *Hagae.* 1602.

HENANI libri tres inſtitutionum rerum Germanicarum nou-antiquarum hiſtorico-geographicarum.

Hachenbergi Germania media.

Chronicon coenobii montis-Francorum Goſlariae.

Habnii diploma fundationis Bergenſis ad Albim coenobii.

Weinrichius de finibus Germaniae nunquam mutatis.

Sagittarii antiquitates lacus Bodamici, cum ſpecimine hiſtoriae Lindauienſis.

Struuii origines & elogia Höenloica.

Ei. ſpecimen examinis periodorum fatalium ex hiſtoria potiſſimum Gallica.

Arnoldus de corrupto hiſtoriarum ſtudio.

Iacobi a Mellen ſeries regum Hungariae e numis aureis collecta.

IBNITII acceſſiones hiſtoricae, quibus continentur ſcriptores rerum Germanicarum. Tomus vterque. *Tomo I.* continentur 1. Chronographus Saxo 2. Ioh. Vito Durani chronicon 3. Geſta Treuirorum 4. Vetus chronicon Holſatiae, item Chronicon coenobii Montis-Francorum Goslariae, ex optimae notae autoribus & documentis authenticis congeſtum. *Tomus II.* continet chronicon Al-

Alberici. Monachi trium Fontium, & l
riam arcanam de vita Alexandri VI
pae,e diario IoannisBurchardi.

PAVLLINI ſyntagma rerum & antiquitatum Ge
nicarum, variis variorum conſtans tr
tibus.

Monumenta pietatis & litteraria virorum i
publica & litteraria illuſtrium ſelecta.
II. *Edidit Gerh. a Maſtricht.*

DITMARI Chronici libri IIX. quinque imperato
Saxonicorum, Henrici I. Ottonum tri
ac Henrici II. res geſtas complexi, cum
tis, tabulis genealogicis, & indice. C
Maderi.

Boeclerus de rebus ſeculi IX. & X. per ſeri
Germanicorum Caeſarum. *Argentor.*
1656.

Apologia pro Ioanne Baſilide II. magno du
Moſcouiae, tyrannidis vulgo falſoque i
ſimulato.

Fabricii deſcriptio Freibergi: accedit VVagne
ſeries collegarum gymnaſii Freybergenſis i
Miſnia, ab anno 1514. ad 1709.

Struuius de comitiua Palatinatus Saxonici, ſe
reniſſimae genti communi.

HENRICI Rebdorffenſis rerum ſub Adolpho, Al
berto, Friderico, Ludouico Bauaro & Caro
lo IV. impp. geſtarum annales, cura Gewol
di. *Ingolſtadii* 1618.

Kirch.

Kirchmeieri VViteberga Saxonum.

Strunzii diſp. de duobus antiquis Saxoniae pagis, Niſani & Daleminci. Accedit Riuii Mariae bergum.

Benevvizii encomium VVurzenae.

Sagittarii Eccardus II. Miſniae marchio, & Naumburgenſes epiſcopi, cum aliis rei Naumburgicae ſcriptoribus.

Policey-Ordnung des Stiffts Naumburg. Sub Iulio Pflugio publicata ordinatio, ſine anno.

Erfurthenſium deduction *vvegen des Kirchen-Gebeths vor Mayntz.* 1663.

Erfurthiſche Policey-Ordnung. 1559.

Freinshemii diatribae V. de electorum S.R.I. & Cardinalium praecedentia.

Nürnbergiſche Bettler-*Ordnung.* 1522.

Der Hannſee-Städte Schiffs-Ordnung. 1592.

Chriſtophori VVürtembergenſis Anſuchung um ſein Land beym Schvvābiſchen Bund. 1533.

Caroli V. Ordnungen zu Brûſſel publiciret *anno* 1540. *Poſt medium edicti haec habentur: So jemand die vorgeſchriebene* Bücher *Lutheri &c. bey ſich hätte, daß er die bald verbrenne, bey peen verklärt und vollſtreckt zu werden, nemlich die Manns-Perſon mit dem Schvverdt, und die Weiber lebendig zu vergraben, ſo ſie anderſt ihre Irrthum nicht dulten oder beſchützen vvollen. Wenn ſie aber in ihren Irrthümern der Ketzerey verharren vvoll-*

vvollten, ſo ſollen ſie mit dem Feuer zum To[d] gebracht vverden, und alle ihre Güter genom men, und gevvendt zu unſerm Nutz.

Lieflandiſche Ordnung. 1598.

Conſtitutiones Liuonicae a Stephano Poloni[ae] rege publicatae. 1582.

Ordnung des Königreichs Böhmen. 1547.

Marſilii Ficini Fürſtl. Fürbild durch Spielbe[r]gern verteutſcht. 1521.

Gabrielis Bielis tractatus de poteſtate & vt[i]litate monetarum. *Libellus editus circa a[n.]* 1500.

Mart. Cromeri epiſtola ad ſtatus Poloniae, cu[m] carmine Knobelsdorffii de afflicta eccleſi[a.] 1557.

Acta cum comite Oldenburgenſe affectan[te] vectigal Viſurgicum.

Auentini antiquitatum Danicarum ſermon[e] XVI. commentariis Lyſcandri illuſtrat[.] *Hafniae* 1642.

Reineſius & G. Schubartus de palatio Later[a]nenſi & eius comitiua.

Lampadivs de republica Romano-Germanica, cu[m] annotatis Conringii ad partes priores duas ac tertiae capita VII.

Fritſchius de iure ac ſtatu pagorum Germania[e.] Accedit Conringii liber de habitus corporu[m] Germanicorum cauſis.

Rhetii diſputationes XI. iuris publici, de ſtat[u]

is Rolandinis, ſecularisſatione, iure portionis alimentariae, aſſiſiis, iure portuum, ſarcina emigrantium &c.

Ionis III. Papae epiſtolae ad Carolum M. cum notis Conringii. Item capitulare Caroli M. de villis ſuis.

Conringii epiſtola ad Boineburgium de Bibliotheca Auguſta, quae eſt in arce VVolffenbuttelenſi.

Ei. animaduerſiones politicae in Machiauelli librum de principe.

Mechiauelli princeps, aliaque nonnulla, ex Italico Latine verſa, & multis locis caſtigata, cura Conringii.

Tacitus de moribus Germanorum. Accedunt excerpta ex priſcis monumentis de rebus Germaniae antiquis, cura Conringii.

Duo commentarii de electione Vrbani VIII. & Innocentii X. cum prooemio Conringii. Accedunt Bullae Pii IV. & Greorgii XV. de conclaui eiusque ceremoniis; Lottini diſſertatio de conclaui, & anonymi diſſertatio de creatione pontificum.

Conringius de pace perpetua inter imperii Germanici ordines religione diſſidentes ſeruanda.

Idem de finibus imperii Germanici.

Capitvlationes imperatorum Ro. a Carolo V. ad Ferdinandum III. cum annotamentis Limnaei.

Ge-

Gegenwärtige Verfaſſung der Kayſerl. Regierung Teutſchland, oder Capitulatio Caroli V *nebſt Anmerckungen und Documenten, au dem Proiect der perpetuirlichen Capitulatio*

Hofmanni ſeries rerum per Germaniam & in con mitiis, a transactione Paſſauienſi ad annu 1720. actarum. Accedunt acta ad pacer VVeſtphalicam pertinentia, & ipſa pa VVeſtphalica.

Boehmeri controuerſiae ſelectae circa pacen VVeſtphalicam.

Bvrgoldensis diſcurſus ad inſtrumentum paci VVeſtphalicae.

Irenici Collegium iuris publici Romano-Germa nici, in Andreae diſcurſus ad inſtrumentun pacis Caeſareo-Suecicum conſcriptos.

Adami relatio hiſtorica eorum, quae in pacifica tione Oſnabrugo-Monaſterienſi ex arcana ratione ſtatus inter paciſcentes geſta fuere. *It VVagenſeilii* Exercitationes varii argumenti, v. g. de ſymbolis heroicis, arcano ſteganographico, expugnatione Pragae an. 1648. facta, R. Petachiae itinerario, VVallenſteinio &c. Acceſſit *vita & conſignatio ſcriptorum autoris.*

Gevvoldi commentarius de S. R. I. ſeptemviratu.

Bericht von des Reichs Churpfaltz zuſtehenden Vicariat. 1614.

Gegenbedencken. 1614.

Ret

Rettung des Churpfältziſchen Vicariats. 1615.

VViderlegung derRettung. 1615.

PREI hiſtoria Bauarico-Palatina, cum annotationibus & duplici indice Ioannis.

FEHERI commentarius originum Palatinarum. Ei. diſp. ex facto nata, de legitima Electoris Palatini aetate, & appendix.

Io. Trithemii, abbatis, res geſtae Friderici I. Palatini, Electoris, victorioſi vulgo dicti, cum notis & additionibus. Accedit Antonii Finarienſis liber de dignitate principum.

IEHERI commentarius ad caput VII. aureae bullae Carolinae, de ſucceſſione principum in primogenitis & hæredibus eorum. Acceſſit alius eius bullae locus de principum iuniorum, Electoralibus domibus natorum, inſtitutione in Grammatica, ſeu latina lingua, ab eodem auctore illuſtratus.

Ieſſenii a Ieſſen coronatio regis Vngariae Matthiae II.

Ei. Oratio ad Matthiam II. an. 1609.

RIDENREICHI ſynopſis controuerſiae de tutela electorali Palatina adu. Freherum. 1613.

ericht über die zwiſchen VVolfgang VVilhelm und Ioh. Fridrichen, gebrüdern, Pfaltz-Grafen, ſchvvebende Strittigkeiten die Religions-Reformation und Tutel betreffend. 1643.

ericht von des Pfaltzgräfiſchen Kloſters Keisheim *Subiection.* 1609.

Cc Oer-

OERTELIVS de Ruperto rege Rom.

Gundlingius de origine foederis electoralis.

Schlevogtius de aduocatia imperatoris eccl ſiaſtica.

Struuius de iudiciis heroicis.

Maſcovius de nexu regni Burgundici cum im perio Rom.

Ei. oratio de ortu & progreſſu iuris publici i Germania.

Gundlingii ſingularia ad legem maieſtatis, & ſilentio in hoc crimine.

Huldenbergii diſſ. de aequilibrii alioque lega iuris gentium arbitrio in gentium contr uerſiis, pacis tuendae cauſa interponendo.

MYNSINGERI libri II. Auſtriados. *Baſileae.* 1540.

Ei. Neccharides, hymni, murium & ranarum pugna &c.

Ordnungen Hertzog Ernſtens, Albrechts, Moritze und Auguſten, Chur- und Fürſten zu Sachſen, i Sachen Policey, Viſitation, Hofgericht &c belangende.

LVNGWITII admiranda diuina Saxonica.

Diploma Caroli M. imperatoris, de ſcholi Oſnabrugenſis eccleſiae graecis & latinis critice expenſum.

Gerhardus de comitibus in genere & in ſpeci de Schwartzburgicis e quatuor-viris.

Sagittarius de Eccardo I. Miſniae marchione anno 1002. ſepulto.

Ei.

Ei. hiſtoria Eccardi II. marchionis Miſniae, & translatio ſedis epiſcopalis Ciza-Numburgum.

Dreſſeri oratio de bello Turcico.

Verpoortenni ſchediaſma de inueſtitura allodiorum, eiusdemque originibus, vſu & auctoritate praeſente.

Examen diſſertationum de iurisdictione feudali, & ſuperioritate territoriali, nec non de natura & praerogatiuis feudorom regni Boemiae, editarum a Neumanno de Pucholtz.

Weberus de capitibus quibusdam Chryſobullae Imperatoris Caroli IV. quae vel nunquam obſeruata, vel immutata fuerunt.

Maſcouius de originibus officiorum aulicorum ſacri Romani imperii.

Frieſius de iuris Saxonici prouincialis compilatione.

Beckius de vſu & auctoritate iuris Romani in Hungaria circa doctrinam de patria poteſtate.

Brucknerus de praeparatoriis iudicii in foris Pruſſiae.

Schminckius de vrnis ſepulcralibus & armis lapideis veterum Cattorum.

Guidonis Pancirolli res deperditae, cum commentario & augmento Salmuthi.

Waldſchmidius de mutatione inſignium & ſigillorum S. R. I. ſtatuum.

ANONYMI *Stamm und Ankunfft des Hauſes Sach[ſ].*
Hertzog Albrechts Reiſe nach Ieruſalem, du[r]h Hanſſen von Mergenthal. 1476.
Ditmari Heimfarth Sophiae Frid. Wilhelmi [Al]tenb. coniugis. 1583.
Meltzers Schneebergiſche Chronick.
Brückners Vorſtellung von Ioannis Conſtan[ti]s elect. Sax. *euangeliſchem Tod.*
Calovius de eodem argumento.
Oberndorferi oratio de abductis ex arce Alte[n]burg principibus. *infr. p.* 410.
Roſenerus de Altenburgo.
Clauderi laudatio Altenburgi.
Wenceslai Linckii concio Altenburgi hab. 1523.
Multa Altenburgica.
Vogelius de inſignibus Lipſiae.
Sennerti Athenae & inſcriptiones Wittebe[r]genſes.
Belagerung der Stadt Freyberg 1642.
Bergeri parentalia Iulii Pflugii.
Hangwizii prodromus Luſaticus.
Sagittarii hiſtoria Nortberti.
Ei. antiquitates Magdeburgenſes.
Weſtphali inſignia Magdeburgica.
Werdenhageni vita Tanckii.
An expediat, ducibus Italiae concedere ſuffra gium in comitiis?

Vo

Von der freyen Reichs-Stådte Reichs-Vogtey und Schultheiſſen Amt.

Alia.

[..]INII *Beſchreibung der alten Stadt und Graffſchafft Rochlitz, nebſt* Graunii commentatione de antiquitate oppidi Rochlicienſis. *Lipſ.* 1719.

S[.]NEIDERI Chronicon Lipſienſe.

Bertrami *Chronicon vom Leben* Ioh. Georgii I. elect. Saxoniae.

Chronica vom Dreyſig-jåhrigen Krieg.

Hundorphii Encomium Erffurtinum, Carolo Guſtauo, *Schwediſchen Generaliſſimo überreichet* 1650.

Ei. Continuatio.

Ei. Encomium Erffurtinum, *verbeſſert und vermehrt, von* 1500. *bis* 1650.

Volpraechti Halcyonium euangelico-Erphordiacum.

Ei. Catalogus rectorum Erfurtenſium ab anno 1392. ad 1650.

Ei. hiſtoria archiepiſcoporum Moguntinorum.

*Nachricht, was wegen des Hauſes Delmenhorſt zwiſchen denen Grafen zu Oldenburg und Delmenhorſt, dem Ertz-Stifft Bremen, und deſſen Ertz-*Biſ*choffen, wie auch dem Stifft-Münſter und deſſen Biſchoffen, von dritthalb hundert Iahren her vorgangen, benebenſt angehångten Catalogis derer Ertz- und Biſchöffe von* 300 *Iahren, item einer Stamm-Tafel*

 de-

derer Grafen zu Oldenburg und Delmenhorſt.

Toppii Beſchreibung derer Städte Weiſſen, Kindelbrücken, und des Dorfs Straußfurt.

Ei. Beſchreibung derer Städte Gieſſen und Darmſtadt.

Ei. Beſchreibung derer Städte, Friedberg, Grünhauſſen und Wetzlar.

Beſchreibung der Kirchen im teutſchen Hauſe zu Marpurg, zu St. Eliſabetha genannt, wie auch deren in ſelbiger befindlichen Monumenten und Fürſtl. Begräbniſſen.

Beſchreibung derer Zigeuner, ſo man unrecht Tartarn nennt; item von denen rechten natürlichen Tartarn, ihrem Uhrſprung, Sitten, Religion, Glauben &c. und wie ſie 1663. in Mähren tyranniſiret.

Heroldus vom Urhrſprung und Aufnehmen der Städte.

Pertuchii chronicon Portenſe.

Grumbachii & ſociorum bannitorum *Anzeig, ausführung und offen ausſchreiben. an.* 1564

Friderici epiſcopi Würtzburgenſis *Verantwortung wider Grumbachen.*

Deſcriptio belli Gothani 1568.

Vom Weyd-Bau in Thüringen, it. was durch untüchtigen Farben vor Schaden und Betrug erwachſe. 1631.

Sagittarii hiſtoria Gothana cum ſupplement. Tenzelii.

Te

[W]INZELII ſupplementa reliqua hiſtoriae Gothanae, cum praefatione Cypriani.

[W]INZELII Saxonia numismatica lineae Albertinae.

[W]INZELII Saxonia numismatica lineae Erneſtinae.

[SA]GITTARII antiquitates regni Thuringici, cum Albini ſpecimine hiſtoriae nouae Thuringorum.

Weinreichius vom Herrmannsfelder-See im Hennebergiſchen.

Scheler von Rodach im Coburgiſchen.

Neumann vom Götzendienſt der alten Sachſen.

Ayrmann von der Darmſtädtiſchen Hiſtorie.

Rühlmann von Sizzen, Grafen in Thüringen, erſtem Grafen von Schwartzburg.

Goldmeyer von Augſpurg, als dem Sitz der erſten teutſchen Regenten.

Adeliches Ritterfeld wider Bürgermeiſters Gra*fenſaal.*

[S]AGITTARII antiquitates ducatus Thuringici.

Olearii ſyntagma rerum Thuringicarum. P. I. & II.

Brotuffii Chronica, *von denen Saltz*-Bornen, *und Erbauung der Stadt Halle, nebſt einer* Be*ſchreibung derſelben.*

Vulpii celebritas Crimnitzſchaviae.

Ei. commoditas Franckenbergae.

[W]ILLENI Top-haligraphia Sulzenſis, *oder Beſchreibung der Bergſtadt Sulza an der Ilmee.*

ANONYMI *Beſchreibung des Fichtelbergs im No*
gau gelegen. Lipſiae 1716.

Heſſiſche Chronica, vermehrt durch Schäfern, ſon
Dilich genannt.

SCHLEGELIVS de nummis abbatum Hersfeldenſiun

MICRAELII *Beſchreibung des alten Pommer-Lande.*
Tom. I.

To. II. ſ. vltimus.

RANGONIS origines Pomeranicae, cum XXIV. diplo
matibus, & animaduerſionibus.

SAGITTARII antiquitates archiepiſcopatus Magde
burgenſis.

Ei. hiſtoria Halberſtadienſis.

Ei. origines Brunſuico-Luneburgenſes.

Ei. diſſ. de originibus & incrementis Brun
ſuici.

Ei. hiſtoria Rensburgi.

Schminckii hiſtoria Wenceslai, regis Rom.

VULPII magnificentia Parthenopolitana. Acce-
dunt vota deuota publica Magdeburgenſia,
nebſt Merkelii Berichte von der 1550. *una*
51. *ergangenen Magdeburgiſchen* Belage-
rung.

Treuerus de Magdeburgo & excidio Magde-
burgenſi.

Puſchii Beſcreibung *der Stadt* Biſchoffs*werda.*

Funckii Beſchreibung *der Kirchen Petri und*
Pauli in Görlitz.

Ham-

Jammelmanni opera genealogico-hiſtorica de Weſtfalia & Saxonia inferiori.

Monvmenta Paderbornenſia. Accedunt Caroli M. capitulatio de partibus Saxoniae, & Panegyricus Paderbornenſis, nec non manes Ferdinandei.

Maybavms chronicon *des Kloſters Marienberg vor Helmſtädt.*

Leuckfeld von Himmelgarden, der Kirchen zu Rode bey Nordhauſen &c.

Heiſeni antiquitates Kerſtlingerodanae.

Das Leben Guil. Fabricii *von Hilden.*

Das Leben des Wolffenbüttelíſchen Cantzlers Ph. L. Propſtens.

Serarii Moguntiacarum rerum libri V. *Moguntiae.* 1604.

Broweri Fuldenſium antiquitatum libri IV. *Antwerpiae ex Plantiniana* 1612.

Hennenfeldi Sileſiographia renouata.

Hermanni ſpongia contra maculas, quas Breslae, Sileſiae metropoli, Abr. Bzouius aſpergere conatur.

Lucae *Grafenſaal des Röm. Reichs.*

Schilteri diatribe de imperii comitum praerogatiua, ac iure inter ipſos & ordinem equeſtrem imperii immediatum.

Koppvs de inſigni differentia inter S. R. I. comites & nobiles immediatos, cum diplomatibus & notis. *Argentorati* 1725.

Cc 5 *Fran-*

Franckenauii bibliotheca Hiſpanica, hiſt[o]ro-genealogico-heraldica.

I. Ph. Slevogtii inſcriptiones.

WAGNERI hiſtoria Elgeri, *Grafens zu Hohenſtein, [d]er die Apoſtoliſche Lehre in Thüringen a[uf]gerichtet; ſammt einer Beweiſung, daß [de]r Adel-Stand nicht von Cain oder Nim[ro]d ſeinen Anfang nehme:* contra Friſchlinu[m].

Ei. Beſchreibung des Geſchlechts derer [vo]n Thangel.

VVAGNERVS *von des Adels Ankunfft, ſammt zwe[en] Ritterlichen adelichen Geſchlechten der von Alvensleven und derer von Meyendor[f].*

Chronica von dem Graf Wiprechten zu Grät[z] in Meiſſen, folgends Marggrafen zu Lauſ[itz] und Burggrafen. It. Chronica von Herrn Fr[ie]derichen, Landgrafen in Döringen, di[es] Nahmens des erſten, durch Iohann Gar[...] im Latein beſchrieben.

Boiemi vita Alberti III. animoſi, ducis Saxoni[ae], & Miſniae marchionis, Friſiae orientalis g[u]bernatoris. Acceſſit oratio de Augu[ſto] Saxoniae Electore.

Linderi hiſtoria de abductis ex arce Altenb[ur]gica duobus principibus adoleſcentulis.

Ordnungen des H. *R. R. Ritterſchafft der 6. Ort[e] in Francken &c.* 1720.

SRUVII hiſtoria pincernarum Varila-Tautenbur[g]

corum, ex monumentis ineditis atque ſcriptoribus coaeuis eruta.

Struuius de iure Landſaſſiatus in Thuringia.

Struuii notitia Sueuiae antiquae, usque ad tempora proelii cum Francis ad Tolbiacum.

Ei. facta ducum Brunſuicenſium heroica.

Buderi vindiciae iuris imperatorii aduerſus vrbis Romae epiſcopos ab ipſis Auguſtis factae.

Idem de ſigilliferis epiſcoporum, cumprimis Germaniae.

Hofmanni Genealogia Auſtriaca.

Winckelmanni Cippus genialis de antiquorum natalitio more.

Zollmanns hiſtoriſche Unterſuchung des Sächſiſchen geſammten Haupt-Wappens.

Meieri origines & antiquitates Pleſſenſes.

Leuckfeldi antiquitates Katelenburgenſes.

Ei. antiquitates Bursfeldenſes.

Acta derer Kayſerlichen *nacher Straßburg verordneten Commiſſarien, belangend derer Euangeliſchen Capitularn Aus- und Abſchaffung.* 1586.

*Mauritii und Chriſtiani, Churfürſten zu Sachſen, Lebens-*Beſchreibung*, ſammt einer Copey einer Schrifft, ſo etliche Vornehme von Adel in Meiſſen zur Entſchuldigung Chriſtiani geſtellet, und von* Iacobo Franco *in ſeiner hiſtoriſchen Continuation verfälſcht angezogen*

gen worden. Scriptum crypto- Caluiniſt rum an. 1594.

Beſchreibung, wie der Röm. Kayſer, ſammt etl chen andern Ertz-Hertzogen und Fürſten, de Orden des güldenen Vlieſſes anno 1585. *z Prag und Landshut angenommen.* 1587.

Peckenſtenii aulaeum Schulenburgiacum.

Stengelii rerum AuguſtaeVindelicorum commentarius.

Lehmanni Chronica *der Reichs-Stadt Speyer.*

Wegelini ciuitatis Lindauienſis praerogatiua antiquitatis prae coenobio ad D. Virginem, eiusdemque famoſi diplomatis falſitas adu Rasslerum Ieſuitam.

VVagenseilii commentatio de ciuitate Norimbergenſi. Item de origine *derer Meiſter-Singer.*

Statvta *und* Concordata *des H. R. R. Stadt Cöln*, cum multis documentis publicis Colonienſibus.

Hambvrgische Statuta *und Gerichts-Ordnung.*

Knicheni epopſis quaeſtionis: vtrum liberae S.R.I. ciuitates iura principis in ſuis rebus publicis obtineant?

Der Euangeliſchen Stände in Böhmen *Ablehnung &c. nebſt* Rudolphi II. *Majeſtäts*-Brief.

Friderici, Bohemiae regis, *Ausſchreiben, Crönung und andere Acta.*

Prageriſche Execution *an Graf Schlicken &c. anno* 1621.

An-

Anhaltiſche Cantzley.
Böhmiſcher Ständte groſſe Apologia.
B*ohemici* belli ſtatum exitumque narrantia alia.
]*r Böhmen* Deduction *wider* K*ayſer* Ferdinandum II.
druck etlicher Schreiben vom Zuſtande Teutſchlandes 1629. *ſqq.*
Viele Schrifften vom 30. *jährigen Kriege.*
CHVDVS de priſca Alpina Rhaetia. *Baſileae* 1560.
IDEX nominum propriorum virorum, mulierum populorum, quae in Thuani hiſtoriis leguntur. *Geneuae* 1634.
AVRI antiquae vrbis ſplendor, h. e. praecipua eius templa, amphitheatra, naumachiae, arcus &c. opera Iac. Lauri in aes inciſa. *Romae* 1612.
VGONIS hiſtoria Romana, ſ. origo Italiae ac Romae ad hanc diem ignota. *Romae* 1655.
ERGERI vindicatio iuris imperialis in M. Tuſciae Ducatum.
Bode vindiciae imperiales in Parmae & Placentiae ducatus.
B*ode* de iure imperatoris in M. Etruriae ducatum.
Maſſouii diſſ. de iure imperii in M. Etruriae ducatum.
Gundlings hiſtoriſche Nachricht von Tuſcien, Parma und Placenza.

Gion-

Gionnonne dell' iſtoria ciuile del regno di Napoli libr XL. To. I. & II. Neapoli 1723.

Tom. III. & IV. ſ. vltimus. Ibidem 1723.

M. Vossii annales Hollandiae Zelandiaeque, in quibus ſexcentorum fere annorum res geſtae continentur. *Amſtelodami* 1680.

P. Scriverii Batauia illuſtrata, ſeu, de Batauorum inſula, Hollandia, Zelandia, Friſia, territorio Traiectenſi & Gelria, ſcriptores varii notae melioris, nunc primum collecti ſimulque editi. Inſunt Gerardi Geldenhaurii lucubratiuncula de Batavorum inſula, eiusdem hiſtoria Batauica, eiusdem inſignium locorum ac oppidorum Batauiae nomina. *L. B.* 1609. *I. Rutgerſius nonnulla inſcripſit.*

I. Dovsae annales rerum, a priſcis Hollandiae comitibus per annos 346. geſtarum, continuata ſerie memoriam complectentes. *Hagae* 1599.

Thysii hiſtoria naualis, ſiue deſcriptio praeliorum, quae mari Belgae geſſerunt vſque ad annum 1645. *Lugduni B.* 1657.

Mirtei Onatini commentarius rerum in Belgio geſtarum a Petro Henriquez. *Matriti* 1610.

Buodini vita S. Ioannis Dei. *Neopurgi* 1627.

De Leydis chronicon Egmundanum. Theodorici de Leydis & Leonis monachi breuiculi maiores comitum, qui Egmundae ſepulti, cum notis Matthaei.

Ori-

Origines Murenſis monaſterii & genealogia principum fundatorum. Studio Ant. Matthaei. *Lugd.* B. 1692.

SIDERI Gandauenſium rerum libri VI. *Bruxellis* 1627.

REGES, Reginae, nobiles & alii in eccleſia collegiata B. Petri VVeſtmonaſterii ſepulti vſque ad annum 1603. *Londini* 1603.

CRONICON Saxonicum, ſeu annales rerum in Anglia praecipue geſtarum, a Chriſto nato ad annum 1154. Latinitate donati, cum indice rerum chronologico. Accedunt regulae ad inueſtigandas nominum locorum origines, & explicatio nominum. *Oxonii* 1692.

MEGEI *Geiſt-und Weltlicher Staat von Groß-Britannien und Irrland.*

KOBIERZIKI obſidio Suecica clari montis Czeſtochouienſis, Deiparae imagine a D. Luca depictae celeberrimi. *Dantiſci* 1659.

ZERNECKENS hiſtoria Thorunienſis, *oder Thorniſche Chronicke.*

Brunonis Beſchreibung der Stadt Bardewick.

Struuens Bericht von Veränderung des teutſchen Reichs.

Ludewigi diſſertatio de ciuitatum diſpari nexu cum S. R. imperio.

Struuii diſſ. de allodiis imperii.

Fiſchlini Tecceis, de duplici victoria an. 1704. in Suecia de Gallis reportata.

Iani

Iani iudicia eruditorum de origine electori
Anecdota Erici XIV. Suecorum regis.
Wildvogelii diſſ. de feudo Sculteтico.

HARTWICHI *Landes-Beſchreibung der dreyen inl-niſchen Preuſſen liegenden Werdern, als Dantziger, Elbing und Marienburgiſchen.*

KELCHENS *Lieflandiſche Hiſtoria.*
Iunckeri Nachricht von der Eiſenachiſchen u andern Sächſ. Bibliothequen.

PATKVLS Deduction *ſeiner Unſchuld, nebſt* Collec-neis Liuonicis, ab an. 1694.
Goerzens exculpation *wider Patkuln.*

TORFFAEI vniuerſi ſeptentrionis antiquitates a r-ge Skioldo ad Gormum Grandaeuum. *Ha-niae* 1705.

MEVRSII hiſtoriae Danicae libri III. *Hafniae* 163

ROSEFONTANI refutatio calumniarum Io. Magn quibus in hiſtoria ſua Danicam gentem in ceſſit. Acceſſit Chronicon Ioannis, reg Daniae, cum ſententia an. 1505. contr Stenonem Sture lata. 1560.

LOCCENII hiſtoriae Suecanae a primo rege Sueci vſque ad Carolum XI. libri IX.
Ei. antiquitatum Sueo-Gothicarum libri III.

SVECIAE ſtatuum exegeſis hiſtorica adu. Sigismun-dum III. Poloniae regem. 1620.

Führeri itinerarium Ægypti, Arabiae, Palaeſti-nae, Syriae &c. 1621.
Oratio funebris in eius mortem.

Ri

RSPVBLICA regni Sueciae.

Acta publica *und* Relationes *den dreyſſigjährigen Krieg betreffend.*

SHEFFERI *Lappland.*

Is veränderte Rußland.

I. BASILIDIS *Leben durch Heinrich Räteln.*

Acta Maximiliani II. *Polniſche Wahl betreffend.*

Erleſundae Bericht *von Moſcau.*

Beſchreibung der Moldau und Wallachey.

IVII hiſtoriarum ſui temporis To. I.

IVII hiſtoriarum ſui temporis To. II. *Venetiis* 1553.

CNNAMI de rebus geſtis Ioannis & Manuelis Comnenorum, imperatorum Conſtantinopolitanorum, libri IV. Gr. L. Corn. Tollius primus edidit, vertit, caſtigauit. *Vltraiecti* 1652.

CNDIA *von denen Türcken belägert und bezwungen.*

IMACINI, hiſtoria Saracenica per 49, imperatorum Turcicorum ſucceſſionem: ex Arabico Latine verſa a Th. Erpenio. *Lugd.* B. 1625.

EISSARDI vitae & icones Sultanorum Turcicorum, principum Perſarum, &c. ab Oſmane vſque ad Mahometem II.

Pannoniae hiſtoria chronologica ad Rudolphum II. & Steph. Batori, cum iconibus.

HAITHONI Armeni hiſtoria orientalis, quae eadem & de Tartaris inſcribitur.

BVL-PHARAJII hiſtoria dynaſtiarum, complectens hiſtoriam vniuerſalem a mundo condito,

vſque ad tempora authoris. Arabice &
Latine per Pocockium. *Oxoniae* 1663.

Abul-Pharajii narratio de origine & moribu
Arabum, Arabice & Latine cum notis Po
cockii. *Oxoniae* 1650.

Felleri monumentorum ineditorum, variiſque lin
guis conſcriptorum, hiſtoriam inprimis, ge
nealogias medii aeui, & rem litterariam il
luſtrantium faſciculi XII.

CAPVT XIII.

Epiſtolarum ſcriptores.

Phalaris, tyranni Agrigentini, epiſtolae translata
per Aretinum. *Anno* 1471.

Ciceronis libri Rhetoricorum ad Herennium.

Symmachi epiſtolarum libri X. cum auctuario. Ac
cedunt duo libelli Ambroſii ad Valentinia
num Imp. eiusdemque epiſtola ad Eugeni
um. Cum Fr. Iureti notis & ad Symma
chum miſcellaneorum libris X. *Pariſii*
1604.

Gregorii M. epiſtolae cum duobus repertoriis. *Co*
dex, cui Spalatinus nomen & obſeruatione
multas ſua manu inſcripſit. Pariſiis 1508.

Cassiodori variarum libri XII. & chronicon, ad
Theodericum regem. Iordani liber I. de
origine actibuſque Getarum. Enodii pa
ne

negyricus Theoderico dictus. Accedunt Fornerii notae in libros variarum. *Pariſiis* 1583.

EISTOLAE Gerberti, Ioannis Saresberienſis & Stephani Tornacenſis. *Pariſiis* 1611.

Puteani centuriae epiſtolarum V. *Lovanii* 1612.

Pagi diſſertatio hypatica, ſeu de conſulibus Caeſareis. *Lugduni* 1682.

[B]ARZIZIORVM opera cura Furietti, qui vitas autorum adiecit. Pars I. continet Gaſparini Barzizii librum de compoſitione, prima elocutionis parte, orationes & epiſtolas. Pars II. continet Guiniforti Barzizii orationes, epiſtolas & alia. *Romae* 1723. *conf. ſupr. p.* 79.

[M]ARSILII Ficini epiſtolae. *Norimb.* 1497.

[A]ENEAE SYLVII, ſeu Pii II. pontificis Romani epiſtolae. *Norimbergae* 1496.

[T]RITHEMII epiſtolarum familiarum libri II. *Haganoiae* 1536.

[G]V. BVDAEI epiſtolae. *Baſileae* 1521.

Eraſmi Roterodami epiſtolae variae. *Lipſiae* 1516.

Ei. epiſtola, qua ſe excuſat, cur mutarit monaſticam vitam & habitum.

Epiſtolae aliquot de rebus cognitu dignis, antea ineditae. *Baſileae* 1534.

Eraſmi epiſtola ad Moguntinenſium praeſulem, Lutheri negotium attingens.

Reuſchii epiſtola apologetica in Lipſio-ma-gas. Ei. ecloga in Eduardum Leeum, Eraſi calumniatorem. 1520.

Melanchthonis LXVI. epiſtolae ſelectiores ad Myconium ſcriptae: item Suſſebachii oratio funebris de Myconio. *Ienae* 1596.

Hutteni inuectiuae in Aleandrum & Caraccilum, Leonis X. oratores in Germania: eiusdem inuectiua in Cardinales, epiſcopos & ſacerdotes Lutherum Wormatiae in Concilio Germaniae impugnantes. Accedit eiusdem ad Carolum imperatorem pro Luthero & veritatis ac libertatis cauſa exhortatio. 1521.

Ei. dialogi: Bulla, & monitores II. praeconnes. 1521.

Ei. exclamatio in incendium Lutheranum Sarctoris de eadem re ad Germanos oratio carmen in Aleandrum: concluſiones X. p Caroloſtadium VVittebergae diſputatae.

Ei. Anzeigung, wie allwegen ſich die Römiſch Päbſt gegen die teutſchen Kayſer gehalt haben.

Multa alia Hutteni.

Leonis X. Bulla contra Lutherum, cum no Hutteni.

Veleni Demonſtratio, quod apoſtolus Petr Romam non venerit. 1520.

Petri de Aliaco libellus de emendatione eccleſiae, patribus olim in concilio Conſtantienſi congregatis oblatus an. 1415.

Latomus de trium linguarum & ſtudii theologici ratione, cum Th. Carini annotationibus. 1519.

Eraſmi apologia adu. *Latomum.* 1519.

Elogium Neminis Montani, 1519.

Nullus Lipſienſis reſpondens Nemini VVittebergenſi.

Hugvaldi dialogus, ſtudiorum ſuorum prooemium & militiae initium. 1520.

Rhadini oratio in Lutherum. *Lipſiae* 1520.

Vlr. Burchardi Dialogiſmus de fide Chriſtiana. 1523.

Cottae Eccius dèdolatus. 1520.

Hermanni Nuenarii pro Carolo Romano rege electo in Francofurthenſibus comitiis oratio. Sobii exhortatoria ad eundem. Legatorum Galliae oratio pro rege ſuo imperatore creando. 1519.

Eccleſiarum Belgicarum ſub Anti-Chriſti iugo gementium oratio ad Maximilianum II. Imp. 1566.

Athanaſii epiſtola de libro, cui titulus: tractatus de adminiſtratione ſacramentorum, & de celebratione miſſae &c. cum praef. magni cuiusdam cardinalis. 1569.

FRANCISCI I. Galliae regis, epiſtolae ad princi Germanos. *Titulus abeſt, caetera codex teger, cui docta manus multa inſcripſit.* *riſiis ap. Stephanum*, 1537.

LVTHERI epiſtolarum Tomus I. & II. *Francofurti Viadrum* 1597.

SVPPLEMENTVM epiſtolarum Lutheri. Acce Buddei diſſert. de aucta inſigniter per rece tiſſimas quasdam epiſtolarum collectio re litteraria & eccleſiaſtica.

Franciſci de Vargas, Petri de Maluenda, ve rumque quorundam Hiſpaniae epiſcopor epiſtolae & obſeruationes de concilio T dentino.

Langueti epiſtolae ſecretae ad principem ſu Auguſtum, Sax. el.

Decades tres epiſtolarum Langueti, Camera Cratonis, & Peuceri.

Gerhardi epiſtola ad viros eruditos, qua in tutum ſuum de edendis litteris theologi ad Io. Gerhardum ſcriptis indicat.

FECHTII Supplementum hiſtoriae eccleſiaſticae culi XVII. conſtans epiſtolis ad Marbachi ſcriptis. Cum apparatu ad totum opus n ceſſario, & tabulis chronologico-hiſtoric

Conringii ſyntagmata duo epiſtolarum cum ſponſis. Praemiſſa *vita* Conringii, ſcriptoru index, & de his doctorum iudicia.

E

EISTOLAE virorum doctorum ad Goldaſtum, ex bibliotheca Thulemarii. Acceſſit in calce Forſtnerianarum epiſtolarum mantiſſa.

DTOMANNORVM & clarorum virorum ad eos epiſtolae. Quibus accedit epiſtolarum miſcellanearum appendix. *Amſtelaedami* 1700.

IORISOTI epiſtolarum centuria I. *Diuione* 1656.

IBRI epiſtolarum pars vtraque. *Salmurii* 1674.

CAMDENI & illuſtrium virorum ad Camdenum epiſtolae, cum appendice varii argumenti. Acceſſerunt apparatus annalium regni Iacobi I. & commentarius de antiquitate, dignitate & officio comitis Mareſcalli Angliae. Praemittitur *Comdeni vita*, auctore Smitho. *Londini* 1691.

SLMASII epiſtolarum liber primus. Accedunt prolegomena de laudibus & *vita eiusdem*: cura Clementii. *Lugduni* B. 1656.

Ei. ad Menagium epiſtola ſuper Herode infanticida, & cenſura Balſacii.

Ei. epiſtola de regionibus & eccleſiis ſuburbicariis, adu. Sirmandum.

OLLII epiſtolae itinerariae cum obſeruationibus & figuris Henninii. *Amſtelaedami* 1700.

VDII & doctorum virorum ad eum epiſtolae. Accedunt & Sarrauii epiſtolae, cura Burmanni. *Vltraiecti* 1697.

ALZACII carminum libri III. eiusdem epiſtolae ſelectae, editore Aegidio Menagio. *Pariſiis* 1650.

Reineſii ad Hoffmannum & Rupertum epiſtolae
Ei. epiſtolae ad Daumium,& Daumii ad ipſur

CAPVT XIV.

Vitarum Scriptores.

Hieronymi Catalogus ſcriptorum eccleſiaſticorum cum notis Eraſmi Roterodami, Victori Grauii, Miraei, Fabricii & Cypriani.

Gennadii Maſſilienſis liber de ſcriptoribus ec cleſiaſticis,cum notis Miraei, cura Cypriani Praemittuntur Tenzelii florum ſparſio a Hieronymi librum de ſcriptoribus eccleſia ſticis, nec non variantes lectiones.

Schmidii decas diſſertationum hiſtorico theo logicarum. I. de euchariſtia mortuorum. II altaribus portatilibus. III. curatione morbo rum per oleum ſ. IV. Quietiſmi reuolutio ne in Quietiſtis XIV. & XVII. ſeculi. V baptiſmo per arenam. VI. eccleſia virgine VII. elinguatis myſterium trinitatis praedi cantibus. IIX. Syllabicis in Ro. XI, 36. 1. Cor. VI, 8. iniuriis. IX. bibliothecis ere mitarum veterum. X. apoſtolis vxoratis.

Feuſtkingii palinodia ſacra.

Wolfii hiſtoria Bogomilorum.

Janus de antiquitate canonum apoſtolico rum.

Wend-

Wendleri diſſertatio, qua aſſeritur, Lutheranos in praeiudicium doctrinae purioris neque ſupprimere, neque corrumpere ſcriptores eccleſiaſticos & profanos: oppoſita Arnoldo & aliis.

Schmidii hiſtoria conciliorum Moguntinenſium.

Schmidii hiſtoria ſeculi quarti, fabulis variorum maculata, in rebus praeſertim Conſtantini M.

Ei. hiſtoria ſeculi quarti & quinti fabulis variorum maculata.

Ei. quinta proluſionum Marianarum, de Mariae imaginibus, vt creditur, a Luca euangeliſta pictis & non manufactis.

Cracaſi relation, *was vor, in, und nach* canoniſation Pii V. Avellini, Felicis da Cantalice, *und Catharinae Bononienſis* 1712. *in Rom deſſfals vorgegangen.*

Lutheri epiſtola ad Honterum, reformatorem Coronenſem in Tranſiluania, an. 1544. hactenus inedita.

Stoltzii epiſtola de ſcriptis Arndtianis, inprimis libro IV. chriſtianiſmi.

Loeſcherus de doctrina & factis Munzeri, contra Arnoldum.

B[ELLA]RMINI liber vnus de ſcriptoribus eccleſiaſticis.

Sauſſay continuatio libri Bellarminiani de ſc-ptoribus eccleſiaſticis, ab anno 1500. ad a-num 1600.

Vogleri introductio in notitiam cuiuſcunq; generis bonorum ſcriptorum, cum no-Meibomii.

Sparavierii caſtigationes ad apologiam Ma-zae pro Annio Viterbienſe, vindicatae & -ſertae etiam aduerſus reſponſiones ad e-Franciſci a S. Auguſtino Macedi. *an.* 167. *Scripſit Macedo libros ferme innumeros. V. Wagenſeilium de ciuitate Norimberge p. 484. ſqq.*

Olearii bibliotheca ſcriptorum eccleſiaſticoru, curante Gottliebo Oleario. T. I. & II.

Czuittingeri ſpecimen Hungariae litterat. Accedit bibliotheca ſcriptorum, qui ext-de rebus Hungaricis.

Siberus de illuſtribus Alemannis, inprimis quos Magdeburgum ob nobilitatem ger-a VII. retro ſeculis ad ſe recepit, atque ir-per omnem Europam diffudit.

Boerneri oratio panegyrica in Alemannum legatione ad Leopoldum ſuſcepta reuerſu

Hieronymi, Cardinalis presbyteri, vitae patru *Lugduni* 1502.

Spizelii vetus academia Jeſu Chriſti, ſ. vitae patr-

Ei. templum honoris reſeratum, ſ. vitae theo-gorum euang.

E

Eraſmi Schmidii oratio in memoriam Rungii.
Poſtii ſtella Dannhaweriana ſ. oratio parentalis in Dannhawerum.
Haakii ſacra parentalia Chriſtmanniana, ſ. vita Chriſtmanni, theologi *Auguſtani.* 1669.
IPSII Diua Sichemienſis, ſiue Aſpricollis: noua eius beneficia & admiranda. *Antwerpiae* 1620.
Ei. Diua virgo Hallenſis: Beneficia eius & miracula. *Ibid.* 1616.
Tollii inſignia itenerarii Italici. *Traiecti* 1696.
OCHELETTI palaeſtrita honoris Diuae Hallenſis, pro I. Lipſio adu. anonymi diſſ. de idolo Hallenſi. *Antwerpiae* 1607.
ASILII libri duo de vita ac miraculis Theclae virginis, martyris Iconienſis. Accedit Logothetae tractatus de eadem martyre. Cum verſione & notis Tiletani. *Antwerpiae* 1608.
LATINA de vitis pontificum Romanorum, cum ſupplemento vſque ad Paulum V.
Anaſtaſii bibliothecarii hiſtoria de vitis Rom. pontificum. *Moguntiae* 1602.
LTESERRAE notae in Anaſtaſium de vitis Rom. pontificum. *Pariſiis* 1680.
VITPRANDVS & Albo Floriacenſis de vitis Romanorum pontificum.
ITAE Paparum Auenionenſium ab anno 1305-1394. cura Baluzii Tom. I.
o. II. ſ. vltimus. *Pariſiis* 1693.

Rag-

RAGGVAGLIO della ſolenne traslazione del corp di S. Leone M. ſeguita gli II. Aprile 171ſ nella baſilia Vaticana. Alla ſantita di N. S Papa Clemente XI. *Romae* 171ſ.

CONCLAVI de Pontifici Romani a Clemente V, a Alexandrum VII. *Liber in Italia* 1667. *impreſſus.*

AGNELLI liber pontificalis, ſiue vitae pontificum Rauennatum, cura Benedicti Bacchinii, cuius accedunt diſſertationes & appendix veterum monumentorum. *Mutinae* 1708.

VDALRICI, Auguſtae Vindelicorum epiſcopi, vit Quae de eo extant, omnia. *Auguſtae* 159ſ

RAYNAVDI trias fortium Dauid, ſeu, vita Roberti d Abriſſello, S. Bernhardi, & Hominis Dei Caeſaris de Bus. *Lugduni* 16ſ7.

SANDERI Hagiologium Flandriae, ſ. de ſanctis eiu prouinciae liber I. *Antwerpiae* 162ſ.

Ei, libri duo de Brugenſibus eruditionis fam claris. 1624.

Ei, libri tres de ſcriptoribus Flandriae.

MART. HAMCONII Friſia, ſeu, de viris rebuſque Fr ſiae illuſtribus libri II. Opus ab autore re cognitum, auctum & imaginibus regum potestatum, ac principum exornatum. Ac iecti ſunt pontifices Friſiorum ethnici, pra fecti Druydum, epiſcopi Vltraiectini, com tes Hollandiae & Zelandiae, diplomataqu & monumenta &c. *Franekerae* 1620.

ALBINI vita Arneſti I. Archiepiſcopi Pragenſis. *Pragae* 1664.

ILIGATTI vita Bellarmini, Latine reddita a Silueſtro Petra ſancta. *Leodii* 1626.

BARNABEI Peruſini vita Caeſaris Baronii. *Romae* 1651.

ANONYMI relatio pretioſae mortis cardinalis de Tournon, in India mortui. *Venetiis* 1712.

Schraderi vita Pythagorae.

Crügeri aureum femur Pythagorae, ἀποθεώσεως eius ſignum.

Zapffius de Abaride philoſopho.

Thorſchmidius de Heſychio Mileſio.

Crellii Cai. Mucius Scaeuola Cordus.

Godeſchalci hiſtoria Godeſchalcorum.

Paulini theatrum illuſtrium virorum Corbeiae Saxonicae.

Coleri vita Boheslai Haſſenſteinii.

Lenzi hiſtoria Petri Rami.

Schrammius de vita & ſcriptis Meurſii patris.

Reuſchii vita Lochneri.

Loeberus de eruditis militibus.

Fibigerus de πολυτεκνία eruditorum.

A. I. diploma Caroli M. de ſcholis Oſnabrugenſibus expenſum, adu. Struuium.

Frommannus de anſere Martiniano.

Leporinus de Superintendentibus Quedlinburgenſibus.

Cur-

Cvrtii elogia illuſtrium eremitarum ex ordine Auguſtini, cum iconibus. *Inter alia h[illegible] continentur vitae Onuphrii Panuinii, Ang[illegible] Roccae, Cornelii de Bye, qui p.* 211. *ſae[illegible] vno die vnus ſolus in occidentali India hom[illegible] nes amplius bis mille ſacra lympha ad ſal[illegible] tem abluiſſe dicitur, Franciſci a Caſtro-verd[illegible] de quo Philippus III. Hiſp. rex in funere l[illegible] crimans dixit*: mortuus eſt concionat[illegible] regis, & rex concionatorum, *p.* 204. *Pe[illegible] Valderamae & aliorum. Antwerpiae* 163[illegible]

Le Pippre intentions morales, ciuiles & milit[illegible] res. En Anuers 1625.

Oldoini Athenaeum Liguſticum, ſeu ſyllabus ſc[illegible] ptorum Ligurum, Sarzanenſium, ac C[illegible] nenſium, reip. Genuenſis ſubditorum. *[illegible] ruſiae* 1680.

Ei. Athenaeum Auguſtum, in quo Peruſin[illegible] rum ſcripta publice exponuntur. *Ibid.* 167[illegible]

Oldoini Athenaeum Romanum, quo pontificu[illegible] cardinalium & pſeudo-cardinalium ſcri[illegible] publice exponuntur. *Peruſiae* 1676.

Mandosii bibliotheca Romana, ſ. Romanor[illegible] ſcriptorum centuriae quinque. *Ro[illegible]* 1682.

Orlandi *notizie degli ſcrittori Bologneſi. In Bolo[illegible]* 1714.

Sanderi de claris Antoniis libri tres. *Lova[illegible]* 1627.

H[illegible]

Hobbeſii vita. *Carolopoli* 1682.

Chifletii diſſertatio apologetica de iuris vtriusque architectis, Iuſtiniano, Triboniano, Gratiano & Raymundo. *Antwerpiae* 1651.

...INI *Lycaeum* Patauinum, ſ. vitae profeſſorum Pataui 1682. publice docentium. Pars prior, theologos, philoſophos & medicos complectens. *Patauii* 1682.

...DEAV *la vie de Maiſtre Charles Du Molin, aduocat au Parlement de Paris, tiree des tritres de ſa maiſon, de les propres eſcrits, de l' hiſtoire du temps, des regiſtres de la cour & autres monuments publics. Pariſiis* 1654.

...ITHI vitae quorundam eruditiſſimorum & illuſtrium virorum, Vſſerii, Coſini, Briggii, Bainbridgii, Grauii, Petr. Iunii, Patricii Iunii, Ioannis Dee. *Londini* 1707.

B...ESII vitae ſelectorum aliquot virorum, qui doctrina, dignitate, aut pietate inclaruere, Chichelii, Waynfleti, Io. Pici Mirandulae, Sauanorolae, Bembi, Contareni, Eraſmi, Guilielmi Budaei, Longolii, Buceri, Gilpini, Pinelli Sceu. Sammarthani, I. C Scaligeri, Dan. Heinſii, H. Grotii. Petr. Pithoei, Henrici, VValliae Principis, Bodleii, Fabiani a Dhora, Friderici Henrici Arauſionenſis, Lagallae, Cambdeni, VVallaei, Petr. Puteani, Petauii, Sirmondi, Petr. Molinaei, H. Valeſii, Vſſerii, *Londini* 1681.

Mi-

MIRAEI elogia Belgica, ſiue, illuſtrium Belgii ſ ptorum vitae. *Antwerpiae* 1609.

FAMA poſthuma Lipſii variorum auctorum. *A werpiae* 1613.

SCHVLTINGII oratio funebris in obitum Perizoi *Lugduni B.* 1615.

Himmelii threnologia de vita, rebus geſtis, obitu VVinckelmanni, Menzeri, Baldui & Meiſneri.

Gerhardi oratio de vita & obitu Heideri.

Matthiae Hoë parentatio in Balth. Meiſneru

Hoepffneri oratio de vita Meiſneri.

Wolfrumi diſſertatio in laudem linguae A bicae.

Breithaupti vita Troſtii.

Charitius de viris eruditis Gedani ortis, ſpec tim iis, qui ſcriptis inclaruerunt.

Zeltnerus de Helingi vita, placitis & ſtudiis.

Idem de Culmanni vita & fatis.

Rumpaeus de Iacobo Böhmio.

Neumannus de fauore Lubecenſium in exter

Wilkii oratio in ſolennem reſtauratae ſcho Gothanae inaugurationem &c.

Sidelius de praeparatione praeceptoris ſcho ſtici.

Burckhard de variis Germaniae ſcholarun Caroli M. temporibus vſque ad ſecul XVI. mutationibus: item de Argentin ſis ſcholae Sturmii conſilio inſtitutae lau bus.

SINECCERI oratio de initiis, cauſis, & progreſſu confeſſionis Auguſtanae, & de vita ac laboribus Martini Lutheri.

Ei, recitationes aliquot (1) de conſilio ſcripti libri concordiae, & modo agendi, qui in ſubſcriptionibus ſeruatus eſt. *Conf. ſupr. p.* 336. (2) de perſona Chriſti & coena Domini (3) de auctoritate & ſententia confeſſionis Auguſtanae (4) de auctoritate Lutheri & Philippi (5) de controuerſis nonnullis articulis, oppoſitae Naſo pontificio, & ſacramentariis.

Ludouicus de doctrina & certaminibus ſynodi Epheſinae. 1582.

Pappi παράλληλα confeſſionis Auguſtanae & Auguſtinianae.

MYLERI diſputationes IIX. in vitam Lutheri a Selneccero ſcriptam.

Wigandus de doctrina & praecipuis certaminibus Lutheri.

Heerbrandi oratio de vita & morte Brentii.

Ei. Concio funebris in Schnepfiam, Brentiti filiam, Graece excepta a Cruſio.

Dreſſeri oratio de vita & morte Pauli Lutheri, medici.

Vegelii memoria & merita Regii.

Wigandi oratio de praecipuis doctrinae Chriſtianae capitibus &c. Accedit programma propoſitum in funere Ioannis, Martini Lutheri filii.

Hubmeieri oratio parentalis in Piſcatorem.

Wilkii oratio funebris in Iulium, Superinte dentem Gothanum.

Sorgeri oratio in obitum Zehneri.

Alumnorum Brandenburgicorum in academ Wittenbergenſi ϑρηνῳδίαι in obitum Tau manni.

Schmidii oratiuncula in obitum Taubmanni

Iuſta funebria Flachio ab academia Ienen ſoluta.

Fiſchbeckii vita paſtorum & ephororum La genſalzenſium.

Kernii diſſ. epiſtolica ad Fechtium, de vita, ol tu & ſcriptis Thomae Ittigii.

Brunnorum vita & mors Grynaei. *Baſile* 1618.

Burchardi, patris & filii, laurus Cimbrica, ar cens ad buſta Morhofii.

Liebleri oratio funebris de vita Hierony Gerhardi &c.

Duae narrationes de obitu Nicolai Caas. Su iunctae ſunt Ranzouii elegiae funebres.

Parentalia in Obrechtum. *Argentorati* 161

Olearii diſputationes duae de vita & fatis Iu Caeſaris Vanini.

Idem de Pomponatio philoſopho.

Weberus de Rudolpho II. Romano imperato

Menckenii oratio ſecularis de viris eruditis, q Lipſiam ſcriptis atque doctrina illuſtrem re diderunt. Si

SIMLERI Narratio de ortu, vita, & obitu Bullingeri: inſerta eſt etiam mentio praecipuarum rerum, quae in eccleſiis Heluetiae contigerunt. Acceſſere carmina funebria, & oratio Stukii in obitum Bullingeri &c. *Tiguri* 1575.

Stuckii vita Simleri &c. 1577.

Heldelini Predigt über der Leiche Flacii. *It. ſummariſcher Bericht der Handlungen und Streit-Sachen* Flacii, *von ihm ſelber verzeichnet* 1575.

Anonymi Lebens-Beſchreibung Greſeri, *Superintendentis zu Dreßden.*

Foxi hiſtoria von Cranmero, *Ertz-Biſchoff zu Cantuaria, und Märtyrer in England.*

Ioannis Stellae vitae ducentorum & triginta ſummorum pontificum, a Petro ad Iulium II. *Editio incorrupta. Baſileae* 1507.

VITA Franciſci Iunii, theologi Leidenſis, ab ipſo conſcripta, edita autem a Merula. *Lugd. B.* 1595.

ZELTNERI vitae theologorum Altdorffinorum.

Ei. vita Io. Kaufmanni.

Anonymi vita Henr. Cocceii Iuriſconſ.

Engelſchallii allocutio de ſcriptis Io. Dallaei iunctim edendis.

Omeiſii fragmentum libri de claris Norimbergenſibus.

VITA Fauſti Socini deſcripta ab equite Polono. 1636.

Diſſertatio, quam Fauſti Socini operibus prae mitti voluit eques Polonus.

Smalcii reſponſio ad ſcriptum Rauenſperger cui titulum fecit: Par vnum ſophiſmatun Socinianorum, ad amuſſim veritatis exami natorum. *Racouiae* 1614.

Ei. refutatio orationum Vogelii & Peuſchelii quibus Socinianiſmum retractarunt. *ann* 1617. *conf. ſupr. p.* 132.

Fauſti Socini tractatus de iuſtificatione 1616.

Weberi programma de educatione Pauli, & ſeſſio ne eius ad pedes Gamalielis.

Mullerus de eloquentia Appollonis, viri apo ſtolici.

Mayerus de Dionyſio Areopagita, ſcriptiſqu eidem ſuppoſitis, contra Arnoldum.

Colerus de Ephraemo, & Ioanne Damaſceno Syris.

Thorſchmidius de Heſychio Mileſio chriſtian multis dubio, itemque de claris Heſychiis.

Hoffmannus de Otfrido, monacho Weiſſen burgenſi, quatuor euangeliorum interprete

Stuſſii oratio de eloquentia Lutheri.

Hallbaueri Lutherus politioris litteraturae cul tor & aeſtimator.

Von Seelen Lutherus de ſcholis optime meritus

Heumanni programma de Luthero, teſte veri tatis ac vindice in papatu.

E

Ei. programma de viis prouidentiae, veram religionem Lutheri miniſterio in lucem reuocantis ac tuentis.

Schlegelii initia reformationis Coburgenſis, in vita Langeri deſcripta.

Actus promotionis, quo Starkius, Streitbergerus, Fiſcherus & Polandus Ienae doctores Theologiae creati ſunt. Ineſt *vita Nicolai Medleri.*

Zeltnerus de Pauli Lautenſakii fatis & placitis. Accedit Schwanhauſeri ad Lautenſackium epiſtola de ſacra coena & maieſtate Chriſti.

Fabricius de religione Eraſmi.

Thorſchmidii vita & merita Franciſci Poggii Florentini.

Rauſcheri laudatio funebris Reihingi, ex-Ieſuitae, theologi Tubingenſis. 1629.

Toſſani oratio in Buxtorffium ſeniorem, de vita & morte eius. *Baſileae* 1630.

Coleri hiſtoria Duraei, contra Bailium & Arnoldum.

K*rakewitzii* programma ad exequias Io. Fechtii.

Ei. memoria Io. Fechtii.

Eberti Leorinum eruditum.

Meiſneri equites Sileſii, honoribus academicis fulgentes, tribus decadibus comprehenſi.

Rungii miſcellanea litteraria, de quibusdam ineditis hiſtoriae Sileſiacae ſcriptoribus, ſpecimina III.

Lackmanni illuſtria merita ordinis equeſtr
Cimbrici in rem chriſtianam, tam ante, quai
poſt ſacrorum emendationem.
Wendlerus de meritis eorum, qui ſereniſſim
genti Saxonicae, Albertinae ſtirpis, a ſanctic
ribus conſiliis fuerunt, in ſereniſſimam gen
tem & litteras politiores.
Schoettgenius de ſtimulo boum.
Von Seelen de praecocibus eruditis.
Drechslerus de ſtudiorum apoſtatis.
Seuerini a Clamoribus epiſtola de vita, ſtudi
& moribus Thomae Crenii (*libellus famoſus*
Niedermeyerus de Batauorum coelo erudi
Germanis maxime propitio.
PFIZERI Apollo, doctor apoſtolicus, ex Act. XII
24-28.
Cloſii Lutheri memoria.
Finckii oratio, an Lutherus vnquam ad part
Cinglii acceſſerit? 1611.
Samſonii parentatio pro Mart. Luthero. 160
Olearii Lutherus ex Iuris ſtudioſo theolog
& Zieglerus ex theologo iurisconſultus.
Mayerus de Caroloſtadio, contra Arnold
& obſeruat. IIX. partis III. *der auserleſen*
Anmerkungen.
Gaſmerus de vita Martini Chemnizii. 1588.
Herbrandi oratio in obitum Melanchtho
Tubingae 1560.
Hutteri threnologia de vita Æg. Hunnii 160

Ei. oratio de vita G. Mylii. 1607.

Ei. de vita Salomonis Geſneri. 1605.

Schmidii oratio memoriae Rungii habita, 1604.

Hutteri laudatio Polycarpi Lyſeri. 1610.

Gleichius de theologis electoralibus Saxonicis in aula Dresdenſi, qui a tempore reformationis ad hunc vſque diem ſacris praefuerunt.

Colerus de vita & meritis in rem litterariam Bohuslai Haſſenſteinii.

Boehmeri memoriae profeſſorum Helmſtadienſium in medicorum ordine, qui diem ſuum obierunt.

Epitaphium, manes, ſymbolum, & alia quaedam Lipſii.

Catalogi duo operum Eraſmi Roterodami, cum praefatione Amerbachii. Acceſſit epitaphiorum ac tumulorum libellus, quibus Eraſmi mors defletur. *Baſileae* 1536.

Serpilii adhortatio ad hiſtoricos, vt Launoii editionem ſubſcriptionibus ſuis promoueant.

Hechtius de Henrico Guelfo Leone. Accedit eius diſſertatio de coenobiis Germaniae, rerumque in iis geſtarum tabulariis.

Francus de origine, incrementis atque fortuna academiae Lipſicae. 1609.

Taubmanni oratio in funere Georgii Friderici Brandenburgici. 1603.

Stigelii carmen in nuptias Io. Friderici II. ducis Saxoniae, & Eliſabethae Palatinae. 1558.

Dreſſeri oratio de Chriſtiano I. 1592.

Friderichi index chronologicus rerum mem . rabilium Chriſtiani II. Electoris Sax. 161

Hutteri laudatio eiusdem Chriſtiani II.

Brendelii oratio in obitum Sophiae, Du Friderici Guilielmi, electoratus Saxonici t toris, coniugis. 1590.

Teccii oratio in obitum Friderici Guiliemi, D cis Sax. 1602.

Soteria Io. Georgio I. electori Sax. ab acad mia Vitebergica perſoluta, ob Sileſiam Ca ſari reſtitutam. 1622.

Horſtii panegyricus Philippi II. Pomerani.

Lectii oratio de vita & obitu Frid. Maurit Anhaltini 1610.

FICHARDI vitae virorum, qui ſuperiore noſtroq ſeculo doctrina illuſtres fuerunt, in vnu volumen collectae. Inſunt vita Petrarch Pii II. Campani, Codri, Beroaldi, Mirand lae, Falenſis, Laeti, Cornei, cardinalis Papie ſis, Celtis, Agricolae, Gansfortii, Moſella Longolii, Oecolampadii, Coleti & Mo *Francofort hi* 1536.

Expoſitio de morte Th. Mori. 1535.

GRATIANI, Amerinae eccleſiae praeſulis, opus caſibus virorum illuſtrium, opera Flechet *Pariſiis* 1680.

VITAE tripartitae iuriſconſultorum, id eſt,

Rutilii vitae iuriſconſultorum.

Be

Bertrandi libri II. de iuriſperitis, cum notis Menagii.

Grotii vitae iurisconſultorum, quorum nomina in pandectis extant. *Porro*:

Melanchthonis merita litteraria in Norimbergenſes, autore Vollando.

Colerus de Wernsdorffii meritis in rem litterariam.

Lauterbachii oratio de Auguſti electoris religione ſincera.

[F]NCIROLLVS de claris legum interpretibus.

Fichardi vitae recentiorum iurisconſultorum.

Mantuae epitome virorum illuſtrium.

De Gazalupis hiſtoria interpretum iuris.

Cottae recenſio inſignium iuris doctorum.

Mophae catalogus interpretum iuris ciuilis.

Alb. Gentilis dialogi VI. de iuris interpretibus.

[I]N. COSSONII vita, cum noua editione monumenti Ancyrani, & notis Gronouii. *L. B.* 1695.

[I]VSIVS de ſcriptoribus hiſtoriae philoſophicae.

[V]ITAE philoſophorum & poetarum, cum auctoritatibus & ſententiis aureis eorundem. *Argentorati* 1516.

Mancinellus de parentum cura in liberos & officio filiorum erga parentes. Accedit eiusdem libellus epigrammatum.

Bebelius de inſtitutione puerorum: item per quorum auctorum lectionem eloquentia comparanda ſit: Eiusdem comoedia de

optimo ſtudio ſcholaſticorum, oratio (
vtilitate eloquentiae, & quae res faciat pu
ros eloquentes: item, apologia contra adue
ſarios. *Argentorati* 1513.

Ei. opuſcula alia varii argumenti. 1514.

Pomponii Melae coſmographia. *Pariſiis* 1513

GASSENDVS de vita & moribus Epicuri. *Hagae com*
tum 1656.

IAMBLICHVS de vita Pythagorica. *Amſtelodan*
1707.

Porphyrius de vita eiusdem cum notis Holſt
nii & Rittershuſii.

Anonymus de vita Pythagorae.

HOBBESII vita. Accedit vita carmine expreſſa aut
re ſeipſo. *Carolopoli* 1682.

Gregorii Nyſſeni myſtica Moſaicae vitae inte
pretatio. L. per Trapezontium.

Vita Netheni.

Vita Foertſchii.

Vita Kettneri, Carlſtadii, Münzeri &c.

ROSINI vitae Friderici III. ſapientis, Ioann
Conſtantis, & Ioannis Friderici, Sax. el
ctorum.

Clingeri oratio de Auguſto, electore Saxoni
1586.

Parentatio Auguſto, electori Saxoniae, facta
Schiltero & Albino.

Schilteri oratio de obitu Annae, Auguſti co
iugis. 1585.

Cli

Clingeri oratio de Chriſtiano I. Electore Saxoniae.
Reuſneri threnologia in exequiis Chriſtiani II.
Heideri oratio de vita & morte eiusdem.
Ei. orationes V. de Ioanne, duce Saxoniae.
Gerhardi oratio funebris in Ioannem Caſimirum, ducem Saxo-Coburgenſem. 1634.
Eadem oratio Germanice.
Cratonis a Krafftheim oratio de Maximiliano II. imperatore. 1557.
Heerbrandi oratio de vita & obitu Ludouici, ducis Wirtembergici. 1593.
Kirchneri oratio de vita & morte Ludouici, electoris Palatini. 1584.
Funeralia Eliſabethae, Ludouici coniugis. 1582.
Reuſneri carmen in Magnum, Ducem Brunſuicenſem, acad. Ien. Rectorem. 1598.
Donneri oratio in mortem Philippi Ludouici, Electoralis Palatinatus adminiſtratoris. 1615.
Orationes, epicedia & programmata in Henricum Iulium, poſtulatum epiſcopum Halberſtadenſem. 1614.
GITTARII hiſtoria Io. Friderici I. Sax. electoris.
Speneri inſignia familiae Saxonicae.
Eccardi origo familiae Saxonicae.
Weinrichius de nummis Hennebergenſibus.
Maſcouius de re monetaria in circulo Sax. ſuper.

Rulſ-

Rulſſi origines Halberſtadenſis reipublicae.

Gundlingius de prima abbatiſſa Quedlenbu genſe.

Meibomii genealogia Luneburgico-Brunſ cenſis.

Gaſſari oratio de Georgio Friderico, marcl Brand.

Ayrmannus de ſitu montis Tauni in Haſſia.

Schmeizelius de titulo imperatoris Czaar dando.

Cellarii bella I. Caeſaris adu. Ariouiſtum.

Sommeri regnum Vannianum.

Glareani liber de geographia.

Multa alia.

Leodii annales de vita & rebus geſtis Friderici I electoris Palatini.

Stemma Leoſtenianum,

Vossii commentarius de rebus Fabiani a Dhon *Lugduni* B. 1628.

Schikardi ſeries regum Perſiae, ab Ardſchir-Bab kan, vſque ad Iazdigerdem a Caliphis expu ſum, per annos fere 400. Cum prooemio, i quo vetuſti quidam Aſiae magnates, max me reges Adarbigan: item genealogia Chr ſti, quantum de illa tenent Saraceni &c.

Cochlaei vita Theoderici regis quondam Oſtr Gothorum & Italiae.

Dannhaweri oratio ad Guſt. Adolphum, R. victorem. 1631.

Ben

Berneggeri laudatio funebris Guſtaui Adolphi, R. S. *Argentorati* 1632.

Vita Chriſtinae, Suecorum reginae, vſque ad eius in Brabandiam profectionem.

Crenii panegyricus in Mariam Angliae reginam.

Cruſii oratio de Eberhardo Barbato, primo Wirtenbergenſi duce.

Narratio de Bartholomaeo Burgeſio, Pauli V. pontificis olim Burgeſii, filio notho, qui iuſſu parentis in crucem actus eſt, deinde flammis abſumtus Lutetiae 1608. quod Pauli V. pontificis filium ſe diceret. 1609.

Schmeizelius, quod elector Saxoniae, Ioannes Conſtans, ante obitum, relicto Lutheranorum coetu, in caſtra Pontificiorum non tranſiuerit.

Siberi vita Spyridionis, eiusque in Turcas a Corcyrenſi obſidione profligatos fortitudo: in ſupplementum Marmorani, ſcriptoris Corcyrenſis.

Koelerus de Ioanne Rokyczana, famoſo Calixtinorum in Bohemia Pontifice.

Forſtmanni vita Lutheri.

Meierus de doctoratu Lutheri.

Thummigius de temperamento Lutheri.

Vlichii ἐξέτασις, vbi Lutherus primam habuerit concionem Euangelicam?

Hechtii memoria Melanchthonis ſecularis.

In-

Inuitatio Erfurthenſis academiae ad exequ
Meyfarthi, Frenzelii, Silberſchlagii, R
chii, Heunii, Capſii.
Memoriae Coburgenſes XI.
Menzii Socrates nec officioſus maritus, r
laudandus pater familias.
Henrici von Seelen princeps muſicus.
Ianus de fatis dedicationum librorum.
Schwartzii iudicium de recondita theolog
Epicuri, vulgo atheis annumerati.
WEISIVS de fatis eruditorum in aula.
Feuerlini eruditi ſine praeceptore.
Io. Schmidius de palinodia eruditorum.
Fricke de coecis eruditis.
Scholze de eruditis ſine moribus.
Pfeifferi eruditus in aetate tenera θαυμαςός.
Drechslerus de ſtudiorum apoſtatis.
Weiſius de ſpuriis in eccleſia & re litterar
claris.
Schwartzius de varia ſuppellectile rei literari
veterum.
Pantke de nobilitate Wratislauienſium erudi
Wegnerus de libris & liberis eruditorum.
Neumeiſterus de poetis Germanicis.
Fellerus de fratribus calendariis, cum praefati
ne Felleri de ſocietate frugifera.
Patris (Pauli) diſſ. de typis litterarum & dif
rentiis illarum.

Ci

Cruſii ſymbolotheca docta, Geiſeri diſp. de ſymbolis, VVeſſii manipulus ſymbolorum.

Hertii ſciographia bibliothecae Germanicae.

Iac. Thomaſius de plagio literario. Auctior editio.

AMEDIS Arabſiadae hiſtoria vitae Timuri, qui vulgo Tamerlanes. Arabice. *Lugd. B.* 1636.

VVI Academia VVittebergenſis ab an. fundationis 1502. ad an. 1655. Acceſſerunt inſcriptiones VVittebergenſes.

Meiſneri deſcriptio eccleſiae collegiatae omnium ſanctorum VVittebergenſis.

Stepneri inſcriptiones Lipſienſes.

LONEISENII ſeries magnificorum Rectorum Erfurtenſium ab anno 1392. ad annum 1614. Accedit faſciculus carminum encomiaſticorum, cura Dedekindi.

GIRI eponymologicum criticum, cura Eubenii.

Francus de Papiſtarum indicibus librorum prohibitorum & expurgandorum. Cum Arnoldi ad auctorem epiſtola.

ERI Roma non glorioſa, Germanice ſcriptas pontificum Ro. vitas complexa, & P. Ottonis Romae glorioſae oppoſita.

Mayerus de Pontificis Romani electione, cum duarum diſſertationum appendice.

Specimen hiſtoriae arcanae, ſiue anecdotae, de vita Alexandri VI. papae, opera Leibnizii.

May-

Mayerus de pontificiis Leonis X proceſſum ad Lutherum improbantibus.

Hildebrandus de donatione Conſtantini Imp ratoris, facta, vt aiunt, Syluestro papae.

Kortholti Alexander papa VIII. pſeudonym

Hulſemanni demonſtratio, quod eccleſia pap ſtica non habeat ſucceſſionem epiſcoporu continuam, atque ſic non ſit catholica: o caſione hiſtoriae Ioannis VIII. foeminae.

Kettneri teſtimonia ipſorum Pontificum Rom norum de ſuis erroribus.

Diecmannus de vocis papae aetatibus.

LETZNERI hiſtoria ſancti Bonifacii.

Geſneri Leich-Predigt, Hunnio *gehalten.*

Rauſchardi threnologia de ominoſo theolog rum obitu.

Hagelganſii oratio de vita & obitu Kesleri.

Krugii Leich-Predigt über Caſpar Fincken g halten.

Kromayeri Leich-Predigt über Grawerum.

Heerbrandi *Bericht von dem Abſchied* Alber iunioris Brandenburgici *aus dieſem Lebe Varia fortuna iactatus, & a Carolo V. pr ſcriptus die* 8. *Ian.* 1557. *Pforzhemii die ſuum obiit, cum toti imperio diu moleſt fuiſſet.*

Matthеſii Leich-Predigt, Kayſer Ferdinando *g halten.*

Selnecceri Leich-Predigt Auguſto, *Chur-Fü ſten zu Sachſen, gehalten.*

Gedicci Leich-Predigt über Chriſtianum, *Churfürſten zu Sachſen.*

Cummeri Leich-Predigt über Chriſtianum I. el. Sax.

Pierii Leich-Predigt über Chriſtianum I.

Beſchreibung des Proceſſes, ſo bey dem Begräbniß Churfürſtens Chriſtiani *zu Dreßden und Freyberg gehalten worden.* 1592.

Muſculi Leich-Predigt, über Ioachimum *Churfürſten zu Brandenburg.* 1571.

Flureri Bericht von dem Chriſtl. Abſchied Marggrafens Ernſt Friedrichens zu Baden, ſammt ſeiner Confeſſion. 1604.

Sieben Trauer- und Troſt-Predigten, deren 4. gehalten bey dem Begräbniß Herrn Ottens, Landgrafens zu Heſſen; Die fünffte aber bey dem Begräbniß Frauen Catharinae Vrſulae, *Landgräfin zu Heſſen. Beneben zwey adelichen Leich-Predigten.*

Zwo Predigten, Eine bey der Leich Wilhelmi, *Grafens zu Henneberg, durch* Vngerum; *die andere zu Schmalkalden, durch* Fiſcherum. 1559.

Zwo Leich-Predigten über der Leich, Herrn Poppo, *Grafens zu Henneberg, deren eine zu Schleuſingen, die andere zu Burg-Breitungen durch* Fiſcherum *gehalten worden.* 1574.

Salmuthi Predigt über der Leiche Ioachimi *Grafens zu Ortenburg.*

Hartſchmidii parentatio in Sebaſtianum Schmidium.

Struuii pietatis imago in defuncto Sam. Stryckio eluceſcens, per modum epiſtolae ad I Sam. Stryckium.

Clerici oratio in obitum Philippi a Limborch *Amſtelaedami* 1712.

Godfridi Thomaſii elogium Franci de Frankenau.

Wagenſeilii ſacra parentalia Behaimo de Schwartzbach ſoluta.

Memoria Wurfbainiana.

Exeqviae Saxonicae, *Leich-Predigten,* orationes funebres, *und* epitaphia *über den Abgang* Friedrich VVilhelms, *Hertzogens zu Sachſen, Chur-adminiſtratoris.* 1602.

Exeqviae Saxonicae, *Leich-Predigten, und* epicedia *über den Abgang Hertzog* Iohannſen *zu Sachſen.* 1605.

Mathesii *Hiſtorien von Lutheri Anfang, Lehre, Leben, ſtandhaffter Bekanntniß ſeines Glaubens, und Sterben.*

Lvtheri *Abſchied und Sterben.*

Schärſchmidt vom Wandel Lutheri.

Lutheri epitaphium.

Lutheri *vier Predigten zu Eißleben vor ſeinem Ende gethan.* 1546.

Mulleri *Predigt von Luthero.*

Lu-

Lutheri teſtimonia de ſocio laborum & periculorum ſuorum, Melanchthone.

Poachi Bericht von Ratzenbergers Abſchiede. 1559.

Menii Predigt über der Leiche Friedrich Mecums. 1546.

Laur. Matheſii Leich-Predigt über D. Pfeffingern. 1573.

Ioh. Mattheſii Leich-Predigt über das Euangelium von der Wittben Sohne zu Nain, drey Stunden vor ſeinem Abſchiede gehalten. Sammt ſeiner Leich-Predigt, durch Caſp. Francken *an.* 1565. *gehalten.*

Balduini Predigt bey dem Leich-Begängniß D. Georg. Mylii.

Ei. Rettung dieſer Leichen-Pr.

Maii Leich-Predigt über Vngarum, Superintendentem Salfeldenſem.

D. Pol. Lyſeri Leich-Pr. über D. Matth. VVeſenbecium. 1686.

Jeniſchii Leichen-Pr. über D. Pol. Lyſerum. 1610.

Mylaei Leichen-Pr. über Dan. Toſſanum. *anno* 1602.

Wetzelii Leichen-Pr. über Dannhauern. 1666.

Lehmanni Leichen-Pr. Hieronymo Kromayern gehalten. 1670.

Zimmermanni Leichen-Pr. in eundem.

Sauberti Leichen-Pr. über Dilherrn. an. 1669. Accedunt *drey Predigten Dilherri.*

Arnoldi parentatio in Dilherrum.

Sylloge numiſmatum aureorum, argenteoru , aereorum, quae Dilherrus collegio Seba - no teſtamento reliquit.

Epicedia Altdorphina in Dilherrum.

Epicedia Ratisbonenſia in eundem.

Molitoris oratio in Dilherrum.

Bechmanni Leichen- Pr. über Io. Andr. Boſiu , polyhiſtorem Ienenſem. 1674.

Homfeldi oratio funebris in obitum Boſii.

Roſen Geruch des Wandels Lutheri, in 16 Kupff Bildern &c.

Rocſeri Martins-Predigt, de Luthero.

Leuckfeldi hiſtoria Heshuſiana, ſ. vita Til. H huſii, *nebſt einer genealogiſchen Nachric von allen* Oleariis.

Meliſſanders Leben. Item Vita D. Tobi Seifarthi Sup. Gen. Coburgenſis; Fr manni, directoris collegii Coburgenſ 1666; Spindleri, Profeſſoris ibidem; Li ckii Superintend. Meiningenſis; Nachte höferi, & MichaelisFranckii, poetarum C burgenſium. *Franckius celebris Germa niae poeta, bello Germanico impeditus, nun quam academias adiit, & nihilominus piſt riam Schleuſingae, vbi natus erat, exercet carminibus ſuis ſummorum virorum tot Germania oculos in ſe conuertit. Tanden ſcholae Coburgenſis collega factus laurean*

obt.

obtinuit a Riſtio. Hymni eius in vniuerſa eccleſia euangelica non ſine fructu decantantur. Obiit Coburgi 1667. It. Vita Godefridi Arnoldi, haereſium ſcriptoris.

Lvckfeldi hiſtoria Hamelmanni, Germanice.

Ei, hiſtoria Spangenbergenſis, Germanice.

Lamormaini Tugenden Kayſers Ferdinandi II.

Execution des Schwediſchen Probſt Brenners.

Faſchii profeſſores Ienenſes in Iubileo anni 1717.

Heidenreichii annales Gothani ab an. 1665.-1690.

Vtenbogarti *Leuen, Kerkelycke Bedieninghe, ende Zedighe Verantwoordingh*. 1645. *Autor eſt ipſe Vtenbogartus.*

CAPVT XV.

Antiquitatum ſacrarum & profanarum ſcriptores, ac collectores rerum unius argumenti.

I. A. Fabricii bibliographia antiquaria, ſ. introductio in notitiam ſcriptorum, qui antiquitates Hebraicas, Graecas, Romanas & Chriſtianas ſcriptis illuſtrauerunt.

Getseri de cruce Chriſti, rebuſque ad eam pertinentibus, libri quatuor.

Lipsii libri tres de cruce. *Antuerpiae* 1594.
Ei. epiſtola ad Monauium & duae ad Ortel.
Antw. 1592.
Chiffletivs de linteis ſepulchralibus Chriſti. *A*
uerpiae 1688.
Gallonivs de martyrum cruciatibus, cum fig
Romae aeri inciſis per Tempeſtam. Ac
dunt alii eiusdem argumenti libelli. *Par.*
1659.
Casalivs de veteribus Chriſtianorum ritibus. *R*
mae 1645.
Ciampini diſquiſitio de duobus emblematibus, qu
in cimelio cardinalis Carpinei aſſeruant
in quorum altero praecipue diſceptatur:
duo Philippi imperatores fuerint Chriſtian
Romae 1691.
Spondani coemeteria ſacra. *Pariſiis* 1638.
Chiffletii iudicium de fabula Iohannae Papiſſae.
Ei. aqua virgo, fons Romae.
Ei. aula ſacra principum Belgii. Accedunt pr
eadem Capella ſacrae conſtitutiones & dia
rium officii diuini, Alberto & Iſabella prin
cipibus, edente Io. Chiffletio, Iulii fratre
Antwerpiae 1650.
Ei. Geminiae titulus ſepulchralis explicatus, &
verus exequiarum ritus detectus. 1634.
Ei. diſſertatio militaris de vexillo regali, in Ca-
ſteletenſi pugna Francis erepto. 1642.

Ei.

Ei. Cornelii Celſi Acia explicata: Alphonſus Nunez defenſus. 1633.

Hildebrandus fictus ad laruas amandatus, & quaedam aliae curioſae quaeſtiones.

Chifletii inſignia gentilitia equitum ordinis velleris aurei, latine & gallice. *Antwerpiae* 1632.

Wendelini aries, ſeu aurei velleris encomium. *Antwerpiae* 1632.

Chifletii breuiarium hiſtoricum ordinis velleris aurei. 1652.

VINCENTII Turtureti, Siculi, ſacellum regium, hoc eſt, de capellis & capellanis regum liber ſingularis, cum notis perpetuis pro capella aulae Hiſpanae, ad illuſtriſſ. & reuerendiſſ. D. Alphonſum Pereſium Guzmanium, eiusdem aulae ſummum Capellanum. *Matriti ap. Franciſcum Martines* 1630.

SIVS de cereis baptiſmalibus veterum Chriſtianorum libri III. *Helmſtadii* 1712.

IFFERI libri IV. antiquitatum Graecarum gentilium.

MPSTERI Corpus antiquitatum Romanarum. Acceſſerunt electa (1) de priſcis Romanorum gentibus ac familiis. (2) de tribubus Rom. XXXV. ruſticis atque vrbanis. (3) de ludis feſtiſque Romanorum ex Calendario vetere; ſtudio Schotti.

P. MERVLAE antiquitates Romanorum cum mi
figuris. *Lugduni* B. 1686.

SMETIORVM antiquitates Neomagenſes, in quibus
nuli, gemmae, amuleta, claues, ſtyli, tin
nabula, fibulae, lampades, arae, marmo
menſurae, pondera, ſtatuae, ſigilla, lagen
vaſa, atque alia antiquorum monumenta
plicantur &c. *Nouiomagi* 1678.

SPOORI fauiſſe vtriuſque antiquitatis, tam Ron
nae, quam Graecae, in quibus reperiuntur
mulacra deorum, icones magnorum d
cum &c. Accedunt foeminae tam virtu
bus quam vitiis illuſtres. *Vltraiecti* 1707.

Euſthatii Swartii analectorum libri III. quib
innumera autorum loca emendantur. *Lu*
duni B. 1616.

De Lara de conuenientia vocabulorum Rabb
nicorum cum Graecis. *Amſtelodami* 1648.

MEVRSII Roma luxurians, ſiue, de luxu Romano
rum. item Mantiſſa. *Hafniae* 1631.

Schmeizelius de coronis, tam antiquis, quam
modernis, iisque regiis. Speciatim de ori
gine & fatis regni Hungariae coronae

Idem de inſignibus, vulgo Clenodiis regni
Hungariae, vt & ritu inaugurandi regem
Hungariae.

Lintrupii reliquiae incendii Bergenſis vltimi
Hafniae 1704.

Khu

Khunii orationes panegyricae. *Argentorati* 1712.

Strauchius de Imperatore ſummo, duce exercitus Romani ſummo.

Idem de Ioue Hammone.

Auenarius de Artemiſia & Mauſoleo.

Lehmannus de mutatione ſtudiorum.

Schotti explication *d' vne medaille enigmatique d' Auguſte, ſur laquelle d' habiles antiquaires ont diuerſement prononce.*

Walchius de amoenitatibus hiſtoricis ex Ciceronis peregrinatione collectis.

Facciolati oratio: Latina lingua non eſt ex Grammaticorum libris comparanda. Accedit ſyntagma de linguae latinae ortu, interitu ac reparatione, deque eius ſcriptoribus ad ſeculum vſque XVII.

Ackerus de ridiculis elogiis.

Burmanni Lob *der Faulheit.*

IHERI de honoribus ſ. gradibus academicis liber, altero tanto auctior.

Mauritius de origine honorum academicorum.

H. de natura verae nobilitatis & doctoratus iuris.

Maius de vita R. Abarbanelis.

Bergerus de πατρειδομανία eruditorum.

Maſcouius de ſectis Sabianorum & Proculianorum in iure ciuili.

Kemmerichius de iure ſtatuarum Mercurial
CONRINGII antiquitates academicae.
Hambergerus de epochae chriſtianae ort autore.
Vollandus de ſolidae eruditionis ſubſidiis.
Cnoblach de ſcientiis perditis.
Mollerus de poeſi barbarica.
Muhlius de Rythmo.
Aepinus de linguae inferioris Saxoniae c temtu iniuſto.
Kirchmaierus de decoro oratoris ſacr.
Fechtius de oratoris eccleſiaſtici virtutibus.
Wendlerus de cauſis raritatis librorum quoru dam impreſſorum.
Ianus de philoponia eruditorum.
Heumannus de autocheiria philoſophorum.
Goezius de mercatoribus eruditis.
Boetnerus de malis eruditorum vxoribus.
Lielienthal de philothecis.
Geislerus de ſymbolis &c.

AVTORES finium regundorum, cum Rigaltii notis glosſis agrimenſoriis. *Lutetiae* 1614.

SCRIPTORES rei agrariae: cura Goeſii, cuius acce dunt antiquitates agrariae & notae, vn cum Rigaltii notis & obſeruationibus, ne non gloſſario eiusdem. *Amſtelaedami* 1674

MVSICAE antiquae auctores VII. Graece & Latine cura Meibomii. T. I. quo continentur Ari ſtoxeni harmonicorum elementorum li bi

bri III. Euclidis introductio harmonica, Nicomachi Geraſeni, Pythagorici, harmonices manuale, Alypii introductio Muſica, Gaudentii philoſophi introductio harmonica, Bacchii ſenioris introductio artis Muſicae. *Amſtelodami* 1652.

II. quo continentur Ariſtidis Quintiliani de Muſica libri III. Graece & Latine, & Martiani capellae de Muſica liber IX. cum notis Meibomii. *Amſtelodami* 1652.

[R]ALTII hierakoſophion & Kynoſophion, ſeu, rei accipitrariae ſcriptores. Acceſſit liber de cura canum, e codice Mediceo. Gr. & Latine. L*utetiae* 1612.

O[P]PIANI de venatione libri IV. Graece. *Codex, e quo Oppianum edidit Rittershuſius, cuius manu ſcholia interlinearia & marginalia, Graeca &* Latina, *innumerabilia cum indicibus copioſiſſimis adſcripta ſunt. Pariſiis* 1549.

Oppiani de piſcatione libri V. Graece, ſcripti & ſcholiis illuſtrati *manu C. Rittershuſii.*

[S]CEFFERVS de re vehiculari veterum.

[H]ERONIS belopoeeca, ſ. teliſactiua Gr. L. cum notis Bernardini Baldi, & Heronis vita. *Auguſtae V.* 1616.

L*aurenbergii* otium Soranum, ſ. epigrammata Graeca, continentia uarias hiſtorias ex Graecis Latiniſque ſcriptoribus depromtas, &

& exercitationibus arithmeticis accom
datas. *Haſniae* 1640.

Phaemonis liber de cura canum Gr. L.

Lamprias de ſcriptis Plutarchi, Gr. L.

Phrynichi epitomae dictionum Atticarum
bri III. a Numeſio integritati reſtituti. G
cum eiusdem & Hoeſchelii notis, quibu
aliorum auctorum loca emendantur &
luſtrantur. *Auguſtae V.* 1601.

Ad Phrynichum & eius interpretem viri i
ſtris notae. *ibid.* 1603.

Agardi de digamma diſſertatio. *Sorae* 165

Dieterici ſpecillum chreſtomathiae Graecae

Zwingerus de barbariae ex linguae Grae
ignoratione. *Baſileae* 1661.

Ferrarivs de re veſtiaria libri VII. Quatuor poſt
mi nunc primum prodeunt, reliqui emen
tiores & auctiores. *Patauii* 1654.

Rvbenivs de re veſtiaria veterum, praecipue de la
clauo. *Antwerpiae* 1665.

Bergervs de perſonis, vulgo laruis, ſeu, maſcheri
von der Carneuals-Luſt.

Onosandri ſtrategicus, ſ. de imperatoris inſtitutio
ne. Accedit Vrbicii inuentum. *Gr.* L. cum
notis Rigaltii, Gruteri, Æm. Porti & Port
Cretenſis. *E Comeliniana* 1600.

Vegetivs de re militari. Accedunt Frontini ſtra
tagemata & alia eiusdem auctoris opuſcula
curante Scriuerio, cum commentariis Ste
wechii & Modii. *At*

Aeliani tactica, ſeu de inſtruendis aciebus more Graecorum, ex interpretatione Theodori Gazae.
Polybius de militia & caſtrametatione Romanorum, ex interpretatione Iani Laſcaris.
Hyginus de caſtrametatione.
Anonymus de rebus bellicis.
Modeſtus de vocabulis rei militaris.
Ruffi leges militares ex interpretatione Leunclauii. *E Plantiniana* 1607.
ii ſyntagma ſacrum de re militari, cum diſſ. de iure iurando, & notis Sal. van Til. *Dordraci* 1698.
nii de re cibaria libri IV. *Antwerpiae* 1646.
ssarii de natura, aquatilium, & remotiore piſcium natura, caſtigationes & annotationes in IX. librum Plinii de naturali hiſtoria,
Bayſius in legem de captiuis & poſtliminio reuerſis, in quibus tractatur de re nauali.
Ei. annotationes in tractatum de auro & argento legato, in quibus veſtimentorum & vaſculorum genera explicantur.
Tileſius de coloribus.
Bayſius de re veſtiaria.
Doletus de re nauali. *Lugduni* 1537.
Meibomii liber de fabrica triremium. *Amſterdami* 1671.
Mittaire annales typographici ab artis inuentae origine ad annum MD. T. I. *Hagae Comitum* 1719. T. II.

To. II. ab anno MD. ad annum M. D. XXXVI. I
prior. *Hagae-Comitum* 1722.

PARS POSTERIOR tomi ſecundi.

IVNII de pictura veterum libri III. *Amſtelod.*
1637.

GVILANDINI papyrus, h. e. commentarius in t
Plinii maioris capita de papyro. Eiusdem
Mercurialis diſceptatio de Galeno. *Venet*
1572.

CANEPARIVS de atramentis cuiuscunque gener
Roterodami 1718.

GORLAEI dactyliotheca, ſ. promptuarium gemm
rum, annulorumque, cum explicationib
Gronouii. Pars vtraque. *Lugd. B.* 1695.

TOMASINVS de donariis ac tabellis votiuis. *Patau.*
1654.

LIPENII integra ſtrenarum hiſtoria, a prima origin
per diuerſas regum, conſulum, imperatorum
Ro. & epiſcoporum aetates ad noſtra vſque
tempora diducta. *Lipſiae* 1670.

FRONTINI de aquae-ductibus vrbis Romae commentarius, antiquae fidei reſtitutus & explicatus,
opera Ioannis Poleni. *Patauii* 1722.

RAPH. FABRETTI diſſertationes III. de aquis & aquae-
ductibus veteris Romae. *Romae* 1680.

Iaſithei apologema ad Grunnouium in eius-
que Titiuilitia, ſiue ſomnia, de Tito Liuio
animaduerſiones. *Neapoli* 1686.

Gra-

PALDVS de partibus aedium libri II. Libro I. continentur parietes, veſtibulum, ianua, atrium, periſtilium, apotheca, hortus, piſcina, leporarium, ſtabulum, auiarium &c. Libro II. coenaculum, coquina, gynaecium, cubiculum, valetudinarium, bibliotheca &c. *Taurini* 1516.

:OPII de Iuſtiniani imp. aedificiis libri VI. per Craneveldium latinitate donati, cum annotationibus Adamaei Suallembergii. *Pariſiis ex officina Wechelii* 1537.

Panegyrici veteres & recentes: Plinii Traiano dictus, alius Maximiliano & Conſtantiniano, Drepani Theodoſio, Mamertini Iuliano, Nazarii & Heduorum Conſtantino, Auſonii Gratiano, Hermolai Barbari Friderico III. Eraſmi Philippo Auſtriaco, Collenutii Maximiliano I. Caeſ. aliorum aliis dicti. Item Eumenii rhetoris pro ſcholis Cliuienſibus inſtaurandis oratio. *Baſil. ex Froben.* 1520.

FLETII Anaſtaſis Childerici I. Francorum regis, ſiue, theſaurus ſepulchralis Tornaci Neruiorum effoſſus, & commentario illuſtratus. *Antwerpiae* 1655.

I opera omnia. Tom. I. continentur: variarum lectionum libri tres: Antiquarum lectionum libri quinque: Epiſtolicarum quaeſtionum libri V. Electorum libri II. in quibus

bus praeter cenſuras, varii priſci ritus: ad Valerium Maximum breues notae: animaduerſiones in Tragoedias, quae L. Annaeo Senecae tribuuntur: iudicium de conſolatione Ciceronis: Satyra Menippaea: de recta pronunciatione latinae linguae dialogus. *Antwerpiae* 1614.

To. II. continentur: Epiſtolarum Centuriae V. miſcellaneae: oratio de calumnia: epiſtolarum centuria ſingularis ad Italos & Hiſpanos: epiſtolarum centuria ſingularis ad Germanos & Gallos: epiſtolarum centuriae tres ad Belgas: epiſtolica inſtitutio.

To. III. continentur: de militia Romana libri V. Commentarius ad Polybium: Poliorceticῶn, ſiue de machinis, tormentis, telis libri V. Admiranda, ſiue de magnitudine Romana libri IV. Saturnalium ſermonum libri II. qui de gladiatoribus: de amphitheatro liber: de amphitheatris, quae extra Romam, libellus: de Veſta & Veſtalibus ſyntagma: de bibliothecis ſyntagma.

To. IV. continentur: Politicorum libri VI. de vna religione aduerſus dialogiſtam liber: monita & exempla politica: leges Regiae & leges decem-virales: diſſertatiuncula apud Sereniſſimos Belgarum principes: commentarius in Plinii panegyricum: de Conſtanti libri II. Manuductionis ad Stoicam philoſophi

phiam libri III. Phyſiologiae Stoicorum libri III.

GRAEVII collectio diſſertationum rariſſimarum hiſtorico-philologicarum, qua continentur:

Reineſius de lingua Punica, qua probatur, linguam Punicam & Arabicam non eſſe eandem, & de Deo Endovellico.

Conringius de Aſiae & Aegypti dynaſtiis.

Jonſenius de Spartis.

Wandalinus de feria paſſionis & triduo mortis I. Chriſti.

Phaletranus de ſceptri Iudaici ablatione.

Daumius de cauſis amiſſarum quarundam Latinae linguae radicum.

Riuinus de Maiumis, Maicampis, & Roncaliis.

Franckenſtein de aerario Populi Romani.

Riuinus de Venilia, & Salacia, nec non Malacia. *Traiecti Bat.* 1716.

GRONNERI Areopagus.

Anonymus de reliquiis antiquitatum agri Neapolitani.

Anonymi antiquitates Conſtantinopolitanae.

Hagenbuchius de Aſciburgio Vlixis.

Iſelii hiſtoria Romanorum iudiciorum.

Schroederus de hortis veterum Hebraeorum.

Ortlobius de ſcutis & clypeis Hebraeorum.

Auerswalda de veterum arte luctandi.

Weberus de exercitiis gymnicis.

Ioecherus de ritu vindiciarum ap. Romanos.

Schoettgenius de deuotionibus Romanorum.
Struuius de quinquertionibus eruditis.
Auenarins de Artemiſia & Mauſoleo.
Buderus de bibliothecis ad vſum publicum l gatis.
Flachſius de veſtitu e papyro.
Schoettgenius vom Gregorien-Feſt.
Weberus vom Mayen-Feſt.

ZIMMERMANNI analecta miſcella menſtrua. Mer ſes XII.
Ei. amoenitates hiſtoriae eccleſiaſticae.
Nicolai Bariani tractatus de monte impietatis

GV. BVDAEI libri V. de aſſe & partibus eius, poſt di as Parienſes editiones caſtigati. *Editio A dina. Venetiis.* 1522.

GRONOVIVS de ſeſtertiis, ſ. ſubceſiuorum pecuni veteris Graecae & Romanae libri IV. Acc dunt Voluſius & Balbus Menſor de aſſ Groſippi tabulae numariae, mantiſſa de fo nore vnciario & de hyperpyro, λογαρι παλαιὰ καὶ νέα, Gr. & Lat. *Lugd.* 1691.

BVDELII de monetis & re numaria libri II. Acc dit collectio veterum & recentiorum aut rum, qui de monetis, earumque valore, lig pondere &c. ſcripſerunt.

CONSTANTII Landi, Complani comitis, in veteru numiſmatum Romanorum miſcellanea e plicationes. *Lugduni* 1560.

SILLAE *breue notizia delle monete pontificie antiche e moderne, ſino alle vltime dell' anno* .1715. *raccoltae, e poſte in indice diſtinto: con particolari annotazioni. Romae* 1715.

I. BLANCI *traite hiſtorique des monnoyes de France, auec leurs figures. Amſtelodami* 1692.

Ei. diſſertation ſur quelques monnoyes de Charlemagne, de Louis le Debonnaire, de Lothaire & de leurs ſucceſſeurs frapées dans Romae.

IEDIOBARBI panegyricus Ludouico M. imperatorum Ro. nummis contextus. *Pariſiis* 1703.

Chamillarti diſſertations ſur pluſieurs medailles & pierres gravées de ſon Cabinet & autres monuments d'antiquité. Pariſiis 1711.

TRITHEMII polygraphiae libri VI. Accedit eiusdem clauis polygraphiae. *Francof.* 1550.

TRITHEMII ſteganographia, cum defenſione, illuſtratione & nouis artificiis ſteganographicis W. E. Heidelii. *Moguntiae* 1676.

TRITHEMII ſteganographiae, nec non clauiculae Salomonis, quae hucuſque a nemine intellectae, a multis fuerunt condemnatae, & necromantiae nota inuſtae, genuina declaratio, autore Io. Caramuel. *Coloniae* 1635.

Mundellae dialogi medicinales decem, *Tiguri* 1551.

IANCKENSTEINIVS de nouo anno.

Riuinus de panegyricis Maiumis, Maicampis & Roncaliis, maialibuſque aliis, vt & de

feſtis Reginae, virgidemiae, floralium, M
marum &c.
Felleri vindiciae myſteriorum Cereris &Baccl
Petritzi diſſ. de lucis ſ. nemoribus ſacris.
Marquartus de epulo ferali veterum.
Kettnerus de mumiis Ægyptiacis.
Riuinus de pollinctura cadauerum humanc
rum.
Seyffertus de numis in ore defuuctorum re
pertus.
Petermanni diſſertationes duae de clepſydı
veterum.
Fellerus de lucernis antiquorum.
Schoettgenus de librariis & bibliopolis ant
quorum.
Lindnerus de charta.
Schwarzii diſſertationes tres de ornamentis l
brorum ap. veteres vſitatis.
Sturmius de ſigillis.
Siberus de collaribus clericorum tabulatis
planis.
Zornii diſſ. de antiquo aenigmatum in coen
nuptialibus Ebraeorum, Graecorum & Rc
manorum vſu.
Pezoldus de promiſcua veſtium vtriuſque ſexu
vſurpatione.
Schmidti diſſ. de nuditate hominis in tripli
ſtatu.

Da

Daſſouius ad titulum Celim, ſ. de vaſis & inſtrumentis, ex antiquitate Ebraeorum.

Thomaſius de barba.

Gilbertus de ὀρνιθοτοξοβολία, *vom Vogelſchieſſen.*

Frauendorffius de iniqua liberorum expoſitione.

Conradi ius prouocationum ex antiquitate Romana erutum.

CAPVT XVI.

Variarum obſeruationum collectores ac ſcriptores philologi.

FBERTI miſcellanea Italica erudita, *Parma* 1690.

Tomo I. continentur:

Joſephi Caſtalionis Anconitani I. C. variae lectiones.

Ei. de antiquis puerorum praenominibus.

Ei. de recta ſcribendi Vergili nominis ratione commentarius.

Ei. aduerſus foeminarum praenominum aſſertores diſputatio.

Ei. ad L. I. C. quae res pignori obligari poſſit.

Paulli Manucci Veneti Antiquitatum Romanarum liber de ciuitate Romana.

Onuphrii Panuini Veronenſis de ludis ſecularibus.

Ei. de Sibyllis & carminibus Sybillinis.

Conſtantii Landi Placentini in veterum nummatum Romanorum miſcellanea explicationes.

Ei. in M. Caſii Gacuri, & Atiliae Manduis tumulum explicatio.

Andreae Alciati Mediolanenſis de Magiſtratibus ciuilibuſque & militaribus officiis.

Franciſci Robertelli Vtinenſis de Prouinciis Romanorum.

Ei. de iudiciis cauſas agendi apud Romanos.

Ei. de legionibus Romanorum.

Ei. de magiſtratibus Impp.

Ei. de familiis Romanorum.

Ei. de cognominibus & appellationibus Imp.

Ei. de commodis, praemiis, & donis militibus.

Ei. de poenis militum & ignominiis.

Ei. de gradibus honorum & magiſtratuum R.

Ei. Menſium appellatio ex Nominibus Imperatorum.

Tomo II. continentur:

Petri Seruii Medici Romani iuueniles feriae quae continent antiquitatum Romanarum miſcellanea.

Ageſilai Mariſcotti Bononienſis de Perſonis Laruis earumque apud veteres vſu & origine Syntagmation.

Fortunii Liceti Ianuenſis miſcellanea erudita decerpta ex eius libris de quaeſitis per epiſtolas a claris viris.

A

Alexandri Sardi Ferrarienſis de moribus ac ritibus gentium lib. III.

Bonauenturae Caſtalionei Mediolanenſis Gallorum Inſubrium antiquae ſedes.

Aeneae Vici Parmenſis de numiſmatibus antiquorum lib. II. in quibus recenſentur errores ſcriptorum priſcorum, & recentiorum circa Romanas hiſtorias. Italico idiomate.

I. ISELII aduerſariorum ſacrorum tomus vterque.

VITRINGAE obſeruationum ſacrarum libri IV. *Franequerae.* 1700.

VITRINGAE obſeruationum ſacrarum liber V. VI. *Franequerae* 1717.

L. CVSII animaduerſionum libri II. in quibus praeter dictionem Ebraicam plurima loca ſcripturae interpretumque veterum explicantur. *Amſtelodami* 1634.

GVARTII electorum libri III. *Pariſiis* 1619.

C. FERRARII electorum libri II. Accedunt epiſtolae & inſcriptiones, *Patauii* 1679.

TVRNEBI aduerſariorum libri XXX. *Geneuae* 1604.

LOPARDI emendationum & miſcellaneorum libri XX. *Antwerpiae ap. Plantin.* 1568.

I. VOSSII liber variarum obſeruationum. *Londini* 1685.

RICARTI periculorum criticorum liber ſingularis.

Diecmanni ſpecimen gloſſarii manuſcripti Latino-Theotiſci, quod Rab. Mauro inſcribitur.

Weiſii numina vialia.

Basbuyſen de Iſide.

Reinesii variarum lectionum libri III. priores.

Gevsii exercitationes philologicae in XL. autor claſſicos Graecos & Latinos. *Franeq.* 166

Ienſii querela de iniurioſa ratione, qua ſecum eg Petrus Francius. *Inſunt multa philologica.*

Rvtgersii variarum lectionum libri VI. *Lugduni* 1618.

Palmerii exercitationes in optimos fere auctor Graecos & antiquos Poetas. *Lugd. B.* 166

Schotti rerum humanarum libri V. quibus Lati Graecique ſcriptores emendantur, ſupplet tur &c.

Ei. nodorum Ciceronianorum libri IV.

C. Langi in Ciceronem annotationes & ca mina lectiora.

Procli Chreſtomathia poetica.

CAPVT XVII.

Acta eruditorum & res bibliotheca ria.

Acta eruditorum Lipſienſia. Tom. I. anno 1682. 1683.

To. II. ann. 1684. 1685.

To. III. ann. 1686. 1687.

To. IV. ann. 1688. 1689.

To.

T. V. ann. 1690. 1691.

T. VI. Supplementa actorum eruditorum Lipſienſium. Tom. I. & indices generales cum decennii primi, tum tomi primi ſupplementorum.

T. VII. ann. 1692. 1693.

T. IIX. ann. 1694. 1695.

T. IX. ann. 1696. 1697.

T. X. ann. 1698. 1699.

T. XI. ann 1700. 1701.

T. XII. Supplementorum tomus II. & III. nec non indices generales decennii ſecundi, & ſupplementorum tomi II. & III.

T. XIII. ann. 1702. 1703.

T. XIV. ann. 1704. 1705.

T. XV. ann. 1706. 1707.

T. XVI. ann. 1708. 1709.

T. XVII. ann. 1710. 1711.

T. XIIX. Supplementorum To. IV.

T. XIX. Supplementorum To. V.

T. XX. Indices generales tertii decennii, nec non ſupplementorum tomi quarti & quinti.

T. XXI. annus 1712.

T. XXII. annus 1713.

T. XXIII. annus 1714.

T. XXIV. annus 1715.

T. XXV. annus 1716.

T. XXVI. annus 1717.

T. XXVII. annus 1718.

To. XXIIX. annus 1719.
To. XXIX. Supplementorum To. VI.
To. XXX. annus 1720.
To. XXXI. ſupplementorum To. VII.
To. XXXII. annus 1721.
To. XXXIII. annus 1722.
To. XXXIV. annus 1723.
To. XXXV. annus 1724.

CYPRIANI catalogus codicum manuſcriptorum Bibliothecae Gothanae.

Schlegelii epiſtola de codice Willigiſano bibliothecae Gothanae.

Clarorum virorum epiſtolae CXVII. e bibliothecae Gothanae autographis. Cum praefatione Cypriani.

CLEMENTIS, in collegio Madritenſi profeſſoris, bibliothecae tam priuatae quam publicae extructio, inſtructio, cura & vſus. Acced. deſcriptio regiae bibliothecae S. Laurentii Eſcurialis. *Lugduni* 1635.

BOSCHAE libri V. de origine & ſtatu bibliothecae Ambroſianae. *Mediolani* 1672.

SCHVRZFLEISCHII Notitia bibliothecae principalis Vinarienſis. Accedunt Salmaſii variae lectiones & emendationes in chronicum Hieronymi Latinum: item caſtigationes & animaduerſiones ad Chronicum Euſebii Graecum, & alterum paſchale.

Got

Goetzii bibliotheca ſenatus Lipſienſis.
Schoettgenius de librariis & bibliopolis.
Weinrichii monumenta rei litterariae Meiningenſia.
Greimii ſors eruditorum inter ſe inuicem conſpicua, ſeu comparate conſiderata.
Papauer ex omni antiquitate erutum, gemmis, nummis, ſtatuis & marmoribus aeri inciſis illuſtratum.
Galeni libellus, quemadmodum quis animi ſui affectus dignoſcat & corrigat, Ioanne Caſelio interprete, cura Ackeri.
Mayerus de ludis Olympicis.
Fidlerus de Ioanne Rhagio Aeſticampiano.
Heumannus de iure latinam linguam augendi nouis vocabulis.
Buddeus de bonarum litterarum decremento noſtra aetate non temere metuendo.
Bergerus de Lino.
Richardus de toga Quiritium.
Libanii, rhetoris Antiocheni, epiſtolae XII. cum interpretatione Latina Richardi. Accedunt Holſtenii & Lambecii obſeruationes.
Gerhardi introductio in hiſtoriam philoſophicam.
Wedelii diaeta litteratorum.
Krauſſius de ſuppliciis vicariis.

Scri-

Scripta VVeberi, Ic. Giſenſis, ſubnexo indic
manuſcriptorum, quae in eius muſeo re
riuntur.

Libelli de Bibliothecis atque archiuis virorum c
riſſimorum: cum praefatione de ſcriptis
bibliothecis antediluuianis, collectore M
dera.

Noua acceſſio de Bibliothecis collectioni M
derianae adiuncta.

Sperlingius de numorum bracteatorum & c
uorum noſtrae ac ſuperioris aetatis origi
& progreſſu.

Schmidii numi bracteati Numburgo-Cizenſ
Pegauienſeſque.

Schlegelius de numis antiquis Gothanis
Cygneis.

Boehmeri programma de prouidentia Auguſt
rum in veteribus quibusdam numis oſtenſa

I. A. Fabricii bibliotheca Graeca. Tomus I. co
tinet *lib. I. & II.* Accedit Empedoclis ſpha
ra & Marcelli Sidetae carmen de piſcibu
Vol. I.

To. II. continet *librum III. ſ. Vol. II.* cum Albi
introductione in Platonem, Anatolii ined
tis quibusdam, & poeta veter. de viribus he
barum diis ſacrarum; nec non *librum IV*
ſ. Vol. III. Cui accedunt Ptolomaei liber d
apparentiis fixarum, & Labbei elogium Ga
leni chronologicum.

To

T. III. continet *libri IV. partem alteram ſ. Vol. IV.* cui ſubiiciuntur Democritus & Anatolius de ſympathiis & antipathiis, Ptolomaeus Aſcalonita de differentia vocum Graecarum, ſpecimen gloſſarii manuſcripti νομικȣ̃, Porphyrius de vita Plotini, Longinus de metris, Holſtenius de vita & ſcriptis Porphyrii; & *libri V. partem primam ſ. Vol. V.* cui annectuntur Allatii diatribae de Nilis & Pſellis, librisque eccleſiaſticis Graecorum.

T. IV. continet *libri V. partem alteram ſ. Vol. VI.* Acceſſerunt Leonis imp. Naumachica & Heliodorus de Chryſopoeia, item Fabricii diſſ. qua probatur, crucem a Conſtantino M. viſam fuiſſe phoenomenon naturale; & *volumen VII. ſ. libri V. pars III.* Cui accedunt Grammatica Dionyſii Thracis, Libanii quaedam, Emmanuelis Phile poema de elephante, & catalogus 500. ſcriptorum de veritate religionis chriſtianae.

T. V. continet *Volumen VIII. ſ. libri V. partem IV.* Cui accedunt Eunomii haeretici apologeticus, Syneſius de arte magna, Proclus de prouidentia & fato, Choricii Sophiſtae orationes, Baſilii cubicularii naumachica &c.

T. VI. complectitur *Volumen IX. ſ. libri V. partem V.* ſubiiciuntur Xenocrates de alimentis ex aquatilibus, Himerii oratio, qua Athenis Iulianum imp. excepit, ſpecimen lexici Photii

tii, Maximus de obiectionibus inſolubilib eludendis, Troili prolegomena rhet rica &c.

To. VII. continet *Volumen X. ſ. reliqua partis vlt mae libri V.* cum Allatii diatriba de Geo giis &c.

To. IIX. complectitur *Volumen XI. ſiue libri V capita IV. priora.* Accedit ſynodicon ueti & Moſchopolitae eruditorum Graecorum ſ perioris ac praeſentis ſeculi recenſio.

To. IX. continet *Volumen XII.* quo de iurisconſu tis & medicis Graecis diſſeritur. Accedur Theophili Prothoſpatharii libri V. de hom nis fabrica G. L.

Goezivs de bibliotheca ſenatus Lipſienſis.

Neumannus de bibliotheca Hallenſi.

Buderus de bibliotheca diplomatica.

Io. Fabricii hiſtoriae bibliothecae Fabriciana Pars IV.

Streit de ſtylo eruditorum ſatyrico.

Alia quaedam.

Index librorum prohibitorum & expurgatoru Hiſpanicus. Auctus Turretini praefatione Hiſpanicorum decretorum Latina verſion *Geneuae* 1619.

CA

CAPVT XVIII.

Claſſici Graeci & Latini. Praemittuntur Grammatici veteres & lexica rariora.

VAL. PROBI libellus de interpretandis Romanorum literis, ciuiumque Ro. nominibus, pronominibus & cognominibus, nominibus item ſacerdotum, magiſtratuum &c. cura Ernſtii. *Sorae* 1647.

Plinii panegyricus liber. Boxhornii oratio de Traiano. Baudi oratio in panegyricum Plinii. Notae variorum per Friſchmannum.

Laurenbergii ocium Soranum. Salmuthi epigrammata legalia.

Boſii de pontifice maximo Romae veteris diſſertatio vtraque.

GRAMMATICAE Latinae autores antiqui, Chariſius, Diomedes, Priſcianus, Probus, Magno, P. Diaconus, Phocas, Aſper, Donatus, Seruius, Sergius, Cladonius, Victorinus, Auguſtinus, Conſentius, Alcuinus, Eutyches, Fronto, Vel. Longus, Caper, Scaurus, Agroetius, Caſſiodorus, Beda, Terentianus, Victorinus, Plotius, Caeſius, Baſſus, Fortunatianus, Rufinus, Cenſorinus, Macrobius, incerti. *Hannouiae* 1605.

Au-

AVTORES Latinae linguae in vnum redacti corp[…], Varro, Flaccus, Feſtus, Marcellus, Placia[…], Iſidorus, ex veteribus grammaticis, qui [..]e proprietate & differentiis ſcripſerunt, exc[…]pta, vetus Kalendarium Romanum, de [..]minibus & praenominibus Romanoru[…], varii auctores, qui de notis ſcripſerunt, [..]tae Dionyſii Gothofredi ad Varronem, [..]ſtum, Nonium & Iſidorum, variae lectio[…] in Fulgentium & Iſidorum, liber gloſſaru[…] ex variis gloſſariis collectus, excerpta P[…]thoeana ex veteribus gloſſis, excerpta diff[…]rentiarum Bongarſii. *Geneuae* 1622.

BIBLIANDRI commentarius de ratione commu[…] omnium linguarum & literarum. *Tigu[…]* 1548.

MANCINELLI grammatica. *Baſileae* 1501.

CAR. GIRARDI hebdomades Graecae. *Pariſiis ap. W[…]chelium* 1547.

Dauidis Cohen de Lara liber de conuenient[…] vocabulorum Rabbinicorum cum Graec[…] & quibusdam aliis linguis Europaeis. *Am[…]ſtelodami* 1648.

HARPOCRATIONIS de vocibus liber, Graece, cum ob[…]ſeruatiooibus Gronouii. Accedunt Hen[…] Stephani diatribe ad locos Iſocrateos, ite[…] notae & animaduerſiones Henr. Valeſii i[…] Harpocrationis lexicon & Mauſaei nota[…] *Lugduni* B. 1696.

Me

[M]EVRSII gloſſarium Graeco-Barbarum, in quo praeter vocabula amplius 3600. officia atque dignitates imperii Conſtantinop. tam in palatio, quam eccleſia, aut militia explicantur & illuſtrantur. *Lugduni* B. 1610.

[R]EVCHLINI de accentibus & orthographia linguae Hebraicae libri III. ad Hadrianum Cardinalem. *Hagenoae* 1518.

[B]RINESII diſcurſus de confuſione linguarum, ſtatuens, Hebraeam omnium eſſe primam.

De Dieu Grammatica linguarum orientalium, Hebraeorum, Chaldaeorum & Syrorum inter ſe collatarum. *L.* B. 1628.

Grammatica Arabica & libellus centum regentium, cum verſione Lat. & Commentariis Erpenii. *L.* B. 1617.

[O]STERSENII gloſſarium iuridico-Danicum. *Hafniae* 1641.

[N]VRENBERGII antiquarius, in quo, praeter antiqua & obſoleta verba ac voces minus vſitatas, dicendi formulae inſolentes, plurimi ritus Pop. Ro. ac Graecis peculiares, exponuntur & enodantur. Adiecta eſt farrago vetuſtiorum vocum. *Lugduni* 1622.

[C]VPERI apotheoſis, vel conſecratio Homeri, in qua explicatio gemmae Auguſteae, numiſmatum antiquorum, inſcriptionum & marmorum antiquorum. *Amſtelodami* 1683.

HOMERI opera cum interpretatione veterum, ſtu
Ioſuae Barneſii. *Cantabrigiae* 1711.

DRELINCVRTII Homericus Achilles. *Lugduni*
1693.

MVSAEI, Moſchi & Bionis, quae extant, omn
Quibus acceſſere ſelectiora Theocriti eid
lia. Gr. & L. per Whitfordum. *Lond*
1659.

PINDARI ὀλυμπιονῖκαι, πυθιονῖκαι, νεμεονῖ
ἰσθμιονῖκαι, illuſtrati verſione noua, ratio s
metricae indicatione, diſpoſitione textus,
commentario, opera Er. Schmidii. *Wit-
bergae* 1616.

GROTII ſyntagma Arateorum Gr. L. Continent
hoc opere.

Arati phoenomena & dioſemeia Graece.

Ciceronis interpretatio Grotii verſibus inte-
polata.

Phoenomena Aratea Germanico Caeſare inte-
prete.

Ei. fragmenta prognoſticorum.

Imagines ſiderum Germanici verſibus ex n
interpoſitae & aeri inciſae.

Notae H. Grotii ad Aratum.

Notae eiusdem ad Germanici phoenomen
prognoſtica & imagines.

Feſti Auieni paraphraſis cum notis. *L.B.* 160

THEMISTII orationes XIX. G. L. cura & cum not
Petauii. *Pariſiis* 1618.

Vi

ɪRGILIVS Maro cum commentario Taubmanni.

ʟAVTVS ex editione Taubmanni, To. I.

o. II. ſeu vltimus.

VCRETIVS Carus de rerum natura: cura Lambini. Acceſſerunt Lucretii *vita* & indices. *Pariſiis* 1570.

ATII quae extant. Caſpar Barthius recenſuit & animaduerſionibus locupletiſſimis illuſtrauit. To. I. II.

o. III. ſeu vltimus.

ʟAVDIANI opera ex editione Barthii.

ICERONIS opera omnia, cum notis Gothofredi. *Lugduni* 1588.

ETONIVS cum animaduerſionibus Caſauboni, & diſſertationibus politicis Boecleri. *Argentorati* 1688.

ERENTII Adelphi cum commentario Chytraei.

Iura municipalia terrarum Pruſſiae, & leges ad eas terras priuatim pertinentes.

Quaedam alia.

CAPVT XIX.

Libri Miſcellanei.

ASMI encomium morias. 1515.

Senecae ludus de morte Claudii Caeſaris, cum ſcholiis Rhenani.

Syneſius Cyrenenſis de laudibus Caluitii, Io. Phrea interprete, cum ſcholiis Rhenani.

Eraſmi epiſtola apologetica ad Dorpium.
Ei. inſtitutio principis Chriſtiani, &c. 1516
Rhagii Aeſticampiani hymnus in laudem Barbarae, martyris & virginis. 1512.
ZIRALDI ſyntagma de Muſis. 1511.
Reuchlini Sergius cum comment. Simlti. 1513.
H. Bebelius de inſtitutione puerorum, cum autoris apologiis & opuſculis variis. 1506.
Eraſmi collectanea adagiorum. 1512.
Pol. Virgilii adagiorum liber. 1510.
B. Mantuani bucolica. Item de vita beata, e Io. Baptiſta. 1513.
Philelfi libri VI. de educatione liberoru. 1513.
ERASMI opus de conſcribendis epiſtolis: item libr parabolarum. *Baſileae* 1522.
Rudolphi Agricolae libri III. de inuentio: dialectica. 1521.
MANTVANI Georgius martyr ab Aſcenſio explanatus. 1510.
Petri Schotti, Argentinenſis patricii, lucubratiunculae ornatiſſimae. 1498.
Symmachi epiſtolae.
Laudini traductio in epiſtolas Turci Magni. 1510.
Iacobus, Purlillarum comes, de liberorum educatione. 1510.
Balth. Fabricii mſſ. varia.

S

ERVATII AEDI, Agrippini, explanatio in bucolica Virgilii. *Dauentriae* 1515.

Io. Murmellii ſelecti verſus ex elegiis Tibulli, Propertii & Ouidii. *Dauentriae* 1516.

Aeſopi tres & triginta fabulae a Laurentio Valla e graeco in latinum ſermonem conuerſae. Aeſopi *vita* in commentariis vrbanis a Raphaele Volaterrano tradita. *Monaſterii* 1514.

Iacobi Spirenſis collectanea latinae locutionis.

Io. Murmellius de verborum compoſitione, item, de uerbis communibus & deponentibus. *Dauentiae* 1514.

Mancinelli carmen de figuris, *Dauentriae* 1512.

Parabolae, ſiue prouerbia Solomonis. *Dauentriae* 1516.

Praecepta elegantiarum ad conficiendas epiſtolas. 1513.

Vocabularium Pyladae. *Dauentriae* 1516.

EZAE poemata varia, ſylvae, elegiae, epitaphia, epigrammata, icones, emblemata, Cato Cenſorius, ab ipſo autore in vnum corpus collecta & recognita. *Genev.* 1597. *Nollem omiſiſſet Beza epigramma in Candidam & Audebertum, quod e prima editione Scioppius recitat Scaligero hybopolymaeo p.* 16. *Eſt enim eiusmodi, vt minime ſufficiat probandis criminibus, quorum Claudius de Sainctes, Scioppius,*

Carpentarius & alii Bezam accuſar[…] Conf. Baelii dictionarium, vocibus Aude[…] ac Beze.

Picteti orationes IV. de bello, de variis re[…]m humanarum viciſſitudinibus, de ſtudio[…]m neglectu, quod omnes diſciplinae nos [a]d Deum adducant. *Geneuae* 1720.

Picteti orationes III. in quibus Geneuae & H[e]luetiae reformatio, ac Bezae encomium. *[G]eneuae* 1720.

Turretini examen quaeſtionis: quomodo [i]citamenta e commodis temporalibus du[c]a populis Chriſtianis proponenda ſint? *Ge[n]nae* 1720.

Talaei opera: I. academia. II. In Cic. fragm. acl. III. in Lucullum Ciceronis. IV. in tres dia[lo]gos Ciceronis de oratore. V. in topica Ci[ce]ronis. VI. in paradoxa VII. in primum et[hi]corum Ariſtotelis ad Nicomachum.

Orationes clarorum hominum, vel honoris offi[cii]que cauſa ad Principes, vel in funere de v[ir]tutibus eorum habitae. Cum praefatio[ne] rhetorum academiae Venetae. *Venetis* 1559.

Sammarthanorvm opera Latina & Gallica, *Pariſ* 1633.

Aristotelis opera *Graece. Francofurthi ex offici[n]a Wecheliana* 1584. To. I. continentur: Et[hi]corum ad Nicomachum libri X.

Eth-

Ethicorum magnorum libri II.
Ethicorum Eudemiorum libr. VII.
De virtutibus & vitiis liber.
Theophraſti characteres ethici.
Alexandri Aphrod. Quód virtus non ſufficiat ad beatitudinem.
Politicorum & oeconomicorum libri.

o. II. continet:
Problemata Ariſt. Alexandri & Caſſii, item metaphyſica & varias lectiones.

o. III. continentur:
Organum, Logicae tractationes omnes.
Artis rhetoricae libri III.
Rhetorice ad Alexandrum.
De arte poetica liber.
De animalium partibus lib. IV.
De animalium ingreſſu lib. I.
De animalium motu lib. I.
De animalium generatione lib. V.
De Spiritu lib. I.

o. IV. continet reliqua opera: omnia prodeunt ſtudio *Petri* Victorii.

ARISTOTELIS & Theophraſti metaphyſica Graece.
Ariſtotelis, Alexandri & Caſſii problemata cum Theophraſteorum quorundam collectaneis Graece.
Ariſtotelis varia opuſcula Graece.
Sotion & Athenaeus de fluuiis.

Polemonis & Adamantii phyſiognomica.

Melampodis libri de palpitationibus & de na-uis oleaceis. *Omnia Graece.*

PTOLEMAEI Peluſienſis libri IV. compoſiti Syro fi-tri. *Norimbergae* 1535.

Ei. fructus librorum ſuorum, ſiue, centum c-cta, ad eundem Syrum.

Camerarii traductio librorum Ptolemaei du-rum priorum, & aliquot] praecipuorum e aliis locorum, in linguam Lat.

Iouiani Pontani conuerſio centum dictoru Ptolomaei in Latinum.

Camerarii annotatiunculae ad libros duos pr ores iudiciorum Ptolomaei.

Guarimberti opuſculum de radiis & aſpectib planetarum.

Ludouici de Rigiis aphoriſmi aſtrologici ad p. triarcham Conſtantinopolitanum.

STADII ephemerides ſecundum Antwerpiae long tudinem. *Lugduni* 1585.

SCHONERI tabulae aſtronomicae, quas reſolutas vo cant. Regiomontani ratio XIII. domoru coeli.

Alia multa.

NIPHI opuſcula moralia & politica, cum Naudae de eodem auctore iudicio & prolixa praefa tione. *Pariſiis* 1645.

NOBILII libri III. de hominis felicitate. libri duo c vera & falſa voluptate, liber vnus de hon re. *Lucae* 1563.

Simonis Simonii liber primus commentariorum in Ethicam Ariſtotelis.

Joannes Dee monas hieroglyphica. *Antwerpiae*. 1564. *ſupr*. 431.

IBER de doctrina dicendi & tacendi. *Pariſiis* 1486.

Menſa philoſophica. *Louanii*.

Vigelli ſpeculum ſtultorum.

Libellus de regimine ruſticorum. *Louanii*.

AMPANELLA de ſenſu rerum & magia.

Ei. Prodromus philoſophiae inſtaurandae, ex ſcriptis Campanellae.

ALMASII defenſio regia pro Carolo I. rege Angliae. *Pariſiis* 1651. &

Miltoni defenſio pro populo Anglicano. *Londini* 1651.

EVSNERI ſtratagematographia, ſiue, theſaurus bellicus.

. A. REIES Campus Elyſius iucundarum quaeſtionum.

Vogleri phyſiologia hiſtoriae paſſionis Ieſu Chriſti.

Scharfii floſculi ſacri ex horto paſſionis Chriſti collecti.

Maphanaei confutatio diſſertationis Stelleri, qua Pilatum defenſum prodidit.

AMERARII operae horarum ſuccisiuarum, ſ. meditationes hiſtoricae.

OYCXI laboris encomium, acediae vituperium. *Antwerpiae* 1646.

Iaelii laus Vlulae & Paſſeratii encomium aſi.
Geſnerus de bibliotheca Vinarienſi.
Belius de vetere literatura Hunno-Scythica
Liebius de tautologia.
Burcardus de migrationibus literarum.
Seeleni ſelecta literaria.
Butnerus: quo ordine pueris tradenda e Grammatica Ebraea.
Maceri artis rhetoricae Praeceptiones.
Orationes Epiſcopi & Io. Gerhardi, cum C. burgi Libauius introduceretur direct: gymnaſii.
Publicatio nouae ſcholae Pragenſis euange corum an. 1612.
Alia plura.

BOECLERI diſſertationes academicae Tom. I. *Arge. torati* 1701.

To. II. exhibens eas, quae nunquam antehac iu ctim ſunt editae. 1710.

BERGERI diſſertationes academicae varii argume ti. Ineſt p. 89. *vita Schurtzfleiſchii.*
Williſchii numina iurisconſultis olim ſacra.
Ackerus de pennis eruditorum.
Strunzii vlulatus in ſacris Mineruae.
Haſaei ad Ariſtophanis Pluti v. 34. diſſertatic
Variae variorum diſſertationes.

GROTII libri III. de iure belli & pacis in Belgicun idioma tranſlati. *Harlemi* 1635.

GROTII *drey Bücher vom Rechte des* Krieges *und d Fri*

Friedens ins Teutſche überſetzet durch Schützen, mit einer Vorrede Thomaſii.

VLPISII collegium Grotianum.

Palthenius de quaeſtione, an leges naturae ſint ſtricte & proprie dictae leges?

Kemmerichius de poena naturali cuiuslibet vitii comite.

Sleuogtius de contractibus, in quantum ſunt philoſophicae quaeſtionis.

Idem de ſeruanda fide a principe.

Idem de naturali hominum inter ſe amore.

Diſſertatio de fato ad Lipſii L. I. Polit. C. IV.

Schubartus de ſtatu liberorum dubio & illegitimo.

Eiſenhardtus de occaſione.

Solms de moralitate votorum.

Mullerus de iure partis maioris.

Meckius de officio hominis erga naturam inferiorem.

Mullerus de moralitate reſeruationum mentalium in iuramentis.

Haertelius de reatu culpae.

Idem de reatu poenae.

Lynckerus de poteſtate imperatoris alienandi bona imperii.

Bude de beneficiis.

Staenderi tergemina facies iuſti ac iniuſti, natiua, adſcita, adulterina.

Iaegerus de moralitate in genere.

Lyn-

Lynckerus de reſiſtentia, quae fit poteſtati.

Buddeus de quaeſtione, an Alchemiſtae ſint rep. tolerandi?

PVFENDORFIVS de iure naturae & gentium, cum a- notatis Hertii.

HOCHSTETTERI collegium Pufendorfianum.

Idem de iure poenarum, ad Pufendorfii de c. fic. hom. & ciuis L. II. Cap. XIII.

Richteri axiomata hiſtorica, eaque politica.

Iani principia innata aduerſus Lockium vi- dicata.

Ei. iudicia eruditorum de principio iuris na- ruralis.

Reuſchius de reipublicae Romanae ortu ſi Aenea ad Liuii L. I. 1. 2.

Schwartzius de limitibus pietatis liberorum er ga parentes.

Mullerus de coniectandis hominum propenſio nibus ex ſtylo.

Idem de temperamentorum propenſionum que humanarum connexione.

Idem de cultu Dei externo.

SELDENVS de iure naturae & gentium ſecundum diſciplinam Ebraeorum.

SELDENI mare clauſum. *Lugd. Bat.* 1636.

CORPVS iuris ciuilis vſui moderno accommodatum ſtudio D. Freislebeni.

BONCHORSTI centuriae duae ἐναντιοφανῶν, & con ciliationes eorundem iuxta ſeriem pandecta rum

rum. *Exemplar cui autor quaedam adſcripſit. L. Batauorum e Plantiniana.*

OSTALII ad XXV. libros priores pandectarum aduerſaria. *Coloniae* 1597.

CHILTERI codex Iuris Alemannici feudalis, prout in comitiis Noricis an M CC IV. autoritate imperiali editus eſt: nunc interpretatione Latina donatus, & cum mſſ. collatus. Eiusdem praef. de origine huius iuris, & commentarius, quo hoc ius cum communi, ſ. Longobardico & Saxonico confertur. Accedunt:

Ius feudale Saxonicum ex mſſ. Lipſienſi.

Minuccii noua collectio iuris feudalis communis.

Baraterii noua compilatio iuris feudalis communis.

Alteſerra de origine feudorum Gallicorum.

Dominicus de allodiorum praerogatiua.

CA-

CATALOGI PARS TERTIA LIBROS IN OCTAVO COMPLEXA.

CAPVT I.

Patres Graeci & Latini : analect. monumentorum eccleſiae veteris & medii aeui: rei diplomaticae ſcriptores ac collectores eccleſiaſtici.

CLEMENTIS Ro. epiſtolae ad Corinthios Gr cum interpretatione Iunii, Vendelini & Cotelerii, nec non ſpicilegio notarum Colomeſii.

B*runonis* diſſ. de therapeutis Philonis.

Epiſtolae ſingulares virorum doctorum. *Londini* 1694.

MACARII opuſcula Gr. L. per Pritium.

THEODOTI Ancyrani aduerſus Neſtorium liber, Gr L. *Pariſiis* 1675.

S. Ger

S. Germani laudatio in S. Mariae dormitionem & translationem, Gr. cum interpretatione & notis Combefiſii.

SIDAE Hexaemeron, ſ. opus ſex dierum, cum verſione metrica Morelli iunioris, nec non fragmentis ex Suida & aliis. *e Commeliniana* 1590.

OROLOGION eccleſiae Graecae, Gr. *Venetiis* 1553.

ERTVLLIANI apologeticus cura Io. Bapt. Egnatii. *Venetiis ex officina Aldi* 1516.

YPRIANI opera cura Eraſmi. 1524.

RNOBII diſputationum aduerſus gentes libri VI. & Minucii Felicis Octauius cum notis Elmenhorſti.

Leſſii conſultatio, quae religio ſit capeſſenda?

Leſſii appendix ad conſultationem. *Antw.* 1610.

Alph. Mendozae controuerſiae theologicae, cum relectione de regno Chriſti.

VLENGERI eclogarum ad Arnobium libri II. *Toloſae* 1623.

L. FIRMICVS Maternus de errore profanarum religionum, cum notis VVovveri.

Minucii Felicis Octauius, & Cyprianus de idolorum vanitate ex recenſione Woweri.

INVCII Octauius & Cyprianus de vanitate idolorum, cum notis Chr. Cellarii.

Sedulii paſchale carmen & hymni cum notis Cellarii.

Cypriani vindiciae Iuſtinianae pro dialogo cum Tryphone. *Alb.*

Alb. a Felde demonſtrationes pro Iuſtini m tyris dialogo.

LACTANTII opera. *Editio Aldi. Venetiis* 1515.

LACTANTII opera cum notis Cellarii.

LACTANTII opera cum commentariis Walchii.

LACTANTIVS de mortibus perſecutorum, cum no Baluzii, Cuperi, Columbi, Sparkii, Toin. di, Graeuii, Galaei & Boherelli. Recenſi Paulus Bauldri. *Vltraiecti* 1693.

EVSEBII Pamphili opuſcula XIV. nunc primum e ta, ſtudio Sirmondi. *Pariſiis* 1643.

RVFINI liber de fide, nunc primum editus, & no illuſtratus a Sirmondo. *Pariſiis* 1650.

S. DAMASI, papae, opera & *vita* ex codicibus M cum notis Sarazarii. *Pariſiis* 1672.

SALVIANI & Vincentii Lirinenſis opera, cum no Baluzii. *Pariſiis* 1684.

BASILIVS Magnus ex integro recenſitus. Textus fide optimorum codicum vbique caſtigat auctus, illuſtratus, haud incerta quand que coniectura emendatus. Verſiones cognitae, ad ſaniores reductae calculos, textui, qua licuit opera, compoſitae & Opera Combefiſii. To. I. *Pariſiis* 1679.

FAVSTINI presbyteri opera, cum annotatis. *Oxo* 1678.

Opuſcula ſacra veterum Galliae & Belgii ſc ptorum adhuc inedita, nempe: Hincm rus Remenſis de fonte vitae, Fulberti Ca

notenſis in Actor. XII. Herm. Abbas de incarnatione, Ernaldus abbas bonaeuallis in pſ. 132. Idem de donis Spiritus S. Gvil. Abbas S. Theodori Rhem. ſuper cantica canticorum, Gualtherus de Caſtellione contra Iudaeos. *Lugd. B.* 1692.

Anonymi rhythmus Teutonicus de S. Annone, cum Opitii animaduerſionibus. *Dantiſci* 1639.

IDONII, Avernorum epiſcopi, opera. Studio Io. Sauaronis. *Pariſiis* 1598.

IARII Mercatoris opera cum notis Baluzii. *Pariſiis* 1684.

RVDENTIVS cum notis Weizii.

VENCI euangelicae hiſtoriae libri IV. cum notis Reuſchii. & *vita Omeiſii.*

AESARII Arelatenſis homiliae XIV. cum notis Baluzii. *Pariſiis* 1669.

AVLINI, epiſcopi Nolani, opera. Item *vita* eiusdem & notae amoebeae Frontonis Ducaei, & Herib. Ros-Weydi, Ieſuitarum. *Antwerpiae e Plantiniana* 1622.

GOBARDI opera, cum notis Baluzii. *Pariſiis* 1666. *Leidradi* & Amulonis opuſcula.

ERVATI Lupi opera, cum notis Baluzii. *Pariſiis* 1664.

ERVATI Lupi opera, cum notis Baluzii. *Lipſiae* 1710.

REGINONIS libri II. de eccleſiaſticis diſciplinis, cu
notis Baluzii. *Pariſiis* 1671.

THEODVLFI, Aurelianenſis epiſcopi, opera, ſtud
& cum notis Sirmondi. *Pariſiis* 1646.

S. AVITI, archiepiſcopi Viennenſis, opera cura S
mondi. *Pariſiis* 1643.

CASSIODORI complexiones in epiſtolas & acta ap
ſtolorum, & apocalypſin, nunc primum
mſſ. erutae cura Scipionis Maffei. *Florenti*
1721.

CAROLI M. & Synodi Pariſienſis ſcripta de ima
nibus, ad fidem vetuſtiſſimorum exempl
rium.

CAROLI Calui & ſucceſſorum aliquot Franciae
gum capitula in diuerſis Synodis edita. S
mondus collegit notisque illuſtrauit. *Pa*
ſiis 1623.

STEPHANI, Abbatis S. Genouefae & epiſcopi T
nacenſis, epiſtolae, cum notis Du Molin
Pariſiis 1682.

GOFFRIDI abbatis opuſcula, cum notis Sirmon
Pariſiis 1610.

ANTONII magni, abbatis, regulae, ſermones, doc
menta, admonitiones, reſponſiones &
ta duplex. Omnia nunc primum ex Arabi
Latine reddidit Abr. Echellenſis. *Pari*
1646.

Io. SARESBERIENSIS Polycraticus, ſiue de nugis c
rialium & veſtigiis philoſophorum libri II.
Lugduni B. 1595.

Gi-

RABII ſpicilegium SS. patrum, & haereticorum cum notis. To. I. ſiue ſeculum I.

Seculi II. tomus I. *Oxoniae* 1714.

FAFFII anecdota Irenaei, cum editoris diſſertationibus de oblatione & conſecratione euchariſtiae, nec non de praeiudiciis theologicis. Ineſt & Grabii liturgia. *Hagae* 1715.

ODWELLI diſſertationes in Irenaeum. Accedit Philippi Sidete fragmentum de catechiſtarum Alexandrinorum ſucceſſione, cum notis. *Oxoniae* 1689.

Vſſerius de epiſcoporum origine & Aſia proconſulari. Accedunt E. A. eccleſiae gubernatio patriarchalis, & appendix de antiqua eccleſiae Britannicae libertate. *Londini* 1687.

VOLFFII anecdota Graeca, ſacra & profana. To. I. II. III.

OMMEYI ſupplementum patrum, eorum opera e manuſcriptis eruta complectens, cum notis & diſſertationibus. *Pariſiis* 1686.

REGORII Nyſſ. epiſtola de euntibus Hieroſolyma, Gr. L. cum notis Molinaei, eiusdemque libello de peregrinationibus & Altaribus chriſtianorum.

Gregorii Nyſſeni ep. ad Euſtathiam Gr. L. cum notis Caſauboni.

Dracontii hexaëmeron cum gloſſario & notis Weizii.

BVSAEI paralipomena opuſculorum Petri Bleſen., Trithemii & aliorum nuper in typograph. Moguntino editorum. *Moguntiae* 1605.

MABILLONII veterum analectorum To. I. compl. ctens varia fragmenta & epiſtolia ſcript. rum eccleſiaſticorum, hactenus inedita. *P. riſiis* 1675.

To. II. complectens varia opuſcula, epiſtolas ac m. numenta eccleſiaſtica, hactenus inedita. *P. riſiis* 1676.

To. III. complectens acta epiſcoporum Cenoma. nenſium: Kalendarium eccleſiae Cartha. nenſis: variasque epiſtolas, & diſſertat. nes duas de epocha Dagoberti. *Pariſ.* 1682.

To. IV. complectens iter Germanicum Mabilloni & Michaelis Germain, cum monumentis a eo repertis. *Pariſiis* 1685.

DVMBARI analecta, ſ. veterum aliquot ſcripta ine. ta. To. I. *Dauentriae* 1719.

To. II. *Ibid.* 1721.

To. III. *Ibid.* 1722.

BALVZII miſcellaneorum, hoc eſt, collectionis ve. rum monumentorum libri To. I. *Pariſ.* 1678.

To. II. Opuſculum I. eſt Lactantii liber de morti. is perſecutorum. *Pariſiis* 1679.

To. III. Primum opuſculum ſunt Geſta Domini drici, Epiſcopi Cenomanenſis, a diſcip. is eius ſcripta, *Pariſiis* 1680.

).IV. Fragmentum Theodoriti de Trinitate &c. *Pariſiis* 1683.

). V. Opuſcula S. Benedicti, Abbatis Anianenſis, &c. *Pariſiis* 1700.

). VI. Sancti Hildefonſi, epiſcopi Toletani, liber adnotationum de ordine baptiſmi &c. *Pariſ.* 1713.

). VII. Liciniani, epiſcopi Carthaginenſis, epiſtola ad ſanctum Gregorium Papam, &c. *Pariſ.* 1715.

I'DWIGI diplomatum veterum To. I.

). II. Primo loco exhibetur chronicon Kirſchgardenſe.

). III. habentur medii aeui gloſſaria & commentaria ad ſcriptores Bongarſianos geſtorum Dei per Francos &c.

om. IV. primo loco comparet: Ius Germanicum Auſtriaci ducatus anni 1190. Ineſt etiam chronicon epiſcoporum Mersburgenſium ab an. 968. ad an. 1500.

o. V. Primum opus eſt diplomatarium coenobii Halenſis in Saxonia, cui nomen eſt: nouum opus.

o. VI. Primum diploma eſt Henrici de Fürſtenberg renuntiatio in marchias Budiſenſem & Ludiſenſem. Ineſt etiam diarium belli Huſſitici.

OLSTENII collectio Romana veterum hiſtoriae eccleſiaſticae monumentorum, cum notis eius poſthumis. Pars vtraque, Franciſco Barbarino, cardinali, editore. *Romae* 1662.

PASSIO SS. Perpetuae & Felicitatis cum notis Holſt nii. Item paſſio S. Bonifacii, Romani mart rìs. Ei. Holſtenii animaduerſa ad martyrol giumRo. Baronii. Item acta ſanctorum Tar chi, Probi & Andronici. *Pariſiis* 1664.

Liberati breuiarium cauſae Neſtorianoru & Eutychianorum, cum notis & diſſert tione Garnerii. *Pariſ.* 1675.

Iuliani, Eclanenſis epiſcopi, libellus fidei, cu notis & diſſ. tribus Garnerii. *Pariſ.* 1668.

Dombeſiſii trias martyrum Chriſti, Hiacynt Amaſtrenſis, Bacchi, Eliae, Gr. & cum ve ſione & notis editoris.

Eueillonii liber de proceſſionibus eccleſiaſtici in quo earum inſtitutio, ſignificatio, or & ritus ex S. ſcripturis, conciliis & varioru auctorum ſcriptis explicantur. *Pariſ* 1655.

MATTHAEI veteris aeui analecta, ſeu, vetera aliqu monumenta, v. g. Antonii Ponti Hariad nus Barbaroſſa, ſeu belli, quod Carolus Imperator cum Hariadeno Barbaroſſa Turcis geſſit, hiſtoria. Schonhouius de or gine Francorum. Vetus chronicon Belg cum incerti auctoris. Alterius Chroni fragmentum. Fragmentum Chroni Rhythmici. Io. de Lemmege Chronic Groninganum. Henricae ab Erp, Abbat ſae, annales ab an. 1421. vſque ad an. 154

Co

Conclaue Vltraiectinum. Gerardi Nouiomagi Philippus Burgundus. Rationarium aulae & imperii Caroli Audacis, Ducis Burgundiae &c. Hermanni bellum Hollandiae Gelriaeque, quod geſtum circa ann. 1507. & deinceps. Scriuerii epiſtolae XV. &c. *Lugduni B.* 1698.

AVGVST. A VIRGINE MARIA Priuilegia omnium Religioſorum ordinum, mendicantium & non mendicantium, in quibus ipſi communicant. *Lugduni* 1661.

GERMONI diſceptatio ad Mabillonium de veteribus regum Francorum diplomatibus, & arte ſecernendi antiqua diplomata vera a falſis. *Pariſiis* 1703.

GERMONI diſceptatio II. ad Mabillonium de diplomatibus. *Pariſiis* 1706.

GERMONI diſceptationes aduerſus Ruinarti & Fontanini vindicias, atque epiſtolas Lazzarini & Gatti, de veteribus Regum Francorum diplomatibus, & arte ſecernendi antiqua diplomata vera a falſis. *Pariſiis* 1707.

GERMON de veteribus haereticis, eccleſiaſticorum codicum corruptoribus. *Pariſiis* 1713.

COVSTANTII vindiciae MSS. codicum a Germono impugnatorum, cum appendice, in qua S. Hilarii quidam loci ab anonymo obſcurati & deprauati illuſtrantur & explicantur. *Pariſiis* 1706.

Constantii vindiciae veterum codicum confir tae, in quibus plures patrum atque conci rum illuſtrantur loci; eccleſiae de trinal tate dicenda traditio aſſeritur; Ratram & Gotheſcalcus purgantur ab iniectis ſu cionibus; & quaedam Pyrrhoniſmi ſem nouiſſime ſparſa reteguntur & conuellunt. *Pariſiis* 1715.

Launoii diſſertatio de auctore librorum de imi tione Chriſti. Editio IV. qua reſponde iis, quae Ioh. Fronto in refutatione aduei riorum Thomae Kempenſis adduxit. *Pa ſiis* 1663.

Ei. appendix de auctoritate negantis ar menti.

Ei. remarques ſur un liure intitulé: la conte tion touchant l'anteur de l'imitation de ſus-Chriſt. Pariſiis 1663.

Launoii inquiſitio in chartam fundationis & pri legia Vindocinenſis monaſterii. *Pariſiis* 16

Launoii diſſertatio duplex: vna continens iud um de auctore vitae Sancti Maurilii, Ande uenſis Epiſcopi, ex MS. Andegauenſi e tae. Altera Renati, Andegauenſis epiſco hiſtoriam attingens. *Pariſiis* 1649.

Eiusdem diſſertatio de auctoritate negantis gumenti. *Pariſiis* 1662.

Ei. appendix ad praecedentem diſſertatione in qua Ioannis Baptiſtae Thiers exercita

aduerſus eandem diſſertationem expenditur & caſtigatur.

[…]IERS defenſio adu. Launoii appendicem ad diſſertationem de auctoritate negantis argumenti. *Pariſiis* 1664.

[…]VNOII duplex diſſertatio, vna de auctore vitae S. Maurilii ex Mſ. Andegauenſi erutae; altera de Renato, epiſcopo Andegauenſi. Reſpondetur paſſim apologiae pro Renato, & ſubiicitur apologia pro Nefingo, primo epiſcopo Andegauenſi. Accedit Menagii ad fratrem epiſtola. Editio III. auctior & correctior. *Pariſiis* 1663.

[…]VNOII inquiſitio in chartam immunitatis, quam Germanus, Pariſiorum epiſcopus, ſuburbano monaſterio dediſſe fertur. *Pariſiis*. 1657.

[…]ATREMAIRES Priuilegium S. Germani adu. Launoii inquiſitionem propugnatum. *Pariſiis* 1657.

[…]VNOII aſſertio inquiſitionis in chartam immunitatis, quam Germanus, Pariſiorum epiſcopus, ſuburbano monaſterio dediſſe fertur. *Pariſiis* 1658.

[…]VNOII iudicium de controuerſia ſuper exſcribendo Pariſienſis eccleſiae martyrologio exorta. *Pariſiis* 1671.

Eiusdem diuerſi generis erratorum, quae in Parthenicis Nicolai aduocati. Billiadi vindiciis extant, ſpecimen.

LAVNOII defenſa Romani breuiarii correctio ci[a] hiſtoriam S. Brunonis, ſeu, de vera cauſa [ſe]ceſſus S. Brunonis in eremum diſſertatio, [Pa]riſiis 1646.

LAVNOII inquiſitio in priuilegium, quod Gregor[ius] Papa primus monaſterio S. Medardi ded[iſſe] fertur. *Pariſiis* 1657.

LAVNOII inquiſitio in priuilegia Praemonſtraten[ſis] ordinis. *Lutetiae* 1658.

LAVNOII capituli Laudunenſis eccleſiae ius apert[um] in monaſteria Praemonſtratenſium dioece[ſis]. *Pariſiis* 1673.

Ei. diſpunctio epiſtolae de tempore, quo [pri]mum in Galliis ſuſcepta eſt Chriſti fides. [Pa]riſiis 1659. *Aduerſus Petrum de Marca.*

LAVNOII cenſura reſponſionis, qua Caillocius [ſe] mendaciis atque erroribus nouis irretiuit [in] reſponſione ad inquiſitionem in priu[ile]gia Praemonſtratenſis ordinis. *Pari[ſiis]* 1663.

LAVNOII diſſertationes V. de Simonis Stochi v[iſo], de Sabbatinae bullae priuilegio, & de ſca[pu]laris Carmelitarum ſodalitate. Editio [au]ctior. *Lutetiae* 1653.

LAVNOII reſponſionis ad diſſertationem de duo[bus] Dionyſiis diſcuſſio. *Pariſiis* 1642.

MAINFIRMII diſſertationes in epiſtolam contra Robertum de Arbriſſello, ordinis Fo[ntis] ebraldenſis fundatorem, ſcelerate confict[am].

& ſub nomine Goffridi Vindocinenſis tomo XV. bibliothecae patrum inſertam. *Salmurii* 1682.

[illegible] LA MAINFERME Clypeus naſcentis Fontebraldenſis ordinis, contra priſcos & nouos eius calumniatores. To. I. *Pariſiis* 1684.

[illegible]. II. continet diſſertationem III. in epiſtolas aduerſus B. Robertum confictas. *Pariſiis* 1688.

[illegible]. III. clypei, continet diſſertationem IV. quae eſt de ſubiectione virorum, etiam ſacerdotum, ad mulierem, praeſertim antiſtitam. Adiicitur peculiare patrocinium eccleſiae erga Font-Ebraldenſem ordinem.

S[illegible]UVII collectanea manuſcriptorum, To. I. continet faſciculos X.

CAPVT II.

Romano-Catholici.

R[illegible]NAVDI ſcalae a viſibili creatura ad Deum. *Lugduni* 1624.

[illegible]ELONII *demonſtration de l' exiſtence de Dieu. Amſtelodami* 1713.

D[illegible]N. CARTHVSIANI libri V. contra Alcoranum.

Eiusd. de inſtituendo bello adu. Turcas, & de generali celebrando concilio.

Ei. contra vitia ſuperſtitionum.

Bern-

BERN. LUZENBURGI catalogus haereticorum. *Li-quintus totus eſt oppoſitus Luthero.* Edi auctior. 1526.

CAPETIUS de haereſi & modo coercendi haeretic *Antwerpiae* 1591.

SIMANCAE theorice & praxis haereſeos, ſiue e-chiridium iudicum violatae religionis. *V-netiis* 1573.

Gretſeri polemica varia aduerſus Simonem L-thum & alios Caluiniſtas.

Sanchez: quod nihil ſcitur. Simonii libelli de litteris pereuntibus.

HIEROSOLYMITANA ſynodus aduerſus Caluiniſta an. 1672. ſub patriarcha Doſitheo cele-brata. Gr. L. *Pariſiis* 1678.

CONFESSIO eccleſiae orientalis G. L. per Laur. Nor-mannum. *Lipſiae* 1695.

CENSURA orientalis eccleſiae de noſtri ſeculi haere-ticorum dogmatibus, per Hieremiam, pa-triarcham Conſtantinopolitanum. Sta-nislaus Socolouius latine vertit & annota-tionibus illuſtrauit. *Pariſiis* 1584.

VIA ad pacem eccleſiaſticam, qua continentur:

Confeſſio fidei ſecundum conc. Trid.

Confeſſio Auguſtana.

Conſultatio Caſſandri.

Grotii annotata in Caſſandrum.

Baptizatorum puerorum inſtitutio, ex Belgici rhythmis, quos in carcere Hagienſi Gro-

tii

tius fecerat, ab auctore latine reddita.

Grotii diſquiſitio, an Pelagiana ſint ea dogmata, quae nunc ſub eo nomine traducuntur. Prodeunt cura Grotii 1642.

Dauſquii aſcia conciliabuli Dordraceni. *Atrebati* 1629.

Grotii animaduerſiones in animaduerſiones Riueti. 1642.

Abrahami Echellenſis epiſtola apologetica I. adu. Flauignyum. 1647.

Secunda 1647.

Tertia adu. Gabrielem Sionitam. 1647.

ECKII enchridion locorum communium adu. Lutherum. 1532.

HOSTERI enchiridium controuerſiarum.

Martini Martinii theologia popularis.

ANDRADII defenſio concilii Tridentini adu. Kemnicium.

LVNTLAEI controuerſiarum chriſtianae fidei, aduerſus huius temporis haereticos, epitome.

STAPLETONI promptuarium contra haereticos.

ROFFENSIS defenſio ſacerdotii adu. Lutherum.

Ei, defenſio regiae aſſertionis contra Babylonicam captiuitatem. 1525.

LIVESTEINII apologia confutationis Antwerpienſis confeſſionis, adu. Flacium. *Louanii* 1568.

Eſpencaei conciones & praefationes aliquot, de officio paſtorum, de ablutione pedum, de tri-

triplici Francorum liliorum incremento,
ſilentio & vnitate eccleſiae, de vi verbi De
ſacris myſteriis, quod principem literae
ceant &c. *Pariſiis* 1562.

Nic. Iansenii defenſio fidei catholicae adu. Io. M
lerum, Hamburgenſem praedicantem. *A*
werpiae 1641.

Petrasanctae notae in epiſtolam Molinaei ad B
zacum, cum reſponſione ad haereſes eius,
vindiciis vrbis Romae & pontificis. *An*
werpiae 1634.

Boverii paraeneſis ad M. A. de Dominis adu. ei
libb. de rep. eccleſiaſtica. *Lugduni* 1618.

Annoſi cenſura in M. A. de Dominis lib. de r
publica eccleſiaſtica. *Antwerpiae* 1620.

Widringtoni, catholici Angli, apologia Bella
mini pro iure principum adu. ſuas ipſius ra
tiones, pro auctoritate papali, principes ſe
culares ad bonum ſpirituale deponendi. *Co*
ſmopoli 1611.

Hvgonis, Ieſuitae, libri tres apologetici de vera fi
de capeſſenda, ad ſynodum Dordracenam
Antwerpiae 1620.

Nihvsii Hypodigma adu. Calixtum. Accedit Io
Morini diſſ. de libris Hebraeorum, & Alla
tii diſſ. de liturgia Iacobi, nec non Nihuſii
animaduerſio in Io. Gerhardi figmenta de
Alb. Pighio &c. *Multa, quae heic nemo*
quaerat, inſunt, de Bernhardo Magno & Er-
ne-

neſto Pio, Saxonibus, de emortuali die Lutheri, non concordiae, ſed S. Donati, Secundiani &c. qui Concordiae, (quae in foro Iulii Italiae ciuitas eſt) paſſi ſunt, die vita functi, de annulo S. Eliſabethae ab Erneſto Pio Gothae aſſeruato, de nummis Iulius-Löſer dictis, de nemore Webicht ap. Vinariam &c. Coloniae (i. e. Amſtelodami) 1648.

ONYMI adu. apologiam Metenſium miniſtrorum nomine an. 1566. Geneuae editam antapologia. *Pariſiis* 1567.

Belcarii, epiſcopi Metenſis, adu. Caluini dogmata commentarius. *Pariſiis* 1567.

Hageri reſponſio adu. Herbrandi alteram de antichriſto diſputationem.

REGINALDI Caluino-Turciſmus.

VSII, Ieſuitae Pragenſis, varia ſcripta polemica Germanice edita contra euangelicos. Primum eſt: *Hiſtoriſcher Beytrag für das zweyte Lutheriſche Jubel-Jahr. Prag* 1716.

ZEMBVRGII *Leben Antichriſti.*

ANI opuſculorum theologicorum T. I. II. III. IV. opuſculum primum continet examen plagae regiae, ſ. commentarii in apocalypſin, editi a Conr. Graſero, probare conato, pontificem R. eſſe antichriſtum, a quo omnes principum plagae prouenirent. *Moguntiae* 1614.

Con-

CONFVTATIO collectionis locorum, quos Ieſui compilarunt tanquam ſibi contumelioſ ex defenſione epiſtolae Galliae epiſco rum a Petro Aurelio edita. *Conf. Aureli ſupr.p. 24. Pariſiis, vt videtur, anno 16*

VARIA tam facultatis theologicae & curiae Pariſi ſis, quam aliorum theologorum & iuriscc ſultorum opuſcula, decreta & cenſurae, q bus primarium Ieſuiticae fidei caput, de pontificis poteſtate ſuper reges &c. euertit. Adiectum eſt edictum Philippi III. adu. I ronii tractatum de monarchia Siciliae.

RICHERII libellus de eccleſiaſtica & politica poteſ te, cum demonſtratione eiusdem libelli. I *riſiis* 1660.

IAC. IANSSONII liturgica, ſiue de ſacrificiis mater ti altaris libri IV. *Liber III. adu. alios p tificios euincit, oblationem ſacrificii miſ non expleri conſecratione, ſed oblatione v bali celebrata extra conſecrationem.* Loua 1604.

RAYNAVDVS de martyrio per peſtem *conf. ſu p.* 25. *Lugduni* 1630.

L'ESPRIT *de Mr. Arnaud. To. I.*

To. II. qui incipit ab obſeruatione XII. D*auentri* 1684.

CASALASII candor lilii, ſeu, ordo FF. Praedicat rum a calumniis Petri a valle clauſa vin catus. *Liber ſcriptus eſt adu. Theoph. Ra-*

na-

naudi diatribas X. de immunitate Cyriacorum, id eſt, Dominicanorum, a cenſura, quae habentur tomo XX. opp. Raynaudi p. 267. *Pariſiis* 1664.

TRI A S. TRVDONE examen teſtamenti S. Auguſtini, ad ſtabiliendam filiorum eius primogenituram. *Opus a canonicis regularibus S. Auguſtini ſcriptum adu. monachos ſ. eremitas Auguſtinianos. Louanii* 1654.

Bozzii libri quinque de temporali eccleſiae monarchia.

CHESINII enchiridium de Ianſenianorum haereſi, eorumque effugiis a concilio Tridentino in anteceſſum damnatis. *Romae* 1705.

AN WAVRE diſſertatio de praeſenti haereſi in Gallia, pro conſtitutione vnigenitus. *Louanii* 1718.

Ei. ſenſus S. Auguſtini de appellationibus a papa ad concilium. *Louanii* 1719.

Ei. diſſ. tripartita de auxilio principum adu. haereticos. *Lonanii* 1719.

Ei. apologia pro conſtitutione vnigenitus. *Louanii* 1719.

Ei. peremtoria S. Auguſtini ſententia pro conſtitutione vnigenitus. *Louanii* 1719.

Ei. priuilegium S. Petri ac ſucceſſorum eius Ro. pontificum aſſertum. *Louanii* 1719.

Ei. S. Auguſtinus docens, quam ſit doloſa ſtatera opponens conſtitutioni Clementinae

Kk Vni-

Vnigenitus verſum I. Pſalm. 126. *Louan*
1719.

Ei. cauſa diſpar S. Cypriani & Queſnel
Louanii 1719.

Svessionensis epiſcopi inſtructio paſtoralis vtraqu
ſ. monita ad eos, qui in eius dioeceſi pr
feſſi ſunt appellare a conſtitutione Vnigen
tus. Latine. *Louanii* 1719.

Abbatis anonymi epiſtolae, quibus demonſtrat
aequitas conſtitutionis Vnigenitus. Bart
desBoſſes, Ieſuita, e Gallico latine reddidit

Brockie examen doctrinae Quenelianae, quo a
quitas conſtitutionis Vnigenitus demonſtr
tur.

Le Long bibliotheca ſacra cum notis Boerneri.

Moncaeii antiquitates biblicae. Inſunt libri d
de vitulo aureo, Freheri diſſertatio de n
miſmate cenſus a Phariſaeis in quaeſtione
vocato, & I. F. Mayeri tabula in Moncae
Aaronem purgatum, ſ. hiſtoriam de vitu
aureo.

Gv. Ader enarrationes de aegrotis & morbis i
euangelio. *Toloſae* 1623.

Fervs in epiſtolam ad Romanos.

Georg. Wicelius in threnos.

Fev-Ardentii commentarii in epiſtolam Iudae.

Ioyevlxii notae in translationem Belgicam Embri
cenſem noui teſtamenti, *Antwerpiae* 1701

Va

Van Halen iudicium de poſitionibus quibusdam Franequeranis. Ei. diſſ. de prouidentia diuina reali & morali. *Vltraiecti* 1688.

Eludi a Giffen epiſtola de Aegyptiorum crocodili hieroglyphicis antichriſto accommodatis, & de fletu Thammuz Ezech. VIII. 14. *Amſtelaedami* 1688.

Poelenburgii (Arminiani) epiſtola, qua liber VIII. ſummae controuerſiarum Hornbeckii refellitur. *Amſtelaedami* 1655.

Cogitationes nouae de primo & ſecundo Adamo. *Amſtelaedami* 1700.

Roſtae comitis, (*qui atheus fuerat*) μετάνοια a Burneto deſcripta. *Vltraiecti* 1698.

Caisii ſumma iuris canonici in IV. inſtitutionum libros contracta. *Duaci* 1630.

...usii a Valdivia libri VIII. de ſacra ratione concionandi.

Inſtructiones praedicationis verbi Dei Mediolanenſes. *Antwerpiae* 1598.

Vitringae animaduerſiones ad methodum homiliarum eccleſiaſticarum rite inſtituendarum.

A. Ignatio theologia ſanctorum circa vniuerſam morum doctrinam, adu. iuniorum Caſuiſtarum impugnationes. *Leodii* 1707.

Lamanni theologiae moralis compendium.

Helingeri reſponſa moralia in cauſis ſponſalitiis & matrimonialibus.

VINC. BARONII theologia moralis. Pars vtraq
Pariſiis 1667.

VINC. BARONII Auguſtini & Thomae vna men de libertate humana & gratia diuina, adu. Raynaudum. Pariſiis 1666.

VINC. BARONII libri V. apologetici pro religione & vtraque theologia Dominicanorum, adu. Raynaudum, Aluam & Launoium. Pariſiis 1666.

C. SCRIBANII amor diuinus. Antwerpiae 1615.

ECKII commentarii in myſticam theologiam Areopagitae.

BARBANSONI theologiae myſticae compendium, amoris diuini occultae ſemitae. Amſtelodami 1698.

FENELONI *Erklärung der allgemeinen Lehr-Sätze Heiligen, das inwendige Leben betreffend*

ACTA de Sinenſium ritibus politicis, ſ. Xauerii praeludium ad plenam diſquiſitionem, an bona vel mala fide impugnentur praxes miſſionariorum ſocietatis Ieſu in regno Sinarum. Pariſiis 1700.

Plurima alia huius generis, a Ieſuitis edita.

NIEDERVS de viſionibus ac reuelationibus.

DE DOMINICIS tractatus de ſanguine Chriſti. Venetiis 1557.

Ei. tractatus de filiatione Ioannis euangeliſtae ad B. virginem.

[.]VRWERDERSII militia angelica Thomae Aquinatis, ſ. *de cingulo caſtitatis, quo adu. libidinis fomitem lumbos praecingunt S. Thomae imitatores. Schema cinguli benedicti habetur, p.* 124. *Louanii* 1659.

B[.]NI admonitio catholica aduerſus centurias Magdeburgenſes & Flacium. *Dilingae* 1565.

[.]ETI *l' hiſtoire des religions de tous les Royaumes du monde. To. I.*

[.]. II. cuius caput primum agit *de la religion de Pologne.*

[.]. III. cuius caput primum agit *de la religion de l' Aſſyrie.*

[.]. IV. ſ. vltimus, vbi primo agitur *de la Religion de l' Afrique en general. Pariſiis* 1710.

[.]SVETI *hiſtoire des variations des egliſes proteſtantes. Tomus vterque. a Liege* 1710.

[.]MONII *Tableau de la cour de Rome. Hagae* 1707.

[.]RRI *etat preſent de l' eligſe Romaine, ecrit pour l' vſage du Pape Innocent XI. Amſtelodami* 1716.

[.]ERMANNII theatrum conuerſionis gentium totius orbis. *Antwerpiae ex Plantiniana* 1572.

[.]LLAVINCENTII oeconomia ſacra circa pauperum curam. *Antwerpiae* 1564.

Philopatri reſponſum ad Eliſabethae Angliae reginae, ſaeuiſſimum edictum in catholicos. *Lugduni* 1593.

LAVNOII liber de cura eccleſiae pro miſeris & pauperibus. *Pariſiis* 1663.

LAVNOII explicata eccleſiae traditio circa canonem: *omnis vtriuſque ſexus. Pariſiis* 1672.

LAVNOII diſſ. de uera notione plenarii apud Augustinum concilii in cauſa rebaptizantium. *Pariſiis* 1661.

Ei. diſſ. de recta Nicaeni canonis VI. intelligentia. *Pariſiis* 1662.

LAVNOII diſſ. de veteri ciborum delectu in ieiuniis chriſtianorum. *Pariſiis* 1663.

LAVNOII Romanae eccleſiae traditio circa ſimoniam. *Pariſiis* 1675.

LAVNOII diſſ. de mente Tridentini concilii circa ſatisfactionem in ſacramento poenitentiae. *Pariſiis* 1664.

MIRAEI notitia patriarchatuum & archiepiſcopatuum orbis chriſtiani. Item, codex prouincialis epiſcopatuum vetus & nouus. *Antwerpiae* 1611.

MIRAEI Politiae eccleſiaſticae, ſiue ſtatus religionis chriſtianae per Europam, Aſiam, Africam & orbem nouum libri IV. *Lugduni* 162[illegible]

MIRAEI de ſtatu religionis chriſtianae &c. *Coloniae* 1619.

Ei. commentarius de bello Bohemico Ferdinandi II. auſpiciis feliciter geſto.

Ei. auctarium commentarii de bello Bohemico.

..RAEI notitia patriarchatuum & archiepiſcopatuum orbis Chriſtiani. *Antwerpiae* 1611.

Ei. origines coenobiorum Benedictinorum in Belgio. *Antwerpiae* 1606.

..RAEI notitia epiſcopatuum orbis chriſtiani. Libri V. *Antwerpiae* 1613. *ex Plantiniana.*

..RAEI elenchus regularum monaſticarum & conſtitutionum aſceticarum. *Antwerpiae* 1637.

Ei. ordinis Carmelitani virginum, praeſertim Tereſanarum, origo. *Titulus libelli deeſt.*

..RAEI originum monaſticarum libri IV. Accedit laudatio Thomae Aquin.

Ei. origines Benedictinae. *Coloniae* 1620.

..RAEI origines equeſtrium ordinum. *Coloniae* 1638.

Mennenii deliciae equeſtrium ordinum, & eorundem origines, ſymbola, inſignia, iconibus additis genuinis. *Coloniae* 1638.

..NARDI martyrologium ſanctorum ordinis D. Benedicti, duobus obſeruationum libris illuſtratum, cum auctario de ſanctis recentioribus & libello de origine ordinis S. Benedicti. *Pariſiis* 1629.

..RAEI chronicon Ciſtercienſe. *Coloniae* 1614.

..RAEI origines & progreſſus canonicorum regularium S. Auguſtini. *Coloniae* 1614.

Ei. liber ſingularis de collegiis canonicorum. *Coloniae* 1615.

Ei. elogium & funus Alberti Auſtriaci, Belg-
rum principis. *Bruxellis* 1622.

Ei. ſanctae Iſabellae quatuor, & de Iſabellis be-
tis variorum ordinum. *Bruxellis.* 1622.

MIRAEI liber ſingularis de congregationibus cle-
corum in communi viuentium. *Colon:*
1632.

MIRAEVS, Trithemius & Io. de Carthagena de ort,
progreſſu, ac illuſtribus viris ordinis S. M-
riae de monte Carmelo. Accedunt priuileg
confraternitatis ſacri ſcapularis. *Conf. ſup.*
Launoium p. 506. *Coloniae* 1643.

MIRAEI *hiſtoire de l'origine & inſtitution de diu*
ordres, qui gardent la regle de S. Auguſt.
Antwerpiae 1611.

ANT. AVGVSTINI libri II. de emendatione Gratiai,
editore Gerh. *von Maſtricht.* In fine add
eſt Schotti oratio de *vita* & ſcriptis *A. A-*
guſtini.

Gerh. von Maſtricht hiſtoria iuris eccleſiaſti
& pontificii, ſ. de ortu, progreſſu, increme-
tis, collectionibus auctoribusque iuris ecc-
ſiaſtici & pontificii. *Duisburgi* 1676.

DVARENI libri VIII. de ſacris eccleſiae miniſter.
Pariſiis 1557.

VIVANTI, Doctoris Sorbonici, libri tres de re bene-
ciaria, ſiue, de non poſſidendis ſimul plu-
bus beneficiis. *Pariſiis* 1710.

FILESANVS de idololatria magica.

Leuandae notae contra Romani Hay aſtrum inextinctum. *v. ſupr. Laymannum p.* 96.

Nihuſii apologeticus pro arte noua.

Calixti & Ranzouii epiſtolae mutuae de tranſitu ad eccleſiam Romanam.

LESACVS de ſacra epiſcoporum autoritate. *Pariſiis* 1606.

LESACI de poenitentia ſyntagma. *Pariſiis* 1633.

RMONDI hiſtoria poenitentiae publicae.

Ei. diſquiſitio de azymo, ſemperne in vſu altaris fuerit ap. Latinos? *Pariſiis* 1651.

HAMILLARDI collectio de corona, tonſura & habitu clericorum, cum reſponſionibus ad oppoſitiones. *Pariſiis* 1659.

AXAE poenitentiariae apoſtolicae, ad exemplar Leonis X. an. 1514. publicatum, recuſae, lingua Latina & Bataua. *Syluae Ducis* 1664.

Ieremiae, patriarchae Conſtantinopolitani, ſententia definitiua de religione Wirtembergenſium theologorum, per Socolouium. *Auguſtae Treuirorum* 1586.

LATII confutatio fabulae de Ioanna Papiſſa, ex documentis Graecis, cum teleſcopio Nihuſii.

Ei. exercitatio de menſura temporum antiquorum & praecipue Graecorum.

Ei. de templis Graecorum recentioribus, de narthece eccleſiae veteris, de Graecorum ho-

hodie quorundam opinationibus. *Colon*:
i. e. Amſtelodami 1645.

De Marca diſſertationes III. de epiſtola Vigilii, :
primatibus, & de tempore, quo primum
ſcepta eſt in Galliis Chriſti fides, cum no
Baluzii. *conf. ſupr. p.* 506. *Pariſiis* 1669.

De Marca opuſcula: de ſtemmate Chriſti, de a-
uentu magorum ad Chriſtum, de ſinguli
primatu Petri, de diſcrimine clericorum
laicorum, de tempore ſynodi Sirmienſis p-
nariae, de ſynodica epiſtola ſynodi Illyric-
nae, explicatio canonis V. ſynodi Conſt-
tinopoli 371. habitae, de veteribus col-
ctionibus canonum, interpretatio cap
clericus, de patria Vigilantii, de o
gine & progreſſu cultus B. Virginis Mon
ſerratenſis, de origine monaſterii ſcalae-D
de theca reliquiarum S. Ioannis Bapti
apud Dominicanos Perpinianenſes, fragm
ta varia. Apophoretum de vino Fronti
cenſi, Sirmondi diſſertationes de anno
nodi Sirmienſis. Petauii diſſ. de Photino h
retico, Praefatio Baluzii. *Pariſiis* 1681.

Chiffletii diſſertationes tres: de vno Diony
(*Supr. p.* 97.) de loco, tempore, & ceteris
iunctis conuerſionis Conſtantini M. &
Martini Turonenſis temporum ratione.
riſiis 1676.

R

AYSSII hierogazophylacium Belgicum, ſiue theſaurus ſacrarum Belgii reliquiarum. *Duaci* 1628.

VINHEMII ſacrarium Agrippinae, *i. e.* deſignatio eccleſiarum Colonienſium, reliquiarum, antiquitatum memorabilium &c. Praemiſſa eſt peregrinatio Romana. *Coloniae* 1607.

DRIANSENII *van des cloſterſen leuen oorſpronck. Hiſtorie van de mirakelen, die gebeurt zijn door die interceſſie van die H. Maget Maria, to Scherpen-heuvel. Bruxellis* 1604.

Toe-wechſele van den Mirakelen geſchiedt op Scherpen-heuvel. Bruxellis 1606.

Die legende van Sinte Franciſcus.

Die legende ende dat leven ſinte Claren, ghe-prent. Antwerpen 1491.

Sinte Franciſcus Souter.

POSTVLATIO apologetica ad Henricum IV. pro ſocietate Ieſu, per Richeomum Gallice edita, Latine verſa per Valladerium. *Lugduni* 1606.

NZENII, Ieſuitae, diſceptatio de ſecretis ſocietatis Ieſu.

ERAE apoſtolicae, quibus inſtitutio, confirmatio & varia priuilegia ſocietatis Ieſu continentur. *Antwerpiae* 1635.

NSTITVTIONES ſocietatis Ieſu & examen cum declarationibus. *Antwerpiae* 1635.

Re-

Regulae ſocietatis Ieſu auctoritate VII. congr gationis generalis auctae.

DECRETA congregationum generalium ſocietai Ieſu. *Antwerpiae* 1635.

Canones congregationum generalium ſoci tatis Ieſu.

BVLLAE, decreta, canones, ordinationes, inſtructi nes, epiſtolae &c. quae inſtituti ſocietat Ieſu impreſſioni Antwerpienſi acceſſeru ab anno 1636. *Antwerpiae* 1669.

ANONYMI tuba altera ad Clementem XI. de neceſ tate reformandi ſocietatem Ieſu. *Argentin* 1715.

TAVBENGALLI apologeticus adu. Melliti Pezii vi bras, pro fama vniuerſae ſocietatis Ieſu. *V ronae*,(i. e. P*ragae*) 1722.

CAPVT III.

Euangelici.

GVTBIRII nouum teſtamentum Syriacum, cum n tis & lexico.

FABRICII codex pſeudepigraphus veteris teſtame Pars vtraque.

FABRICII codex apocryphus N. T. Pars I. II. co nentur tomo I.

To. II. continet partem III. ſ. vltimam.

D. CHYTRAEVS de ſtudio theologiae recte inc

ando. De methodo doctrinae theologicae. De interpretatione ſ. ſcripturae. Diſcrimen inter theologiam chriſtianam & ethnicam. De certitudine theologiae chriſtianae. De titulo N. T. De vocabulo euangelion. De ſcriptoribus IV. euangeliorum. Series quatuor euangeliorum ex IV. euangeliſtis coagmentata. Oratio de ſtudio theologiae cum omnibus caeterarum artium ſtudiis coniungendo. *Roſtockii* 1572.

Felwingeri diſſ. de Photinianorum analogia fidei.

Camerarii arithmologia ethica, Gr. L. *Lipſiae* 1552.

ATECHESIS Theotiſca ſeculo IX. ſcripta, vt & monumenta catechetica varia Theotiſca, cura Io. Georg. Eccardi.

Eccardi hiſtoria ſtudii etymologici linguae Germanicae hactenus impenſi.

Sappuhnii commentatio de lingua Carchedonica.

IVBERTI miracula Auguſtanae confeſſionis, & Caſſander Euangelicus.

ORMVLA Concordiae Latine.

ONCORDIA, *dat is, belydenis der* Leere *van de Ständen der Augſpurgiſche* Belydenis, *eerſt in t' Iaar* 1580. *door den Druck gemeen gemackt. Roterodami* 1715.

VALLISERI vindiciae librorum ſymbolicorum eccle-

cleſiaeLutheranae, quibus & nodi a quibus
dam noſtratium propoſiti ſoluuntur.

Rothii dilucidationes cathechiſmi Dieterici
ani.

Ei. problemata paſchalia theologica.

Schelguigii vindiciae articuli de iuſtificatione
contra Langium.

Iani theoſophia orthodoxa contra Langium.

MELANCHTHONIS corpus doctrinae chriſtianae.

HEERBRANDI compendium theologiae.

HAFENREFFERI loci theologici.

G. CALIXTI epitome theologiae.

Himmelii diſputationes theologicae.

Waltheri ſpicilegium controuerſiarum XXII
de nominibus Iehouah & Elohim.

Glaſſii onomatologia Meſſiae prophetica.

Graweri libellus de vnica veritate adu. Dupli
ciſtas. *Supr. p.* 193.

HEBENSTREITI ſyſtema theologicum. To. I.

To. II. incipit a loco de peccato in genere.

To. III. ſ. vltimus incipiens a loco de ſacramentis.

BVDDEI compendium inſtitutionum theologiae do
gmaticae.

PFAFFII inſtitutiones theologiae dogmaticae & mo
ralis.

PFAFFII introductio in hiſtoriam theologiae litera
riam.

IENK. THOMASII hiſtoria atheiſmi, cui accedit Sam
Clark tractatus de exiſtentia & attributis De

con

contra Spinoſam atque Hobbeſium, latine redditus, cum praefatione Schwarzii.

Ioſ. Arndius de ſuperſtitione.

Buddei theſes theologicae de atheiſmo & ſuperſtitione.

...ELII ſcrutinium atheiſmi hiſtorico-aetiologicum.

Idem de atheiſmi radice.

Idem de atheiſmo eradicando.

Ei. literati hominis ſeceſſus, manuductio a profanae doctrinae vanitate ad pietatem.

Reiſerus de origine & incrementis atheiſmi.

Grosgebauers praeſeruatif *vvider die Peſt der heutigen Atheiſten.*

...MANNI impietas atheiſtica.

Neumanni trutina religionum.

Kortholdi prodromus ingenui theologiae cultoris academicus.

Rumpaei introductio in theologiam.

Aepinus de priuata confeſſione.

...ITII hiſtoria & examen theologiae indifferentiſticae.

Ei. inſtructio paſtoralis.

...RNSDORFII comment. de indifferentiſmo religionum.

...WARZII liber de Mohammedi furto ſententiarum ſcripturae.

Raphſoni demonſtratio de Deo.

Ca-

CATECHESIS Iudaeorum R. Iagel, Rabbinice & Ge-
manice, quae dicitur ספר לקח טוב
GERSONII *Innhalt und Widerlegung des Talmuds.*
MARGARITHAE *Iüdiſcher Glaube.*
Chriſtiani der Iuden Glaube und Aberglaube.
*Bochii Vberſetzung des Buchs von guten Iü-
ſchen* Lehren.
P. *Allixii Betrachtung von des Meſſiae zwi-
mahliger Ankunfft.*
*Beantvvortung der Frage: ob die Seele ei-
Gläübigen nach dem Tod ſo fort G-
ſchaue?*
G. OLEARII *Jeſus der vvahre Meſſias.*
SCHLÜSSELBVRGII catalogus haereticorum. Tom-
complectitur libros I. II. III. IV.
To. II. continet libros V. VI.
To. III. complectitur librum VII.
To. IV. continet librum IIX.
To. V. continet librum IX. & X.
To. VI. in quo ſunt libri XI. XII.
To. VII. continet librum XIII. ſeu vltimum.
CHEMNITII examen concilii Tridentini. Pars I. &
PARS III. & IV. ſeu vltima.
OSIANDRI enchiridion controuerſiarum cum
tificiis.
Ei. enchiridion controuerſiarum cum
baptiſtis.
HÜLSEMANNI manuale Auguſtanae confeſſi-
contra concilium Tridentinum & Hag-
Ieſuitam.

[M]EISNERI conſultatio catholica de Lutherana fide capeſſenda & papiſtica deſerenda, adu. conſultationem Leſſii. *Supr. p.* 495.

Io. Gerhardi conſideratio phoſphori pontificii.

I[o]. MAIORIS confutatum iudicium Valeriani Magni de acatholicorum regula credendi.

[B]OTSACCI contradictiones pontificiae.

Ei. diſſertationes de autoritate ſcripturae ſacrae.

Z[I]EMANNI carnificina Eſauitica, ſeu ſcripta eriſtica de voluntaria flagellatione.

B[AL]TH. MEISNERVS de purgatorio.

H[V]MELIVS de natura inuocationis religioſae.

I[O]. CAMERARII diſputatio de catholicis precibus & inuocatione numinis, cum formulis precum e patribus Gr. & L. *Argentorati* 1560.

[L]IHAVERVS de miraculis.

Botſacci diſcuſſio loci Philipp. II, 5. ſqq.

Treuneri anabaptiſmus orthodoxus ſuper capite XIX. actuum.

Treuneri vindex veritatis adu. chiliaſtam Peterſenium.

[S]HOLTZIVS de indulgentiis.

[LI]PZOVII examen nouae praxeos orthodoxam fidem diſcernendi, a Maſenio Ieſuita propoſitae.

Mayeri logica pontificiorum ἄλογος.

Fiſcheri Ieſuiticum nihil adu. Papebrochi[...] pro Carmelitis. *Salisburgi* 1685.

MENTZERI labes papiſmi Lutheranis per iniur[...] aſperſa. *Londini* 1719.

EIVSDEM idem liber *Anglice: a vindication of [...] Lutheran Religion. Londini* 1720.

REIHINGI Retractation *ſeines falſch-genannten [...]tholiſchen Hand-Buchs.*

KESLERI *Tractat von Bekehrung der Ketzer.*

HVNNII pellis ouina Ro. eccleſiae, *oder* Beant[...] *tung alles Ruhms der Rom. Kirchen.*

Alberti Gutachten über Frantzens We[...] Lebens.

Ei. Gutachten uber etliche papſtiſche Sc[...]ten.

HVNNII *Abfall der Römiſchen* Kirchen, *nebſt* B[...] *dazu gehörigen Schrifften.*

CYPRIANI *Belehrung vom Vrſprung des Papſt[...] nebſt einer Schutz-Schrifft vor die [...]mation.*

Ei. Bericht vom Vorrecht der erſtgebohr[...] illuſtren Familien.

PFAFFII *Vnterricht von denen Strittigkeiten d[...]miſchen und Proteſtantiſchen Kirchen.*

LÖSCHERI *abgewieſener Demas, wider die Pap[...] Lichtſcheids Gedancken über das Büchle[...] ewigen Euangelio.*

ENGELSCHALLS *euangeliſche Wahrheit wid[...] Tridentiniſche Concilium.*

Chemnitii Abbildung der Ieſuiter theologie.

SIWEBELII ſcripta theologica, addita centuria epiſtolarum & *vita* autoris.

SIGRAMMA Sueuorum an. 1526.

Ab Eizen de ſ. coena.

Pincieri antidotum adu. enthuſiaſtas, metuſiaſtas & ſynuſiaſtas in cauſa ſ. coenae.

GENII Caluiniſmus cum refutatione.

Schrôderi enchiridium controuerſiarum theologicarum.

Ei. tractatus de principio theologiae & iudice controuerſiarum.

D..INHAVERI hodomoria ſpiritus Caluiniani. To. I.

T. II. continet partem alteram.

H..SEMANNI Caluiniſmus irreconciliabilis.

Aſſueri admonitio de ſyrtibus Caluiniſtarum.

Durfeldi antidotum adu. Aſſuerum.

..INII diaſcepſis de fundamentali diſſenſu inter Lutheranos & Caluinianos.

..NDORFFII exercitatio de conſenſu & diſſenſu Proteſtantium.

Schilteri liber de pace religioſa.

..INHAVERI illex & obex pacis eccleſiarum.

Ei. nuntius Duraeo miſſus cum hypomnemate Bebelii.

Ei. Scheid-und Abſags-Brief.

Ei. deliquia Walenburchiorum.

Ei. collegium pſychologicum.

Io. Mvsaei libri tres de vſu principiorum ratior
& philoſophiae in controuerſiis theologic.
adu. Vedelium.

Iac. Martini paedia.

Botsacci gymnaſium chriſtologicum de omnipra-
ſentia Chriſti.

Brunsmanni gratia naturae interpres, ſiue, d-
fenſio ſententiae aientis, ſcripturae ver
etiam in phyſicis rebus habere vim pr-
bandi.

Beuerlandus de fornicatione fugienda,
Brandius de ſcelere Onanitico.

Mackenzeus de humanae rationis imbeci-
tate.

Westphali recta fides de coena Domini.

Schnepffii confeſſio de euchariſtia. 1555.

Weſtphali loci ſcripturae de vi & vſu baptiſ i.

Heshvsivs de praeſentia corporis Chriſti in coe.
1560. *Liber, quo Caſpar Aquila vſus l,
& cui ſua manu multa alleuit.*

M. Chemnitii anatome propoſitionum Hard-
bergii de ſ. coena.

Gruneri oratio de vſu catechiſmi Lutheri in
dei controuerſiis.

Caſtalionis reſpublica Iudaica ex Ioſepho.

Hofmanni oratio de barbarie imminente.

Hvtteri Caluiniſta aulico-politicus.

Ei. Caluiniſta aulico-politicus alter.

Harmonii de Moſa *Geſprâch vvider Hu*
Caluiniſtam. *Iu-*

Hutteri Antvvort auf unterſchiedliche Schrifften der Caluiniſten.

NISEBECKS *Vrſachen, vvarum er Caluiniſch vvorden.*

Ei. Bericht, vvie ſich die Vnterthanen gegen ihre Obrigkeit, vvelche veränderter Religion beſchuldiget vverden, verhalten ſollen.

Altenraths Catechiſmus vbiquitiſticus.

Hutteri Widerlegung des Geſprächs vvider ſeinen Caluiniſtam politicum alterum.

LMANI *Antvvort auf der Heydelbergiſchen Gegenbevveiſung.* 1596. *Multa inſunt hiſtorica pertinentia ad motus Caluinianos in Palatinatu.*

YSERI *Rettung ſeiner Ehre vvider die Freunde des enthaupteten Cantzlar Crellens. Supr. p.* 153.

Höens Bericht auf der Caluiniſten Supplication.

Ei. Bedencken, vvie ſich dieienigen halten ſollen, vvelchen päpſtiſch zu vverden angemuthet vvird.

YPRIANI *Vnterricht von kirchlicher Vereinigung der Proteſtanten, mit hiſtoriſchen Original-Documenten beſtärcket.*

DZARDI diſſ. de fundamentali diſſenſu eccleſiae Lutheranae & Anglicanae.

Winckleri epiſtola irenica de diſſonantia Lutheranorum in coena, per praeiudiciorum depoſitionem tollenda.

Mayerus de vita Bidelli, illiuſque ſententia, ſpiritum S. eſſe praecipuum angelum.

Edzardi Sieg der Wahrheit, vvider das Cat-niſche güldene Kleinod.

Ei. XXVI. Mängel in Pfaffii diſcours von dem Mangeln der Geiſtlichen gezeiget.

Grotus de benedictione ſacerdotali ſub fin n ſacrorum vſitata, adu. nouatores in Curla-dia. *an.* 1721.

Zeltneri breuiarium controuerſiarum cum R-monſtrantibus, ſeu, Arminianis.

B. Meisneri conſideratio theologiae Photinian,

Iac. Martini ſynopſis religionis Photinianorum nouorum.

Geſneri diſputationes XVII. pro libro conco-diae.

Iac. Martini de tribus elohim libri III. adu. S-cinianos.

Wittebergensivm theologorum *Widerlegung es teutſchen Arianiſchen zu Racau gedruckten Catechiſmi. an.* 1620.

Prolaei mateologia Sociniana.

Zeltneri breuiarium controuerſiarum cum enth-ſiaſtis & fanaticis.

Tripolitani miniſterii *Prüfung des Geiſtes Eli Praetorii. Multa ſua manu inſcripſit S-denbecherus chiliaſta.*

Tripolitani miniſterii *Lehr-und Schutz-Schrift von denen heütigen Offenbahrungen, vvie den Guttmanniſchen Offenbahrungs-Patr-.* 1677.

I.

Häberlini Widerlegung der Zeitbeſtimmung Ambroſii Sehmanns, i. e. *Io. Iac. Zimmermanni, diaconi Bietigheimenſis in Würtenbergia, ob* Böhmiſmum *munere moti vid. Fiſchlini ſupplementa ad memorias theologorum Würtenberg. p.* 230.

EISERI Anti-Barclaius, ſeu, examen theologiae Quackerorum. *Supr. p* 365.

OLTZHAVSENI *teutſcher* Anti-Barclaius, *das iſt, Unterſuchung der Quäckerey, nebſt Anmerckungen über Io. Bohmens Schrifften.*

Ei. capiſtratus Böhmicolarum rabula, *oder Bevveiſung vvider* Io. Matthaei (Io. Iac. Zimmermanni) *Vertheidigung I. Böhmens.*

). FRICKENS *Vnterſuchung Jacob* Böhms *Irrthümer.*

Maſecouii Beſchreibung *der vvunderbahren Geſchichte, ſo ſich an.* 1683. *mit einer angefochtenen Iungfrau zu Königsberg in Preuſſen begeben.*

INDERVATERI *neue Engels-*Brüderſchafft *als eine veritable Quäckerey. an.* 1719.

Eislers Chriſtenthum durch Türcken und Heyden beſchämet. an. 1720.

EINHARDI *Prüfung des Geiſtes der neuen Engels-*Brüderſchafft. 1720.

Quaedam Peterſeniana & Anti-Peterſeniana.

Vnterſuchung vom Kobold.

Exempel von des Satans Gevvalt, ſo ſich in er Vckermarck an. 1719. *geäuſſert.*

FLACII confeſſio de originali peccato. 1571.

SCHELGVIGII ſynopſis controuerſiarum ſub pietas praetextu motarum.

Zieroldi ſynopſis veritatis diuinae conti Schelguigium.

Iaegeri examen theologiae nouae Poireti.

Ei. iudicium de *Loockio* & Poireto.

SCHELGVIGII ſupplementum ſynopſeos controue ſiarum, 1710.

Niebenckii compendium errorum pietiſtic rum. 1709.

FECHTII lectiones theologicae in ſelectiorum co trouerſiarum, pietiſticarum inprimis, ſyll gen. 1718.

LOESCHERI *vollſtandiger* Timotheus Verinus, *od* hiſtoria Pietiſmi. *Pars prima.*

Species facti, vvas ſich mit Prof. Hottingers B *dencken von Offenbahrungen zu Marpu. zugetragen. an.* 1717.

Fortſetzung der Gefahr des Schvvermer-Ge ſtes, und Erzehlung von Pietiſten. Züri 1717.

LOESCHERI *vollſtändiger* Timotheus Verinus, *ode hiſtoriae Pietiſmi* Pars *II. an.* 1722.

BAHRI Arndius antipietiſta. *an.* 1722.

Idea pietiſmi.

We

VVeiſeni Antibarbarus contra Ioach. Langium, betreffend den im Tantzen geſtorbenen Prieſter. 1711.

Allixius von des Meſſiae *zvveymahliger Zukunfft.*

Gründe, die Proteſtirende zu vereinigen, 1711.

Hanſi Engel der Kinder, oder Exempel derer in groſſer Gefahr bevvahrten Kinder.

Gözii exulanten-Regiſter.

Kortholdi thaumatographia, oder Relation, vvas ſich in Hamburg mit einem glüenden eiſernen Ring begeben. 1699.

[..]ZARDI *VViderlegung der Sacrament-Schänderey zu Königsberg. Supr. p.* 200.

Ei.. Ervvegung der Motiuen, vvodurch die Reformirten zu B. *eine Lutheriſche Kirche an ſich zu ziehen trachten. an.* 1708.

Schultz vvider die Mennoniſten.

*Einer gevveſenen Mennoniſtin Glaubens-*Be*käntniß. an.* 1707.

Hermani Gedancken von der unzuläſſigen Priuat-Communion. an. 1706.

Henrici mächtiger und unmächtiger Teufel, vvider Fleetvvoden. an. 1708.

Anonymus vvider das evvige Euangelium. an. 1708.

[..]IOMASII Bedencken, *vvie vveit ſich ein Prediger über ſeinen Landes-Herrn des* Binde-*Schlüſſels bedienen* können.

Edzardi VViderlegung dieſes Bedenckens.
Anonymi VViderlegung des Bedenckens.
Edzardi Vnterſuchung der Vereinigungs-Vo ſchläge D. Krackewitzens.
Ioach. Langii Gevviſſens-Rüge vvider Thom ſium. an. 1702.
Goldtschmidts *Zauberer-Aduocat, vvider Thoma ſii Lehrſätze von der Zauberey.*
Langii Gevviſſens-Rüge nebſt Thomaſii Veran vvortung.
Thomaſii Erinnerungen vvider die Halliſch Theologen, vvegen ſeiner VVinter-Lectione an. 1701.
Thomaſii Lehr-*Sätze vom Laſter der Zauberey*
Anonymi Antvvort darauf.
Serpilii *Prüfung des Hohenſteiniſchen Socinian ſchen Geſang* Buchs.
Neuſii VViderlegung des evvigen Euangelii.
Peterſen von betenden Kindern in Schleſien.
VVoodvvardi Bericht *von denen gottſeligen G ſellſchafften zu Londen.*
Apologie vor die Pietiſten.
Schreiben vom Tod Brouſſons.
Edzardi Vnterſuchung, vvarum Donavver a Caluiniſten nicht öffentlich verdammen vv len : ſupr. p. 152. *nebſt* Anmerckungen *v der* Buddei diſſertation de moderamine i culpatae tutelae.

Schw-

ꝯCHWARZII *vvahrer Bericht vom Sabbath vvider Burmannum.*
Syrbii Abfertigung vvider VVernsdorffen, vor Buddeum.
Pezroni vindiciae adu. Wernsdorffium.
VVernsdorfii Ervveiſs vvider Syrbii Abfertigung.
HOMASII *auserleſener teutſcher Schrifften To. I.* o. II. an. 1714.
ISPVTATIONVM Marpurgenſium To. I. & II. o. III. & IV. *an.* 1602.
SCHMIDTI faſciculus diſputationum theologico-philologicarum, de fide Moſis circa myſterium SS. Trinitatis, de fide matris Euae, de fide patriarchali in Meſſiam Gen. XLIX, 18. de verbis Exod. XII, 11. de baptiſmo ſuper mortuis, de ſabbato δευτεροπρώτῳ, de traditionibus & votis Matth. XV, 5. de clauibus eccleſiae, de ficu Matth. XXI, 18. de didrachmis a Chriſto ſolutis Matth. XVII, 24. de ſinu Abrahae, de cathedra Moſis, de loco Act. XIII, 48. de merito Luc. XVII, 10. de caritatis praeſtantia 1. Cor. XIII. vlt. de primitiis reſurrectionis, Chriſto, ex 1. Cor. XV, 20.
CHTII noctes chriſtianae, ſeu exercitationum varii argumenti liber ſingularis, v. g. an. B. O. ſint medium ſalutis, de forma faciei Chriſti, adu. Vauaſſorem, de reſurrectione carnis ex ratione &c. Re-

Rechenbergii volumen exercitationum in N. T.
v. g. de variantibus N. T. lectionibus, d
velanda muliere, de adagio Chriſti Matth.
XXIV, 28. de Melitenſium iudicio de N
meſi, Act. XXVIII, 4. de χειραρσία orant
um 1. Tim. II, 8. de Phariſaeis, de voce ἐρη
μος Matth. III, 1. de veterum chriſtiano
rum doxologia, de origine theologiae my
ſticae, de theologia Homeri, de monarchia
nis haereticis, de Heſychastis ſ. Quietiſt
Graecis, de libris obſcoenis, de Muſaeo Al
xandrino, de origine & vſu ſcholarum ad
Hobbeſium, de ineptiis clericorum Ro. lit
rariis, de Lutheri colloquiis menſalibus, d
anima mundi, de ciuilitate morum apu
Ebraeos, de Io. Huſſo, de gemmis errores vu
gares, de horis canonicis, de titulis & gra
dibus eccleſiaſticis in primitiua eccleſia.

Siberus de Latinorum libris eccleſiaſticis & li
turgicis.

Ittigii exercitationum theologicarum enneas, v.
ad Theodori Abucara opuſculum: *de bap
ſmo fidelium ante Chriſti aduentum defu
ctorum, per aquam, quae ex Chriſti late
profluxit*, exercitatio de pedilauio Chri
imitando, de euangelio mortuis praedicat,
de creatura gemebunda, de reſiduo paſſi
num Chriſti Coloſſ. I, 24. &c.

N

Neumanni primitiae diſſertationum academicarum, v. g. de ſpongia ori Chriſti admota, de Philippo Arabe, primo imperatore chriſtiano, de retractationibus Patrum, de parallelis hiſtoricis, de regibus pontifici Ro. ſtipendiariis, de metaphraſtis, qui N. T. carmine Graeco reddiderunt, de pſalterio Salomonis, de parabola, de ſortibus biblicis, de Meſſia regnante ἀπὸ τῦ ξύλϰ.

IVDDEI parerga hiſtorico-theologica de ſymbolis euchariſticis, de Theodotione, de ritibus eccleſiae Latinae Iudaicis, de allegoriis Origenis, de Ludouico Bauaro imperatore, de ruina murorum hierichuntinorum, de artibus tyrannicis H. Sauanorolae, cum retractatione, animaduerſiones in Petri Chauuini librum de religione naturali.

Murray Commentatio de Kinaeis.

Sicuri prudentia theologica. *Amſtelodami* 1684.

Ludouici de exiſtentia, diabolorum, contra Franc. de Corodua.

K*ochii* cenſura cenſurae de dialogo Iuſtini M. cum Triphone, adu. Cyprianum & Buddeum.

ELIGMANNI exercitationes academicae, v. g. de Friderico admorſo, de fide, de Io. Georgio I. electore Saxoniae, de campana vrinatoria, de dubiis hominibus, quibus forma huma-

na

na & brutina miſta fertur, de caſu oblat in ſapientiam verſis, de hominibus ἐνυδρ βίοις, de fallaciis politicis, de baroſcopi de theologo male dubitante, vindiciae Sa bati contra Stryckium iuniorem, de cul defunctorum ap. Chinenſes, de efficac precum, de autoritate lib. Symbolicorum ecclesia Lutherana, &c.

Ehrenbergerus de ſermone Angelorum.

VVinslouius de ſede animae rationalis in co pore.

KOEBERI diſſertatiunculae XXIV. de ſangui Chriſti.

WARLIZIVS de morbis biblicis.

CYPRIANI diſſertatio de propagatione haereſiu per cantilenas. Accedit Theodorici orat de mixta haereticorum prudentia. *Lond.* 1720.

SCHILTERI Inſtitutiones iuris canonici.

Duareni libri VIII. de ſacris eccleſiae miniſ triis ac beneficiis. Accedunt concordata r tionis Germanicae cum notis Schilteri.

CONSISTORII Stockholmenſis defenſio antipoſiti num de diſciplina eccleſiaſtica adu. Matthiae poſitiones. Accedunt poſitio & antipoſitiones ipſae. *Holmiae* 1662.

HENNIGESIVS de ſumma imperatoris Romani po ſtate circa ſacra. *Noribergae* 1676.

RESSII Commentarius ad Puſendorffii tractatum de habitu religionis.

Buddeus de concordia religionis chriſtianae, ſtatuſque ciuilis.

IPERI Moſes Deus Aaronis, ſiue poteſtas atque officium principum in ſacris. *Dauentriae* 1717.

Seitzens VViderlegung des Buchs: Moſes Deus Aaronis.

Benjamins, Biſchoffs zu Bangor, Natur und Eigenſchafft des Königreichs, und der Kirch Jeſu Chriſti.

HARETRATVS de ſobrio & opportuno paſtoris peccata corrigentis rigore.

ROMAIERI inſtructio de elencho morali homiletico.

Anonymi von der Gevvalt eines Fürſten über die Kirche.

Riperus de legibus diuinis poſitiuis vniuerſalibus.

CHEMNITII inſtructio futuri miniſtri eccleſiae.

Nihuſii hypodigma. Allatius de liturgia S. Iacobi.

IANSCHII *Abbildung der Predigten im erſten Chriſtenthum.*

CHONHVSII tractatus de blaſphemiis. 1597.

Maioris commonefactio adu. Samoſatenicas, Arianas & Eunomianas blaſphemias. 1569.

Hier. VVelleri libellus continens varia theologica. 1581.

Vr-

VRSINI de chriſtianis officiis analecta theologi
& philologica.

Ei. de Zoroaſtre, Hermete, Sanchoniathon
eorumque ſcriptis, contra Moſaicae ſcript
rae antiquitatem, exercitationes. Acced
ſpicilegium Chr. Arnoldi eiusdem argume
ti. Sequitur eiusdem Vrſini compendiu
hiſtoricum de eccleſiarum Germanicaru
origine & progreſſu, ab aſcenſione Domi
vſque ad Carolum M. cum appendicib
variarum obſeruationum ſimilis argument
1664.

QVISTORPII Pia deſideria.

*Baieri Ervveiſung, daß Lutherus an der Tren
nung der Kirchen nicht ſchuldig ſey.*

Lithi Rettung des Berufs Lutheri.

PORSTIVS *von der Kirchen-Viſitation, nebſt König
Preuſſiſchen Viſitations-Verordnungen. a
1722. Hoc libello p. 200. dicitur in quae
ſtionibus viſitatoriis, contra ipſum ſolem, fo
mulam concordiae in Marchia non eſſe l
brum ſymbolicum. Conf. ſubſcriptionem F. C
ab elect. Brand. Io. Georgio, factam.*

Pilgrims paradoxa *in und bey dem Leid
Chriſti.*

PFANNERS *chriſtlicher Buß-und Lebens-VVeg.*

DANNHAVERI Hermeneutica ſacra.

PFEIFFERI Critica ſacra.

1.

Dickinſoni Delphi Phoenicizantes, ſiue tractatus, in quo oſtenditur, Graecos, quicquid apud Delphos celebre erat, e Ioſuae hiſtoria effinxiſſe. Accedunt diatribae de Noae in Italiam aduentu, eiuſque nominibus ethnicis, nec non de origine Druidum, item: oratio pro philoſophia liberanda.

Riueti Critici ſacri libri IV. Praefixus eſt tractatus de patrum auctoritate.

OLEARIVS de ſtilo noui teſtamenti. Editio Schwarzii.

ALTHAMERI conciliationes locorum ſcripturae, quae ſpecietenus pugnare videntur.

Trutigerus de ſimilitudine, qua euangelium dicitur ſimile fermento mixto tribus farinae ſatis.

FABRICII commentarius in Geneſin.

LAMBERTI in Lucae euangelium commentarii. *Norembergae* 1524.

Hegendorphinus in Marcum, in ep. ad Hebraeos & priorem Petri, in paſſionem Matthaei & Ioannis. *Hagonoae* 1625.

ARENII exegeſis epiſtolae ad Romanos.

Titii diſcurſus de quarto regno Danielis Capp. II. & VII. adu. Polanum.

Herwarti raptus Pauli.

ESHVSII explicatio prioris epiſtolae ad Corinthios.

OBSERVATIONES ſelectae in N. T. ſeu *Ramireſii* Prado pentecontarchus.
Mori notae in N. T.
Poſſini ſpicilegium euangelicum.
Smynaeus de ſupputariis digitorum geſtibus
LEV. LEMNII ſimilitudinum ac parabolarum, quae in bibliis ex herbis & arboribus deſumuntur, explicatio.
Royardi in omnes epiſtolas dominicales. Pars hyemalis & aeſtiualis. *Pariſiis* 1555.
VRSINI arboretum biblicum.
Ei. theologiae ſymbolicae, ſiue parabolarum ſacrarum ſylua.
BOSII introductio in notitiam ſcriptorum eccleſiaſticorum. Ei. opuſcula hiſtoriae & antiquitatum ſacrarum.
COMPENDIVM Gothanum hiſtoriae eccleſiaſticae. To. I.
To. II. cum continuatione ad an. 1723.
ANONYMI *Grundlegung zu einer realen Kirchen-Hiſtorie.*
Funckens Reformations-Hiſtorie, nebſt der Augſpurgiſchen Confeſſion und Paſſauiſchen Vertrag.
Meiſii Kirchen-Ordnung und Gebräuche der Quacker in Engeland.
ITTIGII tractatus de Bibliothecis & catenis Patrum, variisque veterum ſcriptorum eccleſiaſticorum collectionibus.

rigii, Bibliotheca patrum apoſtolicorum Graeco-Lat.

Ei. ſupplementum opp. Clementis Alexandrini: I. liber, quis diues ſaluetur? II. adumbrationes in epp. aliquot catholicas. III. fragmenta. Accedunt Ittigii obſeruationes I. de concilio apoſtolico, quo B. Mariae immaculata conceptio decreta perhibetur. II. de numero canonum Nicaenorum adu. cardinalem Aguirre. III. de operibus Iuſtini martyris adu. Harduinum IV. de ep. Cypriani ad Stephanum in cauſa Martiani Arelatenſis, adu. Launoium. V. de Tatiano & Gregorii opuſculo de anima ad Tatianum. VI. de Athenagora VII. de Damaſi operibus. IIX. de exocionitis. IX. de haereſi Bonoſi. X. de ſecunda Athanaſii apologia.

ilckivs de feſtis Chriſtianorum. Pars vtraque.

ſsii de hebdomade magna libri III.

Doughtei liber de calicibus euchariſticis veterum chriſtianorum, cum Faeſii mantiſſa.

Herbinii religioſae Kijouienſes Cryptae.

ſsii Chriſtus incoenatus cum Schenckii examine oblationis ſine communione.

Ei. Obelus peregrinitati communionis peregrinae Schenckii fixus.

Schmidii exercitationum hiſtorico-theologicarum triga 1. de miſſa ſicca. 2. de muliere in eccleſia. 3. de cultu euangeliorum.

Bartholinus de morbis biblicis.

Moebius de oraculorum ethnicorum origi[ne], propagatione & duratione.

Bechmannus de ſcientia Dei, contra Photin[ia]nos & Caluinianos.

FISCHERI de Θεοδρόμοις, veteris eccleſiae legatis, [in] S. Ignatii epiſtolam ad Polycarpum bre[uis] commentatio. Praefationem addidit E[rn.] Sal. Cyprianus.

Liebii numi Ludouici XII. Regis Gallor[um] epigraphe: *perdam Babylonis nomen.* [Ac]cedunt epiſtolae ſummorum & clariſſim[o]rum virorum.

Heumanni Lutherus apocalypticus.

ARNOLDI fratrum ſororumque appellatio inter ch[ri]ſtianos, & cognatio chriſtianorum ſp[iri]tualis. Acceſſit chriſtianorum ad meta[lla] damnatorum hiſtoria.

Veielii diſſertatio iſagogica in ſelecta hiſtor[iae] eccleſiaſticae capita, adu. Natalem Alex[an]drum.

Fileſaci veteris eccleſiae Gallicanae quer[ela]. *Lutetiae* 1603.

SCHMIDII Lexicon eccleſiaſticum minus.

Stieberi hiſtoria theologiae dogmaticae.

Mart. Chemnitii ad Matthiam Ritterum Schlüſſelburgium epiſtolae.

Lucii Biographia ephororum Bornenſium.

Wiliſchii memoriae SuperintendentumPirnenſium.

Boeckmanni ſchediaſma hiſtorico-litterarium de doctis Nicolais.

Fiſchlini vitae praecipuorum Cancellariorum & Pro-Cancellariorum ducatusWirtembergici.

LYSERI, iunioris, officium pietatisLyſero ſeniori adu. G. Arnoldi hiſtoriam perſolutum. Accedit farrago epiſtolarum variarum Sec. XVI. & circa initium Sec. XVII. ſcriptarum.

LOEBERI hiſtoria eccleſiaſtica Orlamundana.

Eyringii vita Erneſti pii, ducis Gothani, cum diſſ. de ortu & progreſſu religionis chriſtianae in Francia orientali.

IMMERLINGII propylaeum hiſtoriae ſacrae de ſtatu eccleſiae Mansfeldenſis.

Schoetgenius de ſecta flagellantium.

Aquilinius de tribus hiſtoricis concilii Tridentini. *Amſtelodami* 1662.

Ackeri vita & teſtamentum Franciſci Petrarchae.

INFFENS *Kirchen-Reformation und Jubel-Geſchichte des Amts Stolpen.*

ISINGII Relation *von der Reformation der Stadt Reutlingen. Praemiſſa eſt epiſtola ſenatus Reutling. ad Cyprianum.*

?EINRICHII *Hennebergiſcher Kirchen-und Schulen-Staat.*

Variorum ſcripta de autoribus diuerſorum h
mnorum eccleſiae euangelicae.

HOFFMANNI *Vorſtellung derer an.* 1722. *im Rei*
obſchwebenden Religions-Beſchwerden.

ANONYMI *Schleſiſche Kirchen Hiſtorie P. I. & II.*

BENTHEMS *Hollandiſcher Kirch-und Schulen-Sta*

BENTHEMS *Engelländiſcher Kirch-und Schul*
Staat.

EDZARDI *Schwediſche Kirchen-Geſchichte.*

Ei. Erörterung, ob die Caluiniſten zu Franc
furth am Mayn eine Kirche praetendir
können?

Ei. Vertheidigung der Erörterung.

Irenophili Vnterſuchung wider Strimeſii *Fr*
dens-Vorſchläge, nebſt denen Churbr. Lan
*Tags-*Reuerſalien.

Leibnizens und Clarkens Schrifften von der n
türlichen Religion.

CYPRII chronicon Eccleſiae Graecae.Latine.Gal
Hiſtoria Armena.Latine.

CHYTRAEI oratio de ſtatu eccleſiarum in Graec
Aſia, Bohemia &c. it. epiſtolae Conſtan
nopolitanae & aliae circiter XXX.quibus
cedunt aliquot epiſtolae Graecae ac Latin
confeſſio fidei a Gennadio Mahometi II. e
hibita, it. de Ruſſorum & Tartarorum re
gione ac moribus, & veterum Boruſſoru
ſacrificiis, denique epiſtolae Conſtantin
politanae eccleſiae ad Boëmos.

Di

Dionyſii Werlenſis Philanthon, ſiue animaduerſio in animaduerſionem, quam Conringius in nouenam S. Antonii de Padua attentauit, cui inſerta eſt pertractatio de inuocatione ſanctorum. *Supr. p* 256.

Fileſacus de idololatria magica.

Bergii de ſtatu eccleſiae & religionis Moſcouiticae exercitatio.

Verpoorteni Commentatio de Martino Bucero Acceſſit Buceri ad Vrbanum Rhegium epiſtola.

Variorum ad Venceslaum Lincum epiſtolae, it. Lutheri ſermo in 1. Ioh. V. Com. IV. eiusdemque ad Bernardum e Iudaiſmo conuerſum epiſtola, cura Verpoortenii, qui vitam Linci praemiſit.

Helladii ſtatus praeſens eccleſiae Graecae, cum ſtatu nonnullarum controuerſiarum.

Ittigii opuſcula varia, cum catalogo Ittigianorum manuſcriptorum Latinorum.

Cenſura eclogarum Mayeri de fide Baronii & Bellarmini ipſis Pontificiis ambigua, obſeruationibus referta, auctaque.

Hechtii *Nachricht von der Religion der heutigen Griechen.*

Miſſons Erzehlung vieler Wunder, welche in Franckreich unter den Ceuennern in der Prouintz Languedoc ſollen geſchehen ſeyn.

Diſcours über die Bibliſche Hiſtorie vom Bel Babel, nebſt einem Anhange von 12. *erhöhet und gefallenen Miniſtris.*

Cogelii Vthiniſche Chronica, nebſt Moldii Co tinuation und Bericht von denen alten W ger-Wenden.

Praetorii Gedächtniß Dantziger Lehrer.

Serpilii Ehren-Gedächtniſſe unterſchiedlich Schwäbiſcher Theologorum.

CAPVT IV.

Colloquiorum Theologicorum hiſto ria, & monumenta antiqua hi- ſtoriam reformationis eccle- ſiae illuſtrantia.

ERLINGERI *Euangelion Chriſti, die Menſchwerdu und das Leben Chriſti, auch die Lehre, Wu derwerck und Verheiſſung durch vier Eua geliſten beſchrieben, in ein Euangelion gez gen, wie ſolches nach Ordnung ergangen i VVertheim* 1524.

DISPVTATIO Geneuae habita an. 1534. inter Po tificios & euangelicos.

Elenchi apologetici ad D. Samuelis Mare Anti-ſynodicam cenſuram appendix, q e

exhibetur illa ipſa diſputatio de diuinae praedeſtinationis hominum obiecto.

Foreri Vmbella fatuo lumini Melchioris Nicolai oppoſita.

Elenchus apologeticus ad Mareſii anti-ſynodicam cenſuram.

Coccei exercitatio ἑρμηνευτικὴ de principio epiſtolae S. Pauli ad Epheſios.

CTORVM colloquii Ratisbonenſis vltimi narratio, iuſſu Caroli V. edita. (*conf. Maioris narrationem ſupr. p.* 278.) *Louanii* 1547.

BROICENSIS epiſcopi refutatio falſae narrationis de colloquio inter ipſum & Dominum du Pleſſis, Caluinianae ſectae anteſignanum, coram Galliae rege habito. *Moguntiae* 1603.

OTOCOLL *aller Handlungen des Geſprächs zu Franckenthal mit denen VVidertäuffern den* 28. *May angefangen, und den* 19. *Iunii dieſes* 1571. *Jahrs geendet.*

TA diſputationis de S. coena publice in academia Heidelbergenſi habitae inter eius loci theologos. an. 1584.

CHTII hiſtoria colloquii Emmendingenſis.

Schulteti ſchediaſma de Doctoratu theologico apud Reformatos non aſſumendo.

LLESII hiſtoria concilii Dordraceni. Accedunt obſeruationes, vita Halleſii & diſſ. de autoritate concilii Dordraceni paci ſacrae noxia, autore Io. L. Moshemio.

ANTIMORELLES, ſeu, reſponſio miniſtrorum co-
cutorum, ad relationem colloquii Fra-
furthenſis anno 1609. inter P. More-
& orthodoxos quosdam miniſtros habi-

DAMII Relation *des Colloquii, und was ſonſten*
denen von Flenſsburg entwichenen Enth-
ſten, Niclas Kuntzen *und Hartwich Lohm-*
gehandelt, auch gründliche Refutation i-
gräulichen Schwermerey. 1625.

Crautwalds neue Menſch. circa an. 1527.

Römelings, fanatici Haarburgenſis, *Zer-*
rung Babels *von Mitternacht und Morgen*

Kniggens *Beſchreibung C A. Römelings -*
gang aus dem Enangeliſchen Zion, *und -*
gang in Babel, &c.

Ganſii Schlüſſel zur vvahren Zeit-*Rechn-*
und gewiſſer Auslegung der in der Offen-
rung Iohannis *vorher verkündigten* Kirc-
Geſchichten. 1712.

Beſchreibung von der unglücklichen Reiſe d-
iüngſthin aus Teutſchland nach dem En-
ländiſchen in America gelegenen Carolina
Penſylvanien wallenden Pilgrim. 1711.

Treügens Caluiniſches Todtbette, nebſt
weiß aus der Augſpurgiſchen Confeſſion,
die Reformirten keine *Augſpurgiſche C-*
feſſions-Verwandten ſeyn. 1711.

Buddei Erzehlung vom Pietiſmo 1710.

Sideralti Send-Schreiben wider dieſe Er-
lung.

[I]OB. GAGVINVS de puritate conceptionis Mariae virginis.
De 7. foribus ſeu feſtis beatae virginis.
Iacobi Carthuſienſis tractatus monitorius.
Ei, tractatus de arte curandi vitia.
Thomas Aquinas de ſacramento euchariſtiae. Nic. de Lyra de idoneo miniſtrante & ſuſcipiente ſacramentum. Anonymi expoſitio dominicae orationis.
Felicianus de diuina praedeſtinatione 1495.
Alberti Magni paradiſus animae. *Coloniae* 1498.
Speculum hebdomadale.
Iſidori libri III. de ſummo bono. *Lipſiae* 1493.
Alanus de maximis theologiae.
Theobaldi phyſiologus de naturis 12. animalium.
[H]VTTENI Expoſtulatio cum Eraſmo Roterodamo, & Othonis Brunfelſii pro Hutteno defuncto ad Eraſmi ſpongiam reſponſio.
Ratio ſ. methodus compendio perueniendi ad veram theologiam.
Fauentini aduerſus Thomam Placentinum pro Luthero oratio.
Ad Gaſparis Schatzgeyri, Minoritae, plicas reſponſio per Ioh. Briſmannum, pro Lutherano libello de Miſſis & Votis monaſticis.
[ER]ASMI epiſtola contra quosdam, qui ſe falſo iactant euangelicos.

Hut-

Hutteni expoſtulatio cum Eraſmo.

Spongia Eraſmi adu. aſpergines Hutteni ſ. pu-gatio Eraſmi ad expoſtulationem Hutteni

Sadoleti epiſtola ad ſenatum populumque Geneuenſem, qua in obedientiam Romani pontificis eos reducere conatur, cum Caluini reſponſione. *Argentorati* 1539.

Epiſtolae duae Latomi & Sturmii de diſſidi, periculoque Germaniae. Item, alia quadam Sturmii de emendatione eccleſiae & religionis controuerſiis.

CHLICHTOVEI propugnaculum eccleſiae adu. Lutheranos, tres libros continens: I. de miſſ II. de coelibatu ſacerdotum. III. de ieiuniorum obſeruantia.

ERASMI diatribe de libero arbitrio. *Baſileae* 1524

Ei. concio de immenſa Dei miſericordia: ite Virginis & martyris comparatio: eiusde concio de puero Ieſu. *Baſileae* 1524.

Ei. exomologeſis, ſiue modus confitendi.

Ei. paraphraſis in tertium Pſalmum.

Duo diplomata Papae Adriani VI. cum reſponſionibus Eraſmi.

Ei. epiſtola de morte ad Iodocum Gauerum.

Ei. apologia ad Stunicae concluſiones.

Ei. modus orandi Deum.

Ei. precatio dominica.

PIRCKHEIMERI reſponſio ad Oecolampadium de vera Chriſti carne & vero eius ſanguine. 152

Ei. reſponſio ſecunda. 1527.

Bibliorum phraſes ſanctae, ſeu, de troporum in ſacris literis vſu. 1528.

[ER]ASMI detectio praeſtigiarum cuiusdem libelli Germanice ſcripti, cum hac inſcriptione: Eraſmi & Lutheri opiniones de coena Domini.

Pirckheymherus de vera Chriſti carne & vero eius ſanguine adu. Oecolampadium.

Lutheri libellus de ſacramento euchariſtiae.

B*rentii* epiſtola de verbis Domini; hoc eſt corpus meum.

Vrb. Regii VVarnung wider Carlſtadt des Sacraments halben.

B*ugenhagens Vnterrichtung, daß die Meynung von dem Sacrament, ſo in dem Pſalter unter ſeinem Nahmen geteutſchet, wird geleſen, nicht ſein iſt.*

Zvvinglii epiſtola ad Alberum de coena Domini. *Tiguri* 1525.

Buceri Apologia, qua fidei ſuae circa Chriſti coenam rationem reddit. 1526.

Oecolampadii ad Pirckheymherum de euchariſtia reſponſio poſterior. B*aſileae* 1527.

E*i*. ad Pirckheymherum de re euchariſtiae reſponſio. *Tigurae* 1526.

Acta cauſae rituum, ſeu ceremoniarum Sinenſium. *Romae* 1709.

Conuentus generalis cleri Gallicani cenſura & de-

declaratio in materia fidei & morum. *Pa-
ſiis* 1700.

LVTHERI ſermones aliquot latinitate donati. *A-
gentorati* 1526.

D*iuae* Hildegardis libellus de praeſenti cle-
corum tribulatione, futurorumque tem-
rum euentu. *Haganoe* 1529.

Melanchthonis ſententiae veterum aliquot ſc-
ptorum de coena Domini 1530.

Propoſitiones a Luthero ſubinde diſputatae.

Commonefactio hiſtorica de ſtatu eius temp-
ris, quod euangelii lucem praeceſſit, cui
ſerta eſt confeſſio poſtrema D. Georgii M-
ioris, de doctrina iuſtificationis & bon-
rum operum. 1567.

Io. Ferinarii oratio de perpetua praeſentia ſ-
Dei in eccleſia, cum quaeſtione, de inuoc-
tione piorum hominum, qui ex hac vita
ceſſerunt.

BRVNFELSII Pandectarum V. & N. Teſtamenti
bri XII. 1528.

Ei. Catalogi virorum illuſtrium V. & N. Teſ-
menti, virorum obſcurorum vtriusque T-
illuſtrium item mulierum, obſcurarum d-
mulierum &c.

Syngramma clariſſimorum, qui Halae Sue-
rum conuenerunt, virorum ſuper verbis c-
nae dominicae, ad Oecolampadium. 152

Bugenhagii confeſſio de ſacramento corporis & ſanguinis Chriſti ex Chriſti, inſtitutione.

ETENBERGERI *Grund und Vrſach, vvie unredlich das H. Lobſangck Marie*, ſalue regina, *gevveicht Saltz und VVaſſer, Metten und Complett in etlichen Städten vvird unterlaſſen.* 1526.

Aſſertio Alueldiana in canticum: ſalue regina, contra impios Mariae detractatores. 1527.

Hymni eccleſiaſtici XII. ſummis feſtiuitatibus ab eccleſia ſolenniter cantari ſoliti, annotationibus explanati a Io. Spangenbergio. 1550.

ETENBERGIVS de votis monaſticis adu. Lutherum. 1525.

ELANCHTHONIS loci communes. *an.* 1523.

Lutherus de ſeruo arbitrio.

Zvvinglii commentarius de vera & falſa religione. *Tiguri* 1525.

NFESSIO fidei Auguſtae an. 1530. Carolo V. exhibita. Addita eſt apologia confeſſionis. *Vitembergae* 1531.

NFESSIO fidei exhibita Carolo V. in Comitiis Auguſtae 1530. cum apologia Confeſſionis. *an.* 1542.

Coruini colloquiorum theologicorum libri III.

NCIONES ſynodicae in eccleſia Mersburgenſi a Georgio Principe Anhaltino habitae. Ineſt

eſt etiam oratio Camerarii dicta in fune
Bernardi, Zigleri, Theologiae Doctoris, iter
Pfeffingeri oratio dicta in funere Sirmeſte
Theol. D.

Flacius de voce & re fidei, cum Melanchth
nis praefatione. *Baſileae* 1555.

Caſtalionis dialogorum ſacrorum libri IV.

Scripta quaedam papae & monarcharum
concilio Tridentino, cum praefatione Fl
cii. *Baſileae*.

PASQVILLI extatici, ſeu nuper e coelo reuerſi, de r
bus partim ſuperis, partim inter homines i
Chriſtiana religione paſſim hodie contr
uerſis, cum Marphorio colloquium. *Lib*
rarus.

B*onni* farrago praecipuorum exemplorum,
apoſtolis, martyribus, epiſcopis & ſanct
patribus veteris eccleſiae. 1539.

Hadamarii Aenigmatum libellus. 1540.

Regis, ſenatus, populique Angliae ſententia
de eo concilio, quod Paulus epiſcopus R
manus Mantuae futurum ſimulauit, & c
ea bulla, quae ad Calendas Nouembres
prorogarit. 1537.

GALLI diſputatio de adiaphoris, & mutatione pra
ſentis ſtatus pie conſtitutarum eccleſiarur

Flacii reſponſio ad epiſtolam Melanchthon
adiaphoriſticam. 1549.

E

Epiſtola concionatorum Hamburgenſis eccleſiae ad Theologos Wittenbergenſes, de adiaphoris, cum reſponſione. 1549.

Flacii liber de veris & falſis adiaphoris; item epiſtola D. Epini ad Flacium de eadem materia.

Melanchthonis epiſtola, in qua reſpondetur Flacio.

Lutheri epiſtolae aliquot quibusdam Theologis ad Auguſtana comitia anno 1530. ſcriptae.

Galli & Flacii concio poenitentiae propoſita adiaphoriſtis.

Epiſtola Luciferi ad ſpirituales, circiter ante annos centum, vt ex codicis vetuſtate apparet, deſcripta, Autore Nicolao Oren. Cum praefatione Flacii. 1549.

Flacii duo ſomnia Philippi.

Melanchthonis ſententia de coena Domini, ex ſcriptis eius collecta per Weſtphalum.

Lutheri, Weſtphali, Flacii & aliorum ſcripta contra mutationem in adiaphoris.

Zwölff Vrſachen, daß Chriſtus nach ſeiner Menſchheit keine Creatur ſey. 1561.

Antdorffiſche Kirchen-Agenda, i. e. Lutheranorum Antwerpienſium ordinatio eccleſiaſtica, cum praef. Cyr. Spangenbergii. 1567.

Flacii confutatio catechiſmi laruati Sydonis epiſcopi. 1549.

Catecheſis Crypto-Caluiniſtarum edita in aca- mia Wittebergenſi. 1571.
Heshuſii oratio de ſynodis eccleſiae. 1571.
Wigandi commonefactio, qui ſint turbato- omnium maximi in mundo, iuxta ipſ- mundi prauum iudicium. 1571.
Ei. collatio & commonefactio de antinon- veteri & noua, adu. Crellium & Pezeliu- 1571.
Idem de amniſtia. 1571.
Gigas de certitudine religionis chriſtian- 1550.
Nigri exhortatio ad liberalium artium ſtudi- ſolidam erudiendae adoleſcentiae ratione- complectens.
Camerarii oratio de cultu pietatis ac virtu- & ſtudiis bonarum artium. 1545.
Myconii epiſtola ad Vitum Theodorum de co- cordia inter Lutherum & Bucerum a- 1536. edita per Selneccerum an. 1581.
Lutherus, daß die Worte Chriſti noch feſte ſt- hen. 1527.
Buceri Dialogus, Vergleichung D. Luthers un- ſeines Gegentheils. 1563.
Lvtheri Sermon *von der Betrachtung des Leide- Chriſti. an.* 1524.
Ei. Weyſe Chriſtlich Meß zu halten, und zu- Tiſch GOttes zugehen. 1524.
Ei. von der Freyheit eines Chriſten an. 1524.

E

Ei. Sermon von der Beicht und dem Sacrament. 1524.

Ei. Sermon von dem ungerechten Mammon. 1524.

SMI liber de amabili eccleſiae concordia.

Wicelii commentariolus de arbore bona, antichriſto, interceſſione diuorum & ieiunio. 1534.

Cochleus de veneratione ſanctorum. 1534.

Wicelii expoſtulatio cum Iuſto Iona de raptu epiſtolae priuatae & ei praefixa criminatione. 1535. *Supr.* 296.

Wicelii & Haneri epiſtolae de cauſa Lutherana. 1534.

Cochleus adu. nouam reformationem ſenatus Bernenſis. 1534.

Artopoei diſcretio locorum legis & euangelii in literis ſacris. 1534.

Lutheri praelectio in pſalmum XLV. *an.* 1533.

POSITIONES diſputatae Vitebergae pro doctoratu Hieronymi Weller & Nicolai Medler. 1535. *Supr.* 437.

Oratio Vitebergae 1553. recitata in doctoratu Til. Heshuſii, aduerſus Oſiandrum, iuramentum religionis impugnantem.

Melanchthonis reſponſio in controuerſia Stancari 1553.

Forneri oratio hiſtorica de confeſſione Aug. 1568.

Boticheri oratio de Ge. Sabino. 1562.

Matheri epiſtola de ſucceſſu euangelii ap. I
dos. 1693.

D. Lobwassers *Pſalter in teutſche Reimen geſetz
mit muſicaliſchen Noten. Editio prima. L
pſiae* 1576.

CAPVT V.

*Scripta Iubilea Euangelicorum, an
nis 1617. 1717.*

Contzenii Iubilaeum euangelicum & piae lachr
mae omnium Romano-catholicorum. *M
guntiae* 1618.

Sandaei thema ſeculare de cauſis, poſt min
cum centuplicis inconſtantiae ludibriu
deſerendae, ſemperque fugiendae ſynag
gae Proteſtanticae *Ib.* 1617.

Contzenii chronologia Iubilaei euangelici, opp
ſita Neuhuſianae ſcholae Caluinianoru
Moguntiae 1618.

Myconii hiſtoria Reformationis ex autograp
edita, cum praefatione Cypriani. 1715.

*Tentzels hiſtoriſcher Bericht vom Anfang
Reformation &c.*

*Hiſtoriſche Nachricht von dem erſten Euan
liſch Lutheriſchen Iubilaeo.*

*Coleri ſummariſche Nachricht von Arno
Leben und Schrifften.* I

[..]NTZELS *Bericht vom Anfang und erſten Fortgang der Reformation Lutheri, nebſt Cypriani Vorrede und Vhrkunden.*

Cypriani anderer Theil der Reformations-Vhrkunden.

S[.]LATINI annales reformationis, cum praefatione D. Cypriani *adu. D. Galenum, Anabaptiſtis nomen & priuilegia Proteſtantium vindicantem.*

[.]CONII hiſtoria reformationis. Editio II. cum Cypriani praefatione multo auctiore ex archiuis Saxonicis. 1718.

Senffens Hiſtoria von zweyen Befehdungen des Stiffts Wurtzen, &c.

Sendſchreiben von denen Drangſalen derer Diſſidenten in Polen und Litthauen. 1719.

Warmunds Iudas der Verräther, oder, Widerlegung der Baghmegyeyſchen ſechs Motiven päpſtiſch zu werden. 1717.

[.]HTII Reformations-Hiſtorie.

Fabers Nachricht von der Schloß-und Stiffts-Kirche zu Allerheiligen in Wittenberg.

[.]CHAVPLATZ *des Tetzeliſchen Ablaß-Krahms.*

Wahre Abbildung des Pabſtthums, wie es vor und bey der Reformation ausgeſehen hat.

Multa alia de iubileo an. 1717.

[.]E:HICHTS-Calender Lutheri.

Pfefferkorns gute Vrtheile der Papiſten von Luthero.

Praetorii Hiſtorie und Recht eines Evangeliſ
Lutheriſchen Iubilaei.
Multa alia eiusdem argumenti.
DINCKMAHL *der* Reformation, cum praefat
ne Loeſcheri.
Iena bis jubilans.
Schmeitzels hiſtoriſcher Bevveiß, daß der Ie
Krauß in ſeinem hiſtoriſchen Beytrag in
len Stücken geirret.
Lutherus triumphans Iubilaeis ſancte conti
andis per ſeptentrionem, ipſo die omni
ſanctorum quotannis, Cal. Nouembr. i
ab anno 1617. Religioſo indultu Chriſ
ni IV. ad vſum miniſtrorum in Regnis I
nia & Noruegia. *Hafniae* 1617.
Peterſenii Iubilaeum Euangelicum.
ACADEMIAE Lipſienſis pietas in SS. Reformati
Lutheri memoriam exhibita 50. differta
nibus. 1717.
Lutheri propoſitiones pro declaratione vi
tis indulgentiarum, cum diſquiſitione
luſoria Mühlii.
Alia huius generis.
PRITII *Iubel-Feſts-Andacht.*
Ritters Iubel-Feſts-Predigt.
Fricke von dem andern Evangeliſchen Iu
Feſt.
Wismeiders Vnterſuchung, ob die beka
Läſterung vvider die heilige Mutter G

Io. Tetzeln mit Grund der Wahrheit könne *zugeſchrieben vverden?*

Löſchers Römiſch-Catholiſche diſcurſe vom Euangeliſchen Lutheriſchen Iubel-Iahr.

Die Politiſchen Fehler des Päbſtlichen Hofs, vvelche die Reformation Lutheri ſollen befördert haben.

S[CH]LOSSERS *zvvey Iubel-Predigten.*

Geiſſens Iubel-Rede über die VVorte Pſalm LXXX, 18. 19. 20.

Seeligs heilige Iubel-Feyer.

Lotichii Iubel-Freude.

Löſchers Beytrag zur Iubel-Freude.

Kurtze Beſchreibung des Kinder*-Iubilaei in Alt-Dreßden.*

Schau-Stückgen zum Andencken des Iubel-Feſts.

Neu-Ruppiniſches Iubel-Feſt.

Vnterricht von dem andern Euangeliſchen Iubel-Feſt.

Multa alia ſcripta Iubilea.

[GES]CHICHTS-*Calender Lutheri.*

Bürgers hiſtoriſche Nachricht von Lutheri Münchs-Stand und Kloſter-Leben.

Kindervaters Nordhuſa illuſtris.

[...]NSONS *abgefertigtes Pfaffen-Gevvâſche.*

Ehren-Rettung D. Günthers.

VVerners Vertheidigung ſolcher Ehren-Rettung.

Euſebii Romani an Theophilum Gallum

abgelaſſenes Sendſchreiben, von Verebrun einiger unbekanten Heiligen. Eſt epiſtol. Mabillonii ſupr. p. 87. Germanice impreſſ. Herbipoli an. 1699.

CLINGII *VVarnung für Abfall.*

Fleûters hiſtoriſcher Catechiſmus von der Reformation Lutheri und denen ſymboliſchen Büchern.

Muſardi einige Fragen von dem Vrſprung des Lutherthums.

Ei. Fragen von der Lutheraner Lehre, ob ſolche auf das pure VVort Gottes gegründet?

GÖTZENS miracula catechiſmi Lutheri.

Ei. Ordinations-Sermon *über D. Staupitzen Leib Spruch:* Sum tuus, o Ieſu! facias me quaeſo beatum.

Ei. der Euangeliſch-Lutheriſchen Kirchen Leib Spruch V. D. M. I. Æ. Gottes VVort bleibe evvig.

Kirhen-Ordnung der Chriſtlichen und ungeânderten Augſpurgiſchen Confeſſion zugethane Gemeinde in Londen, vvelche an. 1694. in St Mary's Sauoy eingevveyhet vvorden.

Multa alia huiuscemodi argumenti.

KADENSKI *Kirchen-Lieder, im Iubel-Iahr edire* 1717.

OLEARII *Iubilirende Lieder-Freude*, ſ. cantionum liber Lutheri, an. 1717. accurate recuſus e protographo, edito 1524.

CA

CAPVT VI.

Caluiniani.

IBLIA *in Nederlandſche Tale (iuſſu ſynodi Dordracenae) ouergeſet. Amſtelodami* 1695.

De CL. Pſalmen des Propheten Dauids vyt den Francoiſchen ouergeſet door Dathenum.

IORNAEI liber de veritate religionis chriſtianae.

Ei. conſideratio vitae mortisque, atque adeo humanarum actionum.

ROTIVS de veritate religionis chriſtianae. Accedunt Cypriani analecta.

ICTETI diſſertationum theologicarum decas de religionis chriſtianae praeſtantia ac diuinitate &c. *Donum autoris. Geneuae* 1719.

IRNARDVS *von der Vortrefflichkeit der chriſtlichen Religion.*

VSINI Catechiſmus Heidelbergenſis. it. Heidelbergenſium theologorum *Verantvvortung des Catechiſmi.* 1603.

Piſcatoris expoſitio capitum catecheſeos chriſtianae. *Herbornae* 1603.

SÄHELINI *catechetiſcher Haus-Schatz, oder, Erklärung des Heydelbergiſchen Catechiſmi. S. Gallen* 1724.

VAAKII *Lehr-Sätze der Engliſchen Kirche in Form eines Catechiſmi. Baſileae* 1723.

CLVINII chriſtianae religionis inſtitutio, ad regem

Franciae. *Editio rariſſima. Baſileae* 1536

CONFESSIO fidei Baronum ac nobilium regni Bohemiae. an. 1535.

BVCANI Inſtitutiones theologicae. *Geneuae* 1612

LEIDENSIVM theologorum ſynopſis purioris theologiae LII. diſputationibus comprehenſa *L. B.* 1652.

PICTETI theologia Chriſtiana. *Geneuae* 1696.

GÜRTLERI ſynopſis theologiae Reformatae. *Amſtelaedami* 1715.

D' Outreini diſſertationes XV. de clangore euangelii. *Ib.* 1714.

BVLLINGERI perfectio chriſtianorum, ad Henr. II. G. R. *Tiguri* 1555.

Flacius de voce & re fidei, cum praefatione Melanchthonis. *Baſileae* 1555.

Conſenſio Caluini & Tigurinorum in re ſacramentaria, ab ipſo Caluino edita. *Tiguri* 1549.

Ribitti diſputatio, an Iudas proditor coenae dominicae interfuerit? it. explanatio loci Hebr. VII: lex nihil perficit. *Baſileae* 1555.

Heideni aſſertio. quod per Chriſtum omnes credentes iuſtificentur, contra Oſiandriſtas. 1555.

PETR. RAMI commentariorum de religione chriſtiana libri IV. vna cum *eiusd. vita*, a Banoſio deſcripta. *Francofurti apud VVechelios* 1576.

Be-

[B]EVERIDGE *priuat-Gedancken von der Religion. it. Gaſtrelli Gevviſsheit und Nothvvendigkeit der Religion.*

Feneloni Bevv*eiſs aus der Erkäntniſs der Natur, daſs ein Gott ſey.*

Die Nothvvendigkeit des Gebrauchs des heil. Abendmahls.

Ebersbachs Glaubens-Bek*äntniſs* Henrici Sudphanienſis in Dithmarſia an. 1524. combuſti, *nebſt* Tanneſſelti, Syluii Egrani, Vrbani Regii *und* B*ugenhagens* 5. *Schrifften von der* B*eicht und Abſolution.*

[B]OORNBECKII ſumma controuerſiarum religionis.

[B]ENTLEJI ſtultitia & irrationabilitas atheiſmi. Gilberti oratio in funere Roberti Boyle.

[C]HAUVIN de religione naturali. *Roterodami* 1693.

[H]EVRNII admonitio de legatione ad Indos capeſſenda, ad euangelii propagationem. *Lugduni* B. *ex Elzeuiriana an.* 1618.

[H]ERBERTI de Cherbury liber de religione gentilium, errorumque apud eos cauſis. *Amſtelodami* 1700.

[B]ILFINGERI ſpecimen doctrinae veterum Sinarum moralis & politicae, ex libellis claſſicis Sinarum. Accedit diſſ. de literatura Sinenſi.

[I]. ANDREAE ſectae Mahomedanae confuſio. *Vltraiecti* 1646.

[R]ELANDI libri II. de religione Mohammedica. *Vltraiecti* 1705.

Do-

DOCTRINA chriſtiana Armenice, Latine verſa p
Petraeum. *Amſtelodami* 1667.

PICTETI Graecorum recentiorum ſententiae cu
Graecorum veterum placitis collatio. *Am*
ſtelodami 1700.

Hammondus de confirmatione, ſiue bene
ctione, poſtBaptiſmum, ſolenni, per impo
tionem manuum epiſcopi, adu. Presbyteri
nos. *Oxoniae* 1661.

PEZELII obiectionum ac reſponſionum de prae
puis articulis doctrinae chriſtianae ex ſc
ptis Melanchthonis collectarum Pars I. &
Tomo I.

PARS III. To. II.

PARS IV. To. III.

PARS V. To. IV.

PARS VI. To. V.

PARS VII. To. VI.

PARS IIX. To. VII. *Geneuae* 1578.

HEIDEGGERI anatome hiſtorico-theologica con
lii Tridentini. Pars I.

PARS. II. vna cum ſpecimine anatomes conci
Tridentini aſſertae: item Thuani hiſto
concilii Trident. *Tiguri* 1672.

MORTONI apologiae catholicae aduerſus ponti
cios To. I. *Londini* 1606.

To. II. ſ. poſterior. *Londini* 1606.

GENTILLETI apologia pro Chriſtianis Gallis Re
gionis reformatae.

St

Strimeſii epiſtola irenica ad Scutetum.
Conſenſus Sendomirienſis ab Euangelicis Auguſtanae, Bohemicae & Helueticae confeſſionis ſociis, olim initus.
Conſenſus in fide & religione chriſtiana, inter eccleſias euangelicas maioris & minoris Poloniae, magnique ducatus Lithuaniae, & caeterarum eius regni prouinciarum, primo Sendomirae ſancitus, & deinceps in aliis, ac demum, Wlodislauienſi generali ſynodo anno 1583. confirmatus. Opera Strimeſii.
Cogmandoli Secreta Secretorum. Caluino-Turcica.
[L]AESII bellum papale, ſiue, concordia diſcors Sixti V. & Clementis IIX. circa Hieronymianam editionem Bibliorum. *Londini* 1678.
[V]RSTII apologia pro eccleſiis orthodoxis, adu. Ieſuitarum Credo Caluini-ſequarum &c.
Ei. enchiridion controuerſiarum inter euangelicos & pontificios.
Goclenii miſcellaneorum theologicorum & philoſophicorum partes III.
[W]ALTHERI antichriſtus.
Szegedini ſpeculum pontificum Romanorum.
[W]ANMERI defenſio catholicae doctrinae de ſacramento corporis & ſanguinis Chriſti, & quorundam in hac cauſa errorum confutatio. *Embdae* 1557.

Caſ-

Caſſandri Liturgica de ritu & ordine domin
cae coena celebrandae.

DRELINCOVRTII *du faux viſage de l'antiquité & d
nullitez pretendués de la reformation de
Egliſe. Geneuae* 1665.

PLACETTI obſeruationes hiſtorico-eccleſiaſtica
quibus eruitur veteris eccleſiae ſenſus circ
pontificis Ro. infallibilitatem. *Amſtelod.
mi* 1695.

SALMASII de transſubſtantiatione liber, ad Iuſtu
Pacium, contra Grotium. *Lugd. Bata.*
1660.

Dürrii enchiridion theologiae moralis.

Graueri quaeſtiones theologicae Vorſtio alii
que Photinianis oppoſitae.

Olearii pentas orationum de Gogo & Mag
go, Ro. imperii termino, vrbe Hala Saxo
num, peruerſi ſcholaſtici propudio &c.

DALLAEVS de ieiuniis & quadrageſima. *Dauentri*
1654.

DALLAEI libri IV. de imaginibus. *Lugd. Bat.* 164

DALLAEI apologia pro eccleſiis reformatis. It. c
fidei ex ſcripturis demonſtratione adu. no
uam methodum Pontif.

SIXTI V. brutum fulmen adu. Henricum Nauarr
regem, vna cum proteſtatione multiplic
nullitatis.

BEZA de veris & viſibilibus eccleſiae catholicae no
tis. *Geneuae* 1579.

Ide

Idem de praedeſtinatione. *Geneuae.* 1583.

Ei. reſponſio de rebus euchariſticis adu. Claudium de Sainctes. *Geneuae* 1577.

Ei. reſponſio de coena domini adu. Iodocum Harchium. *Geneuae* 1580.

BEZAE conſpicillum ad D. Hofmanni demonſtrationes ad oculum. *Geneuae* 1586.

Ei. reſponſio ad partem I. quaeſtionum Hofmanni de ſ. coena. *Geneuae* 1589.

Pars altera reſponſionis. *Geneuae* 1585.

DE LA BARRE *la doctrine des Proteſtans iuſtifiée par le Miſſel Romain, auec vn commentaire philoſophique ſur ces paroles, ceci eſt mon corps. Matth. XXVI, 26. Geneuae* 1720.

FORBESII conſiderationes pacificae controuerſiarum theol. cum notis Io. Fabricii.

Compendium regulae fidei catholicae Veronianae.

Ryſſenii ſynopſis impurae theologiae Remonſtrantium, cum reſponſo ad epiſtolam Poelenburgii. *Vltraiecti* 1661.

BIENENKORB *des H. Römiſchen Imenſchvvarms.*

INI *Römiſcher Miß-Verſtand, d. i. von der Miß oder Meß Vnterricht.*

Apologia Valeriani Magni contra Ieſuitas, Germanice. 1661.

WENDELINI collatio doctrinae chriſtianae Reformatorum & Lutheranorum.

Rhe-

RHETORFORTIS exercitationes pro diuina gratia, ad Arminium, Ieſuitas &c. *Franekerae* 1657.

SPANHEMII exercitationes de gratia vniuerſali To. Accedunt L. erotemata. *Lugd. Bat.* 1646

To. II. continens continuationem exercitationu de gratia vniuerſali.

To. III. continet erotemata 50. de gratia vniuerſ expenſa, & anterotemata 100. oppoſita vn uerſalis gratiae defenſori.

SPANHEMII epiſtola ad Cottierum ſuper conciliati ne controuerſiae de gratia vniuerſali. *Lug Bat.* 1648.

Gnaphei martyrium Io. Piſtorii Woerdenat ob euangelicae veritatis aſſertionem apı Hollandos exuſti, editore Reuio. *Ibi* 1649.

RIVETI decretum ſynodi Carentonenſis an. 164 habitae de imputatione primi peccati omn bus Adami poſteris, adu. Placeum. *Geneu.* 1647.

DALLAEI vindiciae apologiae pro duabus eccleſi rum in Gallia proteſtantium ſynodis nati nalibus, altera Alenſone, an. 1636. alte Carentone an. 1644. habitis, aduerſus Ep critam, (*Samuelem Mareſium*) gratiam I vniuerſalem oppugnantem. *Supr. p.* 33 *Amſtelodami* 1657.

ANONYMI meditatio de controuerſia circa perſ nam Chriſti inter Euangelicos agitata.

H

Heideggeri libertas chriſtianorum a lege cibaria veteri de ſanguine & ſuffocato. *Amſtelodami* 1662.

Eſſenii ſynopſis controuerſiarum. *Ibid.* 1661.

[A]TA concordiae, *vvas ſich in dem Handel der Vereinigung zvviſchen Luthero und den Euangeliſchen Städten in Schvveitz über dem Streit des heil. Nachtmahls vom* 36. *bis in das* 38. *Iahr verloffen &c.*

Fabronii Concordia Lutherano-Caluiniſtica.

[E]DII vnio diſſidentium. *Baſileae* 1551.

Seb. Meieri commentarii in vtramque Pauli epiſtolam ad Corinthios. 1545.

[N]ITH. CHYTRAEI *Glaubens-Bekäntniß.(Caluiniſmi accuſabatur.)* 1629.

Cyrilli Lucaris, patriarchae Conſtantinopolitani, Confeſſio fidei.

Klagen der Proteſtirenden Religions-Vervvandten über deren Verfolgung in Franckreich. 1686.

Sententiae IV. de pace inter euangelicos procuranda.

Bugaei diſſ. de problemate henoticorum: an errores papatus veniales dici poſſint? 1621.

Simplicii Verini diſſ. de nouitatibus ſuper quaeſtione ex lege Dei Leuit. 18, 18: *An defunctae vxoris ſoror in matrimonium ſecundum illam legem duci poſſit?*

Diſſertatio de fide haereticis non ſeruanda, ex de-

decreto concilii Conſtantienſis, habita p
literas inter Ieſuitam Antwerpianum,
Dan. Plancium. *Amſtelaedami* 1608.

DVRAEI Irenicorum tractatuum prodromus, *Am-ſtelodami* 1662.

HOTTONIS tractatus de chriſtiana inter Europaec
euangelicos concordia, ſiue tolerantia i
charitate ſtabilienda, *Amſtelaedami* 1647.

Huguenini Chriſtianus ratiocinans, quo refe
lit Roellii diſſert. theologicam, de genera
tione filii, & morte fidelium temporali, me
taphyſico-theologice diſcuſſam. *Lugd. Ba*
1690. *conf ſupr*. 343.

P. IVRII conſultatio de pace inter Proteſtantes in
eunda, adu. Sculterum. *Vltraiecti* 1688.

STRIMESII *Entwurff der Einigkeit der Euangeliſc
Lutherſchen und Reformirten im Grund d
Glaubens*. 1704.

Anonymi Brüderliche und gemeine Liebe.

Lüttkens Gedancken *über die Vereinigung d
beyden proteſtirenden Kirchen.*

*Democriti ein Hirt und eine Heerde. Amſte
dam.* 1706.

*Antwort auf die Frage: ob ein Prediger wia
Obrigkeitliche Verordnung iemanden vo
Abendmahl abhalten könne? &c. conf. ſup*
394.

Io. Fabricii Beantwortung *der Frage: ob
mand von der Euangeliſch Lutheriſchen z
Catholiſchen Religion, oder* vice verſa, *üb
t*

tretend dadurch die Seeligkeit verliehre?

Kannegieſers (Separatiſte) *Vnterredungen mit denen Preuſſiſchen Hof-Predigern.* 1705.

Ei. Zeugniß der Wahrheit wider ein verdorbenes Miniſterium (*zu Berlin.*)

Simesii *Entwurff der einzugehenden Vereinigung der Euangeliſch-Lutherſchen und Reformirten, nebſt Widerlegung eines* Anonymi. 1705.

Edzardi Bericht wider das Caluiniſche güldene Kleinod.

Verſuch, ob nicht eine ſolche Glaubens-Formul zu verfaſſen, welche von allen drey Haupt-Partheyen der Chriſtenheit angenommen werden möchte. Amſterdam 1722.

Calixti (iunioris) annotata ad Pacifici Verini de reuniendis Proteſtantibus conſilii conſiderationem.

Seitzii Vnterſuchung von Vernunfft und Glauben, Enthuſiaſmo und Gewiſſen &c.

Voelii libri II. de arcanis Arminianiſmi, *Lugduni Bat.* 1631.

Riueti ſynopſis doctrinae de natura & gratia. *Amſtelodami* 1649.

Ei. & Guilielmi fratris epiſtolae apologeticae adu. Dallaeum &c. *Bredae* 1648.

Simesii ingenua in Arminianiſmum inquiſitio.

Bowelli diſſertatio de Socino & Socinianiſmo, *Oxoniae* 1680.

DIALITHI χϱησμωδία parabolico-prophetica de i fauſto Fauſti Socini aſſeclarum exitu ill ſtrata. *Oxonii* 1700.

BONTEMPS *Bewys van de menigh-vuldighe dooli gen der Weederdoopers Met Wederlegging van hare vytvluchten. Amſtelodami* 1661

FAVKELII B*abel, dat is, verwerringhe der Weder-do peren onder malkanderen, ouer meeſt alle ſtucken der chriſtelicke leere. Tot Midd burgh* 1621.

BONTEMPS *Verkeerthcyt van de leere der Wede doopers, ende vornamelyk van den* Bloc *Tot Haerlem* 1643.

*P. V.*K. *Ontſchuldiginge ouer d' onbehoorlyc ende al te ſware beſchuldiginge van Bo temps.* 1643.

Bontemps Aen-merckingen op de k*rachtelo Ontſchuldiginghe van Pieter Verkinde met de welcke hy, de Menniſte-Leeraers den Blocq, te vergeefs ſoeckt te verſchonen*

Hendrikſz Wederlegginge van de Argument voorgeſtellt door Bontemps, om de bewij dat de Menniſte Leeraers zijn beyde Goo lycke en Menſchelijcke Maieſteyt-ſchend vervat in ſyn Tractaet, ghenaemt verke heydt van de Leere der Wederdoopers, Amſterdam 1643.

Bontemps naerder ontdeckinge van de grou ſchadelycke dwalingen, der Menniſtiſche

ſte, den Blocq gen iemt, ende der gener, die met haer gevoelen, met wederleggingе van de Vytvluchten van Jooſt Hendrickſz. Haerlem 1643.

Ei. t' Samen Spraeck tuſſchen twee gereformeerde, tot onder-rechtinge van een Boecxken, *ghenaemt: ontdeckinge van de groue en ſchadelycke dwalinge der Menniſtiſche ſecte &c. met de Wederleggingbe van de vytvluchten van Hendrickſz.*

Hendrickſz Spongie tot afwaſſchinge van de vuyle vlecken, die Bontemps de Menniſten nu weder heefft aenghewreven. Amſterdam 1643.

Verhael van de handelingen van de magiſtraet van Zürich, tegen enighe VVederdoopers. Amſterdam. 1643.

Onderſoeck op den brieff geintituleert: Verhael van de handelinghen van de magiſtraet van Zürich, tegen enighe VVederdoopers. 1643.

G. V. V. Hollandſche Zeep, tegen de vytheemſche vlecken en vuylgheden, daer mede Bontemps, door ſyne Schriften vyt ghegeuen, de Mennoniten heeft ſoecken de bekladden. Amſterdam 1643.

JALLI apologia pro miniſterio euangelico.

Guſſetius de viua deque mortua fide. Accedunt diſſert. pro philoſophia Carteſii, & ora-

tio de exiſtentia Dei ex harmonia mun
oſtenſa. *Amſtelodami* 1669.

NICHOLSII defenſio eccleſiae Anglicanae, in qu
vindicantur omnia, quae ab aduerſariis i
doctrina, cultu & diſciplina eius improbai
tur, cum apparatu, qui hiſtoriam turbaru
e ſucceſſione ab eccleſia Anglicana exort
rum continet. *Londini* 1708.

FRVYTIER *Sions Vorſtelingen, of hiſtoriſche Same*
ſpracken, ouer de verſcheide en Zeer bitte
VVederwaardigheden van Chriſtus Kerck
met openbare en verborgene vyanden, I. in
reformatie. II. ten tyde der Remonſtrante
III. in deze onze dagen. Rotterodam 1715

Deurhoff nootzaakelykheid en onuerſchillen
heid der werkinghe Gods. Amſtelodai
1707.

PACII reuiſio iudicii, ſiue reſponſoria ad epiſtola
Simplicii Verini de libro poſthumo H. Gr
tii. *Dicaearchiae* 1647.

Petiti diatriba de iure principum edictis e
cleſiae quaeſito, nec armis aduerſus tem
rantes aut antiquantes vindicato. *Amſtel*
dami 1649.

Anonymus de ſacrorum diſſidiorum cauſis, e
fectis & remediis.

Martini Propheta Maleachi analytice expo
tus. *Groningae* 1658.

W

WOLZOGENI orthodoxa fides, ſiue aduerſus Io. de Labadie cenſuram cenſurae Medioburgenſis, in libellum de interprete ſcripturarum. Ipſe libellus ſecunda editione praemiſſus eſt. *Traiecti ad Rhenum* 1668.

BOVNI libri II. in priori Wolzogium in libellis de interprete ſcripturarum cauſam orthodoxam prodidiſſe demonſtratur: in poſteriori Velthuſii ſententia Libertino - Eraſtiana confutatur. *Amſtelodami* 1670.

WAEYENI libri III. pro vera & genuina reformatorum ſententia, praeſertim in negotio de interprete ſcripturae, adu. Wolzogenum. *Amſtelodami* 1669.

Crenii theſaurus librorum philologicorum, quo habentur I. Bertrami lucubrationes Frankentalenſes. II. Hackſpanii interpres errabundus. III. Fabricii partitiones codicis Hebraei. IV. Oſtermanni diſputatio de conſultationibus veterum. *Lugd. Bat.* 1700.

LEIDECKERI ſynopſis controuerſiarum de foedere & teſtamento Dei, quae in Belgio (*a Cocceianis*) motae ſunt: Accedit apologeticus, quo ad Waieni cenſuras reſpondetur, cum exercitatione de S. Scripturae auctoritate ad conſcientiam adſtruenda. *Traiecti ad Rhenum* 1690.

ENTRETIENS *ſur les differentes methodes d' expliquer l' ecriture, & de prêcher de ceux, qu'*

on appelle Cocceiens & Voetiens. Amſt
dam 1707.

VVERENFLSII *Predigten über einige Haupt-Lehr der Chriſtl. Religion. Baſileae* 1717.

OSTERWALDS *Vrſprung der Verderbniß und al gottloſen VVeſens.*

Naude Vnterſuchung der myſtiſchen Theolog

FechtiiNachricht von dem Kirchen-B*ann.*

B*riefvvechſel vom VVeſen der Seelen. Ha* 1713.

OSTERWALDS *VVarnung vor der Vnreinigkeit.*

DE CROSA *nouvelles maximes ſur l' education des E fans*, cum epiſtola autographa autoı *Amſtelodami* 1718.

DE SACY *Traité de la Gloire, auec vne diſſertation Rondel ſur le meme ſuiet. Hagae* 1715.

GALATINI *ſermons ſur diuerſes textes de l' ecritu ſainte. Geneuae* 1720.

ZEPPERI explanatio legum Moſaicarum forenſiu

BEZA de polygamia contra Ochinum & Monta ſtas. *Geneuae* 1587.

G. VOËTII tractatus de exercitiis pietatis & de c lo beatorum. Accedit Comarini diſp. bis mortuis. *Vltraiecti* 1693.

VVHITBY examen variantium lectionum Io. M in N. T. *Lugduni B.* 1724.

LEVSDENI onomaſticum ſacrum *Lugd. B.* 1684

ROLLOCI commentarius in epiſtolam Pauli ad manos. *Geneuae* 1595.

[...]asaei diſquiſitio de Leuiathan Iobi & ceto Ionae.

[...]occeii exercitatio ἑρμηνευτικὴ de principio epiſtolae Pauli ad Epheſios. *Leouardiae* 1643.

[...]olinaei vates, ſeu de praecognitione futurorum, & bonis malisque propheris libri V. *Lugd. Bat.* 1687.

Tvrretini *Preſeruatif contre le fanatiſme, ou refutation des pretendus inſpirez des derniers ſiecles. Geneuae* 1723.

[...]rremansii dialogus de pöetis & prophetis. *Amſtelodami* 1678.

[...]nthvsiasmvs *triumphatus, or a diſcourſe of Enthuſiaſme VVritten by Parreſiaſtes and prefixed to Alazonomaſtix his obſeruations and Reply. Autor eſt Mericus Caſaubon. Londini* 1656.

[...]er. Casavbon *of credulity and in credulity in things diuine & ſpiritual. Londini* 1670.

[...]rvsii reſponſio ad Serarium de tribus ſectis Iudaeorum. Acceſſit Ioſ. Scaligeri elenchus trihaereſii Serarii. *Franequerae* 1605.

[...]hoockii exercitationes ſacrae XXI. *Groningae* 1657.

Reyneſſii iudicium de Schoockii exercitationibus. *Vltraiecti* 1658

Schoockii tract. de praeciſitate vera, oppoſitus pſeudo-praeciſiſmo, pro vindiciis genuinae praxeos pietatis. *Groningae* 1658.

BEVERLEY's Memorial *über das herannabena Königreich unſers Herrn Ieſus Chriſtus.*

VVagſchale, vvorinnen das neuerſonnen 1000. *iährige Lufft-Himmliſch-Paradeiſ. ſche Gerichts-Reich Herrn* Bröskens *nac dem* Gevvicht *des Heiligthums gerechtſa abgevvogen und zu leicht befunden vvorden durch die Euangeliſch Reformirte Predig der Elberfeldiſchen Claſſe im Hertzogthu* Berg. 1706.

Verthätigung der VVahrheit und Vnſchuld d Elberfeldiſchen Claſſe, vvider Brösken.

FOXI chronicon eccleſiae, continens hiſtoriam r rum geſtarum, & perſecutionum, a W cleſi temporibus &c.

Mayeri eclogae de fide Baronii & Bellarmi ipſis pontificiis ambigua. *Amſtelodam* 1697.

HORNII hiſtoria eccleſiaſtica, cum notis Leydeck & Hartnaccii: Accedit Capelli compend um hiſtoriae Iudaicae, cum hiſtoriae Ho nianae ſupplementis Leydeckeri ad a 1687. & Crameri ad ſeculum XVIII.

LE GRANDI hiſtoria ſacra a mundi exordio ad Co ſtantinum M. *Londini* 1685.

HOTTINGERI hiſtoriae eccleſiaſticae N. T. Pars *Tiguri* 1651.

EI. hiſtoriae eccl. dias, ſ. Pars II. *Hanouiae* 1655

EI. hiſtoriae eccleſ. trias, ſ. Pars III. *Hanou* 1656.

. hiſt. eccl. ſeculum XV. ſ. Pars IV. *Tiguri* 1657.
. hiſt. eccl. ſeculum XVI. ſ. Pars V. *Tiguri* 1655.
. hiſt. eccl. ſeculi XVI. Pars II. *Tiguri* 1665.
. hiſt. eccl. ſeculi XVI. Pars III. *Tiguri* 1665.
. hiſt. eccl. N. T. tomus VIII. ſ. ſeculi XVI. Pars IV. *Tiguri* 1667.
. hiſt. eccl. To. IX. ſ. ſeculi XVI. Pars V. cui, autore Heideggero, praemittitur hiſtoria *vitae & obitus Hottingeri, Tiguri* 1667.

[L]AMPII ſynopſis hiſtoriae ſacrae & eccleſiaſticae. *Vltraiecti* 1721.

[M]ARNIERAE compendium hiſtoriae reformationis a Zwinglio & Luthero ad noſtra vſque tempora. *Londini* 1707.

[S]MITHI epiſtola de Graecae eccleſiae hodierno ſtatu.

Inſcriptiones Graecae Palmyrenorum cum ſcholiis & annotationibus Bernardi & Smithi. *Traiecti ad Rhenum* 1698.

[S]MITHI miſcellanea, quibus continentur: Praemonitio ad lectorem de infantum communione apud Graecos. Defenſio libri de Graecae eccleſiae ſtatu, contra obiectiones autoris hiſtoriae criticae, ſuper fide & ritibus orientalium. Breuis & ſuccincta narratio de vita, ſtudiis, geſtis, & martyrio D. Cyrilli Lucarii, patriarchae conſtantinopolitani. Commentatio de Hymnis matutino & veſpertino Graecorum. Exercitatio theologi-

gica de cauſis remediiſque diſſidiorum, qu: orbem Chriſtianum hodie affligunt. *Loi dini* 1686.

MORNAEI myſterium iniquitatis, ſeu hiſtoria pap: tus. *Salmurii* 1612.

GÜRTLERI hiſtoria templariorum. *Amſtelaedan* 1703.

Anonymi myſteria patrum Ieſuitarum. *Lan propoli* 1631.

LEYDECKERI hiſtoria Ianſeniſmi. Libri VI. *Traiecti a Rhenum* 1695.

RATIO diſciplinae ordinisque eccleſiaſtici in vnit: te fratrum Bohemorum. 1643.

PVRITANISMVS Anglicanus. 1610.

HERESBACHII hiſtoria anabaptiſtica. *Amſterdan* 1637.

A COLLECTION *of letters from the proteſtant miſſi naries in the Eaſt-Indies. Part. III. Londc* 1718.

Orationes duae, vna Nicolſii, altera Ziegenba gii, coram ſocietate, pro promouenda re gione chriſtiana, habitae Londini. Latine Anglice. *Londini* 1716.

An account of the meaſures taken in Denma for the conuerſion of the Heathen in the Ea Indies translated from the Highdutch. Loni ni 1715.

Seueral letters relating to the proteſtant Dani miſſion & Tranquebar in the Eaſt-Indi Lond. 1720.

An account of the eſtablishment of the Commiſ-ſioners for the relief of poor proſelytes. Lond. 1718.

ROESI hiſtoriae Quackerianae libri III. *Amſtelodami* 1696.

ILLI diſſertatio quadripartita de presbyteratu. *Londini* 1691.

ESSALINI diſſertatio prima de epiſcopis & Presbyteris, contra Petauium. *Lugd. Bat.* 1641.

ODWELLI paraeneſis ad exteros de nupero ſchiſmate Anglicano, qua epiſcoporum a magiſtratu ſeculari independentia commendatur. *Londini* 1704.

AVEI epiſtola apologetica aduerſus Clerici criminationes in epiſtolis criticis & eccleſ. *Londini* 1700. *Donum autoris.*

NONYMI liber Anglice ſcriptus: *the penitential diſcipline of the primitiue Church, for the firſt* 400. *years after Chriſt: vvith an appendix.* Londini 1714.

ATERSONI pietas Londinenſis, *or the preſent eccleſiaſtical ſtate of* London. *Londini* 1714.

YLIFFE *antiennt and preſent ſtate of the Vniuerſitey of Oxford. Vol. I.* Londini 1714.

OL. II. cum appendice Lat. variorum monumentorum.

ARECBOLAE, ſiue Excerpta e corpore ſtatutorum Vniuerſitatis Oxonienſis. Accedunt Articuli Religionis XXXIX. in eccleſia Anglicana recepti: nec non iuramenta fidelitatis & ſuprematus. *Oxoniae* 1705.

A FVLL *Anſvver to that Queſtion: vvhat is th Church of England? vvith a Defence an Continuation of the Conforming Non-Con formiſt &c. VVherein the preſent controuer ſies about Church-Gouernment and Separa tion are further opened and diſcuſſed by I. C* Londini 1680.

Pettiti Viſions of the Reformation, or a diſcove ry of the Follies in Popiſh and Fanatica Thorough Reformations. Londini 1683.

Pettiti Viſions of Gouernment VVherein the an timonarchical Principles and Practices of a Fanatical Commonvvealths men, and Ieſui tical Politicians are diſcovered. Londin 1684.

Eiusdem Viſions of Purgatory. Londini 1685.

CAPVT VII.

Arminiani, Sociniani, & Antitrini tarii alii.

ARMINII diſſertatio de genuino ſenſu Cap. VII. a Ro. *Lugduni Bat.* 1612.

Ei. orationes & tractatus inſigniores aliquo *Ib.* 1613.

GROTII apologeticus eorum, qui Hollandiae VVeſ Friſiaeque, & vicinis quibusdam nation bus, ex legibus praefuerunt ante mutatic nem, quae euenit an. 1618.

Po

[..]ELENBVRGII epiſtola, qua demonſtratur, non poſſe Remonſtrantes integra conſcientia cum Contra-Remonſtrantibus vel congregationis, vel S. Synaxeos communionem colere. Adiuncta eſt concio in ep. ad Hebr. X, 24, 25. *Amſtelodami* 1658. *conf. ſupr.* 575.

Grotii annotata ad conſultationem Caſſandri. *Ib.* 1641.

[..]NDERWYSINGE *in de Chriſtelycke religie, na de* Betyv *deniſſe der Remonſtrants-ghereformeerde Chriſtenen, mitſgaders der ſelfder formulieren ende Gebeden des H. Doops ende des H. Avvontmaels. Roterodami* 1640.

[..]ROTIVS de imperio ſummarum poteſtatum circa ſacra, cum ſcholiis, & Blondelli diſſert. de iure plebis in regimine eccleſiaſtico. *Hagae-Comitis* 1661.

Anonymi officium magiſtratus chriſtiani circa ſacrum miniſterium, ex praxi veteris eccleſiae. *Hagae-Comitis* 1662.

[..]OTII commentatio ad loca quaedam N. T. quae de Antichriſto agunt, aut agere putantur. *Amſtelodami* 1641.

Ignoti Philalethis trias ſchediaſmatum de nonnullis ad Apocalypſeos interpretationem ſpectantibus *Hafniae* 1695.

Ei. ſchediaſmatum apocalypticorum libri III. *Hafniae* 1697.

Anonymi coniectura de millenario.

Blum-

Blumbergii μυςήϱιον, coronae meretricis baby-lonicae frontiſpicium, ſiue exercitium, qu mysterii nomen in corona papali olim fuiſſ conſpicuum ex Apoc. XVII, 5. adu. Boſſue tum demonſtratur.

Hannemanni μυςήϱιον papali coronae adſcri ptum non ens, ſ. commentarius in Apoc XVII, 5. cum epiſtola Poggii Florentin de exuſtione Hieronymi Pragenſis.

SANDII bibliotheca Anti-Trinitariorum, cum hi ſtoria eccleſiaſtica Vnitariorum, & multi aliis Socinianorum libellis hiſtoricis. *Frei ſtadii* (*Amſtelodami*) 1684.

LVBIENIECII hiſtoria reformationis Polonicae, i qua tum reformatorum, tum Antitrinita riorum Origo & progreſſus in Polonia na rantur. *Freiſtadii* 1685.

SERVETI libri VII. de Trinitatis erroribus. *Ann* 1531.

Ei. dialogorum de Trinitate libri II. & capi tula IV. de iuſtitia regni Chriſti. 1532. *An nymus autor p.* 228. *operis, quod an.* 172 *4t. prodiit Pariſiis hoc titulo: hiſtoire d Socinianiſme, inquit de pretio huius libr Les exemplaires inprimez de ce liure ſo extrêmement rares & ſi rares, qu' vn curieu n' a pas fait de difficulté de donner iuſq' trois cent liures du ſeul liure de la Trinit*

. WIGANDVS de Seruetianiſmo, ſ. de Anti-trinitariis. *Regiomonti* 1575.

Pelargi admonitio de Arianis recentibus.

Felwingeri defenſio verae Chriſti diuinitatis adu. Schmalcium.

Wigandus de generatione filii Dei, an cogitando generetur? *an.* 1590.

STORODI *Unterrichtung von den Haupt-Puncten der Chriſtlichen Religion, in vvelcher begriffen iſt die gantze* Confeſſion *der (Socinianiſchen) Gemeinen im Königreich Polen. Rackau* 1625. *Dicitur vulgo confeſſio Polonica.*

SCHLICHTINGII notae in Grotii votum pro pace. 1685.

Ei. de vno omnium Deo Patre illo omnipotente, & filio eius vno omnium domino Chriſto, ab ipſo facto, fides antiqua, contra nouatores, ad Comenium.

Id. de fide primorum chriſtianorum, martyrum & veterum patrum.

Catecheſis eccleſiarum Polonicarum an. 1609. primum edita, deinde a Crellio, ac tandem a Schlichtingio recognita: accedunt Ruari in catechiſmum notae, cum reſponſionibus quibusdam Schlichtingii. *an.* 1659. *Supr. p.* 339. 534.

Quod regni Poloniae & Magni Ducatus Li-

thuaniae homines, vulgo Euangelici dict
omnino deberent ſe illorum coetui adiun
gere, qui in iisdem locis falſo Ariani atq
Ebionitae vocantur: ex ſcriptis Socini. *Ra
couiae* 1611.

Antitheſis doctrinae Chriſti & antichriſti d
vno vero Deo. 1585.

SCHLICHTINGII diſputatio adu. Balth. Meiſnerum
de SS. Trinitate, de moralibus N. & V. Te
ſtamenti praeceptis, itemque de ſacris eu
chariſtiae & baptiſmi ritibus. 1637.

SCHLICHTINGII notae in Vechneri concionem an
1639. Leſnae ſuper initium euangelii Io
hannis habitam. *Racouiae* 1644.

Ianſonii diſſertatio de viſionibus, quae Capp
XIII. & XVII. Apoc. deſcribuntur.

Crellii declaratio ſententiae de cauſis mort
Chriſti. *Racouiae* 1618.

Aſſertiones theologicae de trino & vno Deo
adu. nouos Samoſatenicos, cum animad
verſionibus F. Socini. *Racouiae* 1618.

Fragmenta duorum ſcriptorum F. Socini d
diuinitate Chriſti. *Racouiae* 1619. *Hu
operi haec ſua manu praeſcripſit Seidenb
cherus chiliaſta: Dixit Io. Gerhardus, fa
quodam Socinum diem ſuum obiiſſe, priu
quam libros illos abſolueret: ingentem eni
cladem eccleſiae metuendam fuiſſe, ſi libri
Socino abſoluti, & ab hominibus fuiſſe
lect*

lecti. Sic mihi retulit Io. Otto, ſcholae Eiſfeldenſis rector, qui in academia Ienenſi degens paedagogus filiorum Gerhardi fuerat.

SOCINI tractatus de eccleſia. *Racouiae* 1611.

Nicolaidis defenſio tractatus de eccleſia & miſſione miniſtrorum; adu. reſponſionem Miedzibozi. 1612.

Volkelii diſſolutio nodi Gordii a Smiglecio nexi. 1613.

Socini diſputatio de baptiſmo aquae. 1613.

Id de coena Domini, vna cum eiusdem adu. ſcriptum Niemoieuii defenſione. 1618.

[SO]CINI elenchi ſophiſtici explicati & exemplis theologicis illuſtrati. *Racouiae* 1625.

Ei. tractatus de iuſtificatione. 1611.

Schlichtingii quaedam. 1644.

[C]ONFESSIONIS chriſtianae ad rogum damnatae & combuſtae manium, a Cichouio laceſſitorum, ſui vindices. 1652.

Schlichtingii epiſtola apologetica pro confeſſione Socinianorum. 1650.

[...]MALCII *Bericht von der Göttl. Hoheit IEſu Chriſti.*

[S]TEGMANNI *Prob der Warnung* Botſacci *für der Arianiſchen Lehre. Racouiae* 1633.

[BE]ZAE libellus de haereticis a ciuili poteſtate puniendis. *ex officina R. Stephani* 1554.

[M]ELSI SENENSIS, id eſt, Lael. Socini, liber: in haereticis coercendis quatenus progredi liceat? *Chriſtlingae* 1577.

Bohemorum confeſſio fidei & religionis chr ſtianae Ferdinando I. 1535. exhibita. *Bſileae* 1575.

Petri Fabri reſponſio ad Carpentarii de ret nendis (*Hugenotorum in Gallia*) armis, pace repudianda, conſilium. *Neuſtadii* 157 *Supr. p.* 126.

IVN. BRVTI, Poloni, vindiciae pro religionis libe tate. *Eleutheropoli* 1650.

Ioſephi Caſtim manuductio in viam pacis eccl ſiaſticae per archicatholicam fidem. *i* 1650. *Autor Socinianus omnibus erra tibus infinitam religionis libertatem vind cat multis argumentis.*

Anonymi coniectura de Gog & Magog, Ezech. cap. 38. 39.

ZWICKERI henoticum chriſtianorum. *Amſterodmi* 1662.

Ei. irenicum irenicorum. *an.* 1658.

COMENII iterata ad chriſtianos admonitio, de it rato Sociniano irenico Zwickeri. *Amſtedami* 1661.

Ei. ſpeculum Sociniſmi.

Zwickeri irenicomaſtix iterato victus & co ſtrictus, imo obmuteſcens, contra Com nium. *An.* 1667.

M. SCHOCKII ſophiſtica Zwickero-Sociniana cir impugnationem Deitatis Chriſti. *Gronigae* 1664.

At

Anonymi tractatus de regno eccleſiae glorioſo in terris erigendo. *Ei.* annotata in apocalypſin. *Ei.* explicatio cap. 5. 6. 7. de qualitate regni Chriſti. *Amſtelodami* 1657.

Ampſingii diſputationes III. adu. Anabaptiſtas, de incarnatione filii Dei, de paedobaptiſmo, & de diſciplina eccleſiaſtica. *L. B.* 1619.

SANDII problema paradoxum de Spiritu Sancto, annon per illum ſanctorum angelorum genus intelligi poſſit? vna cum refutatione Socinianorum, Spiritum S. perſonam eſſe negantium. *Coloniæ* (*Amſtelodami*) 1678.

Wittichii cauſa Spiritus Sancti, perſonae diuinae, eiusdem cum patre & filio eſſentiae, contra problema paradoxum Sandii. *Lugduni Bat.* 1678.

WITTICHII cauſa Spiritus S. victrix demonſtrata, *Lugd. B.* 1682.

Schomeri aſſertio endoxa de Spiritu S. contra Sandii problema paradoxon.

WHISTONI *Eſſay towards Reſtoring the true Text of the old Teſtament, and for vindicating the citations made thence in the new Teſtament: which a large Appendix, containing: I. the Variations of the Samaritan Pentateuch from the Hebrew. II. A demonſtration, that the Apoſtolical Conſtitutions were written in the firſt century. III. That Seſoſtris was that Pharaoh who was drown-*

ned in the red Sea. IV. *A Collection of O ginal Monuments refer'd to in Whiſto Chronological Table. Londini* 1722. *In manus Whiſtoni.*

TRACTATVS tres: I. Ante-Niceniſmus. II. R ſponſio ad Bulli defenſionem Synodi N caenae, autore Clerke. III. vera & an qua fides de diuinitate Chriſti, explicata aſſerta, contra Bulli judicium eccleſiae c tholicae. Per anonymum. *Londini* 156

Mellieri fides primorum chriſtianorum ex Ba naba, Herma & Clemente Romano demo ſtrata, defenſioni fidei Nicenae Bulli opp ſita. *Londini* 1697.

SCHLICHTINGII commentarius in ep. ad Galat ex praelectionibus potiſſimum Crellii co ſcriptus. *Racouiae* 1628.

Crellii commentarius in ep. ad Theſſalonice ſes. 1636.

SCHLICHTINGII commentarius in ep. ad Hebrae *Racouiae* 1634.

SANDII interpretationes paradoxae IV. euangeli rum, cum diſſ. de verbo, & appendice. 167

WHITBY tractatus de imputatione diuina pecc poſteris eius vniuerſis in reatum. *Lond* 1711.

OCHINI *vier Boecken der Apologen, daer in Misbruycken der Papen, Monicken en Broeders geopent vverden, overgeſet vyt*

I

Italiaenſche in de hoockduytſche Sprake door Wirſingh, ende vyt den hoochduytſche in de Nederduytſche tale, door Suetonum. Dordraci 1607.

ATITVDINARIVS orthodoxus, *in genere*, de fide in religione naturali, Moſaica & chriſtiana; *in particulari*, de chriſtianae religionis myſteriis. Acceſſerunt vindiciae eccleſiae Anglicanae adu. P. Iurieu. *Londini* 1697.

CAPVT VIII.

Anabaptiſtae, Quackeri & Fanatici alii.

E ALGEMEENE *Belydeniſſen der vereenighde Vlaemſche, Vrieſche, en Hoogduytſche Doopgeſinde Gemeynte Gods. Amſtelodami* 1665.

Het oprecht verbondt van eenigheydt, dat tot Vtrecht vernieuvvt ende vaſt geſteldt is, in de Byeenkomſte *tot Leyden: gebouden* 1664. *door eenige Mennoniſte Leeraren en Diaconen der vereenighde Vlaemſche, Vrieſche, een Hooghduytſche Doopsgeſinde Gemeentens, met minnelijcke Aenbiedinge aen alle die ſoo geſint zijn. Supr.*372. *ſq.*

Anthoinette Bourignon *op tvvaelf Laſteringen by Petrus Serrarius ten onrecht haer aengevvreven. Amſtelodami* 1669.

Confeſſion der vereinigten Flämiſchen, Frie-ſchen und Hochdeutſchen Taufs-Geſinnet oder Mennoniſten in Preuſſen.

Unterweiſung derer, die ſich zu den Menn-niſten begeben wollen.

Olijf-tacxken, of ſchriftverlijcke aenwijſ over wat lieden den Vrede Godts ſtaet, o hoe deſelve tot Vrede, en eenicheyt verplic en verbonden zijn: beneffens een Chriſte tke Preſentatie, waer mede alle verſtro Kinderen Gods, tot alſulcke eenicheyt, ern lijck worden genoodigt, door de ghemee G. tot Amſterdam, die men de Vlamin noemt. t'Amſtelredam 1629.

D. P. Sendbrief aen de vier St. gheſchreven, den twiſtighen tot den Chriſtelycken vr ende godſaligen leven te vermanen. t'Ha lem 1619.

Verhael van den twiſtighen handel, ende ſchriftmatighen Oordeel, dat in Fr. over ſ migen, die men de Vlamingen noemt, gh ven is: met een klare Bekenteniſſe van eenighen Verbondt ende Woort Gods, daer by een Refutatie, dat een menſche Verbondt voor Godt niet en gelt. tot H lem 1619.

Extracten, ſoo uyt den Catechiſmus, gheſ door Reynier Wybrantſz, als mede uyt e ge Schriften, door Denijs van der Scha

en Iacob Cornelisz, leeraren in de Gemeente die men Waterlanders noemt binnen Amſterdam, handelende van den Perſoon Chriſti. t'Amſterdam 1640.

Ontſchuldinghe oft Verantvvordinghe ende behoorlijcke afvveeringhe der laſteringe in ſecker vytghegheven Schriften door eenen onghenoemden Apologiſt des placcaets Groeninghen an. 1602. *vytghegeven, mitsgaders een Wederlegginghe der apologien des ediEts der Stadt Groeninghen van an.* 1601. *an.* 1603.

Iacobi van der Moelen Vertoogh aen de ſucceſſors des Ieſuijts Coſteri, die met zijne Toeſſteen heeft vvillen toetſen ende vvederlegghen de Succeſſio apoſtolica anno 1600. *vytghegheven. tot Alcmaer* 1604.

Vrede-Handelinghe, gehouden tot Amſterdam 1630. *tuſſchen de dienaren der Vlaemſche Gemeente ter eender, ende de vereenighde Hooghduytſchen en Vrieſen ter ander zijde: mitſgaders tvve Brieven van de ſelfde Hoogh-Duytſchen, d'eene anno* 1592. *aen de Poolſe* Broeders, *d'ander an.* 1630. *aen de Vlaemſche Gemeente, als mede noch eenes vreedliebenden ernſtighe aenmaeninge tot gemeynſchap der Heyligen. t'Amſterdam* 1630.

Hendrickſz Onderſoeckinge, vvanneer men den

genen, die om een Buyten-trouvv van d Gemeynte geſtraft is, vveder behoort aen nemen. Ib. 1647.

Diſſertatio, qua probatur, coenam Domi non eſſe ſignum vel partem commixtior & familiaritatis priuatae. *Amſtelodami*,

Clavsonii *Bekenteniſſe van de voornaemſte St cken des Chriſtelijcken Gheloofs, ende d Leere, tot Antwoort op het Boecxken Ha mani Faukeli, by hem gheintituleert: Bal der Wederdoopers &c. Supr. p.* 580.

Dooregeests *Brief aan* Spanhemius, *tot An vvoordt op het Tractaat, genaamt hiſtori en Godsgeleerd Regiſter der vytgeleſen verſchillen van de Godsdienſt. tot Amſte dam* 1693.

Galeni Abrahamſz verdediging der Chriſtene die doopsgezinde genaamd vvorden, benr ſens Grondſtellingen van hun gelove en leer t'Amſteldam 1699.

Ianſen verantvvordinge tegens Cornelíſz, de bevvyſen ſoeckt, contrarie der Leere Chri ende zyner Apoſtelen, niet alleene dat l Ambt der Wereltlicker Macht tot de Kerc des nieuvven Teſtaments behoor, ende a Chriſtenen te bedienen gheoorloft ſy; ma oock dat het Chriſtenen moeten ende behi ren te zijn, die t'Recht in alle zijne dee bedienen ſullen.

B

B*idloo onbebaalde verdraagzaambeyd de vervvoeſting der Doopsgezinden, t'Amſterdam* 1701.

Ernſt Fredrichs tvvecde Examen over de verantvvordinge voor de vereenichde Vlamingen ingeſteldt, teghen ſeker Diſcours, op bäcre Vrede-VVeygeringe aen de VVaterlanders, te Haerlem 1649.

Verantvvoordinge voor Pieter Rabus en Iuffr. ſijn Huyſvrouvv, tegens de Amſterdammers en Haarlemmers niet gelovende de vverking der VVichelroeden.

Cornelii van Ecken nieuvv Roomen ontdeckt in de Proceduren der Blockſe *Menniſten, van't heilige land tot Haarlem, in tvve-ſpraak onder de Perſoonen van VVaarmond en Reynaard gezongen. t'Amſterdam* 1701.

van Akkeren Stichting tot een nodige Societeyt, of broederlijcke t'ſamen-vvoning, tot Amſterdam 1688.

Balth. Bekkers kort begryp der Kerkelyke hiſtorien, zedert het jaar 1666. *daar Hornius eindigt, tot den jare* 1684. *t'Amſterdam* 1686. *Supr.* 586.

MOLQVEREN *Mennonitiſch onderſoeck op de grondſtellingen, die van Galenus opgeſtelt zijn, in ſijn verdediging der Doopsgeſinde. t'Amſterdam* 1700. *Supr.* 601.

Dooregeeſt brief aan Spanhemius, den deerden druck

druck, vermeerdert met een brief aan Her mannus Schyn, tegens Spanhemius.

Der Weg zum Sabbath der Ruhe durch der See len Fortgang im Werck der Wiedergeburth Amſterdam 1709.

G. Abrahamsz *vertoog van gelykluydende getuy genissen der H. Schrift over de voornaemſt Stukken der chriſtelyke Leere. t'Amſterdam* 1685.

G. Abrahamsz *Anleyding tot de Kennis van de chri ſtelyke Godsdienſt. t'Amſterdam* 1677.

Babel, *dat is, Verwerringe der Kinder-dooperen on der malcanderen, over het Artijckel des Doop ſels ende den aencleve van dien. Vyt ver ſcheyden Schriften der Kinderdooperen ghe togen; tot ſtichtinge van de Waerheyt lie vende, ende eenen Spiegel voor Hermann Fauckelio. Hier zijn oock bygevoecht* 25 *Argumenten, genomen vyt der Kinderdoope ren eygene worden ende getuychniſſen, t'ſa mengeſtelt door wijlen Anthoni Iacobſz, end een ſijnder medehulperen.* 1626. *conf. ſup p.* 580.

Een Kleyn *geſchrift aen de Dienaren of Opſiender van de vereenigde Waterlanſe en Vlaam ſe Doopsgeſinde gemeente, of anders, ae de Galeniſten, (i. e. ad eccleſiam, in qua Ga lenus Abrahamſz Amſtelodami docet) ove het ſlecht en qualijck handelen harer arm Bro*

Broeders en Suſters. Amſterdam 1687.

Vdemans Vrede Ieruſalems, dat is, Eendracht van de Chriſt. gereformeerde met de eerſte apoſtoliſche Kercke, nopende den H. Doop met den aencleven van dien, tot Wederleggin-ge van het libel genaemt: Babel, dat is Ver-werringe der Kinderdoopers &c. tot Dor-drecht 1627. *Supr. p.* 603.

Willem Davidſz Redoch Vanitas antidoti Wee-nigani, of Ydelheydt van Baſtiaans van Wee-nigem vytgegevene Tractaatie, getituleert Antidotum of tegengift &c. als oock van ſijne noodtwendige Verantwoordinge &c. op der Dienaren tot Hamburgh vytgegevene Eyn-delijcke Verklaringh &c. aangaande de noot-ſaackelijckheyt van t' Onder-doopen, en de Ydelheydt van 't beſprengen; in 't oeffenen en plegen, van den gebodene Chriſtelijcke VVater-doop. P. I. te Haarlem 1672.

Ei, vanitatis Antidoti Weenigani P. II. & III. *te Haarlem* 1673.

VEENIGEM *Verantwoordinge van Seventhien Re-denen, tot bewys, dat den doop die door be-gietinge met VVater gheſchiedt, op het hooft des Doopelinghs, oock eenen wettighen Doop is: de welcke tegen-gheſproken werden, van de dienaren der doops-gheſinde Gemeente, binnen Hamborgh, die men de Dompelaers noemt.* Partes tres. *Rotterdam* 1666.

FON-

FONDAMENT-BOECK, *of grondigh bewijs van de Ke*
niſſe Godts, en de Chriſtelijke Godtsdien
Met eenige overgebleven Schriften van Me
no Symons, die in zijn groot Sommari-boec
niet en zijn, door I. S. t'Amſterdam 168
It. eenige aanhangſelen tegen Dr. Galenu
XIX. Artikelen (ſupr. 373.) *en zijn ver*
dorven Gemeente, en eenige ſtichtelijcke by
voegſelen
Een t'Samen-Sprake tuſſchen een Meeſter e
ſijn Diſcipel, van het boven-ſinnlijcke leve
betreffende, hoe de Ziele tot goddelijcke aen
ſchouwinge en gehoor vermagh te komen
oock wat haer ſaligheyt en haer verderve
zy. beſchreven eerſt in 't hoogduyts doo
Iacob Böhme, en in 't Nederlandts vertael
Mitſgaders die voortreffelycke en aenme
ckens weerdige geſchiedeniſſe van dien Godt
vriendt, Hans Engelbreght, van Brunſwijc
doch van hem vvor de tweedemael beſchr
ven tot Groeningen 1640. *Zijnde een b*
ſchrijvinge van de vertooninge der nieuw
hemel en aerde, met de Heerlijckheyt va
dien.

ONGEBONDENE *Licentie de Grondslag der Rhynsbur*
ſche verdraagzamheyd, aan K. *V.* Hoeck.
Amſterdam 1702. *Supr. p.* 602.
Schyns onderſoeck, op de Rynsburgſe verdraa
zaamheyd van Kornelis van Hoeck, waar
teg

tegen zyn E. uit de Gronden der Reformatie klaar en duidelyk getoond word, dat de Proteſtanten, ſtaande de verſcheidenheid hunner geloofs-begrippen, onmogelyk aan eene Tafel des H. Avondmaals konnen aanzitten: met een antwoord op de Tegenſchriften van Suderman, Loon en Alkmaar. t' Amſterdam 1703. *Supr.*601.

[A]BRAHAMSZ *Anſpraak an de vereenigde Doops-gezinde gemeente te Zaandam vyt Ezra III.* 11. 12. 13. *by Gelegenheid, dat aldaar, in de nieuw gebouw de Vergader-Plaats de eerſte Predicatie gedaan wierd. t' Amſterdam* 1687.

[V]ERANTWOORDINGE *ende eenvoldighe VVederlegginghe Nicolaes Meynertſz van Bleeſdijck, op eenen ſchelt-laſterighen* Brief *door Doctorem Hieronymum VVilhelmi tegens die heylſame Leere D. I.* (*Davidis Ioris*) *aen weylant Ioncker* Karel *van Gelder Stadtholder gheſchreven, waer van Copie in 't eynde deſes tractaets is by-gevoecht.* 1610.

[S]CHYNS *Korte Hiſtorie der Proteſtante Chriſtenen, die men Mennoniten of Doopsgezinden noemt, waar in niet alleen hunne oorſprong en voortgang, maar* ook *inzonderheit hun duidelyk onderſcheit van de Munſterſche VVederdoopers en alle andere Oproermakers in Duitslant en elders wort angewezen. te Amſterdam* 1711. *Van*

Van Huyzen toets-ſteen van de leere der Doop gezinden, of aanmerkingen op het Boek van Harmen Reinskes van Overwyk, g naamt Onderzoeck over de natur van h leeraar-ampt &c. t' Amſterdam 1713.

Lawſoni Antwort auf ein Buch *genannt d Unflath der Quäcker, ausgegeben dur Zentgraff, gutgeheiſſen von Dannhau* 1668. *Supr.* 231.

ANONYMI MENNONITAE *Hiſtorie von denen Beg benheiten, Strittigkeiten und Trennung der Mennoniten*, cum continuatione & n tis Iehringii, & praefatione Buddei.

BARCLAII catechiſmus *en belydeniſſe des Gelofs d Quackers. Amſterdam* 1675.

G. Foxi VVort der Vertröſtung. an. 1668.

Kohlhanſii Anmerckungen vvider Loeberi h ſtoriam eccleſiaſticam. *an.* 1703. *Supr.* 54

Erläuterung vvegen G. Keiths Händel un denen Quackern. 1695.

STEPH. CRISP *de VVeg tót het Koningryk der H melen, vyt het engelſch vertaald, door vvel. t'* Amſ*terdam* 1695.

Bedenkingen over en tegen de Aanmerkin van Harmanus Schyn, op het formulier v Benodiging en Toelating tot het H. Avo maal des Heeren op eigen proef: by ſomm ge Doopsgeſinden ingevoerd, met een A pendix. t' Amſterdam 1701. *Supr.* 606.

Onderzoeck ontrent de Religie van een Eenvoudig man, mitſgaders een Ondervvijs, om een natuurlijck menſch door Gods genade tot het Chriſtendom, en de verdeelde Chriſtenheyd, tot eenigheyd van Geloof en Geeſt te brengen. Hagae Comitum 1700.

[...]LALETHAE (*i. e. D. Kohlhanſii, Quackeri*) *Erinnerungen über* Winckleri 3. *Predigten zu Hamburg an.* 1693. *gehalten, deren Aufſchrifft: der unrechtmäßig-verquackerte gute Lutheraner. Amſtelodami* 1694.

Philalethae (*Kohlhanſii*) Dilucidationes in Croeſi hiſtoriam Quakerianam. (*Donum autoris.*) *Amſtelodami* 1696. *Supr. p.* 589.

Barclaii animaduerſiones in Nic. Arnoldi Exercitationem theol. de Quakeriſmo, eiusque breuis refutatio. *Roterodami* 1675.

Anmerckungen über Löberi *Entdeckung des Quacker-Greuels, vvegen des an.* 1680. *ausgebreiteten Quacker-Buchs, ſonſt Hertzen-Spiegel genennt. Amſtelodami* 1682.

Nachricht vvegen der Anmerckungen über Löberi *Buch vom Quacker-Greuel. Amſterd.* 1683.

[...]EOLOGIAE pacificae, itemque myſticae, ac huius auctorum, idea breuior. *Amſtelaed.* 1702.

[...]D. ARNOLDI hiſtoria & deſcriptio theologiae myſticae, itemque veterum & nouorum myſticorum.

REIZII *Neu Teſtament.*

GERL. PETERSSEN *heymelicke Spraecke van der Eer, die hy van binnen in den Geeſt met God ghehadt heeft, ons leerende ende wijſende den Cortſten Toepat, te comen tot di aldernederſte ootmoedicheyt ende kenniſſ ons ſelfs: int licht ghebracht door Nicaſium van Hez, Minrebroeder tot Gorcum. t' Vtrecht* 1580

Anthonii van d' Voort berch van Myrren, ende het zijn ſeven graden der Contemplatien devotelijc ſprekende van der bitter paſſ ende doot IEſu. Th' antwerpen

Ian Verbrugghens vyants Net der booſer We cken raet, viſioenen, ende metalder ſijnd verholender ſtricken, leerende hoe wi d werelt, den vyant, ende ons ſelven ſull ſterven, kennen, *ende verwinnen. Gevi teert van eerweerdige Doctoren in der Go heyt tot Loven. Th' antwerpen.*

Vincentius Lirinenſis, tegen die Godlooſe nie wicheyt alder ketterijen, *vyt den latij in de nederduytſche Sprake overgheſte Th' antwerpen.* 1578.

HENR. NICOLAI epiſtolae, lingua Batava. 1577

SCHWENCKFELD *vom Fleiſche Chriſti, daß d Menſch IEſus Chriſtus vom erſten Blick ſ nes Empfängniß an, der wahre natürlic Sohn GOttes ſey.* 1584.

Schwenc

Schwenckfeldt von der Auferſtehung, Erſcheinung und Verklärunge Chriſti, in was Stand und Weſen der Leib Chriſti nach ſeiner Auferſtehung ſey? 1586.

ᴀʟɢᴇᴍᴇɪɴᴇ Reformation *der gantzen Welt, beneben der* fama fraternitatis *des Ordens des Roſen-Creutzes, auch einer* kurtzen reſponſion, *von Haſelmeyer geſtellet.* 1614.

Libauii Bedencken von der fama *der Brüderſchafft des Roſen-Creutzes, eine* Vniuerſal-Reformation *und Umkehrung der gantzen Welt vor dem jüngſten Tag zu einem irrdiſchen Paradeiß, wie es Adam vor dem Fall inne gehabt, und* Reſtitution *aller Künſte und Weißheit, als Adam nach dem Fall, Enoch, Salomon &c. gehabt haben, betreffend.*

Philareti Pyrrho Clidenſis rediuiuus, *das iſt:* Conſideration *von der neuen Brüderſchafft derer vom Roſen-Creutz.* 1616.

ɴsɪᴏ Chriſtianiſmi & miniſterii Germaniae, *ob beydes Chriſtiſch und Apoſtoliſch ſey.* 1636.

Betckii Myſterium crucis, *dem lebendig-todten Chriſtenthum zum Zeugniß und Nachricht aufgeſetzet.* 1639.

Ei. ſacerdotium, hoc eſt, *Neu-Teſtamentiſches Königliches Prieſterthum.* 1640.

Feld-Prediger, oder 7. Feld-Predigten von e-nem alten Feld-Prediger (Betkio) *gehalte.* 1645.

PRAETORII (*i. e. Hobburgii*) apologia Praetorian *das iſt: Spiegels derer Mißbräuche bey heutigen Predig-Amt Vertheidigung, wid die Lutheriſche Prediger in Lübeck, Ham-burg und Lüneburg.* 1653.

BÖHMII aurora. *Amſterdam* 1676.

Er. Franciſci wider Zimmermanni orthod-xiam Böhmianam.

Botſacci Anabaptiſmus reprobatus.

BÖHMII *theoſophiſche Wercken.* Tom I. contir auroram, *und die drey* principia, *nebſt d* Autoris *Leben. Amſterdam* 1682.

TOM. II. continet *dreyfaches Leben*, 40. *Frag von der Seele, die Menſchwerdung Chri 6. Puncten, irrdiſch und himmliſch* myſ-rium &c.

TOM. III. continet *den Weg zu Chriſto, Bedenck über* Stieffels *Büchlein von dreyerley Z ſtand des Menſchen &c.*

TOM. IV. cuius primum opus eſt: myſterium m gnum, *oder Erklärung über das erſte Bu Moſis.*

Q. KVHLMANS Quinarius *ſeiner Schleuderſtei Amſtelodami* 1680.

Ei. Pariſer Schreiben. Amſterd. 1680.

Ei. Lutetier-Schreiben. Londini 1681.

Ei. hiſtoriſch verhaal van Kuhlmans 21. *levendige Hoofdgetuygen, welke alle door Inſpraken &c. Amſterdami* 1685.

Ei. ſcripta contra Brecklingium.

Ei. Kircheriana.

Multa alia huius autoris.

[BOU]RIGNONIAE *laatſte barmhertigheyt Gods vyt het Franſe origineel vertaalt. Eerſte Deel. t' Amſterdam* 1681.

Ei. de heilige Verrekyker, waar door men kan ſien, in wat Stant dat alle Menſchen in 't gemeen ten aanſien harer Eeuwige Zaligheit zijn.

Ei. openbare belijdenis des geloofs en Religie, over de twijffelingen die men ſou mogen hebben wegens haar Geloof en Relige.

Cataloge der gedruckte Boecken, *beſchreven door Bourignon.*

[BOU]RIGNONIAE *Toets-ſteen om te* kennen *het Gout der vvare Liefde, vit het verguide* koper *der Schijnliefde, en om vit te leggen, waar in de verdienſte onſes Saligmakers IEſu Chriſti, en de ware Liefde Gods beſtaat. t' Amſterdam* 1679.

N. H. B. Wederlegging der Seſen-ſeventig Punčten en ingebeelde Doolingen, door Burchardus te ſamen gheſtelt, tegen Bourignon, nevens een Proef van de plaatſen der Heylige Schrift, en die van de Schriften der geſeyde Ionck-

Ionckvrouw, *devvelke Burchardus valſch lijk en verkeerdelijk bybrengt. Vit h hoogduits vertaalt.*

BVRIGNONIAE *Advertiſſement tegen de Secte d Quackers op hare laſteringen in een Tractai* (*Supr. p.* 376.) *geintituleert: Anthoinet Bourignon ontdeckt, en haar geeſt geope baart. t' Amſterſtam* 1672.

PORDAGE theologia myſtica: *oder geheime Leh von den evvigen Unſichtbarlichkeiten. A ſterdam* 1698.

Eiuſdem Sophia: *das iſt, die evvige Iungfr der Göttlichen Weiſsheit. Amſterdam* 169

IANE LEADE *die nun brechende und ſich zertheil de himmliſche Wolcke, ſo vvohl auch HErrn Chriſti Auffahrts-Leiter. Amſt.* 169

Ei. Offenbahrung der Offenbahrungen. 169

Ei. ſechs myſtiſche Tractälein. Accedit *bens-Lauff der Autorin.* 1696.

EIVSDEM *Gartenbrunn*, *d. i. Verzeichniſs deſſ vvas ſich mit dieſer Perſon zugetragen.* I & II. *Amſtelodami* 1697.

EIVSDEM *Offenbahrung der* Botſchafft *des evvi Evangelii. Amſtelodami* 1697.

Ei. himmliſche Bottſchaffter *eines allgemei Friedens, oder dritte* Botſchafft *an die P ladelphiſche Gemeine. Amſterdam* 1698

Ei. Urſachen und Gründe der Philadelphiſc Societät Aufrichtung.

Ei. Vorrede über die Zeichen, ſo vor dem Reiche Chriſti hergehen. ib. 1699.

Ei. Aufgang zum Berge *des Schauens.*

Ei. Kriege Davids und friedſam Reich Salomonis.

Eiusd. Geiſtlicher Allarm an des Lammes heilige Streiter.

Ei. Glorie oder Herrlickeit Sarons.

*T.*B. *Weg zum Sabbath der Ruhe, ſammt einer neuen Zugabe von Gelangung zum hohen übernatürlichen Stande. Omnia prodiere. Amſtelod.* 1699. *ſqq.*

[E]SDEM *des Garten-*Brunnens *dritten und letzten Theils* Pars I. & II. (*Omnia ex Anglica lingua Germanice vertit Loth Fiſcher.*) *Amſterdam* 1700.

[EPI]STOLAE duae, quarum prima Pauli ad Ioh. de Labadie ſcripta, altera Labadiae reſponſoria. 1672.

Labadie, Yvon & Lignon veritas ſui vindex, ſeu ſolennis fidei declaratio contra Hundium & Pauli, praefixa proteſtatione Io. de Labadie, adiunctisque tractatibus duobus, quorum 1. Quakeriſmi examen & confutationem, nec non orthodoxam de S. Scriptura doctrinam continet, 2. ſententiam de ſabbato complectitur. 1672. *conf. Supr. p.* 341.

Seidenbecheri problema theologicum de regno ſanctorum in terris millenario VIII.

rationibus adſtructo: cum praefation Brecklingii. *Amſterodami* 1664.

DECLARATIONS- *Schrifft der Lehre und des geſu den Glaubens* Ioh. de Labadie, Petri Yvo *und* Petri du Lignon, Paſtorum, Henri Schluter *und* Petri Schluters, Predigers. *He ford* 1671.

Paſtorii, Quackeri in Penſiluania, *Send-Bri offenhertziger Liebes-Bezeugung an die Pi tiſten in Hochteutſchland. Amſterdam* 169

SCHVRMANNIAE ἐυκληρία, ſeu melioris partis el ctio. Tractatus breuem vitae eius deline tionem exhibens. *Altonae* 1673.

SCHVRMANNIAE opuſcula Hebraea, Graeca, Latin Gallica: proſaica & metrica. *Traiecti a Rhenum* 1652.

POIRETI *la paix des bonnes ames dans tous l parties du Chriſtianiſme, ſur les matier de religion, & particuliérement ſur l'euch riſtie, où l'on répond auſſi à vn Article l'onziéme des lettres paſtorales, oppoſé a avis charitables. Amſtelodami* 1687.

GICHTELII *Theoſophiſcher Sendſchreiben* 2. *Thei Heliopolis* 1700.

GICHTELII *Theoſophiſcher Sendſchreiben* 5. *The* 1710.

G. ARNOLDI *Geheimniß der göttlichen* Sophia. *Ei. Poetiſche Lob-und Liebes-Sprüche von e ewigen Weißheit.*

Ei. conſilia & reſponſa theologica.

Ei. richtigſte Weg durch Chriſtum zu GOtt.

SHERERI *Abbildung des verborgenen Menſchen des Hertzens, in der Unzerſtörlichkeit des ſanfftmüthigen und ſtillen Geiſtes. Heliopolis* 1701.

INNHARDI *Schrifften*, cum epiſtola autographa autoris ad Io. Erneſtum, Ducem Saxoniae, qua ei peſſima quaeque denuntiat, ni velit haec ſcripta pro Dei verbo habere. 1710.

LYRHOFFI *Volſlaagen afhankelykheid aller Schepzelen van de eeuwige Oorzaak, tegens* Bu*chius en van Til. Amſtelodami* 1702.

*Ei, Geloofs - Onderzoek van de Kerken-Raad van Amſteldam, over de leer-ſtukken van de heilige Drie-eenheid, God geopenbaart in den Vleeſche, en de Rechtvaardigmaa*kinge *des Zondaars vor God. t' Amſterdam* 1695.

B*edenkingen over en tegen de Aanmerkinge van Schyn op het formulier van Benodiging en toelating tot het H. Avondmaal des Heren op eigen proef.* 1701. *Supr.* 606.

Verſcheide tractaten en brieven van de leere der myſtiken, Quietiſten, Pietiſten, en der zo genaamde nieuwe religie in Duytsland &c. 1701.

Falconi brief an een van zijn Geeſtelijke Dogters, waar in hy haar aanwijſt den zui-

zuiverſten en volmaakſten Geeſt des Gebeds

CHRIST. DEMOCRITI *Wegweiſer zum verlohrnen Licht und Recht, ſamt einer Vorrede, vide. Merckers 2. Tractätlein.* 1704.

Peterſenii Sendſchreiben, betreffend die Frage ob GOtt nach der Auffahrt Chriſti nicht mehr heut zu Tage durch Göttliche Erſcheinung den Menſchen-Kindern ſich offenbahren wolle, wie bey der Aſſenburgin geſchehen an. 1692. *Supr. p.* 203.

EIVSDEM *Wegweiſer zum verlohrnen Licht und Recht.*

Koepkenii theologia myſtica *oder* aſcetica *aller gläubigen A. und N. Teſtaments, mit D. Speners Vorrede.*

SIEGVOLCKII *ewiges Evangelium von Erlöſung des Teufel &c.* 1705.

Ei. vergeblicher Streit, welchen Neuſſius *in ſeiner Widerlegung des ewigen Evangelii angefangen hat. Supr.* 538.

Roemelingii Nachricht ſeiner von GOtt geſchehenen völligen Herausführung aus Babel. 1710.

Edzardi mataeologia Roemelingiana confutata. 1710.

Ei. Geiſt des Irrthums in den Roemelingiſchen Lehr-Sätzen.

Alethophili falſcher Schlüſſel Winckleri *zu dem* arcano regio. *Supr.* 172.

Anmerckungen über Pariſii viſiones. *Supr.* 171.

Koepkenii Unſchuld Speneri *in der Lehre vom Geiſtlichen Prieſterthum, wider* Eilmarum. 1708.

[…]IONYMI *die über alle ihre Feinde und Läſterer triumphirende allgemeine und ewige Liebe GOttes (zu Erlöſung der Teuffel und Verdammten.)* 1718.

[…]HÜSSLERI *erſte Buchſtaben der Chriſtl. reinen Lehre vom ewigen Gerichte, wider den* Anonymum. 1719.

[…]TERSENII *Geheimniß der ſiebenden Poſaune, Ei. Schlüſſel zur heil. Offenbahrung.* 1719.

[…]IONYMI *Friedens-Proiect die Catholiſchen, Lutheriſchen und Reformirten zu vereinigen, an eine hohe Majeſtät.* 1704.

Menandri näheres Friedens-Proiect die Lutheriſchen und Reformirten zu vereinigen. 1703.

Chriſtophili Friedens-Gedancken über die Vereinigung der Lutheriſchen und Reformirten.

Miniſterii Hamburgenſis *Bedencken über Wincklers* arcanum regium, *die Religions-Vereinigung der Lutheraner und Reformirten betreffend.* 1703.

Bedencken, wie das Fürſten-Recht in Vereinigung der beyden Evangeliſchen Religionen circa adiaphora *ohne den geringſten Anſtoß zu exerciren.* 1703.

Eine Schrifft ſ. v. Mäuſedreck verkaufft ſich ſelbſt

ſelbſt vor Pfeffer, oder: die aufgedeckte Brüderſchafft. *Autor huius & ſequentium libellorum eſt Michaëlis ille ſeparatiſta, de quo Arnoldus P. III. hiſt. eccl. p. 150. & Spenerus conſil. Germ. to. V. indice, vocabulo Michaelis.*

Apoſtoliſches Schieſſen nach der Babyloniſchen Scheibe, das iſt: kurtzes *Anmercken*, wie *GOtt Leute erwecket hat, und noch erwecken wird, welche die drey-ſectiſche Babel anſchreyen werden.*

Bericht, wie Lutheri *deutſche Bibel nach dem Verſtand und Sinn des Geiſtes GOttes die beſte ſey, für allen andern.*

Bericht des in der Schwärmer und gute Tage wehler Hertzen feſt ſtehenden gelobten Landes Penſylvanien in America.

Teuffeliſche Verblendung der heutigen Chriſtenheit nach allen ihren Secten und Ständen, nebſt einem Unterricht, wie die wahre Kirche zur Babel-Hure worden.

Beweiß, daß Phariſaeer, Heuchler und Pietiſten Chriſto in ſeinem Weinberge die allerſchädlichſten Füchſe ſeyn.

Augen-Salbe vor die verblendete Monarchenbeſtien.

Apoſtoliſche Glaubens-Brille.

Das Thieriſche Chriſtenthum.

Ein Geſpräch, *daß, ſo bald Chriſti Kirchen-*

Ge-

Gemeine angenommen hat, im Regenten-Stande den Staat, im Lehrer Stande den Grad, ſie verlohren habe GOttes Gnad.

Bevveiß aus der H. Schrifft, daß IEſus der Chriſt iſt.

Catalogus der Wahrheits-Schrifften Michaëlis *vvider die Babyloniſche Lügen, von an.* 1695. *an ediret.*

Multa alia eiusdem autoris.

CAPVT IX.

Naturaliſtae, Antiſcripturarii & Athei.

LIBNITZII *eſſais de Theodicée ſur la bonté de Dieu, la liberté de l'homme, & l'origine du mal, avec reflexions ſur l'ouvrage que M. Hobbes a publie en Anglois, de la liberte, de la neceſſité & du hazard. Amſtelodami* 1712.

Cauſa Dei aſſerta per iuſtitiam eius, cum caeteris eius perfectionibus, cunctiſque actionibus conciliatam. *Amſtel.* 1710.

LIBNITZII Theodicea Germanice, cum vita autoris. *Amſterdam* 1720.

WOLFFII *Gedancken von denen Kräfften des menſchlichen Verſtandes.*

Ei. Gedancken von GOtt, *der welt und Seele des Menſchen.*

Ratio

Ratio praelectionum Wolffianarum.

BVDDEI *Bedencken über die Wolffiſche* Philoſophie *mit* Wolffii *Anmerckungen.*

Langii cauſa Dei adu. Wolffium.

Ei. Anmerckungen über die Gedancken von Godt, der Welt und der Seele, vvider Langen &c.

BROWNES de religione medici.

Langiabrii lympha ſupercoeleſtis.

B*urneti* tractatus de praedeſtinatione & gratia

CONNORIS euangelium medici, de ſuſpenſis naturae legibus, ſiue de miraculis. *Amſtelodam* 1699.

C. AGRIPPAE a Nettesheim opera *Lugduni.*

TAVRELLVS de rerum aeternitate. *Marpurgi* 160[illegible]

HENR. STEPHANI *l'introduction au traité de la conformité des merueilles anciennes avec les modernes, ou traité preparatif à l'Apologie pour Herodote. L'argument eſt pris de l'Apologie pour Herodote, composée en latin par Henri Eſtienne, & eſt ici continué par lui meſme.* 1566.

COLLINSII *diſcourſe of free-thinking. Londini* 1713.

BENTLEY'S *Remarks vpon a late diſcourſe of free thinking in a letter to F. H. D. D.* ſub nomine: Phileleυtherus Lipſienſis. Pars vtraque. *Londini* 1714.

Clarke's ſcripture doctrine of the Trinity ex[illegible]

mined, ſome remarks on his ſentiments, and a brief explanation of his doctrine by vvay of queſtion and anſvver. By *Edvv. Welchman. Oxoniae* 1714.

Reflections vpon the preſent controverſie concerning the Holy Trinity. Londini 1714.

A diſſvaſive from enquiring into the doctrin of the Trinity, or, the difficulties and diſcouragements vvhich attend the ſtudy of that doctrine. Londini 1714.

The difficulties and diſcouragements vvhich attend the ſtudy of the ſcriptures in the vvay of private judgment. Londini 1714.

Diſſenters no ſchiſmaticks: or, diſſenting Churches orthodox. ib. 1714.

D. Crosa *Examen du Traité de la liberté de penſer. Amſtelodami* 1718.

Beverlandvs de peccato originali. 1679.

Themidis alumni peccatum originale κατ' ἐξοχὴν ſic nuncupatum problematice elucubratum.

Beuerlandi lucubratio de ſtolatae virginitatis iure. *Lugd.* B. 1680.

Ryſſenii deteſtatio ſceleratiſſimi libelli Beverlandi de peccato originis. *Gorinchemi* 1680.

Triga diſcurſuum ad remp. ſpectantium. *Friburgi* 1678.

Concio funebris in obitum Heidani, *Lugd.* B. 1679. Hob-

Hobbesii hiſtoria eccleſiaſtica carmine elegiac
concinnata. *Auguſtae Trinobantum* 168
Leenhofii *Himmel auf Erden. Amſterd.* 1706.
Ienickeni hiſtoria Spinoziſmi Leenhofiani publ
ca in Belgio auctoritate nouiſſime damnat
Multa alia.
Lawi Meditationes, theſes, dubia, philoſophic
theologica placidae eruditorum diſqui
tioni, religionis cuiusuis & nationis in m
gno mundi auditorio, ſubmiſſa.
*Thomaſii Lehr-Sätze von dem Laſter der Za
berey.*
Lawi Meditationes philoſophicae de Deo, mu
do, homine 1717.
Theologiae chriſtianae iuxta principia Iac. B
hemii Idea. Accedunt Sextii Pythago
ſententiae. *Amſtelodami* 1687.
Syrbii ſynopſis philoſophiae rationalis.
Iaqves Massé *voyages & avantures. a Bourdea*
1710.
Lvciani opera Gr. Lat. ſtudio Io. Benedicti, p
feſſoris Salmurienſis. Editio puriſſima. T
Tom. II. ſeu ultimus. *Salmurii* 1619.
Ienſii lectiones Lucianeae. Accedit epiſtola
per aliquot Diodori Siculi locis. *Ha*
1699.
Vanini amphitheatrum aeternae prouiden
diuino-magicum, chriſtiano-phyſicum,
non aſtrologo-catholicum, *Lugduni* 16
Hi

[H]INSII operum hiſtoricorum collectio prima. *Id eſt: Spinozae tractatus theologico-politicus. Lugd.* B. 1673.

Ei. opp. hiſtor. collectio ſecunda, *i. e. Spinozae philoſophia ſcripturae interpres. Hi libri, quo latius tutiusque ſpargerentur, hoc falſo titulo ab atheis praefixo prodierunt.*

[TO]LANDI *Chriſtianity not myſterious*, cum apologia ad Parlementum Irlandicum. *Londini* 1702.

Ei. Vindicius Liberius. *Londini* 1702.

Ei. letters to Serena. Hoc opere agit de origine & vi praeiudiciorum, de hiſtoria immortalitatis animae, de origine idololatriae, & philoſophia Spinozae. Londini 1704.

Ei. a letter againſt Popery, adu. Ieſuitam Vota, Auguſti regis confeſſionarium. *Londini* 1712.

[TO]LANDI Nazarenus: *or, Iewiſch, Gentile, and Mahometan chryſtianity.* Londini 1718.

Ei. Tetradymus, *containing* I. hodegus, *or the Pillar of Cloud and Fire, that guided the Iſraelites in the VVilderneſs not miraculous &c.* II. Clidophorus. III. Hypatia. IV. Mangonentes. *Londini* 1720.

[TO]LANDI Adeiſidaemon, ſiue Titus Liuius a ſuperſtitione vindicatus. *Hagae Comitis* 1704.

Ei. Origines Iudaicae, ſiue Strabonis, de Moyſe & religione Iudaica, hiſtoria breuiter illuſtrata. Rr *Fayi*

Fayi Defenſio religionis, nec non Moſis &
gentis Iudaicae, contra duas diſſertation
Tolandi, quarum vna inſcribitur adeiſida
mon, altera vero antiquitates Iudaicae. *V
traiecti* 1709.

ANONYMI *an hiſtorical Account of the life an
writings of the famous Mſ. Toland. Londi*
1722.

Moshemi vindiciae aduerſus Tolandi Nazar
num. Accedit commentatio de vita, fa
& ſcriptis Tolandi.

SPECIMEN artis ratiocinandi naturalis & artificia
ad pantoſophiae principia manuducer
Partes III. *Hamburgi* (*Amſtelodami*) 168
Autor fertur Spinoza.

CAP. X.

Epiſtolarum Scriptores.

THEMISTOCLIS epiſtolae Gr. L. cum notis & vin
ciis Schoettgenii.

Ep. de noua bibliotheca biblica Lutherana

Elſwichii epiſtolae variorum theologorum

Epiſtolae XVI. Lutheri, Melanchthonis
ad Frid. Myconium.

Epiſtola ad Crotum de autore epiſtolarum
ſcurorum virorum. 1720.

Eraſmi libellus de pueris inſtituendis. 152

Selnecceri quaeſtio: de periurio ethnicorum. 1568.

Heumanni oratio de tribus ſcholae finibus.

AISTAENETI epiſtolae Graece, cum Latina interpretatione & notis. *Pariſiis* 1596.

IULIANI Imperatoris miſopogon & epiſtolae Gr. L. per Petrum Martinium. Addita eſt praefatio de *vita* Iuliani. *Pariſiis* 1566.

SYMMACHI epiſtolarum ad diuerſos libri X. cum Parei electis Symmachianis.

P. DE VINEIS epiſtolarum libri VI. 1609.

PETRARCHAE epiſtolae omnes. *Geneuae* 1606.

HUSSI epiſtolae cum praef. Lutheri 1537.

Ep. de miſeria curatorum ſeu Plebanorum an. 1489. ſcripta: cum praefatione Lutheri. 1535.

Lutheri teſſaradecas conſolatoria pro laborantibus & onerantibus. 1535.

Cur & quomodo chriſtianum concilium debeat eſſe liberum? Item de coniuratione Papiſtarum. 1537.

BEMBI epiſtolarum Leonis X. nomine ſcriptarum libri XVI. cum libris III. ad Longolium, ad Budaeum II. ad Eraſmum I. *Lugduni* 1538.

DOLETI epiſtolarum libri XVI. cum *vita autoris*. 1580.

Bembi epiſtolarum familiarium libri VI.

AGRIPPAE epiſtolae, orationes & epigrammata.

Extat p. 1150. *narratio de duplici corona*-*tione Caroli V. apud* Bononiam.

Clenardi epiſtolarum libri II. *Antwerpiae* 156

Satyra: Dii veſtram fidem, cum notis autor Dominico Molino inſcriptis. *Conf.* Barla *epp. P.* 1. *ep.* 94. *p.* 251. *ep.* 103. *p.* 26

Douzae echo, ſeu, luſus nobilium poetarum *Lugduni* B. 1609.

Lauri epiſtolarum centuriae duae. *Coloni* 1624.

Longolii epiſtolarum libri IV. it. Bembi, Sadole Budaei, Eraſmi, epiſtolarum ad eunde Longolium liber I. *Baſileae* 1540.

Alciati epiſtola contra vitam monaſticam. A cedit ſylloge epp. Giphanii, Vulcanii, T chonis Brahe, Scriverii, Pontani, Voſſii, S brandi Siccamae, Gronouii, Boxhornii, & nec non vetera aliquot teſtamenta, ſec. XI & initio ſequentis ſcripta. In lucem pr tulit, adiectis paſſim notis, Matthaeus, Leidenſis. *L.* B. 1695.

Campani epiſtolae & poemata vna *cum vita a toris*, recenſente Menckenio.

Epistolae clarorum virorum ſelectae de qua plurimis optimae, ad indicandam noſt rum temporum eloquentiam. *Venetiis Aldum* 1556.

I. Baronii (*i. e. Iuſti Caluini*) epiſtolarum libri ad pontificem & cardinales. *Mogunt* 16

1605. *Conf. Sagittarii introduct. in hiſt. eccl. to. I. p.* 284.

IONTALTII litterae prouinciales To. I.

IVNOII epiſtolarum Pars I. *Pariſiis.*

IVSD. epiſtolarum Pars II. *Ib.*

I. epiſtolarum Pars III.

E epiſtolarum Pars IV.

E epiſtolarum Pars V.

E epiſtolarum Pars VI. *Pariſiis* 1667.

E epiſtolarum Pars VII. 1670.

E epiſtolarum Pars IIX. 1673.

ISTANI ad Sirmondum de triplici nummo epiſtola. *Pariſiis* 1650.

Sirmondi reſponſio. *Pariſiis* 1650.

Triſtani defenſio adu. Sirmondum. *Pariſiis* 1650.

Triſtani defenſio ſecunda. *Pariſiis* 1651.

ABILLONII ad Theophilum Gallum epiſtola de cultu ſanctorum ignotorum. *Vltrai.* 1705.

Crenii diſſ. de ſingularibus ſcriptorum. *Lugd. B.* 1705.

LANCHTHONIS epiſtolarum Partes III. cura Manlii. B*aſileae* 1565.

Peiferi epiſtolae cura Gotteri.

LANCHTHONIS epiſtolae ſelectiores aliquot, editae a Peucero ſ. liber I. epiſtolarum.

LANCHTHONIS epiſtolarum alter libellus. 1570.

IDEM epiſtolarum idem alter libellus. 1574.

LANCHTHONIS epiſtolarum libellus tertius, opera

ra Pezelli. *an.* 1590. *Ad hunc libellum pe tinent Melanchthonis epiſtolae ad Hardebe gium, ſeorſim paulo ante excuſae.*

Eivsdem epiſtolarum liber IV. per Saubertum.

Appendix libri IV. epiſtolarum Melanchth nis.

Melanchthonis epiſtolarum liber V. per Sa bertum. 1646.

Eivsdem epiſtolarum liber, antehac nunquam ec tus, ſ. ſextus. *L. B.* 1547.

Melanchthonis epiſtolae ad Camerarium ſc ptae. *Lipſiae* 1569.

Chytraei orationes de tribus Caeſaribus auguſt Carolo V. Ferdinando I. & Maximiliano *Witteb.* 1583.

Ludouici XII. Galliae regis ſcite & facete dic

Salii oratio de Ioanne Huſſo.

Melanchthon de vita Lutheri.

Melanchthonis epiſtolae ad Hardenbergiu, editae a Pezelio. *an.* 1589. *Vid. libell.* 1 *III. epp. Melanchthonis.*

Melanchthonis conſilia & iudicia theologica l- tina. 1600.

Melanchthonis *deutſche Berathſchlagungen* *Bedencken.* 1600.

Schwebelii centuria epiſtolarum theologicar, ab anno 1519. ad an. 1540.

Camerarii epiſtolarum familiarium libri VI. *Fr cof.* 1583.

Ca

[C]AMERARII epiſtolarum libri V. poſteriores. *Francof.* 1595.

[D]AV. CHYTRAEI epiſtolae a Dauide Chytraeo autoris filio editae. 1614.

[C]ONR. SCHLUSSELBVRGII epiſtolae, aut potius theologorum ad Schluſſelburgium. 1625.

[C]OWERI epiſtolarum centuriae II.

Ei. ſyntagma de Graeca & Latina bibliorum interpretatione. Praemiſſa eſt *autoris vita.*

[G]RYNAEI epiſtolae LXVI. cura Apini.

Lutheri ep. ad Henricum VIII. cum reſponſoria. *Dreſdae* 1527.

Anonymi querela Luteri, ſ. ſomnium. *Libellus (Ioach. Camerarii, vt videtur) agit de adiaphoriſtico certamine. Baſ.* 1554.

Stolzii defenſio Lutheri adu. querelam ſ. ſomnium. 1555.

Melanchthonis epiſtolae ad Pfeffingerum. 1555.

Ei. epiſtolae ad Stigelium. *Ienae* 1601.

Gaſti expoſtulatio iuſtitiae cum mundo. 1525. *Agit de Principum tyrannide & bello ruſticorum.*

[F]EKELII manipulus primus epiſtolarum ſingularium manuſcriptarum, Aldi, Moſellani, Croci, Lutheri, Melanchthonis &c. ex autographis editus *an.* 1695.

Brandenii collectanea ſuper concordatis inter ſedem apoſtolicam & inclytam nationem Germaniae. 1694.

Clarmundi Einleitung zur Wiſſenſchafft de Scribenten, ſo die Kirchen-Hiſtorie N. 1 beſchrieben. 1710.

BERICHT *von den* 4. *Büchern vom wahren Chriſtenthum Ioh. Arndten, aus den geſundenen brieflichen Urkunden zuſammen getragen* 1625.

DAVMII epiſtolae ad Heckelium.

Hopfferi epiſtolae de peregrinatione ſua literaria per plerasque Europae partes. 1697

Frankii ſylloge epiſtolarum mathematicarum 1714.

DAVMII epiſtolae eaedem.

Hardti autographa Lutheri & coaetaneorum To. tertius. *an.* 1693.

CALVINI epiſtolae & reſponſa *cum eius vita* a Beza deſcripta. *Lauſannae* 1676.

BEZAE epiſtolarum theologicarum liber vnus. *Geneuae* 1575.

RAMI & Talaei collectaneae praefationes, epiſtolae, orationes.

C. VORSTII epiſtolica diatribe cum Lotzio, Ieſuita *Hanouiae* 1609.

Dan. Toſſani volumen vnum orationum de rebus graviſſimis. *Ambergae* 1595. *Oratio* 1. *agit de laniena Gallica, VII. de diſſipata claſſe Hiſpanorum. VIII. (qua de formula concordiae p.* 174. *ait:* Bis maledicta fuit illa concordia:) *de iis, quae ab anno* 157[illegible]

1579. *ad an.* 1589. *contigerunt. XI. de morte Io. Caſimiri, Palatinatus adminiſtratoris, Caluiniſmique reſtitutoris, de quo p.* 246. *ſcribit:* Nihil prius habuit, quam vt remotis rabulis, quos exautorare coactus eſt, ſufficeret miniſtros & doctores, qui non maledictis & prodigioſis dogmatibus, ſed doctrina fidei aures auditorum implerent. Quos Caluiniſtas vocant &c.

HAMIERI epiſtolae Ieſuiticae. *Geneuae* 1599.

.SCHAMI epiſtolarum libri IV. Accedit Sturmii aliorumque ad Aſchamum Anglosque alios eruditos epiſtolarum liber vnus. *Oxoniae* 1703.

ABBEMAE clarorum virorum epiſtolae ſelectiores ſuperiore & hoc ſeculo ſcriptae. *Harlingae Friſiorum* 1669.

, S. CVRIONIS epiſtolae & orationes, v. g. de ingenuis artibus, in laudem Nicolai Inuitiati, ad ſcribas Papienſes, in Io. Iac. Gambar, pontificem Albingaunenſem, in Rolandum Trovamalum, de vſu hiſtoriae, de honore, Agrippae oratio contra monarchiam, & Mecaenatis pro monarchia, e Graeco verſae &c. *Per Oporinum* 1553.

C. SCALIGERI epiſtolae & orationes. *E Plantiniana* 1600.

OORNBEEKII epiſtola ad Duraeum, qua reſpondetur examini Beuerleyi de independentiſmo.

Addita eſt independentium, ſeu Congreg-tionalium in Anglia Confeſſio. *L. B.* 166

Vſſerius de reductione epiſcopatus ad forma regiminis ſynodici, in antiqua eccleſia re cepti, cum notis Hoornbeckii. *Vltraiect* 1661.

Hvttingtoni epiſtolae & ſynopſis veterum mathe maticorum, *cum vita Huttingtoni & Edv Bernardi. Londini* 1704.

Spanhemii epiſtola adu. van der Waayen, in qu de variis eccleſiarum politiis, deque finic dis Belgarum litibus, agitur. *Lugd. B.* 168

Gelaſii Triſmegiſti collocutio cum Democri ſuper epiſtola Spanhemii. 1683.

Ioh. van der Waeyen epiſtola apologetica ac Spanhemii literas. *Franequerae* 1683.

Modestini paraeneſis ad Cenſores epiſtolae Spa hemii de diſſidiis in Belgio. 1677.

Galeni Farelli epiſtola ad amicum de noui mis in Belgio litibus, adu. Modeſtinu 1677.

Bertii illuſtrium & clarorum virorum epiſto ſelectiores. Centuriae II. *L. B.* 1617.

Socini epiſtolae ad amicos. *Racouiae* 1618.

Socini epiſtolae ad Dudithium, ex Italico in l num conuerſae a M. R. H. *Racouiae* 16

Ruari, nec non Grotii, Merſenni, Gittichii, & M rani, aliorumque virorum doctorum ipſum epiſtolarum ſelectarum centur *Amſtelodami* 1677.

Ei. epiſtolarum ſelectarum centuria altera & vltima. 1681.

ARLAEI epiſtolarum pars vtraque. *Amſtelodami* 1667.

IBERII de Sancto amore epiſtolae theologicae, in quibus varii ſcholaſticorum errores caſtigantur. *Irenopoli* 1679.

Clerici epiſtolae criticae & eccleſiaſticae. *Amſtelaedami* 1700.

RONOVII epiſtola ad Graeuium de Pallacopa. *Lugd. B.* 1686.

Ei. epiſtola, qua reſpondetur argutiolis, quibus in appendice ad Pomp. Melam vtitur Iſ. Voſſius. *Lugd.* B. 1687.

Koellnerus de eruditis Wolauia oriundis.

Schmidius de ſcriptis eruditorum, in quorum elaboratione autores multum temporis conſumſerunt.

Maii ſpecimen linguae Punicae in hodierna Melitenſium ſuperſtitis.

BRANTII clarorum virorum epiſtolae centum ineditae. *Amſtelaedami* 1702.

DVNI, Cigalini, Pauli & Cardani diſputationum per epiſtolas liber vnus. Accedit Duni de febre ſemitertiana libellus.

OLYMPIAE Fuluiae Moratae opera, quibus Caelii S. C. ſelectae epiſtolae ac orationes acceſſerunt. *Baſileae* 1570.

Beniamini Tudelenſis itinerarium ex Hebraico lati-

latinum factum a Bened. Aria Montanc *Antverpiae ex Plantiniana* 1575.

SCHVRZFLEISCHII epiſtolae arcanae. To. I. cui ac cedunt ſupplementa orthographiae Roma nae.

To. II. cui accedunt acta Sarcmaſiana in vnun corpus collecta.

TOLANDI *collection of general Monk's letters, rela ting to the reſtoration of the Royal Famil*) *Londini* 1714.

Ei. the Art of Reſtoring, or, the piety and pro bity of General Monk in bringing about th laſt reſtoration. Londini 1714.

Ei. Dunkirk or Dover; or the Queen's ho nour, the Nation's Safety, the liberties o Europe, and the peace of the World, all a ſtake till that Fort and Port be totally de moliſh'd by the French. Londini 1713.

Ei. the grand myſtery laid open, namely, by di viding of the Proteſtants to weaken the Ha nover ſucceſſion, and by defeating the Suc ceſſion to extirpate the proteſtant religion Londini 1714.

CA

CAPVT XI.

litarum Scriptores. Praemittuntur libri de ſtatu & conditione eruditorum.

IARS. FICINI liber de tuenda ſtudioſorum ſanitate, cum ſcholiis Pictorii. *Baſileae* 1569.

Pictorii in librum VII. hiſtoriae nat. Plinii, qui eſt de homine, deque miris gentium figuris, adnotata.

Ei. opera noua, in quibus mirifica.

Trincauelae libri II. de compoſitione & vſu medicamentorum.

(RATAROLVS de literatorum, & eorum, qui magiſtratibus funguntur, conſeruanda praeſeruandaque valetudine. *Baſileae an.* 1555.

Ant. Nigri conſilium de tuenda valetudine. *Lipſiae* 1555.

RMAZZINI diatriba de morbis artificum. *Patauii* 1713.

Ei. diſſ. de morbis literatorum.

Ei. diſſ. de virginum Veſtalium valetudine tuenda.

MENZINI liber de literatorum hominum inuidia. *Florentiae* 1675.

SIZELII felix literatus. *Auguſtae Vind.* 1677.

EIVSDEM infeliciſſimus literatus. 1680.

EIVSDEM feliciſſimus literatus. 1685.

DIO-

DIOGENES Laertius de vitis philoſophorum, libri X Gr. L. cum notis Iſ. Caſauboni.

Heſychii Illuſtrii de vitis philoſophorum liber Gr. L.

HESYCHII Mileſii opuſcula, partim hactenus no edita. Io. Meurſius Gr. & L. ſimul primu vulgauit cum notis. Inſunt 1. Heſychi liber de viris doctrina claris. 2. Eiusden lib. de rebus patriis Conſtantinopoleos. 3 Beſſarionis epiſtola Graeco-barbara. 4 Hadr. Iunii ad priorem Heſychii librur caſtigationes. 5. H. Stephani ad eunde annotationes. 6. Meurſii ad omnia & ſi gula notae. *Lugd.* B. 1613.

Malchus de vita Pythagorae, nunc primum MSS. editus a Conr. Rittershuſio, cum eiu dem notis. 1610.

Pythagoricarum ſententiarum libellus Graec collectore C. Rittershuſio 1610.

EVNAPII Sardiani liber de vitis philoſophorum ſophiſtarum Gr. L. *e Comeliniana* 1596.

Plauti Querolus ſ. Aulularia, ad Camera codicem denuo collata. Eadem a Vit Bleſenſe elegiaco carmine reddita & nu primum publicata. Additae P. Danie Rittershuſii & Gruteri notae. *e Comelin* 1595.

LAVNOIVS de varia Ariſtotelis fortuna in aca mia Parienſi: editio tertia. *Pariſiis* 16

]

IS. FABRICII C. Iulius Caeſar numiſmaticus, ſ. Caſſii ſelectiora commata Caeſaris vitam complexa, numiſmatibus illuſtrata. *Londini* 1678.

ſARPARIAE vita & res geſtae Ciceronis.

IASSONII vita Plinii iunioris. *Amſtelodami* 1709.

Schrammii vita Vanini.

Hamburgum literatum anni 1716.

Selecta hiſtorica & literaria, in quibus eſt *vita* Balthaſ. *Bekkeri*, apologia Hattonis II. archiepiſcopi Moguntini. &c.

Iani vita Lehmanni, poëtae Wittebergenſis.

Notitia ſcriptorum I. F. Buddei.

ERMANNI vita Albii Tibulli.

ITTONIS vita, ſtudia, ſcripta, mores & mors Papiniani Ic. *Lugduni* B. 1718.

ISNERI orationes de Ottone III. de Friderico II. Imp. & de Conrado, vltimo Sueuiae gentis principe.

IACIEIOWSKI ſermo habitus in funere Sigiſmundi I. Regis Poloniae.

Cromeri oratio in funere Sigiſmundi I. *Cracouiae* 1548.

Stanislai Orichouii Ruteni oratio in funere Sigiſmundi.

AMERARII orationes X. de Mauritio, electore Saxoniae.

ANI mauſoleum Saxonicum, ſeu panegyrici, quibus electorum Saxoniae, lineae Albertinae, res geſtae enarrantur. Mi-

Miraei ſtemmata principum Belgii. *Bruxellae* 1626.

Marcelli, Girelli & Kellneri hiſtoria de vita Ducum Venetorum.

Thomasi *la vie de Ceſar* Borgia, *appellé du depuis le duc de Valentinois, traduit de l'Italien,* *L.* B. 1712.

De la Motte eloge funebre de Louis XIV. *Hagae* 1716.

Hermanni von der Hardt memoria ſeculari Ximenii.

Ioachimi de Beuſt oratio de vita Iohanni Schneidewini.

Vita Neumanni, theologi Witteberg. pe Schönbachium.

Labbei diſſertatio de ſcriptoribus eccleſiaſticis quos attigit Bellarminus.

To. II. ſeu vltimus. *Pariſiis* 1660.

Anonymi de vita & morte Moſis libri III. Gilb Gaulmyn ex MS. exemplaribus primus Hebraice edidit, Latina interpretatione & notis illuſtrauit. *Pariſiis* 1629.

Fulleri miſcellaneorum ſacrorum libri II. quintus & ſextus. *Lugduni* 1625.

Anonymi vita Moſis libri III. cum obſeruationibus Gaulmini. Accedunt I. apoſpaſmat de vita prophetarum, apoſtolorum & LX discipulorum Chriſti, Graece & latine, Ben Sirae & aliorum orientalium ſententia

I

III. Calliſti menologium breue eccleſiaſticum, cum praef. Io. Alb. Fabricii.

Pippingii ep. qua ſemicenturiam biographicam ſelectam exhibet.

Vitae theologorum, Walaei, Vſſerii, Maetſii, Strangii, Mommae &c.

FABRICII virorum illuſtrium, ſeu hiſtoriae ſacrae, libri X.

Caſtellionis dialogorum ſacrorum libri IV.

VASORIS de forma Chriſti liber. *Pariſiis* 1649. *conf. Supr.* 539.

MAIORIS vitae patrum, cum praefat. Lutheri.

PLATINA de vitis pontificum. *Lugduni* 1512.

Platina de falſo & vero bono.

Ei. dialogus contra amores.

Ei. dialogus de vera nobilitate.

Ei. dialogi de optimo ciue.

Ei. panegyricus Beſſarionis.

Ei. oratio ad Paulum II. de pace Italiae confirmanda & bello in Turcas.

Diuerſorum academicorum panegyrici in parentalia Platinae.

DOINI necrologium pontificum & pſeudopontificum Romanorum, cum notis. *Romae* 1671.

ROQVANI diſſertatio duplex: I. de Photino II. de Liberio, epiſcopo Ro. *Geneuae* 1670.

NOII diſſert. de Victorino, epiſcopo & martyre, cum appendice de V. illuſtribus Victorinis. *Pariſiis* 1653.

Kochii dialogus Iuſtini Martyris cum Tryphone νοθεύσεως conuictus.

Feldii ep. ad Kochium de dialogo Iuſtini cum Tryphone.

Lancillotti vita Auguſtini. *Antwerpiae* 1616 *ex Plantiniana.*

Garnefelti elucidationes in V. libros de imaginibus antiquorum eremitarum, in quibus vitae, res geſtae &c. *Coloniae* 1621.

De Raisse auctarium ad natales ſanctorum Belg Io. Molani. *Duaci* 1626.

Miraei faſti Belgici & Burgundici, i. e. *vitae ſa ctorum Belgarum. Bruxellis* 1622.

Miraei elogia illuſtrium Belgii ſcriptorum, qui v eccleſiam Dei propugnarunt, vel diſcip nas illuſtrarunt. *Antwerpiae* 1602.

Ei. de rebus Bohemicis liber ſingularis. *Lu duni* 1621.

Petri Diaconi opuſculum de viris illuſtribus C ſinenſibus, hactenus ineditum, notisque luſtratum opera Io. Bapt. Mari. *Pari* 1666.

Heidenreichii Benno rediuiuus, ſ. vita Bennon epiſcopi Miſenenſis. *Lipſiae* 1694.

Meinwerci, eccleſiae Paderbornenſis epiſco vita a Ch. Browero ex MS. eruta ſchol que illuſtrata: nunc recognita ad au graphum, & notis aſperſa. Acceſſerunt SS. Meinulfi & Heimeradi. *Neuhuſii* 16

Wi

WHARTONI hiſtoria de Epiſcopis & Decanis Londinenſibus & Aſſauenſibus a prima ſedis vtriuſque fundatione ad annum MDXL. *Londini* 1695.

A. SPINOLAE vita Caroli Spinolae. Ieſ. pro religione in Iaponia mortui. *Antwerpiae* 1630.

Vita B. Ioſeph, presbyteri praemonſtratenſis, cum notis Io. Chryſ. van der Sterre. *Antwerpiae e Plantiniana* 1627.

Vita Athanaſii Kircheri.

ALPENI vita & res geſtae Chriſtophori Bernardi, epiſcopi Monaſterienſis.

GRETSERI libri V. apologetici, pro vita Ignatii Loiolae, ſcripta a Ribadeneira. *Ingolſtadii* 1599.

MERPINIANI hiſtoria de vita & moribus Eliſabethae Luſitaniae Reginae. *Coloniae* 1609.

WHARTONI vita Reginaldi Poli, & acta diſceptationis inter legatos Angliae & Galliae in concilio Conſtantienſi, de vtriuſque gentis dignitate & praerogatiua. *Londini* 1696.

Parauicini ſingularia de viris eruditione claris, Centuriae III. *Baſileae* 1713.

Richardi vitae aliquot principum ab anonymo quodam erudito Sec. XVI. conſcriptae.

Ackeri confeſſio Meliſſandri de certamine Flaciano &c.

ALLATII apes vrbanae, ſiue, de viris illuſtribus,

qui ab anno 1630. Romae adfuerunt, ac typis aliquid euulgarunt. *Ioannis Imperialis* Muſeum hiſtoricum, virorum litteris illuſtrium elogia complexum, cum praefat. Io. Alb. Fabricii.

Erythraei pinacotheca imaginum illuſtrium virorum.

Gallandii vita Petri Caſtellani, cum notis Baluzii. *Les obſeques de Roy François, premier de ce nom, avec les deux ſermons funebres prononcez par Pierre du Chaſtel Pariſiis* 1674.

Miraei vita Lipſii. *Antwerpiae* 1609.

Bailleti *la vie d'Edmond Richer diviſée en quatre livrés. a Liege* 1714.

Cypriani vita & philoſophia Th. Campanellae *Amſtelodami* 1705.

Clerici vita & opera ad annum 1711. ipſo autore. *Amſtelodami* 1711.

Graeuii & Spanhemii ad Clericum epiſtolae.

Cypriani vita Campanellae. Accedunt hac ſecunda editione appendices IV. & praef. apologetica adv. P. Echardum, Dominicanum Pariſienſem. *Amſtelodami* 1722.

Ceparii vita Aloyſii Gonzagae, Soc. Ieſu, tribus libris. *Antwerpiae* 1609.

Ceparii vita Ioannis Berchmanni ex Italico latine reddita ab Herm. Hugone. *Antwerpiae* Plantiniana 1630.

Rvinarti vita Io. Mabillonii. *Patauii* 1714.

I VIE *de madame de la Mothe Guion, ecrite par elle-meme. Coloniae* (i. e. *Amſtelodami*) 1720.

IVETII commentarius de rebus ad eum pertinentibus. *Amſtelodami* 1718.

ITAE ſelectae quorundam eruditiſſimorum virorum, Fracaſtorii, Pibrachii, Nic. Fabri, Mauroceni, Rutgerſii, Caſanouae, Fulu. Vrſini, Oporini &c. vt & Helenae Cornarae & Caſſandrae Fidelis. *Vratislauiae* 1711.

Reſcii vita Stanislai Hoſii Polon. *Oliuae* 1690.

E:CHTII Germania ſacra & literaria. 1717.

Io. Alb. Fabricii centuria Fabriciorum ſcriptis clarorum. 1709.

IAII vita Reuchlini. *Francofurti* 1687.

Struuii acta literaria ex manuſcriptis eruta atque collecta, faſciculus I. II. III. IV. V. & VI.

ETTENI vita, edente Burckhardo, cum eiusdem commentario.

T. II. eodem autore,

T. III. ſ. poſtremus.

CLKREVTERI oratio de Eraſmo Roterodamo. 1557.

Peuceri oratio de principe Friderico, Landgravio Thuringiae, cuius fuit a matre admorſa gena. 1554.

Rheinholti oratio de Iohanne Regiomontano mathematico 1549.

Herbrandi oratio pro Melanchthone. 1598.

Matthaei oratio de locis communibus Me-
lanchthonis. 1587.
Vincentii oratio de vita Io. Bugenhagii. 1558
Fincelii oratio de vita & obitu Stigelii, poetae
1563.
Dumerichii oratio de congreſſu Bononienſ
Caroli Imperatoris & Clementis Pontif
1559.
Gildas Sapiens, de excidio Britanniae & con
queſtu eiuſdem ac flebili caſtigatione i
reges, principes, ac ſacerdotes. Cum prael
Pol. Virgilii. 1525.
Maioris oratio de capta Conſtantinopol
1556.
Commonefactio (Wittebergenſium) de Theo
baldo Thammero, Mindae in ſumma aed
euangelium infideliter docente. 155
*Praecipuum eius dogma fuit, praeſtatione
officii eſſe veram fidem, nec imputari poen
tentibus Chriſti meritum ad iuſtitiam.*
HECHTII vita Tezelii. Accedit epiſtola Mycon
ad Eberum auſpicia emendatae religion
illuſtrans. 1717.
Coleri hiſtoria vitae God. Arnoldi. 1718.
Raupachi Dania ſacra & litteraria. 1717.
COCHLAEI hiſtoria de actis & ſcriptis Lutheri, cu
indice ſcriptorum Lutheri, & Caroli V. In
edicto contra nouatores orthodoxae &
tholicae religionis. *Coloniae* 1568.

THV

HVMMII Lutherus thaumaturgus, ſeu de admiranda reformatione Lutheri. 1627.

Luctus eccleſiae Mansfeldenſis de obitu Matthaei Iudicis & Annae, T. Heshuſii vxoris. 1565. *Conf.* 654.

Auctariorum Greg. Berſmanni libri II. *Lipſiae* 1581.

RATIONES, epitaphia & ſcripta de morte Melanchthonis. *Vitebergae* 1561.

AMERARII vita Melanchthonis. *Lipſiae* 1566.

Bezae reſponſio ad defenſiones & reprehenſiones Seb. Caſtellionis, quibus ſuam N. T. interpretationem defendere aduerſus Bezam, & eius verſionem viciſſim reprehendere conatus eſt. 1563.

Frid. Furii Caeriolani, Valentini, Bononia, ſ. de libris ſacris in vernaculam linguam convertendis libri II. ad Mendozium, cardinalem Burgenſem. *Baſileae* 1556.

[YLII chronologia ſcriptorum Ph. Melanchthonis. 1582.

AMERARII narratio de vita Eobani Heſſi. 1553.

ERPOORTENNII vita Mart. Buceri.

Schreberi vita Georg. Fabricii.

Carpenterii centuria eruditorum coelibum.

Ei. eruditorum coelibum ſemicenturia noua.

- - - - ſemicenturia nouiſſima.

Ei. ſupplementum ad eruditos coelibes. 1717.

Verpoortenni analecta ſuperioris aeui, in qu bus variorum ad Wenceslaum Lincum ep ſtolae &c. 1708.

EBERVS de vita & ſcriptis C. Plinii. 1556.

G. Maior de vita apoſtoli Pauli. 1555.

Cracouius de vita Hieron. Schurffii. 1554.

Sinapii declamatio adu. ſordes eorum, qui li literas negligunt eo, quod non ſint de pan lucrando. *Heydelbergae* 1530.

STVRZII vita Dau. Chytraei. Acceſſit Chytra oratio de vtilitate Herodoti. 1601.

Hieronymi commentarius in Oſeam. 1601.

Pet. Piſcatoris diſputationes XX. in locos con munes theologicos. 1601.

SCHÜTZII de vita Dau. Chytraei Commentar. 1720.

FISCHLINI memoria theologorum Wirtemberge ſium reſuſcitata, cum ſupplementis. *a* 1710.

Goezii elogia Germanorum quorundam the logorum ſeculi XVI. & XVII. vna cum Si cii diſſert. de Caroloſtadio, & Arndii ex citat. de Salmaſii erroribus in theolog 1708.

Iunckeri commentarius de vita Iobi Ludo accedunt epiſtolae ad Ludolfum, & ſpe men linguae Hottentoticae. 1710.

FABRICII memoriae Hamburgenſes, Vol. I, &. 1710.

V

ᴏʟ. III. cui praemittuntur Lambecii orationes & programmata.

Praetorii Athenae Gedanenſes, ſiue, commentarius de origine & conſtitutione gymnaſii Dantiſcani &c.

Ludouici notitia rectorum Schleuſingenſium.

Schmidii commentarius de vita & ſcriptis Caſp. Sagittarii.

ᴏʟᴠᴍᴇɴ IV. & V. quorum priore habetur deſcriptio iubilei I. gymnaſii Hamburgenſis, ſecundo, cum aliis multis, habentur acta Hamburgenſia iubilaei eccleſiae an. 1617. 1717.

ʟsᴄʜᴇʀɪ vita Io. Gerhardi. 1723.

ᴛ. Hᴇʏʟɪɴɢs *Leben und Reiſe nach Ethiopien, nebſt der Religions-Unruhe ſelbigen Reichs.* 1724.

ʀɪᴇɢᴋɪɪ vita Iuſti a Dransfeld.

ᴛsᴄʜɪɪ vallum humanitatis, ſiue: humaniorum litterarum contra obtrectatores vindiciae, *cum autoris vita*, opera Burckhardi.

ʟᴢᴇᴄɪɪ hiſtoria de vita, moribus & rebus geſtis Th. Bezae, Latine reddita per Theueninum. Acceſſit eiusdem de vita Bezae cento, & poëmatia de haereticis. *Ingolſtadii* 1584.

ɪᴄ. Bᴇʀɴᴀʀᴅ *Life and Death of Dr. Vsher. Londini* 1656.

ᴅᴡᴇʟʟɪ vita Anglice, hoc titulo: *the life of Mr. Henry Dodwell, by Francis Brokesby.* to. I. ᴏ. II. ſ. vltimus. *Londini* 1715.

BRANTII hiſtoria vitae Iac. Arminii cum notis Mo-
hemii.

Bruckeri commentatio de vita & ſcriptis E
Ehingeri.

S. EPISCOPII vita, ſcripta a Phil. a Limborch, e Bel-
gico in Latinum verſa, & ab auctore aucta
Amſtelodami 1701.

NAVDAEI apologie *pour les grands hommes, ſoup-
çonnez de magie. Amſtelodami* 1712.

SAMMARTHANI Elogia Gallorum Seculo XVI. do-
ctrina illuſtrium. Subiunctum eſt Wotto-
ni elogium Th. Stanleii. 1722.

*Hoburgs Lebens-Lauf von deſſen Sohne aufge-
ſetzet.*

Frenckels diptycha Oſitienſia, *oder Hiſtorie de
Superintendenten und Diaconen zu Oſchat
in Meiſſen.* 1722.

HISTORIA vitae, doctrinae & rerum geſtarum Da-
vidis Georgii, conſcripta ab ipſius genero
Nic. Blesdickio. *Daventriae* 1642.

LA VIE *& les ſentiments de Lucilio Vanini. A Ro-
terdam* 1717.

APOLOGIA pro Vanino. *Coſmopoli* 1712.

COLERI, (*Auguſtanae confeſſionis inv. ſacerdotis H.
gae*) *la vie de Spinoza.*

*Ei. la verité de la réſurrection de Iéſus Chri-
defendue contre Spinoza. A la Haye* 1706

I. STRAVCHII vitae aliquot veterum iurisconſulto-
rum.

V

ITAE decem clariſſ. iureconſultorum, cum notis Buderi.

VINSHEMII oratio de Gregorio Pontano, electorum Saxoniae cancellario. 1560.

VNDLINGII *Leben des Cantzlars Dieſtelmeiers*. 1722.

OSSELII oratio de Ioanne Luca, principis Megapolenſis cancellario. 1562.

Praetorii oratio de Ioachimo Wolterſtorpio. 1554.

ASTELLANI vitae illuſtrium medicorum. *Antwerpiae* 1618.

Exercitia oratoria de regis Latini concilio ex Aen. XI. de palaeſtris athletarum, de Mercurio Poëtarum &c. in electorali academia Brandeburgica propoſita a Trygophoro. 1622.

Hankii orationes parentales, nuptiales, aliae. *Lipſiae* 1673. Inſunt panegyricus in obitum Georg. Frantzkii, Ic. cauſae, cur eruditorum vitae ſint ſcribendae, diſſ. de cauſa, cur multi nullos libros ſcripſerint? &c.

ISTI chronologia omnium illuſtrium medicorum, a primis artis medicae inuentoribus, vsque ad noſtrum ſeculum. *Francofurthi ad Viadrum* 1566.

ARTHOLINI diſſertatio de poëtis medicis. *Hafniae* 1669.

EVCERI hiſtoria carcerum & liberationis diuinae. *Tiguri* 1605. *Supra* 154. *Ant-*

Antwort der Crelliſchen Freunde, auf Blumi *Leich-Predigt dem enthaupten Churſ. Cantz-lar* Crellio *gehalten.* 1605. *Supr. p.* 153.

Pierii Abfertigung des Vbiquiſtiſchen Predigers, Nicolai, *zu Hamburg, wegen ſeine Zunöthigung über das Examen der Crelliſchen Leich-Predigt.* 1603.

Witteni memoriae philoſophorum, oratorum poëtarum &c. noſtri ſeculi.

P. Rami actiones duae habitae in ſenatu pro regia mathematicae profeſſionis cathedra *Pariſiis* 1566.

Ia. Carpentarii oratio contra importunas Rami actiones. *Pariſiis* 1566.

Iac. Cuiacii vita. *Baſileae* 1591.

Virdungii comment. in Taciti vitam Agricolae

Rollii memoriae philoſophorum, oratorum, poetarum, hiſtoricorum & philologorum inc a reformatione Lutheri clarorum.

Ei. bibliotheca nobilium theologorum hiſto rico theologica, cum praef. Io. Fechtii.

Zevmeri vitae profeſſorum Ienenſium ab acad miae fundatione ad noſtra vsque tempor

Richardi vitae profeſſorum Ienenſium an. 171 viuentium.

Groſſeri vita Weiſii.

Meyerus de Bugenhagii lapſu adiaphoriſtico

Blumii Iubilaeum theologorum emeritoru

Carpenterii ſupplementum ſecundum ad er ditos coelibes. *Supr.* 647. *Schoe*

Schoepfferi Lutherus non combuſtus.

ZLTNERI theatrum virorum eruditorum, qui typographiis laudabilem operam praeſtiterunt.

LYSERI hiſtoria poetarum & poematum medii aeui.

GRATIANI theatrum hiſtoricum de virtutibus & vitiis illuſtrium virorum & foeminarum, eorundemque caſibus.

MOLLERI homonymoſcopia, ſ. ſchediaſma de ſcriptoribus homonymis. Accedit ſemicenturia ſcriptorum autori ipſi cognominum.

REFEKERI bibliotheca eruditorum praecocium, ſiue ad ſcripta huius argumenti ſpicilegium & acceſſiones.

Alardi Decas Alardorum ſcriptis clarorum.

RIBBECHOVIVS de doctoribus ſcholaſticis.

Kohlii eccleſia Graeca Lutheranizans.

ENDLINGS *Thaten Kayſer Conrads des IV.*

Ei. Geſchichte und Thaten Kayſer Heinrichs des VII.

BEN *Moritz Wilhelms Hertzogs zu Sachſen.*

Peterſens Erzehlung deſſen, was mit Hertzog Moritz Wilhelm ſelbiger von der Päbſtiſchen Meſſe geredet. 1719.

BENS-BESCHREIBVNG *des* Turenne.

Das Leben des Herrn von Rochefort.

Stockhauſeni Vladislaus *und ſein Untergang bey* Varna. 1721.

L. V. A.

L. V. A. die durch Unluſt vergallete Luſt de ehelichen Lebens, fürgeſtellet an dem Exem pel zweyer unglückl. Gemahlinnen (Carol Ludouici & Caroli) *von Churfürſtl. Hauſ Pfaltz.*

OLDEN-BARNEVELDI *waerachtige hiſtorie van ſij leven en doodt. t'Amſterdam* 1669.

VHSENS *Leben der Kirchen-Lehrer und Scribente des XVI. und XVII.* Seculi.

Ioh. Balth. Matthesii Lebens-Beſchreibung I Matthesii.

Funckii Lebens-Geſchichte der Görlitziſch Kirchen-Diener.

Starckii Lebens-Beſchreibung der Lübeckiſch Superintendenten.

Hanſi Memoriae Concionator. Lutheran rum apud Vratislauienſes. 1710.

Clarmundi Lebens-Beſchribung Herrn C. Schurtzfleiſchens.

LEBEN Crantzii, *nebſt deſſen* Defenſorio eccleſi 1722.

Leben des Cardinals Alberoni.

HISTORIE *von dem Staats-*Miniſterio *des Cardin* Ximenes.

Schoppii oratio de vita Matthaei Iudicis, 15

HOFMANNI *Geſchichts-Calender* IEſu.

Geſcichts-Calender Lutheri, Caluini *und* M lanchthonis.

Schlegelii Lebens-Beſchreibung der Dreſ ſchen Superintendenten.

Anonymi Geſchichts-Calender der Leipzigiſchen Superintendenten. 1698.

[...]GELII *Leben Ioh. Tetzels.* 1717.

B. L. S. Bruno apoſtolus, *oder des Römiſchen Apoſtels in Preuſſen,* Brunonis, *Leben.* 1714.

I. B. C. Memoria Heidenreichiana, *oder Bericht von dem Leben* Laurentii, Eſaiae, *und* Iohannis *Heydenreichs.* 1717.

Stieberi Leben des Hertzogs Magni *zu Mecklenburg.* 1716.

[...]NCKERI *Ehren-Gedächtniß* Lutheri, *aus denen Schaumüntzen.*

[...]ANGENBERGII *zwo Predigten von der geiſtlichen Haußhaltung und Ritterſchafft* Lutheri. 1563.

Ei. Predigt von Lutheri *Propheten-Amt.* 1564.

Ei. Predigt von Luthero, *als dem rechten* Helia. 1564.

Rheinholti oratio de Caſp. Crucigero 1549.

Gotteri elogia clarorum virorum Altenburgenſium. 1713.

Lutheri aliquot nomina propria Germanorum ad priſcam etymologiam reſtituta. 1554.

Simonis Muſaei narratio de Bremenſi ſeditione a ſacramentariis excitata. it. noua quaedam de ſtatu religionis in Gallia. 1562.

Ἀνάμνησις iuris, quod in approbandis pontificibus imperatores habuerunt &c. 1562.

Arti-

Articuli contra Cardinalem Moronum, d
Lutheraniſmo accuſatum & in carcerer
coniectum, cum ſcholiis. 1558.
Oratio Peuceri de ſtudiis veteris philoſophiae
& de ſucceſſione docentium inter tot mu
tationes imperiorum. 1557.
MÖLLERI Lutherus defenſus.
RITTERI *Beſchreibung des Lebens* Flacii.
*Löſcheri Verzeichniß durchlauchtiger Perſo
ſonen, welche ſich mit theologiſchen Schrif
ten hervorgethan.*
Das geiſtliche Miniſterium *im Churfürſtenthu
Sachſen an.* 1720.
LAVTERBACHII vita, fama & fata Herbergeri.
Apologetica Arndiana, *das iſt, Schutz-Brie
zur Chriſtl. Ehren-Rettung Ioh. Arndts, nel
Arnds Bedencken über Weigels* dialogum c
vero chriſtianiſmo &c. 1706.
LAVTERBACHII *Frauſtädtiſches Zion, oder* Hiſtori
was ſich von an. 1500. *biß* 1700. *zu Fra
ſtadt im Kirchweſen begeben.*
Ei. Frauſtädtiſche Peſt-Chronica. 1710.
DAS ITZIGE *geiſtliche* Miniſterium *des Chur-Fü
ſtenthums Sachſen. an.* 1723.
Ferberi altes und neues Miniſterium *des He
tzogthums Würtemberg. an.* 1723.
BEZAE vita & obitus Caluini, e gallico germani
reddita a C. W. R.
Drelincourtii Vertheidigungs-Schrifft Calu

ins Deutſche überſetzet von C. W. K. 1671.

[D]relincovrtii *la défenſe de Caluin. Geneuae* 1667.

[D]ebii diatribe de pſeudonymia Io. Caluini. *Amſtelodami* 1723.

[A]rvsii ſingularia Pleſſiaca, ſ. vita Philippi Mornaei. 1724.

[M]enno Simons *Ausgang und Bekehrung.*

Lebens-Beſchreibung Caſpar Schwenckfelds.

Hönni Hiſtoria *des von denen Evangeliſchen Ständen an.* 1561. *zu Naumburg, wegen anderweiter Unterſchreibung der unveränderten Augſpurgiſchen* Confeſſion, *und des* Concilii *zu* Trident *gehaltenen Convents.* 1704.

Zornii Hiſtoria *der zwiſchen denen Lutheriſchen und reformirten* Theologis *gehaltenen* Colloquiorum. 1705.

Zornius, daß die Lutheriſche Warheit einige Reformirte ſo weit überwunden, daß ſie ihr gute Zeugniſſe beylegen müſſen. 1705.

Bambamii Auszug einiger merckwürdiger Hiſtorien, bey den Religions-Streitigkeiten mit denen Reformirten. 1706.

Tob. Pfanneri Bedencken von dem principio fidei hiſtoricae.

I. Petr. Ludwigs Antwort auf Pfanners Zunôthigung in dem Bedencken de principio fidei hiſtoricae. 1698.

DAV. GEORGII *Lehr und Leben.*

Hoffmanni Lebens-Geſchichte aller evangeli-ſchen Paſtorum *in Lauben*, 1707.

Serpilii epitaphia *unterſchiedlicher* Theologorum, *die in Schwaben gebohren worden* .1707.

Godfr. Ludouici Examen *über die* Vniverſal Hiſtorie. 1706.

LEBEN *der* Lindenbrogiorum, Elmenhorſtii, Moetſii, Putſchii *und* Dalii. 1723.

Leben Holſtenii.

Leben I. Fr. Gronouii, *auch* Damkeni *un* Chriſtenii.

Schmeizels Beweiß wider P. Krauſens hiſtori-ſchen Beytrag zum Iubilaeo. 1718.

CLARMVNDI *Lebens-Beſchreibung Hauptgelehrter Männer* Pars I. II. III. IV. *an.* 1708.

EI. Pars V. VI. VII. IIX. IX. X. *an.* 1707. *ſqq.*

BVRIGNONIAE vita, lingua Bataua. *Amſterd.* 168

FEVSTKINGII Gynaeceum haeretico-Fanaticum 1704.

Ei. Arnoldus ἐλεγχόμενος.

Neubauri Gedenck-Spruch an Oliger Pau 1702.

Paſtorii (Quackeri in Penſiluania) Geographiſche Beſchreibung der Provintz Penſylvaniae. 1700.

Anonymi wahre Beſchaffenheit der Pietiſten nach ihrer Lehre und Leben. 1702.

PETI

TERSENI *Leben, durch ihn ſelbſt aufgeſetzt.* 1719.
Peterſeniae Leben, durch ſie ſelbſt.
Blümleri (Paſtoris in Niederndodeleben, vbi Peterſenus habitat) Ablehnung der Auflagen, womit ihn D. Peterſen *in ſeinem Lenbenslauf beſchweret hat.* 1718.
Ei. dialogus eiusdem argumenti. 1719.
Peterſenii geretteter Bruder, Gottfr. Arnold, wider D. Werndorffen. 1718.
NCERI vitae & ſcripta magnorum jurisconſultorum. Tomi II.
Anonymi Schauplatz vornehmer Staats-und Rechts-Gelehrten.
Pönmanni Lebens-B*eſchreibung etlicher gelehrter Männer.* 1714.
RNHARDI curieuſe Hiſtorie *der Gelehrten.* 1718.
Leb*ens*-B*eſchreibung Herrn* Caſp. Aquilae.
Das ietzlebende Coburg. 1718.

CAPVT XII.

ntiquitatum ſacrarum & profanarum ſcriptores.

MESONI ſpicilegia antiquitatum Aegypti, eique vicinarum gentium. *Glasguae in Scotia* 1720.
NICOLAI tractatus de ſynedrio Aegyptiorum. L. B. 1706.

Briſſonivs de regio Perſarum principatu, cum obſeruationibus Lederlini.

Relandi antiquitates veterum Hebraeorum. *Traiecti* Bat. 1708.

Bvxtorffii ſynagoga Iudaica. *Baſileae* 1712.

Godwini Moſes & Aaron, ſ. ciuiles & eccleſiaſtici Hebraeorum ritus, cum notis Reizii. *Vltraiecti* 1698.

Godwini Moſes & Aaron, cum notis Hottingeri

Hammi exercitationes de ara interiore, eiusque myſterio.

Hottingeri cippi hebraici: diſſertatio de monumentis, menſuris & inſcriptionibus orienti[s] de numis orientalium: catalogus ſcriptorum ab Hottingero editorum.

Spizelius de origine gentium Americanaru[m] Iſraëlitica.

Mavritii tractatus de ſortitione veterum Hebraeorum. *Baſileae* 1692.

Savbertvs de ſacrificiis veterum.

Sybillinorvm oraculorum libri VIII. Gr. & La[t.] cum notis Betuleii & Caſtalionis.

Euripidis electra Graece, nunc primum lucem edita. *Romae* 1545.

Schmidii Sibyllina.

Reiskii exercitationes de vaticiniis Sibyllinis.

Kippingii antiquitates Romanae cum rariorib[us] I. Lipſii opuſculis. L. B. 1713.

Nievpoorti rituum, qui olim ap. Romanos ob[...]

n[...]

nuerunt, explicatio. *Vltraiecti* 1723.

Favni antiquitates vrbis Romae. *Venetiis* 1549.

Ant. Avgvstini liber de legibus & ſenatus conſultis, adiunctis legum antiquarum & ſenatus-conſultorum fragmentis, notisque Fuluii Vrſini. *Romae* 1583.

Gvtberlethi opuſcula, I. de Saliis Martis ſacerdotibus ap. Romanos liber ſingularis. II. Diſſ. de myſteriis Deorum Cabirorum. III. animaduerſiones in antiquam inſcriptionem Graecam Smyrnae repertam. IV. Coniectanea in monumentum Heriae Thisbes Mônodiariae & Titi Claudii Glaphyri Choraulae. *Franequerae* 1704.

Ptolomaei vetuſtalia, ſeu vetuſtatis admiranda. *Romae* 1664.

I. A. Fabricii menologium, ſ. libellus de menſibus, centum circiter populorum menſes recenſens, cum indice gentium, menſium & ſcriptorum.

Gyraldi diſſertatio de annis & menſibus, caeterisque temporum partibus, cum eiusdem Calendario & Romano & Graeco. *Baſileae.* 1541.

Ei. libellus de ſepulchris & vario ſepeliendi ritu.

Ei. vita Herculis. Ei. ſyntagma de Muſis. Epithalamia diuerſorum in nuptias Sinapii. Iudicium vocalium ex Luciano, Calcagnino interprete.

Poſtelli liber de magiſtratibus Athenienſium.

SALMASII diatribae de annis climactericis & antiqu aſtrologia. *Lugd. Bat.* 1648.

BEVERINI ſyntagma de ponderibus & menſuris, i quo veterum numorum pretium ac menſi rarum quantitas demonſtratur. Eiusde tractatus de Romanorum comitiis. *Luca* 1711.

EBERI & Peuceri vocabula rei numariae, pond rum & menſurarum, Graeca, Latina, Ebra ca, collecta ex Budeo, Melanchthone Camerario.

Ebarti onomatologia, i. e. *Auslegung der g bräuchlichen Tauff-Nahmen.*

HENISCHIVS de aſſe & partibus eius.

Idem de numeratione multiplici, vetere ac r centi. *Aug. V.* 1605.

PORCII libri II. de re pecuniaria antiqua, regnoru que, populi Ro. ac regum reditibus.

Aquila de poteſtate monetarum.

Mamerani priſcae monetae ad noſtram ſupp tatio. *Coloniae.* 1551.

GOTHOFREDI diſſertationes II. de mutatione & a gmento monetae aureae, & de functione aequalitate in mutuo.

Pfennigkii lib. de rei numariae mutatione augmento.

Blumbergii veritas myſterii tiarae Ro. Pontif olim adſcripti.

Schr

Schrammius de vocibus Ariel & Pytho.

ATHERVS de cenſu.

VLENGERVS de conuiuiis. Libri IV. *Lugduni* 1627.

AN. CORNARII de conuiuiorum veterum Graecorum & hoc tempore Germanorum ritibus item de amoris praeſtantia, et de Platonis ac Xenophontis diſſenſione libellus. Item Platonis & Xenophontis ſympoſium.

RONOVII ſupplementa lacunarum in Aenea Tactico, Dione Caſſio & Ariano de expeditione Alexandri M. *Lugduni B.* 1675.

Schichtermannus de poenis militaribus Romanorum. *Amſtelodami* 1708.

IVTHERIVS de officiis domus Auguſtae. *Ei.* Rupella rupta, & de coecitatis & ſapientiae cognatione.

Id. de iure manium, ſ. ritu priſci funeris. *Id.* de orbitate toleranda.

IRCHMANNI de funeribus Romanorum libri IV.

Ei. de annulis liber ſingularis.

Voigti Thyſiaſteriologia ſ. de altaribus veterum Chriſtianorum liber poſthumus, a Fabricio editus.

NONYMI antiquitatum circa funera libri VI.

Rottmanni rituale nupturientium.

LEVOGTVS de ſepulturis imperatorum &c. in monaſteriis & templis.

ANTINELLI diſſertatio de nobilitate veterum Romanorum. *Venetiis* 1717.

BOMBARDINVS de carcere & antiquo eius vſu. Pa
Prima. *Patauii* 1718.
SAGITTARII de ianuis veterum liber ſingularis.
SENFFTLEBII Argo, ſ variarum antiquarum nauiur
ſylua, id eſt, de nauibus veterum ſyntagma
1642.
STENGELII, Soc. Ieſ. Sortes. *Ingolſtadii* 1645.
Zuccolus & Garmerus de ratione ſtatus, cun
actis inter Vrbanum VIII. Innocentium X
& Ducem Parmae de ducatu Caſtri.
Anonymus de immunitate legati delinquentis.
BARTHOLINVS de paenula. Accedit Ernſtii eius
dem argumenti epiſtola. *Hafniae* 1670.
BALDVINI calceus antiquus & myſticus.
Nigronius de caliga veterum. *L.* B. 1711.
G. LONGVS de annulis ſignatoriis antiquorum.
Sperlingii diatribe de crepidis veterum, *vo*
Pantoffeln. Havniae 1698.
PASCHALII libri X. de coronis. *L.* B. 1671.
BVLENGERI de pictura, plaſtice, ſtatuaria libri I
Lugduni 1627.
Ei. de ludis priuatis ac domeſticis veterum libe
unicus. *Lugduni* 1627.
NICOLSII de litteris inuentis libri VI. *Londini* 1711
Moeris Atticiſta de vocibus Atticis & Hell
nicis.
Martinus de Graecarum literarum pronunti
tione. *Oxoniae* 1712.
HYDE mandragorias, ſeu hiſtoria Schahiludii. L
ber. I. de ludis orientalium. *L*

Ei. hiſtoria Nerdiludii, ſeu Trunculorum: qui eſt de ludis orientalibus liber II. *Oxonii* 1694.

ENFTLEBIVS de alea veterum.

ELIA Laelia Criſpis. Epitaphium antiquum, quod in agro Bononienſi adhuc videtur, cum interpretationibus variorum

Grunaei Baſilienſium monumentorum antigrapha.

Beckii monumenta antiqua Iudaica Auguſtae Vindel. reperta.

IBIVS Sequeſter de fluminibus, fontibus, lacubus nemoribus, paludibus, montibus, gentibus, opera Heſſelii. *Roterodami* 1711.

ARTHII venatici & Bucolici ſcriptores latini, Gratius, Nemeſianus, Calpurnius, Spurinna. *Hanouiae* 1630

Gothi inclitae familiae Stolbergicae fragmentum.

Volkamari gratulatio, cum vocabuli Baronis etymo, de recuperatione libertatis ditionis Schleucenſis.

Haslobii Thumiana, h. e. carmina ad D. Thumium ſcripta.

PPIANI, poetae Cilicis, de venatione libri IV. de piſcatu libri V. cum interpretatione, commentariis & indice, confectis opera Conradi Rittershuſii, Brunſuicenſis. *L.* B. *e Plantiniana ap. Raphelengium. an.* 1597. *Hoc exem-*

emplum Oppiani nouae luci parauit Ritterſ-huſius, multa correxit, & ſua manu adſcr-pſit plurima textui & commentariis. I carmine, quo ſub finem operis bibliopolae pr-craſtinationem accuſauerat, ſex verſus: po te neſcio quis typographorum -- promiſſis que te inanibus fefellit, *omitti iubet bis ver-bis :* Hi ſex verſus pro non ſcriptis habu-buntur, & in altera editione omittentu *Cumque Scioppius in iambis ad Rittershu-ſium operi praemiſſis Henricum Stephanum ob dilatam Oppiani editionem, nimis aper notaſſet; Rittersbuſius ad verba:* Hunc a-tinebat--ſolens ſuo, *haec adſcripſit*: Si quan-do contingat, recudi hunc librum, iſta, qu cancellaui, volo iubeo omitti. *Inſcripſit ſequentia ſub finem codicis:*

Ad Reuerendiſſ. & illuſtriſſ. Principem ac D-minum, Dn. Henricum Iulium, ducem L.. cum effigiem ſuam auream & XX. thaler mibi donaſſet pro dedicatione buius libri.

Librum ego donaram, Princeps Tibi: Tu mihi dona
Ipſum Te, melius quo dare quid poteras?
Et tamen hoc quaſi non ſatis eſſet, munifice addis
Argento cuſos inſuper orbiculos
Atqui abs Te nutus clemens ſuffec t unus,
Addideratque animos ad pia vo nihi.
Nunc ego, vt vt totum Tibi me reddam, haud tamen vl
Partem vnquam tanti muneris æquiparem.

Tu vero aeternum geſtabere pectore noſtro :
Theca Tui haec modo ſi ſat queat eſſe capax.

C. R. F. Altorphii X. Febr. 1698.
poſtridie accepti Ratisbona, miſ-
ſu cancellarii, D. Ioh. Iageman-
ni, muneris.

De ſtudio Rittershuſii in edendo Oppiano conf. ſupr. p. 459. Ex hoc codice conſtat, eum nouae editioni adhuc poſt annum 1610. ſummam dediſſe operam.

REI RVSTICAE auctores latini veteres, Cato, Columella, Varro, Palladius. *e Commelin.* 1595.

PALLADIVS de re ruſtica. libri XIV.

Victorii explicationes de re ruſtica.

Georgii Alexandrini enarrationes vocum priſcarum in libris de re ruſtica. Beroaldi annotationes in libros XIII. Columellae. Aldus de dierum generibus, ſimulque de vmbris, & horis, quae apud Palladium. *Pariſiis ap. Stephanum.* 1543.

Dodonaei hiſtoria frumentorum, leguminum, paluſtrium & aquatilium herbarum. *Antwerpiae ex Plantiniana.* 1566.

HERESBACHRII libri IV. de re ruſtica.

GEOPONICORVM, ſiue de re ruſtica libri XX. Caſſiano Baſſo, Scholaſtico collectore, olim Conſtantino Porphyrogenneto adſcripti. Graece & Latine, cum prolegomenis & notis Petr. Needhaani. *Cantabrigiae* 1704.

RAPINI hortorum libri IV. cum diſputatione de cultura hortenſi. *Me-*

Meurſii arboretum ſacrum.
Politiani ruſticus.
Lipſii leges hortenſes.
Bonamici carmen de vita ruſtica. *Vltrai.* 167

GESNERVS de piſcibus & aquatilibus. Scholia in Ovidii halieutica.
Aquatilium enumeratio ex Plinio.
Aquatilium nomenclator Germanicus.
Dubrauius de piſcinis & natura piſcium.
Xenocrates de alimentis ex aquatilibus. G. L.

APICIVS Coelius de opſoniis & condimentis, ſ. arte coquinaria libri X. cum notis Liſteri variorum. *Amſtelodami* 1709.

BRVYERII de re cibaria libri XXII. omnium cibarum genera, omnium gentium moribus vſu probata, complectens. *Lugd. B.* 1060

MASSONII Iani templum Chriſto naſcente reſeratum. *Roterodami* 1700.
Wormii hiſtoria Sabelliana.

LIPSII de cruce libri III. accedunt Calixti & Caſandri de cruce quaedam.
Nibuſii anticriticus de fabrica crucis dominicae, contra Calixtum.
Bartholini diſſert. de latere Chriſti ape... Accedunt Salmaſii & aliorum de cruce epiſtolae. *Lugduni Bat.* 1646.

BARTHOLINI de cruce Chriſti hypomnemata: 1. de Sedili medio. 2. de vino myrrhato. 3. de corona ſpinea. 4. de ſudore ſanguineo. *Hafniae* 1651.

Kippingi liber ſingularis de cruce & cruciariis.

K.CHERI diatribe de crucibus prodigioſis, quae ſuper veſtes hominum, poſt vltimum incendium Veſuuii, Neapoli comparuerunt. *Romae* 1661.

FIRARIVS de ritu ſacrarum eccleſiae veteris concionum. *Supr. p.* 515. *Vltraiecti* 1692.

FLATIVS de aetate & interſtitiis in collatione ordinum etiam apud Graecos ſeruandis. *Romae* 1638.

FIORII diſſ. de literis canonicis, cum appendice de tractoriis & ſynodicis. *Pariſiis* 1675.

MASTRICHTI ſuſceptor, ſeu de ſuſceptoribus infantum ex baptiſmo, eorum origine, vſu & abuſu, *Duisburgi* 1670.

TERRIGIO Grotte Vaticane. *Romae* 1675.

TERRIGIO Trofei Romani. *Romae* 1644.

FRANC. RIBERAE libri V. de templo, & de iis, quae ad templum pertinent. *Antwerpiae* 1623.

CAPVT XIII.

Collectanea literaria variae eruditionis, aduerſaria, obſeruationes, programmata, orationes, poemata ſelectiora &c.

LVTERI lampas, ſ. theſaurus philologicus. To. I. quo habentur:

Be-

Beroaldi annotationes in varios autores, cum appendice.
Ei. annotationes in Seruium, Plinium &c.
Calderini obſeruationum libri III.
Egnatii racemationes.
Baptiſtae Pii annotationes.
Vitellius in Merulam.
Iac. a Cruce annotationes in varios.
Bartolini auctarium.
Parrhaſii quaeſita per epiſtolam.
Abſtemii annotationes aliquot.
Scoppae collectaneorum libri II.
Flauii centuria.
Sabini ſubciſiuorum libri III.
Nannii miſcellaneorum libri X.
Ei. apologia.
Robertelli miſcellanea.

To. II. continentur:
Robertellus de conuenientia ſupputationis I uianae.
Idem de arte corrigendi antiquorum libros.
Ei. emendationum libri II.
Sigonii emendationum libri II.
Bendinelli loci controuerſi XXVI.
Readini in varia ſcriptorum loca annotation
Brodei miſcellaneorum libri VI.
Rufi Antexegemata.
Hartungi locorum memorabilium decuriae
Pithoei aduerſariorum ſub●ſivorum libri I

F

Fruterii veriſimilium libri III.
Statii obſeruationes difficilium aliquot locorum Graeco-Latinorum.
Mureti variarum lectionum libri XIX.
Magii miſcellaneorum libri VI.
To. III. habentur:
Leopardi emendationum libri XX.
Barrienti annotationum ſylua.
Luiſini Parergon libri III.
Canteri nouarum lectionum libri IX.
Canteri nouarum lectionum libri II.
Carrionis antiquarum lectionum commentarii III.
Ei. emendationum & obſeruationum libri II.
Caſellii variarum libri II.
Guilielmi veriſimilium libri III.
Ei. in Plautum quæſtiones.
Cognati variarum obſeruationum libri IV.
To. IV. *Brodei* miſcellaneorum Pars II.
Camerarii quaeſtiones promiſcuae.
Manutii quaeſita per epiſtolam.
Iunti animaduerſionum libri V.
Ei. de coma commentarius.
Caſtalionis variae lectiones.
Palmerii ſpicilegia.
Schegkii obſeruationum & emendationum praemeſſa.
To. V. continet:
Modii nouantiquas lectiones.

Fru-

Fruterii coniectanea veriſimilia.

Ei. epiſtolas philologicas.

To. VI. continet *Acidalii* in Plauti Amphitruonem diuinationes & interprerationes, nec non *Marcelli Donati* in Linium, Tacitum, Suetonium, Ammianum, Capitolium, Lampridium &c. dilucidationes.

To. VII. continet:

Io. Philippi Parei analecta Plautina.

Brandti breues notas in Plautum.

Reiteri cenſuram in aliquot loca Plauti.

Varias lectiones ex tribus mſſ. *Caroli Langii.*

MELANCHTHONIS ſelectarum declamationum To. I *Argentorati.* 1569. *Hoc tomo inter ali habentur orationes de gradibus in theologi ad ſcriptum delectorum Colonienſium, de n ua Schola Nürnbergenſe, de vita ſcholaſtic de corrigendis ſtudiis literarum, de metho diſcendi, de miſeriis paedagogorum, de ſt dio veritatis, de odio ſophiſtices, de ingratit dine cuculi, de vtilitate fabularum, cont nouitatem veſtitus, de capta vrbe Roma, co tra ebrietatem, in laudem Sueuorum, de a tiquitate & laude Francorum, de encom formicarum &c.*

EI. To. II. *Argentorati* 1544. *Inſunt etiam pr fationes in varios autores Graecos & Latin & vitae Platonis, Ariſtotelis, Hippocra Galeni, Irnerii & Bartoli, Rodolphi Agr*

lae, Sebaldi Münſteri, Ottonis I. Sigismundi imp. Frid. Barbaroſſae, Henrici III. Maximiliani I. Friderici & Ioannis Sax. electorum, Guelfi, Bauariae ducis, epiſtolae ad comitem de Weeda, ad Venetos quosdam euangelii ſtudioſos, de conuentu Auguſtano &c.

E To. III. *Erphordiae* 1551. *Inter alia inſunt orationes de vita Lutheri, de Baſilio epiſcopo, Caſparo Crucigero, Io. Regiomontano, mathematico, Ioanne Sax. electore, item diſſertationes de ſynodorum autoritate, de appellationibus panium &c.*

E To. IV. *Argentorati* 1566. *Inſunt & hae orationes: de iudiciis eccleſiae, de ſtricto iure & aequitate, de capta Conſtantinopoli, de Salinis Saxonicis, de gente Myſorum, vita Plinii, Lutheri, Erneſti Brunſuicenſis, Roterodami, &c.*

E To. V. *Vitebergae* 1572. *Poſt multa alia continentur hoc tomo orationes de Gregorio Naz. Ludouico* Bauaro, *Lothario Saxone, Theodoſio, Mauritio electore Sax. de Melanchthone,* Bartolo, *Gregorio Pontano, Milichrio, Trocedorffio, de initiis academiarum Lipſ. & Vitebergenſis, de beneficentia Auguſti Saxonis in academias, de appellationibus charitum, de congreſſu* Bononienſi, *de colloquio Ratisbonenſi an.* 1541. *de clade Varnenſi.*

To. VI. *Vitebergae* 1571. *Heic continentur*

Uu *etiam*

etiam orationes: de periculis horum tempo rum, de victoria Belgradenſi, *cereuiſia, Al berto Saxone, S. Ignatio, pane* ἐπιȣσίῳ *Conſtantino M. Papiniano, cauſis lacryma rum, vita Galeni, de* Bernhardo *Aſcanienſe de confuſionibus dogmatum in eccleſia, & e: iis orto ſcandalo opponendis conſolationibus de politia populi Iudaici, de academia Vit tebergenſi &c.*

Ei. To. VII. Orationes poſtremae. *Vitebergae* 1565 *Hoc tomo contenta habentur iam omnia ii prioribus faſciculis.*

Scriptorum publice propoſitorum a Profeſſoribu in Academia Witebergenſi To. I. ab ar 1540. - 1553.

To. II. *an.* 1553. - 1555.

To. III. *complectitur an.* 1556. *& tres ſequentes.*

To. IV. *an.* 1559. *ſqq.*

To. V. *an.* 1561. *ſqq.*

To. VI. *an.* 1565.

To. VII. *an.* 1566. *ſqq.*

Scripta in academia Roſtochienſi publice pr poſita, *ab an.* 1560. - 1567. *Roſtochi* 1567.

Programmatum academiae Pragenſis quinque nalium cum ſemeſtri faſculus. *Pragae* 161

Crenii animaduerſionum philologico - hiſtoric rum To. I. Continet Partem I. II. III. & I *Lugd. Bat.* 1697.

I

ı. To. II. P. V. VI. VII.

ı. To. III. P. VIII. IX. X.

ı. To. IV. P. XI. XII. *Eiusdem* exercitatio de libris ſcriptorum optimis & vtiliſſimis.

ı. T. V. P. XIII. XIV. XV. XVI. XVII.

Noriſii paraeneſis ad Harduinum. Opus poſthumum. Accedit eiusd. Thraſo, ſ. miles Macedonicus Plautino ſale perfrictus, opera Corradini. *Amſtelodami* 1709.

ı. To. VI. P. XVIII.

Eiusdem exercitationes V. de libris ſcriptorum optimis & vtiliſſimis.

Ei. de furibus librariis diſſertationes III. *Lugd.* B. 1713.

]. To. VII. P. XIX. *Omnia variis annis prodierunt Lugd. B. Deſinunt. an.* 1720.

BSERVATIONVM Halenſium ad rem literariam ſpectantium To. I. II. III. 1700.

OMVS IV. V. VI.

o. VII. VIII. IX.

o. X. & additamentum ad Tomos X.

ISCELLANEA Lipſienſia. To. I. II. III. *an.* 1716.

o. IV. V. VI.

o. VII. & VIII.

o. IX. X. XI. XII.

BLIOTHECA hiſtorico-philologico-theologica Bremenſium. Tomus I. 1718.

o. II. 1718.

o. III. 1719.

To. IV. 1720.

To. V. ſ. claſſis quinta. 1721.

To. VI. ſ. claſſis ſexta. 1722.

I. Drvsii quaeſtionum hebraicarum libri III. i quibus innumera S. S. loca explicantu *Franequerae* 1599.

Caninii diſquiſitiones in locos aliquot N. T obſcuriores.

Io. Maieri protheoria hierothecae de don Sp. S. miraculoſis.

Fegraeus de lingua N. T. originali. *Vpſali* 1663.

Schildius de Iudaeorum idololatria.

Raphelii annotationes philologicae in N. T. Polybio & Ariano collectae.

Ei. annotationes in N. T. ex Xenophonte.

Rittershvsii ſacrarum lectionum libri IIX. 1643.

Vrsini (*Io. Henr.*) analectorum ſacrorum libri

Eiusdem analectorum ſacrorum volumen terum. *Francofurthi* 1669.

Groshaini epitome hermeneutices.

Larroqvani aduerſariorum ſacrorum libri cum diatriba de legione fulminatrice. *Lu* B. 1688.

Filesaci excerpta varia ex lib. I. ſelectorum: dignitas venalis. 2. funus veſpertinu 3. medicina defenſa. 4. ſacerdos neglige *Lutetiae* 1618.

RETSERI rerum variarum libri III. *Ingolſt.* 1628.

ANTERI nouarum lectionum libri VIII.

Ei. ſyntagma de ratione emendandi Graecos autores. *Antwerpiae* 1571.

Selectae orationes academiae Marpurgenſis, in quibus ſunt aliquot de Philippi magnanimi vita & morte; vna de vita Io. Clotzii; vna de vita Conradi Matthaei, Ic.

AD. IVNII animaduerſa, eiusdemque de coma commentarius. Accedit appendix eiusdem ad animaduerſa ſua. *Roterodami* 1708.

IVRETI variarum lectionum libri XV. *Antwerpiae ex Plantiniana.*

CHOTTI Tullianarum quaeſtionum de inſtauranda Ciceronis imitatione libri IV. *Antwerpiae ex Plantiniana.* 1610.

LECTA Scaligerea, h. e. Iulii Caeſaris Scaligeri ſententiae, praecepta, definitiones, axiomata, ex vniuerſis illius operibus ſelecta.

Mythologia metrica & moralis.

ALENTONII variarum & reconditarum rerum theſaurus in libros IV. diuiſus.

VPERI obſeruationum libri III. *Vltraiecti.* 1670.

ET. PETITI miſcellanearum obſeruationum lib. IV. nunquam antehac editi. *Vltraiecti.* 1682.

ORREMANSII variarum lectionum liber. *Amſtelod.* 1676.

CHWARTZII miſcellanea Philologica & Theologica.

Dornmeieri philologia biblica.

Zythopoei Gordius nodus ſcripturae ſacrae circa difficultatem occurrentem de rege Achaſia, 2 Reg. 8, 26. & 2 Par. 22, 2. vt & de Ioramo, enodatus.

מסכת תענית ſ. liber Talmudicus de jejunio. poſt Abarbanelem publice recenſendus ab Hermanno *von der Hardt*.

Libellus Rabbinicus, qui לוח החיים ſ. tabula vitae inſcribitur.

Rechenbergii volumen diſſertationum hiſtorico-politicarum, v. g. de caſibus miniſtrorum in rep. eminentium, de Simſone heroë, de miniſterio, quod crimen eſt, e Plinii lib. III. ep 9. de titulorum indole & vſu, de lege ſumtuaria, de Italo Cheruſcorum rege, de Liuio Druſo, de ficta Hebraeorum monarchia ante Saulum, de Iuliani apoſtaſia, de obſtaculis reformationis Lutheranae, de concordia imperii ciuilis & Chriſtianiſmi, de Henric IV. R. Gall. abſolutione Romana, de potentia imperii Germanici, de inconſultis clericorum conſiliis, de ſtratagematibus politici in ſcriptura S. obſeruatis, de vitiis, quibu ciuitas impar, de eo, quod licet pro amico de iure talionis, de viro generoſo in idea, d caſibus nuptiarum illuſtrium, de interim Auguſtano, de intereſſe ciuitatis, de Theodoſi M. excommunicato, de nouitate in rep. noxia & innoxia, de raptu Erneſti & Alber

Sa

Sax. ducum, de regimento imp. Germanici, de religione armis defenſa, de totatu Hildebrandino, de prima expeditione cruciata, de vetere Oſterlandia, de innocentia inaudita, de ſtatu religionis in Germania, de praerogatiua imperii Principis proteſtantis, de bono hiſtorico, de ſtudii genealogici praeſtantia &c.

[C]ASAVBONIANA, ſiue Iſ. Caſauboni varia de ſcriptoribus librisque iudicia, obſeruationes &c.

Heumannus de libris anonymis ac pſeudonymis.

C. H. E. D. de itinere ſuo Anglicano & Batauo relatio. 1710.

Ep. ad amicum, qua ea, quae in relatione de itinere Anglicano & Batauo de bibliotheca Wolffenbuttelenſi, & Ducis Antonii Vlrici receſſu in Salinarum valle, recenſentur, falſitatis arguuntur.

[B]VDAEI annotationes in XXIV. Pandectarum libros.

Ei. altera editio annotationum in Pandectas. *Lugduni* 1546.

[A]CCARTI obſeruationum hiſtorico-politicarum decades ſex. 1613.

Dillherri commentatio de hiſtoria priſcae Germaniae, & Hagelganſii diſſ. de priſca Germanorum aetate. 1718.

[G]. NAVDAEI pentas quaeſtionum iatro-philologi-

carum, 1. an magnum homini a venenis pe
riculum? 2 an vita hominum hodie, quan
olim, breuior? 3. an matutina ſtudia ve
ſpertinis ſalubriora? 4. an liceat medico fal
lere aegrotum? 5. de fatali vitae termino
Pariſiis 1647.

MALAGONELLII orationes. *Editio noua & emenda*
tior. Romae 1695.

SCHERZERI programmata.

LOESCHERI obſeruationum ſelectarum faſcic. I. & II
Eskuchi miſcellanea ſacra, maximam partem
prophetica. *Embdae* 1694.
Wedderkampius de baptiſteriis veterum.

LACKMANNI miſellanea literaria, cum Erpenii d
Gallica, & Lipſii de Italica peregrination
diſſertationibus.
Buchnerus de ſcriptoribus de vitiis eruditoru
commentatis.
Ianus de doctoribus vmbraticis.
Vogti hiſtoria literaria Conſtantini M.
Strunzi epiſtola ad auctorem Obſeruationis I
Sect. VI. bibliothecae nouiſſimae recenſio
num, quae Halae eduntur, in qua Rutgeri
Gloſſarium a ſe editum enarratum eſt.

HENELII otium Wratislauienſe. *Ienae* 1658. Pra
cipuorum capitum hi ſunt tituli: *Lubricu*
tutelae quid Papiniano? Iuramentum p
genium Principis. Latinae linguae, ap. R
obſeruantia. Viarum publicarum ſtratu
& cura. Luctus tempus legitimum. Av

ritia aduocatorum. Menſae circulares, manumiſſio in circulo. Aratri in vrbes euerſas inductio. *L. Iudaeos* XI. C. de Iudaeis illuſtrata. Praecipitationis ex alto ſupplicium. Pomum aureum crucigerum inter regalia impp. Poetae laureati. Vnctio regum. Solennitates iuramentorum. Stigmatis inuſtio. Aurium nariumque reſectio. Κυνοφορία. Nepotis vox varie accepta. Ἐυφημισμὸς veterum in morte ſignificanda. De philtris & Areopagitarum iudiciis. De gladii iure notabilia. Iudicia ſub dio. Pax a barbaris tributo redemta. Vini vſus Romae mulieribus interdictus. Temporum felicitas principibus imputata. Pocula abortionis. Mare ad nauigandum quando tempeſtiuum? Infantes expoſiti. L. IV. C. de mathematicis examinata. Vectigal Vrinarium. Sororia appellatio. Veritas libelli famoſi num autorem a condemnatione immunem praeſtet? Pasquilli vnde dicti. Eunuchiſatio. Ad rubricam itemque *L. I. & IX. D. L. Rhod.* de iactu. Domuductio. Liberi adoptiui. Non omnium in iure rationem reddi poſſe. Polygamia. Foeminae an hominis appellatione contineantur. Sacrilegi nuptiarum *in L. quamuis XXX.* §. I. *C. ad L. Iul. de adulteriis.* De molis; Panis bis coctus. Ritus electum principem ſcuto imponendi

&c ſublimem eleuandi. Cornuti. Diuortium. Viuicomburium & tunica moleſta. Medicorum auaritia & cur parabolani. Lupanaria & vectigal meretricium. Caput coram rege tectum. Petri primatus. De ſtudio iuris.

CL. PRATI pratum, continens anthologiam epiſtolarum, orationum, ſententiarum, apophtegmatum, epitaphiorum & carminum, quae nunquam in lucem prodierunt. *Pariſiis* 1614.

Grangierii orationes variae. *Pariſiis* 1619.

Bern. l'Homme orationes & poemata. *Pariſiis* 1636.

Eucharisticon Bellovacae Gymnados reſtauratae a Virduno Equite Torquato. *Pariſiis* 1615.

WALCHII parerga academica.

SCRIPTORES varii argumentorum ludicrorum & amoenitatum. Continentur hoc volumine: Bilibaldi Pircheimeri laus podagrae, Coelii Calcagnini encomium pulicis, Nicolaus Wynmann de arte natandi, Melanchthonis laus formicae, M. Antonii Maioragii encomium luti, Iul. Caeſ. Scaliger de laudibus anſeris, Ioan. Paſſeratii encomium aſini, Iani Douſae I. F. laus vmbrae, anonymus Italus in obitum picae, Caſp. Barlaei oratio de ente rationis, Andreae Salernitani b

lu

lum grammaticale. Poëmata varia ludricra: Caluitii encomium, Hugbaldo Monacho auctore; aliud ſacri caluitii encomium, hactenus ineditum, Ioh. Paſſeratii & aliorum nihil, Theod. Marcilii Nemo, Euricii Cedri Martinalia, Incerti autoris vini & aquae certamen, Melchioris Barlaei Myrmacoſtrategia. *Lugd.* Bat. 1623.

IOHAVSENI diſſertatio ſatyrica de pica naſi. *Amſtelodami* 1716.

SAINT-EVREMONDI *mélange curieux des meilleures pieces, & de pluſieurs autres ouurages rares ou nouveaux.* Tom. I. & II. *Amſtelodami* 1706.

Vossivs de poematum cantu & viribus rythmi. *Oxonii* 1673.

Huetii poemata Latina & Greca. *Traiecti ad Rhenum* 1694.

ROZZII poetae, Pater & Filius. *ex officina Aldi.*

MACRINI odarum libri III. *Pariſiis* 1546. *ex officina R. Stephani.*

Ioannis Bellaii poemata aliquot elegantiſſima. *Ibidem.*

Antonii Flamminii paraphraſes in triginta Pſalmos. *Lutetiae* 1646.

Macrini carminum libri IV. *Pariſiis* 1530.

Eiusdem carminum libellus. *Pariſiis* 1528.

BVCHANANI Franciſcanus, elegiarum lib. I. Siluarum libri I. hendecaſyllabων libri I. epigram-

grammatων libri III. de ſphaera fragmentum.

BALDVINI Cabbillavi epiſtolarum heroum & heroidum libri IV.

POEMATA VII. illuſtrium virorum, in quibus & Fürſtenbergius, epiſcopus Monaſterienſis & Paderbornenſis. *Amſtelodami* 1672.

IAN. DOVZAE poemata pleraque ſelecta, cura Scriuerii. *Lugd.* B. 1609.

PETRI HALLAEI, eloquentiae profeſſoris & interpretis regii in academia Pariſienſi, orationes & poemata. *Pariſiis* 1655.

LERNVTII initia, baſia, ocelli, & alia poemata.

B*audii* poemata. *L.* B. 1614. 1616.

COLLECTIO monumentorum rerumque maxime inſignium Belgii foederati. Pars I. *Amſteloda mi* 1684.

Commentariorum de Rebellione Anglicana a anno 1640. ad annum 1685. Pars I. & I *Londini* 1686.

N. CHYTRAEI variorum in Europa itinerum del ciae,

SCHOTTI itinerari Italici rerumque Romonaru libri III. *Antwerpiae ex Plantiniana.* 160

MABILLONII iter Germanicum, & Launonii liber ſcholis celebribus a Carolo M. & poſt eu in occidente inſtauratis. *Recuſa ſunt cu I. A. Fabricii.*

Felleri otium Hanoueranum, ſiue Miſcellan

L.

Leibnitiana, cum epiſtolis Gallicis Leibnitii & Pelliſſonii de tolerantia religionum.

AVDELOT *l' vtilité des Voyages Tom. I.*

IVSDEM *l' vtilité des Voygages Tom. II. Pariſiis* 1693.

MENCKENII declamationes duae de Charlataneria eruditorum.

Motifs de la conuerſion de noble Ioachim Frideric Minutoli Docteur & droits en l' vniuerſité de Valence, propoſant de l' academie de Geneue, auec les Caractéres de quarante Miniſtres de la même Academie. Libellus famoſus Minutoli, qui Geneua ad Italos profugerat. A Modene. 1714.

Catalogus omnium librorum magni operis Luliani proxime publico communicandi, Moguntiae typis Mayeri.

CAPVT XIV.

Hiſtorici miſcellanei.

BODINI methodus ad facilem hiſtoriarum cognitionem. *Geneuae* 1610.

Lipſii commentarii ad Sueton. III. poſteriores libros.

Eiusd. epiſtolarum praetermiſſarum decades VI.

BVCHOLZERI index chronologicus, *cum aliquot doctorum virorum ſupplementis Mſſ.*

Pe-

Petavii rationarium temporum. *Pariſiis* 1663.

Reimmanni commentatio de libris Genealogicis vulgatioribus & rarioribus.

Mich. Neandri Chronicon, ſiue ſynopſis hiſtoriarum.

Honteri libri III. rudimentorum Coſmographicorum.

Boecleri hiſtoria vniuerſalis a mundo condito vſque ad Chriſti natiuitatem.

Ei, ſecula IV. a Chriſto nato priora.

Reimmanni hiſtoria litteraria.

Lamberti Schafnaburgenſis Germanorum res praeclare olim geſtae.

Pirckheimeri explicatio Germaniae ex varii ſcriptoribus.

Cyrleti commentariolus de Germaniae veteris lo cis antiquiſſimis, inſignioribus quoque non nullis regionum Romanarum, III. V. VI VIII. & XXII. in ea ſtationibus. Eorun que, qui ex his ſuperſunt, vrbium, oppido rum, municipiorum, vicorum celebriu initiis. Item Heroldi libellus de leg. I Italicae Auguſteae in Rhetia litorali ſtativ *Baſileae* 1555.

Lvpoldvs de iuribus & translatione imperii. *Argentorati* 1508.

Peutingeri ſermones de mirandis German antiquitatibus. *Ib.* 1506.

Coccinius de imperii a Graecis ad Germanos t

latione, vbi etiam diſſeritur, qui Galliae populi ſpectent ad ius & ditionem imperii. It. de Francorum origine, ac de duplici Francia. De corona imperii &c. item autoris apologiae II. *an.* 1506.

B*eroaldus* de tribus fratribus, ebrioſo, ſcortatote, & luſore. Wipffelingii Germania. 1501.

B*eroaldi* prouerbialis oratio, qua doctrina remotior continetur. *Argentinae* 1505.

Wimpfelingii elegantiarum medulla, oratoriaque praecepta in ordinem reducta. 1506.

Auguſtinus Dachus Senenſis de variis loquendi figuris, ſiue de modo ſcribendi. 1504.

Elegantiarum viginti praecepta ad conficiendas epiſtolas.

B*ebelii* commentaria epiſtolarum conficiendarum, it. orthographia. 1503.

[P]IRKHEIMERI deſcriptio Germanieae vtriuſque tam ſuperioris quam inferioris. *Antwerpiae* 1585.

Ortelii & Viuiani itinerarium per nonnullas Galliae Belgicae partes. *Ib.* 1584.

Warnefridi libri VI. de geſtis Langobardorum. *Lugd. Bat.* 1595.

Oberti Barneſtapolii Maria Stuarta innocens a caede Darleana. *Ingolſtadii* 1588.

[S]LEIDANI commentarii de ſtatu religionis & reipublicae Carolo V. imperante. 1556.

[M]ICH. AB ISSELT comment. rerum in orbe geſtarum

rum a capta Antwerpia an. 1585. vsque ad Septembrim an. 1586. *Coloniae* 1686.

PERIZONII commentarii hiſtorici rerum per Europam geſtarum. *L. B.* 1710.

GRYPHII Apparatus ſ. diſſertatio iſagogica de ſcriptoribus hiſtoriam Sec. XVII. illuſtrantibus.

Boecleri liber memorialis de rebus ſeculi poſt Chriſtum natum XVI.

PFANNERI hiſtoria comitiorum imperii Ro. celebratorum annis 1652. 1653. 1654.

NARRATIO, quomodo Iacobus, Archiepiſcopu Treuirenſis, poſt obſidionem a ſenatu populoque Treuirenſi ſuſceptus ſit, an. 1580 *Coloniae* 1582.

WINSHEMII oratio recitata Wittebergae. Adiuncta eſt oratio Iohannis Homilii, de region & gente Myſorum. It. quaeſtio de adpelltione Siloh, ex cap. 49. Gen. & alia quaeſti de anno. *an.* 1553.

Hiſtoria perſecutionum, bellorumque in ppulum vulgo Valdenſem appellatum, anno 1555. ad 1561. Gallice primu edita, nunc vero a Chriſtoph. Richardo ltinitate donata. *Geneuae* 1581.

HOENS *des Chur- und Fürſtl. Hauſes Sachſen Wpens und Geſchlechts - Unterſuchung ne dem Stamm-Baum und den alten Wapen.*

WEISII coniecturae de origine Saxonum.

Coruini poematum libri II.

Scl

Schellenbergii nuptialium libri II.

Cruſii reſponſio ad Celetiſmum Friſchlini.

LBINI genealogia comitum Liſnicenſium deducta a maioribus Viperti bellicoſi.

REIBERS *Schwartzburgiſches Stamm- und Land-Regiſter.*

Des Czaars Urſachen des Kriegs wider Schweden.

Turckii inſtitutiones hiſtoriae antiquae.

Thiebers Vorbote eines teutſchen Lexici etymologici.

VDENI hiſtoriae Erffurtenſis ab vrbe condita ad reductam libri IV.

ASII ſchediaſma antiquitatum Mecklenburgenſium.

ELISSANTIS *Beſchreibung der Berg-Schlöſſer in Deutſchland.*

Ei. Gedancken von denen alten und neuen Land-Charten.

Hederichs Chronologie *der Römiſchen Bürgermeiſter.*

*Wagners Türcken-*Büchlein.

CHERVS *vom Urſprung der Donau.*

Anonymi B*eſchreibung des Landes* Miſſiſipi.

Mülleri B*eſchreibung der Oſtiaken in Siberien.*

Anonymi Land-Luſt vom Vogelfang und Abrichtung derſelben.

BERI *Hiſtorie von Ronneburg.*

PFFII *Reuſſiſche Gerauiſche Stadt- und Land-* Chronica.

ANONYMI *genealogiſche Beſchreibung aller des H R. Reichs Grafen und Herrn, biß* 1722.

REVSNERI vrbes imperiales. Accedit H. Stephar emporium Francofordienſe.

Bierlingius de Byrrhoniſmo hiſtorico.

Ei. diſſ. de iudicio hiſtorico.

DVBRAVII & Aen. Syluii hiſtoria Bohemica.

Ioſ. Arndii trutina ſtatuum Europae.

Ei. vita Alberti Wallenſteinii.

MIRAEI commentarius de bello Bohemico Ferdi nandi II.

Simonis Simonidae poematia. Accedit *vit* & obitus Magni Ioannis Samoſchii. *Lugd Bat.* 1619.

Puteani ſyntagma de ſtipendio militari apu Romanos. *Louanii.* 1620.

VRSTISII epitome hiſtoriae Baſilienſis, cum Ep ſcoporum Baſilienſium catalogo.

Freigii hiſtoriae ſynopſis.

SIMLERI reſpublica Heluetiorum.

Pfeiferi Lipſia, ſ. originum Lipſienſium libri I

Thomae Analecta Güſtrouenſia.

WETSTENII orationes apologeticae pro fide He vetica.

Ei. diſſ. de accentibus Graecorum.

Ei. diſſ. de ſcriptis Homeri.

TOTIVS Belgicae vrbium, abbatiarum, collegioru diuiſio, ad opprimendum per nouos epiſc pos euangelium, Romae ſub Paulo IV. a

1558. definita, autore Franc. Sonnio, theologo Louanienſi. Autographo curiae Ro. additae ſunt cenſurae, quibus docetur, ex hoc vno fonte natas eſſe totius Belgicae calamitates. 1570.

Libellus ſupplex Belgarum, imperii Ro. ordinibus exhibitus in comitiis, per euangelicos a Duce Alba eiectos.

Apologeticon & narratio tumultuum Belgicorum. *Liber euangelicorum editus circa an.* 1580.

Lisonii Mercurii Gallo-Belgici To. I. 1598.

T. II. *Coloniae an.* 1608.

T. III. *Ibidem* 1596.

T. IV. *Ib. an.* 1603.

T. V. *Ib.* 1604.

T. VI. *Ib.* 1608.

T. VII. *Ib.* 1608.

T. VIII. *Ib.* 1608.

T. IX. *Ib.* 1613.

Mlani militia Ducum & principum Brabantiae cum annotationibus Louwii. *E Plantiniana* 1592.

Flori rerum a Romanis geſtarum libri IV. a Io. Stadio emendati. *Antwerpiae* 1593.

Emmii ſyntagma de agro Friſiae, deque vrbe Gröninga, & iure vtriusque, cum ſerie magiſtratuum. *Groningae* 1646.

Cmdeni annales rerum Anglicanarum & Hiberni-

nicarum ſub Elizabetha. Tomus vterque *Amſtelodami ap. Elzevir.* 1677.

SHERINGHAMI de Anglorum gentis origine diſce ptatio, qua eorum migrationes, variae ſe des, & res geſtae a confuſione linguarun & diſperſione gentium vsque ad aduentun eorum in Britanniam inueſtigantur, quae dam de veterum Anglorum religione, Deo rum cultu, eorumque opinionibus de ſtat animae poſt hanc vitam explicantur: qu etiam de veterum Britannorum origine d ſceptatur. In annotationibus difficilia e plicantur, & varia dubia philologica diſc tiuntur. *Cantabrigiae* 1670.

Langhornii elenchus antiquitatum Albione ſium, Britannorum, Scotorum, Danorur Anglosaxonum origines, & geſta vsque an. 449. quo Angli in Britanniam imn grarunt, explicans: vna cum breui regi Picticorum chronico. *Londini* 1673.

BERICHT *van de jongſte beroerten in Engelan met een verhaal van het Koninglijcke Parlementariſche Recht. Als oock de ſtorie der Independenten, mitſgaders Landt-wet van Engelandt. Tot Rotterd* 1650.

HISTORIA *der Erlöſung* Iacobi I. *von der Pulv Verſchwerung.*

RIC. VITI BASINSTOCHII libri; 1, ab origine

I

Brotum. 2. ab illo ad Mulmutium. 3. ab hoc ad Helium. 4. ab iſto ad Lucium. 5. ab eo ad Conſtantium. Cum notis antiquitatum Britannicarum *Atrebati* 1597.

[B]VCHANANI rerum Scoticarum hiſtoria. *Vltraiecti* 1697.

Ei. dialogus de iure regni.

[B]ENSII defenſio antiquitatis regalis Scotorum proſapiae. *Vltraiecti* 1689.

Bonamici epiſtola vindex arcanorum pacis Weſtphalicae contra Pfannerum.

[P]HILALETHENI hiſtoria rerum nuper in Scotia geſtarum. *Dantiſci* 1641.

[W]ARAEVS de Hibernia & antiquitatibus eius. Annales rerum Hibernicarum ſub Henrico VII. *Londini* 1658.

Verulamii opuſcula poſthuma. *Londini* 1658.

Abrahami Couleii plantarum libri VI. Miſcellaneorum liber I. Accedunt eius epitaphia typis editum & mſſ.

[T]OLANDI *the ſtate-anatomy of great* Britain. *Londini* 1717.

Ei. Amyntor, or, a defence of Miltons Life. Londini 1699.

Ei. funebre elogium Sophiae Hannoueranae. *Londini* 1714.

[T]OLANDI Anglia libera. *Londini* 1701.

[P]ITHOEI annalium & hiſtoriae Francorum ab A. C. 708. ad annum 990. Scriptores coaetanei XXIV.

 Ho-

HOTOMANI Francogallia.

Ei. diſputatio de aureo Iuſtinianico. *Baſilea* 1584.

COMMENTARIORVM de ſtatu religionis & reip. i regno Galliae I. Partis libri III. regibus Hen rico II. Franciſco II. & Carolo IX.

Secundae Partis libri III.

Tertiae partis commentariorum de ſtatu reli gionis & reip. in regno Galliae libri, VII. IIX IX. Carolo IX. rege.

COMMENTARIORVM de ſtatu Galliae quintae parti libri III. *Lugduni* 1580.

Opuſcula quaedam moralia, ad vitam tar publicam quam priuatam recte inſtituer dam, ſtudio Ioach. Camerarii.

EVSEB. PHILADELPHI dialogi in Gallorum gratia compoſiti. *Liber famoſus Hugenotoru adu. regem, Carolum IX. Edimburgi* 157

APOLOGIA catholica adu. libellos, declaratione annotationes &c. editas a foederatis pe turbatoribus in regno Franciae, qui inſu rexerunt, ex quo Dominus frater vnicus r gis vita defunctus eſt. *Pariſiis* 1586. *Libe lus ab Hugonotis editus.*

LVDOVICI DORLEANS, vnius ex confoederatis p catholica fide Pariſienſibus, expoſtulatio A.S. vnum ex ſociis pro haeretica per dia Turonenſibus. *Lugduni* 1593.

THVANI hiſtoriarum ſui temporis Pars IV. Tom IX. *Pariſiis* 1609. THV

ꟷ ɪᴠᴀɴɪ hiſtoriarum ſui temporis Pars I.
I. hiſtoriar. ſui temporis P. II.
I. P. III.
I. P. IV.
I. P. V. ſ. vltima. *Francofurthi* 1621.
I Rami liber de moribus veterum Gallorum.
Ei. liber de militia Iul. Caeſaris.
B*usbequii* legationis Turcicae epiſtolae IV.
I epspledei Catalania Galliae vindicata, ſiue de legitimo Regum Francorum in eam prouinciam imperio. *Pariſiis* 1643.
ɪ trokocsii origines Hungaricae. *Franequ.* 1693.
ɪ orecii deſcriptio belli Iuoniae, quod an. 1574. cum Selymo II. geſſit.
Laſicii clades Dantiſcanorum an. 1577.
I artknochi respublica Polonica, cum diſſertatione de originibus Pomeranicis.
. Gvagnini rerum Polonicarum tomi tres a Lecho ad Steph. Bathoreum, adiectis:
I. Hiſtoriarum iu noſtram aetatem incidentium continua narratione.
II. Chorographia prouinciarum, quae Sarmatiae Europeae nomine veniunt.
III. Rebus ſingulariter a Polonis in Valachia geſtis, item orationibus & epiſtolis Poloniam concernentibus.
ɪ othrici & Rolfi, regum VVeſtrogothiae, hiſtoria edita a Verelio. Accedunt Schefferi notae politicae. *Vpſaliae* 1664.

Io. Magni Gothorum Sueonumque hiſtoria libris XXIV. *conf. ſupr. p.* 416.

Iornandes de Getharum ſeu Gothorum origine & rebus geſtis.

Iſidori chronicon Gothorum.

Procopii fragmentum de antiquis ſedibus Gothorum.

Iornandes de regnorum & temporum ſucceſſione. *Lugduni B. e Plantiniana an.* 1597.

De literis & lingua Gothorum, item de notis Lombardicis. Acceſſerunt ſpecimina variarum linguarum, editore Vulcanio. *L. B.* 1597.

Caeſ. Baronii relatio de Ruthenorum origine eorumque conuerſione. Item: quomodo a veritate defecerint?

Ei. relatio, quomodo ſe Clementi VIII. Gabriel, Patriarcha Alexandrinus, ſubiecerit? *Coloniae* 1598.

Remigii daemonolatriae libri III. *Coloniae* 1596.

Petreii origines Cimbrorum & Gothorum.

Olaui Hermelini diſquiſitio de origine Liuonorum.

Letzneri Beſchreibung des Stifftes Königs-Lutther, ſammt Meibomii *Bericht von der Comthurey zu Süpplingburg.*

Reiskii Unterſuchung des heydniſchen Nodfyrs und des daher aufgekommenen Nothfeuers, in-

ingleichen des Oſter-und Iohannes-Feuers.

ONII Hiſpania, ſ. populorum, vrbium, inſularum ac fluminum in ea accuratior deſcriptio. *Antwerpiae* 1607.

Arthuſi India orientalis. *Coloniae* 1608.

I. FABRICII Roma. Eiusdem itinerum liber vnus. *Baſileae* 1551.

Heroldi commentariolus de Germaniae veteris locis antiquiſſimis, inſignioribus quoque nonnullis legionum Romanarum in ea ſtationibus. *Prodiit circa annum.* 1550.

Ein Lob-Spruch der Stadt-Nürnberg. 1530.

L.CIATVS de formula Ro. imperii.

Florentinus de monarchia.

Radulphus de translatione imperii.

Chronica Iordanis.

Humfredus de nobilitate.

AND. MOCENICI bellum Cameracenſe adu. Venetos. *Venetiis* 1525.

CAPELLAE commentarii de rebus geſtis pro reſtitutione Franc. Sfortiae II. Mediolani ducis. Accesſit hiſtoria belli Muſſiani & praef. I. *Camerarii.* 1538.

Commentarius captae vrbis per Burbonium.

Gu. Inſulani oratio ſuaſoria ad Carolum V. & Franciſcum I. de pace inter ipſos conſtituenda. *Baſileae* 1537.

PVTEANI hiſtoriae Inſubricae libri VI. *Louanii* 1614.

Ei. diſſertatio de officio judicis.

Rycquii epiſtolarum ſelectarum centuria altera, noua. *Louanii* 1615.

Campegii Tetrachordum ſiue luſus quatuor. *Ticini* 1627.

P. L. CASELLAE de primis Italiae colonis: de Tuſcorum origine & rep. Florentina: elogia illuſtrium artificum, epigrammata & inſcriptiones. *Lugduni* 1606.

Scortiae libri II. de natura & incremento Nili. *Lugduni* 1617.

Corn. Gemmae apodixis de prodigioſa ſpecie naturaque cometae, qui nobis affulſit altior luna, an. 1577. &c. *Antwerpiae e Plantiniana.* 1578.

BAVINCKII *Wegzeiger zu den Sachen der heil. Stad Rom. Romae* 1670.

PERRII *Staat von Rußland.* 1717.

Antiquitäten von Palmyra, oder Tadmor, au dem Engliſchen überſetzt. 1716.

EINLEITVNG *zur Moſcowittiſchen Hiſtorie.* 1720.

Der Staat von Siberien, und Zuſtand der Schwediſchen Gefangenen daſelbſt. 1720.

ERASMVS de bello Turcis inferendo. *Baſileae* 153

Sabini narratio deliberationis Maximilia Imp. de bello Turcico.

Ei. oratio habita in funere Dorotheae, conj gis Alberti, Marchionis Brandenburg. 154

Libellus de ritu & moribus Turcorum, cu praef. Lutheri. 1530.

A

Melanchthonis collatio actionum forenſium Atticarum & Romanarum. 1554.

Oratio Iſocratis, qua Graeciam ad pacem hortatur, ex Graeco in ſermonem Lat. conuerſa a Ge. Cracouio. 1551.

DRECHSLERI chronicon Saracenicum & Turcicum editum a Reiskio, cum Boſii diſſert. de imperio Turcico.

Molleri Iſagoge ad hiſtoriam Cherſoneſi Cimbricae.

DRECHSLERI Chronicon de Saracenis & Turcis, it. de origine, progreſſu, & fine Machometi Ioannis Galenſis, Angli, liber. *Argentorati* 1550.

Vocabula rei nummariae, ponderum & menſurarum Graeca, latina, ebraica, it. appellationes quadrupedum, inſectorum, piſcium, frugum &c. collectae ab Ebero & Peucero. 1551.

M. PAULLI monumenta antiquae lectionis, in quibus capitulare Caroli M. & Caroli Craſſi expeditio Ro.

Stüuenius de vero noui orbis inuentore.

LOISII relatio hiſtorica de ſtatu rei chriſtianae in Iaponia. *Moguntiae* 1598.

MENTAE relatio de rebus in India orientali a patribus ſocietatis Ieſu anno 1598. & 99. geſtis.

Recentiſſima de regno Chinae; It. de ſtatu rei chriſtianae apud magnum regem Mogor, &

& de morte Taicoſamae, Iaponiorum monarchae.

Pimentae epiſtola de ſtatu rei chriſtianae in India orientali.

HISTORIA Indiae occidentalis tomis II. Benzone & Lerio, teſtibus oculatis, autoribus.

IARRICI rerum Indicarum theſaurus. *Hic eſt tomus tertius. Priores deſunt.*

ICON regia monarchae Sinarum nunc regnantis, ex Gallico verſa. 1699.

Nouiſſima Sinica.

Matheri & aliorum epiſtola ad Leuſdenum, de ſucceſſu Euangelii apud Indos occidentales in noua Anglia. *Londini* 1688.

DICTYS Cretenſis & Dares Phrygius de bello Troiano, in vſum Delphini cum interpretatione Daceriae. Nec non Ioſephus Iſcanus cum notis Dreſemii. Numiſmatibus & gemmis exornauit Lud. Smids. Diſſertationem de Dictye Cretenſi praefixit Iac. Perizonius. *Amſtelodami* 1702.

CAPVT XV.

Acta eruditorum, catalogi bibliothecarum & numorum.

STRVVII introductio in notitiam rei literariae vſum bibliothecarum. Accedunt diſſert

tiones de doctis impoſtoribus & meritis Germanorum in hiſtoriam.

Coleri analecta ad Struuii introductionem ad notitiam rei literariae.

OHMEIERVS de bibliothecis. *Vltraiecti* 1680.

ALDENI de libris varioque eorum vſu & abuſu libri duo. *Amſtelodami* 1688.

Seldeni liber de nummis, in quo antiqua pecunia Romana & Graeca metitur pretio eius, quae nunc eſt in vſu. Accedit bibliotheca numaria, ſ. elenchus auctorum, qui de antiquis numiſmatibus Hebraeis, Graecis, Romanis, nec non de monetis, ponderibus & menſuris ſcripſerunt. *Edinburgi* 1685.

Woweri polymathia, ſ. de ſtudiis veterum, cum *vita autoris*, cura Iac. Thomaſii.

BARTHOLINVS de libris legendis cum praef. Meüſcheni. *Vltraiecti* 1681.

LIBERIVS de legendis, ſcribendis & aeſtimandis libris.

PIPPINGII arcana bibliothecae Thomanae Lipſienſis retecta.

Kochus de ordinanda bibliotheca.

Simonius de literis pereuntibus.

MEICHELII introductio ad hiſtoriam literariam de bibliothecis Pariſienſibus. *Cantabrigiae* 1721.

SCHEFFERI Suecia literata, ſ. de ſcriptis & ſcriptoribus gentis Sueciae. *Holmiae* 1680.

Alb.

ALB. BARTHOLINVS de ſcriptis Danorum. *Hafniae* 1666.

Th. Bartholini diſſ. de bibliothecae incendio, *Hafniae* 1670.

Caſp. Bartholini exercitationes miſcellaneae, L. *B.* 1675.

LAVNOII de ſcholis celebrioribus ſeu a Carolo M. ſeu poſt eundem per occidentem inſtauratis liber. *Pariſiis* 1672.

HISTORIA academiae regiae ſcientiarum Pariſienſis.

IVRISCONSVLTORVM illuſtrium opuſcula, de methodo ſtudiorum iuris.

FABRICII ſupplementa ad Voſſium de hiſtoricis Graecis & Latinis, ſiue, volumen quadripartitum, quo continentur:

Mallincroti paralipomenon de hiſtoricis Gr. centuriae V.

Nogarola de Italis, qui Graece ſcripſerunt.

Sandius in Voſſium de hiſtoricis Latinis.

Hallervordus de hiſtoricis Latinis.

ALTES *und Neues aus dem Schatz Theologiſcher Wiſſenſchafften, oder unſchuldige Nachrichten.* To. I. *an.* 1701.

Ioach. *Langens aufrichtige Nachricht von der Unrichtigkeit der unſchuldigen Nachrichten.*

Scharffii unſchuldige Nachrichten in ihrer Richtigkeit gegen Langen.

To. II. an. 1702. *nebſt Langens Nachricht.*

To.

o. III. an. 1703.
o. IV. an. 1704.
o. V. an. 1705.
o. VI. an. 1706.
o. VII. an. 1707. *nebſt Langens Nachricht von der Unrichtigkeit der unſchuldigen Nachrichten.*
o. VIII. an. 1708. *nebſt* Buddei *aufrichtiger Nachricht auf* Loeſcheri *unrichtige Nachricht, wegen ſeiner bißanhero geführten Controverſien.*
o. IX. an. 1709. *nebſt Beantwortung der* Cenſur, *womit die* Autores *der unſchuldigen Nachrichten das Weyſen-Hauß und übrige Anſtalten in Halle verurtheilet.*
o. X. an. 1710.
o. XI. an. 1711. *nebſt des unpartheyiſchen* Bibliothecarii *erſten Theil.*
o. XII. an. 1712.
o. XIII. an. 1713. *nebſt Langens* 8. 9. *und* 10. *Theil dagegen.*
o. XIV. an. 1714. *nebſt der* 42 *Oefnung des neuen Bücher-Saals.*
o. XV. an. 1715.
o. XVI. an. 1716.
o. XVII. 1717.
o. XVIII. an. 1718. *nebſt aufrichtiger Nachricht von dem Unfug der unſchuldigen Nachrichten.*

To.

To. XIX. an. 1719.
To. XX. an. 1720.
To. XXI. an. 1721.
To. XXII. an. 1722.
To. XXIII. an. 1723.
To. XXIV. an. 1724.

SEWELII *twee maandelycke vyttrekſels van alle eerſt vytkomende bocken. te Rotterdam.* 1704.

SEWELII B*oeckzaal der geleerde Werreld an.* 1705. *te Amſterdam.* 1705.

GAVARENI Boeckzaal. *an.* 1706. *t' Amſterdam.* 1706.

MISCELLANEA Tigurina. *Erſte bis Sechſte Ausgabe. Zürch* 1717.

Altes und neues aus der gelehrten Welt. Sieben Stücke.

NEVE ZEITVNGEN *von gelehrten Sachen To. I. auf das Iahr* 1715.

Memoires de litterature, *Tome premier. a la Haye.* 1715.

B*eſchreibung des* L*andes der alten und neuern nebſt einem Vorbericht, ob die neuen den alten in der Gelehrſamkeit vorzuziehen?*

To. II. an. 1716.

Gavareni Boeckzaal *voor de Maanden van Ianuarius en Februarius des Iaars* 1707. *t' Amſterdam* 1707.

Acta Philoſophorum, IV. V. *und* VI. *Stück.*

To. III. an. 1717.

To I'

ↄ. IV. an. 1718.
ↄ. V. an. 1719.
ↄ. VI. an. 1720.
ↄ. VII. an. 1721.
ↄ. VIII. an. 1722.
ↄ. IX. an. 1723.
ↄ. X. an. 1724.

LTHERI *Verzeichniß ſeiner Bücher von an.* 1518. *biß* 1528. *Witebergae* 1528.

Bibliotheca Beniamini Furly, *notiſſimi inter Quakeros viri, cuius ſtudio fanaticorum plerorumque opera in hunc catalogum congeſta ſunt. Roterodami* 1714.

BIBLIOTHECA Heinſiana. *L. B. ſine anno.*

BIBLIOTHECA Heinſiana. *Singulis libris adſcriptum eſt pretium, quo in auctione ſunt divenditi. Lugd. B.* 1682.

NRAEI elenchus hiſtoricorum Belgii, nondum typis editorum. *Antwerpiae* 1606.

Catalogus librorum Petri Francii. *Amſtelaedami* 1705.

Exuuiae Ioannis Oporini, typographi Baſilienſis; hoc eſt, bibliotheca librorum ab illo impreſſorum. 1571.

Wechelianae officinae catalogus.

Catalogus librorum Wechelianorum, qui in officina Aubriana inueniuntur.

Rutgerſii gloſſarium graecum annotationibus illuſtratum a Strunzio.

Blumbergi fundamenta linguae Copticae.
Ranae Ouidii Metamorphoſ. lib. IV. detect[illegible]
ab Herm. *von der Hardt*.
BIBLIOTHECA Baluziana. *Pariſiis* 1719.
BIBLIOTHECA Petauiana & Manſartiana. *A la Ha*[illegible]
1722.
Bibliotheque Germanique. To. I. *Amſtel.* 172[illegible]
BIBLIOTHECA Bigotiana. *Pariſiis* 1706.
BIBLIOTHECA Duboiſiana. To. I.
To. II. *Hagae* 1725.
BIBLIOTHECA abbatis Faultrierii. *Pariſiis* 1709.
BIBLIOTHECA abbatis Galloyſii. *Pariſiis* 1710.
BIBLIOTHECA Graeuiana. *Traiecti ad Rhenum.*
BIBLIOTHECA Marckiana. *Hagae Comitum* 1712
BIBLIOTHECA Deynootiana. *Roterodami* 1724.
Gaza Deynootiana.
BIBLIOTHECA Iacobi Baſnagii. *Hagae* 1724.
BIBLIOTHECA Cromhoutiana. *Amſtelodami* 17[illegible]
Bibliotheca Zuylichemiana.
Speelmanni gaza ſelectiſſima Graecorum, [illegible]
manorumque, vt & recentiorum, ex o[illegible]
metallo numiſmatum, nec non gemmar[illegible]
ex- & inciſarum, ſimulacrorum, ſtatuar[illegible]
marmorum, ac omnis generis antiquae
pellectilis. *Amſtelaedami* 1697.
CATALOGVS bibliothecae Ioannis de Witt [illegible]
Dordraci 1701.
Ei. P. II. ſiue numiſmatum ac operis p[illegible]
theſaurus. *Amſtelaedami* 1701.

BIB[illegible]

ibliotheca Vcheliana. *Amſtelaedami.*

Catalogus librorum bibliothecae Henrici Verduini. *Ibidem.*

Catalogus librorum Nicolai Blancardi. *Franequerae* 1703.

Catalogus librorum officinae librariae Leonard. Strickii.

ibliotheca Carpzouiana, ſ. catalogus librorum Frid. Benedicti Carpzouii, aedilis Lipſienſis.

atalogvs bibliothecae Wincklerianae.

atalogvs bibliothecae G. Serpilii.

ibliotheca Matfeldiana. *Hamburgi* 1722.

ibliotheca Menarſiana. *a la Haye* 1720.

ibliothecae Th. Ittigii, theologi Lipſienſ. Pars I.

ibliothecae Ittigianae Pars II.

ibliotheca Menckeniana. *Lipſiae* 1723.

erzeichnis *der Schrifften* Eraſmi Franciſci, *nebſt einer Widerlegung des* Böhmiſchen *Zimmermanns. Supr.* 535.

ibliotheca Gymnaſii Altenburgenſis per Williſchium.

Ei. incunabula ſcholae Annaebergenſis.

Emmerlingii Herrlichkeit des Annabergiſchen Tempels.

ppendix ad indicem bibliothecae Altenburgenſis.

vmmophylacivm Eggelingianum.

Catalogi alter Müntzen und modernen Medaillen, die in Gotha auctioniret worden.

CAPVT XVI.

Claſſici Graeci & Latini, nec non theologiae gentilis theoreticae & practicae ſcriptores.

POMEY Pantheum mythicum, ſeu fabuloſa Deorum hiſtoria.

Mythologia metrica & moralis.

NAT. COMITIS mythologiae libri X. *Geneuae* 1651.

AVRELII Leſſignienſis de cognominibus Deorum gentilium libri III. *Franequerae* 1696.

ROB. STEPHANI dictionarium nominum propriorum, virorum, mulierum, populorum, idolorum, fluuiorm &c. quae paſſim ap. melioris notae autores leguntur.

SOPHOCLIS tragoediae VII. Graece. *Francofurt* 1555. *ap.* B*rubachium.*

SOPHOCLIS tragaediae VII. G. L. cum omnibu Graecis ſcholiis. *Cantabrigiae* 1668.

ANACREON Teius, poeta Lyricus, Gr. L. dimidia fer parte auctus. Accedit Anacreontis *vita* cura Ioſuae Barnes. *Cantabrigiae* 1705.

EVRIPIDIS tragaediae Gr. B*aſileae* 1537. *ex Herwa geniana.*

PINDARI Olympia, Pythia, Nemea, &c. Callimacl hymni. Dionyſius de ſitu orbis. Lycophro nis Alexandra; (*ſupr.*48.) obſcurum poem Omnia Graece. *Codex Conradi Ritter*

buſ

huſii, cuius manu innumeris ſcholiis illuſtratus eſt. Venetiis ex aedibus Aldi 1513.

INDARI Olympia, Pythia, Nemea, Iſthmia, Latine verſae & notis illuſtratae a Io. Lonicero. *Tiguri* 1560.

IENANDRI & Philemonis reliquiae cum notis Grotii & Clerici, *Amſtelodami* 1709.

HILELEVTHERI emendationes in Menandri & Philemonis reliquias ex editione Clerici, vbi multa Grotii & aliorum, plurima vero Clerici errata caſtigantur: accedit epiſtola critica Bentleii de Ioanne Malela. *Autor eſt Richardus* Bentley. *Cantabrigiae* 1713.

IVSAEI poema de Hero & Leandro G. L. cum notis variorum & Kromayeri.

IESIODI opera Gr. L.

Deorum genealogiae a Burcardo Pylade deſcriptae libris V.

Herculis ſcutum a Io. Ramo conuerſum.

OPVSCVLA mythologica phyſica & ethica Gr. L. ſtudio Th. Gale. Inſunt Palaephatus, Heraclitus & anonymus de incredibilibus, Erathoſthenis cataſteriſmi, Phurnuti commentarius de natura Deorum, Salluſtius de Diis & mundo, Homeri vita, Heraclidis allegoriae Homeri, Ocellus Lucanus de vniuerſi natura, Timaei Locri lib. de anima mundi & natura, Theophraſti notationes morum, Demophili vitae curatio ex Pythagoreis, De-

mocratis aureae ſententiae, Secundi ſententiae &c. *Amſtelaedami* 1688.

Herodiani hiſtoriarum libri VIII. Gr. L. *Venetiis ex Aldina* 1524.

Aeliani variae hiſtoriae libri XIV. cum notis Scheſferi & interpretatione Vulteii, curante Kühnio,

Fabricii bibliotheca Latina, cum duplici appendice.

Vergilii Bucolica a Torrentino triuiali ſtilo explicata, cum commentariis Willichii, Heſſi Culmenni, Lud. Viuis. *Antwerpiae* 1543.

Ovidii heroidum epiſtolae atque Auli Sabini reſpor ſiones, nec non imprecationes in quendar Ibin, cura Morilloui. *Pariſiis* 1507.

Ivstini in hiſtorias Trogi Pompeii epitomae, curar te Berneccero.

Flori epitome rerum Romanarum cum notis ii tegris Salmaſii & ſelectis variorum. Acc dunt Graeuii annotationes, nec non num ſmata, quibus illuſtratur hic ſcriptor. *Amſt laedami* 1692,

Lucius Ampelius ex bibliotheca Salmaſii.

Cicero de luctu minuendo. Fragmenta eius a gonio & Patritio expoſita. Riccoboni dicium, quo Ciceronis non eſſe oſten Sigonii pro hoc Ciceronis libro oratio duae. *Noribergae* 1584.

Taciti annales & hiſtoriae, accurante Bernegger

F

Berneggeri obſeruationes miſcellae, v. g. ſuffragio ſeipſos eligentium exempla: apum examina inſolitis locis inſidentia mali ominis eſſe: de regum Bohemiae ſucceſſione memorabilis hiſtoria: oſtentatae falſae victoriae exempla: optime meritos de principibus peſſimam plerumque gratiam reportare: apoſtatas ordinis ſui perſecutores eſſe: (*multa heic de Caſp. Scippio*) bellum non eſſe legitimum tollendae ex eccleſia ſciſſurae modum: *Die Koſacken* quodnam genus militum ſint? frigoris immenſi ſelectiora exempla: natandi artem militibus olim fuiſſe frequentiorem: Hugenotorum nomen: pactorum: tabellae pro vexillo ſuſpenſae: fides perfida: obſequio graſſandum imperanti peſſimum inimicorum genus, laudantes: Sortes Homericae, Virgilianae, ſacrae: ſors apoſtolorum: contemtu tuti: miniſtri Dominorum ſuorum Domini: farrago remediorum caritatis: motorum montium exempla. *Argentorati* 1669.

[B]ECLERI commentatio in Taciti primordia annalium & hiſtorias.

[VA]LER. MAXIMVS cum ſelectis variorum obſeruat. ex recenſione A. Thyſii. *L. B.* 1670.

[RV]PERTI diſſertationes obſeruationeſque mixtae ad Valer. Maxim. & Vellei. Paterculum.

[VA]LESII & Wagenſeilii diſſertationes de cena Tri-

malcionis, nuper ſub Petronii nomine publicata. *Pariſiis* 1666.

Statileii reſponſio ad Wagenſeilium & Valeſium de Traguriensi Petronii fragmento. *Pariſiis* 1666.

Tilebomeni coniecturae in nouum Petronii fragmentum.

Scriptores VI. hiſtoriae Auguſtae, Aelius Spartianus, Vulc. Gallicanus, Iulius Capitolinus Trebell. Pollio, Aelius Lampridius, & Flauius Vopiſcus, cum notis ſelectis Caſauboni Salmaſii & Gruteri, accurante Schreuelio *Lugd.* Bat. 1661.

Qvintiliani Inſtitutionum Orator libri XII. cum Dan. Parei ſpicilegio notarum. Acceſſerunt Quintilianorum declamationes.

Longinvs de grandiloquentia, Gr. L. cum noti Langbainei. *Oxonii* 1638.

Allatii de erroribus magnorum virorum in dicendo diſſertatio rhetorica. *Romae* 1635.

Apvleii opera.

Alcinoi ad Platonis dogmata introductio, Graece. *Ap. Aldum Venetis* 1521.

Apvleii apologia cum commentario Scip. Gentili

Epicteti enchiridion cum Cebetis tabula. *Londi* 1670.

Simplicii commentarii in enchiridion Epicte

Arriani commentariorum de Epicteti diſputationibus libri IV. Gr. L. cum verſione Hie Wolffii. Pe

:RVIGILIVM Veneris, cum notis Pithoei, Lipſii, Salmaſii, Scriuerii, & Riuini commentario. *Hagae* 1712.

Auſonii cupido cruci adfixus, cum notis variorum.

ENSORINVS de die natali, Lud. Carrione recenſente, & priſtino ordini ſuo reſtituente. Eiusd. argumenti fragmentum incerti autoris. *Lutetiae* 1583.

IMOCATI Theophylacti opuſcula omnia *an.* 1598, *ſq.e Commeliniana*, Latine per Kimendonicum, Graece e bibliotheca And. Schotti. Inſunt naturalium quaeſtionum diſſertatio, hiſtoria orientalis Mauritii & Aug. impp. de legationibus exterarum gentium ad Romanos, & Romanorum ad exteros, epiſtolae morales, ruſticae & amatoriae.

ENTVM fabulae ex antiquis ſcriptoribus delectae & a Faerno carminibus explicatae. *Amſtelaedami* 1690.

'D. SMIDS pictura loquens, ſ. heroicarum tabularum Hadr. Schoenebeck enarratio & explicatio. *Amſtelodami* 1695.

:RSII ſatyrae cum ſcholiis Murmellii & Buſchii.

Antonii Mancinelli ſpeculum de moribus & officiis.

Camerarii Bucolica.

Weſelii Anthologia i. e. farrago ſententioſa col-

colleⓒta ex operibus Baptiſtae Mantuani, vna *cum hiſtoria vitae ejus.*

Portii pugna porcorum.

Hiſtoria de origine ac turpitudine Bacchanaliorum, deſcripta a T. Liuio Patauino.

Lutheri aliquot nomina propria Germanorum ad priſcam etymologiam reſtituta.

HORATII poemata cum caſtigationibus Fabricii.

SILII Punicorum libri XVII. *Baſileae* 1522.

Lucanus. Argentinae 1520.

STATII ſyluarum libri V. Thebaidos libri XII. Achilleidos lib. II. cum notis variorum, cura Veenhuſenii. *Lugd.* B. 1671.

FLACCI Argonauticon lib. VIII. cum notis Carrionis, Schotti & Balbi.

CAP. XVII.

Libri philologici & miſcellanei.

MANTVANI carmina de B. Maria virgine, de S. Catharina, de calamitatibus. *It.* panegyricon Roberti Seuerinatis, ſomnium Romanum ad Andream Comitem, epigrammaton ad Falconem, contra poetas impudice loquentes, commendatio parthenices, de diuo Ludouico Morbeolo, & denique de morte contemnenda. *Coloniae* 1500.

Ouidii libri III. de effectibus amoris a Platone recommendatis. *an.* 1492. *Va*

Valerii Catulli Veronenſis carmen veſpertinum hexametrum. *an.* 1492.

Ouidii libri II. de remediis amoris.

Mancinelli Veliterni opuſculum de componendis verſibus. *an.* 1496.

EZAE poematum editio II. cum Buchanani, Stephani & aliorum epigrammatis. *Ap. H. Stephanum* 1569.

IGELII poematum libri VIII.

. SABINI poemata & liber epiſtolarum.

OTICHII ſecundi opera omnia.

Sabini poemata.

. MAIORIS liber poematum.

AVBMANNI poſthuma ſchediaſmata vorſa & proſa: cum auctario famae poſthumae.

AIORAGII orationes & praefationes.

H. HYDE linguarum cognatio, ſ. de linguis in genere, & de variarum linguarum harmonia diſſertatio. *Londini* 1639.

Io. Chiffletii apologetica paraeneſis ad linguam ſanctam. *Antwerpiae e Plantin.* 1642.

Pricaei Matthaeus illuſtratus. *Pariſiis* 1646.

Ant. Nic. Du Bois Iudae epiſtola explicata. *Pariſiis* 1644.

Io. Simplicii notae in doctiſſ. cuiusdam viri comment. ad cap. 2. epiſtolae 2. ad Theſſ. *Amſtelodami (vt videtur)* 1643.

Iac. Gothofredi diſſertationes de eccleſia, deque incarnatione Chriſti, ad I. Tim. III. 15. 16. *Geneuae* 1649.

Pro-

PROVERBIORVM Arabicorum centuriae duae, ab anonymo quodam Arabe collectae & explicatae: cum interpretatione Latina & ſcholiis Scaligeri & Erpenii. *Lugd.* B. 1623.

Heinſii Herodes infanticida. *Tragoedia* 1632.

B*onauenturae* lucubrationes Franktallenſes, ſ. interpretationes in difficillima quaeque Scripturae loca.

B*arthol. Mayeri* diſſert. de LXX. hebdomadibus Danielis.

Eberti de litteris משה וכלב libellus.

Waſeri Melchiſedeck, hoc eſt, analyſis Pſalmi CX. Acceſſit Rothardi Samuel rediuiuus & Saul *αὐτόχειρ*.

Caſauboni reſponſio ad epiſtolam Perronii. *Londini* 1612.

Martinii Grammatica Hebraea, B*ernae* 1618.

BVXTORFII florilegium Hebraicum, continens ſententias, ſimilitudines & apophthegmata Ebraeorum. B*aſileae* 1648.

EPITOME adagiorum Eraſmi, Iunii, Cognati, & aliorum.

Camerarii decuriae XXI. variarum quaeſtionum de natura, moribus, ſermone.

BARCLAII ſatyricon. *Lugduni* B. 1674.

KYBERI de re grammatica Hebreae linguae lib. III.

Ei. meditationes grammaticae ex threnis Ieremiae.

MARTINII grammaticae Hebraeae libri II. *Pariſiis* 1584.

Ne-

Neandri linguae Ebraeae erotemata.

IOTTINGERI Grammaticae Chaldaeo-Syriacae libri II.

Ei. analecta hiſtorico-theologica. *Tiguri* 1652.

IARDTII elementa Syriaca.

Ei. elementa Chaldaica.

Ruſchati Grammatica Hebraica. *Lugd. Bat.* 1707.

Starkii lux accentuationis.

Ei. lux linguae Chaldaicae.

IEESERI obſeruationes philologico-theologicae in omnes voces Chaldaicas, & multas Ebraicas V. teſtamenti. *Amſtelodami* 1714.

BICHTI accentus Hebraeorum ex antiquiſſimo vſu lectorio vel Muſico explicati, & ad vſum hermeneuticum applicati.

IEKERCHI comment. de veteri & recta pronuntiatione linguae Graecae. *Antw. e Plantiniana* 1576.

Caſſiodori liber de orthographia. *ib.* 1579.

Manutii epitomae orthographiae: interpungendi ratio: notarum veterum explicatio: Kalendarium vetus Romanum e marmore deſcriptum, cum explicatione Manutii: *Ei.* de vitiata vocalium & diphthongorum prolatione: Manutius nepos de conſcribendis epiſtolis. *ib.* 1579.

VISSII dialectologia ſacra. *Tiguri* 1650.

IELANCHTHONIS libellus Graecae Grammaticae.

The-

Theognidis, Pythagorae, Phocylidis, Tyrtaei, Solonis & aliorum poëmata Graeca.

OECOLAMPADII Graecae literaturae dragmata. *Baſileae* 1520.

Mezleri rudimenta primae partis grammaticae Graecae. *Lipſiae* 1545.

CANINII Hellenifmus, ſ. de linguae Gr. ratione. *Londini* 1613.

CLENARDI inſtitutiones linguae Graecae.

CRVSII Grammatica Graeca. Pars vtraque.

GRETSERI Grammatica Graeca.

Golii Grammatica Graeca.

LABBEI regulae accentuum & ſpirituum Graecorum. *Pariſiis* 1676.

HERMANNIDAE orthotonia, ſ. doctrina de accentibus Graecis. *Amſtelodami* 1664.

HENNINII diſſertatic paradoxa: Graecam linguam non eſſe pronuntiandam ſecundum accentus. Accedit Iſ. Voſſius de accentibus Graecanicis. *Vltraiecti* 1684. *Supr.* 690.

C. S. CVRIONIS de grammatica, ſ. de literis doctrinaque puerili libri VI. cum Sulpitii carmine de moribus & ciuilitate puerorum. *Ap. Oporinum* 1555.

Ei. ſchola, ſ. de perfecto grammatico.

Ei. libellus de liberis honeſte & pie educandis.

Schmidii (Eraſmi) centuriae falſitatum, incommoditatum confuſionum & defectuum in libb. grammaticis Rhenii. 1616.

PRISCIANI Grammatici libri omnes. *Baſileae* 1568.

LINACRI de emendata ſtructura Latini ſermonis libri V.

Ioach. Camerarius de arte Grammatica.

BANGII obſeruationum philologicarum libri duo, iuſſu regio ad illuſtranda praecepta Grammaticae Latinae Ierſini adornati. To. I. *Hafniae* 1640.

To. II. ſeu liber ſecundus.

RAMI ſcholae in tres primas liberales artes, grammaticam, rhetoricam, & dialecticam.

KERI ſelectarum de lingua Latina obſeruationum libri II. prior continet locutionem aurei Latinitatis ſeculi : ſecundus barbare loquendi conſuetudinem. *Londini* 1709.

BVRCKHARDI commentarii de linguae latinae in Germania per XVII. ſecula fatis.

Ei. Pars II. *Hannouerae* 1713.

FRISCHLINI ſtrigilis Grammatica & dialogi III. adu. Mart. Cruſium. 1587.

Eraſmus Schmidius de dialectis Graecorum.

CRVSII libri II. ad Friſchlinum, I. animaduerſionum in Grammaticen eius Latinam : II. ad eiusdem ſtrigilim grammaticam antiſtrigilis. Cum refutatione demonſtrationis ablatiui Graecorum &c.

Friſchlini poppyſmus Grammaticus adu. antiſtrigilem.

WALCHII hiſtoria critica latinae linguae.

Li-

Lilienthalii conſultatio de hiſtoria literaria certae cuiusdam gentis ſcribenda.

Betulii ad Irenaeum Philalethem epiſtola.

Clerici commentationes de cauſis pereuntium literarum elegantiorum.

Geſneri inſtitutiones rei ſcholaſticae, cum praef. Buddei.

Popmae de differentiis verborum libri IV. & de vſu antiquae locutionis libri II.

Gruteri ſuſpicionum libri IX.

Scheurlii ſtatua Mercurii, viam demonſtrans ad optimos quosque ſcriptores Latinos:

Margonii dialogi II. de antiquato ſermone fugiendo.

I. Camerarii de Graecis Latinisque numerorum notis, & praeterea Sarracenicis ſeu Indicis, cum indicio elementorum eius, quam logiſticen Graeci numerant, & vocabulorum artis interpretatione &c. *Vitebergae* 1564.

Ayalae de iure & officiis bellicis, & diſciplina militari libri III. *Antwerpiae* 1597.

Alb. Gentilis de iure belli libri III. *Hanou.* 1612.

Ei. diſputationes tres, I. de libris iuris canonici II. de libris iuris ciuilis. III. de latinitate veteris bibliorum verſionis male accuſata. *ib.* 1605.

Lancellotti inſtitutiones iuris canonici.

Cowelli inſtitutiones iuris Anglicani ad methodum inſtitutionum imperialium compoſitae.

iROTII de iure belli & pacis libri III. *Amſtelodami* 1632.

OECLERI commentatio in Grotii ius belli & pacis.

ELTHEMII introductio ad Grotii opus de iure belli & pacis.

)SIANDRI obſeruationes maximam partem theologicae in libros III. Grotii de I. B. P.

.ENNIGESII in Grotii de iure belli & pacis libros III. obſeruationes politicae & morales.

iEGLERI in H. Grotii de iure belli ac pacis libros, notae & animaduerſiones.

EGERI obſeruationes in H. Grotii libros de iure belli & pacis.

}FENDORFFII *les devoirs de l'homme & du citoien tels qu'ils lui ſont preſcrits par la loi naturelle, traduits du latin per* Barbeyracum. *Amſtelodami* 1718.

Barbeyraci diſcours ſur la permiſſion des loix. 1716.

Ei. diſcours ſur le benefice des loix. 1717.

ECLERI notitia S. R. imperii.

ONZAMBANO de ſtatu imperii Germanici, diſcurſibus iuridico-politicis illuſtratus & reſtrictus per Pacificum a Lapide.

S. Pufendorffii diſquiſitio ad Monzambani cap. IV. de rep. irregulari.

CCEII iuris publici prudentia.

RGERI animaduerſiones ad Coccеii iuris publici prudentiam.

Langguti animaduerſiones in Cocceii prudentiam iuris publici.

SCHILTERI inſtitutionum iuris publici Romano-Germanici tomi duo.

KEMMERICHII introductio in ius publicum imperii Ro.

ANONYMI examen iuris publici imperii Germanici cum ſcholiis Zſchackwizii, qui Caroli VI. capitulationem aliaque adiecit. *Liber Caeſaris iuſſu fiſco adiudicatus. Coburgi* 1716.

HERDII *Grund-Veſte des Heil. Röm. Reichs.*

Bedencken über die Grund-Veſte des Heil. Röm. Reichs.

Boecleri Bericht von dem Heil. Röm. Reich.

*Wahl-*Capitulation Ioſephi.

IVSTINIANI inſtitutiones iuris cum gloſſa. *Venetiis* 1501.

SCHILTERI inſtitutiones & elementa iurisprudentiae totius.

Titulus Pandectarum de diuerſis regulis iuris antiqui paraphraſi illuſtratus.

Schilteri titulus pandectarum de verborum ſignificatione commentatione illuſtratus.

IAC. THOMASII origines hiſtoriae philoſophicae & eccleſiaſticae.

Placcii fructus praecipuus philoſophiae moralis, qui eſt, agnoſcere illius ope, ad beatitudinem conſequendam neceſſariam eſſe reuelationem.

AR.

ARISTOTELIS de moribus libri X. Graece. *Argentorati* 1563. *Codex charta pura diſtinctus, cui Rittershuſius pater notas & commentaria perpetua ſua manu inſcripſit Latine.*

ALB. GENTILIS de nuptiis libri VII.

G. Rittershuſii ἀσυλία, ſ. de iure aſylorum tractatus. *Argentorati* 1624.

Heringius de appellatione & citatione ad iudicium DEI in valle Ioſaphat. *Bremae* 1632.

Cucchi inſtitutiones iuris canonici.

ILTMANNI de impari matrimonio liber.

FRISCHLINI libri V. de aſtronomicae artis cum doctrina coeleſti & naturali philoſophia congruentia.

SHOTTANI exetaſis cenſurae, qua Huetius philoſophiam Carteſianam iniquè vexauit. *Franequerae* 1691.

Regii Carteſius verus Spinoziſmi architectus, 1719.

Arpe de prodigioſis naturae & artis operibus Taliſmanes & amuleta dictis.

LVATERVS de ſpectris, lemuribus & magnis atque inſolitis fragoribus, variisque praeſagitionibus &c.

Danaei Antioſiander. *Geneuae* 1580.

VETII de natura rerum libri VI. notis illuſtrati a G. de Vries, cuius accedunt diſſertationes de lumine & lunicolis. *Vltraiecti* 1688.

AFFARELLI curioſitates inauditae de figuris Per-

ſarum Taliſmannicis, horoſcopo patriarcharum & characteribus coeleſtibus, cum notis Michaelis.

HVGENIVS de terris coeleſtibus.

SCHVDTVS de mundorum pluralitate & de nihilo.

Caſteleti ſiſteme du monde.

Erörterung, ob die Sonne ſtill ſtehe?

RAMAZZINI de principum valetudine tuenda.

SALMASII interpretatio aphoriſmi 79. Sect. IV. Hippocratei de calculo cum epp. Beuerovicii. *Lugduni B.* 1640.

FELTMANNI de Dea podagra liber ſingularis.

Blancardi Abhandlung vom Podagra.

CODRONCHIVS de vitiis vocis.

Idem de rabie, quae hydrophobia dicitur.

Idem de Elleboro.

Scheunemannus de febri.

PAVLLINI de aſino liber ſingularis.

I. HORSTII liber de aureo dente maxillari pueri S lesii, & de noctambulonum natura.

G. Horſtii σκέψις de naturali conſeruatior & cruentatione cadauerum.

I. Horſtii epiſtolae medicinales, *cum vita Gr gorii Horſtii.*

GOEDARTII metamorphoſis & hiſtoria naturalis i ſectorum, cum comment. Io. de Mey, appendicibus de hemerobiis & diuinati nibus ex cometis. *Medioburgi* 1662.

Th. Bartholinus de vſu niuis medico. Eraſi

Ba

Bartholinus de figura niuis. *Hafniae* 1661.
Th. Bartholini operum catalogus. *Hafniae* 1661.
Caſp. *Bartholinus* de vnicornu, de lapide nephritico & amuletis, de pygmaeis. *Ei.* conſilium de ſtudio medico abſoluendo. *Hafniae* 1628.
G. C. Kirchmaieri diſpp. de baſiliſco, vnicornu, Phoenice, Behemoth & Leuiathan, dracone ac aranea.
Idem de paradiſo, aue paradiſi manu-codiata, imperio antediluuiano, & arca Noae ac diluvio.
H. BARTHOLINI diſſertationes X. de medicina Danorum domeſtica. *Hafniae* 1666.
Ei. de inſolitis partus humani viis, cum Veslingii de pullitie Aegyptiorum, & aliae eiusdem obſeruationes anatomicae & epp. medicae poſthumae. *Hafniae* 1664.
Iac. H. Paulli anatomiae Bilſianae anatome, cum Wepferi ep. de dubiis anatomicis, *Argentorati* 1665.

CATALOGI PARS QVARTA EXHIBENS LIBROS IN DVODECIM FOLIA COMPLICATOS.

CAPVT I.

Patres & Pontificii.

TESTAMENTVM Syriace. *Codex, quo Poly carpus Leiſer ab anno* 1581. *& Salomon Glaſſius ab an.* 1637. *vſi ſunt. Vterqu nomen inſcripſit ſuum. Antwerpiae e Planti niana* 1575.

N. TESTAMENTVM Graeco-Barbarum. *Londin.* 1705.

PRVDENTII poemata. *Amſtelodami* 1668.

CHRYSOSTOMI homiliae VI. ex mſſ. codicibus nou collegii editae opera Io. Harmani Graeca rum literarum profeſſoris. *Oxonii* 1586.

SVLPITII Seueri opera cum notis Vorſtii.

SVLPITII Seueri hiſtoria ſacra. *Amſtelodami* 1631.

LOMBARDI, magiſtri ſententiarum, textus in quatu ſectus libros partiales. Accedunt varii a ticuli erronei in Anglia & Pariſiis conden

r

nati cum reuocationibus eorundem. *Pariſiis* 1514. *ſupr. p.* 21. *ſq.*

ONCILII Tridentini canones & decreta. *Antwerpiae* 1640.

ZZI Romana veritas contra haereticos. *Meſſanae* 1658.

ANISII catechiſmus maior. Coloniae 1649.

Boſſueti doctrinae catholicae, de iis argumentis, de quibus controuerſiae ſunt, expoſitio. *Antwerpiae* 1678.

Bellarminus de gemitu columbae, ſ. bono lacrymarum.

NAVENTVRAE pſalterium B. Mariae virginis. *Montibus* 1609.

ANVALE ſodalitatis B. Mariae Virginis.

RIPTI ſtatera libelli, cui titulus: monita ſalutaria B. Virginis ad cultores ſuos indiſcretos. *Neuhuſii* 1677.

ONITA ſalutaria B. V. vindicata. *Gandaui* 1674.

Kargi fecialis pacis religioſae, contra conſultationes canonicas Iacobi a S. Antonio.

Relatio, Marci euangeliſtae corpus in inſula Augia Diuite (*Reichenau*) quieſcere, cum notis Dorſchei.

Der in der Schrifft gefundene Päbſtl. Stuhl.

Mitternachtius de putidiſſimis papaeorum fabulis.

YLOI tractatus contra pluralitatem confeſſorum in regimine ſororum. 1687.

SFONDRATI Gallia vindicata. *E monaſterio S. Galli* 1687.

Legatio Lauardini Romam, eiusque cum Innocentio XI. diſſidium. 1688.

VLR. HVNNII reſolutio iuridica trium praeiudicialium quaeſtionum, an papam nominare antichriſtum ſit iniuria &c.

Ei. XII. argumenta, quibus conſtrictus relicta ſectaLutherana catholicam profitetur fidem. *Coloniae* 1632.

BIDERMANNI Ieſ. agoniſticῶn libri III. pro miraculis *Dilingae* 1626.

MOLANI liber de picturis & imaginibus ſacris *Louanii* 1570.

WEBERI, Franciſcani, ſecta pietiſtarum diſſecta gladio verbi Dei. *Coloniae* 1714.

Strimeſius de pace eccleſiaſtica.

Ei. critica concionatoria, cum appendice d gratia Dei vniuerſali & particulari.

VOISINI diſputatio theologica de S. Trinitate adu diſceptationem haeretici antitrinitarii ano nymi. *Pariſiis* 1647.

VIDAE opera, in quibus & Scacchia & libri II. d bombyce. *Antwerpiae* 1588.

GVIMENII opuſculum, theologiae moralis ſingularia complectens. *Pro Ieſuitis.*

BELLARMINVS de arte bene moriendi.

ANONYMI fundamentum aeternae felicitatis, cu

libro de miſeria conditionis humanae, autore Innocentio III. *Colonniae* 1506.

Io. de Lapide reſolutorium dubiorum circa celebrationem miſſae. *Coloniae* 1506.

Modus legendi abbreuiaturas in iure.

Bartholi tractatus iudiciorum.

Tractatus renuntiationum beneficiorum in publicis inſtrumentis.

Proceſſus Satanae contra genus humanum.

Ars notariatus.

ASCICVLVS ſacrarum litaniarum Romae approbatus. *A. Vindelicorum* 1614.

HOMAE de Kempis libri de imitatione Chriſti & contemtu omnium vanitatum mundi, cum M. Ioannis Gerſonis tractatu de cordis meditatione. *Opus impreſſum circa annum* 1480. *quod diſerte Kempenſem autorem nominat. Supr.* 504.

NS. FISCHERI vita interna cum Deo.

VDOVICI Granatenſis dux peccatorum. *Coloniae* 1601.

OLINOSI manuductio ſpiritualis, in latinam linguam translata ab A. H. Franckio.

Oliuerii Bowleſii, Angli, tractatus de paſtore euangelico.

Maſius de profanatione hoſtiae conſecratae.

ESSELII erotemata iuris canonici.

Serpilii delineatio totius iuris canonici & ciuilis.

Lüderi Menckenii theoria & praxis computationis graduum.

ENGELI priuilegia monaſteriorum ex iure communi deducta. *Salisburgi* 1664.

FONTEIVS de antiquo iure presbyterorum in regimine eccleſiaſtico. *Adu. epiſcopos. Taurini* 1676.

INDEX librorum prohibitorum Clementis VIII. *Venetiis* 1590.

INDEX expurgatorius Ducis Albani. Ad exemplar Antwerpiae excuſum 1571. *Pagina* 12. *vbi de Bertramo agitur, haec leguntur:* Cum in catholicis veteribus aliis plurimos feramus errores, & extenuemus, excuſemus, excogitato commento perſaepe negemus, & commodum iis ſenſum affingamus, dum opponuntur in conflictibus cum aduerſariis; non videmus, cur non eandem aequitatem mereatur Bertramus, ne haeretici ogganniant &c.

CAPVT II.

Euangelici.

HENICHIVS de veritate religionis Chriſtianae ad illuſtrandos H. Grotii de hoc argumento libros VI.

Lincke de ſortibus ſanctorum.

PVFENDORFIVS de habitu religionis chriſtianae ad vitam ciuilem.

Tri-

Triglandius de ciuili & eccleſiaſtica poteſtate. *Amſtelodami* 1642.

Buddeus de origine cardinalitiae dignitatis.

ALBERTI intereſſe religionum.

Reineſii theologia technica.

Schwarzenauii dialexiologia theoſophica.

AYSERI depulſio calumniarum, ac ſi Papam dicendo antichriſtum Proteſtantes I. Romanum imperium & caeteros ſtatus catholicos iniuria afficerent. II. ſolennem religionis pacificationem violarent. *Supr. p.*

Balduini Unterricht von Verdammung falſcher Lehre.

Mulleri hiſtoria des Lutheriſchen Concordien-Buchs.

PFEIFFERI *Lutherthum vor Luthern.*

Edzardi Bericht vom Urſprung, der Streitigkeiten zwiſchen denen Lutheriſchen und Calviniſten.

CYPRIANI centrum *des Pabſthums, nebſt einer Antwort auf das Päbſtiſche Büchlein, Kurtz und Gut genannt.*

Carpzouii Predigt von der groſſen Hure, Apoc. XVII.

Wanslebii gute Botſchafft von Ieſu Chriſto ex Apoc. XVIII. *wider die Lutheraner.*

Schmidii Petrus non Papa.

Vrſini ſchediaſma de Prae-Adamitis.

CONRÄTLII *Beſchreibung der Päbſtiſchen* Perſecution *in Böhmen, Mähren &c.*

KÜH-

KÜHNII *Bedencken von der* myſticorum, *ſonderlich* Molinoſi, quietiſmo contemplatiuo.

MOGII *eigene Zeugniſſen vieler Caluiniſcher Theologen, daß die Lutheriſche Religion die wahre ſey.*

Botſacci edles Gold der Lutheriſchen Wahrheit wider das zu Bremen an. 1665. *edirte* Buch, *Eigentlicher* Bericht *genannt.*

Ei. Beweiß, *daß die ungeänderte Augſpurgiſche Confeſſions-Verwandte keine Ketzer ſeyn, wider* Io. Henigium, Ieſuitam.

MENZERI Collation *der A. C. und Reformirten Lehre.*

Ei. Bericht *von 4 Stücken Chriſtl. Lehre,* contra Reformatos.

Tübingenſium Antwort auf die Pfältziſche Friedens-Bietung. 1608.

LAELII criterium fidei, *oder, Prob des Glaubens, zwiſchen den A. C. Verwandten und Reformirten.*

ROSTII B*ericht von den neuen Photinianern.*

WEBERI Pſeudo-Chriſtus ocreatus contra Eſ. Stiefelium. 1624.

Spengleri Extract *der fürnehmſten Weigelianiſchen Irrthümer.*

Roſtii formula pacificatoria in controuerſia Rathmanni. 1627.

SPENERI *Erzehlung deſſen, was wegen des ſo genannten Pietiſmi in Teutſchland vorgegangen.*

Eines Theologi Send-Schreiben die harte Paſſage

in

in eines Schwediſchen Theologi Bericht *von Pietiſten, wegen D. Hedingers, betreffend.*

B*ambamii neu vermehrter Pietiſtiſcher Catechiſmus.*

Hoheburgi teutſcher Krieg.

Freyharti neuer Praedicanten-Spiegel. 1667.

Die Unſterblichkeit der Menſchen auf Erden an Leib *und Seele, aus dem Engliſchen verteutſcht von* D. Pritio.

INES SCHWEDISCHEN Theologi (Io. Fr. Mayeri) B*ericht von Pietiſten.*

Der Halliſchen Theologorum Verantwortung gegen dieſen Bericht.

Mayeri Recepiſſe *an die Häll. Theologos.*

Wolffii abſurda Hallenſia.

Franckii Beant*wortung eines Sendſchreibens eines Theologi, von der Hälliſchen Theologorum und ſeiner eigenen Orthodoxie.*

Ei. Verantwortungen gegen Mayeri Beſ*chuldigungen.*

Ei. Antwort-Schreiben an einen Freund zu Regensburg.

Ei. B*ericht von den* Obſeruationibus biblicis.

Strykii Verantwortung gegen Mayeri Bericht *von Pietiſten.*

NDREAE Theophilus.

Ei. ciuis Chriſtianus ſ. peregrini quondam errantis reſtitutiones.

Ei. memoralia beneuolentium honori, amori & condolentiae data. *Ei.*

Ei. reipublicae Chriſtianopolitanae deſcriptio.

PRITII introductio in lectionem N. T.

A. H. Franckii manuductio ad lectionem ſcripturae ſacrae.

Kopkenii dialogus de tribus ſanctorum gradibus, cum praef. Speneri de perfectione Chriſtiana.

BVGENHAGII annotationes in X. epiſtolas Pauli. 1524.

HIMMELII tractatus de canonicatu, iure canonico & theologia ſcholaſtica.

HANERI hiſtoria eccleſiarum Tranſyluanicarum.

Anonymus de cultu Confucii, & progenitorum apud Sinas. *Dilingae* 1700.

Roſtii admonitio ſuper controuerſiis de vero Chriſtianiſmo Arndii. 1626.

ANGELI ſtatus & ritus eccleſiae Graecae. Latine per Fhelauium.

Chladnii inuentarium templorum, & rerum, quae in templis ſunt.

RANGONIS hiſtoria Syncretiſmi.

BLVMBERGII *Abbildung des Kalandes, oder der Kalands-Brüderſchafft.*

KEMPII *Evangeliſches Hamburg.*

HIPSTEDII *Grund-Riß der heiligen Kirche GOttes.*

Grapii Evangeliſches Roſtock.

Stoltzius wider Gottf. Arnolden.

Pfanneri Bedencken von Roſenbachen, dem Sporrers Geſellen.

Anonymi Orientaliſcher Kirchen-Staat.

Anonymus wider Chriſtianum Democritum pro Mayero.

Alia multa.

CAPVT III.

Caluiniani.

DESMAREZII biblia Ebraica ſine punctis. *Amſtelodami* 1701.

GROTIVS de veritate religionis chriſtianae. *Lugd. Bat.* 1640.

MARESII ſyſtema theologicum. *Groningae* 1673.

PYTHAGII antichriſtus Mahometes. *Autor ob hoc ſchediaſma vſu ſ. coenae prohibitus negat, papam eſſe anti-Chriſtum, eoque theologorum reformatorum in ſe odia concitauit. Vid. eius libellum conſiſtorio Leidenſi oppoſitum Supr. p.* 360. *Amſtelaedami* 1666.

LAVR. BANCK de tyrannide Papae in reges & principes chriſtianos. *Franequerae* 1649.

Gregorii XV. PP. conſtitutio de electione Ro. pontificis. 1655.

Decreta in fauorem catholicorum ab an. 1620. ad 1629. ex cancellaria aulica imperii emiſſa.

Iudicia cll. virorum in Belgio, de confraternitatibus Marianis, ad qu. a claſſe Gorinchemenſi propoſitam. *Delphis* 1644.

AME-

AMESII Bellarminus eneruatus tom. IV. *Amſtelodami* 1630.

ROB. BARONIVS de obiecto formali fidei, autoritate papae, ordine credendi, primo credibili, miraculis, traditionibus &c. *Londini* 1657.

Graswinckelii diſſ. de praeludiis iuſtitiae & iuris, adu. Rebellum Luſitanum, Ieſuitam. *Ei.* diſſ. de fide haereticis ſeruanda. *Dordraci* 1660.

Verdaei ſtatera adu. Forerii mantiſſam de myſteriis patrum Ieſuitarum. *Lugduni* 1644.

COCCEII repetitio illuſtrium locorum V. & N. T. qui de antichriſto agunt. *Adu. Grotium Supr. p.* 591. *Lugd. Bat.* 1668.

LAVRENTII Hugo Grotius Papizans, ſ. notae ad quaedam loca in Grotii appendice de antichriſto, papam Rom. ſpectantia. *Amſt.* 1642

Grotii epiſtola ad Laurentium anatomizata.

IVELLI apologia eccleſiae Anglicanae adu. pontificios. *Londini* 1637.

Heidanus de Sabbato & die dominica. *Lugd.* B 1658.

DERODONIS *Grab der Meſſe.*

Bebelii Bericht von der Meſſe und Roſen-Crantz

Mayeri Lutherus apocalypticus.

Bebelii Evangeliſche Glaubens-Krafft.

IONSTONI ſyntagma de communione veteris eccleſiae. *Amſtelodami* 1658.

Pet

Petri Paſchalis ad Lubieniecii, Sociniani, ep. de ſtatu Chriſti poſt reſurrectionem reſponſio. *L. B.* 1638.

Mareſii diſſertationes: I. de SS. Trinitate adu. Dudithii epiſtolam. II. refutatio XXVIII. obiectionum Sociniani cuiusdam. *Groningae* 1647.

Ei. liber de exorciſmis, & diſſertationes de Deo Moazim, de calice euchariſtico & precibus pro mortuis. *Groningae* 1648.

MESII Antiſynodalia ſcripta. *Amſterdami* 1633.

CHOTANVS *van de Gronden der Menniſterey, ofte Waerſchouwinghe over 't Bloed tooneel der Doops-geſinde van Thieleman Ianſz van Bracht. Tot Leeuwarden.* 1671. *Supr. p.* 41.

Koelmanni hiſtoriſch Verhael, nopende der Labadiſten Scheuringh, en veelerley dwalingen, met de Wederleggingh der ſelver. t'Amſterdam 1683. *Conf. Diettelbachium Supr.* 372.

Een Praatie by de Weg over de Gevangeniſſe van Iacob Hendrikz. 1700.

OCCEII ſanctae ſcripturae potentia demonſtrata. *L. B.* 1655.

ARESII epicriſis de gratia & redemptione vniuerſali, adu. Dallaei apologiam & vindicias. *Groningae* 1658. *conf. Supr. p.* 355. 576.

OCCEII indagatio naturae ſabbathi & quietis N.T. *L. B.* 1658.

Ei. typus concordiae amicorum circa honorem Dominicae. *ib.* 1659.

Ei. indignatio adu. perſonatum Iohnſonum. *L. B.* 1659.

Amesii de conſcientia & eius caſibus libri V. *Amſtelodami* 1631.

Acontii ſtratagematum Satanae libri VIII. *Amſtelaedami* 1652. *vid. Vtenbogardi vitam p.* 7. *quae habetur ſupr. p.* 453.

Bellarcei tractatus de concordia chriſtiana. *L.* B. 1663.

Colonii epicriſis in defenſionem honeſtatis re trapeziticae. *Hardervici* 1663.

Brvti vindiciae contra tyrannos. *Amſtelodam* 1660.

Cocceii moreh nebochim, h. e. vtilitas diſtinctic nis duorum vocabulorum ſcripturae, πα ρέσεως & ἀφέσεως. *L.* B. 1665.

Maresii defenſio pietatis & ſinceritatis optim tum Syluae-Ducenſium in negotio ſodal tatis, quae a B. virgine nomen habet. 164

Reuii conſideratio theologica methodi Cart ſianae. *L.* B. 1648.

Wiſſowatii religio rationalis. 1685.

Witthchii diſſertationes duae, quarum prior, S. Scripturae in rebus philoſophicis abu examinat: an Phyſicae genuinum prin pium ſit ſcriptura: an haec de rebus na ralibus loquens accuratam ſemper veri te

tem, an potius ſenſum & opionem vulgi ſaepius ſequatur? altera diſpoſitionem & ordinem totius vniuerſi & principalium eius corporum tradit, ſententiamque Carteſii de vera quiete & vero motu terrae defendit, *Amſtelod.* 1653.

Ei. conſideratio theologica de ſtylo ſcripturae de rebus naturalibus. *L.* B. 1656.

Dv Bois veritas & authoritas ſacra in naturalibus & aſtronomicis aſſerta contra Wittichium. *Vltraiecti* 1655.

Petri van Maſtricht vindiciae veritatis & authoritatis ſacrae ſcripturae in rebus philoſophicis adu. Wittichii diſſertationes. *ibid.*

Dispvtationes theologicae IV. de vſu S. Scripturae in rebus philoſophicis, contra Wittichii diſſertationes. *Vltraiecti* 1656.

Bekkeri admonitio de philoſophia Carteſiana. *Amſtel.* 1693.

Velthuſii diſſert. de vſu rationis in theologia. *Vltraiecti* 1668.

Essais *ſur la providence & ſur la poſſibilité phyſique de la reſurrection. a la Haye* 1719.

Zwinglii enchiridion Pſalmorum. *Tiguri* 1532.

Lydii florum ſparſio ad hiſtoriam paſſionis Ieſu Chriſti, cum diatriba de triumpho Chriſti in cruce. *Vltraiecti* 1701.

[.]aeti commentarius practicus in conuerſionem Pauli.

Ei, hypotypoſis concionum in Pauli peregrinationem Caeſarea Romam, *Franekerae* 1650.

PFOCHENII diatribe de linguae Graecae N. T. puritate. *Amſtelodami* 1632.

Gatakeri antitheſis, Ameſii & Voetii de ſorte theſibus repoſita. *L. B.* 1659.

Lydii agoniſtica ſacra, cum additamentis Lomeieri. *Zutphaniae* 1700.

Lomeieri obſeruationes analytico-didacticae in caput XVI. Lucae. *Vltraiecti* 1683.

Schotani diatribe de IIX. ſacramentis V. & N. T. *Franequerae* 1680.

MONTANI *kerkelyke hiſtorie van Nederland. Amſtelodami* 1675.

HISTORIA perſecutioum eccleſiae Bohemicae ab an. 894. ad an. 1632

Velthuyſenius de iuſtitia diuina & humana &c. *Vltraiecti* 1664.

Alethaei diſcurſus politicus de polygamia. *Friburgi* 1674. *Supr.* 217.

Hornbeckii commentarius de paradoxis & heterodoxis Weigelianis. *Vltraiecti* 1646.

BREREWODI ſcrutinium religionum & linguarum.

Loeſcheri exercitatio de Claudii Paionii, eiusque ſectatorum, quos Pajoniſtas vocant, doctrina & fatis.

Varenii breuis conſideratio admonitionis Roſtii ſuper controuerſiis de vero Arndii Chriſtianiſmo ortis. *Supr.* 632. & 734.

Str.

Streſonis reſponſio ad appellationem innocentiae Lutheranae i. e. ad diſputationem Bodſacci, qua in periculum adducere conatus eſt famam Ameſii, ob haereſeos notam Lutheranis impactam. *Lugd* B. 1634.

CAPVT IV.

Anabaptiſtae, Fanatici, Sociniani & Antiſcripturarii.

MENNO SYMONS *fondament-boeck van de ſalichmakende leere Chriſti.* 1583.

THOMAE van IMBROCK *Confeſſio of* Bekentniſſe.

WEBERI breuis cenſura Stiefelianiſmi.

Ei. Pſeudo Chriſtus ocreatus.

ERDMVTHAE Iulianae, comitis Gleichenſis, *Verantwortungs - Schreiben auf die* Beſchuldigung D. Webers.

Stiefelii apologia.

STIEFELII *Verlauff in Religions-Sachen, ſo ſich mit ihm von* 1604. *bis* 1624. *zugetragen.*

Ei. apologia *wider* VVeberum. 1624.

VVERDENHAGENII ψυχολογία vera Iac. Böhmii, 40. quaeſtionibus explicata, & rerump. vero regimini applicata. *Amſtelodami* 1632.

HOBVRGII theologia myſtica. *Nouimagi* 1684.

I. DE LABADIE *Urtheil von rechtmäßiger Abſonderung der Frommen von den Gottloſen, die Kirhen - Gemeinſchafft betreffend. Altona* 1673.

YVONIS *Verhael van den Staeden de laetſte woorden en diſpoſitien ſommiger perſonen, die God tot ſich genomen heeft uyt de van de wereld afgeſonderde Gemeynte, vergadert tot Wiewert in Frieſland. Amſterdami* 1681.

BAYLES Relation *von der Wiederkunfft und Reiſe eines Menſchen aus einer langen und ſchweren Gefängniß, um von der Ruhe, die dem Volck Gottes fürhanden iſt, theilhafftig zu werden. Amſterdam* 1679.

Penni zonder Kruys *geen kroon, of eene verhandeling der natuare en tucht van het heylig* Kruyſe *Chriſti, t' Amſterdam* 1687.

Penni Forderung der Chriſtenheit fürs Gericht ſammt einer Heimſuchung an alle dieienige unter allerley Secten und Religionen, welche eine Begierde *und Verlangen haben nach dem wahren Erkänntniß Gottes: vvie auch ei Brief an die, die unter der Chriſtl. Confeſſio und von den eüſerl Secten und Gemeinen ab geſondert ſind, und ein* Brief *an dieienige, d von dem Tage ihrer Heimſuchung empfindlic ſeyn gevvorden. Amſterdam* 1678.

Brief van eenen gevveezen Predicant van … Kerk *van Engellandt. t' Amſterdam* 1703.

Anvveiſung der Lehre der Quacker. Amſtelo 1701.

Penni Schlüſſel den Unterſcheid der Quäcker ſchen Religion von derſelben Verdrehungen … *finden. Amſterdam* 1693.

SHW

HEWENII *Glaube und Erfahrenheit eines Chriſten.* 1676.

Religio Laici, lingua Bataua. *t' Amſterdam* 1695.

Barclaii Catechiſmus der Quacker. ib. 1679.

ROSENBACHII, *des Sporers-Geſellen, Wunder-und Gnaden volle Führung Gottes. V. Pfannerum ſupr.* 734.

Chriſtiani Democriti Glauben s-Bekänntniß.

INTERSVCHVNG *etlicher Oerter des N. T. die wegen übler Uberſetzung bisher die Wahrheit aufgehalten haben, Amſterdam* 1699.

GESANG-BVCH *der* Brüder *in* Böhmen *und Mähren,* cum notis muſicis. 1561.

WISSOWATII ſtimuli virtutum, fraena peccatorum. 1682.

WISSOWATII religio rationalis, ſeu de rationis iudicio in controuerſiis etiam theologicis adhibendo. 1685.

STEGMANNI de iudice & norma controuerſiarum fidei libri II. *Eleutheropoli* 1644.

HVGO GROTIVS de imperio ſummarum poteſtatum circa ſacra. Cui accedunt Blondellus de iure plebis in regimine eccleſiaſtico, & de officio Magiſtratus Chriſtiani alius autoris opuſculum. *Amſtelodami* 1677.

H. Grotii apologeticus eorum, qui Hollandiae, Weſtfriſiaeque & vicinis quibusdam nationibus praefuerunt ante mutationem anni 1618. *Pariſiis* 1665.

MILIVS de origine animalium & migratione populorum. Accedit de diluuii vniuerſalitate diſſertatio. *Geneuae* 1705.

Kuhlmanni epiſtolarum Londinenſium catholica, alias nona. *Roterodami* 1679.

Abudacni hiſtoria Iacobitarum, ſeu Coptorum in Aegypto. *Oxonii* 1675.

PETRI POMPONATII tractatus de immortalitate animae. 1534.

PEYRERII Prae-Adamitae. 1655.

Ei. ſyſtema theologicum ex Prae-Adamitarum hypotheſi. *Supr.* 85.

Hulſii non-ens praeadamiticum. *Lugd.* B. 1656.

CAP. V.

Epiſtolarum & vitarum ſcriptores.

XAVERII epiſtolarum libri IV. *Antwerpiae* 1657.

LONGOLII epiſtolarum libri IV. item Riccii de imitatione libri III. *Lugduni* 1563.

MORI diſſ. epiſtolica de aliquot ſui temporis theologaſtrorum ineptiis. *Lugduni* 1625.

HENRICI, Nauarrorum regis, epiſtolae de pace eccleſiaſtica conſtituenda. *Vltraiecti* 1679.

MALAGONNELLII orationes IX. quibus acceſſerunt XXXVI. epiſtolae nomine cardinalium e comitiis Vaticanis ſcriptae. *Romae* 1697.

BVSBEQVII omnia, quae extant. *L.* B. 1633.

BONGARSII epiſtolae ad Camerarium, *L.* B. 1647.

EP

EPISTOLAE, quibus orientales antiquitates clariſſ. virorum, Barberini, Allatii, Holſtenii, Morini, Echellenſis, Peireſcii, a Valle, Comberi, Buxtorffi, Hottingeri & aliorum opera enucleantur: praemittitur *Io. Morini vita. Londini* 1682.

EPISTOLAE eaedem, denuo reuiſae & indice rerum ac Verborum auctae. *Lipſiae* 1683.

Grotii & Berneggeri epiſtolae mutuae.

Spanhemii epiſtolae reſponſoriae duae ad literas Leideckeri de fabula acceptilationis. *L.*B. 1675.

Struuii ad Cellarium epiſtola de dignitate bibliothecarum.

Reineſii & Boſii epiſtolae mutuae.

AMELOTI monumenta epiſtolica doctorum virorum, qui ſcripſerunt de antiquitatibus eccleſiae orientalis. Praefixa eſt *Io. Morini vita. Sunt eaedem Io. Morini epp.* Lugd. B. 1699.

PET. MORINI opuſcula & epiſtolae. *Pariſiis* 1675.

NAVDAEI epiſtolae. *Geneuae* 1667.

GROTII epiſtolae ad Gallos. *L.* B. 1648.

VICOFORTII epiſtolae ad Barlaeum. *Amſtelaedami* 1696.

MARESII epiſtolarum philologicarum libri II.

NEVHVSII epiſtolarum centuriae, ſexta, VII. IIX. & nona. *Amſtelodami* 1678.

PVTEANI epiſtolarum apparatus. *Amſtelod.* 1646.

Bavdii epiſtolae & orationes. it. eius libellus de foenore. *Amſtel.* 1660.

Epistolae celebrium virorum, praeſertim Coleri, Grotii, Venatoris, Gruteri &c. *Amſtel.* 1705.

Loockii epiſtola de tolerantia. Accedit Strimeſii diſſertatio de pace eccleſiaſtica. *Ib.*

Othonis hiſtoria doctorum Miſchnicorum, qua opera Synedrii magni Hieroſolymitani praeſides & vice-praeſides recenſentur. *Oxonii* 1672.

Perionii, Benedictini Cormoeriaceni, vita ac res geſtae Ieſu Chriſti, it. de Mariae virginis & Io. Baptiſtae vita. it. de rebus geſtis vitisque apoſtolorum liber.

Costervs de vita & laudibus Deiparae virginis Mariae.

Perionii liber de rebus geſtis vitisque apoſtolorum.

Perini vita S. Nicolai, epiſcopi Myrenſis. *Muſſiponti* 1677.

Martini de Lauduno epiſtola ſacra. *Pariſ.* 1646.

Ribadeneirae vita Ignatii Loiolae.

Bidermanni de S. Ignatio Loiola libri III.

Trigavlti vita Gaſparis Barzaei.

Bisselii Argonauticon Americanorum, ſ. libri X historiae periculorum Petri de Victoria ac ſociorum eius.

Sv

WANINGII vita Chriſtiani II. Daniae regis.
A VITA *di Ceſare Borgia deſcritta da Tomaſo Tomaſi. In monte Chiaro* 1671.
ORRADI quaeſtura, qua vita Ciceronis refertur & vindicatur. *Lugduni* B. 1667.
IAGNENVS de vita & philoſophia Democriti. *Hagae* 1658.
ONDELLVS de vita & moribus Epicuri. *Amſtel.* 1693.
VBENII diſſertatio de vita Mallii Theodori, qua & Auſonii dignitates, & illorum temporum hiſtoria illuſtratur. *Vltraiecti* 1694.
Vita Caſp. Colinii Caſtellonii, Franciae admirallii. *Vltraiecti* 1644.
REHERVS de ſtatura Caroli M. cum notis Thulemarii.
ISTOIRE *de la vie de Labadie. a la Haye* 1670.
ATIRAE duae, Hercules tuam fidem & virgula divina. *Lugduni* 1609.
Vita Scioppii.
Confutatio fabulae Burdonum.
Peniculus foriarum Scaligeri ad Clarum Bonarſcium. *Libellum hunc e* Barthii *bibliotheca ſibi comparauit Frid.* Benedictus *Carpzouius. Scriptus eſt pro Scaligero contra Scioppium. Confutationis autor eſt Ianus Rutgerſius. Clarus* Bonarſcius *eſt Carolus Scribanius. Multa inſcripſit* Barthius. *Vitae Scioppii autorem eſſe Scipionem Gentilem,*

lem, coniicere licet ex epiſtola Scaligeri in Gudianis p. 356. *ſq. Metelloburgi Mattiacorum* 1609.

ALCYONII Medices Legatus ſ. de exilio libri duo: acceſſere Pierius Valerianus & Cornelius Tollius de infelicitate literatorum, vt & Ioſephus Barberius de miſeria poetarum Graecorum, cum praefat. Menckenii. *Supr.* 637.

PFANNERVS de praecipuis Germaniae principum gentibus.

PRIDEAVX *Leben Mahomets.*

De Grimaret Leben des Comoedianten Moliere.

CAPVT VI.

Antiquitatum ſacrarum & profanarum ſcriptores.

CVNAEVS de republica Hebraeorum.

Oſiander de aſylis Hebraeorum, gentilium & chriſtianorum.

BERTRAMVS de republica Hebraeorum cum commentario l'Empereurii. *Lugduni* B. 1651.

HOVTVYNVS de monarchia Hebraeorum. *Lugd.* B. 1685.

PFEIFFERI antiquitates Hebraicae.

IONSTONI de feſtis Hebraeorum & Graecorum ſchediaſma. Accedunt miſcella lectionum philologicarum.

FASOLDI Graecorum veterum hierologia, ſ. de eorum feſtis, ſacerdotiis, templis &c. *Re.*

Reimeri respublica Ebraeorum.

[ICOLAI ſelectae quaedam antiquitates eccleſiaſticae, quibus veterum chriſtianorum mores &c. oſtenduntur.

FANNERI diatribe de chariſmatibus ſ. donis miraculoſis antiquae eccleſiae.

Ei. obſeruationes eccleſiaſticae.

FANNERI liber de catechumenis antiquae eccleſiae.

Ritſchelii diſſertatio de ceremoniis eccleſiae, cumprimis Anglicanae.

VRTII liber de clauis dominicis. *Antwerpiae* 1634.

). RIVII, Atthendorienſis, de titulo & inſcriptione ſalutiferae crucis libellus. Eiusdem liber de lucta chriſtiana.

IICQVETI libri II. de titulo ſanctae crucis. *Veſaliae* 1675.

IPENII nauigatio Salomonis Orphiritica illuſtrata.

HVLEMARII libri II. de ſiclis & talentis Hebraeorum, vt & eorundem, rerum tam aridarum, quam liquidarum, menſuris.

NTIQVITATVM Graecarum, praecipue Atticarum, deſcriptio breuis, autore Lamb. Bos. *Franequerae* 1714.

IICOLAI liber de luctu Graecorum.

3ITHII antiquitatum Homericarum libri IV. *Lugduni* B. 1677.

IOEPFNERI Graecia antiqua, i.e. *Fragen von denen alten Gebräuchen der Griechen*, Editio II.

AN-

ANTIQVITATVM variarum autores, videlicet: Myrſili Lesbii de origine Italiae & Tyrrhenorum liber I. M. Porcii Catonis originum liber I. Archilochi de temporibus liber I. Beroſi Babylonii antiquitatum libri V. Manethonis de regibus Aegyptiorum lib. I. Metaſthenis Annalium Perſicarum lib. I. Xenophontis de aequiuocis lib. I. Q. Fabii Pictoris de aureo ſeculo & de origine vrbis Romae libri II. C. Sempronii de diuiſione Italiae liber I. Philonis Iudaei antiquitatum biblicarum lib. I. C. Iulii Solini Polyhiſtor Pomponii Melae de ſitu orbis libri III. cum Petri Ioan. Oliuarii annotationibus, Pomponii Laeti de antiquitatibus vrbis Romae libellus, Topographiae veteris Romae Ioan Bartholomaei Marliani epitome, P. Victoris de vrbis Romae regionibus & locis libellus, Pomponii Laeti de Romanis magiſtratibus, ſacerdotiis, iuriſperitis & Legibus ad Pantagathum libellus, L. Feneſtellae de magiſtratibus, ſacerdotiisque Romanorum libri II. *Lugduni* 1560.

POL. VERGILII de rerum inuentoribus libri IIX.

TOMASINVS de teſſeris hoſpitalitatis *Amſtel.* 1670.
Ei. vita T. Liuii.

FIGRELIVS de ſtatuis illuſtrium Romanorum, *Holmiae* 1656.
Schefferi ſyntagma de antiquorum torquibus *Holmiae* 1656.

Bossii commentarius de toga Romana. Rubenii iconiſmus ſtatuae togatae. *Amſtelodami* 1671.

Nicolai tractatus de philopholia. ſ. florum & ramorum ſparſione in ſacris & ciuilibus rebus.

Ei. tractatus de calcarium vſu & abuſu, nec non iuribus illorum.

Gvichardi noctes Granzouianae de antiquis triumphorum ſpectaculis. *Amſtelodami* 1661.

Ciacconivs de triclinio ſ. de modo conuiuandi apud priſcos Romanos. Accedit Vrſini appendix & Mercurialis de accubitus in coena antiquorum origine, diſſertatio.

Alstorphivs de lectis & lecticis veterum. *Amſtelodami* 1704.

Bartholini ſchedion de armillis veterum. Acceſſit VVormii de aureo cornu Danico ad Licetum reſponſio.

Bartholini ſyntagma de inauribus veterum. Accedit Mantiſſa ex eiusdem miſcellaneis medicis de annulis narium.

Ei. antiquitatum veteris puerperii ſynopſis. *Amſtelod.* 1676.

Bartholini libri III. de tibiis veterum. *Amſtelod.* 1679.

Magii de tintinnabulis liber poſthumus, cum notis Sweertii. Accedit Magii liber de equuleo. *Amſtelod.* 1690.

Lampii de cymbalis veterum libri III. *Vltraiecti* 1704.

RANGONIS liber ſingularis de capillamentis.

HENNIGII trichologia, ſ. de capillis veterum collectanea hiſtorico-philologica.

NERI de arte vitriaria libri VII. cum notis Merreti, *Amſtelodami* 1669.

Th. Hogerſii poemata iuuenilia cum I. Hogerſii poſthumis. *Amſtelodami* 1672.

PASCASII Iuſti libri II. de alea. *Amſtelodami* 1642.

GREENIVS de ruſticatione & villis veterum.

GEISLERVS de iure hortorum. *Dorpati* 1655.

Cruſius de nocte & nocturnis officiis tam ſacris quam profanis.

Neandri ego ipſe, ſiue farrago quaeſtionum iucundiſſimarum ipſum ſe concernentium.

IANI VLITII venatio nouantiqua, ſ. Gratii Faliſci cynegeticon & Nemeſiani Bucolicon, cum Vlitii commentario, & variarum lectionum libello in omnia poematia huius argumenti. L. B. 1645. *ex Elzeuiriana.*

CAPVT VI.

Autores Claſſici & libri miſcellanei.

SCHAEVII mythologia Deorum ac Heroum cum geographia poëtica, auctior ac correctior reddita a Frid. Redtelio.

PINDARI Olympia, Pythea, Nemea, iſthmia. Ceterorum octo Lyricorum carmina, Alcaei, Sapphus, Steſichori, Ibyci, Anacreontis, Bacchy.

chylidis, Simonidis, Alcmanis. G. L. *ex Officina Stephani* 1612.

[T]HEOCRITI aliorumque poetarum idyllia. eiusdem epigrammata.

Simmiae Rhodii ouum, aleae, ſecuris, fiſtula.

Doſiadis ara. Gr. L.

In Virgilianas & Naſ. imitationes Theocriti, obſeruationes H. Stephani. *Ex officina H. Stephani* 1579.

[V]ETVSTISSIMORVM ſcriptorum Georgica, Bucolica, & Gnômica poemata G. L. παρὰ Κρισπίνῳ.

[A]NT. LIBERALIS metamorphoſeon congeries Gr. L. cura Munckeri. *Amſtelodomi* 1676.

[C]ONCIONES & orationes ex hiſtoricis Latinis excerptae. *Amſtel.* 1662.

Barlaei orationum liber. *Amſtelodami* 1661.

[G]ELLII noctes Atticae. *Amſtelod.* 1651.

[F]RONTINI ſtratagematicω̃n libri IV. cura Tennulii. *Lugduni B.* 1675.

[O]VIDII opera To. I. continet faſtorum libb. VI. triſtium libb. V. de ponto libb. IV. Ad faſtorum explicationem adiectae ſunt ſtellarum inerrantium ſignificationes ex Ptolemaeo. *Pariſiis* 1559.

[T]o. II. continet amatoria omnia, quibus accedunt halievtica & alia multa. *Lugd.* 1555.

[T]o. III. complectitur libros XV. cum Lactantii Placidi argumentis & Glareani annotationibus. *Pariſiis* 1560.

OVIDII metamorphoſeon libri XV. cum notis Walchii.

HORATIVS cum annotatis Bondi. *Amſtel.* 1664.

SENECAE tragoediae cum notis Farnabii. *Amſtel.* 1676.

LVCANI Pharſalia cum notis Grotii. *Amſtel.* 1651.

LVCRETIVS Carus de rerum natura. *Amſtelod.* 1626.

LVCIANI colloquia ſelecta & Timon. Cebetis tabula. Menandri ſententiae morales Gr. & L. cum notis Hemſterhuiſii. *Amſtel.* 1708.

MARTIALIS epigrammata cum notis Farnabii. *Amſtel.* 1670.

SANNAZARII opera. *Lugd.* 1607.

ANTICLAVDIANI, ſingulari elegantia poetae, libri IX. *Venetiis* 1582.

Auancici poemata omnia. *Amſtelodami* 1711.

MILTONI *paradiſe loſt a poem in XII. Books. Londini* 1719.

MILTONI *paradiſe regain'd, a poem in IV.* Book *Londini* 1721.

HERBAI rerum quotidianarum liber ſingulari *Leowardiae* 1614.

Guſtmcieri diſſ. de ſummo regimine bellic imperii Romano-Germanici. *Amſtelodam* 1662.

GRONOVII obſeruatorum in ſcriptoribus eccleſiaſticis monobiblos. *Dauentriae* 1651.

Ei. obſeruationum liber I. *Dauentriae* 165

DILHERRI electorum libri II.

M

Mederi anagrammatum libri III.

LARDI epiphyllides philologicae.

Herdeſiani ſynopſis antiquitatum Puteolanarum. Accedit Frachetta de religione Principis.

ANDII notae & animaduerſiones in Voſſii libros III. de hiſtoricis latinis. *Amſtel.* 1677.

COLOMESII opuſcula. *Amſtel.* 1600.

ORARII libri duo, quod animalia bruta ratione melius vtantur homine. *Amſtel.* 1654.

I. GROTII poemata per Guil. Grotium denuo aucta & emendata. *L. B.* 1639.

ARLAEI orationum liber. *Amſtel.* 1661.

CIOPPII infamia Famiani. *Ei.* iudicium de ſtili hiſtorici virtutibus ac vitiis.

VALAEI compendium ethicae Ariſtotelicae cum orationibus: I. de prudentia ciuili non ex ſolis profanis haurienda. II. de officiis veri ſtudioſi in academia. Accedunt Schreuelii iambi morales totam ethicam complexi. *Amſtelodami* 1660.

Schreuelii de patientia libri IV. *L. B.* 1623.

M. B. obſeruationum practicarum ex SS. centuria vna. *Amſtel.* 1663.

OETIVS de duellis. *Vltraiecti* 1658.

BODECHERI Satyricon. *Lugduni* 1631.

Ei. ſermones.

Refutatio horum ſcriptorum Bodecheri, autore anonymo.

I. H. Vrsini analectorum rhetoricorum, ſ. ſacrae profanaeque eloquentiae progymnaſmatum libri II.

Wheari relectiones de ratione & methodo docendi vtrasque hiſtorias.

Stravchii breuiarium chronologicum.

Sardi de moribus & ritibus gentium libri III.

Potamographia Europaea, ſ. recenſio fluuiorum, Europae, cum Fidleri fluminibus Germanis.

Carafae commentaria de Germania ſacra reſtaurata, ad an. 1641. continuata.

Olai M. gentium ſeptentrionalium hiſtoriae breviarium. *L. B.* 1645.

Schoockii Belgium foederatum, ſ. diſtincta deſcriptio reip. Belgii foederati. *Amſtelodam* 1652.

Ei. liber ſingularis de iuſtitia belli, quod foederati Belgae vsque ad perpetuam pacem cum Hiſpaniarum rege geſſerunt.

Hyp. a Lapide de ratione ſtatus in imperio Germanico.

Arn. Montani Auriaco-Naſſouia domus, ſiue vitae illuſtrium virorum in illis familiis. *Amſtelodami* 1663.

Schoocii fabula Hamelenſis, ſiue, diſquiſitio de infauſto puerorum Hamelenſium exitu. Acceſſit diatriba de diluuii vniuerſalitate. *Groningae* 1662.

Wi

Wôrgeri hiſtoria Hamelenſis, contra Schoockium.

WERDENHAGENII tractatus de rebuspublicis Hanſeaticis. To. I,

Ii. tract. de rebusp. Hanſ. To. II.

Ii tract. de rebusp. Hanſ. T. III.

Ii. tract. de rebusp. Hanſ. T. IV. ſ. vltimus. *Lugd. Bat.* 1630.

LOCCI reſpublica Romana. Scriuenerius reſtituit. *Lugduni* 1626.

PRENGERI Roma noua. Accedunt regulae Cancellariae apoſtolicae Alexandri VII. & priuilegia religioſorum ac clericorum.

Ei. Helicon, ſiue poemata.

GROTII liber de antiquitate reipublicae Batauicae. L. *B.* 1630.

GROTII annales & hiſtoriae de rebus Belgicis. *Amſtel.* 1658.

TH. SCHMIDTI de republica Anglorum libri III. *L.* B. 1625.

THVANVS reſtitutus, ſeu ſylloge locorum variorum in hiſtoria Thuani hactenus deſideratorum. It. Guicciardini paralipomena, quae in ipſius hiſtoriarum libris III. IV. & X. impreſſis non leguntur. *Amſtelod.* 1663.

HISTOIRE *de noſtre temps. Depuis la publication de l'edict de Ianvier* 1561. *iusques a la declaration faicte par le Roy de ſa maiorité* 1563. *ſecond volume. Pariſiis* 1566.

LAZ. SORANZI liber de rebus Turcicis. 1600.

MARTINIVS de bello Tartarico, quo pacto Tartari Sinicum imperium inuaſerint?

I. M. index horarius in III. libros diſtributus, quo conſtruendorum horologiorum praecepta traduntur & demonſtrantur. *Londini* 1662.

GROTII florum ſparſio ad ius Iuſtinianeum. *Amſtelodami* 1643.

STRYKII examen iuris feudalis.

A FELDE annotata in Grotii ius belli & pacis.

GRASWINCKELII ſtricturae pro Hug. Grotio adu Feldenum.

Pici Mirandulae libri II. de ſtudio diuinae & humanae philoſophiae.

Aerodii diſſertatio de patrio iure. *Vltraiect* 1671.

Le Putaniſme, ou la confrerie des Putains d Rome.

OBRECHTI in Ciceronis ſomnium Scipionis ſche diaſma.

FORSTNERI notae ad Taciti libros annalium I. II. II IV. V. VI.

FORSTNERI notae ad Taciti libros annalium XI. XI XIII.

GEVLINCSII ethica. *Amſtelodami* 1696.

Bontekoe de paſſiouibus animi.

Meibomius de vſu flagrorum in re venere *Lugd. Bat.*

NAVDAEI bibliographia politica. Acceſſit H. Gro ej

epiſtola de ſtudio politico. *Lugduni B.* 1642.

NAVDAEI bibliographia militaris.

Matthiae Grammatica regia pro Chriſtina Suecorum regina. *Lugd. B.* 1650.

Boxhornii de ſymphonia linguarum Graecorum Rom & Germanorum. *Lugd. B.* 1650.

FLEVRY *traite du choix & de la methode des études. A Bruxelles* 1706.

HISTOIRE *critique de la republique des lettres, tant ancienne que moderne. Tome IX. Amſterdami* 1715.

To. XIV. Amſterdami 1717.

APPENDIX
LIBRORVM
IN FOLIO.

Reponatur poſt Nicephorum p. 4.

BEDAE hiſtoriae eccleſiaſticae gentis Anglorum libri V. cum paraphraſi Saxonica regis Alfredi, & documentis ex Angliae archiuis, annotationibusque e publicis eccleſiae Anglicanae homiliis, ac chronologia Saxonica. *Cantabrigiae* 1643.

P. 17. *poſt Laurentium.*

BVCCHINGERI hiſtoria eccleſiaſtica noua vſque ad Paulum IV. *Moguntiae* 1560.

Roueri Pontani rerum memorabilium ab an. 1500. ad an. fere 1560. geſtarum libri V. cum annotatione eorum, quae Sleidanus ex affectu potius,quam veritatis ſtudio conſcripſiſſe deprehenditur. *Colon.* 1559. *Supr.* 33.

P. 23. poſt confeſſionem Waldenſium.

LVD. BLOSII opera. *Coloniae* 1572.

Pag. eadem poſt Fiſcherum.

G. CASSANDRI opera omnia, epiſtolae CXVII. & colloquia II. cum Anabaptiſtis. *Pariſiis* 1616.

Pag. eadem poſt Hoſium.

SOCCOLOVII opera omnia. *Cracouiae* 1591.

P. 26. poſt Serrarium.

SOPRANIS in Dauidem commentarius, complecten ex 1. & 2. libro regum fortunatam Dauidi ci regni partem: cum digreſſionibus de r veſtiaria, de funeribus, deque publico & pri uato luctu Hebraeorum. *Lugduni* 1643.

P. 26. poſt Maldonatum.

DID. STELLAE commentariorum in Lucae euange lium tomus vterque. *Antwerpiae* 1612.

Thomae Sanchez conſilia, ſ. opuſcula morali Tomus vterque. *Coloniae* 1639.

P. 31. poſt Beyerum.

SARCERII paſtorale, *oder Hirten-Buch.* 1562.

Idem von der Kirchen-Diſciplin. 1556.

P. 46. ante Nicephorum.

REINECCII methodus legendi cognoſcendique hiſt ri

rias &c. *item* appendix de Angriuariis & Widechindi M. monumento. *Helmſtadii* 1538. *Item* liber epiſtolarum hiſtoricarum ad Reineccium de operibus eius hiſtoricis.

P. 51. poſt Frunsbergios.

ON KEYSERLICHEN *Kriegs-Rechten, Malefitz-und Schuld-Händeln, Kriegsrüſtungen, Belagerungen &c.* 1566.

P. 56. poſt Bonfinium.

THVANFII de rebus Hungaricis hiſtoriarum libri XXXIV. *Coloniae* 1622.

P. 57. poſt Muratorii to. I.

IVRATORII rerum Italicarum tomi primi pars ſecunda. *Mediolani* 1725.

P. eadem poſt Muratorii tomum IV.

IVRATORII rerum Italicarum ſcriptorum tomus V. *Mediolani* 1724.

P. 60. poſt Moſcoviticarum rerum ſcriptores.

OSSEVINI Moſcouia & alia opera. 1587. *Inſunt retectio impoſturarum ex oratione Chytraei de ſtatu eccleſiarum orientalium (ſupr. p. 550. & p. 117.) et ep. de neceſſitate & vtilitate docendi catholici catechiſmi.*

Rein. Heidenſteinii de bello Moſcouitico commentariorum libri VI. *Cracouiae* 1584.

P. 72. poſt Liuii opera.

VLLIVS de oratore & alia eius opera cum commento. *Ex officina* Kobergeri. 1497.

VINTILIANI inſtitutiones cum annotationibus Re-

gii, Merulae, Badii &c. *Pariſiis* ex Aſcenſiana 1516.

Cicero de partitione oratoria. 1517.

Valla de elegantiis linguae Latinae cum additionibus. *Pariſiis* 1515.

P. 73. poſt Budeum.

Io. Ant. Campani opera cum priuilegio Ludouici Sfortiae. 1495. Titulus incipit: *Plus in alieno.*

IN QVARTO.

P. 74. ante le Moyne.

Pearsoni vindiciae epiſtolarum Ignatii, cum Is Voſſii epiſtolis adu. Blondellum. *Cantabrigiae.* 1672.

P. 97. poſt Raemundum.

Statvti, *capitoli & conſtitutioni dell' ordine de Caualieri di S. Stefano. in Fiorenza* 1595.

P. 100. poſt Pexenfelderum.

Car. Regii orator Chriſtianus. *Moguntiae* 1613.

Höpfnerus de victoria euangelicorum 1631.

Dannhaueri panegyricus in Guſt. Adolphum R. S.

Berneggeri laudatio funebris Guſt. Adolph 1633.

Ei: panegyricus Ludouico XIII. dictus ob libertatis Germanicae curam. 1632.

Weſtenfeldi religio iuridica, ad L. *prout reli fuggerit.* 1643. *Gu*

Gualtheri or. in memoriam Hackelmanni, Ic. 1620.

P. eadem poſt Ar. Montanum.

OTTO-MAIOR in canticum. *Pariſiis* 1612.

CACCHI myrothecium ſacrorum elaeochriſmatωn, To. I. *Romae* 1625.

EIVSDEM myrothecium alterum. *Romae* 1627.

EIVSDEM myrothecium tertium. *Romae* 1637.

P. 101. poſt Henricum.

FRANC. BONAE cardiomorphoſeos, ſ. ex corde deſumta emblemata ſacra. *Veronae* 1645.

Moleſi philoſophia naturalis ſacro-ſancti corporis Chriſti. *Antwerpiae* 1639.

B*arth. de los Rios* de ſeptem verbis Chriſti in cruce. *Bruxellae* 1645.

Ei. vita coccinea, ſ. commentarius de paſſione & reſurrectione Chriſti. *Antwerpiae* 1646.

P. 128. ante Schlüſſelburgium.

ACTA *des Capituls zu Straßburg wider den Rath, die Reſtitution des Münſters und anderer Pfarr-Kirchen betr.* 1634.

P. 132. poſt Heshuſium.

WITTEBERGENSIVM *Widerlegung Marggraf Ernſt Fridrichs zu Stafforth edirten* Buchs *wider die* Formulam concordiae. *an.* 1602. *conf. ſupr.* 132. 336.

P. 249. ante Dannhauerum.

FLACII refutatio innectiuae Bruni contra centurias hiſtoriae eccleſiaſticae Magdeburgicas, cum col-

collectaneis veterum de miſſa & primatu, papae. 1566. *ſupr. p.* 517.

Ei. liber de ſectis & contradictionibus religionis potificiorum. 1555. *Supr.* 529.

P. 330. *poſt Turretinum.*

I. A. Tvrretini diſputationes apologeticae pro religionis Chriſtianae veritate adu. incredulorum difficultates. *Geneuae* 1724.

S. Turretinus de lege naturali. *ib.* 1725.

Rob. Grouii reſponſio ad celeusma ad theologo hiararchiae Anglicanae. *Londini* 1680.

Burmanni narratio de controuerſiis in academia Vltraiectina nuper motis, de natura mentis humanae & peccatis actualibus infantum. *Vltraiecti* 1677.

Gazaeus & *Zacharias* de immortalitate anima Gr. L. cum notis Barthii. *Lipſiae* 1655.

P. 342. *ante Tullium.*

Reformatio legum eccleſiaſticarum in Anglia, auctoritate Henrici VIII. & Eduardi VI. *Londini* 1571.

Scoti cuiusdam paracleſis adu. Tileni paraeneſi ad Scotos Geneuenſis diſciplinae Zelot *an.* 1622.

Forbesii irenicum ad amatores pacis in eccle Scoticana. *Aberdoniae* 1636.

Vsserii hiſtoria Gottesſchalci & praedeſtinat nae controuerſiae. *Dublinii* 1631.

Parckerus de politia eccleſiaſtica. 1638.

El

Perkinſus de ementito Ro. eccleſiae catholiciſmo. *Cantabrigiae* 1604.

P. 342. *poſt Tullium.*

IARESII iudicium de canonicis Vltraiectinis, qui reformatam fidem profitentur. *Groningae* 1657.

Schoockii liber de bonis eccleſiaſticis & de canonicis. *Groningae* 1651.

Eſſenius de canonicis, vicariatibus &c. ſ. de abuſu bonorum eccleſiaſticorum ſub nudis officiorum titulis Romano-papalibus. *Vltraiecti* 1658.

Netheni defenſio de capitulis Vltraiectinis, *it.* de canonicis, de pſeudoprophetis & laxis morum doctoribus, deque internis eccleſiae diſſidiis & primatu regum Angliae eccleſiaſtico. *Amſtelod.* 1661.

P. 384. *ante Gronouium.*

HOTANI diſſertationes de diuinis reuelationibus, de errore chiliaſtarum, de voto Iephthae, & de origine Mahummediſmi. *Franekerae* 1662.

Ei. de Simone mago diſſertatio.

Ei. diſſ. de termino vitae fixo an mobili?

Altingi diſſ. de proſelytis.

Valckenierii diſſ. de paſchate.

Mareſius de templorum dedicatione.

Idem de eleemoſyna, de creatione ex nihilo, an Adam eodem die, quo creatus fuerat,

la-

lapſus ſit? de animae immortalitate, de apparitionibus animarum, de Sociniana impietate inter Mennonitas ſurrepente, de ſcandalo, de duabus naturis Chriſti in vna hypoſtaſi vnitis, de praedeſtinatione &c.

Schoockius de libero arbitrio. 1659.

P. 382. poſt Nicolaum.

KAVINA de legitimo tempore paſchatis Hebraeorum & chriſtianorum adu. Leueram. *Venetiis* 1667.

BANGII coelum orientis, ſ. diſſertationes, I. de Pliniana literarum aeternitate, literarum natalibus, libro Henochi & libris coeleſtibus II. de literatura patriarchali & Hetruſcorum, nec non de literarum coeleſtium vanitate. III. de antiquis Hebraeorum literi[s] adu. Hieronymum. *Hauniae* 1657.

Schickardi ius regium Ebraeorum.

Hottingerus de ſolenni legis praelectione qu[o]vis anno VII. repetita.

Groppius de Iudaeorum totaphot.

Otto de flumine ſabbatico.

Mollerus de Malachia, propheta pontificio.

Kortholtus de iubileo Hebraeorum.

Hochſtetterus de feſto expiationis.

Holmi conſideratio theologiae Muhammedanae.

I. M. Langii de Alcorano Arabico diſſertationes II.

Quaedam alia. *P. 4*

P. 413. poſt Schudum.

PRECHERI Pallas Rhaetica, vbi primae ac priſcae inalpinae Rhaetiae verus ſitus, bella, politia &c. *Baſileae* 1617.

Ei. hiſtoria motuum poſtremis hiſce annis in Rhaetia excitatorum. *Coloniae* 1629.

P. 415. poſt Miegeum.

ESLAEI de origine moribus & rebus geſtis Scotorum libri X.

P. 416. ante Hartwichum.

ECLARATIO, quibus de cauſis ordines ciuitatis Gedanenſis cum Sereniſſ. rege Pol. Stephano in eam, quae nunc etiam durat, controverſiam pertracti ſint. *Gedani* 1577.

P. 417. poſt Iouium.

HEOPHYLACTI inſtitutio regia, ad Porphyrogenitum Conſtantinum, G. L. *Pariſiis e typographia regis* 1651.

P. eadem ante Elmacinum.

YTYCHII patriarchae annales, Arabice cum verſione Pocockii, Tomus vterque. *Oxon.* 1658.

Abulfedae Iſmaelis, principis Hamah, deſcriptio regionum extra fluuium Oxum, Arabice & Lat. ſtudio Io. Grauii. *Londini* 1650.

Geographia Nubienſis, continens inprimis exactam Aſiae & Africae deſcriptionem. Ex Arabico verterunt Gabriel Sionita, & Io. Hesronita. *Pariſiis* 1619.

P. 418. *ante Fellerum.*

BARTH. DELLA CASE *iſtoria della diſtruttione dell' Indie occidentali, Hiſpanice & Italice, &c. In Venetia* 1643.

P. 459. *ante Rigaltium.*

NAALDWYCKI libri duo Philippicorum, ſ. de equorum natura, electione, educatione, diſciplina & curatione. *Lugd. B.* 1631.

P. 454. *poſt Lipſium.*

NIC. FONTANI reſponſum ad quaeſtionem: an manus clauis transfixae pares ferendo corpus inde pendulum. *Amſterd.* 1643.

H. de Noris cenſura in notas Io. Garnerii ad epp. 90. 62. inter Auguſtinianas. *Florentiae* 1674.

P. 467. *ante Franckenſteinium.*

SCHVRZFLEISCHII annus Romanorum Iulianus, cum faſtis marmoreis & calendario Conſtant. imp.

Maderus de coronis, nuptiarum praeſertim.

Schleiſſentag de die natali.

Omeiſius de numero ſeptenario.

Apinus de loricis linteis veterum.

Doederlinus de Adriani & Probi impp. vallo et muro in agris Nordgauienſibus &c. dict. *Pfahlrayn.*

Reüſchius de populi Ro. quaeſtoribus & aerariis.

I. M. Langii introductio in poeſin Graeco-barbaram. *Fr.*

Fritſchius de iure hortorum & compaſcuis.
Schaumbergius de iure digitorum.
Woldenbergii leges Draconis, Solonis, Romuli, XII. tabularum &c.
Blumius de principibus poetis.
Burmeiſteri ſaturnaliorum chriſtianorum libri VII.
Baudiſius de titulis viri inluſtris, ſpectabilis, clariſſ. magnifici &c.
Stobrius de fabula Sirenum.
Colerus de bombyce.
Bergerus de prudentia apodemica.
Winſtrupius de academiis. *Londini Scanorum* 1668.
Pomarii oratio habita in gymnaſii Eperieſſini in Hungaria inauguratione. 1669.
Kromayerus de philomela Virgilii.
Stephani fragmentum de vrbibus, ex membranis, cum interpretatione & notis Tennulii. *Amſtelod.* 1669.
Manuſcripta bibliothecae Auguſtanae.

P. 474. ante Boſcham.

[illegible]NDERI bibliotheca Belgica MSS. ſ. elenchus vniverſalis codicum manuſcriptorum, in Belgii coenobiis, bibliothecis &c. latentium. *Inſulis* 1641.

I[illegible]. WARAEI de ſcriptoribus Hiberniae libri II. *Dublinii* 1639.

P. 481. *poſt Meurſium.*

RIGALTII Gloſſarium *ταχτικὸν μιξοβάρβαρον*, ad nouellas impp. orientalium de re militari conſtitutiones. *Lutetiae* 1601. *Codex Iani Rutgerſii, cuius manu plurima annotata ſunt in margine.*

P. 482. *poſt Grotium.*

MANETHONIS apoteleſmaticorum libri VI. Gr. L. nunc demum editi e bibl. Medicea, cura Iac. Gronouii. *L.* B. 1698.

LONGI paſtoralium de Daphnide & Chloe libri IV. G. L. cum notis & animaduerſionibus Petri Moll. *Franeckerae* 1660.

OCELLVS LVCANVS de vniuerſi natura G. L. cum commentariis Vizzanii & Nogarolae, ac cum fragmento Ocelli de legibus. *Bononiae* 1646. *Supr.* 709.

Hippocratis iusiurandum recenſitum & libro commentario illuſtratum a Io. H. Meibomio. *L.* B. 1643.

Clutius de nuce medica & hemerobio inſecto & maiali verme. *Amſtelod.* 1634.

Regii ſyntagma Herbarum encomiaſticum earum vtilitatem & dignitatem declarans. *E Plantin.* 1614.

P. 488. *ante Ptolemaeum.*

FORT. LICETVS in Ariſtotelicum aenigma, Elia. Lelia Criſpis, allegoria Peripatetica de generatione, amicitia & priuatione. *Patau.* 1630. *Supr.* 665.

Ei. encyclopedia ad aram Pythiam Publilii Optatiani Porphyrii. *Patauii* 1630.

P. 488. *poſt Niphum.*

VRTVRETI horae ſubceſiuae de nobilitate gentilitia. *Lugduni* 1624.

IN OCTAVO.

P. 494. *ante Clementem.*

IONNI paraphraſis euangelii Ioannis cum verſione Latina & notis Franc. Nanſii.

P. 496. *poſt Rufinum.*

MOLONIS, archiep. Lugdunenſis, epiſtola ad Gotheſcalcum, de praedeſtinatione & gratia. Sirmondus nunc primum edidit. *Pariſiis* 1649.

S. Auguſtini ſententiae de praedeſtinatione, gratia & libero arbitrio, ante 800. annos collectae. *Pariſiis* 1469.

Marcellini & *Fauſtini* libellus precum ad impp. cura Sirmondi. *Pariſiis* 1650.

S. Fulgentii librorum contra Fabianum excerpta. Cura Sirmondi. *Pariſiis* 1643.

Lupi Seruati de libero arbitrio, praedeſtinatione & ſanguinis Chriſti taxatione ſuperflua liber ſingularis. 1650.

Sirmondi hiſtoria praedeſtinatiana. *Pariſiis* 1648.

P. 508. *poſt Simancam.*

LENSAEVS de perſecutionibus piorum. *Louanii* 1578.

Ederi malleus haereticorum. *Ingolſtadii* 1580.

ROSWEYDVS de fide haereticis ſeruanda, adu. Plancium. *Antwerpiae* 1610. *Supr.* 578.

P. 514. *ante le Long.*

LVD. CARTERII expoſtulatio de P. M. Xantés Mariales, autore bibliothecae interpretum ad ſummam D. Thomae. *Gergouiae Vocontiorum. Libellus adu. Dominicanos pro Ieſuitis ſcriptus.*

RISBROCHII Henricus Noris S. Auguſtino iniurius pontificibus, cardinalibus & doctoribu ſcholaſticis infeſtus. *Auguſtae* 1676.

P. *eadem poſt Feuardentium.*

RIBERA in apocalypſin. *Duaci* 1623.

Ianſonii diſſ. de viſionibus apocalypſeos cap XIII. XVII.

Wiſſenbachii notae nomico-philologicae i paſſionem Chriſti. *Franeckerae* 1643.

P. 515. *ante Caniſium.*

MARACCI onomaſticon vrbium & locorum ſcri pturae. *Lucae* 1705.

P. *eadem poſt Caniſium.*

LVD. GRANATENSIS de ratione concionandi libri V *Pariſiis* 1635.

Did. Stellae de ratione concionandi liber.

VE

ERNVLAEI de arte dicendi libri III. de inuentione II. *Louanii* 1637.

Caroli Anconitani de arte epigrammatica libellus. *Coloniae Vbiorum* 1650.

P. 516. *poſt Scribanium.*

ERMONDI CHOVERONII commentarius de publicis concubinariis, nunc primum in Germania excuſus. *Spirae* 1598.

P. 543. *ante Hanſchium.*

H. VRSINI de ſacris concionibus libri III.

Ei. ſacrarum concionum iuxta diuerſas tractandi methodos paradigmata.

P. 574. *poſt Placettum.*

EDELII de cathedra Petri libri II. *Franekerae* 1640.

Apologia pro Dan. Heinſii exercitationibus in N. T. adu. Io. Croium. 1656. *Supr. p.* 39.

HOMSONII elenchus refutationis torturae Torti, pro epiſcopo Elienſi adu. Becanum. *Londini* 1611. *Supr.* 341.

Prideauxi caſtigatio Ieſuitae, Eudaemon-Ioannis, oppoſita ipſius calumniis in ep. Caſauboni ad Front. Ducaeum. *Oxoniae* 1614.

P. 578. *poſt Duracum.*

MYRALDI εἰρηνικὸν, ſ de ratione pacis in religionis negotio inter euangelicos conſtituendae conſultatio. *Salmurii* 1662.

Eccleſiae Bohemicae (*i. e. Io. Amoſi Comenii*) ad

Anglicanam paraeneſis, de bono vnitatis & obedientiae in eccleſia. Accedit deſcriptio ordinis & diſciplinae in eccleſiis Bohemicis. *Geneuae* 1661. *Supr.* 588.

Dallaei fidei ex ſcripturis demonſtratio. *Geneuae* 1660.

Gu. Riueti libertatis eccleſiaſticae defenſio adu. autoritatem ſupremam Ro. Pontificis. *Geneuae* 1625.

Molinaei hyperaſpiſtes adu. Syrueſtrum a Petra ſancta. *Geneuae* 1636. *Supr.* 510.

P. 582. *ante Nicholſium.*

TILENI paraeneſis ad Scotos, Geneuenſis diſciplinae Zelotas. *Londini* 1620. *Supr. p.* 764.

Th. Hayne de pace eccleſiaſtica. *Londini* 1639

Theoremata CXI. de regimine eccleſiaſtico *Iuxta exemplar Edimburgenſe* 1648. *Libellus in turbis ciuilibus Scotiae ſcriptus paulo ante occiſum regem, Carolum I.*

Fr. Spanhemii ep. ſuper controuerſiis in eccleſia Anglicana agitatis. *L. B.* 1645.

Reſponſa prudentum de organo muſico in templis. *L.B.* 1641. *Occaſionem certaminis enarrat Schoockius exercitationum variarum trigeſima. Supr.* 354.

AMYRALDI *diſcours de la ſouueraineté des Roys.*

Lettre de Mſ Bochart. pour reſpondre a trois queſtions I. de l' ordre epiſcopal & presbyterien, II. des appellations des iugements eccleſi

ſiaſtiques. III. du droict & de la puiſſance des Roys. A Pariſ. 1650.

P. 592. *poſt Seruetum.*

CALVINI defenſio contra errores Mich. Serueti, vbi oſtenditur, haereticos iure gladii coercendos eſſe. *Ex officina R. Stephani* 1544. *Supr.* 595.

P. 660. *poſt* Briſſonium.

SELDENVS de Dis Syris. Editio tertia parte auctior. *L.* B. 1629.

P. 661. *poſt Faunum.*

PETRI SERVII iuueniles feriae, quae continent antiquitatum Romanarum miſcellanea. *Romae* 1640.

P. 662. *poſt Beuerinum.*

IOSTI hiſtoriae rei numariae libri V. *Franc. ad Oderam.* 1580. *Nonnulla autor ſua manu inſcripſit.*

INDEX
THEOLOGICVS.

A.

A*Barbanelis* vita. 457
Ablatorum reſtitutio redemta. 99
Abrami vocatio. 174
natalis. 259
ſinus. 539
Abſolutio a peccatis 242. v. *claues eccleſ.*
iterata. 129
mortuorum excommunicatorum. 265
Accommodatio Photinianorum. 251
Adagia ſacra. 228. 540
Adami fides imputata, 233
tunica. 224
peccatum imputatum. 109. 162. 598
lapſus. 235
Adam primus & ſecundus. 515
Adiaphora. 180. 352. 354. 560. ſqq.
Adoptiani. 247
Aerii haereſis. 120
Agapae. 78. 240. 350
Agar mons. 350
Agendae eccleſiaſticae. 260. 317
Agoniſtica ſacra 740
Allegatio V. T. in N. 229
Allegoriae 541
Alexander VIII. pſeudonymus. 448
Altaria. 253. 499
portatilia. 256
Altarium iura. 77. 208
Amniſtia. 562
Amoris diuini imaginatio. 22
Amsdorffii error 149. confutatio 179. Bernh. Ziegleri 141
Anabaptiſmus. 173. 184. 349. 597
orthodoxus. 529
cognati ex eo. 299
Anabaptiſtae Monaſterienſes. 281
Anabaptiſtarum arcana. 214
controuerſiae. 372. ſq.
Socinismus 76
hiſtoria 41. 355. 58
perſecutio adu. Quackeros. 37
Analogia fidei Photinianorum. 52
Analyſis libb. ſymbolicorum 23
locorum Chemnitii. *il.*
Andreas ap. 25
Angariae veterum. 24

[A]ngelici. 233
[A]ngelorum cultus. 238
cuſtodia. 241. praeſertim infantum. 537
ſermo. 542
[A]ngelus foederis. 233
[A]nimae ſedes in corpore. 542
[A]nima mundi. 540. 709
[A]nimae ſeparatae ſtatus. 117. 130. 334. 528. 529 584
immortalitas 241. 247. 250. 761. 766
[A]nimalia ſcripturae 36. 229
rariora 725
eorum origo. 744
[A]nnatae. 96. 287. 295
[A]nnulus paſtoralis. 251
candens Hamburgi geſtatus. 537
[A]nnus Sabbaticus. 112
[A]nticbriſtus. 104. 116. 121. 123. 189. 227. 235 283 511. 515. 573. 591. 735. 736
[A]ntinomi & neonomi. 352. 562
[A]ntiphonarii ordo. 4
[A]ntiquitatis eccleſiaſticae autoritas. 135
[A]ntonius, S. 256. 551
[A]ntwerpienſis eccleſia Lutherana. 561
[A]pocalypticae epp. num hiſtoricae? 350
annorum ſupputationes. 553
[A]poſtaſia 122. Hunnius, Chriſt. Wilh. Brandenburgicus. 115. Staphylus, 121. Sartorius 123. Chriſtina Suecica, Neſtlerus, Dux Cizenſis 124. Erneſtus Haſſus 193. ſqq. Comes Truchſesſius *ib.* Princeps Guelpherbytana. 200. Ranzouius 521.
Apoſtoli. 24
eorum temperamentum. 122
Apparitiones. 83. 85. (*conf. viſiones.*)
Appellatio ad iudicium Chriſti. 135. 723
Aqua benedicta. 262
Ara ignoti Dei. 176
Arabicorum haereſis. 272
Arbitrium ſeruum & liberum. 112. 161. 181 556. 559. 766
Arboretum biblicum 546. 668
Arca foederis. 229
Arcanum regium ſyncretiſtarum. 172
Archidiaconorum officium. 33
Argentoratenſium apologia in cauſa Monaſterienſi. 314
Arminiani ſ. Remonſtrantes. 190
an Pelagiani? 509
non communicant cum Caluinianis 591
Arndius & Arndiana controuerſia. 122. 136. 632. 734. 740
Ars noua Ieſuitarum 521
Articuli fidei. 129. 246
Aſcetae. 256
Aſcetica v. Bonae opp. 25. Forbeſii opp. 36. &c.

Aſchermitwoch. 258
Aſiarchae. 353
Aſſyrii ſcripturae. 351
Aſtrologia iudiciaria. 347
Athei & atheiſmus. 108. 165. 526. ſq. 571
Athenagoras. 547
Atheus conuerſus. 515
Attritio & contritio. 98
Auguſtini ordines. 97. 513. 520
Auricularis confesſio. v. *confeſſio.*
Auxilia gratiae. 112
Azymorum vſus in eccleſia. 82. 521

B.

Babel num eccleſia Luthera- na? 106
Baculus paſtoralis. 256
Balnea animarum. 245
Baptiſmus. 85. 128. 234. 337. 350. ſuſceptor in eo 669. Iudaeorum. 121. 236. infantum. 129. 210. 231. 315. 351. Conſtantini M. 263. ſanguinis. 230. pro mortuis. 241. 539. per arenam. 256
Barbam & comam alere. 354
Beatitudo in hac vita. 128. 166
Behmio ſepultura negata. 197
Bekker mundi faſcinati autor. 373. ſq.
Bellarminus veritatis teſtis. 115
Benedictio ſacerdotalis. 533
Beneficiorum eccl. pluralitas. 520
Beneficium. 491
Berengarianiſmus. 114
Beuerlandi ſcripta. 23
Biblia. eorum lectio omnibus permittenda. 119. verſiones nouae periculoſae. 224. verſionis Lutheri hiſtoria. 224. diuiſio Iudaica. 232. puritas & ſtilus. 232. 240. v *ſcripturas.*
Erneſtina. 27. 10
Herbornenſia. 158. 21
Neoſtadienſa. 133. 15
Biel teſtis veritatis. 12
Bis mortui 58
Blackloana haereſis. 9
Blaſphemiae 4
Böhmii, furoris, theologia. 128. 166. 535. 612. ſq. 74
Böſianiſmus, ſ. de termin peremtorio controuerſi 166. 238. ſq. 35
Bonifacius, S. 448. 2
Bona eccleſiaſtica. 212. 23 336. 353. 76. eoru acquiſitio. 97. abuſ ſub nudis titulis. 34 353. 7
ſeculariſazio. 1
reſtitutio. 1
menſae epiſcopalis. 1
parochialia. 215. 2
Bonoſi haereſis. 5
Breuiarii Ro. correctio 5
Buceri v. 551. concordia c Luthero.

ourignonia. 376. 599
utleriae ſecta gnoſtica. 199. 202

C.

ainan. 243. 247
alendarium Gregorianum. 125. 183. ſqq. 213. 250
alix eucharıſticus. 136.547. 737
aluino-turciſmus. 511. 73
aluinianorum pelagianiſmus.108. photinianiſmus. 132. ipſi non ſunt ſocii Aug. confesſionis. 133. 146.157.
aluiniſmus deſperationis cauſa *vid. decretum*
aluiniſmus introductus in Prusſiam. 152 palatinatum ſuperiorem. Eluingam, Francofurthum. 152. Norimbergam 152. palatinatum inf. 148. ſqq. ditionem bipontinam. 1 1. Anhaltinam. 150. 153. Hasſiacam. 146. 151. 155. Saxonicam. 153. ſqq. Sileſiam. 155. Marchiam 156. ſq. 533.
aluinus an in re ſacramentaria ſenſerit cum Tigurinis? 570
alumnia 464
anones eccleſiae Ro. 10. vniuerſalis. 2 0
anonicae horae. 540
literae 669
ſynodicae literae. *ib.*
Canonici proteſtantium. 342.
Canonici regulares & irregulares. 519.734
Canonicorum formula viuendi. 17
Canonicum ius. 3. 85. 355. 520. 729
Canon ſcripturae ſacrae. 119. 129
Canonum obſeruantia. 5
collectiones veteres. 522
Cantus eccleſiaſticus, pſalmodia. doxologia &c. 213. 349. conf. Bonae libros de diuina pſalmodia, ſupra in opp p. 25.
Capitula orthodoxa. 261
patrum. 74
Capitularia. 3
Cantores vet. eccleſiae. 264
Caritatis praeſtantia. 539
Carlſtadiani & Carlſtadius. 132. *conf. Partis II. cap. V.*
Carnispriuium. 265
Carnium eſus vnde? 354
Carpentarius adu. Hugenotos. 126.569
Carteſii philoſophia in theologia. 723. 738. ſqq.
Caſa de Hiſpanorum crudelitate in America. 766
Caſtalionis dialogi 560. lis cum Beza. 647
Catechiſazio, catechumini. 2 5 ſq. 230. 234. 350
Catechiſtae. 499

Catechiſmi noui periculoſi. 2 4
Catechiſmus pontificiorum. 23.121.312.561.7 7
euangelicorum. 127. 2 9. 318.532
Caluinianorum. 129. 69
Crypto-Caluiniſtarum in Saxonia. 562
Anabaptiſtarum. 602
Arminianorum. 508. 591
Armenorum. 572
Socinianorum. 593
Iudaeorum. 528
Quackerorum. 608. 742
veterum Germanorum. 525
Catholicum quid? 117
Cellae veterum chriſtianorum. 260
Centuriae Magdeburgenſes. 32.517.76
Certitudo ſalutis. 119. conſ. *ſolatium.*
Chiliaſmus. 120. 135. 164 198.342.529.586.591.615. ſq. 765
Chriſtiani fratres. 548
ad metalla damnati. 548
eorum nomen & vita. 128. 253.535.749
fiunt, non naſcuntur. 256
Chriſtianiſmus Stoicus. 244
Choreae. 354
Chorepiſcopi. 17
CHRISTI verba in cruce. 113. omnipraeſentia. 113.128. 532. genealogia. 239. ſudaria. 2 6. adoptatio. 118. ſudor ſanguineus. 240. maieſtas hum. naturae. 129. ſq. cruciatus animae. 240. deſcenſus ad inferos. 11 . 2 0. 235. 247. inauguratio. 226. imperſonalitas nat. 246. incarnatio. 8. 176. 715. exinanitio. 233. 2 7. ſanguis 131. 5 2. guttula ſanguinis ſatisfactoria. 122 eius diuinitas. 133. 16 . 59 . eſt Mesſias. 133. poteſtas iudiciaria 247. officium ſacerdotale. 161. 234. 348. 3 0. veſtigia pedum. 2 4. natiuitas. 1 6. dies natalis. 261. pasſio. 162.230. 2 3. ſq. 3 0. 541. 739. 772. phyſiologice ſpectata. 489. 763. praedicatio in inferno. 243. mors. 229 2 2. & quidem vniuerſalis. 235. triduum mortis 241. 465. reſurrectio 650. praeputium 254. miracula 352. tunica inconſutilis. 232. rubra chlamys. 242. periocha Ioſephina. 232. 254. locus natalis. 254. feſtum corporis. 271. 334. ſatisfactio. 337. 339. gloria. 3 0. Nazarenus. 352. glorificatio in monte & Iordano. 352. de eo prophetia Ieſaiae. XLII. 1. Matth XII. 16. p. 352. lintea ſepul

pulchralia & crux. 4 3.ſq. regnum. 495.595. ſanguis 516. ſtemma 522. paſſionis reſiduum. 5.0 regnans a ligno. 541. incoenatus 547. latus apertum. 668. ſedile crucis medium, vinum myrrhatum, corona. 668. verba in cruce & vita coccinea. 763. manus an in cruce ferendo corpori pares? 768. ſanguinis taxatio ſuperflua 772.

hriſtus in lumbis peccantis Adami. 241

coena. 112

hronologia ſacra. 36. 38. 74. 100. 135. 346

hymia in ſacris. 239

ingulum caſtitatis S. Thomae. 517

itatio in vallem Ioſaphat. 135. 723

iues heterodoxi. 353

laues eccleſiae. 128. ſq. 242. 539. 571

ementis XI. & Ioſephi imp. controuerſia. 59. 266

ericorum inſtitutio. 4

reformatio in Germania. 17

coelibatus & matrimonii hiſtoria. 251. 255. 556

aularum frequentatio. 251

inuectiuarum prohibitio. 275

in communi viuentium inſtituta. 520

habitus. 521

diſcrimen a laicis. 522

Cocceiani 583

Coelicolae. 116

Coemeteria. 78. 217. 454

Coena Domini. 129. 132. 197. 206. 213. 112. 236. 284. 335. 350. 499. 541. 557. ſqq. 573

hiſtoria controuerſiarum de ea. 355

vſus eius neceſſarius 571

eius liturgia. 574

Coenobia veterum. 8. conf. I. H. *monaſteria.*

Colloquia capitibus de colloquiis non ſignata. 29. 133. 124. 127. 134. ſq. 136. 141. 143. 149. 289. ſq. 304. 674

Colloquia menſalia Lutheri. 258

Colloquium Ratisbonenſe Caroli V. iuſſu deſcriptum. 553. conf. 673

Columnae in porticu templ. Sal. 245

Communio priuata. 210. 537

ſub vna. 82. 114. 117. 196. 306

laica. 252

fidelium cum Deo. 242

peregrina. 547

infantum 587

veterum 736

Concilia. 2. ſqq. 10. 17. 97. 103. 276. ſqq.

hieroſolymitanum. I. 253

Tri-

Triburienſe. 287
Tridentini hiſtoria. 549
Conciliorum cauſa conuocans. 120
Concionatoria res. 18. 73. 99. 208. 252. 349. *Prob-Predigt.* 216. 355. 458. 515. 543. 669. 773
Concubinarii publici. 773
Concubinatus. 109. 2 8
Confeſſio eccleſiaſtica peccatorum. 99. 527 556
CONFESSIO FIDEI Auguſtan. 27. 102. 109. 120. 145. 157. 177. 198. 266. 268. 433. 515. 559
eius ſubdola ſubſcriptio. 146. 276
Aethiopiae regis. 346
Anabaptiſtarum. 599. 602
Baſileenſis. 186
Bohemica. 315. 570. 588. 596
Claudiopolitana. 104
Debricenſis in Hungaria. 286
Gallica. 286. 315
Graeca. 508
Heluetica prima. 176
Henrici Saxonis. 286
Hohenloica. 228
Mansfeldenſis. 102. ſq. 104. ſq. 314 ſq.
Pruſſica. 415
Ratisbonenſis. 104
Reformatorum. 331
Reuſſenſis ſ. Ruthenica. 104 315
Saxonica. 10
Tetrapolitana. 258 31
Wurtembergica. 10
Confeſſio fidei ingenua, pſeudo Nicodemi &c. 34
Confeſſionalis numus. 21
cathedra. 113. 117. 52
Confeſſionis Auguſtanae hiſtoria 563. cum priuilegii Caroli V. edita. 29
Confraternitates Marian Proteſtantium. 735. 73
des Putains de Rome. 7
Confutius. 91. 264. 734. *Miſſionarii.*
Conſanguinitas, affinitas. 3
Conſcientiariorum ſecta. 197.
Conſcientia errans. 3
Conſenſus orthodoxus Calinianorum cum refutatione.
Conſequentiae in theolog 3
Conſilia theologica. 31. 2
Conſiſtorialia. 31. 207
Conſtantia. 4
Conſtantinus M. an ex rationibus politicis chriſtianus? 271. 5
eius donatio. 305
Conſtitutiones apoſtolicae.
Conſtitutio Vnigenitus v. *Quesnel.*
Conſultatio, quae religio peſſenda? 495. 508.
Controuerſiae domeſtic pontificiorum. 24

88-96. 116. 512. ſqq. 520. 575. 727. 772
Lutheranorum. 137. 177 206. 220. 244. ſq. adde titulum *ſyncretiſmus.*
Reformatorum. 239. 341-344. ſq. 553. 576. 582. ſqq. 589. 624. 764. 774
Anabaptiſtarum. 372. ſqq. 599 ſqq.
ontrouerſiarum theol. cauſae. 582
ontradictoria num credi poſſint? 169
onuenticula priuata. 191. 214. 584
orah, Dathan &c. 245. 352
orban. 237. 240
orona papae. 592. 662
orreptio fraterna. 195
reatio ex nihilo. 765
reatura gemebunda. 540
rellius, Sax. cancellarius, capite truncatus. 652. 153
reſcens diſcipulus Pauli. 253
rethi & Plethi. 227. 229.
ryptae Kiiouienſes. 547
rypto-Caluiniſmus Saxonicus. 27. 411. ſq 652
enzius ſyncretiſta. 142
urioſitas in theologia. 242
yprianici annales. 9
yrillus Lucaris. 587

D.

aemonolatria. 696
aemon Socratis. 247
amaſi opera. 496. 547
Danielis hebdomades. 114. 245. 259. 716
Decalogus. 337
Decimae. 31. 217. 220. 2‹1
Decretum abſolutum. 130. 135. 142. 196. 41. 337
non docuit Lutherus. 248
Dei cultus externus. 492
exiſtentia. 507. 57 . 582
Dei natura: Batauorum de illa nupera concertatio. 343. ſq.
Deiſmus. 237
Deus Endouellicus. 4‹5.
Moazim. 737
Diaconi & diaconiſſae. 2‹6. 258
Didrachmi a Chriſto ſoluti. 539
Diei extremae metus. 243
Dii Cabiri. 661. Syr. 775
Diluuii verum tempus. 259
Dionyſius vnus. 522
Dippelius. 205
Diſciplina arcani. 76. 252
Diſciplina eccleſiaſtica. 251. 542. 589 597
Diſputationum in theologia abuſus. 192. 239
Diuortia. 212. 215. ſqq. 219 ſq.
Doctoratus theologicus 672. ap. Ref. 553
Doctores ſcholaſtici. 153
vmbratici. 680
Domni cauſa. 9
Dona Spiritus S. miraculoſa. 676

Do-

Donatiſmus. 274. 350
Donauerus caluinizans. 152. 538
Donawerthenſis perſecutio. 128. 153
Δοξολογία veterum chriſtianorum 256. 261. 540
Dupliciſtarum controuerſiae acta. 192. ſq.
Dutzen. 217

E.

Ebionaei. 261
Ebrietas. 372. 672
ECCLESIA apoſtolica, 104. catholica, euangelica &c. v. *theologia.*
antediluuiana. 235
Armenorum. 34. 550
Waldenſium. 256
Bohemica. 774
Britannica ſ. Anglicana. eius libertas. 499. 550. defenſio adu. Caluinianos 341. ſq. 582. 736. 764. 774. eius theologia. 37
Colchica. 239
Gallicanae querela de bonorum eccl. abuſu. 548
Germanica, eius origo. 544
Graeca. 34. 81. 82. 165. 243. vbi Moſis Mardeni epp. 272. Eius horologium. 495. chronicon. 550. 734. ſtatus. 550. ſq. 587. 653. collatio ordinum eccleſ. 669. hymni. 58?
Hollandica. 55?
Iaponica. 332
Luſitanicae libertas 248
Maronitica. 34. 271
Polonica. 34
Romana. 86
eius ius publicum. 259
Scotica. 764. 774
Slauonicae. 355
Suecica. 550
Tranſiluanica. 216. 268. 734
ante Lutherum. 196
filia. 212
ſubterranea. 17
Eccleſia vera. eius notae. 104 574
virgo. 254
Gothofredus de eccleſia. 715
Eccleſiae ritus. 251. ſq.
veteris legati. 548
Eccleſiarum ſanctitas, obſeruantia, preces publicae, refectio, praeſcriptio, nomina ſ. *Schulden*, ius circa ieiunantes &c. 216. ſq.
regimen & poteſtas. 212. ſq. 246. 332. 353. 518 542. ſq. 591. 734. 764 dos. 215
Eccleſiaſtica bona. v. *bona.*
iudicia. 673. 774
Eleemoſyna. 76
Eliae raptus. 33?
Engelsbrüderſchafft. 53

En

nthuſiaſmus. 173. 237. 349. v. *viſiones*.
piſcopale ius & officium. 208. 252. 316. conf. *presbyteratus*.
piſcopi inauguratio. 318
piſcoporum origo. 499
autoritas 521
piſcopus concionans. 18
piſtolae eccleſiaſticae veterum. 252
emi vox 540
rorum origo. 332. ſq.
aui veſtium odor. 236
eni. 242
ae Butleriae ſecta. 199. 202
angelicae vindiciae. 38
angelicorum naeui. 190. 312. 314. 555
directorium. 275
foedera & conſociatio. 350
angeliorum cultus 547
angeliſtarum inſignia. 258
harmonia 225. 525
angelium aeternum, i. e. reſtitutio omnium 164. 167. 237. 246. 253. 537. ſq. 618
Americanis 351
mortuis annuntiatum. 243. 540
Perſice verſum. 345. ſq.
uidentia an criterium veritatis? 270. conf. *ratio*.
tychis cauſa. 9. 262
ccelſa. 353
Excommunicatio. 128. 317. 334.
principis. 537. ſq. 678
tympanitica. 244. 265
minor, & circa eam paſtorum officium. 394. 578
Exilium 537
Exocionitae 547
Exorciſmus. 150. 238. 737
Expeditiones cruciatae 679

F.

Fabricii conſilium de papiſmo amplectendo. 238
Fanaticiſmus, libri fanatici. 41. ſq. 190. ſqq. v. *viſiones*.
Sileſiorum. 258
Fatum 491
Feliciana controuerſia. 247
Fermentum in euangelio. 545
Feſta chriſtianorum. 547
Ficus a Chriſto deuota. 352. 539
Fidei profeſſio, ſ. expoſitio. 10. 79. conf. *confeſſio*.
Fides. bonorum temporalium donatrix. 122
demonſtratio ex ſſ. 574
ſola iuſtificans. 138
eius methodus. 145
imputatio. 234
nexus cum operibus. 113
res. 560
vita. 114. 581
Moſis, Euae & patriarcharum in Meſſiam. 539
Flacianiſmus. 173. 177. 179. 282. ſqq. 315. ſqq.

Flagellationes poenitentium. 118. 529. 549
Flauiani cauſa. 19
Foedera cum Caluinianis. 131
Formulae chriſtianorum. 254
Formulae concordiae euangelicorum praeparatoria: 146. ſqq. 334
hiſtoria, aduerſarii &c. 27. 53. 132. 186. 244. 263. ſq. 336. 433. 731. 763
explicatio. 111. 118. 525. 534.
tentata abrogatio ſub electore Brandenb. 265. 544
Formulae veterum. 3
Fornicatio cauenda 532
Fractio panis in ſ. coena. 151
Franck (Sebaſtian) 42. 372. 375
Franconia eiecti euangelici. 127. 132. 394
Fratres Bohemi. 354
Friſchmiti diſſertationes rem Ebraeam illuſtrantes. 242. *& paſſim alibi.*
Fuci, ſchmincken. 354
Funus v. *Sepeliendi ritus.*
veſpertinum 676
Furti poena. 354

G.

Gallorum conuerſio ad Chriſtum. 522
Gelaſſenheit 319
Genealogia Chriſti. 36. 239
Gentilis (Valentinus) 340
Geographia S. 36. 38. 46. 263
Gingiſchaniſmus. 133
Gloria Dei per haereſes labefactata. 234
Gloria & honor. 488. 584
Gog & *Magog* 251. 574
Gratiae & naturae diſcrimen. 109
Gratia vniuerſalis Dei. 355
Grauamina religionis in imp. Ro. 33. 262

H.

Hagenſtolziatus. 215
Hakeldama 234
Harmonia praeſtabilita animae & corporis, ſ. controu. Wolffiana. 137. 246
Haereſes Angliae ante occiſum Regem. 341
Haereſium propagatio per cantus. 136. 213. 538
an crimen? 214
ambitio cauſa earum. 233
ſcriptores de haereſibus. 24. 252. ſq. 508. 518. 530
cura veteris eccleſiae circa illas. 116
poena. 241. 771
atrox. 397. 508. 595 77[illegible]
Haeretici fugiendi. 21
eorum prudentia. 54[illegible]
illis fides ſeruanda. 578 77[illegible]
Haereticos conuertendi methodus. 122. 53[illegible]
Haeretificatio, Ketzermacherey 16[illegible]

Hamar

amartigenia. 129
enriciani. 262
ebdomas magna. 547
edingeri N. T. 171
elleniſmi tranſitus ad Chri-
ſtum. 99. N. T. 244
eluetiorum formula conſen-
ſus fidei. 140. 142
erodiadum nummi. 251
erodiani. 240
erodis fermentum. 248
etzeri libelli. 35. 291. ſqq.
eroſolymae hiſtoria. 351
ldegardis viſiones. 261
chmannus fanaticus. 137
mines an ſint foeminae? 681
minis partes iuxta fanati-
cos. 113. 237. 240
officium erga bruta. 491
minis deſcriptio Salomo-
nea. 246
fabrica. 478. felicitas. 488
nor. v. *gloria*.
rbii lis. 201. ſq.
ſenteufel. 318
ſpitalia. 221. 244
ſtiae profanatio. 729
beri error. 151
gonotorum arma. 596
nomen. 711
ſſus. 12. 258. 273. 540. 630
emantes. 244

I.

obitae ſ. Copti 744
dteufel. 211
ſenii Auguſtinus. 24. 588
Ianſeniſtae 88. ſqq. 135. 246. 285. 356. 374. 513
Idololatria 115. 117. 162. 379. 529
magica 520
Iehouah 282. 526
Ieiunium 9. 79. 83. 210. 518. 556. 574. 678
Iephthae votum 232. 765
Iethro 236
Imaginum cultus 144. 498. 574
Imago Dei 176
Immutatio ſuperſtitum in fine mundi 164
Imperatoris ius approbandi pontifices 655
Impoſtores tres 272
Imputatio peccati Adami 109. 131. 161. ſq.
originis impugnata 598
Independentiſmus 633
Indices expurgatorii 447. 478. 730
Indifferentiſmus, religionum 112. 124. 136. 204. 236. 527. 606. ſqq.
Indorum conuerſio 274. 353. 384. 517. 564. 571. 588
Indulgentiae 117. 529. 565
Infanticidium Herodis 174
Infantum peccata actualia 131. 764
praedeſtinatio 107
connubia 212
Ingratitudo cuculi 672

Innocentia per euchariſtiam probata 261
Inquiſitio Ro. 40. 246 293
Inſpirati v. *Viſiones*
Interim, libellus 177. ſqq. 282. 315. 678
Interpres errabundus 583
Interpretationum falſarum cauſae 131
Interpretatio ſſ. 221. 544. 583
Interpretes ſſ. antiqui 63. conf. *Patres eccleſiae*
Romano-catholici 26. 27. 100. ſq. 760. 763. 772
Euangelici 32. 221. ſqq. 544 ſqq. 34
Caluiniani 39. 345. ſqq. 577. 584
Arminiani 40. 590
Sociniani 40. ſq. 365. 598
Interpretis officium 245. 676
Io. baptiſtae chronologia 237. carcer 254. vita 351
Io. euangeliſtae filiatio ad B. Mariam 516
Ioannis S. Dei vita 413
Ioris (Dauid) 41. 167. ſqq. 607. 650
Irenaeus euangelicus 261
Irenica v. *Syncretiſmus.*
Iubilea euangelicorum
in Germania 322. ſqq.
Dania 323. ſqq.
Batauia 324 ſqq.
Suecia, vbi orationes mſſ. 327. ſq.
Heluetia 329. ſq.
Iubilea Romana 248. 257. 288

IVDAEORVM ſtatus ritusque 44. religionis veritas 247. idololatria 676. ius cum ciuili Ro. collatum 165. fanaticiſmus 169. ſectae 380 383. kinaei 541. praelectio legis 173. morum ciuilitas 540. matrimonia & diuortia 174. 210. 382. horti, ſcuta, clypei 465. ſimia aurea 206. 230. leges forenſes 381. ſq. rituales 382. *Schechten* 206. infanticidia 378. 381. politia ſ. reſpublica 112. 312. 378. 674. ſabbatum afflictionis 381. feſta 381. 383. ſq. numi 112. 243. 380. ſynagoga 382. anni 112. 381. calendarium 381. panes propoſitionum 226. proceſſiones 380. conuerſio 211. 342. 380. ſabbatum dierum 259. preces 225. gynecaeum 226. proceſſus adu. Chriſtum. 227. decimae 282. res in agro relictae 227. palmae 227. Talmud 380. 383. Celim, ſ. vaſa 469. Chuppa 230. Templi menſurae 380. articuli fidei 230. ſceptrum ablatum 465. Gad & Meni, dii hodierni 237. Atramenta 380. veſtitus ſacerdotum. 382. Filia vocis 237. calcei 382. ſepulchra 382. hoſtiae confoſſae 258 tota

totaphot 766. menſis lunaris 261. ſucceſſiones in bona 382. pſeudo-Meſſiae 264. ſynedria 350. 382. imagines rerum hodie circumferri ſolitarum 280. lotio manuum 379. ſandaligeruli 380. karraei 383
das incoenatus 313. 350. 570. eius interitus 24. 354
ramentum dolo elicitum 227
fidelitatis 341
religionis 563
ſolennitates 681
s belli & pacis Grotianum 490. ſqq. 720. ſqq.
s circa ſacra pagorum imperii immediatorum 262
ſtificatio 234. 337. 342. 351
controuerſiae apoſtolicae de ea 351
ſtino Martyri dialogus cum Tryphone non ſuppoſitus 495 541. 642. 547
ventutis officium 351

K.

lands-Brüderſchafft 734
nnegieſer, ſeparatiſta 579
bold 319
umbholzius D. 172. ſq.
hlmannus 258. 744

L.

Abadie, Labadiſtae 89. 341. 372. 615. 737. 741. ſq. 747
boris encomium 489
etare, *der toden-Sonntag* 258
Lapis VII. oculorum 226
Laruae natalitiae & ſcenicae 210. 212. 460. 470
Latitudinarii 257. 599
Λατρεία, δουλεία 240
Laurentius martyr 257
Lauretanus Mariae cultus 115
Leges 24
eccleſiaſticae 253
naturae 491. ſq.
Legio fulminatrix 676
Leuiathan 585 725
Liberorum educatio ap. Ieſuitas 192
Halae 171. 199
Libertas chriſtiana 337
Libri ſymbolici euangelicorum 27. 102. 103. 165. 235. 242. 265. 542
Litania, libri litaneutici 24. 729
Literatorum contemtus 190
Locorum communium Melanchthonis hiſtoria 646
Locorum ſanctitas 220
Logica ſacra 238
Λόγος Platonicus 240
Deus 350
Loiolae opera 23
Lothi vxor 232. 351
Lottariae 208
Lubini controuerſia 188
Lutheranorum Amſtelodamenſium lis 372. 374
Lutherus 24. ſq. 77. 118. 132. 438. Leonis X. in eum proceſſus 448

M.
Magiſter ſententiarum 21.ſq.
Magorum hiſtoria 233.521
Mammon 237
Manichaeiſmus 272
Mannae vaſculum 380
Marci eu. corpus 727
Mare aeneum Salomonis 226
Maria Lauretana 115. Weyerenſis in Franconia 188. Sichemenſis & Hallenſis 427. Monteferratenſis 522
Mariae vita, immaculata conceptio & feſta 240. 261. 292.547.555
Martinus Turonenſis 258
Martyrium fidei, per peſtem &c. 25.512
eius inſtrumenta 25
Martyrologia anabaptiſtarum. 41
Romanum 86 Vſuardi. *ib.*
Martyrum cruciatus 252.254. 454
αὐτοχειρία 263
natalitia 252
teſtimonium de diuinitate Chriſti 260
Mattheſis ſacra 234
Matrimonium cum haereticis 24
coactum 208
eunuchi 235
Matrimonalia 55.96.216.577. 723. v. *diuortium.*
Matrimonium impar 723
Medici religio 622
Melchiſedeck 231.348.716
Menno Symons 258
Mentalis reſtrictio 25
Mentis chriſtianae iucunditas 25
Meretrices currum Achab abluentes 236
Meritum 539
Meſſiae falſi 264
Meſſiae onomatologia 526
Metamorphoſis chriſtiana. 243.
Μετενσωματωσις 246
Michael 350
Militiae chriſtianae diſciplina vetus 98
Miniſterii eccleſiaſtici fuga 107. 233
apologia pro miniſterio 581
Miniſtrorum eccleſiae ordinatio 119.123
munus 36,316.349.509. 520.729.760
vocatio legitima 118. 243
fuga tempore peſtis 212
promotio 137
viſitatio domeſtica 165.208
decorum 237
officium circa condemnatos ad mortem 213.22
officii deſertio 216
ſubſtituti 21
ius parochiale 21
exceſſus 21
dimiſſio 21
ſubiectio, renouatio vocatio reſignatio vocati ad clamorem popu

li, debita, ſalaria, ſucceſſio in bona &c. 216.ſq.
officium in tractandis controuerſiis 236
gradus & diuiſio 248.540
vitia 269.350
poteſtas 316
elenchii impedimenta 316. 318.394
artes mechanicae 354
ſaltatio 337
inſtructio 543
elenchus moralis 543
negligentia 676
Miracula 165.529.622
Mauri Leuitae 58
Mariae. v. *Maria.*
Miſſa 121.163.288.296.308. 556
praeſanctificatorum 81.252
ſicca 547
Miſſae ritus 4.5
Miſſalia 18
Miſſionarii Chinenſes 90.ſq. 116.383
Danici 274.319
Molochi cultus 350
Monarchia eccleſiae 117.513
Monarchiani haeretici. 130. 540
Monaſteria eorumque priuilegia 270.ſqq.503.513
Monaſtica vita 628
Monotheliſmus 257.271
Montes pietatis 466
Moralitas 491
Morbi per oleum ſanati 127
Iobi 231
biblici 514.542.548
Mors cogitanda 22
contemnenda 302
Moſis cathedra 539
Motuum piorum character 238
Mouii controuerſia 190
Mulier orthodoxa & heterodoxa 254
in eccleſia 547
Mulierum regimen ſpirituale in ſacerdotes 506.ſq.
velamentum 540
Mundus. Conformatio cum eo 113
eius aeternitas & aetas 247.259.349
verus natalis 259
Munzerus (Thomas) 307.309
Muri Hierichuntinorum 541
Mus exenteratus 121

N.

Nazaraei 25
Nemeſis 540
Nethinaei 236
Nicolai, Henricus 610
Nicolaitae 227. non ſunt haeretici 142
Noachica praecepta 165
Nobilitas laudata & correpta 211.771
Nocturna ſacra 216
Nomen in coelis ſcriptum 164
Nomina in bibliis occurrentia 584.773
Norimbergenſes orthodoxi 152
Nouiſſima chriſtianorum 241

Nuditas mamillarum 354
Nuptiae ſecundae 214
veterum chriſtianorum 254

O.

Obiectiones inſolubiles 498
Oblatae in ſ. coena 2:4
Obſtetricum iura 220
Ochſenfarthi ſcripta 304
Oleum ſanctum 227
Oliger Pauli 658
Omophorium epiſcoporum Gr. 253
Onani peccatum 532
Operarii in vinea 113
Opera an medium ſalutis? 539
Operum bonorum neceſſitas 121. 123. 163. 179. 190. 196. 245
Oracula 385. 548
Oraculum Rebeccae 224
Orantium geſtus & ritus 254 353. 540
Oratio 79. 556. efficax 542
iaculatoria 211
pro morte aliorum maturanda 224. 225
pro defunctis 231. 254. 737
dominica 75. 122
eccleſiaſticae preces 349
Ordinationes eccleſiaſticae 268. 289. 312. 315. 317. ſq. 319. 321
Thomae Munzeri 307
Antwerpienſis 561
conſiſtoriales 290
Ordines monachorum. ſ. *indice hiſtorico quemque ſub ſuo elemento.*
Organa muſica in templis 354. 774
Origo mali 128
Orlamundana reformatio 549
Oſculum pedum papae 271
Oſiandriſmus 174. ſqq. 245. 268. 570

P.

Pacis ſtudium 236.
Pacta, quae deus cum hominibus iniit 241. 337
Paedoboptiſmus. ſ. *baptiſmus.*
Pagorum imp. immediatorum ius circa ſacra 262
Paioniſmus 740
Palaeſtina 124
Pallium Pauli 241
Pallii vſus in eccleſia Ro. 86
Panis ἐπιούσιος 240. 257. 674
Panum appellationes 673
Papae poteſtas a pontificiis impugnata 30. ſq. 86 91. 107. aetas vocis papae 448
in imperatores 120
Papiſmus fugiendus 119. 121
patrum teſtimoniis deſtitutus 117
eius fanaticiſmus 122. 161
duratio 117, ratio ſtatu 117
Papiſſa 355. 448. 454. 52
Paradiſus infernalis 233. terreſtris 81. 244. 345. 72
Paraleliſmus textualis 7
cum haereticis 16
Parallela ſacra 34
Pardus Danielis 3

Pa

'artitio textus Ebr.V.T. 583
'aſchale monumentum 6
'aſchalis cereus 256
'aſcha veterum Chriſt. 252
766
σταυρώσιμον 259.350.352
'aſchatis verus dies 213.766
peruigilium 270
'atientia 294.755
'atres apoſtolici 74.ſq.
'atriarcharum Chriſt. ortus
256
'atrologia, ſ. tractatio de ſcriptoribus eccleſiaſticis. 66. ſq. 111. 248. ſq.
'atronatus ius 217.354
'atrum eccleſ. theologia 349
'atrum eccleſiae vſus 100.253
phraſes, queis Pontificii abutuntur 251
retractationes 541
'aulus omnibus omnia 243
eius anathema votiuum 350
eius vita 352
'auperum cura 517.ſq.
'ax religioſa 33.104.131.266
Weſtphalica 84.399.ſq.
'eccata remiſſa an relapſis imputentur 129. 132
vitandi methodus 302
'eccata typica 129
'eccatum in Sp. S. 107.114. 233.294
'edilauium 509. 540
'elagianiſmus 15.333
eius poena 98
'entecoſtes feſtum 207. 256
Peregrinationes theologorum 139.&c.
religioſae ſ. ſacrae 257. 287. 499. conf. *Proceſſiones.*
in Penſiluaniam 553.658
in Italiam 680
variae 684. ſq.
Pericopae euangelicae 216.262
Perſecutiones orthodoxorum a pontificiis ortae. 115 121. 125. ſqq. 132. 150. 255. 260. 319. 294. 421. 550. in Polonia 565. in Gallia 577. 731. a Proteſtantibus adu. Pontificios 127
a Caluinianis ortae. 34. 104. 131. 138. ſq. 140. 148. ſqq. 151. ſqq. 161. 202. 275.633.
Brehmae 655
Romano-catholicorum a Caluinianis ortae 517
ab ethnicis ortae 271. 772
anabaptiſtarum 580.ſq.
Petrobruſiani 262
Petrum fuiſſe Romae 271. 288 420
eius denarius. 271. cathedra 773. primatus ſingularis 522
Pfründen 221
Phariſaei 540
Philippi impp. an chriſtiani? 454
Photinus 522
Piaculares homines 227

Pictura in papatu 271
Pietatis exceſſus 112. praeciſiſmus 585
Pietiſtica 165. 178. 197. ſqq. 211. 267. ſq. 525. 536. ſqq. 553. 620. 658. 732. ſqq.
Plebani felicitas 292. 627
Plebis in regenda eccelefia ius 591
Pilatus defenſus 489
Poelenburgii, Arminiani, ſcripta 515
Poenitentia 198. 233. 317. 350
 ſatisfactio in ea 518
 eccleſiae ſ. ſolennis 122. 248. 521
Poenitentiaria taxa curiae Ro. 521
Poenitentis confesſio Cantalicii 302
Pocula votiua 3 4
Poireti errores 112
 vita 376
Politici num chriſtiani? 127
Polygamia 84. 110. 217. 220 584. 740
Pontificum Ro. electio 447
Poſtellus 116
Poſtilla 213
Praeadamitae 85. 165. 243. 731 744
Praedeſtinatiani 271. Gottesſchalci controuerſia 764 771. ſq.
Praeiudicia practica 208
Praeiudicia theologica 499
Presbyteratus adu. epiſcopatum 341. ſq. 353. 521 589. 634. 775
Praeſcriptio eccleſiae Ro. 11
Presbyteriſſae 23
Primates in eccleſia 52
Principis ius in eccleſia 214 ſqq. 230. 542. ſq. 582 679. 74
 circa matrimonia 96. 22
 circa haereſes 21
 circa controuerſias theologicas 41
 circa diſpenſationes 22
 circa concilia 120. 241
 circa ſepulturam 21
 aduerſus papam aſſertum 51
Probabilis ſententia 1
Proceſſiones religioſae 24. 5
Prophetae & Prophetia 350.
Prophetae noui 257. v. *Si nes.*
Prophetarum valles 3
Prophetia hiſtorica 3
Proſelyti 7
Proteſtantium dogmata ex re canonico & concili
Prouidentia 234. 236. 359.
Pſalmodia v. *cantus.*
Pſychici
Publicani
Pucciana controuerſia 177.
Pueri precantes in Sileſi 203
Purgatorium. v. *anima.*
Puritaniſmus

Q.

Quackeri contra decorum. 210
ep. ad Pietiſtas 616
Quadrageſima 253
Quesneli cauſa & bulla *Vnigenitus*. 93. 96. 120. 122. 124. 260. 513. ſq.
Quietiſtae 113. 120. 230. 540

R.

Rathmanni controuerſia. 188
Rationis vſus & vis in theologia reuelata 351. 532. 738 743
Rechabitae 243. 351
Reformatio eccleſiae a pontificiis ſuſcepta 124. 276. 347
Sigismundi imp. 289
Lutheri 33. 262. 264. 266. 320. pontificiis proficua 130
intenſiua 354 356
Bernenſis 291
Regaliae cauſa 88. Sfondrati 96
Regentes per calamum ſcriptorium 107
Religiones variae v. *theologia*.
Religionis chriſtianae veritas 22. 113. 135. 330. 562. 569. 730. 735. 764
Religionis neceſſitas 561
Religionum ſcrutinium 235
Religio quaenam profit principi? 130
prudentum 355
iuridica 762
eius ſecuritas 213
Reliquiae ſanctorum 79. 87. 522. ſqq.
Slauonicae 263
Renati an peccent? 113
Repudium 210
Reſeruata Dei 238
Reſeruationes mentales 491
Reſpublica eccleſiaſtica 25. 39. 764
Hebraeorum 112. 116. 378
Reſurgentium primitiae 539
Reſurrectio mortuorum ex mente Iudaeorum. 112
ex ratione 539
Reuelationes nouae v. *Viſiones*.
Reuerentia erga ſuperiores 17
Reutlingenſis reformatio 549
Ritus eccleſiae Latinae & Gr. 4. 86. 260. 454. 541
Roellii haereſes 343
Roma irreconciliabilis 243
Romanae curiae ſtatus praeſens 517
Roſae-cruciani 149. 248. 376. 611
Roſenbachius, calcarius 734. 743
Rotomagenſia concilia & ſynodi z

S.

Sabbati origo 36
moralitas 129. 230. 239. 539. 542. 737. ſq.
recreatio 353
Sabbatum deuteroproton 243. 539
dierum 259
Sabellius 668

Sa-

Sacerdotii & imperii coniunctio 380
Sacerdotis phyſiognomia 236
Sacheuerel 171. 211
Sacrificia 120. 354
Sacculus ſonans, *der* Klingel*beutel* 221. 248
an literati circumferre teneantur? 221
Sagarum proceſſus 220. 538
Salomonis pſalterium 63. 541
Saltationes chriſtianorum 210. 537
Samaritana 383
Sancti honorandi 163
Sanctorum ignotorum cultus 87
Sanguis cibarius 253
S. Ianuarii 257
Wilsnackenſis 274
Satanica obſeſſio 232
Saturnalia 769. conf. *laruae*
Sauanorola 541
Saufteufel 318
Saul αὐτόχειρ, Samuel rediuiuus 716
Scandala 352. 766
Scapulare Carmelitarum 506. 520
Scenici v. *laruae*
Sceptrum Iudae 227
Schiſmatis in eccleſia cauſa 544
Scholae theologicae 350
Scholaſtici theologi 21. ſq. 25
Scholaſticorum & ſtudioſorum mores 192. 221
Schurmannia 616
Schwenckfeldiſmus 42. 166. 173. 313. 314. 374. 561. 610. ſq.
Scotus euangelicus 118
Scripturae ſ. harmonia 221. 223. 287. 346
lectio laica 260. 333. 647
diuinitas 311
apocrypha 333. 349
ſtilus ſine barbariſmis &c. 233. 240. 244. ſq. 740
nomina propria hominum, vrbium &c. 245
Hebraiſmi N. T. 347
Veritas in rerum naturalium narratione 532
variantes lectiones 540
verſio Germ. 214
chaldaica V. T. explicata 129. 717
Scriptura prodigioſa in aula Babylonica 11
Scriptura ſacra. Varia philologica de ea 379. 38
Seculariſatio 39
Seculum hoc & futurum 35
Seidenbecherus chiliaſta 191. 61
Selah 22
Senecae chriſtianiſmus 27
Senectutis incommoda 15
Septimana magna, ſ. ſanct 25
Septuaginta interpp. 1. 24 34
Sepultura 21
propricidarum 2
Eſelsbegräbniß 21

negata, *todenbann* 197. 217
rueti libri 592. ſq. 775
rpens aeneus 232
ſeductor 233
oh 688
nilitudines ſſ. ex herbis 546
nonia 212. 215. 518
monaſteriorum 98
non magus 174. 765
non (Richardus) 105
nſonis aenigma & maxilla 236
nulatio Dei 210
ienſium chriſtianorum controuerſiae 516. 542
xti V. fulmen brutum 88. 574. 678
ciniſmus Altdorffinus 132. 436
latii expers papiſmus 109. 122. ſq.
caluiniſmus 114
terminiſmus 238
lis ſtatio 224. 379
mnia 88
rs ſuffragatoria eccleſiae 216
rtes 664. 711. 731. 740
alatini G. vita 258
ectacula comica & tragica 354
ectrum Endoreum 232
eneri controuerſiae 191. v. *Pietiſtae*
inozae vita 650
inoziſmus 85. 110. 624. ſq.
Spiritus concupiſcens ad inuidiam 352
Spiritus S. 251. eius proceſſio 114. 250. poeſis & pictura 116
teſtimonium internum 233
gemitus 243
angelus? 533. 597
Spirituum coniuratio 220
conciliatio 207
Sponſalia 99. 212. 215
Stancariſmus 173. 563
Staphylus 121
Status confeſſionis 240
Stifelii & Methi fanaticiſmus 190. 269. 732. 741
Stipendia ſtudioſorum 215
Stoicus chriſtianiſmus 244
Stolpenſis reformatio 549
Strigelianiſmus 130. 180. ſqq.
Studioſi theologiae vita & fata 107
Stulti propter Chriſtum 262
Stylus idioticus ſcriptorum ſacrorum 173
Suffocatum 226
Suffragia in collegiis 217
Superſtitio 507. 527
Symbola 24. 74. 117. 133. 235. 337
Symbolum quicunque 79
Syncretiſmus inter pontificios & Lutheranos 23. 111. 116. ſq. 124. 141. 176. ſqq. 195. 201. 230. 255. 279. 314. 577. ſq. 619
inter proteſtantes 36. 107. ſq.

ſq. 110. 123. 131. 134--143. 250. 336. ſq. 532. ſqq. 537. 573. 575. 576. ſqq. 579. 588. 738. 774
inter pontificios & Moſcouitas 173
inter anabaptiſtas 599. ſqq.
Syngramma Sueuorum 558
Synodi reformatorum in Gallia 251
Synodi vniuerſales 75. 235. 562
Synodorum autoritas 673
Synodus v. 7. 15
Carentonenſes 108
Dordracena 35. 113. 143. 509. 553
Francica ſub Carolomanno 264
Hildesheimenſis 7
Posnonienſis 98
Sirmienſis, Illyriciana &c. 522

T.

Tabernaculi Leuitici myſteria 350
Tabulae foederis 245
Tauf-Büchlein Lutheri & Oſiandri 313
Leonis Iudae 321
Anhaltinorum 150
Temperamenti vis 492
Templa publica V.T. 210. veterum chriſtianorum 205. 252. 254. Graecorum recentium 521
Templarii 588
Templorum ius 213
encaenia 215. 353. 795
dedicatio 262
tituli 353
Templum, & quae ad illud pertinent 669. 734
Templum Iani 668
Tentationes ſpirituales 210
Terminus vitae humanae 130. 338. 765
Terrae coeleſtes 724
Teſtamentum N. ſuppoſititium 239. an in eo ſoloeciſmi & ciliciſmi 240
Teſtes in coelo 217
Thammerus fanaticus 646
Theodoreti cauſa 7. 9
Theologi ad tempus accommodati 257
Theologiae
methodus 238. 524. ſq. 331
dogmaticae hiſtoria 548. 555
Theologia irregenitorum 128. 137. 165. 205. 237. ſq. 246
corruptae cauſae 247
daemonum 169
acroamatica 109. 110
reſtituta 303
ſcholaſtica 25. 246. 734
comparatiua 245
aenigmatica 246
canonica, i. e. canones theologicos tradens. 234. 341
conſcientiaria 108. 209 ſqq
Mariana 23

Myſtica 92. 173. 253. 540. 609. 729. 732. 741. ſq.
Naturalis 110. 195. 507. 527. 541
Lactantii 246
Senecae 242
THEOLOGIA *Aegyptiorum* 385. 659
Anabaptiſtarum 41. 284. 325. ſqq. 553. 741
eorum aduerſarii 145. 340 528. 537. 580. ſqq. 737
Aethiopum 34. 113
Arminianorum 40. 357 515. 590
eorum aduerſarii 129. 163 338. ſq. 534. 575. 579. 741
Caluinianorum 35. ſqq. 331 ſqq. 348. ſq. 572. ſqq. 735
eorum aduerſarii 117. 119. 128. ſqq. 132. ſqq. 162. 164. 173. 284. 531. ſqq.
Euangelicorum 27. ſqq. 105 ſqq. 525. ſqq. 730. ſqq.
eorum aduerſarii, pontificii 23. ſqq. Caluiniani 38. 334. ſqq. 575. ſqq.
Fanaticorum 41. ſq. 165. ſqq. 169. 374. ſqq. 534. ſqq. 554
Gentilium 37. 45. 70. 108. 133. 249. 250. 351. 384. ſq. 660. ſq. 709
Graecorum 34. 81. ſq. 117. 241. 274. 508. 572
Iudaeorum 38. 42. 133. ſqq. 108. 112. 133. 230. 241. 249. 351. 381. 497 528. 665
Mohamedanorum 45. 75. 108. 113. 133. 162. 238. 241. 245. 249. 384. 507. 527. 571. 765. 766
Perſarum 385
Pontificiorum 21. ſqq. 82. ſqq. 509. ſeqq. 727
eorum aduerſarii 28. ſqq. 114. ſqq. 128. &c. 333. ſq. 528. ſqq. 573. 731 735. 764
Quackerorum 112. 114. 164. 231. 365. ſqq. 535 589. 609
Ruthenorum ſ. Moſcouitarum 296
Samaritanorum 133. 258. 383. ſqq.
Socinianorum ſ. Photinianorum 40. ſq. 258. 333 339. ſq. 363. ſqq. 592. ſqq. 743
eorum aduerſarii 161. ſqq. 173. 340. 554. 534. 579. ſq.
Epicuri 385. 446
Homeri 540
Socratis 109. 446
Senecae 271
Theologia moralis pontificiorum 23. 101. 515. ſqq.
Lutheranorum 207. ſqq. 230. 544

Gal-

Caluinianorum 36. 344. 584. 738
Iudaeorum 678
Theologus verus & modeſtus 352
prudens 541
male dubitans 542
Therapeutae in Aegypto 256
Philonis 494
Thomas Aquinas teſtis veritatis 115
Thomiſtae 21. ſq.
Thummius criminis laeſae maieſtatis accuſatus 233
Timor Dei 211
Timothei vita 351
Tituli e papatu retenti a proteſtantibus 353
Tractus Dei patris ad filium 251
Traditiones humanae 119
Transſubſtantiatio 574
Trapecizica res. v. *Vſurae*
Triniatis myſterium 163. 196. 230. 251. 355
Turbatores eccleſiae 562
in ſ. coena 236

V.

Valerianus M. 529. 575
Vanini 434. amphitheatrum 624
defenſio 650
Venditio dignitatum 676
Ventriloqui 169
Veritas vnica 526
Veroniana methodus 529
Veſtium luxus 354
Vigilantii patria 522
Vigilius PP. 521
Vinum ſ. coenae in ſanguinem mutatum 221
Viſiones hodiernae, reuelationes 164. ſqq 192. 265 214. 321. 341. 585. 590. 76
Viſiones Wincklerianae 33 Warneri & Poſonienſium 167. Pariſii 171 Mülleri 172. Ober Croſſenſes 17 ancillarum quarundam 20
Aſſenburgiae 201
inſpiratorum 167. ſq
Hildegardis 26
earum indoles 51
Viſitationes eccleſiaſticae 21 215. 317. 321. 54
Vitae terminus an fatalis 338. 68
Vitia octo capitalia
Vitulus aureus 51
Vnctio extrema 1
Vocatio vniuerſalis 11
Voluptas vera, falſa 4
Vorſtii, Sociniani, lites hiſtoria 360. ſq
Vota 491. 539. 555. 5
Vſurae 187. 332. 354. 7

VV.

VValdenſium confeſſio d plex & refutatio
VVeigelianiſmus 119. 341. 3 375. ſqq. 732. 7
VVeſelus 2
VViclefi ſcripta 2

X.

nophonia 136

Z.

uberey 375. 538

lus & tepor theologi 140. 211. 221

Pomeranorum adu. Caluinianos 138

Zieglerus (Bernhardus) ſyncretiſta 141. ab Amſtorfio confutatus 179 eius vita 560

Zoroaſter 544

INDEX
HISTORICVS.

A.

Abbatum Cluniacenſium vitae 18

ſtinentes ſe a cibo per multos annos 265

haſiae & Iorami anni conciliati 678

ken 53

gyptiaca 465

neae Sylüii v. 79

apeti 78

bertus jun. Brandenb. 393. 448

ckmar 357

exander M. 48

lodiorum inueſtitura 403

dorffinae acad. doctores 67

enburgum Miſniae 390. ſq. 404 abducti inde Principes 404. 410. 678

nericanorum origo 660

glicana 59. ſq. 265. 415. 691. ſqq. 757

haltina 54. 394

tiſſiodorenſia 19

Aquileienſia 80

Aquitanica 19

Arabum hiſtoria 378. ſq. 418

Arcanum Protocollum Electorale an. 1575.

Argentoratenſia 271. 316. 411

Arminianorum & Olden-barneuelti hiſtoria 131. ſq. 453. 654

Arnoldi hiſtoria eccleſiaſtica 42. 107. aduerſarii eius & correctiones 266. ſq. 268. ſq. 274. vita 564. 646. 658. ſq.

Aſciburgium Vlixis 465

Aſiatica 465

Athenienſia 662

Auguſtana 77. 125. 407. 412

Auguſtini (*Ant.*) vita 520

Auguſtiniani eremitae 97. 520

Auguſtus II. Pol. 392

Aurea bulla 463

Auſtriaca 51. 78. 84. 126. ſq. 128. 393. 397. 402. 411

B.

Bambergenſia 52

Bardewick 415
Barziziorum v. 79. 419
Bataui 55. 394. ſq. 413. 690. ſqq. 756. ſqq.
Bauaria 52
Bellum Germano-Suecicum 59. Germanicum Mauritii Saxonis in Carol. V. 264. ruſticorum 299. 631. Bohemicum 518. Troianum 700
Benedictinorum hiſtoria 14. 519
Berengarius 114
Bignonii vita 80
Biſchoffswerth 408
Blanckenburg 389
Bohemia 52. 390; 412. ſq. 690.
Bohemica nobilitas 54. 80
Bornenſia 548
Borromaei S. v. 16
Brabantia 691
Brandenburgica 59. 550
Brema 77. 405. 655
Bresla vindicata 409
Brunſuicenſia 51. 54. 270. 390. 408. 411
Buchonia Vetus 20
Budiſſa 390
Burahurgenſis epiſcopatus 260
Burgundica 502
Byzantina hiſtoria 48

C.

Calbe 53
Caluini magiſter 25. vita 68
Caluiniſmus in Gallia 97. 255
Caminenſis epiſcopatus 260
Campania 394
Candia 41
Capellae hiſtoria R.
Carmelitae 97. 519. ſ
Carolus M. 389; 699. eius ſta tura 747. villae 39
Craſſus 69
Cartuſianorum inſtituta & diplomata 21
Caſſellenſium & Giſenſium eri ſtica 38. 3
Caſtellani illuſtres 6
Catalania 69
Cella vetus in Miſnia 25
Chriſtianiſmi origo in Europ 7
Chronologia 46. 388. 685. ſ 75
Cimbri 390. 696. 69
Ciſtercienſes 257. 5
Coburgum 273. 446. 49
Coelicolae 11
Colonienſia 316. 4
Cometa an. 1577 6
Comites imperii 409. ſ comitum & nobiliu imp. lites 407. 4
Conclauia Pontificum 3
Concordata nat. Germ. 63
Conradus II. Imp. 3
Conſtantienſia 7
Conſtantinopolitana 49. 41 465. 6
Conſules Ro. 394. eoru chronologia 6
Cremonenſes literati
Crimnitzſchaſ 4
Cruciatae expeditiones 1
Czarowiz, Petri filius

Dam

D.

amaſcenum regnum 391
ania 32. 59. 274. 398. 416. 646
antiſcana 356.552
onawertha 128
resda 53
uderſtadium 260

E.

mundana 413
ectorum S. R. I. origo 118. 400. ſq. eorum & Cardinalium praecedentia 399. foedus 402
ſabethae S. annulus Gothae 511
perieſſenſis in Hung. ſchola 769
ueſtres ordines 455.519.762
uites Teutonici 77
icus XIV. R S. 416
furthenſia 49. 188.300.397. 405.689
peditio Romana 272

F.

bricii (Balthaſaris) manuſcripta 484
dinandus II. 392
da ſolaria 391. 403. ſculpetica 416
btelberg 408
nci, Franconia 54. 57. ſq. 273.549.672.686
nckenberga 407
nckofurthum ad Moenum 550
ncorum geſta in Palaeſtina 58. origo 502
Freyberg 396.404
Friedberg 55
Friſchlinus 153
Friſia orientalis & occidentalis 55.691
Fuldenſia 20.391.409

G.

Gallica 57.ſq. 390. 395. 215. 687.693.ſqq.
Gallica Reformatorum fata 126.596
Gandauum 415
Gandersheim 273
Gedanenſia 432
Genealogia 46.679.686
Geneua 685
Gentium migratio 47
Genua 57
Geographia 46.387
Germania inferior 55. media 395. ſq. priſca 679
Germanicarum rerum ſcriptores recenſiti 49.ſqq.389. ſqq. 398. ſqq. 586.ſqq.687. ſqq. 756. ſqq. collecti 49. 50. 395. ſqq. fontes 391
Germanicum bellum Car. V. 55
Germanorum ſub Frid. III. & Max. I. acta publica 50. corporum habitus 398
Goslarienſia 263.268.395
Gotha 53. 393. ſq. 406. ſqq.
Graefenthal 390
Groeninga infer Saxoniae 273
Grumbachius & ſocii 393.406
Guſtauus Ad. R. S. 151.762

H.

Haereſium recentiorum hiſtoria 42.97
Hala Magd. 407
Halberſtadienſia 270.408
Hamburgum 58.412
Hamelenſis fabula. 756.ſq.
Hanſeatica 397.757
Hariadenus Barbaroſſa 502
Haſſia 389.392.406. ſqq.
Helmſtadium 351.
Heluetia 355.394.486 690
Heidani vita 623
Hennebergia 53.549.
Henoch 231
Henriquezii geſta 414
Heraldica 46
Herrmannsfelder-See 407
Hersfeld 408
Hibernia 693
Hildesheimenſia 188.391
Hiſpanica 51.391 410.697
Hiſtoriae Eccleſiaſticae vtilitas 335
Scriptores veteres 4.759
Pontificii 12.ſqq.86.ſqq. 759.ſq.
Euangelici 32.ſqq.228. 229.449.ſq. 260. 265. 466.546.ſqq.
Caluiniani 38.40.242.586. ſq. 740
Anabaptiſtae 602.607.ſq.
Quackeri 609
deperditi 254
Hobbeſii hiſtor. Eccl. 624
Hiſtoria orientalis 417.ſq. 767.ſq.
Hiſtoriae virtutes & vitia. 39[illegible] 395 679
Pyrrhoniſmus & iudicium hiſtoricum 690
methodus 685.760
de hiſtoricis Gr.& Lat. 70[illegible]
Hiſtoria vniuerſalis 47.48.51. 392. ſq. 417. falſo ſuſpecta 39[illegible]
Hiſtoricorum gentilium errores in re ſacra 256. teſtimonia 39[illegible]
Hohenloica 39[illegible]
Huberus 13[illegible]
Hungaria 56.270.395.40[illegible] 417.456.69[illegible]
Hungariae ſtatus religionis 24.123.126.131.76[illegible]
Huſſiten-Fahne 5[illegible]

I.

Ieſuitarum in Monachos i[illegible] iuriae 84. 96. 521. 52[illegible] 529. eorum artes & priu[illegible] legia 116. 118. 127. 13[illegible] 523. ſq. innocentia 12[illegible] 523. ſecreta 523.588.7[illegible]
Ieſuitiſſae 116.2[illegible]
Imago boni Principis 3[illegible]
Imperatoris Ro. aduocatia E[illegible] cleſ. 402. Ius in Italia [illegible] 413. Summum imperiu[illegible] bellicum 7[illegible]
Indica 48. 60. ſq. 697. 699. *conf. nouus orbis.*
Ioachimsthal
Io. Conſtans, elect. Saxon[illegible] 120.404.4[illegible]
Io. Dee 4[illegible]

. *Frid.* elector Saxo 149.180
ibellae Sanctae 520
inacum 300
alica 49.57.79.697.ſq.761
alus Rex 678
eninus condemnatus 92
onia 695
dicia heroica 402
dicium aequilibrii in controuerſiis gentium 402
liacum 53
s publicum Germanicum 73.402.697.721.758. ciuile 492. ſq.722.756.758. diplomaticum 48
K.
ilianus S. 24
oenigsberga Franconiae 391
oſacken 711
K.
andſaſſiatus 411
applandia 417
idenſia 361
x maieſtatis 402
lia Francica 58.5.0
ndauienſia 188 395.412
pſia 404. ſq. 434.439. 447. 675
uonia 56.398.416. 696
inus 475
iſnicenſia 689
oiolae S. 62
ongobardica 49. 687
ubeccenſia 432
ucken 274
ugdunenſes tutelares 17. ſedis Lugdunenſis primatus *ib.*
Luneburgica 270
Luſatia 53.404
M.
Magdeburgica 124. 599. 181. 404.408
Manichaei 78
Mansfeldenſia 214. ſqq. 317. 549
Mariae Angliae Reg. 392. defenſa 687
Martyres Romani 79
Martyrum primorum hiſtoria 15
Mauritius Naſſouius 55
Mecklenburgica 689
Mediolanenſia 79.391
Medleri (Nicolai) vita 437
Meiningen 475
Memoires 392
Merindolii. Pro iis Auberii actio 65
Miſnia 52. ſq. 397. 402. ſqq. 673.688
Modena 59
Moguntia 389 405.409
Monachi S. Mauri confirmati 91
Monachus trium fontium 396
Monaſteria & Monachi 77 519. eorum controuerſiae 81. 90. ſqq. Keisheim 401. Bergenſe 52.395. S. Mariae Magdeburgi 273. Marienborntenſe 272. Gottes-Gnade 53. 273. Ilefeldenſe 273. Walckenried 273 Michelſtein 273. Amelunxborn *ib.* Portenſe 406. varia

ria 409. 411. Murenſe 415 Czeſtochouienſe in Pol. 415. Scala-Dei 522. Koenigs-Luther 696
Monaſteria Germaniae vniuerſae 2L2
Moſcouitica 56. 60.263.396. 417.550.ſq.696.698.761
Moſes 129.229
Müglen 273
Mührſtadt in Franconia 394
Mülhuſa 260 270

N.

Naſſouia 756
Naumburgenſia 178.304.397. 404
Neapolitana 57.413.465
Nicolai docti 549
Nili incrementum 698
Nobilitatis hiſtoria 55.410 iura 416. conf. *comites* variorum genera 410.411
Norbertus S. 271.404
Norimberga 397.412.435.697
Notkerus Balbulus de viris illuſtribus 19

O.

Obortriti 20
Officia aulica imp. Rom. 403
Oldenburgica 398.405
Oratorum ſacrorum ſeculi XVII. vitae 18
Orbis nouus 47
Orcadenſia 59
Orientalis hiſtoria 415.417.ſq
Oſterlandia 679
Oxonium in Anglia 589

P.

Pacificationum in imp. Rom hiſtoria 48.399
Paderbornenſia 300.409
Palatinatus ad Rhenum 269 400. ſqq. Saxonicus 396
Palmyra 698
Parma 57
Patriarchatuum notitia 75 51
Pelagiana hiſtoria 1
Pfahlrayn 76
Philippus M. Haſſus 67
Pincernae Tautenbergici 41
Pirnenſia 54
Polonia, eius Reges, leges, ritus, religiones 56.59.131 283. 287.398. 69
Pomerania 40
Pragenſis ſchola euangelica 49
Primogenitorum praerogatiu 53
Pruſſia 55.274.40

Q.

Quedlinburgenſia 27

R.

Rami vita 57
Ratisbonenſia 186. ſ
Reges Iudaeorum & Iſraelitarum 22
Reichs-Vogtey und Schultheſen-Amt 40
Rendsburg 40
Rhetia Alpina 413.7
Riga 1
Rochlitz 4
Rodach 4

landinae ſtatuae 399
mana hiſtoria 49.72.413. ſqq. 697. 710. &c.
ma 71.413.672.697
manorum ſtationes in Germania 686.697
tenburgum 78
dolphus I. imp. 392
pin 390

S.

hwartzburgica 402.407.689
oppius 711.747
tia 693.767
lica lex 58.80.390
linae Saxonicae 673
lisburgenſia 52.77
racenica 20.417
xonica 52.ſq. 54. 389. ſq. 396.ſqq.402.405.409.688. ſqq.
hiren 391
tentrionis hiſtoria 58.ſq. 416. ſqq.695.ſqq.
ennenſes 263.551
ilia 57
illiferi Epiſcoporum 411
ſia 52.54.172.203.409 437.550
enſia 45
meſteri vita 560
pingii vita 110
au 272
inhemii (Ezechielis) vit. 70
rtae 465
llberg 274
cica & Gothica 59.273.274 416. ſq. 695.ſqq.
uia 76. 392.411.552.672
Sultza 407
Suſatenſia 272
Synchroniſmus 220
Syniſacti 78

T.

Tartari 406.417
Teiſterbant 389
Theodoreti libri, fides & cauſa 7.9
Thoren 415
Thuani nomina propria explicata 413. eius redindegratio 757
Thuringia 53.54.76. 273 389. ſq.406.ſqq.
Torgau 181
Tranſiluania 216
Treuirenſia 688
Turcica 49.59.334.393.403. 417. 698.ſq.758. *conf. Saracenica.*

V.

Valdenſes 688
Vandalicae Eccleſiae 388
Variſcia 390
Varnenſis clades 673
Vaſalli iura 392
Veneta hiſtoria 57
Venetorum cum Paulo V. controuerſiae 85.96.121
Vexillum Francis ereptum ab Hiſp. 454
Vicariatus imp. Ro. 400
Viennenſia 77
Vinaria 392
Vizo Rex Obotritorum 20
Vltraiectenſia 16
Vrbes, earum origo 406

Stephani de iis fragmentum 769
imperiales 412. 415. 690
Vthin 552

VV.

VValachia 417
VVansleben oppidum 53
VVebicht prope Vinariam 511
VVenceslaus imp. 408
VVerder in Preuſſen 416
VVeſenbeccii Witteb. Ic. mors 153
VVeſtfriſia 395
VVeſtmonaſterienſia epitaphia 415
VVeſtphalia 405
VVeyd-Bau in Thüringen. 406
VVitteberga 404. 447. 673. ſq.
VVittenbergenſia initio Academiae edita 288. 301. 397.
VVurtenbergia 76. 77. 269. 397 549
VVurtzburgenſia 52. 54
VVurtzen 397. 565
VVratislauienſia 446

Z.

Zigeuner 406
Zittau 53
Zwickauienſia 29

INDEX

ANTIQVARIVS & LITERARIVS

A.

ABortionis pocula 681
Academia Franequerana 65
Academica varia 457. ſq. 769
Accentus Graecorum 690. 717. ſqq.
Acia Corn. Celſi 455
Adagia 73. 484
Aduerſaria 63. ſq.
Aduocatorum auaritia 681
Aedium partes 463
Aelia Laelia Criſpis explicata 665. 770
Aeſticampianus 475
Agapae ſublatae 78
Alea vet. 665. 758
Alchymiſtae 492
Alexandra Lycophronis 48
Alimentaria portio 39
Allodium 49
Ambroſii Hodoeporicon 25
Ampulla Rhemenſis 1
Aenigmata 56
in nuptiis 46
Amuleta 7
Anacreontis Vita 70
Anaſtaſius bibliothecarius ſuſpectus 8
Annulorum, gemmarumque promptuarium 46
Annulus Pii II. 85. 34
Annulus ſignatorius 6
Annus climactērius 6
Annus, menſes &c. 259. 6
Anonymi Pſeudonymi 66. 2
Anſer Martinalis 354. 4

A

ntiphonarium 80
NTIQVITATES 64. 453.
Biblicae 32. 229
Hebraeorum 42. ſqq. 377. ſq. 660. ſqq. 748. ſq.
Hiſpanorum 70
Germanorum 288. 399
Graecorum 455. 660. 748. ſq
Romanorum 70. 455. ſq. 469. ſq. 660. ſqq. 750. 775
Variarum gentium 750. ſqq.
Sepulchrales Childerici 463
Aegypti 659
Perſarum 660
quae ductus 462
qua virgo 454
rabica verſio epp. Apoſtolicarum 244
ratrum in urbes euerſas inductum 681
reopagus 465
rgumenti negantis autoritas 504
riel & Pytho 663
riſtoteles de moribus, manu Rittershuſii 723
rma lapidea 403
rmillae 751
rs magna 477
rundelliana marmora 272
ſinus 724
ſyla 723. 748
ſſis Budaei 71. 466
ſiſia 399
thletica 465. 651
tramentum 462
Auguſtinus corruptus 10
Aureum vellus 412. 455
Aurium, naſi, refectio 681
inaures veterum 751
Autographa Melanchtonis & I. Ionae 27. Peuceri 47. Tenzelii 86. Iacobi Andreae 129. Spalatini 418. Schurzfleiſchii 57. Rittershuſii 459. 665. ſq. 708. 723. Caſp. Aquilae 532. Seidenbecheri 594. Liſeri & Glaſſii 726. Ir. Ben. Carpzouii 747. Rutgerſii 770. Hoſti 775

B.

Bacchanalia 714. 769
Baluzii editiones patrum 2. 3. 496. ſqq.
Baptiſmi ritus 120
Barba 469
Baronis vox 665
Baronius cum aduerſariis & defenſoribus &c. 12. 13. 14. 40. 74. 257. 551. adu. eum edictum Hiſp. 512
Baroſcopia 542
Βαττολογία veterum 240
Berneggeri obſeruationes iucundae & rarae 711
Beruria, foemina docta Hebr. 380
Beza excuſatus 485
laudatus 486
Bibliotheca legata 466. Cluniacenſis 18. Photii, Geſneri & Poſſeuini 65. Anglicanae ib. Bodleiana, Imperialis, Coisliniana, Vſ-

ſenbachiana 66. Numaria 70. Adami 206. mortuorum 265. Guelpherbytana 399. 679. Saxonicae 416. rerum Germanicarum 447. variae 474. ſqq. diplomatica 478. Vinarienſis 490. Auguſta 769. Belgicae 769
Bibliothecarii Vaticani 82
Bibliothecarum incendia 456. 702
Birretum rubeum cardinalium 100
Bombyx 769
Borromaei (Federici Cardinalis) libri 18. 25. 66
Bruta rectius ratiotinari, quam homines 755
Bugenhagius 263
Bullaria 20. ſq.
Butigularii 262

C.

Cabala 38
Cadauerum cruentatio 724
Caeremoniae aularum 62
Caeſares Ro. 49. 72. 263
Calcaria 751
Calceus & caliga 664
Calculus albus 227
Calculus morbus 724
Calendarii fratres 446
Calendarium Carthaginenſis eccleſiae 500
Caluitium 483
Campana vrinatoria 541
Canes e templo 262
Canes in numis 231

Canum geſtatio ignominio 6
Capellae Regum & Princ pum 456. 1
Capillamenta 7
Captiuorum iura 4
Carceres vet. 66
Carmelitae 25
Caſſinenſe Chronicon
Cerei diurni in eccleſia 2
paſchales 2
baptiſmales 4
Ceres & Bacchus 4
Cereuiſia 6
Charitum appellatio 6
Chaeretiſmus 2
Chori eccleſiaſtici antiqui
Chreſtomathia poetica 4
Ciceronis peregrinationes
de luctu minuendo lib 7
Clericales conſtitutiones
Clepſydrae veterum 4
Codex antiquus eccleſia Gallicanae
Coecitatis & ſapientiae c gnatio 6
Collaria clericorum 262. 4
Colores 4
Coma 671. 677.
Computus 79. Conſtanti Turcarum &c. 259. veterum Germanorum Romanorum &c.
Conſules Caeſarei
Conſultationes veterum 5
Conuiuia 663.
6

rnuti 682
ronae 456. 664. 768
ronā ferrea impp. 79
emonenſes literati 65
ux Chriſti 254. 453. ſq. 668. 768
Conſtantini 477
uces prodigioſae 667
yptae Kiouienſes 447
Vaticanae 669
mbala vet. 751

D.

allaei ſcripta 435
narius Petri 230
ns aureus 724
es 259
natalis 713. 768
gamma 460
gitorum ſupputatorii geſtus 546. 769
i iuriſconſultorum 490
plomatica ars 70. 391
plomatum collectores 18-21. 70. 77-81. 429. &c.
ptychon Leodinenſe 71
lotechne 302
minicani ordinis illuſtres viri & virgines 289. 296. quatuor an. 1509. ob haereſin combuſti 293-306
minis(de) MarciAnt. 39. aduerſarii 510
naria & tabellae votiuae 462
nationes piae 81. conf. Mirae diplomatica 18
uella 755

E.

Eadmeri hiſtoria nouorum 12
Elephas 477
Emblemata ex corde deſumta 763
Epigrammatica ars 773
Epocha Chriſtianorum 458
Dagoberti 500
Eponymologia & homonymia doctorum 447. 653
Equuleus vet. 751
Eraſmi vita 300
opera 439
Eruditio, quae non eſt de pane lucrando 648
Eruditi praecoces 438. 653. in aula 446. αὐτοδίδακτοι ib. coeci ib. ſine moribus ib. admirandi ib. apoſtatae ib. coelibes 647. nothi ib. Graeci recentiores recenſiti 478
Eruditorum multitudo liberorum 429. 446. palinodia 446. ſuppellex vetus 446. πατριδομανία 457. αὐτοχειρία 458. philoponia. ib. malae uxores ib. philothecae, Symbola ib. ſors comparate ſpectata 475. diaeta 475. ſtylus ſatyricus 478. pennae 490. inuidia & valetudo 637. homonymia 653. vitia 680. infelicitas 637. 748
Eunuchiſatio 681
Ευφημισμὸς in morte 681
Exequiarum ritus veri 454

Ex-

Explicatio emblematum Cardinalis Carpinei 454
tumuli Gacuri & Manduillae 470

F.

Fabricii Heidelbergenſis vita 332
Fabularum vtilitas 672
Feſta Iudaeorum 381. 748
Feudalia 493
Florum ſparſio 751
Foeminarum illuſtrium ius 215
Formicarum laus 672
Formulae Marculfi & aliorum veterum 3. 80
curiae Ro. 97
regnante Chriſto 81
Frantzkius Ic. 651
Frauenrada 391
Frontiniacum vinum 522
Führeri itinera 416

G.

Garnerii poſthuma 7
Geileri vita 300
Gemmae cum Deorum capitibus 70. errores de illis 540
Gemminiae titulus ſepulchralis 454
Gigantes 229
Gildae Britanni memorabilis lamentatio 646
Gloſſarium Rabani Mauri 471
aliorum 477. 680. 705
Graecorum autorum emendatio 677
Grammatica Hebraea 117. 345. 481. 716. ſqq.
Grammatica Arabica 481
Aethyopica 346
Orientalis 717
Chriſtinae Su. Reg. 759
Grammatici Latini antiqui 479. recentiores 480. 718. ſqq.
Graeci 480. 664. 717. ſqq
Gymnaſtice, ſ. ars luctandi 465. *conf. athletica*

H.

Helleniſmi tranſitus ad chriſtianiſmum 99
Hemerobia 724
Herbae 693. 770. diis ſacrae 476
Hetzeri, Anabaptiſtae, verſio prophetarum 35
Homeri Apotheoſis 481. opera & index. 482. 690. 709
Homines dubii 541
ἐνυδρόβιοι ib.
Horii varia 22
Hornbeckii vita 350
Hrosweida 76
Hugualdi ſtudia 421
Hutteni ſcripta 294. ſqq. 420
Hydrophobia 724

I.

Ianuae vet. 664
Ignauiae laus 457. vituperium 489
Imago Mariae 85
Imperator exercitus Ro. 457. 460
Incredibilium ſcriptores 709
Inſecta 724
Inſignia ſtatuum imp. Ro. 493

Ita-

I.

[..]li, qui Graece ſcripſerunt 702

[..]aliae diuiſio 750

[..]lius-Loeſer 511

[..]piter Hammonius 457

[..]ris-conſulti & Medici Graeci 478

[..]siurandum Hippocratis explicatum 770

K.

[..]rche. Vocabuli origo & notio 261

L.

[..]unoii ſcripta 69. 81. 96. 439.504. ſqq.

[..]ectionarii Eccleſiae 129

[..]cti vet. 751

[..]eges Atticae & Ro. collatae. 699. antiquiſſimae Draconis, Solonis &c. 769

[..]exicon etymol. Germ. 689

[..]iberati breuiarium 502

[..]ber diurnus Ro. Pontificum 86

[..]berorum expoſitio 469. 681. inſtitutio 441. 484. ſtatus 491

[..]ibrarii & bibliopolae veterum 468

[..]ibrarii fures 675

[..]ibri rituales Eccleſ. Ro. 4. 80. 86. obſcoeni 540. liturgici L.& Gr. eccleſ. 269. 540. varie ornati 468. coelo & inferno delati 116. coeleſtes 766. optimi ſcriptorum 675. per carnificem combuſti 210. 219

Librorum dedicationes 446

quorundam raritas 458

Lingua Punica 116. Graecae & Hebreae neglectus 460. 715. Germanica vetus 471. 458. 525. Samaritica 162. Latinae ortus & fata 457. radicum amiſſio, 465. augmentum 475. ſcriptores antiqui de lingua latina 480. tempore reformationis 484. obſeruantia apud Ro. 680. Carchedonica 525. originalis N. T. 676

Linguarum omnium ratio communis 480. 715. 759

Linguae & literarum Graecarum pronunciatio 664. 690. 717. ſqq.

Literariae reip. ſtatus hodiernus an felix? 352

Literarum typi 446

migratio 490

inuentio 664

aeternitas 766

Literatura Gothica 696

Runica 59

Hunno-Scythica 490

Liturgia V. Eccleſiae 116

Dioſcori 346

Loricae linteae vet. 768

Lucernae antiquorum 73. 468

Luci & nemora ſacra 468

Luctus tempus legitimum 680

Ludi

Ludi 303. ſeculares 469. Olympici 475. domeſtici ſ. priuati vet. 664
Lulli opp. 68
Lutheri & coniugis eius vita 258. 263. 433. ſqq. 646.ſqq. aduerſarii primi v. Part. II. Cap. V. verſio bibliorum 263. Poſtilla prima 287. reliquiae 264. vitia 312. hymni 264. dies emortualis verus 511. colloquia menſalia 540

M.

Magnus Rhetor 75
Maii feſtum 466
Maiumae, Maicampi 465
Malacia 465
Manumiſſio 79
Mauſoleum 457
Medici cur parabolani & auari? 682
Medicina defenſa 676
Meiſter-Singer 412
Melleni Lubecenſes 332
Menſes variarum gentium 75 259 661
Menſium nomina ex impp. 470
Menſurae 75. 100. 662
Methodiorum ſcripta 6
Milites docti 429
Miltoni opera 60
Molae 681
Moneta Dea 392
Monumentum paſchale 6
Moshami quaedam 313
Müszeri (Thomae) libri 3c 30
Muſae 484. 66
Muſaeum Alexandrinum 54

N.

Natalitii mores 41
Nepos Syluanus
Nepotis vox varia ſignificat 6
Nerdiludium orientale 66
Nigellus Wireckerus 27
Niphi opuſcula 48
Niuis vſus medicus 71
Nobilitas generis 457. 679. 7 Romanorum 6
Nomina Romanorum 47 Germanorum 655. 66 . 71 apud Claſſicos 7c
Nominum immutatio 11
Praenomina puerorum foeminarum ap. anti quos 4
Notariatus ars & abbreuiaturae 71
Notarii Eccleſiae 2
Nothfyr 6
Nox & nocturna 7
Numerorum notae 71
Numerus ſeptenarius 7
Nuptiae veterum 255. 468. 6

O.

Occaſio 4
Ochini Apologi 320. 5
Oppianus Rittershuſii ma caſtigatus paratusque ec tioni 459. Rittershuſii m nu nouae editioni parat 665.

Orr

tographia 687.717
lerodus 268

P.

enula 664
llacopa 635
latia Regum Francorum 70
llium 63
ndectarum contradictiones 492
negyrici veteres 419.463
ntoffeln 664
pauer ex antiquitate 475
pyrus 462.466.468
rabola 541
quillus 681
eius veritas num excuſet autorem? ib.
culus Rhenani 72
egrinandi prudentia 769
egrinorum conditio apud Vet. 225
achiae itinerarium 400
rus Dresdenſis 271
ltra 681
ynicbus 460
Mirandulani Opp. 22
tura 462.664
hii ſcripta 23
gium literarium 447
uti Querolus e mſſ. 638
tarchi ſcripta 460
ſis Hebraea 36. Danorum veterum 59. barbarica 458 Graeco-barbara 768
tarum Mercurius 651
tae initio ſecul. XVI. clari nunc fere incogniti 202. ſqq.
Germanici 446
Medici 651
Laureati 681
Polygraphia 467
Pondera 75.100.662
Portuum ius 399
Poſtellus de magiſtratibus Athen. 662
Princeps muſicus 446. poeta 769. eius inſtitutio 484. 767. eruditio 510. valetudo 724
Proculiani in iure ciuili 457
Prouerbia 228.379.716
Puerperium vetus 751
Pygmaei 725
Pythia Optatiani 771

Q.

Quinquertiones eruditi 466
Quiritum toga 475

R.

Rabani Mauri vita 262
Rabbinicorum vocabulorum cum Graecis conuenientia 456
Rami & Carpentarii orationes aduerſariae 652
Reuchlini acta & controuerſiae cum monachis 292. ſq. 301
RES
accipitraria 459
agraria 458.665
Bucolica 665

Cani-

RES canicularis 459. 460
cibaria 461. 668
coquinaria 668
equina 768
diplomatica 18.ſqq. 70.81. 503.ſqq.
finium regundorum 458
funebris 468. *conf. coemeteria, ſepultura.*
hortenſis 667.ſqq.752.769
ludicra 682
militaris 460. ſq. 464. ſq. 470.489.663. 690.759. 770
muſica 458
naualis 462. 664
naumachica 477
numaria & pecuniaria 70 466.ſq. 470 ſq.476.514. 629. 662. ſq. 701. 706. ſq. 775
piſcatoria 461. 477.668
ruſtica 667. ſq. 752
teliſactiua 459
libraria 700
typographica 461. ſq. 653
vehicularis 459
venatica 459. 665.752
veſtiaria 460. ſq.466.468 672
vitriaria 752
Romanorum ortus 492. luxus 456. aetarium 465. iudicia 465. vindiciarum ritus *ib.* deuotiones 466. ius prouocationum 469. queſtores 768. ſtatuae 750. toga 651
Roncalii 465
Runica literatura 59
Ruſticatio vet. 758
Rythmus 458. eius vires 638

S.

Sabinianorum ſecta in iure ciuili 457
Sarcina emigrantium 399
Schabiludium Orientalium 664
Scholarum feſtum ſ. S. Gregorii 466
SCHOLAE. Diuerſa de iis Dei hominumque iudicia 221. ſcholae & methodi ſtudiorum 302. Oſnabrugenſis Car. M. 402. 429. veterum priuatae 664
Scholaſtica res & prudentia 220.432. 540.672.702.72[illegible]
Scientiae perditae 40[illegible] inuentae 75[illegible]
Scriptores Sueciae 701. Daniae 702. Hiberniae 76[illegible]
Scriptorum Eccleſ. notitia 66. ſq. 248. ſ[illegible]
Seb. Franckii varia 42.31[illegible]
Sebulon literator 24[illegible]
Senatus conſulta 66[illegible]
Sepeliendi ritus 241. ſq. 46[illegible] 661.66[illegible]
Sepulchra Chriſtianorum veterum 7[illegible]
Sibyllina oracula 246.25[illegible] 384.46[illegible]
Sigilla veterum 54.4[illegible]
Sirenum cantus 7[illegible]
Societas frugifera 4[illegible]
Statuae mercuriales 4[illegible]
Statuaria 6[illegible]
Sta

upizii & Strauſſii ſcripta ?. II. c. 5.
anographia 400. 467
la de vitis Pontificum inorruptus 435
us index animi 492
nulus boum 438
χομετρία veterum 240
mae 462
dia monaſtica 96
natutina 680
uris 682. 702
dium, monaſterium Conſtantinopoli 262
ymnaſium an. 1523. Zwickauii conditum 298
mius (Iacobus) 300
bola heroica 400
ariorum 447. 458

T.

itus 73
ismanes 723. ſq. 766
tologia 490
pus, eius menſura 521
ius ratio in libris Martini Turon. 528
ulliani Apologetici edio antiquiſſima 9
erae hoſpitalitatis 750
amenti N. diſtinctio in erſ. 240
anus reſtitutus 757
iae vet. 751
tinnabula vet. 751
uli 388. 678. 769
maleionis coena 711. ſq.
ſura Clericorum 25
ques vet. 750

Triremium fabrica 461
Triumphi 751
Tunica moleſta 682
Tutelae lubricum 680

V.

Vaticani templi numiſmata 16
Vectigal vrinarium 681
meretricium & lupanaria 682
Velenus 420
Venilia Salacia 465
Vergilii nomen quomodo ſcribendum? 469
Veſtitus Pontif. Ebr. 230
ſacerdotum 382
e papyro 466
Viarum ſtratura 680
Vicaria ſupplicia 475
Vita ſobria 220. priuata doctorum 332. beata 484. variorum a Melanchthone ſcripta 672. ſqq.
Vlulae & aſini laus 490
Vlulatus in Mineruae ſacris 490
Vocis vitia 724
Vogelſchieſſen, ars 469
Vrim & Thumim 206
Vrnae ſepulchrales 403

VV.

VVagenſeilii vita 400
VVallenſteinius 400
VVicelii ſcripta. Partis II. cap. V. &c.
VVoweri vita 701

Z.

Zwiback 681
Zwinglii ſcripta Germanica 308

FINIS.

Errata Typographica.

Pag. 124. l. 4. Kühnius non orditur nouum volumen, [illegible] habetur in illo, cuius primus libellus p. 123. lin. [illegible] Leiſero autore prodiit.

P. 135. l. 28. Deutſchmanni diſſertatio itidem ab ora pag[illegible] nae longius remouenda erat: non enim nouum vol[illegible] men orditur, ſed iuxta cum duabus ſequentibus, a[illegible] glutinata eſt Calixti viae ad pacem.

P. 157. l. 16. *Churbr.* Edicta initium faciunt noui volu[illegible] nis, eoque propius ad paginae oram admouend[illegible] hic liber fuit.

P. 416. l. 27. Fuhreri itinerarium Sueciae ſtatuum exeg[illegible] ſubiectum eſt, ob eamque rem ab ora paginae rem[illegible] tius poni debuiſſet, quoniam non orditur nou[illegible] codicem.

P. 675. l. 5. del. *XVII.* & ponatur ab initio: EI. To. [illegible] continens Partem XVII. cui adiicitur Noriſii par[illegible] neſis. Sequuntur deinde ab initio eiusdem Cree[illegible] To. VII. & To. VIII. Nimirum Pars XVII. peculi[illegible] volumine continetur.

P. 31. l. 20. decimis. p. 48. l. 22. Alexandra. p. 68. l[illegible] patriarchae. p. 73. l. 5. Graecae. p. 115. l. 5. Erb[illegible] man. p. 140. l. 21. *des.* p. 229. l. 2. Franzii. p. [illegible] l. 10. regali. p. 246. l. 5. naturae. p. 248. lin. antep[illegible] Feltzius. p. 262. l. 7. dele Boernerus, lege *Siebe*[illegible] p. 264. l. 15. Bartenſteinius. p. 281. l. 20. Valeria[illegible] p. 282. l. 17. Dorpii. p. 485. lin. antepen. hypob[illegible] maeus. p. 524. l. 14. Melliti (i. e. Pezii) p. 541. l[illegible] Cordua. p. 560. l. 2. inter Bernhardi & Ziegleri[illegible] comma. p. 573. l. 1. Sculteturn. p. 673. l. 23. Milich[illegible] p. 715. l. 17. del. *Hyde* ſcrib. *Hayne.* p. 731. l. 11. *ſi*[illegible] p. 728. p. 765. l. 18. lege 354.

Praefationis columna vltima lin. 2. 3. dele *etiam.*

)o(

CATALOGVS LIBRORVM,

qui

ERN. SAL. CYPRIANO

vel autore, vel editore

in

lucem prolati ſunt,

amicorum rogatu publicatus.

I.

PAnegyrici, praefationes, & programmata multa, partim pro rerum munerumque neceſſitate ab autore, partim ipſo inſcio, aut inuito ab aliis publicata.

Inter programmata illud de philoſophia Campanellae, quo auſpicia publicae profeſſionis philoſophicae in academia Iulia an. 1700. indixerat, deinde in eiusdem argumenti libellum defiit.

Diſſertationum hiſtorico-eccleſiaſticarum pentas, I. de ſudore Chriſti ſanguineo, II. de Sudariis Chriſti, III. de faſciis Chriſti, IV. de mortibus primorum Socinianorum, V. de pictura teſte veritatis ſub Papatu. *Ienae ap. Bielkium. an.* 1704.

W. Sewel Boekzaal der geleerde Werreld, ſept. en October 1705. *p.* 366. *ſqq.*

III. Vita & philoſophia Thomae Campanella[illegible]
Amſtelodami ap. Petzoldum an. 1705.
Prodiit ſecundum an. 1722. *Amſtelodami a[illegible]*
Wetſtenios, cum praef. apologetica adu. [illegible]
Echardum, Dominicanum Pariſienſem.
W. Sewel Boekzaal van Iulius en Auguſt[illegible]
1705. *p.* 161. *ſqq.*
Hiſtoire des ouvrages des Sçavans, mois d'octo[illegible]
bre 1706. *p.* 445.
Nouvelles de la republique des lettres, mois [illegible]
nou. 1705. *p.* 501.
Acta eruditorum an. 1706. *p.* 141. *& a[illegible]*
1723. *p.* 45.
Bibliotheque ancienne & moderne to. XVII.
p. 230.
IV. Diſſertatio de occiſione furis nocturni, a[illegible]
Grotii I. B. P. L. II. cap. I. §. 12. coll. L[illegible]
cap. III. §. 2.
V. Diſſ. de iure regio, ad Grotii I. B. P. L. I. c. I[illegible]
§. 3.
VI. Diſſ. de dicto Tertulliani: *Haereticorum pa[illegible]*
triarchae philoſophi.
VII. Diſſ. de fabrica crucis Chriſti.
IIX. Diſſ. de Siglis.
IX. Animaduerſiones in Liberii de S. amore epi-
ſtolas theologicas.
X. Diſſ. de omophorio epiſcoporum Graecorum[illegible]
XI. Diſſ. qua Tertullianus euangelicus exhibetu[illegible]
XII. Diſſ. quae Clementem Romanum euangel[illegible]
cum ſiſtit.

XII

II. Animaduerſiones theologicae in libellum pontificium, cui titulus eſt: *Kurtz und gut.*

V. Diſſertatio de annulo Gygis.

V. Diſſ. de officio principis circa ſubditorum felicitatem aeternam.

VI. Schediaſma de vitiis paparum adu. eorundem infallibilitatem.

VII. Diſſ. de Caeſ. Maximiliano I. pontificatum maximum affectante.

IX. Diſſertatio politica de tacitis iudiciis populi.

X. Hiſtoria paedobaptiſmi reſtituta, adu. Godefr. Arnoldum & Galenum Abramsz.

X. Programmata ſelecta, cum triga diſſertationum, quarum anquirit I. de regibus ſubditiciis. II. de Maria Stuarta, Scotiae regina. III. de vere ſacro.

Acta eruditorum an. 1708. *p.* 332.

Iournal des Sçavans to. XLV. an. 1709. *p.* 263.

XI. De eccleſia ſubterranea liber ſingularis. *Helmſtadii an.* 1699.

Acta eruditorum an. 1699. *menſ. Octobr. p.* 477.

Bibliotheca Io. Fabricii P. V. p. 315.

XII. Vindiciae Iuſtinianae pro Iuſtini Martyris dialogo cum Tryphone.

Iournal des Sçauans an. 1706. *p.* 458.

XIII. Grotius de veritate religionis chriſtianae cum analectis. Iteratae editioni, quae an. 1726. proditura eſt, adiicietur de eligenda inter chriſtianos religione diſſidentes ſententia breuis CONSVLTATIO.

Bibliotheque choiſie to. XVIII. p. 245.

XXIV. Canutus Lenaeus de veritate & excellentia chriſtianae religionis. Accedit Cypriani programma de ſcriptoribus, qui religionis chriſtianae veritatem aſſeruerunt.

Monatlicher Auszug aus allerhand Büchern, an. 1701. *menſ. Martio p.* 62.

XXV. Diſſ. de propagatione haereſium per cantilenas. Recuſa eſt Londini an. 1720. cum Theodorici oratione de mixta haereticorum prudentia.

Acta eruditorum L. an. 1720. *p.* 488. *conf.* G. Z. *h. a. p.* 750.

Unſchuldige Nachrichten an. 1720. *p.* 964.

Bibliotheque Angloiſe an. 1724. *to. onzieme ſeconde partie p.* 285.

XXVI. Catalogus codicum MSS. bibliothecae Gothanae.

Memoire de Trevoux, menſe Iunio 1716. *p.* 1157. *ſqq.*

Bibliotheque ancienne & moderne, tome IV. pour l'année 1715. *p.* 78. *ſqq.*

Hiſtoire critique de la rep. des lettres to. VIII. p. 417. *an.* 1715.

Acta eruditorum Latina an. 1715. *menſe Ianuario p.* 18.

Acta eruditorum Germanica an. 1714. *p.* 231. 245.

Neuer Bücher-Saal an. 1714. *in der XLII. Oeffnung, p.* 402.

Vn-

Vnſchuldige Nachrichten von theol. Sachen. an. 1714. p. 477. conf. G. Z. an. 1715. p. 370.

Hiſtoria bibliothecae Fabricianae P. V. p. 505.

XXVII. S. Hieronymi catalogus ſcriptorum eccleſiaſticorum, cum Cypriani & variorum notis.

Acta eruditorum an. 1700. *p.* 449.

Monatlicher Auszug an. 1700. *menſ. Sept. p.* 598.

XXVIII. Gennadii Maſſilienſis catalogus ſcriptorum eccleſiaſticorum, cum notis Miraei & Cypriani. Accedit W. E. Tenzelii florum ſparſio ad Hieronymi catalogum S. E.

Acta eruditorum to. VI. ſupplementorum Sect. VII. p. 294. *conf. gelehrte Zeitungen an.* 1717. *p.* 92.

XXIX. Compendii Gothani hiſtoriae eccleſiaſticae liber tertius. Huic libro epicriſin apologeticam oppoſuerunt theologi academiae Hallenſis, an. 1725. quam poſt pauculos dies, inſcio D. Cypriano, confutauit Ioannes Iacobus publicatis vindiciis an. 1725. 8.

Acta eruditorum an. 1724. *p.* 394.

Vnſchuldige Nachrichten an. 1724. *p.* 68.

Auserleſene theologiſche Bibliothec an. 1724. *p.* 517.

XXX. *Allgemeine Anmerckungen wider Gottfried Arnoldts Ketzer-Hiſtorie, zum drittenmahl gedruckt, und mit einer Antwort auf alle da-*

gegen edirte Schrifften, auch neuen Anmerckungen vermehret.

Monatlicher Auszug an. 1700. *menſ. Iun. p.* 292.

Io. Fabricius Parte IV. hiſt. Bibliothecae Fabricianae p. 455.

XXXI. *Fernere Proben von Gottfried Arnolds Partheylichkeit &c. Coburgi, Francofurthi & Lipſiae ap. Pfotenhauerum an.* 1702. *In praefatione reſpondetur criminationibus Gedefridi Arnoldi, & libello famoſo in D. Cyprianum a fanaticis e muſeo Arnoldino an.* 1701. *publicato.*

XXXII. *Das Centrum des Pabſtthums.*

XXXIII. *Die Sittenlehre Chriſti aus denen alten Kirchen-Lehrern erklâret.*

Vnſchuldige Nachrichten von alten und neuen theologiſchen Sachen an. 1707. *p.* 800.

XXXIV. *Vnpartheyiſcher Unterricht vom Vorrecht der erſtgebohrnen in illuſtren Familien.*

XXXV. *Bericht von Kirchen-Ordnungen, wider die Separatiſten. Libellus forma quarta excuſus, habetur etiam ſub finem ordinationis eccleſiaſticae Coburgenſis, fol.*

Acta eruditorum Germanica an. 1712. *Part. X. p.* 833.

XXXVI. Hilaria Euangelica, *oder, Hiſtorie des andern Euangeliſchen Iubel-Feſtes, nebſt beygefügten Acten und Medaillen.*

Acta eruditorum to. VII. ſupplementorum. p. 185.

p. 185. *conf. G. Z. an.* 1718. *p.* 560. *an.* 1719. *p.* 255. 675.

Vnſchuldige Nachrichten an. 1719. *p.* 57. 292.

XXXVII. Tenzelii *Bericht vom Anfang der* Reformation. *Praefationem & documenta Cyprianus addidit ex autographis deprompta. Liber ſaepe impreſſus eſt.*

Teutſche Acta eruditorum Part. 52. *p.* 236.

Acta eruditorum Latina an. 1719. *p.* 37. 322. *conf. G. Z. an.* 1717. *p.* 255. *an.* 1718. *p.* 149. *an.* 1719. *p.* 7.

XXXVIII. *Der andere Theil nützlicher Vhrkunden, zur Erläuterung des Herrn von Seckendorff und* Tenzelii *Reformations-Schrifften, aus denen Originalien mitgetheilet.*

Vnſchuldige Nachrichten an. 1718. *p.* 534. *conf. G. Z. h. a. p.* 407.

XXXIX. Myconii *Reformations-Hiſtorie, aus dem* autographo *zum andernmahl mit einer beſondern Vorrede aus denen Sächſ. Archiven.*

Acta eruditorum an. 1715. *p.* 179.

Neuer Bücher-Saal XLVII. Oeffnung p. 798.

XL. Spalatini annales Lutheri *aus dem* autographo, *nebſt einer Vorrede, darinnen wider* D. Galenum *und* D. Sihyn *erwieſen wird, daß die Wiedertäuffer keine Proteſtanten ſeyn.*

Acta erud. L. an. 1719. *p.* 40.

LI. *Uberzeugende Belehrung vom Vrſprung und Wachsthum des Babſtthums, nebſt einer Schutz-*

Schutz-Schrifft vor die Reformation. Liber aliquoties excuſus.

Amſterdamiſche republyck der Geleerten, an. 1720. *menſibus Martio & Aprili p.* 352. *conf. G. Z. an.* 1720. *p.* 373.

Acta eruditorum L. an. 1720. *p.* 353. *conf. G. Z. hoc anno p.* 558.

Vnſchuldige Nachrichten. an. 1719. *p.* 627 *an.* 1720. *p.* 809

XLII. *Die unbrüderliche Betragung der Reformirten in der Pfaltz gegen die Euangeliſche, welche Lutheraner genennet werden.*

XLIII. Commonitorium, *oder, abgetrungener Vnterricht von Kirchlicher Vereinigung der Proteſtanten, mit Original-Acten beſtättiget.*

Vnſchuldige Nachrichten an 1723. *p.* 917. *conf. Vnſchuldige Nachrichten an.* 1720. *p.* 1125. *an.* 1722. *p.* 801. *noua literaria Lipſ. an.* 1720. *n. XI.*

Auserleſene theologiſche Bibliothec an. 1724. *p.* 412.

XLIV. *Das Vrtheil hochberühmter Engliſcher Theologen von der Synode zu Dordrecht, nebſt einer Nachricht vom Vrſprung der Euangeliſchen Lehre in Engeland, und einer merckwürdigen Vorrede.*

XLV. Epiſtolae variae, inſcio autore ſparſim editae, v. g. illa ad Pfaffium adu. vnionem Proteſtantium eccleſiaſticam, quae in nouis litterariis Lipſienſibus, praeter omnem autoris opinionem, an. 1720. p. 164. publicata & ſaepe recuſa, in aulis quibusdam Reformatorum, & comitiis imperii, eius ſtudia in magnum odium adduxit: quaedam ad Lanciſium, p. 36. ſqq. in appendice metallothecae Vaticanae, edita Romae e Vaticano an. 1719. &c.

XLVI. Authentique *Rechtfertigung der Conduite, welche D. Cyprianus beym itzigen Vnions-VVeſen der Proteſtanten hat vorwalten laſſen.*

Vnſchuldige Nachrichten an. 1722. *p.* 801.

)o(

SHELF No. ....

[Sept., 1882, 20,000]

BOSTON PUBLIC LIBRARY.

One volume allowed at a time, and obtained only by card; to be kept 14 days (or seven days in the case of fiction and juvenile books, published within one year,) without fine; not to be renewed; to be reclaimed by messenger after 21 days, who will collect 20 cents, besides fine of 2 cents a day, including Sundays and holidays; not to be lent out of the borrower's household, and not to be transferred; to be returned at this Hall.

Borrowers finding this book mutilated or unwarrantably defaced, are expected to report it; and also any undue delay in the delivery of books.

***No claim can be established because of the failure of any notice, to or from the Library, through the mail.

The record below must not be made or altered by borrower.
